

DOCUMENTE PRIVATOARE
LA ISTORIA ORASULUI BUCURESTI
(1594-1821)



GEORGE POTRA

*manuscris
apud 61*

DOCUMENTE
PRIVITOARE LA
ISTORIA
ORĂȘULUI
BUCUREȘTI
(1 5 9 4 - 1 8 2 1)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

INTRODUCERE

Istoria oraşului Bucureşti, lămurită în toate problemele pe care le cuprind cele cinci veacuri de existenţă documentară, n-ar putea să fie scrisă decît atunci cînd s-ar publica toate documentele referitoare la trecutul său. Ceea ce s-a publicat pînă acum este prea puţin faţă de marile număr de documente care se păstrează în arhivele şi colecţiile publice şi particulare din ţară.

Istoriografia burgheză romînă nu şi-a pus niciodată problema strîngerii la un loc a tuturor documentelor care interesează istoria Bucureştilor, şi cu atît mai puţin publicarea lor într-un *corpus* aparte. În regimul de democraţie populară, Academia R.P.R. a început a publica un *corpus* al tuturor documentelor interne. Volumul de faţă poate constitui o completare la acest *corpus*.

Prin « documente bucureştene » noi nu înţelegem totalitatea documentelor care au fost scrise şi emise din Bucureşti, acestea sînt foarte multe — ci numai pe acelea care se referă la diverse probleme bucureştene. La acestea adăugăm pe celelalte emise în diferite oraşe şi localităţi ale ţării, care privesc oameni şi lucruri din Bucureşti, şi fără de care nu ar fi completă istoria oraşului nostru.

Colecţionarea şi tipărirea numai a documentelor inedite n-ar fi o operă completă dacă s-ar mărgini numai la aceste documente. Credem că un adevărat *corpus* documentar al Bucureştilor trebuie să cuprindă toate documentele, inedite şi publicate, referitoare la trecutul său, prezentate cronologic, traduse dacă este cazul şi însoţite de regeste şi note explicative. Numai după o asemenea vastă publicaţie ar putea apare o cît mai bună istorie a Bucureştilor.

Pînă în prezent nu s-a tipărit decît un număr redus de documente referitoare la Bucureşti. Unele sînt răspîndite în diferite reviste şi

publicații¹, sporadice și efemere; altele în diverse colecții de documente, începute și neterminate, și numai un singur volum cuprinde în întregimea lui documente strict bucureștene.

În diferite colecții de stat, precum și în cele particulare, se mai găsesc aproximativ cinci mii de documente. Ba, în ultima vreme, aflăm că la Moscova se găsește un număr apreciabil de documente bucureștene.

În volumul de față — din marele număr de documente bucureștene ce am cercetat — am dat în extenso textul a 613 documente care interesează Bucureștii, dintre 1594 și 1821. Ele au fost transcrise de la Academia R.P.R., Arhivele Centrale ale Statului, Muzeul de Istorie a orașului București și din diferite colecții particulare.

În publicarea acestui material documentar am căutat ca fiecare document să fie precedat de un rezumat în care am arătat: anul, luna, ziua, precum și locul de emiter, și între croșete când localitatea București nu este amintită ca loc de emiter și nici menționată în cuprinsul documentului. Tot în rezumat am arătat cine și cui dă actul precum și obiectul cuprinsului: vânzare, cumpărare, danie, schimb, hotărnicie, pricină de judecată etc.

¹ Indicăm aici aceste colecții și publicații:

Damian P. Bogdan, « Cărți orășenești » inedite de la județii și pîrgarii Bucureștilor, în *Bucureștii Vechi*, an I—V, 1930—1934 [București], 1935, p. 98—102. Publică două documente în extenso: 1563 mai 13, 1590 februarie 15, și amintește în rezumat următoarele: 1592; 1605 iulie 9; 1628 martie 11; 1636 mai 30;

I. Ionașcu, *Documente bucureștene privitoare la proprietățile mănăstirii Colțea*, București, 1941. Publică 268 documente, dintre 1577—1897.

G. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, București, 1899. Între paginile 719—730 publică următoarele documente: 1578 ianuarie 9, 1578 iulie 5, 1580 noiembrie 28, 1619 aprilie 23, 1632 decembrie 12 și 1668 iunie 12;

N. Iorga, în *Revista istorică*, an I (1915), nr. 3, p. 60—61, publică trei documente bucureștene: 1572, 1655, 1695. În primul e vorba de Nicula județul orașului, iar în ultimul de Mihai vel spătar, Șerban vel vistier și Ianache vel agă care sînt « ispravnicii scaunului București »;

Idem, *Documente privitoare la București*. Bul. com. ist. a Romîniei, vol. XI, Buc., 1932, p. 31—49. Publică 44 documente într-un mod extrem de defectuos: la nici unul nu se indică izvorul unde se găsește, majoritatea sînt regește, cu numeroase citate în ghilimele; transcrierea cu foarte multe greșeli. Științificește nu sînt utilizabile.

Idem, *Istoria Bucureștilor*, ediția Municipiului București, 1939. Publică 25 documente în extenso (4 slavone și 21 romînești), dintre care patru publicate mai înainte de G. Ionescu-Gion.

George Negulescu și dr. N. Vătămanu, *Casa din București a doctorului Bartolomeo Ferrati protomedic al lui Brîncoveanu*, București, 1940. Publică două documente: 1718 august 24 și 1718 septembrie 27;

St. Nicolaescu, *Istoricul orașului București. Cînd a ajuns Bucureștii scaun de domnie al Țării Romînești*, București, 1939. Publică 11 documente: 1459 septembrie 20, 1461 februarie 10, 1463 noiembrie 12, 1464 mai 30, 1464 august 12, 1464 octombrie 28, 1465 octombrie 14, 1465 noiembrie 5, 1467 ianuarie 15, 1469 ianuarie 17 și 1469 iunie 28;

G. Nicolaiașu, *Trei acte bucureștene din veacul al XVII-lea, în Bucureștii Vechi*, anul I—V, 1930—1934 [București], 1935, p. 103—106. Publică trei acte în extenso: 1666 decembrie 12, 1670 iulie 8, 1673 mai 14;

P. P. Panaitescu, *Documentele Țării Romînești. Documente interne (1369—1490)*, București, 1938. Publică 40 documente emise în București, între 1459 septembrie 20 și 1490 aprilie 12, dar nici unul nu se referă la vreo problemă care privește orașul;

George Potra, *Hanurile bucureștene*, București, 1943. Publică 24 documente inedite în extenso, dintre 1672—1858.

În transcrierea documentelor am despărțit cuvintele care în original erau scrise în șir, literele aruncate deasupra le-am coborât în rând, ligaturile și monogramele le-am desfăcut și completat; numele lunilor, când au fost prescurtate, le-am întregit; am articulat și pus la forma plurală unele cuvinte; am pus o punctuație potrivită cu înțelesul frazei și am căutat ca toate cuvintele proprii să le scriu cu literă mare inițială. De asemenea, am completat toate cuvintele scrise prescurtat¹, introducând completările în paranteze drepte. Acolo unde textul documentelor nu era descifrabil sau lipsea am scris după cum era cazul: *indescifrabil, loc rupt, loc alb* etc. La unele documente rupte sau terse unde erau scrise formule stereotipe slave sau românești, le-am completat prin comparație cu textul documentelor ce întrebuințează asemenea formule.

La sfârșitul fiecărui document, în notă, am arătat locul unde se găsește (instituția sau persoana), cota respectivă, iar dedesubt dacă este original sau copie, în ce stare se găsește, iar uneori anumite informații în legătură cu semnăturile și pecețile ce poartă documentul.

Documentele pe care le publicăm n-au fost luate la întâmplare din pachetul sau colecția în care se găseau. Am căutat mai întâi să cunoaștem conținutul întreg al fiecărui document, ca să putem aprecia valoarea sa informativă, și apoi am trecut la transcrierea lui. Selecția pe care am urmărit-o a avut drept criteriu știrile noi pentru istorie pe care le aducea documentul. Ne-am oprit astfel numai la acele documente care pot contribui prin conținutul lor la lămurirea vreunei chestiuni istorice neclare; să aducă o contribuție nouă în cunoașterea unei instituții, să determine și să fixeze un punct topografic, să explice o funcție, un titlu sau o dare imperfect cunoscută sau să completeze și să restabilească linia unei filiațiuni sau genealogii. Astfel, am transcris documentul numai atunci când prezenta un interes istoric, când avea o valoare de informație istorică precisă.

Actele private (diatele, zapisele, cărțile de blestem, scrisorile personale etc.) conțin de multe ori informații de mare valoare documentară. Multe chestiuni istorice asupra cărora nu s-au putut trage concluzii complete pînă în prezent, din pricina unei lipse de amănunt, au fost lămurite din conținutul vreunui act privat, care povestea faptul. Astfel, istoria găsește astăzi, în actele private, izvoare de informație sigură și amănunțită pe care le culege cu grijă și le folosește din plin.

Documentele publicate aici au o valoare deosebită nu numai pentru istoria Bucureștilor, dar chiar pentru istoria generală a țării pentru secolele la care se referă. Valoarea lor informativă pentru evoluția economică, socială și

¹ Astfel: *căp., căpt.* = căpitan; *cluc.* = clucer; *dmv.* = dumneavoastră; *dmta, dneata* = dumneata; *dum., dumlor* = dumnealui, dumnealor; *dumei* = dumneaei; *dzeu., dmnezeu* = Dumnezeu; *egum., igum.* = egumen, igumen; *log.* = logofăt, logofătului; *mah.* = mahala; *mart.* = martor; *mări.* = mărturie, mărturie; *par.* = parale; *polcov.* = polcovnic; *post.* = postelnic; *prot.* = protopop; *scut.* = scutelnic; *st., stîni.* = stîneni; *sti, svei* = sventi; *vl.* = vel; *vt.* = vătăf sau vtori; *vist.* = vistier; *vor, dvor.* = vornic, dvornic; *tl., tal.* = talcri etc.

politică, pentru unele instituții, personaje și împrejurări istorice din București, le face necesare cercetătorilor care se preocupă cu alcătuirea unei istorii complete a orașului. Firește că aceste documente nu lămuresc toate problemele neclareificate încă, din istoria orașului București, dar sînt totuși reale contribuții în cunoașterea de amănunt a unor lucruri și oameni din București și la fixarea în mare a unor etape de evoluție a orașului nostru.

*

Cuprinsul acestor documente ne dă o bogată informație în ce privește unele aspecte importante din istoria Capitalei noastre. Vom încerca deci să înfățișăm liniile mari ale acestor capitole și contribuția documentară pe care o aduc actele din prezentul volum în cadrul fiecărui capitol, fără să analizăm pe larg documentele. Ne mărginim astfel să indicăm probleme și aspecte din istoria Bucureștilor pe care le sugerează documentele noastre și pentru a căror lămurire aduc contribuția lor. Ținem să precizăm însă că întinderea redusă a acestei introduceri, precum și caracterul de culegere de documente al lucrării, nu ne-au îngăduit să stăruim mai mult în această privință. Altădată, și cu alt prilej, vom publica studiul nostru de amănunt asupra problemelor și aspectelor pe care le sugerează documentele de față pentru o istorie documentată a Bucureștilor.

I. Viața economică bucureșteană în secolele XVI—XIX

Cele mai multe din documentele pe care le publicăm în lucrarea de față se referă la viața economică bucureșteană de la sfîrșitul secolului al XVI-lea pînă la începutul deceniului al treilea din secolul al XIX-lea.

Aspectul economic al Bucureștilor, pînă la începutul secolului al XVI-lea, era dominat de economia naturală în care produsele muncii nu intrau în sfera schimbului, ci erau consumate în cadrul gospodăriei în care se produceau. Țirgoveții bucureșteni puneau în vînzare produsele lor agricole și casnice care prisoscau nevoilor proprii. În felul acesta o parte din produsele industriei casnice deveneau marfă.

Ca urmare a dezvoltării forțelor de producție, meșteșugurile se despart de agricultură și devin ocupațiuni de sine stătătoare.

Vorbind despre producția de mărfuri, Lenin arată că « baza economiei de mărfuri este diviziunea socială a muncii. Industria prelucrătoare se separă de cea extractivă și fiecare din ele se subdivide în mici categorii și subcategorii care produc anumite produse sub formă de marfă pe care le schimbă cu produsele celorlalte industrii »¹.

¹ V. I. Lenin, *Dezvoltarea capitalismului în Rusia*, în *Opere*, vol. III. Ed. P. M. R., 1951, p. 19.

a. Meșteșuguri și meșteșugari

Dezvoltarea meșteșugurilor este un rezultat al creșterii forțelor de producție, o urmare a diviziunii sociale a muncii care duce la separarea activității meșteșugărești de activitatea agricolă.

Primele meșteșuguri bucureștene sînt de caracter agricol, iar mai apoi cînd începe să se producă marfă, pentru vînzare, meșteșugurile sînt separate.

Micii meșteșugari, la început, își desfășoară procesul de producție în propria lor locuință, exceptînd aceia care după specificul meseriei (prelucrarea metalelor, a lemnului și a pietrei, tăbăcarii, olarii etc.) sînt obligați să lucreze în afara locuinței.

Cu timpul, necesitatea de marfă fiind din ce în ce mai mare, o parte din meșteșugari își fac mici ateliere în centrul orașului, pe locuri boierești sau mănăstirești pentru care plătesc o anumită chirie, după înțelegere. În aceste ateliere se întîlnesc două forme de muncă: producția la comandă și producția pentru piață. Aceasta duce la o sporire și specializare a producției meșteșugărești și la o diviziune socială a muncii. Ca rezultat al acestei diviziuni așezarea bucureșteană cunoaște o activitate meșteșugărească foarte intensă care face să se schimbe aspectul așezării și viața locuitorilor.

Producția meșteșugărească e unul din elementele esențiale ale vieții orășenești. Lenin arată că producția meșteșugărească e « o parte integrantă necesară a vieții de oraș »¹.

Ca urmare a diviziunii sociale a muncii, așezarea bucureșteană trece de la tipul de așezare rurală la tipul de așezare urbană. Acest fapt nu-l putem preciza cînd anume s-a întîmplat, probabil în secolul al XIV-lea și în prima jumătate a secolului al XV-lea. « Ceea ce s-a putut stabili în mod sigur este faptul că în secolul XV așezarea omenească de pe actualul teritoriu al Capitalei R.P.R., începuse să capete formă de viață urbană. Alegerea acestei așezări ca reședință a domniei din Țara Romînească a fost determinată tocmai de stadiul de dezvoltare deosebit al forțelor de producție din așezarea respectivă. Stabilirea reședinței domnești la București a jucat la rîndul ei un rol important în accelerarea dezvoltării vieții bucureștene. În capitala statului feudal erau concentrate cele mai variate categorii de meșteșugari care satisfăceau și cerințele de la curtea voievodală »².

Din documentele³ și studiile⁴ publicate pînă în prezent reiese că cei mai vechi meșteșugari producători de marfă, din București sînt amintiți documentar,

¹ V. I. Lenin, *Dezvoltarea capitalismului în Rusia*, în *Opere*, vol. III, Ed. P.M.R., 1951, p. 308.

² Ștefan Olteanu, *Meșteșugurile din București în sec. XVI—XVII*, în *Studii*, 1959, nr. 5.

³ *Documente privind istoria Romîniei. Veacul XVI, B. Țara Romînească*, București, 1952.

⁴ Lia Lehr, *Despre dezvoltarea economică a orașelor din Țara Romînească în anii 1501—1650*, în *Studii și referate privind istoria Romîniei*, Buc., 1954 Dan Berindei, *Orașul București în veacurile XIV, XV și XVI*, în *Comunicări de articole de istorie*, Buc., 1955 Ștefan Olteanu, *loc. cit.*, p. 101—202.

incă din a doua jumătate a secolului XVI: 1563 croitori; 1566 podari, pietrari; 1572 arcari; 1578 mângănari (giuvaergii); 1587 morari (meșteri), săbieri; 1589 cojocari, cizmari, miedari; 1590 bărbieri, brutari domnești; 1593 zugravi; 1594 brăgari; 1596 măcelari (casapi). Aceasta nu înseamnă însă că mai înainte n-au existat astfel de meșteșugari, fiindcă viața acestei așezări nu putea rămâne izolată și străină de viața economică a celorlalte așezări din țară care se dezvoltaseră cu mult înainte și aveau ca unitate de schimb, moneda.

Din documentele publicate în acest volum, arătăm în mod cronologic care sînt meșteșugarii producători de mărfuri în secolul al XVII-lea. Astfel: lumînărari, săpunari, rachieri, tabaci, cojocari¹, zăbunari, croitori², cavafi, bărbieri³.

Tăbăcarii sînt amintiți din 1628, iar în 1652 exista în București mahalaua Tabacilor⁴, ceea ce înseamnă că acest meșteșug era vechi, dezvoltat și bine organizat. Exista de asemenea o biserică a tăbăcarilor: «și acest loc ce am vîndut dumnealui iaste la biserica Tabacilor»⁵.

În primele decenii ale secolului al XVII-lea, dezvoltarea meșteșugurilor și înmulțirea lor determină ritmul viu al vieții economice care însuflețește orașul. Tîrgurile bucureștene capătă o altă înfățișare și atrag în număr mai mare și meșteșugari străini. Tîrgul din Năuntru se organizează și se amplifică; Tîrgul de Afară, situat la marginea răsăriteană a orașului, primește mărfurile țărănești. Apar boiangii, curelarii, șalvaragii, ișlicarii, caretașii — mai totdeauna străini — papugii, ceaprazarii etc.

La început, după cum am mai spus, sînt două forme de muncă: producția la comandă și producția pentru piață. În cea de-a doua formă se vindeau produsele «rămase întimplător în mîinile meseriașului sau confecționate în timpul liber»⁶. Mai tîrziu, meșteșugarii produc numai pentru piață și își desfac produsele pe piață. Ei sînt în același timp meșteșugari și negustori. Aceasta e o situație caracteristică vieții orășenești de început. Meșteșugarul vinde produsele sale direct cumpărătorului. Desfacerea produselor meșteșugărești era organizată pe baza întovărășirii unora dintre meșteșugari.

Dezvoltarea în continuare a forțelor de producție și legat de ea diviziunea socială a muncii a determinat separarea procesului de producție, de circulație, și apariția negustorilor ca intermediari.

Pe măsura timpului meșteșugarii mijlocitori devin negustori, renunțînd la vechea îndeletnicire de meșteșugari. Acești negustori cumpără de la meșteșugari și vînd consumatorului, dar în același timp ei cumpără și materie primă pe care o vînd apoi meșteșugarilor. De aci (procurarea de materie primă) pînă

¹ Doc. 13, 1638 aprilie 8.

² Doc. 22, 1644 ian. 4; doc. 42, 1659 martie 10.

³ Doc. 79, 1671 oct. 10; doc. 126, 1699 aprilie 2.

⁴ Doc. 28, 1652 nov. 5; doc. 82, 1672 aprilie 20.

⁵ Doc. 29, 1654 mai 25.

⁶ V. I. Lenin, *Opere*, vol. III, 1951, p. 310.

la sistemul muncii la domiciliu e foarte puțin, căci negustorul subordonează pe meșteșugar dându-i materii prime pentru prelucrare.

După cum reiese din cercetarea documentelor cunoscute, în București, pînă în secolul al XVI-lea, n-a existat o demarcație precisă între meșteșug și neguțătorie. Ba, pentru unele meserii, această dublă îndeletnicire meșteșug-negoț a dăinuit pînă la sfîrșitul secolului al XVIII-lea și chiar în primele decenii ale secolului nostru, pentru ramurile: cojocari, căciulari, cizmari, căldărari etc. Pentru secolul al XVI-lea însă marea majoritate a meseriașilor erau și neguțători în același timp. Ei produceau o anumită cantitate de marfă pe care apoi o neguțăteau; de asemenea lucrau în tot timpul liber singuri sau ajutați de ucenici sau lucrători calificați.

O dată cu înmulțirea numărului meșteșugarilor din București s-a impus desigur și organizarea lor. Se crede că pînă la sfîrșitul secolului al XVI-lea, și la unii meșteșugari pînă în jumătatea celui următor, meșteșugarii s-au organizat în asociații numite frății în care conducerea o avea vătaful. Pe ramuri de activitate, meșteșugarii erau așezați într-o anumită parte a orașului după cum arată numele uliței sau mahalalei unde, în afară de locuințe și ateliere, își aveau sediul și biserica construită după posibilitatea lor materială mai mică sau mai mare, mai simplă sau mai frumoasă, mai toate însă de lemn.

De la data cînd apare documentar în locul termenului de vătaf acela de staroste, locul frăților a fost luat de breslele propriu zise. Aceste bresle au fost organizate după modelul celor din Transilvania. Abia în secolul al XVIII-lea apare numirea de isnafuri sub influența turcească. Breslele organizează meșteșugurile și le închid în cercuri strînse, unde pătrunderea devine din ce în ce mai grea. Starostele nu este numai bătrînul meșteșugar priceput în meserie, ci și patronul care nu lasă să se înmulțească prea mult meșteșugarii. El reprezintă între breslași politica domnului și a clasei boierești.

Documentele publicate aici scot în evidență aspecte interesante cu privire la viața meșteșugărească a Bucureștilor. Astfel, meșteșugul cojocăriei, care apare foarte de timpuriu în București, are o evoluție foarte interesantă. Mai întii meșteșugarii se împart în cojocari subțiri și cojocari groși, apoi din cei dintii se desprind cojocarii bașcali și ișlicari, care ajung să aibă în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea câte o breaslă proprie. Aceștia își dispută, într-un proces, în fața domnului și a boierilor, specialitatea muncii: «cojocarii bașcali să nu fie volnici a cumpăra pici din cele stărpituri sau piei albastre, care sînt de trebuință meșteșugului ișlicării»¹. Fenomenul este general, în Țara Românească și în alte țări, după cum spune Karl Marx: «Dacă împrejurări exterioare provocau un progres în diviziunea muncii, breslele existente se scindau în subspecii; organizația de breaslă excludea deci diviziunea manufacturieră a muncii»².

¹ Doc. 432, 1785 mai 14.

² Karl Marx, *Capitalul*, Ed. P.M.R., 1948, vol. I, p. 293-336.

Un fapt este important de reținut în evoluția breslelor bucureștene, care, cum am văzut mai sus, încep să-și facă apariția încă la începutul secolului al XVII-lea. Viața economică bucureșteană este dominată de activitatea breslelor timp de un secol; între 1650 și 1750 toată economia Bucureștilor este în mâna breslelor, care ating forme avansate de organizare. Breslașii, controlați permanent în activitatea lor și împiedicați să-și dezvolte atelierul prin restricțiunile impuse de conducerea breslei în angajarea lucrătorilor, au fost siliți să-și păstreze activitatea în forme reduse, tolerate de breaslă. Orice meșter breslaș era ținut de regulile breslei să-și limiteze numărul calfelor și al ucenicilor. Această restricțiune a împiedicat pe meșteșugarul patron și breslaș să se transforme în capitaliști.

Onomastica documentelor publicate aici ne permite să urmărim apariția străinilor în viața economică a orașului, iar informațiile despre bresle sînt destul de concludente.

b. *Negoț și neguțători*

După cum am spus mai sus, pînă în secolul al XVI-lea, meșteșugul și negoțul se confundau. Cîrciumarii și casapii sînt între primii neguțători bucureșteni. Ei nu produc mărfurile pe care le vînd, ci le cumpără cu toptanul ca să le vîndă cu amănuntul. Apariția pe piața bucureșteană a mărfurilor de proveniență ardelenescă, apoi a celor venite de peste Dunăre, care se vindeau cu toptanul, înmulți numărul neguțătorilor. Apar hăcanii¹, mîrgelarii², lipscanii, pescarii ca neguțători de pește, și în fine zarafii. Un Manole zarafii³ este cunoscut în a doua jumătate a secolului al XVII-lea, ca mare neguțător de bani, cu prăvălii multe în tîrg; la sfîrșitul secolului al XVIII-lea exista un număr mare de zarafi, ale căror contoare se aflau în hanul Colței și în hanul Șerban Vodă.

Apariția neguțătorului independent de procesul de producție, care cumpără și vinde cu profit mărfurile, presupune un stadiu intermediar în care el «face să lucreze pentru el mica industrie meșteșugărească și mai ales cea casnică țărănească»⁴. El comanda mărfurile de care avea nevoie, dînd uneori materia primă.

Fenomenul este obișnuit în apus și a dat loc la unele schimbări în care meșteșugarul, care nu este producător de materie primă, o cumpără el însuși și o prelucrează. «În loc ca meșterul țesător de postav să primească treptat de la comerciant lînă în cantități mici și să lucreze pentru acesta împreună cu calfele sale, cumpără el însuși lîna sau fire toarse și vinde comerciantului postav; elementele producției intră în procesul producției ca mărfuri cumpărate de

¹ Doc. 61, 1668 oct. 5; doc. 118, 1693 noiembrie 1.

² Doc. 261, 1738 dec. 1; doc. 358, 1762 apr. 23; doc. 391, 1774 sept. 4.

³ Doc. 81, 1672 apr. 20; doc. 85, 1673 mai 14.

⁴ Karl Marx. *Capitalul*, F.P.L.P., 1953, vol. III, partea I, p. 329.

el însuși în loc de a produce pentru un singur comerciant sau pentru anumiți clienți. Țesătorul produce acum pentru piața comercială»¹. În București, face funcțiuni economice similare tăbăcarul.

Tirgurile bucureștene încep să cunoască o dublă mișcare a mărfurilor: cele aduse de peste hotare spre a fi vândute în București și în țară; cele strânse din țară ca să fie vândute peste hotare. Ceara, seul, peștele, sarea, vinul, vitele și carnea sînt schimbate cu mărfurile de băcănie, lipscănie, bogaserie², brașovenie, pînzeturi și postavuri, fierărie etc. Apar marii neguțători străini mai ales greci, care rămîn aici, fac averi și pătrund în clasa boierească. Tipuri ca Pană Pepano, care creează în București o adevărată familie neguțătorească și care domină tot secolul al XVII-lea, sînt foarte bine ilustrate în documentele de față³.

În a doua jumătate a secolului al XVII-lea apare breasla neguțătorilor, care la început cuprinde pe toți cei care făceau negoț indiferent de natura mărfurilor. În secolul al XVIII-lea isnafurile bucureștene se înmulțeau și se organizau pe specialități. Breslele neguțătorești erau organizate ca și cele meșteșugărești. La început era o breslă comună, care cuprindea pe toți neguțătorii sub conducerea unui staroste⁴. O dată cu dezvoltarea comerțului, mai ales într-a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, apar breslele neguțătorești după natura mărfurilor. Astfel, apare breasla cîrciumarilor și a rachierilor⁵. Neguțătorii străini au breslele lor, uneori pe naționalități, care se bucurau de atenția domnitorului și protecția tratatelor. Desele conflicte dintre neguțătorii pămînteni și cei străini, care din tradiție nu aveau dreptul să vîndă decît cu ridicata, cu toptanul, apar în toate documentele vremii și ne înfățișează aspecte foarte interesante, dar incomplet studiate, din viața economică bucureșteană.

c. Manufacturi

Încă din primele decenii ale secolului al XVIII-lea producția de mărfuri începe să depășească necesitățile economice naturale. Cu toată frîna pe care le-o puneau breslele, atelierele meșteșugărești începuseră să se dezvolte și să producă mărfuri mai multe. Munca în cooperatie, care a stat la baza organizării acestor ateliere, a divizat procesul de producție în faze succesive și a impus un principiu nou în organizarea atelierelor: diviziunea muncii. Această diviziune a îngăduit lărgirea atelierelor și a rezultat sporirea producției. După 1750 munca meșteșugărească bucureșteană, dezvoltată în ateliere cu mulți muncitori și organizată pe baza diviziunii procesului de producție, încheagă o formă

¹ Karl Marx, *Capitalul*, E.P.L.P., 1953, vol. III, partea I, p. 329.

² Doc. 246, 1734 iunie 7; doc. 282, 1745 aprilie 1; doc. 471, 1794 iulie 12; doc. 493, 1797 aug. 20.

³ Doc. 21, 1642 sept. 28; doc. 22, 1644 ian. 4; doc. 42, 1659 mart. 10.

⁴ Doc. 48, 1665 mai 2; doc. 56, 1667 iulie 2.

⁵ Doc. 454, 1791 noiembrie 3.

noastră de producție, în care capitalul devine un instrument economic. Această formă de producție, existentă în Bucureștii din cea de-a doua jumătate a secolului al XVIII-lea pînă către mijlocul secolului următor, nu reprezintă altceva decît « atelierele cu un număr de muncitori mai mult sau mai puțin important, care introduc treptat diviziunea muncii și astfel cooperarea capitalistă simplă se transformă în manufactură capitalistă »¹.

Structural, manufactura este « un număr mare de meseriași care fac același lucru sau lucruri de aceeași speță, utilizați în mod simultan de același capital, în același atelier ». Astfel, în fond, manufactura « pe de o parte are ca punct de plecare *combinarea* unor meserii *independente, de natură diferită, care își pierd independența* și devin unilaterale pînă în punctul în care ele nu mai formează decît operații parțiale complementare în procesul de producție al unei singure mărfi; pe de altă parte ea are ca punct de plecare *cooperarea* unor meseriași de aceeași specialitate și descompune aceeași meserie individuală în diferitele sale operațiuni distincte, izolîndu-le pe acestea și *făcîndu-le independente* pînă la punctul în care fiecare din ele devin funcțiunea exclusivă a altui muncitor »².

Manufactura s-a dezvoltat în București, ca și în Țara Romînească pe baza relațiilor feudale de producție. Muncitorul din atelier nu era total desprins de mijloacele de producție ale vieții sale agricole, ci oricînd putea să fie adus la obligațiile sale de iobag pe moșia boierului feudal. Însuși stăpînul manufacturii păstrase caracterul său de boier cu moșii. Necexistînd piață de muncă de unde să se recruteze muncitori manufacturieri, cei mai mulți dintre țărani iobagi erau siliți să presteze munci în atelierele manufacturiere. O caracteristică specifică a relațiilor de muncă manufacturieră, datorită stadiului de evoluție socială în forme feudale a țării noastre, o dă faptul că nu forța de muncă a lucrătorului era considerată marfă, ci însăși persoana lui. Astfel pe de o parte caracterul de muncitori agricoli al muncitorilor din manufacturi, iar pe de altă parte relațiile feudale agricole, făceau ca aceste întreprinderi să fie izvor de rentă feudală pentru cel care era stăpînul mijloacelor de producție.

Cea dintîi întreprindere de tip manufacturier amintită în documentele noastre, este o « fabrică » de luminări de ceară albă a bisericii cu hramul 40 de mucenici, metoh al episcopiei de Rîmnic, existentă la 1764 iulie 14, căreia Ștefan Racoviță îi acordă unele privilegii. Mai tîrziu, « fabrica » avea doi meșteri și șaizeci străini, scutelnici, ceea ce arată că era o întreprindere foarte dezvoltată care avea monopolul fabricării luminărilor de ceară albă³. În București exista totuși și o « luminărie domnească », fără privilegii, care fabrica numai luminări de ceară roșie și pe care domnul, în 1792, o dă în arendă lui Daniil⁴, care era epistatul celeilalte luminării. Alte date nu se cunosc despre această luminărie.

¹ V. I. Lenin, *Opere*, E.S.P.L.P., 1955, vol. III, p. 357.

² Karl Marx, *op. cit.*, p. 318.

³ Doc. 553, 1813 martie 29.

⁴ Doc. 456, 1792 ian. 1; doc. 457, 1792 ian. 1.

Constantin Hangerli, în scurta sa domnie, a construit pe dealul Bucureștilor, despre Văcărești, o manufactură de fidea cu toate «ergaliile și nameștiile» necesare. După uciderea lui și potrivit poruncilor turcești, fabrica s-a vîndut prin sultan-mezat (licitație) cu 1410 taleri lui Ioan, polcovnic de scimeni, iar suma «s-a făcut zapt la miria împărătească»¹.

Fostul mare logofăt Scarlat Grecianu construiește două manufacturi de arpacaș «din bogata zaharca ce din dumnezăiască putere se află dăstulă într-această țară»; una în satul Ageștii, jud. Ilfov și cealaltă în satul Cornești, jud. Dîmbovița. La 26 februarie 1792 el obține un hrisov de privilegii din care se constată că fiecare din aceste manufacturi, numite «mori» în document, aveau cîte zece oameni, «scuțiți și întru toate nesupărați, atît ei cît și dobitoacele lor i carăle lor a putea fi în toată vremea nelipsiți de la trebuincioasele slujbe morilor». Pravălia de vînzare a produselor din aceste manufacturi era în București «și numai de la aceasta să cumperc cîți vor vrea, iar pentru mărunta vînzare într-această țară sau cu ridicata pentru Țara Turcească și Moldova, această magazie să fie nesupărată de vamă». Reiese astfel că cele două manufacturi furnizau arpacaș peste granițe, iar mărfurile de export erau scutite de vamă și de celelalte dări. Din document se vede că cele două manufacturi aveau meșteri străini, iar boierul era numit epistat al lor².

Alte manufacturi erau cele de hîrtie, numite în documente și «mori de hîrtie». Cea dintîi s-a construit la Fundeni, pe apa Colentinei, între 1765-1766 de biv vel vistieru Dumitrașcu Racovița, căruia Scarlat Ghica îi acordă unele privilegii. Altă moară de hîrtie se afla pe moșia Batiște de pe apa Leuta, a schitului Turbați. În schimbul privilegiilor acordate, manufacturile erau obligate să dea în fiecare an curții domnești cîte 20 de topuri de hîrtie. Între lucrători, în afară de meșterii care erau străini, se aflau și 40 de liude pentru care epistatul plătea cîte 4 taleri de om, anual.

În fine pe apa Sabarului, în ultimul deceniu al secolului al XVIII-lea, se mai înființează încă două manufacturi de hîrtie. Una existentă în 1793 provoacă înecăciuni pe moșiile învecinate «de la Catică în jos pînă la Măgurele». Alexandru Moruzi poruncește ca un vâtaf de divan să cerceteze jalba boierilor păgubiți și să raporteze ce stricăciuni s-au produs și cum se pot îndrepta³.

Cîțiva ani mai tirziu, Alexandru Moruzi construiește o altă manufactură de hîrtie «rădicînd zidirile ei cu toate cele trebuincioase acareturi și iergaliile ei, cum se vede, pe apa Sabarului în sud. Ilhov». El cumpără o moșie pentru fabrică, aduce «meșteri străini cu știința meșteșugului de hîrtie» și îi dă patru zeci de liude scutelnici și patru sălașe de țigani «meșteri dă hier», care «să fie deapurarea la lucru fabricii, fără plată și nedajnici dă bir». Ca materie primă necesară fabricii erau cîrpele, pentru strînsul cărora erau însărcinați oameni

¹ Doc. 506, 1799 iulie 17.

² Doc. 458, 1792 febr. 26.

³ Doc. 464, 1793 august 18.

într-adins, care cutreierau țara ajutați de « dregătorii și zapcii țării domniei mele la cuviincioasele trebuințe ce vor avea »¹.

Muncitorii fabricii de hîrtie aveau condiții de muncă îngrozitoare. Cele patru sălașe de țigani munceau fără nici o plată, li se dădea numai « cîte o chilă de bucate (cam 500 kg de porumb) la tot sălașul pe an » și numai cît munceau, « iar cînd nu va fi trebuință de lucru la fabrică își vor face singuri ei munca și hrana lor ». Astfel țiganii, deși făceau în fabrică munci calificate întrucît erau fierari, ei aveau tratamentul obișnuit al robilor din epoca feudală.

Alexandru Moruzi vinde fabrica mitropolitului Dositei iar acesta, ca să poată avea banii necesari, vinde cîteva moșii ale Mitropoliei, pe un preț foarte mic².

Cele mai reprezentative tipuri de manufactură sînt însă cele de postav. Acestea, avînd un număr mare de lucrători și folosind diviziunea muncii în procesul de producție, s-au dezvoltat pe baza relațiilor feudale de producție, întrucît aceste relații au fost determinate de proprietatea feudală. Procesul de producție era săvîrșit de lucrători recrutați prin constrîngere extraeconomică și nu pe calea tranzacției de piață a forței de muncă. « Un număr mai mare de muncitori sub comanda aceluiași capital formează punctul de plecare natural, atît al cooperăției în general, cît și al manufacturii »³.

La sfîrșitul secolului al XVIII-lea existau trei manufacturi de postav în jurul Bucureștilor: Afumați, Bălteni și Pociovaliștea care se mută apoi la București.

Manufactura de postav din Afumați este cea mai veche, ea a existat la sfîrșitul secolului al XVII-lea și pare să fi fost înființată de Șerban Cantacuzino în timpul domniei sale. A funcționat cu mari întreruperi, în tot secolul al XVIII-lea și și-a încheiat activitatea în timpul războiului ruso-ture încheiat prin pacea de la Șistov (1791).

Manufactura din Bălteni era în funcțiune în 1794. În acest an niște scutelnici care lucrau acolo se plîng împotriva ispravnicului din Poenari, jud. Dimbovița, iar plîngerea, din porunca domnului, este cercetată de Alexandru Caloglu și Grigore Brîncoveanu, care întocmesc și semnează respectiva anafora.

A treia fabrică amintită a fost înființată în 1766, în satul Pociovaliște⁴, de către fostul mare clucer Radu Slătineanu. Ea și-a întrerupt activitatea în timpul războiului ruso-ture din 1768—1774 și nu și-a reluat-o decît în 1784, dar funcționează numai cîteva ani și apoi rămîne închisă pînă în 1793, cînd este refăcută și i se sporește producția. În acest an sînt numiți ca epistați ai manufacturii biv vel logofătul Slătineanu și vel comisul Dumitrache, iar Alexandru Moruzi fixează într-un hrisov condițiile de muncă și plată pentru cei 122 de postăvari

¹ Doc. 480, 1796 ianuarie 16.

² Doc. 482, 1796 mai 29.

³ K. Marx, *Capitalul*, Ed. P.M.R., ediția a II-a, vol. I, p. 336.

⁴ C. Șerban, *Întreprinderea manufacturieră de postav de la Pociovaliște și București*, în *Studii*, III (1952), nr. 5, p. 85—105.

(torcatori și țesători) angajați din București¹. Se pare însă că cei doi epistați nu pot duce mai departe activitatea manufacturii, fiindcă Alexandru Moruzi o găsește « cu totul pustie, părăsită de mulți ani și fără nici un fel de fântână și o reface, repunând-o în funcțiune. El stringe « din pămînteni suma cea trebuincioasă de lucrători, cu știință acestor meșteșuguri, torcători, țesători », le fixează condițiile de muncă și de plată scutindu-i de bir și de celelalte dări: aprobă ca epistatul să aducă din străinătate pînă la 50 de oameni pentru lucrul manufacturii, plătind pentru fiecare cîte 6 taleri pe an și dispune ca lina din cinci județe vecine, pînă la patruzeci de mii de ocale pe an, să fie cumpărată de fabrică. De asemenea domnitorul hotărăște că fabrica poate stringe cu riza-pazar și întreține, pentru lină, pînă la o mic de oi. Mai ia apoi și alte măsuri în legătură cu buna activitate a fabricii. S-a aprobat ca fabrica să poată fi chiar mutată în altă parte, dacă va fi nevoie de acest lucru².

Epistații fabricii de postav au provocat mai multe conflicte cu muncitorii. Aceste conflicte dobîndesc un caracter mai grav de la numirea ca epistat a lui Chiriac Arbut. Originar din Chios, Arbut se stabilise la București și după ce-și făcuse oarecare situație materială fusese numit epistat la 27 mai 1794, în calitate de arendaș al fabricii. În această calitate el conduce fabrica pînă la 1804, în care timp provoacă un șir de conflicte cu muncitorii, care dau aspectul unei adevărate lupte cu forme mai grave în 1796, 1799 și 1803.

Înainte de a cerceta natura conflictelor de muncă de la fabrica de postav Pociovaliște-București, să examinăm mina de lucru pe care o foloseau de regulă epistații acestei întreprinderi. Pînă în 1794, cînd vine epistat Chiriac Arbut, fabrica a avut o activitate mai redusă și prin urmare a lucrat cu un număr mai mic de lucrători. În 1784 erau 50 liude străini, aduși de peste graniță, și 100 liude tot străini, dar recrutați din țară. La aceștia s-au adăugat mai tîrziu un număr de copii între 15—16 ani, cu indicația de a învăța meseria de postăvar. În 1793 au mai fost aduși din București încă 122 de postăvari, angajați cu plată în bani. Astfel în 1794 fabrica avea 243 de postăvari, 6 vâtafi și un spătar pentru care se plăteau 10 taleri pe an de fiecare, la care se adăugau 40 de scutelnicii și 50 de străini, pentru care se plăteau 6 taleri pe an, deci în total 340 de oameni. Acești lucrători aveau regimuri de salarizare diferite. *scutelnicii* nu primeau plată pentru munca lor, ci o cotă de postav anual; *copiii*, angajați pentru învățătura meserii, nu aveau salariu, ci primeau hrană și îmbrăcăminte; lucrătorii pămînteni erau plătiți la produsul muncii: 3 parale un cot de țesătură și 60 parale ocaua de tort; și în fine meșterii străini erau plătiți în bani, cu salarii lunare.

Conflictul de muncă izbucnit între lucrătorii fabricii de postav Pociovaliște-București și Chiriac Arbut a avut mai multe cauze și a luat diferite aspecte în

¹ Doc. 465, 1793 sept. 2.

² Doc. 473, 1794 august 18.

cei zece ani cit a condus fabrica numitul epistat. Unul din aspectele cele mai interesante este cel din 1799, despre care face mențiune anaforaia marilor boieri¹ constituiți în comisie, din care făceau parte marele vistier, marele cămăraș și marele căminar. Jalba au făcut-o postăvarii, care s-au plîns împotriva neajunsurilor pe care le făcea epistatul, cerînd ca să li se aprobe să lucrze o săptămîină și două săptămîni să fie liberi pentru muncile lor agricole. Cu prilejul cercetării și facerii anaforalii a fost adus în discuție pitacul lui Alexandru Ipsilant din 1796 noiembrie 29, prin care erau fixate condiții grele de muncă și pe care postăvarii nu l-au respectat. Cererea lor de a li se admite lucrul cu două săptămîni repaos sau de a li se îngădui părăsirea fabricii, a fost respinsă de domnitor care întărește pitacul lui Ipsilant și obligă din nou pe lucrători să-l respecte. Procesul astfel soluționat făcea ca să continue conflictul dintre lucrătorii manufacturieri și epistat.

Ultimul proces din 1803 a fost provocat de plîngerea postăvarilor care aduc la cunoștința domnitorului abuzurile lui Arbut și cer să fie schimbat de la conducerea fabricii. Și de astă-dată cererea postăvarilor a fost respinsă. Soluționarea plîngerilor muncitorilor prin cercetările făcute de boierii care părtineau pe epistați, ca și simulacrul de judecată ce se făcea în fața domnitorului fac parte din sistemul feudal de a trata munca și pe lucrători și de a spori prin exploatare și abuz averile boierilor. Condițiile de muncă impuse lucrătorilor în manufacturile dintre 1790 și 1820, nu sînt decît forme de constrîngere de tot felul care speculau munca și nesocoteau pe omul muncitor. Plîngerea din 1803 a postăvarilor constituie un act de solidarizare al lucrătorilor în fața constrîngerii și o formă de organizare a luptei.

d. Tîrgurile bucureștene

Viața economică bucureșteană se dezvoltă considerabil în secolul al XVIII-lea. Tîrgul din Năuntru nu mai poate cuprinde tot negoțul și pe toți neguțătorii. Se creează altele noi, care fac să crească volumul afacerilor și imprimă un ritm viu negoțului. Apare mai întii Tîrgul de Sus, apoi Tîrgul Cucului, destul de apropiate de vechiul Tîrg din Năuntru, creat în apropierea Curții domnești. Ulițele din aceste tîrguri capătă nume și importanță deosebită, iar cînd încep să apară « podurile », adică ulițele podite, viața comercială ia un nou avînt.

Documentele noastre, completate cu altele publicate mai înainte, ne dau multe informații despre ulițele neguțătorești din aceste tîrguri, despre felul negoțului, despre neguțătorii cei mari și despre mărfurile care se vînd mai repede și mai cu preț. Informațiile oferite de documente ne permit să determinăm topografic spațiul ocupat de fiecare din aceste tîrguri. Numai Tîrgul de Afară, fixat

¹ Doc. 508. 1799 sept. 17.

prin tradiție în afară de oraș, este silit să se mute mereu spre răsărit, gonit de întinderea continuă a orașului.

e. Figuri de meșteșugari și neguțatori

Bogăția de informații a documentelor ne îngăduie să fixăm câteva figuri interesante din viața economică bucureșteană. Unii sînt oameni simpli și modeste, care se luptă greu cu tribulațiile pieții bucureștene: ei cad, se ridică și apoi iar cad. Alții sînt speculanți și acaparatori, care se impun și domină, care fac din banul de aur arma cu care luptă și pătrund pe scara socială. Procesul acesta de vînturare a camenilor și a lucrurilor din viața economică a Bucureștilor dă aspecte interesante pentru cercetătorul care urmărește atent documentele.

f. Bani și măsuri

Un capitol important al vieții economice bucureștene care n-a fost studiat în bogăția de informații a documentelor este acela care se referă la banii care au circulat în București, de-a lungul celor cinci veacuri, și la măsurile pe care le-a folosit negoțul bucureștean. Mai mult decît studiile numismatice, care au privit banii în sine (artă, valoare intrinsecă, date istorice), nu s-a urmărit moneda ca instrument de schimb, cu funcțiunea și valoarea sa economică, cu acel secret neguțătoresc care făcea ca tranzacțiile comerciale să se încheie într-o monedă sau într-alta.

Tîrgurile bucureștene au cunoscut toate monedele care circulau pe inarile piețe europene, chiar atunci cînd nu exista nici o relație între aceste piețe și București. La începutul secolului al XIX-lea moneda cerută în București era galbenul olandez. Iar atunci cînd circulau paralele, asprii și ughii, ducații și talerii, unii erau preferați altora. Această preferință nu era psihologică sau politică, ci economică și tocmai aceasta nu se cunoaște în suficientă măsură.

Dacă s-ar încerca să se studieze banii ca instrument de schimb, nu numai ca valori numismatice, documentele bucureștene ne-ar dezvălui multe lucruri pe care nu le cunoaștem și care ar fi interesante pentru închegarea unei imagini a orașului București din punct de vedere economic.

Un aspect economic interesant, în care se vede tendința de jaf a boierilor și clerului, este comerțul de bani, sub forma de împrumut cu dobîndă, care se practica foarte mult în epoca feudală. Vom vedea mai jos cum Radu Dudescu jefuiește de toată averea pe feciorii lui Vîlcu căldărarul. Acest jaf se practica în mod obișnuit. Astfel, Daniil mitropolitul împrumută pe Constantin feciorul starostelui Zamfir, cu 100 taleri cu dobîndă de 20%, primind ca zălog o prăvălie și pivniță cu locul lor¹. Într-un alt document se vede că pentru plata unei datorii

¹ Doc. 240. 1731 iunie 21.

de 24 taleri, debitoarea este închisă și silită să-și vîndă casa creditoarei pentru 17 taleri¹. Altcineva, împrumutîndu-se cu 10 taleri, dă în schimb casa în care locuia: «ca să mă mîntuiască de datoria de la Marin»². Și cazurile de acest fel sînt numeroase; ele dovedesc cît de grea era situația celor săraci în epoca feudală și cum au fost siliți să-și vîndă casa pentru ca să scape de datorii³. Împrumuturile de bani se făceau numai pe bază de zalog, cu valoare mult mai mare decît suma împrumutată și cu pierderea zalogului în caz de neplată⁴.

g. Vînzări, mărfuri și prețuri

O chestiune care n-a preocupat pînă acum pe nici un cercetător al trecutului nostru, dar mai ales a situației economice din București, este prețul, evoluția prețului în decursul vremii. Această problemă dacă este mai dificil de urmărit la mărfuri, mai ales la cele de import, este totuși la îndemîna oricui pentru vînzările imobiliare. Casele de locuit, prăvăliile, pivnițele, viile, terenurile (locuri sterpe) etc. au avut prețuri foarte diferite în aceeași epocă și în același punct topografic. N-a fost aici numai diferența construcțiilor, firească și lămuritoare pentru multe situații, ci și altceva care nu se cunoaște. Este poate vadul comercial care diferențiază imobilele ca valoare de comerț și care a evoluat în decursul vremii.

Documentele noastre ne pun în față prețuri de vînzări foarte diferite. Astfel, Radu Dudescu cumpără două prăvălii apropiate; pe una o plătește de trei ori mai mult decît pe alta. De unde rezultă diferența de preț? Prețurile au o tendință permanentă de creștere în timp, care nu apare cu nimic justificată cercetătorului. În tot secolul al XVIII-lea se constată o regulă în materie de chirie pentru locurile sterpe, pe care chiriașii își construiseră prăvălii cu cheltuiala proprie: cînd prăvăliile erau refăcute, proprietarii terenurilor (în speță egumenii mănăstirilor) pretindeau chirii mai mari — și încă alte nedumeriri care se constată documentar, dar care nu sînt lămurite.

Numărul foarte mare de zapise de vînzări și de închirieri pe care-l avem la îndemînă ne oferă o bogăție de informații în această privință.

h. Biruri, dăjdi și angarii

Viața socială, dar mai ales cea economică, au fost puternic frîmate de puzderia de biruri, dăjdi și angarii care au căzut cu nemiluita pe capul birnicului. Boierii și clerul, cele două categorii sociale privilegiate care erau scutite, n-au cunoscut această povară, dar țăranul și orășanul sărac au simțit amarnic apăsarea acestui

¹ Doc. 188, 1718 iulie 5.

² Doc. 232, 1729 martie 2.

³ Doc. 236, 1730 aprilie f. zi; doc. 262, 1739 august 1; doc. 321, 1753 nov. 16.

⁴ Doc. 169, 1713 aprilie 11; doc. 240, 1731 iunie 21.

jug. Viața feudală bucureșteană din secolele XVI—XVII, ca și cea care-i urmează în secolul al XVIII-lea, este dominată de mulțimea fără număr a dărilor. Într-un document ¹ de scutire de dăjdii pe care Alexandru Iliș voievod îl dă preoților de la biserica Domnească sînt înșirate 16 dări felurite, iar într-alt document ² de același fel, acordat de Radu Leon voievod, sînt menționate 22 de dări.

Problema aceasta se cunoaște foarte puțin, fiindcă n-a făcut pînă acum obiectul unui studiu de amănunt. S-a ajuns totdeauna la concluzii fără cunoașterea amplă a fiecărei dări în parte și s-a ajuns la studii de sinteză fără studiile de analiza pe care le presupunea. Sînt astfel dări despre care nu știm nimic; birul calului, birul bouului, de chirie, de mertice, de conace, fumăritul bălților, birul mărunt, gărdurăritul, sama cea mare etc., și acel nume generic de « angarii » care apar în foarte multe documente ne lasă și acum în completă nedumerire. Documentele noastre ne vorbesc despre dese și repetate scutiri de dăjdii și angarii (pentru mănăstiri, boieri, manufacturi) care trebuie cunoscute atît în natura lor fiscală, cît și în efectele lor economice.

i. Hanurile bucureștene

Un capitol foarte interesant al vieții economice bucureștene sînt hanurile ³. Sînt hanuri, cum ar fi de pildă Hanul Colței, Hanul Șerban Vodă, Hanul Sf. Gheorghe-Nou, Hanul Constantin Vodă și în secolul al XIX-lea Hanul Manuc, care au participat adînc la viața comercială a vremii lor și au creat faima tîrgurilor bucureștene.

Documentele noastre ne dau știri prețioase despre aceste hanuri. Desigur că aceste documente nu oferă tot materialul necesar pentru lămurirea problemei; ele însă, alături de celelalte, inedite deocamdată, pot alcătui un material documentar temeinic cu ajutorul căruia s-ar putea ajunge la prezentarea completă a chestiunii.

Iată deci că viața economică a Bucureștilor cuprinde o sumă de probleme care așteaptă lămurirea. Documentele pe care le publicăm aici nu oferă totul; prin tipărirea și a celorlalte documente se va putea ajunge la ceva mai încheșat și aproape de complet.

II. Viața socială a Bucureștilor între 1594 și 1821

Orașul București, devenit « scaun de domnie », a avut o viață socială deosebită de a celorlalte orașe din Țara Românească. Curtea domnească, îndată ce s-a statornicit în București, a atras în jurul său curțile boierilor divaniți care

¹ Doc. 6, 1629 mai 10.

² Doc. 47, 1665 febr. 4.

³ George Potra. *Hanurile bucureștene*. Buc., 1943. 96 p.

trebuiau să stea în preajma domnului și a dat îmbold unui ritm mai viu meșteșugăresc sau neguțătoresc. Legăturile diplomatice cu Turcia și Ungaria, iar mai târziu cu Rusia și Polonia, precum și faptul că Bucureștii se aflau pe drumul curierilor diplomați ce mergeau sau veneau de la Constantinopol, au dat orașului un caracter pestriț. Acest caracter al lui s-a accentuat și mai mult prin pătrunderea neguțătorilor greci, bulgari, dalmatici și turci, care au găsit în București o minunată piață de desfacere și aprovizionare, și a atins forma cea mai pronunțată în secolul domniilor fanariote.

Așezarea în București a atîtor indivizi veniți din toate părțile, din țară și străinătate, în special meșteșugari și neguțători din peninsula Balcanică, a influențat adînc viața socială și economică și a determinat forme, atitudini și aspecte de viață pe care nu le găsim în nici un alt oraș din Țara Românească. Orașul București, din punct de vedere social, are un ritm deosebit de celelalte orașe ale țării.

a. Familie și avere

Excluzînd pe țărani, robi și sărăcimea orașelor, în orînduirea feudală baza de alcătuire a familiei era averea. Orînduirea feudală a impus această regulă mai întîi clasei boierești, transmițîndu-se apoi și în rîndurile orășenimii. Zestrea începe să devină din ce în ce mai mult elementul principal de constituire a unei familii. Foile de zestre sînt foarte elocvente din acest punct de vedere. Boierii, neguțătorii, meșteșugarii, preoții, sau oamenii mai puțin înstăriți pretindeau zestrea ca gineri și se îngrijeau de ea ca socri. În rîndurile acestora căsătoria se măsoara cu valoarea zestreii, iar obiectele de podoabă și îmbrăcăminte delux intrau în componența oricărei foi de zestre.

Legăturile de început ale familiei se întemeiau pe zestre, iar mai târziu pe avere: «iar Maria așa s-au jăluit cum că și ea au adus multe zestri în casa lui Gheorghiiță cînd o au luat pe dînsa fîmeaia și le-au stricat și s-au cheltuit în casa lui»¹; doctorul Constantin Darvari primește haine, obiecte casnice și țigani în valoare de 13 276 talcri². Toate aceste legături se păstrau prin puterea averii pe care societatea timpului o ocrotea cu legi și obiceiuri nestrămutate. Dreptul de protimis, care apare în București abia în secolul al XVII-lea și se organizează în secolul al XVIII-lea, avea în vedere păstrarea averii în cadrul familiei.

Dreptul de clironomie (moștenire), foarte puternic organizat în societatea bucureșteană feudală, avea în esență aceeași funcțiune socială ca și dreptul de protimis. El era supus voinței tatălui, un pater familias cu puteri mai restrînse, care putea să-l retragă oricăruia dintre îndreptățiți. Cazurile de dezmoștenire erau destul de frecvente în rîndurile vechii boierimi romînești; ele nu erau numai rezultatul unei ingrătitudini a moștenitorului față de moștenit, ci și asigurarea

¹ Doc. 152. 1707 iulie 6.

² Doc. 452. 1791 mai 9.

averii împotriva unei împrăștiери nechibzuite. Iar procesele de moștenire, care sînt cele mai numeroase spețe trecute prin fața divanului domnesc, confirmă o dată mai mult pasiunea averii ca suport social al familiei și ca funcțiune socială în societatea bucuresteană feudală și burghezo-capitalistă.

Țiganul rob era considerat ca un bun material, producător de valori economice: « Neagul țiganul vizitiu . . . și Dumitru țiganul lăutarul »¹; « iar pentru locul care au cumpărat Ghinea logofăt de la Mihai, feciorul Savei de în Fruginești, fost-au dat boiarii domnii mele Vălcul postelnic o țigancă Rada și cu un copil anume Tudor și cu o copilă anume Stoică, și iar o copilă făcută acum »². Donațiile și schimburile de țigani, făcute fără respectarea integrității familiale, ca și pregătirea tinerilor țigani pentru munci calificate, confirmă încă concepția de bun material a țiganului-om și a familiei de țigani. Documentele publicate aici sînt elocvente.

b. Pricini și judecări

Pricinile de judecată și judecățile în sine au alcătuit un domeniu vast, care se oglindește cu prisosință în marele număr de documente. Începînd de la jălbi, la început verbale, apoi scrise, trecînd în secolul al XVIII-lea, prin anaforale și ajungînd la sentințe și hotăriri înscrise în cărți domnești, documentele justiției bucureștene dintre anii 1594 și 1821 ne oferă o gamă întregă a proceselor dezbătute, cu procedura lor și cu principiile de drept ale vremii respective.

Documentele din culegerea de față ne dau informații prețioase asupra rolului și funcțiunii judeților bucureșteni și a celor doisprezece pîrgari care-i însoțeau și-i ajutau în atribuțiile lor, și ne lămuresc asupra valorii documentare a « cărților orașului » emise de ei. Aceste cărți erau documente de hotărnicie orășenească definitivă, care consfințea proprietatea în mîna titularului cărții: « am dat această carte a noastră la mîna popei lui Teodosie, cum să-și ție acel loc de casă cu bună pace de acum înainte »³; « într'aceia făcut-am și noi, dempreună cu preoții și cu orășani, cartea orașului la mîna lor, să le fie moșie stătătoare în veaci, lor și coconilor dumnealor, ohabnică »⁴. « Adică cu Dragotă județul den oraș, den București, cu 12 pîrgari și cu preoții și cu toți bătrînii orașului, scriem și mărturisim cu această carte a orașului să fie de bună credință la mîna jupînului Iorgăi Corbul neșătorul »⁵. Documentele ne ajută să urmărim instituția în tot timpul existenței sale și să-i fixăm caracteristicile; putem chiar să stabilim șirul succesiv al judeților.

Documentele din colecție ne arată că blestemele, imprecățiunile și blagoslovirile, care încheie de regulă actele de danic, diatele, hrisoavele

¹ Doc. 452, 1791 mai 9.

² Doc. 176, 1714 iunie 3.

³ Doc. 38, 1657 noiembrie 6.

⁴ Doc. 49, 1665 mai 24.

⁵ Doc. 56, 1667 iulie 2.

domnești de scutiri și danu sînt de fapt formule de apărare a proprietății și a bunurilor cumpărate, donate sau schimbate: «iar carele nu va înnoi, nici va întări, ci va călca și va strica această milă și ertăciune a domniei noastre, acela să fie supt blestem anatema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nichea, cinstre să aibă cu Iuda și cu afurisitul Aria la un loc»¹.

Cercetarea cărților domnești, care încheie procese dezbătute în divan, ne dă informații precise și complete pentru înțelegerea rolului de judecători al boierilor în divan. Toate aceste brisoave sînt date de Domn, ca unic și suprem judecător, iar boierii participanți la dezbateri sînt martori ai hotărîrii sale²: «dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele... iată dar și mărturii am pus domnia mea»; «după lege... iată dar și martori am pus domnia mea»³; «drept aceia am înnoit și am întărit cărțile... iată și martorii»⁴; «drept aceia poruncesc... iată și martori am pus»⁵. Rolul lor este de a confirma hotărîrea domnească și nu de judecători care o pronunță în consens cu Domnul. De altfel, rolul de judecători pe care îl au de la început marii bani pentru procesele din Oltenia și, mai tîrziu, vornicul, logofătul, spătarul, vel aga etc. și din secolul al XVIII-lea starostele, pentru anumite pricini, este un rol delegat din puterea suverană a domnului, înscris în cartea de numire în funcțiune a boierilor respectivi. O dovadă mai mult pentru acest lucru este însuși faptul că nici una dintre hotărîrile date de acești veliți boieri nu aveau caracter definitiv, ci puteau fi apelate la judecata domnească: «noi de cercetarea ce am făcut arătăm mării tale, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de înălțimea ta»⁶, «noi așa găsim cu cale, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către înălțimea ta»⁷; «noauă așa ni s-au părut a fi cu cale»; «și cea desăvîrșită hotărîre rămîne a să face de către înălțimea ta». «Noi boierii ce-am iscălit mai jos care sîntem luați cu răvașele mării sale domnului nostru Io Constantin Basarab voevoda, dat-am cartea noastră de judecată»⁸ pe care o întărește domnitorul «și am întărit cartea aceasta».

c. Formule și proceduri juridice la vînzări

Trecerea bunurilor imobiliare (case, prăvălii, pivnițe, vii, locuri etc.) dintr-o mîină într-alta n-a fost niciodată în București o operație simplă. Redactarea, scrierea și semnarea zapisului de vînzare nu era un lucru ușor și la îndemîna oricui, fiindcă pretindea cunoașterea unor anumite formule și proceduri fără

¹ Doc. 47, 1665 februarie 4.

² Doc. 1, 1594 mai 30; doc. 2, 1595 mai 2; doc. 3, 1626 iul. 20; doc. 22, 1644 ianuarie 4 etc. etc.

³ Doc. 11, 1634 iunie 11.

⁴ Doc. 83, 1672 mai 1.

⁵ Doc. 110, 1689 ianuarie 31.

⁶ Doc. 410, 1781 iulie 28; doc. 421, 1784 sept. 3; doc. 423, 1784 dec. 19; doc. 424, 1785 ian. 29.

⁷ Doc. 427, 1785 febr. 15; doc. 435, 1785 aug. 13; doc. 565, 1814 nov. 24.

⁸ Doc. 123, 1696 mai 8; doc. 125, 1696 iunie 11.

de care actul n-ar fi fost complet și proprietatea transmisă nu era sigură în mîna cumpărătorului.

Din zăpisele publicate în volum se desprinde ca primă grijă pentru cumpărător, ca și pentru pisarul care întocmește actul, dovada proprietății celui care vinde, care rezultă din cercetarea zăpiselor anterioare, pe care vînzătorul era obligat să le predea la încasarea prețului. Aceste acte trebuiau să treacă dintr-o mîină în cealaltă, o dată cu bunul vîndut: «și i-am dat toate cărțile, ce am avut, la mîina dumnealui, împreună și cu acest zăpis»¹, «am dat acest zăpis dimpreună cu toate zăpisele de cumpărătoare și cu alte scrieri vechi»²; «dîndu-i dumnealui și toate scrisorile cele vechi»³.

Redactarea actului trebuia să conțină anumite formule, considerate esențiale, chiar dacă ele nu reflectă realitatea, și care foarte rareori lipsese din zăpisele cunoscute. Aceste formule se referă mai întîi la caracterul actului și la condițiile în care se face vînzarea: «de bună voie și fără nici o silă»⁴; «al meu adevărat zăpis», «și am dat toate zăpisele», «zăpis de simfonie» (dacă era cazul), «zăpis de dovadă și credință», «pe drept și pe lege» etc.; apoi la garantarea vînzării și la caracterul său definitiv; «să fie moșie în veci»⁵; «și să-i fie moșie lui neclătit în vecie», «ca să-i fie moșie stătătoare și ohabnică în veaci», «să-și facă cartea orașului», «moșie stătătoare în veci», «să aibă dumnealui și coconii» etc. Studiul acestor formule ar putea lămuri evoluția ideii de drept în materie de proprietate și de vînzări.

Una din procedurile folosite în materie de vînzări este exercitarea dreptului de protimisis. Vînzătorul era obligat să aducă la cunoștință vînzarea, tuturor celor care aveau acest drept, rude și vecini. Zăpisul trebuia să menționeze acest fapt în formule stereotipe: «întrebat-am vecinii dimprejur», «cu știrea tuturor vecinilor și de în sus și de în jos»⁶; «cu știrea tuturor oamenilor mei», «cu știrea fraților mei», «cu știrea preoților de mahala», «cu știrea rudelor», «întrebînd pe vecini și pe rude», «această vînzare am făcut-o cu știrea tuturor rudelor ce mai jos s-au iscălit».

Documentele de față conțin foarte multe informații asupra dreptului de protimisis. Exerțitarea lui în viața socială bucureșteană, văzută ca o regulă feudală pentru păstrarea proprietății în cadrul familiei și integritatea sa inițială, explică un aspect al marii proprietăți feudale bucureștene.

În sfîrșit, procedura care încheie zăpisul de vînzare este depunerea semnăturilor. Principalele semnături în act nu erau ale cumpărătorului și vînzăto-

¹ Doc. 81, 1672 aprilie 20.

² Doc. 258, 1737 febr. 15.

³ Doc. 460, 1792 mai 25.

⁴ Doc. 13, 1638 aprilie 8; doc. 32, 1654 iulie 10; doc. 217, 1725 mai 12; doc. 332, 1754 iulie 1.

⁵ Doc. 13, 1638 apr. 8; doc. 32, 1654 iul. 10; doc. 194, 1719 nov. 28; doc. 238, 1730 sept. 30.

⁶ Doc. 5, 1626 dec. 26; doc. 48, 1665 mai 2; doc. 283, 1745 mai 27; doc. 408, 1781 mart. 26 etc.

rului; aceștia în multe din zapisele publicate nici n-au semnat. Semnăturile cele mai prețioase din zapise sînt ale martorilor, care confirmă că vînzarea s-a făcut în fața lor, că au asistat la tocmeală și la primirea banilor. Mai totdeauna, martorii sînt rude și vecini cu drept de protimis, astfel că semnătura confirmă și renunțarea la acest drept. Cumpărătorul și vînzătorul — de cele mai multe ori numai vînzătorul — puneau ștampila alături de semnătură, iar cînd nu știau să scrie puneau degetul, și, dacă aveau, pecetea inelară în fum sau tuș.

Documentele noastre dau multe și variate informații despre practica vînzării imobiliare din București.

d. Țiganii bucureșteni

Problema țiganilor în general¹ și în special a țiganilor bucureșteni, mai ales sub aspectul său social, nu este total lămurită.

Între documentele pe care le publicăm aici sînt cîteva care dau informații prețioase asupra țiganilor în așezările lor bucureștene, care ar putea deschide drumuri noi în cercetarea organizării, în rolul pe care l-au avut în serviciul domniei și în locul pe care l-au ocupat între țiganii domnești. Aceste documente ar putea să determine cercetări mai ample cu privire la organizarea familiei țigănești în diferitele aspecte pe care le-a luat robia în Țara Romînească și Moldova, să lămurească condițiile de evoluție ale robiei; « și să aibă a scoaterea și oamenii cîți și-au făcut case pe locul lui... ver fie rumîn, ver țigan »²; « cu Bobolina sora lui Dumitrașco țigan căldărariul din mahalaua lui sventi Gheorghe cel Vechiu pentru locul cu prăvălie de lîngă pod »³; « pe locul nostru ce-l avem în mahalaua Șarban Vodă, pe care loc avusese Iordache țiganul, croitorul, prăvălie de croitorie »⁴. Numărul mare de țigani liberi existenți în București, mai ales în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea, integrați total în populația bucureșteană, nu poate să-și găsească explicația numai în eliberările sporadice petrecute în cursul vremii: « iar pă Dobra țiganca și pă un copil al ei i-am iertat pentru că m-au căutat la vremea boalei mele »⁵; « cu țigăncile lor parte femeiască cîte să vor naște și de acum înainte să fie iertate și slobode nesupărate, cum sînt și rumîncile »⁶.

Afirmarea lor ca lăutari, fierari, căldărari, spoitori și în alte meșteșuguri în care au deținut prioritatea, trebuie să aibă mai întîi o explicație adînc economică și apoi pe aceea a însușirilor temperamentale și sufletești.

¹ George Potra, *Contribuțiuni la istoricul țiganilor din România*, Buc., 1939, 376 p.

² Doc. 72, 1670 iulie 14.

³ Doc. 275, 1742 dec. 13.

⁴ Doc. 371, 1764 oct. 27.

⁵ Doc. 476, 1794 nov. 5.

⁶ Doc. 489, 1797 apr. 20.

Problema robiei ca aspect economic trebuie urmărită în procesul său istoric, ca să se poată ajunge la concluzii temeinice. Documentele noastre conțin indicații de început pentru aceste cercetări.

e. Lupta de clasă

Lupta de clasă este o lege obiectivă și forța motrice a dezvoltării societăților scindate în clase antagoniste.

«Omul liber și sclavul, patricianul și plebeul, nobilul și iobagul, meșterul și calfa, într-un cuvânt asupritorii și asupriții se aflau într-un permanent antagonism, duceau o luptă neîntreruptă, când ascunsă, când fățișă, o luptă care de fiecare dată se sfârșea printr-o prefacere revoluționară a întregii societăți sau prin pieirea claselor aflate în luptă»¹ — așa sintetizau Marx și Engels, în *Manifestul Partidului Comunist*, istoria luptelor de clasă pînă la apariția capitalismului.

Lupta de clasă apare ca rezultat al situației economice opuse și al intereselor contradictorii ale diferitelor clase, interese determinate la rîndul lor de situația clasei respective în sistemul producției sociale.

Lupta claselor antagoniste are ca rezultat firesc dezvoltarea societății, înlocuirea unor formațiuni social-economice inferioare cu alte formațiuni, superioare. După cum spunea V. I. Lenin lupta de clasă este «motorul evenimentelor»².

În primii ani din a doua jumătate a secolului al XVII-lea, pe vremea domniei lui Constantin Șerban zis Cîrnul (1654—1658) are loc o răscoală a seimenilor și a dorobanților împotriva boierilor și a clerului exploatare. Această răscoală este prima ridicare în masă, a unor categorii sociale asuprite împotriva clasei boierești, care se atestă documentar în București. Participarea tîrgoveților mici meseriași și a săracilor, alături de ostașii domnești răsculați, dau acestei răscoale un caracter de masă, iar prin alăturarea țăranilor săraci din jurul orașului, ea dobîndește un caracter popular.

Cronica cantacuzinească arată că răsculații s-au năpustit asupra boierilor «fără nici o milostivire... de a-i ucide ca [pe] niște dobitoace, prepuindu-le că sînt hieneni». Au căzut atunci sub sabia răzbunătoare zeci de boieri între care și postelnicul Papa, tatăl lui Costantin Brîncoveanu. A trebuit să intervină oastea voievodului Rákoczy din Ardeal și a domnitorului Gheorghe Ștefan din Moldova, alături de oastea turcească din Silistra ca răscoala să fie înfrîntă după un an de rezistență.

Răscoala militară din secolul al XVII-lea, la care se alătură tîrgoveți și țărani, este o mișcare de masă, cea dintîi din Țara Romînească, izvorită din solidarizarea clasei exploatare și îndreptată împotriva exploatare. Ea este o manifestare dîrză a luptei de clasă.

¹ K. Marx și F. Engels, *Opere*, vol. 4, Editura politică, 1958, p. 166.

² V. I. Lenin, *Prefață la Capitalul*, vol. 1, Ed. P.M.R., ediția a II-a, 1948, p. 19—20.

Mai târziu, lupta de clasă, în societatea bucureșteană de la sfârșitul secolului al XVIII-lea, ia diferite aspecte. Unul din acestea ni-l dă lupta dintre clasa stăpînitoare boierească și burghezia în începutul ei de formare reprezentată prin meșteșugari și micii neguțatori. În documentele publicate aici întîlnim diferite forme de luptă a acestor două forțe sociale. Boierimea din țară și în special cea bucureșteană recurge la toate mijloacele ca să pună mîna pe case, prăvălii și terenuri. Pentru acest motiv, ea speculează în mod sălbatic orice mijloc producător de venit.

Multe din zapisele de vînzare din secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, publicate aici, ca și unele pricini de judecată din această vreme ne informează despre lupta pe care o duce boierimea și clerul pentru subjugarea economică a clasei orășenești și țărănești.

Un exemplu tipic ni-l dă marele sluger Radu Dudescu care cumpără pe preț de nimic averea rămasă de la Vilcu căldărarul pe care cei doi fii ai săi sînt siliți s-o vîndă. Mai întîi ei își zălogesc locul cu casele ¹ pentru 90 de taleri; după patru ani dobînda ajunge la 84 de taleri și boierul speculant îi silește să vîndă casa și locul ² cu 155 taleri, cînd prețurile curente erau mult mai mari. Radu Dudescu însă, nesățios, urmărește să le ia toată averea și, profitînd de faptul că sînt în mare nevoie, îi mai împrumută cu 40 de taleri silindu-i să-și zălogească patru prăvălii, aflate lingă curtea lui, pe care le evaluează numai la 120 taleri ³. Vînzătorul caselor, rămas fără adăpost, închiriază de la boier casa vîndută cu o chirie anuală echivalentă cu un sfert din suma cu care îi vînduse casele ⁴.

Fapta lui Radu Dudescu este un exemplu caracteristic de exploatare care ilustrează tendința de acaparare a bunurilor imobiliare și specula de care s-a slujit totdeauna clasa boierească. Procesele de hotărnicie și zapisele de vînzări de moșii oglindesc rezistența țăranilor liberi față de încercările boierilor de a-i robi și modul cum s-au alcătuit marile proprietăți din oraș și latifundiile.

Modul de distribuție a dreptății, principiile de drept care stăpîneau în materie de justiție și toată procedura de urmat în procese, evidențiază simulacrul justiției boierești pusă numai în serviciul clasei stăpînitoare și înfățișează aspecte diferite ale luptei de clasă.

Același aspect al luptei de clasă se vede în procesele dintre chiriașii bisericii Domnești și preoții acestei biserici, care măresc nejustificat chiriile ⁵, precum și în procesul dintre logofătul Ioniță Sălcianu și Păuna, soția lui Crăciun ceaprazarul, care este obligată să-și vîndă casa pentru o datorie ⁶.

¹ Doc. 158, 1708 iunie 20.

² Doc. 168, 1713 martie 13.

³ Doc. 169, 1713 aprilie 11.

⁴ Doc. 170, 1713 aprilie 11.

⁵ Doc. 302, 1749 iulie 8; doc. 303, 1749 iulie 13; doc. 312, 1751 mai 21.

⁶ Doc. 313, 1751 sept. 13.

Lupta de clasă capătă după cum spune Karl Marx forma unei lupte între creditor și debitor; « în evul mediu lupta se termină cu pieirea debitorului feudal, care își pierde puterea politică o dată cu baza ei economică »¹.

Un alt aspect al luptei de clasă pe care îl ilustrează documentele din acest volum se referă la împotrivirea pe care au arătat-o lucrătorii din manufacturile de postav între 1794 și 1803, împotriva stăpînitorilor acestor întreprinderi.

Această luptă de clasă, desfășurată în cadrul aceleiași manufacturi și împotriva aceluiași patron, hrăpăreț și speculant, a luat diferite forme gradate succesiv și confirma solidaritatea lucrătorilor într-o acțiune dirză și stăruitoare. Momentele importante ale acestei lupte sînt marcate de nenumărate jalbe înaintate divanului și domnitorului și de cele trei procese care au avut loc între postăvari și epistatul Chiriac Arbut, pe care le-am examinat mai sus.

Prima formă a luptei de clasă este *neprezentarea la lucru* a lucrătorilor. Aceștia duc o acțiune de sabotare a activității fabricii prin absentarea de la programul de muncă sau prin neîndeplinirea normei de lucru². Patronul răspunde la această acțiune prin amenzi foarte grele, 5 taleri, iar în imposibilitatea de a se plăti amenda, prin trimiterea la ocnă a respectivilor lucrători.

Altă formă a acestei lupte este *trimiterea copiilor* să îndocuiască pe părinți, fapt practicat în mod obișnuit de lucrătorii din Pociovaliște — București. Se vede că această formă a luptei de clasă era așa de mult folosită de postăvari încît, uneori, se vedeau în ateliere mai mulți copii decît adulți³.

Pretenția de a *lucra la domiciliu* pe care o formulează postăvarii torcători este de asemenea o formă a luptei de clasă. Prin aceasta dispărea unul din caracterele manufacturii, care pretindea lucrul în comun, cooperarea în muncă sub controlul epistatului.

O formă mai avansată a luptei de clasă este *conflictul de muncă*, cînd muncitorii cer domnitorului anumite condiții de muncă, normă de lucru și o altă salarizare. Procesele care au urmat între postăvarii din Pociovaliște-București și epistatul Chiriac Arbut pe tot timpul cît acesta a condus fabrica de postav, dar mai ales cele din 1794, 1796, 1799 și 1800, ne înfățișează o formă acută a luptei. Desele jălbi și cercetări pe care le fac și le provoacă lucrătorii arată că lupta de clasă din sinul manufacturii de postav se ascuțise și dobîndise un caracter dirz și hotărît⁴. Conflictul de muncă mergea spre grevă și dacă manufactura de postav din București ar fi continuat și după 1806, ar fi apărut și această formă avansată a luptei de clasă.

Firește că postăvarii din București n-au putut să recurgă la grevă în luptelor cu epistatul, din pricină că ei nu ajunseseră la un stadiu de evoluție care impune greva ca armă de luptă. Acești muncitori nu sînt exclusiv salariați, iar

¹ Karl Marx, *Capitalul*, vol. I, Ed. P.M.R., ediția a II-a, 1948, p. 150.

² Doc. 465, 1793 sept. 2; doc. 480, 1796 ian. 16.

³ Arb. St. Buc., Cond. domn. 43, f. 330.

⁴ Doc. 508, 1799 sept. 17.

relațiile lor de producție nu sînt capitaliste; aceste relații rezultă din faptul că procesul de producție în manufactură are încă un caracter feudal. Apoi acești muncitori nu ajunseseră să aibă conștiința de clasă, din care să rezulte solidaritatea de masă în acțiunea de părăsire a lucrului și de revendicări profesionale. De-abia după 1800 începe să se trezească în lucrătorii din manufactură conștiința de sine ca muncitori, care este un lucru foarte important în economia dominată de relațiile feudale de producție. Întîrzierea în procesul de evoluție a acestei conștiințe se datorește faptului că în București, la sfîrșitul secolului al XVIII-lea, nu apăruseră încă formele capitaliste ale procesului de producție și că relațiile erau încă feudale. « În manufactură revoluționarea modului de producție ia ca punct de plecare *forța de muncă*, în marea industrie *mijlocul de muncă* »¹. Postăvarii bucureșteni nu deveniseră vînzători liberi ai forței de muncă, iar această forță, din lipsa unei piețe a muncii, nu dobîndise caracter de marfă; ei trebuiau să fie scăpați de stăpînirea corporațiilor și de prescripțiile lor îngrăditoare cu privire la muncă.

III. Viața politică a Bucureștilor pînă la 1821

Dacă se cunoaște în liniile sale mari viața politică a țărilor romîne, de la întemeiere pînă azi, cu succesiunea cronologică a domnilor și cu figurile proeminente ale acestor domni, nu se poate spune că cunoaștem în aceeași măsură viața politică a Bucureștilor. Sînt oameni și fapte legate strîns de oraș și care, văzute în proiecția lor în istoria generală a țării, își pierd din lumină și din interes. Lipsa de amănunt și de precizie, firească și explicată în aceasta proiecție, devine însă necesară cînd studiem istoria Bucureștilor în întregul său desprins din istoria țării.

Sînt evenimente și fapte politice legate direct de oraș, produse și țesute în viața sa intimă despre care știm foarte puțin. Reconstituirea lor nu se poate face decît din bogăția de informații a documentelor. Cînd se va reuși să se alcătuiască acel corpus de documente bucureștene, cules din toate arhivele și depozitele, se va putea prezenta cum se cuvine viața politică a orașului nostru. Documentele de aici ne dau cîteva sugestii.

a. Domni care au înfrumusețat orașul

Putini sînt domnii care au contribuit la ridicarea și înfrumusețarea orașului București. Dar chiar și activitatea acestora este cunoscută vag și incomplet. Cu toate acestea, pentru o istorie cît mai adevărată și mai completă, cercetătorii trebuie s-o pună în justa ei lumină.

¹ Karl Marx, *op. cit.*, vol. I, p. 345.

Constantin Șerban, care construiește în 1656 Mitropolia pe locul unui schit ridicat de Oprea iuzbașa, face parte dintre ctitorii orașului. Radu Leon voievod termină și împodobește această biserică spunînd: «apucatu-m-am domnia mea cu toată voia dentru tot gîndul inemii mele și cu toată osteneala și cheltuiala domnii mele de o am zugrăvit și o am înfrumusețat cu toată podoaba»¹. Tot el reînnoiește Curtea domnească care se dărăpănase mult din cauza vremii și a marelui foc², întîmplat în vremea lui Matei Basarab, cumpărînd postavuri atlasuri și lustrinuri³ pentru decorarea interioară. Urmează apoi Șerban Cantacuzino care ridică mănăstirea Cotroceni, biserica Doamnei și hanul ce-i poartă numele. Urmează la rînd Constantin Brîncoveanu care, în locul unei bisericuțe de lemn aproape ruinată, împodobește orașul cu frumoasa biserică Sf. Gheorghe-Nou⁴, cu hanul și clădirile dinprejur, precum și cu palatul domnesc cu minunata lui grădină, admirată și de străinii pretențioși. Tot el este acela care trasează «bulevardul» secolului al XVIII-lea, Podul Mogoșaiiei, cea mai importantă arteră de circulație a Bucureștilor, timp de două veacuri și jumătate. Dintre domnii fanarioți, cel care se ridică deasupra tuturor este Alexandru Ipsilant, un gospodar foarte priceput și un edil de gust.

Cercetătorul de azi și de mîine al istoriei Bucureștilor trebuie să se oprească mai atent asupra activității edilitare a domnilor. Vraful de documente necercetate, unele chiar necunoscute, îi vor pune la îndemînă materialul informativ pentru acest capitol. Documentele pe care le publicăm sînt un început în această privință.

b. Cîrmuirea orașului

Ceea ce știm despre cîrmuirea orașului în orînduirea feudală este prea puțin. Și oricît ar căuta cercetătorii să afle din arhive organizarea administrativă a orașului, ei nu o vor putea afla, fiindcă în Muntenia n-au existat arhive orașenești înainte de secolul XIX.

Cu toate acestea, presupunem că și în secolul XV, și poate chiar mai înainte, orașul, în forma lui redusă, a avut în fruntea lui un conducător numit județ (sud-eț) sau altfel și acesta a fost ajutat de un număr de orașeni de vază numiți pîrgari. Din această vreme însă, documentele nu ne-au păstrat nici un nume.

Cea dintîi mărturie documentară e din 13 mai 1563 cînd este amintit, ca județ al orașului, Necula fiul lui Bobancea. În documentele dintre 1563—1572, Necula apare de cîteva ori ca județ, ceea ce înseamnă că fusese numit sau ales de mai multe ori pe termen de un an, așa cum se obișnuia și în alte orașe ale țării (Cîmpulung Muscel).

¹ Doc. 59, 1668 iunie 8.

² Doc. 90, 1677 febr. 15.

³ Doc. 58, 1667 sept. 1.

⁴ Doc. 154, 1707 sept. 1.

Urmează județul Stan (1577), județul Caloian (1580), județul Baci (1587), județul Vlcan¹ (1590), iar între 1657—1677. Gherghina², Dragotă³, Ianache⁴ și Toma⁵.

Până la sfârșitul secolului al XVII-lea (1698) cunoaștem aproape, numele tuturor conducătorilor de oraș. De la această dată titlul de județ dispăre din documente. În locul lor, în secolul următor, cîrmuitorii ai orașului sînt: ispravnicul, marele agă sau marele căpitan de dorobanți, iar pentru prima jumătate a secolului al XIX-lea, cîrmuitorul orașului se intitulează vornic sau maghistrat.

Din cît reiese din documente, conducătorii orașului din sec. XVI—XVIII aveau obligația de a avea grije de treburile orașului (precis nu știm de care anume), să hotărînicească și să împietrească locurile pentru care erau pricini de neînțelegere și jeluiri la divan sau la domn, să întărească prin cartea orașului (semnată și de pargari, preoți, neguțători, oameni bătrîni) vînzările și cumpărările de terenuri, prăvălii și case, să țină catastifele în care se treceau numele și birurile ce trebuiau plătite de contribuabilii orașului.

Actele emanate de ei se numeau «cărți orășenești» și se scriau pe hîrtie groasă, asemănătoare acelor pe care se scriau hrisoavele domnești și în afară de semnăturile ce purtau erau întărite prin pecetea orașului aplicată cu tuș negru sau fum. Pecetele acestea aveau gravate pe ele subiecte religioase, iar unele din ele purtau și numele județului respectiv.

Pe cărțile orășenești mai apar cîte odată, ca o întărire în plus, pecetea inelară a județului, așa e cazul lui Dragotă.

Unii dintre județi nu știau carte, pentru care motiv nici nu semnează sau îi semnează pisarul sau logofătul ce întocmește cartea orașului. Actul însă e legal și valabil dacă poartă pecetea orașului.

Despre puterea lor politică, dar mai ales despre opera lor edilitară nu știm aproape nimic și puțini cercetători s-au ocupat să răscolească arhivele, să culeagă materialul informativ, să-l cerceteze și să ne prezinte un studiu documentat despre cîrmuirea orașului București, în trecut.

Constatăm din documente că ispravnicii scaunului București — mai ales cînd țineau locul domnului, acesta fiind plecat în țară sau «la oaste», sau cînd tronul nu era ocupat — aveau atribuții politice și juridice și în afara hotărîrilor orașului⁶.

c. Titluri și funcțiuni puțin cunoscute

Documentele bucureștene publicate pînă acum, ca și cele care privesc țara toată, menționează o sumă de titluri și funcțiuni boierești, militare sau

¹ Documente privind istoria Romîniei. Veacul XVI. B. Țara Romînească. Buc., 1952, vol. III, p. 177; vol. IV, p. 274—275, 493—494; vol. V, p. 294—295, p. 430—431.

² Doc. 38, 1657 noiembrie 6; doc. 49, 1665 mai 24; doc. 53, 1666 decembrie 12.

³ Doc. 54, 1667 martie 15; doc. 56, 1667 iulie 2; doc. 64, 1669 august 1; doc. 68, 1670 mai 8; doc. 71, 1670 iulie 8.

⁴ Doc. 84, 1672 iunie 22; doc. 85, 1673 mai 14.

⁵ Doc. 86, 1675 mai 16; doc. 90, 1677 febr. 15.

⁶ Doc. 87, 1675 mai 24.

administrative, care se cunosc foarte puțin sau aproape de loc. Din organizația politică a Țării Românești s-au studiat și se cunosc mai mult sau mai puțin complet numai marile boierii deținute de veliții boieri care făceau parte din divanele domnești. Boierii mai mici, dar mai ales măruntele boierii de funcțiuni care se înmulțesc neconținut în secolul al XVIII-lea, nu se cunosc aproape de loc.

Documentele din secolele XVII-XVIII amintesc pe iuzbașa ot fustași, pe călărașul de Țarigrad, pe săhaidacar, pe iuzbașa za cerveni, pe vâtaful de copii de casă, vâtaful de vezetii, vâtaful de pușcărie, pe învățacelul, toți cu nume românești, despre care nu știm decît foarte puțin și de multe ori nesustținute documentar. O dată cu domniile fanariote, documentele prezintă alte titluri și alte funcțiuni, ai căror titulari sînt locuitori ai Bucureștilor, dar pe care nimeni nu s-a ostenit să le lămurească pe deplin. Ce erau șufarul, glăbucearul, căzălbașul, șazariul, vel clucerul za arie, logofătul de Mitropolie¹, logofătul za taină, stegarul agiesc, iuzașa za pușcărie, zapciul hătmănesc, buluc-bașa, steagul de pribcagi², vel logofătul Țării de Sus și vel logofătul Țării de Jos, sehan, și încă alte și alte titluri și funcțiuni? Răspunsurile ușoare, prin traducerea cuvîntului sau prin analogie cu funcțiunile turcești nu lămuresc chestiunea. Se cuvine să știm precis ce reprezenta instituția respectivă, cînd apare, și care era participarea ei în organizația politică a statului. Toate titlurile amintite și încă altele destul de numeroase se găsesc în documentele publicate în acest volum.

IV. Așezare, toponimie, edilitate și urbanistică

Un capitol din istoria Bucureștilor care a rămas complet în umbră este acela privitor la evoluția sa ca așezare orășenească. Ne lipsește un studiu complet care să urmărească problema și să ne redea întreaga istorie a schimbărilor petrecute în București. Lucrările lui Dimitrie Berindei, G. Ionescu-Gion și N. Iorga deși prețioase pentru sugestiile lor, sînt departe de a lămuri chestiunea, iar monografiile izolate ale unor biserici, lipsite mai totdeauna de metoda cercetărilor istorice, n-au decît valoarea unui material de informație.

Nu sînt studiate toate și îndeajuns nici planurile cele vechi ale Bucureștilor. George D. Florescu ne-a prezentat și analizat cîteva din ele, dar cercetarea lor ar putea fi reluată, și în afară de ce știm despre autorii lor, problema trebuie adîncită arătîndu-se tot ceea ce ele reprezintă, la care s-ar adăuga informația documentară internă, din acea vreme. Cele trei planuri de la sfîrșitul secolului al XVIII-lea — Sulzer, Ernst și Purcel — precum și cele din prima jumătate a secolului următor — planul din 1830—1832 aceluși al lui Wladimir de Blaremburg din 1842 și aceluși din 1852 al lui Arthur Borroczyk — studiate mai adînc, ar

¹ Doc. 220, 1726 martie 15.

² Doc. 210, 1723 martie 12.

putea să dea imagini mai precise despre evoluția orașului pînă în preajma începuturilor de modernizare din a doua jumătate a secolului trecut. Studiul toponimic, edilitar și urbanistic al acestor planuri este astfel un capitol important care n-ar putea lipsi dintr-o istorie a Bucureștilor la împlinirea primei jumătăți de mileniu de cînd orașul a devenit scaun de domnie.

Documentele pe care le publicăm aici aduc bogate informații despre București ca așezare orășenească. În ele găsim știri noi despre biserici și mănăstiri, despre ulițe și mahalale, despre nenumărate puncte de orientare topografică pe care le foloseau bucureștenii în diferite vremuri și despre unele construcții cu valoare istorică care au existat în București de-a lungul timpului. Însemnăm mai jos cîteva din problemele și sugestiile pe care ni le dau aceste documente.

a. Căi de comunicație

Toate documentele, de orice natură ar fi, conțin ca indicații topografice măcar numele unei ulițe sau al unei mahalale. În secolele XVI—XVIII cinci erau criteriile care determinau numele ulițelor: *orientarea față de punctele cardinale sau de un punct cunoscut al orașului*: ulița dinspre soare-răsare, ulița dinspre grădina Sf. Gheorghe¹, ulița Hanului Șerban Vodă etc.; *direcția către o altă localitate din țară*: ulița Tîrgoviștii², ulița Craiovii, ulița Ierăstrăului etc.; *aspectul lor față de celelalte ulițe*: ulița Strîmtă, ulița Mare etc.; *după numele meșteșugarilor și neguțătorilor* cei mai numeroși din aceste ulițe: ulița Bărbierilor, a Șelarilor, a Boiangiilor, a Zarafilor, a Mărgelarilor, a Zăbunariilor, a Lăcătușilor³, a Lăptăreselor etc.; *diverse*: ulița Baraților⁴, ulița Turcilor⁵, ulicioara Călinescului⁶ (în mahalaua Răzvan). Multe din aceste ulițe și-au păstrat numele timp de veacuri, pînă în preajma secolului nostru.

În București a existat de timpuriu o stradă care s-a numit Ulița Mare și care, după cît se poate explica, era mai mare în comparație cu celelalte, adică mai largă, mai lungă sau poate mai frumoasă și mai importantă. Se știe că această uliță în secolul al XVII-lea făcea legătură între Tîrgul din Năuntru, pornind de la Curtea domnească, și Tîrgul de Sus: «la ulița cea mare din susul Zarafilor, despre Curtea domnească»⁷. Un document de mai tîrziu aduce o precizare: «în mahalaua lui sventi Ghiorghe cel Nou, în Ulița cea Mare, în rîndul mărgelarilor»⁸. Dar Tîrgul din Năuntru ținea de mahalaua Sfîntul Gheorghe-Vechi și atunci Ulița Mare atingea mahalaua Sf. Gheorghe-Nou și intra în mahalaua Șelari, ca să ajungă la Tîrgul de Sus. Drumul său

¹ Doc. 85, 1673 mai 14.

² Doc. 560, 1814 iunie 22.

³ Doc. 220, 1726 martie 15.

⁴ Doc. 289, 1746 aprilie 12.

⁵ Doc. 4, 1626 septembrie 17.

⁶ Doc. 120, 1694 octombrie 17.

⁷ Doc. 96, 1678—1688.

⁸ Doc. 167, 1713 ianuarie 1.

trecea pe lângă ulița Bărbierilor, aflată tot în mahalaua Sf. Gheorghe. Trecerea Uliței Mari prin mahalaua Sf. Gheorghe Vechi se confirma și mai târziu² și chiar după 1750, când se numește « Ulița cea mare a mărgelarilor », indicându-se specificul prăvăliilor de pe această uliță³.

Determinarea pe plan a acestor ulițe, care se poate face din analiza documentelor, ar fixa centrele comerciale ale orașului și ar preciza configurația topografică a acestor centre. Cercetările de amănunt ale documentelor ar putea preciza prăvăliile mai însemnate din fiecare uliță și negustorii care s-au perindat în stăpînirea lor.

Cînd ulițele cele mai frecventate încep să fie podite cu bîrne de fag sau de stejar, cioplite numai pe partea de deasupra, aceste ulițe se numesc « poduri ». Documentele ne dau numele tuturor podurilor din București, dintre care unele, cum sînt Podul Mogoșoaiei, Podul Tîrgului de Afară, Podul Beilicului și Podul Calicilor, ajung artere de mare circulație și importanță istorică. Dar în afară de acestea sînt unele poduri a căror situație topografică nu se cunoaște bine: Podul cel Mare, Podul lui Haidăm, Podul de Pămînt și Podul Armenilor. Problema podurilor bucureștene este încă deschisă. Studiul documentelor trebuie să ducă la anumite precizări: traseul exact al fiecărui pod, data cînd s-a podit cu bîrne sau s-a pavat cu piatră, tehnica, contracții, valoarea lucrărilor, contribuția locuitorilor etc.

Mihai Suțu hotărăște în scurta sa domnie (1783—1786) să podească Ulița Mare dintre Podul Mogoșoaiei și Podul Tîrgului de Afară, și anume începutul acestei uliți « din poarta dumnealui Ioniță biv vel căminar pînă la răs_pîntia Hanului Șerban Vodă »⁴, adică strada Lipscani din Calea Victoriei pînă în strada Smîrdan. El poruncește ca Epitropia podurilor să măsoare în lung și în lat ulița și să stabilească « cine sînt cei care se cuvine a da la facerea acestui pod ». Se stabilește că în lung sînt 98 de stînjeni și în lat 2 stînjeni și jumătate: și socotindu-se stînjenu pe taleri 4 și jumătate, fac taleri 441. Se fixează cîți stînjeni revine fiecărui locuitor pe dreapta și pe stînga uliței. Deși lărgimea ulițelor s-a stabilit mai târziu la 4 stînjeni (8,08 m), putem aprecia cît de îngustă era atunci strada Lipscani, care nu avea decît 5 metri.

b. Mahalalele bucureștene

Nici un alt oraș din țară n-a trăit mai intens și mai îndelung viața de mahală ca Bucureștii. Mahalaua bucureșteană nu este un *faubourg* sau un *quartier* parizian, ci un colț de viață bucureșteană cu o structură organică aparte.

¹ Doc. 175, 1714 aprilie 25.

² Doc. 250, 1735 februarie 6.

³ Doc. 348, 1758 sept. 16; doc. 356, 1761 febr. 26.

⁴ Doc. 423. 1784 decembrie 19.

Mahalaua veche bucureșteană este o grupare de case mai mică sau mai mare, cu ulițe strimte și întortochiate, situate toate pe un teren mănăstiresc sau boieresc. Ele și-au luat numele de la proprietarul locului, de la numele unui boier mai de seamă, preot, arhimandrit, vlădică, de la numele bisericii, după numele vreunui neguțător, persoană mai importantă, sau după numele breslelor a căror membrii își aveau atelierile și locuințele într-acea parte a locului. Astfel erau: mahalaua Bălăceanului¹, domnița Bălașa², Brezoianu³, ceaușului David (Corbea), Colții⁴, Crețulescu⁵ (sau bisericii Crețulescului), Lucaci⁶, Popescului⁷, Răzvan⁸, Silvestrului⁹, Șerban Vodă¹⁰, Vlădicăi¹¹, mahalaua Antim¹², Arhimandritului¹³ etc.

Unele mahalale își căpătaseră numele după numele preotului care slujise zeci de ani la respectiva biserică și era foarte cunoscut nu numai în mahalaua lui, dar și în celelalte dimprejur. Unii dintre ei, știutori de carte și cu scriere frumoasă, erau pisarii care întocmeau diatele, zapisele de vânzări, cumpărări ale enoriașilor. Mahalalele care poartă nume de preoți sînt: mahalaua Popa Cozma¹⁴, Popa Dărvaș¹⁵, Popa Gheorghe¹⁶, Popa Irimia¹⁷, Popa Ivașco, Popa Manta¹⁸, Popa Nan, Popa Pătru¹⁹, Popa Rusu²⁰, Popa Soare²¹, Popa Stoica Sterpu²², Popa Tatu etc.

Mahalalele care poartă nume de mănăstiri, biserici, schituri: mahalaua Radu Vodă, Mihai Vodă; mahalaua Sf. Dumitru²³, Sf. Gheorghe Nou²⁴.

¹ Doc. 156, 1707 dec. 30; doc. 229, 1728 febr. 1; doc. 451, 1790 iunie 20; doc. 466, 1793 sept. 9.

² Doc. 455, 1791 dec. 29; doc. 532, 1805 aug. 24.

³ Doc. 538, 1809 sept. 14.

⁴ Doc. 162, 1710 febr. 16; doc. 335, 1755 mai 12.

⁵ Doc. 279, 1744 mai 8; doc. 341, 1757 mai 21.

⁶ Doc. 586, 1817 apr. 25.

⁷ Doc. 190, 1718 aug. f. zi; doc. 291, 1746 iunie 26; doc. 297, 1748 oct. 5; doc. 319, 1753 mai 15.

⁸ Doc. 339, 1756 febr. 27; doc. 311, 1763 sept. 25.

⁹ Doc. 245, 1732 oct. 8.

¹⁰ Doc. 371, 1764 oct. 27.

¹¹ Doc. 535, 1808 iulie 1; doc. 550, 1812 aug. 12.

¹² Doc. 286, 1745 noiembr. 12.

¹³ Doc. 428, 1785 martie 31.

¹⁴ Doc. 518, 1803 aug. 26; doc. 520, 1804 mart. 28.

¹⁵ Doc. 263, 1739 sept. 2; doc. 265, 1740 febr. 22; doc. 536, 1808 noiembrie 21.

¹⁶ Doc. 140, 1704 mai 1; doc. 141, 1704 mai 18.

¹⁷ Doc. 97, 1679 sept. 10.

¹⁸ Doc. 91, 1677 martie 1.

¹⁹ Doc. 331, 1754 iunie 5; doc. 540, 1810 oct. 27.

²⁰ Doc. 367, 1763 oct. 29.

²¹ Doc. 389, 1773 ian. 30.

²² Doc. 116, 1692 mart. 29.

²³ Doc. 427, 1785 febr. 15; doc. 453, 1791 mai 12; doc. 466, 1793 sept. 9; doc. 485, 1796 sept. 6; doc. 495, 1798 febr. 24.

²⁴ Doc. 167, 1713 ian. 1.

Sf. Gheorghe Vechi¹, Sf. Ilie², Sf. Ion³, Sf. Sava⁴, Sf. Visarion⁵; mahalaua bisericii Crețulescu, Dintr-o Zi⁶, Enii (Ianii)⁷, Greci, Vișinii⁸, mahalaua Schitului Anania⁹ etc.

Mahalale cu nume de meșteșugari, neguțători sau categorii anume: Bărbieri, Boiangii, Cărămidari, Olari¹⁰, Scaune¹¹ Șelari¹² (sau Sf. Nicolae-Șelari), Tabaci¹³, Precupeților, Oltenilor¹⁴, Calicilor, Sloboziei¹⁵, Caimata¹⁶.

Uncle mahalale și-au tras numele de la anumite puncte de orientare mai importante ce se găseau în cuprinsul lor: Bătiște¹⁷, Broșteni¹⁸, Fântina Boului¹⁹, Foișorul²⁰ (Foișor-Vitan), Gorganului²¹, Oborului, Oțetarului (Oțetari)²², Prundului²³, Stejarului²⁴ etc.

Mahalaua bucureșteană nu era o creație arbitrară, ci o realitate topografică certă, cu coloritul său gospodăresc, uneori cu conducătorul său, cu personajul său dominant, cu un număr cunoscut de case și curți. Ea este la început chiar o unitate administrativă, care cu timpul se mărește înghițind altele de mai mică importanță, ca să devină la sfârșitul secolului al XVIII-lea o *văpsea*, iar mai târziu o *culoare*: culoarea de Roșu, de Albastru, de Verde, de Negru, de Galben. Cuvântul mahalagiu nu indica numai pe un locuitor dintr-o mahala oarecare, ci pe unul care se deosebește de alți mahalagii.

c. Indicii și puncte topografice

O mare problemă care revine unei istorii a Bucureștilor este Dîmbovița, cu albia ei nestatornică, cu toate rîulețele și pîrîiașele care străbăteau orașul.

¹ Doc. 165. 1712 apr. 15; doc. 255. 1736 iunie 21; doc. 257. 1736 dec. 23.

² Doc. 609. 1821, aug. 20.

³ Doc. 398. 1776 ian. 23.

⁴ Doc. 249. 1735 febr. 5.

⁵ Doc. 606. 1821 ian. 27.

⁶ Doc. 189. 1718 aug. 24; doc. 217. 1725 mai 12; doc. 227. 1727 iul. 6; doc. 236. 1730 apr. f. zi.

⁷ Doc. 284. 1745 iunie 15.

⁸ Doc. 442. 1786 aug. 18; doc. 487. 1797 ian. 25.

⁹ Doc. 298. 1748 dec. 2.

¹⁰ Doc. 424. 1785 ian. 29; doc. 559. 1814 mai 4.

¹¹ Doc. 261. 1738 dec. 1.

¹² Doc. 337. 1755 oct. 26; doc. 353. 1759 dec. 19.

¹³ Doc. 28. 1652 noiembr. 5; doc. 82. 1672 apr. 20; doc. 338. 1755 f. l. și zi.

¹⁴ Doc. 515. 1803 apr. 23.

¹⁵ Doc. 334. 1755 mart. 2.

¹⁶ Doc. 591. 1818 apr. 3.

¹⁷ Doc. 516. 1803 iulie 1.

¹⁸ Doc. 206. 1722 apr. 27.

¹⁹ Doc. 237. 1730 sept. 28; doc. 268. 1741 febr. 26.

²⁰ Doc. 472. 1794 iulie 19; doc. 478. 1795 mart. 11.

²¹ Doc. 411. 1781 aug. 9; doc. 529. 1805 apr. 19; doc. 564. 1814 oct. 1.

²² Doc. 583. 1816 sept. 10; doc. 604. 1820 febr. 14.

²³ Doc. 161. 1709 iunie 8; doc. 294. 1747 aug. 25.

²⁴ Doc. 266. 1740 mart. 31; doc. 434. 1785 iun. 28; doc. 542. 1811 apr. 12.

Cursul râului n-a fost totdeauna același, el s-a schimbat de multe ori, mai ales primavara când s-au topit zăpezile la munte, și în timpul ploilor torențiale care au făcut ca potopul năvălitor al apelor să iasă din matca puțin adincă, să curgă prin altă parte și să provoace inundații producătoare de mari pagube.

Morile mănăstirești și boierești, așezate pe albia Dîmboviței, au provocat și ele, de multe ori, inundații, certuri și procese între gospodarii așezați pe malurile râului. Uneori chiar domnii au fost siliți să intervină, să ia măsuri grabnice de « tăierea » (dărîmarea) morilor ca să împiedice inundațiile râului în grădinile Curții domnești, fiindcă față de restul orașului, de viața și avutul locuitorilor nu exista interes.

Documentele bucureștene ne dau multe informații despre Dîmbovița, despre prundurile aduse de apă, despre insulele formate de gunoaiele ce se aruncau în râu, despre îngustarea albiei de către proprietarii lacomi de pământ, de zăgazarile și stăvilarele ce se făceau în apropierea Bucureștilor¹. S-a propus chiar cumpărarea unei mașini (mihani) « ca să sape și să curețe matca Dîmboviței, cu înlesnire și cu prea puțină cheltuială »², pe care o văzuse la Țarigrad voievodul Ioan Caragea. Această mașină urma să fie condusă pe albia râului de « chir Theodosie egumenul mănăstirii Radului Vodă, ce ni se arată că are deplină știință a închipuirii aceștii mihani ». Dar Dîmbovița nu și-a curmat capriciile revărsărilor decît după ce i s-a canalizat matca. Morile « înjugate », adică alăturate și podurile de lemn erau de multe ori stricate și duse departe de furia apelor năvalnice. Aceste documente ne vorbesc despre Vadul Buților, Vadul Cailor, despre Siliștea cea bătrînă a Dîmboviței, despre Baia cea Veche, despre Vadurile Sacagiilor și încă de atîtea și atîtea locuri de pe albia râului despre care știm prea puțin. Bucureștenii de azi, obișnuiți să vadă Dîmbovița curgînd pe fundul unui mare șanț artificial, nu-și pot închipui necazurile și pagubele ce acest râu făcea atît de des înaintașilor noștri. Dîmbovița azi e foarte liniștită, altădată însă era capricioasă și năvalnică.

Documentele publicate în acest volum, și altele inedite, cuprind încă numele unor puncte și locuri bucureștene ce trebuie cercetate și precizate ca așezare și ca valoare istorică. Ce-a fost Delnița cea mare, locul unde se frînge fierul, locul de măsurătoarea buților, Fîntîna Boului, Chioșcul lui Mavrogheni și încă alte locuri amintite în documente? Prea puțin se știe de Sărăria și Iitnița domnească, de locul unde veneau carcle cu pește — « Carăle cu pește, ceale vechi »³ — unde era ciutăria domnească, livecea gospod și ccaurul. Ce erau străjile orașului și unde erau așezate? Iată o sumă de întrebări pe care le pun documentele și pentru care tot ele ne oferă un anumit material informativ.

¹ Doc. 556, 1814 martie 22; doc. 571, 1815 iunie 27.

² Doc. 573, 1815 iulie 27.

³ Doc. 212. 1724 martie 2; doc. 347. 1758 august 8; doc. 409, 1781 iunie 20.

De cînd orașul devine în mod statornic scaun domnesc, hotarele lui sînt într-o continuă mutare, desigur în unele părți mai mult, iar în altele mai puțin.

Într-o anafora din 1815, care de fapt este o reeditare a unor măsuri cu mult mai vechi, boierii propun domnului fixarea hotarelor orașului, peste care nu avea nimeni voie să facă construcții de case sau deschidere de străzi¹. Propunerea fusese aprobată de domn și se indicase hotarul prin niște cruci. Peste ele însă au trecut atît orășenii, care și-au făcut case și acareturi afară din hotar, cît și unii din țăranii care au fugit din sate ca să scape de angarii. « Să se puie eruci în dreptul căpătiurilor podurilor — zice anaforaua — ca pînă într-acele cruci să știe toți că este hotarul Bucureștilor ». Motivul acestei măsuri era să împiedice fuga țărănilor din sate, spre oraș, « care este spre paguba visterii și spre stricăciunea politii » (orașului). Se poruncise chiar să se « taie (dărîme) toate gardurile curților și grădinilor, ca să rămîie locul slobod și lărgit », iar acei oameni ce vor cădea cu casele afară din hotar să fie considerați că aparțin ca teritoriu și fiscalitate de județul Ilfov.

Dezvoltarea orașului a avut fără îndoială epoci mai lente și mai rapide. Indicațiile pe care ni le dau documentele ne pun în măsură să schițăm planurile topografice ale orașului la sfîrșitul fiecăreia dintre aceste epoci. Secolele XVI, XVII și XVIII, în care hotarele orașului s-au lărgit neconținut, pot permite alcătuirea unor planuri care să înfățișeze creșterea în întindere a orașului. Secolul al XIX-lea și prima jumătate din secolul nostru, cînd creșterea orașului a luat un ritm și mai viu, va permite să reconstituie planurile pe epoci de cîte două-trei decenii și chiar mai mici.

În ultimii ani, în noua orînduire socialistă, Bucureștii au crescut într-un ritm deosebit prin noile construcții de case mărețe între 3—17 etaje, de fabrici și uzine, cartiere cu locuințe muncitorești, care i-au lărgit foarte mult hotarele. Dacă am suprapune planul topografic reconstruit al Bucureștilor din 1459 pe cel de astăzi, am putea vedea că orașul nostru nu cuprindea la început decît o foarte mică parte din ce este în zilele noastre.

V. Oameni și lucruri din București

În ultimul capitol de informații și sugestii pe care ni-l prilejuiesc documentele publicate aici vom prezenta o serie de știri de mai mică importanță referitoare la oameni, la fapte, la lucruri existente în București în perioada 1594—1821. N-ar putea să lipsească de aici nici impresiile călătorilor străini care au trecut prin București și au însemnat ce au văzut, nici medicii care au purtat de grijă sănătății publice, nici grămăticii și pisarii care au scris docu-

¹ Doc. 566, 1815 martie 15.

mentele și nici mărunți și neînsemnați bucureșteni cu toate faptele lor mari și mici. Am avea astfel o imagine de mozaic a Bucureștilor în această primă jumătate de mileniu, din existența sa.

O chestiune pe care o sugerează de asemenea documentele publicate este limba în care s-au scris aceste acte și care s-a vorbit în București de-a lungul acestor veacuri. Fiind vorba mai mult de acte private, prinse din realitatea vie a vieții, limba lor nu este lipsită de pitorescul arhaic al expresiilor, de melodia străveche a cuvintelor pe care astăzi nu le mai auzim și de ciudata construcție a frazei dispărută de mult din limba noastră.

a. Călători străini în București

Găsim în câteva documente însemnări vagi despre unii călători străini care au trecut și au poposit în București, dar acestea nu sînt suficiente. Pentru completarea lor trebuie să mergem la însăși textele pe care ei le-au lăsat.

Însemnările diferiților călători străini care au vizitat țara noastră constituie un izvor prețios pentru istoriografia romîneasă. Ei sînt aceia care scriu cum văd, iar însemnările lor sînt foarte interesante și de multe ori obiective. Cîteodată însă, informațiile lor denaturează realitatea dar aceasta se datorește faptului că în scrierile lor ei fac comparație cu țările și orașele civilizate de unde au plecat. Oricum însă ar fi însemnările acestor călători, mărturiile lor întregesc cunoașterea diferitelor evenimente, stări politice, sociale și economice și ne redau atmosfera de altă dată din diferite regiuni ale țării, din anumite orașe și în special din București¹.

Impresiile lor sînt necesare spre a putea reconstitui o imagine clară a Bucureștilor din secolele trecute.

Călătorii care ne-au vizitat țara au fost francezi, germani, italieni, ruși, poloni, suedezi, englezi etc., iar informațiile lor despre cele văzute în București aduc prețioase contribuții la știrile mărunte și sporadice pe care ni le oferă documentele.

Însemnările lor spontane, scrise sub impresia momentului, au prins mult mai bine culoarea locală decît documentele și ne-au redat mai precis fața orașului nostru.

Primele mărturii străine despre București încep din secolul al XVI-lea, cu francezul *Pierre Lescapier* care, în 1574, ne vizitează țara, trece prin București și este primit în audiență de voievodul Alexandru al II-lea. Bucureștii în acea vreme aveau fortificații făcute din «trunchiuri mari de copaci înfipti în pămînt și legați laolaltă cu grinzii curmezișe», iar în tot orașul n-a văzut nici o clădire care să i se pară «frumoasă». Casele sînt acoperite cu șindrilă și stuf, iar cele ale oamenilor bogați cu olane.

¹ George Potra, *Din Bucureștii de altădată*, București, 1942, p. 49-52.

Nouă ani mai târziu, un alt francez *Jacques Bongars* vizitează București și este primit la curtea domnească a lui Mihnea al II-lea.

Dar cum nu e cazul, în cadrul acestui mic capitol, să înșirăm pe toți călătorii străini care ne-au vizitat țara și au trecut prin București, amintim numai pe cei mai importanți. Astfel, *Balthazar Walter* din Silezia, francezul *Barthélemy Bertrand*, *Harlay de Césy* ambasadorul Franței în Orientul apropiat, *Paul Strassburg* ambasadorul Suediei la Constantinopol, misionarul catolic *Bacșici*, clericul englez *Chishull*, baroneasa *Herbert-Rathkeal*, *Raicevich* consul austriac, englezoaica *lady Craven*, *F. G. Laurençon*, *Salaberry*, *Recordon*, contele de *Lagarde*, căpitanul englez *Charles Colville Frankland*, pictorul ungar *Barabás Miklos*, căpitanul austriac *St. Dietrich*¹, germanul *W. Derblich*² și mulți alții.

b. *Limba vorbită și scrisă în București de-a lungul vremii*

Sînt în documente expresii pline de pitoresc, care, culese și explicate, ar completa și mai bine imaginea Bucureștilor în decursul vremii. Desprindem numai cîteva: « să nu se mai amestice la baștina lui »; « au dat banii lor de în bucate dereapte »; « să nu învăluiască preste aceasta carte a mea »; « să aibă a-l judecarea și a-l globirea »; « cu voitul tuturor vecinilor »; « mi-a seos capul din nevoie »; « a plătit birul morții »; « rea scîrbă și certare vor petrece »; « mi-am pus sufletul în grumazul lui »; « cunoscînd că toate ale lumii sînt deșarte »; « sărac (orfan) de părinți »³ și încă alte și alte expresii, care, puse în contextul lor ne dau imaginea limbii din vremea cînd a fost scris documentul.

Fiecare document are epoca sa; fiecare epocă are o anumită formă de exprimare. Documentele ne-ar ajuta astfel să rectificăm unele informații despre ceea ce a fost limba noastră în lungul vremii și ne-ar oferi mai mult material informativ ca să refacem imaginea justă a limbii din epocile mai însemnate ale istoriei noastre. Caracterul privat al acestor documente dă materialului informativ o notă de « viu » și de « sincer » și înlătură « fabricarea » limbii de către pisarii oficiali.

c. *Notițe mărunte*

În sfîrșit, documentele sînt pline de mărunte știri, prinse din fuga vremii, și înscrise în act fără o absolută necesitate. Aceste știri deschid drumul unor sugestii pline de interes. De pildă, « și la tocmeală au fost mulți *boieri* de pe împrejurul locului, anume Tudor snă Paraschiva croitorul, Sima croitorul. Niculache cizmarul... » Într-un alt document cu toate că iscălesc numai meș-

¹ M. Popescu, *Descrierea orașului București făcută de căpitanul austriac St. Dietrich* 1855. în « Bucureștii Vechi », anul I—V, Buc., 1935, p. 87—97.

² George Potra, *Bucureștii la mijlocul secolului XIX (Impresiile germanului W. Derblich)*. Buc., 1941.

³ Doc. 488, 1797 martie 13.

teșugari și neguțatori se spune că vor mai semna actul « și alți boiari care își vor pune peoțele și iscăliturile mai jos »¹. Cuvîntul « boier » cu care documentul cîstește pe martorii indicați are aici sensul unei reverențe, ceea ce înseamnă o evoluție romantică a cuvîntului chiar în secolul al XVII-lea de cînd datează documentul.

Majoritatea actelor dintre 1630 și 1800 posedă foarte multe semnături grecești. Explicația acestui fapt nu este lipsită de interes.

Noțiunea moșie se substituie de multe ori în documentele secolului al XVII-lea noțiunii de proprietate: « și să-i fie prăvălia, lui și coconilor săi, moșie ohabnică ». Cu acest înțeles găsim cuvîntul în documentele secolelor al XVII-lea și al XVIII-lea: un « loc de casă ce le-am vîndut noi moșie »², « am vîndut casa mea ca să-i fie moșie stătătoare în veaci »³; « ca să fie (casa) moșie stătătoare în veci »⁴; « să-i fie (casele) ca o moșie ohabnică și stătătoare »⁵; « să aibă a stăpîni aceste case ca o moșie ohabnică »⁶. Acest sens larg al cuvîntului moșie derivă din ideea de « moștenire », adică ceea ce s-a transmis din moși-strămoși, în general avere imobiliară și are aici înțelesul de stăpînire definitivă și transmisibilă pe calea vînzării și a moștenirii.

Maria, fata logofătului Radu Grecianu, dăruiește mănăstirii Stavropoleos moșia Greci din județul Vlașca cu zecce suflete de țigani, între care Ioana, soția lui Hristu țiganul « care este rumîncă ». Prin căsătorie ea își pierduse libertatea și devenise roabă alături de soțul său.

Rada, fiica lui Antonie croitorul, împreună cu copiii săi cade în robie la tătari în iulie 1658, cînd aceștia se aflau în București ca să atace alături de turci pe Gheorghe Rakoczy. Ea este răscumpărată de Mehmet Cilibi, după cum se pare un negustor turc din București, căruia îi restituie banii plătiți din vînzarea unui loc de casă⁷. În asemenea robie căzuse și Cărstea cojocarul, după cum se atestă dintr-un act de întărire emis de Grigore Ghica⁸. Robiile făcute de tătari nu erau decît mijloace de a storce bani de la cei în cauză. Tătarii se slujeau în acest scop de negustorii turci din București, care apăreau ca mijlocitori pentru eliberarea celor robiți. Sînt numeroase cazurile de răscumpărare din robia tătarilor, cu toate că documentele nu le-au consemnat decît pe acelea care au dat naștere la pricini de neînțelegere⁹.

În multe documente se întîlnesc diferite porecle interesante și pline de pitoresc. Unele sînt în legătură cu anumite defecte de ordin fizic: Sima Șangheri

¹ Doc. 36, 1657 aprilie 16.

² Doc. 5, 1626 decembrie 26.

³ Doc. 35, 1656 noiembrie 7.

⁴ Doc. 229, 1728 februarie 1.

⁵ Doc. 319, 1753 mai 15.

⁶ Doc. 449, 1790 februarie 3.

⁷ Doc. 42, 1659 martie 10.

⁸ Doc. 45, 1662 aprilie 27.

⁹ 1650 apr. 16. Arh. St. Buc., Achiziții Noi CLXXX bis-1; CLXXV-11; 1738 mart. 26 Acad. R.P.R., CXXXII-1.

*Chebosul*¹, popa *Stoica Sterpu*² (probabil fără copii), *Tănasie Orbul*³, ceașul *Gheorghe Untură*⁴, *Tudora sin Ionicel Șuiul*⁵, *Stanciu Strimbu*⁶, *Albul aprodul snă Dobrea Hoțul*⁷ arată defectul moral. *Stanciu Porumb*⁸ arată o indeletnicire care pentru vremea de atunci constituia o raritate, fiindcă istoricii și economiștii sînt de acord că, cultura porumbului a fost introdusă în Țara Românească la sfîrșitul secolului al XVII-lea, în timpul domniei lui Șerban Cantacuzino (1678-1688). Deci cultivarea porumbului în anul 1658, indiferent în ce cantitate, apare, pentru contemporani ca o curiozitate și explică porecla dată.

Cîteva porecle arată, desigur, proasta stare materială a unora: *Gheorghe snă Pătură-Scurtă*⁹ (indică starea de sărăcie a omului care nu poate ieși din nevoi), *Crăste Bogdaproste*¹⁰ și *Oprea Pomană*¹¹ (amintesc, probabil, de cerșetoria la care au recurs acești oameni sau înaintașii lor, tot din cauza sărăciei).

*Grozav sin al Găiniții*¹² arată o poreclă pitorească și rar întîlnită ca exprimare. E vorba de un *Grozav* al *Găiniții*, deci o poreclă a mamei sale. Este interesant că diminutivul « *Găiniță* » sau « *Găinuță* » este rar întîlnit în limbă astăzi, fiind înlocuit cu « *Găinușe* », îl amintește însă verbul a găini, a sta blejdit ca o găină bolnavă. Diverse porecle: *Radu Pungă*¹³, *Stanciu Pustiu*¹⁴, *Ion Baboi*, *Alexandra Zmeu*, *Voicu Rogoz*, *Stan Turturică*¹⁵. (*San Porumb*)

Aceste știri mărunte sînt foarte interesante. Ele pot fi contribuțiuni prețioase pentru lămurirea multor chestiuni din istoria Bucureștilor și a întregii Țări Românești.

Documentele din acest volum, ca toate documentele referitoare la viața orașului, sînt pline de știri care pot folosi la întocmirea unei istorii complete a Bucureștilor. Sugestiile pe care le-am însemnat aici sînt enunțiative; ele pot deschide calea și altor sugestii care s-ar adăuga la un mare plan de lucru pentru a înfățișa o imagine clară a orașului nostru la împlinirea celor cinci veacuri de existență ca « scaun de domnie ».

¹ Doc. 69, 1670 mai 18.

² Doc. 116, 1692 martie 29.

³ Doc. 560, 1814 iunie 22.

⁴ Doc. 273, 1742 aprilie 20.

⁵ Doc. 502, 1799 iunie 1.

⁶ Doc. 200, 1720 oct. 21.

⁷ Doc. 65, 1669 dec. 6.

⁸ Doc. 40, 1658 mai 13.

⁹ Doc. 84, 1672 iunie 22.

¹⁰ Doc. 48, 1665 mai 2.

¹¹ Doc. 200, 1720 oct. 21.

¹² Doc. 51, 1665 iulie 1.

¹³ Doc. 60, 1668 iulie 16.

¹⁴ Doc. 105, 1686 noiembrie 14; 1686 noiembrie 14. Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII-7.

¹⁵ Doc. 200, 1720 oct. 1 (ultimile patru porecle se găsesc în acest doc.).

*Rogoz este un
nume de creș mare
ajungau albu Rogoz
în Sec. XV*

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1. — 1594 mai 30. *București*. Mihai Viteazul întărește bisericii Domnești stăpînirea peste patru prăvălii din cele opt pe care le construisese Alexandru voievod, iar cu celelalte patru miluiește pe urmașii răposatului Neagu cel bătrîn, fost preot multă vreme la sus numita biserică. (*Copie*).

2. — 1595 mai 2. *București*. Mihai Viteazul întărește lui Stamate din București partea de moșie ce-a cumpărat-o în Îmbrobodiți de la Șarba și Tatomir. (*Original*).

3. — 1626 iulie 20. *București*. Alexandru voievod întărește mai multe cumpărături de locuri și prăvălii lui Sima neguțătorul, feciorul lui Iani Stati Sara. (*Original*).

4. — 1626 septembrie 17. *București*. Mihai săbiarul și călugărița Maria dau mărturie în legătură cu un loc de patru prăvălii, de pe Ulița Turcilor, al preotului Dumitru, care a fost impresurat de Stanciul logofăt, Spiridon logofăt și Șerban feciorul lui Siman. (*Original*).

5. — 1626 decembrie 26. *București*. Paraschiva și Ianiu, feciorii lui Firea croitorul, vînd lui Dumitru sătrarul și fiului său Stoica un loc de casă, pentru 2000 hani gata. (*Original*).

6. — 1629 mai 10. *București*. Alexandru voievod scutește de toate dajdiile pe preoții, diaconii și grămăticii de la biserica Domnească. (*Copie*).

7. — 1629 august 20. *București*. Alexandru voievod întărește bisericii Domnești stăpînirea peste un fost loc domnesc pe care fusese biserica doamnei Maria, stricată de oștirile lui Sinan Pașa. (*Copie*).

8. — 1630 ianuarie 13. *București*. Leon voievod dă bisericii Domnești, preoților și diaconilor de acolo, locul bisericii doamnei Maria și un loc de prăvălie, fiindcă acestea fuseseră mai înainte locuri domnești. (*Copie*).

9. — 1630 ianuarie 14. *București*. Leon voievod dă preoților și diaconilor, de la biserica din Curtea domnească, scutire de orice fel de dajdii, pentru casele și bucatele lor. (*Copie*).

10. — 1632 decembrie 11. *București*. Matei Basarab dă scutire de toate dăjdiile și mîncăturile cite sînt peste an, pentru casele și bucatele preoților și diaconilor de la biserica Domnească. (*Copie*).

11. — 1634 iunie 11. *București*. Matei Basarab întărește bisericii Domnești un loc pe care doamna Stana, fata răposatului Mircea voievod și a doamnei Maria, ridicase o biserică ce fusese distrusă în zilele lui Sinan Pașa. (*Copie*).

12. — 1635 aprilie 10. *București*. Popa Galintoiu mărturisește că m-rea Sf. Ioan are o prăvălie primită danie în Tîrgul de Sus, lângă biserica lui popa Plăcintă. (*Original*).

13. — 1638 aprilie 8. *București*. Logofătul Dumitru vinde lui Ghinea cojocarul, pentru 8000 de bani, un loc de casă, situat lângă biserica Grecilor și casa spătarului Preda (Original).

14. — 1639 ianuarie 12. [*București*]. Crăstea (Hristo Muso) neguțătorul schimbă partea lui dintr-o pivniță cu pivnița lui Iorgache vornicul, pentru care mai dă în plus 10 ughi. (Original).

15. — 1640 mai 28. *București*. Matei Basarab întărește bisericii Domnești și preoților ei stăpînirea peste o prăvălie, fostă proprietatea lui Stan, unchiul Costii grămăticul, pe care acesta o dăduse ca pomană bisericii doamnei Maria. (Copie).

16. — 1640 mai 31. *București*. Mitropolitul Teofil întărește babei Anca toată averea lăsată de răposatul ei soț, Costea grămăticul de la biserica Domnească. (Copie).

17. — 1640 octombrie 28. *București*. Ghinea cojocarul vinde jupînului Pană Pepano un loc de casă, cu 60 de galbeni, pe care-l cumpărase și el de la Dumitru logofătul din Tîrgoviște. (Original).

18. — 1640 decembrie 6, *București*. Șteful logofăt vinde jupînesei Todora, soția lui Costea cojocarul, un stîngen de loc pentru 4 ughi și jumătate. (Original).

19. — 1641 mai 15. *București*. Mihalco șelarul vinde jupînului Pană Pepano un loc de casă situat lângă biserica Grecilor și Minea zugravul. (Original).

20. — 1642 ianuarie 6. *București*. Matei Basarab dă lui popa Dragul, preoților, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească, scutire pentru casele și toate bucatele lor din oraș sau de la țară. (Copie).

21. — 1642 septembrie 28. *Tîrgoviște*. Stoica șetrarul împreună cu soția și feciorii lui vind neguțătorului Pană Pepano un loc de casă învecinat cu biserica banului Ghiorma. (Original).

22. — 1644 ianuarie 4. *Tîrgoviște*. Matei Basarab întărește lui Pană Pepano și fiilor lui mai multe locuri cumpărate în *București* și diferite alte cumpărături: case, vii, țigani în județul Prahova. (Original).

23. — 1645 aprilie 5. [*București*]. Doi mari dregători ai lui Matei Basarab poruncesc vameșilor să nu oprească nimic mai mult, din cît se cuvine, din venitul mănăstirii Radu Vodă. (Original).

24. — 1649 decembrie 10. [*București*]. Ianc și soția sa Voica vind lui Tudorache o prăvălie, lipită de prăvălia Dușcăi, al cărei loc se întinde « pînă în picătura casei », din mijlocul curții. (Original).

25. — 1650 mai 25. [*Tîrgoviște*]. Matei Basarab scrie egumenului de la mănăstirea Radu Vodă că a numit șase boieri ca să arate hotarul dintre proprietatea mării și a logofătului Radu Dudescu. (Original).

26. — 1650 septembrie 17. *Tîrgoviște*. Paisie patriarhul Ierusalimului, în vizită la domnitorul Matei Basarab în *Tîrgoviște*, întărește bisericii Domnești din *București* toate milele și dăruirile pe care le avea, după hrisoavele cele vechi, și pune mare blestem pentru toți aceia care nu le vor respecta și întări. (Copie).

27. — 1652 mai 29. [*Tîrgoviște*]. Matei Basarab scrie lui Radu mare agă și lui Cazan postelnicul, ispravnicul orașului *București*, să fixeze hotarele moșiei Dudești a logofătului Radu Dudescu, deoarece are stricăciuni din partea călugărilor de la m-reă Radu Vodă. (Original).

28. — 1652 noiembrie 5. *București*. Dumitru Vărgatul vinde lui Constantin (Cantacuzino) mare postelnic un loc în mahalaua Tabacilor, ce merge pînă în apa Dimboviței. (Original).

29. — 1654 mai 25. *București*. Pătrașcu ceașul, împreună cu frații lui vind lui Constantin (Cantacuzino) fost mare postelnic un loc de casă ce este lângă biserica Tabacilor, pe care l-au moștenit de la tatăl lor Vasilie ceaș. (Original).

30. — 1654 mai 31. *București*. Iane mătăsarul împreună cu soția sa Voica vind cu știrea tuturor cumnaților, lui Teodori Chiurcia o prăvălie din Tîrgul de Jos, cu tot locul ei, pentru 45 ughi. (*Original*).

31. — 1654 iunie 22. *București*. Constantin Șerban voievod împuternicește mănăstirea Radu Vodă să-și ia vama de pește de la balta Chiselet. (*Copie*).

32. — 1654 iulie 10. [*București*]. Ivan postelnicul, feciorul lui Oprea logofătul, împreună cu mai multe rudenii vind lui Tanasie Greșit, al doilea postelnic, un loc dintr-al moșului lor, Mitrea vornicul, pentru 30 ughi. (*Original*).

33. — 1655 martie 20. *București*. Ignatie mitropolitul vinde lui Ghinea cojocarul, nepotul neguțătorului Ghinea Mustachi, prăvăliile și pivnița pe care le primise danie de la logofătul Udriște Năsturel. (*Original*).

34. — 1656 iunie 10. [*București*]. Stoica cu feciorii și nepotul său Drăghici vind lui Sima cămărașul un loc din siliștea cea bătrînă. (*Original*).

35. — 1656 noiembrie 7. *București*. Stănil călărașul de Tîrigrad vinde lui Constantin Șerban voievod o casă cu pivniță și grădină, pentru 15 ughi. (*Original*).

36. — 1657 aprilie 16. *București*. Nica împreună cu soția și copiii vind lui Crăstea neguțătorul niște case cu loc pentru 38 ughi. (*Original*).

37. — 1657 septembrie 22. *Tîrgoviște*. Ghinea cojocarul vinde neguțătorilor Ianache și Ghinea o pivniță de piatră, cu loc, pe Ulița cea Marc, drept 7000 aspri. (*Original*).

38. — 1657 noiembrie 6. *București*. Gherghina județul împreună cu cei 12 pîrgari ai orașului București întăresc zapisul lui Ghinea vistierul pentru vînzarea unui loc de casă lui popa Teodosie zugravul. (*Original*).

39. — 1657 decembrie 6. *București*. Ghinea al doilea vistier vinde lui popa Theodosie un loc de casă, care fusese mai înainte al vornicului Costanda. (*Original*).

40. — 1658 mai 13. [*București*]. Vlada, soția lui Nicola Potruvulii, vinde lui Cărstea neguțătorul un loc de casă cu pivniță drept ughi 80, care fusese cumpărat de la Stanciul Porumb și soția lui Dobra. (*Original*).

41. — 1658 iunie 5. *București*. Tudor, fiul lui Iane cupețu, vinde o prăvălie fostului său asociat Ghinea cojocarul. (*Original*).

42. — 1659 martie 10. *Tîrgoviște*. Rada, fata lui Antonie croitorul, vinde neguțătorului Doua Pepano un loc de casă, lingă biserica lui Ghiorma banul, pentru a-și plăti datoria față de turcul Mehmet Cilibi care o răsкупărase pe ea și pe feciorul ei din robia tătarilor. (*Original*).

43. — 1660 octombrie 10. *București*. Toma fost mare armaș vinde jupinului Ianuș și Manului cupețul două prăvălii pe Ulița Bărbierilor, cu 120 ughi. (*Original*).

44. — 1661 martie 30. *București*. Gherghina județul dă cartea orașului prin care mărturisește că a fost de față, împreună cu cei 12 pîrgari, preoți, orășeni și neguțători, cînd Cernica abagiul a cumpărat de la Ghinea cojocarul un loc de prăvălie pe Ulița cea Marc. (*Original*).

45. — 1662 aprilie 27. *București*. Grigorie Ghica voievod întărește lui Cărstea cojocarul, feciorul lui Dumitru Căzălbașu, stăpînirea peste un loc de casă, de lingă locul feciorilor banului Ghiorma. (*Original*).

46. — 1664 ianuarie 2. *București*. Mai mulți neguțători romîni și greci mărturisesc despre locul pe care Cărstea neguțătorul l-a lăsat la moartea sa mănăstirii Radu Vodă. (*Original*).

47. — 1665 februarie 4. *București*. Radu Leon voievod dă preoților, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească, scutire de toate dările pentru casele și bucatele lor, să nu mai aibă altă grijă ca « să poată fi de treaba și slujba sfintei biserici, în zi și în noapte, nepristan ». (*Copie*).

48. — 1665 mai 2. *București*. Ghirghe logofătul, feciorul lui popa Manta, vinde jupinului Dimitru cupeț un loc de casă lingă acela al doctorului Palimari și Jitiian zugravul, cu 23 ughi. (*Original*).

49. — 1665 mai 24. *București*. Gherghina județul cu cei 12 pângari aleg locul de casă al jupînului Preda, feciorul jupînului Dumitru Paspală. (*Original*).
50. — 1665 iunie 5. [*București*]. Stan cojocarul și Mihalcea vornicul hotărînice locul ce are femeia lui Isar tunarul, lângă biserica Dintr-o Zi. (*Original*).
51. — 1665 iulie 1. *București*. Zamfira împreună cu soțul ei Chiriță vind lui Iorgu cojocarul și soțici acestuia, Xanta, un loc de casă lângă biserica Grecilor, peste drum de popa Manta, pentru 20 galbeni. (*Original*).
52. — 1666 februarie 1. *București*. Radu Leon voievod întărește stăpînirea Ancăi, soția răposatului Iorga căpitanul, peste un loc de casă, aproape de mănăstirea Sărindar. (*Original*).
53. — 1666 decembrie 12. *București*. Gherghina județul împreună cu cei 12 pângari dau cartea orașului m-rii Sf. Ioan pentru niște locuri situate lângă tăbăcari. (*Original*).
54. — 1667 martie 15. *București*. Județul Dragotă și Gherghina «județul cel bătrîn» împreună cu cei 12 pângari hotărîsc locul jupînesii Calea soția lui Dragu logofătul. (*Original*).
55. — 1667 mai 23. *București*. Radu neguțătorul și soția sa Stana se învoiesc cu preoții de la biserica Domnească să dea o prăvălie de lângă portarul Radu Trîncă, drept schimb, pentru un loc aflat lângă alte prăvălii ale lor. (*Original*).
56. — 1667 iulie 2. *București*. Dragotă județul, împreună cu cei 12 pângari ai orașului București, întăresc neguțătorului Iorga Corbul anumite cumpărături de terenuri situate între biserica Grecilor și jupînul Dona. (*Original*).
57. — 1667 iulie 25. *București*. Maria Pităreasa, soția răposatului Andrei, vinde marelui apătar Dumitrache Ghica casele din mahalana biserica Doamnei, situate între casele clucerului Pantazi și ale șetrarului Const. Costescu, cu 1100 taleri. (*Original*).
58. — 1667 septembrie 1. [*București*]. Radu Leon voievod se învoiește cu boierul Bălan și cu Teofil ca aceștia să procure diferite mătăsuri, stofe și alte lucruri necesare reinnoiri Curții domnești. (*Original*).
59. — 1668 iunie 8. *București*. Radu Leon voievod judecă neînțelegerea dintre biserica Sf. Ecaterina și Mitropolia din București și orînduiește pe boierii divanului să adeverească și să împietrească tot locul Mitropoliei de jur împrejur. (*Original*).
60. — 1668 iulie 16. *București*. Anghel vătăful de vizitii împreună cu soția sa Dobra vind lui Dumitrașco mare căpitan un loc de casă, vecin cu proprietățile lui Buzdugan căpitanul și Mihail fustauul. (*Original*).
61. — 1668 octombrie 5. *București*. Filafto hăcanul împreună cu soția sa Voica vind lui Iane starostele bărbierilor trei răzoare de vie în dealul Bucureștilor, pentru 134 ughi (*Original*).
62. — 1669 ianuarie 13. *București*. Radu Leon voievod întărește bisericii Domnești un loc de prăvălie pe Ulița cea Marc, în rîndul prăvăliilor din jos dinspre Curtea domnească, ca să fie de ajutor preoților și slujitorilor de la acea biserică. (*Copie*).
63. — 1669 iulie 28. *București*. Antonie voievod volnicește pe postelnicul Radu Dudescu să stăpînească un loc de casă, pe care i-l-a dăruit din locurile domnești. (*Original*).
64. — 1669 august 1. *București*. Dragotă județul orașului, împreună cu Gherghina fost județ, cei 12 pângari, preoți și orășeni, împietresc și stînjenesc locul pe care Antonie Vodă l-a dăruit postelnicului Radu Dudescu. (*Original*).
65. — 1669 decembrie 6. *București*. Stan tichigiul vinde lui Radu din Cîrtojani un loc de prăvălie în București. (*Original*).
66. — 1670 februarie 28. *București*. Antonie Vodă dă și întărește lui Matei postelnic fiul lui Pătru slugeariul, din Giorogîrla, un loc de casă și cu pivniță de piatră care au fost ale lui Isar neguțătorul cel bătrîn, de asemenea casele lui Iane ce s-au dovedit «voitor de rău acestui pămînt al țării». (*Original*).
67. — 1670 aprilie 25. *București*. Maria, soția Lupului aprodul, vinde lui Staico vistier, din Merișani, un loc de casă cu grădină și pomet, drept 20 ughi. (*Original*).

68. — 1670 mai 3. *București*. Dragotă județul împreună cu cei 12 pargari stinjenese și întărește lui Paan «vătahul de copii den casă», feciorul jupinului Paună Pepano, citeva locuri de prăvălii lângă prăvăliile mănăstirii Flumbuita, din centrul orașului. (Original).

69. — 1670 mai 18. *București*. Mitropolitul Theodosie dă carte de blestem relativă la locurile lui Sima Ghehosul Șangheri, m-reă Radu Vodă și biserica Domnească. (Original).

70. — 1670 mai 30. *București*. Dragotă județul împreună cu cei 12 pargari, preoți și orășeni, precum și cu Hași Tudosie al doilea portar trimis de Divan, cercetează și adevărează, după documente și mărturii, că cele 9 prăvălii de lângă biserica Domnească sînt ale m-rii Radu Vodă. (Original).

71. — 1670 iulie 8. *București*. Dragotă județul împreună cu cei 12 pargari dau «cartea orașului» în pricina de neînțelegere între Ion paharnic și Spiridon vîtaf de pușcărie, asupra popului de pe ulița unde locuiesc. (Original).

72. — 1670 iulie 14. *București*. Antonie voievod întărește pitarului Radu Țigănescu stăpînirea unui loc de pe care să gonească pe rumîni și țigani care au acolo case și să-i oblige să-și plătească chiria pînă la acen dată. (Original).

73. — 1670 iulie 20. [*București*]. Dima neguțătorul se învoiește cu preoții de la biserica Domnească să plătească chirie pentru casa ce-o are pe locul bisericii și să stea tot restul vieții în ea, iar după moartea lui să rămînă în deplină proprietate a bisericii. (Original).

74. — 1671 ianuarie 24. *București*. Ghiorma, feciorul lui Mihnea stegarul, împreună cu frate-său Aretonea (Hariton) și nepoții lor vînd croitorului Stan Terilișca și soției sale Ștefana două prăvălii situate între aceea a jupinului Alexe și a logofătului Stoica Ludescu. (Original).

75. — 1671 ianuarie 28. *București*. Căpitanul Radu Bîlculescu împreună cu soția sa Ancuța vînd jupinului Iorga staroste o prăvălie situată în spatele altarului bisericii Grecilor, pentru 30 de ughi. (Original).

76. — 1671 februarie 26. *București*. Antona, vara croitorului Tudor șetrarul, vinde fostului părcălab Ghida un loc lângă biserica Grecilor, pentru 7 ughi și jumătate. (Original).

77. — 1671 mai 7. *București*. Dragostin, fiul lui Pătru iuzbașa, vinde lui Staico vistier un loc de casă pe care și el îl cumpărase de la Lupu aprodul. (Original).

78. — 1671 august 1. *București*. Mitropolitul Theodosie dă carte de blestem în legătură cu un loc de prăvălie al m-rii Radu Vodă pe care îl pretinde jupinul Ianachie. (Original).

79. — 1671 octombrie 10. [*București*]. Cițiva bărbieri și alți meseriași se obligă să plătească chirie, cite 66 bani pe lună, bisericii Domnești, pentru locurile unde stau și-și fac meșteșugul. (Original).

80. — 1671 noiembrie 20. *București*. Antonie voievod întărește stăpînirea episcopiei Pogoniani din Țara Grecescă peste biserica lui Ghiorma banul din București. (Original).

81. — 1672 aprilie 20. *București*. Ianache iuzbașa, ginerele lui Miroslav vistierul, vinde lui Manole zaraful un loc de casă, ce se află lângă mănăstirca Sf. Gheorghe. (Original).

82. — 1672 aprilie 20. *București*. Grigorie Ghica voievod întărește m-rii Sărindar locurile ce a avut în mahalaua Tabaci care, în decursul timpului, intraseră în stăpînirea unora și altora ce își făcuseră case și grădini pe ele. (Original).

83. — 1672 mai 1. *București*. Grigorie Ghica voievod întărește lui Pîrvu fustașul și soției lui Despa, nepoata popii Ncagului, stăpînirea peste patru prăvălii care sînt pe ulița ce merge de la Curtea domnească spre biserica Grecilor, între prăvăliile bisericii Domnești și între prăvăliile mănăstirii Radu Vodă. (Copie).

84. — 1672 iunie 22. *București*. Ianache județul împreună cu pargarii, preoții și bătrînii orașului, alog și întărește lui Constantin, feciorul lui Stan pitariul și al mătușii Vlada, stăpînirea peste un loc de casă ce îl avea moștenire de la părinți. (Original).

85. — 1673 mai 14. *București*. Ianache, județul orașului București, împreună cu cei 12 pargari întărese lui Manole zaraful stăpînirea peste locul ce l-a cumpărat și care se află pe lângă ulița dinspre grădina mănăstirii Sf. Gheorghe. (Original).

86. — 1675 mai 16. *București*. Toma județul orașului, cu 12 pargari și cu Toma al doilea vornic, hotărînesc și împietresc locul cu cele trei prăvălii ale lui Tudori staroste de neguțători. (Original).

87. — 1675 mai 24. *București*. Ispravnicii scaunului București dau carte de volnicie lui Mihalcea căpitanul din Cîndești, ca să fie casa lui și toate bucatele ce va avea, în pace, de cătră toți birarii. (Original).

88. — 1675 august 5. *București*. Sofica împreună cu fiică-sa Marica vînd dichifului Chirilă de la m-reca Mihai Vodă un loc alături de Mihalcea croitorul, drept 42 taleri. (Original).

89. — 1676 mai 27. [*București*]. Jupîneasa Mira, împreună cu fata și ginere-său Neagu, vînd stolnicului Anca și jupînescii lui Ilinca un loc de casă cu curte și cu grădină. (Original).

90. — 1677 februarie 15. *București*. Toma județul cu cei 12 pargari dau cartea orașului m-rii Sf. Ioan pentru un loc de prăvălie în mahalaua Popa Manta, care loc rămăsese pustiu pe vremea lui Matei Basarab cînd fusese «mătu arsură de foc». (Original).

91. — 1677 martie 1. *București*. Duca voievod întărește m-rii Sf. Ioan un loc de prăvălie în mahalaua Popa Manta, alăturarea cu locul postelnicesei Ilinca Cantacuzino. (Original).

92. — 1677 iunie 30. *București*. Tudor croitorul, feciorul lui Parasceliva croitorul, vînde neguțătorului Iorga Corbu și soției acestuia, Marica, un loc de casă lângă biserica Grecilor, cu 50 galbeni. (Original).

93. — 1677 noiembrie 27. *București*. Duca voievod întărește m-rii Sf. Ioan un loc din apropiere, vecin cu acela al vornicului Stroie Leurdeanu, pentru care a fost pricină de neînțelegere. (Original).

94. — 1678 aprilie 26. *București*. Duca voievod întărește m-rii Radu Vodă un loc de casă și pivniță pe care Cîrstea neguțătorul îl lăsase la moartea lui unci fete a Deadului, iar ducă acenata va muri să rămînă m-rii ude fusese și înmormîntat. (Original).

95. — 1678 mai 31. *București*. Duca voievod dăruiește și întărește bisericii Domnești — care avusese pagubă prin desființarea morilor de pe Dîmbovița atunci cînd aceasta își schimbăse marea și le-a stricat — 200 ugbi din vinăriei dealului Bucureștilor, ca să fie de hrană și ajutor preoților și grămăticilor de la acea biserică. (Copie).

96. — [1678—1688]. *București*. Petre abagiul împreună cu soția și copiii săi vînd lui Mihai neguțătorul două prăvălii situate în Ulița cea Mare, din susul Zarafilor, înspre Curtea domnească, pentru 155 taleri, bani gata. (Original).

97. — 1679 septembrie 10. *București*. Stoica aprodul zăbunarul, împreună cu soția sa Comana, vînd lui Alexandru mare stolnic un loc de casă în mahalaua Popii Irimia, pentru 90 taleri bani gata. (Original).

98. — 1680 februarie 28. *București*. Cîrstea logofăt, împreună cu soția sa Ilinca, fata lui Pană Pepano, vînd bisericii Grecilor casele ce le aveau de la Pană Pepano, pe care și aceasta le cumpărase de la cumnatul său Isar cămărașul. (Original).

99. — 1680 decembrie 11. *București*. Șerban Cantacuzino întărește neguțătorului Panait Primichiriul, ginerele Asprici fata lui Isar Ghiorma, stăpînirea peste un loc din fața bisericii Grecilor. (Original).

100. — 1681 ianuarie 10. [*București*]. Un oarecare Panait închiriază de la logofătul Stoica Ludescu o pivniță și o oală, cu 17 taleri pe an, din care jumătate îi plătește înaintea. (Original).

101. — 1681 mai 2. *București*. Ispravnicii orașului București imputernicesc pe Mihalcea căpitanul să apuce pe niște oameni din satul Cîndești ca să plătească 167 ugbi la visterie. (Original).

102. — 1682 septembrie 25. București. Balan neguțator vinde lui Cârstea logofăt de vistierie, feciorul Ghidului păcălăbul, un loc cu pivniță pentru 120 taleri, pe care și el îl cumpărase de la feciorii lui Iorga cojocarul din Izvorani. (Original).

103. — 1683 ianuarie 8. București. Iorga stolnicul și fratele său Nedelco, fiii lui Nedelco ducerul, vind lui Șerban Cantacuzino voievod 5 prăvălii, una lângă alta, făcute pe locul lui Iștvan băiușul « la ușa împotriva căldărarilor », pentru 250 taleri. (Original).

104. — 1685 mai 25. București. Paraschiva logofătul vinde lui Matei cojocarul un loc cu 20 taleri, pe care îl avea cumpărat de la Ianache Iuzbașa. (Original).

105. — 1686 noiembrie 14. București. Secula și Ghinea, fiii jupânului Franșii vind de maitorului Șerban Cantacuzino un loc de prăvălie alături cu locul neguțătorului Stanciu Postiu și a lui Mihalcea croitorul. (Original).

106. — 1687 februarie 27. București. Barbu împreună cu frații săi Jipa și Neagoe, feciorii lui Barbu Bădeanu fost mare logofăt, vind lui Cârstea mare vistier un loc cu case, pentru 250 taleri. (Original).

107. — 1687 martie 1. București. Cârstea vistierul vinde lui Radul logofătul o parte din locul pe care-l cumpărase, cu câteva zile mai înainte, de la feciorii marelui logofăt Barbu Bădeanu, pentru 175 taleri. (Original).

108. — 1688 februarie 12. București. Mai mulți neguțători români și greci dau carte de adeverință în legătură cu un loc și pivniță de piatră a neguțătorului Iancu Matraca, ce a rămas de pe urma răposatului său unchi Ghinea Matraca. (Original).

109. — 1688 martie 7. București. Șerban Cantacuzino voievod întărește lui Iancu, nepotul neguțătorului Ghinea Matraca, o pivniță de piatră, loc și case în mahalaua biserica Grecilor, lângă casa lui Mihalcea croitorul. (Original).

110. — 1689 ianuarie 31. București. Constantin Basarab Brîncoveanu dă precizări, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească scuzare de toate dările pentru casele și bucatele lor « ca să poată fi de treaba și slujba sfintei biserici în zi și în noapte necontentit ». (Copie).

111. — 1689 martie 5. București. Alexandru împreună cu frații săi, strănepoții lui Manolache postelnicul din Chircești, jud. Teleorman, vind lui Pătrașco cîntărețul și fratelui său Enache, feciorii lui Gheorghe logofătul, un loc de prăvălie în mahalaua Zlătari. (Original).

112. — 1689 martie 15. București. Tudor fost căpitan vinde lui Gheorghe « doftorul » o casă cu pivniță și loc, care este vecină cu locul mănăstirii lui Pană, a vistierului Hrizea și a lui Tudor zugravul. (Original).

113. — 1690 martie 10. București. Partenie egumenul mănăstirii Cotroceni dă șapte prăvălii în București și o moșie egumenului Paisie de la mănăstirea Radu Vodă pentru schimbul ce se făcuse cînd s-a construit hanul Șerban Vodă. (Original).

114. — 1691 iunie 30. București. Constantin, fiul lui Dauciu fost mare armaș vinde lui Mihei (Cantacuzino), mare spătar, un loc de casă cu vieși cu pomet pentru 30 taleri. (Original).

115. — 1691 septembrie 30. București. Constantin Basarab Brîncoveanu poruncește județului orașului București, ca împreună cu pargarii și mahalagii, să meargă să hotărîncească locul ce a fost al lui Mihoc ceașul, pe care l-a dăruit lui Ianache mare căpitan de lefegii. (Original).

116. — 1692 martie 29. București. Stoica logofăt, împreună cu soția sa Safta vind postelnicului Drăghici, feciorul lui Alexandru vornicul, niște case din mahalaua Popii Stoica Sterpu, pentru 78 taleri. (Original).

117. — 1693 iunie 18. București. Constantin Basarab Brîncoveanu reinnoiește bisericii Domnești, preoților și grămăticilor de acolo dreptul de a aduna vinărieicul « partea domnească » de pe dealul Bucureștilor, fiindcă pe vremea lui Duca Vodă a suferit pagubă prin distrugerea morilor ce avea pe riul Dimbovița. (Copie).

118. — 1693 noiembrie 1. [București]. Iane băcanul vinde jupinului Dima o prăvălie cu căscioara ei situată peste podul de lângă baie, pentru 120 taleri. (Original).

119. — 1694 august 10. București. Voica, soția lui Ghiorma de la Cotroceni, vinde marelui vornic Alexandru o casă cu loc, pentru 12 taleri și jumătate. (Original).

120. — 1694 octombrie 17. [București]. Vasilca, sora popii Nica cliseariul, vinde cumnatului său Petre abagiul un loc de prăvălie, lângă ulicioara Călinescului, mahalaua Râzvan. (Original).

121. — 1694 decembrie 13. București. Creața, soția neguțătorului Dima Spudeul, dăruiește după moartea ei mării Radu Vodă o vie în dealul Bucureștilor și trei prăvălii cu pivniță. (Original).

122. — 1696 mai 8. București. Diicul Rudeanu și alți boieri mari, numiți cu răvașe de Constantin Basarab Brîncoveanu, dau cartea lor de judecată lui Cârstea fost mare vistier în pricina ce a avut cu părintele Theofan, egumenul mănăstirii Bradul, pentru niște locuri de prăvălii din București. (Original).

123. — 1696 mai 8. București. Diicul Rudeanu și alți boieri mari, numiți cu răvașe de Constantin Basarab Brîncoveanu, dau cartea lor de judecată călugărilor de la mănăstirea Pogoniani în pricina de neînțelegere asupra unor prăvălii, între Cârstea fost mare vistier și părintele Theofan egumenul de la mănăstirea Bradul. (Original).

124. — 1696 iunie 10. București. Diicul Rudeanu mare logofăt, Șerban mare vistier și Radu Izvoranul, din poruncă domnească, cercetază și hotărăsc pricina de neînțelegere dintre m-rea Radu Vodă și Despa, fata lui Constantin băcanul, pentru 9 prăvălii. (Original).

125. — 1696 iunie 11. București. Constantin Basarab Brîncoveanu întărește lui Cârstea fost mare vistier câteva locuri de prăvălii ce le primise drept zestre de la socrul său Pană Pepano. (Original).

126. — 1699 aprilie 2. [București]. Ianache cojocarul, feciorul lui Iane bărbierul, vinde lui Ilie cojocarul un loc de două prăvălii alătura de Stoica abagiul. (Original).

127. — 1699 aprilie 23. București. Constantin Basarab Brîncoveanu hărăzește preoților, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească, cite 100 taleri pe an din vama tirgului București, cu obligația de a nu mai lua nici un ban de la nimeni la toate slujbele ce fac. (Copie).

128. — 1699 iunie 20. București. Gheorghe, feciorul Mantei Damaschino, vinde logofătului Radu un loc în mahalaua bisericii Sf. Dumitru, ce se învecinește cu locurile Ilincăi Brezoianu, marelui vistier Șerban și cu acela al lui Dumitru Nona, pentru 81 taleri, bani gata. (Original).

129. — 1699 august 16. București. Constantin, fiul popii Nica cliseariul, vinde cumnatului său Petre abagiul un loc de casă, primit de la tatăl său, ce se afla între Bucureștioara și gardul bisericii Stelca. (Original).

130. — 1701 ianuarie 8. [București]. Ianache cojocarul, feciorul lui Iane bărbierul, vinde lui Cârstea cojocarul o prăvălie, cu loc cu tot, situată « în fața uliții ce să zice la Puțul Turcului », pentru 77 taleri. (Original).

131. — 1701 martie 2. [București]. Lazăr abagiul împreună cu soția lui Aspra vind cumnatului lor Ilie cojocar, ginerele lui Prodan abagiul, mai multe locuri de prăvălie « care sînt în colțul zidului domnesc », cu 45 taleri. (Original).

132. — 1701 iunie 6. București. Iane, ginerele popii Nica cliseariul, vinde cumnatului său Radu un loc de două prăvălii, în ulița bisericii Râzvan, pe care îl primise de zestre după soția sa Păuna. (Original).

133. — 1701 decembrie 1. București. Tudorache și frații săi, feciorii lui Tudori neguțătorul, vind niște case lui Milu neguțătorul « lângă zidul grădinii domnești », cu 370 taleri. (Original).

134. — 1702 februarie 28. *București*. Popa Bogdan, feciorul preotului Nica clisiar domnesc, dăruiește părintelui Iosif clisearul și Stanciului logofăt un loc sterp de trei prăvălii, alături de podul cel mare ce merge la Tirgul-de-Afară și vecin cu via mănăstirii Stolea, pentru anumite servicii și ajutoare ce a primit din partea lor. (*Original*).

135. — 1702 iulie 6. *Mogoșoaia*. Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește și întărește mănăstirii Sf. Sava, ce este « veche și slabă și stricăță de tot », un loc cu prăvălii și case pe el în mahalaua Scaunelor și niște vii în dealul Mitropoliei din București, ce fuseseră proprietăți ale lui Sterie luminărarul, ai cărui urmași se prăpădiseră. (*Copie*).

136. — 1703 august 18. *București*. Andronache, feciorul lui Radeș săpunaru, vinde lui Ștefan rachieru o parte din locul dimprejural casei, ce dă în podul Uliții celei Mari, pentru 100 taleri. (*Original*).

137. — 1703 septembrie 15. *București*. Andrei Piteșteanu cu soția sa Nicoara vind lui Ene, nepotul lui Iorga, un loc de casă în mahalaua biserica Doamnei numită și Dintr-o Zi, cu 40 taleri. (*Original*).

138. — 1703 septembrie 15. *București*. Popa Mitrea de la biserica Dintr-o Zi vinde o casă jupinului Iane cupețul, în mahalaua bisericii, cu 47 taleri. (*Original*).

139. — 1704 martie 26. *București*. Clucecul Tudosie, feciorul lui Trifan armașul, vinde casele sale lui Radu Dudescu, pentru 370 taleri. (*Original*).

140. — 1704 mai 1. [*București*]. Crăstea ceaușul vinde jupinului Andreica o casă în mahalaua lui Popa Gheorghe, lângă biserică, pentru 37 taleri și jumătate. (*Original*).

141. — 1704 mai 18. *București*. Andreica vinde casa ce o cumpărase de la Crăstea ceaușul paharnicului Constantin cu 50 taleri și jumătate, obținând un ciștig de 13 taleri. (*Original*).

142. — 1704 septembrie 5. [*București*]. Lefter, feciorul lui Ene, împreună cu soția sa Bălașa și cei trei feciori ai lor vind lui Cega scimeanu o prăvălie în Ulița Bărbierilor, pentru 92 taleri. (*Original*).

143. — 1704 septembrie 5. [*București*]. Lefter, feciorul lui Ene, împreună cu soția sa Bălașa și cei trei feciori ai lor vind lui Ignat și soții sale o prăvălie în Ulița Bărbierilor, pentru 92 taleri. (*Original*).

144. — 1705 ianuarie 15. *București*. Stoian tuingiul vinde logofătului Nicului o vie din dealul Bucureștilor, mai jos de Văcărești, pentru 45 taleri. (*Original*).

145. — 1705 ianuarie 25. [*București*]. Vasilca, sora popii Nica clisearul, vinde cumnatului său Petre abagiul un loc de doi stinjeni, lângă celălalt pe care i-l vinduse mai înainte. (*Original*).

146. — 1705 martie 17. *București*. Oprea căpitanul vinde jupinului Hrizca o casă cu pivniță și grădină, pentru 37 taleri. (*Original*).

147. — 1705 mai 27. *București*. Neguțătorul Apostol Criteanu face schimb cu Damaschin episcopul Buzăului, dându-i șapte țigani pentru niște locuri de casă din București, pe care episcopia le avea drept danie de la Colțea, fost mare clucer. (*Original*).

148. — 1705 iulie 6. [*București*]. Constantin Basarab Brîncoveanu scrie celor 6 boieri ce sînt orînduiți să alengă moșia unde au stat niște oameni ai lui Radu Dudescu ce are pricină cu mitropolitul Theodosie care spune că moșia este a mănăstirii Mărcuța. (*Original*).

149. — 1705 iulie 16. [*București*]. Constantin Basarab Brîncoveanu orînduiește 6 boieri să caute și să adeverească « cu a lor suflete » hotarele moșiei Dudești a boierului Radu Dudescu, de hotarele moșiei mănăstirii Mărcuța, schitul Mitropoliei. (*Original*).

150. — 1706 februarie 2. *București*. Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește mănăstirii Ioan Botezătorul moșia Grozăvești din apropierea orașului, cu trei roate de moară și patru sălașe de țigani, ce au fost mai înainte ale răposatului clucer Radu Păușescu. (*Original*).

151. — 1706 mai 22. [*București*]. Coman săpunarul împreună cu soția sa Bălașa vind clucerului Constantin un loc cu casă pe care și ei îl cumpăraseră de la Ion, fost bucatar la boierul Vergu, pentru 120 taleri. (*Original*).

152. — 1707 iulie 6. [București]. Constantin Basarab Brîncoveanu dă botărire în pricina de neînțelegere dintre Maria soția răposatului armaș Gheorghică și nepotul acestuia Dumitrașco. Priure cele rămase se amăneste o casă în mahalaua Dintr-o Zi. (Original).

153. — 1707 iulie 8. [București]. Necula cojocarul împreună cu soția sa Iliana vind clucerului Constantin un loc din fundul grădinii « ca să facă dumnealui poartă la pod », pentru 12 taleri și o călă și jumătate de grâu. (Original).

154. — 1707 septembrie 1. București. Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește mănăstirii Sf. Gheorghe-Nou, ce este închinată la Sf. Mormînt, 900 ducați anual, dintr-un fond depus special la « țeha » Veneției. (Copie).

155. — 1707 decembrie 27. București. Anca vind clucerului Constantin o casă situată lângă gardul dumnealui, pentru 32 taleri și jumătate. (Original).

156. — 1707 decembrie 30. București. Logofătul Gligorie Conțescul cumpărînd de la Constantin postelnicul și Șerban logofătul casele jupinesii Creața, din mahalaua Bălăceanului, se invoiește cu egumenul mănăstirii Radu Vodă să-i plătească șapte oca de ceară drept chirie pe an, fiindcă acele case erau construite pe locul mănăstirii. (Original).

157. — 1708 iunie 13. [București]. Constantin Basarab Brîncoveanu trimite marelui sluger Radu Dudescu o scrisoare în legătură cu stricăciunile pricinuite de apa Dimboviței scosă din matca ei de clucerul Radu Popescu. (Original).

158. — 1708 iunie 20. București. Albu și Vilcu, feciorii lui Vișu căldărarul, avînd să plătească 90 de taleri marelui sluger Radu Dudescu, își zălogesc locul pînă vor putea plăti datoria. (Original).

159. — 1708 august 26. [București]. Mîhăilă stegarul de călărași vind spătarului Iamandi o casă cu loc și coșar, pentru 15 taleri. (Original).

160. — 1709 iunie 6. București. Stancul logofăt, feciorul lui Gheorghe Cățeanul, vind lui Manolache cuparul citeva locuri și prăvălii alătura cu podul cel mare care merge la Tîrgul-de-Afară, pentru 260 taleri. (Original).

161. — 1709 iunie 8. București. Manolache cuparul dă în schimb două prăvălii și case deasupra pivniței pentru locul de la baie, din mahalaua Prundului, al Mitropoliei. (Original).

162. — 1710 februarie 16. [București]. Șerban din Lomutești împreună cu soția sa Chița vind lui Șerban mare stelnic un loc de casă în mahalaua Colții, pe care îl avea de la soacră-sa Lixandra, soția lui Avram băcanul. (Original).

163. — 1710 mai 31. București. Stana, soția lui Toma căpitanu hangiu din București, dăruiește Mitropoliei o prăvălie de pe Ulița cea Mare, pentru pomenirea răposatului ei soț, fiindcă așa ie-a fost învoiala încă de pe vremea cînd era el în viață. (Original).

164. — 1710 noiembrie 5. [București]. Constantin, fiul popii Nica cliseariul de la biserica Domnească, se înțelege cu cumnatul său Niculae mîrgelar să locuiască pînă la moarte în casa cumpărată de la mătușă-sa Vasilca, cu bani împrumutați de la cumnatul său. (Original).

165. — 1712 aprilie 15. București. Ilic cojocarul, ginerele lui Prodan abagiul, vind ginereului său Maxim cupetul patru prăvălii în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pe Ulița Boiangiilor, pentru 230 taleri. (Original).

166. — 1712 decembrie 2. București. Constantin Basarab Brîncoveanu scutește pe douăzeci de oameni din Stanca de Vad, ce sînt ai bisericii Colțea, de haraci și de toute dările care vor ieși de la vistieria domnească. (Original).

167. — 1713 ianuarie 1. București. Radu diaconu împreună cu soția și cu cei trei feciori ai săi vind negustorului Maxim o prăvălie în mahalaua Sf. Gheorghe-Nou, pe Ulița cea Mare în rîndul mîrgelarilor, pentru 220 taleri. (Original).

168. — 1713 martie 13. București. Albu căldărarul împreună cu fratele său Vilcu vind marelui paharnic Radu Dudescu o prăvălie, case și loc, lângă casele dumnealui, pentru 155 taleri. (Original).

169. — 1713 aprilie 11. *București*. Albu căldărarul împreună cu soția sa Bălașa, pentru o datorie de 40 de taleri, pun zălog marelui paharnic Radu Dudescu patru prăvălii. (Original).

170. — 1713 aprilie 11. [*București*]. Albu căldărarul se învoiește cu marele paharnic Radu Dudescu să locuiască cu chirie în casele ce-i vinduse. (Original).

171. — 1713 aprilie 24. [fără localitate]. Vistierul Drăgușin Merișanul scrie mitropolitului Anthim în legătură cu locul pe care s-a construit biserica Tuturor Sfinților (Anthim) și pe care se afla atunci o biserică ruinată, ridicată de paharnicul Staico. (Original).

172. — 1713 mai 14. *București*. Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește și întărește mănăstirii Colțea să ia dijma de sare de la ocna Slănicului, ca să fie de cheltuiala și căutarea bolnavilor ce se găsesec în spital. (Original).

173. — 1713 iunie 27. *București*. Constantin Basarab Brîncoveanu scutește de seamă și de fum prăvăliile pe care le are biserica lui Ghiorma banul, metoh al arhiepiscopiei Pogoniani din Țara Grecească. (Original).

174. — 1714 aprilie 19. [*București*]. Cega seimeanul împreună cu soția sa Iana dau starostelni Zamfir o prăvălie din Ulița Bărbierilor, pentru o datorie de 42 taleri. (Original).

175. — 1714 aprilie 25. [*București*]. Cega seimeanul împreună cu soția sa Iana vind lui Nica dascălul de la biserica Domnească o prăvălie în Ulița Bărbierilor, pentru 72 taleri. (Original).

176. — 1714 iunie 3. *București*. Ștefan Cantacuzino voievod întărește fraților Vilcul postelnic și Matei vătaful de aprozi stăpînirea peste un loc de casă. (Original).

177. — 1714 decembrie 13. *București*. Popa Gherghina cu feciorii lui vind marelui logofăt Radu Dudescu cinci stînjeni de loc în mahalaua Popii Ivașco, dinaintea porții Goleșcului, pe care și el îl cumpărase de la Pătru Țarigrădeanul. (Original).

178. — 1715 august 10. [*București*]. Safta Crețuleasca dă zapis marelui spătar Radu Dudescu că a primit toți banii cu care l-a împrumutat cînd s-a dus la Țarigrad. (Original).

179. — 1715 octombrie 14. *București*. Ștefan Cantacuzino voievod scutește mănăstirea Tuturor Sfinților făcută de mitropolitul Anthim Ivireanul — «de toate orînduialele și poruncile cîte ne-ar veni de la puternica împărăție» — și de alte dări ce se obișnuiesc în țară; îi dăruiește și 100 bolovani de sare de la ocna Telega. (Original).

180. — 1716 februarie 15. *București*. Chița portărcasa, fata lui Tudorie staroste, vinde lui Gheorghe fiul lui Vasile abagiul două prăvălii pe ulița ce merge de la Sf. Gheorghe spre hanul lui Șerban Vodă. (Original).

181. — 1716 martie 4. *București*. Nicolae Alexandru Mavrocordat întărește diferite mîli și scutiri de dajdie bisericii Tuturor Sfinților construită de mitropolitul Anthim Ivireanul. (Original).

182. — [1716—1719]. *București*. Filothei egumenul m-rii sf. Ecaterina vinde lui Asan fost mare sluger un loc, lângă biserica Sf. Gheorghe-Vechi, care se vecinește cu locul cumpărătorului și cu a lui Nica zaraful, drept 613 taleri bani vechi. (Original).

183. — 1717 martie 15. *București*. Ioan Mavrocordat numește pe Iane, Mihalache, Trandafir și Sima epîtropsi la spitalul Colțea și îi scutește de toate dăjdiile către vistierie. (Original).

184. — 1717 iunie 11. *București*. Ioan Mavrocordat întărește bisericii Tuturor Sfinților (Anthim) toate mîlele și scutiirile de dajdie ce a avut și de la alți domni. (Original).

185. — 1717 septembrie 12. *București*. Ioan Mavrocordat confirmă patriarhiei din Alexandria o pivniță cu loc, prăvălii și case, din București, ce fuseseră dăruite mai înainte de spătarul Mihai Cantacuzino. (Original).

186. — 1717 octombrie 16. [*București*]. Nica feciorul lui popa Stan de la biserica Sf. Gheorghe «cel rumînesc» vinde un loc lui Radu dascălul de la biserica Domnească. (Original).

187. — 1718 ianuarie 26. [*București*]. Ștefan ceașul vinde vecinului său Marin o casă cu grădină și cu toate cele dimprejur, pentru șapte taleri. (Original).

223. — 1726 noiembrie 13. *București*. Ianache proin chirciu-bașa împreună cu soția sa Maria vind Mitropoliei două locuri de prăvălii pe Ulița Bărbierilor, «mai în sus de casele Baraților», pentru 66 taleri. (*Original*).
224. — 1727 martie 1. [*București*]. Turcul Mola Ahmet ia cu chirie de la jupiaul Minea băcan o prăvălie și casă, pentru 20 taleri anual. (*Original*).
225. — 1727 mai 11. [*București*]. Tănase, cu maică-sa Iana, vinde lui Marin creditorul o prăvălie a răposatului său frate Stănilav, situată pe locul bisericii Domnești, pentru 30 taleri noi. (*Original*).
226. — 1727 iulie 6. *București*. Chica căpitan vinde lui Constantin Notara, fost ceaș de aprozi, o casă în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, cu 40 taleri. (*Original*).
227. — 1727 iulie 30. [*București*]. Marin creditorul, vărul lui popa Ghinea, vinde dascălului Șerban o prăvălie ce o cumpărase și el de la Tănase, fratele lui Stănilav. (*Copie*).
228. — 1728 februarie 1. *București*. Marica Piteșteanca împreună cu fiica ei Anuța dădanie mănăstirii Stavropoleos o casă din mahalaua Fintina Boului, în schimbul unei mici datorii ce aveau de plată și al unei căsuțe din mahalaua Bălăceanului, în care să locuiască pînă la moarte. (*Original*).
229. — 1728 aprilie 20. [*București*]. Mihnea băcanul închiriază lui David armeanul, pentru 12 taleri vechi, o bucată de loc pentru a-și mări prăvălia. (*Original*).
230. — 1728 aprilie 20. [*București*]. David armeanul se învoiește cu Mihnea băcanul să-i plătească chirie 12 taleri vechi pe an pentru o «fără-n-de loc» unde să-și facă o casă de locuit, alături de prăvălia ce o are. (*Original*).
231. — 1728 iunie 1. [*București*]. Un oarecare Stoica se învoiește cu egumenul de la mănăstirea Sf. Gheorghe să plătească 15 taleri vechi chirie pe an pentru o prăvălie făcută pe locul mănăstirii, pe care o ținuse mai înainte Leul ovreîul. (*Original*).
232. — 1729 martie 2. [*București*]. Oprea împreună cu soția sa Sofica își dau casa lui Marin, pentru datoria de 10 taleri, ce nu o pot plăti. (*Original*).
233. — 1729 martie 30. [*București*]. Meșterul Oprea bărbierul se învoiește cu egumenul de la mănăstirea Sf. Gheorghe să-i plătească 10 taleri vechi, chirie pe an, pentru o casă ce a făcut-o el pe locul mănăstirii, lângă luminărie. (*Original*).
234. — 1729 septembrie 29. [*București*]. Mathei egumenul mănăstirii Codreni dă lui chir Ioanichie, de la mănăstirea Stavropoleos, un loc situat între casele lui Grigorie mare serdar și ale logofătului Mihnea, drept schimb pentru un țigan și o țigancă. (*Original*).
235. — 1729 noiembrie 13. [*București*]. Grigorie Creceanu, fost mare serdar, face schimb cu părintele Ioanichie de la mănăstirea Stavropoleos, dînd loc pentru loc. (*Original*).
236. — 1730 aprilie [f. zi. *București*]. Vladul aprodul împreună cu soția și copiii vind logofătului Mihai, fiindcă aveau nevoie de bani «pentru bir și alte cheltuieli ale casii», o căscioară veche cu locul ei, în mahalaua Dintr-o Zi. (*Copie*).
237. — 1730 septembrie 28. [*București*]. Albul împreună cu soția lui Marica și copiii vind egumenului Ioanichie de la mănăstirea Stavropoleos o casă cu loc în mahalaua Fintina Boului. (*Original*).
238. — 1730 septembrie 30. *București*. Constantin Nicolae Mavrocordat dă și întărește mănăstirii Colțea, pentru îngrijirea bolnavilor din spital, o dănie de sare din oena Slănicului. (*Original*).
239. — 1730 decembrie 16. [*București*]. Sanda preotensa împreună cu feciorii ei vind preotului Oprea o casă cu loc, pentru 80 taleri. (*Original*).
240. — 1731 iunie 21. *București*. Constantin, feciorul răposatului proin staroste Zamfir, se împrumută de la Mitropolie cu 100 taleri noi, cu dobîndă, pentru a-și plăti datoriile; pune drept zalog o prăvălie cu pivniță și loc. (*Original*).
241. — 1731 iulie 3. *București*. Mihai Racoviță voievod scutește pe Constantin Notara, fost mare ceaș de aprozi, de orice dajdie și bir, fiindcă, cu toate că este străin, s-a căsătorit și s-a stabilit aici în țară. (*Original*).

242. — 1731 iulie 18. [București]. David împreună cu Agop armeanul dau scrisoare egumenului de la biserica Grecilor că sînt mulțumiți cu banii ce-au primit și nu mai au nici o pretenție asupra prăvăliei ce-au avut-o închiriată. (Original).

243. — 1731 august 8. București. Mihai Racoviță voievod volnicește pe vinăricerii ce-au cumpărat vinăriciul de la biserica din Curtea domnească să și-l stringă fără să aibă vreo supărare de la nimeni. (Copie).

244. — 1732 mai 12. București. Constantin Nicolae Mavrocordat dă bisericii Grecilor o serie de scutiri: vinul de vinărici, o pivniță cu cîrciumarul ei de fumărit, cămănărit, de vamă și de vin domnesc; 200 de stupi de dijmărit, iar o băcănie cu băcanul ei să fie scutită de schimb de răși, de covoară, de fumărit și de alte dăjdii și orînduiale. (Original).

245. — 1732 octombrie 8. [București]. Popa Zaharia, ginerele popii Pană din mahalaua Silvestrului, vinde lui Voicu o grădină cu vie, pentru 20 taleri. (Original).

246. — 1734 iunie 7. București. Tudor, feciorul ceaușului Dragnea, din mahalaua Popa Ivașco, vinde Mariei soția lui Panaiot grămăticul o casă veche cu pivniță și locul ei. (Original).

247. — 1734 august 30. București. Grigorie Ghica voievod reinnoiește arhiepiscopiei de la Pogoniani, unde este închinată biserica Grecilor din București, dreptul de a i se da șase mii de bani din cămara domnească, iar celor care vin să ia această sumă cinci sute de bani din «năstavu» domnesc. (Original).

248. — 1734 decembrie 10. București. Călin ceaușul împreună cu feciorii săi vînd jupinesii Despa, soția pîrcălabului Mihai Grecu, o vie în București, la Lupești, lingă foisorul lui Constantin Vodă. (Original).

249. — 1735 februarie 5. București. Apostol vinde popii Marcu o casă, cu 60 taleri, în mahalaua Sf. Sava, pe care o cumpărase și el de la Hrizea mătăsaru. (Original).

250. — 1735 februarie 6. București. Constantin, feciorul lui Maxim cupețul, prin diata ce face orînduiește ca epitropi pe unchii săi Panaiot și Andrei și hotărăște cum trebuie să se urmeze cu averea ce lasă. (Original).

251. — 1735 martie 5. [București]. Marin, nepotul Tomii căpitanul, împreună cu soția sa Păuna vînd Mitropoliei, pentru 100 taleri noi, lemnele și construcția caselor situate pe locul Mitropoliei, lingă baie. (Original).

252. — 1735 martie 30. [București]. Grigorie Ghica voievod, pe lingă ceilalți doi epitropi ce au fost lăsați prin diata de Constantin, fiul lui Maxim cupețul, numește și pe Grigorie Grozea cumnatul celui răposat, iar ca prim epitrop orînduiește pe mitropolitul țării. (Original).

253. — 1735 iulie 25. [București]. Grigorie Ghica voievod orînduiește pe mitropolitul țării, Ștefan, a fi singur epitrop peste toată averea rămasă de pe urma lui Constantin, feciorul lui Maxim cupețul. (Original).

254. — 1736 mai 21. [București]. Dimitrie cojocarul împreună cu soția sa Mușica vînd ginerelei lor Mușat un loc de prăvălie «în carăle cu peștele». (Original).

255. — 1736 iunie 21. [București]. Dumitrașcu vîtaful de căldărari, neavînd copii iar soția călcîndu-i cîntea, face danie mitropolitului Ștefan o casă cu pivniță și cu locul ei cît cuprinde împrejur, în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pentru pomenirea lui și a părinților lui. (Original).

256. — 1736 decembrie 3. București. Gheorghe și Constantin, feciorii lui Vasile abagiul, vînd nepotului lor Andrei logofăt o casă cu loc, în mahalaua bisericii Doamnei «în colțul uliții cei mari ce merge spre Sărindariu». (Original).

257. — 1736 decembrie 23. București. Neguțătorul Grigorie Grozea vinde Mitropoliei șase prăvălii cu pămîntul lor în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pe Ulița Boiangiilor, dinspre grajdurile Curții domnești, pentru 480 taleri noi. (Original).

258. — 1737 februarie 15. București. Epitropii răposatului Șerban, fost staroste de neguțători, vînd doctorului Dumitrache Pamperii șase prăvălii din mahalaua Grecilor, pentru 500 taleri. (Original).

259. — 1737 martie 22. București. Constantin Nicolae Mavrocordat întărește lui Constantin Costin fost mare paharnic stăpînirea peste un loc de casă, alături de locul caselor ce a avut de la părinții săi. (Original).
260. — 1738 mai 4. [București]. Însemnare de cîte case sînt pe locul vornicului Badea Bălăceanu și pe locul cămărașului Hasan. (Original).
261. — 1738 decembrie 1. [București]. Filip împreună cu soția sa Ilinca vînd nașului lor Tudor mărgeiarul un loc de casă din mahalaua Scaune. (Copie).
262. — 1739 august 1. București. Antohie căpitan și Cărtea cupețul dan jupînului Constantin Crețu, pentru o veche datorie a răposatului lor socru Ștefan logofătul, casele acestuia situate lîngă baia cea veche a Mitropoliei. (Original).
263. — 1739 septembrie 2. [București]. Maria, soția răposatului Ilie Talpoș, vinde lui Neagul pescarul o casă cu loc de curte și grădină, în mahalaua Popa Dărvaș, pentru 17 taleri. (Original).
264. — 1740 februarie 7. [București]. Ana cu soțul ei Sandu vînd cuserului lor Ion și soției sale Neacșa un loc de casă, pentru trei taleri. (Original).
265. — 1740 februarie 22. [București]. Maria, soția răposatului Ilie Talpoș, împreună cu fiică-sa Tudora vînd părintelui Ioanichie de la m-reă Stavropoleos o casă în mahalaua Popii Dărvaș, pentru 21 taleri și jumătate. (Original).
266. — 1740 martie 31. [București]. Ion feciorul Cărstii împreună cu soția sa Neacșa vînd părintelui Ioanichie de la m-reă Stavropoleos un loc de grădină din mahalaua Stejarului, pentru 4 taleri. (Original).
267. — 1740 octombrie 26. [București]. Maria Greaca vinde lui Ibrîim odabaș o casă în mahalaua Bălăceanului, lîngă logofătul Drăgoi și Sima croitorul. (Original).
268. — 1741 februarie 26. [București]. Nița, soția lui Manolache seimeanul, vinde lui Chir Ioanichie de la mănăstirea Stavropoleos o casă din mahalaua Fîntîna Boului, pentru 28 taleri. (Original).
269. — 1741 iulie 19. [București]. Postelnicul Iordache Văcărescu, ginerele lui Șerban Grozea, vinde lui Gheorghe bărbierul un loc de casă în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, cu 25 taleri noi. (Original).
270. — 1741 noiembrie 13. București. Șerban Cantacuzino, feciorul lui Constantin postelnic, face schimb cu unchiul său Părvu Cantacuzino, dînd partea ce are în casele și locul din București, pentru o parte din moșia Edera, rumîni, moară, pomet și livezi de fin. (Original).
271. — 1742 martie 7. București. Părvu Cantacuzino, fost mare serdar, vinde nepotului său Mihai al doilea spătar, cu 750 taleri, locul din București, partea lui și partea nepotului Șerban căruia îi dăduse în schimb partea lui din moșia Edera. (Original).
272. — 1742 martie 19. București. Părvu Cantacuzino, fost mare serdar, vinde nepotului său Mihai, al doilea spătar, pivnița de piatră cu casele stricate, părintești, partea lui și partea nepotului său Șerban, pentru 750 taleri. (Original).
273. — 1742 aprilie 20. [București]. Marele vornic Barbu Merișanu dă carte de judecată logofătului Mihai, nepotul popii Ghidului, din mahalaua bisericii Dintr-o Zi, ca să stăpînească un loc de casă pentru care era pricină de neînțelegere cu Ancuța ceașului Gherghe Untură. (Original).
274. — 1742 iunie 1. [București]. Gheorghe, fiul lui Petre abagiul, vinde nepotului său Matei o prăvălie primită danie de la vărul său Gherghe abagiul, în mahalaua Răzvanului. (Original).
275. — 1742 decembrie 13. București. Mării boieri, din porunca domnitorului Mihai Racoviță, hotărâse neînțelegerea în legătură cu prăvălia țiganului Dumitrașco căldărarul ce fusese dăruită Mitropoliei. (Original).
276. — 1743 februarie 11. București. Mihai Racoviță scutește pe toți armenii din București de a mai da fumărit domniei, această dare răuînînd « pentru ajutorul și chiverniseala bisericii » ce au făcut-o ei în oraș. (Original).

277. — 1743 martie 15. [București]. Anghelis Petru vinde lui chir Grigorie egumenul mănăstirii Cotroceni niște case cu pivniță și locul lor, precum și trei prăvălii alături, în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pentru 480 taleri. (Copie).
278. — 1743 august 3. [București]. Gheorghe abagiul, fiul lui Petre abagiul, vinde vărului său Șerban dascălul niște case cu pivnițe și loc, în mahalaua Răzvan. (Original).
279. — 1744 mai 8. București. Ioniță Cantacuzino și Catrina Merișanca vind lui Neacșu fost logofăt de vistierie un loc cu căscioare lângă Podul Mogoșoaiei, în mahalaua bisericii Crețulescu. (Copie).
280. — 1745 februarie 20. [București]. Gheorghe bărbierul, feciorul ceaușului Gherghe, vinde lui Radu Fărcașanu o casă cu 335 taleri, în mahalaua bisericii Dintr-o Zi. (Original).
281. — 1745 februarie 26. București. Gheorghe bărbierul împrenă cu soția sa Ilinca vind lui Ioniță polcovnicul casele ce au în mahalaua bisericii Dintr-o Zi. (Original).
282. — 1745 aprilie 1. [București]. Simeon bogasierul arată că a primit de la Anthim, năstavnica mănăstirii Sf. Gheorghe-Nou, 32 taleri și jumătate, drept despăgubire, pentru prăvălia ce-a construit-o « la poarta cea mare lângă gura hanului ». (Original).
283. — 1745 mai 27. București. Despa, soția răposatului Vasile Vincțeanul, împrenă cu feciorii ei Tănase și Constantin vind Mitropoliei o prăvălie « unde să fringe fierul », dar numai lemnele (construcția) prăvăliei, fiindcă locul este al Mitropoliei, pentru 230 taleri. (Original).
284. — 1745 iunie 15. București. Polcovnicul Enache Nona vinde japinesei Păuna Cocorâscu niște case în mahalaua bisericii Enii, pentru 45 taleri. (Original).
285. — 1745 august 19. [București]. Negoită, ginerele lui popa Gheorghe eliseariul, se invoiește cu preoții de la biserica Domnească să plătească câte 13 taleri pe an, drept chirie, pentru anumite prăvălii ce va construi pe locul bisericii. (Original).
286. — 1745 noiembrie 12. [București]. Marii boieri judecă pricina de neînțelegere dintre Pansaot, fost mare grămătic, cu Maria soția lui Constantin Corbeanu fost mare sluger, pentru un loc de casă din mahalaua Anthim. (Original).
287. — 1745 decembrie 12. [București]. Dumitra vinde lui Gheorghe ișlicarul o prăvălie, pe Ulița Șelarilor, situată pe locul bisericii Domnești, cu preț de 115 taleri. (Original).
288. — 1746 martie 8. [București]. Constantin Nicolae Mavrocordat scutește pe preoții, dascălii și grămăticii de la biserica Domnească de a plăti vinăriciu, așa cum au fost scutiți și în trecut și cum se vede în hrisoavele domnești ce au prezentat. (Original).
289. — 1746 aprilie 12. București. Neguțătorul Grigorie Grozea vinde mitropolitului Neofit două prăvălii și un loc sterp de prăvălie, în Ulița Baraților, pentru 120 taleri noi. (Original).
290. — 1746 mai 30. [București]. Grigorie Greceanu mare ban scrie episcopului de Buzău că dacă vrea să facă han în jurul bisericii Sf. Dumitru, îi vinde casa și locul ce are. (Original).
291. — 1746 iunie 26. [București]. Neagoe Gorgăneanul cu soția sa Ioana vind lui Constantin tuiungiu și soției sale Nedelii o casă în mahalaua Popescului, la vale de Jitnița domnească, pentru 60 taleri. (Original).
292. — 1746 septembrie 16. [București]. Constantin Nicolae Mavrocordat dă voie preoților de la bisericile domnești din sus și din jos ca să scrie și să adune tot vinăriciul din dealurile cu vii ale județului Ilfov și Vlașca, așa cum le-a fost îngăduit și înainte vreme. (Original).
293. — 1747 aprilie 26. [București]. Mitropolitul Neofit dă carte de blestem asupra unor mahalagii pentru niște case de lângă schitul Ananii ce sînt ale Mitropoliei și care se aflau în stăpînirea ilegală a unui frate de-al căpitanului Mitrea. (Original).
294. — 1747 august 25. București. Maria, văduva fostului mare paharnic Constantin Costin, împreună cu fiul ei Iosif mare comis vind lui Dumitrașcu Racoviță, fost mare medelnicer, casele lor aflate în mahalaua Prundului. (Original).

295. — 1747 decembrie 15. *București*. Ilinca, soția răposatului Constantin Crețul, vinde lui Canache, fost mare șetrar, niște case cu toate acareturile dimprejur și foișor pe apa Dimboviței, lângă baia cea veche, pentru 700 taleri. (*Original*).
296. — 1748 iunie 22. *București*. Grigorie Ghica voievod hotărâște ca biserica Sf. Elefterie, făcută din averea lui Constantin feciorul lui Maxim cupețul, să nu fie închinată la nici o mănăstire, ci să fie metoh al Mitropoliei. (*Original*).
297. — 1748 octombrie 5. *București*. Păuna, soția lui Călin din mahalaua Popescului, trecind la călugărie, face danic Mitropoliei două perechi de case din acea mahalala situate peste drum de Jitnița domnească. (*Original*).
298. — 1748 decembrie 2. [*București*]. Dragomir împreună cu soția sa Conda vind mitropolitului Neofit o casă cu pometul ei în mahalaua schițului Auania, pentru 10 taleri. (*Original*).
299. — 1749 ianuarie 17. *București*. Grigorie Ghica voievod orînduiește ca supraveghetor peste școala elinească și slavonască din București pe mitropolitul țării, chir Neofit, și hotărâște ce leață să se dea dascălilor. (*Copie*).
300. — 1749 februarie 20. [*București*]. Hotărîrea lui Grigorie Ghica voievod dată în pricina de judecată dintre Tănase căpitanul, feciorul lui Athanasie călugărul, cu Marga preteasa fata Bunei zugravul, pentru un loc de casă de lângă poarta domnească. (*Copie*).
301. — 1749 iunie 29. *București*. Vornicul Grigorie Greceanu dă carte de judecată în pricina dintre preoții de la biserica Domnească cu Tudoran cojocarul, pentru o prăvălie de pe ulița ce merge la biserica Sf. Gheorghe-Nou. (*Copie*).
302. — 1749 iulie 8. *București*. Grigorie Ghica voievod dă voie preoților de la biserica Domnească să dărime prăvălia lui Tudoran cojocarul de nu va plăti chiria cerută și să poată închiria ei acel loc cui vor vrea. (*Original*).
303. — 1749 iulie 13. [*București*]. Tudoran cojocarul se învoiește cu preoții de la biserica Domnească pentru chiria ce trebuie să o dea anual pentru prăvălia cu pivniță ce va construi pe locul bisericii, din Ulița Boiangiilor. (*Original*).
304. — 1749 august 18. *București*. Grigorie Ghica voievod dăruiește și întărește Mitropoliei câteva locuri domnești cu prăvăliile de pe ele, ca să fie de chiverniseală Mitropoliei și de pomenire domniei sale. (*Original*).
305. — 1749 august 18. *București*. Marele vornic Grigorie Greceanu dă anafora Mitropoliei de cercetarea ce-a făcut-o pentru locurile dăruite de Grigorie Ghica voievod. (*Original*).
306. — 1749 septembrie 16. *București*. Grigorie Ghica voievod dă mănăstirii Colțea și spitalului de acolo vinăriciul de la viile de pe dealul Bucovului, cu pârparul și cu gârdurăritul, câte doi bani de vadră de vin. (*Original*).
307. — 1749 octombrie 4. *București*. Grigorie Ghica voievod întărește lui Constantin Herăscu fost mare vistier stăpînirea peste casele din mahalaua Aga Nița, pe care le cumpărase de la Radu Băleanu al doilea spătar, fiul lui Constantin și al Balașei Băleanu. (*Original*).
308. — 1749 noiembrie 25. *București*. Grigorie Ghica voievod acordă bisericilor din Curtea domnească o serie de scutiri, dreptul de a strînge vinărici din dealurile și grădinile Bucureștilor, precum și de la Copăceni, Prundul și Curmătura; de asemenea o sută de taleri din bani vămilor. (*Copie*).
309. — 1750 martie 30. [*București*]. Preoții de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi vind Mitropoliei o prăvălie a bisericii, ca să plătească datoria altei prăvălii ce o are danic. (*Original*).
310. — 1751 aprilie 1E. [*București*]. Maria, soția lui Lațcar, vinde mitropolitului Neofit o casă construită pe locul Mitropoliei, pentru 15 taleri. (*Original*).
311. — 1751 aprilie 23. [*București*]. Dumitru, ginerele călugăriței Salomeia, împreună cu soția sa Ilinca dau înscris de chiria ce trebuie să plătească m-rui Radu Vodă, pentru o casă. (*Original*).

312. — 1751 mai 21. *București*. Marele vornic Constantin Dudescu hotărăște cit trebuie să plătească chiriașii bisericii Domnești, pentru prăvăliile ce accușta le avea pe Ulița Boian-giilor în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi. (Copie).

313. — 1751 septembrie 13. [*București*]. Păuna soția răposatului Crăciun ceaprazarul, având o datorie de plătit logofătului Ioniță Sălcianu «copil din casă», îi vinde casa ce are în mahalaua Șerban Vodă. (Original).

314. — 1751 noiembrie 18. [*București*]. Popa Radu de la biserica Doamnei vinde jupinului Ninu o prăvălie de lemn, alături de alte prăvălii ale bărbierilor. (Original).

315. — 1752 mai 25. *București*. Călina, sora preotului Marco de la biserica Colțea, vinde cocoanei Profirii casele nepoților ei Zoe și Părvu fiindcă acesta după ce făcuse datorii fugise în Țara Ungurească. (Original).

316. — 1752 iulie 12. *București*. Mihai Filișanu postelnic și Radu Bărcănescu, fost mare clucer de arie, vind fratelui lor Constantin părțile ce au în casa rămasă moștenire de la părinții lor. (Original).

317. — 1752 septembrie 22. [*București*]. Mușat cojocar dă mărturie dascălului Șerban că nu s-a amestecat în treburile episcopiei hotărâte de răposatul Gheorghe abagiu, fiul lui Petre abagiul. (Original).

318. — 1753 aprilie 7. [*București*]. Despa, soția lui Leca băcanul, vinde mănăstirii Sinaia din județul Prahova o căscioară în București, pentru 110 taleri. (Original).

319. — 1753 mai 15. *București*. Magdalena monahia, soția răposatului Gheorghe Țari-gărdcanul, vinde călugăriței Ana o casă din mahalaua Popescului, pentru 200 taleri. (Original).

320. — 1753 septembrie 10. *București*. Constantin Mihai Racoviță Cehan face cunoscut, boierilor din județul Ilfov și Vlașca, că a dat seutire de vinăriei preoților de la bisericile domnești din București. (Original).

321. — 1753 noiembrie 16. [*București*]. Costauda, soția lui Drăghici bărbierul, dă ecli-siarhului Radu și celorlalți preoți de la biserica Domnească, pentru o datorie lăsată de soțul ei, o prăvălie clădită pe locul bisericii. (Original).

322. — 1753 noiembrie 20. *București*. Constantin Mihai Racoviță Cehan întărește Mitro-polici stăpânirea peste prăvăliile pentru care se ridicase cu piră Ion Gheban din Râșăști, jud. Gorj. (Original).

323. — 1753 decembrie 16. *București*. Matei Palada, tiul răposatului Andronache fost mare clucer, vinde o prăvălie lui Toma Crețulescu ce se află în fața caselor acestuia. (Original).

324. — 1754 ianuarie 13. [*București*]. Bălașa, soția răposatului Gheorghe abagiu, vinde cumnatului ei Șerban, protopsalt la biserica Domnească, o prăvălie în mahalaua Râzvan. (Original).

325. — 1754 februarie 3. [*București*]. Constantin Mihai Racoviță Cehan dă danie și miluire preoților de la bisericile domnești un loc de la poarta domnească și un scaun de carne. (Copie).

326. — 1754 februarie 3. [*București*]. Dumitru Rumeliotul casapul arată preoților de la biserica Domnească că nu mai are nici un drept asupra scaunului de carne de la poarta dom-nească, pentru care a primit chiar de la domnitor o despăgubire de șapte taleri. (Original).

327. — 1754 februarie 10. *București*. Marii boieri, rânduți de domnitor, hotărăsc în pricina de judecată dintre Dobre din Tirgșor, jud. Prahova, și Mușat logofătul Mitropolicii, pentru două prăvălii din București, «unde să frînge fierul». (Original).

328. — 1754 februarie 17. *București*. Mola Ahmet vinde preoților de la biserica Dom-nească o prăvălie clădită pe locul bisericii, pentru 60 taleri. (Original).

329. — 1754 martie 13. *București*. Safta, fata pitarului Șerban, vinde lui Radu Văcărescu, fost mare stoinic, un loc de casă ce este alăturca cu casele cumpărătorului. (Original).

330. — 1754 martie 15. *București*. Dumitru Rumeliotul casapul se învoiește cu preoții de la bisericile domnești să le dea 15 taleri chirie pe an, pentru un scaun de carne așezat la poarta domnească. (Original).

331. — 1754 iunie 5. [București]. Stancea, soția lui Voico, împreună cu cumnatu-său Necula vînd jupînului Gabăr, caretaș domnesc, o casă cu locul ei și vie în mahalaua Popii Pătru, alături cu grădina și proprietățile lui Manolache ceaușul, Radu fustașul și Ion Tessă. (Original).

332. — 1754 iulie 1. București. Uristache căpitanul împreună cu soția sa Dumitrana vînd lui Matei zăbunaru o prăvălie din Ulița Mare, dinspre zidul domnesc, pentru 250 taleri. (Original).

333. — 1754 septembrie 10. [București]. Constantin Racoviță voievod întărește anaforsua marilor boieri în pricina dintre Radu creditorul și frații Tănase căpitanul și Antonie logofătul, pentru un loc de casă de lingă poarta domnească. (Copie).

334. — 1755 martie 2. [București]. Zamfira, fata răposatului preot Ioan, vinde lui Constantin Bărcănescu postelnicul o casă în mahalaua Sloboziei. (Original).

335. — 1755 mai 12. București. Constantin Căndescu fost mare paharnic arată că răscumpărînd un loc de casă din mahalaua Colții, de la preotul Șerban, l-a împărțit cu Ioniță Brătășanu. (Original).

336. — 1755 septembrie 22. [București]. Simion căpitan de seimeni împreună cu soția sa vînd lui Nălban Mehmet Bașa și cadînii sale o casă, în via domnească cea veche, pe locul mării Pantelimon, pentru 200 taleri. (Original).

337. — 1755 octombrie 26. [București]. Măgărdici armeanul dă zapis popii Neculai de la biserica Grecilor cum că a închîriat de la biserică o prăvălie în mahalaua Șelari, cu 20 taleri pe an. (Original).

338. — 1755 [fără lună și zi]. București. Doi mari boieri hotărâsc pricina dintre Iordache Cantacuzino fost mare paharnic și egumenul mănăstirii Radu Vodă pentru o ulicioară și un loc sterp din mahalaua Tabacilor. (Original).

339. — 1756 februarie 27. București. Vasile odobașa, feciorul meșterului Stroe din mahalaua Răzvan, lasă prin testament soției de-a doua și rudelor, diferite bunuri mișcătoare și nemiscătoare, printre care mai multe prăvălii și vie în București. (Original).

340. — 1757 ianuarie 12. [București]. Ioana vinde preotului Cozma, eclisiarhul Mitropoliei, o casă a răposatului ei frate Stan Cucă, pentru anumite datorii ce lăsase în urmă. (Original).

341. — 1757 mai 21. București. Neacșul, fost logofăt de vistierie, vinde lui Foti dascălul o pereche de case, pe Podul Mogoșoaiei, mahalaua bisericii Crețulescului, pentru 675 taleri. (Copie).

342. — 1757 iunie 25. [București]. Neacșul, fost logofăt de vistierie, adevărește că Constantin logofătul, la judecată înaintea lui Constantiu Crețulescu fost mare ban, i-a mai dat 200 taleri peste prețul dat de Foti dascălul și a luat casele pe care le vînduse acestuia, în baza dreptului de protomisii «fiind vecin și pămîntean». (Copie).

343. — 1757 august 6. [București]. Constantin, fiul lui Grigore Mihai, vinde fratelui său Nicolae postelnicul o parte din pivnița ce are sub cele trei prăvălii frățesti în Zăbunari, pînă în ulita zidului domnesc. (Original).

344. — 1757 noiembrie 5. București. Constantin Nicolae Mavrocordat hotărâște pricina de judecată dintre popa Vasile de la biserica Sf. Dumitru cu Tănase logofătul de vistierie, pentru niște case din curtea bisericii. (Copie).

345. — 1758 februarie 25. [București]. Bălăsa, soția răposatului Gheorghe abagiul, vinde cumnatului ei Șerban, protopsalt la biserica Domnească, încă o prăvălie în mahalaua Răzvan, al cărei loc, de 27 stînjeni lungime, se întinde din podul cel mare pînă în gardul bisericii Stelea. (Original).

346. — 1758 iulie 9. București. Constantin Nicolae Mavrocordat hotărâște ca preoții de la biserica Domnească să strîngă vinăriciul de la grădinile cu vie din București, iar cei care vor să vîndă aguridă în tîrg trebuie să-și plătească vinăriciul la cei de mai sus. (Copie).

347. — 1758 august 8. [București]. Bălașa polcovniceasa, soția răposatului Gheorghe abagiul, vinde cumnatului ei Șerban dascălul o a treia prăvălie « în carăle cu pește cele vechi », în mahalaua Răzvan. (Original).
348. — 1758 septembrie 16. [București]. Maria soția răposatului Bobe abagiul vinde lui Petre abagiul prăvălia care-i fusese dată de zestre de Grigorie Ghica voievod și de mitropolitul Nifon, situată în Ulița cea Mare între prăvăliile pircălabului Apostol și Matei Condrescu, pentru 530 taleri. (Original).
349. — 1758 octombrie 20. București. Scarlat Grigorie Ghica voievod scutește pe preoții, diaconii, cîntăreții și grămăticii de la biserica Domnească de toate dările ce sînt, precum și de cele ce se vor pune în viitor. (Copie).
350. — 1759 februarie 5. București. Scarlat Grigorie Ghica voievod scutește de diferite dăjdi prăvăliile bisericii lui Ghiorma banul, numită a Grecilor. (Original).
351. — 1759 mai 9. [București]. Doi boieri judecă pricina de neînțelegere dintre Theodosie egumenul m-rii Radu Vodă și Șerban ceașul pentru neplata chiriei a două prăvălii din Ulița Șelarilor. (Original).
352. — 1759 noiembrie 16. [București]. Matei zăbunarul împreună cu fecioru-său cumpără o prăvălie de la căpitanul Hristache și dă zapis și postelnicului Nicolac Mihuleț prin care-și ia obligația să nu vîndă vin sau rachiu în prăvălia sa. (Original).
353. — 1759 decembrie 19. București. Mai mulți martori dau adeverință lui Matei zăbunarul cum că acesta a cumpărat o prăvălie în Ulița Zăbunarilor, din mahalaua Sf. Nicolae Șelari, de la căpitanul Hristache. (Original).
354. — 1760 iulie 1. [București]. Gheorghe odabașa împreună cu Tudose și Radu, lipcani, își iau obligația față de preoții domnești să nu-și transforme odaia de odihnă în prăvălie și să-și plătească chiria ca și mai înainte. (Original).
355. — 1760 octombrie 26. [București]. Zamfir Dumitriu închiriază de la egumenul m-rii Radu Vodă o prăvălie în Ulița Șelari, cu 60 taleri pe an. (Original).
356. — 1761 februarie 26. București. Petre abagiul cu soția sa Mihala fac danie Mitropoliei o prăvălie cu locul ei situată pe ulița cea mare a Mărgelarilor. (Original).
357. — 1761 octombrie 26. [București]. Stoian ciohodarul, împreună cu alți tovarăși ai săi închiriază de la preoții bisericii Domnești o prăvălie « de căsăpie cu scaun », pentru 70 taleri anual. (Original).
358. — 1762 aprilie 23. [București]. Toma mărgelarul închiriază de la mitropolitul Grigorie o prăvălie în Tîrgul din Lăuntru pentru 35 taleri anual, plătiți în două rînduri. (Original).
359. — 1762 septembrie 1. [București]. Păuna văduva se învoiește cu Mitropolia să plătească cîte patru taleri pe an, toată viața, pentru o casă situată în dosul Bărăției. (Original).
360. — 1762 septembrie 18. [București]. Stan boiangiul împreună cu soția sa Maria fac danie Mitropoliei o circiumă în drumul Giurgiului și o prăvălie « în Boiangii », amîndouă aflate pe locul Mitropoliei. (Original).
361. — 1763 februarie 12. [București]. Preoții de la bisericile domnești dau adeverință preotului Filacto, că l-au ales eclesiarh, că sînt de acord să i se dea zeciuială și alte venituri după obicei, și că-i vor da toată ascultarea cuvenită. (Copie).
362. — 1763 februarie 13. București. Mitropolitul Grigorie dă carte de adeverință preotului Filacto că a fost ales eclesiarh al bisericilor domnești, în locul fostului eclesiarh Theodosie. Pentru anumite merite îi oferă dregătoria de schevofilax și dreptul de a purta bederniță în timpul slujbei. (Copie).
363. — 1763 aprilie 28. [București]. Ioniță Nona, feciorul lui Constantin Nona, vinde lui Radu Văcărescu fost mare clucer o casă și loc, în mahalaua biserica Enii, pentru 800 taleri. (Original).

364. — 1763 iunie 4. *București*. Constantin Mihai Racoviță întărește stăpînirea lui Dimitrachi Ghica fost mare spătar peste un loc, din dosul pușcării, ce se învecinează cu zidurile Curții domnești. (*Original*).

365. — 1763 septembrie 25. *București*. Maria fata logofătului Mihai din Tirgoviște, soția răposatului căpitan Vasile din mahalaua Răzvanului, face danie Mitropoliei o prăvălie ce-o avea pe locul mănăstirii Radu Vodă, lângă prăvălia răposatului sluger Udrican. (*Original*).

366. — 1763 octombrie 1. [*București*]. Constantin boltașul dă cu chirie o prăvălie a sa, din mahalaua Șelari, pentru 24 taleri anual. (*Original*).

367. — 1763 octombrie 29. [*București*]. Maxim împreună cu soția sa Ancuța și cu fiu-său Radu vînd lui Ion cizmarul o casă în mahalaua Popii Rusului, cu 35 taleri. (*Copie*).

368. — 1764 august 26. [*București*]. Voico căpitanul se invoiește cu preotul de la biserica Sf. Gheorghe să nu vîndă viu în prăvălia sau magazioara ce-o are în curtea bisericii. (*Original*).

369. — 1764 octombrie 1. [*București*]. Gheorghe proin staroste de negustori vinde bisericii Grecilor pentru 400 taleri o prăvălie în Șelari, în mahalaua Sf. Nicolac. (*Original*).

370. — 1764 octombrie 8. [*București*]. Ștefan Racoviță voievod aprobă anaforaua în legătură cu averea fetelor doctorului Dumitru Notara și poruncește să se prețuiască averea rămasă. (*Original*).

371. — 1764 octombrie 27. [*București*]. Constantin și Toma Crețulescu dau băcanilor Ion și Damian dreptul să-și facă magazie și prăvălie de băcănie pe un loc al lor, din mahalaua Șerban Vodă, peste drum de biserica Sf. Dimitrie. (*Original*).

372. — 1764 decembrie 17. [*București*]. Divanul marilor boieri dă hotărîre în pricina de neînțelegere dintre Sanda țiganka și marle paharnic Matci Crețulescu, pentru o prăvălie din mahalaua Șerban Vodă. (*Original*).

373. — 1765 octombrie 26. [*București*]. Zoița, soția răposatului Roman bărbierul, se invoiește cu egumenul de la m-rea Sf. Gheorghe să plătească 21 taleri pe an, drept chirie pentru prăvălia ce a făcut-o pe locul mănăstirii. (*Original*).

374. — 1765 decembrie 22. *București*. Spiridon, fiul lui Șerban dascălul, se împrumută de la jupîneasa Iada cu 70 taleri; pentru capital și dobîndă își lasă « moșia » amanet. (*Original*).

375. — 1766 ianuarie 8. [*București*]. Constantin gramatic se împrumută cu 22 taleri de la jupîneasa Iada, punînd amanet zapisul unei prăvălii. (*Original*).

376. — 1767 ianuarie 8. *București*. Anaforaua marilor boieri în pricina văduvei Păuna ce a împrumutat bani de la nepotul ei Avram seimean, vîtaf de aprozi, pentru repararea unei case de pe locul Mitropoliei. (*Original*).

377. — 1767 martie 26. [*București*]. Hotărîrea în pricina unei prăvălii situată pe locul bisericii Grecilor, pe care o stăpînise pînă la moarte Profir cojocarul, iar după aceea o rudă a sa, Nicola văcarul. (*Original*).

378. — 1767 aprilie 1. [*București*]. Trandafir Vlad împrumută cu 1000 taleri, pe termen de doi ani, pe vlădica Parthenie Pogonianul care îi dă drept dobîndă să folosească două pivnițe pentru desfacerea vinului, una lângă Ilanul lui Șerban Vodă, iar alta în Ulița Stavropoleos. (*Original*).

379. — 1767 mai 6. [*București*]. Mușat vinde mitropolitului Grigorie pentru 8 taleri o casă în Țigănic, trebuînd să-și plătească o datorie la diferiți oameni străini. (*Original*).

380. — 1767 iunie 1. [*București*]. Hotărîrea Divanului dată în pricina de judecată dintre Mitropolie și Ion Gheban pentru o prăvălie și alte bunuri rămase de pe urma unchiului său, călugarul Partenie. (*Original*).

381. — 1767 august 28. *București*. Radu Văcărescu fost mare vornic, împreună cu soția sa Venețiana vînd lui Mihai Bărbătescu și soției acestuia Safta casele din mahalaua bisericii Enii, cu toate nameștiile lor, pentru 5000 taleri. (*Original*).

382. — 1767 decembrie 13. [*București*]. Rada, soția răposatului Șerban staroste de croitori, lasă danie o casă m-rii Radu Vodă. (*Original*).

383. — 1768 ianuarie 16. *București*. Iordache Nenculescu fost ceauș spătăresc dă m-rii Sf. Ioan o circumă cu pivniță de piatră, cu trei prăvălii și o cojocărie aproape de pușcărie în mahalana Sf. Gheorghe Vechi, cumpărate de la Cozma Girinibai, în schimbul a 2 moșii Obidiți și Măciucești din jud. Slam-Rîmnic. (*Original*).

384. — 1768 mai 1. *București*. Boierii orînduiți arată domnitorului pricina de neînțelegere dintre spătarul Dumitrache Ghica și fostul mare ban Toma Crețulescu ce căuta să închidă nișa ce iese în Podul Mogoșoaiei. (*Original*).

385. — 1768 mai 12. *București*. Alexandru Scarlat Ghica stabilește regulile după care să se construiască casele, prăvăliile de boiangerie, băile și alte clădiri. (*Original*).

386. — 1768 iulie 9. *București*. Paraschiv paharnic, fiul răposatului Gheorghe abagiul, vinde lui Alexe Neculescu, fost logofăt de vistierie, o prăvălie în mahalaua Răzvan. (*Original*).

387. — 1770—1775. [*București*]. Misail monahul vinde lui Stoian, logofăt de vistierie, o prăvălie de piatră cu două case, pentru 700 taleri. (*Copie*).

388. — 1771 mai 10. [*București*]. Constantin căldăraru, din mahalaua Stelea, închiriază un loc de lângă casa sa de la egumenul m-rii Radu Vodă. (*Original*).

389. — 1773 ianuarie 30. [*București*]. Nicolae logofătul, feciorul răposatului Mușat logofătul, din mahalaua Popa Soare, vinde lui Panait fost ceauș agiese niște case cu locul lor din mahalaua bisericii Crețulescului, lângă Podul Mogoșoaiei, pentru 650 taleri. (*Copie*).

390. — 1773 iulie 15. [*București*]. Panait (Băbeanu) fost ceauș agiese dăruiește casele de pe Podul Mogoșoaiei, cumpărate de la Nicolae logofătul, nepotei sale Sanda, fata lui Stoian logofăt de vistierie și a Bălașei născută Băbeanu. (*Copie*).

391. — 1774 septembrie 4. [*București*]. Departamentul judecătii hotărăște în pricina de judecată dintre neguțătorii Anton și Gheorghe, pentru o prăvălie din mahalaua Sf. Gheorghe-Nou. (*Original*).

392. — 1774 septembrie 10. [*București*]. Radu vâtaf de pușcărie se învoiește cu chir Ioasaf, egumenul m-rii Sf. Gheorghe, să-i dea chirie 18 taleri pe an pentru prăvălia ce o cumpăraseră de la feciorii lui Iagi Pană bogasierul, dar care era clădită pe locul mănăstirii. (*Original*).

393. — 1774 septembrie 20. [*București*]. Alexandru Burchi se învoiește cu Ioasaf, egumenul mănăstirii Sf. Gheorghe, să-și repare prăvălia ce o avea pe locul m-rii, după cum îi va fi voia și să plătească 19 taleri chirie pe an. (*Original*).

394. — 1775 martie 12. [*București*]. Stoian logofătul schimbă o prăvălie de piatră, cu pivniță, de lângă poarta domnească din sus, cu Panait lipcanul care-i dă 20 pogoane de vie în dealul Cernăteștilor din județul Saac. (*Copie*).

395. — 1775 martie 12. [*București*]. Panait lipcanul dă logofătului Stoian 20 pogoane de vie în dealul Cernăteștilor din județul Saac, primind în schimb o prăvălie de piatră, cu pivniță, lângă poarta domnească din sus, în București. (*Copie*).

396. — 1775 martie 18. *București*. Alexandru Ipsilant, în urma anaforei dată de mitropolitul Grigorie, hotărăște în pricina de judecată dintre neguțătorii Anton și Gheorghe pentru o prăvălie a Mitropoliei, din mahalaua Sf. Gheorghe-Nou. (*Original*).

397. — 1775 iunie 4. [*București*]. Radu și Ene vtori vornici, din porunca marelui vornic Radu Văcărescu, cercetează și hotărănesc locul de casă a lui Alexe Neculescu fost logofăt de vistierie. (*Original*).

398. — 1776 ianuarie 23. *București*. Manolache Vatatzes și soția sa Maria Cantacuzino vind marelui vistier Ianache Văcărescu un loc de casă, în mahalaua Sf. Ioan, cu 6500 taleri. (*Original*).

399. — 1776 noiembrie 25. *București*. Boierii orînduiți arată domnitorului cercetarea ce au făcut în pricina de judecată dintre Șerban șelar din București și vlădica Pogonianul și, cer cuvenita hotărîre. (*Original*).

400. — 1777 ianuarie 1. [București]. Anastase Pantazi rachieru închiriază de la Neofit egumenul m-rii Cotroceni o prăvălie în Hanul Șerban Vodă, pe care a ținut-o mai înainte Gheorghe Brașoveanu, cu 85 taleri pe an, plățibili în două rate. (Original).

401. — 1777 aprilie 23. [București]. Căminarul Mihalache face schimb cu vlădica Pogonianul de la m-rea Stavropoleos dînd o prăvălie cu loc și case precum și 50 de taleri pentru 16 pogoane de vie în județul Saac. (Original).

402. — 1777 iunie 9. București. Marzaniia preoteasa, soția răposatului popa Ștefan, vinde nepotului său Constantin, dascăl al bisericii Domnești, un loc în mahalaua Răzvan. (Original).

403. — 1778 ianuarie 5. [București]. Vartolomic și fratele său Serafim cumpără o prăvălie și o căscioară de la căpitanul Ioniță Butezatu, feciorul armașului Ștefan tutungiu și se obligă în același timp să plătească chirie 24 taleri pe an egumenului de la mănăstirea Sf. Gheorghe, fiindcă erau construite pe locul mănăstirii. (Original).

404. — 1778 februarie 8. București. Constantin, dascăl la biserica Domnească, vinde lui Alexe Neculescu un loc în mahalaua Răzvan, pe care și el îl cumpăraseră de la mătușa sa Marzaniia preoteasa. (Original).

405. — 1778 februarie 26. [București]. Măsurarea și hotărnicirea locurilor, din mahalaua Răzvan, proprietatea lui Alexe Neculescu fost logofăt de vistierie. (Original).

406. — 1780 ianuarie 24. [București]. Panait staroste arată domnitorului că, după porunca primită, a vîndut la mezat casa răposatului Antonie rachierul, adjudecîndu-se asupra lui Dumitru Polizu; cere domnitorului să întărească această cumpărătoare. (Original).

407. — 1780 august 1. București. Alexandru Ipsilant dă și întărește lui Stanciu logofăt un loc, lingă poarta din sus a Curții domnești celei vechi, care servea mai înainte vreme drept vad de măsurătoare a buților. (Original).

408. — 1781 martie 26. [București]. Constantin Pamberi vinde fostului mare logofăt Scarlat Greceanul două prăvălii cu locul lor în mahalaua bisericii Grecilor, pentru 1500 taleri. (Original).

409. — 1781 iunie 20. București. Hotărîrea în pricina de neînțelegere dintre Ion cîntăreț și Alexe Neculescu fost mare pitar, pentru încălcarea unui loc în « carăle cu peștile, cele vechi ». (Original).

410. — 1781 iulie 28. București. Alexandru Ipsilant întărește anaforaua marilor boieri în pricina de judecată dintre ieromonahul Chiru, episcopul mănăstirii Stavropoleos, și Sultana soția răposatului Ion, pentru niște case clădite pe locul mănăstirii în mahalaua Fîntina Boului. (Original).

411. — 1781 august 9. [București]. Stoian Sirbul, împreună cu soția și feciorul, vinde logofătului Ion o casă în mahalaua Gorganului, pe care o cumpăraseră și el de la un unchiu Necula căpitan. (Original).

412. — 1781 august 20. București. Alexe Neculescu fost mare pitar se jelniește domnitorului împotriva Despei, soția lui Ioan cîntărețul, pentru încălcarea unui loc dintre o prăvălie a sa și casa reclamantei; cere ca marii vornici să facă cercetare la fața locului. (Original).

413. — 1781 noiembrie 25. [București]. Ianache Prejbeanul face schimb cu marcele vistier Scarlat Greceanul dînd două prăvălii, pentru 300 stînjeni de moșie în Conțești, jud. Dimbovița. (Original).

414. — 1782 mai 6. [București]. Vornicii orînduiți arată cercetările făcute în pricina dintre Sultana și mănăstirea Stavropoleos, pentru casele din mahalaua Fîntina Boului. (Original).

415. — 1782 mai 9. București. Anaforaua marilor vornici orînduiți și rezoluția domnitorului Nicolae Const. Caragea în pricina dintre Sultana și egumenul mănăstirii Stavropoleos, pentru casele din mahalaua Fîntina Boului. (Original).

416. — 1782 noiembrie 2. [București]. Spiridon logofaul mărește de bună voie chiria pentru cele două prăvălii ce le avea construite pe locul mănăstirii, moștenire de la părinții săi, iar egumenul Vartolomeu îi dă voie să le repare când va vrea și chiar să facă temelie de cărămidă. (Original).

417. — 1783 februarie 26. București. Nicolae Caragea voievod aprobă anaforaua boierilor în pricina dintre Andrei Neamțu și egumenul mănăstirii Stavropoleos, pentru chiria unei case din mahalaua Fintina Boului. (Original).

418. — 1784 aprilie 23. [București]. Dan cojocarul închiriază, de la egumenul mănăstirii Stavropoleos, o casă cu pivniță și grădină, pentru 20 taleri anual. (Original).

419. — 1784 aprilie 30. [București]. Mihai Constantin Suțu voievod întărește lui Zaharia, fost mare cămăraș, să stăpânească cu bună pace casele situate în mahalaua Bălăceanului, ce le-a cumpărat prin mezat cu 1750 taleri, rămase de la răposata Irinota fata Elenii Mamii. (Copie).

420. — 1784 mai 4. București. Sturostele Chiriac Arbut aduce la cunoștință domnitorului că a vîndut prin mezat prăvăliile lui Gheorghe băcanul din Hanul Șerban Vodă și a plătit din suma primită 546 taleri ce se cuveneau stolnicului Scarlat Drugănescu; cumpărătorului Mihulache Theodoru i se întărește proprietatea de către domnitor. (Original).

421. — 1784 septembrie 3. București. Mihai Const. Suțu voievod întărește anaforaua mitropolitului Grigorie în care arată că Ștefan băcanu și alte rude ale răposatei Marina, soția lui Anton căpitanu, nu au nici un drept asupra casei ce a fost lăsată prin diată bisericii Popa Soare. (Copie).

422. — 1784 noiembrie 30. [București]. Alexe polcovnicul vinde cumnatului său Anastasie o prăvălie pe care o cumpărase și el de la căpitanul Tudorașco zăbunarul. (Original).

423. — 1784 decembrie 19. București. Mihai Constantin Suțu voievod, după anaforaua primită de la mării boieri, dă ordin către marele agă să strîngă de la mahalagii banii necesari facerii podului pe ulița ce are pe stînga Hanul Șerban Vodă și Hanul Filipescu, iar pe dreapta Hanul Zlătari și Hanul Grecilor. (Copie).

424. — 1785 ianuarie 29. București. Pricina de neînțelegere și judecată pentru un loc din mahalaua Olari, pe care Gheorghe Cernovodeanu l-a cumpărat de la mănăstirea Panteimon. (Copie).

425. — 1785 februarie 5. București. Mihai Constantin Suțu voievod dă voie fostului al doilea logofăt Stanciu să facă un scaun de carne pe un loc de lingă Curtea Veche, lingă poarta de sus, pe malul Dimboviței. (Copie).

426. — 1785 februarie 10. București. Anaforaua boierilor orînduiți să cerceteze cu ce preț vînd postăvarii marfa la dugheni și rezoluția domnitorului ca mării boieri să hotărască un preț fix pentru fiecare categorie de postav, spre a nu se mai face speculă. (Copie).

427. — 1785 februarie 15. București. Mihai Constantin Suțu voievod hotărâște în pricina de neînțelegere dintre Elena, soția doctorului Theodorache, și băneasa Safta Crețulescu care vrea s-o dea afară din casa ce are în mahalaua Sf. Dumitru. (Copie).

428. — 1785 martie 31. București. Mihai Constantin Suțu voievod, în urma raportului primit de la epitropi în legătură cu facerea podului pe ulița din mahalaua Arhimandritului, hotărâște ca toți mahalagii care nu și-au plătit suma ce se cuvine, să fie apucați cu «strinsoare» și să nu se admită nici un motiv de întîrziere. (Copie).

429. — 1785 aprilie 2. București. Casandra, soția logofătului Lambriini, vinde o casă din mahalaua Brezoianu, situată pe locul mănăstirii Săriudar, pentru 650 taleri. (Copie).

430. — 1785 aprilie 23. București. Marin, cu soția sa Maria și copiii Cîrlan și Grigore, cedează jupînului Nicolae croitorul, pentru 8 taleri, o prăvălie în «Tîrgul Căcului» situată pe locul bisericii Sf. Gheorghe-Nou. (Copie).

431. — 1785 mai 1. București. Fiii răposatului pitar Alexe Neculescu se jeluiesc domnitorului împotriva egumenului de la biserica Stelea care le-a luat o parte de loc din hanul ce au pe podul Tîrgului de Afară. (Original).

432. — 1785 mai 14. *București*. Mihai Constantin Suțu voievod hotărăște în pricina de neînțelegere dintre breasla ișlicarilor și aceea a cojocarilor bașcali care cumpără piei ce nu intră în meșteșugul lor. (*Copie*).
433. — 1785 iunie 14. [*București*]. Ecaterina, soția răposatului Ioniță Bălăceanu mare stolnic, dăruiește bisericii Sf. Gheorghe-Vechi o casă cu pivniță de piatră, situată peste drum de altarul bisericii Sf. Dimitrie din București. (*Copie*).
434. — 1785 iunie 28. [*București*]. Diicul zidarul, împreună cu soția sa Catrina, vinde lui Ianc Florea o casă situată între mahalaua Stejar și Fintina Boului, clădită pe locul m-rii Stavropoleos, pentru 90 taleri. (*Original*).
435. — 1785 august 13. *București*. Mihai Constantin Suțu voievod poruncește marilor boieri să se tocmescă cu suiulgi-bașa să aducă apă dinafara orașului, pînă la capul Podului Mogoșoaiei; pe cîțiva neguțători de frunte îi însărcinează să încaseze banii trebuincioși pentru această instalație și pentru facerea cișmelelor în București. (*Copie*).
436. — 1785 august 16. *București*. Boierii orînduiți înaintează domnitorului o anafora prin care arată că tăbăcarii se jeluiesc împotriva vameșilor de la oborul Tîrgului de Afară care le cer vamă pentru scumpia și erburile ce aduc din țară, trebuincioase la meșteșugul lor și nu la vînzare. (*Copie*).
437. — 1785 decembrie 1. [*București*]. Hotărîrea dată în pricina dintre Maria Bălăceanca și preoții de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi pentru o circumsă dăruită acestora de către stolnicasa Catrina Bălăceanu. (*Copie*).
438. — 1785 decembrie 17. [*București*]. Mihalache Teodoru vinde marelui logofăt Scarlat Greceanu două prăvălii aflate pe locul postelnicului Constantin Pamberi, pentru 1300 taleri. (*Original*).
439. — 1786 ianuarie 20. *București*. Anaforaua boierilor și hotărîrea domnitorului ca Nicolae Critic, supus rusesc, să-și poată vinde casa la mezat și să plece în țara lui. (*Copie*).
440. — 1786 ianuarie 24. *București*. Mihai Constantin Suțu voievod aprobă anaforaua boierilor în legătură cu pricina dintre Mihai neguțătorul și Constantin băcanu langiul Hanului Filipescu că a dat răvaș de drum unui oarecare Hristu care l-a înșelat, fugind cu marfă și bani, în timp ce el era plecat din țară. (*Copie*).
441. — 1786 februarie 5. [*București*]. Maria Bălăceanca, la rugămintea jupînesii Ilîncă, dă de pomană fetei acesteia Catinca locul pe care erau clădite casele ce le-a primit de zestre, pe podul care merge de la Curtea Veche spre Hanul Șerban Vodă. (*Copie*).
442. — 1786 august 18. [*București*]. Radu, feciorul lui Dumitru căpitanul, cu mamă-sa Calița fac schimb cu Safta, jupîneasă logofătului Cîrstea Voinescu și cu Mariuța postelniceasa dînd un loc de casă din București, în mahalaua bisericii Vișinii, și primind în schimb o vie ce fusese de zestre a Caliții, precum și un loc de casă cu pivniță, în Tîrgoviște. (*Copie*).
443. — 1786 septembrie 22. [*Tîrgoviște*]. Radu, feciorul lui Dumitru căpitanul, cu mama sa Calița și tatăl său vitreg Matci Pelu mărturisesc că au primit toți banii de la Safta Voinesca pentru locul de casă din București, ce i l-au vîndut, dînd înapoi și un loc de casă cu pivniță de piatră din Tîrgoviște. (*Copie*).
444. — 1787 mai 8. *București*. Sava, soția răposatului Gheorghe bărbierul, vinde lui Constantin, fost mare sluger, o prăvălie primită danie de la Grigore Ghica voievod în 1752, aflată lîngă poarta de jos a Curții domnești, pentru 600 taleri. (*Original*).
445. — 1788 februarie 28. *București*. Nicolae Mavrogheni voievod dă pitac egumenului m-rii Stavropoleos cum să conducă hanul mănăstirii; în caz de nevoie să fie ajutat de marele agă. (*Original*).
446. — 1788 mai 25. *București*. Nicolae Mavrogheni voievod scutește corporația șelarilor de a da bir statului, pentru că a dat ajutor oștirii și obștei. (*Original*).

447. — 1788 octombrie 14. [București]. Ioan telalul din mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, prin diată, lasă pe soția sa Păuna și pe doi nepoți ca epitropi ai averii sale. (Copie).

448. — 1789 martie 12. [București]. Preoții de la biserica Iancului și câțiva mahaiași mai de seamă dau zapis lui Matei Filișanu, fost mare serdar, pentru moșia Răsișii din jud. Mehedinți și 20 măci de stupi ce a făcut danie bisericii, arătând toate orînduirile ce trebuie să se urmeze. (Original).

449. — 1790 februarie 3. București. Nicolae, nepotul lui Ioan telalul, vinde surorii sale Mariuții partea lui de avere, rămasă de moștenire de la bunicul lor, pentru 400 taleri; fiind obligată soră-sa după angajamentul ce și-a luat, să facă « toate pomenirile răposaiilor părinților și ale moșilor noștri ». (Copie).

450. — 1790 februarie 8. București. Logofătul Nicolae Melinov, feciorul lui Manole Critean Melinov, vinde lui Ioan Botezatu o prăvălie în dreptul bisericii Sf. Ioan cel Nou, cu 1300 taleri, pentru a putea face sărindare și pomenile cuvenite mamei sale; din banii rămași va cumpăra alte acareturi. (Original).

451. — 1790 iunie 20. [București]. Maria Cantacuzino vinde doctorului Const. Darvari casele cu locul lor din mahalaua Bălăceanului, rămase de la soțul ei clucerul Zamfirache, cu preț de 2750 taleri. (Copie).

452. — 1791 mai 9. [București]. Foaia de zestre prin care logofeteasa Bălașa, născută Băbeanu, arată ce dăruiește fiicei sale Elenco la căsătoria ei cu doctorul Constantin Darvari. (Copie).

453. — 1791 mai 12. [București]. Departamentul judecării hotărăște în pricina de neînțelegere dintre clucerul Ioan Crețulescu și văduva Ilinea, soția lui Vasile argintarul, pentru o prăvălie din mahalaua Sf. Dimitrie. (Original).

454. — 1791 noiembrie 3. București. Mihai Constantin Suțu voievod aprobă anaforaua marilor boieri și dă rezoluție în pricina de judecată dintre Casandra, soția răposatului Necula vătaf de circiumari și Mitropolie, pentru niște prăvălii. (Original).

455. — 1791 decembrie 29. București. Anaforaua Epitropiei cu întărire domnească pentru vinderea caselor de lângă baie, în mahalaua Domnița Bălașa, a nevîrstnicilor copii a Elenii, fiica serdarului Canache. (Original).

456. — 1792 ianuarie 1. București. Domnitorul întărește lui Daniil dreptul ca numai el să facă și să vîndă luminări de ceară la luminăria domnească, dar să respecte obligațiile fixate. (Copie).

457. — 1792 ianuarie 1. București. Domnitorul dă dreptul lui Daniil de a lucra și a vinde luminări de ceară în metohul din București al episcopiei de Rîmnic. (Copie).

458. — 1792 februarie 26. București. Mihai Constantin Suțu voievod acordă mai multe privilegii fabricilor de arpacaș făcute de marile logofăt Scarlat Greceanu, una în Agești (Ilfov) și cealaltă în Cornești (Dimbovița). (Copie).

459. — 1792 aprilie 23. [București]. Zaharia, egumenul m-rii Plumbuita, dă voie lui Gheorghe Premetinos suinlgi-bușa să reclădească o prăvălie a m-rii situată la poarta de jos a Curții domnești și să plătească, drept chirie, cîte 50 de groși pe fiecare an. (Original).

460. — 1792 mai 25. București. Postelnicul Const. Pamberi, ajungînd la mare nevoie, vinde vistierului Scarlat Greceanu un loc, în mahalaua Grecilor, pe care acesta din urmă clădise două prăvălii, pentru 1500 taleri. (Original).

461. — 1792 august 20. [București]. Panait fost căpitan de lefegii adevărește că din locul lăgăduit nepoatei sale Sanda i-a dat numai jumătate; după moartea ei rămîind nepoatei sale Uța, iar cealaltă jumătate a dat-o nepoatei sale Elenco ce s-a căsătorit cu doctorul Const. Darvari. (Copie).

462. — 1793 ianuarie 5. București. Chiriaca, fata lui Drăghici postăvarul, face schimb cu Ștefan șalvaragiul dînd o prăvălie în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, în Șalvaragii, în schimbul alteia din aceeași mahalaua, în Boiangii, mai primind în plus și 2500 taleri. (Copie).

463. — 1793 mai 18. *București*. Alexandru Moruzi întărește analoraua în legătură cu Stanca de la Focșani și frate-său căpitanul Tudorașco zăbunarul. (*Original*).
464. — 1793 august 18. *București*. Alexandru Moruzi dă ordin vâtafului de divan, ce are în grijă construirea fabricii de hirtic pe apa Subarului, să cerceteze dacă sînt întemeciate plingerile celor care au moșii și mori pe cursul apei, în apropierea fabricii. (*Copie*).
465. — 1793 septembrie 2. *București*. Alexandru Moruzi anunță pe epistataii fabricii de postav că a fixat condițiile de muncă și plată pentru cei 122 postavari angajați din București. (*Copie*).
466. — 1793 septembrie 9. [*București*]. Maria Bălăceanu vinde stegarului Iamandi și soacrei acestuia Ilinca un loc «care se numește locul Bălăceanului», în mahalaua Sf. Dimitrie, pe care ei aveau clădită o casă, pentru 262 taleri. (*Copie*).
467. — 1793 octombrie 6. [*București*]. Maria Bălăceanu se invoiește cu Alexie ișlicarul cu acesta să-i plătească chirie, 20 taleri pe an, pentru locul pe care are o prăvălie primită de zestre, în mahalaua Sf. Dimitrie. (*Copie*).
468. — 1794 martie 23. [*București*]. Polcovnicul Pană Voinescu, ginerele paharnicului Radu Rătescu, vinde Catriunii Otetelișanu un loc vecin cu al acesteia, dînd și toate sineturile vechi ce avea. (*Original*).
469. — 1794 iunie 1. *București*. Voico ceașul și un alt negustor se invoiesc cu arhimandritul de la Biserica Sf. Gheorghe-Nou să-i mărească chiria, iar el să le dea voie să-și strice prăvăliile cele vechi și să facă altele noi. (*Original*).
470. — 1794 iulie 3. *București*. Anastase Gărdescu înaintează jalbă domnitorului împotriva Elencăi soția răposatului Bratu iuzbaș de pușcărie pentru o prăvălie ce o cumparăse de la Tudorașco zăbunarul. (*Original*).
471. — 1794 iulie 12. *București*. Manolache bogasierul își ia angajament față de Mitropolie că nu se va întinde mai mult, decît trebuie, cu clădirea prăvăliei și casei ce face pe locul Mitropoliei. (*Original*).
472. — 1794 iulie 19. [*București*]. Prețuirea și împărțirea namestiilor lui chir Toncea bogasierul și Ilie armășel, din mahalaua Foișor-Vitan. (*Original*).
473. — 1794 august 18. *București*. Alexandru Moruzi reclădește fabrica de postav de la Pociovaliște și hotărăște drepturile și îndatoririle epistatului, precum și obligațiile meșterilor străini, ale celor 243 postavari și 40 dărvari care trebuie să lucreze în fabrică. (*Copie*).
474. — 1794 septembrie 18. [*București*]. Panait lipcanul vinde logofătului Ioniță o prăvălie de piatră cu pivniță de piatră, cu locul lor, «lingă poarta domnească din sus», cu 950 taleri. (*Copie*).
475. — 1794 octombrie 27. *București*. Timothei, egumenul mănăstirii Stavropoleos, înaintează domnitorului o jalbă prin care cere să hotărăscă pricina de neînțelegere pentru o moșie a mănăstirii ce fusese dăruită de Maria Greceanu, dar pe care o stăpînea pe nedrept vornicul Scarlat Greceanu. (*Original*).
476. — 1794 noiembrie 5. [*București*]. Mitropolitul Dosithei reintărește diata răposatei Maria Greceanu, fata logofătului cronicar Radu Greceanu, prin care aceasta, la 29 martie 1726, hotărîse cum să se urmeze cu averea ce lăsa după moartea ei. (*Original*).
477. — 1794 noiembrie 22. *București*. Maria Bălăceanca dă adevărîntă șătrarului Dumitru Polizu de chiria primită, și de felul cum trebuie plătită cea viitoare, pentru locul caselor ce are pe locul ei. (*Original*).
478. — 1795 martie 11. *București*. Ivan cu soția și fecioru-său vînd lui Radu bărbieru o vie la marginea Bucureștilor, în mahalaua Foișor-Vitan, aflată pe moșia mănăstirii Radu Vodă. (*Original*).
479. — 1795 septembrie 22. *București*. Gheorghe feciorul lui popa Ion, fiind în mare strimtoare de bani, vinde lui Stanciu fost mare paharnic prăvălia și casele ce le are, în mahalaua Bălăceanului, pe locul m-rîi Plumbița, pentru 5500 taleri. (*Original*).

480. — 1796 ianuarie 16. *București*. Alexandru Moruzi întemeiază cu cheltuiala lui o fabrică de hirtie, pe apa Sabarului în jud. Ilfov, și hotărăște privilegiile, obligațiile și condițiile de muncă pentru țăranii scutelnici și robii țigani care trebuiau să lucreze acolo. (*Copie*).
481. — 1796 februarie 2. [*București*]. Iamandi ișlicarul și soacră-sa Ileana vînd jupî-nului Nicola Saegiu o casă cu prăvălie la poarta din sus a Curții vechi «pă ulița ce merge spre Hanul lui Șarban Vodă», cu 1435 lei. Departamentul de șapte întărește această vînzare. (*Copie*).
482. — 1796 mai 29. *București*. Mitropolitul Dosithei vînde cîteva moșii de-ale Mitropoliei, marelui paharnic Vintilă Prejbeanu, cu care bani cumpără o parte din fabrica de hirtie de pe apa Sabarului. (*Original*).
483. — 1796 mai 30. [*București*]. Tănase, feciorul lui Antiohic logofăt de divan, vînde o prăvălie cu pămîntul ei obabnic, ce este la poarta din sus a Curții domnești celei vechi doctorului Constantin Darvari, pentru 950 taleri. (*Copie*).
484. — 1796 iunie 27. [*București*]. Maria Bălăceanca dăruiește marelui logofăt Costache Știrbei un loc din mahalaua Sf. Dimitrie «în ulița care trece pă la oltar (altarul) aceștii bisericiei», pe care se află o cîrciumă proprietatea bisericii Sf. Gheorghe-Vechi. (*Copie*).
485. — 1796 septembrie 6. [*București*]. Maria Bălăceanca vînde doctorului Const. Darvari locul caselor cumpărate de la Maria Cantacuzino, în mahalaua Sfintul Dimitrie, cu preț de 1700 taleri. (*Copie*).
486. — 1796 decembrie 30. *București*. Alexandru Ipsilant poruncește să se facă cercetare la plîngerea făcută de egumenul m-rii Sf. Ioan, în legătură cu fabrica de postav. (*Copie*).
487. — 1797 ianuarie 25. [*București*]. Alexandru Ipsilant întărește anaforaua pentru vînzarea la mezat a unui loc de casă din mahalaua bisericii Vișinii, pe Podul Mogoșoaei, al Saftei Voineasca și al Mariei postelniceasa din Tîrgoviște. (*Copie*).
488. — 1797 martie 13. [*București*]. Maria Bălăceanu lasă o parte din avere fiului ei de suflet Petre, adus de la Brașov. (*Copie*).
489. — 1797 aprilie 20. [*București*]. Diata Mariei Bălăceanca. (*Copie*).
490. — 1797 mai 16. *București*. Elena Bălăceanca dă adevărînța lui Matei Cantacuzino pentru un loc lăsat lui moștenire de Maria Bălăceanca. (*Original*).
491. — 1797 iulie 1. [*București*]. Gheorghe abagiul se angajează să plătească o chirie de 22 taleri anual, în două rate, pentru o prăvălie și loc în Tîrgul Cucului. (*Original*).
492. — 1797 iulie 1. [*București*]. Neculae cojocaru închiriază de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Nou un loc în spatele prăvăliei ce are în Tîrgul Cucului: pentru prăvălie și loc plătește mănăstirii 22 taleri anual, în două rate. (*Original*).
493. — 1797 august 20. [*București*]. Constantin bogasierul se obligă să plătească egumenului de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Nou o chirie de 32 taleri pe an, în două rate, pentru o prăvălie cu loc în Tîrgul Cucului. (*Original*).
494. — 1797 noiembrie 26. [*București*]. Epitropii răposatei Maria Bălăceanca vînd doctorului Constantin Darvari un loc în mahalaua Sf. Dimitrie. (*Copie*).
495. — 1798 februarie 24. [*București*]. Petre Șufar vînde doctorului Const. Darvari un loc în mahalaua Sf. Dimitrie, pe podul care merge de la Curtea veche spre Hanul lui Șarban Vodă, cu preț de 1100 taleri. (*Copie*).
496. — 1798 aprilie 5. *București*. Mitropolitul Dositei dă adevărînța slugerului Matei Cantacuzino că răposata Maria Bălăceanca i-a lăsat moștenire un loc. (*Original*).
497. — 1798 aprilie 12. [*București*]. Costache mare hatman vînde o prăvălie de pe Ulița Șelarilor, ce se găsea pe locul bisericii Stavropoleos, Ruxandrei fiica lui Alexandru Ghica Vodă. (*Original*).
498. — 1798 mai 20. [*București*]. Ioan ișlicaru se învoiește să dea doctorului Const. Darvari trei taleri chirie pe an pentru locul pe care avea construit un grajd mai dinainte și pe care loc îl cumpărase mai apoi doctorul de la epitropii Mariei Bălăceanu. (*Copie*).

499. — 1798 iulie 7. *București*. Constantin Gheorghe Hangerli voievod întărește lui Constantin Ghica, fost mare vornic, casele cumpărate prin mezat din fosta avere a lui Dumitrache Turnavitu, cu 5000 taleri. (*Original*).
500. — 1798 septembrie 9. *București*. Constantin Budișteanu cere domnitorului să-i aprobe vânzarea la mezat a unei case de pe Podul Tîrgului de Afară, proprietate de zestre a soției sale, căreia îi dă în schimb moșia Călinești, din județul Argeș. (*Original*).
501. — 1799 ianuarie 10. [*București*]. Manolache mare vornic dăruiește doctorului Constantin Darvari două suflète de țigani, drept mulțumire, pentru că doctorul i-a fost de mare ajutor la necazurile ce-a avut în familie. (*Copie*).
502. — 1799 iunie 1. [*București*]. Dimitrie Racoviță fost mare logofăt dăruiește doctorului Constantin Darvari o fată de țigan anume Tudora, fata lui Ioniceș Șuiul. (*Copie*).
503. — 1799 iunie 8. [*București*]. Constantin Ghica mare vistier vinde paharnicului Manolache două parcele de case, în mahalaua Sf. Ioan cel Nou, cu 6500 taleri, fostă proprietatea răposatului Dumitrache Turnavitu. (*Original*).
504. — 1799 iulie 1. [*București*]. Spiro Gazoti vinde doctorului Const. Darvari trei prăvălii din mahalaua Sf. Dimitrie cu 900 taleri, așezate pe pămîntul Mariei Bălăceanu. (*Copie*).
505. — 1799 iulie 10. [*București*]. Matei Fălcoianu fost mare logofăt, după sfîrșitul vieții lui și al soției, dăruiește lui Mihalache fiul doctorului Constantin Darvari o țigancă cu soțul ei și cu copiii lor. (*Copie*).
506. — 1799 iulie 17. *București*. Alexandru Constantin Moruzi voievod întărește lui Ioan polcovnic de seimeni cumpărarea și stăpînirea peste fabrica de fidca din dealul Văcăreștilor ce a luat-o la licitație cu 1410 taleri, din averea răposatului domn Constantin Hangerli. (*Original*).
507. — 1799 septembrie 1. [*București*]. Epitropii bisericii Sf. Gheorghe-Vechi dau o căscioară cu pivniță marelui vornic Costache Știrbei, pe a cărui loc se află, în schimbul contribuției acestuia de 300 taleri necesari la reînnoitul unor prăvălii ale bisericii situate lingă poarta domnească din jos. (*Copie*).
508. — 1799 septembrie 17. *București*. Anaforaua marilor boieri în legătură cu conflictul de muncă al lucrătorilor din fabrica de postav de la Pociovaliște și hotărîrea domnitorului Moruzi că n-au dreptate, iar cererea lor e neîntemeiată, neadevărată și împotriva orînduiclii și obiceiului celorlalte bresle. (*Copie*).
509. — 1800 iulie 26. *București*. Se cere închiderea unei ulicioare, deschisă la 1780, de curățenia căreia nimeni n-are grije, devenind un loc nesănătos de aruncarea a tot felul de gunoaie. (*Original*).
510. — 1800 august 5. *București*. Constantin logofăt de vistierie dăruiește cumetrei sale o bucată de loc ca să-și facă pe el o căscioară, precum și 50 taleri, fiind femeie săracă. (*Original*).
511. — 1800 octombrie 26. *București*. Egumenul mănăstirii Stavropolcos dă voie unui oarecare să facă o casă pe locul ce-l are mănăstirea în mahalaua Fintina Boului. (*Original*).
512. — 1801 octombrie 9. *București*. Maria, soția răposatului Constantin, se judecă cu Arsenie neguțulor pentru niște șiruri de mîrgăritare ce fuseseră lăsate amanet și apoi vîndute pentru plata împrumutului de 100 taleri. (*Original*).
513. — 1802 august 23. *București*. Manciul luminăraru se învoiește cu Gavril egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou să plătească chirie 27 taleri anual pentru o prăvălie ce-o are clădită pe locul m-rii « în Tîrgul Cucului pă rîndul Cavafilor ». (*Original*).
514. — 1803 februarie 20. *București*. Constantin Alexandru Ipsilant hotărăște ca schitul Mitropoliei, anume Sf. Elefterie, să fie scutit de diferite dăjdii. (*Original*).
515. — 1803 aprilie 23. *București*. Marcu vameșu vinde lui Hagi Ivan, din mahalaua Otlenilor, un loc moștenesc cu casă pe el. (*Original*).

516. — 1803 iulie 1. *București*. Egumenul mănăstirii Snagov închiriază lui Nicolae Papa zoglu și altor doi neguțători casele ce le are mănăstirea, metoh în București. în mahalaua Batiște. (Original).

517. — 1803 iulie 20. *București*. Constantin Alexandru Ipsilant scutește de dări 4 lude ce va ține metohul din București al episcopiei Râmnicului. pentru a avea grijă de grădina ce este la acest metoh. (Original).

518. — 1803 august 26. *București*. Gheorghios Bughina și Stana, soția jupînului Iancu vînd clucerului Ioan Faca o casă cu grădină — «loc fără chirie, megieșesc», — în mahalaua Popa Cozma. pentru 2250 taleri. (Copie).

519. — 1803 august 28. *București*. Constantin Alexandru Ipsilant orinduește drepturile breslei boiangîilor care sînt în neînțelegere cu fabrica de șaluri și ghermesuturi, stabilind și regulile după care să se conducă, la fel ca celelalte rufeturi. (Copie).

520. — 1804 martie 28. *București*. Clucereasa Efrosina Prejbeanca vinde clucerului Ioan Faca, fiind vecin, jumătate din locul ce-a cumpărat pe Podul Mogoșoaiei, în mahalaua Popa Cozma. de la Gheorghe băcanu ce-l primise ca zestre de la Lucsandra fiica preotesei Rada. (Copie).

521. — 1804 iulie 4. *București*. Michele Reimondi cumpără de la vecinul său, polcovnicul Neacșu, un petec de loc cu 100 taleri, pe care bani își ia obligația să-i plătească cînd își va vinde casele. (Original).

522. — 1804 august 22. *București*. Marele vornic Ștefan Văcărescu înaintează domnitorului anafora în pricina de judecată dintre episcopul Buzăului și egumenul mănăstirii Stavropoleos. (Original).

523. — 1804 august 28. *București*. Însemnare despre un cutremur și arderea mahalalei Șelari. (Original).

524. — 1804 septembrie 22. *București*. Neofita starița schitului Hagi Dinii face schimb de țigani cu părintele Costandie, episcopul Buzăului. (Original).

525. — 1804 octombrie 5. *București*. Constantin Alexandru Ipsilant dă 2000 taleri vornicului Grădișteanu și 150 taleri preoților domnești, din vama Ploeștilor, pentru locul ce a luat de la ei și pe care a construit pușcărie, spital și alte clădiri necesare. (Original).

526. — 1804 decembrie 18. *București*. Constantin Alexandru Ipsilant numește suiulgi-bașa pe frații Stoian și Petre, în locul răposatului lor tată Dumitru, și le întărește toate privilegiile ce le-au avut. (Copie).

527. — 1804 decembrie 20. *București*. Dositei mitropolitul Țării Românești confirmă zăpislui lui Gheorghe Mariuțan, fost mare medelnicer, pentru schimbul ce l-a făcut cu mănăstirea Sărindar, dînd două prăvălii în locul altora două situate lângă biserica cu Sibile. (Original).

528. — 1804 decembrie 30. *București*. Mitropolia închiriază lui Gheorghe odăbașa un loc de casă și prăvălie «la poarta din jos spre apa Dimboviții», pentru 135 taleri anual. (Original).

529. — 1805 aprilie 19. *București*. Constantin Dimitriu Nazlăm cumpără o pereche de case în mahalaua Gorganului, foste mai înainte ale lui Petru Vasiliu Canusi, situate pe locul mănăstirii Sărindar căreia trebuie să-i plătească chirie cite o jumătate oca ceară pe an. (Original).

530. — 1805 mai 17. *București*. Drăghici slujitoru împreună cu soția sa Simziana și copiii Polihronic și Anghel vînd clucerului Ioan Faca o casă cu locul ei, — «pămîntul moștensesc, iar nu cu chirie», — în mahalaua Popa Radu, pentru 1300 taleri. (Copie).

531. — 1805 iunie 24. *București*. Gavril egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou închiriază lui Vasile brutaru o prăvălie în răsăpintia Tîrgului Cucului, pentru 100 taleri anual. (Copie).

532. — 1805 august 24. *București*. Nicola de la Peșteră dă lui Velcea, fost mare pitar, un loc în mahalaua Domniței Bălașa și 3000 taleri pentru niște case vechi, și locul, lor situate în fața podului Calicilor. (Original).

533. — 1806 aprilie 20. *București*. Constantin fost mare șetrar vinde soacrei sale, Sultana Lămotescu polcovnicensa, căscioara de pe locul părintesc, alături cu casa în care locuiește el. (Original).

534. — 1808 mai [fzi]. București. Tudor Caraciomag vinde lui Nica zăbunariul o prăvălie în Tîrgul de Jos, alătura cu Hanul Sărindarului. (Original).

535. — 1808 iulie 1. București. Ancuța cu soțul ei Raicu cizmarul vind lui Dumitru iminigiul o căsuță ce au în mahalaua Vlădicăi, pentru care cumpărătorul trebuie să plătească chirie la Mitropolie. (Original).

536. — 1808 noiembrie 21. București. Constantin și Scarlat feciorii lui Petre, cu aprobarea episcopului lor Gheorghe Jupaniotis, vind clucerului Ioan Faca o casă în mahalaua Popa Dârvaș, pentru 1500 taleri. (Copie).

537. — 1809 august 23. București. Manolache fost ceauș, după hotărîrea Divanului, plătește chiria pe cițva ani în urmă pentru prăvăliile ce le construiseră din nou în urma focului, pe locul m-rii Sf. Gheorghe-Nou « în ulița Herului Vechi ». (Original).

538. — 1809 septembrie 14. București. Stolniceasa Maria Alicseanca vinde lui Nicolae Petcu Arvandoforitis o casă în mahalaua Brezoianului, situată pe locul mănăstirii Sărindar, cu 2300 taleri. (Copie).

539. — 1810 august 21. București. Grigorie, feciorul lui Brat iuzbașa de pușcărie, vind unchilor săi Dragomir și Ghinea o prăvălie ce-i rămăsese prin diată de la tatăl său, cu 7600 taleri. (Original).

540. — 1810 octombrie 27. București. Alexa cizmaru vinde lui Avedic armeanu o casă cu cămară, pivniță și căscioară sîrbească în curte, în mahalaua lui Popa Pătru, pentru 1000 taleri. (Copie).

541. — 1811 februarie 20. București. Ioan Stoica vinde surorii sale Mariuții o casă în mahalaua Mihai Vodă ce se află pe locul mănăstirii, cu 5000 taleri, cu anumite condiții printre care și aceea de a plăti chiria mai departe la mănăstire. (Original).

542. — 1811 aprilie 12. București. Maria preoteasa vinde Marici Musuluțoaii o casă cu bordei și pivniță în mahalaua Stejarului, pe locul m-rii Stavropoleos, pentru 240 taleri. (Original).

543. — 1811 august 15. București. Hristea cojocarul împreună cu soția sa Ilinca vind lui Stroe Cișmigiu un loc pentru 500 taleri. (Original).

544. — 1811 august 19. București. Vasilie Nenovici se roagă divanului să judece pricina de protomisii dintre Ilinca Stănculcasa și el în legătură cu o casă a acesteia, ce este alătură cu casa lui, și despre care a auzit că a fost vindută unui chiriaș. (Original).

545. — 1811 septembrie 19. București. Dumitru geambașul face schimb cu vecinul său Dumitru cizmarul dîndu-i un stîinjen de loc în fața uliței (Podul Calicilor), pentru trei stîinjeni, în fund. (Original).

546. — 1811 octombrie 16. București. Divanul Țării Romînești dă ordin lui beizadea Costache Caragea să repare cît mai grabnic toate cișmelele din București. (Original).

547. — 1811 decembrie 22. București. Mai mulți neguțători din centrul orașului cer Divanului să le facă dreptate împotriva lui chir Iane cupeț și a unui Constantin «veniți de ieri de alaltăieri» în țară, care le-au împresurat un loc cu forța. (Original).

548. — 1812 iunie 6. București. Nicolae Giurescu trimite lui Răducanu Voinescu, fost mare sluger, zapisele și sineturile vechi ale caselor din mahalaua Sf. Dimitrie, pe care i le vinduse. (Original).

549. — 1812 iulie 2. București. Ion Moscu fost mare vistier cumpără de la sultan — mezat, cu 101 000 taleri, casele răposatului ban Ienăchiță Văcărescu, din mahalaua Sf. Ion, vindute de moștenitori pentru a-și plăti datoriile ce au. (Copie).

550. — 1812 august 12. București. Dumitru iminigiu cu soția sa Neacșa vind lui Spiru Gazoti două prăvălii pe Podul Calicilor, în mahalaua Vlădicăi, pentru locul cărora trebuie să plătească chirie la Mitropolie. (Original).

551. — 1812 august 17. București. Nicolae Trăsnea, episcopul mănăstirii Colțea, cere Divanului să îndatoreze pe Iordache Crețulescu să golească casa în care a locuit banul Dumitrascu Racoviță, fiind proprietatea mănăstirii. (Original).

552. — 1812 august 21. București. Mincul cupețul, feciorul lui Anghel abagiul, mărind chiria, cere zapis de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Nou de stăpînirea prăvălicii ce-o are drept zestre de la socrul său Theodor cavaful. (Original).

553. — 1813 martie 29. București. Ioan Gheorghe Caragea voievod acordă bisericii cu hramul 40 de mucenici, metoh al episcopiei de Rîmnic, privilegiul de a ține o fabrică de luminări de ceară albă și alte avantaje, fiindcă nu are avere și moșii ca alte biserici. (Original).

554. — 1813 iulie 10. București. Ioan Gheorghe Caragea voievod acordă o serie de scutiri lui Nicolae, feciorul lui Gheorghe povarnagiu, care a venit în București de multă vreme. (Copie).

555. — 1814 februarie 1. București. Ioan Rudeanu, avînd nevoie de o sumă de bani și de o casă în București, dă lui Hristodor Manul Vraua moșia Clateștii numită și Chirnoși din jud. Ilfov și primește în schimb o casă cu acareturi în mahalaua Ceauș Radu și 30 000 taleri. (Original).

556. — 1814 martie 22. București. Marii boieri arată domnului prin anafora lucrările ce trebuie făcute la riul Dimbovița pentru a feri orașul de inecăciune; cine anume să facă lucrările și în scama cui cade cheltuiala. (Copie).

557. — 1814 aprilie 20. București. Boierii judecători, prin anafora, arată domnitorului că, Constantin dascălu are dreptul să moștenească casa soru-sii Maria, moartă de ciumă, și nu Anastasie vătaful și Ioachim monahul cu care are pricină de judecată. (Original).

558. — 1814 aprilie 29. București. Constantin dascălu vinde slugeresii Bălașa Bărbătescu o casă cu 400 taleri pentru care trebuie să se plătească chirie 30 parale pe an la mănăstirea Sărindar. (Original).

559. — 1814 mai 4. București. Popa Martiros armeanu împreună cu fiică-sa Dudu vînd sărdurului Atanasie niște case ce le au în mahalaua Olarilor pe Podul Tîrgului de Afară, pentru 11 500 taleri. (Original).

560. — 1814 iunie 22. București. Anastasia, fata răposatei Maria Turcoaica, vinde vărului său Tănase Orbul, pentru suma de 650 taleri, o casă cu loc ce i-a rămas de la părinți, situată pe Ulița Tîrgoviștii, în mahalaua Popa Radu. (Original).

561. — 1814 septembrie 22. București. Anaforaua marilor boieri pentru nartul zarzavaturilor și legumelor ce se vînd în București; situația precupeților. (Copie).

562. — 1814 septembrie 24. București. Anaforaua marilor boieri prin care propun prețul cu care să se vîndă braga în București. (Copie).

563. — 1814 septembrie 24. București. Un locuitor mărturisește către egumenul de la mănăstirea Sf. Sava că în locul caselor făcute de Alexandru Vodă Ipsilant, erau înainte case patriarhicești, vie și grădină. (Original).

564. — 1814 octombrie 1. București. Theodor grădinaru împreună cu soția sa Maria vînd vameșului Stroe Dimitriu un loc de casă în mahalaua Gorganului, cu 200 taleri. (Original).

565. — 1814 noiembrie 24. București. Boierii, hotărîți prin poruncă domnească, cercetează pricina de judecată dintre Mihai logofătul de divan și frații săi, feciorii răposatului Radu mîrgelar, cu unchiul lor Eftimie pentru o prăvălie clădită pe locul mănăstirii Sf. Gheorghe-Nou. (Copie).

566. — 1815 martie 15. București. Anaforaua marilor boieri prin care propun domnitorului să dea cuvenite porunci pentru facerea șanțului de scurgere la cișmeaua de la capul Podului Mogoșoaiei; să nu se mai construiască case afară din hotarul orașului. (Copie).

567. — 1815 martie 15. București. Anaforaua marilor boieri pentru repararea cișmelei de la capul Podului Mogoșoaiei. (Copie).

568. — 1815 aprilie 4. București. Gheorghe Caragea voievod întărește pitarului Ștefan casele și locul, fosta proprietate a sârdăresei Safta Ghiulogloaic, pe care le cumpărase la sultan-mezat, cu 8900 taleri. (Original).
569. — 1815 mai 17. București. Anaforaia marilor boieri pentru repararea cât mai grabnică a Foișorului de foc, cărui i-au putrezit lemnele, spre a nu se întâmpla vreo nenorocire. (Copie).
570. — 1815 iunie 13. București. Ioniță Vișan se invoiește cu Gavril, egumenul mănăstirii Sf. Gheorghe-Nou, să-și refacă prăvălia pe același loc al mănăstirii, pe care a fost înaintea, adică «deasupra zidului cișmelei». (Original).
571. — 1815 iunie 27. București. Marii boieri arată domnitorului prin anafora ce cheltuială trebuie și cine să contribuie la facerea șanțului și a stăvilărilor de la satul Răcari, ca Dimbovița să nu mai facă inundație în București. (Copie).
572. — 1815 iulie 4. București. Egumenul m-rii Sf. Sava arată domnitorului pricina de neînțelegere dintre Constantin Ruset și mănăstire pentru un loc vecin. (Original).
573. — 1815 iulie 27. București. Marii boieri propun domnitorului Ioan Caragea voievod să dea poruncă de a se procura o «mihană» (mașină) cu care să se curețe matca Dimboviței. (Copie).
574. — 1815 august 15. București. Vlaicu Arapagiu se invoiește cu Anania, năstavnicul bisericii Sf. Spiridon-Vechi, să ia cu chirie un loc de grădinarie dincolo de strajă, la capul Podului Mogoșoaiei, pentru 12 taleri anual. (Original).
575. — 1815 august 15. București. Ștefan dulgheru cumpără o casă de la Nicolae Lungu dulgheru și se obligă să plătească 2 taleri chirie pe an m-rii Sf. Spiridon-Vechi, pe locul căreia se afla construită casa. (Original).
576. — 1815 august 15. București. Mire, împreună cu soția sa Marica, închiriază de la m-rea Sf. Spiridon-Vechi un loc în mahalaua Sf. Vasile pe care să-și construiască casă de locuit, iar nu cârșună sau altceva ce-ar aduce pagubă m-rii. (Original).
577. — 1815 septembrie 5. București. Constantin, feciorul postelnicului Stroe, cerind iertare tatălui său pentru toate greșelile făcute, este repus în moștenirea ce i se cuvine. (Copie).
578. — 1815 decembrie 22. București. Se cere domnitorului să dea cuvenita întărire lui Radu Golescu, fost mare ban, pentru casa ce-a cumpărat de la copiii răposatului clucer Manolache Lahovari. (Original).
579. — 1816 aprilie 5. București. Anaforaia marilor boieri pentru repararea Podului Mogoșoaiei, Colentinei și a Tîrgului de Afară care s-au stricat; cine trebuie să contribuie la această cheltuială și unde să se verse banii. (Copie).
580. — 1816 aprilie 5. București. Aneuța, soția răposatului Negoită slujitor spătăresc, jeluiește domnitorului pricina ce are pentru o casă făcută pe locul mănăstirii Sf. Spiridon-Vechi. (Original).
581. — 1816 mai 7. București. Aneuța, soția răposatului Negoită slujitor spătăresc, în urma cercetărilor făcute și a hotărîrii judecătorești, pierde dreptul de a stăpîni mai departe un loc al m-rii Sf. Spiridon-Vechi. (Copie).
582. — 1816 mai 31. București. Invoială între Dorothei arhimandritul și Gavril egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou, pentru o prăvălie primită danie de la Enache abașiu. (Original).
583. — 1816 septembrie 10. București. Rada, soția răposatului Ioniță făinaru, vinde jupinului Ene măcelaru o casă în mahalaua Oțetarului, cu 700 taleri. (Original).
584. — 1816 /fără lună și zi/. București. Aneuța, soția răposatului Negoită slujitor spătăresc, arată că nu mai are nici o pretenție în ceea ce privește locul asupra căruia s-a pronunțat judecata. (Original).
585. — 1817 februarie 17. București. Petre rachieru jeluiește domnitorului rugîndu-l să oblige pe egumenul de la m-rea Sf. Gheorghe-Nou să primească chiria, pe invoiala cea veche, pentru o prăvălie ce-o are pe locul m-rii. (Original).

586. — 1817 aprilie 25. *București*. Porunca departamentului Agiei către boierii din mahalaua Lucaci în pricina căpitanului Andricu spre a-i da voie a-și face «unblarea», nesupărat, pe podul din acea mahalala. (*Original*).
587. — 1817 mai 22. *București*. Contractul prin care Leonte calfa se învoiește cu paharnicul Alexandru Crețulescu să-i facă o casă, în termen de patru luni, pentru 10 750 taleri. (*Copie*).
588. — 1817 iunie 27. *București*. Anaforaua marilor boieri pentru repararea cișmelelor din București, atât cele din mahalale care sînt pentru populația nevoiașe cît și celelalte de la porțile și curțile boierești. (*Copie*).
589. — 1817 octombrie 26. *București*. Elena Drugăncasca se învoiește cu cumnatul ei Hristodor Neculescu să împartă în două hanul ce-l au moștenire de la părinți, situat la Foișorul de foc, peste drum de biserica Răzvan. (*Original*).
590. — 1817 decembrie 2. *București*. Ioan Gheorghe Caragea voievod scrie marelui spătar să poruncească zapciilor spătărești să nu facă vreun abuz cu locuitorii ce vin să-și vîndă marfa la oborul Tirgului de Afară, sau pe străzile orașului. (*Original*).
591. — 1818 aprilie 3. *București*. Dinu logofătul dă în judecată pe Dinu ișlicarul, episcopul averii răposatului Hagi Drăghici, pentru o casă din mahalaua Caimatii, ce fusese a hunicului său. (*Original*).
592. — 1818 decembrie 1. *București*. Frații Cotopulis vînd cumnatului lor Nicolae Trăsnea, fost mare paharnic, casele părintești ce le au în mahalaua Mihai Vodă, cu 36 000 taleri. (*Original*).
593. — 1819 mai 8. *București*. Contract, nesemnat, pentru lucrarea ferestrelor de piatră la biserica cea nouă a Sf. Dumitru, metohul episcopiei Buzău. (*Original*).
594. — 1819 mai 9. *București*. Pricina de judecată, cu rezoluția domnească, între Hagi Stama abagiu și Luxandra Hagi Ivan pentru afaceri de bani rezultate dintr-o tovărășie de negustorie între răposatul ei soț și Hagi Enache, frate cu reclamantul. (*Original*).
595. — 1819 mai 18. *București*. Iosef Weltz se tocmeste, prin contract, cu Costandie episcopul Buzăului, pentru construirea bisericii Sf. Dumitru, metohul episcopiei. (*Original*).
596. — 1819 mai 29. *București*. Hristea nisiparul se înțelege cu episcopul de Buzău să aducă tot nisipul trebuincios la construcția bisericii Sf. Dumitru, cu zece parale hîrdăul. (*Original*).
597. — 1819 mai 30. *București*. Anastase dulgheru calfa se învoiește, prin contract, cu Costandie episcopul Buzăului, a face dulgheria și tîmplăria la biserica cea nouă a Sfintului Dumitru. (*Original*).
598. — 1819 iunie 10. *București*. Ivan polcovnicul face schimb cu arhimandritul Gavril dînd prăvălia lui cea veche din Tirgul Cucului și 700 taleri pentru una nouă, din apropiere, a mării Sf. Gheorghe-Nou. (*Original*).
599. — 1819 iunie 17. *București*. Meșterul Iosef Weltz se învoiește să facă trei cruci de fier, poleite cu aur, pentru biserica Sf. Dumitru din București, metohul episcopiei de Buzău. (*Original*).
600. — 1819 iulie 1. *București*. Constantin Voinescu, fost mare pitar, vinde doctorului Constantin Darvari o casă ce are în mahalaua Sf. Dumitru, cu 12 500 taleri. (*Original*).
601. — 1819 iulie 20. *București*. Alexandru Nicolae Suțu voievod acordă bisericii Sf. Ioan cel Nou dreptul de a ține zece oameni în serviciu, scutiți de toate dările « spre a-i fi pentru întîmpinarea celor dă trebuință ajutoare »; scutește de dări și pe doi preoți ai bisericii. (*Original*).
602. — 1819 septembrie 20. *București*. Trei zugravi se tocmesc cu mitropolitul pentru zugrăvirea bisericii celei noi a Sfintului Dumitru, metoh al episcopiei Buzău. (*Original*).
603. — 1820 ianuarie 18. *București*. Marele logofăt Dinicu Golescu se învoiește, prin contract, cu sculptorul Karl Schmutzer să-i facă ornamentațiile casei ce construiește în București. (*Original*).
604. — 1820 februarie 14. *București*. Hagiica Tudora vinde cumnatului său, neguțătorului Hagi Tudorache, o casă în mahalaua Oțeturi, pe care fiică-sa Zmaranda o primise prin diată de la nchiul ei, cu 3000 taleri. (*Original*).

605. — 1820 martie 7. *București*. Anaforaia divanului Țării Românești prin care face cunoscut domnitorului proiectul de regulament pentru siguranța orașului București și a celorlalte orașe și sate din țară. (*Copie*).

606. — 1821 ianuarie 27. *București*. Ion zidaru cu soția sa Stana, din mahalaua Visarion, vind lui Nichifor șindrilaru o casă situată pe locul m-rii Sf. Spiridon-Vechi, pentru 270 taleri. (*Original*).

607. — 1821 august 16. *București*. Vasile Smic, pașă cu două tuiuri, în numele pașei din Coșova, cere voie de la Mitropolie pentru un ostaș din armata turcească a se căsători cu o fată din București. (*Original*).

608. — 1821 august 20. *București*. Vasile Smic, pașă cu două tuiuri, din porunca pașei de la Coșova, cere a se da voie unui ostaș anume Grigorie a se cununa cu o fată Dumitra din mahalaua Anthim. (*Original*).

609. — 1821 august 20. *București*. Vasile Smic, pașă cu două tuiuri, din porunca pașei de la Coșova, cere de la Mitropolie a se da voie ostașului Nichita să se cunune cu fata Lisandra din mahalaua Sf. Ilie. (*Original*).

610. — 1821 septembrie 3. *București*. Vasile Smic, pașă cu două tuiuri, din porunca pașei de la Coșova, cere de la Mitropolie a se da voie cazacului Vladiunos a se cununa cu o fată Elena din mahalaua Anthim. (*Original*).

611. — 1821 noiembrie 15. *București*. Zapisul unor meșteri de învoiala făcută cu Gheorghe stegarul în pricina de judecată ce au avut la Dorobănție pentru lucrul unei reparații la învelitoarea caselor lui Constantin Golescu fost mare logofăt. (*Original*).

612. — 1821 decembrie 3. *București*. Tacrir dat de un Nicolae, lucrător la casele clucerului Filip, pentru niște table de fier ce a cumpărat de la vâtaful de curte al lui Constantin Golescu fost mare logofăt. (*Copie*).

613. — 1821 decembrie 4. *București*. Cartea de judecată a Dorobănției dată în pricina pentru niște table de fier ce a avut stegarul Gheorghe, epistatul caselor marelui logofăt Dinicu Golescu, cu Nicolae, omul căminarului Filip. (*Original*).

DOCUMENTE

I

1594 mai 30. București.

Mihai Viteazul întărește bisericii Domnești stăpînirea peste patru prăvălii din cele opt pe care le construise Alexandru voievod, iar cu celelalte patru miluiește pe urmașii răposatului Neagu cel bătrîn, fost preot multă vreme la sus numita biserică. (Copic).

Cu mila lui Dumnezeu Io Mihail voevod și domn a toată Țara-Romînească, feciorul marelui și prea bunului Pătrașcu voevod.

Dat-am domnia mea accastă carte a domniei mele sfintei și dumnezeceștii biserici domnești din curtea domniei mele, ca să fie patru prăvălii acelea care sînt lîngă prăvăliile sfintei Troițe de la Tichigii. Pentru că aceste prăvălii și încă și cu alte patru prăvălii au fost făcute de răposatul bătrînul Alexandru voevod și au fost miluit cu aceste mai sus zise opt prăvălii sfînta biserică domnească, dar pre acea vreme au fost eclisiarh la sfînta biserică popa Neagul cel bătrîn, însă acest preot au fost slujit și de mai nainte vreme la mulți trecuți domni bătrîni. Întru aceia răposatul Alexandru voevod au miluit sfînta biserică cu aceste opt prăvălii, însă să fie la mîna popii Neagului pînă cînd va fi el viu cu sufletu. Apoi popa Neagul el nu și-au făcut cărți ca să le fie numai în viața lui, ci și-au făcut cărți, ca să fie ale lui de baștină.

După aceia popii Neagului întîmplîndu-i-să moarte, feciori odrasle din trupul lui n-au rămas nimenea, ci au rămas acele prăvălii pre mîinile altor oameni din partea rudeniilor lui. Deci domnia mea am socotit împreună cu prea sfîntitul părintele nostru chir vlădica Mihail mitropolitul și împreună cu toți cinstiții boierii domniei mele, cu eclisiarhul și cu proții care slujesc la sfînta biserică, ei alt venit de nicăeri nu au, și totdeauna slujesc și pomenesec la sfîntul jertfelnic pre toți răposații domni trecuți, și din popa Neagul feciori

n-au rămas din trupul lui. Însă așa am socotit că și acest mai sus zis preot, popa Neagul celisiarh, el încă au fost preot socotit și cinstit de către toți domnii trecuți și pentru slujba ce au slujit mai denainte. Pentru aceia am socotit și am ales, că nu să cade a fi nici lui fără pomană, ei am dat domnia mea și am miluit dintru acele opt prăvălii să fie la sfînta biserică de hrană celisiarșilor și preoților care să vor întîmpla slujitori la sfînta biserică, ca și ei să aibă pentru ce pomeni la sfînta proscomidie. Iar celelalte patru prăvălii domnia mea le-am lăsat și le-am dat la rudele popii Neagului, ca să-i fie lui pomană, să-l pomenească pre el pentru slujba lui ce au slujit mai nainte, așa am tocmiț și am dat domnia mea.

Drept aceia am dat domnia mea sfîntei bisericii domniei mele, ca să fie mai sus zisele prăvălii ohabnice nemîșcate, și rudeniile popii Neagului așijderea celelalte patru prăvălii. Și încă am întărit și am pecetluit acest așăzămînt al domniei mele, împreună cu prea sfîntitul părintele nostru vlădică Mihail și am legat cu mare blestem și cu groaznică afurisanie, ca oricine s-ar ispiti a strica și a le lua, aceluia să-i strice dumnezeu trupul lui și în veacul viitor sufletul lui, și să fie blestemat de 318 sfînți părinți de la Niechia. Iată și mărturii: jupan Mitrea *vel* dvornic, jupan Andrei *vel* logofăt, jupan Pangrat *vel* vistier, jupan Dumitru *vel* spătar, jupan Pană *vel* comis, jupan Sîrbul *vel* stolnic, jupan Manta *vel* paharnic, jupan Cuci *vel* postelnic, ispravnic.

Insumi domnia mea am zis.

Și am scris eu Dan ot Buzău în orașul București.

30 mai, 7102 [1594].

Academia R.P.R., ms. 403. f. 17.

2

1595 mai 2. București.

Mihai Viteazul întărește lui Stamate din București partea de moșie ce-a cumpărat-o în Înbrobodiți de la Șarba și Tatomir. (Original).

Cu mila lui dumnezeu creștin Mihail voevoda și domn a toată Țara Ruminească, fecior marelui și prea bunului răposatului Petrașco voevoda.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stamate den București și cu fiu-său anume Cherghe, și cu feciorii lor cîți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor moșie Înbrobodiți partea Șarbei și partea lui Tatomir nepot de frate ei; și dentru-o moară a treia parte cu locul. Pentru că au cumpărat Stamate de la Șarba și de la Tatomir toată partea lui de moșie de la Înbrobodiți, însă partea lui den moșie den mijloc oricîtă se va aleage de preste tot hotarul, drept 700 de aspri gata.

Și iar au cumpărat Stamate de la Rada fata Stoicăi toată partea ei de moșie, însă în cîmp 50 de stînjeni, oricîtă se va aleage de preste tot hotarul, și

de în apă, cu vad de moară și cu braniștea, drept 1100 de aspri gata. Și au vîndut acești numiți oameni ce sînt mai sus scriși accaste ci mai sus zise moșii de a lor bună voc și cu știrea tuturor fraților lor, și cu știrea tuturor megieșilor de pren pregiurul locului den sus și de în jos și de înaintea domnii mele.

Drept aceasta am dat și domnia mea lui Stamate și fiu-său lui Gherghe accaste ci mai sus sînt zise moșii și mori și cu braniștea, ca să le fie lor moșie statornică lor și feciorilor lor, nepoților și strenepoților; și de către nimeni neclătit preste zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii încă am pus domnia mea pre: Mitrea mare dvornic, Andrei logofătul, Pangratie vistiariul, Dumitrache spătariul, Pană comisul, Sîrbul stolnicul, Manta peharnicul și Cuce marele postelnic. Și ispravnic Andrei marele logofăt.

Și iaste scrisă de un Mușat logofăt la scaunul curții Bucureștilor, *meșița* mai 2 dni, *vă leat* 7103 [1595].

Arh. St. Buc., ms. 1418.

Original, pergament. slav, stare perfectă, pecete timbrată. Are o copie veche.

3

1626 iulie 20. București.

Alexandru voievod întărește mai multe cumpărături de locuri și prăvălii lui Sima neguțătorul, feciorul lui Iani Stati Sara. (Original).

† Cu mila lui dumnezeu, Io Alexandru voievod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prea bunului Io Radul voievod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui negustor anume Sima, fiul lui Iane al lui Stati Saro, și cu fiii săi, cîți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie un loc de prăvălie aci în orașul domniei mele, în București, cît se va alege împrejur, care este între Manta iconomu și între Gașpar Mața; pentru că acest loc de prăvălie, mai sus scris, a fost de moștenire a lui Sima negustorul, fiul lui Iani al lui State Saro, încă de mai nainte vreme, din zilele altor bătrîni domni, de demult, din moși strămoși.

Iar să-i fie lui Sima negustorul, în orașul București, loc pentru două prăvălii alături care este între prăvălia lui Sima negustorul, aceasta de moștenire mai sus scrisă și între prăvălia sfintei mănăstiri din Plumbuita de la Colentina, cu curte și cu grajd și cu poartă la curte să intre cu carul. Are ușe dinspre uliță cît să intri numai cu sămărașul, pentru că acest loc, pentru două prăvălii, mai sus zis, a fost de moștenire a lui Gașpar Mața. Apoi cînd fu acuma, în zilele domniei mele, după moartea lui Gașpar Mața, Gheorghe Miho el a vîndut acel loc pentru două prăvălii, mai sus scris, lui Isar negustorul și fără știrea lui Sima negustorul. Deci întru aceia Sima negustorul, el, dacă a prins de veste cum că vor alții să se amestece la averea lui, el nu s-a încrezut, ci a venit Sima negus-

torul înaintea domniei mele, în marele Divan, și înaintea tuturor boierilor și s-a pîrît de față cu Isar negustorul pentru acel loc de prăvălii, mai sus scris, ce este lingă el.

Deci întru accia domnia mea am căutat și am judecat după dreptate și după legea lui dumnezeu, împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, și am adevărit domnia mea, cum că este mai volnic și mai drept ca să cumpere Sima neguțatorul acel loc de prăvălie, decît alți străini din altă parte, ca să se amestece la averea lui.

Și am dat domnia mea, cu Divanul, lui Sima neguțatorul de a aruncat toți banii lui Isar neguțatorul înapoi, atuncea, în Divan.

Și am luat domnia mea toate cărțile lui Gheorghe Miho de cumpăratură din mîna lui Isar neguțatorul și le-am dat pe toate în mîna lui Sima neguțatorul, pentru că el e mai volnic a le cumpăra. Și a rămas Isar neguțatorul și Gheorghe Miho de lege și de judecată dinaintea domnii mele din Divan, cum ca mai mult amestec nimeni să n-aibe cu acest loc de prăvălii ce a fost a lui Gașpar Mața, să-l ție numai Sima neguțatorul, pentru că l-a ajuns cu legea și cu judecata dinaintea domnii mele din Divan. Și s-a adevărit cum că Sima neguțatorul este mai moștean pe acest loc.

Drept aceia am dat domnia mea lui Sima neguțatorul ca să-i fie aceste locuri de prăvălii, mai sus zise, ocină de baștină și în ohabă, feciorilor și nepoților și strănepoților. Și de către nimenca neclintite, după zisa domnii mele.

Iată deci și martori așează domnia mea: jupan Papa vel dvornic și jupan Hzirea vel logofăt și jupan Trufanda vel vistier și jupan Miho vel spătar și Vartolomi vel stolnic și Bratul vel comis și Apostol vel paharnic și jupan Costandin vel postelnic și ispravnic Hzira vel logofăt.

Și a scris Lepădatu în cetatea București, luna iulie 20 zile și de la Adam în anul 7134 [1626].

† Io Alexandru Voevod din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, I.IV—4.

Original slav, pergament (46,5—35,5); monogram mare în chinovar, pecete aplicată timbrată în față, mare, rotundă, de ceură roșie, cu legenda: «Io Alexandru voevod, fiul lui Radul voevod, și domn Țării-Rominești».

Pecetea e prinsă de document cu un șnur galben de mătase împletit în două șuvițe.

Traducere de St. Nicolaescu la 27 februarie 1907.

4

1626 septembrie 17. București.

Mihai săbiarul și călugărița Maria dau mărturie în legătură cu un loc de patru prăvălii, de pe Ulița Turcilor, al preotului Dumitru, care a fost împresurat de Stanciul logofăt, Spiridon logofăt și Șerban feciorul lui Siman. (Original).

† Scris-am eu Mihai săbiiarul și călugărița Maria schimnica de la biserica popei Neanciului la ai noștri cinstiți și preaiubiți părinți: părintele popa Vâlcea cliseariul și popa Dumitru și Staico vornicul și Ianc portariul și la uncheașul Dumitru județul multă sănătate vă trimețtem domnia voastră.

Asta vă dăm știre domnia voastră pântru rândul părintelui popei lu Dumitru și al preoteasei lui Ștefanii, să știți domnia voastră că au venit aicea la părintele vlădica de se-au jăluit cum i-au înprisurat Stanciul logofătul și Spiridon log.[ofăt] și Șerban, feciorul lui Siman, loc de 4 prăvălii, însă anume locul den Ulița Turcilor, den prăvăliile Predii spătariul până în pimnița lu Dumitru Hagi.

Și au spus părintele popa Dumitru părintelui vlădicăi că eu și această călugăriță știm rândul acelu loc. Deci am mersu la părintele de am mărturisit cum amu știut cu sufletele noastre și am spus că iaste locul popei lu Matei den su[s] den Ulița cea Mare pre Ulița Turcilor, tocma până în mijlocul pimniții lu Dumitru Hagi.

Și așa mărturisim și naintea moliftelor voastre șa a domnia voastră.

Și se-au aflat și acia în București prioteasa Ioana de au mărturisit cum mărturisim și noi, ce ia [ea] nu se-au crezut. Ce noi i-am făcut părintelui popei lu Dumitru această carte a noastră să-i fie de credință și naintea divanului domnu nostru de vor merge să se întreabe.

Aceasta am scris, să fiți domnia voastră sănătoși.

Pis sept.[emvrie] 17 dni, leat 7135 [1626].

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—5.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, pecete inelară în tuș.

5

1626 decembrie 26. Bucuresti.

Paraschiva și Ianiu, feciorii lui Firea croitorul, vînd lui Dumitru șătrarul și fiului său Stoica un loc de casă, pentru 2000 bani gata. (Original).

Scris-am noi Paraschiva și Ianiu, feciorii Firăi croitorul, acesta al nostru zapis ca să fie la mîna lui Dumitru șătrariul și a fiu-său Stoicăi pentru să se știe că le-am vîndut noi Paraschiva și Ianiu un loc de casă al nostru, de la tată-nostru Fira. aicea în București, lângă pimnița popei lui Gherghi, de în jos, drept 2000 de bani gata.

Și ne-au dat Dumitru croitorul [?] și cu fiu-său Stoica banii toți gata în mâinele noastre. Însă le-am vîndut numai partea de loc a tătine-nostru Firăi, cătă iaste și în lung și în larg. Și l-am vîndut noi de a noastră bună voie cu știrea tuturor vecimilor și de în sus și de în jos.

Deci le-am făcut lui Dumitru și fiu-sau Stoicăi acesta al nostru zapis ca lor să le fie acest loc de casă ce le-am vândut noi moșie, lor și feciorilor lor și nepoților lor, în veci să-l ție cu bună pace pentru că au dat banii lor de în bucate dercapte și să aibă credință să-și facă și cartea orașului.

Și mărturii sânt popa Drăgoiu, i Paraschi[va] croitorul, i Dumitru croitorul, Siınca portariul, i Dobre cojocariul, i Antonie șătrariul, i Todor vâtaf de șătrari, i Stoica (*vătahul de*)¹ șetrariul cel mare, i Neculachi cismariul.

Și am scris cu Dragoman logofăt.

Dechemvrie 26 dni, vă leat 7135 [1626].

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—19.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; întărit cu două peceți inclare în tuș negru puse de Paraschiva și Ianu.

6

1629 mai 10. București.

Alexandru voievod scutește de toute dajdiile pe preoții, diaconii și grămăticii de la biserică Domnească. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru voievod și domn a toată Țara-Românească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Io Iliș voievod.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele acestor preoți și diaconi și grămălici, anume popa Borcea eclisiarh, i popa Ivan, i popa Dragul, i Stanciul diaconul, i Costea grămăticul, i Udrea grămăticul, i Bratul grămăticul, i Șteful grămăticul de la sfînta beserică din clirosul domniei mele din Curte, de la orașul domniei mele din București, hramul Buna Vestire Născătoare de Dumnezeu.

Ca să fie de acum înainte casele lor și bucatele lor în pace și slobode de bir și de bou și de oae seacă și de cal și de miare și de ceară și de galbeni și de cai de olac și de vinăriciu și de păhărnicie și de schimbul banilor și de găleata cu fin și de untdelemn și de dijmă și de *năem* și de împrumutare și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domniei mele, de nimic bîntuiala să n-aibă, pentru că singur domnia mea i-am ertat pre dînșii, ca să odihnească în zilele și în viața domniei mele, precum au fost ertați și în zilele altor domni bătrîni, de cînd iaste sfînta beserică a domniei mele și de răposatul Radu voievod și de fiul său Alexandru voievod.

Și am văzut domnia mea și cărțile acestor domni de pace și de ertăciune. Așijderea i-am ertat pre dînșii și domnia mea numai ei să aibă a păzi sfînta beserică cu slujbă neîncetat ziua și noaptea și să aibă a pomeni pre domnia

¹ Aceste două cuvinte sînt tăiate în original.

mea și pre părinții domnii mele și pre alți răposați domni la sfânta dumnezeiasca liturghie.

Drept aceia și tu județule cu 12 pargari din orașul domniei mele din București și din Tîrgoviște, și vouă birarilor și voi toate slugile domniei mele care veți umbla în slujbele ce sînt mai sus scrise, iar voi încă să vă feriți și în pace să lăsați pe preoții și diaconii și grămăticii din clirosul domniei mele ce s-au scris mai sus, de toate dăjdiile. Nimeni de nimic să nu învăluiască preste această carte a domniei mele, pentru că acel om rău va păși de către domnia mea. Încă și blestem am pus domnia mea după petrecerea domniei mele, pre carele va alege domnul Dumnezeu a fi domn Țării-Romînești, au din fiii domniei mele, au din rudeniile noastre, sau după păcatele noastre dintr-alt neam. De va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de milă și de ertare preste tocmeala ce iaste mai sus scris, pre acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, și în veacul viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va întări, nici va înnoi, ci va călca și va strica cartea domniei mele, acela să fie proclat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alți necredincioși jidovi.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe jupan *Hzirea vel dvornic*, i jupan [*loc liber*]¹ *vel logofăt*, i jupan [*loc liber*]¹ *vel vistiar*, i jupan *Mihu vel spatâr*, i jupan *Dumitrache vel stolnic*, i jupan *Diamandi vel comis*, i *Costandin vel paharnic*, i jupan *Condilo vel postelnic*.

Și *ispravnic [loc liber] vel logofăt*.

Și am scris cu *Lepădat logofăt*, în scaunul orașului București.

10 mai, 7137 [1629].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 18 verso și 19.

7

1629 august 20. București.

Alexandru voievod întărește bisericii Domnești stăpînirea peste un fost loc domnesc pe care fusese biserica doamnei Maria, stricată de oștirile lui Sinan Pașa. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Alexandru voevod și domn a toată Țara-Romînească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Io Iliăș voevod.

Dat-am domnia mea această carte a domniei mele sfintei și dumnezeestii bisericii domnii mele care iaste în orașul domniei mele, în București, bramul Blagoveștenia, Născătoarei de Dumnezeu, și preoților și diaconilor care sînt

¹ A se vedea în documentul următor numele hoierilor care dețineau aceste dregătorii.

slojitori sfintei biserici. Ca să fie sfintu bisericii domniei mele din oraşul ce s-au scris mai sus, locul bisericii doamnei Mariei cu tot locul împrejur cît s-ar alege, şi cu loc de prăvălii despre uliţă, în lung şi în lat. Însă să se ştie din locul Neagului, nepotul popii Bratului, pînă la pod la răspîntii, drept Stanciul logofătul. Pentru că acel loc de biserică al doamnei Mariei şi cu locul de prăvălii au fost loc domnesc. Apoi de cînd Sinan Paşa, iar biserica doamnei Mariei ca s-au stricat şi au rămas pustie, numai pămîntul.

Deci cînd au fost acum în zilele domniei mele, întru a doua domnie, iar domnia mea am socotit cu toţi cinstiţii boierii domniei mele dimpreună şi văzînd domnia mea cum această sfîntă biserică a domniei mele din oraş, alt venit nu are de nicăirea, iar domnia mea însumi am dat şi am miluit pe sfînta biserică a domniei mele cu acel loc de biserică al doamnei Mariei şi cu tot locul de prăvălii cum s-au scris mai sus, ca să-i fie sfintei bisericii domniei mele moşie de baştină şi domniei mele vecinică pomenire, iar dumnezeuştilor preoţi de hrană şi de chiverniseală şi de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată şi blestem punem domnia mea, după mutarea domniei mele, pre cine va alege domnul dumnezeu a fi domn Ţării-Rumîneşti, au din fiii domniei mele, au din rudeniile noastre, sau după păcatele noastre sau din alt neam, de va cinsti şi va înnoi această carte a domniei mele de milă, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească şi să-l păzească întru domnia lui, şi în veacul viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti şi nu va înnoi şi nu va întări această carte a domniei mele, ei o va strica şi o va călca şi o va defăima, acela să fie proclat şi anatema şi afurisit de 318 sfînti părinţi de la Nicheia şi să aibă parte cu Iuda şi cu Aria la un loc.

Iată şi mărturiu punem domnia mea pe: jupan Hzicea vel dvornic, i jupan Papa vel logofăt, i jupan Dumitraşco vel vistier, i jupan Mihu vel spatar, i Dumitrache vel stolnic, i jupan Diamandi vel comis, i jupan Costandin vel paharnic, i jupan Condilo vel postelnic. I ispravnic Papa vel logofăt.

Şi am scris eu Lepădat, în oraşul Bucureşti, în luna lui august 2, 7137 [1629].

Academia R.P.R., ms. 403. f. 17 verso şi 18.

Doc. e regestat de G. D. Florescu. *Din vechiul Bucureşti*, Buc., 1935. p. 51.

8

1630 ianuarie 13. Bucureşti.

Leon voievod dă bisericii Domneşti, preoţilor şi diaconilor de acolo, locul bisericii doamnei Maria şi un loc de prăvălie, fiindcă acestea fuseseră mai înainte locuri domneşti. (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Leon voevod şi domn a toată Ţara-Rumîncască, feciorul marelui şi prea bunului răposatului Ştefan voevod. Dat-am domnia

mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii bisericii domnești care iaste la scaunul domniei mele în București, unde iaste hramul Buna-Vestire a prea sfintei de dumnezeu Născătoarei, și preoților și diaconilor cîți slujesc sfintei biserici ca să fie sfintei biserici precum s-au zis mai sus, a scaunului domniei mele, locul bisericii doamnei Marici și cu tot locul după împrejur, oricît să va alege și cu locul de prăvălie de la uliță în lung și în lat. Însă ca să știe din locul Seghilovii, nepotul popii Bratului, pînă la locul răsîntiei, drept locul Stanciului logofăt. Pentru că acest loc al bisericii doamnei Marici și cu locul de prăvălie el au fost loc domnesc, apoi acea beserică a doamnei Mariei s-au stricat pînă la temelie și au rămas numai pămîntul pustiu și deșărt, așa au fost rămas locul acela pustiu de atuncea pînă în zilele iui Alexandru Iliăș voevod întru a doua domnie a lui al țării aceștia. Atuncea domnia lui, Alexandru Iliăș voevod, dupre cum s-au zis mai sus, el au socotit dempreună cu toți cinstiții boierii domniei lui cum s-au zis această mai sus beserică Domnească din scaunul acesta neavînd cîștig și venit de nicăirea.

Drept aceia au dat și au miluit pre sfînta beserică Domnească cu acet loc ce s-au zis mai sus, care au fost al bisericii doamnei Marici, și cu tot locul dimprejur de prăvălii cum s-au scris mai sus. Drept aceasta și domnia mea văzînd cartea domniei sale pentru această milă și dăruire a sfintei bisericii întărită cu blestem, am dat și domnia mea și am miluit pre sfînta beserică domnească cu acest loc tot după cum s-au scris mai sus, ca să fie sfintei biserici de baștină și obabnică și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele. Și încă și blestem am pus domnia mea ca, după petrecania domniei mele, pre care va alege domnul dumnezeu a fi domn Țării-Rumînești sau din fiii domniile mele sau din neamul nostru, sau după păcatele noastre sau din alt neam, de va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele de milă, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în scaunul domniei lui și sufletul lui în veacul cel viitor, iar de nu va cinsti și nu va înnoi și nu o va întări această carte și milă a domniei mele ci o va călca și o va strica și o va sparge, acela să fie procler, afurisit, și anatema de Tatăl și Fiul și de sfîntul Duh, Troiță de o ființă și de 318 sfînti părinți de la Nicheia. Și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea, pe Ivașco *vel* ban și pe jupan Hrizea *vel* dvornic, i jupan Vlad *vel* logofăt, i jupan Iane *vel* vistier și jupan Mihul *vel* spătar, i jupan Mușat *vel* stolnic, i jupan Conda *vel* comis. i jupan Vasilic *vel* paharnic i jupan Dumitru *vel* postelnic. Și au fost ispravnic pă acest hrisov jupan Vlad *vel* logofăt.

Și am scris [eu] Radu Năsturel *vtori* logofătul în scaunul Bucureștilor.

13 ianuarie, 7138 [1630].

1630 ianuarie 14. București.

Leon voievod dă preoților și diaconilor, de la biserica din Curtea domnească, scutire de orice fel de dajdii, pentru casele și bucatele lor. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Leon voevod și domn a toată Țara-Rumînească, feciorul marelui și prea bunului răposatului Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, acestor preoți și diaconi, anume popa Borcea eclisiarh și popa Ivan și popa Dragul și Stanciul diaconul de la sfânta biserică din clirosul domniei mele, din Curtea domnească a orașului București, unde iaste hramul Buna vestirea Născătoarei de Dumnezeu.

Ca să fie de acum înainte casele lor și cu bucatele lor în pace și slobode de bir și de bou și de oaie seacă și de cal și de miare și galben și de cai de olac și de vinăriciu și de păhărnicie și de schimbul banilor și de găleata cu fin și de untdelemn și de dijmă și de năcm și de împrumutare și de toate slujbele și mîncăturile cîte sînt preste an în țara domniei mele, de nimic bîntuială să nu aibă, pentru că am iertat domnia mea pre dînșii ca să se odihnească în zilele domnii mele, cum au fost iertați și la alți domni de cînd au fost zidită sfînta beserică. Că am văzut domnia mea și cărțile altor domni ce-au fost mai nainte de noi: cartea Radului voevod și a fiu-său Alexandru voevod, de iertare și de odihnă.

Și așijderea am iertat domnia mea pre dînșii ca ei odihnindu-se să poată încă mai mult, fără de toată turburarea, a păzi sfînta beserică, cu slujbe neîncetat ziua și noaptea și pre noi și pre părinții noștri cu osirdie să ne pomenească întru dumnezeeștile liturghii și pre toți domnii ce s-au pristăvit. Pentru aceasta și tu județule cu 12 pargari din orașul domnii mele din București și voi birarilor și altor slugi ale domniei mele carii umblați în slujbele ce sînt scrise mai sus, vouă așa să poruncește de la domnia mea, ca foarte să vă feriți de casele preoților și a diaconilor domniei mele și să-i lăsați în pace de toate dajdiile ce s-au zis mai sus. De nimic să nu le faceți supărare, preste această carte a domniei mele, că unul ca acela om, urgii și pedepsit va fi supus de domnia mea și mult rău va păți.

Iată și blestem am pus domnia mea, după petrecerea domniei mele, pre cine va alege domnul Dumnezeu a fi domn Țării-Rumînești, au din fiii domniei mele, sau din rudeniile noastre, sau din alt neam, de va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele care iaste de mila preoților și a diaconilor de la beserica domniei mele, pre unul ca acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui, iar în veacul viitor sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi ci o va sparge mai vîrtos și

o va călea, pre acela domnul dumnezeu să-l zdrobească aici cu trupul, iar în veacul viitor sufletul lui, și să fie proklet și anatema, de Tatăl și de Fiul și de Sfintul Duh, Troiță sfântă de o ființă și nedespărțită, și de 318 sfinți părinți de la Nicheia, și parte să aibă cu Iuda și cu Aria la un loc.

Iată dar și mărturia am pus domnia mea, pe jupan Ivașco *vel* ban de la Craiova, i jupan Hrizea *vel* dvornic, i jupan Vladul *vel* logofăt, i jupan Dumitrache *vel* vistier, i jupan Miho *vel* spatar, i jupan Conda *vel* comis, i jupan Mușat *vel* stolnic, i jupan Vasilie *vel* paharnic, i jupan Ianache *vel* postelnic. Și ispravnic jupan Vladul *vel* logofăt. Și am scris eu Radu Năsturel în scaunul orașului București, în luna lui ghenarie 14, 7138 [1630].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 20 verso — 21 verso.

10

1632 decembrie 11. București.

Matei Basarab dă scutire de toate dăjdiile și mîncăturile cîte sînt peste an, pentru casele și bucatele preoților și diaconilor de la biserica Domnească. (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Matei voevod și domn a toată Țara-Romînească, nepotul marclui și prea bunului bătrînului răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele tuturor preoților de la sfînta biserică a domniei mele din București, anume popei Borcea eclisiarhul și popei Ivan, i popei Dragul și diaconului Stanciu și diacon[ului] Dumitru, ca să le fie casele și bucatele ce vor avea, în pace de bir și de galben, de fum, de împrumută, de vinăriciu, de păhărnicie, de pivniță, de plocon, de miare cu ceară, de birul calului și de al bouului, de cai de olac și de toate dăjdiile și mîncăturile cîte sînt preste an, în țara domniei mele. Pentru că i-am iertat domnia mea de acestea de toate, pentru slujba ce slujesc sfintei biserici și ziua și noaptea neîncetat.

Drept aceia și voi toate slugile domniei mele și voi vinăricerilor și voi păhărniceilor și voi care umblați de fum, încă să aveți a-i lăsa în bună pace, de nimic să nu-i învăluți; și tu județ cu 12 pîrgari foarte să te ferești de casele și de bucatele acestor preoți ce sînt mai sus scriși, de nimic val sau bîntuială să nu aibă. Iar care să va ispiti a-i învălui oridece, acela om, mare certare și mare urgie va avea de către domnia mea, că așa este porunca domniei mele.

11 dechemvric, 7141 [1632].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 19—19 verso.

1634 iunie 11. București.

Matei Basarab întărește bisericii Domnești un loc pe care doamna Stana, fata răposatului Mircea voievod și a doamnei Maria, ridicase o biserică ce fusese distrusă în zilele lui Sinan Pașa. (Copic).

Cu mila lui Dumnezeu Io Matei voevod și domn a toată Țara-Rumîncască, nepotul marelui și prea bunului și bătrînului răposatului Io Basarab voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei bisericii domniei mele cei dumnezeești care iaste în orașul domniei mele la București în Curte, hramul Bunei Vestiri, a Născătoarei de Dumnezeu, și preoților și diaconilor și tuturor cîți sint slugitori sfintei biserici.

Ca să fie sfintei biserici a domniei mele care iaste din orașul cel mai sus scris, locul bisericii doamnei Stanii fata răposatului Io Mircea voevod, care au fost jupîneasa lui Ivan Noroci biv vel logofăt. și a doamnei Mariei, cu toate locurile ceale după împrejur oricîte să vor alege, și cu loc de prăvălie de la uliță în lung și în lat. Însă să știe din locul Neagului nepotul popci Bratului pînă la podul răsîntiei în dreptul Stanciului logofăt și pînă la ziditura Curții. Pentru [că] acest loc de biserică al doamnei Stanei și al Mariei și cu locul de prăvălie au fost loc domnesc, apoi în zilele lui Sinan Pașii pre acea biserică a doamnei Stanei și a Mariei o au stricat pînă în temelie și au rămas numai pămînt pustiu și tot așa au rămas și au stătut locul acela pustiu de atuncea pînă în zilele lui Alexandru voevod Iliăș, întru a doua domnie a lui în pămîntul acesta.

Deci atuncea domnia sa Alexandru Iliăș voevod, cel mai sus zis, au fost socotit cu toți cinstiții boierii domniei sale cum că această mai sus zisă biserică domnească din curtea aceasta a orașului acestuia alt cîștig și venit de nicăiera nu are. Drept aceea au dat și au miluit pre sfînta biserică cea domnească cu locul acesta ce s-au zis mai sus ce au fost al bisericii doamnei Stanei și a Mariei și au dăruit și au închinat ca să fie acea biserică metoh bisericii domnești din Curte cu tot locul de prăvălii după împrejur, pe cum serie mai sus.

Iar după aceea cînd au fost în zilele domniei mele, iar preoții de la sfînta biserică a domniei mele ei au avut pîră înaintea a tot Divanul cel mare cu o fâmee anume Neaga cu care au fost șezut cu casa ei pe locul bisericii doamnei Stanei și a Mariei ce s-au numit mai sus, și au venit de s-au pîrit înaintea domniei mele. Și așa pîra Neaga cum că o au fost miluit Leon voevod cu acel loc, unde au fost casa ei, și au scos Neaga și niște cărți mici cu incl. iar popa Borcea eclisiarh și alți preoți și diaconi de la sfînta biserică ai domniei mele ei au scos cartea lui Alexandru voevod și cartea lui Leon voevod, de milă cu mare blestem.

Apoi am căutat domnia mea și am judecat după dreptate și după lege împreună cu toți cinstiții boierii domniei mele și am adevărit domnia mea

cu tot Divanul, cum că nu are nimic treabă cu locul besericii. Și au rămas Neaga de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am luat și cărțile ei cum de acum să nu aibă nici un fel de treabă cu locul besericii. Pentru accia și domnia mea văzînd cărțile lui Alexandru Iiaș voevod și a lui Leon voevod pentru această milă și dăruire a sfintei beserici, întărite cu blestem, am dăruit și domnia mea și am miluit pre sfînta beserică a domniei mele cu tot locul ce s-au scris mai sus, ca să fie sfintei beserici moșie ohabnică și dumnezeștilor preoți și diaconi spre hrană și chiverniscală, iar domniei mele vecinică pomenire. Și de nimenca să nu să clătească după zisa domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea, după petrecerea domniei mele, pre carele va alege domnul dumnezeu a fi domn Țării-Rumînești, au din neamul domniei mele, sau după păcatele noastre din alt neam, de va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, de milă, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va înnoi, nici va întări această carte a domniei mele de milă, ei o va călca și o va strica, acela să fie proklet și anatema de Tatăl și de Fiul și de sfîntul Duh, Troița cel de o ființă, și de 318 sfinți părinți de la Nicheia și să dobîndească partea Iudii și Ariei și cu dinșii să sălășluiască la un loc.

Iată dar și mărturiile am pus domnia mea, pe jupan *Hzizea vel ban* de la Craiova, i jupan *Ivașco vel dvornic*, i jupan *Grigorie vel logofăt*, i jupan *Dumitru vel vistier*, i jupan *Mihai [Mihu] vel spatari*, i jupan *Vasilie vel stolnic*, i jupan *Buzica vel comis*, i jupan *Vucina vel paharnic*, i jupan *Costandin postelnic*.

Și ispravnic jupan *Grigorie vel logofăt*. Și am scris cu *Bratul logofăt* în scaunul orașului *București*.

S-au scris în luna lui iunie 11, 7142 [1634].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 19 verso — 20 verso.

Doc. e regestat de G. D. Florescu, *Din vechiul București*, Buc., 1935, p. 51.

1635 aprilie 10. București.

Popa Galintoiu mărturisește că m-rea Sf. Ioan are o prăvălie primită danie în Tîrgul de Sus, lîngă biserica lui popa Plăcintă. (Original).

† Adecă eu popa Galintoiu ot s-tii Ioanu, să se știe de o prăvălie ei avemu în Tîrgulu de Sus pe lîngă beserica popii lu Plăcintă, pă den susu de Stamatie și pe lîngă Oprea podarulu, dată de pomană de [c]titori, ca să fie mănăstirii moșie, unde șade Dumitru stegariulu și fămeaia lui Stana. Și chiria lui căte

2 costande, ca să fie de tămăie la sfânta rugă; în zile[le] răposatului Mateiu voevod domnia aicea în București.

Și mărturie popa Anghelu și Manta diiaconul și Stanciulu Falafanta, Pis u București, measița Aprilii 10 dni, vleit 7143 [1635].

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan București, XII—1.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; întărit cu 2 peceti inelare, octogonale, în tuș negru.

13

1638 aprilie 8. București.

Logofătul Dumitru vinde lui Ghinea cojocarul, pentru 8000 de bani, un loc de casă, situat lângă biserica Grecilor și casa spătarului Preda. (Original).

Adecă cu Dumitru logofăt scriu și mărturisesc cu acesta al meu zăpis să fie de credință la mâna jupînului Ghinci cojocariul cum să știe că i-am vîndut eu locul casei den București, care loc fostu-l-am cumpărat de la Udrea ot Radăcinești și de la Danciul fratele Drăgăiceii și locul ce-am cumpărat de la meșter Paraschiva croitor, dendărătul casei Neacșăii fata lui Dobre cojocar. Și acest loc iaste drept clopotnița besecarecii a Grecilor, iar în fund pînă în casa Predei spătar și a fiu-său Vasilie spătar.

Și i l-am vîndut de a mea bună voe, ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor ce-i va dărui dumnezeu. Și la tocmela noastră fost-au mulți boiari mărturie și preoți, anume: popa Drăgoiu și ginere-său Calotă diacon și popa Manta și jupînul Stanciul Pustiul și jupîn Isar și Nica logofăt, i jupîn Pan, i jupîn Drăghici spătar, i Stana postelnic, i Paraschiva croitor, i Pan cojocar, i Iane cojocar, i Costea cojocar și alți mulți boiari care-și vor pune pecetile și iscăliturile mai jos. Aceasta am scris eu cu mâna mea.

Aprilie 8, leat 7146 [1638].

Eu Dumitru logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—7.

Original, hîrtie, bine păstrat, întărit cu iscălitura și pecetea inelară, în tuș negru, a vînzătorului. Frumoasa piatră antică a inelului s-a imprimat foarte bine.

14

1639 ianuarie 12. [București].

Crăstea (Hristo Muso) neguțătorul schimbă partea lui dintr-o pivniță cu pivnița lui Iorgache vornicul, pentru care mai dă în plus 10 ughi. (Original).

Adecă eu Crăstea neguțătorul scris-am zapisul meu să fie de mare credință la mâna lui Iorgache vornecul cum să se știe că am avut amândoi o pimniță dempreună de la Mara, cu prăvălie cu locul tot. Deci am făcut schimb amândoi de am dat eu Crăstea neguțătorul pimnița de la Mara cu prăvălie, cu locul tot, să o ție toată Iorgache vornecul.

Și mi-au dat mie Iorgache vornecul pimnița lui cea de sus, cu loc cu tot, și am mai dat eu Crăstea neguțătorul ughi 10. Și ne-am tocmit denaintea Ștefului postelnic de Berilești și dinaintea Nicăi lui Șteful și Pan Pepano și Stanciul Vegul cupoț.

Și pentru credință ne-am pus peceteile.

Pis ghenarie 12 dni, vleit 7147 [1639].

† Hristo Muso

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—8.

Original, hîrtie, scrierea grea de citit, interesantă pecete inelară în tuș negru.

15

1640 mai 28. București.

Matei Basarab întărește bisericii Domnești și preoților ei stăpînirea peste o prăvălie, fostă proprietatea lui Stan, unchiul Costii grămăticul, pe care acesta o dăduse ca pomană bisericii doamnei Maria. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara-Rumînească. Dat-am cartea domnii mele sfintei și dumnezeștii biserici a domniei mele din București, și tuturor preoților de la sfinta biserică, ca să le fie un loc de prăvălie cu prăvălie cu tot aici în București, pentru că această prăvălie au fost a lui Stan unchiul Costii grămăticul, deci la pristăvitul lui el au lăsat cu gura lui de l-au îngropat la biserica doamnei Mariei, din zilele lui Mihail Vodă și au dat această prăvălie unde s-au îngropat și el și oamenii lui pentru pomană. Și acea biserică și cu locul și cu alte prăvălii ale doamnei Mariei au fost închinat bisericii domnești, după aceia biserica aceia au ars cînd răotățile, iar această prăvălie o au ținut Costea grămăticul nepotul lui Stan.

Deci cînd au fost acum în zilele domniei mele Costea grămăticul el s-au pristăvit și au lăsat această prăvălie iar unde au fost, să fie pomană cum au fost mai de nainte vreme dată de unchiul său Stan. Și sînt scriși oamenii lor toți pe nume la sfîntul jertfelnic la biserica domniei mele și am văzut domnia mea și zapisul Costii de la moartea lui, cum scrie mai sus. Întraccia și domnia mea încă am dat cum să fie această prăvălie moșie sfintei biserici și preoților ajutoriu în veci, că așa iaste porunca domniei mele.

28 mai, 7148 [1640].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 25.

1640 mai 31. București.

Mitropolitul Teofil întărește babei Anca toată averea lăsată de răposatul ei soț, Costea grămăticul de la biserica Domnească. (Copic).

Scris-am vlădicia mea cartea vlădiciei meale aceștii babe bătrîne anume Anca care au fost fămcee Costii cel bătrîn de la București de la beserica Domnească ca să fie în dealul Bucureștilor răzor de vie, însă răzorul carele iaste despre Ion croitorul, și 2 boi și un cal și o iapă cu mînz și 10 stupi și 3 prăvălii, parte a bărbatului ei Costii grămăticul, toate cîte să va alege. Pentru că acest pogon de vie și dobitoace și stupi și prăvălie, ce scrie mai sus, fost-au date și lăsate de Costea grămăticul la moartea lui femeii lui Ancăi, cu zapise dintii și de apoi, pentru multe zestre ale Ancăi, ce i-au fost petrecut bărbatul ei Costea grămăticul în viața lor, cu zăpis din mîna lui și din viață și de la moarte, cu blestem și cu multe mărturii, ca să facă ce va vrea.

Și iar să să știe că au lăsat Costea grămăticul la vremea lui de moarte o prăvălie la uliță cu pivniță nepotu-său Badii și fraților lui, căci l-au cinstit și l-au socotit în viața lui. Iar altă prăvălie lăsatu-o-au Costea grămăticul la moarte să o vînză după moartea lui să-l pomenească, iar altă prăvălie fostu-o-au lăsat lui Stan unchiul Costii grămăticul, de pomană, la biserica doamnei Mariei din București, ca să să pomenească părinții lui Stan la sfînta și dumnezeiasca liturghie și pă el și pre frații lui. Și acea beserică fost-au închinată metoh la biserica Domnească din cetate, hramul Blagoveștenia. Iar de cînd răotățile, s-au stricat și s-au pustiit biserica doamnei Mariei, apoi au luat Costea grămăticul acea prăvălie de s-au tot hărănit cu dînsa pînă au murit.

Iar după accia cînd au fost acum în zilelele domnului nostru Io Matei Basarab voevod întîmplat-u-s-au Costii grămătic moarte de au murit, deci la moartea Costii grămătic el au lăsat acea prăvălie a unchiu-său Stan la biserica Mitrii dvornecul hramul Sf. Gheorghe ot București pentru pomană. Iar apoi popii domnești de la biserica Domnească ei nu s-au suferit căci au fost biserica doamnei Mariei închinată metoh besericii Domnești, ei au rădicat pîră și au mers popii domnești înaintea divanului de au spus cum că acea prăvălie fostu-o-au lăsat Stan unchiul Costii pentru pomană la biserica doamnei Mariei.

Într-aceia domnul nostru Io Matei Basarab voevod încă o au lăsat și o au dat acea prăvălie să fie pre seama popilor domnești, iar la biserica Domnească, cum au fost mai deînainte vream lăsată de Stan, iar popii de la biserica Mitrii treabă să nu aibă.

Și iar să să știe că au lăsat Costea grămătic, la moarte, popii Boreii elisariul un cal ca să fie de pomană să-l pomenească la sfînta liturghie. Și au lăsat

Costea grămătic femeii lui, Ancăi, cele trei prăvălii care sint mai sus scrise pentru zestrile ei ce s-au cheltuit. Și dintr-aceste bucate și prăvălii și din vii din toate cite sint mai sus scrise să n-aibă nepoții Costii, Dafina și cu feciorii ei Stan și Tudor nici Ilina, nici o treabă, nici cu ce au dat Costea grămătic soției lui, Ancăi, nici cu ce au dat el de pomană.

Și am văzut vlădicia mea zapisul Costii grămătic la mîna Ancăi, și dintîu și de apoi, făcute cu mare blestem, cum cine să va ispiti, preste cuvîntul lui de la moarte, a învâlui ca să ia ceva ce pre unde au dat, acel om să fie blestemat de Vlădica Christos și afurisit de 318 sfinți părinți de la Nicheia, și cu mulți oameni mărturii scriși în zapise anume ot București: popa Borcea icliliarh, i popa Stanciul, i egumenul de la Sf. Ioan, i popa Manta, i popa Tatomir, i popa Mrăzea, i Stoico, i Florea, i Ilie, grămătica domnești de la beserica Domnească.

Iar după aceia cînd au fost apoi după moartea Costii grămătic sculatu-s-au cu pîră nepoată-sa Dafina, nepoată de frate Costii grămătic, și feciorii ei Stan i Tudor de au mers înaintea domnului nostru la divan de s-au pîrit de față cu Anca fâmeia Costii grămătic. Și așa pîriia Dafina zicînd că iaste ea mai volnică să ție aceste moșii ce sînt mai sus scrise decît Anca, și pîriia Dafina de zicea în divan, că au făcut Anca zapisul de la moartea Costii, iar nu l-au făcut Costea. Întru aceia domnul nostru au căutat de au judecat pe dreptate și pre lege împreună cu toți dregătorii domniei lui și au nevoit măriia lui pre Anca fâmeia Costii de au adus pre aceste mărturii preoți pre toți înaintea mării lui în divan în București, cite mărturii sînt scrise în zapis, de au mărturisit toți cu sufletele lor, cum au făcut zapisul Costea grămătic la moartea lui, adevărat, și cum sînt zapisele drepte. Ci au rămas Dafina cu feciorii ei de lege și de judecată deînaintea domnului nostru și a divanului.

Drept aceia au dat domnul nostru Ancăi ca să fie volnică să-și ție prăvăliile și bucatele ce i-au lăsat bărbatul ei Costea grămătic, la moartea lui, cum scrie mai sus, și să aibă bună pace de către Dafina și de către feciorii ei, de nimenca val sau bîntuială să nu aibă și de către toată rudenia Costei grămătic, ci bună pace să aibă.

Drept aceia după cum au lăsat mortul și după cum au judecat domnul nostru cu divanul, judecată dreaptă, pre cartea domnului nostru am făcut și vlădicia noastră această carte, cine să va mai rădica cu pîră asupra Ancăi fâmeia Costii, unii ca aceia să fie procleți și afurisiți și anatema de vlădica Isus Christos și de 318 sfinți părinți de la Nicheia, așijderea și de vlădicia mea și să aibă parte la un loc cu Iuda și cu Aria, și pietrile și fierul să să topească, iar trupurile acelora să nu să mai topească în veci.

De aceasta scriem vlădicia mea.

31 mai, 7148 [1640].

1640 octombrie 28. București.

Ghinea cojocarul vinde jupînului Pană Pepano un loc de casă, cu 60 de galbeni, pe care-l cumpăraseră și el de la Dumitru logofătul din Trăgoviște. (Original).

Adecă eu Ghinea cojocariul scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Pană Pepano ca să știe cum i-am vîndut un loc de casă în oraș, în București, drept clopotnița besearicii a Grecilor, iar în fund pînă în casa lui Vasilie spatar snă Predei spatar, za 60 de galbeni. Care loc l-am fost cumpărat și eu de la Dumitru logofăt ot Trăgoviște, iar Dumitru logofăt încă l-au fost cumpărat acest loc de casă de la Udrea ot Rădăcinești și de la Danciul fratele Drăgaicii și de la Paraschiva meșterul croitorul dendărătul casei Neacșăi fata lui Dobre cojocariul.

Și l-am vîndut cu de bună voe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor vecinilor denprejur ca să-i fie dumnealui moșie și coconilor ce-i va dăruî dumnezeu. Și am pus mulți neguțători mărturii care-și vor pune mai jos pecețile și iscala lor. Și i-am dat și zapisul lui Dumitru logofăt cel de vînzarea acestui loc, la mîna jupînului Pano, ca să-i fie moșie cu pace în veac.

Aceasta am scris ca să știe și pentru mai bună credință mi-am pus pece-tea și iscala.

Pis Dumitru logofăt ot Trăgoviște

Octomvrie 28 dni, leat 7149 [1640].

Arh. St. Buc.. M-rea Stavropoleos, XII—9.

Original. hirtie, scris frumos, întărit cu pecețe inelară în tuș negru și cu o iscălitură grecească indescifrabilă.

1640 decembrie 6. București.

Șteful logofăt vinde jupînesei Todora, soția lui Costea cojocarul, un stîngen de loc pentru 4 ughi și jumătate. (Original).

Adecă eu Șteful logofătul de [din] București scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînesii Todorii, jupîneasă a Costii cojocarul, pentru să se știe că i-am vîndut un stîngen de loc de la curtea mea, drept ughi 4 i pol, bani 30. Și il-am vîndut de a mea bună voe fără nici o silă. Și l-am vîndut cu știrea tuturor vecinilor, și de a sus și de a jos, ca să-i fie dumneaei moșie și ei și coconilor ei și nepoților ei, i ohabnic. Și cînd i-am vîndut acest stîngen de loc au fost și oameni buni vecini, anume: popa Manta, i popa

Drăgoi, i Paraschiva croitorul, i Sima cojocar, i Sima croitor, i Tile croitor, i Isar cupeț, i Necula cupeț, i Ghine cojocar, ginere-său. i părintele Dionisie.

Și pentru mare credință l-am scris eu cu mâna mea și mi-am pus și pecete; însă să fie cu stînjenu alui om. nu cu al meu.

Pis dechemvrie 6 dni, leat 7149 [1640].

Șteful logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—10.

Original, hîrtie, stare bună, întărit cu pecetea și iscălitura originală a logofătului Ștefu și cu încă alte trei iscălituri grecești, indescifrabile.

19

1641 mai 15. București.

Mihalco șelarul vinde jupînului Pană Pepano un loc de casă situat lângă biserica Grecilor și Minea zugravul. (Original).

Adecă eu Mihalco șălarul scris-am acesta al meu zapis *ca să fie*¹ dă mare credință la mâna jupînului Pan Pepano, cum să să știe că am vîndut dumnealui un loc dă casă, în oraș în București, între Paraschiva croitorul și între Stoica nepotu-său, Simir croitorul; și locul cu un cap pînă la besearica Grecilor și de alt cap la Mine[a] zugrav.

Și l-am vîndut drept 4 (loc alb) dă bani gata; și l-am vîndut dă a mea bun[ă] voc și cu voia tuturor oamenilor mei, ca să fie dumnealui moșie.

Și acest loc l-am cumpărat de la popa Gheorghe ot București și am dat și zapisul popei la mâna jupînului Pană.

Și au fost la tocmela noastră mulți boiari și vecini dinprejurul nostru, anume: Paraschiva și Stoica croitori și jupînul Ghinea coj.[ocarul] și jupan Isar cup.[ețul], i Stanciul cup.[ețul] și Pan coj.[ocarul] și jupînul Pan Doni și Iane zugrav și Sima croitorul.

Și pentru credință mi-am pus și peccate.

Pisah az Neagoe logofăt.

Pis mai 15 dni. vleit 7149 [1641].

- † Stoica croitor, mărturie
- † Sima croitor, mărturie
- † Paraschiva croitorul, mărturie
- † Dumitrache Palenos, martor
- † Isachis Cuma, martor

¹ Se repetă în original.

- † Isachis Dono, martor
- † Gheorghe Dono, martor
- † Eu Enachi, mărturie
- † Matei Damaschin, martor
- † Popa Mavrache, iereu

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—11.

Original, hîrtie cu filigran (0,30 × 0,21), foarte bine conservat și întărit cu trei peceți în tuș, aplicate, foarte interesante. Semnăturile 4—7, 9—10 sînt grecești: pe verso o însemnare grecească.

20

1642 ianuarie 6. București.

Matei Basarab dă lui popa Dragul, preoților, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească, scutire pentru casele și toate bucatele lor din oraș sau de la țară. (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara-Rumînească. Dat-am cartea domniei meale popei Dragului cliseriul împreună cu altor preoți și diaconi și grămățici care sînt la clirosul domniei meale de la București ca să fie în pace și slobozi ei și toate bucatele lor de cătră toți ispravnicii scaunului de la București și de cătră toate slugile domniei meale oricari de ce slujbe vor fi, așijderea și de cătră căpitani și de cătră straja de noapte, de cătră nimenea val sau bîntuială să n-aibă ei și casele lor și bucatele lor pre unde vor fi, ori la țară ori la oraș. Iar care dintru ei vor face niscare greșale, popa Dragul cliseriul să aibă a-l judecarea și a-l globirea, iar ispravnicii scaunului să n-aibă treabă a intra în judecata lor. Drept aceia și voi ispravnicilor scaunului și căpitani și voi toate slujile domniei meale, în vreme ce veți vedea această carte a domniei meale, iar voi încă să căutați să vă feriți și foarte în pace să lăsați casele și bucatele lor de toate cum scrie mai sus. Iar cine s-ar ispiti priste cartea domniei meale, mare certare va avea de către domnia mea, că așa este porunca domniei meale.

6 ghenarie, 7150 [1642].

Academia R. P.R., ms. 403, f. 27 verso.

21

1642 septembrie 28. Tîrgoviște.

Stoica șetrarul împreună cu soția și feciorii lui vînd neguțătorului Pană Pepano un loc de casă învecinat cu biserica banului Ghiorma. (Original).

† Adecă eu Stoica șătrarul *snă* Dumitru șătrarul *ot* București, împreună cu femeia mea Prăva și cu feciorii mei Dumitru i Ianache, scris-am acesta al nostru zăpis ca să fie de mare credință la mâna jupînului Pan Pepano neguțătorul. Cum să să știe că i-am vîndut un loc de casă la București, care loc în lat iaste de la locul ce au cumpărat jupînul Pan de la Mihaleo șălarul pînă la locul ce au cumpărat de la Ilina, și în lung iaste de la Ianu zugravul pînă la biserica banului Ghiormăi. Și am vîndut acest loc derept 6000 bani gata, cu voitu tuturoră vecinilor și de în sus și de în jos. Și i-am dat dumnealui zăpisul cel de cumpărătoare ce am cumpărat de la Fira croitorul, fratele lui Avram.

Și am vîndut noi făr de nici o silă și la tocmeală au fost mulți boiari depre împrejurul locului. anume: Tudor *snă* Paraschiva croitorul, i Lupul ginere-său, Sima croitorul, Neculachi cismarul, popa Manta, popa Drăgoi, Mihai ginerele Antonii croitorul. Și la tocmeala acestui zăpis au fost și alți boiari pre nume: pan Stanciul *vori* cluciar *ot* Cocorăști Ostîncești [?], Constandin postelnic, Crăstea vătăf.

Și am scris [cu] Mogoș iuzbașa *za* cerveanii *ot* Păulești cu voia lor, cîți sînt scriși mai sus, *ot* Trăgoviște.

Pis measița septemvrie 28 dni, vleit 7151 [1642].

Sima croitorul
Stoica șătrarul
Mogoș iuzbașa *za* cerveanie
Stanciul cluciar
Pan Coman *ot* Săvești
Eu Ghinea cupeț mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—12.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, întărit cu interesante iscălituri și frumoase peceti, dintre care a lui Ghinea are o piatră gravată.

1644 ianuarie 4. Tirgoviște.

Matei Basarab întărește lui Pană Pepano și fiilor lui mai multe locuri cumpărate în București și diferite alte cumpărături: case, vii, țigani în județul Prahova. (Original).

Cu mila lui dumnezeu Io Matei Basarab voevod și domn a toată Țara-Ungrovlahici. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Pan Pepano și fiilor lui, cîți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie un loc de casă, în orașul București. Care loc este între Dumitru Cozleciu croitorul și între pivnița lui Seman judecătorul, lîngă ulița, aproape lîngă biserica lui Ghiorma banul, și merge locul în lung pînă la Radul croitorul, pe lîngă Arvat croitorul.

Pentru că au cumpărat sluga domniei mele acest loc de case de la Erina soția lui Iane Roșul și de la fiii săi Necula și Despa, drept 5200 aspri gata, și cu înscris de vânzare de la mina lor, de la anul 7137 [1629].

Și iar a cumpărat sluga domniei mele un loc de case în București între locul ce a cumpărat de la Erina și între Mihaleo șelarul în lat, iar în lung de la biserica lui Ghiorma banul pînă la Iane zugravul, de la Stoica șetrarul și de la fiul său Dumitru șetrarul din București, drept 6000 aspri gata, și cu înscris de vânzare de la mina lor.

Și iar un loc de casă în București, între Paraschiva croitorul și între nepotul său Stoica croitorul, pentru că l-a cumpărat sluga domniei mele de la Mihaleo șelarul, drept 4000 aspri gata. Însă acest loc merge în lung iarăși de la biserica lui Ghiorma banul, pînă la Iane zugravul, și cu înscris de vânzare de la mina lui.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele un loc de case în București, în dreptul clopotniței Grecilor, din uliță pînă în casa lui Vasile spătarul, fiul Predei spătarul, în lung; iar în lat de la Neacșa, fiica lui Dobre cojocarul, pînă la Antonie croitorul, de la Ghinea cojocarul, drept 12 000 aspri gata, și cu înscris de vânzare. Iar Ghinea cojocarul el încă a fost cumpărat acest loc de la Dumitru logofătul din Tîrgoviște, fiul lui Boancă, iar el a fost cumpărat de la Udrea din Rădăci-nești și de la Danciul fratele Drăgaicii și de la Paraschiva croitorul.

Și iar să fie slugii domniei mele lui Pano două pogoane de vie din josul Dealului Scăianilor și cu cinci stînjeni de moșie de peste tot hotarul; și lovește viile la hotarul plasei Vărasca și la poala viilor lui Cărstea cel bătrîn, a lui Tonea din Tîrgșor, și cu o livade în lung pînă în drumul cel mare, iar în lat pînă la părăul Motrun; pentru că a cumpărat sluga domniei mele de la Gheorghe fiul lui Dumitru și al Năstoaei, nepotul lui Sima vătaful din Tîrgșor, drept 5000 aspri gata, și cu înscris de vânzare de la mina lui, cu mulți oameni buni martori scriși în înscris. Iar Gheorghe el încă a fost cumpărat de la Stoica grădinarul, pentru care moșie se află și o carte veche la Oprea Berilă, pentru că a avut și el acolo un pogon de vie.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Pană, iarăș în Dealul Scăianilor, un pogon și jumătate de vie în dealul de jos, pe lîngă via lui de la Lungociu, fiul Badei, și de la cumnatul său Poinea, fiul lui Voinea din Ploeștori, drept 4000 aspri gata, și cu înscris de vânzare de la mina lui.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele un pogon și jumătate de vie în Dealul Scăianilor lîngă via ce o a fost cumpărat de la Lungoci, pentru că au fost într-o despărțire. Iar din sus este via Mușei Blăjoiancăi cumpărată de la fiii lui Petru din Ploeștori, anume: Marin și frate-său Vladul, drept 4250 aspri gata, și cu înscris de vânzare și de la Dragoslava și de la fiică-sa Stana, a patra parte de pogon, drept 500 aspri gata, și cu înscris de vânzare de la mina lor.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Pană un pogon de vie în Dealul Scăianilor și cu doi stînjeni de moșie, din hotar pînă în hotar, de la Mușa fiica Badiului și de la soția lui Oprea din Blăjoiu, drept 2400 aspri gata, și cu înscris de vânzare.

Și iar a cumpărat sluga domniei mele Pană de la jupînița Maria Băltățeanca și de la fii[i] ei Gherghe și Oprina un loc de case cu pimnița stricată, de piatră, în oraș în Tîrgșor.

Și iar alt loc de casă, iar cu pimnița stricată, lingă uliță, ce le-a fost și lor de cumpărătoare de la sora Spilei diaconul și de la fiucele lui. Și alt loc de case ce a fost al lor de cumpărătoare de la Necula fiul lui Stoica Zopelie, toate locurile drept 1600 aspri gata, care locuri sînt toate unul lingă altul. și cu înscris de vînzare de la mîna lor.

Și iar să fie slugii domniei mele lui Pană un țigan anume Pologa, pentru că l-a cumpărat de la unchiul său Șteful din Stăncești, drept 5100 aspri gata, și cu înscris de vînzare de la mîna lui. Care moșii sînt cumpărate de sluga domniei mele Pană (Panno) Pepeno, toate cu banii săi drepti și agonisiți cu osteneala lui din negoț, de mai nainte vreme, ca să-i fie lui moșii de moștenire fără nici o gâlceavă.

Drept aceia am dat și domnia mea slugii domnii mele lui Pano Pepeno ca să-i fie [moșiile] de moștenire și ohavnice lui, fiilor, nepoților și strănepoților lui în veci, și de oricine neclintite după porunca domniei mele.

Iată și martori am așezat domnia mea, mai întîi [pe] jupan Barbul marele ban al Craiovei și jupan Dragomir marele vornic și jupan Radul marele logofăt și jupan Stroe marele vistier și jupan Preda marele spătar și jupan Dumitrașco marele stolnic și jupan Radul marele comis și jupan Drăgușin marele paharnic și jupan Costandin marele postelnic și ispravnic marele logofăt.

Și cu Dumitru logofătul am scris-o în scaunul cetății Tîrgoviștei, luna ghenarie 4 zile și de la Adam pînă acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7152 [1644].

Io Matei voevod cu mila lui dumnezeu domn

S-a protocalit de mine al doilea logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII-1; documentele 2 și 3, din acest pachet, sînt traducerea documentului de mai sus.

Original, slav, pergament, foarte frumos scris și bine conservat.

Incipit, monogram și punctuație în chinovar. Semnătura domnului în original. Pечete aplicată timbrată — 4,8 cm. — foarte frumoasă și bine conservată.

Are două traduceri, una cu caractere cirilice și alta cu litere latine, ultima de Dimitrie G. Peșacov, din 1861.

1645 aprilie 5. [București].

Doi mari dregători ai lui Matei Basarab poruncesc vameșilor să nu oprească nimic mai mult, din cît se cuvine, din venitul mănăstirii Radu Vodă. (Original).

† Jupan Diicul *vel* spatar i jupan (*loc rupt*) *vel* cliucer scris-am voaă vamiși (*loc rupt*), vā facem știrc că aicea naintea noastră vinit-au părintele de la sfinta mănăstire de la sta Troiță de au spus cum că li oprîți venitul lor ce iaste de la baltă de pri moșia mănăstirii de la Părăipan. Dar în ce chip oprîți voi vinitul mănăstirii, să căutați în vremea ci viți videa răvașul nostru, iar voi să aveți a le darea ce iaste vinitul mănăstirii, cum au luat și cum pînă acum la alalți domni și la alalți vamiși, așa să aibă și acum. Nimic să nu li oprîți din ce le va fi cu dreptul partea mănăstirii, că apoi voi știți.

Aceasta v-am scris, într-alt chip să nu fie.

Pis measița aprilie 5 dni, leat 7153 [1645].

Academia R.P.R., CCCVII—34.

Original, rupt în cîteva locuri, format mic, hîrtie cu filigran; pecetea inelară, în ceară verde, reprezintă un cap frumos de bărbat cu profilul spre stînga.

24

1649 decembrie 10. [București].

Iane și soția sa Voica vînd lui Tudorache o prăvălie, lipită de prăvălia Dușcâi, al cărei loc se întinde « pînă în picătura casei », din mijlocul curții. (Original).

† Adică eu jupănul Iane și cu fâmeia me Voica scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupănului Tudorache, cum să știe că i-am vîndut o prăvălie, dă a noastră bună voe, ca să-i fie lui moșie și ficiilor lui, în veci. Și am întrebat și vecini și din sus și din jos și n-au vrut s-o cumpere. Și, însă, care prăvălie este lipită de prăvălia Dușcâi.

Și cînd am vîndut, dusu-m-am de i-am arătat și locul pînă unde este prăvălia, pînă în picătura casei care este în mijlocul curții.

Și la tocmela no[a]stră fost-au mulți boeri anume: jupănul Dușcă și Manul prăcălabul (*sic*) și Filafto băcanul și Voico vecinul de acolo și jupănul Iane techigiul. Și o am vîndut drept ughi 38. Și să fie volnic să urdine pre ulicio[a]ră și să fie volnic să intre cu carul pri în curte.

Și pentru credința pusu-ne-am și peceteile.

Și am scris eu Jitco logofet *ot sel Mert ot sud Meh.*[edintî]

Pis dechemvrie 10 dni, vleit 7158 [1649].

jupan Iane

Voica

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXVII—1.

Original, stare bună, hîrtie groasă cu filigran; întărit cu trei peceti inelare, două semnături grecești indescifrabile.

1650 mai 25. [Tîrgoviște].

Matei Basarab scrie egumenului de la mănăstirea Radu Vodă că a numit șase boieri ca să arate hotarul dintre proprietatea m-rii și a logofătului Radu Dudescu. (Original).

Milostiiu bojiu Io Matei Basarab voevod i gospodin, pișet gospodstvo-mi ție părinte igumene de la sfînta mănăstire de la s-ta Troiță ot București. După aceasta-ți dau în știre domnia mea, că aici naintea domnii mele jăluitu-se-au Radul logofăt Dudescu pentru rîndul hotarului despre Dudești, cum că-i înpresori și nu-ți ții hotarul cum l-ați fost cumpărat, ci ai intrat în hotarul lui în cîteva locuri. De care lucru fiind voi niște părinți, cum puteți face niște lucruri ca acestea, că știu domnia mea că toate malahia le face și altul ca șă pri la bogați. [?]

Dcci iată că am dat domnia mea 6 boiari pre nume (loc liber) și să fie denpreună cu Gherghevici. Și vă scoateți cărțile de cumpărătoare să derepteze hotarul și să puie pietre pre unde nu vor fi, ca să nu mai aveți gâlceavă întru voi, că de va mai veni iar cu jalbă și a doua oară, știu domnia mea ce voi face. Și să aibă a meargrea boiarii și la Cărstinești să vază unde iaste hotarul tăet, să direpteze, și aco[lo] să puie seamne den piatră în piatră pînă în Colintina, pre unde au pus pietre și o au semnat ceialați 12 boiari.

Tolico pișah gospodstvo-mi.

Pis mai 25, leat 7158 [1650].

Io Mateiu Voevod

Academia R.P.R., XLIII—134.

Original, stare potrivită. semnătura autografă a domnitorului și pecete mare în chinovar.

1650 septembrie 17. Tîrgoviște.

Paisie patriarhul Ierusalimului, în vizită la domnitorul Matei Basarab în Tîrgoviște, întărește bisericii Domnești din București toate milele și dăruirile pe care le avea, după hrisoavele cele vechi, și pune mare blestem pentru toți aceia care nu le vor respecta și întări. (Copie).

Dat-am cartea patricrșască a smereniei noastre la tot clirosul de la sfînta biserică din București cea domnească, hramul Buna-Vestire a Născătoarei de dumnezeu, anume popa chir Fotie cliseriul, i popa Ursu, Bratul grămăticul, i Dumitru diaconul, ipac Dumitru diaconul, i Leca. i Staico, i Radul, i

Enache, 1 Iorga grămatici, 1 Dumitru logofăt, ca să să știe cînd au fost acum în zilele prea luminatului domn Io Matei Basarab voevod, fund smerenia noastră aici în țară la scaunul Tîrgoviștii, venit-au tot clirosul bisericii înaintea smereniei noastre arătînd cărți de la toți domnii și de la domnul nostru, de milă și de ertăciune de bir, de oaie seacă, de cal, de bou, de mierc cu ceară, de galben, de fum, de pivniță, de păhărnicie, de vinărit din dealul Tîrgoviștii, de dijmă de stupi, de goștina de oi, de porci, de împrumut, de haraciu, de ploconul domnesc, de cai de olac, și de toate dăjdiile cîte sînt preste an, pentru multa slujbă ce slujesc sfintei beserici și în zi și în noapte neprestano.

Pentru că mai dinainte vreamc în zilele altor domni bătrîni au avut alte mili mari într-alt chip, iar de la o seamă de vreamc încoace, de cînd au început a mai scădea țara și domniile cu dările de la împărăție și dintr-alte părți, acele mile ce au avut, toate li s-au scăzut și lor, numai ce le-au rămas această milă stătătoare și ertăciunea caselor de toate nevoile cîte sînt preste an, precum scriem și mai sus pentru slujba lor la sfînta biserică Domnească, rugînd pe milos-tivul dumnezeu pentru iertarea păcatelor și pentru bună sănătatea domnului nostru și a toată creștinătatea.

De care lucru și smerenia noastră văzînd cărțile domnilor întărite, unele pre altele, de această milă și iertăciune ce scrie mai sus, smerenia noastră încă am silit de am întărit lucrul și mila și iertăciunea a tuturor domnilor cu această carte patrieșască, pre toema [întocmai] cum scrie mai sus și acum și în zilele altor precaluminați domni ca să le poată fi mila și iertăciunea caselor așezată și neclintită în veac. Iar cine s-ar ispiti a le călea și a le strica, și această puțină milă ce le-au rămas, acela domn, fie și mitropolit, fie episcop, sau orice boier mare va fi, ori strein ori de țară, acela dimpreună cu îndemnătorii lui să aibă a moșteni blestemul săborului arhierilor, egumenilor și a toți preoții bisericii, care blestem înaintea noastră și înaintea adunării a toată țara în sfintele odăjdii îmbrăcați și cu făcliile aprinse în mîini, înfricoșat și groaznic făcutu-l-au și blestemînd stinsu-și-au făcliile cum iaste legea blestemului care blestem punemu-l într-această carte a smereniei noastre, cum pre om ca acela să-l spargă dumnezeu, să vie cursa care nu o știe și vătămarea ce i-au ascuns să-l cuprinză și întru aceia cursă să cază să-i fie curtea pustie, să n-aibă cine lăcu în lăcașul lui, să să șteargă numele lui din cărțile vicții și cu dreptii să nu să scrie. Să pue dumnezeu pre păcătosul asupra lui și diavolul să stea deadreapta lui, cînd să va judeca să iasă osîndit, și rugăciunea lui să fie întru păcat, și să-i fie zilele puține și dregătoria să o ia altul, să fie feciorii lui rămași săraci și muerea lui văduvă. Să fie goniți din casa lor, datornicii să caute cîte sînt ale lor, să jefuiască streinii osteneala lui, și să n-aibă osfentitoriu și nici să fie cineva a-l milui; să-i fie feciorii lui de picire, într-un neam să să mîntuie pomana lui, să să pomească cu strîmbii strîmbătatea părinților lui înaintea lui dumnezeu și păcatele mîne-sa să nu să curățască, ci să fie pururea înaintea lui dumnezeu, să cază de vrăjmașul lui în deșărt, să-i gonească sufletul lui, să-l ajungă și să-l calce în

pământ, și vestea [?] lui în țarina să o pue, și să să măture dupre pământ pomana lui, și la sfârșenie să ia cu păgînie și la ziua infricoșatei judecății să nu-i fie milostiv dumnezeu, și foc, spuză, vînt și vîfor să-i fie partea păharului lui, împreună cu Iuda și cu Aria și să dobîndească bubele lui Gheezi, să-l bată dumnezeu ca pre Datan și Aviron, și acestea să i să întimpleze lui a le nemeri în valea maicii focului, să fie afurisit de 318 sfinți părinți de la săbor Nicheii.

Așijderea pre carele va cinsti și va înnoi și va sili a o și întări cu cărți, pre acela domnul dumnezeu în ziua judecății să-l sprijinească și numele dumnezeului lui Iacov să-i trimiță ajutoriu de la sfîntul Sion, să-l folosească, să-l blagoslovescă domnul, să vie binele întru toate zilele lui, să-i dea domnul dumnezeu zile lungi și blagoslovenie în veacul veacului. Să-i lumineze timpurie lumina lui, să-i meargă înainte dreptatea lui, și slava lui dumnezeu să-l cuprinză, să-i răsară lumina lui la întunerec și întunerecul lui să-i fie ca amiaza-zi, și să fie dumnezeu cu dînsul pururea, și să să sature (*indescifrabil*) în cuget sufletul, iar la sfârșenie să-i intre după moarte sufletul lui în bucuria domnului dumnezeului său, în veac să fie părtaș în bunătăți ca acealea, care ochiu n-au văzut, ureche n-au auzit și lacrima omului n-au venit, care au gătit dumnezeu celor ce-l iubesc pă el, care dumnezeu lăcuște în lumina cea neapropiată, cea ce este binecuvîntat în veci, amin.

17 septembrie, 7159 [1650].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 26—27.

27

1652 mai 29. [Tîrgoviște].

Matei Basarab scrie lui Radu mare agă și lui Cazan postelnicul, ispravnicul orașului București, să fixeze hotarele moșiei Dudești a logofătului Radu Dudescu, deoarece are stricăciuni din partea călugărilor de la mănăstirea Radu Vodă. (Original).

Milostiiu bojiu la Matei Basarab voevod i gospodin, pișet gospodstvo-mi vărno bolearin gospodstvo-mi, jupan Radul vel agă, i Cazan postelnic ispravnicul scaunului Bucureștilor, zdravie. Cătră aceasta vă dau știre domnia mea, pentru că aici naintea domnii meale venit-au boiariul domnii meale Radul logofăt Dudescul de au spus pentru călugării de la S-tai Troiță cum că-i strică hotarul despre dînșii, de la moșia Dudeștilor. De care lucru văzînd Radul logofăt că fac cum nu să cade, că niște oameni răi, apucatu-i-au de au adus pre Manta postelnic carele au fost vindut acea moșie călugărilor, pre lîngă Radul logofăt, de le-au spus hotarul și seamnele. Deci de vream ce veți vedea această carte a domnii meale, iar voi să căutați să mănăți iar la Manta postelnic să vie, și

să mai strîngeți și alți boiari denprejur, și să meargeți cu ei denpreună cu toți să direptați hotarele și să puneți pietre și seamne să nu mai aibă gâlceavă întru dînșii.

Aceasta vă scriu domnia mea. *I is.[pravnic] sam reci gospodstvo-mi.*

Pis mai 29, leat 7160 [1652].

Io Matei voevod [m. p.]

Academia R.P.R., XLIII—158.

Original, stare bună: semnătura autografă a domnitorului și pecetea inclară.

28

1652 noiembrie 5. București.

Dumitru Vărgatu vinde lui Constantin (Cantacuzino) mare postelnic un loc în mahalaua Tabacilor, ce merge pînă în apa Dimboviței. (Original).

Adică eu Dumitru Vărgatul ot București scris-am și mărturisesc cu acest zapis al meu ca să fie de mare credință la mîna dumnealui jupan Costandin vel postelnic, cum să știe că am vîndut dumnealui nește loc de aicea de în București, carele iaste în mahalaua Tabacilor, alătura cu locul dumnealui, cum merge pînă în apa Dimboviții și pînă în casa lui Bucșă tabacul; și în lung și în lat veri cît să va alege. Derept bani gata as.[pri] 2000.

Și am vîndut de bună voea mea, fără nici o silă, ca să fie al dumnealui de moșie, stătător în veac. Și au fost marturi vecini[i] noștri de mahala, *na im* popa Gligorie, i Pătrașcu ceauș, i Neașul stegar, i Bădica căl[ăraș], i Crivăț, i Pătrașcu Pătur[ă] Scurtă, i Dima Gașpar, i Ilie stolnic.

Și pentru credință pusu-me-am deagetul mai jos. Și zapisul l-am scris eu popa Stoica de la biserica de Jurămînt.

Pis measița noemvrie 5 dni. 7161 [1652].

- † Popa Gligorie
- † Neașul
- † Pătrașcu ceauș
- † Dumitru Vărgatul
- † Bărdea
- † Crivăț
- † Ilie stolnic
- † Pătrașcu

Academia R.P.R., XLIV—1.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

Doc. e regestat de I. C. Filitti. *Arhiva G. Gr. Cantacuzino. Buc., 1919. p. 53.*

1654 mai 25. București.

Pătrașcu ceaușul împreună cu frații lui vînd lui Constantin (Cantacuzino) fost mare postelnic un loc de casă, ce este lângă biserica Tabacilor, pe care l-au moștenit de la tatăl lor Vasilie ceauș. (Original).

Adecă eu Pătrașcu ceaușul, împreună cu frații miei Iancul și Dumitrașco, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de bună credință la mina dumnealui jupinului Costandin *biv vel* postelnic, eum să știe că am vîndut dumnealui un loc de casă în oraș, în București, cît am avut de la tată nostru Vasilie ceauș cu curte și cu grădină, den locul besericii pînă în casa lui Nedelco ceauș și pînă în casa Florii călăraș, și cu casele noastre și cu tot locul în lung și în lat veri cît să va aleage. Și l-am vîndut dumnealui drept bani ughi 35 *cin*¹ aspri 7000. Și am luat acești bani toți în mîinile noastre, și am vîndut de bună voia noastră, fără nici o silă, și cu știrea tuturor vecinilor noștri den sus și den jos. Ca să fie dumnealui și coconilor dumnealui moșie.

Și acest loc, ce am vîndut dumnealui, iaste la beserica Tabacilor lângă alt loc al dumnealui.

Și mărturie jupan Ghioca *vel* șătrar, i Leca spatâr, i ot București Florea călăraș, i brat ego Dima, și Ivan călăraș și Neacșul ceaușul, i Bădica călărașul, i Dumitru dărăbanțul, i Toader călăraș, i Gherghe aprod.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus deagetele. Și am scris eu Isar ot Dlagopol. *(Amprulung)*

Pis mai 25, 7162 [1654].

† Pătrașcu ceauș
 † Iancul
 † Dumitrașco
 † Gherghe aprod
 † Leca spatâr
 † Florea călăraș
 † Dumitru dărăbanțul

† Tudoran călăraș
 † Toader călăraș
 † Ivan călăraș
 † Dima brat Florii călăraș
 † Bădica călăraș
 † Neacșul ceauș

[*pe verso*]: « loc în București ».

Academia R.P.R., XLIV—12.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran: o pecete cu inițialele G.C. și o semnătură grecească indescifrabilă.

Doc. regestat de I. C. Filitti, *Arhiva G. Gr. Cantacuzino*, Buc., 1919. p. 53; idem de N. Iorga în Mem. Sect. ist., ser. II, tom. XXXIII, p. 200.

¹ *cin*, de la *cinți* = fac, egal.

1654 mai 31. București.

Iane mătăsarul împreună cu soția sa Voica vînd, cu știrea tuturor cumnaților, lui Teodori Chiurciia o prăvălie din Tîrgul de Jos, cu tot locul ei, pentru 45 ughi. (Original).

† Adecă eu Ianiu mătăsar împreună cu soția mea Voica și împreună cu știrea tuturor cumnaților miei, despre soția mea Voica, anume: Tudorachi, i Crăstea, i Costea, i vără-său Drăgan, i Nicola vără-său, scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna jupănului Theodori Chiurciia, cum să știe că i-am vîndut dumnealui o prăvălie de în Tîrgul de Jos de în București, cu locul ei în lungu 17 pași, drept bani gata ughi 45. Și i-o am vîndut dumnealui de bună voia noastră, fără de nici o silă și fără de nici o gâlceavă, ca să-i fie dumnealui moșie și ohabnică feciorilor dumnealui căți dumnezeu i va dărui.

Iar cine se va scula de în rudeniile noastre despre bărbat sau despre soția mea Voica, sau despre feciorii noștri să poarte pără sau gâlceavă, să fie ca niște oameni blestemați de 318 oteți ij vă Nicheai.

Iar dumnealui jupănul Teodori să șază cu zapisul nostru în bună pace, să nu poarte nici o grije, că pentru aceaia au dat dumnealui bani buni, gata, să-i fie dumnealui moșie stătătoare.

Și cându au fostu la tocmeala acestui zapis, fost-au mulți oameni buni mărturie și neguțători, anume Voico snă popei Ivan vecinul, i jupănul Manul iar vecini, i jupan Ghinea snă jupănului Liei, i jupan (*lipsă numele*) venit cumnat jupănului Teodori, i Fira mătăsarul, i Zota cojocarul, i Filafto băcanul, i Crăjău sluga banului, i Neagul snă lui Dan.

Și am scris eu Stan logofăt *vă na stol grad ot București.*

Și pentru credința, mai jos pusu-ne-am și peceteile iscălite, iar de se va scula și jupănul Teodori să poarte alte pări sau gâlcevi, să fie triclet de 318 oteți ij vă Nicheai.

Pis mai 31 dni, vleit 7162 [1654].

Eu Todorachi

Eu Neagul

Eu Crăstea

Eu Voico

Eu Costea

Eu Crăjău

Eu Nicola

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXVII-2.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran; șase martori semnează prin punere de deget, iar Crăjău aplică și o frumoasă pecete inelară, octogonală.

1654 iunie 22. București.

Constantin Șerban voievod împuternicește mănăstirea Radu Vodă să-și ia vama de peste de la balta Chiselet. (Copic).

Milostiiu bojiu Io Costandin Șerban voevod i gospodin davat gospodstvo-mi siu povelnie gospodstvo-mi, sf. mănăstiri ot Sf. ta Troiță din București, ca să fie volnică cu această carte a domnii mele, că să-și ia toată vama de peste den balta de la Chiselet. Și să aibă a luarea pârparul de la tot omul care trece pre vad la Chiselet, cum au fost seama și obiceiul. Și cum au fost miluit mai denainte vreme alți domni bătrini. Și de nimenea opreaă să n-aibă. Așijderea și voi vameșilor să căutați să nu care cumva să învăluți sau să oprîți venitul ce este al sfintei mănăstiri, de cum au fost obiceiul încă mai denainte vreme, că așa este învăătura domnii mele.

I is.[pravnic] sam receh gospodstvo-mi.

Pis iunie 22, 7162 [1954].

Academia R.P.R., XI—26.

Copie veche.

1654 iulie 10. [București].

Ivan postelnicul, feciorul lui Oprea logofătul, împreună cu mai multe rudeni vind lui Tanasie Greșit, al doilea postelnic, un loc dintr-al moșului lor, Mitrea vornicul, pentru 30 ughi. (Original).

† Adecă noi, eu Ivan postelnic, feciorul Oprei logofătul și al jupîneasei lui, Mariei, și cu văru mieu Stroe, feciorul lui Dragomir postelnic și al jupîneasei lui, Stanei, nepoții Mitrei ce au fost *vel* dvornic și ai lui Drăgușen banul, împreună cu frații noștri, cu toți, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna [lui] Tan[asie] Greșit *vtori* postelnic și a jupîneasei dumnealui Stancăi pentru un loc de casă ce i-am vindut noi dumnealui de în locu moșu[lui] nostru Mitriei vornecul, în stinjeni în lat 13, și în lung pînă unde să va împietri.

Vindut-am noi acest loc de casă drept bani gata ughi 30; vindut-am de a noastră bună voe și cu știrea tuturor vecinilor de în oraș, de în București, și de a sus și de a jos și de împrejurul locului. [Și la tocmeala noastră] fost-au mulți oameni buni și boiari, anume: Matei postelnic Rudecan[u], i Rad[u] iuz[bașa] ot fustași, i Gherghina județul ot mahala, i popa Dumitru sin popa Borcea clisiarh, i Bogdan vătah, i Dragomir călăraș Bolun, i Iorga zlătar.

Pis popa Tatomir, measița iulie zile 10, leat 7162 [1654].

Iar de va fi vreo gîlceavă noi să avem a purta pîra, iar postealnicul Greșit să aibă bună pace; și să-i fie moșie lui și feciorilor lui, neclătît în vecie.

Eu Ivan

Eu Stroe

Popa Dumitru *sin* popa Borcea, [martor]

Dumitrache paharnic, martor

(*indescifrabil*) *vel* căp[itan] Bălăceanul.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, VI—2.

Original, hirtie (30×21); rău păstrat, mîncat de carii avînd cîteva locuri rupte în text; are o copie chirilică cu greșeli; două pecetei inelare.

33

1655 martie 20. București.

Ignatie mitropolitul vinde lui Ghinea cojocarul, nepotul neguțătorului Ghinea Mustachi, prăvăliile și pivnița pe care le primise danie de la logofătul Udriște Năsturel. (Original).

Ignatie milostiiu bojiu arhie.[episcop] i mitropolit văsoi zemliia Ungrovlahiscoe.

† Zapisul nostru de bună credință la mîna jupănului Ghinei cojocarului, ca să știe cum au fost avut unchiu-său Ghinea Mustachi neguțătorul, aicea în București, o pivniță cu 5 prăvălii la Ulița cea Mare, cu curte cu loc cum merge pînă în fund, de cumpărătoare de la Radul log.[ofăt] Năsturel, mai denainte vreme.

Apoi au venit vreme de și le-au răscumpărat și iar au căzut pre seama lor, de-au făcut pivnița de piatră. Iar cînd au fost acum în zilele mării sale domnu nostru Io Costantin Șerban Vodă, după moartea Radului log.[ofăt] Năsturel și după moartea fic-sa, doamnei Elinii, Udrește al doilea log.[ofăt] Năsturel, fratele doamnei Elinii, el se-au sculat fiindu-i a doao jupăneasă a lui Despa îngropată la sfînta Mitropolie în tinda cea mare lângă ușa besearicîi, au dat și au închinat sfintei Mitropolii partea lui, jumătate de pivniță și de[a]supra 2 prăvălii și jumătate, de pomcană pentru sufletul lui și al părinților și al jupăneasii lui Despei.

Iar altă jumătate de pivniță cu doao prăvălii și jumătate au rămas pre seama frăține-său lui Cazan post.[elnic]. Deci nici el nu o au putut ținea trebuindu-i bogate. Ce ș-au făcut partea lui jumătate vînzătoare. Alții n-au putut încăpea a cumpăra fiind mai volnic jupănul Ghinea coj.[ocar], nepotul Ghinii Mustachi neguțătorul, ș-au răscumpărat moșia unchiu-său de la Cazan post.[elnic] Năsturel cu voia frățini-său lu Udrește Năsturel log.[ofăt] za 32.000 aspri . . . , cu zapis de la mîna lui de vînzare, ca să-i fie lui moșie și coconilor.

Într-aceaia și umerenia noastră după vînzarea lui Cazan post.[elnic] încă am socotit pentru partea lui Udrește log.[ofăt] neavînd sfînta Mitropolie

mei an venit de aici de la această pimniță și fiind lipsită de debitoc și de hrană, făcut-am tocmeală și noi cu jupânul Ghinea cojocariul cu partea noastră jumătate de pimniță cu doao prăvălii și jumătate desupra pimniții și cu altă pimnicioară mică, boltită, lângă altă prăvălie a lui partea lui Udrește log.[ofăt] în preț za ughi 100... cu care bani am cumpărat tot oi sfintei Mitropolii. Și încă au mai dat sfintei Mitropolii și o prăvălie la Trăgoviște, care prăvălie o au fost cumpărat ei de la Fota den Trăgoviște ughi 50, ca să poată fi sfintei Mitropolii moșie pentru moșie și oile de hrană, iar ctitorilor pomeană [în] veacu.

Și am dat și zăpisiul lui Udrește log.[ofăt] de închinăciune la mâna jupânului Ghenii coj.[ocar] ca să-i poată fi acea pimniță cu prăvălii cu loc cu tot, preste tot, de moșie lui și coconilor în veaci.

Și o am vândut cu voia și cu întrebarea lui Udrește log.[ofăt] ca să n-aibă vreo gălceavă dă cătră nimenilea, măcar de s-ar afla și nescare zăpisi au de la unchiu-său Ghinea Mustachi au de la doamna Elina sor-sa, au cărți. Când ar eși tot să nu se crează naintea acestor zăpisi, puiundu multe mărturii la această vânzare.

Aceasta am scris ca să să știe și am pus peciatea și iscala mai jos.

Pis (indescifrabil) u grad București, martie 20 dni, i ot Adama donnea vleat 7163 [1655].

† vlădica Ignatie

Radul Năsturel

[pe verso]:

Cărțile pimniței ot București, a vlădicii Ignatie

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—1.

Original, stare bună, hîrtie groasă: frumoasă și interesantă semnătura mitropolitului, pecetea Mitropoliei aplicată, hîrtia de deasupra cusută cu fir de mătase roșie.

34

1656 iunie 10. [București].

Stoica cu feciorii și nepotul său Drăghici vînd lui Sima cămărașul un loc din siliștea cea bătrînă. (Original).

Adecă eu Stoica și cu nepotu-meu Drăghici și cu feciorii mei scris-am acesta al nostru zăpisi la mîna Simei cămărașul cum să se știe că i-am vîndut loc de în jos de siliștea cea bătrînă, însă jumătate cît au fost siliștea cea bătrînă, pre semne, despre cîmp. Și o am vîndut de a noastră bună voc drept bani gata ughi 10. Și pentru credință ne-am pus și pecețile și iscăliturile și boiari și megiași iscăliturile și pecețile mai jos.

Pis measița iunie 10, leat 7164 [1656].

Eu Stoica postelnic mărturic că am vîndut.

Adecă eu Stan iar să se știe că am vîndut și eu de în locul meu, cum au dat și boier Simei cămărașul, pre semne, drept bani gata 100 și pentru credință am pus degetele.

Eu popa Danciul, mărturie

Eu popa Petriman

Neanciul logofăt, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—13.

Original, stare foarte bună, întărit cu două peceti inelare în tuș negru, frumoase și interesante: precum și două iscălituri grecești indescifrabile.

35

1656 noiembrie 7. București.

Stănil călărașul de Țarigrad vinde lui Constantin Șerban voievod o casă cu pivniță și grădină pentru 15 ughi. (Original).

† Adecă eu Stănil călărașul de Țarigrad scriu și mărturisesc cu acesta al mieu zapis ca să fie de mare credință la mână mării sale domnu[lui] nostru Io Costandin Șarban voievod cum să știe că am vîndut mării sale casa mea din București, cu pivniță, cu grădină, cu tot locul cît să va aleage. Și o am vîndut mării sale de a mea bună voe, fără nici o silă, drept bani gata ughi 15, ca să-i fie mării sale moșie stătătoare în veaci, moșie obabnică, fără nici o gâlceavă. Și unde să va milostivi măriia sa să o dea, să-i fie de pomeană.

Și pentru mai adeverită credință mi-am pus mai jos și peceatea, ca să să crează. Și mărturii au fost la această tocmeală a noastră boiarii divanului anume: jupan Ghiorghie *vel* dvornic, i jupan Stroc *vel* logofăt, i jupan Părvul *vel* vistier, i jupan Paan *vel* spatar, i jupan Diicul *vel* clucer, i jupan Radul *vel* comis, i jupan Radul *vel* stolnic, i jupan Radul *vel* paharnic, i jupan Neagoi[e] *vel* postelnic și alți boiari carii își vor mai pune pecețile și iscăliturile.

Pis noemvrie 7 dni, 7165 [1656].

† Eu Stănil călărașul de Țarigrad

Ghiorghie *vel* dvornic

Stroc *vel* logofăt

Paan *vel* spatar

Neagoie *vel* postelnic

Estratie postelnic

Măni [Manea] *vel* sluger

Radul *vel* comis

Danciul Părăianul postelnic X

Pătrașcu căpitan Bălăceanul X

*unde e semnatura
lui Părvu vel vistier?*

Fătrașco căpitan Băle[a]nul

Nicolae *vel* pitar

Gavril Bălăceanul

Colțea pitar Doicescul ✕

Papa ceașul *za* aprozi

[*pe verso*]:

Zapisul lui Stănilă călărașul pentru o casă din București.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—2.

Original. stare bună, hirtie cu filigran, iscălituri foarte interesante.

1657 aprilie 16. București.

Nica împreună cu soția și copiii vînd lui Crăstea neguțătorul niște case cu loc pentru 38 ughi. (Original).

† Adecă eu jupănul Nica împreună cu jupăneasa mea Mariia și cu fiemieu Enache și cu fi-mea Asprița scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie dă mare credință la mîna jupănului Crăstii neguțătorul.

Cum să știe că i-am vîndut casele noastre din București cu locul cu tot, cît am ținut și noi, cum iaste grădișul de sus și den în jos. Și l-am vîndut de bună voia noastră, fără nici o silă, și cu știrea tot[u]rora vecinilor (*sic*) denprejurul nostru, dreptu bani gata ughi 38, ca să fie dumnealui moșie stătătoare în veacu, și coconilor dumnealui și nepoților, strănepoți, în veacu. Pentru că ne-am tocmnit de bună voe, fără nici o silă. Și la tocmeala noastră fost-au oameni buni și neguțători mărturie și venici [vecini] anume: Dan vecin, Voiucu fecioriul popei lu Ivan și Necula Potruvulea și Pătru fecioriul lu Dumitru abagiul și din neguțători: jupănul Radul și jupănul Neagu și jupănul Dima ginerele jupănului Fierăi și jupănul Pan, soția jupănului Crăstii, și jupăn Filafto băcanul și alți boiari care își vor pune pecețile și iscăliturile mai jos, și jupănul Nica ginerele jupănului Ian coțovlahul ot Tărgoviște, și Neanciu ceașul *brat* Mănaîl păh.[arnic].

Și am scris eu Mănaîl *vtori* păh.[arnic] cu voia lor și mărturisescu.

Pis ap.[rilic] 16 dni. vleit 7165 [1657].

Eu jupănul Nica am pus peceatea

Eu jupăneasa Mariia mi-am pus mîna

Eu Voiuco, *snă* pop[a] Ivanu ce au fostu pop[ă] domnescu, am pus mîna și mărturisescu

Eu Neculae Potruvulea am pusu mîna și mărturisescu

Eu Neagul mărturisesc

Eu Pătru *snă* Dumitru abagiul

Eu jupânul Toadere ginerele popei Gherghe clisiariul
Eu Florea... giul mărturisescu și mi-am pus mâna
Eu jup.[ânul] Radul mărturisescu

Arh. St. Buc., M-rea Ruda Vodă, XXXIV—23.

Original, stare foarte bună, hirtie groasă cu filigran, cerneală rădăcinie; în afară de Nica care-și pune pecetea inelară octogonală, ceilalți își pun degetele; o semnătură grecească indescifrabilă.

37

1657 septembrie 22. Tirgoviște.

Ghinea cojocarul vinde neguțătorilor Ianache și Ghinea o pimniță de piatră, cu loc, pe Ulița cea Mare, drept 7000 aspri. (Original).

† Adecă eu Ghinea cojocariul scriu și mărturisesc cu acest zapis al micu ca să fie de mare credință la mâna lui Ianache și a Ghinii cupețul neguțătorii.

Ca să se știe când au fost acum în zilele mării sale domnu nostru Io Costantin Șerban voevod, iar eu m-am sculat de le-am vândut o pimniță de piatră den oraș, den București, la Ulița cea Mare și cu tot locul aceștii pimnițe, în lungu și în latu precum mergu locurile și altor prăvălii.

Care pimniță și loc au fost mai nainte ale unchiu-mieu Ghinii Mustache, iar acum le-am vândut eu lui Ianache și Ghinii cupeți, drept bani gata aspri 7000 cin ughi 300. Și am luat toți banii deplin în mâinele meale.

Și am vândut de bună voia mea fără nici o silă, cu știrea oamenilor miei și a vecinilor den sus den jos ca să fie al lor de moșie stătător în vecie.

Și mărturie încă am pus boiari mari, mici, cari-și vor pune peceteile și iscalele.

Și eu pentru credința încă am pus pecetea și iscala numelui.

Pisah az Stoica Șerbanuvici logofet u grad Trăgoviște...

Sept.[emvrie] 22 dni, vleit 7166, leato je gospodiniu 1657.

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—2.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; frumoasă pecete inelară octogonală, mai multe semnături grecești indescifrabile.

38

1657 noiembrie 6. București.

Gherghina județul împreună cu cei 12 părgari ai orașului București întăresc zapisul lui Ghinea vistiierul pentru vânzarea unui loc de casă lui popa Teodosie zugravul. (Original).

Vă ime oțta i sîna i sviatogo duhu troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

Az ubo Gherghina județul, cu 12 pargari den oraș den București, și cu preoții și bătrînii, dat-am cartea noastră la mîna popei lui Teodosie zugravul cum să se știe că au fost cumpărat un loc de casă de la Ghinea vistiarul drept ughi 17 jumătate, precum am văzut și noi zapisul scriind. Deci și noi într-aceia am dat această carte a noastră la mîna popei lui Teodosie, cum să-și știe acel loc de casă cu bună pace de acum nainte pînă cîte zile [ii] va dărui dumnezeu (*indescifrabil*). Iar cine s-a scula din neamul Ghenii vistiari a face într-alt chip, după cum am văzut și noi zapisul scriind, acela om să fie blestemat de vlădica Isus Hristos și de 318 oțeți, și să aibă parte cu Iuda la un loc. Și pentru credință pus-am pecetea orașului.

Noemvrie 6, 7166 [1657].

[pe verso]:

Cartea Gherghinii județul cu 12 pargari ot București pentru un loc de casă care l-au cumpărat Tudosie egumenul de la Ghinea *vtori* vistier.

7166 [1657] noemvrie 6.

Academia R.P.R., XX—91.

Original, stare bună. hirtie cu filigran. întărit cu pecetea orașului aplicată cu fum.

39

1657 decembrie 6. București.

Ghinea al doilea vistier vinde lui popa Theodosie un loc de casă, care fusese mai înainte al vornicului Costanda. (Original).

Ghinea *vtori* vistiari scris-am zapisul meu ca să fie de mare credință la mîna popei Theodosie cum să știe cum că i-am vîndut un loc de casă în București. Însă locu de casă care au fost al vornicului Costanda și l-au fost vîndut mîtușa Stanca vornecului Hrizii, nu pentru că l-am vîndut de vreo nevoc, de care lucru fiind, *mai de nainte vreme*¹, cu mine șazător și știindu-l, drept aceia i-am vîndut acest loc de casă cum scrie mai sus drept ughi 16 pol, ca să fie svenții (*sic*) lui stătător cît dumnezeu îi va da viață, însă pre locul meu.

Și cînd i-am vîndut fost-au mărturii care mai jos vor pune iscăliturile.

Pis decembrie 6, leat 7166 [1657].

Ghinea *vtori* vistiar
Popa Radu den mahala

¹ în original e scris: « mai de nai nătea vrea ».

Eu Dima logofăt, mărturie
Pătrașcu ccaușul, mărturisesc

[*pe verso*]:

Zapisul Ghinii *utori* vistiar pentru un loc de casă den București care l-au
vîndut mănăstirii.

Academia R.P.R., XX—18.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1658 mai 13. [București].

*Vlada, soția lui Nicola Potruvului, vinde lui Cărstea neguțătorul
un loc de casă cu pivniță drept ughi 80, care fusese cumpărat de la
Stanciul Porumb și soția lui Dobra. (Original).*

† Adecă eu Vlada, fămeaia Nicolii Potruvului, împreună cu fiuu-mieu
Vasilachi și cu fic-mea Iana, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis
ca să fie de mare credință la mână jupunului Cărstii neguțătorul Maseri.

Cum să să știe că am vîndut un loc de casă cu pimniță la uliță den sus
până în Stan cizmariul și den jos până în Voico feciorul popei lu Ivan. Și
în lungu până în Nica cărciumariul. Care loc am fost cumpărat de la Stanciul
Porumbu și de la fămeaia lui Dobra cu zapisul lor de vînzare.

Și l-am vîndut dumnealui drept bani gata ughi 80, cu știrea tuturor
vecinilor den sus și den jos. Și l-am vîndut de a noastră bună voe fără de
nici o silă, ca să fie dumnealui moșăe stătătoare în veaci, lui și coconilor
dumnealui căți dumnezeu le va dărui.

Și la această vînzare și tocmeală întrebat-am pre toți vecinii și moșneanii
carii au fost mai denainte vreamă. Și la acest zapis fost-au mulți oameni
oroșani și neguțători *poem*: Gherghina județul, i Voico *snă* popei lui Ivan,
i Stan cizmariul și Nica cărciumarul și Iordache zlătariul și Iorga cărciumariul,
i Dumitru Paspala *coj.[ocar]*, i jupan Stanciul tichigiul, i Stan tichigiul, i
Radul tichigiul, i Nicola odabașa, i Vladul iuzbașa nepotul lu Porumbu.

Și pentru mai adevărat credința pusu-ne-am noi vînzătorii degetele și
alăți toți căți sântem scriși în zapis.

Și am scris eu Vlădil *gramma.[tic]* ot *gospodskoje țrceve* cu învățatura lor.

Pis mai 13 *dni*, leat 7166 [1658].

Eu Vlada

Eu Vasalache

Eu Iana

Eu Gherghina județ

Eu Voico *snă* popei Ivan

Eu Stan cizmar
Eu Dumitru Paspal[a]
Eu Stanciul tichigiu
Eu Stan coj.[ocar]
Eu Vladul iuz.[başa] nepotul lu Porumbu
Eu Iorga cărciumar
Eu Iordache zlătar
Eu Radul
Eu Nicola odabaş

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—24.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran; deasupra tuturor semnăturilor scrise de Vlădil gramatic s-au pus degetele, în afară de Gherghina județul, fără însă să fie semnătura lui autografă.

41

1658 iunie 5. Bucureşti.

Tudor, fiul lui Iane cupeţu, vinde o prăvălie fostului său asociat Ghinea cojocarul. (Original).

† Adecă eu Tudor, snă Ianiu cupeţu, scris-am şi mărturisescu cu acesta al micu zapis ca să fie de mare credinţă la mâna jupănului Ghinei coj.[ocar] ot Bucureşti, cum să ştie că am fost soţie amândoi. Deci eu Tudor am cumpărat 2 prăvălii în Bucureşti de la jupăneasa Condila şi de la fiiu-său Preda ot Stăneşti, drept ughi 100.

Care prăvălii sântu alătura cu ale 2 prăvălii ce sântu dă moşie dă la tată-micu.

Într-aceia cându ne-am despărţit şi ne-am socotit de tot, am dat eu o prăvălie jupănului Ghinei coj.[ocar] de a mea bună voie, însă dentr-aceste 2 prăvălii de la jupăneasa Condila, însă prăvăliia care iaste lângă prăvăliile de la părinţi alătura. Şi o am dat drept ughi 60, fără de nici o silă ca să-i fie lui moşie ohabnică în veaci.

Şi pentru mai adevărată credinţă pusu-mi-am mai jos peceatea.

Şi am scris eu cu mâna mea, ca să crează şi mărturie, jupănul Iorga Izmail şi alţii carii îşi vor pune mai jos iscăliturile.

Measiţa iunie 5 dni, leat 7166 [1658].

Eu Tudor

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—6.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; patru semnături greceşti.

1659 martie 10. Tirgoviște.

Rada, fata lui Antonie croitorul, vinde neguțătorului Dona Pepano un loc de casă, lângă biserica lui Ghiorma banul, pentru a-și plăti datoria față de turcul Mehmet Cilibi care o răscumpărase pe ea și pe feciorul ei din robia tătarilor. (Original).

† Adecă eu Rada lui Mihai, fata lui Antonie croit[orul] ot București, scriu și mărturisesc împreună cu fiu-meu Tănăsie, acesta al nostru zăpis ca să fie de mare credință la mina jupinului Donei neguțătorul Pepano, ca să știe cum am avut un loc de casă în oraș, în București, lângă biserica Ghiormeii între locu lui care au fost cumpărat de la Dumitru logofăt Boancă și între Pano doftorul Palamariu; și în lung den uliță pînă în locul lui Vasilie stolnic; al meu loc de moșie de la părinți și de la moșu-mieu Ianiu Tirizi, și tot au fost pre sama noastră pînă acum. Iar cînd au fost acum, în zilele dom[nului] nostru Io Mihail Radu voevod, eu am căzut în robie la Tătari cu feciorii miei. Deci de acolo m-au răscumpărat un ture anume Mehmet Cilibi din Smil și m-au lăsat pre chizășie ca să vinzu ce voiu avea, să-i plătesc banii.

Deci avînd acest loc de casă, ce scrie mai sus, l-am vîndut jupinului Donei cupețu Pepano în preț za ughi patruzeci gata, cu care bani m-am răscumpărat de robie de la acest ture Mehmet Cilibi, ca să-i fie dumnealui loc de moșie ohab[nică], pentru că ș-au dat dumnealui ai lui direpți bani de mi-am scos capul den nevoie.

Și l-am vîndut cu știrea vecinilor și mărturie s-au întîmplat la această vînzare părintele popa Irimia ot Sveanta Petca ot Trăgoviște și părintele popa Ignatiu ot Sventi Dimitrie și cumnatu-mieu Pano zăbunar și Tanasie vătaf za pușcărie ot București, Ghiorghie sin popa Mantei, i Tudor sin Paraschiva croit[or], i Ghiorghie logofăt și alții. Aceasta am scris ca să știe.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus inclul mai jos.

Pis Dumitru logofătul Boldiciu ot Trăgoviște.

Measeța martie 10 dni, i ot Adama do inea văleat 7167 [1659].

† Eu Rada

† Eu Tanasie

† Eu Pano zăbunar

† Eu Tanasie vătaf za pușcărie, martor

† Eu Gherghie logofăt ot Trăgoviște

† Popa Irimia ot Sveanta Petca

† Gherghie logofăt sin Manta

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos. XII—14.

Original. bună păstrare. hirtic cu filigran; interesantă pecetea Radei.

1660 octombrie 10. București.

Toma fost mare armaș vinde jupînului Ianuș și Manului cupețul două prăvălii pe Ulița Bărbierilor, cu 120 ughi. (Original).

Adecă eu Toma *biv vel* armaș, denpreună cu fămeia mea anume Rada și cu feciorii miei anume Pană i Radul, scriem și mărturisim cu acest al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealor jupînului Ianuș i jupîn Manului cupețul ot București, cum să știe că le-am vîndut dumnealor 2 prăvălii aici în oraș, în București, în Ulița Bărbierilor. Care prăvălii sînt între prăvălia bisearicii Domnești și între prăvălia jupîn Radului niguțător.

Și m-am tocmit cu dumnealor drept bani gata ughi 120 pe aceste 2 prăvălii cu locul lor, cît am stăpînit și noi. Și am luat acești bani toți gata în mîinile noastre, ca să le fie dumnealor aceste prăvălii moșie ohabnice în veaci, să le stăpînească dumnealor și coconii dumnealor cîți dumnezeu le va dărui, de către noi și de către nepoții noștri.

Și cînd am vîndut aceste prăvălii întimplatu-se-au a fi boiari și neguțători mărturii care își vor pune deagitele și iscăliturile mai jos.

Și noi pentru adevărată credință ne-am pus deagitele în loc de peceți și iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Pis Vlădil ot gospodstcoe țreve, cu învățatura tutulor.

Oct.[omvrie], 10, 7179 [1660].

Eu Toma armaș

Eu Rada

Eu Paan

Eu Radul

Popa Barbul clisear, mărturie

Stoica (indescifrabîl) logofăt, mărturie

Nedelco clucer

(urmează o semnătură grecească indescifrabîlă)

[pe verso]:

«prăvălii în București» și o însemnare grecească indescifrabîlă.

Academia R.P.R., XLIV—61.

Original, foarte bună stare, hîrtie cu filigran.

1661 martie 30. București.

Cherghina județul dă cartea orașului prin care mărturisește că a fost de față, împreună cu cei 12 pargari, preoți, orașeni și neguțători, cînd Cernica abagiul a cumpărat de la Ghinea cojocarul un loc de prăvălie pe Ulița cea Mare. (Original).

† Az Gherghina județul împreună cu toți preoții și oroșani i neguțătorii den oraș, den București, și cu 12 pargari.

Scriem și mărturisim cu această a noastră carte să fie de bună credință la mâna jupunului Cernicăi abagiul den București și a fâmeii dumnealui și a coconilor dumnealor căți dumnezeu le va dărui. Pentru să se știe că au fostu cumpărat un loc de prăvălie aicea în București de la jupunul Ghinea cojocariul ot București în Ulița cea Mare, pre lângă jupunul Tudor pre den jos și pre lângă jupunul Iorga pre den sus. Și o au vîndut cu știre[a] tuturor vecinilor și a orosanilor și a neguțătorilor dereptu bani gata galbeni noaozeci.

Intr-aceaia strânsu-ne-au pre noi pre toți de am fost la tocmeala lor. Și o au vîndut dumnealui jupunul Ghinea coj.[ocar] de a lui bună voce, fără de nici o silă, cu știrea tuturor vecinilor den sus și den jos.

Derept aceaia dat-am cartea orașului să fie de credință la mâna dumnealui și a fâmeii dumnealui și a coconilor dumnealor și a nepoților i strănepoților, moșăe stătătoare în veaci. Pentru că o au vîndut jupunul Ghinea de a lui bună voce.

Și la această carte a orașului întâmplatu-se-au a fi mulți oroșani, i preoți, i neguțători, anume: popa Barbul elisiariul de la besearica Domnească ot București, i Gherghina județul ot București, i Stoica diiaconul feciorul popei Stanciul cel bătrîn care au fost preoți la besearica Domnească în București, i jupunul Iorga vătaf za cupeți, i jupan Tudor cupeț, i pan Dima, i pan Cuțar ginerele jupunului Tatului neguțătoriu ot București, i pan Nedelco snă Tatului cupeț ot tam, i pan Radul cupeț ot tam, i pan Neagul cupeț ot tam, iermona[h] Vartolomei snă popei Ivan ot besearica Domnească, i părintele egumenul ot s-tii Gheorghie, i pan Tudor Rușciucul cupeț, i pan Stoica, i pan Stamate, i pan Pătru Carcataban, i pan Istodor cupeț, i pan Prodan abagiul, i pan Drăgoi abagiul și alții care își vor pune pecetea și iscăliturile mai jos.

Și pentru credința pus-am pecetea orașului, ca să să crează.

Și am scris eu Vlădil gramma.[tic] ot *gospodstcoe țrvee*, în zilele prea luminatului domnu Io Gligorie snă Ghica voevod.

Martie 30 dni, vleit 7179 [1661].

pan Ghinea coj.[ocar]

pan Cuțar

Eu Vartolomei ieromonah

pan Istodor cupeț

pan Dima cupeț

Eu Calciul abagiul

Eu Tudor abagiul

Eu Neagul abagiul

Eu Ion abagiul

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—25.

Original, stare bună, hirtie grosă cu filigran; pecetea orașului, șapte peceti inelare și trei puneri de deget.

1662 aprilie 27. București.

Grigore Ghica voievod întărește lui Cârstea cojocariul, feciorul lui Dumitru Căzâlbașu, stăpînirea peste un loc de casă, de lîngă locul feciorilor banului Ghiorma. (Original)

Milostieiu bojiieu Io Gligorie Ghica voevoda i gospodar zemle Vlașcoe, davat gospodstvo-mi sii povelanie gospodstvo-mi Cărstii cojocariul, feciorul lui Dumitru Cazâlbașul, ca să-i fie lui un loc de casă aicea în orașul domnii mele, în București, care loc iaste lîngă locul feciorilor banului Ghiormei și lîngă locul lui Ion tichegiul. Pentru că acest loc de casă fostu-l-au cumpărat Dumitru Cazâlbașul tatăl Crăstii cojocariul de la Manea Grosul cu zapis de vînzare, și cu aldămășari, încă den zilele lui Alion Vodă. Și de atunce pînă acum tot l-au ținut cu bună pace. Iar după aceeaia cînd au fost acum în zilele domnii mele, sculatu-se-au un om anume Mircea de se-au apucat de acel loc zicînd cum că iaste al lui. Deci au venit Mircea împreună cu Cârstea cojocariul înaintea domnii mele, în Divan, de se-au pîrit de față.

Și așa părăia Mircea zicînd cum iaste acel loc al lui de multă vreme. Și au arătat și niște zapise în Divan, și zicea cum au fost aceale zapise la o rudenie a lui în Țarigrad. Deci acum i le-au adus.

Iar Cârstea cojocariul au jăluit înaintea domnii mele, cum acel loc de casă, ce serie mai sus, fostu-l-au cumpărat tată-său Dumitru Cazâlbașul tocma den zilele lui Alion Vodă, și l-au ținut cu bună pace. Iar după aceeaia cînd au venit Mihnea Vodă cu tătarii în țară, de au robîț țara, fost-au robîț și pe Cârstea cojocariul și atunce i-au perit și zapisele ce au avut pre acel loc.

Deci prinzînd Mircea de veaste, cum că i-au perit zapisele ce au avut pre acel loc, el vrea cum să-i împresoare locul fără direptate.

Într-aceia domnia mea am arătat și am judecat pre direptate și pre leage împreună cu tot Divanul. Și am dat domnia mea Cărstii cojocariul ca să-și ție locul, ce scrie mai sus, cum le-au cumpărat cu bună pace. Și să-i fie moșie lui și feciorilor lui în veac. Pentru că se-au părăt cu Mircea de față în divan și au rămas Mircea de judecată și niște zapise mincinoase ce au scos încă le-am luat domnia mea den divan.

Sej ubo svedeatelii postavleaim gospodstvo-mi: jupan Preda vel han, i jupan Stroc vel vornic, i jupan Chirca vel logofăt, i jupan Mareș vel vistier, i jupan Tudorașco vel spatar, i jupan Badea vel clucer, i jupan Mihai vel stolnic, i jupan Costandin vel comis, i jupan Costea vel postelnic, i jupan Drăghici vel paharnic, i pan Pătru vel sluger, i pan Stoia vel pitar, i is.[pravnic] Șarban Cantacuzino vtorii logofăt.

*I na pisah az Radul logofăt vâ na stol gradu u București.
Measîa aprilie 27, i ot Adama daj donnea tecenie leatom 7170 [1662].*

Academia R.P.R., CLVI—107.

Original, stare bună, pecete timbrată, semnătura domnitorului.

1664 ianuarie 2. București.

Mai mulți neguțatori români și greci mărturisesc despre locul pe care Cârstea neguțatorul l-a lăsat la moartea sa mănăstirii Radu Vodă. (Original).

† Noi neguțatorii care vom pune iscăliturile mai jos, luat-am seama părinților de la mănăstirea răpusatului Radului Vodă și altui călugăr de la mănăstirea Stelii din Țara Grecească și altui om anume Deadul care au fost trimiși de la domnul nostru Gligorie voevod, să le luăm seama pentru un loc de casă cu pimniță aici în București. Care loc au fost al Cârstei neguțatoriul zicând Deadul cum au lăsat Cârstea neguțatoriul acea moșie la moartea lui să fie Deadului, iar părinții de la sfânta Troiță scoaseră oameni huni mărturie care au fost la moartea Cârstei, de au mărturisit cu suflețele lor cum acesta Deadul au avut o copilă și au lăsat Cârstea neguțatoriul acea moșie să fie a copilei, însă de va trăi copila, iar de va muri să fie acea moșie la mănăstirea Radului Vodă unde ei [ii] vor zăcea oasele.

Aceasta am scris și mărturisim precum am auzit din gura mărturiilor care au fost la moartea Cârstei.

Ghen.[arie] 2 dni 7172 [1664].

Ianachi Ilic

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă. XXXIV - 26.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran; șase semnături grecești indescifrabile, dar redate în romînește în doc. 94 (1678 aprilie 26) cu care are legătură.

1665 februarie 4. București.

Radu Leon voievod dă preoților, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească, scutire de toate dările pentru casele și bucatele lor, să nu mai aibă altă grijă ca «să poată fi de treaba și slujba sfintei biserici, în zi și în noapte, nepristan». (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul voevod și domn a toată Țara-Rumînească, feciorul marelui și prea bunului, bătrînului, răpusatului Io Leon Ștefan voevod.

Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele tuturor preoților i diaconilor, anume popa Barbul eclisiarh, i popa Stoica, i popa Șarban, i Grozea diaconul, așjderea și grămăticilor, anume Mihul grămătic, Vlădilă grămăticul, Grama grămătic, Nica grămătic, Ivașco grămătic, Bunea grămătic de la sfînta bescarică din clirosul domniei mele de aici din curtea domniei mele din București, ce iaste hramul Bunei Vestiri de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Mariei.

Ca să le fie casele lor și toate bucatele lor ce vor avea în pace și slobode de bir și de miare și de ceară, de găleată și de fin, de dijma de stupi, de rîmători, de oerie, de vinăriciu, de chirie, de galben, de fum, de păhărnice și de pivnițe, de schimbul banilor, de împrumut, de podvoade, de mertice, de conace, de cai de olac și de cară de oaste și de alte dăjdi, de toate, câte vor fi preste an în țara domniei mele. De nici unele val sau bîntuială să n-aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am ertat de toate precum scrie mai sus, ca să aibă răpaos în zilele vieții domniei mele, cu bună pace, precum au fost ertăți preoții și diaconii și grămăticii de la această sfîntă biserică și de alți domni bătrîni de mai nainte vreme, precum am văzut domnia mea și cărți de ertăciune domnești și cartea răposatului părintelui domniei mele, de la leat 7138 [1630].

Așijderea i-am ertat și domnia mea, ca să poată fi de treaba și slujba sfintei biserici, în zi și în noapte, nepristan, și să roage pre dumnezeu pentru domnia mea și pentru creștinătate și să aibă a pomeni la sfînta și dumnezeiasca liturghie pre domnia mea și pre răposății părinții domniei mele și pre ceilalți pre toți pristăviți domni mai de nainte vreme.

Drept aceia și tu județ, de aici din București, și vouă toate slugile domniei mele, oricari cu ce slujbă veți umbla, ori aici în tîrg ori la țară, așa vă poruncesc, dacă veți vedea cartea domniei mele, foarte să vă feriți și în pace să lăsați casele și toate bucatele preoților și diaconilor și grămăticilor cîți sînt mai sus scriși, nimeni de nimic să nu să ispitească a le face vreun val, că bine să știe că acel om, mare scîrbă și nevoie va petrece de către domnia mea. Așijderea și în urma domniei mele pre carele va alege dumnezeu a fi domn și biruitor acestui cinstit scaun al domniei Țării-Rumînești, rogu-l cu numele domnului și Mintuitorului nostru Isus Hristos ce iaste în Troiță slăvit, să aibă a cinsti și a înnoi și a întări această carte a domniei noastre, precum scrie mai sus. Pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască întru domnia lui, și în celălalt veac să-l afle judecata lui cu dreptii înaintea lui dumnezeu. Iar carele nu va înnoi, nici va întări, ci va călca și va strica această milă și ertăciune a domniei noastre, acela să fie supt blestem anatema și afurisit de 318 sfîinți părinți de la Nichea, cinste să aibă cu Iuda și cu afurisitul Aria la un loc, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe Gherghe Bălean[ul] *vel* ban, Stroe *vel* dvornic, Radu *vel* logofăt, Drăghici *vel* spătar, Mareș *vel* vistier, Neagoe *vel* clucer, Badea *vel* paharnic, Șerban *vel* postelnic, Iordache *vel* stolnic, Papa *vel* comis, Ivașco *vel* sluger, Stoe *vel* pitar, și ispravnic Radul Năsturel *vtori* logofăt.

Și am scris cu Dumitrașco ot București.

Februarie 4 dni, 7173 [1665].

1665 mai 2. București.

Ghirghe logofătul, feciorul lui popa Manta, vinde jupînului Dimitru cupeș un loc de casă lîngă acela al doctorului Palimari și Jitiian zugravul, cu 23 ughi. (Original).

† Adecă eu Ghirghe logofăt *sin popa Manta biv clucer ot București* scris-am acesta al meu zapis ca să fie de mare credință la mîna jupînului Dimitru cupeș. Cum să să știe că i-am vîndut un loc de casă cu o groapă de pimniță pre lîngă locul lui Pan Palimari și pre lîngă locul lui Jitiian zugravul și dealnița cea mare pînă în locul lui Vasălie căp.[itanul] care loc l-am fost cumpărat dă la Maria fata Ștefului logofăt. Însă cît loc să va alege preste tot și l-am vîndut de a mea bună voe și cu știrea tuturor vecinilor și de în sus și de în jos, derept bani gata ughi 23. Și i-am luat toți banii în mîna mea pentru ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare ohabnică i jupînesii și copîilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui.

Și cînd am făcut acest zapis și această tocmeală fost-au mulți boieri mărturie, anume: Sima clucer, i Neculi, i Jitiian zugravul, i Mihiu croitorul, i Dumitrașco stegarul za aprozi, i Bărcan clucer, i staroste de neguțători anume Manul, i Crăste Bogdaproste și alții care-și vor pune iscăliturile mai jos.

Și pentru mai adevărată credință pusu-mi-am degetul mai jos, în loc de pecete, ca să se crează.

Pis mai 2, leat 7173 [1665].

Pis-am Ghirghe logofăt

Eu Ghirghe logofăt

Eu Jitiian zugravu

Pătrașco logofăt Bălăceanul

Hristu logofăt, mărturie

Az Alexe logofăt, mărturie

(urmează două semnături indescifrabile).

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—16.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1665 mai 24. București.

Gherghina județul cu cei 12 părgari aleg locul de casă al jupînului Preda, feciorul jupînului Dumiriu Paspală. (Original).

Vă ime oțta i sina i sviatogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

Az ubo Gherghina județul cu 12 părgari den oraș den București, dempreună cu toți bătrînii și orașanii și cu neguțătorii din București, scriem și mărturisim cu această carte a orașului să fie de bună credință la mîna jupînului Predii.

feciorul jupînului Dumitru Paspala și a femeii lui Stănilavei și a coconilor dumnealor cîți dumnezeu le va dărui, pentru să se știe că au fost avut jupîneasa Anghelina, jupîneasa jupînului Iane, feciorul călugărului, un loc de casă, aicea în oraș în București, lângă gardul Stoicăi logofătul den sus. Deci acest loc fiind pustiu, iar jupînul Preda făcut-au case pre dînsul, iar cînd au fost acum în zilele măriei sale domnu[lui] nostru, venit-au jupîneasa Anghelina și cu fiu-său Tudorache în Divan la măria sa creștinul domn Io Radul Leon voevod de ș-au întrebat pentru acest loc. Măria sa datu-le-a om domnesc, pre Tudor vtori portariu, și au venit la noi ca să-i alegem locul. Intr-aceia strînsu-ne-au pre toți și i-am adevărat locul unde le-a fost casele cu pîmnița, cu grădini, și cu curte.

Însă să se știe în lat locul despre ulița acea mare despre Hriza vornecul în față stînjeni 10 jumătate și de uliță îndrept în lung pînă în gardul grădinii Sf. Savei. Și i l-am împietrit ca să se știe, den gardul grădinii Stoicăi logofătul pînă în piatră acești stînjeni ce serie mai sus, și în lung iar așa, precum se-au împietrit. Într-aceia vrînd jupîneasa Anghelina și cu fiu-său Tudorache să-l vî[n]ză, tocmitu-se-au de a lor bună voe, făr-de nici o silă, și l-au vîndut jupînului Predii, derept bani gata galbeni douăzeci, bani gata, și i-au făcut și zapis la mîna lor.

Într-aceia făcut-am și noi dempreună cu preoți și cu orășani cartea orașului la mîna lor, să le fie moșie stătătoare în veaci, lor și coconilor dumnealor, ohabnică. Și la această carte a orașului pus-am și mărturie: popa Barbul eclisariul, i pan Colțea *biv vel* clucer, i Stoica logofătul *snă* Șerban logofăt ot București, i Vartolomeiu călugărul *snă* popei Ivan *star ot tam*, i popa Stoia *snă* popei Stanciului *ot tam*, i jupînul Gherghe, i jupînul Tudor cupet, i jupînul Stan techigiul, i Albul *snă* Dobre călărașul ot București, i *brat ego* Andrei, i Marco ceaușul ginerile D (*loc rupt*) iuzbașai, și alți boiari și neguțatori cari își vor pune pecetile și iscăliturile mai jos.

Și pentru mai adevărată credință pus-am și pecetea orașului, ca să să crează.

Și am scris eu Vlădil grămătic de la besearica Domnească, cu învățătura lor.

24 mai. 7173 [1665].

Popa Barbul elisiarh

Eu popa Stoica

Eu Gherghe cupet Paspala

Eu Stan tichigiu

Eu Dumitru Paspala mărturisesc

Vartulmi [Vartolomei]

Eu Albul *snă* Dobre călăraș

Eu Andrei *brat* Albului

Statie blănarul, martor

Academia R.P.R., CXCVII—85.

Original hirtie, rupt în cîteva locuri din cauza indoiturii. Întărit cu pecetea orașului, în tuș negru, destul de simplă, și cu alte trei peceti și multe iscălituri dintre care una grecească.

1665 iunie 5. [București].

Stan cojocarul și Mihalcea vornicul hotărânesc locul ce are femeia lui Isar tunarul, lângă biserica Dintr-o Zi. (Original).

Adică noi vornicii care ne-au luat din Divanul mării sale lui Vodă, anume Stan cojocar i Mihalcea vornicul, cum să știe că ieșind femeia lui Isar tunarul la divan la Radul Vodă [Radu Leon] de s-au părît pentru un loc de casă cu Lupul căpitanul ot Cîntăreani, care loc iaste la biserica Dintr-o zi, zicînd că iaste locul ei. Deci mergînd la Divan și au rămas Lupul căpitanul pre Isar și pre femeia lui și ne-au luat pre noi pre acești doi vornici ce scriu mai sus de am venit la acest loc de casă și l-am hotărît, și din sus și din jos, împreună cu vecinii, precum i-am văzut și zapisele lui de cumpărătoarea locului mai denainte vreme. Și am găsit stînji 17 în lat, și în lung 25 de stînji. Și le-am dat și cartea noastră precum am aflat și adivărat cu sufletul nostru, ca să se ție locul cu bună pace de către Isar și de către femeia lui cum că au rămas de judecată.

Și cînd s-au hotărît au fost mulți oameni buni mărturii care vor iscăli mai jos, ca să se crează.

5 iunie, 7173 [1665].

Eu Stan vornic, cojocar
Mihalcea vornic
Luca cismarul, martor
Pătru Gheuca martor
(semnătură indescifrabilă)

[pe verso]:

Cartea de locul din București.

Academia R.P.R., CXCV - 26.
Original. stare bună. scris foarte rău.

1665 iulie 1. București.

Zamfira împreună cu soțul ei Chiriță vind lui Iorgu cojocarul și soției acestuia, Xanta, un loc de casă lângă biserica Grecilor, peste drum de popa Manta, pentru 20 galbeni. (Original).

† Adecă eu Zamfira, fata Costei cojocariului, împreună cu soția mea Chiriță scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mîna cumnatu-meu Iorgu coj[o]cariului și a surori[i]-mea Xantei,

cum să știe că ne-am tocmi noi de a noastră bună voie de ne-am vîndut noi partea mea di loc, din București, care mi-au fost rămasă de la tată-meu împotriva [peste drum] popei Mantei, lângă biserică Grecilor, dărept ughi 20. Și mi-au dat toți bani[i] gata în mîinile noastre, ca să[-i] fie dumnealui moșie în veci stătătoare, dumnealui și coconilor [dumnealui] cîți Dumnezeu îi va dărui, și nepoților și strenepoților.

Și ne-am împăcat de acum nainte di toate moșiile și lucrurile ce am avut, și din haine și din scule, și din toate ce am avut de la mumă-mea și de locul din Trăgoviște, veri de la unchiu-meu Pan; di astăzi nainte să avem bună pace, unul di către altul, că ne-am împăcat de toate din ceea ce am avut dimpreună.

Și la tocmeala și pacca noastră fost-au mulți boiari mărturie cari nu scriu pre nume și-și vor pune peceteile și iscăliturile mai jos.

Și pentru credință ne-am pus peceteile și numele mai jos, ca să să crează.
Pis Udriște ot Șărineasa, în cetate în București.

Iulie 1 dni, văleat 7173 [1665].

† Chiriță

† Zamfira

Iar pântru Șărbana țigancă mi-au fost dat al treilea parte, iară acum am luat și partea Nicoiei la mine să fie pre jumătate, de mi-au dat acum ughi 8 *pol* ca să fim tocmiți și de aceasta, să nu mai avem gilcevie; ci să fie de credință acest zapis.

† Chiriță

† (*indescifrabil*)

Eu Zamfira

Eu Costea cojocariul, mărturie

Eu Grozav *sin* a Găiniții, mărturie

(*indescifrabil*)

(*indescifrabil*)

† Ianache cupeț, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—17.

Original, stare potrivită, rupt în câteva locuri, hîrtie cu filigran (32×22); Chiriță și Zamfira întăresc vînzarea și prin punerea pecetilor inelare.

1666 februarie 1. București.

Radu Leon voievod întărește stăpînirea Ancăi, soția răposatului Iorga căpitanul, peste un loc de casă, aproape de mănăstirea Sărindar. (Original).

† *Milostieiu bojieiu Io Radul voevod i gospodar vâsoe zemle Ungrovlahiscoe, snă velicago i preadobrago starago pocoinago Io Leon Ștefan voevod.*

*Davat gospodstvo-mi siiu poveleanie gospodstvo-mi aceștii fâmei pre nume Anca, care au fost a Iorgăi căpitan, și cu feciorii ei, ca să le fie lor un loc de casă aicea în orașul domnii mele în București. Care loc iaste aproape de mănăstirea Sărindarul, den jos, și pre lângă locul lu Dumitru trâmbițașul și prentre locul cumnatu-său lu Istodor abagiul, ori cât se va aleage. Care loc au fost și Iorgăi căpitan de cumpărătoare de la (*loc liber*) încă den zilele răposatului Matei Vodă. Și de atunce încoace tot au ținut acel loc cu bună pace până în zilele lu Gligorie Vodă. Deci când au fost atunce iar Dumitrașco logofăt Corbeanu el au având voe vegheată de la Gligorie Vodă, făcutu-și-au case pre un loc și pre lângă acest loc cuprins-au și locul Iorgăi căpitan cu casele și cu curtea lui.*

Iar după ce au făcut casele fost-au tocmit locul Iorgăi căpitan cu fâmeaia lui Anca, drept ughi 140, și nici un ban în mâna ei n-au dat. Deci când au fost acum în zilele domnii mele, iar Pavel fratele Iorgăi căpitan, cumnatul Ancăi, el au fost mersu cu furișul la Dumitrașco logofăt de au luat den banii acestui loc ughi 95, fără dă știrca cumnată-sa Ancăi. Intr-aceaia Anca fâmeaia Iorgăi, ia, dacă au prinsu de veaste, venit-au înainte domnii mele în Divan, în câteva rânduri, de s-au jăluit și au spus cum au fost tocmit acest loc cu Dumitrașco logofăt drept ughi 140, cum scrie mai sus, și apoi banii nu i-au dat, ce tot o au purtat cu cuvente den zi în zi. Și după ce au pribejit Pavel fratele Iorgăi în Țeara Moldovei, iar Dumitrașco logofăt făcut-au meșteșug de au zis că au dat în mâna lui Pavel ughi 95, ca să-i înpresoare locul.

Într-aceaia domnia mea văzând jalba ei, trimis-am domnia mea den Divan pre sluga domnii mele Nedealco *vtori* portar la mătușa Dumitra, muma Iorgăi căpitan și a lu Pavel, și a vecinilor denprejur de i-au întrebat, avut-au Pavel treabă cu acel loc de casă, au n-au avut. [Deci m]ătușa Dumitra muma lor și cu vecinii denprejur au mărturisit, cu sufletele lor, cum au fost locul Iorgăi căpitanul cumpărat pre bani[i] lui devărat, iar Pavel, fratele Iorgăi n-au avut nici o treabă.

Într-aceaia domnia mea am căutat și am judecat pre drept și pre lege împreună cu tot Divanul domnii mele. Și am dat domnia mea Ancăi fâmeei Iorgăi căpitan și feciorilor ei ca să-și ție acest loc cu bună pace, să-i fie moșie ei și feciorilor ei, iar Dumitrașco logofăt să-și caute banii la Pavel unde i-au dat. Într-alt chip să nu fie.

Se ubu sveditel postavleet gospodstvo-mi: pan Ghiorghie vel ban, i pan Mariș vel vornic, i pan Radul Crețulescu vel logofăt, i pan Ianache vel vistier, i pan Drăghici vel spătar, i pan Neagoe vel clucer, i Șarban vel postelnic, i Necula vel peharnic, i Dumitrașco vel stolnic, i Ghiorghie vel comis, i Bade vel sluger, i Stoia vel pitar, i ispravnic Radu Năstorel vtori logofăt.

I na pis az Alexandru vă na stol grad București, luna februarie 1 dni, anul 7174 [1666].

Io Radul voevod [m. p.]

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXVII 49.

Original, deteriorat, iar partea de jos lipsă, pecete aplicată; are o transcriere din sec. XX.

53

1666 decembrie 12. București.

Gherghina județul împreună cu cei 12 pângari dau cartea orașului m-rii Sf. Ioan pentru niște locuri situate lângă tăbăcari. (Original).

Vă imea otța i sina i sveantogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

† Adecă cu Gherghina județul, den oraș den București, cu 12 pângari și cu preoții și cu toți bătrânii orașului.

Scriem și mărturisim cu această carte a orașului să fie de bună credință la sfânta mănăstire den București, unde iaste hramul marelui proroc și înainte alergătoriu Ioan, și a părintelui egumenului Athanasie și a tot săborul sfentei mănăstiri, pentru să se știe că au avut sfânta mănăstire niște locuri aicea în București, unde sănt acum tabacii. Deci părintele egumenul Athanasie vrându să-și descoapere aceste locuri mers-au în divan înaintea mării sale domnu nostru Io Radul Leon voevod de au spus mării sale. Iar măriia sa ca un domn bun și milostiv socotindu cu tot cinstit sfatul mării sale ca să se adevcreaze aceste locuri ale sfentei mănăstiri, trimes-au măriia sa den Divan pre Tanasie *vtori* portariu la noi, și la alăți oroșani ca să descoperim aceste locuri ale sfentei mănăstiri, fiindu și înpresurate de multă vreme.

Într-aceaia strănsu-ne-am cu toții și așa am aflat cu sufletele noastre: moșia sfentei mănăstiri, însă despre oraș, den podul ce treace Dâmbovița spre mănăstirea lui Mihai Vodă den capul podului despre oraș pre lângă gardul Papei comisul pre vale în sus pre lângă iar gardul lui Paan spătariul și merge pre den grădina lui Dumitrașco logofăt până în gardul Sărindariului și merge pre den jos de cruce preste părău până în Dâmboviță până în vadul cailor, până unde am pus și seamne și le-am înpietrit preste tot, cum să se știe moșia sfentei mănăstiri a lui s-tii Ioan în partea ceaia, făcut-am cartea orașului denpreună cu toții, să fie de moșie sfentei mănăstiri precum au ținut și mai denainte vreme de la ctitorii cei bătrâni. Și mărturii au fost preoți i boiari mari și mici i oroșani cari-și vor pune peceteile și iscăliturile mai jos.

Și pentru credința pus-am și peceatea orașului, ca să se crează.

Pis Vlădil gramatic ot gospodstcoe tceve, cu învățătura lor.

Dechemvrie 12 dni, vleit 7175 [1666].

Popa Barbul clis.[iarh]
Eu Anton vătaf za șetrari
Eu Neagul cupețu
Eu Bogdan șătrariul ot București
Eu Oprea[?] diiacon snă popa Voislav
Eu Stoian părcariul (sic) ot Sărbi
Eu Stan părgariul
Eu Dan părgariul
Eu Pitea părgariul
Eu Toma părgariul
Eu Badea părgariul
(două semnături grecești indescifrabile)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan București, XII—3.

Original, stare foarte bună, hirtie groasă cu filigran, întărit cu pecetea orașului, în tuș negru.

54

1667 martie 15. București.

Județul Dragotă și Gherghina «județul cel bătrân» împreună cu cei 12 părgari hotărăsc locul jupînesii Calea soția lui Dragu logofătul. (Original).

Vă imea otța i sina i sveantogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.
† Adecă eu Dragotă județul i Gherghina județul cel bătrân și cu 12 părgari și cu toți bătrânii și proții, den oraș den București, scriem și mărturisim cu această carte a orașului să fie de bună credință la mâna jupăneasii Calii fămeaia lui Dragul logofăt.

Pentru să se știe că au avut niște loc de casă de cumpărătoare aicea în oraș ot București cumpărată de Dragul logofăt încă mai denainte vreamede la Manole orbul feciorul Frânculeasii. Iar cându au fostu acum, în zilele mării sale domnu nostru, jupîneasă Calea vrându să-și descoapere acest loc, care loc fost-au și înpresurat, mers-au în Divan înaintea mării sale domnu nostru Io Radul Leon voevod jăluindu-se pentru acest loc, să i se descopere. Măriia sa trimes-au den Divan pre Cărstea vtorî vornic la părintele vlădica Ștefan mitropolitul și cu ei denpreună de au făcut carte de afurisanie cu mare blăstem asupra noastră și la alaltî oroșani bătrâni, asupra Nicăi cărciumariul, i Radului logofăt Țigănescul, i Albului feciorul lui Dobre călărașului celui bătrân, ca să adevereaze pentru acestu loc că au fost. Scoțând și Negrita fămeaia lui Mihăilă călărașul un zăpis al Udrii comisul, feciorul Hrizii vornicul, de vânzare cum că au fost cumpărat Negrita acel loc de la dănsul.

Iar jupîneasă Calea scos-au și ea zapisul lu Manole orbul și cartea lu Dragomir ce au fost mare vornic, de rămas, cum au fost rămas pe Paraschiva feciorul lui Vasilie armeanul, finul Hrizii vornicul.

Deci noi așa am aflat, cu sufletele noastre, cum au vândut Manole orbul acest loc Dragului logofăt avându el treabă, iar Udre comisul n-au avut nici o treabă cu acel loc. Și acest loc vândutu-l-au Manole orbul denpreună cu mumă-sa Stana Frânculeasa, cu zapis la mâna Dragului logofăt.

Intr-accăia dat-am și cartea orașului la mâna jupîneasii Calii să-i fie moșie stătătoare în veaci, iar Negrita să-și caute banii unde i-au dat.

Și la această carte pus-am și mărturii preoți și oroșani carii-și vor pune pecețile și iscăliturile.

Și pentru credință pus-am și peceatea orașului, ca să să crează.

Pis Vlădil grama.[tic] ot București.

Martie 15 dni, leat 7175 [1667].

Gherghina jud.[eț]

Eu Dragotă jud.[eț]

Eu Nica cărciumar

Radul logofăt

(semnătură indescifrabilă)

Eu Paraschiva

Eu Albul snă Dobre căl.[ăraș]

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CDXCIV—1.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; pecetea orașului în tuș negru poartă numele fostului județ Gherghina.

1667 mai 23. București.

Radu neguțătorul și soția sa Stana se învoiesc cu preoți de la biserica Domnească, să dea o prăvălie de lângă portarul Rădu Trîncă, drept schimb, pentru un loc aflat lângă alte prăvălii ale lor. (Original).

Adecă eu Radul neguțătorul ot București împreună cu jupîneasă mea Stana scrim și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna părintelui popei Barbului eliserului și a popii Stoicăi și diaconului Grozii și a tot clirosul sfintei bisearici Domnești din București. Cum să să știe că, au fost în zilele mării sale domnul nostru Io Radului Leon voevod, făcut-am schimbu meu cu preoți și cu tot clirosul sfintei bisearici de am dat noi bisearicii o prăvălie cu locul și făcut gata la uliță și în fața prăvălii stînjeni 1 pol. Care prăvălie ne-a fost și nouă de cumpărătoare de la Ion croitorul, ce iaste pre

lingă Radul portarul Trîncă, pre den sus și pentru [printre] altă prăvălie a noastră; iar preoții de la biserică Domnească ne-au dat schimb un loc care iaste în curtea prăvăliilor noastre și între locul lui Mihai, despre locul bisericii Domnești, care iaste împietrit. Însă să știe lungul locului stînjeni 15 și în lat stînjeni 4, pentru că am făcut schimb de a noastră bună voe, făr-de nici o silă și cu mulți boiari mărturii care-și vor pune peceteile și iscăliturile mai jos.

Aceasta scriem, și pentru mai adevărată credința noastră pusu-ne-am și noi peceteile, ca să să crează.

Și am scris eu Alecsandru ot Săteani.

23 mai 7175 [1667].

Jupan Radul i Stana
Eu Neagu Puț (*sic*), mărturie
Nicolae clucer, mărturie
Iordache logofăt, mărturie

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV - 2.
Original, stare bună. Hîrtie cu filigran.

56

1667 iulie 2. București.

Dragotă județul, împreună cu cei 12 pargari ai orașului București, întăresc neguțătorului Iorga Corbul anumite cumpărături de terenuri situate între biserică Grecilor și jupînul Dona. (Original).

În numele Tatălui și al Fiului și al Sf. Duh, Treimeii cea de o ființă și nedes-părțită.

† Adecă eu Dragotă județul den oraș, den București, cu 12 pargari și cu preoții și cu toți bătrînii orașului, scriem și mărturisim cu această carte a orașului să fie de bună credință la mîna jupînului Iorgăi Corbul neguțătoriu și a jupî-neasii dumnealui Marii și a coconilor dumnealor cîți dumnezeu le-au dăruit; pentru să se știe că au fost cumpărat niște loc de casă, aicea în oraș în București, de la Tudor croitoriu, feciorul Paraschivii croitoriu cel bătrîn. Deci cînd au fost acum în zilele mării sale domnu[lui] nostru Io Radul Leon Voevod, vleat 7175 [1667], fiindu-i nevoe, întrebau vecinii denprejurul locului ca să-l vînză, [și] nu s-au aflat nimea, iar jupînul Iorga Corbul văzîndu-l la nevoe și săzînd aicea cu atîta cheltuială, tocmitu-se-au de a lor bunăvoe și l-au cumpărat drept bani gata galbeni cincizeci, ughi 50.

Și l-au vîndut de a lui bună voe și cu știrea oamenilor lui; însă să se știe locul la beserică Grecilor preste uliță, între jupînul Dona, despre uliță, stînjeni în lat șapte *pol* și în lung iar stînjeni 30 *pol*.

Și iar au mai cumpărat jupînul Iorga cupeț și alt loc, iar pre lingă acest loc, de la Antoana lui Tudor croitoriul. Însă iar să să știe locul despre uliță în lat stînjeni 2 *pol* și în lung stînjeni (*loc liber*). Și l-au cumpărat drept ughi (*loc liber*) ca să fie dumnealor moșie stătătoare în veaci, dumnealor și coconilor dumnealor în veaci, precum scrie mai sus. Și l-au vîndut iar de a ei bună voe fără de nici o silă.

Într-aceia făcut-am această carte a orașului la mîna dumnealor să le fie de moșie, precum scrie mai sus. Și cînd o am făcut, pus-am și mărturie pre părintele popa Barbul clisiariul domnesc, i Gherghina *biv* județ, i popa Stoica feciorul popei Stanciului cel bătrîn, i jupînul Manul starostea de neguțatori, i jupînul Nedecalco cluceriul, feciorul jupînului Tatului, i jupînul Cuțar, ginerile jupînului Tatului, i paan Nica, iar ginerile jupînului Tatului, i paan Iorga *biv* staroste, i părintele Partenie de la besearica Grecilor, i Ianache cel bătrîn, i Gherghe logofăt, feciorul popii Mantii clisiarul *ot* București și alți boiari și neguțatori carii-și vor pune pecețile și iscăliturile mai jos.

Și pentru credință pus-am și pecetea orașului, ca să se crează.

Pis Vlădil grama[ție] de la besearica Domnească, cu învățatura lor.

Iulie 2 zile, leat 7175 [1667].

Eu Lupul aprodul și cu soția mea Mariia sora lui Tudor croitoriul, fata Paraschivei croitoriul *ot* București.

Dumitrașco logofăt Dum (*indescifrabil*), mărturie

Eu popa Paraschiva de la *Uspenie Bogorodițe*

Nicolae cupețu, ginere jupînului Tatului cupețu, mărturie
(*semnătură indescifrabilă*)

Popa Barbul clisiarh

Popa Stoica

Popa (*indescifrabil*)

Radu logofăt (*indescifrabil*), mărturie
(*semnătură indescifrabilă*)

Popa Stoica *ot* Sⁱⁱ Neculai

Stoica agă Berelescul, mărturie

Eu Toma zăbunariul

Drăghici logofăt, mărturie

Gheorghe logofăt *sin* popa Manta *biv* clisier

Dumitrașco stegar, martor

Iorga clucer, mărturie

Nicolae coj.[ocaru] ginerile popei Stanciului *ot* biserică Domnească, mărturie
(*indescifrabil*), mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Bradu. Hanu-Greci și Codreni, LIV—6.

Original, hîrtie (43×29); frumos scris și bine conservat. Interesantă pecete aplicată; multe semnături grecești indescifrabile, însemnare grecească pe verso.

1667 iulie 25. București.

Maria pităreasa, soția răposatului Andrei, vinde marelui spătar Dumitrache Ghica casele din mahalaua biserica Doamnei, situate între casele clucerului Pantazi și ale șetrarului Const. Costescu, cu 1100 taleri. (Original).

† Adică cu Mariia pităreasa, ce am fost soție răposatului Andrei vtori pitar, împreună cu feciorii miei cari mai jos să vor iscăli.

Adeverez cu acest zapis al meu la cinstită mâna dumnealui Dumitrache Ghica *vel* spatar precum să să știe că având eu niște case, aicea în București, ce mi-au fost și mie de cumpărătoare de la răposații unchii miei Ghiorghe i Costandin boltașul, frații tatâni-micu, după cum zapisu cel vechiu de cumpărătoare arată.

Deci de a mea bună voc le-am făcut vânzătoare, care case sânt în mahalaoa bisericii Doamnei, între casile dumnealui clucerului Pantazi, și între casile dumnealui șatrariului Costandin Costescul.

Deci învoindu-mă cu dumnealui mai sus numitu *vel* spatar Ghica, ne-am așăzat între noi fiind și alți boeri marturi, vânzându-i-le dumnealui în bani gata taleri 1100, adică o mie o sută tocmai. Care bani numărându-mi-i dumnealui i-am luat toți deplin în mâna mea și eu i-am dat acest adevărat zapis ca să aibă a stăpâni cu bună pace, dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu i-au dăruit și-i va dăruia, despre mine și despre tot neamul meu, dându-i și zapisu cel vechiu.

Și pentru mai adevărată credință mi-am iscălit numele împreună și cu feciorii miei, fiind și alți oameni marturi, ca să să crează.

Iulie 25 dni, leat 1667.

Eu Maria pitărcasa am vândut

Eu Barbu logofăt, *sin* Andrei pitar, vânzător

Eu Andrei, *sin* Andrei pitar, vânzător

[*pe verso*]:

Zapisul casilor din București ce am făcut schimb cu dumnealui Dumitrache Ghica *vel* spatar, în zilele măriei sale Grigore Vodă Ghica.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi. CVII—53.

Original. stare foarte bună. hirtie cu filigran.

1667 septembrie 1. [București].

Radu Leon voievod se învoiește cu boierul Bălan și cu Teofil ca aceștia să procure diferite mătăsuri, stofe și alte lucruri necesare reînnoirii Curții domnești. (Original).

Ioan Radul Leon voevod al întregii Ungrovlahii.

† Cu cartea de față mărturisitoare a domniei mele, împreună cu toți boierii țării, facem cunoscut declarînd tuturor, că avînd noi trebuință de diverse lucruri pentru reînnoirea Curții domniei mele, ne-am învoit cu d[umnea]lui boierul domnul Balanu și cu domnul Teofilu, ca orice lucruri vor fi de lipsă, și postavuri și atlasuri, și lustrinuri, și orice alte stofe vor fi de lipsă domniei mele, să aibă a le procura dumnealor, convenind și despre prețuri, adică lustrinurile cele subțiri cîte trei lei și jumătate cotul, și atlasurile cotul pe doi lei, și celelalte după prețurile lor curente și după a lor valoare.

Și pentru mai bună credință și tărie a învoelii noastre, am iscălit puind și sigilul nostru, în anul 1667 luna septemvrie 1.

Io Radul Voevoda [m.p.]

Gherghe Ban	Gheorghii <i>vel</i> stolnic
Mareș vornic	Stoia <i>vel</i> (<i>loc rupt</i>)
Radul logofăt	Staico logofăt
Matei sluger	Radul <i>vtori</i> logofăt
Stroe vornic	Radul clucer Cocorăscul
Radul ban	Radul Bilcirescul

Academia R.P.R.. LXXIX—124.

(Original, grecesc, hirtie cu filigran, stare potrivită, pătat de umezcală, însoțit de o traducere nouă.

Domnul și toți ceilalți boieri, în afară de Radul Cocorăscul își pun și pecetea inelare, unele interesante.

59

1668 iunie 8. București.

Radu Leon voievod judecă neînțelegerea dintre biserică Sf. Ecaterina și Mitropolia din București și orînduiește pe boierii divanului să adeverească și să înpietrescă tot locul Mitropoliei de jur împrejur. (Original).

Vă Hrista boga blagovearnom i blagocistivom i hristoljubivom i samodirjavnom Io Radul Leon voevod bojiu blagodateiu ubladatel i gospodar vašoe zemle Ungrovlahiscoe.

Dat-am domnia mea acest cinstit hrisov al domniei mele sfintii și dumnezeiții Mitropolii de aici den București și cinstitului părintelui nostru chir Theodosie arhiepiscop i mitropolit a toată Țeara Rumînească și tuturor călugărilor ciți vor fi lăcuitori într-această sfîntă Mitropolie, Care sfîntă Mitropolie iaste zidită și înălțată de creștinul Costandin Șarban voevod, și au fost rămas nezugrăvită.

Iară după ce ne învrednici și pre noi mult milostivul dumnezeu, stăpînul atotțitoriu, a fi domn și biruitoriu acestui cinstit scaun al domniei Țării Rumî-

nești, iară domnia mea cu ajutorul lui Dumnezeu ce e în Troiță slăvit și cu îndemnarea sfântului și slăvitului sfânt împărat Costandin, Elinii, care iaste hramul sfintei Mitropolii, apucatu-m-am domnia mea cu toată voia dentru tot gândul inemii domnii mele și cu toată osteneala și cheltuiala domnii mele de o am zugrăvit și o am înfrumusețat cu toată podoaba pre cum să cade sfintii biserici, ca să mă chiem și domnia mea ctitor aceștii sfinte Mitropolii, pentru veacnică pomenirea domnii mele și a răposăților părinților domnii mele, să ne fie pomană în veaci.

După aceeaia văzînd domnia mea această sfîntă Mitropolie, cum i se cuvîne a fi sfîntă Mitropolie, socotit-am domnia mea împreună cu cinstitul și iubitorul de Dumnezeu părintele nostru chir Theodosie mitropolitul și cu cinstiții și prea cuvioșii episcopii Serafim de la Rîmnic, i Grigorie de la Buzău și egumenii de pre la sfintele lavre, și cu toți cinstiții deregătorii domnii mele, de o am tocmît domnia mea și o am așezat ca să fie sfîntă Mitropolie țării cum iaste și ceaia din Tîrgoviște. Să fie de cinstea și de rugăciunea cinstiților și iubitorilor de Dumnezeu părinți, pre carele ar dărui Dumnezeu cu darul arhieresc a fi arhieru și vlădică țării.

Iară după aceeaia venit-au părintele Anania episcopul de la Sinaia, deci fiind mănăstirea lu Paană care iaste hramul sta [sfînta] Catrina și fiind această mănăstire a lui Paană închinată metoh mănăstirii Sinaei, iară părintele Anania episcopul el au rădicat pîră zicînd cum iaste această sfîntă Mitropolie pre locul mănăstirii lu Paană. Și au avut pîră de față naintea domnii mele la divan cu cinstitul părintele nostru chir Theodosie mitropolitul.

Intr-aceaia domnia mea am căutat și am judecat denpreună cu toți cinstiții deregătorii domnii mele. Și am trimis domnia mea din divan pre toți cinstiții boiari cei mari ai divanului domnii mele de au mersu de au căutat și au adevărat cum au aflat pre dreptate, cu sufletele lor, locul sfintei Mitropolii care iaste sfînta Mitropolie și cu cît iaste înprejurul sfintii Mitropolii, cu care loc n-au fost avut mănăstirea lui Paană ce să zice sta [sfînta] Caterina nici o treabă. Așa au adevărat toți boiarii domnii mele.

După aceeaia l-au și hotărît și l-au înpietrit de către mănăstirea lu Paană și de toate părțile. Inșă să se știe și hotarele sfintii Mitropolii: den piatra de jos care s-au pus în colțul gardului mănăstirii lu Paană pre cale în sus pre lîngă nuci pînă la capul podului la poarta Predii vornicul, și pre gîrlă în sus pînă în piatra de la capul Podului Turcului, și de acoloa pre uliță în sus pînă în piatra den uliță, drept Mitropolie. Și de acoloa pre lîngă crucea doamnei Mircioae pre cale în sus, pînă în piatra drept Calici. Și de acoloa pre cale pînă supt deal în Gura Văci. Și de acoloa pre lîngă Puțul Calicilor în jos pre lîngă lac, pre supt deal, pînă în drumul Giurgiuului la stîlpul dă piatră al Armeanului în capul Troianului, lîngă heleșteul lu Șarban voevod. Și de acoloa pre drum în jos spre oraș pînă în piatra drept Cărmizii și pînă în piatra drept crucea răposatului părintele domnii mele Io Leon voevod. Și de acoloa curmeziș drept la piatra

de supt deal în colțul gardului mănăstirii lu Paană. Și de acoloa în sus la deal la piatra de lingă poarta Mitropolici. Și de acoloa pre deal în jos pre lingă gardul mănăstirii lu Paană, pînă iar în piatra de cătră Preda vornecul, de unde se înceape hotarul sfintii Mitropolii.

Așa au ales și au hotărit și au înpietrit toți cinstiții boiarii domnii meale, precum scrie mai sus. Și au rămas părintele Anania episcopul de leage și de judecată, ca să ție sfinta Mitropolie acest loc cu bună pace. Iară de s-ar mai secula niscarii călugări greci de la mănăstirea lu Paană, cu niscarii cărți, să nu se crează.

Așijderea i-am adaos domnia mea aceștii sfinte Mitropolii tot dealul cu viile care au fost deal domnesc de s-au luat vinărici domnesc. Insă să se știe den hotarul Mitropoliei de sus, den Gura Văci, pînă în hotarul de jos în drumul Giurgiuului, la stîlpul de piatră. Acest deal să fie tot al sfintii Mitropolii, să aibă a luarea vinărici de la tot omul cine va avea vii pre acest deal, veri să fie boiarii, veri slujitori, veri oroșani, de la toți să ia vinărici den 10 veadre l vadră. Iară vinăricarii să n-aibă nici o treabă și nici o amestecătură nici cu pârparul, nici cu nimic. Ci să fie tot pre seama sfintii Mitropolii, ca să fie sfintii Mitropolii de-ntărire, iară domnii meale și răposaiilor părinților domnii meale veacinică pomeană.

Și în urma domnii meale pre care domnu va milui dumnezeu cu domnia a fi domn și biruatoriu Țării Rumînești, ori den inema plodul domnii meale, ori den ruda noastră, sau despre păcatele noastre, sau dentr-alt neam, încă-l rog cu numele lui dumnezeu ce e în Troiță slăvit și pentru sfîntul împărat Costandin, Elini, să aibă a cinsti și a noi [innoi] și a întări acest hrisov al domnii meale, pre tocmeală cum scrie mai sus.

Pre acela domnu dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască întru domnia lui și la cela veac cu sufletul lui. Iară carele domn nu va cinsti nici va noi [innoi], nici va întări acest hrisov al domnii meale, ci va călea și va strica și va sparge, domnul dumnezeu aici să spargă trupul lui, și sufletul lui să fie călcat supt picioarele Satanic (*sic*). Să iasă osîndit denaintea feții domnului, ducîndu-l întru cinste cu Iuda și cu Aria la un loc. Procelet și anatema și afurisit să fie de 318 sfînți părinți de la Nicheia. *Sej i svedeateliiu postavleam gospodstvo-mi: Gherghe vel ban Craiovei, Mareș vel vornic, Radul vel logofăt, Ianache vel vistier, Șarban vel spătar, Neagoe vel clucer, Mihai vel postelnic, Balaș vel pcharnic, Gheorghe vel stolnic, i Papa vel comis, Stoian vel pitar, Curtache vel sluger, is.[ispravnic] Radul Năsturel vtori logofăt.*

I Dumitrașco logofăt *na pisah vă na stol u București, measița iunie 8 dni* și de la Adam pînă acum. la această scriere, cursul anilor 7176, iară de la întruparea fiului lui dumnezeu 1668.

Io Radul Voevod [m.p.]

Original, pergament, stare bună, împodobit cu ornamentații: semnătura domnitorului. Pecetea e căzută, nu se păstrează decât șnurul (alb, albastru și roșu) cu un nod de fir de argint.

Doc. a mai fost publicat, cu unele greșeli, de Dimitrie Berindei în *Revista Română*, vol. I (1861), p. 346—348; în *Marele dicționar geografic al României*, Buc., 1898, vol. I, pp. 720—721, iar un fragment de G. Ionescu-Gion, *Istoria Bucureștilor*, Buc., 1899, p. 9.

1668 iulie 16. București.

Anghel vătaful de vizitii împreună cu soția sa Dobra vind lui Dumitrașco mare căpitan un loc de casă, vecin cu proprietățile lui Buzdugan căpitanul și Mihai fustașul. (Original).

Adecă eu Anghel vătaful de vezetei dempreună cu fămeia mea Dobra scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mâna dumnealui paan Dumitrașco *vel* căpitan, ca să se știe că i-am vândut dumnealui un loc de casă aici în București, lângă locul ce au cumpărat dumnealui de la Anca sora Todorii. Care loc merge alătura cu locul lui Buzdugan căpitan, stânjeni 16 și alătura cu ulița despre soare-răsare care merge despre locul lui Buzdugan căpitan, stânjeni 14; — și din uliță pînă în Mihai fustașul, stânjeni 9 și palme 2. Care loc îmi iaste și mie de cumpărătoare de la Radul curăriarul [curelarul] însă mai dinainte vreme, din zilele lui Matei voevod.

Și i-am dat dumnealui și zapisul cel de cumpărătoare la mâna dumnealui, pentru că i-am vândut de a mea bună voe, fără de nici o silă, și cu știrea tuturor vecinilor mei, drept bani gata ughi 12, luând toți banii, gata, deplin în mâinile mele. Drept accia am dat și acest zapis al nostru la mâna dumnealui ca să-i fie moșie obabnică și stătătoare în veci.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mulți boiari mărturie cari vor iscăli mai jos; și pentru mai adeverită credință ne-am pus deagetele în loc de peceate, ca să să crează.

I na pisah az Goran logofăt Olănescul

Iulie 16 dni, vleit 7176 [1668].

Popa Barbul elis[iarh]
Eu Anghel vătaf za vezetei
Eu Radul Pungă
Eu Nestor vătaf de vezetei
Eu Mihai fustașul *sin* Mihai
Eu Dragotă jude
Ieromonahul Sărindarului (*grecește*)

Original, stare bună, hirtie cu filigran; Radu Pungă își pune și pecetea, patru persoane iscălesc prin punere de deget.

1668 octombrie 5. București.

Filafto băcanul împreună cu soția sa Voica vind lui Iane starostele bărbierilor trei răzoare de vie în dealul Bucureștilor, pentru 134 ughi. (Original).

† Adecă eu Filafto băcanul denpreună cu fămeaia mea Voica scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de bună credință la mâna lu[i] Iane bărbiiariul, starostea de bărbiiari, și a fămeii lui anume Smaranda și a coconilor lor căți dumnezeu le va dăru.

Pentru să se știe că le-am vândut dumnealor 3 rozoare de vie aicea în dealul Bucureștilor, care rozoare ne-au fost și noaă de cumpărătoare de la Tudorache feciorul lu Ion croitoriul. Deci acum tribuindu-mi bani, pentru multe ce am avut datorii, întrebat-am și vecinii mei ca să-l vânzu, nu se-au aflat nimca, fără ei.

Intr-aceaia cu voia noastră și cu știrea tuturor vecinilor den sus și den jos vândutu-l-am dumnealor drept ughi 134, bani gata. Și am luat toți banii în mâna noastră. Inșă rozoare care sănt pre lângă Nica diiaconul precum mergu și alte rozoare ale noastre.

Drept accaia făcut-am acest zapis al nostru ca să le fie dumnealor moșie stătătoare în veaci, dumnealor și coconilor dumnealor în veaci ohabnică.

Și la această tocmeală a noastră fost-au mărturii anume Ana călugărița portăreasa, i Nica diiaconul *snă* popei Gherghe, i Gherghina județul, i popa Șarban de la besearica Domnească, i Ianache logofăt *snă* popei Dumitru *ot* București, i popa Stoica *snă* popei Stanciului, i Alexandru *snă* Borcii logofăt și alți oroșani și vecini carii-și vor pune pecețile și iscăliturile mai jos.

Și pentru credința pusu-ne-am și noi pecețile.

Pis Vlădil gramma[ti]e ot gospodscoe țrve, cu învățatura lor.

Octomvrie 5 dni, vleit 7177 [1668].

† Eu Gherghina județ

Eu Filafto băcanul

Eu Iane nepotul lui Filafto

Eu maica Ana portăreasa

† Eu Nica diiacon *sin* popa Gherghe clisiar, mărturie

Eu Radul cupeț

Ion paharnic *iscal*

Ianache logofăt, martor

† *Az Ilie Dumitrașco, snă popii Ghigorie ot București, martor*
[pe verso]:

Zapisul lui Filafto băcanul
Marița Mavrodoglu (*grecește*)

[1]844 aprilie 1.

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie groasă cu filigran. pecetea inclară a lui Gherghina județul, interesantă. reprezintă o acvilă bicefală: pecete simplă și neclară a Anei portăreasa: cîțiva martori semnează prin punere de deget.

62

1669 ianuarie 13. București.

Radu Leon voievod întărește bisericii Domnești un loc de prăvălie pe Ulița cea Mare, în rîndul prăvăliilor din jos dinspre Curtea domnească, ca să fie de ajutor preoților și slujitorilor de la acea biserică. (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Radul voevod și domn a toată Țara Ruminească, feciorul marelui și prea bunului bătrînului răposatului Io Leon Ștefan voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezecești beserici Domnești, de aici din Curtea domniei mele din București, unde este hramul Blagoveștenii Născătoarei de dumnezeu, și părintelui popa Barbului eclisiarh, și altor popi și diaconi și grămătici, tuturor care sînt clirosul bisericii. Ca să-i fie sfintei bisericii un loc de prăvălie la Ulița cea Mare în rîndul prăvăliilor din jos despre Curtea domnească, alătura cu prăvăliile lui Nedeleco clucer și cu locul ei, cit au și celelalte prăvălii.

Pentru că acest loc de prăvălie, ce scrie mai sus, fost-au al lui Stan unchiul Costii grămăticul. Deci Stan la moartea lui datu-le-au de pomană la beserica Doamnei Mariei, și s-au îngropat acolo, ca să să pomenească el și părinții lui. Și acea biserică a Doamnei Mariei fost-au metoh aceștii sfinte bisericii Domnești.

Iar cînd au fost în zilele răposatului Mihai Vodă, cînd au venit Sinan Pașa cu turcii de au prădat țara, fost-au ars și acea sfîntă biserică a Doamnei Mariei metohul bisericii Domnești. Deci acel loc de prăvălie au rămas pre seama Costii grămăticul nepotul lui Stan. Și fiind el grămătic la biserica Domnească și avînd el îngăduială de către cliserul și de către clirosul bisericii, lăsatu-l-au pre seama lui, partea grămăticească de l-au ținut el pînă în zilele răposatului Matei Vodă. Iar cînd au fost atuncia lui i s-au întîmplat moartea Costii grămăticul, de au murit și s-au îngropat la biserica Mitrii vornicul. Iar apoi popii de la biserica Mitrii vornecul, ei au tras acest loc de prăvălie să fie la biserica lor pentru îngroparea Costii grămăticului. Iar cliseriul și cu clirosul bisericii Domnești ei

știind că iaste ast loc de prăvălie dat de Stan unchiul Costii grămătic sfintei biserici Domnești, încă mai deînainte vreamă cu zăpis de la mâna lui, ei nu s-au suferit să-l lase la biserica Mitrii vornecul, ei au mers de au pîrit de față cu popii de la biserica Mitrii vornecul înaintea lui Matei Vodă în Divan.

Intr-acea Matei Vodă văzînd zăpisul lui Stan unchiul Costii grămătic la sfînta biserică Domnească întărit cu mare blestem, el au căutat și au judecat pre dreptate și pre lege, și au dat sfintei biserici Domnești să-și ție acest loc de prăvălie cu bună pace. Iar biserica Mitrii vornecul să nu aibă treabă, că au rămas de judecată. Și au fost întărit răposatul Matei Vodă și părintele vlădica Teofil, sfînta biserică Domnească și cu cărți de judecată și de rămas, cum să ție sfînta biserică acest loc cu bună pace. Și au ținut pînă la Mihnea Vodă tot cu pace. Iar cînd au fost atuncea în zilele Mihnei Vodă, fost-au perit cărțile bisericii Domnești, de răotăți.

Deci Spiridon armașul înțelegînd el că au perit cărțile bisericii, sculatu-s-au cu pîri pentru acel loc de prăvălie, zicînd că iaste el rudă Costii grămăticului și iaste el mai volnic a ținea acest loc de prăvălie. Și au mers de s-au pîrit de față cu popa Gherghe cliseriul și cu clirosul bisericii Domnești, înaintea Mihnei Vodă la Divan.

Deci biserica Domnească, fiind cărțile perite, n-au avut cu ce să pîri, ei au rămas popa Gherghe cliseriul de judecată. Și au luat acest Spiridon armașul locul de prăvălie de l-au ținut fără de nici o dreptate, pînă în zilele lui Grigorie Vodă. Deci l-au vîndut lui Nedelco clucer și l-au ținut el pînă acum, iar cînd au fost acum în zilele domniei mele aflat-au popa Barbul cliseriul cărțile ceale pierdute cu colac. Deci au tras pe Spiridon armașul la divan, și au venit de s-au pîrit de față înaintea domniei mele.

Deci popa Barbul cliseriul au scos cartea răposatului Matei Vodă și cartea părintelui vlădicăi Teofil de s-au citit în Divan înaintea domniei mele, întărită cu mare blestem. Iar Spiridon armașul au scos cartea Mihnei Vodă făcută pă-ntreg și fără de nici un teme, care nu o a băgat domnia mea în seamă.

Intr-accia domnia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre lege, împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei mele. Și am dat domnia mea acest loc de prăvălie, să fie al sfintei biserici, pre care o au făcut-o răposatul unchiul Costii grămăticul. Să fie sfintei biserici de întărire și preoților de ajutoriu. Iar Spiridon armașul au rămas de judecată înaintea domniei mele de în Divan.

Și iar i-am mai dat domnia mea niște loc de prăvălie unde iaste de-i zice la Puțul Turcului care iaste în Precupeți, locul pre cum vine în jurul puțului. Care loc au fost dat, încă de mai nainte vreamă, de răposatul Matei Vodă popii Dragului cliseriul. Iar cînd au fost acum în zilele domniei mele, sculatu-s-au feciorul zarafului, nepot de soră preotesii popei Dragului, cu pîri și cu cărțile care au fost dat mai de nainte popii Dragului, și au venit de s-au pîrit de față cu preoții de la sfînta biserică a domniei mele în Divan.

Socotit-am domnia mea și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, cum acei oameni, ce scrie mai sus, n-au avut nici o treabă cu acel loc. Și li s-au luat și cărțile din Divan, dinaintea domniei mele, și au rămas acest loc pre seama sfintei beserici unde iaste hramul Blagoveșteniei Născătoarei de dumnezeu, ca să fie de întărirea preoților și poslușnicilor bisericilor, de pomană și de untdelemn, și de ce va fi treaba bisericii.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe jupan Gheorghe *vel* ban, i jupan Mareș *vel* vornic, i jupan Radu Crețulescul *vel* logofăt, i (*loc liber*) *vel* vistier, i jupan Șarban *vel* spătar, i jupan Neagoe *vel* clucer, i jupan Mihai *vel* postelnic, i jupan (*loc liber*) *vel* paharnic, i jupan Gheorghie *vel* stolnic, i jupan Papa *vel* comis, i Stoia *vel* pitar. Și ispravnic Radu Năsturel *utori* logofăt.

Și am scris eu Mihai, *sin* Stan logofăt, *ot* București.

Ghenarie 13, leat 7177 [1669].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 23 verso—24 verso.

63

1669 iulie 28. București.

Antonie voievod volnicește pe postelnicul Radu Dudescu să stăpînească un loc de casă, pe care i l-a dăruit din locurile domnești.
(Original).

Milostiiu Bojiu Io Antonie voevod i gospodar zemli Vlahiscoe davat gospodstvo-mi siiu povelenie gospodstvo-mi Radului postealnicul Dudescul ca să hie volnic cu această carte a domniei mele, de să ție un loc de casă aici în orașul domniei mele, în București, care loc de casă au fost a lui Salam¹ ceaș, cumpărat cu milă domnească, și iaste alătura cu Dumitrașco vătahul de țarigrădeani.

Deci după ce au murit Salam ceaș au rămas să fie acel loc domnesc. Derept aceia domnia mea m-am milostivit de l-am miluit cu acest loc, care scrie mai sus, ca să-i fie de acum nainte moșie stătătoare lui și coconilor lui cîți dumnezeu i va dăru. Și să-l ție cu bună pace și de către nimenile val seau (*sic*) hîntuială să n-aibă.

I naco da nest i isaam reci gospodstvo-mi.

Iulie 28, leat 7177 [1669].

Academia R.P.R., XLIV—138.

Original. foarte bună stare, hîrtie cu filigran. Întărit cu semnătura autografă a domnitorului și pecetea inclară.

¹ Salam ceaș în documentul din 1669 august 1, e trecut Aslan ceaș.

1669 august 1. București.

Dragotă județul orașului, împreună cu Gherghina fost județ, cei 12 pargari, preoți și orășeni, împietresc și stinjenesc locul pe care Antonie Vodă l-a dăruit postelnicului Radu Dudescu. (Original).

Vă ime otța i sina i sviatogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

Adecă cu Dragotă județul den oraș, den București, cu 12 pargari, denpreună cu Gherghina care au fost județ și cu preoți i orășani, scriem și mărturisim cu această carte a orașului ca să fie de bună credință la mîna Radului postelnicul Dudescu și a jupîneasii dumnealui Neacșii, și a coconilor dumnealor cîți dumnezeu le va dăruî. Pentru să se știe că au miluit măria sa domnu nostru Io Antonie voevod pre dumnealui cu un loc de casă aicea în oraș în București. Care loc fost-au iar den mila mării sale răposatului Matei Vodă, de l-au fost cumpărat lui Aslan ceașul de la Culea Sărbul, fratele lui Dumitru cămărașul, carii au fost nepoți părintelui Ignatie vlădica.

Deci socotind măria sa, cu tot cinstit Divanul mării sale, cum că iaste milă de domu, miluit-au și măria sa pre Radul postelnic Dudescu cu acel loc cît se va alege, cu cinstita cartea mării sale.

Într-aceia măria sa domnu nostru, după ce l-au miluit, trimesu-l-au la noi și la bătrîinii orașului, fiind loc pustiu, necăutat. Deci noi, deacă am văzut cartea mării sale domnu nostru, seculatu-ne-am și am mers cu toții de l-am împietrit și l-am stinjenit preste tot, precum au fost cumpărătoarea, pre unde au fost făcut Culea case și curte și grădină, așijderea și Salam ceaș, de la Boba fata lui Marco al Cherii, în lung stinjeni (*loc liber*) și pînă în uliță care merge spre Bucuva stinjeni (*loc liber*) pînă în gardul unde au făcut casă Dumitru vataf de țarigrădeani Ghidemoc stinjeni (*loc liber*), și despre Neagul iuzbașa za dărăbanți, stinjeni (*loc liber*).

Deci după ce l-am împietrit și l-am stinjenit noi cu toții, făcut-am și cartea orașului la mîna dumnealui și a jupîncasii dumnealui și a coconilor dumnealor să le fie moșie stătătoare în veaci, ohabnică, precum au fost mila mării sale domnu nostru.

Și cînd se-au făcut această carte a orașului fost-au și mărturii preoți, i boiari, i oroșani cari-și vor pune pecetea și iscăliturile mai jos. Și pentru credința pus-am și pecetea orașului, ca să se crează.

Pis Vlădil gramma[tic] ot gospodstoe țrve, cu învățatura lor.

August 1 dni, vleit 7177 [1669].

Eu Dragotă județul

Eu Gherghina biv sud[et]

Eu Radu măcelariul snă (*indescifrabil*)

Popa Barbul clisiarh
Eu Toma pãrgariul

Academia R.P.R., XLIV—139.

Original, stare bunã, hîrtie cu filigran: frumoase și interesante cele douã peceti și semnãturi ale judeților.

65

1669 decembrie 6. București.

Stan tichigiul vinde lui Radu din Cîrtojani un loc de prãvălie în București. (Original).

Adecã eu Stan tichegiul *ot* București scris-am și mãrturisesc cu acesta al meu zapis ca sã fie de mare credințã la mina Radului *ot* Crãtojan, *snã* Danciului. Cum sã sã știe cã i-am vîndut niște loc de prãvălie cu pimnițã, aicea în oraș în București, despre ulița care iaste despre S-^{ci} Gheorghic, carele merge la pimnița Popescului, însã den jupînul Necula zlãtar pînã în Albul aprodul *snã* Dobrea Hoțul.

În fața prãvăliilor însã sã sã știe stînjeni 17, palme 3, și la mijlocul prã-[vã]liilor stînjeni 16, pînã în Pascul cãrciumarul, și iaste și piatrã, și iar am mai tras în capul prãvăliilor despre Necula zlãtarul pînã în Donosie logofãt, stînjeni 14 *pol*.

Și o am vîndut de a mea bunã voe cu știrca tuturor vecinilor și den sus și den jos drept bani gata ughi 487 *pol* — 3, ca sã-i fie lui moșie ohabnicã în veci, lui și coconilor lui cîți dumnezeu i va dãrui. Și la aceastã tocmealã a noastră întimplatu-se-au mulți oameni buni și boiari și neguțãtori și preoți care-și vor pune mai jos peceteile și iscãliturile mai jos.

Și pentru mai adevãratã credințã mi-am pus și eu mai jos pecetea și iscãlitura, ca sã sã creazã.

Și am scris eu Drãghici logofãt *ot varoș* București.

Pis dechemvrie 6, leat 7178 [1669].

Iar o prãvălie ce avea Radoslav, între alc mele, n-are în curte nimic treabã, ci numai are cît îi ține prãvălia.

Dragotã județ

Eu Stan tichigiul

Eu Rada

Radeș șãtrar

Stan Tililișca

Eu Antonie vãtaf *za* șãtrari

Dumitru Paspala

Radul tabacu

Pîrvul șãtrariul

Popa Barbul clisiarh
Eu Toma pãrgariul

Academia R.P.R., XLIV — 139.

Original, stare bunã, hîrtie cu filigran: frumoase și interesante cele douã peceti și semnãturi ale judeților.

65

1669 decembrie 6. București.

Stan tichigiul vinde lui Radu din Cîrtojani un loc de prãvălie în București. (Original).

Adcã eu Stan tichegiul ot București scris-am și mãrturisesc cu acesta al meu zapis ca sã fie de mare credințã la mîna Radului ot Crãtojan, snã Danciului. Cum sã sã știe cã i-am vîndut niște loc de prãvălie cu pimnițã, aicea în oraș în București, despre ulița care iaste despre S-^u Gheorghie, carele merge la pimnița Popescului, însã den jupînul Necula zlãtar pînã în Albul aprodul snã Dobrea Hoțul.

În fața prãvăliilor însã sã sã știe stînjeni 17, palme 3, și la mijlocul prã-[vã]liilor stînjeni 16, pînã în Pascul cãrciumarul, și iaste și piatrã, și iar am mai tras în capul prãvăliilor despre Necula zlãtarul pînã în Donosie logofãt, stînjeni 14 pol.

Și o am vîndut de a mea bunã voe cu știrca tuturor vecinilor și den sus și den jos drept bani gata ughi 487 pol — 3, ca sã-i fie lui moșie ohabnicã în veci, lui și coconilor lui cîți dumnezeu i va dãrui. Și la aceastã tocmealã a noastră întimplatu-se-au mulți oameni buni și boiari și neguțãtori și preoți care-și vor pune mai jos peceteile și iscãliturele mai jos.

Și pentru mai adevãratã credințã mi-am pus și eu mai jos pecetea și iscãlitura, ca sã sã creazã.

Și am scris eu Drãghici logofãt ot varoș București.

Pis dechemvrie 6, leat 7178 [1669].

Iar o prãvălie ce avea Radoslav, între ale mele, n-are în curte nimic treabã, ci numai are cît îi ține prãvălia.

Dragotã județ

Eu Stan tichigiul

Eu Rada

Radeș șãtrar

Stan Tililișca

Eu Antonie vãtaf za șãtrari

Dumitru Paspala

Radul tabacu

Pîrvul șãtrariul

Eu Dumitru ceauș
Bogdan croitor

Academia R.P.R., CLXIII—20

Original. stare bună, hîrtie cu filigran: șapte peceti înclare interesante, printre care a lui Dragotă județul.

66

1670 februarie 28. București.

Antonie Vodă dă și întărește lui Matei postelnic fiul lui Pătru slugeariul, din Ciorogîrla, un loc de casă și cu pivniță de piatră care au fost ale lui Isar neguțătorul cel bătrîn, de asemenea casele lui Iane ce s-au dovedit «voitor de rău acestui pămînt al țării». (Original).

† *Milostiiu bojiu Io Antonie voevoda i gospodar vsei zemli Ungrovlahiscol davat gospodstvo-mi sie povealenie gospodstvo-mi.*

Boiarenului domniei mele Mateiu postelnic, *snă* Pătru slugeariul *ot* Ciorogărlă, ca să-i fie lui un loc de case și cu pivniță de piatră aici în orașul domniei mele, în București. Care loc de case și pivniță fost-au al lui Isaar neguțătorul cel bătrîn.

Deci fiind fost Isaar neguțătorul dator lu Pătru slug.[cariul] tatăl lu Mateiu postelnic ughi 761 *pol*, și până au fost Pătru slugeariul viu, n-au fost mai plătit Isaar neguțătorul acești bani.

Iară cându au fost acum venit-au Matei postelnicul de au scos zapisul lu Isar neguțătorul înaintea domniei mele în Divan. Și am adevărit domnia mea denpreună cu tot cinstit divanul domniei mele cum că iaste zapisul lu Isaar neguțătorul bun și drept.

Într-aceia domnia mea am judecat și am dat aceasta carte a domniei mele ca să ție Mateiu postelnicul acest loc de case și cu pivnița de piatră, ce scrie mai sus, să-i fie lui moșie ohabnică. Așijderea și niște case ce au fost făcut Iane grecul popa, pre acest loc, datu-le-am domnia mea boiarenului domniei mele Matei postelnic pentru a lui dreaptă slujbă, iar Iane grecul le-au pierdut după al lui *viclesug grecescu* ce s-au aflat voitori de rău acestui pămînt al țării.

Și iar să mai caute ce ar mai putea afla pre urma lui Isaar neguțătorul să ia până își va plini datoriia. Și de nimenea neoprit, preste zisa domniei mele.

Seje ubo i sveaditelii postavih gospodstvo-mi: pan Mareș Băjescul velichii ban Cralevschii, i Radul Popescul vel dvornic, i Radu Crețulescul vel logofăt, i Șerban Cantacozino vel spatar, i Papa vel vistiar, i Gheorghie Ghețea vel cliucer, i Mihaiu vel postelnic, i Gheorghie vel pcharnic, i Paan vel stolnic, i Ivașco vel comis, i Vălcul vel sluger, i Coruia vel pitar, i is.[pravnic] Radul Năsturel vtorii logofăt.

Az je Mușat logofăt ot Bucșani na pisah vă gradea București.

Pis measița fevruariu 28 dni, i ot Adama daj[e] do n[î]nea tecenia leatom 7178 [1670].

[pe verso]:

Cartea lu Antoni[e] Vodă pentru locul de case, den București, care au fost al lu *star* Isar cupetul.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—27.

Original, stare bună, hirtie groasă; pecete aplicată, hirtia plicului cusută cu ață roșie.

67

1670 aprilie 25. București.

Maria, soția Lupului aprodul, vinde lui Staico vistier, din Merişani, un loc de casă cu grădină și pomel, drept 20 ughi. (Original).

† Adecă eu Mariia, fâmeaia Lupului aprodul ot București, scriu și mărturisescu cu acesta al mieu zapis ca să hie de bună credință la mâna dumnealui Staico vist.[ier] ot Merişani.

Cum să se știe că am făcut tocmeală cu dumnealui de i-am vândut un loc de casă și cu grădina cu pometul aici în oraș în București. Care loc iaste alături cu locul lui Vasilie ot Brătiiani până în păru și pre lângă besearică până în locul lu Stan Vegheto și până în uliță, derept bani gata ughi 20.

Pentru că acestu loc fost-au tocmite cu dumnealui Papa post.[elnic] snă Diicul spăt.[ar] cumnatul lu Staico vist.[ier] încă mai denainte vreamc, den zilele Mihni Vodă.

Și mi-au fost dat dumnealui și bani denstrânșii, iar când au fost acum voitu-se-au dumnealui de au lăsat pre Staico vist.[ier] de l-au cumpărat dumnealui pre tocmeala care am fostu tocmite mai denainte. Și am luat toți banii gata den mâna dumnealui Staico vist.[ier] ughi 20 și l-am vândut dumnealui de a mea bună voe ca să-i fie moșăe stătătoare în veaci și coconilor.

Și când am făcut această tocmeală fost-au mulți boiari mărturie care ș-au iscălit numele mai josu.

Și pentru credință mi-am pus pecetea și numele den jos, ca să să crează.

Și am scris eu Mihai snă Stan log.[ofăt].

Measița ap.[rilie] 25, leat 7178 [1670].

Eu Mariia femcaia Lupului

Radul Năsturel log.[ofăt], mărturie

Mihail vel armaș, mărturie

(*indescifrabil*) vel agă, martor

Radul vâtaf Știrbeaiu, mărturie

Barbul Farcaș, mărturie
(*indescifrabil*), mărturie
Az Anton vătaf (*indescifrabil*), martor

[*pe verso*]:

Zapisul Mariei, fata Lupului aprod, pentru un loc de casă den București
ce au vândut lui Staico vist.[ier].

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—4.

Original, stare foarte bună, hîrtic cu filigran; pecetea inelară a Mariei.

1670 mai 8. București.

*Dragotă județul împreună cu cei 12 părgari stănjenesc și întăresc
lui Paan «vătahul de copii den casă», feciorul jupînului Pană
Pepano, câteva locuri de prăvălii lângă prăvăliile mănăstirii Plum-
buita, din centrul orașului. (Original).*

Vă imea otta i sina i sviantogo duha troiță edino sustna i nerazdealnoe.

† Adecă eu Dragotă județul, den oraș den București, cu 12 părgari, cu
preoți, i neguțători și cu toți bătrânii orașului scriem și mărturisim cu această
carte a orașului ca să fie de bună credință la mâna dumnealui Paan vătahul
de copii den casă, feciorul jupunului Paan Pepano. Pentru să se știe că au avut
niște locuri de prăvălii aicea în oraș, în București, care prăvălii sânt pre den
josul prăvăliilor mănăstirii Plumbuitii și Arfiemandritului. Care loc fost-au
al jupunului Paan Pepano, de moșie, cumpărat încă mai denainte vreamă,
den zilele răposatului Șarban voevod, moșnean.

Și den locul acesta, în jos, mai cumpărat-au jupunul Paan Pepano, în zilele
răposatului Alexandru voevod, de la Stoica și de la fămeaia lui Stanca, cu
zapis de la mâna lor și pre zapis și cartea măriei sale Alexandru voevod cându
au fost *vleat* 7137 [1629].

Și iar dentr-acest loc mai jos pînă în Sima Șangheri, fost-au cumpărat
jupunul Paan Pepano și alt loc de la Isar cămărașul în zilele răposatului Matei
voevod, cându au fost *vleat* 7154 [1646], precum am văzut și cartea măriei
sale lui Matei voevod, — și cu zapis de vânzare de la mina jupunului Isar
cămărașul.

Iar acum, cându au fost în zilele măriei sale domnu nostru Io Antonie
voevod, vrându dumnealui să-și aleagă aceste locuri de prăvălii, precum
serie mai sus, mers-au în divanul cel mare de au spus mării sale și Divanului.
Măriia sa, denpreună cu toți einștiții boiarii mării sale den Divan, trimes-au
pre credincios boiarinul mării sale, Manea al doilea vornic, la noi și la vecinii
cării sânt demprejurul locului știind foarte bine.

Strînsu-ne-am cu toții la un loc și l-am ales preste tot, în lat și în lungu, care locuri sânt însă în lat den prăvăliile lui Mihai Vodă, pre den josul prăvăliilor Plumbuitii și Arhiemandritului, până în ulița despre besearica Grecilor, stînjiți 7, *pol* și den prăvălia Plumbuitii în jos pre lîngă uliță, pînă în locul lui Simei Șangheri, stînjiți 18 *pol*; și iar den uliță în lat pre lîngă locul jupinului Simei Șangheri, pînă în locul ju[pu]nului Mantei *star*, stînjiți 10.

Și după ce l-am hotărât și l-am stînjițit cu toții, făcut-am și cartea orașului la mîna dumnealui, ca să fie dumnealui și jupuncasii dumnealui și coconilor dumnealor moșie stătătoare în veaci, precum au ținut și părinții dumnealui.

Și la această carte a orașului fost-au și mărturii, den preoți: părintele popa Barbul clisiariul domnescu, i popa Stoica *snă* popei Stanciului *star*, i popa Șarban de la besearica Doamnei, i popa Grozea, i jupunul Manta *star*, i paan Dima Spudeul, jupan Paan Geană, i Paraschiva zlătariul, i Lupul Osman pitariul, i Stan Gorănescu *snă* lu Ion vâtaf za șătrari, i Badea cismariul și alți boiari și neguțători carii vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință pus-am și peceatea orașului, cu toții, precum scriem mai sus.

Pis Vlădil grammat[ic] ot gospodscoe țirve, cu zisa lor.

Mai 8 dni, *vleat* 7178 [1670].

Popa Barbul clisiarh	Ioan Clopotar, martor	} (<i>grecește</i>)
Pop[a] Stoica <i>snă</i> pop[a] Stanciul <i>star</i>	Matei Globcearu, martor	
Popa Șarban de la [biserica] Doamna	Matei Dacasin, martor	
Eu Manea <i>vtori</i> vornic, ispravnic	și Dinul învățăcelul, martor	
Pătrașco stol.[nic] ot Crăstești	Dima Spudeul, martor	

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—1.

Original, stare potrivită, hîrtie (43,5 × 28,5) grosă cu filigran; rupt în citeva locuri din cauza indoiturii. Întărit cu iscălituri românești și grecești și cu două peceți în tuș negru: una mare a orașului, cealaltă mică, inelară a lui Manea *vtori* vornic, ispravnic.

Doc. a fost publicat, fără indicația izvorului, cu o serie de lipsuri și greșeli, de N. Iorga în *Bul. com. ist. a Romîniei*, vol. XI, Buc., 1932, p. 31—32; e folosit de P. V. Năsturel. *Bis. Stavropoleos*, Buc., 1906, p. 22—23.

1670 mai 18. București.

Mitropolitul Theodosie dă carte de blestem relativă la locurile lui Sima Ghebosul Șangheri, m-rea Radu Vodă și biserica Domnească. (Original).

Theodosie milostiiu bojiu arhiiepiscop i mitropolit vsei zemliia Vlahiscomu.

† Scris-am cartea vlădieii mele voao tuturor vecinilor și împrejuranilor carii sânteiți înprejurul locului Simei Ghiebosul și al bisericii Domnești și al mănăstirei Radului Vodă.

Care loc iaste cumpărat de Mihnea Vodă de la Elez oroșanul ot București.

Cătră accasta vă facem în știre că aici naintea noastră venit-au egumenul ot Radul Vodă denpreună cu cliseariul și cu popii de la bisearica Domnească zicând cum că acest loc de prăvălie al mănăstirii și al bisearicii Domnești iaste înpresurat de alți oameni carii n-au treabă.

Deci carii vor ști locul Simei Ghebosul Șancherea [Șangheri] unde iaste, așijderea și pentru loc de 2 prăvălii carele iaste den josul locului Simei Ghebosul, alătorea, al cui au fost.

Deci cine va ști pentru aceste locuri ce scriu mai sus și cu dreptu le vor mărturisi, să fie ertați și blagosloviți, iar cine le vor ști și le vor tăgădui și cu dreptul nu le vor mărturisi, unii ca accia să fie procleți, afurisiți, anathema de domnul nostru. Is. Hs, și de 318 oteți ij...vă Nechiia, așijderea să fie și de vlădicia mea; ceriul, pământul să să treacă, fierul, pietrile, leamnele să să topească și să putrezească, iar trupurile unora ca accia să stea întregi, neagre, umflate (*indescifrabil*) și nedelegate după moarte în veaci, parte să aibă cu Iuda și cu Ariia la un loc. Și de casele lor și de bucatele lor să nu să aleagă ca prahul.

Accasta scriem, întărim. peectluim. Intr-alt chip nu va fi.

Mai 18 dni, 7178 [1670].

† Vlădica Theodosie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—28.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran; frumoasă și interesantă semnătură.

70

1670 mai 30. București.

Dragotă județul împreună cu cei 12 pargari, preoți și orașeni, precum și cu Hagi Tudosie al doilea portar trimes de divan, cerce-tează și adeverează, după documente și mărturii, că cele 9 prăvălii de lângă biserica Domnească sînt ale m-rii Radu Vodă. (Original).

Vă imea oța i sina i sveantogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

† Az Dragotă județul ot varoș București cu 12 pargari și cu preoți și cu toți bătrânii orașului.

Scriem și mărturisim cu această carte a orașului ca să fie de bună credință la mână părintelui egumenului Damaschin și a tot săborul sfentei mănăstiri, unde iaste hramul sveantăia Troiță. Pentru să se știe că avându sfânta mănăstire niște locuri de prăvălii încă mai denainte vreamă cu cărți bătrâne de la alți domni, seriindu în cărți lângă prăvăliile besearecii Domnești den Curte.

Iar cându au fost acum, în zilele măriei sale domnu nostru Io Antonie voevod, vrându părintele egumenul Damaschin și părintele popa Barbul celi-

siariul denpreună cu tot săborul lor mers-au în Divan înaintea mării sale și a tot cinstiți boiarii mării sale. Măriia sa, ca un domn bun și milostiv, denpreună cu tot divanul mării sale căutatu-se-au cărțile ceale bătrâne și după căutarea cărților trimes-au măriia sa den divan pre Hagi Theodosie *vtori* portar la noi și la bătrânii orașului ca să le aleagem prăvăliile pre unde au fost mai denainte vreame.

Și se-au aflat pre cărțile ceale bătrâne unde ș-au fost făcut alții case fără dă nici o treabă. Și făcându-se și carte de afurisanie asupra celor ce vor ști și nu vor mărturisi pre dreptul, cu mare blestem.

Deci întâmplându-se și părintele Dionisie arhiemandritul denpreună cu Todosie *vtori* vornic știindu mai denainte vreame că tot au fost luat sfânta mănăstire chirie de la aceale prăvălii, mărturisit-au și au luat cartea părintelui asupra lor de afurisanie cum sânt prăvăliile ale sfentei mănăstiri, precum scrie și cărțile ceale bătrâne.

Iar Deadiul ceaprazariul, feciorul Iorgăi (*indescifrabil*) ceaprazariul, nepotul lui Trahano zis-au că-i iaste lui de moșie. Iar cându am căutat, n-au avut nici un tcei.

Intr-aceaia cu toții, după socoteala, ales-am sfentei mănăstiri ce scrie mai sus pre cărțile ceale bătrâne 9 prăvălii den josul prăvăliilor besarecii Domnești den Curte. Și am pus și piatră den locul jupunului Paraschevii zlătariul până în locul besarecii Domnești, stânjeni (*loc liber*) față spre uliță și în curmeziș până unde se întîmpină cu jupunul Dima pitariul și cu jupunul Nan pit.[ar] stânjeni (*loc liber,*) pre unde se-au pus piatră, precum au mărturisit mulți bătrâni oroșani c-au fost locul sfentei mănăstiri.

Intr-aceaia l-am stânjenit și l-am împietrit cu oamenii mării sale ce scriu mai sus. Și am făcut și cartea orașului sfentei mănăstiri, să fie moșie stătătoare precum au fost și mai denainte vreame.

Și mărturii au fost boiari și neguțători, i preoți, i oroșani carii vor iscăli mai jos. Și cu toții pre adevărat pus-am și peceata orașului, ca să să crează.

Pis Vlădil gramma.[tic] ot gospodstcoe țrceve, cu învățătura lor.

Mai 30, *vleat* 7178 [1670].

Eu Tudosie *vtori* vor.[nic]

Popa Barbul clisiarh

Pop[a] Stoica *snă* pop[a] Stanciul *star*

Pop[a] Groza *săn* pop[a] Voislav

Vasilie *psalti snă* pop[a] Bran

(*indescifrabil*) grăm.[ătic]

Gherghina *ce au fost*¹ județ

Grigorie ermonah i dichei [*dichiu*]

¹ se repetă în original.

Original, stare foarte bună, hirtie groasă, cerată, cu filigran, pecetea oraşului în fum şi alte trei peceti inelare dintre care este interesantă aceea a lui Gherghina judeţul. Dragotă judeţul nu semnează; şase semnături greceşti indescifrabile; două însemnări greceşti pe verso.

1670 iulie 8. Bucureşti.

Dragotă judeţul împreună cu cei 12 pargari dau «cartea oraşului» în pricina de neînţelegere între Ion paharnic şi Spiridon vătaf de puşcărie, asupra podului de pe uliţa unde locuiesc. (Original).

† *Vă inea otta i sina i sveantogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.*

Az Dragotă judeţul ot varoş Bucureşti cu 12 pargari, cu preoţi şi cu bătrânii oraşului scriem şi mărturisim cu această carte a oraşului, ca să fie de bună credinţă la mâna lui Ion paharnicul ginerele popei lui Gheorghie cliscariul.

Pentru să se ştie că au avut Ion paharnic glăceavă cu Spiridon vătaf za puşcărie pentru podul uliţii, zicând Spiridon să dea podul spre locul lui Ion paharnic, iar Ion paharnic nesuferindu-se, mers-au la Divan înaintea dumnealui Gheorghie vel dvornic. Dumnealui trimis-au pre Manea vtori vornic la noi şi la alalţi bătrâni oroşani.

Şi am căutat cu toţii denpreună şi am găsit hotarul pusă piatră de alţi boiari mai de nainte vreme în mijlocul podului. Deci, după ce se-a găsit hotarul, așa i-am judecat să fie cum au şi fost, să-şi facă Ion peharnic podul despre locul lui până în piatră şi Spiridon iar despre locul lui până iar în piatră. Şi piatra să fie la mijlocul uliţii, precum au fost pusă. Şi să aibă Ion peharnic a-şi derepta uliţa spre Stoian cluceriul precum stă hotarul la mijloc.

Intr-aceaia făcut-am cartea oraşului la mâna lui Ion paharnicul să-şi înderepteaze uliţa precum stă hotarul.

Şi cându se-au făcut accastă carte fost-au şi mărturii preoţi şi oroşani carii vor iscăli mai jos. Şi pentru credinţa pus-am şi peceatea oraşului.

Pis Vlădil gramma[tic] cu învăătura lor.

Iulie 8 dni, vleit 7178 [1670].

Popa Barbul clisiarh

Popa Şerban de la bisearica Doamnei

Manea vtori vornic

Antonie vătaf za şătrari

Radul măcelarul

Gavril cupeţ

Gligorie [?] biv ceauş

Original, stare foarte bună, hirtie grosă cu filigran; întărit cu pecetea orașului în fum, și pecetea inelară a lui Manea Stori vornic.

72

1670 iulie 14. București.

Antonie voievod întărește pitarului Radu Țigănescu stăpînirea unui loc de pe care să gonească pe rumînii și țiganii care au acolo case și să-i oblige să-și plătească chiria pînă la acea dată. (Original).

Milostieiu bojieiu Io Antonie voivod i gospodar zemli Vlahiscoe dăvat gospodstvo-mi sieiu poveleanie gospodstvo-mi Radului pitariului Țigănescul ca să fie volnic cu această carte a domnii mele de să-și ție un loc de casă în orașul domnii mele în București. Care loc iaste alătura cu Neagoe clucer Săcuianul și să aibă a scoaterea și oamenii cîți și-au făcut case pre locul lui și să-i apuce pre toți să-și dea chiria duple urmă, cîtă au rămas, precum le-au fost tocmeala, ver fie rumîn ver țigan; de pre la toți să-și ia chiria și să-i scoață duple locul lui să-și facă case unde vor putea, iar Radul pitariul să-și ție locul cu bună pace, precum am văzut domnia mea și cartea județului Dragotă cum și l-au ales de către Neagoe clucer, ei să și-l ție cu bună pace și de cătră nimenile opreală să n-aibă, că așa iaste învățătura domnii mele.

I is.[pravnic] saam [reci] gospodstvo-mi

Iulie, 14, 7178 [1670].

Academia R.P.R., CCLXXVII—44.

Original, stare potrivită, hirtie cu filigran; pecetea domnească.

deu au medicin?

73

1670 iulie 20. [București].

Dima neguțătorul se învoiește cu preoții de la biserica Domnească să plătească chirie pentru casa ce-o are pe locul bisericii și să stea tot restul vieții în ea, iar după moartea lui să rămînă în deplină proprietate a bisericii. (Original).

† Adeca cu jupănul Dima neguțătorul dat-am scrisoarea mea la mîna popei Barbul cliseariul și la alaiți [ceialți] preoți și grămăticici de cliros. Cum să să știe că ne-am tocmit de a noastră bună voe, pentru care lucru având biserica Domnească niște locuri de prăvălii, iar în zilele lui Gligorie Vodă,

Ștefan armașul cel mare Moldoveanul au făcut case pre locul bisericii fără de voia preoților; [și] după ce s-au dus Gligorie Vodă și armașul cel mare, au rămas casele pre seama domniei. Și deacă au venit Radul Vodă [Radu Leon] în scaun le-au dăruit Badei păharnicul, numai leamnele fără de loc, iar după ce s-au petrecut Badea păharnicul, feciorii Badei mi-au vândut leamnele mic. Iar când au fost acum în zilele domnului nostru Antonie voevod venit-au cliseariul cu oameni domnești de și-au ales locul și l-au împietrit și au căzut casele pre locul bisericii. Iar eu neîndurându-mă să [i]es den case, să fac alte case la bătrânețele mele, tocmitu-m-am cu preoții domnești și cu grămăticii să le dau chiria înaintea, iar eu să aibu [am] a șădea în case până la moartea mea, iar după moartea mea și casele să fie închinat bisericii și ce voi mai adaoge [adăuga] pre locul bisericii, tot să fie închinat, de pomeană.

Și la toceala noastră fost-au portariul Agiul ispravnic și alți boiari cari-și vor pune iscăliturile; și l-am pus și la pomea[1]nec.

Pis meșița iulic 20 dni, leat 7178 [1670].

Dima mărturisesc cele de mai sus (*grecește*).

[*pe verso*]:

Zapisul jup.[ănu]lui Dimii neguțător.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—3.

Original. stare bună. hirtie cu filigran.

1671 ianuarie 24. București.

Ghiorma, feciorul lui Mihnea stegarul, împreună cu frate-său Arctonea [Hariton] și nepoții lor, vînd croitorului Stan Terilișca și soției sale Ștefana două prăvălii situate între aceea a jupînului Alexe și a logofătului Stoica Ludescu. (Original).

† Adecă eu Ghiorma, sin Mihniei stegariul ot București, denpreună cu fratemiu Arctonea, cu nepoții miei anume Mihnea, i Neagoe, i Tudoran, scriem și mărturisim cu accasta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mina meșterului Stan croitorul Terilișca și a fămiei lui Ștefanei și a coconilor lor cîți dumnezeu le va dărui. Pentru să să știe că am fost avut 2 prăvălii în tîrg în București, care prăvălii sînt între prăvălia jupînului Alexe, socrul jupînului Ventilă șălariul și în prăvăliile Stoicăi logofătul Ludescu. Iar cînd au fost acum în zilele mării sale domnului nostru Io Antonie voevod, trebuindu-ne bani, vîndutu-le-am noi de a noastră bună voe, fără de nici o silă, cu știrea tuturor vecinilor, den sus și den jos, drept bani gata lei 115, ca să fie dumnealor moșie în veaci, lor și coconilor cîți dumnezeu le va dărui.

Insă să să știe cum merg și prăvăliile: la față despre uluci, stinjeni 3 și 3 palme. Și au dat cu stinjenul Ștefan logofătul, feciorul lui Leontie postelnic ot Bățcoveani. Și den uluci mearge în lung pînă unde au fost poarta jupînului Alexe și a noastră, și am pus și seamne.

Și cînd am făcut acest zapis fost-au și mărturie boiari și neguțatori denpre-jurul locului, anume: jupînul Ventilă ginerele jupînului Alexe, i Neașul ginere-său, i Costandin slugeriul *sin* Stoicăi logofătul Ludescul, i Ghinea croitorul, i Mihalcea staroste za croitori, i Gavril bărbierul, i Radul logofătul *sin* Leontie postelnic ot Bățcoveani, i *brat* ei Ștefan logofăt și alți boiari și vecini cari vor iscăli mai jos.

Și noi pentru credință pusu-ne-am mai jos peceațile și iscăliturile.

Pis Vlădil gramma.[tic] ot *gospodscoe țrve*, cu învățatura lor.

Ghenarie 24 dni, vleit 7179 [1671].

Eu Gheorma

Eu Aretonea

Eu Mihnea

Eu Neagoe

Eu Tudoran

Popa Stoica clis[iarb] *sin* popa Stanciul star.

Eu Ghinea croitoriul

Eu Mihalcea staroste de croitori

Eu Gavril bărbierul

Eu Radul logofăt ot Bățcoveni, martor

Radu logofăt, mărturie

Costandin slugerul, mărturie

Eu Gheorghe ciaprazariul

(semnătură indescifrabilă)

Eu Antonie ciaprazariul

Eu Neașul

Eu Ventilă șelariul, ginerele jupînului Alexie, martor

Arh. St. Buc., M-reu Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—7.

Original. stare foarte bună, hirtie (0,42×0,275), scriere frumoasă, interesante peceti mici, aplicate; incipit cu ornamente. Însemnare grecească pe verso.

1671 ianuarie 28. București.

Căpitanul Radu Bilciurescu împreună cu soția sa Ancuța vînd jupînului Iorga staroste o prăvălie situată în spatele altarului bisericii Grecilor, pentru 30 de ughi. (Original).

† Adecă eu Radu căpitan Bilciurescul împreună cu jupîneasa mea Ancuța și cu coconii noștri, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie

de bună credință la mina jupinului Iorgăi starostea, cum să știe că i-am vîndut o prăvălie aicea în oraș, în București, care prăvălie iaste lîngă prăvăliile bisericicii Grecilor, în rînd, în dosul altarului la răsîntii despre Namian, cu locul cît ține și alte prăvălii pînă în holovanii bisericicii, drept bani gata ughi 30. Care prăvălie au fost a noastră de la socră mieu Ghinea coj.[ocarul] și am luat toți banii gata întru mîinile noastre. Iar pentru zapisul aceștii prăvălii, acel vechiu nu s-au aflat ca să-l dăm la mîna dumnealui, și de se va afla la mîna cuiva să nu să crează; iar de se va scula cineva să zică că iaste această prăvălie a lui, noi să avem a darca seama.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți oameni buni mărturie cari vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință pusu-ne-am pecețile și iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu Alixandru logofăt ot Săteani, cu voia lor.

Pis ghenarie 28 dni, 7179 [1671].

Radul căpitan

Eu Ancuța

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—8.

Original, hîrtie cu filigran, stare bună; semnături grecești indescifrabile, interesante peceți mici. Pe verso o însemnare grecească.

76

1671 februarie 26. București.

Antona, vara croitorului Tudor șetrarul, vinde fostului părcălab Ghidu un loc lîngă biserica Grecilor, pentru 7 ughi și jumătate. (Original).

† Adecă eu Antona, vara lui Tudor șetrarul croitoriul, feciorul Paraschivii croitoriul ot București, de lăngă biserica Grecilor, scriu și mărturisesc cu acest al mieu zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Ghidului biv părcălab. Pentru să știe că avîndu nește loc aicea în București, precum scrie mai sus, care loc fost-au nevîndut de văru-mieu Tudor, partea lui, vîndut-o-au Iorgăi Corbului, iar partea mea au rămas alătura cu aceaia, precăt s-au ales despre uliță, stănjani (*loc liber*), însă fața (*loc liber*) și lungu pre căt se va afla, stănjani (*loc liber*).

Și am vîndut dumnealui de a mea bună voe, făr de nici o silă, drept bani gata ughi 7 pol, ca să fie dumnealui moșie stătătoare și fiu-său Cărsteai, în veci.

Și cîndu s-au făcut acest zapis fost-au mărturie Dragoi județul, i Gherghina biv sud, i jupunul Iorga Corbul, i Iane Cocona, i pan Manta Damaschino, i Gherghe logofăt snă popei Mantăi, i Jitiian zugraful și alți vecini cari vor iscăli mai jos.

Pis Vlădi[l] gramma[ti]c

Februarie 26 dni, văleat 7179 [1671].

Eu Antona, pentru credință, mi-am pus și deagetul

Eu Jitiian zugrav

Gheorghe logofăt, sin popa Manta, ot București

Gheorghe Dimu Corpis mărturisesc cele de mai sus

Dimu și sănt martor

Ioan cluceru, martor

Părvu Codreanu, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—18.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, două semnături grecești indescifrabile: pe verso o însemnare grecească.

77

1671 mai 7. București.

Dragostin, fiul lui Pătru iuzbașa, vinde lui Staico vistier un loc de casă pe care și el îl cumpărase de la Lupu aprodol. (Original).

† Adecă eu Dragostin feciorul lu Pătru iuz.[bașa] scris-am acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mâna dumnealui Staico vist.[ier], cum să să știe că i-am vândut domnealui un loc dă casă în București. Care loc laste pre lângă locul dumnealui Staico vist.[ier], care l-am cumpărat de la Lupulu aprodol, și pre den jos alătura cu locul lui Isaac și dăn sus alătura cu locul (*loc liber*).

Pentru că acestu locu fost-au al moșilor și al părinților noștri de moșie. Și l-am vândut de a mea bună voi[c] și cu știrea tuturor oamenilor den mahala. Și l-am vândut dreptu bani gata ughi 3 ca să-i fie domnealui stătătoare și coconilor domnealui în veaci.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari și oameni buni mărturii carii vor pune mai jos iscăliturile.

Și pentru mai adevărata credință pusu-mi-am mai jos și deagetul și iscălitura, ca să să crează.

Și am scris eu Tudorașco Bodinescul.

Mai 7 dni, leat 7179 [1671].

Dragostin snă Pătru iuz.[bașa]

[pe verso]:

Zapisul lui Drăgostin, snă Pătru iuz.[bașa], pentru un loc de easă, den București, ce au vândut lui Staico vist.[ier].

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—5.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; Dragostin neștiind carte pune degetul deasupra semnăturii.

1671 august 1. București.

Mitropolitul Theodosie dă carte de blestem în legătură cu un loc de prăvălie al m-rii Radu Vodă pe care îl pretinde jupânul Ianachie. (Original).

Theodosie bojiu milostiuu arhiepiscop i mitropolit vsei zemli Ungrovlahiscai.

† Scriem cartea vlădiciei mele dumneavoastră neguțătorilor și voao bătrânilor orașului București și altor oroșani și oameni buni tuturor de la mare pân la mic. Cătră aceasta vă facem știre pentru un loc de aici den București, pentru care loc are gălceavă arhimandritul Dionisie de la mănăstire de la s-ta Troiță cu jupânul Ianachie, zicând arhimandritul Dionisie cum că iaste al lui acel loc, iar jupânul Ianachie zice că iaste al lui. Pentru care lucru strângându-vă la un loc să aveți a face adevăriniță bună, cu socoteală, foarte cu amăruntul și pe drept nefățărind nici arhimandritului Dionisie nici jupânului Ianachie. Ce să căutați cu dreptul să vedeți cui i să cade să ție acel loc, arhimandritul Dionisie au jupânul Ianachie, și al cui iaste, al mănăstirei de la s-ta Troiță, au al jupânului Ianachie.

Pentru care lucru de veți căuta și veți adeveri cu dreptul a cui iaste și cui să cade a-l ține, nefățărind nici unuia nici altuia, să fiți ertați și blagosloviți de domnul nostru Is. Hs. și de vlădicia mea. Iar de nu veți căuta nici veți adevera pe drept al cui iaste acel loc al mănăstirii de la s-ta Troiță au al jupânului Ianachie, ce veți fi fățari veri unuia veri altuia, veri arhimandritului Dionisie veri jupânului Ianachie, nevrând să faceți adevăriniță pe drept, să fiți procleți, afurisiți, anatema de domnul Is. Hs. și de 318 oteți de la Nicheia, așijderea și de vlădicia mea; fierul, pietrile să putrezească, iar trupurile voastre în veaci să stea netopite și nedelegate. Parte și lăcaș să aveți la un loc cu Iuda și cu Ariia și la înfricoșata zi a judecării să nu vedeți fața lui Dumnezeu.

Aceasta scriem.

Pis avgust 1 dni, vleit 7179 [1671].

† Vlădica Theodosie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—32.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran: frumoasă și interesantă semnătura mitropolitului.

1671 octombrie 10. [București].

Cîțiva bîrbieri și alți meseriași se obligă să plătească chirie, cîte 66 bani pe lună, bisericii Domnești, pentru locurile unde stau și-și fac meșteșugul. (Original).

Adecă noi bîrbiarii care ședem pre locul bisearicii Domnești, cu chirie, anume: Iane bîrbiarul, i Mihul bîrbiarul, Iorga bîrbiarul, i Temeli rachiarul,

i Dumitrașco bărbiariul, i Zaharia bărbiariul, i Sima bărbiariul, i Iamandi cismariul, i Vane, i Vulea rachariul, Iorga bărbiariul și Stoian circiumarul și alți toți scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis să fie de bună credință la mîna clisiariului popei Stoicăi clisiariul și la alți preoți și la grămă-tici, pentru ca să se știe că ne-am tocmit de a noastră bună voie să dăm chirie de loc cîte bani 66 de [pe] lună. Iar de vom umbla și nu vom plăti, cum scriem mai sus, să fie volnici preoții să ne scoată de pre loc și să puie [pe] cine vor vrea ei.

Și pentru credință pusu-ne-am mai jos și deagteale; însă să se știe și locul prăvăliilor, în lungul pînă în colțul grajdului Mihului bărbiariului, precum a fost dat și mai nainte, stingeni 3.

Pis measița octomv[rie] 10, leat 7180 [1671].

Iane bărbiariul
Zaharia
Sima bărbiariul
Temelie
Dragomir bărbiariul
Iorga bărbiariul
Chiriac bărb[iariul]
Stoian circiumar
Iamandi
Iancul bărbiariul

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—4.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1671 noiembrie 20. București.

*Antonie voievod întărește stăpînirea episcopiei Pogonianii din
Țara Grecească peste biserica lui Ghiorma banul din București.
(Original).*

*Milostieiu bojieiu Io Antonie voevoda i gospodini văsoe zemle Ungrovlahiscoe
davat gospodstvo-mî sie povelanie gospodstvo-mi.*

Sfintii și dumnezeștii besearici ce să chiamă a Gheormeii Banul unde iaste sfintul hram *rojdistvo Hristovu* de aici, den orașul domnii mele den București, care iaste metoh supt mîna sfintii episcopii Pogonianii den Țara Grecească, ca să fie volnic părinte[le] episcopul de la Pogoniani a ținerea și a oblăduirea această sfîntă besearică și cu tot locul ei cît iaste împrejur și cu tot venitul ce va fi, și să aibă a punerea popi ispravnici. Iar alt nimenilea să n-aibă treabă a se amesteca în venitul aceștii sfinte besearici, a pune popi

sau ispravnici, făr-de cît numai părintele episcopul ce scrie mai sus, pentru că această sfîntă besearică iaste adaosă și miluită de răposatul Leon voevod la această sfîntă și dumnezească episcopie Pogoniani, cu cărți întărite cu mare blestem, precum am văzut domnia mea și cartea părintelui patriarhului Chirilă de la Țarigrad, și cartea lui Leon Vodă și cartea Radului Vodă.

Derept aceia și domnia mea încă am întărit mila și pomeana și cu această carte a domnii mele pre tocmeală cum scrie mai sus, ca să fie sfintii episcopii de întărire și călugărilor de hrană și de îmbrăcăminte, iar domnii mele și răposăților părinților domnii mele pomeană în veac. Așijderea am întărit domnia mea și cu blestem pre carele va dărui domnul dumnezeu în urma noastră a fi domn și biruitoriu Țării-Rumînești, au den sîngele inemii domnii mele, au den neamul domnii mele, au dentr-alt neam, pre acela încă-l rog cu numele lui dumnezeu să cinstească și înnoiască și să întărească această carte a domnii mele, ca și pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l hrănească întru domnia lui cu bună pace și cu sufletul lui să-i fie la răpaos cu direpții în veac. *I ne ot cogojda nepocoleabim porizem gospodstvo-mi sej ubo svedeatel postavleam gospodstvo-mi: paan Marș velichie ban, i paan Gheorghe velichie dvornic, i paan Radul Crețulescul velichie logofăt, i paan Șarban Cantacuzino velichie spatar, i paan Papa velichie vistiar, i paan Gheța velichie cliucear, i paan Mihai Cantacuzino velichie postelnic, i pan Vilcul velichie paharnic, i paan Ivașco velichie stolnic, i paan Stoian velichie comis, i paan Preda velichie slugear, i paan Curuia pitar. I ispravnic Toma Radul Năsturel vtori logofăt.*

I inapisah az Mihai snă Stan logofăt ot Tîrgoviște vă na stol gradu București. Noemvrie 20 dni, [i ot / Adamu daj[e] do n/i]nea teceniia leatom 7180 [1671]. Io Antonie voevod [m.p.]

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Greci, XXXIX—7.

Original, stare bună, pecetea în ceară roșie, căzută. Pe verso o însemnare grecească.

81

1672 aprilie 20. București.

Ianache iuzbașa, ginerele lui Miroslav vistierul, vinde lui Manole zaraful un loc de casă, ce se află lângă mănăstirea Sf. Gheorghe. (Original).

Adecă eu Ianache iuzbașa, ginerile lui Miroslav vistiariul, dempreună cu feciorii mici, anume Gavrilaş paharnic, i (loc liber) scriem și mărturisim cu acesta zapis al nostru ca să fie de bună credință la mîna jupînului Manolie zaraful ca să se știe că i-am vîndut dumnealui un loc de casă care am avut în București lângă mănăstirea Sf. Ghiorghie, den hotarul Predii slugiariul snă

Buznicăi clucer pînă în locul Paraschivei logofăt. Și să se știe și locul că iaste despre uliță, despre Sveti Gheorghie, stîngeni 15 jumătate și despre ulița care merge pre lingă locul lui Păun cupețul stîngeni 18, și în lung stîngeni 20.

Și acest loc fostu-ne-au și nouă de zeastre de la socru-mieu Miroslav vistiar, deci l-am vîndut dumnealui jupînului Manolie zaraful derept bani gata taleri (*loc liber*) și l-am vîndut de a noastră bună voie și cu știrea tuturor vecinilor și a negustorilor den prejurul locului și am luat acești bani toți gata la mîinile noastre, ca să-i poată fi dumnealui moșie și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, pentru că acest loc fiind al socră-mieu Miroslav vistiar, iar unii den rudele Predii sluger care i s-au făcut rude anume (*loc liber*) și cu ceata lor, ei s-au făcut stăpîni acestui loc zicînd că iaste al Predii sluger și l-au fost luat pre seama lor, de l-au fost vîndut jupînului Manolie.

Iar apoi noi ne-am sculat cu o carte a (*loc liber*) și ne-am pîrit de față cu rudele Predii sluger, la Divan naintea Radului voevod și la Antonie Vodă și multă gâlceavă și pîri am tras pînă ce l-am descoperit și au căzut a fi pre seama noastră, făcînd noi și cărți domnești de rămas. Deci, apoi neputîndu-l ținea, vîndutu-l-am dumnealui jupînului Manolie zaraf în preț ce scrie mai sus, și i-am dat toate cărțile ce am avut la mîină dumnealui și cea veache pe numele socru-mieu Miroslav vistiar și cele nouă, împreună și cu acest zapis ca să-i poată fi stătătoare moșie în veac.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturie, anume Stanciul postelnic de Boziani, Dumitru postelnic de acolo, Ianache de Mitechești, părințele Danail egumenul de la mănăstirea Predii sluger, Oana nepot lui Răzvan căpitan, și Dobre armașul, și alții care vor iscăli mai jos.

Și noi pentru credință pusu-ne-am pecețile și iscăliturile, ca să se crează. I Dumitrașco logofăt *pisah*.

20 aprilie, 7180 [1672].

Academia R.P.R., CXC VIII—74.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; scriere asemănătoare uncialei. În josul documentului scris cu creionul, se află următoarea notiță, din zilele noastre: « Se referă la locul de pe str. Lipscani între Calea Moșilor și ferăria Boroș unde mai tîrziu mitropolitul Filaret II a avut han ».

Pe a doua foaie a hirtiei e scris documentul din 1673. mai 14 (CXC VIII—75).

1672 aprilie 20. București.

Grigorie Ghica voievod întărește m-rii Sărindar locurile ce a avut în mahalaua Tabaci care, în decursul timpului, intraseră în stăpînirea unora și altora ce își făcuseră case și grădini pe ele. (Original).

† *Milostieiu bojiciu Io Gligorie voievod i gospodar vāsiiu zemliiu Ungrovlahiscoe, snă velicago i preadobrago starago i pocoinago Io Gheorghie Ghica voevod.*

Davat gospodstvo-mi sieiu poveleanie gospodstvo-mi sfintii și domnezeestii monastiri ei să chiamă Serendarulul de aici de orașul domnii mele den București, unde iaste hramul Uspenie Bogorodiță și părintelui igumenului Mitrofan și tuturor călugărilor căți vor fi lăcuiitori în sfânta mănăstire. Ca să fie sfintii mănăstiri moșia și locurile ce au avut la Tabaci, încă mai de nainte vreme în oraș, în București, și tot le-au ținut pre seama mănăstirii cu bună pace. Iar după accia fostu-s-au tinsu [întins] și unii și alții de au împresurat moșia mănăstirii și au cuprinsu locurile cu case și cu grădini.

Iar cându au fost în zilele Radului Vodă Leon, leat 7175 [1667], iar igumenul Mitrofan împreună cu călugării de la sfânta mănăstire ei au fost mersu în divan naintea Radului Vodă de au jăluit și au spus cum că le-au împresurat moșia mănăstirii, cu casele și cu grădinile, unii și alții. Într-accia Radul Vodă Leon trimis-au din divan pre Rarca [?] al doilea pitar la Gherghina județul cu pargarii orașului și la orașani bătrâni de au strânsu vecinii denprejor den împreună cu popa Simion cel bătrân proigumenul sfintie (*sic*) monastiri și au mersu de au luat seama fo[a]rte cu amăruntul, cum au fost, mai cu dereptaate.

Și au aflat cu sufletele lor moșia sfintii mănăstiri Serendarul, den hotariul lu s-tii Ion despre Dămboviță stânjeni 90 și spre mănăstirea Serendarului despre grădini pân ulița care pogoară în jos, despre grădinaa Durii neguțătorul, stânjeni 67; și grădina Durii iar iaste locul sfintii mănăstiri până în lacu.

Și o au hotărât și au pus semne precum au fostu și mai denainte vreme de la etitorii cei bătrâni, precum am văzut domniia mea și cartea Radului Vodă Leon și cartea Gherghinii județul cu pargarii și cu bătrânii orașului la mâna părintelui igumenului Mitrofan, cu mulți preoți și oameni buni.

Derept acia și domniia mea încă am noit și am întărit cu această carte a domnii mele și am dat sfintii mănăstiri Serendarul ca să-și ție această moșie, ce serie mai sus, cu bună pace să fie sfintii mănăstiri, de întărire și călugărilor de hrană în veci.

I ot cogojdu pocolibimpo razim gospodstvo-mi sej ubo svediteliu postavleim gospodstvo-mi: pan Gheoghie Băleanul vel logofăt, i pan Stroie biv vel vornic, i pan Vintilă vel ban Cralevschi, i pan Neagoe vel vorniec, i pan Hriza vel vistiiar, i pan Sturzea vel spatar, i pan Stoia vel postelnic, i Badea vel cliucer, i pan Coroia vel păharnic, i pan Preda vel stolnic, i Mateiu vel comis, i Mateiu vel sluger, i pan Staico vel pitar, is.[pravnic] Radul vtori logofăt.

I nua pisah azu Mihai logofetul ot Băleani vă na stol gradu Bucureștii.

Pis measița aprilic 20 dni, i ot Adaama [daje] do ninea teceniia leatom 7180 [1672].

Io Grigorie Ghica voevoda [m.p.].

provit Radu vtori logofăt

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie groasă.

1672 mai 1. București.

Grigorie Ghica voievod întărește lui Pîrvu fustașul și soției lui Despa, nepoata popii Neagului, stăpînirea peste patru prăvălii care sînt pe ulița ce merge de la Curtea domnească spre biserica Grecilor, între prăvăliile bisericii Domnești și între prăvăliile mănăstirii Radu Vodă. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Grigorie Ghica voevod și domn a toată Țara-Rumînească, fiul prea marelui și prea bunului răposatului Io Ghiorghie Ghica voevod.

Dat-am cartea domniei mele slugii domniei mele Părvului fustașul și femeii lui Despii, nepoata popii Neagului clisiarhul *ot* București, și cu feciorii lor cîți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor patru prăvălii cu locul ce să va alege aici, în orașul domniei mele în București, pe ulița care merge de la Curtea domnească spre biserica Grecilor între prăvăliile bisericii Domnești și între prăvăliile mănăstirii Radului Vodă, hramul sfînta Troiță, pentru că sînt ale lor bătrîne și drepte moșii, încă din mai înainte vremi, de la moșu-său popa Neagul cliserul, date de răposatul Alexandru voevod cel bătrîn, însă opt prăvălii au fost date popii Neagului cliseriului.

Iar cînd au fost în zilele lui Mihai Vodă ajungînd pã popa Neagoe clisear vremi de moarte el au fost lăsat cu sufletul lui patru prăvălii la biserica Domnească din curtea domniei mele, iar alte patru prăvălii le-au lăsat să fie la sîngele lui [rudenii] precum scrie și în hrisovul lui Mihai voevod ¹. Și de atunci încoace fiind multe răutăți și robii în țară și pustiindu-se orașul într-atîtea rînduri, n-au fost mai căutat nimelea (*sic*) de aceste prăvălii, ci le-au fost împresurat unii și alții fără nici o treabă.

Iar după aceea cînd au fost în zilele lui Antonie voevod, iar popa Barbul cliseriul împreună cu părinții preoți și cu tot clirosul bisericii Domnești din curtea domniei mele au fost căutat cărțile de moșie ale bisericii Domnești și au fost aflat și hrisovul lui Mihai Vodă în care scrie aceste opt prăvălii și au fost mers popa Barbul cliseriul împreună cu părintele Damaschin igumen ce au fost la Sfînta Troiță și cu părintele Dionisie arhimandritul, care este acum egumen la Sfînta Troiță, înaintea lui Antonie Vodă în Divan de au fost spus pentru aceste prăvălii cum că sînt împresurate de atîta vremi.

Într-aceia Antonie Vodă fost-au trimis din divan pre un vornic și un portar al doilea anume Tudosie Voicu și iar Tudosie Hagi postelnic de au fost strîns bătrînii orașului, împreună cu Dragotă ce au fost județ, de au căutat pentru locul acestor prăvălii, și le-au aflat unde sînt, precum scrie mai sus, și le-au descoperit și au ales să ție biserica Domnească patru prăvălii, precum

¹ A se vedea documentul din 1594 mai 30.

am văzut domnia mea cartea lui Antonie Vodă întărită și iscălită și cu studie (sic) și cartea orașului cu mulți preoți și oameni buni bătrâni mărturie, cu pecetea orașului și cu iscăliturile lor și zapisul preoților de la biserica Domnească din curtea domniei mele, la mâna Părvului și a femeii lui Despii. Drept aceia și domnia mea încă am înnoit și am întărit cărțile și cu această carte a domniei mele, ca să aibă a-și ținearea Părvul și femeia lui Despa aceste patru prăvălii și cu locul care sînt mai sus zise, cu bună pace, să le fie moșie stătătoare lor și feciorilor și nepoților, în veac.

Iată și mărturii punem domnia mea, pan Gheoghie Băleanul vel logofăt, i pan Stroe biv vel vornic, i pan Vintilă vel ban Bucșanul, i pan Neagoe vel vornic Săcuian, i pan Hrizea vel vistier, i pan Toader Sturzea vel spătar, i Badea vel clucer Bălăceanu, i Stoica vel postelnic, i Curuia vel paharnic, i Preda vel stolnic, i Matei vel comis, i Matei vel sluger, i Staico vel pitar. Și ispravnic vtori logofăt Radul.

Și am scris eu Mihai logofătul ot Tîrgoviște, în orașul București.

1 mai, 7180 [1672].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 29—30.

84

1672 iunie 22. București.

Ianache județul împreună cu părgarii, preoții și bătrînii orașului, aleg și întăresc lui Constantin, feciorul lui Stan pitariul și al mătușii Vlada, stăpînirea peste un loc de casă ce îl avea moștenire de la părinți. (Original).

Vă ime otta i sina i sviatogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

Az ubo Ianache județul ot varoș București, nepotul lui Gherghe Negrul județul, cu 12 părgari, cu preoți și cu bătrînii orașului. Scriem și mărturisim cu această carte a orașului ca să fie de bună credință la mâna lui Costandin feciorul lui Stan pitariul și al mătușii Vladii, pentru să se știe că au avut niște loc de casă aicea în oraș în București, de la părinții lui ce scriu mai sus, care loc iaste între Stan Coico (?) călărașul și între locul mănăstirii Comanii.

Deci vrînd Costandin și cu mumă-sa Vlada a și-l alcage, mers-au în Divan înaintea mării sale domnu nostru Io Gligoric Chica voevod la a doua venire în domnie. Măria sa, den Divan, pus-au ispravnic pre dumnealui Neagoe vel vornic Săcuianul. Deci dumnealui trimis-au 2 vornici anume Manea vtori vornic, i Neacșul vtori vornic ca să căutăm și să adevărăm dreptul și să strîngem vecinii care au fost lăcutorii pre aceale vremi. Și se-au aflat de au mărturisit oameni bătrîni care au fost lăcutori și vecini pre aceale vremi și fiind și acuma. Anume unchiașul Radul șalariul cel bătrîn, i unchiașul Dobre feciorul lui Marin podcovariul, i Gherghe aprodul Ghindură, i Stan pitar, i Gherghe vtori portar snă

Pătură-Scurtă, i Stan Căpotin, și alți mulți orășani. Zicînd că iaste al lor, loc moșnean, și pre aceal loc se-au pomenit și ei și moșii lor, și părinții lor tot șazănd pre acel loc.

Într-aceaia și noi după mărturiseala lor și cu vornicii ce scrie mai sus, și cu toții stînjenitu-l-am și l-am ales. Care loc iaste între Stan Coica [?] și între locul mănăstirii Comanii despre uliță pînă unde are și *Sti Gheorghie* prăvălie, fața stînjeni (*loc liber*). Și den uliță pre lîngă prăvălia lui *Sti Gheorghie* în jos pre lîngă locul mănăstirii Comanii pînă în Dimbovița stînjeni (*loc liber*).

Și după ce l-am stînjenit și am aflat cu sufletele noastre pre zisa mărturiilor, făcum și cartea orașului ca să le fie moșie lor și feciorilor lor ciți dumnezeu le va dărui, precum le-au și fost. Și la această carte a orașului fost-au și mărturii preoți și orășani care își vor pune pecetea și iscăliturile mai jos.

Și pentru credința pus-am și peceata orașului.

Pis Vlădil grammat[ic] cu învățura lor.

Iunie 22, *vleat* 7180 [1672].

Az Ianache sud. vnuc Gherghe Negrul sud.

Manea *vtori* vornic ispravnic

Eu Neașul *vtori* vornic ispravnic

Eu Mareș logofăt Biriscul [?], mărturie

Eu Dobre *snă* lui Marin, vecin

Drăghici județul mărturie

Eu Stan pitar, mart.[or], vecin

Eu Radul șălarul vecin bătrîn, mărturie

Eu Oancea vâtaf *za* butari, mărturie

Eu Andreidăr[?] vecinul star

Eu Andrei pitarul, mărturie

(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Academia R.P.R., CCXVII—16.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

Aceeași scriere și majusculă ca la documentul CXCVIII—75 (1673 mai 14).

1673 mai 14. București.

Ianache, județul orașului București, împreună cu cei 12 părgari întăresc lui Manole zaraful stăpînirea peste locul ce l-a cumpărat și care se află pe lîngă ulița dinspre grădina mănăstirii Sf. Gheorghe. (Original).

Vă ime otța i sina i sviatogo duha troiță edinosuștna i nerazdealnoe.

Az ubo Ianache județul ot varoș Bucurește, nepotul lui Gherghe Negrul care au fost județ în București, cu 12 părgari cu preoți și cu bătrînii orașului.

Scriem și mărturisim cu această carte a orașului, ca să fie de bună credință la mâna jupînului Manole zarahul și a jupîneasii dumnealui anume Mariia și a coconilor dumnealor cîți dumnezeu i va dărui.

Pentru să se știe că au cumpăratu niște loc aicea în oraș în București, de la nepoții Buzicăi, cu zapis de la mâna lor. Și au fost făcut jupînul Manole case și hanuri pre acel loc și l-au ținut cu bună pace, pînă în zilele lui Antonie Vodă. Iar cînd au fost în zilele lui Antonie Vodă, sculatu-se-au Ianache iuzbașa Bereslescul, ginerele lui Miroslav vistiariul, cu niște cărți bătrîne, zicînd cum că acel loc fost-au a lui Miroslav vistiariul. Și cu judecată luatu-l-au Ianache iuzbașa. Iar cînd au fost acum, în zilele mării sale domnu[ui] nostru Io Gligorie Ghica voevod, sculatu-se-au Ianache iuzbașa dempreună cu feciorii lui anume Gavriil peharnic i Gherghe și se-au tocmît de a lor bună voe de l-au vîndut jupînului Manole, iară cu știrea vecinilor den sus și den jos, drept bani gata talere 297. Care loc iaste pre lîngă ulița despre grădina lui S[fe]tîi Ghiorghie. Și l-au vîndut preste tot.

Într-aceia chematu-ne-au și pre noi, și pre alți bătrîni orășani, de l-am funiit și l-am stingenit. Însă: pre lîngă uliță den locul Predii slugeariul, pînă în locul Paraschivii logofăt Bolișteanul, despre S[fe]tîi Ghiorghie, stîngeni 15 *pol* și despre ulița care merge pre lîngă locul lui Păun neguțătorul, stîngeni 10 *pol* și lungul stîngeni 20 și [jumătate]¹. Care loc fost-au și lui Ianache dat de zeastre de la Ionașco postelnic, feciorul lui Miroslav vistiariul.

Deci după ce l-am ales și l-am stîngenit preste tot, făcum și cartea orașului pre zapisul lui Ianache, ca să fie jupînului Manole și jupîneasii dumnealui și coconilor lor, cîți dumnezeu le va dărui, moșie stătătoare în veaci, ohabnică, pentru că au cumpărat cu bani gata. Și la această carte a orașului fost-au și mărturii boiari, i preoți, i neguțători, i orășani, carii își vor pune pecetea și iscăliturile mai jos. Și pentru credință pus-am și pecetea orașului.

Pis Vlădil gramat[ic] ot gospodscœ țârcove, cu învățatura lor.

Mai 14 dni, vleit 7181 [1673].

Ianache sud.[eț]vnucu Gherghe biv sud.[eț]

Popa Stoica elisiarh snă popa Stanciul star

Eu popa Stoica ot Stii Neculai

Danciul vtori sluger, mărturie

Eu Dragotă biv sud.[eț]

Tudorache vâtaf za șalari

Filip vâtaf za săbiari

Academia R.P.R., CXCVIII—75.

Original, stare bună, hirtie cu filigran. Inițiala într-un desen simplu dar interesant. Întărit cu ștampila orașului și multe iscălituri din care, două grecești indescifrabile; de asemenea cu pecetea lui Dragotă și Filip.

¹ În document e făcut semnul prescurtării, însă din greșeală a fost sărit cuvîntul *pol. (jumătate)*.

1675 mai 16. București.

Toma județul orașului, cu 12 părgari și cu Toma al doilea vornic, hotărânesc și împietresc locul cu cele trei prăvălii ale lui Tudori staroste de neguțători. (Original).

Vă imea oțta i sina i sveantogo duha, amin.

† Adecă eu Toma județul, de în scaunul Bucureștilor, cu 12 părgari denpreună cu Toma vtorî vornic carele se-au luat de în Divanul măriei sale domnul nostru Io Duca voevod, de jupânul Tudori starostea de neguțători den București, ca să căutăm și să adevărăm pentru trei prăvălii ce are în București, în Târgul de Jos, alătura cu Hrizea feciorul Heroae, den sus, iar den jos alătura cu Lazăr Cocoș den Târgoviște.

Deci noi toți ne-am adunat la un loc și am mersu denpreună cu mulți boiari și oroșani bătrâni carii-și vor pune mai jos pecetile și iscăliturile, de am tras locul și l-am hotărât și am împietrit. Însă o piatră o am pus între talpa de prăvălie a Hrizii feciorul Heroae și între talpa a jupânului Tudor starostea, în fruntea uliții. Iar altă piatră o am pus den jos despre Lazăr Cocoș alătura cu ulicioara, iar în fruntea uliții.

Și după ce am ales și am înpietrit, ales-am și ulicioara un cot și jumătate de loc și i-am pus și o piatră în marginea uliții, despre Cocoș, ca să nu să mai stremteze ulița.

După aceeaia luat-am scama locului și în lungu al curții pre cât au avut prăvăliile loc și am mersu pre hotar până la locul Zamhirii, fata lui Iane mătăsariul, pă unde i-au fost casa, în picătura strașinii, precum scrie zapisele.

Deci, apoi noi ne-am rugat toți la jupânul Tudor starostea de au mai dăruit dumnealui Zamhirii un pas de loc de se-au mai depărtat de picătura strașinii. Și am pus și acoloa o piatră de cătră dânsa.

Dreptu aceeaia am făcut această carte a noastră la mâna dumnealui jupânului Tudori starostea ca să aibă a-și ținearea dumnealui aceste trei prăvălii cu locul, precum am ales și le-am înpietrit, să fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor dumnealui și nepoților și strănepoților în veaci.

Și pentru credința ne-am pus pecetea orașului, ca să să crează.

Și am scris eu Stroe logofăt ot București.

Pis mai 16 dni, leat 7183 [1675].

Dumitru ceaușul, mărturie

Bogdan șătrariul, martor

Radul logofăt ot Țigănești, martor

Toma vornicul

[pe verso]:

Zapisele prăvăliilor ce le-am cumpărat de la mătușă-mea sărdărcasa Ilincuța Boltășot.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXVII—3.

Original, stare bună, hîrtie groasă cu filigran, pecetea orașului în fum.

87

1675 mai 24. București.

Ispravnicii scaunului București dau carte de volnicie lui Mihalcea căpitanul din Cîndești, ca să fie casa lui și toate bucatele ce va avea, în pace, de cătră toți birarii. (Original).

Stroe vornicul, Radul *vel* vornic, Vlăcul *vel* vistiar, Lupul Buhoș *vel* spătar, ispravnicii scaunului Bucureștilor, dat-am cartea noastră slugii mării sale domnu[lui] nostru Mihalcei căpitan *ot* Căndești ca să fie casa lui și toate bucatele ce va avea, în pace de cătră toți birarii, pentru năpăștile birnicilor de Căndești dupre urmă, văzînd și cartea mării sale lui Vodă făcută să-l apuce boiarii ce au ținut județul să le plătească suma de bani care zicea că au avut pagubă Părvul logofătul, care bani mărturie — *vel* medelnicar, i Crăstea clucear cum că n-au avut boiarii cu județul nici o pagubă.

Deci de acum să-și caute birarii birnicii lor să-i așaze să plătească birul lor pentru că și jupăneasele de la Căndești o seamă de birnici am aflat și i-am dat pre seama birarilor ca să-i dea pre chezășie, au să facă ce va vrea cu dinșii, iar casele boieresti să aibă pace de cătră toți birarii, mai mult alt val să nu mai aibă pentru birul birnicilor den sat.

Aceasta scriem, într-alt chip să nu fie.

24 mai, 7183 [1675].

Stroe vornic

Radul *vel* dvornic

Vlăcul [Vilcul] *vel* vistiar

Lupul *vel* spătar

Academia R.P.R., CXCVI—125.

Original, rupt pe margini și la îndoituri.

88

1675 august 5. București.

Sofica împreună cu fiică-sa Marica vînd dichiului Chirilă de la m-rea Mihai Vodă un loc alături de Mihalcea croitorul, drept 42 taleri. (Original).

† Adecă eu Sofiica împreună cu fie-mea Marica dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la mâna părintelui dichiului Chirilă de la mănăstirea lui Mihai Vodă.

Pe cum să să știe că având eu un loc aice în București care iaste între Mihalcea croitoriu și între locul jupăneasii Alixandrii. Și ajungându-mă vreme de bătrâneate m-am voitu cu părintele diicul de i-am vândut și i-am și dăruit ca să fie pentru sufletul meu acel loc, în lungu, însă stânjini 9 și în lat stânjini 7 pol, drept bani gata taleri 42. Și am luat acești bani toți gata și deplin în mâinile noastre.

Drept aceeaia am dat acest zapis al nostru ca să fie sfintii mănăstiri moșie stătătoare și noao pomană în veaci.

Și când am făcut noi această tocmeală fost-au mulți boiari și oameni buni mărturii carii vor iscăli mai jos.

Și noi pentru mai adevărata credință ne-am pus deagitele și peceteile mai jos, ca să să crează.

Luna lui av.[gust] 5 dni, leat 7183 [1675].

Eu Sofiica

Eu Marica

Ianachi cupeț

Mihalce mar.[tor]

Az Dumitrașco bār.[bier], mărturie

Mihul cupeț, martira [martor]

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—6.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; Sofiica și Marica, neștiind carte, își pun degetele deasupra semnăturii lor; șase semnături grecești indescifrabile, pe verso o însemnare grecească.

1676 mai 27. [București].

Jupîneasa Mira, împreună cu fata și ginere-său Neagu, vînd stolnicului Anca și jupînesii lui Ilinca un loc de casă cu curte și cu grădină. (Original).

Adică eu jupîneasa Mira, denpreună cu ginere-meu Neagul și cu fata mea Smaranda, scris-am zapisul nostru la mîna dumnealui Ancăi stolnicul și a jupîneasii dumnealui Ilincăi, ca să fie de mare credință. Cum să să știe că i-am vîndut dumnealui un loc de casă cu curte și cu grădină, i care loc iaste pă lingă Jipa stegariul, den sus, și den jos pe lingă Tănasiē vātaf Sărăcinescu. Ca să fie dumnealui moșie stătătoare în veaci și feciorilor dumnealui și nepoților și strănepoților dumnealui.

Și o am vîndut noi de a noastră bună voie, fără de nici o silă, drept bani gata ughi 40. Și cînd s-au făcut această tocmeală și acest zapis fost-au mulți

boiari mărturii care-și vor pune iscăliturile mai jos, anume: popa Manea *ot* bisearica Dintr-o Zi și Staico logofăt și Ispas logofăt *ot* Tîrgoviște și Ursuiul[?], i Jipa stegar, i Dragomir Cosac, i Radul Cosac și Tănasiie vâtaf Sărăcineanul.

Și pentru mai adevărată credință pusu-ne-am și noi degetele și iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu Nica logofăt (*indescifrabil*) cu zisa lor. Însă și cu zapisele de moșie a casii.

Mai 27, leat 7184 [1676].

† Eu Mira † Eu Neagul † Eu Smaragda

Eu popa Manea, martor

Eu Staico logofăt, martor

Az Gheorghe logofăt, *sin* popa Manta clisiarh, *ot* București

Az Ispas logofăt, martor

Staico căpitan, martor

Az Tanasie vâtaf

Dumitru (*indescifrabil*) călugărul, martor

Az Pirvul comis, martor, *snă* Vucin paharnic ✕

Dumitrașco căpitan, martor

Costandin logofăt, martor *(dubios?)*

Academia R.P.R., CXCIV—27.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; primele trei semnături au și punere de deget.

1677 februarie 15. București.

Toma judetul cu cei 12 părgari dau cartea orașului m-rii Sf. Ioan pentru un loc de prăvălie în mahalaua Popa Manta, care loc rămăsese pustiu pe vremea lui Matei Basarab cînd fusese « atîta arsură de foc ». (Original).

Vă imea oțta i sina i sveantogo duha troița edinosuștna i nerazdealnoe.

† Az ubo Toma județul *ot* varoș București cu 12 părgari, cu preoți și cu bătrânii orașului, scriem și mărturisim cu această carte a orașului ca să fie de bună credință la sfînta mănăstire ce să chiamă Sti Ioan den oraș den București, unde șade Stroe vornicul; și la mîna părintelui Lîontie și a tot săborul sfintei mănăstiri, pentru ca să se știe că avîndu sfînta mănăstire un loc de prăvălie în Zlătari, în mahalaoa popei Mantii, unde să chiamă sfînta besearcă hramul *Uspeniia Bogorodițe*. Și șazăndu pre dînsul cu chirie Dumitru Brăgariul stegariul de dărbanți și cu fîmeaia lui Stana și dănd sfintei mănăstiri chirie pînă în zilele răposatului Matei Vodă. Iar mutăndu-se domniia în Tîrgoviște și rămăindu

și mănăstirea săracă și neavându cine-l căuta, fiindu atăta arsură de foc, iar în urma focului făcut-au alții pre acel loc case și au fost șazut pre loc făr de nici o treabă avându.

Iar cându au fost în zilele lui Gligorie Vodă căutându acelu loc viindu egumen părintele Atanasie, venit-au și fămeaia lui Dumitru stegar anume Stana mărturisind că cât au șazut pe acelu loc tot au fost dând chirie la sfânta mănăstire înaintea tuturor vecinilor denprejurul locului, precum au văzut și ei și carte de afurisanie asupra cui vor ști și vor spune dereptul să fie ertati și blagosloviți.

Deci știindu foarte bine Stoica logofăt cel bătrân Ludescul i Gherghe logofăt snă popei Mantii care au fost preot la *Uspenie Bogorodiți* și mătușa Dumitra chivărăreasa, i Toma zăbunariul, i Ianache biv sud, i Dima snă Stamatie și la alaiți mulți bătrâni denprejurul locului.

Iar cându au fostu acum în zilele măriei sale, domnu nostru Io Duca voevod, vrându părintele Leontie egumenul să-l dăscopere, mers-au la dumnealui Vălecul vel vornic cu cărți și cu zăpisul Stani de mărturie. Dumnealui au trimis pre Toma vtori visticier la noi și la toți înprejureanii carii scriu mai sus. Deci toți au mărturisit cum că iaste al sfentei mănăstiri, dat mai denainte vreme de ctitorii sfentei mănăstiri, carele între Stamatie cupeț iaste, iar acum ține-l doamna Elinca, iar den sus a lui Gherghe zlătariul ține-l acum Tudoran cizmariul, dentr-aceaste locuri iaste și locul sfentei mănăstiri. Intra-accia l-am măsurat cu toții, fața despre uliță despre Gherghe Șufariul stânjeni doi. și în lungu cum mergu și altele stânjeni (*loc liber*).

Și după ce l-am ales cu toții făcut-am și cartea orașului la mână părintelui Leontie și a tot săborul ca să le fie moșie stătătoarc, precum le-au și fost mai denainte vreme dat de ctitori.

Și cându am făcut această carte fost-au mărturie carii sânt mai sus scriși și alți preoți și oroșani carii vor iscăli mai jos.

Pentru credința pus-am și peccatia orașului.

Pis Vlădil gramma.[tic].

Fevruarie 15 dni, vleat 7185 [1677].

Eu popa Paraschiva potropop (*sic*)

Az Sima Piiason [?] snă Mihul Tile

Eu Dumitru fuștaș, mărturie

Hristodor dascal, mărturie

Gherghe logofăt, sin popa Manta biv elisier, ot București

Stoica Liudescul logofăt, martur

Stoian Băiașul, mărturie

Eu Dumitrachi vărăreasa, martor

(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan, București. XII—7.

Original, stare foarte bună, format mare, hirtie groasă cu filigran; foarte clară pecetea orașului în tuș negru.

1677 martie 1. București.

Duca voievod întărește m-rii Sf. Ioan un loc de prăvălie în mahalaua Popa Manta, alături de locul postelnicesei Ilinca Cantacuzino. (Original).

† *Milostieiu bojieiu Io Duca voevod i gospodin văsoe zemle Ungrovlahiscoe danat gospodstvo-mi siiu poveleanie gospodstvo-mi.*

Sfintii și dumnezeieștii mănăstiri s-tii Ioan de aici den București unde sânt și casele lu Stroc vorneccul și părintelui Lontie egumentul și tuturor călugărilor dentr-această sfântă mănăstire, ca să fie sfintii mănăstiri un loc de prăvălie aici în oraș în București, în Zlătari, în mahalaoa popei Mantii, unde să chiamă besearica hramul Uspeniia Bogorodițe, care loc au fostu al sfintii mănăstiri și mai denainte vream dat de ctitorii sfintii mănăstiri.

Și iaste acestu loc alături de locul doamnei Ilincai postelniceasii pren jos care au fost mai nainte al lu Gherghe zlătariul. Intre aceste locuri iaste locul acesta al sfintii mănăstiri și iaste în față la ulița despre pimnița lu Gherghe Șofariul, latul stânjeni doi și în lungu cum mergu ș-alte locuri stânjeni (*loc liber*).

Care fiindu șazut mai denainte pre dânsul cu chirie Dumitru Brăgariul stegariul de dorobanți cu fămeaia lui Stana pînă în zilele răposatului Matei Vodă pre vream când se-au mutat domniia în Târgoviște.

Deci rămăind mănăstirea săracă și neavându cine [o] căuta și fiindu atâtea arsuri de foc orașului, fost-au făcut alții case pre loc, fără de nici o treabă, de au șazut. Iar după aceeaia cînd au fost în zilele lui Gligorie Vodă căutându acestu loc egumenul Atanasie ce au fost atunci la s-tii Ioan și cu carte de afurisanie ca să spue dreptu care cum vor ști.

Și au mărturisit Stana fămeaia lu Dumitru stegariul, naintea tuturor vecinilor den prejurul locului, cum căt au șazut pre acestu loc tot la s-tii Ioan au dat chirie. Și știindu și Stoica logofăt cel bătrîn Ludescul și Gherghe logofăt *snă* popei Mantii și mătușa Dumitrachi vărăreasa și Toma zăbunariul și Ianache biv județ și Dima *snă* Stamatie și alți bătrâni denprejur. Și au fost făcut și scrisori cum iaste locul mănăstirii.

Iar cându au fost acum în zilele domnii mele fiind părintele Lontie egumen la s-tii Ioan și vrând să descopere acest loc căt iaste, mers-au naintea cinstitului boiariului domnii mele Vălcul *vel vornic* cu cărți și cu zapisul Stanii de mărturie. Deci boiariul domnii mele trimes-au pre Toma vtori vornecc la Toma județul și la alaiți oroșani și împrejurcani ai locului, carii scriu mai sus, de i-au strânsu de iznoavă de au căutat locul. Și tot într-acestaș chip au dat seama și au mărturisit de acest loc, ce iaste mai sus zis, cum iaste al sfintii mănăstiri s-tii Ioan, moșie dereaptă, dat de ctitorii mănăstirii mai de nainte vream, precum am

văzut domnia mea și cartea Tomei județul de aici den București, cu peccatea orașului și cu mulți oroșani bătrâni iscăliți în carte.

Direptu aceeaia și domnia mea încă am dat și am întărit și cu această carte a domnii meale, ca să fie sfintii mănăstiri s-tii Ioan acest loc de prăvălie, ce scrie mai sus, moșie stătătoare, precum au fostu și mai denainte vreame, să-l ție cu bună pace de cătră tot omul.

I ne to cogojd i nepocoleabim porezmo gospodstvo-mi sej ubo sveditelie postav-leaem gospodstvo-mi: pan Radul Năsturel vel ban, i Vălcul vel dvornic, i Șărban Cantacozino vel logofăt, i Hrizea vel vistier, i Lupul Buhuș vel spătar, i Ivașco vel cliucer, i Iordache vel postelnic i Staico vel păharnic, i Costandin Cantacozino vel stolnic, i Vladul Cocorăscul vel comis, i Vasilache vel sluger, i Dumitrașco vel pitar, i ispravnic Costandin Brâncoveanul vtori logofăt.

I na pisah az Mihai logofăt vă na stol gradu u București
Measița martie 1 dni, vleat 7185 [1677].

Io Duca voevoda [m.p.]

Șărban Cantacuzino logofăt *procitenomu*

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan, București, XII—8.

Original, stare foarte bună, hîrtie groasă cu filigran, pecete timbrată.

1677 iunie 30. București.

Tudor croitorul, feciorul lui Paraschiva croitorul, vinde neguțatorului Iorga Corbu și soției acestuia, Marica, un loc de casă lângă biserica Grecilor, cu 50 galbeni. (Original).

Adecă eu Tudor croitoriul, feciorul Paraschivei croitoriul, ot București, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis să fie de bună credință la mina jupînului Iorgăi Corbul neguțatoriul și a jupîneasii dumnealui Maricăi și a coconilor dumnealor, cîți dumnezeu le va dărui. Pentru să se știe că am avut niște loc de casă aicea în oraș în București, încă mai denainte vreame, de la părinții miei. Care loc iaste lângă besearea Grecilor, preste uliță, între jupînul Dona.

Deci fiindu-mi astă dată nevoie foarte mare, întrebat-am vecinii miei cari sînt den sus și den jos ca să-l cumpere și făcînd atîta zăbavă aicea n-au vrut nîmeani să-l cumpere. Ce am mers și la dumnealui și m-am tocmît dă i l-am vîndut drept bani gata galbeni cincizeci, ughi 50. Și l-am vîndut de a mea bună voe, făr de nici o silă, ca să fie dumnealui moșie stătătoare în veaci, dumnealui și coconilor dumnealor cîți dumnezeu le va dărui.

Insă să se știe locul despre uliță despre besearea Grecilor în lat stînjeni 6 pol și în lung stînjeni 30 pol. Și cînd am făcut acest zapis pus-am și mărturii:

Gherghina *biv* județ și Dragotă județul, i jupînul Manul starostea, i jupînul Nedeaico *snă* Tatov cupețu *ot* București, i jupînul Iorga *biv* starostea, i jupînul Cuțar ginerile jupînului Tatului, i jupînul Nica iar ginerele jupînului Tatului, jupînul Ianache staroste, i popa Partenie *ot* besearica Grecilor, i Gherghe Logofăt feciorul popai Mantii clisiariul, și alți boiari și neguțători cari-și vor pune peceteile și iscăliturile mai jos.

Și pentru credință pusu-mi-am și inelul.

Pis Vlădil *gramma.[tic]*, cu învățătura lor.

Iunie 30, leat 7175 [1677].

Eu Tudor croitorul

Dumitrașco logofăt

Dumbrăvil martor

Popa Stoica *snă* popa Stanciului *star*

Eu popa Paraschiva de la *uspenie* *btă*. [*bogorodite*]

Eu popa Stoica Sftih Neculai

Eu Paan Ianache *star*

Stoica aga Berilescul, mărturie

Radu logofăt *ot* lumănărie, mărturie

Neagoe logofăt, mărturie

Gheorghe *snă* popa Manta *biv* clisier

Drăghici logofăt, mărturie

Dumitrașco stegar de aprozi, martor

Academia R.P.R., C-177.

Original, stare potrivită, rupturile pe unde a fost indoit nu alterează textul.

Dragotă județul, Gherghina *biv* județ și alte șapte persoane au semnăturile în grecește. Tudor croitorul are o frumoasă pecete inelară, octogonală, reprezentind un grifon.

1677 noiembrie 27. București.

Duca voievod întărește m-rii Sf. Ioan un loc din apropiere, vecin cu acela al vornicului Stroe Leurdeanu, pentru care a fost pricină de neînțelegere. (Original).

Milostieiu bojieiu Io Duca voevod i gospodar văsoe zemle Ungrovlahiescoe davat gospodstvo-mi siiu povelenie gospodstvo-mi.

Sfintii și dumnezeestii mănăstiri, de aici den orașul domnii meale den București, unde iaste hramul lui s-tăi Ioan Preditece și părintelui egumenului Leontie și tuturor călugărilor căți vor fi lăcuitori într-această sfântă mănăstire, ca să fie sfintii mănăstiri locul denprejurul mănăstirii, cea despre Criveț despre

partea răsăritului și a treia stălpul al foșoriului casei lu Stroe vornic de la stălpul cel despre apus până în cale iaste locul mănăstirii. Apoi despre partea aceasta eșind afară până în picătura casei, viind cătră apus, departe de colțul casei cu 2 stănjăni, și de acolo mergând în drept spre Criveț în jos, derept la colțul cuhnii cel despre Austru, și până la colțul cel de la apus unde s-au pus hotar, să fie al mănăstirii partea cea mai de aproape, iar partea cea despre cale și despre casa lui Stroe vornic să fie lui hotar și cea den jos de cuhnie cât loc va fi tot să fie al mănăstirii, numai să aibă și Stroe vornic cale să ia apă den gărlă. Iar gârliciul pivniții lui Stroe vornic, unde iaste acum, să să închiză și să să facă despre răsărit sau dentr-altă parte.

Și s-au și măsurat acest loc și cu cotul hotarăle locurilor sfintii mănăstiri și s-au aflat de la sfântul oltar al mănăstirii pînă la hotarul care iaste de la ușa despre Criveț, până în cale, drept coți 21 și de la proscomidie pînă în colțul care iaste aproape de pivniță coți 15 și de la acel colțu, în drept, pînă în ceialaltă parte care iaste despre drum de la care să pogoară hotarul la cuhnie coți 41, și de la fereastra den mijloc a besearecei cea despre Criveț, până la hotar, coți 39 *pol* și den marginea tinzii bisaricei până la hotar coți 55.

Pentru că acest loc, ce scrie mai sus, fost-au al sfintei mănăstiri s-tăi Ioan, bătrân și dreaptă moșie, dat și miluit de ctitorii s-tăi mănăstiri încă mai denainte vrcame, cari locuri au fost într-un gădiș (*sic*) cu casa lui Stroe vornic, iar după aceeaia Stroe vornic el încă având locuri făcutu-ș-au case fiind aceste locuri ale s-tăii mănăstiri tot într-un grădiș cu a lui Stroe vornic. Iar după aceeaia când au fost acum în zilele domnii meale pre vrcame când au venit părintele Dosofteai patriiarhul Erusalimului aici în țară, iar egumenul Leontie de la s-tăi Ioan împreună și cu alți călugări ei știind de aceste locuri, că sânt dreapte moșii ale s-tăi mănăstiri, mers-au naintea părintelui Dosofteai patriiarhul de au scos o carte de afurisanie asupra lui Stroe vornic cum ce ar ști de aceste locuri nimic să nu tăgăduiască. Și după aceeaia fiind domnii (*sic*) mea la oaste, iar egumenul de la s-tăi Ioan împreună și cu alți călugări luate-ș-au împreună cu Stroe vornic pre cinștiți boiarii domnii meale: Vălcul vel vornic, i Radul Crețulescul biv vel vornic ca să caute și să adevereaze și să aleagă ce ar fi locul sfintii mănăstiri de către Stroe vornic.

Deci mergând boiarii domnii meale acolo denpreună și cu părintele Dosofteai patriiarhul, puindu-i înaintea lu Stroe vornic și cartea sfinții sale cea de legătură și cartea părintelui patriiarhului (*loc liber*). Deci și Stroe vornic, după a lui dreptate, nimic n-au tăgăduit, ci după cum au tocmit și au ales boiarii domnii meale, ce scriu mai sus, locul sfintii mănăstiri, pre seamne și pre hotar, precum semnează în sus, așa au lăsat și Stroe vornic după această tocmeală și adeverință ce s-au făcut i și cărțile ce au fost făcute de afurisanie de egumenul de la s-tăi Ioan și de călugării de acolo asupra lu Stroe vornic s-au spartu naintea părintelui Dosofteai patriiarhul și a boiarii și a altora carii s-au întâmplat la această judecată.

Și s-au împăcat călugării de la s-tăi Ioan cu Stroe vornic ca să fie sfânta mănăstire s-tăi Ioan aceaste locuri pre seamne și pre hotar, cum scrie mai sus, de către Stroe vornic și de către tot neamul lui cu bună paace, precum am văzut domnia mea și cartea părintelui Dosofteai patriiarhul la mână egumenului de la s-tăi Ioan, cu mare blestem asupra celor ce s-ar mai scula de acum înainte cu vreo pără sau gălceavă, ori despre partea călugărilor au despre neamul lui Stroe vornic.

Derept aceeaia am dat domnii mea sfintii mănăstiri s-tăi Ioan și călugărilor ca să le fie această moșie ohabnică stătătoare în veaci.

O ne otcogojdo nepocoleabim porizimu gospodstvo-mi sej ubo sveaditelie postavleaem gospodstvo-mi: Radul Năsturel vel ban Craiovei, i Vlăcul vel vornic, i Șărban Cantacozino vel logofăt, i Hriza vel vistier, i Lațcare vel spătar, Ivașco vel cliucer, i Iordache vel postelnic, i Costandin Cantacozino vel stolnic, i Staico vel paharnic, i Vladul Căcorășcul vel comis, i Dumitrașco vel pitar. I is[pravnic] Constandin vtori logofăt Brâncoveanul, i Stanciul logofăt pisah vă na stolniche București.

Pis measița noemvrie 27 dni. vleat 7186 [1677].

Io Duca voevoda [m.p.]

Șărban Cantacuzino vel logofăt, *procitenomu*
Costandin Brâncoveanul vtori logofăt, *procitenomu*

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan. București, XII—10.

Original, pergament, stare foarte bună, pecete timbrată; pe verso o însemnare grecească, utilizat de P. V. Năsturel, *Biserica Stavropoleos*, Buc., 1906, p. 21.

1678 aprilie 26. București.

Duca voievod întărește m-rii Radu Vodă un loc de casă și pivniță pe care Cărstea neguțătorul îl lăsase la moartea lui unei fete a Deadiului, iar dacă aceasta va muri să rămână m-rii unde fusese și înmormântat. (Original).

† *Milostieiu bojieiu Io Duca voevod gospodar zemle Vlahiscoie davat gospodstvo-mi siiu povealenie gospodstvo-mi.*

Sfintii și dumnezeieștii mănăstiri a Radului voevod, de aici den București, hramul sfintii Troiță și părintelui egumenului Parthenie și tuturor călugărilor căți vor fi lăcuiitori în sfânta mănăstire. Ca să fie sfintii mănăstiri un loc de caasă și cu pimniță aici în București, pentru că acestu loc și cu pimniță fost-au mai denainte vreama al Cărstii neguțătoriu. Iară după aceeaia cându au fostu la moartea lui, iar Cărstea neguțătoriu fost-au lăsat acest loc și cu

pimnița unii copile a Deadiului pentru pomeana și pentru sufletul lui, însă de va trăi copila să-l ție cu pace, iară netrăindu copila să-l ție locu acesta și cu pimnița sfânta mănăstire a Radului Vodă unde s-au îngropat oasele lui.

Iară după aceeaia cându au fostu în zilele lui Gligorie Vodă, în domnia dentăi, întâmplându-se moarte acci copile a Deadiului, iar un călugăru de la mănăstirea Stelii anume (*loc liber*) și împreună cu Deadiul tatăl copilii ei s-au sculat cu pără pentru acestu loc și cu pimniță și au fostu mersu naintea lui Gligorie Vodă de s-au părăt de față cu egumenul Ioachim de la s-ta Troiță, zicându Deadiul cum au fostu lăsat Cărstea neguțatoriul acel loc cu pimnița și copilii lui, măcaar dă ar trăi măcar dă ar muri.

Intr-aceaia domnealui Gligorie Vodă au fostu judecat împreună cu tot divanul și i-au fostu dat dăn divan pre seama a 6 neguțatori anume: Iorga starostea și Ghinea Feotoca și Monafil și Teodor Damaschino și Zota Costea și Ianache cupeț și Nica snă Stavre, ca să caute acci neguțatori și să adevereaze pentru acel loc cu pimnița, fost-au lăsat Cărstea neguțatoriul parte și copilii Deadiului veri dă ar și muri copila, au n-au lăsat.

Deci acci 6 neguțatori ei au fostu strănsu și alți oameni buni, bătrâni, carii s-au întâmplat la moartea Cărstii neguțatoriul, dă au mărturisit cu sufletele lor naintea acestor neguțatori carii sântu mai sus scriși, cum au fostu lăsat Crăstea neguțatoriul locul și cu pimnița copilii Deadiului de va trăi, iar de va muri să fie la sfânta mănăstire unde s-au îngropat oasele lui la s-ta Troiță.

Deci acci neguțatori adevărindu cum că au murit copila și parte dentr-acel loc de va muri n-au lăsat, ei să fie al sfintii mănăstiri s-ta Troița. Așa adevărându cu sufletele lor dat-au acel loc și cu pimnița ca să-l ție mănăstirea s-ta Troița. Iar călugării dă la Stelea și cu Deadiul, ei să n-aibă nici o treabă, făcându-și scrisoarea lor dă adevărintă la mâna lui Partenie egumenul și a tuturor călugărilor ot s-ta Troiță, ca să-l ție cu bună pace, precum am văzut domnia mea și scrisoarea neguțatorilor.

Derept aceeaia am dat domnia mea sfintii mănăstiri s-ta Troiță ca să fie acel loc și cu pimnița al Cărstii neguțatoriul, moșie ohabnică, stătătoare în veaci, pentru că au rămas călugării ot Stelea și cu Deadiul dă leage și dă judecată. *Pis sam reci gospodstvo-mi. Sej svedetelie postavleim gospodstvo-mi: Neagoc vel ban, Badea vel vornic, Chirca vel logofăt, Hriza vel vistier, Lațcar vel spatar, Stoia vel clucer, Iordache vel postelnic, Cornia vel peharnic, Alixandru vel stolnic. Radul Știrbeaiu vel comis, i Radul vtori logofăt, i Dumitrașco logofăt pis u București.*

Measița ap.[rilie] 26 dni, vleit 7186 [1678].

Io Duca voevod [m.p.].

Andreas
procit vel logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV-31.

Original, stare foarte bună, hîrtie groasă; pecete aplicată.

Acest doc. are legătură cu doc. din 1664 ianuarie 2.

1678 mai 31. București.

Duca voievod dăruiește și întărește bisericii Domnești — care avusesse pagubă prin desființarea morilor de pe Dîmbovița atunci cînd aceasta își schimbase matca și le-a stricat, — 200 ughi din vinăriciul dealului Bucureștilor, ca să fie de hrană și ajutor preoților și grămăticilor de la acea biserică. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Duca voievod, domn a toată Țara-Rumînească, dat-am hrisovul domniei mele sfintei și dumnezeiești biserici Domnești din curtea domniei mele, de aici din București, a căreia este hramul Bunei-Vestiri a prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei pururea fecioarei Mariei, și clirosului și cu alaiți preoți și grămălici cari să află slugitori sfintei biserici.

Ca să fie sfintei biserici din dealul Bucureștilor din vînzarea vinăriciului, ughi două sute, să aibă a și-i lua preoții domnești și cu grămăticii de la această sfîntă biserică, din an în an, toți deplin fără de nici o lipsă. Pentru că această sfîntă biserică domnească care scrie mai sus, fost-au avut un vad de moară cu două roate care au fost din sus de curtea domnească împotriva vici cei vechi, dat și miluit de alți pravoslavnici și răposati domni ctitorii sfintei biserici, care o au început-o și o au zidit-o din temelie, ca să fie preoților și grămăticilor slugitorii sfintei biserici de hrană și de ajutor. Și de atunci încoace tot au ținut sfînta biserică și preoții cu grămăticii morile cu tot venitul pre seama lor, cu bună pace, la toți domnii. Iar de la o seamă de vreme noroindu-se apa Dîmboviții pre unde ii este matca, și ieșind apa mai pre deasupra, început-au a face mare stricăciune și înneătură grădinii domnești, care grădină fiind mai nainte vreme tocmită și înfrumusețată cu vie și cu pometuri roditoare, cu de tot felul de pomi ca o grădină domnească, iar pentru înneătura morilor de tot s-au topit și nimic n-au rămas, și făcînd și surpare malului unde este sfînta Mitropolie casa a toată țara.

Deci pentru acest lucru și alți răposati domni, cari au fost mai nainte domniei noastre, încă au fost cercat acest lucru și adevărînd domnia lor împreună cu toți cinstiții dregătorii domniei lor și adevărînd cum s-au făcut stricăciunea grădinii domnești din necătura morilor acestora și surparea malului Mitropoliei, vrut-au să le tac și să le strice de tot să nu mai fie mori la acel vad și să facă altă milă sfintei biserici pentru venitul morilor acestora. Iar neapucînd, pentru întîmplarea vremilor acestora și pentru scurtarea domniei, n-au apucat să le tac, ci au rămas așa, fiind înneături și stricăciuni.

Iar cînd au fost acum în zilele domniei mele, deacă ne-au dăruit și pre noi mult milostivul Dumnezeu cu domnia Țării-Rumînești, și văzînd domnia

mea cum s-au făcut mare pagubă și stricăciune grădinii domnești și surpare malului sfintei Mitropolii pentru aceste mori, domnia mea am socotit împreună cu prea cinstitul părintele nostru chir Varlaam mitropolitul Țării-Rumînești și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, cum de acum înainte să nu să mai afle acele mori, ci să să taie și să să strice de tot, și cu porunca domniei mele s-au și tăiat de tot pînă în temeiu. Iar pentru venitul acelor mori ce au avut sfinta biserică și preoții domnești și grămăticii, iată domnia mea am făcut socoteală dimpreună cu toți cinstiții boierii domniei mele, și le-am făcut domnia mea această milă care scrie mai sus, ca să aibă a-și lua preoții și grămăticii din vinăriciul dealului Bucureștilor, din an în an, ughi două sute, ca să nu fie lipsiți de acea milă domnească ce au avut de la acei răposați domni ctitorii sfintei biserici, nici să rămîie pomana lor jos, ci să fie stătătoare și neclătită de acum și pînă în veac și să fie și domniei mele și răposăților părinților domniei mele veacinică pomenire, amin.

Așijderea și în urma domniei noastre pre carele domnul dumnezeu va milui cu domnia a fi domn și biruitor Țării-Rumînești, încă îl rugăm cu numele domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos să cinstească și să înnoiască și să întărească acest cinstit hrisev a domniei mele pre această tocmeală și așezămînt care s-au tocmnit această milă, care scrie mai sus, sfintei bisericii domnești și preoților și grămăticilor, ca și domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l miluiască întru a lui domnie și să aibă ajutor de la cinstita și prea curata Maica Domnului nostru Isus Hristos.

Iar carele nu va cinsti nici va înnoi, nici va întări, ci va călca și va strica această tocmeală și mila sfintei bisericii, acela împreună cu îndemnătorii lui să le trice dumnezeu trupurile lor aici, și să-i înghiță pămîntul de vii ca pre Datan și Aviron, agonisita lui să o moștenească streinii, să-i rămîie curtea lui pustie, și copiii lui întru mare sărăcie, să n-aibă cine să-i miluiască și la a doua venire a domnului Hristos să iasă osîndiți dinaintea feții sfinții sale, ducîndu-l să muncească în veac, cinste să aibă cu Iuda și cu Aria, să aibă blestemul celor 318 sfinți părinți de la Niechia.

Și am pus mărturii domnia mea pă Neagoe vel ban, Badea vel vornic, Chirca vel logofăt, Hrizea vel vistier, Lațcarache vel spătar, Stoia vel clucer, Iordache vel postelnic, Coruia vel paharnic, Alexandru vel stolnic, Radul Știrbei vel comis.

Ispravnic vtori logofăt Radul. Și am scris eu Dumitrașco logofăt in București.

Mai 31 dni, leat 7186 [1678].

[1678—1688]. București.

Petre abagiul împreună cu soția și copiii săi vînd lui Mihu neguțatorul două prăvălii situate în Ulița cea Mare, din susul Zarafilor, înspre Curtea domnească, pentru 155 taleri, bani gata, (Original).

† Adică eu Petru abagiul împreună cu fămeaia mea Mafiia și cu feciorii noștri anume: Istodor și Iorga, scriem și mărturisim cu acestu al nostru zapis, ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupănului Mihului neguțatoru. Ca să se știe cînd au fost acum în zilele mării sale domnului nostru Io Șerban voevod, iar noi din bună voia noastră și de către nimenilea siliți, venit-am la dumnealui de ne-am tocmît cu dumnealui de i-am vîndut două prăvălii aici în oraș în București, la Ulița cea Mare, din susul Zarafilor, despre Curtea domnească, amîndouă alătura; pre den sus alătura cu prăvăliile lui Ianache vistiar Pitișteanul, și din jos alătura cu prăvăliile Mantii abagiul și cu locul lor, din Ulița cea Mare pînă în ulița ce merge alătura cu zidul Curții domnești, drept bani gata taleri 155.

Care prăvălii au fost ale noastre de la părinții noștri, de cumpărătoare de la Drăgan feciorul Marici. Și i-am dat și zapisele ceale vechi; și am vîndut noi de a noastră bună voe și fără de nici o silă și cu știrea fraților noștri și a vecinilor dinprejurul locului. Și am luat acești bani toți gata deplin în mîinile noastre.

Drept aceia am dat acest zapis al nostru de vînzare la mîna dumnealui ca să-i poată fi dumnealui și coconilor dumnealui moșie obavnic stătătoare și neclătită (*loc rupt*) dumniilor boiari (*loc rupt*).

Și noi pentru bună [cre]dință pusu-ne-am (*loc rupt*) [pe]cețile (*loc rupt*) zile (*loc rupt*).

Eu Petru abagiul, cu Mafiia, eu Istodor fiul lui Petru, eu Iorga fiul lui Petru.

Eu Necula, martor

Iane logofăt Cocorescu, martor

Negoită slug.[er], mărturie

Eu Manta, mart.[or] fiul feciorului Istodor abagiul

Nedelco Titeanul, martor ✕

Spiro Catreu, martor (*grecește*)

Eu Stana, mărturie

Vasilie de la [biserica] Colțea, mărturisesc ce scrie mai sus

Eu Ioan Nicolau, martur; eu Hrizea mart.[or]

Teodorake Teodor mărturisesc (*grecește*)

Ghica Andrei, martur (*grecește*)

Eu Dragomir, mărturie

1679 septembrie 10. București.

Stoica aprodul zăbunaru, împreună cu soția sa Comana, vînd lui Alexandru mare stolnic un loc de casă în mahalaua Popii Irimia, pentru 90 taleri bani gata. (Original).

† Adeică cu Stoica aprodul zăbunariul, împreună cu fămcia mea Comana, scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Alicasandru *vel* stolnic, cum să știe că i-am vîndut dumnealui 1 loc de casă aicea în București, în mahalaoa Popii Irimii lângă Nistor comis și lângă Andreiu cojocariul, și vecin peste uliță Costandin chiurciubașa, și lângă locul lu cap.[itan] Ghiavol. Pentru că au fost și noao acest loc de cumpărătoare de la Costandin feciorul Andrienii cu zapis de la mîna lor. Și între acel loc d-acelea am fost cumpărat și altu loc despre Vintilă Sirmaciul, de la fata Fierii, cu zapis de la mîna ei.

Și noi am vîndut dumnealui acest loc de casă drept bani gata taleri 90, și am luat toți banii în mîna noastră. Și am vîndut de bună voia noastră făr de nici o silă și cu știre tuturora vecinilor noștri.

Și când s-au făcut această tocmeală fost-au boiari și neguțitori mulți mărturie carii vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adivărata credința ne-am pus și noi degetile și iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Și am scris cu Pavel logofăt cu zisa lor.

Septemvrie 10 *dni*, 7188 [1679].

Eu Stoica aprod zăbunar

Eu Comana fămeia Stoicăi

Popa Irimia martor

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CLXXVII—8.

Original, stare bună, pătat de umezeală; hirtie cu filigran; două semnături indecifrabile.

1680 februarie 28. București.

Cărstea logofăt, împreună cu soția sa Ilina, fata lui Pană Pepano, vînd bisericii Grecilor casele ce le aveau de la Pană Pepano, pe care și acesta le cumpărase de la cumnatul său Isar cămărașul. (Original).

† Adică eu Cărstea logofătul dimpreună cu jupîneasa mea Ilina, fata lui Paan Pepano, scrim și mărturisim cu acest zapis al nostru ca să fie de bună

credința sfintei și dumnezeieștii besearici ce să zive a Grecilor de aici din oraș, din București, unde iaste hramul *rojdistvo Hristovo* și la mîinile ispravnicilor bisearicii, anume: Manul, i Mihai cupet, ca să să știe că ne-am tocmit dă le-am vîndut un loc de case aici în București, și cu casile și cu pimniți și cu grajdu și cu curtea cu bolovani și cu poarta, precum sînt toate gata. Care loc l-au fost cumpărat socru-mieu Paan Pepano de la cumnată-său Isar cămăraș, încă mai denainte vreme.

Și acest loc iaste în lat din clopotnița bisearicii în sus pînă în locul lui Gherghe logofăt Claița, stînjieni (*loc liber*); iar în lung iaste din uliță pînă în ceaia uliță.

Deci ne-am tocmit și le-am vîndut acest loc cu casile, ce serie mai sus, in preț drept taleri 242.

Dentr-acești bani am socotit și noi dă am dat și am miluit pre sfînta bisearică cu taleri 32; și ne-am luat banii gata în mîinile noastre, taleri 210, ca să fie de acum înainte acel loc și casile pre seama bisearicii, ca să mai lărgească curtea bisearicii și să ni fie și nouă și părinților noștri de pomeană, în veaci.

Și la accastă tocmeală fost-au boiari mărturie cari vor iscăli mai jos în zapis. Și noi pentru adevărat[ă] credință ne-am pus pecetile și iscăliturile, ca să să crează.

Pis f.[evruarie] 28 dni, leat 7188 [1680].

Cărstea logofăt
jupîneasa Ilina

Arh. St. Buc., M-reu Bradu, Ilanu-Greci și Codreni, LIV—11.

Original, stare bună, hîrtie (30×20) cu filigran. Șapte sembături grecești indescifrabile, pecete inelară cu piatră gravată a jup. Ilina; însemnări grecești pe verso.

1680 decembrie 11. București.

Șerban Cantacuzino întărește neguțătorului Panait Primichiriul, ginerele Asprei fata lui Isar Ghiorma, stăpînirea peste un loc din fața bisericii Grecilor. (Original).

Milostiiu bojiu Io Șarban voevod i gospodar văsoe zemli Vlahiscoe vnuc velicago i preadobrago pocoinago Io Șarban Basarab voevod davat gospodstvo-mi siu poveleanie gospodstvo-mi lui Panait neguțatoriul Primichiriul, ginerele Asprii fata lui Isar Ghiorma, și cu feciorii lui cîți [i]i va da dumnezeu, ca să-i fie un loc de casă aici în orașul domnii mele în București, care iaste pre lingă locul lui Paan coj[o]cariul, pre den jos, împotriva bisearicii Grecilor și cu pimniță, pentru că acest loc fost-au al lui Isar Ghiorma, iară Iane Popa neguță-

toriu fostu-s-au făcut stăpîn acestui loc, încă din zilele Radului voevod, și l-au fost ținut fără dă nici o dreptate zicînd cum că i-au fost lui Panaiot Glăbuceariul, ginerile lui Isar, datoriu cu taleri 340, avînd și un zapis la mîna lui al lui Panaiot Glăbuceariul, pentru acești bani întru care zicea Iane Pepano că iaste și soacră-sa Zamfira jupîneasa lui Isar iscălită cu chezășie, cum să aibă a plăti ca acești bani lui Iane Popa, dă nu să vor plăti banii dă la ginere-său.

Și cu pricina acelu zapis fost-au făcut și cărți domnești: cartea răposatului Radului Leon voevod și cartea Ducăi voevod, ca pentru această datorie, care scrie mai sus, să aibă el a ținea acest loc carii scrie mai sus. Iar cînd au fost acum în zilele domnii mele venit-au Panaiot Primichiriul cu jalba înaintea domnii mele împreună cu Iane Popa jăluind, zicînd cum că acest loc și cu pimnița fiind al lui Isar tătăl so[a]cră-sa Asprii, și dintru dînșii nerămîind feciori ca să stăpînească ce ar hi ale lor, i se mai cade lui, fiind el ginere Asprii, fata lui Isar.

Iară Iane Popa zicea cum că acest loc l-au luat pentru acea datorie care scrie mai sus, care i-au fost datoriu Panaiot Glăbuceariul, arătînd cartea Radului voevod și cartea Ducăi voevod.

Intr-aceia domnia mea am întrebat pre Iane Popa să arate zapisul acela care zicea că iaste datoriu Panaiot și cu soacră-sa Zamfira; iar el au zis că nu iaste zapisul aici, ci iaste la Rumele, la casa lui. Deci domnia mea, nefiind zapisul de față, nu le-am putut rumpe judecata, ci i-am pus zi dănăntea domnii mele, din divan ca să aducă zapisul. Deci trimițînd Iane Popa și aducînd zapisul venit-au iar înaintea domnii mele, amîndoi dă față, arătînd și zapisul acela de la domnia mea; neputînd sta ca să le iau seama pre amăruntul și întimplîndu-se pre acea vreamă dă au venit și părintele nostru s[ff]inția lui chir Dosithei patriarhul Erusalimului aici, domnia mea i-am dat pre seama s[ff]inției sale împreună și cu neguțători ca să le ia s[ff]inția sa seama și să-i judece pre dreptate.

Deci mergînd ei naintea sfînției sale și a neguțătorilor lătu-le-au seama pre amăruntul și întii au făcut sfînția sa cercetare pentru acel zapis al lui Panaiot Glăbuceariul dă iaste adevărată iscălitura Zamfirii, soacra lui Panaiot, jupîneasa lu[i] Isar, care era în zapisul acela iscălită chiezașă, pentru acei bani. Și nici într-un chip n-au putut Iane Popa să dovedească, nici cu mărturii, nici cu altă dovedire cum că iaste iscălitura Zamfirii, adevărată. Și neputînd dovedi într-acest chip, zisu-i-au s[ff]inția sa să jure că acel zapis iaste adevărat și cum că iaste iscălitura Zamfirii, sau e scris acel zapis cu știrea și cu voința ei. Și nici cum n-au putut jura și așa s-au adevărat acea iscălitură mincinoasă, pentru că nici în zapis nu pomenea nici nu scriea nimic dă Zamfira cum să fie chiezașă pre acei bani, după cum iaste obiceiul zapiselor.

Derept aceaia adevărîndu-să lucrul cum că, fără dă nici o dreptate, au fost ținut Ianiu Popa locul acesta și pimnița, după lege și cu dreptă judecată, dat-au sfînția sa ca să fie locul și pimnița Asprii, feații lui Isar și Panaiot

Primichiriul, fiindu-i ginere și moșnean, să aibă a le ținea și a le stăpîni, adevărind mai pre larg și cu cartea sfințicii sale.

Derept accia am dat și domnia mea această carte a domnii mele lui Panaiot Primichiriul, ca să aibă a ținea acest loc cu pîmniță ce scrie mai sus; să-i fie lui moșie și feciorilor, stătătoare în veaci. Pentru că fără dă nici o judecată și fără dă nici o dreptate l-au ținut Iane Popa.

Și cartea Radului Vodă și a Ducăi Vodă ori la ce judecată s-ar scoate să nu să ție în seamă, pentru că le-au făcut în meșteșuguri, nefiind nimenilea dăn stăpînii acestui loc să stea înpotriva să tragă pîră cu dinsul; *i ne ot cogajodo ne potehino venie porezmu gospodstvo-mi.*

Sej isveditelie postavleaem gospodstvo-mi: Radul Năsturel *vel* ban, Badea *vel* vornic, Radul *vel* logofăt, Barbul *vel* vistier, Mihai Cantacuzino *vel* spătar, Stoian *vel* clucer, Ghencea *vel* postelnic, Dumitrașco *vel* paharnic, Alixandru *vel* stolnic, Papa *vel* comis, ispravnic Șarban *viori* logofăt, i Dumitrașco logofăt *pisah* u București, *measeța* dichemyrie 11 dni, *vleat* 7189 [1680].

Io Șerban voevoda [m. p.]

Șerban *viori* logofăt *prociteno*[mu]

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—12.

Original, hîrtie cu filigran (34,5×29), stare bună, foarte frumos scris. Incipit și numele domnitorului în chinovar, monogram în chinovar. Pecete aplicată în ceară roșie, diametru 0,5, căzută; însemnări grecești pe verso.

100

1681 ianuarie 10. [București].

Un oarecare Panait închiriază de la logofătul Stoica Ludescu o pivniță și o odaie, cu 17 taleri pe an, din care jumătate îi plătește înainte. (Original).

† Adeică eu Panait scris-am zapisul meu la mîna dumnealui Stoicăi log.[ofăt] Liudescul, ca să fie de bună credință cum să știe că am tocmit pivnița dumnealui de o am luat cu chirie pînă într-un an, însă pivnița cu odaia ei, drept taleri 17, și i-am dat dumnealui bani înainte taleri 8.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus iscălitura mai jos, și mărturie anume (*loc rupt*) care vor pune iscăliturile, ca să să crează.

Ghenarie 10 dni, leat 7189 [1681].

jupan Mihul, martor

jupan Tudor, martor

Pană, martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, VI—2 bis.

Original, format foarte mic, deteriorat, mîncat de carii; trei semnături grecești indescifrabile. pe verso însemnări grecești.

1681 mai 2. București.

Ispravnicii orașului București imputernicesc pe Mihalcea căpitanul să apuce pe niște oameni din satul Cîndești ca să plătească 167 ughi la visterie. (Original).

Stroe vornic, i Radul *vel* dvornic, i Vlăcul *vel* vistiar, i Lupul Buhoș *vel* spatar, ispravnicii scaunului Bucureștilor, dat-am cartea noastră Mihaleii căpitan ca să fie volnic cu această carte a noastră de să apuce pre oamenii din satul Cîndeștii plasa jupîneasii Despii, i plasa jupîneasii Despini și plasa lui, să dea ughi 167. Care bani au fost rînduiți să-i dea la Părvul logofăt și nu i-au fost dat. Deci să fie volnic Mihalcea căpitan să-i apuce să dea acești bani toți deplin, să-i aducă aici la visterie, cum mai curînd. Și într-alt chip să nu fie. Aceasta seriem.

Mai 2, leat 7189 [1681].

Stroe vornic

Radul *vel* dvornic

Vlăcul *vel* vistiar

Lupul *vel* spatar

Academia R.P.R., CXCVI—134.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

1682 septembrie 25. București.

Bălan neguțătorul vinde lui Cârstea logofăt de visterie, feciorul Ghidului părcălabul, un loc cu pivniță pentru 120 taleri, pe care și el îl cumpăraseră de la feciorii lui Iorga cojocarul din Izvorani. (Original).

Adecă cu Bălan neguțătorul (*indescifrabil*) ot București, scris-am acesta al meu zapis ca să hie de bună credință la mîna dumnealui Cărstii logofăt de visterie, *snă* Ghidului părcălabul. Cum să să știe că cumpărînd eu de la Manolache și de la frate-său Pană, *snă* Iorgăi cojocarul ot Izvorani, un loc și cu pivniță aici în București, drept bani gata taleri 120, cu zapis de la mîna lor.

Și netrebuindu-mi mie să țiu acest loc m-am tocmît cu dumnealui de i l-am vîndut dumisale drept acești bani ce scriu mai sus, taleri 120, de a mea bună voe, făr de nici o silă și cu știrea tuturor vecinilor și den sus și den jos. Însă locul să să știe, de lat stînjeni (*loc liber*) și de lung den uliță cît

merge și locul dumnealui care loc iaste între locul dumnealor și între locul lui Năstasie Babula, ca să fie dumnealui și coconilor dumnealui căți dumnezeu îi va dărui, moșie stătătoare în veaci.

Și i-am dat dumnealui și zapisele ceale veachi de cumpărătoare; și când am făcut acest zapis fost-au mulți boiari mărturie care vor iscăli mai jos.

Și eu pentru mai adevărată credință mi-am pus pecetea și iscălitura den jos, ca să să crează.

Și am scris cu Mihai logofăt de la sfânta Mitropolie.

Septemvrie 25 dni, leat 7191 [1682].

Az Pană snă Iorga ot Pitești

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—22.

Original. stare bună, hirtie cu filigran.

103

1683 ianuarie 8. București.

Iorga stolnicul și fratele său Nedelco, fiii lui Nedelco clucerul, vînd lui Șerban Cantacuzino voievod 5 prăvălii, una lîngă alta, făcute pe locul lui Ișvan băiașul «la ulița împotriva căldărarilor», pentru 250 taleri. (Original).

† Adecă eu Iorga stolnecul împreună cu frate-mieu Nedelco, feciorii lui Nedelco clucerul de [lin] București, seriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la cinstita mânia mării sale domnu nostru Io Șarban voevod.

Ca să să știe cându au fostu acum în zilele măriei sale, iar noi den bună voea noastră și dă cătră nimenilea siliți, venit-am la măria sa dă ne-am tocmît cu măria sa de am vîndut măriei sale 5 prăvălii ce sântu toate împreunate într-un rîndu, care sânt făcute pre locul de la Ișfan băiașul, la ulița împotriva căldărarilor.

Insă să se știe și locul acestor 5 prăvălii, den colțul prăvăliei întru care șade acum Aldea băcanul în fața uliții până în prăvăliile surorii noastre Anchii și a cumnatului nostru Paan neguțătorul, care sântu date zestre surorii noastre Anchii de tatăl nostru Nedelco clucer. Și în lungu dăn podul uliții până în casa lui Bogdan șătrariul, și dăspre uliță dăspre casele tătăinii nostru Nedelco clucerul, den colțul prăvăliei alătura cu podul iar până în chioțoarea casii lui Bogdan șătrariul.

Și așa am tocmît cu măria sa aceaste 5 prăvălii, prăvălia câte taleri 50 care să fac taleri 250. Și ne-au dat măria sa acești bani toți dăplin la mâinile noastre denaintea tuturor boiarilor măriei sale.

Și am vândut noi măriei sale dă a noastră bună voe și fără dă nici o silă dă cătră măria sa.

După aceeaia datu-le-au măria sa aceaste prăvălii și le-au dat os la sfânta și dumnezeiasca mănăstire a măriei sale de la Cotrăceani.

Dereptu aceeaia am dat și noi acest zapis al nostru la cinstită mâna măriei sale ca să poată fi sfintii mănăstiri aceaste 5 prăvălii moșie ohabnică, stătătoare și neclătită în veaci. Și mărturie dumnealor toți boiarii care vor iscăli mai jos.

Și noi pentru buna și adevărata credință pusu-ne-am pecețile și iscăliturile, ca să se crează.

I Dumitrașco logofăt na pisah.

Measița ghen.[arie] 8 dni, leat 7191 [1683].

Iorga stolnic snă Nedelco clucer

Nedelco snă Nedelco clucer

Badea *vel* dvornic, mărturie

Costandin Cant.[acuzino] *vel* păh.[arnic], mărturie

Tănasie Sărăcineascul *biv vel* armaș, mărturie (*sic*)

Constandin Bălăceanul *vel* agă, mărturie

Șarban *vel* post.[elnic], mărturie

Radul logofăt, mărturie

Danciul Comăniceanul *vel* șătrar, mărturie

Șarban *vel* logofăt, mărturie

Șarban *vel* căpitan, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—30.

Original, stare foarte bună, hirtie groasă fără filigran; Iorga și Nedelco pun peceți inelare; o semnătură grecească indescifabilă.

În legătură cu cuprinsul acestui doc. a se vedea G. M. Ionescu, *Istoria Cotrocenilor*, Buc., 1902, p. 58 unde, din greșeală, Iștfan e trecut băcan, nu băiaș.

104

1685 mai 25. București.

Paraschiva logofătul vinde lui Matei cojocarul un loc cu 20 taleri, pe care îl avea cumpărat de la Ianache iuzbașa. (Original).

† Adecă cu Paraschiva log[ofăt] scris-am și mărturisescu cu acest al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna jupânului Matciu cojocariul ca să știe că mai nainte am fost vândut lu Dumitrașco și lu Matei jumătate dă loc și cu jumătate de prăvălie aicea în București.

Caru loc l-am cumpărat și cu de la Ianache iuz.[bașa] ot București. Iar jumătate de loc au rămas nevândut, iar cându au fost acum de in jumătate de loc datu-l-am nepoților miei feciorii Predei căp.[itan], iar jumătate de loc și cu

o prăvălie în care șade Gligorie armeanul, eu de bună voie iar l-am mai vândut jupânului Matei, pre bani gata taleri 20. Și am luat acești bani toți deplin în mâna mea, ca să-i fie lui și feciorilor lui acest loc de moșie și stătător în veac.

Și mărt[urii] boiari și neguțători carii vor iscăli numele lor mai jos. Și pentru mai adevărată credință am scris eu cu mâna mea și am iscălit.

Mai 25 dni, leat 7193 [1685].

Az Paraschiva log.[ofăt]

Az Fota mărt.[urie]

Eu Necula *sin* Preda căp.[itan] ot Bozicni, mărturie

Eu Mireț coj.[ocar], mărturie

Sima coj.[ocar], mărturie

Gligorie arme[a]n, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—33.

Original, stare potrivită, pătat de umezeală; o semnătură grecească indescifrabilă.

105

1686 noiembrie 14. București.

Necula și Ghinea, fiii jupânului Franții, vînd domnitorului Șerban Cantacuzino un loc de prăvălie alături cu locul neguțătorului Stanciu Pustiu și a lui Mihalcea croitorul. (Original).

† Adecă eu Necula i Ghinea feciorii jupânului Franței de la oraș de la Floci, dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la cinstita mâna mării sale domnu nostru Io Șerban voevod.

Cum să să știe că i-am vândut mării sale un loc de prăvălie aici în București. Care loc iaste pre lângă Stanciul neguțătorul Pustiu și pre lângă locul Mihalei croitorul, însă în lat pă lângă uliță, stâneni 5 și în lungu, stâneni 7 pol, încă stânenul po taleri 8, care fac peste tot taleri 40.

Și ne-au dat măria sa toți banii gata și deplin în mâinile noastre. Derept aceia și noi am vândut mării sale acest loc de a noastră bună voc fără de nici o silă și cu știrca tuturor rudeniilor noastre și a vecinilor noștri denprejurul locului, ca să-i fie mării sale moșie ohabnecă și stătătoare în veaci. Și mărturii boiari carii să vor iscăli mai jos.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus pecețile și iscăliturile, ca să să crează.

Pis noiem.[vrie] 14 dni, leat 7195 [1686].

Necula *sin* Franții

Ghinea feciorul lui Franții (*grecește*)

Radul Năsturel *vel* ban, mărturie

Badea *vel* dvornic, mărturie
Costadin Brâncoveanul *vel* spătar, mărturie
Crăstea *vel* vistiari, mărturie
Ghinea *biv* *vel* cliucer, mărturie
Papa *vel* peharnic, mărturie
Alixandru *vel* stolnic, martor
Ștefan *vel* sluger, mărturie
Danciul *vel* armaș, mărturie
X Cernica cliucer, mărturie

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII — 8.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; interesante peceti inelare ale fraților Necula și Ghinea, acesta semnează grecește.

106

1687 februarie 27. București.

Barbu împreună cu frații săi Jipa și Neagoe, feciorii lui Barbu Bădeanu fost mare logofăt, vînd lui Cărstea mare vistiari un loc cu case, pentru 250 taleri. (Original).

† Adecă eu Barbul împreună cu frații mici Jipa și Neagoe, feciorii Barbului Bădeanul *biv* *vel* logofăt, dat-am zăpăsul nostru ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Cărstii *vel* vistiari, cum să știe că i-am vîndut dumnealui un loc, de aicea din București, cu casele și cu pimnița dă lemn și cu un grăjdiuleț și cu curtea [și cu curtea] ¹ cu holovănaș[i] precum merge dăspre Șarban logofăt, care loc l-au luat tată[l] nostru dă la Tudori Babula. Și este alătorea cu locul dumnealui cu care l-au cumpărat dă la Bălan cupețul Ironimul care și el l-au fost cumpărat dă la Manolache și dă la Paan, feciorii Iorgăi cojocariul ot Pitești, fiind tot un loc cu acela, iar după moartea lui Tudori fost-au rămas acest loc cu casăle pre seama frăține-său lui Anastasie Babula. Deci întîmplîndu-se de au fugit de aicea din țară și fiind frate-său Tudori Babula dator tătînă-nostru Barbul logofăt cu nește bani taleri 550, cu zăpăsi, l-au lăsat la pagubă și n-au vrut să-i plătească. Deci tată-nostru au mers înainte mării sale domnului nostru Io Șerban voevod cerșîndu-și judecată pentru acești bani.

Măria sa Vodă au făcut judecată că ce să va găsi de ale lui Tudori Babula să ia pentru acei bani. Și găsînd noi acest loc cu casăle le-am luat pe seama noastră, după judecata mării sale, făcîndu-ne și cartea mării sale dă volnicie. Și le-am ținut cu cartea mării sale cu bună pace, iar cînd au fost acum, trebuîndu-ne nouă bani, le-am făcut vînzătoare.

¹ ce e subliniat se repetă în original.

Deci mai căzindu-să a le cumpăra dumnealui Cărstea vel vistier, fiind vecin locului, fiind locul acesta cumpărat tot dă la un stăpin cu locul dumnealui, tocmitu-ne-am cu dumnealui și am prețuit cu oameni buni și cu vecinii dup-înprejur[ul] locului, precum merge alături cu dumnealui, în lung stinjeni (*loc liber*) și în lat stinjeni 5, și cu casăle și cu ce s-au mai aflat precum mai sus scrie, drept bani gata, taleri 250, care bani i-am luat toți gata în mîinile noastre. Și am dat zapisul nostru la mîna dumnealui ca să-i fie dumnealui moșie obabnică, în veaci, stătătoare, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Iar cînd s-ar scula cineva cu vreo gilceavă pentru acest loc, noi să avem a răspunde și a trage pîra și gilceava ce ar fi; iar dumnealui să-și ție locul și casăle cu bună pace precum l-am vîndut, pentru că i l-am vîndut dumnealui dă bună voia noastră.

Și cînd am făcut această tocmeală fost-au mulți boiari marturi cari va iscăli mai jos.

Și noi pentru mai adevărată credință pusu-ne-am pecețile și iscăliturile, ca să să crează.

Pis februarie 27 zile, văleat 7195 [1687].

Barbul sin Barbul Bădeanul logofăt

Cernica clucer, mărturie

Pătrașcu armașul za visterie, martur

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos. XII—23.

Original, hirtie cu fiuigran (44 × 29); bine conservat, trei semnături grecești.

107

1687 martie 1. București.

Cărstea vistierul vinde lui Radul logofătul o parte din locul pe care-l cumpărase, cu cîteva zile mai înainte, de la feciorii marelui logofăt Barbu Bădeanu, pentru 175 taleri. (Original).

† Adecă eu Cărstea vistiiar dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Radului logofătul, cum să să știe pentru un loc ce am cumpărat aicea în București, dă la Barbul, i Jipa și Neagoe, feciorii Barbului Bădeanul biv vel logofăt. Care loc iaste între noi și între Radul logofăt, cu case pre pimniță și cu ce s-au mai aflat.

Și fiind acest loc și cu casele mai nainte ale lui Tudori Babula, iar după moartea lui au fost rămas pre seama frățiini-său lui Anastasie; apoi ei n-au șăzut ci au fugit de aicea din țară. Deci avînd Barbul logofătul datorie la Tudori Babula taleri 550, cu zapis, și fugind și frate-său și rămîind Barbul logofătul la pagubă, mers-au înaintea mării sale domnului nostru Io Șerban vocvod cerșînd judecata pentru acești bani. Deci măria sa au judecat să caute ce

ar găsi de ale lui Tudori Babula să ia pentru această datorie. Și aflînd acest loc cu casele, ce scrie mai sus, pre care i-a făcut cartea mării sale ca să-l stăpînească și l-au ținut în pace. Iar cînd au fost acum făcîndu-l feciorii Barbului logofăt vînzător, l-am cumpărat eu dă la dinșii, drept taleri. (250)¹

După aceia ne-am învoit noi cu Radul logofătul, fiind acest loc între noi și între dumnealor și am luat eu locul cît au fost dăspre noi sterp, dă mi-am mai lărgit curtea, însă în lat stînji (loc liber) și în lungul precum merge locul nostru. Iar celălalt loc stînji (loc liber) cu casele și cu pimnița și cu grajdul și cu bolovanii dăspre dumnealor, l-am dat pe seama dumnealui Radului logofătul, drept banii gata taleri 175. Care bani ni i-au dat dumnealui toți dăplin. Și să aibă a fi acest loc cu casele și cu pimnița și cu ce mai sînt, moșie stătătoare, ohabnică, în veaci, și coconilor cîți dumnezeu li va dărui, pentru că din bună voe a noastră s-au făcut această tocmeală, fiind și alți vecini dupre lingă noi mărturie care sînt iscăliți mai jos.

Și pentru adeverită credință am iscălit mai jos și mi-am pus peceatca, ca să [să] crează.

Pis martie 1 dni, văleat 7195 [1687].

Cărstea *vel* vistîiar

Constantin clucerul, martor

Stavru fost staroste, martor

Ganciul logofăt, mărturie

Az Neagoe logofăt, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—24.

Original, hirtie cu filigran (43 × 29,5), bine conservat; două semnături grecești.

1688 februarie 12. București.

Mai mulți neguțatori romîni și greci dau carte de adeverință în legătură cu un loc și pivniță de piatră, a neguțatorului Iane Matraca, ce a rămas de pe urma răposatului său unchi Ghinea Matraca. (Original).

† Cu aceasta a noastră carte noi cei mai de jos iscăliți neguțatori dat-am cartea noastră de adeverință la mîna lui Iane, nepotul Ghinii neguțatoriul Matraca, pentru că au fost jeluită înaintea sfinției sale părintelui Dionesie patriarhul pentru o pimniță de piatră de aici den București, ce au avut gâlceavă cu Gavrilasco pch.[arnic] nepotul lui Ianache vistîiariul Pitișteanul.

¹ După cum se arată în doc. din 1687 febr. 27.

Care pimniță au fost jumătate a unchiu-său Ghinii Matraca și jumătate a lui Ianache vist.[iuar]. Și o au ținut den dooă. Iar după ce au murit Ghinea Matraca, unchiul lui Iane, au rămas și partea lui de pimniță nevândută pre seama lui Ianache vist.[iuar].

Deci fiindu Iane copil mic încă în Țara Turcească și apoi după moartea unchiu-său Ghinii Matraca viindu el aici în țară, de această pimniță el n-au știut să-și caute. Iar cându au fost acum aflându den neguțatori, dentru unii și dentru alții, cum că au ținut acea pimniță Ghinea Matraca den doao cu Ianache vist.[iuar], făcut-au părintele cartea sfinții sale cu legătură și cu mare blestem asupra neguțătorilor carii vor ști pentru această pimniță și nu va mărturisi cu dreptul, să fie afurisiți.

Deci văzându cartea sfinții sale părintelui cu groaznec blestem și fiindu și porunca mării sale domnu nostru Io Șerban voevod pentru care ne poruncește măriia sa ca să le facem noi leage și să adevărăm pre ce ar fi dreptul.

Deci noi după porunca mării sale lui vodă ne-am strănsu toți la un loc, fiindu și Gavrilaşco peh.[arnic] cu Iane de față. Și și-au adus Iane toate mărturiile de au mărturisit înaintea noastră tot pre rând câte unul, neguțatorii mărturisitori anume: Stavru staroste, Defta Milea, Ghinea *brat* lui State Mula, Ghiorghie zaraful odobaş, Mihai nepotul lui Izmail, Necula log-[ofăt] den Stănțești, Stoica Venețeanul sluga lui chir Balan, Marin sluga Ghinii Matraca, Iorga cojocarul Macriul.

Care au mărturisit cu ale lor suflète cum știu că au ținut Ghinea neguțatoriul Matraca, unchiul lui Iane, cu Ianache vist.[iuar] acea pimniță den doao, până cându au fost Ghinea Matraca, viu, iar după moartea lui încoace nu știu, nici cum să fie vândut Ghinea Matraca partea lui de pimniță lui Ianache vist.[iuar], iar nu știu. Care nici Gavrilaşco peh.[arnic] nepotul lui Ianache vist.[iuar] n-au putut tăgădui ce au mărturisit înaintea noastră cum că știe și el că au ținut unchiu-său Ianache vist.[iuar] pimnița den doao cu Ghinea Matraca.

Derept aceaia și noi după mărturiseala lor așa am adevărat și noi că iaste dreptul. Ce am dat această carte a noastră de adevărînță lui Iane să ție jumătate de pimniță și cu locul și cu casele care sânt pre pimniță, partea unchiu-său Ghinii Matraca, iar de va scoate Gavrilaşco päh.[arnic] vreun zapis de vânzare al Ghinii Matraca, unchiul lui Iane, precum au vândut Ghinea Matraca partea lui de pimniță lui Ianache vist.[iuar], atunce să lipsească Iane și să stăpânească Gavrilaşco peh.[arnic] toată pimnița și cu locul și cu casele.

Aceasta scriem și adevărăm că iaste cu dreptul. Și pentru credința ne-am pus iscăliturile mai jos.

Și am scris cu Nealog log.[ofăt], cu învățătura lor.

Fev.[ruaric] 12 dni, leat 7196 [1688].

Ghinea *biv* staroste

Vasile abagiul

[pe verso]:

Cartea neguțătorilor de adeveriță pentru pimnița den București.

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—10.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran, scriere frumoasă; șase semnături grecești indescifrabile.

1688 martie 7. București.

Șerban Cantacuzino voievod întărește lui Iane, nepotul neguțătorului Ghinea Matraca, o pivniță de piatră, loc și case în mahalaua biserica Grecilor, lângă casa lui Mihalcea croitorul. (Original).

† *Milostiiu bojiu Io Șerban voevod i gospodar vāsei zemle Ungrovlahiscoe unuc velicago i predobrago pocoinago Io Șarban Basarab voevod davat gospodstvo-mi siiu povelenie gospodstvo-mi.*

Lu[i] Iane, nepotul Ghinei neguțătorul Matraca, și cu feciorii lui căți dumnezeu i va da, ca să-i fie lui o pimniță de piatră aici în orașul domnii meale, în București, în măhăloao biscarecii Grecilor la uliță, pre lângă casa Mihalcei croitorul, cu locul și cu casele care sânt pe pimniță, însă pre jumătate. Pentru că accastă jumătate de pimniță cu locul și cu casele fost-au ale unchiu-său Ghinei Matraca și tot le-au ținut el pre seama lui cu bună pace, cât au fost el viu. Iar după ce au murit Ghinea Matraca, unchiul lu Iane, au rămas și partea lui de pimniță nevândute pre seama lui Ianache vist.[ier].

Deci fiind Iane copil mic și fiind în Țara Turcească și apoi după moartea unchiu-său Ghinei Matraca viind el în țară, de accaste pivnițe el n-au știut să-și cate. Iar cându au fost acum în zilele domnii mele, aflând den neguțători cum că au ținut acea pimniță unchiu-său Ghinea Matraca den doao cu Ianache vist.[ier], el au venit înaintea domnii meale de au jeluit de aceasta.

Într-accăia domnii meale datu-i-am den divan pe sluga domnii meale (*loc liber*) vtori portar de au mersu de au strānsu pre acei neguțători pre toți carii au știut de rândul acei pivnițe de i-au dus înaintea sfinții sale chir Dionisie patriiarhul Țarigradului.

Deci mergând ei acolo făcutu-le-au sfinția sa carte cu mare blestem asupra lor ca să mărturisească drept. După accăia înțelegând domniia mea cum că au luat cartea sfinții sale asupra lor cum că vor mărturisi drept, poruncit-am domnii mea de au mersu toți de faață înaintea starostii de neguțători și înaintea altor neguțători de le-au luat seama foarte pre amăruntul. Și bine au adevărat cum că acea jumătate de pivniță au fost a Ghinei Matraca unchiul lu Iane, de care nici Gavrilaşco peh.[arnic] n-au putut tăgădui, ei au spus înaintea neguțătorilor cum că adevărat au fost a Ghinei Matraca.

Deci după mărturiseala neguțătorilor și a lu Gavrilașco păh.[arnic], nepotul lu Ianache vist.[ier], făcutu-i-au și carte de judecată la mâna lu Iane ca să-și ție jumătate de pimniță cu locul și cu casele ce sânt pă pivniță, partea unchiu-său Ghinei Matraca, precum am văzut domnii mea și cartea neguțătorilor de judecată la mâna lu Iane.

Derept aceaia și domnii mea încă am dat această carte a domnii mele lu Iane ca să aibă a-și ținea această jumătate de pimniță cu locul și cu casele ce sânt pă pivniță, cu bună paace, să-i fie moșie stătătoare și ohabnică lui și feciorilor lui în veaci.

Sej ubo sveaditelii postavleaem gospodstvo-mi: Vintilă *vel* ban Cralevshi, i Ghinea Ruset *vel* vornic, i Barbul Bucșenescul *vel* logofăt, i Iordache Cantacuzino *vel* spătar, i Cărstea *vel* vistier, i Alicsandru *vel* cliucer, i Dumitrașco *vel* postelnic, i Barbul Urdăreanu *vel* păharnic, i Diicul *vel* stolnic, i Șerban *vel* comis, i Costandin Știrbeai *vel* sluger, i (loc liber) *vel* pitar, i is.[pravnic] Șarban *vtori* logofăt.

I Stanciul logofăt *pisah* u București.

Pis measița martie 7 dni, vleit 7196 [1688].

Io Șerban voevoda [m.p.].

[pe verso]:

Cartea domnească a lui Șerban Vodă pentru pimnița de la București.

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—9.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran; pecete aplicată.

110

1689 ianuarie 31. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu dă preoșilor, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească scutire de toate dările pentru casele și bucatele lor — « ca să poată fi de treaba și slujba sfintei biserici în zi și noapte neconținut ». (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Costandin Basarab voevod și domn a toată Țara Rumînească, dat-am domnia mea această carte a domniei mele, tuturor preoșilor și diaconilor, anume popa Baldovin cliseriul, i popa Nica, i popa Fota, i popa Dumitrașco, i Bunea diaconul, i Fota diaconul, i Milea diaconul, i Coman dascălul, i Stoica dascălul, Vasilie dascălul, i Mihul grămăticul, i Bunea grămăticul, i Radul grămăticul, i Bogdan grămăticul, i Mihai grămăticul, i Șerban Pevțul [?], Matei grămăticul, Ion de la sfinta biserică din clirosul domniei mele, de aici din curtea domniei mele din București, unde iaste hramul Buna-Vestire de dumnezeu Născătoare, pururea fecioară Maria.

Ca să le fie casăle lor și toate bucatele lor în pace și slobode, de bir mărunt de țară și de taler, de miare și de ceară, de găleată cu fîn, de dijmă de stupi și de rimători, de oerit, de vinăriciu, de haraciu, de seama cea mare și a doua

și a treia, de zahareale, de car de oaste, de birul obștei, de birul cailor, de birul lefilor, de rumtorile și sataralele care se pun pre silisti, de rînduiala vacilor și a oilor, de schimbul banilor, de galbeni, de fum, de pivniță și de cămănărie din bucatele lor, de vamă domnească, de împrunuit, de podvoade, de mertice, de conace, de cai de olac, și de altele de toate dăjdiile și mîncăturile cite vor ieși de la visteria domniei mele preste an în țară, de nici unele val sau bîntuială să nu aibă. Pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am ertat de toate cite scrie mai sus ca să să odihnească în zilele vieții domniei mele, cu bună pace, precum au fost ertați preoții și diaconii și grămăticii de la această sfîntă biserică și de alți domni bătrîni mai de înainte vreme, precum am văzut domnia mea și cărți de ertăciune de la alți domni care au fost înaintea domniei mele.

Așjderea i-am ertat și domnia mea ca să poată fi de treaba și slujba sfintei biserici în zi și în noapte necontentit, și să roage pre dumnezeu pentru domnia mea, și pentru creștinătate și să aibă a pomeni la sfînta și dumnezeiasca liturgie pre domnia mea și pre răposății părinții domniei mele și pre ceilalți pre toți cei pristăviți domni, mai de înainte vreme.

Drept aceia poruncesc domnia mea și ție județ de aici din orașul domniei mele, din București, și vouă tuturor slujilor domniei mele, veri care cu ce slujbă și orînduială veți umbla, veri aici în tîrg veri la țară, de vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi foarte să vă feriți și în pace să lăsați casele și toate bucatele preoților și diaconilor și dascălilor și tuturor grămăticilor cîți sînt mai sus scriși. Nimenea de nimic să nu să ispitescă a le face vreun val măcar veri de ce, că bine să știe că acela om, mare scirbă și nevoie va petrece de către domnia mea.

Așjderea și în urma domniei noastre, pre carele îl va alege dumnezeu a fi domn și biruitor acestui cinstit scaun al Țării-Rumînești, rogu-l cu numele Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos, ce iaste în Troiță slăvit, să aibă a cinsti și a înnoi și a întări această carte a domniei noastre, pre tocmecala cum scrie mai sus, pre acela dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască întru domnia lui și la celălalt veac să se afle judecata lui cu dreptii înaintea lui dumnezeu. Iar care nu va înnoi, nici va întări ei va călca și va strica această milă și ertăciune a domniei noastre, acela să fie supt blestem și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți de la săborul Nichei, să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Aria la un loc, amin.

Încă și mărturii am pus domnia mea: Vintilă vel ban Cralevschi, Ghinea vel dvornic, (*loc liber*) vel logofăt, Iordache Cantacuzino vel spătar, Cărstea vel vistier, Alexandru vel clucer, Barbul Urdăreanu vel paharnic, Dumitrașco vel Caramalău vel postelnic, Diicul vel stolnic, Șerban vel comis, Dumitrașco vel pitar, Costandin Știrbei vel sluger și ispravnic Bunea Grădișteanu vel logofăt.

Și am scris eu Tudosie *sin* Tudor Olănescu, în orașul București.

Ghenarie 31 dni, leat 7197 [1689].

*Cantacuzino
Ivan
Mihail
in manus h. v. v.
m. in ap. 7689*

1689 martie 5. București.

Alexandru împreună cu frații săi, strănepoții lui Manolache postelnicul din Chirești, jud. Teleorman, vînd lui Pătrașco cîntărețul și fratelui său Enache, feciorii lui Gheorghe logofătul. un loc de prăvălie în mahalaua Zlătari. (Original).

Adecă eu Alexandru împreună cu frații mei anume Tudoran și Iordache, feciorii Barbului, nepoții lui Tudor feciorul lui Manolache postelnic *ot* Chirești *ot sud* Teleorman, scris-am și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie, de bună credință la mîna lui Pătrașco cîntărețul și a frăține-său lui Enache, feciorii lui Gheorghe logofăt, nepoții popii Mantii clisiarhul *ot* București. Cum să știe că avînd noi loc de 2 prăvălii, aici în oraș în București, în mahalaua Zlătarilor, alătura pre den jos cu locul lui Gheorghe logofăt, tatul lui Pătrașco și a lui Enache, și pre din sus alătura cu locul Niculii zlătarul care l-au cumpărat de la Mavrodin zlătarul. Deci trebuindu-ne nouă bani, la trebuința noastră, făcut-am acest loc de prăvălie vînzător și fiind 4 stînjeni de loc, cumpărat-au Pătrașco cu frate-său Ianachi jumătate de loc stînjeni 2, dispre locul lor, loc de o prăvălie, drept taleri 15, iar jumătate de loc iar stînjeni 2 cumpărat-au Nicula zlătariul despre locul lui, iar drept taleri 15.

Și am luat acești bani toți deplin în mîinile noastre, taleri 30, pentru că am vîndut de a noastră bună voe ca să-i fie dumncalor moșie stătătoare în veaci și le-am dat și cărțile cele vechi de moșie; și mărturie boiari și preoți care vor iscăli mai jos.

Și noi pentru mai adevărat[ă] credință ne-am pus deagitele în loc de pecete, ca să să crează.

Și am scris eu Ion logofăt cu învățătura lor și mărturisesc.

Measița martie 5, leat 7197 [1689].

- † Eu Alixandru cu voia mea
- † Eu Tudoran
- † Eu Iordache
- † Az Mihai logofăt *ot* Tirgoviște, mărturie
- † Az Stoica logofăt, martor
- † Az popa Costea, martor

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci, Codreni, LIV-14
Original (29,5 × 20), hîrtie cu filigran, bine conservat; o semnătură grecească indescifrabilă.

Utilizat de P. V. Năsturel, *Biserica Stavropoleos*, Buc., 1906, p. 23.

1689 martie 15. București.

Tudor fost căpitan vinde lui Gheorghe « doftorul » o casă cu pivniță și loc, care este vecină cu locul mănăstirii lui Pană, a vistiierului Hrizea și a lui Tudor zugravul. (Original).

Adică eu Tudor biv căpitan, ot București, scris-am zăpisiul mieu ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Gheorghe doftoriul, precum să să știe că i-am vîndut dumnea[lui] o casă aicea în București, cu locul casii și cu pimniță și îngrădișul grădinii. Care loc l-am fost cumpărat și eu de la Mihai stolnecl ot Davidești drept bani gata taleri 330.

Însă să să știe și scamurile locului cu[m] merg, în laturea cu locul mănăstirii lui Pan, care au fost mai dinaintea Metropolii, și pînă în locul Hrizei vistiier și pînă în locul lui Tudor zugravul, și pînă în Ulița cea Mare care vine de la Curte. Însă să să știe stînji, în lung stînji 40 și în lat stînji 21.

Și i-am vîndut dumnealui această casă cu locul, precum scrie mai sus, ca să-i hie dumnealui și coconilor dumnealui moșie stătătoare și ohabnică în veaci. Și am vîndut-o cu știrea tuturor vecinilor noștri și den sus și den jos.

Și cînd am făcut acest zăpis fost-au mulți boiari și oameni buni care vor iscăli mai jos. Iar eu pentru mai adevărată credință mi-am pus pecetea și iscălitura mai jos, să să crează.

Pis az Nicolae log.[ofăt], cu învățătura lui.

Martie 15 dni, leat 7197 [1689].

Eu Tudor biv căpitan

Radul logofăt, marturie

✓ Gheorghe Popescu postelnic, mărturie

Luca vtori vistiier, mărturie *Răteu*

Tănasie vtori vistiier, mărturie

Pătru vtori armaș, mărturie

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, VI—1.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran. Pecetea inelară, în tuș negru, reprezintă un leu cu laba stingă în sus.

1690 martie 10. București.

Partenie egumenul mănăstirii Cotroceni dă șapte prăvălii în București și o moșie egumenului Paisie de la mănăstirea Radu Vodă pentru schimbul ce se făcuse cînd s-a construit hanul Șerban Vodă. (Original).

† Adeică eu Parthenie egumenul de la s-fta și dumnezeiasca mănăstire ce să chiamă Cotroceni unde iaste hramul *Uspenie Bogorodiță* și iaste închinată

la Stogoară [Sfeta — Gora] la 20 de mănăstiri mari ce să zic lavre, care iaste făcută și zidită den temelgia ei de răposatul Șerban voevod, denpreună cu tot săborul sfintii mănăstiri.

Scriem și mărturisim cu acesta al nostru adevărat zăpis ca să fie de bună credință la sfânta și dumnezeiasca mănăstire a Radului voevod den București, unde iaste hramul s-fta Troiță, și la mâna părintelui Paisie egumenul și a tot săborul sfintii mănăstiri ca să știe că luându răposatul Șerban voevod 14 prăvălii cu locul lor în București, în mahalaoa Grecilor, de au pus hanul pre dănsul. Inșă să știe și locul cât iaste, den mughea (*sic*) hanului den sus de la poarta cea mare în lungu până în prăvăliile ce-au luat de la mănăstirea lu Mihai Vodă către Ulița cea Mare, stânjeni 18 și stânjenu de palme 8 și una proastă, și în lat iar de la poarta cea mare den muchiia hanului pân la locul ce au luat de la Necula Purece stânjeni 8 *pol*, și în jos dă cătră prăvăliile ce scriu mai sus care au luat de la Mihai Vodă, stânjeni 7.

Deci întâmplându-se răposatului Șerban Vodă moarte și n-au fost apucat ca să dea mănăstirii Radului voevod moșie pentru moșie, noi n-am lăsat ca să fie mănăstirea Radului Vodă în pagubă, ci am cumpărat 7 prăvălii cu locul lor de la Iorga Șufarul și de la frate-său Nedelco, feciorii lu Nedelco cliucer, care sânt în mahalaoa lu s-tăi Gheorghe cel Vechi.

Inșă să știe și locul în lungu den ulița ce merge pe lângă pivnița cea de piatră a lu Nedelco cliucer în jos spre Curte, stânjeni (*loc liber*) și în lat pă din sus, stânjeni (*loc liber*) și pe din jos iar în lat despre uliță ce merge la Curte, stânjeni (*loc liber*).

Și neajungându-să să potrivească moșia, să fie tocma, mai data-am 90 de stânjeni de moșie de la Vănata [?] și cu heleșteul vechi, care moșie o am cumpărat de la Ion zăbunarul și de la frate-său (*loc liber*) den București.

Și aceste prăvălii și moșie, ce scrie mai sus, le-am cumpărat cu banii den venitul mănăstirii Cotrocenii și le-am dat sfintii mănăstiri a Radului Vodă ca să le ție cu bună pace, să fie moșie pentru moșie.

Și mărturie boiari carii vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință, mai jos am pus peceatea mănăstirii și iscăliturile, ca să crează.

Și am scris eu Stanciul logofăt cu zisa lor, în București.

Measița martie 10 dni, vleit 7198 [1690].

Vintilă vel ban C.[ralevschi], mărturie

Ghinea vel, dvornic, mărturie

Alixandru vel logofăt, martor

Matei Filipescu vel stolnic, mărturie

Costandin vel comis, mărturie

Cernica vel armaș, mărturie

(indescifrabil) vel clucer; mărturie

Șerban vtori logofăt, mărturie

1691 iunie 30. București.

Constantin, fiul lui Danciu fost mare armaș, vinde lui Mihai (Cantacuzino), mare spătar, un loc de casă cu vie și cu pomet pentru 50 taleri. (Original).

† Adecă eu Costandin snă Danciului biv vel armaș, dat-am acesta al micu zăpis ca să fie de bună credință la mâna dumnealui Mihai vel spătar cum să știe că i-am vândut dumnealui un loc de casă în mahalaoa (loc liber) cu vie și cu pometuri căți sânt, cu grădină cu tot, drept bani gata taleri 50.

Și i-am vândut dumnealui de a mea bună voe și cu știrea mahalagiilor, ca să stăpânească dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dăru, în veaci, precum au stăpănit părinții mici, așa să stăpânească și dumnealui.

Și mi-au dat toți banii gata în mâna mea. Și pentru mai adevărată credință mi-am pus și cu degetul și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Iunie 30 dni, leat 7199 [1691].

Costandin sin Danciul biv vel armaș

Ianache Văcărescul vel căpitan za lefegii, mărturie

Matei (indescifrabil) vel căpitan dă săimeani, mărturie

[pe verso]:

Zăpisul lui Costandin sin Danciul armașul pentru locul de casă de aici din București.

1691 septembrie 30. București.

Constantin Basarab Brincoveanu poruncește județului orașului București, ca împreună cu părgarii și mahalagii, să meargă să hotărâneasă locul ce a fost al lui Mihoc ceaușul, pe care l-a dăruit lui Ianache mare căpitan de lefegii. (Original).

Milostieiu bojieiu Io Costandin voevoda, i gospodin zemli Vluhiscoe pisah gospodstvo-mi ție județ de aici den București cu 12 părgari ai tăi. Cătră aceasta vă fac înștiințare domnia mea, în vreme ce vei vedea această carte a domniei

meale și cu sluga domnii mele anume (*loc liber*), iar voi să căutați să vă strîngeți toți, la un loc, și să mergeți cu mahalagii den (*loc liber*) să faceți adevărîță pentru un loc de casă den mahalaoa (*loc liber*) care au fost al lui Mihoc ceașul. Și l-am fost dat domnia mea cu casă cu tot boiarinului domnii mele Ianache *vel* căpitan za lefegii. Și acum s-au sculat unii și alții de au făcut casă pă acel loc. Ci să adivărați, să vedeți cît loc au fost și pe unde au ținut el. Deci precum veți afla și veți adevăra, așa să împietriți și să-l semnati, de cătră alții, să să știe cît loc iaste. Și după aceasta să faceți și scrisoarea voastră de adevărîță la mîna boiarinului domnii mele ce scriem mai sus. Și într-alt chip să nu faceți.

Tolico pisah gospodstvo-mi.

Septemvrie 30, 7200 [1691].

procit vel logofăt

Muzeul de istorie al orașului București, nr. 25. 517.

Original, hirtie cu filigran, stare perfectă.

116

1692 martie 29. București.

Stoica logofăt, împreună cu soția sa Safta, vînd postelnicului Drăghici, feciorul lui Alexandru vornicul, niște case din mahalaua Popii Stoica Sterpu, pentru 78 taleri. (Original).

† Adecă eu Stoica logofăt, dinpreună cu fâmeaia mea anume Safta, dat-am zapisul nostru la mîna dumnealui postelnicului Drăghici *snă* Alixandru vornicul. Cum să să știe că i-am vîndut dumnealui niște case ale mele de aicca den București, ot mahalaoa Popii Stoicăi Sterpul. Inșă case pe pivniți, case 2 și cămară 1 și cu grajdu, și cu locul precum iaste îngrădit. Și i le-am vîndut de a mea bună voe și cu știrea tuturor vecinilor noștri care să vor iscăli mai jos. Și i le-am vîndut dumnealui dreptu bani gata taleri 78. Și ne-au dat toți banii dumnealui în mîna noastră. Dreptu aceaia i-am dat și noi zapisul nostru la mîna dumnealui ca să stăpânească accaste case, ce scrie mai sus, cu bună pace dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și cîndu s-au făcut acest zapis fost-au mulți oameni buni mărturic care să vor iscăli mai jos.

Și noi pentru mai adevărata credință ne-am pus iscăliturile și deagetile, ca să să crează.

Martie 29 dni, 7200 [1692].

Az Stoica logofăt

Eu Safta

Eu Ionașco Țarigrădean, martor

Eu Dobre cizmar domnesc, martor
Eu Parasca logofăt, mărt.[urie].
Az Petco stegar
Az Jătco [?], martor
Eu popa Datco, martor, *ot mahalaoa Popii Stoicăi*
Eu popa Oprea *ot tam*, martor
Eu Neagoeș lificiul, martor
Az Tănasiie logofăt, martor
Az Paan *ot (indescifrabil)*
Eu Istrate ceașul *ot tam*
Eu Vasiliia ceașul *ot tam*, martor

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CLXXVII—9.

Original, stare bună, lipsă o mică bucată de lîrtie în dreptul datei.

1693 iunie 18. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu reinnoiește bisericii Domnești, preoților și grămăticilor de acolo dreptul de a aduna vinăriciul « partea domnească » de pe dealul Bucureștilor, fiindcă pe vremea lui Duca Vodă a suferit pagubă prin distrugerea morilor ce avea pe râul Dîmbovița. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Costandin Basarab voevod și domn a toată Țara-Rumînească. Dat-am domnia mea această carte a domniei mele, sfintei și dumnezeieștii biserici Domnești din curtea domniei mele, de aici din București, care iaste sfîntul hram a Bunii Vestiri, a prea sfintei și de Dumnezeu Născătoarei prea pururea fecioarei Maria și popii eliseriului și cu alți preoți și grămăticilor cari să află slujitori sfintei biserici, ca să fie sfintei biserici tot vinăriciul ce iaste partea domnească, de la dealul Bucureștilor, împreună cu celealalte dealuri care se țin tot întra-cest vinărici, să aibă a luarea preoții domnești și cu grămăticii de la această sfîntă biserică, din an în an, tot vinăriciul domnesc, deplin de la tot omul, cine vor avea vii întru aceste dealuri, din zece vedre una vadră, după obicei, cu părpăr și pocloane, pentru că această sfîntă biserică Domnească fost-au avut un vad de moară cu moară făcută cu două roate, aici în apa Dîmboviței, din sus din Curtea domnească, împotriva hăii cei vechi, dată și miluită de la alți pravoslavnici și răposați domni, ctitorii sfintei biserici, care au început de o au zidit și o au înălțat din temelie, ca să fie preoților și grămăticilor slujitorii sfintei biserici de hrană și de ajutor.

Și de atuncea încoace, tot au ținut sfînta biserică și preoții cu grămăticii, morile cu tot venitul, pre seama lor cu bună pace, la toți domnii, iar de la o seamă de vreme încoace, noroindu-se apa Dîmboviței pre unde iaste matca

și ieșind apa mai de[a]supra, început-au a face mare necătură și stricăciune grădinii domnești, care această grădină fiind mai deînainte vreamă tocmită și înfrumusețată cu vie și cu pomaturi roditoare, cu de tot felul de pomi, ca o grădină domnească.

Iar pentru necătura morilor acestora tot s-au topit, nimic n-au rămas, și făcînd și surpare malului unde iaste sfînta Mitropolie, casa a toată țara, pînă în zilele răposatului Ducăi Vodă. Deci pentru această necătură cînd au fost atunci domnia lui Duca Vodă au fost socotit dimpreună cu sfinția sa părintele chir Varlaam ce au fost mitropolit Țării-Rumînești, și cu toți boierii divanului pentru necătura și stricăciunea ce făcea aceste mori grădinii domnești și pentru surparca malului sfintei Mitropolii, și au pus de au tăiat morile de tot pînă în temciu.

Iar pentru venitul acestor mori ce au avut sfînta biserică și preoții și grămăticii, domnia lui Duca Vodă au fost socotit cu toți boierii de le-au făcut această milă ca să aibă a luarea preoții și grămăticii din vînzarea vinăriciului din dealul Bucureștilor, din an în an, cîte ughi 200, ca să nu fie lipsiți de acea milă domnească ce au avut de la acei răposați domni, mai denainte vreamă ctitorii sfintei biserici, nici să rămie pomana lor jos, precum am văzut domnia mea și cartea răposatului Ducăi Vodă leat 7187 [1679] și așa au luat preoții și grămăticii această sumă de bani dintr-acest vinărici în toți anii.

Iar cînd au fost în zilele răposatului unchiului domniei mele Șarban vovod, după ce au făcut sfînta mănăstire de la Cotrăceni, au fost socotit domnia lui de au dat din dealul Bucureștilor o seamă de vie să ia sfînta mănăstire vinăriciul domnesc. Și cu aceste danii scăzîndu-se vinăriciul domnesc, și fiind să ia și domnia, și popii domnești suma lor ce scrie mai sus, și neajungînd să să plinească partea popilor, avut-au întrebăciune de față cu călugării de la mănăstirea Cotrăceni, înaintea domniei mele pentru lipsa lor de vinăriciu.

Intr-accia domnia mea am socotit împreună cu prea cinstitul părintele nostru chir Theodosie mitropolitul țării, și cu toți cinstiții dregătorii domniei mele, ca să nu fie preoții și grămăticii slujitorii bisericii Domnești în lipsă din mila domnească ce au avut de la cei răposați domni mai de nainte, nici să rămie pomana jos, nici să să strice pomana unchiului domniei mele Șarban Vodă ce au făcut la sfînta mănăstire Cotrăceni, nici să mă aibă preoții gilceavă cu călugării de la Cotrăceni, ei afară din mila mănăstirii cît iaste vinăriciul domnesc, cu părăpărul și cu poclonul l-am dat domnia mea și l-am închinat cît ar fi tot deplin să fie sfintei biserici, ca să aibă a luarea preoții și grămăticii acest vinăriciu de la tot omul, cine vor avea vie într-acest deal, au măcar ce om ar fi, de la toți să ia vinăriciul domnesc după zece vedre l vadră și părăpărul și poclonul după obicei.

Iar domnia mea să nu mai ia de acum înainte dintru aceste dealuri nici un vinărici că s-au dat deplin sfintei biserici, ca să fie preoților și grămăticilor slujitorii sfintei biserici de ajutoriu și de hrană, și stătătoare și neclătită de

acum pînă în veci, iar și domniei mele și răposăților părinților domniei mele vecinică pomenire. Așijderea și în urma domniei noastre pre care va alege domnul dumnezeu a fi domn și biruitoriu țării aceștia, ori din neamul nostru, au dintr-alt neam, încă-l rugăm cu numele lui dumnezeu ce iaste în Troiță slăvit, să aibă a înnoi și a întări această milă și pomană și cu curtea domniei lui, pre tocmeala ce scrie mai sus. Ca și pre acela domnul dumnezeu să-l cinstască și să-l întărească întru domnia lui cu bună pacc și sufletul lui să fie la un loc cu dreptii, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pã pan: (*loc liber vel ban Craioveschi*, i pan Alexandru *vel dvornic*, i pan Di[i]cul Rudeanu *vel logofăt*, i pan Mihai Cantacuzino *vel spătar*, i pan Matei Ciorogîrleanu *vel vistier*, i pan Costandin Știrbeiu *vel clucer*, i pan Dumitrache Caramanu *vel postelnic*, i pan Cornea Brăiloiu *vel paharnic*, i pan Mihalcea Căndescu *vel stolnic*, i pan Șarban Cantacuzino *vel comis*, i pan Costandin *vel sluger*, i pan Barbul Fărcășanu *vel pitar*, și ispravnic Șarban *vtori logofăt*.)

Și am scris eu Mihai *sin* Stan logofăt ot Tîrgoviște, la orașul Bucureștilor.
Iunie 18, leat 7201 [1693].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 31—32.

118

1693 noiembrie 1. [București].

Iane băcanul vinde jupînului Dima o prăvălie cu cășcioara ei situată peste podul de lângă baie, pentru 120 taleri. (Original).

Adecă eu Iane băcanul scris-am zapisul meu la mîna jupînului Dimei, cum să știe că i-am vîndut dumnealui prăvălia, adecă băcănia, cu cășcioara ei care iaste peste pod, fără dichise, care iaste lângă bac, drept bani gata taleri 120, ca să fie a lui să hrănească. Și de s-ar scula cineva cu vreo gâlceavă, eu să dau seamă. Și cînd i-am vîndut au fost mulți oameni buni mărturie carii vor iscăli mai jos.

Și ca să să crează am iscălit mai jos. Și am scris eu popa Fota cu învățătura lui Iane și Ancuței.

Pis noemvrie 1 dni, leat 7202 [1693].

Az popa Fota cliscarh (sic), martor

Eu Iane băcan

Ancuța

Hagi Costandin dascăl, martor

Daniil Nacul mărturisesc cele de mai sus (grecește)

Eu popa Dumitru

Hristea logofăt Popescu, mărturisesc

Az Mihai, *sin* Stan logofăt, mărturie
Eu uncheaş Dumitru *ot* jupîncasa Stanca, mărturie
Dima logofăt mărturie

[*pe verso*]:

Zapisul caselor Dimei băcanul de la Iane băcanul.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—1.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

119

1694 august 10. Bucureşti.

Voica, soţia lui Ghiorma de la Cotroceni, vinde marelui vornic Alexandru o casă cu loc, pentru 12 taleri şi jumătate. (Original).

† Adecă cu Voica, fămeaia Ghiormeii de la Cotrăceani, împreună cu nepoată-mea Mariia, fata lui Şarban, scriem şi mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună credinţă la mâna dumnealui Alexandru vel vornic. Cum să se ştie că m-am tocmît cu dumnealui de i-am vândut casa mea cu locul căt ţine de aici din Bucureşti; care casă şi loc iaste al nostru de la părinţii noştri. Şi iaste alăturca cu locul dumnealui undii sănt casele dumnealui, fiind dumnealui mai volnic a o cumpăra. Şi i-o am vândut de a noastră bună voe, făr de nici o silă, drept bani gata taleri 12 *pol*. Şi am luat aceşti bani toţi gata şi deplin în mâinele noastre, ca să fie dumnealui moşăe stătătoare şi coconilor dumnealui în veacu.

Şi la tocmecala noastră fost-au mulţi boiari mărturie carii vor iscăli mai jos. Şi noi pentru mai adevérité credinţă ne-am pus deagetele şi numele mai jos, să se crează.

Şi am scris eu Radul log.[ofăt] cu zisa lor.

Pis av.[gust] 10 dni, leat 7202 [1694].

† Eu Voica

† Eu Mariia

Drăghici vor.[nic], martor

Az Dumitru *vtori* vornic, martor

Az Stan *vtori* vornic, martor

Az Badea logofăt, mărturie

Chiriţa, martor (*greceşte*)

[*pe verso*]:

Zăpisul Voicăi de locul din Bucureşti.

Arh. St. Buc., Achiziţii Noi, CLXXVI—27.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1694 octombrie 17. [București].

Vasilca, sora popii Nica cliseariul, vinde cumnatului său Petre abagiul un loc de prăvălie, lângă ulicioara Călinescului, mahalaua Răzvan. (Original).

† Adecă cu Vasilca împreună cu fiu meu Șarban și cu noro-mea Dumitrana scris-am zăpisiul nostru ca să fie de bună credință la mâna cumnatului Petre abagiul. Cum să să știe că i-am vândut dumnealui un loc de prăvălie care șade Ștefana pre dănsul. Și i l-am vândut dumnealui de a mea voc și fără de nici o silă. Și i-am vândut cu știre[a] mătușă-miei și cu știre[a] verilor miei.

Și locul este în lat den ulicioara Călinescului pre jumătate pină în ulicioara despre partea noastră pre unde urdin acasă, iar pre jumătate, și în lung de jumătate de pod până în gardul casii meale.

Și i l-am vândut dumnealui cu știre[a] tuturor ca să-i fie dumnealui stătătoare și jupăneasii dumnealui și coconilor căți dumnezeu îi va dărui, ca să ție cu bună pace și fără nici o gâlceavă.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus mai jos degetil[e], ca să să crează, și mărturii care vor iscăli mai jos anume.

Și am scris cu Șarban cu mâna mea, aceasta am scris ca să să crează.

Și i-am vândut dreptu bani gata taleri 40.

Oct.[omvric] 17 dni, leat 7203 [1694].

† Eu Șarban

† Eu Vasilca

† Eu Dumitrana

Eu Dochita clisircasa pop[ei] Nicăi clisiaru, mărturie

Gheorghe, martor (*grecește*)

† Eu pop[a] Bunea, martor

† Az pop[a] Măinea

Eu Costandin, snă pop[ei] Nica, mart.[or]

× Zotos Rizo (*indescifrabil*), mărturie, (*grecește*).

Eu Nica

Eu Vasilie abagiul, mărturie

Ion iuz.[bașa] za ușași, mărturie

Az Radu logofăt, snă Staico dascal, mărturie

Iane abagiul, martor

[pe verso]:

Zăpisi pentru locu din hanu ot Foișoru de foc.

Colecția George Potra.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran.

1694 decembrie 13. București.

Creața, soția neguțătorului Dima Spudeul, dăruiește după moartea ei m-rii Radu Vodă o vie în dealul Bucureștilor și trei prăvălii cu pivniță. (Original).

† Adecă eu Creața, care am fost jupăneasa întâi Dimei neguțătorul Spudeul, dat-am acesta al meu zapis ca să fie de bună credință la mâna sfintii sale părintelui Partenie egumenul de la sfânta mănăstire Radului Vodă, den București. hramul s-ta Troiță.

Cum să știe că am dat și am închinat viia mea den dealul Bucureștilor, toată, și trei prăvălii den București cu pivniță supt prăvălii, la uliță, care sânt alătura cu pivnița cea de piatră a lui s-tăi Gheorghie pă din sus, și 50 de oi cu mici sfintii mănăstiri Iverul de la s-ta Goră unde iaste hramul *Uspenie Bogorodiță* ca să fie sfintii mănăstiri de ajutor și de-ntărire și părinților călugări de hrană, iar noă și părinților noștri în veaci pomeană.

Insă să aibă a face părintele pivnița supt prăvălii și prăvăliile să le grijească, iar ce ar fi venitul pivniții și al prăvăliilor până voi fi eu vie să-l iau tot eu. Și den vii încă să aibă a-mi darea părintele de în an în an vin veadre 70 pînă voi fi eu vie. Iar după moartea mea să aibă a ținea și a stăpâni sfânta mănăstire, ce scrie mai sus, toate, câte sânt mai sus zise, cu bună paace.

Iar carii den nepoți sau den verii mei au niscare rude de ale jupânului Dimei, șau [sau] alte rudenii măcar veri despre ce parte ar fi, sau vreunii den judecători s-ar ispiti a sparge și a strica accastă danie, unii ca accia să fie afurisiți de domnul nostru Is. Hs. și de 318 sfinți părinți de la săbor de la Nichiia și să aibă parte cu Iuda și cu afurisitul Ariia la un loc, pietrile, herul, leamnele să putrezească, iar trupurile unora ca acelora să stea neagre înflata [umflata] în veaci.

Și mărturie boiari carii vor iscăli mai jos. Și eu pentru mai adevărata credință mai jos mi-aam pus numele și pecetea, ca să să crează.

Și am scris eu Stanciul logofăt cu zisa dumneaei, în București.

Measița dec.[emvrie] 13 dni, vleit 7203 [1694].

Eu jupăneasa Creața

Az Preda vist.[ier], mărturie

Gheorghie abagiu, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV—35.

Original, stare bună, hirtie groasă cu filigran; frumoasă pecete inelară, cinci semnături grecești.

1696 mai 8. București.

Diicul Rudeanu și alți boieri mari, numiți cu răvașe de Constantin Basarab Brîncoveanu, dau cartea lor de judecată lui Cârstea fost mare vistiier în pricina ce a avut cu părintele Theofan, egumenul mănăstirii Bradul, pentru niște locuri de prăvălii din București. (Original).

† Noi boiarii ce am iscălit mai jos, — carii săntem luați cu răvașel[e] mării sale domnului nostru Io Costandin Băsărab voevoda, de dumnealui Cârstea *biv vel* vistiier și de părintele Theofan egumenul dă la mănăstirea Bradul, — dat-am cartea noastră de judecată la mâna Cârstii *biv vel* vistiier, pentru că au avut întrebăciune la divan înaintea mării sale domnului nostru cu părintele egumenul Theofan dă la mănăstirea Bradul, pentru nește locuri de prăvălii de aici den București, zicând egumenul Theofan cum că are loc de niște prăvălii, care loc au fost mai denainte al lui Isar neguțătorul și după moartea lui l-au închinat mănăstirii Bradu[l], dă iaste acum un an, zicând că i-au lăsat niște cărți domnești pentru aceale prăvălii, ca unde au ținut el să ție și mănăstirea.

Deci egumenul dă la mănăstirea Bradu[l] căutând locul acelor prăvălii, după o carte a lui Alixandru Vodă, care scrie dă la leatul 7134 [1626], care zice într-acesta chip, cum să aibă a ținea Sima feciorul lui Iane un loc de prăvălii care iaste între Manta iconom și între Gașpar Mața. Și iar zice să mai fie Simei neguțătorul un loc de doaa prăvălii care iaste între prăvălia Simei neguțătorul, cea de moșie ce scrie mai sus, și între prăvălii[le] mănăstirii Plum-buitei. Deci, egumenul, după cartea aceeaia, neputând ști care sănt locurile acelor prăvălii apucat-s-au dă niște prăvălii ale Cârstii vistiariul zicând că acealea sănt prăvăliile lui, iar Cârstea vistiier, știind că aceale prăvălii sănt ale lui, date dă zeastre de la socru său Pană Pepano, n-au îngăduit să i le ia, ci au mers cu egumenul de față la divanul cel mare înaintea mării sale domnu[lui] nostru Io Costandin voevod. Și măria sa neputând adevăra den divan dreptatea acestor locuri, datu-ne-au măria sa pre noi ca să căutăm și să adevărăm lucrul acestor prăvălii, și să-i judecăm după cum vom cunoaște dreptatea.

Deci noi încă și după porunca mării sale, sculatu-ne-am cu toții și am mersu acolo în târgu unde sănt locurile acestor prăvălii. Și am strânsu mahalagiū dupe-nprejur și oameni bătrâni și am întreat și am cercat în tot chipul și nici cum n-am putut dăzvoalbe după cărțile ce are egumenul la mâna lui, dă vreme ce nici numele aceale care scriu în cărți nu să pomenescu, fiind 81 de ani de atunci, nici locurile carii scriu în carte nu sănt slobode, ci sănt coprinse de alții, dă le stăpînescu de atăta vreme, cu zapise și cu scrisori de cumpărătoare la mâna lor; nici în zapisul ce are egumenul de danie nu arată unde iaste locul acelor prăvălii.

Deci, într-alt chip n-am putut adevăra, fără cît întrebând pre mahalagii, oameni bătrâni, care s-au aflat, ne-au arătat un loc care iaste den josul prăvăliilor Cărstii vistier, zicând și mărturisind ei, cu sufletile lor, cum că țin minte că acel loc au ținut Isar neguțătorul și au stăpinit tocma den zile[le] Radului Vodă până acum, și el și feciorul lui, mărturisind și Enuță starostea, înaintea noastră, cum că într-o vreme vrând să i-l vînză lui acel loc de prăvălii, au mers dă i l-au și arătat acest loc care iaste den josul prăvăliilor Cărstii vistier, cum că acela iaste locul lui. Și iar au mărturisit și Iane Cazacopul și Ghiorghie Măndră, care sânt dentr-un sat cu acel Isar cupeț, cum că așa știu și ei de atîta vreme că acest loc au ținut Isar neguțătorul.

Deci, noi după mărturisirea acestor oameni, așa am găsit dreptatea ca să ție mănăstirea acest loc care au ținut și Isar neguțătorul, iar Cărstea vistier să-și ție prăvăliile lui care-i sânt de moșie date de zeastre și de cumpărătoare dă la socrul său Pană Pepano, dă vreme ce aceaste prăvălii stăpânește Cărstea vistier de sânt acum 28 de ani, de cînd au căzut pă seama lui, și precum scrisorile socru-său Pană Pepano adeverează că le-au stăpinit încă den zilele lui Alixandru Vodă până ce au căzut pă seama Cărstii vistier.

Pentru aceeaia și noi n-am putut să le luăm dă la mîna lui, fiind moștenire de atîția ani, ei Cărstea vistier să aibă a-și ținearea și a stăpîni prăvăliile lui, iar mănăstirea Bradul să aibă a-și ținea locul prăvăliilor care a ținut Isar neguțătorul, pentru că așa am adevărat [cu] dereptate.

Mai 8 dni, leat 7204 [1696].

Diicu Rude[a]nul vel logofăt

Șerban vel vistiar

Costandin vel clucer (grecește)

Stroc biv vel pitar Leurdeanul x

Radu Hrizea vel clucer za arie *Bresnel*

Az Stan vtori vornic

Ioan Cazacu

Constantin clucer (grecește)

Cernica Știrbei biv vel armaș

Matei Sachisli mare portar (grecește)

Gheorghe fost staroste (grecește)

Neagoe pitar Rătescul

[pe verso însemnări grecești]

Arh. St. Buc., M-rea Stuvropoleos, XIV—2.

Original. hîrtie cu filigran (44 × 29), frumos scris și bine conservat.

Doc. a fost publicat, fără indicația izvorului, cu multe lipsuri și greșeli, de N. Iorga, în Bul. com. ist. a Romîniei, vol. XI, Buc., 1932, p. 32—34.

1696 mai 8. București.

Diicul Rudeanu și alți boieri mari, numiți cu răvașe de Constantin Brincoveanu, dau cartea lor de judecată călugărilor de la mănăstirea Pogoniani în pricina de neînțelegere asupra unor prăvălii, între Cărstea fost mare vistier și părintele Theofan egumenul de la mănăstirea Bradul. (Original).

† Noi boiarii ce am iscălit mai jos, care sîntem luați cu răvașele mării sale domnului nostru Io Costandin Băsărabă voevoda, de dumnealui Cărstea *biv vel vistiar* și de părintele Teofan egumenul de la mănăstirea Bradul, dat-am cartea noastră de judecată sfinților părinți călugări de la mănăstirea veache Pogonianii pentru că au avut întrebăciune la divan înaintea mării sale domnului nostru, cu Cărstea vistiar pentru niște locuri de prăvălii de aici den București, zicînd egumenul Teofan cum că are loc de niște prăvălii, care loc au fost mai denainte al lui Isar neguțatoriul și după moartea lui l-au închinat mănăstirii Brad, dă iaste acuma un an, zicînd că i-au lăsat niște cărți domnești pentru aceale prăvălii că unde au ținut el să ție și mănăstirea.

Deci egumenul de la mănăstirea Brad[ul] căutînd locul acelor prăvălii, după o carte a lui Alexandru Vodă care scrie de la leatul 7134 [1626], care zice într-acesta chip, cum să aibă a ținea Sima feciorul lui Iane un loc de prăvălie care iaste între Manta Iconom și între Gașpar Mața. Și mai zice să mai fie Simei neguțatoriul un loc de două prăvălii care iaste între prăvălia Simei neguțatoriul cea de moșie ce scrie mai sus și între prăvăliile mănăstirii Plumbuitei. Deci egumenul după cartea aceeaia neputînd ști care sînt locurile acelor prăvălii apucatu-se-au de niște prăvălii ale Cărstii vistiar zicînd că aceale sînt prăvăliile lui, iar Cărstea vistiar știînd că aceale prăvălii sînt ale lui, date de zeastre de la socru-său Pană Pepano, n-au îngăduit să i le ia, ci au mers cu egumenul de față la divanul cel mare înaintea mării sale domnului nostru Io Costandin voevod. Și măria sa neputînd adevăra den divan dreptatea acestor locuri, datu-ne-au măria sa pre noi ca să căutăm și să adevărăm locurile acestor prăvălii și să-i judecăm după cum vom cunoaște dreptatea. Deci noi însă-și, după porunca mării sale, sculatu-ne-am cu toții și am mers acolo în tîrg unde sînt locurile acestor prăvălii. Și am strîns mahalagii după împrejur și oameni bătrîni și am întrebat și am cercat în tot chipul și nici cum n-am putut *dezvoalbe* [descoperi] după cărțile ce are egumenul la mîna lui, de vreme ce nici numele aceale care scriu în cărți nu să pomenesc fiind 81 de ani de atunci, nici locurile care scriu în carte nu sînt slobode, ci sînt coprinse de alții de le stăpînesc de atîta vreme cu zapise și cu scrisori de cumpărătoare la mîna lor; nici în zapisul ce are egumenul de danie nu arată unde iaste locul acelor prăvălii.

Deci, într-alt chip n-am putut adevăra fără cît întrebînd pre mahalagii, oameni bătrîni, care s-au aflat [și] ne-au arătat un loc care iaste den josul prăvă-

lilor Cărstii vistiar [zicând] și mărturisind ei, cu sufletele lor, cum că țin minte că acel loc au ținut Isar neguțătorii și au stăpinit toama den zilele Radului Vodă pînă acum, și el și feciorul lui, mărturisind și Enuță starostea, înaintea noastră, cum că într-o vreme vrînd să i-l vînză lui acel loc de prăvălii au mers de i l-au și arătat acel loc care iaste den josul prăvăliilor Cărstii vistiar, cum că acela iaste locul lui. Și iar au mărturisit și Ianc Cazacopol și Ghiorghie Măndrea care sînt dintr-un sat cu acel Isar cupeț cum că așa știu și ei de atîta vreme, că acest loc au ținut Isar neguțătorii.

Deci noi, după mărturisirea acestor oameni, așa am găsit dreptatea ca să ție mănăstirea acest loc care au ținut și Isar neguțătorii, iar Cărstea vistier să-și ție prăvăliile lui care-i sînt de moșie date de zestre și de cumpărătoare de la socru-său Pană Pepano, dă vreme ce aceste prăvălii stăpînește Cărstea vistier de sînt acuma 28 de ani, de cînd au căzut pe seama lui, și precum scrisorile socru-său Pană Pepano adeverează că le-au stăpînit încă den zilele lui Alixandru Vodă pînă au căzut pã seama Cărstii vistier.

Pentru aceia și noi n-am putut să le luăm de la mîna lui, fiind moștenire de atîtea ani, ci Cărstea vistier să aibă a-și ținearea și a stăpîni prăvăliile lui, iar mănăstirea Bradului să aibă a-și ținea și a stăpîni locul prăvăliilor care au ținut Isar neguțătorii, pentru că așa am adevărat pre dreptate; însă locul acesta ce au ținut Isar neguțătorii s-au măsurat și s-au aflat în lungul locului stînji 12 și în lat stînji 7, ci pre atîta să aibă a stăpîni egumenul și a ținea cu pace.

Mai 8 dni, leat 7204 [1696].

Diicul Rudeanul vel logofăt
Șerban vel vistiar
Radul Hrizea vel clucer za arie
Cernica Știrbeai biv vel armaș
Ncagoe pitar Rătescul
Az Stan vtori vornic
Ioan Cazacu

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci, X—7.

Original, stare bună; are cîteva semnături grecești indescifrabile.

124

1696 iunie 10. București.

Diicul Rudeanu mare logofăt, Șerban mare vistier și Radu Izvoranul, din poruncă domnească, cercetează și hotărăsc pricina de neînțelegere dintre m-rea Radu Vodă și Despa, fata lui Constantin băcanul, pentru 9 prăvălii. (Original).

† Diicul vel logofăt, i Șarban vel vistiar, i Radul Izvoranul vel stolnic dat-am cartea noastră de judecată sfiinti mănăstiri a Radului Vodă, de aici den

București, unde iaste hramul s-ta Troiță și părintelui Parthenie egumenul și tuturor călugărilor căți să află lăcuitori la această sfântă mănăstire.

Ca să fie sfintii mănăstiri 9 prăvălii aici în oraș, în București, în mahalaoa (*loc liber*) den josul prăvăliilor ce are bisearica Domnească cea den Curte până în locul Paraschivei zlătariul stânjeni zeace și în fața uliței în curmeziș până unde să tălnește cu locul Dimci pitariul și al lui Naan pitariul stânjeni (*loc liber*) pre unde s-au fost pus pietri și seamne. Pentru că aceaste prăvălii ce scriu mai sus sânt ale sfintii mănăstiri date și miluite de răposatul Pătru Vodă, feciorul lui Alexandru Vodă, încă mai denainte vreme.

Și tot au ținut sfânta mănăstire aceste prăvălii cu bună pace până în zilele lui Antonie Vodă. Deci atuncea părințele Damaschin, ce au fost egumen la mănăstirea Radului Vodă, au fost ales și au stânjenit acest loc de prăvălii cu Dragotă județul și 12 pargari, cu preoți și cu bătrânii orașului, precum scrie mai sus, fiindu ispravnic atuncea la alesul acestui loc Hagi Tudosie vtori portar.

Și tot au ținut sfânta mănăstire aceste 9 prăvălii cu bună pace până acum. Iar cându au fost acum sculatu-s-au Despa, fata lui Costandin băcanul, cu pără zicând cum că aceaste prăvălii, ce scriu mai sus, sânt ale ei de cumpărătoare de la Deadiul ceaprazariul feciorul Iorgăi dorobanțul, nepotul lui Trahano.

Și au fost mersu de s-au întreat de față la Divan înaintea mării sale domnu nostru Io Costandin Basarab voevod cu părintele Parthenie egumenul pentru aceaste prăvălii ce sânt mai sus zise. Deci măriia sa, domnu nostru, den Divan i-au dat pro seama noastră ca să le luăm seama pre amăruntul și să le facem judecată dreaptă cui să cade să ție aceaste prăvălii, mănăstirea Radului Vodă au Despa fata lui Costandin.

Și după porunca mării sale viind de față înaintea noastră, scos-au părințele Parthenie egumenul întâi cartea Mihnei Vodă, feciorul lui Alexandru Vodă, leat 7095 [1587] făcută pre aceaste prăvălii și cartea lui Dragotă județul de alesul acestui loc de prăvălii cu preoți și neguțatori și bătrânii orașului, întărită cu pecetea orașului și cu iscăliturile lor, întru care carte scrie cum că și atuncea la alesul acestui loc s-au fost sculat Deadiul ceaprazariul cu gâlceavă pentru aceaste prăvălii.

Și au fost adevărat Dragotă județul cu preoții și cu bătrânii orașului carii să află iscăliți într-acea carte cum că Deadiul ceaprazariul n-au avut nici o treabă cu acest loc, nici n-au avut nici un temciu la mâna lui, ce au fost rămas Deadiul ceaprazariul atuncea de judecată. Iar Despa fata lui Costandin n-au scos alte scrisori pre aceaste prăvălii fără de cât numai cu un zapis mincinos al Deadiului ceap.[razar].

Intr-aceaia noi am adevărat cum că Despa n-au ținut nici odată aceste prăvălii nici ia [ea] nici vnzătoriul ei Deadiul ceaprazariul, ci au ținut tot sfânta mănăstire până acum.

Și văzând noi cărți domnești bune și adevărate și alte scrisori pre aceste prăvălii la sfânta mănăstire, noi încă am judecat și am dat această carte a noastră sfintii mănăstiri a Radului Vodă și părintelui Parthenie egumenul ca să aibă a ținearea aceste 9 prăvălii ce scriu mai sus pre seama sfintii mănăstiri, cu bună paace de către Despa, precum le-au ținut și până acum, iar Despa să-și caute banii unde i-au dat, pentru că au rămas de judecată denaintea noastră.

Aceasta scriem.

Iunie 10 *dni*, leat 7204 [1696].

Diicul Rudcanul *vel* logofăt

Șerban *vel* vistiier

Radul Izvoranul *vel* stolnic

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV – 36.

Original, stare foarte bună, hîrtic groasă cu filigran.

125

1696 iunie 11. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu întărește lui Cârstea fost mare vistiier cîteva locuri de prăvălii ce le primise drept zestre de la socrul său Pană Pepano. (Original).

† *Milostieiu bojieiu Io Costandin Basarab voevod i gospodar vsoe zemle Ugrovlahii davat gospodstvo-mi sie poveleanie gospodstvo-mi, credincios boiarinului domnii meale Cârstea biv vel visticriu și jupîneasii lui Ilinii visticieresii, fata lui Pană Pepano, și cu feciorii lor cîți dumnezeu le va da, ca să le fie lor niște locuri dă prăvălii aici în orașul domnii meale, în București, care prăvălii sînt ale Cărstii visticierul și ale jupîneasii lui Ilinii visticieresii, date de zestre de socrul său Pană Pepano încă mai denainte vreame. Și tot au ținut Cârstea visticierul aceste prăvălii pre seama lui, cu bună pace, pînă acum în zilele domnii meale.*

Deci cînd au fost acum, iar Isar negustoriul cînd au fost la moartea lui i-au dat și au închinat partea lui de loc de prăvălii ce au avut pre lingă prăvăliile Cărstii visticierul la mănăstirea Bradul pentru pomeană.

Și au dat și scrisorile ceale vechi ce au avut pre acel loc dă prăvălii, la mîna lui Tofan iegumenul de la mănăstirea Bradul. Deci Tofan iegumenul el nu ș-au căutat locul lui Isar negustoriul ce au umblat după o carte veache a lui Alexandru Vodă [lea]t 7134 [1626] care scria niște locuri de prăvălii, însă un loc al Simei feciorul lui Iano care este între Manta iconom și între Gașpar Mața, și iar alte două locuri de prăvălii care sînt între locul Simei, cel de moștenire ce scrie mai sus, și între prăvălia mănăstirii Plumbuitii, —

și nici după aceia carte nu putea ști Tofan egumenul care sînt locurile acelor prăvălii, nici să putea adev[c]ra, ci să apucă de prăvăliile Cărstii vistierii ce scriu mai sus, zicînd cum că aceale sînt prăvăliile lui care au dat Isar neg[u]țătorii la mănăstirea Bradul.

Iar Cărstea vistierii el știind că aceale prăvălii sînt ale lui moșii dreapte, date de zeastre de socru-său Pan[ă] Pepano încă mai denainte, avînd și cărți domnești și alte scrisori bune pre aceste prăvălii, n-au îngăduit, ci s-au sculat cu piră și au venit de s-a întrebat de față cu Tofan egumenul înaintea domniei mele în Divan. Și neputîndu-se adevra [adeveri] den Divan, dreptatea acestor locuri, domnia mea am judecat împreună cu toți boiarii Divanului domniei mele și le-am dat domnia mea den Divan, la mijlocul lor, 12 boiari adevrători și judecători pre răvașele domniei mele, anume: Diicul vel logofăt, i Șerban vel vistieriu, i Costandin vel clucer, i Stroc biv vel pitar, i Cernica biv vel armaș, i Radul Hrizii vel clucer za arie, i Matei vel portar, i Iane starostea za neguțător[i], i Neagoe pitar Rătescul, i Iorga biv staroste, i Manul negustoriiul, i Stan vtori vornic, ca s[ă] caute și să adevereaze acești boiari care sînt locurile de prăvălie ale lui Isar negustoriiul ce le-au dat de pomană la mănăstirea Bradul, și care sînt ale Cărstii vistierii, să-i tocească și să-i așeze precum vor afla cu dreptul.

Deci acești 12 boiari ce scriu mai sus, după porunca domniei mele, s-au strîns toți împreună și au mers unde sînt aceste locuri de prăvălii de au strîns mahalagii oameni bătrîni, împrejureani de acolo, de au întrebat și au cercat în tot chipul, și nici cum n-au putut adevra după cărțile ce avea Tofan egumenul la mîna lui, de vream ce numele aceale care scria în cărți nu să pomenesc, fiind un lucru vechiu, și de demult de 81 de ani, și nici locurile care să scrie în carte nu sînt slobode ci sînt cuprinse de alții de la stăpînesc de atîta vream cu zapise și cu scrisori de cumpărătoare pre la mîinile lor, nici în zăpisiul lui Tofan egumenul ce are de danie nu arată unde sînt locurile acelor prăvălii ale lui Isar neguțătoriiul.

Și într-alt chip neputîndu-se adevra fără de cît s-au aflat unii den mahalagii, oameni bătrîni, de au mărturisit și au arătat locurile lui Isar neguțătoriiul care au ținut el în viața lui, care locuri sînt în josul locurilor Cărstii vistierii și le-au stăpînit el și feciorii lui încă mai den nainte, den zilele Radului Vodă. Și lîngă aceale mărturii s-au mai aflat și Ianuță starostea dă negustorii dă au mărturisit, cu sufletul lui, cum că într-o vream mai nainte vrînd Isar, negustoriiul să vînză aceale locuri dă prăvălii a mers cu dînsul denpreună de i le-au arătat, și sînt den josul locurilor Cărstii vistierii. Și au mai mărturisit Iane negustoriiul Cazacopol și Gheorghie negustor Măndra, carii sînt dentr-un sat cu Isar negustoriiul, cum că așa știu și ei cu adev[ă]rat că locurile lui Isar negustoriiul sînt pre den josul prăvăliilor Cărstii vistieriiul.

Deci acești boiari, ce scriu mai sus, după mărturiseala acestor mărturii așa au aflat cu dreptate și au judecat cum să-și ție Cărstea vistieriiul aceste

prăvălii ale lui care sînt de moștenire și date dă zeastre de 28 de ani de socru-său Pană Pepano, precum și scrisorile socru-său lui Pană adeverează, fiindu-i de moștenire și de cumpărătoare, și precum le-au stăpînit de la Alixandru Vodă pînă acum, fiindu-i moștenire veache de atîta vreme.

Iară Tofan egumenul de la mănăstirea Bradul să-și ție locurile lui Isar negustoriul care s-a adevrat că sînt pre den jos de prăvăliile Cărstii vistieriu, precum am văzut domnia mea și cartea acestor 12 boiari, ce scriu mai sus, de adeverință și de judecată acestor prăvălii întărită cu iscăliturile lor la mîna Cărstii vistieriu.

Drept aceea și domnia mea încă am dat această carte a domnii mele boiarinului domnii mele Cărstii vistieriu și jupînesii lui Ilinii vistiereasii ca să aibă a ținea și a stăpîni ale lor prăvălii ce scriu mai sus carii sînt date de zeastre de la socru-său Pano Pepano, și de cumpărătoare, precum li-au ținut și pînă acum cu bună pace de cătră Tofan egumenul și de cătră toți călugării de la mănăstirea Bradul. Mai mult alt val să n-aibă pentru că a rămas Tofan egumenul de judecată.

Și am întărit cartea aceasta cu tot sfatul și cu toți boiarii domnii mele: pan Cornea Brăiloiu *vel* ban *Cralevschi*, pan Stroe Leurdean *vel* vornic, i pan Diicul Rudeanul *vel* logofăt, i pan Mihai Cantacuzino *vel* spătar, i pan Șerban *vel* vistier, i pan Costandin *vel* clucer, i pan Dumitrașco *vel* postelnic, i pan Vergo *vel* paharnic, i pan Radul Izvoranul *vel* stolnic, i pan Șerban Cantacuzino *vel* comis, i pan Iorga *vel* sluger, i pan Costandin Corbeanul *vel* pitar, și ispravnic Toma Cantacuzino *vel* logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în cetatea scaunului nostru, în București, la al optulea an den domnia mea, de Isar logofătul.

Measița iunie 11, leat 7204 [1696].

Io Costandin voevod bojieio milostieio gospodar.

*Diicul *vel* logofăt prociit*

*Toma Cantacuzino *vel* logofăt, prociit, tecmai*

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—3.

Original, bună păstrare, hîrtie cu filigran (43,5 × 29); scriere frumcaă cu cerneală neagră; intitulația domnului, incipit, punctuație și monogram în chinovar. Interesantă pecete aplicată, timbrată.

Doc. e utilizat de P. V. Năsturel, *Biserica Stavropoleos*, Buc., 1906, p. 23.

1699 aprilie 2. [București].

Ianache cojocarul, feciorul lui Iane bărbierul, vinde lui Ilie cojocarul un loc de două prăvălii alătura de Stoica abagiul. (Original).

Adică cu Ianache cojocar, *sin* Iane bărbierul, împreună cu fămcaia mea Balzania scriem și mărturisim cu acesta al nostru zapis ca să fie de bună

credință la mîna lui jupîn Ilie cojocar, cum să să știe că m-am tocmît cu dumnealui de i-am vîndut un loc dă două prăvălii. Care loc iaste despre o parte alătura cu prăvălia jupîn Stoicăi abagiul, gînerile lui jupîn Dumitru abagiul, iar despre altă parte iaste alătura cu alte prăvălii ale soacrăi noastre. Care loc mi-au fost și mie dat dă zeastre, de l-am vîndut dumnealui d-a mea bună voe ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veaci și copiilor dumnealui. Și l-am tocmît drept taleri 33 și pentru mai adevărată credință am scris eu cu mîna mea și am și iscălit mai jos, ca să să crează.

Insă de peste tot hotarul cît au și pus soacra-noastră, i-am vîndut locul jumătate partea mea cît mi-au fost mie dat zestre.

7207 [1699], aprilie 2.

Eu Ianache *sin* Iane bîrbiariul

Eu Enache *sin* Prodan abagiul

† Eu Năstase *sin* Prodan, martor

† Eu Prodan *sin* Prodan abagiul, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVIII—1.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

127

1699 aprilie 23. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu hărăzește preoților, diaconilor și grămăticilor de la biserica Domnească, cîte 100 taleri pe an din vama tîrgului București, cu obligația de a nu mai lua nici un ban de la nimeni la toate slujbele ce fac. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Costandin Basarab voevod și domn a toată Țara-Rumînească.

Dat-am domnia mea această carte a domniei mele părintelui popii Fotii cliseriul, împreună cu alalți preoți și diaconi, i grămăfici care sînt clirosul sfintei biserici de la scaunul domniei mele, din București, ca să le fie lor milă de la domnia mea pre an să aibă a luarea din vama tîrgului Bucureștilor, taleri 100. Insă acești bani să aibă a-i luarea preoții jumătate la S-ti Gheorghie, adecă taleri 50, și la S-ti Dimitrie iar pre jumătate taleri 50, pentru că avînd preoții aceștia obicei la toate zilele mari și la praznice cînd miruia de li să da bani de la domnia mea, și de la boiari, și și de la alți creștini. Iar acum domnia mea am socotit împreună cu sfinția sa părintele nostru chir Theodosie mitropolitul țării, și cu toți cinstiții boierii cei mari ai divanului domniei mele. Și pentru ca să le fie și preoților de folos, și pentru cinstea sfintei biserici, de am rădicat acest obicei ce au fost, și le-am făcut domnia mea această milă ca să aibă a lua preoții această sumă de bani la toți anii, precum iaste mai sus.

Iar acest obicei vechi ce au fost mai de înainte să nu mai fie, numai să aibă a mirii preoții la praznicile cele ce arată tipicul, iar alți bani preste an pentru mir să nu li să mai dea. Și după socoteala aceasta ce am făcut domnia mea cu tot sfatul, dat-am această carte a domniei mele la mina preoților de la această biserică, ca de acum înainte să aibă a-și lua această milă ce le-am făcut domnia mea, după cum mai sus am scris.

Drept aceia poruncim domnia mea și vouă pircălabilor de tîrg care veți fi pre ani pre vama tîrgului de aici din București, dacă veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să aveți a da preoților, din an în an, această sumă de bani, la vreme, deplin cum scrie mai sus, într-alt chip să nu fie.

Și am întărit cartea aceasta cu tot sfatul și cu toți boierii Divanului domniei mele: pan Cornea Brăiloiul vel ban, i pan Stroe Leurdeanul vel dvornic, i pan Diicul Rudcanul vel logofăt, i pan Mihai Cantacuzino vel spătar, i pan Șarban vel vistier, i pan Vergo vel clucer, i pan Dumitrache Caramalăul vel postelnic, i pan Scarlat vel paharnic, i pan Radul Izvoranul vel stolnic, i pan Radul Golesecul vel comis, i pan Iorga vel sluger, i pan Costandin Corbeanul vel pitar. Și ispravnic Ștefan Cantacuzino vtori logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în orașul scaunului domniei mele, în București, într-al zecelea an din domnia domniei mele, de Isar logofătul din București, de la Adam pînă acum cursul anilor

Aprilie 23, 7207 [1699].

Academia R.P.R.. ms. 403, f. 33.

128

1699 iunie 20. București.

Gheorghe, feciorul Mantei Damaschino, vinde logofătului Radu un loc în mahalaua bisericii Sf. Dumitru, ce se învecinește cu locurile Ilincăi Brezoianu, marele vistier Șerban și cu acela al lui Dumitru Nona, pentru 81 taleri, bani gata. (Original).

† Adeică eu Gheorghie, sin Mantei Damaschino, făcut-am al mieu zapis ca să fie de bună credință la mână dumnealui Radului logofăt ca să știe că i-am vîndut dumnealui un loc aici, în București, în mahalaua bisericii lui Sfente Dimitrie. Care loc iaste în lung din fundul grădinii dumnealui pînă în gardul grădinii jupîneasei Ilincăi Brezoianei; și în lat den bol[o]vanii grădinii lui Șarban vel vistier pînă în locul jupînului Dumitru Nona, care i l-am vîndut iar eu.

Deci m-am tocmît cu dumnealui logofătul Radul de i-am vîndut acest loc de grădină ce scriem mai sus, drept bani gata, taleri 81, care mi i-au dat dumnealui toți deplin în mîinile mele. Și i l-am vîndut dumnealui de bună

voia mea, fără de nici o silă, și cu știrea tuturor rudelor mele, ca să fie dumnealui moșia ohabnică stătătoare în veaci; să-l stăpânească dumnealui și coccinii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, și nepoții și strănepoții dumnealui.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boieri și neguțatori care vor iscăli mai jos.

Și pentru adevărită credință mi-am pus mai jos peceatea și iscălitura cu mîna mea, ca să să crează.

Și am scris eu Dumbrav logofătul, cu învățătura lor.

Iunie 20 dni, leat 7207 [1699].

(urmează cîteva semnături grecești indescifrabile)

[pe verso]:

Zapisul lu Ghiorghe Damaschino pentru locul grădinii ce am cumpărat de la el.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—25.

Original (33 × 22), hîrtie cu filigran, bine conservat.

129

1699 august 16. București.

Constantin, fiul popii Nica cliseariul, vinde cumnatului său Petre abagiul un loc de casă, primit de la tatăl său, ce se afla între Bucureștioara și gardul bisericii Stelea. (Original).

† Adecă eu Costandin, feciorul popei Nicăi cliseariul, dat-am scrisoarea mea la mîna dumnealui cumnatu-mieu Petru abagiul, ca să fie de mare credință.

Precum să să știe că i-am vîndut dumnealui un loc de casă, care loc mi-au fostu datu și mie parte de tată-mieu, pe cum au dat și altor frați și surorilor. Care loc iaste alătura cu locurile su[ro]rilor care le-au dat tată-mieu de zeastre.

Insă lungul locului să să știe, den locul mătușii-mea Vasilcăi până în Bucureșteaca [Bucureștioara], și în latu den locu surorilor până în gardul Steli, și pe loc au fostu 3 case de nuial[e].

Și l-am vîndut de a mea bună voe și fără de nici o silă, drept bani gata taleri 48, cu știrea maică-mea și fraților și a surorilor și toate rudeniilor.

Și l-am vîndut dumnealui ca să-i fie moșie stătătoare, dumnealui și cococnilor cîți dumnezeu îi va dărui.

Și cîndu am făcut această scrisoare fost-au mulți boieri mărturii care vor iscăli mai jos. Și eu mai pentru adevărată credință, am iscălit mai jos, ca să să crează.

Și pentru casele ce scriu mai sus, de va fi vreo gâlceavă sau cheltuială, să o trag eu.

Și am scris eu Nica diaconul cu învățatura dumnealor.

Avgust 16 dni, leat 7207 [1699].

Az Costandin snă popei Nicăi și soția Ilinca

Az pop[a] Bogdan, mărturie

Az Radu logofăt, mărturie

Eu Șarban martor, cântărețul, vărul lui Costandin

Eu Gherghieman sin pop[ei] Nica

Teoclit ieromonah din [m-rea] Stelea (grecește)

[pe verso]:

Zapisul lui Costandin pentru loc.

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

130

1701 ianuarie 8. [București].

Ianache cojocarul, feciorul lui Iane bărbierul, vinde lui Cârstea cojocarul o prăvălie, cu loc cu tot, situată «în fața uliții ce să zice la Puțul Turcului», pentru 77 taleri. (Original).

Adică eu Ianache cojocarul, sin Iane bărbierul, scriu și mărturisesc cu acesta al meu zapis să fie de bună credință la mîna dumnealui jupîn Cârsti cojocar, cum să știe că eu de a mea bună voie m-am tocmît cu dumnealui de i-am vîndut o prăvălie cu loc cu tot. Care prăvălie iaste alătura cu locul mănăstirei Cernicăi vornicului, pe den dos, iar în fața uliții pă den sus iaste alătura cu prăvălia cumnată-mieu Nicăi, însă în fața uliții ce să zice la Puțul Turcului, care prăvălie mi-au fost și mie rămasă de la părinții mei. Și o am vîndut eu de a mea bună voie, fără nici o silă, și cu știrea tuturor oamenilor mei și a rudeniilor care vor iscăli mai jos. Și o am tocmît drept bani gata taleri 77, să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veaci, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dăruî. Și cînd s-au făcut această tocmeală fost-au mulți boiari mărturie care vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință am scris cu eu mîna mea și iscălit mai jos, ca să se crează.

Ghenarie 8, 7209 [1701].

Gheorghic sin Bădecăi, martor

Az Ianache cojocar sin Iane bărbierul

Eleftere sin Ene

Eu Ghinea bărbierul sin Vălsiu

Eu Nica sin popa Nica, martor

Eu Ilie cojocar, martor

X Constandin Buzescu, martor

Cărstea cojocar, martor

Marzania

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXC—2.

Original. stare potrivită, puțin rupt.

131

1701 martie 2. [București].

Lazăr abagiul împreună cu soția lui Aspra vînd cumnatului lor Ilie cojocar, ginerele lui Prodan abagiul, mai multe locuri de prăvălie « care sînt în colțul zidului domnesc », cu 45 taleri. (Original).

Adecă cu Lazăr abagiul, gincirile lui jupîn Prodan abagiul, dănpreună cu jupîneasa mea Aspra, făcut-am acesta al nostru zăpis la mîna dumnealui jupînului Ilie cojocar, iar ginere lui jupîn Prodan abagiul, cum să știe că i-am vîndut un loc dă prăvălie dat dă zestre și alt loc iar dă prăvălie de cumpărătoare, care sînt iar pe lîngă dumnealui; care sînt în colțul zidului domnesc, alături pă lîngă locul jupînului Dumitru abagiul, ginerele Bulucii.

Și să știe că am tocmnit aceste două locuri dă prăvălie, dă bună voie, drept taleri 45; și acești bani i-am luat noi toți în mînă, bani gata. Deci pentru accia am dat dumnealui moșia să-i fie stătătoare dumnealui și jupîneasci dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Iar dă s-o întîmpla vreo gilceavă, să avem a trage tot noi.

Și cînd s-au făcut acest zăpis fost-au mulți neguțători mărturii care își vor punea iscălitura și degitele mai jos, ca să să crează.

Martie 2, vă leat 7209 [1701].

† Neagul abagiul, martor

† Eu Lazăr abagiul și vînzător

† Eu jupîneasa dumnealui Aspra

† Eu Enache sin Preda, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVIII—2.

Original. stare bună, scriere neregulată; semnele care precedează iscăliturile n-au semnificația punerii de deget.

132

1701 iulie 6. București.

Iane, ginerele popii Nica clisiariul, vînde cumnatului său Radu un loc de două prăvălii, în ulița bisericii Răzvan, pe care îl primise de zestre după soția sa Păuna. (Original).

† Adică eu Iano, ginerele popei Nicăi, denpreună cu jupâneasa mea Păuna, fata popei Nicăi, dat-am zăpisul meu la mîna dumnealui cumnatu-mieu Radu-

lui, ca să fie de buna credință, cum să știe că am făcut cu dumnealui tocmeală dă i-am vândut un loc aici în București de doază prăvălii stânjeni 4 pol în lat și în lungu iar stânjeni 13 pol. Care loc iaste la ulița bisericii lui Răzvan, de dă cu capul în uliță, între cumnatu-mieu Pătru și între cumnatul Apostol. Carele acest loc mi-au fost dat și mie de zestre, dat de socru-mieu popa Nica clisierul domnescu.

Deci eu acest loc l-am vândut de a mea bună voia și cu voia jupănesii mele și cu știrea tuturor cumnaților miei. Deci ca să fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și când am vândut acest loc fost-au mulți oameni buni și preoți care vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Și eu pentru mai adevărată credință am pus pecete și am iscălit cu mâna mea. Și am scris eu Costandin, snă popii Nicăi, clisierul cu zisa dumnealor.

Iunie 6 dni, leat 7209 [1701].

Și acestu loc s-au vândut drept taleri 50.

Eu Iane gincirile popei Nicăi cliserul

Eu Păuna fata pope[i] Nicăi cliseriul

Eu pop[a] Bogdan, mărturie

[pe verso]:

Zapisul cumnatului Iano.

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; frumoasă pecete inelară, octogonală, în fum, a lui Iane; pecete mică inelară, motiv floral, a Păunei soția lui Iane.

133

1701 decembrie 1. București.

Tudorache și frații săi, feciorii lui Tudori neguțătorul, vînd niște case lui Mihu neguțătorul «lingă zidul grădinii domnești», cu 370 taleri. (Original).

Adecă eu Tudorache dempreună cu frații miei, anume Gherghe i Dumitrașco ce sîntem feciori lui Tudori neguțător de aici den București, scriem și mărturisim cu acestu al nostru adevărat zapis, ca să fie de mare credință la mîna dumnealui jupînelui Mihul neguțătorul, cum să știe că avînd eu niște case aici în București ce sînt lingă zidul grădinii domnești, dăspre apusul soarelui. Inșă pămîntul acestor case îmi iaste de la părinți care și ei l-au cumpărat după la unii și după la alții, precum dovedescu în niște scrisori vechi. Iar casele ce sînt le-am făcut eu cu multă cheltuială, și tot le-am ținut și le-am stăpînit pe seama mea, cu bună pace.

Iar cînd au fost acum în zilele prea luminatului nostru domn Io Costandin Băsărab vocvod, cu de a mea bună voe, și cu știrea fraților mei ce mai sus sînt numiți, de nimenilea silit, fiindu-mi aceste case cu locul lor vinzătoare,

făcut-am tocmeală cu dumnealui jupînul Mihul de i le-am vîndut, în preț drept bani gata taleri 390.

Care case sînt pre den sus alătura cu locul și casele jupîneasei Alixandrei ce o ține Costandin Botezatul, și pre den jos alătura cu locul și casele lui Pătru stolnecul Caramalăul, iar despre fundul grădinii să loveaște cu locul mănăstirii Radului Vodă unde au făcut jupîneasa Creața case, și cu locul Aftimii care o au ținut pe Paraschiva zlătarul.

Și după tocmeala ce am făcut cu dumnealui, am luat acești bani, suma cît scriu mai sus, toți gata și deplin în mîinile meale. Drept aceia și eu încă am dat două scrisori vechi de cumpărătoarea părinților, dempreună și cu acest adevărat zăpis, toate la mîna dumnealui, ca de acum înainte să ție dumnealui și să stăpînească aceste case și cu tot pămîntul curții și al grădinii cît ține îngrădișul, să-i fie dumnealui moșie stătătoare și coconilor cîți dumnezeu îi va dărui, neclătită în veaci.

Pentru că am vîndut cu știrea fraților miei și a tuturor rudeniilor și a vecinilor den sus și den jos.

Și la această tocmeală întimplatu-se-au multe obraze de cinste, adecă neguțători și alți oameni buni, cari mai jos s-au iscălit mărturii. Cît și eu pentru mai adevărată credință am întărit zăpisul acesta cu pecetea și am iscălit cu mîna mea, denpreună cu frații miei, ca să să crează.

Și am scris eu Isar logofăt cu voia și cu învățătura jupînului Tudorache.
Dechemvrie 1, leat 7210 [1701].

(zece subscrieri grecești indescifrabile).

† Neacșul căpitan, mărturie

† Az Radul căpitan, martur

† Ion, mărturie

Eu Constandin, cu femeia mea Lixandra, mărturie

Academia R.P.R., LXIX—123.

Original. stare bună, frumoasă pecete inelară.

1702 februarie 28. București.

Popa Bogdan, feciorul preotului Nica clisiar domnesc, dăruiește părintelui Iosif clisearul și Stanciului logofăt un loc sterp de trei prăvălii, alătura cu podul cel mare ce merge la Tîrgul-de-Afară și vecin cu via mănăstirii Stelea, pentru anumite servicii și ajutoare ce a primit din partea lor. (Original).

Adecă eu popa Bogdan, sin popii Nicăi clisiarul domnesc, dat-am al meu zăpis ca să fie de bună credință la mîna sfinției sale părintelui Iosif clisiarul și a Stancului logofăt precum să să știe că avînd eu multă căutare de către sfinția sa părintele Iosif și de cătră Stancul logofăt mai denainte vrcame și acum la trebile meale de care și eu cu alt neavînd cu ce a căuta pre

sfinția sa părintele Iosif și pre Stancul logofăt, precum m-au căutat ei, fără decit am socotit pentru Dumnezeu și pentru sufletul meu și al părinților miei, de am dat și dăruit sfinției sale părintelui Iosif, și Stancului logofăt, loc sterp de trei prăvălii aici în București care iaste pre din jos alături cu podul cel mare care merge la Tîrgu-de-Afară și pă despre gardul vici mănăstirii Stelii, drept unde să despart ulițele pre lângă prăvăliile jupinului Pătru abagiului, în lat stînjeni 5 și în lung stînjeni 7, din 8 prăvălii ce am răscumpărat de la Anastasie Verioti care i le-am fost vîndut văru-mieu Șerban *sin* Ion logofăt *za* visterie, ca să fie sfinției sale părintelui Iosif și Stancului logofăt de moștenire și stătător în veaci, să-și facă prăvălii au ce vor vrea, iar nouă și părinților noștri veacinică pomenire.

Pentru că dintru al meu dumnezeesc gînd și cu știrea și voia fraților mei și a rudeniilor mele mi-am făcut pomeană de am dat și am dăruit acest loc de prăvălii ce scrie mai sus. Și ne-am luat și numele noastre și ale părinților noștri scrise ca să le pomenească la sfînta liturghie cît va trăi. Iar cine din frații mei au din tot neamul meu s-ar scula cu gîlceavă, ca să strice această pomeană, să fie blestemat de Dumnezeu și de toți sfinții ai sfintelor soboară 7. Așijderea după scrisoarea noastră să-și facă carte domnească de întărire și cartea părintelui vlădicăi cu blestem, ca să ție cu pace.

Și cînd am făcut acest zapis fost-au mulți boiari mărturii carii s-au iscălit mai jos. Și eu pentru mai adevărată credință și pentru întărirea zapisului aceștia, am iscălit mai jos, cu mîna mea, ca să să crează.

Și am scris cu popa Nicola *ot* Mitropolie, cu învățatura popii Bogdan.
Februarie 28 *dni*, leat 7210 [1702].

Eu popa Bogdan

Eu Gherghe *brat ego*

Eu Vasilca presvitera *ego* popa Bogdan

† Eu Constandin *brat* popei Bogdan

† Eu Nica *brat* popei Bogdan

† Eu Pătru abagiul *zet* popei Nicăi

Eu Șarban *sin* Ion logofăt

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., GCXXIV—1.

Original. stare bună, scriere frumoasă, iscălituri interesante.

1702 iulie 6. Mogoșoaia.

Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește și întărește mănăstirii Sf. Sava, ce este «veche și slabă și stricată de tot», un loc cu prăvălii și case pe el în mahalaua Scaunelor și niște vii în dealul Mitropoliei din București, ce fuseseră proprietăți ale lui Sterie lumînăriul ai cărui urmași se prăpădiseră. (Copie).

Davat gospodstvo-mi sie povelenie gospodstvo-mi sfintei și dumnezeștii mănăstiri din orașul domnii mele, în București, unde este hramul Stii Sava ce este

inchinată sfintei cetăți Ierusalimului unde este mormîntul al dumnezeului și Mintuitorului nostru Is. Hr; și părintelui Daniil egumenul și tuturor călugărilor cîți vor fi lăcuitori la această sf. mănăstire.

Ca să fie sfintei mănăstiri un loc aici în oraș, în București, în mahalaua Scaunelor, de care în lung din ulița Scaunelor în dos pînă în cealaltă uliță stînjeni 16; și în lat de jos din Micul Brașoveanul pînă în Grozea neguțătorul stînjeni (*loc liber*) și cu 4 prăvălii ce sînt pre acest loc lingă uliță și cu pivnița în rîndul prăvăliilor și cu casele ce sînt în dosul prăvăliilor. Și niște vii în dealul Mitropoliei în București ce sînt pre lingă viile sftei (sfîntiei) sale părintelui Vlădicăi și pre lingă viile popei Radul cel domnesc. Pentru că acest loc cu prăvăliile, cu pivnița cu casele, cu viile, ce scriu mai sus, fost-au a lui Sterie lumănărarul și murind Sterie lumănărarul i-au rămas numai 2 copii mici; și mult puțin ce au avut ei au rămas tot pre seama domnească să stea pînă se vor face copi[i] mari.

După aceia întîmplîndu-se de au fost moarte foarte grea de ciumă în orașul București și fiind acei doi copii, ai lui Sterie lumănărarul șezători în București. (*lipsă un pasaj*) lui Sterie Lumănărarul, ei n-au vrut să poarte grijă, să ia pre copii să-i scoată din boală și din moarte ce au fost în oraș, afară la țară. Și au lăsat pre copiii lui Sterie în București și fiind foarte moarte grea au murit amîndoi copiii de ciumă.

Deci domnia mea văzînd că nepoții lui Sterie lumănărarul au fost oameni răi, netemători de dumnezeu și pismătăreți, că au lăsat pre copii în oraș, întru acea boală năpraznică, întru anadinsul, de au murit ca să le stăpînească ce le-au rămas de la părinții [lor], domnia mea nu i-am îngăduit să stăpînească, ci am luat acest loc cu casele, cu pivnița, cu prăvăliile și cu via de la mîna lor. Și am socotit domnia mea împreună cu toți cinstiții și credincioșii boierii domniei mele, cei mari, de am [dat] sfintei mănăstiri Sf. Sava căci, că, și mănăstirea Stii Sava fiind veche și slabă s-au stricat de tot, și s-au dat bani de ai lui Sterie lumănărarul de s-au zidit a doua oară din temelie ei, ca să-i fie lui Sterie lumănărarul și părinților lui și copiilor lui de veci pomenire.

Drept aceea i-am dat domnia mea această carte a domniei mele Stii mănăstiri Stii Sava și părintele (*sic*) Daniil egumenul ca să aibă a ținea și a stăpîni acest loc cu prăvăliile, cu pivnița, cu casele și cu viea din dealul Mitropolii de la București, cu bună pace de către nepoții lui Sterie lumănărarul, căci, că acestea toate sînt cîștigate și făcute din ostăneala lui Sterie lumănărarul. Iar de ar scoate nepoții lui Sterie lumănărarul niscare cărți, au zapise, la vreo judecată pentru acest loc cu prăvăliile, cu pivnițele, cu casele și pentru vie să nu li să ție în seamă, ci să ia de la mîna lor și să dea la mănăstire la Stii Sava. Pentru multa a lor răutate și nepurtare de grijă copiilor am luat domnia mea și am dat pentru sufletele lor la sf. mănăstire.

Și am întărit domnia mea cartea aceasta cu tot sfatu și credincioși boierii divanului domniei mele: Costandin Știrbei *vel* ban, i Șerban Cantacuzino *vel* vornic,

i Șerban *vel* logofăt, i Toma Cantacuzino *vel* spătar, i Șerban Bojoreanu *vel* vistier, i Radu Golescu *vel* clucer, i Ștefan Cantacuzino *vel* postelnic, i Ianache Văcărescu *vel* paharnic, i Șerban *vel* stolnic, i pan Negoescu *vel* comis, i Iorgu *vel* sluger, i Constandin Corbeanul *vel* pitar și ispravnic Barbu Brăiloiu *vel* logofăt.

Și s-au scris cartea acum intru al nouăsprezecelea ani din domnia domnii mele, la conac la Mogoșoaia, de Ionașco logofețelul za Divan.

Iulie 6, leat 7210 [1702].

Barbul Brăiloiu vtorî logofăt, procit.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, VI—1.

Copie din 28 aprilie 1848 «scosă întocmai din condica ce se află în Canțelaria Iconomii Casii Sfinte».

136

1703 august 18. București.

Andronache, feciorul lui Radeș săpunaru, vinde lui Ștefan rachieru o parte din locul dimprejurul casei, ce dă în podul Uliții celei Mari, pentru 100 taleri. (Original).

Adecă eu Andronache, sin Radeș săpunariu den București, denpreună cu fămeia Stoicăi, scriu și mărturisesc cu acesta al meu adevărat zapis ca să hie de mare credință la mîna dumnealui Ștefan rachiarul, precum să să știe că den tot locul ce iaste împrejuru casii meale ce am de la părinții mei, am vîndut dumnealui o parte de pămînt de pre ulița ce iaste despre casele Sterii ce au fost lumănărariu, care pămînt îmi iaste de cumpărătoare de părinții mei de la Ianoș armaș și de la fămeia lui Negrita.

Insă și seamnele pre unde iaste vîndut să [să] știe, den colțul grajdului ce iaste despre jupînul Necula pînă într-o proptea ce iaste pusă în colțul grajdului despre jupînul Necula și den proptea pînă în gardul jupînului Cărstii și alătura cu locul jupînului Cărstii pînă în podul uliții cei mari și pre lingă pod pînă în gardu locului ce au fost al Popescului. Și de acolo pă unde vine gardul micu pînă înaintea preumblării și den gard dă iar în colțul grajdului ce iaste despre grădină.

Și am tocmit cu dumnealui acest pămînt în lung și în lat pre seamnele ce s-au zis, drept bani gata taleri o sută. Și după tocmeala ce am făcut, am luat acești bani toți gata și deplin de la dumnealui în mîinile meale, vinzînd cu știrea tuturor rudeniilor meale și a vecinilor, den sus și den jos. Și cum ca să-i fie acest pămînt stătător dumisale, datu-i-am și acest al nostru zapis în mîna dumnealui ca de acum înainte să ție și să stăpînească acest pămînt cu bună pace; să fie dumnealui, coconilor, nepoților, strănepoților stătător și ohabnic în veci.

Și la această a noastră tocmeală întâmplatu-se-au preoți și alți mulți oameni buni, mărturii, cari mai jos să vor iscăli. Iar cît pentru mai adevărată credință întărit-am zăpisiul acesta puindu-ne degetele în loc de peceti și numele noastre, ca să să crează.

Și am scris eu Isaia logofăt, cu învățătura lui Andronache.

Avgust 18, leat 7211 [1703].

Eu Andronache

† Eu Stoica

Cărste cojocar, mărturie

† Eu popa Zota ot biserica de la Scaune, mărturie

Eu popa Teodosie, mărturie, i brat popa Coman

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—2.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

137

1703 septembrie 15. București.

Andrei Piteșteanul cu soția sa Nicoara vînd lui Ene, nepotul lui Iorga, un loc de casă în mahalaua biserica Doamnei numită și Dintr-o Zi, cu 40 taleri. (Original).

Adecă eu Andrei Piteșteanul, den București, împreună cu fămcaia mea Nicoara făcut-am acesta al meu zăpisi ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupînului Iane nepotul jupînului Iorgăi, cum să să știe că i-am vîndut locul casei noastre den București, cu pimnița și tot locul împrejur cît am ținut noi și cît iaste îngrădit, însă în mahalaoa de la biserica Doamnei ce să cheamă Dentr-o Zi, drept bani gata taleri 40.

Și o am vîndut noi dă a noastră bună voe fără dă nici o silă, cu știrea tuturor vecinilor, ca să-i fie dumnealui moșie în veac, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu i va dărui.

Și am luat noi acești bani toți gata în mîinile noastre, și la tocmeala noastră cînd am vîndut, și am luat acești bani, fost-au de am pus mulți boicri și oameni buni mărturie care să vor iscăli mai jos, precum și noi pentru mai adevărită credință încă ne-am pus mai jos numele și degetele mai jos, ca să fie de mare credință.

Și am scris eu Radul dascăl cu zisa lor.

Septemvrie 15, leat 7212 [1703].

† Eu Andreiu slujitor Piteșteanul, den București, împreună cu fămcaia mea Nicoara.

Dimitrie postelnic Perișan

Eu jupineasa Anica Perişanca
Eu Dimien vecin, martur
Popa Ghidul martor *ot tam*
i popa Dumitru *ot tam*, martur
Eu Gheorghită armaş vecin, martur
Eu jupin Pătru abagiul, martor

Eu David Corbea scoţind pre Ghierghi din locul unde i-au fost casa,
i-am dat aceşti taleri 40, ce scrie mai sus, de au dat pre acest loc, drept
aceiaia mărturisesc.

Academia R.P.R., XII—213.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; o semnătură grecească indescifrabilă.

138

1703 septembrie 15. Bucureşti.

*Popa Mitrea de la biserica Dintr-o Zi vinde o casă jupînului
Iane cupeţul, în mahalaua bisericii, cu 47 taleri. (Original).*

Adecă eu popa Mitrea de la besearca Dintr-o Zi scris-am acesta al meu
zapis ca să fie de bună credinţă la mina jupînului Iane cupeţ, cum să ştie
că i-am vîndut o casă de aici, den Bucureşti, de la mahalaoa besearcii, cu tot
locul cît iaste îngrădit, drept taleri 47. Şi o am vîndut de a mea bună voe,
cu ştirea tuturor vecinilor, ca să-i fie dumnealui moşie stătătoare.

Şi la tocmeala noastră, cînd am vîndut această casă şi am luat aceşti bani,
şi am făcut această scrisoare, fost-au de am pus mulţi oameni buni mărturie,
anume carii să vor iscăli mai jos.

Şi eu pentru mai adeverită credinţă am iscălit mai jos cu mina mea,
ca să crează.

Şi am scris eu Radul dascălul, cu zisa lor.

Septemvrie 15, leat 7212 [1703].

† Az popa Mitrea am iscălit cu mina mea

† Az popa Ghiorghic, martor

† Matei logofăt

† Drăghici postelnic Perişan

† Az Năstasescul [?] vecinul, martor

[pe verso următoarea însemnare]:

Zapis popii Mitrîi pentru casa de aici dăn Bucureşti.

Academia R.P.R., XII—244.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

1704 martie 26. București.

Clucerul Tudosie, feciorul lui Trifan armașul, vinde casele sale lui Radu Dudescu, pentru 370 taleri. (Original).

Adecă eu Tudosie, *snă* Trifan armașu, dat-am acesta al meu adevărat zapis la mîna dumnealui Radului Dudescu *vel* căpitan *za* margine ca să fie de bună credință, precum să știe că eu din bună voia mea m-am tocmnit cu dumnealui de i-am vîndut dumisale casele mele din București, cu grădina eu locul cît ține îngrădișul, care case și loc îmi sînt și mie de cumpărătoare de la Stoica feciorul lui Ivan călărașul și de la Cărstina muiarea lui Ivan, soacra lui Apostol vornicul.

Și i-am vîndut dumnealui de a mea bună voe, drept bani gata taleri 370; și am luat acești bani toți gata și deplin în mîinile mele. Drept aceea i-am dat acest al meu zapis ca să ție și să stăpîncască această casă cu grădina și cu locul cît ține îngrădișul, cu bună pace, să-i fie dumisale moșie stătătoare și obabnică în veaci. Și i-am dat dumisale și zapisele ceale vechi ce am avut pentru aceste case și loc de cumpărătoare, la mîna dumnealui.

Și la tocmeala noastră fost-au mulți boiari mărturii carii s-au iscălit; și eu pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos cu mîna mea, ca să se crează.

Martie 26, leat 7212 [1704].

† Tudosie *sin* Trifan clucer

Stroe Leurdeanu *vel* vornic, mărturie

Șarban *vel* vistiari, mărturie

Costandin *vel* clucer Știrbei, mărturie

Șerban *vel* stolnic, mărturie

Gheorghie *vel* comis [?], mărturie

Costandin *vel* pitar, mărturie

Ivașco Breazoianu *vel* șătrar, mărturie,

[pe verso]:

Zapisul lui Tudose *snă* Trifan armaș pentru locul ce au vîndut la București.

Academia R.P.R., XII—218.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

1704 mai 1. [București].

Crăstea ceașul vinde jupînului Andreica o casă în mahalaua lui Popa Gheorghie, lîngă biserică, pentru 37 taleri și jumătate. (Original).

Adecă eu Crăstea ceaș Ceavdar făcut-am zapisul meu ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupîn Andreicăi, precum să știe că i-am vîndut

dumnealui o casă aici în mahalaua popei lui Gheorghie, lângă biserică, drept bani gata (*loc liber*) taleri 37 *pol*. Și o am vîndut de a mea bună voce, și cu știrea tuturor vecinilor, ca să-i fie dumnealui stătătoare, lui și coconilor.

Și cînd s-au făcut acest zapis au fost buni oameni martori cari vor iscăli mai jos. Și pentru mai adevărată credință am iscălit și eu mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu popa Gheorghie cu zisa lor.

Mai 1, leat 7212 [1704].

Iar cu toată cheltuiala s-au făcut taleri 18.

† Eu Crăstea ceaș

† Eu Matei scutelnic, martor

† Eu Ion Cazacu, martor

† Eu Neagul, martor

† Dobre croitor, martor

† Eu Dumitru scutelnic, martor

† Eu Preda Cazac, martor

† Eu Bratul Cazac, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXVI—1.

Original, îngălbenit de vreme și deteriorat din cauza umezelii, rupt la îndoituri.

141

1704 mai 18. București.

Andreica vinde casa ce o cumpărase de la Crăstea ceașul, paharnicului Constantin cu 50 taleri și jumătate, obținînd un cîștig de 13 taleri. (Original).

† Adică eu jupîn Andreica făcut-am zapisul meu ca să fie dă bună credință la dumnealui păharnicul Costandin, precum să să știe că i-am vîndut o casă aici, în București, drept bani gata taleri 50 *pol*, care casă am luat și eu de la Crăstea ceașul pentru o datorie. Și i-o am vîndut dumnealui de a mea bună voce cu știrea vecinilor ca să-i fie dumnealui stătătoare. Și cînd s-au făcut acest zapis au fost oameni buni martori. Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu popa Ghiorghie cu zisa lor.

Mai 18, leat 7212 [1704].

Az Andreica

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXVI—2.

Original, deteriorat, cerneala cam ștearsă.

1704 septembrie 5. [București].

Lefter, feciorul lui Ene, împreună cu soția sa Bălașa și cei trei feciori ai lor vînd lui Cega seimeanul o prăvălie în Ulița Bărbierilor, pentru 92 taleri. (Original).

Adecă eu Lefter împreună cu fămeia mea Bălașa și cu feciorii mei anume Iorga și Ion, i Mihai, făcut-am zapisul nostru la mîna Cegăi, precum să să știe că i-am vîndut dumnealui o prăvălie în Ulița Bărbierilor, de bună voia mea, drept taleri 92, ca să fie dumnealui stătătoare și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, în veaci.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulți oameni buni mărturie cari să vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Și noi pentru adevărată credință ne-am pus (*loc rupt*) și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Și am scris (*loc rupt*) Dumitru, cu zisa dumnealor.

Septemvrie 5 zile, 7213 [1704].

† Eu Lefter *sin* Ene

† Eu popa Stan *ot sventi* Gheorghie, martor

† Ion *sin* Lefter

† Mihalache

† Iorga *sin* Lefter

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIII—1.

Original, putred și rupt în cîteva locuri, totuși ușor de reconstituit, scriere frumoasă.

Mi se pare foarte curios faptul că în aceeași zi Lefter face două acte de vînzare pentru una și aceeași prăvălie, unul către Cega seimeanul și altul către Ignatie și soția sa Maria. Aceasta dovedește o excrocherie sau o abilitate pentru a urca prețul de vînzare al prăvăliei. (A se vedea și celălalt doc. din 5 septembrie 1704).

1704 septembrie 5. [București].

Lefter, feciorul lui Ene, împreună cu soția sa Bălașa și cei trei feciori ai lor vînd lui Ignat și soției sale o prăvălie în Ulița Bărbierilor, pentru 92 taleri. (Original).

Adecă eu Lefter împreună cu fămeia mea Bălașa și cu feciorii mei anume Iorga și Ion și Mihai făcut-am zapisul nostru la mîna lui Ignat și a fămeii lui Maria, precum să să știe că i-am vîndut dumnealui o prăvălie în Ulița Bărbierilor, de bună voia mea, drept taleri 92, ca să fie dumnealui stătătoare și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui în veaci.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulți oameni bună mărturie care să vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Și noi pentru adevărată credință ne-am pus degetul și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu popa Dumitru, cu zisa lor.

Septemvrie 5, 7213 [1704].

Eu Lefter *sin* Ene

Eu popa Stan *ot* sventi Gheorghie, martor

Eu Mihalache

Eu Ion *sin* Lefter

Iorga *sin* Lefter

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCIH -1.

Original. rupt în cîteva locuri.

144

1705 ianuarie 15. București.

Stoian tuingiul vinde logofătului Niculai o vie din dealul Bucureștilor, mai jos de Văcărești, pentru 45 taleri. (Original).

Adică eu Stoian tuingiul dat-am scrisoarea mea la mina logofătului Niculai, precum să să știe că i-am vîndut o vie de aici din dealul Bucureștilor, care este den jos de Văcărești, cu știrea tuturor vecinilor noștri și den sus și den jos; însă pă răzor despre schit pînă în vale și pînă în gardul din deal, însă pă cum ar veni răzorul păn mijlocul porții, și pă răzorul despre Șerban trănbițaș, cu cît ar ține gardurile păn căpățiile viei.

Și am vîndut drept taleri 45 pentru că așa ne-am tocmit noi de a noastră bună voie, ca să-i fie dumnealui stătătoare în veci, dumnealui și coconilor dumnealui ciți dumnezeu i-ar dărui.

Și cînd am vîndut această vie [au fost] mulți vecini după împrejur anume pă cum să vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Ghenarie 15, 7213 [1705].

† Eu Stoian tuingiul

† Eu Părvul

† Eu Paraschiva

† Eu Voico

† Az Pană băeș

† Az Șarban trănbițaș

† Az Dumitrașco

Academia R.P.R., I-141.

Original. rupt și pătat de umezeală; scrierea este foarte defectuoasă, multe cuvinte au litere lipsă.

1705 ianuarie 25. [București].

Vasilca, sora popii Nica cliseariul, vinde cumnatului său Petre abagiul un loc de doi stânjeni, lângă celălalt pe care i-l vînduse mai înainte. (Original).

† Adecă cu Vasilca împreună cu fiu meu Șarban și cu noru-me Dumitrana, scris-am zăpisiul nostru ca să fie de bună credință la mîna cumnatului Pătru cum să știe că i-am mai vîndut încă stânjeni 2, în dos, fără locul care s-au vîndut cu zăpis, mai înainte.

Și cîndu l-am vîndut acești 2 stânjeni fost-au 3 boeri mărturie anume căpitanul Toma și portarul Marco și portariul Tănasiu. Care loc l-am vîndut cu prăvăliile mai dănaite vreme, precum este scrie (*sic*) zăpisiul cel vechiu.

Și mi-au dat dumnealui bani gata taleri 6 *pol*, ort 1, pă acești 2 stânjeni în lung și 6 latul și 3 palme, afară den locul ulicioarii și acei 6 stânjeni și palme 3 trec și peste ulicioară până în gardul Ștefanii.

Și noi pentru credința ne-am pus mai jos iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Și am scris cu Șarban cu mîna me.

Ghen.[arie] 25 *dni*, leat 7213 [1705].

Eu Vasilca

Eu Șarban

Eu Dumitrana

† Eu Toma căpitanul za seimeni, hagiul, martor

† Eu Marco portariul, martor

† Eu Tănasiu port.[arul], martor

[pe verso]:

Zăpisiul cumnatului Șarban.

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

1705 martie 17. București.

Oprea căpitanul vinde jupînului Hrizia o casă cu pivniță și grădină, pentru 37 taleri. (Original).

Adecă eu Oprea căpitanul făcut-am zăpisiul meu împreună cu fâmeia mea ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupin Hrizii, precum să știe că i-am vîndut dumnealui o casă aicea în București, drept bani gata taleri

37; însă casa cu pînă și cu grădinile ei și cu ce s-ar afla împrejurul ei. Și o am vîndut de a mea bună voe și cu știrea tuturor vecinilor dimprejur ca să-i fie dumnealui stătătoare cîtu-i va dărui Dumnezeu zile.

Și cînd s-au făcut acest zapis au fost oameni buni cari să vor iscăli mai jos. Și pentru mai adevărată credință am iscălit și eu mai jos, ca să să crează. Și am scris eu popa Gheorghie cu zisa lor.

Measița martie 17, leat 7213 [1705].

- † Eu Oprea căpitan, vînzător
- † Eu Lazăr stegarul agese, martor
- † Eu Dobre Lefter, martor
- † Eu jupînul Oprea sluger, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—8.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran

147

1705 mai 27. București.

Neguțătorul Apostol Criteanul face schimb cu Damaschim episcopul Buzăului, dîndu-i șapte țigani pentru niște locuri de casă din București pe care episcopia le avea drept danie de la Colțea fost mare clucer. (Original).

Adecă eu jupînul Apostol neguțătorul dat-am acesta al meu zapis ca să fie de bună credință și stătătoriu la mîna sfinției sale părintelui chir Damaschin episcopul ot sfînta episcopie ot Buzău, și a tot soborul, cum să să știe că am avut tocmeală cu sfinția sa pentru niște locuri de casă ce sînt în oraș în București. Care locuri au fost date danie sfintei episcopii ot Buzău de dumnealui Colțea *biv vel* clucer. Deci sfinția sa neavînd nici un folos de acel pămînt și nouă trebuindu-ne să ne facem căscioare pre dînsul, ne-am tocmît cu sfinția sa, nu cu bani, ci i-am cumpărat sfintei episcopii 7 suflete de țigani. drept bani taleri 120, de la jupîncasa Păuna fata lui Ștefan căpitan, precum scrie și zapisul de cumpărătoare scriși țiganii anume, care zapis este la mîna sfinției sale. Pentru aceasta am dat zapisul meu sfintei episcopii ca să fie acei țigani stătători în veaci, precum și nouă moșia.

Și pentru credință am iscălit mai jos numele meu, ca să să crează. Aceasta scriem.

Mai 27 dni, leat 7213 [1705].

Udrea *vel* pitar Doicescul snă Colții cluciar.

Apostol Criteanul

Și am scris eu Ion logofăt ot episcopie, cu zisa dumnealui.

Original, bună stare, hirtie cu filigran. Frumoasă și interesantă semnătură grecească a episcopului Damaschin urmată de alte două semnături grecești indescifrabile.

148

1705 iulie 6. [București].

Constantin Basarab Brîncoveanu scrie celor 6 boieri ce sînt orînduiți să aleagă moșia unde au stat niște oameni ai lui Radu Dudescu ce are pricină cu mitropolitul Theodosie care spune că moșia este a mănăstirii Mărcuța. (Original).

Milostieiu bojiei Io Costandin voevod, i gospodin pisah gospodstvo-mi vouă 6 boiari care sînteți luați adeveratori pre răvașul domnii de sfinția sa părintele vlădica chir Theodosie mitropolitul țării, și de boiarul domnii mele Radul Dudescu biv vel căpitan za margine. Cătră aceasta vă fac domnia mea în știre, în vreme ce veți vedea această carte a domnii mele și cu sluga domnii mele anume (loc liber) vtori portar, iar voi să căutați cînd va fi la zi și la soroc să vă strîngeți toți deplin și să meargeți unde au șăzut niște oameni ai boiarului domnii mele Radul Dudescu, din jos de mănăstirea Mărcuții care iaste schit la Mitropolie. Și au mers călugării de la mănăstirea Mărcuții, cu zisa părintelui vlădicăi, de au dat foc caselor, de au ars, zicînd că acolo iaste moșia mănăstirii Mărcuții.

Să faceți adeverință, să vedeți acolo a cui iaste moșia, iaste a mănăstirii Mărcuții, au iaste a boiarului domnii mele Radului Dudescu din moșia dumisale de la Dudești. Și pe cum veți adevera voi, cu ale voastre suflete mai pe dreptate, să le dați scrisorile voastre la mîinile lor, să nu mai fie gilceavă întru dînșii.

Tolico pisah gospodstvo-mi.

Iulie 6 dni, leat 7213 [1705].

149

1705 iulie 16. [București].

Constantin Basarab Brîncoveanu orînduiește 6 boieri să caute și să adeverească «cu a lor suflete» hotarele moșiei Dudești a boierului Radu Dudescu, de hotarele moșiei m-rii Mărcuța, schitul Mitropoliei. (Original).

Să să știe boiarii adeveratori ai sfinții sale părintelui vlădicăi chir Theodosie mitropolitul și ai boiarului domnii mele Radul Dudescu biv vel căpitan za

margine, boiarii anume (*loc liber două rînduri, punctate*) ca să caute acești 6 boiari să adevereze pentru moșia unde au șezut niște oameni ai boiariului domnii mele Radul Dudescul, din jos de besearica Mărcuții care iaste schit la Mitropolie. Să vază a cui iaste moșia acolo unde au șăzut acești oameni, pentru că au mers călugării de la Mărcuța, cu zisa părintelui vlădicăi de au dat foc caselor acelor oameni, de au ars, zicînd că pe acolo iaste moșia mănăstirii Mărcuța.

Deci să meargă să adevereze, a Mărcuții iaste moșia pe acolo au a boiariului domnii mele Radul Dudescul din moșia dumnealui de la Dudești. Și pe cum vor adevăra acești boiari, cu a lor suflete, mai pe dreptate, să facă și scrisori pe la mîinile lor să nu mai aibă gâlceavă întru dînșii.

Și zisa mea este (*loc liber*) vtori port.[ar]. *I is./pravnic/ saam reci gospodstvo-mi.*

Iulie 16 dni, leat 7213 [1705].

Academia R.P.R., XII—243 a și 243 b.

Original. foarte bună stare, hîrtie cu filigran.

Ambele documente au cuprinsul absolut identic.

150

1706 februarie 2. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește mănăstirii Ioan Botezătorul moșia Grozăvești din apropierea orașului, cu trei roate de moară și patru sălașe de țigani, ce au fost mai înainte ale răposatului clucer Radu Păușescu. (Original).

Intru Hs. dumnezeu bun credincios și de Hs. iubitoriu, și însuși țiitoriu, creștin Costandin Basarab voevod cu a lui dumnezeu milă biruitoriu și domnitoriu a toată Țara Ruminească.

Dat-am acest cinstit hrisov al domnii mele sfintii și dumnezeestii mănăstiri de aici den orașul domnii mele, den București, unde să cinsteaște și să prăznuiaște hramul sfintului și marele proroc înainte alergătoriu Ioan Botezătorul și sfinției sale părintelui Nictarie egumenul și tuturor părinților călugări cîți să vor afla lăcuitori la această sfintă mănăstire, ca să fie sfintei mănăstiri o moșie ce se chiamă Grozăvești ot sud Elhov, care moșie iaste den susul orașului domnii mele Bucureștii, de peste tot hotarul, den hotar pînă în hotar, cu tot venitul ce ar fi, den cîmp, den pădure, den siliștea satului.

Așijderea să fie sfintii mănăstiri, tot într-acest hotar ce s-au zis, Grozăveștii, și trei roate de moară care sînt în apa Dîmboviții, iar cu tot venitul lor ce ar fi.

Și iară să fie sfintii mănăstiri și patru sălașă de țigani anume: Tudoran cu țiganca lui și cu toți copiii și featele lor, însă nume 5 într-acest sălaș; și Necula țiganul cu țiganca lui și cu tot sălașul lui cu copiii și cu fetele, nume 7; și Gherghe

cu țigancă lui și cu toți copiii și sălașul lor, nume 5; și Puia țiganul cu țigancă lui și cu tot sălașul copiii și feate ce au, suflete 8.

Pentru că această moșie ce s-au numit Grozăveștii și cu aceste roate de moară și aceste patru sălașă de țigani fost-au mai denainte vreme de moștenire ale răposatului Radul *biv vel* cluceariu Păușăscul, și întru a lui viață tot au stăpînit cu bună pace, și după a lui petrecanie, în urmă stăpînit-au fiu-său Tănăsie clucearu (*loc șters*) iar cu pace pînă ce și-au dat și el datoria cea de obște. Iară în urma lui rămîind numai o cocoană micșoară anume Stanca care s-au tras den neamul nostru fiindu-ne nepoată de vară primare, și avînd viață pînă la vîrsta căsătoriei ei, după orînduiala cea dumnezeiască, s-au dat la casa ei însă după boiarinul domnii mele Gligorașco postealnicul, fiul cinstitului și credinciosului boiarinului domnii mele Șerban Greceanul *vel* logofăt.

Și după a ei căsătorie, după a lui Dumnezeu voe și poruncă, nici pînă la un an viață ea n-au avut, ci și-au dat datoria cea de obște și s-au îngropat la această sfîntă mănăstire unde și moșu-său și unchiu-său și alte rudeniile ale ei îngopați sînt. Și nerămîindu-i cocononi (sic) au cocoane ca să stăpînească ce ar fi rămas în urma ei, domnia mea am socotit pentru sufletele lor și pentru a lor pomenire, de am dat și închinat la această sfîntă mănăstire ce s-au numit mai sus, toate ceale ce pre anume sînt zise mai sus, ca să fie pre seama sfintei mănăstiri. Și cum ca să fie această danie și închinăciune mănăstirii, stătătoare, nemișcată niciodată, am dat acest cinstit hrisov al domnii mele la sfînta și dumnezeiasca mănăstire ce s-au zis hramul *sti* Ioan Botezătoriu și sfinții sale părintelui Nictarie egumenul și a tot săborul sfintii mănăstiri ca să aibă a ținea și a stăpîni această moșie Grozăveștii și cu trei roate de moară tot într-acest hotar în apa Dîmboviții. Și aceste patru sălașe de țigani, care toate și mai sus numite sînt, cu tot venitul moșiei și al morilor, și cu acești țigani ce s-au zis, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire și întru adăugire și părinților călugări ce să vor afla la acest sfînt lăcaș lăcuiitori întru hrană, iară celor ce dentru voia și porunca dumnezeiască răposați sînt, dentru acest neam, vecinică pomenire.

Și după această danie datu-se-au și toate cărțile cele vechi la mîna sfinții sale părintelui Nictarie egumenul, de care și părinții ce vor fi năstavnici la această sfîntă mănăstire datori să fie a-i pomeni întru ale lor rugăciuni de taine și la sfînta și dumnezeiasca liturghie, ca și lor acestea în veaci stătătoare să le fie.

Intărîndu-se hrisovul acesta cu tot sfatul și credinșii boiarii cei mari ai Divanului domnii mele: pan (*loc șters*), i pan Stroe Leurdeanul *vel* vornic, i pan Șerban Greceanul *vel* logofăt, i pan Mihai Cantacuzino *vel* spătar, i pan Șerban Bojoreanul *vel* vistier, i pan Costandin Știrbeaiu *vel* clucer, i pan Toma Cantacuzino *vel* postelnic, i pan Ștefan Cantacuzino *vel* paharnic, i pan Șerban *vel* stolnic, i pan Gheorghie (*loc șters*), i pan Gheorghie *vel* sluger, i pan Costandin Corbeanul *vel* pitariul (*loc șters*), Radul Căpitanu (*loc șters*) vtori logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în orașul scaunului domnii mele, în București, întru al optsprezecelea ani den domnia domnii mele, de Isar logofetelul den București.

Measița februarie în zile 2, la cursu anilor de la Adam 7214 [1706].
Io Costandin voevoda [m.p.].

Șerban *vel* logofăt *procitenomu*
Radul Cantacuzino *vtori* logofăt *procitenomu*

Academia R.P.R., XIV—27.

Original, rominesc, pergament, stare bună, pecete timbrată; scrierea ștearsă în unele locuri.

151

1706 mai 22. [București].

Coman săpunarul împreună cu soția sa Bălașa vînd clucerului Constantin un loc cu casă pe care și ei îl cumpăraseră de la Ion, fost bucătar la boierul Vergu, pentru 120 taleri. (Original).

Adecă eu Coman săpunariul, împreună cu fămeia mea Bălașa, dat-am zapisul meu la mîna dumnealui Costandin clucer precum să știe că i-am vîndut un loc cu casă, care casă o am fost cumpărat și eu de la Ion bucătariul care au fost bucătar la Vergu. Și o am vîndut și eu dumisale pă bani gata drept taleri 120, care bani i-am luat gata în mîna mea, ci să aibă și dumnealui a stăpîni cu bună pace.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulți megiași și mahalagii care mai jos să vor iscăli.

Și eu pentru adevărată credință am iscălit mai jos și mi-am pus și degetul, ca să să crează.

Mai 22, leat 7214 [1706].

† Eu Coman săpunariul

† Eu Bălașa

† Eu popa Gheorghie ot Lucaci, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXVI—3.

Original, rupt în cîteva locuri, hîrtie cu filigran.

152

1707 iulie 6. [București].

Constantin Basarab Brîncoveanu dă hotărîre în pricina de neînțelegere dintre Maria soția răposatului armaș Gheorghîță și nepotul acestuia Dumitrașco. Printre cele rămase se amintește o casă în mahalaua Dintr-o Zi. (Original).

Milostieiu bojieiu Io Costandin voevod i gospodar zemli Vlahiscoe, davat gospodstvo-mi siiu poveleanie gospodstvo-mi.

Acești fâmei anume Maria, care au fost fâmeia lui Gheorghită armașul, ca să fie în pace de acum înainte de către Dumitrașco nepotul lui Gheorghită armașul pentru că au avut întrebăciune de față înaintea domnii mele la Divan, zicînd Dumitrașco că după moartea unchi-său, lui Gheorghită, ce ar fi rămas mult puțin i să cădea lui să le stăpînescă, nerămîind lui Gheorghită copii cu Maria fâmeia lui. Iar Maria așa s-au jăluit cum că și ea au adus multe zestri în casa lui Gheorghită cînd o au luat pe dînsa fâmeia și le-au stricat și s-au cheltuit în casa lui.

Deci domnia mea așa i-am judecat ca să plătească Dumitrașco toate zestrile Marii cîte nu să află ca să i le dea, și el să stăpînescă ce va fi rămas de la Gheorghită unchi-său. Și după judecata domnii mele mers-au de au prețuit zestrile ceale ce nu s-au aflat, făcîndu-să pînă la taleri 97 ca să dea Dumitrașco, Mariei. Dintr-acești bani neavînd Dumitrașco toți banii gata ca să-i dea, i-au dat casa ce au fost a lui Gheorghită din București, care ieste în mahalaoa Dintr-o Zi, drept taleri 50, ca să o stăpînescă cu pace, iar taleri 47 i-au dat Dumitrașco, Marii bani gata și cu acești i-au plătit zestrile. Și el să stăpînescă moșiile lui Gheorghită armașul ce vor fi rămas. Iar Maria să aibă bună pace de acum înainte de către Dumitrașco nepotul lui Gheorghită, și de către alte rudeni de ale lui, și să-și stăpînescă și casa cu pace pentru că o au plătit cu bani taleri 50 din zestrile ei.

Intr-alt chip să nu mai fie de acum înainte că așa ieste porunca domnii mele.

I is. [pravnic] saam reci gospodstvo-mi

Iulie 6, 7215 [1707].

procit vel logofăt.

[*pe verso*]:

Să să știe — cartea mării sale Costandin Vodă Brîncoveanul.

Colecția Al. Saint-Georges.

Original, stare bună; frumoasă pecete octogonală inelară a domnitorului, în chinovar.

153

1707 iulie 8. [București].

Necula cojocarul împreună cu soția sa Ilina vînd clucerului Constantin un loc din fundul grădinii « ca să facă dumnealui poartă la pod », pentru 12 taleri și o chilă și jumătate de grîu. (Original).

Adecă eu Necula cojocarul, împreună cu fâmeia mea anume Ilina, dat-am scrisoarea mea la mîna dumnealui clucerului Costandin precum să să știe că am vîndut eu Necula dumnealui puținel loc în fundul grădinii care iaste cu pomel, ca să facă dumnealui poartă la pod, stînjani 3, iară despre curtea dumnealui stînjani 8.

Pentru adevărată credință mi-am pus numele mai jos, ca să să crează.

Iulie 8, 7215 [1707].

Eu jupîn Necula cojocar.

Eu Ilina

Eu Mircea

Și am vîndut acest loc ce scrie mai sus drept bani gata, taleri 12, și griu chilo 1 *pol*.

Eu jupîn Ion mătăsar, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXVI—4.

Original. stare bună, hirtie cu filigran.

1707 septembrie 1. București.

Constantin Basarab Brîncoveanul dăruiește mănăstirii Sf. Gheorghie-Nou, ce este închinată la Sf. Mormînt, 900 ducați anual. dintr-un fond depus special la « țeha » Veneției. (Copie).

Io Costandin Basarab voevod din mila lui Dumnezeu domn și oblăduitor a toată Țara Romînească, den toate bunele fapte mai bune și mai folositoare cu adevărat sînt ceale ce adaos folosința cea mai mare la oameni și trupeaște și sufleteaște, într-acest chip sînt bunătățile cele ce se numesc cătră cuvîntul dumnezeescii credință și către însuși Dumnezeu, acelea cu adevărat au începutură și săvîrșite pre însuși Dumnezeu carele iaste bincle cel adevărat.

Pentru aceia dar, cîte bunătăți să fac spre cînstea lui Dumnezeu acelea să cade să le socotim mai mult decît alte toate și pentru aceia trebuie să ne nevoim mai mult și în tot chipul să le lăudăm și să le mărîm și cum vom putea să le întărim cu adeverințe, pentru că ce alt lucru ar fi mai cînstit și mai dumnezeesc afară din ceale ce să fac întru numele lui Dumnezeu și mai vîrtos cu cîte bunătăți facem, ne învață sfînta scriptură să le facem întru slava lui Dumnezeu.

Dintru acestea dumnezeescii lucruri mai mare iaste a ridica cineva și a zidi și a face case sfînte și dumnezeescii lăcașuri și să le închine lui Dumnezeu spre a sa slavă și mărîre și să le dăruiască mării sale cu smerenie de cele ce iară de la Dumnezeu au cîstîgat ca pentru această faptă să îndemneze pre mulți spre dumnezeiasca dragoste.

Drept accia dar, învrednicindu-ne și pre noi Dumnezeu cel milostiv cu stăpînirea pămîntului acestuia a Țării Rumînești, fiind scaunul strămoșilor noștri a Băsărăbeștilor, și cu a sa dumnezeiască milă și pază aflindu-ne în această stăpînire, și văzînd ale lumii aceștia că în toate deșarte și trecătoare și nu rămîne omului nimic alt făr cît numai bune fapte și lucruri ceale ce ar putea rădica spre slava lui Dumnezeu.

Pentru aceea și noi cu slabă putința a noastră pre bogă altele văz și sfinta această biserică a sfântului marelui mucenic și făcător de minuni Gheorghie, care iaste în orașul București, metoh sfântului și de viață dătător mormintului Domnului nostru Isus Hristos, că s-au vechit fiind de multă vreme zidirea ei cît să vedea mai mult pre surpare și fiind și mică biserică și strîmtă și neavînd nici o grijire pã din lăuntru, n-am putut îngădui să vedem în mijlocu unui norod munca aceasta care iaste în ienoria acei biserici, a fi biserică mică ca aceea și fără nici o podoabă și înfrumusețare.

Ci ne-am îndemnat dentru dumnezeiasca dragoste și cu a noastră mică putință am zidit din temelie și am înnoit această sfîntă biserică a marelui mucenic Gheorghie metoh sfântului și dumnezeescului mormînt. Nevoindu-ne de am făcut biserică mare și largă, precum să veade, și pã den lăuntru iar înfrumusețîndu-să cu totul podoabele ceale ce să cuvine, cu candelă, cu sfeșnice, și cu alte arginturi și cu odăjdii scumpe și cu toate ceale ce trebuiesc, ca să să poată bucura cei ce vor intra într-însa spre ruga lui Dumnezeu.

Și nu numai biserică am zidit din temelie și încă și mai înainte chiliile ceale ce sînt pe deasupra cetății împrejur le-am zidit și le-am rădicat precum să văd, ajutîndu-ne la cheltuiala acestor chilii și prea fericitu și prea înțeleptul părintele patriarhul al sfintei țări Ierusalim, chir Dosoftei. Și afară dintr-acestea socotind domnia mea schimbările vremilor care se întîmplă în lucruri omenești dentru întîmplările lumii care de multe ori vin de la bine spre rău și de la norocire spre nenorocire, făcut-am domnia mea ajutor sfintei aceștii case ca să poată păzi și să se ajutoreze spre bună și lăudată stare.

Adecă pus-am domnia mea 30 000 de ducați la țeca a lui sfintu Marcu care iaste la domnia venețianilor, care bani i-am închinat să fie în veci stătători la această sfîntă biserică a marelui mucenic Gheorghie, metoh sfântului mormînt. Întărînd acest hrisov al domniei mele, ca toată dobînda acestor 30 000 de ducați care face într-un an 900 de ducați iar talere fac 810, acești bani să se dea fără nici o îndoială la această sfîntă mănăstire să aibă a lua egumenul care va fi, și să dea dintr-aceștia pe an la 3 efimerii talere 100, și la un cîntăreț talere 100, și la un diacon talere 50, și la un aprinzător de candelă talere 20. Și iar să mai dea la 2 dascăli care să vor afla la școala domnească care s-au făcut la Sfintu Sava, de aici din București, care iaste iar metoh sfîntului mormînt, care biserică este făcută și înnoită dar din osteneala noastră; la acea școală să se dea taleri 300, însă dintr-aceștia să aibă a se dare la dascălul cel mare taleri 200, și la al doilea dascăl taleri 100, care acești doi dascăli cîte învățături vor fi datori să învețe pre ucenici și în ce chip lua-vor învățatură de la patriarșeasca carte a prea fericitului patriarh al sfintei cetăți Ierusalimului și toată Palistina duhovnicescului nostru părinte chir Hrisand (*sic*).

Începînd însă să se dea această plată dascălilor de la leatu de la Hristos 1708 de la luna lui septemvrie 1, iar la preoți care fac slujba bisericii să se dea de la leat 1706 septemvrie 1, iar ceilalți bani dintr-această sumă ce s-au zis

mai sus, cîți vor mai rămînea să se dea la sfîntul mormînt. Însă acești trei preoți care sînt de slujba bisericii lui Sfîntul Gheorghe să fie îndestulați cu această plată care am rînduit să li se dea, și alte cîștiguri să nu mai caute a avea nici să scoată discosul în biserică, de bani pentru dînșii, ci în locul discosului lor să umble discosul săracilor pentru ca mila care dau creștinii ca să se dea săracilor afară, să nu intre în biserică să facă turburare la sfînta rugă.

Acest dar ajutor care ne-a nevoit dentru cît ne-au fost puțința de am făcut aceștii sfîntei mănăstiri după cum arată într-acest hrisov al domniei noastre, pohtim și rugăm pe toți cei ce s-ar întîmpla den mila lui dumnezeu în urma noastră a fi stăpînitori acestui pămînt, au din neamul nostru, au alți străini, să păzească și să ție această danie a sfîntei mănăstiri ce scrie mai sus, nestrucată și neclintită, ca și pre dînșii să-i păzească domnul dumnezeu sub mila sa cea sfîntă. Iar care nu va păzi și se va brodi să facă vreo stricăciune și vreo lipsă din această milă ce scrie mai sus, lăsăm să aibă judecător și platnic pre cel ce-i stă sfîntul Mormînt și în ziua de astăzi la sfîntul Ierusalim domnul nostru Isus Hristos, unde și această sfîntă mănăstire este închinată. Și să fie depărtați unii ca aceia de mila sa cea dumnezeiască și în ceastă lume și în cea viitoare, așjderea și de sfinții noștri, și de nepoți, strănepoți, nimeni să nu se tînză a face vreo stricăciune aceștii mile ce am făcut sfîntei bisericii și sfîntului mormînt și să [să] ferească toți cine să va trage din neamul nostru, și și sfinții și prea fericiții patriarși, și egumenii de la Sfîntul Gheorghe să păzească aceste ce am lăsat mai sus, neclintite și nemișcate în veci, nici să fie volnici a rădica acești bani de la țeca Venetiei, orice păs de mare ar avea sfîntul Mormînt sau Sfeti Gheorghe, ci să stea neclintiți și nemișcați în veci, cum s-au zis.

Că oricare ar face vre-o stricăciune lăsînd să fie și acela supt acest greu blestem ce s-au zis mai sus.

Și am întărit hrisovul acesta cu mărturisirea a iubiților fiilor noștri: Costandin, Ștefan, Radu, i Matei Brancoveni, și a cînstitului și sfințitului bătrînului părintelui nostru și mitropolitului a toată țara chir Theodosie, și a episcopilor țării chir Antim ot Rîmnic și chir Damaschin ot Buzău, și a tuturor cînstiților boierilor Divanului domniei mele: Costandin Cantacuzino biv vel stolnic, și Mihai Cantacuzino biv vel spătar, i Costandin Știrbei vel ban, i Șerban Cantacuzino vel vornic, i Șerban Greceanul vel logofăt, i Toma Cantacuzino vel spătar, i Șerban Bojoreanul vel vistier, i Radu Golescu vel clucer, i Ștefan Cantacuzino vel postelnic, i Ianache Văcărescu vel paharnic, i Șerban Greceanul vel stolnic, și Pană (loc liber), i Pătrașco Brezoianu vel sărdar, i Iorga vel sluger, i Costandin Corbeanul vel pitar, i Grigorie Băleanu vel vornic ot Tîrgoviște, i Iordache Crețulescul vel agă, i Pătru Obedeanul vel armaș, i Barbul Brăiloiul vel logofăt.

Și s-au scris în orașul scaunului nostru București, la al nouăsprezecelea an al domniei noastre, dă Necula logofețelul.

Septemvrie 1 zi, leat de la zidirea lumii 7216 [1707]

Academia R.P.R., XI—31.
Copie chirilică din sec. XIX.

155

1707 decembrie 27. București.

Anca vinde clucerului Constantin o casă situată lângă gardul dumnealui, pentru 32 taleri și jumătate. (Original).

Adecă eu Anca făcut-am zapisul meu ca să fie de bună credință la mâna dumnealui Costandin cluceariul, precum să știe că i-am vîndut o casă a mea, aicea în București, lângă gardul dumnealui drept bani gata taleri 32 *pol*. Și o am vîndut dă a mea bună voie și cu știrca altor vecini dimprejur ca să-i fie dumnealui stătătoare cît îi va dărui Dumnezeu zile.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, ca să crează.
Și am scris eu popa Gheorghie cu zisa lor.

Dechemvrie 27, leat 7216 [1707].

Eu Anca vînzător

Eu Mihai logofăt, martor.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXVI—5.
Original, stare bună, hirtie cu filigran.

156

1707 decembrie 30. București.

Logofătul Gligorie Conțescul cumpărînd de la Constantin postelnicul și Șerban logofătul casele jupînesii Creța, din mahalaua Bălăceanului, se învoiește cu egumenul mănăstirii Radu Vodă să-i plătească șapte oca de ceară drept chirie pe an, fiindcă acele case erau construite pe locul mănăstirii. (Original).

Adecă eu Gligorie logofăt Conțescul dat-am acesta al meu adevărat zapis la mâna sfinții sale părintelui Timotei egumenul de la sfînta mănăstire Radu Vodă și a tot săborul sfintei mănăstiri ca să fie de bună credință. Precum să știe că, cumpărînd eu niște case ale jupîneasei Creții de la nepoții ei Costandin postelnicul și Șerban logofătul aici în orașul Bucureștilor, în mahalaoa Bălăceanului, și fiind aceale case pe locul sfintei mănăstiri Radu Vodă, am pohtit pe sfinția sa împreună și pe tot săborul sfintei mănăstiri ca să vînză locul acelor case.

Deci sfinția sa avînd legătură cum să nu vînză pre bani nimic den pămînturile sfintei mănăstiri, nimănui, făr de cît numai să aibă a da schimb loc pentru loc și neavînd cu acum de această dată ca să-i dau loc pentru loc, sau măcar vreo prăvălie într-altă parte, să ne fie și nouă cu odihnă, așa m-am tocmît cu sfinția sa cum să aibă a da chiria locului la sfînta mănăstire, pre an, ceară oca 7, pînă cîndu-mi va veni în pîrlej (*sic*) să găsească să cumpăr loc sau vreo prăvălie într-altă parte și să le dau schimbul loc pentru loc. Iar pînă nu voi da schimb loc pentru loc, cît voi șede în casă tot să aibă a darea ceară pre an chiria la sfînta mănăstire, precum m-am tocmît. Și să fiu volnic a face pre acel loc, au pimnițe, au case, au nămeastii, au măcar ce-mi va fi voia, și alt nimeni să nu fie volnici să mă scoată dentr-acel loc. Iar de s-ar întîmpla vreodată a să scula cineva din călugări să mă scoată dintr-acel loc, să aibă a-mi întoarce toată cheltuiala cîtă voi fi cheltuit și să ies de acolo.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos cu mina mea, să să crează; și mărturii boiari carii mai jos s-au iscălit.

Și am scris eu Irinașco logofăt za Divan cu învătătura lui Gligorie logofăt Conțescul.

Dichemvrie 30, leat 7216 [1707].

Gligorie logofăt Conțescul

Constandin logofăt Conțescul, mărturie.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—9.

Original, în bună stare, scriere clară, semnături frumoase și interesante.

157

1708 iunie 13. [București].

Constantin Basarab Brîncoveanu trimite marelui sluger Radu Dudescu o scrisoare în legătură cu stricăciunile pricinuite de apa Dimboviței, scoasă din matca ei de clucerul Radu Popescu. (Original).

Io Constandin voevod bojiiu milostiiu gospodar zemle Vlahisoi.

Credinciosului boiariului domnii meale Radul Dudescu *vel slugeariu sănătate.*

Cartea ce ai trimis dumneata au venit și ce ai scris am înțeles. Cît pentru zăgazul ce au fost făcut Radul cluceariul de au abătut apa Dimboviței spre matca cea veche, și din pricina zăgazului aceluia s-au fost vărsat apa de au înneecat livezile și morile mănăstirii Radului Vodă, și ca acestea toate cite ne scrii dumneata, și ne scriu și boiarii caimacani am văzut, de care lucru, dacă au fost văru-tău cu atîta minte n-avem ce face. Au trebuit cînd au făcut zăgazul să abată apa la matca cea veche întîi, să fie săpat șanțul, să dea cale apei, apoi să fie făcut zăgazu; iar el au facut zăgazu, și șanțul n-au făcut, și iată dar ce stricăciune au făcut. De care lucru iată că pentru aceasta am scris boiariilor

caimacani să taie acel zăgaz, și nu va fi numai cu atît, ci și cită pagubă și stricăciune s-au făcut toată va să plătească, atît cît s-au făcut în livadea noastră cît și [în] ale altora. Iar după ce va scădea apa, vrînd ca să abată apa iarăși la matca cea veche, va face întii șanțu, de-aci măcar să o ducă unde va vrea.

Iar acum, precum zicem, am scris boiarilor caimacani să taie zăgazul acela. Aceasta, și fii dumneata sănătos.

Iunie 13, leat 7216 [1708].

[adresa pe verso]:

Credinciosului boiarului domniei mele Radul Dudescul *vel* slugeriu, cu sănătate să să dea.

[pe verso se mai află următoarea însemnare]:

Cartea lui Constandin care scrie pentru zăgazul ce au fost făcut Radul vornecul Popescul să abată apa Dimboviții pe matca cea veche.

Academia R.P.R., XII—247.

Original, stare foarte bună; scrisori particulare ca aceasta, trimise de Brincoveanu, sînt foarte rare.

Serisoarea făcută plic a fost sigilată cu pecetea inelară a domnitorului, în ceară roșie, ce poartă data 1689 cînd a fost făcut inelul.

158

1708 iunie 20. București.

Albu și Vilcu, feciorii lui Vilcu căldărarul, avînd să plătească 90 de taleri marelui sluger Radu Dudescu își zălogesc locul pînă vor putea plăti datoria. (Original).

Adică eu Albul, Vilcul, feciorii Vilcului căldărarul *ot* București, dat-am zăpissul nostru ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupîn Radul Dudescul *vel* slugear cum să știe că fiindu-i noi dumnealui datori cu taleri 90, încă mai dinainte, dumnealui ne-au apucat ca să-i dăm banii. Noi neavînd banii ca să-i dăm, ne-am legat cu acest zăpiss al nostru ca să-i dăm banii dă acum într-un an, cu dobînda lor zeace.

Și am pus zălog pentru acești bani din locul nostru ce avem în București lîngă casele dumnealui, însă în lat stînjeni 9 și în lung stînjeni 10. Iar de nu vom da banii la zi, pă cum scrie în zăpiss, să fie locul stătător dumnealui.

Și mărturii cari vor iscăli mai jos, și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus deagitate și iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Iunie 20 *dni*, 7216 [1708].

Eu Albul căldărar *sin* Vilcul

Eu Vilcul *sin* Vilcul

Eu Dobrin săhăidăcar, martor

Eu Bobi pircălab, martor

[însemnare pe verso]:

leat 7221 mart. 20 socotitu-s-au dobînda în 4 ani și zece luni și

au făcuttl. 84

cît și capeteletl. 90

tl. 174

.... au lucrat uncele altele zatl. 19...

tl. 155 pentru care au dat locul stătător făcînd și zapis.

Academia R.P.R., XII—223.

Original, stare bună.

159

1708 august 26. [București].

Mihăilă stegarul de călărași vinde spătariului Iamandi o casă cu loc și coșar, pentru 15 taleri. (Original).

Adecă eu Mihăilă stegariul de călărași dat-am zapisul meu la mîna dumnealui spătariului Iamandi, ca să fie de bună credință, cum să știe că i-am vîndut casa cu locul îngrădit împrejur și coșar cu slomnă și cu pomot, cît s-au măsurat în lung stinjenî 43 și în lat 32, drept bani gata taleri 15, carii i-am luat gata în mîna mea. Și am vîndut cu voia mea și cu voia soții mele Calei și voia feciorilor miei ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare, cu pace să stăpînească.

Și cînd s-au făcut această scrisoare fost-au mulți mărturie carii să vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus și den jos iscăliturile și deagele, ca să să crează. Și am scris cu popa Niculai cu învățătura lui Mihăilă August 26 zile, 7216 [1708].

Mihăilă stegar

Voico sin Mih[ăilă]

Toma căpitan za călărași, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—10.

Original, rupt într-un loc: scriere clară.

160

1709 iunie 6. București.

Stancul logofăt, feciorul lui Gherghe Găteanul, vinde lui Manolache cuparul cîteva locuri și prăvălii alătura cu podul cel mare care merge la Tîrgul-de-Afară, pentru 260 taleri. (Original).

Adecă eu Stancul logofătul, sin Gherghe Găteanul, dat-am zapisul meu la mîna dumnealui Manolache cupariul, ca să fie de bună credință, precum să

să ştie că avind eu nişte loc sterp fără de case, aceea în Bucureşti, care loc mi l-a fost dăruit şi mie părintele popa Bogdan *sin* popei Nicăi eliseariul domnesc pentru bine[le] ce i-am făcut şi eu, că i-am dat taleri 300, de şi-au răscumpărat nişte prăvălii; în doi ani i-au ținut aceşti bani şi dobândă nu i-am luat. Pentru aceea şi părintele popa Bogdan, socotind cu bun gândul sfinţiei sale, mi-au dăruit acest loc precum îi serie zapisul. Şi făcînd eu pre acest loc pimniţă şi 2 prăvălii pe pimniţă şi casă pe pimniţă, am vîndut dumnealui pimniţa cu aceaste două prăvălii şi cu casa pimniţii, şi cu locul curţii, în lat stînjeni 5, şi în lung stînjeni domneşti 7. Care loc iaste alătura cu podul cel mare care merge la Tîrgu-de-Afară. Şi despre o parte alătura cu prăvăliile jupinului Pătru abagiul; şi despre altă parte pînă în prăvăliile meale. Şi le-am dat pe bani gata taleri 230.

Şi iar am mai vîndut dumnealui loc de o jumătate de prăvălie, alătura cu pimniţa, în lat stînjeni 1, şi în lung stînjeni 7, drept taleri 30, care fac peste tot taleri 260. Şi am mai lăsat pre lingă acel loc ce i-am vîndut dumnealui, drept taleri 30, loc slobod al mieu, în lat stînjeni 1, şi în lung stînjeni 7, ca să fie pentru uliţă, împreună cu locul ce i-am vîndut dumnealui ce serie mai sus, în lat stînjeni 1 şi în lung stînjeni 7; să urdine şi prăvălia şi mie şi a dumnealui; şi nici dumnealui să fie volnec să închiză acel loc ce i-am vîndut stînjeni 1, nici eu partea mea ce au rămas, ce să fie loc slobod. Şi pe urma mea să nu fie volnec nimenea din rudeniile meale să să scoale cu gilceavă, pentru că am vîndut de a mea bună voe.

Şi am luat eu aceşti bani toţi deplin ce scriu mai sus. Drept accia am dat acest al mieu zapis şi al părintelui popei Bogdan pentru dăruiala locului la mina dumnealui ca să-i fie moşie stătătoare şi ohabneacă în veaci. Şi pentru mai adevărată credinţă mi-am pus iscălitura ca să să crează, şi boiari mărturie care să vor iscăli mai jos.

Iunie 6 *dni*, leat 7217 [1709].

Stancul logofăt *sin* Gherghe Găţeanul.

† Eu popa Bogdan, mărturie

† Eu Gherghe *brat ego* popa Bogdan.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIV—3.

Original. stare bună, scriere frumoasă, semnătură interesantă.

1709 iunie 8. Bucureşti.

Manolache cuparul dă în schimb două prăvălii şi case deasupra pivniţei pentru locul de la baie, din mahalaua Prundului, al Mitropoliei. (Original).

† Adecă eu Manolachie cupariul dat-am zapisul mieu la mîna cinstiului sfinţii sale părintelui nostru mitropolit chir Anthim, ca să fie de bună credinţă.

Precum să să ştie că avînd sfinţia sa nişte loc al Mitropolii aici în Bucureşti, în mahalaoa Prundului, alături cu locul casăi mele şi trebuindu-mi mie acel loc al Mitropolii, m-am tocmit cu sfinţia sa de am făcut schimbu de am dat sfinţii sale o pimniţă, aici în Bucureşti, cu 2 prăvălii şi cu case de[a]supra pimniţii. Care am fost cumpărat şi eu de la Stancul logofătul *snă* Gheorghie Găţeanul, precum serie zapisul Stancului de cumpărătoare şi zapisul cel vechi.

Drept acia [aceia] am dat şi eu acesta al meu zapis la cinstită mână sfinţii sale denpreună cu toate zapisele ca să fie sfinţii Mitropolii moşie stătătoare şi ohabnică.

Şi la această tocmeală [a] noastră fost-au mulţi boiari mărturie care să vor iscăli mai jos.

Şi eu pentru adevărat credinţa mi-am pus iscălitura mai jos, ca să să crează.
Iunie 8 *dni*, leat 7217 [1709].

Manolache cupariul încredinţez cele de mai sus (*greceşte*)

Afendule clucer, martor

[*pe verso*]:

Zapisul lui Manolache cupariul pentru pimniţa cu casele şi cu 2 prăvălii ce le-au dat schimb la Mitropolie pentru locul de la bae.

s-au scris în condică

7217 [1709] iunie 8.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIV—4

Original, stare bună, hirtie cu filigran

162

1710 februarie 16. [Bucureşti].

Şerban din Lomuteşti împreună cu soţia sa Chiţa vînd lui Şerban mare stolnic un loc de casă în mahalaua Colţii, pe care îl avea de la soacră-sa Lixandra, soţia lui Avram băcanul. (Original).

† Adecă eu Şerban ot Lomuteşti dinpreună cu fămăia mea Chiţa, dat-am zapisul miu la mână dumnealui jupănului Şerban *vel* stolnic, ca să fie dumnealui dă mare credinţă, pântru că i-am vîndut dumnealui un loc dă casă stânjeni 6 *pol* în mahalaoa Colţii, alături cu dumnealui jupănul Vasile abagiul. Care loc l-am luat dă la soacră-mea Lixandra, fămăia lui Avram băcanul.

Deci i l-am vîndut dumnealui drept bani gata taleri (*loc liber*), să-l stăpânească dumnealui cu bună pace, şi coconii dumnealui căţi dumnezeu îi va dărui.

Şi pântru mai adăvărată credinţă ne-am iscălit mai jos, ca să să crează. Şi când s-au făcut această tocmeală fost-au mulţi boiari mărturie care să vor iscăli mai jos.

Februarie 16 *dni*, leat 7218 [1710].

1z Șarban ot Lomutești
Eu Chița

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXVIII—8
Original, stare bună, hirtie cu filigran.

163

1710 mai 31. București.

Stana, soția lui Toma căpitan hangiul din București, dăruiește Mitropoliei o prăvălie de pe Ulița cea Mare, pentru pomenirea răposatului ei soț, fiindcă așa le-a fost învoiala încă de pe vremea când era el în viață. (Original).

Adică eu Stana, care am fost jupîneasă Tomei căpitan hangiul den București, din mahalaua lui Sventi Gheorghe cel Vechi, scriu și mărturisesc cu acest al meu zapis ca să fie de bună credință la sfînta Mitropolie, den București, unde să prăsnuesc sfînții și întocma cu apostolii împărați Costandin și Elena și la cinstită mîna sfînției sale prea sfînțitului părintelui nostru chir Antim mitropolitul a toată Țara Rumînească. Cum să să știe că avînd eu o prăvălie aici în București, la Ulița cea Mare în Mărgelari care o am fost cumpărat împreună cu bărbatul meu Toma căpitan de la Anghelina, fata lui Vartolomei călugărul Amarul și de la nepoții ei Tudorașco și Alexandra, drept taleri 70, cu zapis de la mîna lor și cu mărturii la anul 7198 [1690], care prăvălie este pe lîngă Alexandra nepoata Anghelinii, precum merg și alte prăvălii din Ulița cea Mare pe din dos despre Zamfira pînă în hotar. Și o am tot ținut și o am stăpînit cu bună pace pînă acum.

Iar cînd au fost acum mers-am eu dentru bun gîndul meu la sfînția sa părintele chir Antim mitropolitul de am închinat această prăvălie, ce scriu mai sus, sfînței Mitropolii, de a mea bună voie și de nimenca silită, pentru sufletul bărbatului meu că așa ne-a fost voroava încă den viață, de cînd trăia bărbatul meu, ca să fie sfînței Mitropolii moșie stătătoare și ohabnică în veaci și părinților de ajutor și de hrană, iar nouă de pomenire în veaci la sfîntul jărtvnic (jertfelnic) și scriîndu-ne și numele noastre și ale părinților noștri la sfîntul pomealnic.

Și am dat în mîna sfînții sale și zapisul cel vechi ce am avut de cumpărătoarea acestei prăvălii. Și cînd am făcut acest zapis fost-au și mărturii carii s-au iscălit mai jos, și eu pentru mai adevărată credință mi-am pus mai jos degetul în loc de peccate și iscălitura, ca să să crează.

Și am scris cu popa Nicola cu învățătura dumnceai.

Mai 31, leat 7218 [1710].

Eu Stana care am fost jupîneasă Tomii căpitan hangiul.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCVII—2.
Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1710 noiembrie 5. [București].

Constantin, fiul popii Nica clisieriul de la biserica Domnească, se înțelege cu cumnatul său Niculae mărgelar să locuiască pînă la moarte în casa cumpărată de la mătușă-sa Vasilca, cu bani împrumutați de la cumnatul său. (Original).

† Adică eu Costandin, snă popei Nicăi clisieriul de la biserica Domnească, care mă chem nepot mătuși-mii Vasilicăi, care au fost soru cu unchiu meu Ivașco și sor[ă] tătăni-mieu popei Nicăi.

Dat-am zapisul meu la mână cumnatului Niculae mărgelariul ca să fie de bună credință, precum să știe că fiind acest loc de casă al mătuși-mii Vasilicăi afară den locul care l-au fost vândut cumnatului Petru și logofătului Stancului și din locul care l-au fost dat Stancul logofăt părintelui vlădicăi.

Deci rămăind casa mătuși-mii Vasilicăi în dos din locul cumnată-mieu Petre și din locul ce l-au fost vândut Stancului logofăt, i-au fost rămas casele cu locul din locul Stancului până în locul mănăstirii Radului Vodă și până în bolovanii mănăstirii Stealii.

Deci făcând mătușă-mea și casele vânzătoare le-au fost dat lui Șcremit ce să zice pe nume bun Panait, drept taleri 70. Și cumnatul Petre neîngăduindu-l au luat zapisul și i-au dat banii. Pă urmă la moartea mătuși-mii l-au fost vândut cumnatului Petre. Deci eu, nesuferindu-mă, am dat banii nepotu-mieu lui Gheorghie și am luat zapisele amândoo. Deci eu luînd banii cu dobândă de la cumnată-mieu Niculae mărgelariul taleri 56 și viînd zioa n-am avut ca să-i dau banii, ci rugându-mă cu multă rugă pentru neputința și dumnealui fiind om milostiv, mai mult pentru mila surorii, nu s-au îndurat ca să mă lase să vânzu casele, ci mi-au dat zapis la mână să țiu casa mătuși-mii cu locul căt ține casa până în bolovanii Stelii, să șaz cu fii-mea până ce vom muri amândoi. După moartea noastră să aibă a stăpăni tot locul ce scrie mai sus, cu bună pace, căci că ne-au căutat.

Iară de s-ar scula din frații miei a-i face vreun val să aibă blestemul celor 318 oțeți căci că nici o căutare n-am avut. În urmă noi murind, copiii miei treabă să n-aibă, ci să stăpânească dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dăru: numai locul unul de către altul să nu fie despărțit, ci să umblu cu carul și să umble.

Și eu pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Noemvrie 5 dni, leat 7219 [1710].

Costandin snă popei Nicăi

Az popa Nicola ot aga Niță, martor

[pe verso]:

Zapis iar pentru locu din hanul Foișor de foc.

Colecția George Potru.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1712 aprilie 15. București.

Ilie cojocarul, ginerele lui Prodan abagiul, vinde ginerelei său Maxim cupețul patru prăvălii în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pe Ulița Boiangiilor, pentru 250 taleri. (Original).

Adecă eu Ilie cojocar, dempreună cu fămeia mea anume Stana, ginerile lui Prodan abagiul ot București, dat-am zapisul nostru la mina dumnealui jupî-nului Măxim cupețu ginerelei meu ca să fie de bună credință. Precum să să știe că avînd eu patru prăvălii în mahalaua lui sventi Ghiorghii cel Vechi, pă Ulița Boiangiilor, în colțul zidului domnesc. Și aceste prăvălii țin tot de o moșie din Ulița Boiangiilor pînă în Ulița Băraților și [să] [h]otărește din sus cu prăvăliile sventii Mănăstiri Radului Vodă și pe din jos cu Stoica abagiul ginerile lui Dumitru abagiul ot București.

Însă această moșie cu aceste prăvălii și mie [imi] sînt de cumpărătoare de la soacră-miu Voica și de la cumnații mei Enachie i Lazăr ot București. Deci pînă acum am stăpînit, iar acum neputînd să le mai stăpînesc, le-am vîndut ginerelei meu Măxim cupețu pentru că mai avînd el parte dintr-acea moșie, dată de zestre, încă mai dinainte și căzîndu-i-se dumisale, m-am tocmît cu dumnealui, de a noastră bună voe, nesiliți de nimceni, și i am vîndut drept bani gata taleri 250, adevărat 250. Și am luat acești bani toți gata în mîinile noastre. Drept aceia i-am dat al nostru zapis ca să stăpînească dumnealui, coconii dumnealui cîți dumnezeu [îi] va dărui.

Și cînd s-au făcut acest zapis au fost mulți boieri mărturii care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru credință am iscălit cu mîinile noastre, ca să să crează.

Aprilie 15 zile, leat 7220 [1712].

† Eu Ilie cojocar i Stana vînzători

† Eu Lațcar sin Ilie

† Eu Ion ginerele jupînului

† Eu Statema [?]

Eu Manea logofăt, martor

Ianache Ioan, martor (grecește)

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVIII—3.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, frumoasă semnătură grecească.

1712 decembrie 2. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu scutește pe douăzeci de oameni din Stanca de Vad, ce sînt ai bisericii Colțea, de haraci și de toate dările care vor ieși de la vistieria domnească. (Original).

Milostieiu bojieiu Io Costandin voevoda, i gospodin zemle Vlahiscoe davut gospodstvo-mi siiu poveleaniiu gospodstvo-mi, acestor douăzeci de oameni ce

sînt șezători la Stanca de Vad care sînt ai bescaricii de la Colțea, unde iaste hramul Tri-Sfetitelu, din orașul domnii meale, din București. Și s-au dat ca să fie pentru treaba ospitalului unde zac bolnavii, ca să fie în pace și iertați de haraci, de lipsa haraciului și de adaosul haraciului, de vel seamă, de sataralele ce ies pre siliști, de podvoade, de mertice, de conacc, de cai de olac și de alte dăjdi și orînduiale cite vor mai ieși peste an în țară de la visteria domnii meale, de nici unele nici un val și nici o bîntuială să n-aibă, pentru că m-am milostivit domnia mea de i-am iertat de toate cite scriu mai sus, să aibă bună pace, ca să fie numai de treaba și ajutorul bolnavilor ce sînt la biserica Colții. Însă să nu fie mai mulți decît scriu în carte, nici să fie niscai oameni birnici și cu gilceavă, care să fi fost mai înainte dajnici, ci să fie oameni strîini și vor avea această milă nemișcată.

Așijderea poruncese domnia mea și dumneavoastră boiari care-i veți fi cislăși și zapcii într-acea parte de loc, și vouă altor slugi domnești, boierești, care cu ce slujbe și orînduiale veți umbla, voi toți să aveți a vă feri de acești oameni ce scriu mai sus. Nimeni de nimic val sau bîntuială să nu le facă, că oricine le-ar face vreo supărare, peste cartea domnii meale, unii ca aceia bine să știe că rea scîrbă și certare vor petrece de cătră domnia mea. Și într-alt chip nu va fi, că așa iaste porunca domnii meale.

I is.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi.

Dichemvrie 2, leat 7221 [1712].

[pe verso]:

O carte a lui Costandin Vodă Brîncoveanu pentru douăzeci de oameni de scuteală ot Stanca de Vad. 7221 [1712], dechemvrie 2.

Colecția George Potra.

Original. stare foarte bună, întărit cu iscălitura și pecetea inelară a domnului. Documentul este contrasemnat, în colțul drept, jos, de Costandin Conțescul al doilea logofăt.

1713 ianuarie 1. București.

Radu diaconu împreună cu soția și cu cei trei feciori ai săi vînd negustorului Maxim o prăvălie în mahalaua Sf. Gheorghe-Nou, pe Ulița cea Mare în rîndul mărgelarilor, pentru 220 taleri. (Original).

Adecă eu Radul diacon, împreună cu fâmeea mea anume Micsindra și cu feciorii noștri anume Stanciul, i Tănăsie, i Cărstea, dat-am zapisul nostru la mîna lui jupîn Maesim negustor ot București, ca să fie de bună credință. Precum să știe că i-am vindut dumnealui o prăvălie drept taleri 220 și acești bani i-am

luat toți gata, noi, în mîinile noastre și această prăvălie ne iaste și nouă dată de la moșul nostru, anume Voico Amarul. Și această prăvălie iaste în București, în mahalaua lui sventi Ghiorghie cel Nou, în Ulița cea Mare, în rîndul mărgilariilor. Însă cînd am vîndut această prăvălie, care s-au numit mai sus, am vîndut-[o] cu pămîntul și cu leamnele ei; și latul prăvăliei iaste cît țin păreții și lungul despre față pînă la mijloc[ul] uliții, iar din dos pînă unde țin și alte prăvălii care sînt alătura.

Și am vîndut cu știrea tuturor vecinilor și dăn sus și dăn jos; din sus iaste vecin prăvălia sventii mănăstiri a Sărindarului, iar den jos iaste vecin prăvălia sfintei mănăstiri a Mitropoliei; așijderea și ulicioara care iaste den sus pe lîngă această prăvălie ține tot de moșia aceștii prăvălii, iar prăvăliile Sărindarului sînt otărite [hotărnicite] și osibite.

Și cînd i-am vîndut dumnealui i-am vîndut cu știrea a tot neamul meu și cu voia mea, nesilit de nimeni.

Drept accia i-am dat acest zapis al nostru, împreună cu toate zapisele cele vechi, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare și ohabnică în veaci, dumnealui, coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui.

Și pentru mai adevărată credință ne-am [pus] deagetul și iscăliturile mai jos, ca să se crează.

Ghenarie 1 dni, leat 7221 [1713].

Cărste cojocar, martor
Eu Ștefan logofăt, martor
Eu Radu Dumitru, vinzător
Eu Lixandra, vinzătoare
Eu Petre mărgeran ot Pitești, martor
Eu Niculae abagiu, martor
Eu Manea mătăsar, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCv—1.

Original. rupt în cîteva locuri, pătat de umezeală.

1713 martie 13. București.

Albu căldărarul împreună cu fratele său Vilcu vînd marelui paharnic Radu Dudescu o prăvălie, case și loc, lîngă casele dumnealui, pentru 155 taleri. (Original).

Adecă eu Albul căldărarul împreună cu frate-mieu Vălcul, feciorii Vălcului căldărarul, din București, dat-am acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupin Radul Dudescu rel paharnic, cum să știe

că noi dă buna voia noastră, nesiliți dă nimeni, am mers la dumnealui de i-am vîndut locul nostru, de aicea den București, care loc iaste lîngă casele dumnealui cele din tîrg. Însă locul magaziei și al pimniții cu casele, lungul locului din față din colțul magazii la vale spre bîrbieri pînă în locul lui *vel* cămăraș, stînji 10 pol, și iară lungul locului pîă din dosul caselor pîă ulicioara cea mică den Ulița Lăptăreaselor pînă în bolovani despre vale, stînji 9; și latul locului din colțul magazii pîă Ulița Lăptăreaselor pînă în ulicioara cea mică ce iaste pîă după case, stînji 7, și iar latul locului pîă despre locul lui *vel* cămăraș, pîă lîngă bolovani, stînji 7.

Și am tocmît cu dumnealui acest mai sus zis loc și pimnița cu casele drept taleri 155. Și după tocmială ne-au dat dumnealui acești bani toți deplin în mîinile noastre.

Drept aceia am dat și noi acest zăpis al nostru la mîina dumnealui ca să aibă a stăpîni dumnealui de acum înainte acest loc cu pimnița și cu casele, să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veaci, dumnealui și coconilor dumnealui, nepoților, strănepoților, cîți dumnezeu îi va dărui.

Și cînd am făcut acest zăpis au fost mulți boiari mărturii care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință ne-am iscălit mai jos și ne-am pus și deagetele, ca să să crează.

Martie 13, leat 7221 [1713].

Eu Albul *snă* Vălcul căldărariul

Eu Vălcul *snă* Vălcul căldărariul

Pătrașco Brezoianul *vel* sârdar, mărturie

Vintilă logofăt Bușanul, mărturie

Iorga *vel* sluger, mărturie

Drăghici Bălăceanul, mărturie

Academia R.P.R., XII — 200.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran.

Cei doi frați neștiind carte, semnează prin punere de deget.

169

1713 aprilie 11. București.

Albu căldărariul împreună cu soția sa Bălașa, pentru o datorie de 40 taleri, pun zălog marelui paharnic Radu Dudescu patru prăvălii. (Original).

Adecă cu Albul căldărariul din București împreună cu fămeaia mea Bălașa. dat-am zăpisul nostru ca să fie de bună credință la mîina dumnealui jupîn Radul Dudescu *vel* paharnic, precum să să știe că ne-am rugat de dumnealui de ne-au dat taleri 40 într-un an cu dobînda lor de a zeace doi. Și am pus zălog a dumnealui 4 prăvălii ale noastre, cu locul lor care iaste lîngă casa cu locul care am vîndut dumnealui.

Deci cînd va fi la zi ,să avem de a-i darea dumnealui banii fără nici un cuvînt. Iar nedînd noi dumnealui banii la zi, să fie prăvăliile dumisale stătătoare cu locul lor , însă am tocmît cu dumnealui prăvăliile taleri 120. Ci dîndu-ne dumnealui acum taleri 40 și cu dobînda lor taleri 8 să ne mai dea dumnealui încă taleri 72 și să stăpînească dumnealui prăvăliile.

Și noi pentru credință ne-am iscălit și ne-am pus și deagetul mai jos, ca să să crează, și mărturii care să vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Aprilie 11, leat 7221 [1713].

† Eu Albu căldărar

† Eu Bălașa

Academia R.P.R., XII—203.

Original. stare bună. hîrtie cu fir gran; semnează amîndoi prin punere de deget.

170

1713 aprilie 11. [București].

Albu căldărarul se învoiește cu marele paharnic Radu Dudescu să locuiască cu chirie în casele ce-i vinduse. (Original).

Adecă cu Albul dat-am zapisul mieu ca să fie de bună credință la mina dumisale jupîn Radul Dudescu cum să să știe că după ce i-am vîndut dumnealui casa cu pîmnița și cu locul, m-am tocmît de m-au lăsat dumnealui să șaz în casă cu chirie dă [pe] lună po bani 88. Ci cît voi șede a să aib a darea dumnealui toți banii deplin. Și pentru credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Și casa pă cum iaste acum îngrijită, învălită, așa să o las cînd voi ieși din casă.

Aprilie 11, leat 7221 [1713].

† Eu Albul căldărar

† Eu Bălașa

[pe verso];

Zapisul Albului pentru chiria prăvălii ce am cumpărat.

Academia R.P.R., XII—204.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran.

171

1713 aprilie 24. [fără localitate].

Vistierul Drăgușin Merișanul scrie mitropolitului Anthim în legătură cu locul pe care s-a construit biserica Tuturor Sfinților (Anthim) și pe care se afla atunci o biserică ruinată ridicată de paharnicul Staico. (Original).

Cinstite și prea sfințite și al nostru părinte sufletesc Anthim arhipiscopul și mitropolitul a tot pămîntul Țării Rumânești.

† Sfinții tale cu Hs. văscrise și cu plecăciune mă inchin, sărutând censtită mâna sfinții tale.

Cinstita scrisoare [a] sfinții tale ce mi-ai trimis, mi-au venit și de ce mă pohtești sfinția ta am înțeles cum că iaste să faci o casă dumnezeiască a Tuturor Sfinților unde iaste o beserică de lemn a lui Staico pch.[arnic]. Dumnezeu să ajute sfinții tale să o faci că mie mi-au fostu tot în gându și în inima me ca să fac o temelioară de cărămidă și să fac biserica iar de lemn, ca să fac biserica de piatră n-am puterea. Iar pe sfinția ta să te ajute Dumnezeu să o faci. Iar pentru locul nostru care ne pohtești sfinția ta să-l vindem, mie mi-au dat Toma spăt.[ar] taleri 300 și n-am vrut să-l dau și mi-au dat și alții acei bani și iar n-am vrut să-l dau. Poate că au fost voc lui Dumnezeu să nu să vână. Iar acum, de vreme ce te-au îndereptat Dumnezeu pe sfinția ta să faci acolo mănăstire, mă rog sfinții tale să mă erți, căci [nu] voi să te supăr, să mă primești și pă mine să fiu [c]titor, măcar că bani n-am să dau, iar pe loc să nu-mi dai nici un ban ci să-l dăruescu sfentei beserici, să pui beserica pe el.

Și iar mă rog, să mă primești, măcar că știu că cheltuiala să va face mare, iar cel ce va da multu, multu dar va lua, iar cel ce va da puțin iar pe acel puțin va lua. Iar de nu te vei îndura să mă primești, eu pohta sfinției tale nu o pociu înfrânge, ci pe cum mi-au dat alții bani mi-i vei da și sfinția ta taleri 300. Și de voi găsi undevași voi ajuta la o biserică cât să nu rămăi fără pomană, iar cu toată inima ași pohti să fiu acii, iar neprimind, n-am ce face. Ci au de mă vei primi, au de-mi vei da bani sfinția ta, îți vei găti cele ce trebuesc acii.

Și scrisoarea me o vei ține în loc de zapis până voi veni eu la București și împreună cu sfinția ta voi face zapis, că la mai 8 dni am să fac o pomană a soții mele de trei ai [ani], ci a doaa zi voi purcede și voi veni. și viind îți voi arăta locul cât este.

Iar pentru scrisori, câte s-au găsit, le voi aduce la sfinția ta.

Și mila puternicului Dumnezeu să te păzească pe sfinția [ta] în multă sănătate.

Ap.[rilie] 24 dni, leat 7221 [1713].

Al sfinții tal[c] plecat și fiu sufletescu.

Drăgușin vistier

[adresa pe verso]:

Cinstitului și sfințitului și al nostru părinte sufletescu Anthim arfipiscopul și mitropolitul a tot pământul Țării Rumânești, cu cinste și cu multă sănătate să să dea.

Urmează însemnarea mitropolitului Anthim care numerotează doc. cu cifra 4 și scrie următoarele:

« Răspunsul cărții noastre ce-au dat vistierul Drăgușin Merișanul pentru locul pre carele s-au zidit biserica Tuturor Sfinților, leat 7221 [1713] apr. 24 ».

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—17.

Original. stare foarte bună, hirtie cu filigran; scrisoarea e pecetluită cu o frumoasă pecete inclară în ceară neagră.

1713 mai 14. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu dăruiește și întărește mănăstirii Colțea să ia dijma de sare de la ocna Slănicului, ca să fie de cheltuiala și căutarea bolnavilor ce se găsesc în spital. (Original).

Milostiiu bojiu Io Costandin Basarab voevod i gospodar văsei zemli Ungrovlahiscoe, davat gospodstvo-mi siu poveliiu gospodstvo-mi, sfintii și dumnezeștii mănăstiri de aici den orașul scaunului domnii meale den București unde să cinstească și să prăznuiaște hramul Trei Sfetitele ce să numeaște Colțea care iaste făcută și înălțată den temelii ei de cinstitul și credinciosul boiariul domnii meale Mihai Cantacuzino biv vel spatar, ca să aibă a luarea sfânta mănăstire în toți anii de la ocna Slănicului ot sud Saac toată dijma de sare den 10 bolovani 1 bolovan, duple cum au luat și până acum mai sus numitul boiariul domni meale.

Să fie pentru cheltuiala și căutarea bolnavilor striini carei să vor odihni în ospitali ce au făcut dumnealui la această sfântă mănăstire. Pentru că după ce au făcut și au înălțat boiariul domnii meale, Mihai Cantacuzino biv vel spătar, această sfântă mănăstire o au înfrumusețat pe den lăuntru cu frumoase zugrăveale și cu alte sfinte odoară câte tribuescu. Au făcut și împrejurul mănăstirii ziduri și școală și chilii de ajunsu pentru odihna a multor striini și pă lângă aceastea toate au mai făcut și ospitali ca să să odihnească bolnavii striini, precum toate tocmita și iscusite să văd.

Deci și pentru cheltuiala de căutarea bolnavilor ce să vor odihni în ospitali ca să aibă să nu le lipsească la ceale ce le vor tribui să să caute la boala lor cu doftorii și cu altele, încă den dumnezeiasca îndemnare și den bun gând ce au pus în curată inema dumisale, așa au socotit dumnealui de au închinat sfintii mănăstiri să ia toată dijma de la ocna Slănicul după cum s-au zis mai sus, fiindu acea ocna domnească pe moșia dumnealui. Să fie numai pentru căutarea săracilor, iar nu și pentru alte cheltueli.

Urmând sfintii scripturi ce grăiaște la sfânta Evanghelic, că bolnav și striin am fost și m-ați căutat, ca să să învrednicească a auzi glasul cel dumnezeescu când va zice: veniți blagosloviții părintelui meu de moșteniți împărăția ceriului care iaste gătită voao de la tatăl cel cerescu.

De care și domnia mea, dupe daniia și închinăciunea dumisale, fiind toate ocnele Țării Rumănești supt stăpânirea domnii, încă am pohtit și am voit într-acestaș chipu și am așăzatu ca să ia sfânta mănăstire acea dijma de sare de acum înainte de la ocna Slănicul, în toți anii după cum au rânduit boiariul domnii meale ce scrie mai sus.

Însă de vor vrea cămărașii să să tocmească cu ispravnicii mănăstirii ca să ia dijma de sare ei și să dea taleri 1500 pre an bani vechi, și acești bani să aibă

a-i luarea sfânta mănăstire 3 șferturi într-un anu, precum să dau și la domnie. Iar de nu vor vrea cămărașii să dea acea sumă de bani ce scrie mai sus, să fie volnici ispravnicii mănăstirii să rădice acea sare de la gura ocnie în toate lunile, să o ducă ori la ce vad vor vrea să o vândă cu ce prețu vor putea. Iar de-și vor găsi mușterii și vor vrea să o vândă, și acei mușterii încă să o ducă pre la vaduri să o vândă, cum s-a zis mai sus, și să n-aibă nici o opreală de nimeni. Însă de vor da cămărașii prețul ce vor da alții pe sare, să aibă a o luarea ei. Iar cându s-ar întâmpla a nu să vinde ocnele, ci ar rămănea în seama domnie de s-ar pune cămărași în credință, mănăstirea tot să aibă a-și luarea acea milă de la ocna precum scrie mai sus, iar nici de cum să nu fie lipsită de acea milă; și aceaste ocne să fie nepărăsite. Iar cându să vor învechi și nu să va putea să să mai scoată sare pe aceale guri de ocna, să aibă a să face alte guri de ocna noao tot acolo pre acea moșie Slănicul și tot să ia sfânta mănăstire dijma. Să fie sfintii mănăstiri dijma aceasta stătătoare și neschimbată în veaci.

Iară pentru purtarea de grija cheltuelii ce va să să cheltuiască la căutarea bolnavilor striini, au pus dumnealui ispravnici 4, ei să aibă a luarea banii de la sfânta mănăstire ce vor veni după dijma de sare de la ocna Slănicul, să cheltuiască la doftorii și la altele ceale ce vor tribui la căutarea bolnavilor. Și pentru căci vor fi ostenitori de vor purta grijă la aceale cheltueli, domniia mea încă i-am ertat, să aibă pace de toate dăjdile țării veri câte vor fi peste an în țară, de nici unele nici un val și nici o băntuială să n-aibă. Așijderea au pus dumnealui și 4 neguțători jurați, împreună cu starostea care va fi, ca să aibă a luarea în toți anii seama acestor ce s-au zis mai sus ispravnici de tot venitul și de toată cheltuiala câtă să va face pre an la cheltuiala celor bolnavi.

Iar de s-ar întâmpla moarte acestor ce se-au zis mai sus ispravnici, să aibă a să pune ispravnici unii dentr-acei 4 neguțători jurați, iar nu dentr-alți striini. Așijderea și când ar muri vreunul dintr-acei 4 neguțători jurați, iar să-și pue ei altul în loc pe care vor socoti asemenea lor, să fie tot deplin patru.

Și dupre dania și închinăciunea dijmei de sare ce au închinat cinstitul boiariul domnie mele Mihai Cantacuzino *biv vel* spatar și pre toate așăzământurile ce au făcut la această sfântă mănăstire, domniia mea încă am dat acestu hrisov al domnie mele sfintii și dumnezeestii mănăstiri Trei Sfetitele, ce să numeaște Colțea, ca să aibă a luarea această dijma de sare de la ocna Slănicul, în toți anii, să fie pentru căutarea bolnavilor striini, precum scrie mai sus. Și de nimeni neschimbată să fie această milă ce se-au făcut la sfânta aceasta mănăstire, ca să fie răposașilor părinților domnie mele și părinților cinstitului boieriului domnie mele Mihai Cantacuzino *biv vel* spatar și dumisale veacinică pomenire. Așijderea și în urma domnie mele pre care l-ar alege domnul dumnezeu a fi domnu și stăpănitoriu Țării Rumânești, încă-l pohtim și il rugămu întru numele domnului și dumnezeului nostru Is. Hs. ce iaste întru Troiță slăvit, ca să nu strice mila și așăzarea aceasta ce se-au făcut pentru căutarea bolnavilor striini

ce se-au dat la sfânta mănăstire Trei Sfetitele ce să numeaște Colțea. Ci să întărească mila și să înnoiască hrisovul, ca și pre dănsul domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru a sa domnie cu bună fericire și pacinică stare păn la săvârșitul vieții domnii sale.

Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul și credincioși boiarii domnii mele: pan Costandin Știrbeai *vel* ban, i pan Gligorie Băleanul *vel* vornic, i pan Șerban Greceanul *vel* logofăt, i pan Ștefan Cantacuzino *vel* spătar, i pan Șerban Bojoreanul *vel* vistiar, i pan Ianachie Văcărescul *vel* cluceriu, i pan Iordachie Crețulescul *vel* postelnic, i pan Radul Dudescul *vel* păharnic, i pan Pană Negoescul *vel* stolnic, i pan Radul Cantacuzino *vel* comis, i pan Șerban Hierăscul Năsturel *vel* sluger, i pan Neagoc Topliceanul *vel* pitar, și ispravnic Costandin Coțescul *vtori* logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta întru al doazaceilea și cinci de ani den domniia domnii mele, aici în orașul scaunului domnii mele, în București, de Gherghe logofețelul za divan, nepotul lui Gherghe Șufariul ot Târgoviște, leatul de la zidirea lumii 7221, iar de la nașterea domnului și măntuitorului nostru Is. Hs. 1713, *meșița* mai 14.

Io Costandin voevoda [m. p.]

× Șerban Greceanul *vel* logofăt *procitenomu*

× Costandin Coțescul *vtori* logofăt *procitenomu*

Academia R.P.R., CCCLXIII—3.

Original, pergament, format mare, stare bună, pecetea deslipită; cartușul și chenarele aurite, iar sus acvila cu crucea în cioc.

173

1713 iunie 27. București.

Constantin Basarab Brîncoveanu scutește de seamă și de fum prăvăliile pe care le are biserică lui Ghiorma banul, metoh al arhiepiscopiei Pogoniani din Țara Grecescă. (Original).

*Milostieiu Bojiei Io Costandin B.[asarab] voevoda, i gospodin zemle Ungro-
vlahiscoe davat gospodstvo-mi sie povelenie gospodstvo-mi sfintei și dumnezeceștii
bisearici care să chiamă a Ghiormii banul, unde iaste hramul Nașterii Domnului
și Mintuitorului nostru Isus Hristos, ce să află aici în orașul domnii mele
în București, care iaste metoh închinat la arhiepiscopie Pogoniani den Țara
Grecescă.*

Ca să fie toate prăvăliile sfintei bisearici, eite sînt aici în București, în pace și ertate de seamă și de fum cînd vor da alte prăvălii dentr-alte laturi.

Iar prăvăliile aceştii bisearici nici o bîntuială să n-aibă, numai să aibă a-şi lua biserica, pentru că această sfîntă bisearică alte moşii au alte venituri neavînd de nicăieri, de nici o parte, făr numai aceste prăvălii ce scriu mai sus care sînt de întărire şi de hrană bisearicii şi au fost ertate şi de alţi răposaţi domni mai de nainte vream, cu cărţile de milă şi de ertăciune pe cum le-am văzut şi domnia mea. Deci şi domnia mea încă m-am milostivit de am ertat şi am lăsat prăvăliile sfintei bisearici care scriu mai sus, ca să poată fi sfintei bisearici de întărire şi de hrană preoţilor slujitorii sfintei bisearici, iar domnii mele şi răpăosaţilor părinţilor domnii mele veacinică pomenire.

Drept aceeaia poruncesc domnia mea şi vouă tuturor slugilor domnii mele care veţi umbla pentru fumărit şi cu seamă aici în oraşul domnii mele în Bucureşti¹, în vream ce veţi vedea această carte a domnii mele iar voi să căutaţi nici o bîntuială să n-aibă prăvăliile sfintei bisearici, ci foarte bună pace să le daţi. Şi în urma domnii noastre pe care-l va milui domnul dumnezeu cu domnia a fi domn Ţării Rumîneşti încă să aibă a înnoi şi a întări această carte a domnii mele care o am făcut domnia mea pre mila şi ertăciunea acestor prăvălii ale aceştii sfinte bisearici ca şi dumnezeu, cel ce iastă în Troiţă slăvit, să-l cinstească şi să-l întărească întru domnia lui. Şi la acela veac ce va fi să fie ertat cu sufletul lui. Iar carele nu va cinsti nici va înnoi nici va întări, ci va călca şi va strica şi va lăsa întru uitare, acela să fie sub blestem anatema şi afurisit de 318 sfinţi părinţi de la Săborul Nicheii, parte să aibă cu Iuda şi cu afurisitul Arie la un loc.

Şi am întărit cartea aceasta cu tot sfatul şi cu credincioşii boiarii domnii mele: pan Costandin Ştirbei *vel* ban, i pan Grigoric Bălcanul *vel* vornecc, i pan Şerban Greceanul *vel* logofăt, i pan Ştefan Cantacuzino *vel* spătar, i Şerban Bojoreanul *vel* vistiari, i Ianachie Văcărescul *vel* clucer, i Iordachie Creţulescul *vel* portari, i Radul Dudescul *vel* păharnic, i Pană Negoescul *vel* stolnic, i Radul Cantacuzino *vel* căminari, i Şerban Hierăscul Năsturel *vel* slugear, i pan Neagoe Topliceanu *vel* pitar. Şi ispravnic Costandin Conţăscul *vtori* logofăt.

Şi s-au scris cartea aceasta întru al douăzecilea şi cinci de ani din domnia domnii mele în oraşul scaunului domnii mele, în Bucureşti, de Anghelachie snă Mihai logofăt ot Tîrgovişte.

Iunie 27, leat 7221 [1713].

Io Costandin Voevod [m. p.]

Costandin Conţăscul *vtori* logofăt *procinom* X

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Creci, I—23.

Original, stare bună; întărit cu iscălitura domnitorului (scriere tremurată) şi cu pecete mare în ceară roşie. Frumoasă literă iniţială în tuş roşu.

¹ Se repetă.

1714 aprilie 19. [București].

Cega seimeanul împreună cu soția sa Iana dau starostelui Zamfir o prăvălie din Ulița Bărbierilor, pentru o datorie de 42 taleri. (Original).

† Adică eu Cega împreună cu femeia mea Iana dat-am acest zapis al nostru ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Zamfir *biv* starostea. Precum să să știe că fiind eu dator dumnealui taleri 42, deci apucîndu-mă dumnealui cu strînsoare ca să-i dau banii și neavînd cum face și de unde da banii, i-am dat dumnealui prăvălia mea din Bărbiiari, cu toate cîte ar fi împrejurul ei. Și o am dat dumnealui de a mea bună voce, și nesilit de nimenea, și cu știrea tuturor vecinilor, drept taleri 72. Întru aceasta am dat și eu dumnealui acest zapis al meu ca să-i fie dumnealui această prăvălie stătătoare și să stăpînească cu bună pace.

Și să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veci, dumnealui și coconilor dumnealui căți dumnezeu îi va dărui. Și noi încă pentru mai adevărată credință am întărit zapisul acesta cu iscăliturile și cu degetele noastre, ca să să crează. Și mărturii am pus care vor iscăli mai jos.

Aprilie 19 *dni*, leat 7222 [1714].

† Cega săimeanul

† Iana

† Isac *snă* Cega.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIII—2.

Original. rupt în cîteva locuri.

1714 aprilie 25. [București].

Cega seimeanul împreună cu soția sa Iana vînd lui Nica dascălul de la biserica Domnească o prăvălie în Ulița Bărbierilor, pentru 72 taleri. (Original).

† Adecă eu Cega siimeanul, împreună cu fămeia mea Iana, dat-am acesta al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Nicăi dascălul de la besearica Domnească.

Precum să să știe că i-am vîndut dumnealui o prăvălie a mea care iaste în Ulița cea Mare, în Bărbiiari, însă vînzînd-o eu întîi lui jupîn Zanfir, starostea, fiind eu dator nește bani, iar prinzîndu Nica dascălul de veaste nu l-au îngăduit, ce i-au dat banii înapoi lu Zanfir, starostea, pentru [că] i s-au mai căzut Nicăi dascălul să o ia, fiindu vecin. Și i-am dat-o dumnealui drept bani gata taleri

72. Și i-am vîndut dumnealui de a mea bună voe. nesîlîit de nimeni, și cu știrea tuturor vecinilor și dîn sus și dîn jos. Și am dat dumnealui și zapisele cele vechi. Întru aceasta am dat acest zapis al nostru, la mîna dumnealui ca să fie dumnealui aceasta prăvălie moșie stătătoare și să o stăpînească dumnealui de acum înainte cu bună pace, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Și noi pentru mai adevărată credință am întărit zapisul acesta cu iscăliturile [noastre] și ne-am pus și degetile mai jos, ca să să crează. Și mărturii care să vor iscăli mai jos. Și am scris eu Radul logofătul, cu zisa dumnealor.

Aprilie 25 dni, leat 7222 [1714].

† Eu Cega siimcanul

† Eu Iana fămeia Cegăi

Ianache Ioan, martor (*semnătură grecească*).

† Eu Lefter snă Ene

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIII—3.

Original. hirtia pe alocuri îngălbenită de umezeală. scriere frumoasă.

176

1714 iunie 3. București.

Ștefan Cantacuzino voievod întărește fraților Vălcul postelnic și Matei vâtaful de aprozi stăpînirea peste un loc de casă. (Original).

Milostiiu bojiu Io Ștefan Cantacuzino voevod, i gospodin vāsei zemle Ungrovlahiei davat gospodstvo-mi siuu poveleaniiu gospodstvo-mi boiarilor domnii mele Vălcul postelnic, i Matei vātaf za aprozi, feciorii Vălcului biv vel vornic. Ca să le fie lor un loc de casă aici în orașul domnii mele, în București, înaintea porților, care loc l-au fost cumpărat Vălcul vornicul cu nepotu-său Ghinea logofăt și l-au fost dat Vălcul vornicul nepotu-său Ghinii logofăt drept taleri 80, de la Mihai căpitanul Cuștoreanul. Și iar au fost mai cumpărat Ghinea logofăt alăturca cu locul care i l-au fost dat Vălcul vornicul un loc de la Mihai, feciorul Savei din Frunjinești, drept taleri 40.

Și tot au ținut Ghinea logofăt aceale locuri și le-au stăpînit cu bună pace pînă în zilele răposatului Șerban Vodă. Deci ajungînd Ghinea logofăt la multă lipsă și sărăcie fost-au vîndut un sat al jupînesei lui Moiscăi, anume Stanca de Vad ot sud Ialomîța, dumisale Mihai Cantacuzino biv vel spătar.

Și pentru acel sat ce i-am vîndut, i-am făcut zapis de i-am dat locul cu casele din București precum am văzut domnia mea și zapisul Ghinii logofăt la mîna jupîncasii lui Moiscăi. Și ea l-au stăpînit cu bună pace pînă acum în zilele domniei mele. Iar cînd au fost acum [în]voitu-s-au cu boiarii domnii mele Vălcul postelnic, i Matei vātaf za aprozi de și-au luat banii pe locul care cumpărase de la Mihai căpitan Cuștoreanul taleri 80, pentru că li s-au căzut fiind cumpărat de tatul lor Vălcul vornicul încă din zilele Ducăi Vodă.

Iar pentru locul care au cumpărat Ghinea logofăt de la Mihai feciorul Savei de în Frujinești fost-au dat boiarii domnii mele Vălcul postelnic o țigancă anume Rada și cu un copil anume Tudor și cu o copilă anume Stocă, și iar o copilă făcută acum. Iar Udrea feciorul lui Mihai nepotul Savei de Frujinești aflind că au luat boiarii domnii mele acest loc, venit-au de față aicea în divanul domnii mele cu Vălcul postelnic și cu Matei frate-său vâtaf za aprozi și așa pîra Udrea stolnicul cum că acel loc care l-au vîndut tată-său i să cade lui, să întoarcă banii boiariilor domnii mele, ce scriu mai sus, fiind vîndut de tată-său.

Iar Vălcul postelnic și Matei vâtaf așa zicea cum că locul care l-au fost cumpărat de tatul lor Vălcul vornicul i-au dat jupînesii Moiscăi bani taleri 80, precum i-au fost cumpărătoarea, iar pentru locul care l-au fost luat de la Mihai feciorul Savei de Frujinești au dat patru suflète de țigani schimb, cum scrie mai sus.

Drept accia domnia mea încă am judecat cu toți cinstiții boiari ai domnii mele, pe dreptate, cum că luînd jupîneasa Moisia aceste locuri pentru satul ce scrie mai sus, care l-au vîndut boiariul ei, și căzîndu-se a-l vinde lor fiindu-le și rudă și fiind și de dinșii mai denainte cumpărat, am dat domnia mea această carte a domnii mele Vălcului postelnic, i Matei vâtaf za aprozi ca să stăpînească cu bună pace, ei și coconii lor, i nepoții eiți dumnezeu le va dărui, pentru că au rămas Udrea stolnicul de judecată din divanul domnii mele.

Tolico pisah gospodstvo-mi

Iunie 3 dni, leat 7222 [1714].

Io Ștefan Cantacuzino voevoda [m. p.]

Costandin Conțescul vtori logofăt procitnomu

Academia R.P.R., CXCVI — 235.

Original pătat din cauza umezelii, dar acest fapt nu împiedică întru nimic citirea lui. Are pecete timbrată; iscălitura domnitorului dedesubt în stînga, clară și frumoasă.

1714 decembrie 13. București.

Popa Gherghina cu feciorii lui vînd marelui logofăt Radu Dudescu cinci stînji de loc în mahalaua Popii Ivașco dinaintea porții Golescului, pe care și el îl cumpărase de la Pătru Țărigădeanul. (Original).

† Adecă eu popa Gherghina dempreună cu feciorii miei anume Costandin i Tanasie, dat-am zapisul mieu ca să fie de bună credință la mîna dumnealui Radului Dudescul. Precum să știe că i-am vîndut dumnealui cinci stînji de loc aici în București, în mahalaoa popei lu Ivașco, denaintea porții Golescului, den locul nostru care și eu l-am cumpărat de la Pătru Țărigădeanul.

Care iaste în lung stînjeni 27 și în lat stînjeni 17. Și dentru acest loc i-am vîndut dumnealui acești cinci stînjeni de loc ce scriu mai sus, tocmind stînjenul cite taleri 5, care fac taleri 25. Și după tocmeală mi-au dat dumnealui toți banii deplin în mîna mea.

Drept aceeaia i-am dat și eu acest al meu zapis, ca să-i fie moșie stătătoare, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu [îi] va dărui. Pentru că i-am vîndut dumnealui de a mea bună voe și nesilit de nimînea.

Și cînd am făcut acest zapis, fost-au mulți boiari carii mai jos să vor iscăli. Și noi pentru mai adevărată credință, ne-am pus iscăliturile, ca să să crează.

Dichemvrie 13, leat 7223 [1714].

Eu popa Gherghina *ot* Sti Nicolae *ot* Prund

Eu Costandin *sin* popei Gherghinii

Eu Tănăsie *sin* popei Gherghinii

Costandin Știrbei *vel* ban, mărturie

Șarban Bojoreanu *vel* vistiari, mărturie

Ștefan *vel* armaș, mărturie.

[*pe verso următoarea însemnare*]:

Zapisul popii Gherghinii de locul care s-au cumpărat de la el, în București.

Academia R.P.R., XII—164.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran.

178

1715 august 10. [București].

Safta Crețuleasca dă zapis marelui spătar Radu Dudescu că a primit toți banii cu care l-a împrumutat cînd s-a dus la Țarigrad. (Original).

Dat-am scrisoarea mea la mîna dumnealui neanii Radul Dudescu *vel* spătar precum să să știe că am fost dat dumisale cînd au mers la Țarigrad bani vechi taleri 500, și bani noi fărbași [?] taleri 500, care fac peste tot bani noi taleri 1050.

Din care bani zice dumnealui că au dat dumisale soțului meu de chel-tuială taleri 150, iar taleri 900 bani noi rămînînd la dumnealui, nenea Radul Dudescu *vel* spătar mi i-au dat toți deplin în mîna mea. Și am dat dumisale această scrisoare ca să să știe că i-am luat. Iar de va fi mai luat soțul meu nescari bani de la Dumitrache vistiari cu numele neanii Radului, și va fi răvașu soțului meu, aceia să-i plătesc pentru că dumnealui mi-au dat toți banii.

Și pentru credință am iscălit mai jos.

August 10, leat 7223 [1715].

✠ Safta Crețuleasca

Original, foarte bună stare, hîrtie cu filigran. Frumoasă pecete inclară avînd gravat împrejur numele Saftei Creţulescu; dedesuptul acesteia urmează o semnătură iudescifrabilă.

1715 octombrie 14. Bucureşti.

Ştefan Cantacuzino scuteşte mănăstirea Tuturor Sfinţilor făcută de mitropoliul Anthim Ivireanul — « de toate orînduialele şi poruncile cîte ne-ar veni de la puternica împărăţie » şi de alte dări ce se obișnuiesc în țară; îi dăruiește apoi 100 bolovani de sare de la ocna Telega. (Original).

Io Ştefan Cantacuzino voevoda bojiu milostiu gospodar zemli Ungrovlahisroe.

În toate lucrările cîte să fac în lume și anagonte la procataretichin etia (care iaste dumnezeu), nu numai că lucru cuvios, fericit și lăudat iaste, ci încă făcătoriu și izvoditoriul acelu bine, cîştigă athanasia, și să părătaște acelu bine, și așa împreună și lucrătoriul ca și începătoriul acelu bine părătași să fac, ca pentru acel theareston ergon, să se poată învrednici fericirei cei nemoarte, și a cîştiga viața de veaci.

Lăudate sînt dară toate aceale faceri de bine, cîte de-nceputul lumii, feliuri de feliuri de obraze care pe vremi au slătut împărați, domni, patriarși și arhieriei, s-au nevoit de le-au făcut, iară mai den toate acealea sînt mai slăvite și lăudate cîte pen besearici rădicate în slava lui dumnezeu spre Thisia care să face și să săvîrșaste, cea fără de sînge (adecâte anemactos cum îi zie) a domnului și stăpînitoriului nostru Is. Hs. Pentru că pentr-a cea jărtvuire care apururea să face la sfintele și dumnezeceștile lăcașuri, înblînzeaste pre milostivirea lui dumnezeu ca să iarte și să spăsească sufletele credincioșilor creștini.

Multe feliuri și multe chipuri de mijlociri sînt spre alergarea către mîntuință, dară mai aleasă, mai curată, mai adevărată de cit aceasta n-au putut afla înțelepciunea lui dumnezeu, pentru aceeaia singur sfînt trupul său îl numeaște că iaste besearică pre pămînt.

Drept aceeaia dară, ciți s-au sîrguit den dumnezeiasca rîvnă, și silit a face besearici pre pămînt, mare, de laudă, și fericit lucru au făcut (după cum și mai sus s-au zis). Acea dară lumină dumnezeiască și rîvnă cătră spășitoriul lumii dumnezeu, întînzîndu-se și pînă la prea sfîntitul nostru întru Hs. părintele sufletesc, chir Anthim Ivireanul mitropolitul țării, și cunoscînd că toate ale trecătoareci aceștia lumi sînt deșarte, și mai mult ca să cîştige tin athanasian, den toată ostencala mîinilor sale, și a altor creștini, den temelie au rădicat frumoasă și iscusită mănăstire în slava veacinicului dumnezeu, și întru pomenirea a tuturor sfinților.

Însă pentru ca să fie în politie, să poată săvârși hotărîtele pomeni, și faceri de bine la săraci, și streini (dupe cum în catalogul cel ce afierosește și întărește ceale ce lasă pe an, pe an să se facă și să se săvîrșescă, arată) bine au voit întru cugetul său, aici în orașul tirgului Bucureștilor de o au înălțat, ca de un izvor al bunelor fapte, să se poată adăpa cei sătoși de lipsire. Împodobind-o pã dinlăuntru cu ceale ce i să cuvin, și pe den afară ocolind-o cu chilio și alte ziduri cum să veade. Și accastea despre partea sfinții sale le-au făcut, le-au lucrat și le-au săvîrșit.

Socotind deci că de nu va fi întărire și ajutoriu de ceale dupe afară carii aduc hrana, și chiverniseala poslușnicilor ei, și ceale ce s-au hotărît să se facă și să se dea milostenii și faceri de bine, lipsind mîna cea de ajutoriu și brațul cel virtos al stăpînirii cei domnești, cu cucernicie rugîndu-se și părtaș acestei faceri de bine chemîndu-ne, și voind a fi: și de vream ce den noianul milosîrdiei lui dumnezeu, în ceastă dată domn și stăpînitoriu acestui pămînt m-am aflat, bine am voit domnia mea de am întărit această sfință mănăstire cu acest hrisov al domniei mele, va să fie în pace de toate orînduialele și poruncile cîte ne-ar veni de la putcarnica împărăție, au cai, au cară de oaste, au unt, au zahareale, sau împrumute, sau alt ce ne-ar veni.

Așijderea să mai fie în pace vinul ce ar face la viile aceștii mănăstiri de vinărici, și oile de oierit, stupii, rîmătorii de dijmărit. Numai în frica lui dumnezeu să spue cel ce va fi după vremi egumen la această sfință mănăstire, ca cîte bucate sînt ale sfintei mănăstiri (adecâte: oi, stupi, rîmători, vinuri) nici al treilea an să nu dea accasta oerit cînd dau alte mănăstiri.

Că m-am milostivit domnia mea de am ertat-o de toate, și și de cal domnese: una să poată avea acca agoniseală, ca să poată face milosteniile care s-au zis mai sus că sînt hotărîte să se facă. Și a doua ca să fie datori părinții, lăcuiorii ai sfîntului lăcaș, a ruga pre dumnezeu pentru creștinătatea acestui pămînt, și pentru domn, și pentru bună starea a sfintelor bescarici.

Și iară bine am voit domnia mea pentru ajutoriu sfintei mănăstiri de am adaos, ca să aibă a lua părintele egumenul, de la această mănăstire, de la oena Telega pe an bolovani de sare 100 ca să fie mănăstirii de adaogere, și întărire. Iară domniile mele și părinților domniile mele veacinică pomeneire.

Și după accastea toate, rugăm cu numele domnului dumnezeu pe cine în urma noastră ar milui sfinția sa cu domnia țării, să întărească și să adaogă (sic) mila aceasta a aceștii sfinte case, ca și sfinții toți să-i fie de ajutoriu în viața de veaci, cînd va sta înaintea scaunului înălțatului la [a] doua venire.

Și am întărit cartea aceasta cu toți cinstiții diregătorii domniei mele: pan Costandin Știrbeai marele ban al Craiovei, i pan Pătrașco Brezoianul marele vornic, i pan Radul Goleșcul marele logofet, i pan Radul Dudescul marele spătar, i pan Șerban Bojoreanul marele vistier, i pan Mănăilă marele cliuciar, i pan Grigorie marele postcalnic, i pan Static Leurdeanul marele pãharnic, i pan Barbul Greceanul marele stolnic, i pan Mihai Cantacuzino

marele comis, i pan Petru Obedeianul marele slugiar, i pan Șerban Greceanul marele pitar; și ispravnic Costandin Conțescul *vtori* logofet.

Și s-au scris hrisovul acesta în scaunul domniei mele, în București, în anul al doilea de domnia domniei mele, de Nicola logofețelul în luna lui octomvrie în 14 zile la leat 7224 [1715].

În Ștefan Cant[acuzino] voevoda [m. p.]

Radul Golescul *vel* logofăt *procitenomu*

Academia R.P.R., XIV—30.

Original, pergament format mare, rupt în unele locuri; lipsă pecetea și șnurul; frumoase ornamentații aurite.

180

1716 februarie 15. București.

Chița portăreasa, fata lui Tudorie staroste, vinde lui Gheorghe fiul lui Vasile abagiul două prăvălii pe ulița ce merge de la Sf. Gheorghe spre hanul lui Șerban Vodă. (Original).

† Adecă eu jupăncasa Chița portărcasa, fata jupănului Tudorie starostea, dat-am acestu al meu adăvărat zapis la mâna dumisale jupănului Ghiorghe feciorul jupănului Vasile abagiul ot București, ca să-i fie de bună credință.

Precum să să știe că i-am vândut dumisale doă, adică 2, prăvălii, care prăvălii îmi sântu și mie de la părinți de zeastre, împotriva zarafilor din dreapta cum merge ulița de la sfântul Ghiorghe spre hanul lui Șerban Vodă. Și sântu lângă altă prăvălie ce am fost dat eu fii-mii de zeastre ginere-mieu lui Panait Cioranul, pre din susu. Iar din josul lângă prăvălie lui Pătru ginerile Brăilcancii.

Care sînt amândoaă prăvăliile în lat stănjâni (*loc liber*) și în lungu stănjâni (*loc liber*) pînă în locul Sanfirii ce merge pînă în hanul lui Zamfir.

Și le-am vândut aceaste doă prăvălii drept bani gata taleri 420, ca să-i fie dumnealui moșie stătăto[are] și pământul și leamnila, după cum le-am vândutu. Și i-am dat și zapisele noastre ceale vechi ce ne-au fost de cumpărătoare, însă și cartea județului ce au fost de hotărnicie.

Și am luat acești bani ce scriu mai sus toți deplin în mâna mea. Și i-am dat acestu zapisu în mâna dumnealui ca să le stăpânească cu pace, dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu i-ar dăru.

Și când s-au făcut această tocmeală fost-au mulți oameni buni care să vor iscăli mai jos, mărturisindu.

Și cu pentru mai adăvărată credință, mi-am pus inelul și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Fev.[ruarie] 15 dni, leat 7224 [1716].

Eu jupâneasa Chița portăreasa
Panait Cioran, mărturie

[pe verso]:

7224 [1716].

Zapisul pentru 2 prăvălii ce am cumpărat ot jupâneasa Chița.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXVIII—4.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, pecete înclară, trei semnături grecești indescifrabile.

181

1716 martie 4. București.

Nicolae Alexandru Mavrocordat întărește diferite mili și scutiri de dajdie bisericii Tuturor Sfinților, construită de mitropolitul Anthim Ivireanul. (Original).

Io Neculae Alixandru voevod din mila lui dumnezeu domn și oblăduitoriu a toată Țara-Rumânească.

Cei ce să învrednicesc a lua de la dumnezeu puteare și stăpînire, au datorie nu numai să chivernisească norodul și ale politiei, ci mai vîrtos să fie sprijinitor celor dumnezești și ceale ce în slava lui dumnezeu să uită. Pentru căci precum i-au cinstit pre dînșii dumnezeu, și prin mijlocul besearicii lui poruncește celor credincioși să se supue stăpînirilor ce-s mai presus, și să dea la dînsele datoria, birul, dajdia și cinstea. Așa sînt și ei datori cu fapta și cu cuvîntul să înalțe slavă lui dumnezeu și sfintele lui lăcașuri să le cinstească, și ceale ce să fac spre mare cuviință besearicilor să le adevereaze, și veniturile, căștigurile și averile lor cu cărți domnești și porunci să le întărească, ca păzindu-să acealea, besearicile să aibă căzuta lor podoabă, iar cei ce au miluit pomenire veacinică. Și săracii norodului să aibă loc de scăpare și de ajutor la nevoile carele după vremei să întîmplă.

Drept aceeaia dară și noi din dumnezeasca voință luînd domnia Țării Rumânești, și încredințîndu-să nouă de la dumnezeu chiverniseala norodului și a toată politia, sîntem datori în tot chipul să cinstim pre dumnezeu carele ne-au învrednicit aceștii stăpîniri, sprijinind mai vîrtos dumnezeestile lui besearici și sfintele lui mănăstiri carele în slava lui dumnezeu să zidesc. Că așa făcînd, dăm ale lui dumnezeu lui dumnezeu.

Și de vremea ce prea sfințitul mitropolit al Ungrovlahiei chir Anthim Ivireanul, al nostru întru Hs. părinte sufletesc, fiind pornit din multă evlavie, au înălțat din temelie în slava veacinicului dumnezeu și întru cinstea și pomenirea tuturor sfinților, aici în orașul domniei noastre, în București, besearică cu mare cuviință, care au înfrumusețat-o pe dinlăuntru și pe dinafară cu toate cuviincioasele ei podoabe, și au ocolit-o înprejur cu chilii și cu alte zidiri în chip de mănăstire, înzestrîndu-o după putință cu ceale trebuincioase,

pentru hrana și chiverniseala celor ce vor lăcui într-însa. Și încă și au hotărit cu așezămînt nestrămutat, să se facă în toți anii din venitul aceștii sfinte besearici oarecare milostenii, adecă să înveațe carte copiii săraci, să se mărite feate sărace, să se îmbrace mișei, să se chivernisească cei streini, să se miluiască cei închiși, să se îngroape lipsiții, și alte faceri de bine ca acestea, precum mai pre larg le-au așezat sfinția sa în cartea cea cu 32 de capete [capitole, puncte] ce-au făcut însuși.

Care milostenii le-au întărit cu hrisoavele a cîte 4 patriarși ai lumii, și cu hrisovul sfinției sale, cu afurisanii și cu blestecame, ca să nu îndrăznească nimenca să strice aceale așezămînturi ce au făcut de bună voia sa, ci să să săvîrșească în toți anii necontentit pînă va sta besearica.

Drept aceaia și domnia mea ca un sprijinitor al sfintei besearici și mādular al ei, după datoria noastră care avem de pururca să iubim podoaba casei lui dumnezeu și întărirea ei, miluim și noi pre acea sfintă mănăstire, din mila ce ne-au miluit milostivul dumnezeu, cu acest hrisov al domniei meale, și hotărîm să aibă a lua în toți anii, necontentit, milă den venitul ocnelor taleri cinci sute bani vechi la stăii Gheorghie, pentru ca să se îndoiască milosteniile ce sfinția sa au așezat să se facă în toți anii spre ajutorul și chiverniseala săracilor, și spre veacinică pomenirea noastră și a răposaților părinților noștri.

Și încă și întărim și adevărim hrisovul ce au făcut întru Hs. fratele nostru Io Ștefan Cantacuzino voevod pentru toate cîte într-însul cuprinde, adecă să fie în pace de toate nevoile ce s-ar întîmpla să se pue pe la cealealalte mănăstiri cînd vin păsuri mari țării de la putearnica împărăție: de împrumutare, de cai domnești și împărătești, de zaharale, de salahori, de cară de oaste, de unt, de miere, de dijmărit, de vinărici, așijderea și de oieritul al treilea an cînd dau cealealalte mănăstiri, accasta să nu dea, și de altele cîte s-ar putea întîmpla a le aduce vreamea. De toate să fie ertată și în pace, în veaci nestrămutat.

Așijderea să fie în pace băcanul și circiumarul de la magazia besearicii, de toate dăjdiile și rînduialele cîte vor eși peste an în tîrgul domniei meale în București, și de fumărit și de cămănărit după cum arată și în cartea lui Ștefan Vodă. Și să aibă a lua și de la ocna Telega sarca ce i s-au hotărit pe an, holo-vani o sută.

Și acest hrisov al nostru vom să fie temeinic și nestrămutat, rugîndu-ne și fraților noștri întru Hs. credincioșilor domni pre carii fi va rîndui după vremi domnul dumnezeu cu domnia aceștii țări, să nu-l schimbe, ci mai virtos să-l adevereaze, să-l întărească, și să se nevoiască în tot chipul ca să stea nestrămutat, de vreamea ce venitul aceștii besearici iaste rînduit să se dea milă la săraci și la streini, precum mai sus s-au zis. Pentru ca să-i păzească dumnezeu prin rugile tuturor sfinților, cu sănătate, cu norocire, cu pacinică stare în scaunul domniei, întru mulți și fericiți ani.

Și am întărit hrisevul acesta cu tot sfatul și cu credincioșii boiarii cei mari ai divanului domniei meale: pan Grigorie *vel* ban *Cralevschi* Băleanul, i pan Pătrașco Brezoianul *vel* vornic, i pan Radul Dudescul *vel* logofăt, i pan Radul Goleșcul *vel* spătar, i pan Șerban Bojoreanul *vel* vistiier, i pan Mânăilă *vel* clucer, i pan Dimitrache *vel* postelnic, i pan Radul *vel* paharnic, i pan Costandin *vel* stolnic, i pan Tudorache *vel* comis, i pan Iordache *vel* slugear, i pan Șerban Greceanul *vel* pitar. Și ispravnic Costandin Colțescul *vtori* logofăt.

Și s-au scris hrisevul acesta în anul dintîi al domniei noastre, în orașul scaunului domniei meale, în București, de Nicola logofețelul, la martie 4 dni, leat 7224 [1716].

Io Nicolae voevoda [m.p.]

Gligoric Băleanul *vel* logofăt *procitenomu*.

[pe verso]:

Hrisev[ul] mănăstirii Tuturor Sfinților făcută de răposatul mitropolit Anthim.

Academia R.P.R., XIV—24.

Original, pergament format mare, stare bună, împodobit cu ornamentații aurite; lipsă pecetea atîrnată.

182

[1716—1719]. București.

Filotei egumenul m-rii Sf. Ecaterina vinde lui Asan fost mare sluger un loc, lingă biserica Sf. Gheorghe-Vechi, care se vecinește cu locul cumpărătorului și cu a lui Nica zaraful, drept 613 taleri, bani vechi. (Original).

Al Ungrovlahiei Ștefan veveios (*grecește*)

† Adecă eu igumenul Filotheu iermonah Sinaitul de la sfânta și dumnezeiasca mănăstire hramul sfânta Ecaterina, dinpreună cu toți părinții de acolo și cu știrca și scrisoarea prea sfințitului arhiepiscopului chir Athanasie de la Sinaia.

Dat-am zapisul mieu la mîna dumnealui *Asan vel* slugeariu și a dumneaei jupăneasei dumnealui, Maria, ca să fie de bună credință.

Precum să se știe că avînd noi un loc aici în orașul Bucureștilor, alătura cu sveantăii Gheorghie cel Vechiu, care loc iaste de să hotărâște cu locul casei dumnealui. Și încă acest loc mai denainte vream l-au cerșut dumnealui ca să-l cumpere de la părinți. Și cu trimițînd carte împreună cu dumnealui slugeariu la sfinția sa părintele arhiepiscopul chir Athanasie, mi-au venit carte de la sfinția sa ca să fac cu dumnealui schimbu, să-i dau locul și să-mi dea dumnealui au moșie, au vie.

Și acest răspunsu venise din zilele răposatului domnu Io Costantin voevod, ci întîmplîndu-se mării sale mazălie de la puternica împărăție, au rămas

lucrul jos atuncea, că l-au luat și pre dumnealui slugeariul împreună cu măria sa domnul Io Costantin voevod.

Iară când au fost în zilele răposatului domnu Io Ștefan voevod s-au sculat dumnealui Nica zaraful având casă pre locul mănăstirei de au mersu la dumnealui stolnicul Costantin și la dumnealui spătariul Mihai de s-au rugat și s-au acolisit în tot felii de dumnealor ca să-mi zică să-i vându locul unde-i era casa, până m-au chiebat dumnealor pre mine și mi-au zis ca să-i vându acel loc unde are case pre dânsul. Și eu nevrând să vându locul și apărându-mă în tot chipul, căci aveam poruncă de la părinți ca să nu desparțu locul, ci să-l dau tot la un loc.

Mai pre urmă mi-au zis dumnealor acest cuvânt, că de nu voi vrea să-l vându de voc, îl voi vinde și fără de voc. Deci eu neavînd ce face și auzind și cuvintele dumnealor care-mi zicea că-l voi da fără de voc, de nevoie mi-au fost a vinde locul jupânului Nicăi, în taleri 100.

Iară când au fost acum în zilele măriei sale domnului nostru Io Ioan Alicsandru voevod, viind și dumnealui slugeariul de la surghiuniia ce au fost închiși la Chiutaiu, au venit la mine și am tocmit locul ce scrie mai sus. Care loc ne-au fost și noao de schimbu pentru sfânta Mitropolie încă mai denainte vream, pre cum scrie și într-un hrisov al măriei sale răposatului domnu Io Radul voevod, având mănăstirea acest loc de să hotărăște cu locul dumnealui slugeariului, l-am vândut și l-am măsurat, lungul din locul popei Serafim și al dumnealui slugeariului mergând la vale până în podul ce merge spre Curtea domnească, stânjeni (*loc liber*). Și din locul dumnealui slugeariului curmezișul la vale despre ulița domnească până în locul dascalului Pană, stânjeni 29 *pol* și o palmă. Și apoi lungul din Ulița cea Mare despre dascălul Pană mergând la deal pre lângă locul lui sveantăii Gheorghie cel Vechiu până în locul casei jupânului Nicăi zaraful, care l-am vândut fără de voia mea stânjeni (*loc liber*). Și din locul lui sveantăii Gheorghie cel Vechiu, mijlocul, până în locul dumnealui *vel* slugeariu, stânjeni 26 *pol* și trei palme.

Căzându-i-se a cumpăra fiind alătura cu locul dumnealui și având și vorbă mai denainte vream cu dumnealui.

Însă i-am vândut dumnealui acest loc tot drept bani gata taleri 613, bani vechi, care bani i-am luat eu toți deplin în mâna mea. Și am cumpărat mănăstirei vii pre dânsii.

Și am vândut de a mea bună voc, și nesilit de nimenca, și cu știrea tuturor vecinilor din sus și din jos și de priuprejurul locului, ca să-i fie dumnealui și coconilor dumnealui și nepoților și strănepoților dumnealui moșie stătătoare și ohabnică în veaci.

Și când s-au făcut acest zapis al meu fost-au mulți preoți și boiari și neguțători și oameni buni mărturie care să vor iscăli mai jos, ca să se crează.

Și eu pentru mai adevărată credință mi-am pus iscălitura și pecetea mănăstirei mai jos, ca să se crează.

Filothei ieromonah Sinaii (*grecește*)

Radul Popescul *biv vel* ban, mărturie
Grigorie Hale[pliu] *vel* vistier, mărturie
Neculai Roset *vel* paharnic, mărturie
Pană Negoescu *vel* logofăt, mărturie
Pană dascal, snă Staicovici, *ucitel to gospodscoi țrceve veaditel.*

[pe verso]:

Pentru un locu a Sf. Gheorghie Vechi.

Scrisori pentru locul ce au cumpărat vlădica Ștefan de la Iordache Micșu-
nescul, mahalaoa Sf. Gheorghie Vechiu.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCLIII—4.

Original, stare bună, hirtie groasă, cerată, cu filigran; interesantă pecetea mănăstirii, în fum; semnătură grecească indescifrabilă.

183

1717 martie 15. București.

Ioan Mavrocordat numește pe Iane, Mihalache, Trandafir și Sima epitropi la spitalul Colțea și îi scutește de toate dăjdiile către vistierie. (Original).

Milostiū bojiū Io Ioan voevod i gospodar zemli Vlahiscoe davat gospodstvo-mi siū povealeniū gospodstvo-mi, slugilor domniei meale lui Iane, i lui Mihalachie, i lui Trandafir, i Simei, pre caare i-am făcutu domniia mea epitropi și purtători de grijă la spitaliia (sic) ce iaste în sfânta mănăstire de la Colțea de aici den orașul domniei meale din București, unde să cinsteaște și să prăznuiaște hraamul Trei-Sfetetelie, ca să aibă a purta ei grija și a căuta cu frica lui dumnezeu toate veniturile câte sănt lăsaate la această sfântă mănăstire pentru hrana și chiverniseala acelor săraci bolnavi carii să află dcapururca la acestu spitaal. Și să faacă și alte mile câte sănt lăsaate și orânduite duple cum scrie în condicele mănăstirii.

Deci și domniia mea pentru a lor multă osărdie și osteneală ce vor să aibă, m-am milostivitu de le-am făcutu această carte a domniei meale de milă. Ca de acum înainte să fie în paace și ertaati ei și casile lor și toate bucatele lor ce vor avea de toate dăjdile și orânduialele câte vor eși peste an de la visteriia domnū meale în țara: de haraci, de adaosul haraciului și de lipsa haraaciului, de pocloanele haraciului, de *vel* scama, de scama a dooa și a treii, de caară de oaste, de zahareale, de untu împărătescu, de împrumutări, de satarale, de cai împărătești și de poclonul steagului, de dijmăritu, de vinărici, de oeritu, însă bucatele lor dreapte câte vor avea, după cum scrie și în hrisovul domniei meale caare am făcutu de milă sfintii mănăstiri pentru hrana și buna chiverniseală a ecstor bolnavi săraci ce să află în spitalie.

Drept aceeaia poruncescu domniia mea și dumneavoastră boiari carei veți umbla ori cu ce slujbe și drăgătorii și voaă tuturor slugilor domnii mele veri caarei cu ce slujbe și orânduiale veți umbla în țara domniei mele, toți să aveți a vă feri de acești 4 oameni caare i-am făcutu domniia mea epitropi și chivernisitori, de ei și de toate bucatele lor, ca să poată fi de căutaarea și chiverniseala acelor săraci bolnavi carii să află de apururea în ospitaalie ce scrie mai sus.

Așajderea și în urma domniei mele pe care-i va milui domnul dumnezeu a fi domnu și stăpânitor țării aceștiia, încă să aibă a întări această milă ce am făcutu domniia mea acestor 4 epitropi ce s-au zis mai sus și altora caare vor fi în urma acestora pă vremi. Ca și ale domnii lui mile și drease în urmă încă să fie cinstite și în seamă ținute și în cela veac ce va să fie la răpaosul veacinicu sufletul lui să fie.

Și am întărit această caarte cu tot sfaatul și cu credincioși boiarii cei maari ai divanului domnii mele: pan Paană Negoescu *vel* haan *Cralevschii*, i pan Costandin Greceanul *vel* vornicu, i pan Iordachie Crețulescu *vel* logofăt, i pan Șarban Greceanul *vel* spatar, i pan Mateiu Fălcoianul *vel* vistier, i pan Șarban Hierăscul *vel* clucer, i pan Dumitrachie *vel* postelnic, i pan Neculae Ruset *vel* păharnicu, i pan Șarban Greceanul *vel* stolnicu, i pan Costandin Băleanul *vel* comis, i pan Asaan *vel* slugeariu, i pan (*loc liber*) *vel* pitar, și ispravnic Ștefan *viori* logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în anul cel dentăiu den domniia domniei mele aici în orașul scaunului domniei mele în, București, de Lefteru snă Isaaru logofăt.

Measița martie 15 dni, leat de la zidirea lumii 7225 [1717].

Io Ioan voevoda [m.p.]

Iordache Crețulescu *vel* logofăt *procitenomu*.

Academia R.P.R., CCCLXIII—7.

Original, stare bună, hirtie groasă, cerată, pecetea aplicată, căzută; frumoase ornamentații.

Publicat cu unele lipsuri și greșeli de transcriere de Al. G. Găleşescu, *Eforia spitalelor civile din București*, București, 1899, p. 63—64.

1717 iunie 11. București.

Ioan Mavrocordat întărește bisericii Tuturor Sfinților (Anthim) toate milele și scutirile de dajdie ce a avut și de la alți domni. (Original).

Io Ioan voevod den mila lui dumnezeu domn și oblăduitoriu a toată Țara Rumînească.

Cei ce să învrednicesc a lua de la dumnezeu puteare și stăpinire, au datorie nu numai să chivernisească norodul și ale politii, ci mai virtos să fie [s]prijiitor celor dumnezești și ceale ce în slava lui dumnezeu să uită cu nevoiță

să le caute și să le păzească. Că aceasta iaste a da ale lui dumnezeu lui dumnezeu după cuvîntul Evanghelii. Pentru căci precum i-au cinstit pre dînșii dumnezeu, și prin mijlocul bisearicii lui poruncește lor credincioși să să supue stăpînirilor ce-s mai presus și să dea la dînsele datoria, birul, dajdea și cinstea, așa sînt și ei datori cu fapta și cu cuvîntul să înalțe slavă lui dumnezeu, și sfintele lui lăcașuri să le cinstească. Și ceale ce să fac spre mare cuvîntă bisearicilor să le adevereaze, și veniturile, căștigurile și averile lor cu cărți domnești și cu porunci să le întărească. Ca păzîndu-să acealea, bisearicile să aibă căzuta lor podoabă, iar cei ce au miluit pomenire vecinică. Și săracii norodului să aibă loc de scăpare și de ajutoriu la nevoile care după vreme să întimplă.

Drept aceeaia dar și domnia sa mai marele nostru fratele Neculae Vodă, den dumnezeiască voință luînd domnia Țării Rumînești, și încredințîndu-se de la dumnezeu chivernisealii norodului și a toată politica, datoriu era în tot chipul să cinstească pre dumnezeu care l-au fost învrednicit aceștii stăpîniri sprijinînd mai virtos dumnezeceștile lui bisearici și sfintele lui mănăstiri carile în slava lui dumnezeu să zidesc. Că așa făcînd dăm ale lui dumnezeu lui dumnezeu.

Și dă vreame ce sfinția sa răposatul părintele chir Anthim Ivireanul, ce au fost pă acea vreame mitropolit al Ungrovlahiei, fiind fost pornit den multa evlavie au fost înălțat din temelie în slava veacinecului dumnezeu, și întru cinstea și pomenirea tuturor sfinților, aici în orașul scaunului domniei noastre în București, bisearică cu mare cuvîntă. Care o au înfrumusețat pe dinlăuntru și pe din afară cu toate cuvîncioasele ei podoabe, și au ocolit-o înprejur cu chilii, și cu alte ziduri în chip de mănăstire, înzestrîndu-o după putință cu ceale trebuincioase pentru hrana și chiverniseala celor ce vor lăcui într-însa.

Și încă și s-au fost hotărît, cu așezămînt nestrămutat, să să facă în toți anii din venitul aceștii sfinte bisearici oarecare milostenii, adecă să înveațe carte copii săraci, să să mărite feate sărace, să să îmbrace mișăi, să chivernisească cei streini, să să miluiască cei închiși, să să îngroape lipsiții, și alte faceri de bine ca accastea.

Precum mai pre larg le-au fost așezat sfinția sa în cartea cea cu treizeci și două de capete ce-au făcut-o însuși, care milostenii le-au fost întărit cu hrisoavele a cite patru patriarși ai lumii, și cu hrisovul sfinții sale cu afurisanii și cu blesteme ca să nu îndrăznească nimeni să strice aceale așezămînturi ce au fost făcut de bună voia sa. Ci să să săvîrșească în toți anii necontentit, pînă va sta bisearica.

Drept aceeaia și domnia sa mai marele nostru frate Neculae Vodă, ca un sprijinitoriu a sfintii bisearici și mădulariu al ei, după datoria ce au fost avut pururea să iubească podoaba casii lui dumnezeu și întărirea ei, au fost miluit și domnia sa pre această sfîntă mănăstire den mila ce l-au fost miluit milostivul dumnezeu cu domnia aceștii țări, dă i-au fost dat domnia sa hri-

sovul domnii sale, și au fost hotărît să aibă a lua în toți anii neconținut milă den venitul ocnelor taleri cincisute bani vechi la Sti Ghiorghe. Pentru ca să îndoiască milosteniile ce sfinția sa au fost așezat să să facă în toți anii spre ajutorul și spre chiverniseala săracilor, și spre vecinica pomenire[a] domnii sale și răposăților părinților noștri. Și încă și au fost întărit și au adevărit hrisovul ce au făcut Ștefan voivod Cantacuzino pentru toate cîte într-însul cuprinde. Adecă să fie în pace de toate nevoile ce s-ar întâmpla să să puie pă la cealalte mănăstiri cînd vin păsuri mari țării de la putearnica împărăție: de împrumutare, de cai domnești și împărătești, de zahareale, de salahori, de cară de oaste, de unt, de miare, de dijmărit, de vinărici. Așijderea și de oieritul al treilea an cînd dau cealalte mănăstiri, aceasta să nu dea. Și de altele cîte s-ar întâmpla a le aduce vreamea, de toate să fie în pace și ertată, în veaci nestrămutată. Așijderea să fie în pace și un băcan și un cărciumariu de la magazia bisearicii, de toate dăjdiile și orînduialele cîte vor eși peste an în tîrgul domnii mele, în București, și de fumărit și de cămănit, după cum arată și cartea răposatului Ștefan Vodă.

Și iar s-au fost hotărît să aibă a mai lua de la ocna Telega, sare pre an, bolovani o sută, la vreame cînd vor lua și alte sfinte mănăstiri ce au merite de sare.

Intru accaia dar și domnia mea miluindu-ne milostivul dumnezeu și puternica împărăție cu domnia și stăpînirea acestui cinstit scaun al Țării Rumînești, și văzînd hrisovul răposatului Ștefan Cantacuzino voevod, de mile ce într-însul cuprinde, și hrisovul mai marelui nostru frate Neculae Vodă, făcut și așezat pre accaste mile pe toate, cum mai sus arată, și 4 hrisoave a cîte 4 patriarși a lumii întărite cu mare blesteame și groaznice afurisanii, într-acesta chip ca să nu să îndrăznească nimeni den domnii ce pă vreme s-ar întâmpla a domni [în] țara aceasta, a strica aceale așezămînturi ce s-au făcut, ci să să săvîrșească în toți anii neconținut.

Și văzînd domnia mea accaste hrisoave toate pre rînd date la această sfîntă bisearică, domnia mea încă n-am îndrăznit a conțeni ca să să strice și să nu să săvîrșească accaste mile. Ci mai vîrtos bucurîndu-mă, m-am milostivit de am înnoit și am întărit accaste mili toate precum serie mai sus. Și am dat și acest cinstit hrisov al domnii mele sfintii și dumnezeestii bisearici a tuturor sfinților, și egumenului și călugărășilor ce să vor afla lăcuiitori într-însa, ca să fie accaste mile nemișcătoare și nestrămutate în veaci. Și ceale ce sînt de luat să aibă a și le lua sfînta bisearică pe deplin și [la] vreame cum serie mai sus.

Și acest hrisov al nostru vom [vrem] să fie temeinic și nestrămutat, rugîndu-ne și fraților noștri întru IIs. credincioșilor domni pe carii îi va milui și îi va rîndui după vremi domnul dumnezeu cu domnia aceștii țări, să nu-l schimbe, ci mai vîrtos să adevereaze și să întărească, și să să nevoiască în tot chipul ca să stea nestrămutat, de vreame ce venitul aceștii bisearici iaste rînduit să

să dea milă la săraci și la streini, preum mai sus s-au zis, pentru ca să-i păzească dumnezeu pren rugile tuturor sfinților, cu sănătate, cu norocire, cu pacinică stare, în scaunul domnii întru mulți și fericți ani.

Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul și cu credincioși boiarii cei mari ai divanului domnii mele: jupan Negoeseul *vel* ban al Craiovei, i pan Costandin Greceanul *vel* vornic, i pan Iordache Crețulescul *vel* logofăt, i pan Șarban Greceanul *vel* spătar, i pan Matei Fălcoianul *vel* vistiari, i pan Șarban Hierăscul *vel* clucer, i pan Dumitrache Vlasto *vel* postelnic, i pan Neculae Ruset *vel* paharnic, i pan Șarban Greceanul *vel* stolnic, i pan Costandin Bălăceanul *vel* comis, i pan Hasan *vel* sluger, i pan Barbul Merișanul *vel* pitar. Și ispravnic Costandin Văcărescul *vtori* logofăt.

Seriindu-se hrisovul acesta în anul cel dintii al domnii domniei mele aici în orașul scaunului domnii mele, în București, de Lefter snă Isar logofăt.

Iunie 11, leat 7225 [1717].

Io Ioan voevoda [m. p.]

Iordache Crețulescul *vel* logofăt *procitenomu*
Costandin Văcărescul *vtori* logofăt, *procitenomu*

Academia R.P.R., XIV—23.

Original. pergament, stare bună: frumoase împodobiri aurite și interesante semnături; pecetea căzută.

185

1717 septembrie 12. București.

Ioan Mavrocordat confirmă patriarhiei din Alexandria o piniță cu loc, prăvălii și case, din București, ce fuseseră dăruite mai înainte de spătarul Mihai Cantacuzino. (Original).

Milostiuu bojiu Io Ioan voevod i gospodar zemli Ungrovlahiscoe davat gospodstvo-mi siu povealeniiu gospodstvo-mi.

Sfinții și dumnezeștii patrierșii de la Alexandria, ca să fie sfinții patrierșii o piniță cu totu locul ei cu prăvăliile cu caasele, aici în orașul domniei mele în București, care iaste aproape de biserica sfântului scaun Alexandriei unde iaste praznicul Adormirei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Marici, ce să numeaște a Zlătarilor.

Pentru că această piniță fiindu a dumnealui Mihai Cantacuzino *biv vel* spătaariu și viindu sfinția sa părintele Samuil patriarhul aici în pământul credincioasii domniei Țării Rumânești, și dând tuturor părintești și patrierșăști blagoslovenii, mijlocindu și silindu pentru spăseniia tuturor pravoslavnicilor creștini și spuindu sfinția sa cu maare măhnire lipsa, neavearea și datoriiia sfântului scaun celui apostolicescu a Alexandriei și nevoile ceale multe și datoriiile ceale greale și întâmplările ceale cumplite.

Peste aceia mai vestindu sfinția sa iară și cu maare măhnire cum că ar fi în pământul Eghiptului o mănăstire întru caare să prăznuiaște marce mucenic Gheorghie și să află încă den vremea cea veachie și ospitali pentru hraana săracilor bolnavi slăbănogi, bărbați și mueri, fiindu și doftori de a-i căuta cu toate leacurile raanelor și boalelor lor, fiindu-le hraana și chiverniseala cea trupească de la patrierșăscul scaun al Alexandriei și așteptandu milă și de la creștini.

Pentru care și dumnealui răposatul Mihai spătaariul Cantacuzino împreună cu fiul dumisaale Mihai *biv vel* comis fost-au socotitu dentru bun gândul inimilor pentru sufletul lor și al părinților lor de au dat și au închinatu această pimniță cu locul cu prăvăliile, precum scrie mai sus, ca să să vânză vinurile sfinții patrierșăi, să fie pentru hraana și chiverniseala cea trupească a bolnavilor ce să vor afla pă vremei acolo, pentru izbăvirea boalelor lor. Scriindu-și și numele lor și al răposaaților părinți la sfântul pomealnec ca să să pomenească în sfânta patrierșăe la sfântul și dumnezeescul jărtvenicu neprestan în veaci.

Dându și zaapisul dumnealor iscălitu de dânsii și cu peceteile lor întăritu de daania și închinăciunea aceștii pimnițe cu locul cu prăvăliile, precum scrie mai sus, la mâna sfinții saale părintelui Samuil patriarhul, scriindu încă și cu mare blestem ca în urmă după petrecaania dumnealor nimeni din neamul au din rudeniile lor să nu să scoale a strica și a călca această pomenită daanic ce iaste mai sus zisă, precum l-am văzutu acel zapis și domniia mea daatu la mâna sfinții saale.

Și au mai fostu adaos încă și mai maarele nostru fraate Nicolae Vodă la sfânta și dumnezeiasca patrierșie cu această milă ca să fie pimnița aceasta și cărciumaariul ce va vinde vin într-ânsă pă vremei, în paace, pimnița de fumărit, de cămănăritu, de vin domnescu și de vaamă și de altele de toate. Și cărciumaariul acesta încă să fie în paace și ertat de toate dăjdi[i]le și orânduialele câte vor eși peste an de la visteriie în țară și aici în oraș pă târgu, de nici unile val sau băntuială să n-aibă.

Dreptu aceaia și domniia mea văzând hrisovul, mai maarelui nostru fraate Nicolae Vodă, făcut pentru întărirea aceștii cărciime cu locul dupe-nprejur cu prăvăliile și caasele, am întăritu și cu hrisovul domniei meale ca să fie sfinții și dumnezeeștii patrierșăi Alixandrii moșie stătătoare și obabnică în veaci. Și cărciumaariul ce va vinde la această pimniță să fie în paace și ertat de toate câte scrie mai sus. Și pimnița de fumăritu, de cămănărit, de vin domnescu și de vaamă și de altele de toate.

Și am întăritu hrisovul acesta cu tot sfaatu cinstiților și credincioșilor boiarilor celor maari ai divanului domniei meale: jup. Șarban Hierăscul *velichii* ban Cralevshii, i pan Paană Negoescul *velichii* vornic, i pan Iordachie Crețulescul *velichii* logofăt, i pan Șarban Greceanul *velichii* spătar, i pan Gligorașco *velichii* vistiariu, i pan Șarban Greceanul *velichii* clucer, i pan Dumitrachie Vlasto *velichii* postelnic, i pan Nicolae Rusetu *velichii* păharnic, i pan Costandiu

Greceanul *velichii* stolnic, i pan Costandin Băleanul *velichii* comis, i pan Hasan *velichii* slugeriu, i pan Barbul Mereșaanul *velichii* pitar. Și ispravnic Costandin Văcărescul *vtori* logofăt.

Și s-au scris hrisovul acesta în anul cel dentăi al domniei domniei meale aici în orașul scaunului domniei meale în București, Lefteru *sin* Timaru logofăt din București, în anii de la facere[a] lumii 7226 [1717] *meașița* septem.[vrie] 12.

Io Ioan vevoda [m.p.].

Iordache Crețulescul *vel* logofăt *procitenomu*
Constandin Văcărescul *vtori* logofăt, *procitenomu*

[pe verso]:

leat 7226 [1717]

Hrisovu a lu Ioan Vodă pentru o pivniță cu casele, cu prăvăliile, ot Zlătari.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, XVII bis—5.

Original, stare bună, hîrtie groasă cerată; cu ornamentații colorate, pecetea aplicată căzută.

186

1717 octombrie 16. [București].

Nica feciorul lui popa Stan de la biserica Sf. Gheorghe « cel rumînesc » vinde un loc lui Radu dascălul de la biserica Domnească. (Original).

Adică eu Nica, *sin* popa Stan de la Sventi Gheorghie cel rumînesc, dat-am zăpisul meu la mîna Radului dascălului de la biserica Domnească precum să să știe că avînd eu un loc de la părinți, care loc iaste înaintea porții dumnealor, l-am vîndut dumnealui eu zăpis. Și mi-a mai fost lăsat un loc care iaste despre ulița cea despre via domnească între căpitanul Toma și între cămărașul Asan, un petecel de loc. Și neputînd să fac căscioară pe dînsul, că nu era nici de ajuns să fac casă, l-am vîndut iar dumnealui, drept bani gata taleri 15, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Și eu pentru mai adevărată credință am scris cu mîna mea și am iscălit mai jos, ca să să crează.

Octomvrie 16, leat 7226 [1717].

Eu Nica

Eu Ion

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCIII—1.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1718 ianuarie 26. [București].

Ștefan ceașul vinde vecinului său Marin o casă cu grădină și cu toate cele dimprejur, pentru șapte taleri. (Original).

Adecă eu Ștefan ceașul dat-am zăpisul meu ca să fie de bună credință la mîna vecinului Marin, cum să să știe că i-am vîndut casa mea cu grădină, cu toate cîte sînt împrejurul casii. Și o am toemit drept taleri 7 și am luat acești bani toți ce scriu mai sus în mîna mea, gata. Drept aceeaia i-am dat și cu această crisoare și zăpis al meu ca să stăpîncască casa cu pace și cu știrea tuturor vecinilor mei și din sus și din jos; și mărturii care să vor iscăli mai jos.

Ghenarie 26, leat 7226 [1718].

Az popa Tanasie, martor
Eu Stanca Mogoșanca, martor
Eu Mlină, martor

Arh. St. Buc., M-rea Stavropolcos, XIII—1.

Original, stare bună, hirtie cu filigran: are pe verso o însemuare grecească și cîteva nume de martori ce probabil au fost scrise mult mai tîrziu decît data documentului.

1718 iulie 5. [București].

Jupîneasa Pătra, neputînd să-și plătească datoria de 24 taleri, ce avea față de Jupîneasa Rada a Robului măcelaru, este obligată să-și vîndă casa acesteia pentru a scăpa de închisoare. (Original).

Adecă eu Pătra dat-am zăpisul meu ca să fie de bună credință la mîna Jupînesii Rada, precum să să știe că fiind datoare taleri 24, m-au apucat dumneaei și m-au închis ca să dau banii.

Neavînd banii, am avut o cășcioară în mahalaua Popii Rusului, drept accia am prețuit casa drept taleri 17, și am dat-o dumneaei Jupînesii Radii, femeia Robului măcelarului și copiilor dumnealor, ca să stăpîncască, au măcar să să vînză, cum vor pohti dumnealor.

Și cînd am făcut acest zăpis, fost-au mulți oameni i preoți care să vor iscăli mai jos, ca să [să] crează.

Și pentru credință m-am iscălit mai jos, ca să [să] crează.

Iulie zile 5, leat 7226 [1718].

Eu Dona cu voia mea dat, i deget
Eu Pătra împreună cu fiu-meu, cu voia mea, i deget
Eu Costandin Lenbei, martor

Eu portar Zaharie, martor
Eu armaş Dobre, martor
Eu popa Albul, martor
Eu Ion Bapoi [Baboi?], martor

Academia R.P.R., XII—191.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, scriere greoaie.

189

1718 august 24. [Bucureşti].

Despa, soția răposatului popii Ghidului, dăruiește nepotului său Mihai o casă cu locul ei în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, pentru că neavînd copii, acest nepot le-a fost «de ajutor și de toată slujba».
(Copie).

Adică eu Despa, ce am fost soția răposatului popii Ghidului *ot* mahalaua bisericii Dintr-o Zi, dat-am această scrisoare la mîna lui Mihai nepotului nostru, cum să să știe că încă mai dinainte vreme, trăind soția mea și nefăcînd noi copii, l-am luat de mic dă au învățat carte și ne-au fost de ajutor și de toată slujba, fiind grămătic la biserică cît au trăit soția mea. Iară mai pre urmă, ajungînd și noi la vremi de slăbiciuni și de bătrînețe, încă trăind soțul meu, ce scrie mai sus, așa au socotit pentru casă de au lăsat-o nepotu-său Mihai, numai cît voi fi eu cu viață să șaz într-însa să mă odihnesc, iar după moartea mea să rămîie casa lui Mihai. Deci eu am șezut și am stăpînit cîtăva vreme, iar mai pre urmă, așa m-am socotit că să rămîie și nouă această pomană desăvirșit[ă] și acest copil încă să să știe odihnit și încredințat și din cît va putea și îi va da îndemină, să-și dreagă pă lingă case. Iar eu mi-am făcut altă căscioară în curtea bisericii și m-am și mutat într-însa.

Iar această casă și cu tot locul ei au rămas să o stăpînescă Mihai. Deci pentru credință am făcut această scrisoare la mîna nepotului nostru Mihai ca să aibă a ținea și a stăpîni cu bună pace, și de către alte rude, după cum au lăsat și soțul meu cu sufletul lui, pentru că i s-au lăsat numai lui singur și această casă, fără nici un fel de pricină că locul din fundul grajdului și pînă în colțul caselor e al nostru de baștină, iar din colțul casii și cît ține casa și pînă în uliță, l-au cumpărat soțul meu de la un unchieș Marin seimeanul. Și s-au mutat casa pe acel loc de s-au mai lărgit curtea și grădina. Deci de acum înainte să aibă a stăpîni casa, cu bună pace, pentru că așa am lăsat cu sufletele noastre.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus numele și degetul mai jos, ca să să crează.

7226 [1718] august 24.

Eu Despa preoteasa ce am fost soția popii Ghidului
Popa ot biserica Dintr-o Zi
† Eu popa Pant[elimon], martor
Eu Sanda, martor
† Eu Dima zăbunar, martor
Și am scris eu Mavrodin grămatic cutiilor

Colectia Al. Saint-Georges.

Copie. Condicta de zapise (1669—1841) a familiei Darvari, doc. 136.

190

1718 august f. zi. [București].

Jupineasa Chița, soția lui Iamandi fost mare portar, împreună cu ginerele ei Gheorghită Tutescul fost mare căpitan de lefegii se leagă suță de boieri și mahalagii să nu închine nicăieri biserica zidită de ei în mahalaua Popescului; rânduiește apoi, printre ctitori și pe popa Călin care a strâns bani și s-a trudit mult pentru terminarea bisericii. (Original).

Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Daniil.

Eu jupineasa Chița care am fost jupineasa răposatului Iamandi biv vel portar, dimpreună cu gineri-mieu Gheorghită Tutescul biv vel căpitan za lificii (lefegii), dat-am scrisoarea noastră ca să fie de mare credință la mîna tuturor cinstiților boiari mari și mici ciți să află și să vor mai afla cu zile de acum înainte lăcuitori în mahalaua Popescului, și a altor mahalagii, tuturor de obște.

Precum să să știe că cunoscînd că toate ale lumii sînt deșarte și nefolositoare sufletului, așa din tot gîndul și pofta inimii noastre am socotit a cîștiga folosul cel sufletesc. Deci, din mult puțin ce am avut din ostenințele noastre, luat-am ajutor pre atotputearnicul și țiitoriul dumnezeu și pre sfintul și marele arhieru Nicolae Miralichiei făcătorul de minuni, de ne-am apucat de am făcut o sfîntă biserică din temei (temelie) de piatră, întru această mahala ce mai sus s-au numit, care iaste dinaintea porții dumnealui cinstitului și de bun neam pan Șerban Năsturel vel ban. De care lucru, încă pînă a nu pune piatra a face bisearica, întii această tocmea și așezămînt am făcut cu toți cinstiții boiari, mahalagii, anume: pan Șerban Năsturel vel ban, i Vilcul Mogoșăscul vel sârdar, i Matei Mogoșăscul biv vel sârdar, i Alixandrache ceaușul za aprozi, i Matei paharnic Popescul, i Costandin vtori armaș Popescul, și cu alți mahalagii, cu toți de obște.

Cum această sfîntă bisearică să fie obabnică și în veaci neclătită tuturor maha[la]giilor de rugă, și nouă veacinică pomenire. Iar să nu fim noi volnici ca să o punem, adecă să o închinăm noi, la vreo mănăstire nicăiri cît vom avea

viață, nici după moartea noastră nimeni să nu fie volnici ca să să ridice, au din neamul nostru au din rudele noastre, au măcar dintr-alții streini ca să o închine la vre-o mănăstire, nicăiri. Pentru că întâi cu acest așezământ și tocmeală ne-au primit și ne-au lăsat boiarii și cu alți mahalagii, ce mai sus s-au zis, de am făcut această sfântă biserică. Ci numai să aibă treabă mahalagii și alți creștini ce vor veni la rugă, și preoții cei ce să află lăcutori la sfânta biserică și cei ce vor mai fi în urmă. Și ce ar câștiga, mult puțin, al preoților să fie, nimeni să nu aibă treabă cu venitul bisericii. Numai și preoții să aibă frica lui Dumnezeu și a sfântului Nicolae ca să poarte grija slujbei bisericii la vreme, și a ne pomeni, și toate lucrurile să le chivernisească.

Însă iarăși însemnăm și aceasta ca să să știe că încă pînă a nu să începe biserica a să zidi au fost înțeles sfinția sa părintele popa Călin, ce au mers la dumnealui Șerban Năsturel *vel* ban rugîndu-l de ne-au zis nouă de l-am primit după cum arată scrisoarea noastră care am dat sfinției sale iscălită de noi și de dumnealui *vel* ban și de alți boiari, de au ajutat de la sfinția sa și au mai câștigat și din mila creștinilor de s-au făcut taleri 271 și s-au dat la zidirea bisericii.

Deci isprăvind noi biserica de zidit și o am și învălit, și încă mai trebuind sfintei bisericii pe dinlăuntru mult lucru, zugrăveala, tîmplele, jăturile și alte odoadă, și nouă n-ai dîndu-ne în putință ca să putem isprăvi tot, mai dat-am voe sfinției sale popoi lui Călin de au strîns de pe la unii alții creștini, milostenie, care cu cît s-au îndurat de au ajutat, după cum scrie foita sfinției sale care iaste iscălită de noi, întru care însemnează cine ce au dat milostenie de s-au lipit și ei ctitori la sfânta biserică. Și cu această milă creștinească și prin strădania și ajutarea sfinției sale popoi lui Călin s-au grijit sfânta biserică și s-au înfrumusețat cu toate cîte trebuiesc sfintei biserici deplin.

Deci noi văzînd această nevoie a sfinției sale, încă și cu ajutorarea de milă, îl numim întocma ctitor sfintei biserici. Și cît va trăi sfinția sa, și oricine s-ar trage din neamul sfinției sale și vor fi vreadnici de preoție, nimeni să n-aibă voe să-i scoată de la această sfântă biserică, pe neamul lui, pentru ca să să nevoiască din toată inima a căuta de sfânta biserică. Căci pre unii ca aceia noi întâi îi dăm supt judecata sfântului Nicolae. A doua că i-am dat și zapisul nostru sfinției sale iscălit de noi și de mulți boiari. Pentru căci cunoscîndu-l noi și toți boiarii ce [i] mai sus numit [numiți] a fi cu frica lui Dumnezeu și vreadnic de sfânta biserică, s-au ridicat de la altă biserică și dumnealor boiarii și noi cu toată voia noastră l-am așezat și l-am primit la această sfântă biserică.

Drept aceia am dat această scrisoare cinstiților boiari ce s-au scris mai sus și tuturor mahalagiilor de obște, și sfinției sale ca să nu fie sfânta biserică nicăieri supusă, ci creștinilor de rugă. Iar cine ar strica acest așezământ să fie supt blestemul lui Dumnezeu și afurisania celor 318 sfinți părinți de la Nicheia și a sfântului arhieru Nicolae. Lăcuința lor să fie cu hulitorii dumnezeirii la un loc, întru pedeapsă în veaci nesfîrșiți. Și cînd s-au făcut această scrisoare

fost-au mulți boiari care sînt iscăliți, și noi pentru dreaptă credință ne-am pus din jos numele și peceteile, ca să să crează.

August (*loc liber*) dni, leat 7226 [1718].

Eu Chița portăreasa

Radul Popescul *biv vel* ban, mărturie

Eu Maria Cioranca

Eu Gheorghe Cioranul

Eu Vișa Mogoșasca

Negoită logofăt. [Negoită Mogoșăscul?].

Academia R.P.R., CXCII — 2.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, format mare. Urmează numai șase iscălituri grupate două câte două; ar fi trebuit mai multe și în special aceea a lui Gheorghîță Tutescul *biv vel* căpitan za legegii. Foarte interesantă iscălitura lui Radul Popescu și Negoită logofăt. Frumoasă și interesantă semnătura, romînească, a mitropolitului Daniil.

191

1718 septembrie 27. București.

Ioan Mavrocordat confirmă grofului Feratie să ție niște case, în marginea Dimboviței, pe care le primise în dar de la Marica soția lui Constantin Brîncoveanu. (Original).

Milostiiu bojiu Io Ioan roevod i gospodin vsei zemli Ungrovlahiscoe davat gospodstvo-mi siu poveleanii gospodstvo-mi, dumisale grof Feratie ca să aibă a ținea și a stăpîni casele ce au șezut mai nainte dumnealui întrînsele, cu tot locul lor cît ține. Care sînt aicea în oraș în București în marginea Dimboviții, lîngă podul lui Haidăm. Care sînt cumpărate de răposatul Costandin Vodă, cu banii domniei sale, de la cămară, de la Tănăsie vornicul și de la Băhroae cu zapisele lor. Ci întîmplîndu-să la mazîlia lui Costandin Vodă de s-au dus și jupînul Feratie în Țara Ungurească, deci miluindu-ne domnul dumnezeu și învrednicindu-ne a fi domn și oblăduitoriu Țării Rumînești și viînd și măria sa doamna Marica a răposatului Costandin Vodă aicea în țară, i-au dăruit aceale case dumnealui jupînului Feratie cu zapis. Deci văzînd domnia mea acel zapis al domniei sale cu care i-au dăruit casele acelea, ce scriu mai sus, domnia mea îl adeverez și îl întăresc cu acest hrisov al domniei mele, ca de acum înainte să le ție dumnealui și să le stăpînească cu pace; să-i fie stătătoare și nestrămutate dumnealui și feciorilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dăruia. Drept accia i-am dat domnia mea acest hrisov al domniei mele, dumnealui jupînului Feratie, ca să le ție cu pace casele care sînt numite mai sus, cu tot locul lor cît ține, și să le stăpînească fără de nici o zătînire.

Și am întărit domnia mea acest hrisov al domniei mele cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boiariilor celor mari ai divanului domniei mele: pan

Șerban ban, Năsturel *vel* ban, i pan Matei Fălcoianul *vel* vornic, i pan Pană Negoescul *vel* logofăt, i pan Iordachie Crețulescul *vel* spătariu, i pan Grigorie *vel* vistiariu, i pan Șerban Greceanul *vel* clucear, i pan Ianachie Stama *vel* post-tealnic, i pan Nicolae Roset *vel* paharnic, i pan Costandin Greceanul *vel* stolnic, i pan Costandin Băleanul *vel* comis, i pan Donie Damian *vel* slugariu, i pau Barbul Merișanul *vel* pitariu. Și ispravnic Costandin Văcărescul *vtori* logofăt.

Și s-au scris în anul al doilea din domnia domnii mele în orașul domniei mele, în București, de Radul Lupescul logofețelul de divan.

Septemvrie 27 dni, leat 7227 [1718].

Io Ioan Voevoda [m.p.]

Pană Negoescul *vel* logofăt, *procitenomu*

Costandin Văcărescul *vtori* logofăt, *procitenomu*

Pe verso are o însemnare italiană făcută de însăși mina dr. Ferrati care are acest cuprins: « Scrittura della casa di București fateami del Principe Gio. Mavrocordato nel 1718 li 10 Ottobre ».

Academia R.P.R., CXCII—32.

Original. frumos scris și minunat ornamentat, pecete timbrată.

Cu unele lipsuri și greșeli de lectură, acest document a fost publicat de George Negulescu și N. Vătămanu, *Casa din București a doctorului Bartolomeo Ferrati, protomedic al lui Brincoveanu*, București, 1940, p. 14.

192

1719 octombrie 16. București.

Nicolae Alexandru Mavrocordat dă scutire de anumite dări bisericii lui Ghiorma banul pentru viile și prăvăliile ce are; de asemenea îi scutește de cămănărit, de vamă și de vin domnesc, o pivniță în care se vinde vin. (Original).

† *Milostiiu bojiu Io Nicolae Alexandru voevod, i gospodin zemli Ungro-
vlahiscoe davat gospodstvo-mi sie povealeniiu gospodsvo-mi sfintii și dumnezeștii
biscarici de aici den orașul domnii mele, den București, ce să chiamă a Ghiormeii
banul unde să cinsteaște hramul Nașterii Dōmnului și Mintuitorului nostru
Isus Hristos, care iaste închinată metoh la arhiepiscupia Pogoiani (sic) den
Țara Greccască, ca să fie toate prăvăliile aceștii sfinte biscarici, cîte sînt aici
în București, în pace și ertate de seamă și de fum cînd vor da alte prăvălii
dintr-alte laturi, iar prăvăliile aceștii sfinte biscarici nici o bîntuială să n-aibă.
Numai să aibă a-și luarea biscarica fumăritul și seama.*

Și iar să fie sfintei biscarici mlă de la domnia mea să aibă a-și scutirea tot
vinul de vinărici cît ar face în viile aceștii sfinte biscarici, ori în ce deal ar fi,
nici o bîntuială de vinărici despre vinăriccari să n-aibă. Pentru că această sfintă

biserică alte moșii și alte venituri neavînd de nicăieri, despre nici o parte, făr-de cît numai vii și aceaste prăvălii, ce scriu mai sus, care sînt de întărire și de hrană bisericii.

Și fiind ertate și viile de vinărici și prăvăliile de fumărit și de alți domni mai denainte vreme, cu cărți domnești iscălite de milă și de ertăciune, după cum am văzut domnia mea cartea răposatului Costandin Vodă Brîncoveanu Basarab voevod: și cartea lui Ștefan Vodă, și cartea domnii mele dentii și cartea răposatului mai mic fratelui nostru Ion Vodă, și alte cărți ale altor răposăți domni ce au fost mai nainte vreme făcute și întărite, tot una după alta, pre aceaste mili ce scriu mai sus.

Întru aceeaia și domnia mea încă m-am milostivit de am mai înnoit și am întărit mila aceasta și cu această carte a domnii mele. Și pre lîngă aceste mili m-am milostivit domnia mea de am mai adaos la sfînta biserică aceasta ca să aibă a-și scutirea și o pimniță să vînză vin aici în orașul domnii mele, în București, și să fie și aceeaia în pace de cămănărit, de vamă și de vin domnese, ca să fie aceste toate cîte se-au zis mai sus de întărirea sfîntii bisericii și de hrana părinților călugări ce să vor afla lăcutori la această sfîntă biserică, iar domnii mele și răposăților părinților domnii mele veacinică pomenire.

Drept aceeaia poruncesc domnia mea și vouă tuturor slugilor domnii mele care veți umbla cu fumăritul, cu seama, aici în orașul scaunului domnii mele, în București, și vouă vinăricearilor care veți fi pre aceale dealuri pre unde ar fi viile bisericii. În vreme ce veți vedea această carte a domnii mele, iar voi să căutați nicio hîntuială să nu faceți, nici prăvăliilor de fumărit și de seamă, nici vinului cît să va face păn vii, nici pimniții de vamă, de cămănărit și de vin domnese, ci bună pace să le dați de toate, că oricare să vor ispiti a le face vreo supărare peste cartea domnii mele, acela să știe că cu rea pedeapsă să va pedepsi de către domnia mea. Așijderea și în urma domnii mele pre care va aleage domnul dumnezeu a fi domn și stăpînitoriu acestui cinstit scaun al Țării Rumînești încă-l poftim și îl rugăm cu numele Domnului și Mintuitorului nostru Isus Hristos, ce iaste în Troiță slăvit, în vremea stăpînirii sale să aibă a înnoi și a întări această milă a sfîntii bisericii precum serie mai sus ca și ale domnii sale mile și danii în urmă încă să fie cinstite și în seamă ținute, și în veacul viitoriu să-i fie sufletul lui la veacinic răpaos.

Și am întărit cartea aceasta cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boiarilor celor mari ai divanului domnii mele: pan Radul Popeseul *vel* vornic, i pan Iordachie Crețulescul *vel* logofăt, i pan Dumitrachie Ramadan *vel* spătar, i pan Grigorie Halepensi *vel* vistiier, i pan Manolachie *vel* clucer, i pan Alixandru Ghica *vel* postelnic, i pan Neculae Ruset *vel* păharnic, i pan Matei Crețulescul *vel* stolnic, i pan Costandin Băleanul *vel* comis, i pan Gligorie Greeceanul *vel* sărdar, i pan Panaiotachie *vel* slugear, i Barbul Merișanul *vel* pitar. Și ispravnic Costandin Văcărescul *rtori* logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în domnia a doua a domnii mele, aici în orașul scaunului domnii mele, în București, de Gherghe logofețelul *vnuc* Gherghe Șufariul *ot* Târgoviște.

Measița octomvrie 16, *dni* leat 7228 [1719].

Io Nicolae Voevoda [m.p.]

Iordache Crețulescul *vel* logofăt, *procitoș*
Costandin Văcărescul *vtori* logofăt, *procit*

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Greci, I—31.

Original, foarte bine păstrat și foarte frumos scris; întărit cu iscălitura originală a domnitorului și cu pecete minunat păstrată, avînd împrejur o ornamentație fină din hîrtie tăiată. Inițiala M. lucrată splendid în tuș negru.

193

1719 noiembrie 10. [București].

Marele șetrar Mihai Bărbătescu arată că, pentru un loc ce i s-a luat de Constantin Brîncoveanu, a primit altul în schimb de la Hrisant patriarhul Ierusalimului, pe care a făcut un grajd, luînd toate măsurile contra incendiului. (Original).

† Adecă eu Mihai *vel* șătrariul Bărbătescul mărturisesc întru această scrisoare a mea, vreadnică de credință, precum să să știe că căt loc mi-au luat fericitul Costandin Vodă de au lățit casele tipograhiei, mi-au dat înapoi loc pentru loc, aseamene cu locul micu, prea fericitul și prea sfințitul patriarh al sfintei cetăți Ierusalimul chirie chir Hrisanth, pentru care loc sânt mulțumit.

Într-aceia făcînd eu un grajd, între amăndouă zidurile mănăstirii unde n-au fost cu cuvîntă nici de judecata a mă îngădui ca să să facă grajd, m-am rugat sfinții sale pre fericitului de m-au lăsat de-mi stă grajdu. Și am dat și eu din locul curții mele, care loc să-l deosibescu cu bolovani, cu toată cheltuiala mea, de s-au depărtat de ferestrele tipografiei și de chiliile patriarhisești. Însă locul să să știe din colțul grajdului micu, celiu făcut între ziduri, dăspre răsărit, stînji domnești patru și de la ferestrele chiliilor în lături stînji șase și pînă în colțul prinblărî stînji unspreaci (unsprezece) *pol*. Și iarăși m-am făgăduit cu această tocmeală, ca niciodată lingă grajd, sau deasupra grajdului, fan să nu să pue pentru primejdie de aprindere de foc.

Și grajdul iaste de mare stînji (*loc liber*) și de lat, stînji (*loc liber*) și de înalt, stînji (*loc liber*) și niciodată să nu-l fac mai mare nici mai lung, numai să fie într-acestaș chip că așa ne-am așăzat și am primit și sântem mulțumitori și eu și sfinția sa.

Deci pentru adevărarea acestora și întărirea am făcut această scrisoare și o am iscălit punind peceata mea, iscălindu-o și alte obraze de boiari mari, vreadnici de credință, carii pentru adevărarea s-au iscălit mai jos.

Noemvrie 10 *dni*, leat 7228 [1719].

Mihai Bărbătescul *vel* șătrar

Ianache *biv* *vel* postelnic, martor

× Duca fost cămăraș al ocnelor, mărturisesc (*grecește*)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, VI—4.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran (31 × 20,5).

194

1719 noiembrie 28. [București].

Radu diaconul, împreună cu cei trei feciori ai săi vînd lui Simeon abagiul un loc pe care acesta și-a construit o prăvălie de lemn, pentru 137 taleri, bani vechi. (Original).

† Adecă eu Radu diiaconul, dinpreună cu feciorii mei Tănasiie, i Cărstea, i Mihalache, dat-am zapisul nostru ca să fie de bună credință la mîna dumnealui jupînului Simeon abagiul precum să știe că i-am vîndut un loc de prăvălie, însă afară den leamne pentru că leamnele s-au făcut cu cheltuiala dumnealui. Iar noi i-am vîndut numai locul prăvăliei cît ține și cu locul ce ar mai fi din dos, precum sînt și alte prăvălii ale vecinilor; însă lîngă jupînul Cărstea Neamțul și lîngă jupînul Gherghe abagiu.

Și i-am vîndut acest loc de prăvălie drept bani gata taleri 137, bani vechi, și ne-au dat acești bani toți deplin în mîna noastră. Pentru aceia am dat și noi acest zapis la mîna dumnealui ca să-i fie moșie stătătoare și ohabnică în veaci și despre neamul nostru nicio bîntuială să n-aibă. Și pentru credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Noemvrie 28 *dni*, leat 7228 [1719].

Az Radu diiaconul

Eu Tănasiie

Eu Cărstea logofăt, *sin* Radu diaconu, am scris cu mîna mea

Eu Mihalache logofăt *sin* Radului diaconului

Neculai abagiu, martor

Eu Mihalache logofăt *sin* Radul diaconu

[*pe verso*]:

Pentru un loc de prăvălie ce s-au vîndut lui Simion abagiul.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCI—1.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran.

1720 ianuarie 30. București.

Constantin Greceanu, feciorul logofătului Radu Greceanu, vinde vărului său căpitanul Iorga niște case al căror loc e îngrădit cu bolovani, pentru 160 taleri. (Original).

Adecă eu Constantin, snă Radului logofăt Greceanul, dat-am zăpisiul meu ca să fie de bună și tare credință la mîna dumnealui nenei Iorgăi căpitan, văr-mieu, precum să să știe că i-am vîndut dumnealui casele din București cu tot locul dimprejur cît au fost îngrădit cu bolovani, în bani gata taleri 160.

Și i-am vîndut de a mea bună voie și cu știrea și cu voia a tot neamului meu care au dat dumnealui și zăpisele ceale de cumpărătoare de la tată-mien. Drept accaia am dat și zăpisiul meu ca să fie dumnealui casele acestea stătătoare și veacnice dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Și cînd am făcut acest credincios zăpis au fost și alți boiari martori care să vor iscăli mai jos; și pentru credință mi-am pus iscălitura mai jos, ca să să crează.

Accasta am scris

Ghenarie 30, leat 7228 [1720].

Eu Costandin Greceanul sin Radul logofăt
Grigorie Greceanul vel sărdar, mărturie
Barbul Mărișan [Merișanul] vel pitar, mărturie
Barbul Greceanul biv vel stolnic, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—2.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran: întărit cu semnăturile celor de mai sus.

1720 februarie 19. [București].

Vrabie abagiul și Preda dau zăpis vlădicăi de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Nou că sînt mulțumiți cu ce-au primit și nu mai au nici o pretenție pentru drepturile ce-au avut în prăvălia nepotului lor Stoica, ce se află chădită pe locul mănăstirii. (Original).

Adecă eu Vrabie și eu Preda dat-am zăpisiul nostru la mîna sfinții sale părintelui vlădicăi de la mănăstirea lui S-te Gheorghie, cum să să știe că avînd noi pricină pentru o prăvălie ce a avut Stoica, nepotul nostru, făcută pã locul mănăstirii, numai la lemnile prăvălii ce a cheltuit, am eșit noi la divanul mării sale lui Vodă de ne-am jeluit, și mării sa ne-a rînduit la dumnealui vel logofăt ca să ne facă dreptate.

Deci dumnealui a poruncit starostii de neguțatori împreună cu alți neguțatori care s-au aflat și cu neguțatorii care sînt vecini prăvălii aceștia, și au socotit toată socoteala prăvălii și s-au făcut taleri 31 *pol*, și fiind fost dator Stoica sfinții sale părintelui după chirie taleri 18, și ne-au mai dat acum hani gata în mîinile noastre taleri 13 *pol*.

Și de acum înainte noi treabă să nu mai avem făr cît să aibă a stăpîni această prăvălie mănăstirea și să aibă pace de către tot neamul nostru. Și pentru mai adevărată credință ne-am pus numele și pecețile mai jos, ca să să crează.

Februarie 19 zile, leat 7228 [1720].

† Eu Vrabie

† Eu Preda

(semnătură grecească indescifrabilă)

(semnătură indescifrabilă)

† Gheorghie al lui Vrabie abagiu, mărturie

(semnătură indescifrabilă)

† Manta al Neagu.[lui], martor

† Costandin al lui Vasile, martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—1.

Original. stare bună, hirtic cu filigran, seriere frumoasă.

197

1720 martie 3. București.

Chița, soția lui Gligorie fost «ceprăzariul domnesc», dăruiește m-rii Anthim două răzoare de vii pe «dealul Bucureștilor». (Original).

† Adică eu Chița care am fostu soție lui Gligorie ceprăzariul domnescu, dat-am zapisul micu ca să fie de bună credință la mă[na] sfinții sale părintelui popei Savei cromonah egumenul de la besearica care iaste făcut[ă] de sfenția sa părintele vlădica Anthim de aici din București, unde să prăznuiască hramul Dumineca Tuturor Sfinților. Precum să să știe că având eu, aici în dealul Bucureștilor, pe locul sfintei Mitropolii, 2 răzoare de vii, care vii ne-au fost și noăa unile de dar altele cumpărate de noi.

Deci eu rămăcndu săracă de soțul micu și nerămăindu-ne nici un copil, le-am închina[t] la această besearică ce serie mai sus ca să fie pomeană sufletelor părinților noștri și ale noastre, care s-au scris la pomealnic, să să pomească la sfântul jărtvenic.

Și le-am dat de a mea bună voe, cu știrea totoror rudeniilor mele, care să vor iscăli mai jos.

Și pentru adevărat[ă] credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

leat 7229 [1720] martie 3.

Eu Chița soția lui Grigorie
Eu Nica logofăt *sin* popa Bunea, martor
Popa Nicolae protopop, martor

[pe verso]:

Zapisul Chiței fămeaia lui Cligorie ceprăzariul pentru 2 răzoare de vîi ce au dat de pomeană, aici în dealul Bucureștilor, lângă Nica *snă* pop[a] Bunea.

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—28.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

193

1720 iunie 5. Bucuresti.

Barbu Greceanu fost mare stolnic, feciorul lui Șerban Greceanu fost mare logofăt, vinde lui chir Eftimie de la biserica Grecilor un loc cu pivniță de piatră, pentru a se putea mări locul bisericii, pentru 100 taleri. (Original).

† Adecă eu Barbul Greceanul *biv vel* stolnic, *sin* Șarban Grecianul *biv vel* logofăt, dat-am zapisul meu la mîna sfinții sale părintelui [e]piscopului Pogoiani, chir Eftimie, de la biserica Grecilor unde să prăznuiește hramul Nașterii Domnului Hristos, ca să fie de bună credință. Precum să să știe că avînd eu un loc aici în București, între locul curții mele și între al bisericii Grecilor și cu pimniță de piatră, care loc mi-au fost și mie de cumpărătoare den locul de la Ianachie Clanța. Însă în lung stînjeni 7 *pol* și în lat stînjeni 5; și fiînd locul bisericii den dosul caselor strîmt ne-au pohtit sfinția sa să vindem acest loc să-și mai lărgească și sfinția sa locul bisericii. Deci și eu, den bună voia mea, l-am vîndut sfinții sale acest loc și cu pimnița în bani gata taleri 100 vechi, mai mult pentru pomenirea noastră și a părintilor.

Deci să aibă a stăpîni sfinția sa și biserica acest loc cu bună pace de către tot neamul meu.

Și cînd am făcut această tocmală fost-au mulți boiari mărturie care să vor iscăli mai jos. Și pentru mai adăvărată credință m-am iscălit și cu mai jos.

Iunie 5 *dni*, leat 7228 [1720].

- † Barbul Greceanul *biv vel* stolnic
- † Grigore Grecianul *biv vel* sărdar, mărturie
- † Matei Grecianul postelnic
- † Ianache *biv vel* postelnic, martor
- † Costea (*indescifrabîl*), martor
- † Ianache *biv vel* postelnic, martor

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—15.

Original, (29 × 21), hîrtie cu filigran, bine conservat, scriere frumoasă; trei semnături grecești indescifrabile.

1720 iunie 13. [București].

Diata monahiei Maria, fosta soție a popii Ghidului, prin care lasă nepotului său Mihai o casă situată înaintea bisericii Dintr-o Zi. La această biserică unde va fi și ea îngropată precum și la diferite persoane, care-i vor face sărindare, le lasă lucruri și argintării. (Copie).

Eu monahia Maria așa am socotit mai înainte, pînă a nu veni ceasul morții, de am făcut această diată întru care am rînduit și am lăsat cu sufletul meu, cele ce și mai înainte au zis și au lăsat soțul meu popa Ghidul, la sfîrșitul vieții lui, mai vîrtos pentru o casă care am lăsat lui Mihai nepotu-său, precum va arăta în jos anume:

7228 [1720] iunie 13.

† Casa am lăsat-o lui Mihai nepotul nostru care este dinaintea bisericii Dintr-o Zi. Și această casă este a noastră, și cu tot locul ei de moștenire și de cumpărătoare. Însă dintr-acest loc (*indescifrabil*) au fost al nostru, fundul s-au cumpărat de la Marin siimeanul, deci să o stăpînească nepotul nostru Mihai cu pace de către alte rude, pentru că i-am lăsat numai lui singur cu sufletele noastre.

† Dat la biserică unde mă îngroapă, să-mi facă un sărindar, un covor, i o scoarță, i o teacă de argint, i brățară de argint.

† Sculele care le-am dat Marii de zestre, după cum va arăta foița ce are la mîna ei, să le stăpînească cu pace, iar întîmplîndu-să să moară și ea, să să vînză și să să facă un sărindar.

† Am mai lăsat încă [pentru] un sărindar la popa Vasile, 2 tipsii mari de cositor, i 2 mici, i un clondir de cositor, i un sehan (?) mare, i 30 coți de pînză.

Eu Dima zăbunar, martor

Eu Sanda, martor,

Eu Ancuța, martor

Eu Despa preoteasa, martoră

Și am scris eu popa Ștefan ot Bis[erica] Dintr-o Zi, cu zisa ei.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1811) a familiei Darvari, doc. 137.

În doc. din 1718 august 24, soția popii Ghidului se numește Despa iar în acestu, ea fiind călugăriță, poartă numele de Maria, nepotrivit cu canoanele care prevăd ca numele monahicesc să aibă aceeași inițială cu a numelui de mai înainte. Dar ceea ce este și mai curios, e faptul că la începutul documentului, monahia Marta care spune că e soția popii Ghidului, nu iscălește dania făcută, sub numele ei de mai sus. Pe act se vede însă semnătura Despei preoteasa, ca martoră; — normal ar fi ca acest nume să arate una și aceeași persoană.

1720 octombrie 21. [București].

Vătașii de măcelari și alții fac schimb de loc, în mahalaua Scaune, cu logofătul Staico «despre Doamna». (Original).

† Adecă noi vătașii de măcelari împreună cu alții tovarăși anume Ianea văt.[af] i Necula văt.[af] și Voico vătăf, i Neagul măcelar, i Alixandru Zmeu, i Costandin Lenbei, Ion Baboiu, i Voico Rogoz, i Tenii, i Oprea, i Coman, i Stanciul Strămbul, i Tudoran, i Oprea Poman[ă], i Manciuul snă Mihului, Stan Turturică, dat-am zapisul nostru la mâna dumnealui log.[ofăt] Staico despre Do[a]mna.

Precum să să știe că cumpărându noi un loc în mahalaoa Scaunilor drept taleri 125 de la (*indescifrabil*) dumnealui Bărcă *vel* medealniccar, care acel loc au fostu cu casă de la căpităneasa Rondii căp.[itan], vândut căpitanului Ivan. Și întâmplându-să acestui Petre de au dat foc de au arsu casele peste tot și ducându-l la divan au rămas ca să plătească el tot [toată] paguba, și a casilor și altă pagubă ce s-au făcut.

Și avându și dumnealui log.[ofăt] Staico într-acel loc pe din sus pimniță și case și locul curții jumătate și neîngăduindu-ne log.[ofătul] Staico ca să ținem și locul care au fostu al dumnealui și mergându log.[ofăt] Staico la dumnealor boiarii cei mari, iar dumnealor au trimes pe Neculaie *tori* vornic aice la noi, la Scaune, și ne-au strânsu pă noi cu toții, care serie mai sus. Și ne-am [în]voit cu Staico log.[ofăt] de i-am dat loc pentru loc. însă a patra parte, stânjeni 6 *pol*, stânjenul câte bani taleri [?] 33 socotindu-să peste tot. Și au rămas la noi stânjeni 22. Și noi am dat scrisoarea unul la altul ca să stăpânească dumnealui cu pace de către noi și noi de către dumnealui.

Însă locul den podul cel mare până în Căcata lungul și al dumnealui și al nostru.

Și pentru credință ne-am pus iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Am scris eu popa Stancul ot bisearica Albă.

Leat 7229 [1720] oct. [omvrie] 21 *dni*.

anume: Sandul vătăf, Ianca vătăf, i Necula vătăf, i Voico vătăf, i Neagul, i Alixandru *za* (*indescifrabil*), i Costandin, Ion, i Voico, i Tenii, i Oprea, i Coman, i Stanciul. i Tudor.

Și la această treabă, ispravnic Niculai, i Oprea, i Manciu, i Stan f-re [ftore=vtori] vornic.

[pe verso]:

Zapisul măcelarilor.

s-au scris în condică

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXVIII—2.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran: în afară de Sandul vătăf care semnează personal. numele celorlalți sînt scrise de preot. iar ei își pun degetele sub semnătură.

1721 aprilie 1. [București].

Nicolae Alexandru Mavrocordat întărește stăpînirea lui Mihai Cantacuzino fost mare comis peste satul Fundeni, pe apa Colentinei, precum l-a stăpînit și tată-său Mihai spătarul. (Original).

Milosteiuu bojiuu Io Nicolae Alexandru voevod i gospodar zemli Vlahiscoie davat gospodstvo-mi siie povealenie gospodstvo-mi.

Cinstitului boiariului domniei meale Mihai Cantacuzino biv vel comis ca să aibă a ținea și a stăpîni satul Fundeanii dupre apa Colintinei ot sud Elh.[ov], precum l-au stăpînit și tată-său Mihai spătariul. Pentru că după ce au căzut Mihai spatar la urgie împărătească și fugind și Mihai comisul în Țara Ungurească, fost-au rămas toate moșiile lui pre seama domniei.

Deci în zilele răposatului fratelui domniei meale Ioan Vodă s-au fost sculat aga Matei Mogoșăscul de au mersu cu jalbă la domnia sa, zicînd că acest sat Fundeanii l-ar fi stăpînit Mihai spatar în silă și fără dreptate și ar avea dreptate să-l stăpînească dumnealui. Deci domnia sa, dupre jalba dumnealui, i-au fost dat acest sat Fundeanii cu cartea domnii sale ca să-l stăpînească pîn va veni Mihai comisul den prebegie și atunci avînd dreptate să-și caute. Așijderea și domnia mea asemenea i l-am dat și l-au stăpînit pînă acum. Iar cînd au fost acum, viind și boiariul domnii meale Mihai comis den Țara Ungurească și dîndu-i și cealelalte sate, sate toate câte să luase pre seama domniei, i-am dat și acest sat ca să și-l stăpînească cu pace, precum l-au stăpînit tată-său Mihai spatar. Și de către nimeni opreală să n-aibă că așa iaste porunca domnii meale.

Iis.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi

Ap.[rilic] 1 dni, leat 7229 [1721].

Io Nicolae Voevoda [m.p.]

procit vel logofăt

[pe verso]:

Cartea lui Nicolae Vodă pentru întăritul Fundeanilor

Academia R.P.R., CXXXIX—175.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

1721 mai 7. București.

Radu diaconul de la biserica Domnească vinde meșterului Duni-trașco căldărarul și jupînesei sale Mușa un loc de casă în mahalaua Sf. Gheorghe «cel rumînesc», pentru 80 taleri și un toc de tipii de aramă. (Original).

Adecă eu Radul diaconul de la biserica Domnească scriu și mărturisesc pentru acest al meu zapis ca să fie de bună credință la mina dumnealui mește-

rului Dumitrașco căldărariul și a jupînesii dumnealui Mușii precum, să să știe că i-am vîndut dumnealui un loc de casă aici în București, în mahalaoa Sf. Gheorghie cel rumînesc, care loc mi-au fost și mie de cumpărătoare de la popa Nica și de la ceilalți frați ai lui, feciorii popii lui Stan, ginerile popei lui Teodor *bișemu* protopop, care loc iaste între locul cămărașului Hasan. Care loc l-au cumpărat și dumnealui de la Nălban. Și [este] între locul lui Șarban căldărariul și răspunde o șuvicioară la podul care merge la Curte, dupe lîngă grădina domnească, precum arată și în zapisele care am cumpărat eu. Care loc iaste în lung stînjeni 12 i *pol* și în lat stînjeni 6; și pivnița care merge spre ulița despre grădina domnească, lățimea ei stînjeni (*loc alb*) pînă în locul căpităneasei Tomci.

Și i l-am vîndut de a mea bună voc și cu știrea tuturor vecinilor cari sînt împrejurul locului den sus și den jos. Și l-am vîndut drept bani gata, taleri 80, și să-mi facă dumnealui un toc de tipsii că așa ne-au fost tocmeala. Și după aceasta să-i fie dumnealui moșie stătătoare și jupîneasii dumnealui și coconilor dumnealui ciți dumnezeu îi va dărui, nepoților și strănepoților dumnealui, în veaci.

Și la tocmeala aceasta au fost mulți oameni buni, preoți și neguțători, carii să vor iscăli mai jos. Și eu pentru mai adevărată credință am scris eu cu mîna mea și mi-am pus pecetea și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Mai 7, leat 7229 [1721].

Popa Bogdan clisiarh

Az Radul dascălul ot biserica Domnească

Maria slugereasa

Az popa Iane, martor

Eu popa Gheorghie, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCIII—2.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran; pecete inelară de formă neregulată.

203

1721 noiembrie 14. [București].

Dumitrache, fiul lui Mihăilă, vinde cumnatului său Stoica cizmar domnesc o prăvălie «în Ulița cea Mare în rîndul șălarilor» (Original).

† Adecă eu Dumitrachie, snă Mihăilă, nepot Destii croitoriu înpreună cu soru-mea Maria dat-am zăpisul nostru ca să fie de bună credință la mîna dumnealui cumnatului nostru Stoicăi cizmariului domnesc.

Precum să să știe că am vîndut dumnealui o prăvălie în Ulița cea Mare în rîndul șălarilor, care prăvălie ne-au fost rămas de la părinți, despre partea

mumii noastre. Deci rămăind datorie de la părinții noștri și neavând alt cu ce plăți și nerămăind alt nimic de la părinți afară din prăvăliia aceasta și căzându-se cumnatului nostru, ce scrie mai sus, ca să o ia că au fost cheltuit încă și mai nainte niște bani la moartea mumii noastre, o am vândut drept bani gata taleri 117 vechi.

Și o am vândut de a noastră bună voe, nesiliți de nimenca, cu știrea tuturor vecinilor și din sus și din jos.

Drept aceasta am dat acest zapis ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare dumnealui și coconilor dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și pentru adevărata credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează, și mărtuiii carii să vor iscăli mai jos.

Noemv.[rie] 14 dni, leat 7230 [1721].

Dumitrachie snă Mihăilă

Mariia

Eu Mihul soțul Mariei, martor

Eu Tudor croitor zet Deftii

Eu pop[a] Zota ot s-ti Nicolae, martor

Eu pop[a] Manasi ot tam, martor

Eu pop[a] Dragomir, martur

Eu popa Antonea, martor

Eu Dumitru Ief.[egiu], martor

Eu Dumitru ceprăzar, martor

Eu Radul zăbunariul, martor

Eu Dincul șăl.[arul], martor

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă. LVIII—7.

Original. stare foarte bună. hirtie cu filigran.

1722 februarie 23. [București].

Barbu Greceanu fost mare stolnic, feciorul lui Șerban Greceanu vinde bisericii lui Ghiorma banul un loc vecin pentru 300 taleri, bani noi. (Original).

Adecă eu Barbul Greceanul *biv vel* stolnic, sin Șerban Greceanul *biv vel* logofăt, dat-am zapisul meu la sfinția sa părintele piscupul (*sic*) Pogonianii, chir Efthimie, ca să fie de bună credință. Precum să să știe că la sfinta biserica a Greilor unde să prăsnuește hramul Nașterii Domnului nostru Isus Hristos, fiind loc strîmt den dosul caselor m-au pohtit sfinția sa ca să-i vînz deci locul grădinii pîna împotriva locului care am fost vîndut mai denainte, iarăși sfintei biserici ca să mai lărgescă locul sfintei biserici.

Deci și eu pentru rugăciunea sfinției sale și pentru pomenirea noastră m-am îndemnat și i-am vîndut sfințiu sale den locul grădinii mele, în lat den zidul sfintei bisericii pre cît ține și locul celălalt cu pîmnița, care l-am vîndut mai nainte: stînjeni cinci, iar în lungul din locul acela pînă în ulița despre Hanul lui Șerban Vodă, stînjeni (*loc liber*) tocmind cu sfinția sa acest loc, drept bani noi taleri 300. Și după tocmeală luînd de la sfinția sa acești bani, toți deplin, eu încă am dat acest al meu zapis ca să aibă a stăpîni sfînta bisearică acest loc, ce serie mai sus, cu bună pace, de către tot neamul meu pentru că de bună voia mea și cu știrea fraților miei m-am îndemnat de l-am vîndut sfintei bisericii, pentru pomenirea noastră.

Și pentru credință m-am iscălit mai jos.

Fevruarie 23 dni, leat 7230 [1722].

Barbul Grecianul *biv vel* stolnic

Grigorie Grecianul *vel* sărdar, mărturie

Matei Grecianul, mărturie

Ianache *biv vel* postelnic, martor

(*urmează trei semnături grecești indescifrabile*)

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—17.

Original, bine conservat și frumos scris; interesantă pecetea lui Barbu Greceanul.

205

1722 aprilie 6. București.

Despa, nora vistiernicului Cărstea Popescu, împreună cu feciorii ei vînd două părți din locul rămas de la răposatul ei soț bisericii Ghiormei banul și o parte marelui serdar Grigore Greceanu, pentru 400 taleri în total. (Original).

Daniil Mitropolitul Ungrovlahiei adeverez.

† Adecă eu Despa ce am fost jupîneasă Cărstii, feciorul Cărstii vist[iernicul] Popescul, denpreună cu fiu meu Tudorachi și cu alți copii ai mici, dat-am acest adevărat al nostru zapis ca să fie de bună credință la mîna sfinții sale părintelui arhimandritului chiar Ioanichie de la Pogoiani oi mănăstirea Sfinților Arhangheli.

Precum să să știe că avînd noi aici în București un loc de casă în mahalaoa bisericii Ghiormei banului alături cu casele dumnealui Gligorie Greceanul *vel* sărdar și cu casele Radului logofăt și rămăind multă datorie de la boierul meu s-au scos acest loc de sfinția sa părintele Daniil mitropolitul țării și de neguțătorii care sînt iscăliți în foița de împărțeală casei ca să să vînză și să să dea dator-

nicilor. Deci fiind sfinții sale cu voe să cumpere acest loc pentru mănăstirea sfinției sale de la Pogoiani ai Sfinților Arhangheli și noao (nouă) nefiindu-ne cu puțință a-l ținea, mers-am la sfinția sa de am tocmnit tot locul acesta drept bani gata taleri 400, după cum s-au prețuit la împărțeală de neguțători.

Însă lungul acestuia loc iaste den ulița dispre biserică pînă în bolovanii curții jupînului Dumitru Nona, stînjăni 27, și în lat den bolovanii Radului logofăt pînă în bolovanii dumnealui vel sârdar, stînjeni 22. Și tocmindu-ne, am luat toți banii aceștia deplin în mîna noastră și am dat toate zapisele ceale vechi de cumpărătoarea locului în mîna sfinții sale părintelui Ioanichie. Numai sfinția sa să aibă a stăpîni deci acest loc, 2 părți în lat, iar o parte dentr-acest loc să o stăpînească dumnealui Gligorie *vel* sârdar pentru că așa s-au [in]voit sfinția sa părintele arhimandritul cu sârdariul ca să dea sârdariul un ban și sfinția sa doi bani.

Și după această tocmeală așa am luat și noi banii de la părintele Ioanichie doi bani și de la dumnealui *vel* sârdar un ban. Drept aceia așa să aibă a stăpîni și sfinția sa locul cu dumnealui sârdarul după cum scrie mai sus. Și i-am dat și zapisul nostru ca de acum înainte să fie acest loc al sfinției sale stătătoriu și ohabnic în veaci, pentru că la vînzarea locului au fost cu știrea tuturor vecinilor și a rudeaniilor, fiind și alți boiari mărturie care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru întărirea zapisului pusu-ne-am peceațile și ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Aprilie 6 *dni*, leat 7230 [1722].

Eu Despa jupîneasa Cărstii Popescul

Matei Greccanu postelnic, mărturie

Matei Crețulescu *vel* stolnic, mărturie

Mănăil, *biv vel* clucer

Barbul Greccanul *biv vel* stolnic, mărturie

X Rada fata lui Șerban postelnic Filipescul, nepoata Cărstei visticernic
(*semnătură indescifrabilă*)

Maria fata logofătului Radului

(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Grigorie Fili[psc]ul *biv vel* căpitan, mărturie

(*semnătură indescifrabilă*)

Eu Tudorache *sin* Cărstii Popescul

Șerban *biv* staroste, mărturie

Grigore Greccanul *vel* sârdar, mărturie

Fiera postelnic Breazoian, mărturie

(*semnătură indescifrabilă*)

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—26.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran; peceți mici interesante.

1722 aprilie 27. București.

Radu împreună cu soția lui vînd căpitanului Iordache o casă primită de zestre, «de la măriia sa doamna cea bătrînă». în mahalaua Broștenilor. (Original).

Adecă eu Radul sluga mării sale coconului Bănică beizadea împreună cu fâmeaia mea Dafina, dat-am zăpisul nostru la mânia dumnealui căpitan Iordache de la măriia sa doamna cea bătrînă. să fie dă mare credință precum să să știe că avînd noi o casă în București în mah.[alaua] Broșteanilor pã locul domnescu, care casă o au fost cumpărat dumnealui *vel* sluger dă la Sora, nevasta lui Dobre, și ne-au dat-o noaă dă zestre.

Deci fiindu-ne și noaă dă vînzare, i-am vîndut-o dumnealui dă a noastră bună voe și cu știrea tuturor vecinilor noștri după împrejur, drept bani gata taleri 500 bani vechi și am luat toți banii dăplin în mâinele noastre.

Pentru accia și noi i-am dat dumnealui acest zăpis al nostru la mânia dumnealui ca să aibă a o stăpîni cu bună pace dă cătră noi și dă cătră tot neamul nostru; dăndu-i dumnealui și zăpisul cel vechi. Însă casa cu grădina cu vie și cu pomi.

Și cînd am făcut acest zăpis fost-au mulți oameni mărturie care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru adăvărata credință ne-am pus degetele, ca să să crează.

Aprilie 27, leat 7230 [1722].

Eu Radul, împreună cu fâmeaia mea Dafina, vînzător

Eu Istode Slobozeanul, martor

Eu Radul cumnatul lui Istode, martor

Eu Dima postăvariul, martor

Eu Irimia, martor

Academia R.P.R. XCVI—98.

Original. stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

1722 mai 28. București.

Mitropolitul Daniil vinde lui Ștefan logofătul niște case situate în marginea Dîmboviței lîngă baia cea veche a Mitropoliei, pentru 100 taleri. (Original).

† Daniil milostiiu bojieiu arhiepiscop, i mitropolit zemli Ungrovlahiscoi, dat-am scrisoarea aceasta ca să fie de mare credință și de bună adevărînță la mîna lui Ștefan logofătul nostru.

Precum să să știe că s-au tocmit cu noi de i-am vîndut niște case de aici, den București, ce sînt în marginea Dîmboviții, lîngă baia cea veche a sfintei

Mitropolii. Însă casele cu locul lor cât ține ocolul gardului, drept taleri 100, dind și toate zapisele ceale vechi de cumpărătoare. Pentru că accaste case ne-au fost și nouă de cumpărătoare de la Despa soția Dimei băcanul, și le-am cumpărat, socotind că va avea sfinta Mitropolie vre-un folos de la dinsele. Iar mai pe urmă văzind că nu să folosește casa cu nimica, și că mai virtos, din an în an, venia dărăpânându-se și stricându-se de tot, am socotit de i le-am vîndut într-acești bani ce scriu mai sus. Și cu banii aceștia am făcut alte lucruri trebuincioase și folositoare casii aici înlăuntru în sfinta Mitropolie, precum să și văd.

Deci să aibă a le stăpînirea cu bună pace de către tot omul și de către sfinta Mitropolie, el și copiii lui cîți îi va dăruî dumnezeu, și să le fie lor stătătoare și moștenitoare în veaci. Așijderea și în urma noastră pre care-i va aleage domnul dumnezeu a fi stăpînitori și păstori acestui sfint scaun al Ungrovlahiei, cu duhul blîndețelor vă rugăm și cu cucernicie vă pohtim ca să țineți în seamă și să întăriți această cumpărătoare a lui, și cu cărțile frăților voastre tocmiri și așezămînturi să fie ținute în seamă, nezăticnite și nestrămutate de alții.

Și pentru întărire am încredințat scrisoarea aceasta mai jos cu iscălitura smereniei noastre.

Mai 28 zile, 7230 [1722].

Daniil, mitropolitul Ungrovlahiei

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—3.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, scriere frumoasă.

1722 iunie 1. București.

Visarion egumenul mănăstirii Radu Vodă face schimb de loc cu năstavnicul Dorothei de la mănăstirea Văcărești. (Copic).

Visarion egumenul de la sfinta și dumnezeiasca mănăstire a Radului Vodă, den oraș Bucureștii, unde să cinstește hramul sfintei Troițe, dinpreună cu tot soborul sfintei mănăstiri, dat-am scrisoarea noastră de bună adeveriță la mîna sfinții sale părintelui Dorothei vlădicăi Nazaret, năstavnecul sfintei mănăstiri Văcărești care iaste zidită de prea luminatul domnul nostru Io Nicolae Alexandru voevod.

Precum să să știe că avînd sfinta mănăstire a Radului Vodă un loc aproape de Văcărești în luncă și avînd și sfinta mănăstire Văcărești alt loc dat și închinat de mîria sa Io Nicolae voevod ctitorul sfintei mănăstiri din josul Bucureștilor de către Tabaci, care să hotăraște cu locul mănăstirii Radului Vodă, unde să numește Palanga lui Sinan Pașa. Însă fiind acest loc al mănăstirii Radului Vodă foarte de trebuință mănăstirii Văcăreștilor, fiindu aproape de mănăs-

tire, și fiindu și locul mănăstirii Văcăreștilor lingă pământul mănăstirii Radului Vodă, ne-am învoit noi de a noastră bună voe de am făcut schimbu cu sfinția sa părintele Nazaret, dindu-ne sfinția sa acest loc al mănăstirii Văcăreștilor ce iaste pe lingă locul mănăstirii noastre ca să-l stăpînească sfința mănăstire a Radului Vodă.

Și noi i-am dat sfinței mănăstiri Văcăreștii locul acela ce este aproape de Văcărești pe luncă, însemnându-și semnele locului ca să știe, din piatra cea de supt mal din josul drumului ce sue pe piscul cătră Văcărești, pe lingă matea Dimboviții cei veachi, în jos pînă la piatra mănăstirii, unde să hotăraște cu Dudescul, și iarăși de către apă pînă în matea Dimboviții cea noaă unde umbă și acum; și iarăși s-au mai pus o piatră în malul Dimboviții de cătră matea cea noaă și altă piatră mai jos înpotriva pietrii unde să hotăraște cu Dudescul, iarăși de cătră matea cea noaă. Și după voința ce ne-am învoit, i-am dat această scrisoare a noastră la mîna sfinții sale părintelui Nazaretului și a tuturor părinților căți să va afla lăcutori la această sfântă casă, ca să aibă a ținea și a stăpîni sfința mănăstire Văcăreștii acest loc ce am făcut schimbu cu bună pace, dându-ne și sfinția sa asemenea scrisoare de la mîna sfinții sale, împreună și cu hrisovul cel de danie al mării sale domnului nostru Io Nicolae Alexandru voevod.

Drept accia și noi pentru buna și adevărata credință ne-am pus iscăliturile și pecetea sfinței mănăstiri, ca să să crează, puind și mărturii care mai jos să vor iscăli.

Measița iunie 1, leat 7230 [1722].

(semnătură grecească indescifrabilă)

Radul Popescul *vel* vornic, mărturie

Iordache Crețulescu *vel* logofăt, mărturie

Dimitrie Ram.[adan] *vel* spatar, mărturie

Manolache *vel* clucer, mărturie

Ianache *vel* postelnic, mărturie

Nicolae Roset *vel* paharnic, mărturie

Costandin Văcărescul *vel* agă, mărturie

Costandin Ra.[ma]dan *vel* armaș, mărturie

Costandin Costin vtori logofăt, mărturie

Academia R.P.R., XII—140.

Copie din sec. XIX. stare perfectă, hirtie cu filigran.

209

1723 februarie 15. [București].

Bobei împreună cu soția sa Dumitra vind jupinului Constantin jococarul o casă pentru 29 taleri și jumătate. (Original).

† Adecă cu Bobei, dănpreună cu fămeia mea anume Dumitra, i cu Pădure dănpreună cu popa Stan, dat-am zăpisul nostru la mîna jupinului Costandin

cojocarul ca să fie de bună credință precum să știe că i-am vîndut dumnealui o casă a noastră drept talcri, bani gata, 29 *pol*; casa cu grădina cu curte cu tot ce iaste al ei. Și s-au vîndut casa cu știrea tu[tu]rora vecinilor, i cu a preoților care să vor iscăli mai jos. Și s-au vîndut casa dumisale ca să stăpînească dumnealui, i coconii dumnealui cu pace.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus iscălitura mai jos, ca să să crează.

Measeța februarie 15 zile, leat 7231 [1723].

† Eu Bobei, i cu fâmeia mea Dumitra, vînzători

† Eu Pădure, martor

† Eu Părvul, martor

† Eu Enache cojocarul, martor

† Eu Stan, martor

† Eu Enache, martor

† Eu popa Ivașco, martor

† Eu popa Sava

† Eu popa Stan

Arh. St. Buc., M-rea Bradul. Hanu-Greci și Codreni, LIV - 19.

Original. bine păstrat și frumos scris; hirtie cu filigran.

1723 martie 12. București.

Iordache mare armaș dă m-rii Radu Vodă o prăvălie în Ulița Șelari în schimbul unui loc alături de casa lui. (Original).

† Adecă eu Iordachie *vel* armaș dat-am adevărat zapisul meu ca să fie de bună credință sfintei și dumnezeieștei mănăstiri a Radului Vodă, de aici den orașul București, și la mâna sfinții sale părintelui Visarion egumenul aceștii sfinte mănăstiri și a tot săborul călugărașii.

Precum să să știe că având sfânta mănăstire un loc pe lângă locul casei mele, care merge lungul acestui loc pe den sus den casa mea, pe despre locul prăvăliilor sfintei mănăstiri până în pod la uliță despre zidul grădinii domnești, stânjeni 11 *pol* și o palmă, iară în lat cum merge ulița în jos până în locul casei mele, stânjeni 7 *pol*. Și la celălalt căpătăiu den dos iar stânjeni 7 *pol*.

Deci cunoscând sfânta mănăstire mai mult folos de la prăvălii de cât de la acest loc, dentru a noastră bună voc așa ne-am așzatz cu sfinția sa de am dat eu sfintei mănăstiri pentru acest loc o prăvălie în rândul Uliții Șălarilor cu locul ei den dos cât va ținea până în ulița care merge pă lângă zidul domnesc, dupre cum merge și locul altor prăvălii. Iar la pod despre uliță iaste în lat stânjeni

1 pol și o șchioapă, care prăvălie iaste între prăvăliia lui Dumitru bărbiiarul lefociul ot dumnealui vel spatar, și între prăvăliia lui Tudor croitoriu de la steagul de pribeagi.

Care și mie această prăvălie îmi iaste de cumpărătoare cu zapis de la Stoica cizmariul domnesc i de la fămeaia lui Sima, nepoata Deftii croitoriu. Și Stoica cizmariul o au fost cumpărat de la soacră-sa, dupre cum va arăta și în zapisele ceale vechi.

Deci dupe schimbul ce am făcut cu sfinția sa părintele Visarion egumen, dupe cum mai sus s-au zis, i-am mai dat sfinții sale și bani gata taleri 15 vechi pentru învălitoarea prăvălii.

Drept aceaia am dat acest zapis al meu sfintei mănăstiri și la mâna sfinții sale și a tot săborul aceștii sfintei mănăstiri, ca de acum înainte să aibă a stăpâni această prăvălie cu locul ei cu bună pace și să-i ia tot venitul, și să fie sfintei mănăstiri moșie neclătita în veaci.

Și când s-au făcut acest zapis au fost mulți boiari mărturie care mai jos să vor iscăli.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit cu mâna mea și am pus și peceata, să să crează.

Martie 12 dni, leat 7231 [1723].

Iordache vel armaș

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—8.

Original. stare foarte bună, hirtie cu filigran; pecete inelară octogonală.

211

1723 martie 25. București.

Istrate dascălul împreună cu soția sa vind marelui armaș Iorda niște cășcioare situate pe locul mănăstirii Radu Vodă, pentru 108 taleri vechi. (Original).

† Adecă eu Istrate dascălul împreună cu fămeaia mea dat-am zapisul nostru la mâna dumnealui Iorda vel armaș, pe cum să să știe că avînd eu niște cășcioare aici în București pe locul sfintei mănăstiri Radul Vodă, care case fiind alătura cu casele dumnealui vel armaș, iar dumnealui s-au fost voit și s-au tocmnit cu părintele egumenul de la sfînta mănăstire Radul Vodă de i-au dat pentru acest loc al mănăstirii altu loc cu prăvălie la uliță, care loc și prăvălie au fost luat dumnealui de la Tudor croitorul. Și rămîind aceste cășcioare pe locul dumnealui, iar noi de a noastră bună voe am mers de ne-am tocmnit cu dumnealui de le-am vindut, însă aducînd și 5 boiari de ai Curții împreună cu vornici și cu alți oameni streini de au prețuit casele, dupe cum scrie și în cartea acelor boiari, ca să-mi dea dumnealui taleri 108 vechi.

Și mi-au dat dumnealui acești bani toți gata și deplin în mîinile noastre, deci noi i-am dat acest adevărat zapis al nostru ca să-i fie dumnealui aceste cășcioare de bine, să le stăpînească dumnealui și coconii dumnealui cu bună pace de către noi și de către toți oamenii noștri, pentru că de a noastră bună voe i le-am vîndut dumnealui.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus numele și deagitele, mai jos, ca să să crează.

Martie 25 *dni*, leat 7231 [1723].

Eu Stratis [Istrati?] dascălul, încredințez cele de mai sus (*grecește*)

Eu popa Gheorghie, martor

Costandin postelnic Băj[escu], martor

Radul cupeț, martor

(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Eu Dumitru *sin* Radu, martor

Pătru Nicu, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—13.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1724 martie 3. București.

Ilinca, soția lui Nica dascălul de la biserica Domnească, împreună cu cei trei feciori ai săi vînd Mitropoliei două locuri de prăvălii pe Ulița Bărbierilor, «între ulița care merge la carăle cu peaște», pentru 60 taleri. (Original).

† Adecă eu Ilinca care am fost soție Nicăi dascălului, feciorul popii Nicăi ce au fost cliscar domnesc, împreună cu feciorii miei anume: Părvul și Costandin și Nica, dat-am acesta al nostru adăvărat zapis la cinstită mîna prea sfințitului mitropolit al Ungrovlahiei, chir Daniil, și sfintei Mitropolii din București.

Precum să să știe că avînd noi trebuință de bani să dăm în treaba noastră, am venit la sfinția sa da i-am vîndut două locuri da prăvălii aicea în București. lungul lor stînji (loc alb) și largul lor stînji (loc alb), care locuri sînt în Ulița Bărbierilor și între ulița care merge la carăle cu peaște. Și den susul acestor locuri sînt prăvăliile jupînului Mărticăi cupețul, iar pe den jos iaste o prăvălie a popii Stanciului, și pă la căpătăile acestor locuri den dos iaste locul sfintei Mitropolii. Deci făcîndu-le noi vînzătoare și căzîndu-i-se mai mult sfinției sale a le cumpăra, am tocmit cu sfinția sa aceste locuri ce seriu mai sus, drept bani gata taleri 60. Și am luat toți banii deplin în mîinile noastre. Iar sfinția sa și sfînta Mitropolie să aibă a stăpîni cu bună pace da cătră tot neamul nostru

pentru că le-am vîndut de a noastră bună voe, și nesiliti de nimenea, și cu știrea și voia tuturor rudelor noastre.

Și cînd am dat această vînzare a locurilor fost-au mulți boiari și neguțatori mărturie, care să vor iscăli mai jos. Iar noi am dat zăpisiul acesta la mîna sfinții sale ca să fie de întărire cu iscăliturile și cu pecetile noastre.

Martie 3 dni, 7232 [1724].

Însă aceste locuri ce scriu în zăpisi de să vor afla în hrisovul nostru scrise să nu să ție seamă, pentru că le-am vîndut.

† Eu Ilinca a Nicăi dascălul

Eu Părvul *sin* Nicăi dascălul

Iani chiurcibașa gincrile lui Nicolae psaltul Curții (*semnătură grecească*)

Eu popa Bogdan clisearul, *sin* popii Nicăi clisearul, martor

Costandin al lui Nicolae psaltul (*semnătură grecească*)

Az Șarban *sin* Radul dascălul zet popii Nicăi clisearul

Eu Nica *sin* Nica dascălul

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIII—4.

Original, hirtia îngălbenită de umezeală, rupt la marginea de sus și de jos; două peceti inelare interesante, scriere frumoasă.

1724 martie 20. București.

Despa Popeasca, nora marelui vistier Cărstea Popescu-Ghidul, vinde fostului staroste Șerban cinci prăvălii situate în mahalaua bisericii Grecilor, pe ulița ce merge la Curtea domnească, pentru 300 taleri vechi. (Original).

† Adeacă eu Despa Popeasca, nora Cărstii Ghidul *biv vel* vistier, dat-am zăpisiul micu la mîna dumnealui jupîn Șerban *biv* staroste. Precum să să știe că rămîindu-mi mie și copiilor mei cinci prăvălii aici în București de la răposatul boiariul meu, feciorul Cărstii vistier, care prăvălii sînt în mahalaoa bisericii Grecilor, pe ulița ce merge la Curtea domnească, însă din casa Sorii ovreaicii pînă în Ulița Brădeanul, le-am stăpînit cu pace pînă acum. Iar acum vrînd să răscumpăr niște moșie din Popești ce-au fost a frăține-mieu Fierăi postelnic de cumpărătoare, partea lui Ianache căpitan, de a mea bună voe le-am vîndut dumnealui tocmindu-le drept bani gata taleri trei sute vechi. Și dîndu-mi dumnealui toți banii deplin în mîna mea, i-am dat zăpisiul micu dimpreună cu alte scrisori temeinice, pentru aceste prăvălii ca să le ție și să le stăpînească dumnealui nestrămutat. Și lungul locului acestor prăvălii iaste pe lîngă podul uliții stînjeni (*loc liber*) și latul pînă în locul lui Mihai Voevod stînjeni (*loc liber*), după cum adeverează cartea a 12 boiari veliți de cînd au hotărit locul.

Și pentru incredințarea zăpisului am iscălit mai jos cu mina mea, ca să
să crează.

Martie 20 dni, leat 7232 [1724].

Despa Popeasca
Neacșu vornic, martor
Tudorache sin Cărstea Popescul
Fiera postelnic Breazoian, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV-4.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran: însemnare grecească indescifrabilă
pe verso.

214

1724 mai 23. București.

*Nicolae Alexandru Mavrocordat întărește jupînului Dumitru
Lehliu neguțător să ție o casă cu locul ei, cumpărată de la feciorii
lui Iordache beizadea Ruset. (Original).*

*Milostiiu bojiu Io Nicolae Alixandru voevod i gospodin zemli Vlahiscoe
davat gospodstvo mi siiu povelenii jupânului Dumitru ca să aibă a ținea și a
stăpâni o casă cu tot locul ei de aici din orașul domnii mele din București. Care
case sânt în ulița dispre biserică Doamnei lui Șarban Vodă, care merge lungul
locului până în locul Sfeti Savii și a lui Costandin al Mantii și în lat din locul
caselor Tomii neguțătorii, alătura cu ulița, până în locul lui Iane Kefala și a
Tudorii cumnata lui Anastase băcanul.*

Care case au fost a copiilor lui Iordache beizadea Ruset; și făcând Dumitru
tărg cu ei ca să le cumpere dănd și niște blane în prețul caselor acestora, iar
un Costandin Ghizea Sacăzlău aflând ca va să le cumpere jupânul Dumitru și
le-au și tocmnit acele case, au umblat cu meșteșuguri de au făcut pe feciorii
lui Iordache beizadea de au zis cum că le dă cu chirie și au zăticnit pă jupânul
Dumitru, crezându-i. Iar după câteva zile s-au dovedit cu adevărat că au fost
meșteșuguri, că nu le-au fost dat în chirie, ci au fost făcut tocmeală să le cum-
pere Costandin Ghizea Sacăzlăul, făcându-i-se și zăpis de vânzare.

Deci jupânul Dumitru, văzând înșelăciunea ce i s-au făcut, au făcut jalbă
domnii mele pentru aceasta și domnia mea am rânduit pă boiariul domnii
mele Sculi vătaf za aprozi ca să dovedească acest lucru și chieamnd pă feciorii
lui Iordache beizadea și întrebându-i cu cine au fost tocmnit întâi și neputând
tăgădui au mărturisit adevărul cum că au fost tocmnit întâi cu jupânul Dumitru
și au fost socotit și aceale blane în banii caselor. Iar Costandin Ghizea i-au
prelestit de au zăticnit tocmeala dintăi și le-au vândut lui. Și poruncind domnia
mea ca să întoarcă Dumitru banii lui Costandin Ghizii Sacăzlăul și să stăpă-

nească casele, iar Costandin vrând ca să mai facă și alte meșteșuguri pentru aceale case, găsit-au pe un Mantă neguțatoriul și pe un Anastasie băcanul ca să amească lucrul, ca să ia aceale case să le împărțească, zicând că sânt vecine. Care aflând domnia mea și de aceasta că nu iaste cu cale că încă și casile care șade Manta într-insele nu i-au fost de moștenire ci au fost a unui cumnat a lui anume Iane Kefala. Și casele care șade Anastase băcanul sânt a unei cumnate și a lui; și neavând nici o dreptate numai ce umbla amestecând lucrul pentru rușfertul ce le făgăduise Costandin Ghizea.

Și domnia mea văzând că cu cale și cu dreptate iaste să stăpânească jupânul Dumitru aceale case de vreme ce au fost făcut el tocmeala întâi și au fost dat și blanile în prețul banilor, să aibă a întoarce jupânul Dumitru banii lui Costandin Ghiză ce au fost dat el feciorului lui Iordache beizadea și să stăpânească casile cu bună pace el și copiii lui căți dumnezeu îi va dărui. Și de cătră vecinii lui încă să aibă bună pace, de vreme ce toți ceilalți vecini l-au îngăduit să cumpere, fără numai acel Măntică și cu Anastasie de care s-au dovedit că nu cu altă socoteală nu-l îngăduia, ci numai pentru făgăduialile ce le făgăduise Costandin Ghizea.

Drept aceeaia am dat domnia mea această carte a domniei mele la mână lui ca să le stăpânească de acum înainte cu bună pace.

I is.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi.

Mai 23 dni, leat 7232 [1724].

Io Nicolae vocvoda [m.p.]

Costandin Costin *vtori* logofăt, *procitoh*

Academia R.P.R., LXXVIII — 69.

Original. stare bună, hirtie cerată.

215

1724 mai [f. zi]. București.

Marii boieri dau adeverință neguțatorului Dumitru Lehliu ca, potrivit hotărîrii domnitorului, să stăpînească casa cumpărată de la feciorii lui Iordache beizadea Ruset. (Original).

Daniil mitropolitul Ungrovlahiei.

Cartea noastră de adeverință jupânului Dumitru neguțatoriul Lehliu ca să aibă a-și stăpâni o casă cu tot locul ei de aici din orașul București. Care casă iaste în ulița despre biserică Doamniei lui Șarban Vodă, care merge lungul locului până în locul mănăstirii Sfetei Savvei și al lui Costandin al Mantei; și în lat din locul caselor Tomei neguțatoriul alături cu ulița până în locul lui Iane Kefala și al Tudoriei cumnata lui Anastasie băcanul.

Pentru că aceste case fiind ale coconilor lui Iordache beizadea Ruseto și fiindu-le lor vânzătoare, au făcut târgu cu Dumitru neguțatoriul ca să i le

vănză lui, întru al căroră preț le-au dat și niște blane. Iar Costandin Ghiza Sacăzlăul aflând că va să le cumpere jupănul Dumitru și le-au și tocmnit, au umblat cu meșteșuguri de au făcut pe coconii lui Iordache beizadea de au zis cum că va să le dea cu chirie și au zăticnit pă jupănul Dumitru a le cumpăra, crezându-i că spun adevărul.

Iar dupe câteva zile, s-au dovedit cu adevărat că au fost meșteșuguri că nu le-au fost dat cu chirie, ci au fost făcut tocmeală ca să le cumpere Costandin Ghiza Sacăzlăul făcându-i încă și zăpis la mână de vânzare.

Deci jupănul Dimitrie văzând înșelăciunea ce i s-au făcut, au dat jalbă la măria sa vodă și măria sa dupe jalba lui au rânduit pre dumnealui Sculi vâtaf *za* aprozi ca să cearce și să dovedească acest lucru în ce chip au cursu. Și chemând pre coconii lui Iordache beizadea și întrebându-i cu cine au făcut tocmeală întâi, și neputând tăgădui, au mărturisit adevărul, cum că au fost tocmnit întâi cu jupănul Dimitrie și au fost socotit și aceale blane în banii caseilor, iar Costandin Ghiza i-au amăgit ca să încape el a le cumpăra și au zăticnit tocmeala dintăi și le-au vândut lui.

Drept aceia, după dreptate, s-au poruncit ca să întoarcă jupănul Dumitru banii lui Costandin Ghizei și să stăpânească casele. Iar Costandin Ghiza văzând că rămâne casele pe seama jupănului Dimitrie și vrând ca să mai facă și alte meșteșuguri pentru aceale case, au găsit pe un Manta neguțatoriul și pe Anastasie băcanul ca să ameastece lucrul și să ia aceale case să le împărțească zicând că sânt vecini. De care și pentru aceasta încă cercându-se, s-au adevărat că nu iaste cu cale și cu dreptate nici aceștia a le cumpăra, de vreme ce casele în carele șade Manta nu i-au fost de moștenire, ci au fost ale unui cumnat al lui anume Iane Kefala. Și casele care șade Anastasie băcanul sânt ale unii cumnate și a lui.

Deci pentru aceasta cunoscându-se și adevărindu-se că umblă numai turburând și amestecând lucrul pentru rușetul ce le făgăduise Costandin Ghiza, așa am socotit a fi cu cale și cu dreptate ca să stăpânească jupănul Dimitrie casele, de vreme ce au fost făcut el tocmeală întâi și au fost dat și blanele în prețul banilor casei. Și să întoarcă banii lui Costandin Ghizei înapoi care i-au fost dat coconilor lui Iordache beizadea și să stăpânească casele cu bună pace de către el și de către vecinii ce scriu mai sus, pentru că alăți vecini toți l-au îngăduit să cumpere aceale case, fără numai Mântica și cu Anastasie carii nu cu altă socoteală umbla ce numai pentru făgăduelile ce le făgăduise Costandin Ghiza.

Drept aceia am dat și noi această carte a noastră de adevărință jupănului Dimitrie neguțatoriul, ca de acum înainte să-și stăpânească casele cu bună pace, să-i fie stătătoare în veaci, pentru că așa am socotit a fi cu dreptate.

Aceasta scriem.

Mai [fără zi] dni, leat 7232 [1724].

Iordache Crețulescu *vel* dvornic

Matei Fălcoianul *vel* logofăt
Dimitrie (*indescifrabil*) *vel* spatar
Grigorie (*indescifrabil*) *vel* vistier
N. *vel* clucer
Ianache *vel* postelnic
Manolache *vel* paharnic
Ion Dediu [?] *vel* stolnic

Academia R.P.R., LXXVIII — 68.

Original, stare bună, hirtie cerată, format mare.

216

1724 noiembrie 3. [București].

Mitropolitul Daniil întărește lui Ștefan logofătul cumpărarea caselor, făcute cu doi ani mai înainte, situate lângă baia Mitropoliei, (Original).

† Daniil cu mila lui dumnezeu arhiepiscop și mitropolit a toată Ungrovlahia.

Dat-am cartea smereniei noastre lui Ștefan logofătul nostru ca să-i fie de întărire. Pentru că cumpărînd smerenia noastră niște case cu locul lor de la Despa fămeaia Dimei băcanul, care case sînt în marginea Dămboviții pe lângă baia Mitropoliei și fiind case vechi să dărăpăna din zi în zi și nu avea nici un folos sfînta Mitropolie de la dînsele, deci smerenia noastră le-am făcut vînzătoare. Și găsindu-se Ștefan să le cumpere, ne-am tocmit cu dănsul și i le-am vîndut în bani gata taleri o sută, casele și cu tot locul lor.

Însă să să știe și locul, în lung spre baie din colțul gardului despre pod pînă într-un părău ce curge pe coadele leamnelor băii, iar latul din podișorul ce merge la baie pînă în apa Dimboviții.

Și nepohtind el ca să șază într-aceale case vechi și-au făcut alte case noao, precum să și văd. Deci trecînd cîțiva ani la mijloc, smerenia noastră știînd de la răposatul vlădica Anthim, încă din zilele lui Ștefan Vodă (Ștefan Cantacuzino), că au mai avut pricină cu niște bucătari domnești du-pestre ulița băii, pentru locul [pe] care sînt casele bucătarilor, pe dînsul, zicînd vlădica Anthim cum că acel loc iaste al Mitropoliei, iar ei nesupuindu-se zicea că iaste loc domnesc. La [pe] care răposatul Ștefan Vodă l-au lăsat să fie Mitropoliei, precum au fost și mai nainte.

Și așa, dupre acea știință, cînd au fost acum în zilele prea luminatului și înălțatului domnului nostru Io Nicolae Alexandru voevod ne-am apucat ca să-i scoatem pe acei bucătari dupre acel loc, pentru ca să lipsească pricina și gâlceava de la mijloc și mai virtos să nu fie volnici a vinde vinuri pe locul Mitro-

poliei. Iar ei nu s-au lăsat, ei iar s-au apucat de pricină și gălceava cea dintii, dînd jalbă cu un răvășel la măriia sa vodă. Deci măriia sa au rînduit îndreptători asupra acestui lucru pe dumnealui jupan Matei Fălcoianul *vel* logofăt, i pan Grigorie *vel* vistier și cercetînd cu amăruntul nu să putea îndrepta căci, că unii zicea că iaste loc al Mitropoliei, iar alții zicea că iaste domnesc; și mai vîrtos nefiînd cărți nici la o parte nici la alta. La care măriia sa vodă pentru ca să rădice gîlceava de la mijloc s-au milostovit cu un brisov al mării sale de au dăruit acest loc, tot, sfintei Mitropolii, pînă în apa Dîmboviții, cuprînzînd și locul acesta ce l-am vîndut noi lui Ștefan. Și de iznoavă au orînduit măriia sa pe acești doi boiari mari, ce scriu mai sus, dimpreună cu dumnealui lordache *vel* postelnic de au hotărît și au înpietrit acest loc cu pietre, pe de toate părțile.

La care drept aceia smereniia noastră vîzînd că nu iaste cu cale și cu dreptate ca să rămîie și să să numească și casele lui Ștefan pe locul Mitropoliei, mai vîrtos fiînd cumpărat cu bani dreپți ai noștri, iar nu cu banii Mitropoliei, încă mai nainte pînă a nu ne veni blagoslovenic de la Tarigrad. Iată că pentru întărirea, afară din zapisul ce i-am dat întii cînd i-am vîndut casele cu locul, i-am dat și această carte a smereniei noastre, ca să-i fie casele și locul în pace de către Mitropolie, nezătienit, nestrămutat și nebîntuit de către nimenea. Și să-i fie moștenire lui și copiilor lui în veaci, pentru că cu banii ce am luat de la dînsul am lucrat alte lucruri trebuincioase aici în Mitropolie, precum să văd. Drept aceea și în urma noastră pre carele dintre frați va aleage domnul dumnezeu a fi păstor și îndreptătoriu acestui sfânt scaun al Ungrovlahiei, vîzînd aceasta tocmire și hotărîre a noastră îl pohtim să să încredințeze și să ție în seamă cartea aceasta, ca și ale frăției sale așezămînturi să rămîie nestrămutate de alții.

Și pentru întărirea și mai bună întemeiare am încredințat cartea aceasta cu pecetea sfintei Mitropolii și cu iscălitura smereniei noastre.

Noiemvrie 3 zile, leat 7233 [1724].

Smeritul mitropolit al Ungrovlahiei, Daniil

Neofit mitropolitul Ungrovlahiei

Ștefan episcopul Buzăului

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—4.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran. interesantă pecetea mitropolitului Daniil.

1725 mai 12. București.

Ilie fost vîtaf de copii, gînerel postelnicului Drăghici Perișanu, vinde lui Costandin fost ceauș de aprozi, o casă în mahalaua bisericii Dintr-o Zi. (Original).

Dat-am zapisul nostru la mîna dumnealui Costandin *biv* ceauș za aprozi, precum să să știe că i-am vîndut dumnealui un loc de casă aicea în București,

in mahalaoa bisearicii Dentr-o zi care să hotărăște pă den jos cu locul dumnealui răposatului Enachie *vel* cliucer și pă den sus (*loc liber*) și despre bisearica Dentr-o Zi cu sfinția sa răposatul popa Ghidul și despre altă parte să hotărăște cu Darul slugitoriul (*loc liber*). Care și noă acest loc ne iaste de zeastre de la dumnealui răposatul Drăghici postelnic snă Mateiu cliucer Perișanul. Și l-am vândut de a noastră bună voe și cu știrea tuturor vecinilor noștri după împrejur. Și l-am tocmit drept taleri 65 și am luat acești bani toți gata și deplin în mâna noastră.

Drept accia am dat acest zăpis al nostru la mâna dumnealui ca să stăpânească dumnealui acest loc ce scrie mai sus, cu bună pace, dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și pentru mai adevărata întăritura credinței ne-am iscălit mai jos, ca să să crează, iscălindu-se și vecinii după împrejur mărturii.

Mai 12 *dni*, leat 7233 [1725].

Ana Cocărasea mărturie

Ilie biv vătaf *za* copii, *zet* Drăghici postelnic

Costandin Văcărescu *vel* pitar, mărturie

Ion [?] Drăghici postelnic

Păuna *sin* Drăghici postelnic

Radul Comănean *vtori* vistier, mărturie

Barbul Văcărescul postelnic, mărturie

Șerban Greceanu ceauș *za* aprozi, martor

Matei Comănean căpitan, mărturie

Mihai logofețelul, martor

Academia R.P.R., XII—141.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran, foarte frumoase unele semnături.

218

1725 [fără lună și zi]. București.

Chiril monahul, fost pe mirenie Cărstea cojocarul, dăruiește Mitropoliei un loc de prăvălie pe Ulița Bărbierilor, alătura cu locul lui Nica cîntărețul. (Original).

Adică eu Chiril monah, carele m-am numit cu nume mirenesc Cărstea cojocariul, dat-am zăpisul meu ca să fie de bună adevărîță la sfînta Mitropolie, din orașul Bucureștilor, unde să cinstesc și să prăsnuiesc sfinții de dumnezeu încoronați împărați și întocma cu apostolii, Costandin și Elena, și cinstitului și prea sfințitului mitropolit al Ungrovlahiei chir Daniil. Cum să [să] știe că avînd eu un loc de prăvălie aici în tîrg în Ulița Bărbierilor, pe din sus, alătura

cu locul Nicăi cîntărețul și, pe din jos, iar alătura cu alt loc al lui care și accaste locuri le-au cumpărat iar sfinția sa părintele chir Daniil mitropolitul de la Ilinea soția Nicăi cîntărețul și de la fiu-său Pîrvul. Deci și eu puind metanie la sfința Mitropolie și fiind călugărit de acolo, am socotit dintru a mea bună voe, și nesilit de nimeni, de am închinat acest loc de prăvălie, ce scrie mai sus, sfintei Mitropolii, care și mie mi-au fost de cumpărătoare de la Ianache cojocariul *sin* Iane bărbierul, precum zăpisiul lui cel de vînzare dovedește, care și acela l-am dat sfintei Mitropolii.

Deci să aibă a stăpîni sfința Mitropolie cu bună pace de către tot omul și de către tot neamul meu și să fie loc stătător și nestrămutat în veaci, pentru ca să fie sfintei Mitropolii de folos și de ajutor, iar mie și neamului meu veacinică pomenire.

Și pentru mai bună întemeiere am iscălit zăpisiul meu cu mîna mea mai jos, ca să să crează.

7233 [1725].

Eu Chiril monah

† Eu Vlădac *sin* lui Cherelea (Chirilă) monah

† Az Costandin *zet* Chiril monah

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXC—3.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1726 februarie 8. [București].

Popa Stanciul de la biserica Tuturor Sfinților vinde mitropolitului Daniil o prăvălie în Ulița Bărbierilor, ce o primise drept zestre de la socrul său Ignat pîrcălabul, pentru 50 taleri. (Original).

Adecă eu popa Stanciul, de la biserica Tuturor Sfinților, dat-am acesta al meu adevărat zăpis la cinstita și prea sfințita mîna sfinției sale părintelui chir Daniil, mitropolitul Ungrovlahiei. Precum să să știe că i-am vîndut sfinției sale o prăvălie în Ulița Bărbierilor, largul stînjeni 1 *pol* și lungul precum ține prăvălia cu locul ce are din dos, și cu leamnele caselor ei, drept taleri 50. Care prăvălie îmi iaste și mie de zestre de la soceru-meu Ignat pîrcălabul și de la soacră-mea Maria, care și ei o au fost cumpărată de la jupînul Lefter feciorul lui Iani. Deci să aibă sfinția sa și sfința Mitropolie a o stăpîni cu pace și să fie moșie stătătoare în veaci, pentru că am vîndut-o de a mea bună voe, și fără de nici o silă, dînd la mîna sfinției sale și zăpisiul cel vechi ce au fost de cumpărătoarea ei. Și mi-au dat sfinția sa banii ce scriu mai sus, toți deplin în mîna mea.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au preoți și mahalagii dimprejur cari să vor iscăli mai jos. Și eu pentru adevărată credință am scris cu mîna mea puîndu-mi numele mai jos, ca să să crează.

Fevruarie 8, leat 7234 [7126].

Eu popa Stanciul, vînzător

Ianache proin chiurciu-bașa, martor (*semnătură grecească*)

Eu Marica soacra popei Stanciului

Popa Stoica protopop, martor

Popa Călin *ot sventi* Gheorghie, martor

Popa Șarban, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCIII — 2.

Original. puțin deteriorat, hîrtie cu filigran.

220

1726 martie 15. București.

Staico logofătul împreună cu soția sa Despa dau mănăstirii Radu Vodă o prăvălie în locul terenului pe care au construit o biserică de lemn. (Copie).

Adecă eu Staico logofăt împreună cu soția mea anume Despa dat-am acest adevărat și credincios al nostru zapis ca să fie de bună credință la cinstita mîna sfinții sale părintelui chir Ieremie igumen de la mănăstirea Radului Vodă și a tot soborul sfintei mănăstiri.

Precum să să știe că din mila și ajutorul lui dumnezeu ne-am îndemnat de am făcut o sfântă biserică de lemn aici în București, în mahalaoa (*loc liber*), întru cîntea și lauda intrării în biserică a prea sfintei stăpâanii noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Mariei. Care biserică cînd am început noi a o urzi din temelia ei era pre loc domnesc, fără de chirie și fără de gâlceavă, avându-l și noi cumpărat cu bani de la Voinea logofăt de Mitropolie.

Iar mai pre urmă, după ce am săvârșit noi această biserică ce scrie mai sus, făcând schimbu mării sa prea luminatul și înălțatul domnul nostru Io Nicolai Alexandru voevod și luându de la Radu Vodă câteva moșii despre mănăstirea mării sale de la Văcărești, au dat Văcăreștilor și în locul aceia au dat mănăstirii Radului Vodă din locul domnesc moșie pentru moșie. La carele mutându-să hotarul Radului Vodă au căzut și biserica noastră cu tot locul ei pe moșia mănăstirii.

Deci văzând noi așa, am socotit de am făcut schimb cu sfinția sa părintele igumen de la Radu Vodă, care s-au numit mai sus, și pentru acel loc pe care este biserica am dat la sfânta mănăstire o prăvălie aici în București mai sus de pușcărie, aproape de zidu Curții domnești, în Ulița Lăcătușilor, iar pe

moșia sfintei mănăstiri Radului Vodă. Care prăvălie ne este și noăă cum-părată de la Stanciul lăcătușul feciorul iuzbașii Rai [?] lăcătușul.

Deci să aibă a o stăpâni sfinția sa și sfânta mănăstire și alți igumeni care vor fi la vreme la această sfântă mănăstire cu bună pace și de către noi și de către tot neamul nostru. Și să-i fie moșie stătătoare și ohabnică în veci, pentru că o am dat de a noastră bună voie și nesiliți de nimenea pentru ca să fie sfintei mănăstiri de ajutor și de folos, iar noăă vecinică pomenire. Și mai vărtos pentru ca să fie și biserica noastră și chiliile ce vom face pre acel loc nebăntuite și nesupărate de chirie ce arc mănăstirea obicei de iau pe an de la alte case câte sânt pă locul și pă moșia mănăstirii. De nici un lucru val și supărare să nu aibă pentru că așa ne-au fost tocmeala.

Deci pentru mai adevărată credință ne-am pus pecetile și ne-am iscălit numele mai jos, ca să să crează.

1726 martie 15.

Staico logofăt
Despa

Copie scoasă din cuvânt in cuvânt după condică.
Gheorghe grămăticu

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—9.
Copie veche. chirilică.

221

1726 martie 29. [București].

Maria, fiica logofătului Radu Greceanu, dăruiește mănăstirii Stavropoleos moșia Grecii din județul Vlașca și zece suflete de țigani, cu obligația din partea mănăstirii ca după ce va muri să fie înmormintată în curtea bisericii. (Copie).

Dosithei milostio bojio arhiepiscop, i mitropolit Ungrovlahii.

S-au protocolit și este întocmai cu cea adevărată carte de danie moșii Grecii, i zece suflete de țigani la mănăstire.

Spre încredințare am întărit cu pecetea noastră.

† Adecă cu Mariia, fata Radului logofăt Greceanu, dat-am acest al meu adevărat zapis ca să fie de bună credință la mîna sfinții sale părintelui Stavropoleos, chir Ioanichie, duhovnicul meu, de la biserica unde să prăznuiește hramul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil și hramul acelu dintru sfinți părintele nostru Athanasie cel mare.

Precum să să știe că ajungîndu-mă vremea ca să-mi dau datoria cea obștească și lăsînd eu cu sufletul meu ca să mă îngroape la această biserică, eu dintru a mea bună voință, și de nimenea silită, am lăsat la sfînta biserică

o moșie ce să cheamă Grecii care moșie îmi iaste de la părinții miei, *ot sud Vlașca*. Însă cît îmi iaste partea mea după cum adeverează zapisul cel vechi și foaia celor șase boeri de hotărnicie și izvodul dumnealor.

Și am dat această moșie pentru pomenirea sufletului meu și al părinților miei; drept accia să fie sfintei biserici moșia aceasta stătătoare și ohabnică în veci. Așijderea am mai lăsat la sfînta biserică zece suflete de țigani anume: Stancu țigan, Hristina țiganca, Anca țiganca, Călinți, Marina țiganca, i Voieu țigan, i Hristea țigan, Ioana a Hristi țigan care este rumîncă, i Nedelea țiganca, i Romana țiganca și Drăgușin țigan, ca să fie iar pentru pomenire sufletului meu și al părinților miei, după cum am scris și în diiata mea. Ci să aibă a ținea și a stăpîni sfinția sa cu bună pace de către tot neamul meu. Iar de s-ar scula cinevaș din rudele meale ca să nu lase aceste la sfînta biserică, carele eu le-am lăsat pentru sufletul meu de bună voia mea, unii ca aceștia să să judece înaintea înfricoșatului divan al lui H. C. [Is. Hs.] cu sfinți arhangheli.

Și cîn dam făcut această scrisoare fost-au și alte obraze de cinste care să vor iscăli mai jos. Deci pentru mai adevărată credință am întărit cu numele meu și cu pecetea mea mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu Iorga gramaticul cu învățătura dumneaei.

Martie 29, ieat 7234 [1726].

Eu Maria, fata Radului logofăt, adeverez.

Barbul stolnicul, martor

Barbul Merișan, *vel elucer* *Merișan*

Grigore Greceanu *biv vel sârdar*

Greceanu *biv vel*

Ianache polcovnic, martor

Șarban *biv* staroste, martor

trecut în condica Mitropolii

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—12.

Copie veche, hîrtie cu filigran. în bună stare; interesantă pecete cu fum.

1726 mai 18. București.

Lordache, feciorul lui Ion Botezat, prin diata ce face arută cum să se urmeze cu averea lăsată; casele ce le are le dăruiește Mitropoliei pentru a fi înmormîntat înăuntru bisericii și a i se face la mormîni toate cele dorite. (Original).

De vreme ce întîmplarea cea viitoare iaste nevăzută și însăși de ingeri necunoscută, pentru că numai la Dumnezeu toate sînt cunoscute, drept eu accia (lordache feciorul lui Ion Botezat) am socotit mai nainte pînă a nu mă

cuprinde sfârșitul vieții mele și până îmi sînt mințile întregi și sănătoase, să fac diată și să dovedesc gândul meu către moștenitorii miei cei aleși, cu care voescu să chivernisească ei mult puțin al meu ce iaste, după petrecerea mea din viață.

Ce întâi mă rog lui Dumnezeu cel milostiv să-mi iarte mulțimea păcatelor mele ceale ce am greșit ca un om într-această lume. Așijderea mă rog și tuturor creștinilor cui ce voiu fi greșit să mă iarte, și de minc încă să fie ertați toți căți îmi vor fi greșit și verice rău mi-ar fi făcut.

Dator sînt lui Gavrilă vornicul taleri 10 fără zăpis, să să plătească; mai sînt Neculcii ot Gherghiță taleri 4 fără zăpis, să să plătească; mai sînt lui Tănase de la prăvălia lui Pandazi taleri 6 noi, trei să să oprească pentru un baston nou ce mi l-au petrecut iar trei să să plătească; preoților de la Scaune să li să dea taleri 3 să grijască fămeaia ce au murit; la cumnatul Ilic am să iau taleri 50 numai capete, să să iarte toți.

La Iona cărciumăreasa taleri 16, să i să iarte taleri 8 ceilalți să să ia; la Călina cărciumăreasa taleri 16, să să iarte taleri 8 ceilalți să să ia; la Ilinea cărciumăreasa taleri 2, să să ia.

Rânduiala pogrebanici 12 oca de ceară făcînd taleri 8 să să împartă la preoți, să să dea și la arhieriei dentr-accia; să să dea 4 sărindare 10 taleri la Mitropolie; 10 taleri la sti Ghiorghic, 6 taleri la bisearia de la Scaune, 6 taleri la bise-rica la Gorgan; să mă îngroape la Mitropolie în bisearică și las casile mele cu loc cu pimniță cu tot care le-am făcut din copilăria mea; și să-mi facă Mitropolia candilă de argint dă oca *pol* și făclia de ceară de oca 15 și piatră și covor desupra; și să aibă a mă pomeni căt va sta mormântul.

Pentru sărindare să să vînză caii cu șale și tot, drept taleri 20 și să să mai vînză și un conteș fără blane, taleri 12, albastru.

Mai sînt să-mi dea taleri 50 de la biserica Tuturor Sfinșilor care îmi sînt dați danic de la părintele Anthim; un ceasornic ce iaste pus zălog pentru taleri 9 cu zăpis, mai iaste un ceasornic stricat al Batestii ceasornicar drept taleri 3 noi, să dea banii și să-și ia zălogul. Sînt taleri 100 la Iuteșa ovreaica bani gata, dentr-accia să să ia, să să facă toată treaba.

Încă ert pă credinciosul robul meu Dumitru din robie.

Accastea voesc eu să facă moștenitorii miei după moartea mea: să-mi plătească datoria mea și să-mi facă pogrebania frumos și să să dea toate sărindarele care cum am orănduit eu îndreptarea minții mele am rânduie și limba mea au grăit înaintea acestor mărturii vreadnici de credință carii s-au aflat de față.

Iar oricare din moștenitorii miei ar vrea să strice această diată a mea să aibă a da seama și răspunsu la înfricoșată zioa accia a răsplătirii, înaintea judecătorului celui drept și nefățarnic judecător, dumnezeului celui adevărat.

Mai 18 dni, 7234 [1726].

Și am scris eu popa Nicola precum au zis cela ce au rânduie cu gura lui; așa am scris și așa mărturisescu.

Eu Ion am pus degetul
Eu Maria sora lui
Eu Ilie căpitan, martor
Eu Ilie cojocar care țiu [pe] sora lui, am pus deagetul
Eu Ana sora lui. mi-am pus deagetul mai jos.

[pe verso]:

Diiata lui Iordache Botezatul pentru casele lui de aici din București
7234 [1726] mai 18.

Academia R.P.R., CCCLXXV—38.

Original. stare bună, hirtie cu filigran, pecete.

223

1726 noiembrie 13. București.

Ianache proinchirciu-bașa împreună cu soția sa Maria vînd Mitropoliei două locuri de prăvălii pe Ulița Bărbierilor, «mai în sus de casele Baraților», pentru 66 taleri. (Original).

Adecă eu Ianache proinchirciu-bașă dinpreună cu fămeaia mea anume Maria, fata Nicăi dascălul ce au fost cîntăreț la biserica Domnească, dat-am acest adăvărat și credincios al meu zapis, ca să fie de bună credință la cinstită mîna prea sfințitului mitropolit al Ungrovlahiei, chir Daniil și sfintei Mitropolii din București.

Precum să știe că avînd eu trebuință de bani, am mers la sfinția sa de m-am tocmît și am vîndut două locuri de prăvălii aici în tîrg în București. Însă lungul acestor locuri stînjeni 7 *pol* și latul stînjeni 3 *pol*, care locuri sînt în Ulița Bărbierilor, în față, mai în sus de casele Baraților, și să hotărăște pă din sus cu o prăvălie a popii Stanciul de la aga Niță, iar pe din jos cu prăvăliile (*loc alb*). Așijderea și lungul acestor două locuri să împreună în dos cu locul sfintei Mitropolii; care locuri mi-au fost și mie date de zeastre de soкру-mieu Nica dascălul și de soacră-mea Ilinca. Deci făcîndu-le noi vînzătoare și căzîndu-să sfinției sale a cumpăra, pentru căci au fost mai cumpărat sfinția sa și alte două locuri tot într-acest rînd de prăvălii, de la soacră-mea Ilinca și de la cumnații miei, anume: Părvul, i Constandin, i Nica.

Întru aceia și eu am mers la sfinția sa și i-am vîndut aceste două locuri drept bani gata taleri 66. Și am luat toți banii deplin în mîinile meale, dînd sfinției sale și zapisele ceale vechi de cumpărătoare ce am avut pre aceste locuri. Deci să aibă sfinția sa și sfînta Mitropolie a stăpîni aceste două locuri ce scriu mai sus, cu bună pace dă cătră mine și de cătră tot neamul meu, și de cătră tot neamul fămeii meale Mariei. Și să fie sfinției sale și sfintei Mitropolii moșii

stătătoare și obabnice în veaci, pentru că le-am vîndut de a noastră bună voe, și nesiliți de nimenea, și cu știrea și voia tuturor rudelor noastre.

Și cînd am făcut acest zapis fost-au mulți boiari și neguțători mărturie care să vor iscăli mai jos. Iar noi pentru mai adevărată credință, am întărit zapisul acesta cu pecetile și iscăliturile noastre mai jos, ca să să crează.

Noemvrie 13 *dni*, leat 7234 [1725].

Ianache fost staroste de cojocari, martor

Costandin al lui Nicolae psaltul

Nica *sin* Nica dascălul, martor

Pîrvul logofăt *sin* Nicăi dascălul

Ilinca soacra lui Ianachie

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIII—5.

Original, pătat în cîteva locuri de umceală, ros la îndoituri: primele două iscălituri în grecește: două peceti interesante.

224

1727 martie 1. [București].

Turcul Mola Ahmet ia cu chirie de la jupîn Minea băcan o prăvălie și casă, pentru 20 taleri anual. (Original).

Adecă eu Mola Ahmet dat-am zapisul meu la jupîn Minii băcan precum să să știe că m-am rugat de dumnealui de mi-au dat o prăvălie cu casa de șezut, pîn[ă] unde m-am învoit cu dumnealui, iar mai mult din cît m-am așezat cu dumnealui să nu fiu volnic a mă mai [în]tinde. Iar pentru două căpesteri [căpestre] care stau de să vînd dinaintea ușii prăvălii să nu aib eu nici o treabă cu acelea, că așa mi-au fost tocmeala. Și pentru ce am cheltuit eu în prăvălie, precum mi-au plăcut mie, să nu aib a-i prinde în chirie, ci să aib a-i da dumnealui chiria după cum ne-am tocmnit, pînă an taleri 20, bani noi, și cît voi șede eu în prăvălie să aib să stăpînesc cît va vrea dumnezeu. Iar cînd voi ieși eu din prăvălie să facă dumnealui cum îi va hi voia, că eu n-am cumpărat cînd [am] intrat cu bani, ci pentru aceasta să puie dumnealui în prăvălie pînă cine-[i] va hi voia.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulți neguțători mărturie cari să vor iscăli mai jos, ca să să crează.

Martie 1 *dni*, 7235 [1727].

Huscin Celebi, martor

(semnătură turcească indescifrabilă)

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—20.

Original, bine conservat. hirtic cu filigran.

Semnătura turcească citită de H. Dj. Siruni.

Minea sau Mihnea băcanu este aceeași persoană din doc. 1728 aprilie 20.

1727 mai 11. [București].

Tănase, cu maică sa Iana, vinde lui Marin croitorul o prăvălie a răposatului său frate Stănilav, situată pe locul bisericii Domnești, pentru 30 taleri noi. (Original).

Adecă eu Tănase *brat* Sănilav, împreună cu mumă-mea Iana, dat-am zăpăsul nostru la mîna lui Marin croitorul, precum să știe că i-am vîndut o prăvălie ce au rămas de la frati-mieu Stănilav. Care prăvălie este pe locul bisericii Domnești, în capul locului pe lîngă Nica bărbierul. Însă prăvălia cu masa, cu ușile și cu paturile, și cu toate ale casii, drept bani gata taleri 30 noi. Ca să aibă a o stăpîni dumnealui și feciorii dumnealui. Și o am vîndut noi de a noastră bună voe și cu știrea tuturor vecinilor de prin prejurul locului din sus și din jos, și cu știrea preoților domnești.

Și cînd s-au făcut acest zăpăsi au fost mulți oameni buni mărturie care s-au iscălit mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus degetile și iscăliturile mai jos, ca să crează.

Mai 11, leat 7235 [1727].

Și am scris eu Lupu logofăt cu zisa dumnealui.

Eu Tănase *brat* Stănilav

Eu Iana muma lor

Eu popa Gheorghe duhovnic, martor

Și chiria locului pe an dă lună cîte bani 50. Și am mai dat la pardoseala casii leu 1. Și i-ar am mai dat la umblătoare bani 50.

Și am mai dat la 50 furei bani 30. Și am pus podini 2 la pod

Eu popa Neagu ot Sfîntul Gheorghe cel Vechi, martor

Academia R.P.R., ms. 5518, f.6.

1727 iulie 6. București.

Ghica căpitan vinde lui Constantin Notara, fost ceauș de aprozi, o casă în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, cu 40 taleri. (Original).

Adecă eu Ghica căpitanul dat-am zăpăsul mieu la mîna dumnealui Costandin Notara *biv* ceauș *za* aprozi pentru că avîndu eu o casă aice în București, în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, cumpărată de la Lațco i de la fămcea lui Stanca, cumpărată drept taleri 35 bani noi, și mai căzându-i-se dumisale

fiindu alături cu curtea dum[nealui], i-am vîndut-o de a mea bună voe drept bani ga[ta] taleri patruzeci. Dându-mi dumnealui și cheltuiala ce am mai fost cheltuit pen prejurul casei.

Drept aceia i-am dat acest adevărat zăpis la mîna dumisale ca de acum înainte să o stăpînească casa și cu locul ei cu bună pace, dumnealui și coconii căți dumnezeu îi va dărui, dându-i și zăpisul cel vechiu de cumpărătoare la mîna dumnealui.

Și am întărit zăpisul acesta cu iscălitura mea și cu multe mărturii.

Iulie 6 dni. leat 7235 [1727].

Ghica căpitan

Radul călăraș, mărturie

Barbul Văcărescu vâtaf za aprozi, mărturie

Neacșu (*indescifrabil*)

Az popa Ștefan, martor

Șerban biv staroste, martor

Academia R.P.R., XII—138.

Original, stare perfectă. hirtie cu filigran.

1727 iulie 30. [București].

Marin croitorul, vărul lui popa Ghinea, vinde dascălului Șerban o prăvălie ce o cumpărase și el de la Tănase. fratele lui Stănilav. (Copie).

Adică eu Marin croitorul, vărul popii Ghinii, dat-am zăpisul meu la mîna dumnealui dascălului Șerban, precum să știe că i-am vîndut dumnealui o prăvălie ce o am cumpărat de la Tănase *brat* Stănilav. Care prăvălie este pe locul bisericii Domnești, în capul locului pe lîngă Nica bărbierul. Însă prăvălia cu masa, cu ușile și cu paturile și cu toate ale casii, drept bani gata taleri 30 noi, afară din cheltuiala ce s-au mai cheltuit. Ca să aibă a o stăpîni dumnealui și coconii dumnealui. Și o am vîndut-o de a mea bună voe și cu știrea tuturor vecinilor dimprejurul locului din sus și din jos, și cu știrea preoților domnești.

Și cînd s-au făcut acest zăpis au fost mulți oameni buni mărturie care s-au iscălit mai jos.

Și eu pentru mai adevărată credință mi-am pus degetul și iscălitura mai jos, ca să crează¹.

Iulie 30, leat 7236 [1727].

¹ O bună parte din documentele trecute în această condică sînt scrise de Gheorghe Theodorescu logofețel.

Și am scris eu Raicopîl cu zisa lui Marin croitor.
Eu Marin croitor
Eu popa Ghinca ot Sfintul Gheorghe cel Vechi, martor
Eu Androne lăcătuș, martor
Eu Pîrvan boiangiu, martor
Eu Ivașco lăcătuș, martor
Eu Andronic lăcătușul, martor

Academia R.P R., ms. 5518, f. 6 verso.

228

1728 februarie 1. București.

Marica Piteșteanca împreună cu fiica ei Ancuța dau danie mănăstirii Stavropoleos o casă din mahalaua Fîntîna Boului, în schimbul unei mici datorii ce aveau de plată și al unei căsuțe din mahalaua Bălăceanului în care să locuiască pînă la moarte. (Original).

Adecă eu Marica Piteșteanca, dimpreună cu fie-mea Ancuța, dat-am acest adevărat zapis al meu ca să fie de bună credință la cinstita mîna sfinții sale părintelui Stavropoleos chir Ioanichie. Precum să să știe că am vîndut eu o casă aici în București în mahalaua Fîntîni Boului, den sus, pe lingă Ilie Tâlpașul și de lingă Andrei croitorii și den josul casii meale pă lingă Stroe stegarul de nemți și pe lingă Mihai Cazacul. Pentru că eu viind eu la vremea bătrînețelor și avînd această casă cu locul meu și cu grădina mea cît ține am dat-o danie sfintei biserici a sfinții sale, unde să prăznuiește bramui sfinților Arhangheli și a celui dentru sfinți părintelui nostru Atanasie cel mare, ca să fie pentru pomenire sufletului meu și al părinților miei. De care lucru fiind și eu datoare sfinții sale taleri 23 vechi și dînd această danie, și sfinția sa m-au ertat de acești bani ce scrie mai sus dîndu-mi și zapisul meu în mîna mea. Pentru aceia și sfinția sa s-au milostivit de mi-a dat o cășcioară aici, în mahalaua Bălăceanului, ca să șaz să mă odihnesc eu și copila mea cîte zile vom avea. Drept aceia am dat acest adevărat zapis al meu ca să fie sfintei biserici moșie stătătoare în veci. Și cînd am făcut acest zapis fost-au cu știrea tuturor vecinilor miei și din sus și din jos care să vor iscăli mai jos, ca să să crează, iscălindu-mă și eu și fie-mea, puindu-ne și degetile în loc de pecete pentru încredințare.

Februarie 1, leat 7236 [1728].

Marica Piteșteanca adeverez, i Ancuța fata Maricăi Piteșteancăi adeverez.
Stroe, stegar de nemți, martor
Eu Ilie Tâlpașul ot Steagul
Căpitan Ionaș, martor

oitoriul, martor Tălpaș de steagul căpitanului Constandin.
m scris cu Iorga logofăt, cu zisa dumneaei.

uc., M-rea Stavropoleos, XIII - 1.

re bună, birtie cu filigran: întărit cu semnături autentice și prin
ete.

229

[București].

*Mihnea băcanul închiriază lui David armeanul, pentru 12 taleri
bucată de loc pentru a-și mări prăvălia. (Original).*

nea băcanul dat-am scrisoarea mea la mâna dumnealui jupî-
anul precum să să știe că i-am mai dat dumnealui o fărîmă
ească prăvălia, și am tocmit pe an taleri 12 vechi. Și dumnealui
ăvălie, să facă după plăcerea dumnealui, să nu să prinză în
i să-și dea chiria deplin pre cum scrie mai sus, și dumnealui
pace.

ăcut acest zăpis fost-au și alți neguțători mărturie, și eu pentru
călit mai jos, ca să să crează.

Aprilie 20 zile, leat 7236 [1728].

băcan

băcan

martor

uc., M-rea Bradu, Ham-Greci și Codreni, LIV - 21.

tare bună însemnare grecească pe verso.

230

[București].

*David armeanul se învoiește cu Mihnea băcanul să-i plătească
12 taleri vechi pe an pentru o «fărîmă de loc» unde să-și facă
ă de locuit, alături de prăvălia ce o are. (Original).*

David armeanul făcut-am zăpisul micu la mâna dumnealui jup.
ăcanu precum să să știe că șezînd eu într-o prăvălie a dumnea-
Grigorie băcanu, mai nainte vreme, mi-am dat toată chiria
iar după moartea dumnealui rămîind acea prăvălie jup.[inului]

Mihni ¹, însă dată de zeastre, m-am rugat de dumnea'ui de mi-au mai dat o fărîmă de loc, mai înlăuntru, să-mi fac și o fărîmă de casă de șezut. Și am tocmiț pe an taleri 12 vechi. Și cită cheltuială s-ar cheltui la această prăvălie, să o fac după plăcerea mea, să fie tot de la mine, și la pod iar pă așijderea, și în chirie să nu să prinză în seamă, pentru că așa m-am [în]-voit cu dumnealui, și eu chiria să i-o dau dumnealui deplin, precum scrie mai sus. Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au și alți negustori streini care mai jos să vor iscăli.

Și m-am iscălit și eu mai jos cu mîna mea, ca să să crează.

Aprilie 20 *dni*, leat 7236 [1728].

Eu David am scris aceasta ²

Eu Radu băcan, martor

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu Greci și Codreni, LIV—22.

Original, bine păstrat, hîrtie cu filigran.

231

1728 iunie 1. [București].

Un oarecare Stoica se învoiește cu egumenul de la mănăstirea Sf. Gheorghe să plătească 15 taleri vechi chirie pe an pentru o prăvălie făcută pe locul mănăstirii, pe care o ținuse mai înainte Leul ovreiul. (Original).

Adecă eu Stoica dat-am zapisul micu la mîna părintelui egumenului oi sventie Ghiorghic, ca să fie de bună credință, precum să să știe că, cumpărînd eu Stoica o prăvălie, numai leamnele, care prăvălie iaste pe locul mănăstirii lui sventie Ghiorghic, care prăvălie au ținut-o mai înainte Leul ovreiul.

Deci eu Stoica viînd la părintele egumenul de m-am rugat și m-am [în]-voit cu sfinția sa ca să port chiria pă [pentru] loc pe an taleri 15 vechi, căci că așa m-am [în]-voit eu cu sfinția sa, de a mea bună voe, și să aib [am] a stăpîni cît voi vrea eu, numai să-i dau chiria pe an.

Și pentru mai adăvărată credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Iunie 1, leat 7236 [1728].

Și pe acest an am dat chiria înainte, taleri 15 vechi.

† Eu Stoica.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—3.

Original, hîrtie cu filigran, frumos scris și bine păstrat.

¹ Vezi nota doc. din 1727 martie 1.

² Semnătură armenească citită de H. Dj. Siruni.

1729 martie 2. [București].

Oprea împreună cu soția sa Sofica își dau casa lui Marin, pentru datoria de 10 taleri, ce nu o pot plăti. (Original).

Adecă eu Oprea, dinpreună cu soția mea Sofica, dat-am zăpășul micu la mîna lui Marin precum să să știe că mi-au făcut bine cu bani gata taleri 10, bani vechi, și venind ziua [de plată] n-am avut banii să-i dau că am fost bolnav, ci am prețuit casa drept acei bani ca să mă mîntuiască de datoria de la Marin, cu casa.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus degetul mai jos, ca să să crează.

Martie 2 zile, leat 7237 [1729].

- † Eu Vladul curerar (*sic*), martur, Duminecă
- † Eu Neagoe, martor
- † Eu Negrotă, martor
- † Eu Iorga scimeanu, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—18.

Original, în stare rea, scriere foarte simplă.

1729 martie 30. [București].

Meșterul Oprea bărbierul se învoiește cu egumenul de la mănăstirea Sf. Gheorghe să-i plătească 10 taleri vechi, chirie pe an, pentru o casă ce a făcut-o el pe locul mănăstirii, lângă luminărie. (Original).

† Adecă eu, meșterul Oprea bărbierul, dat-am zăpășul micu la mîna sfinții sale părintelui arhimandritului igumenului de la sfânta mănăstire Stii. Gheorghie, ca să fie de bună credință. Precum să să știe că mi-au dat sfinția sa loc lângă luminărie de mi-am făcut casă cu toată cheltuiala mea. Și am tocmănit cu sfinția sa ca să dau pe an chirie taleri vechi 10, și eu să aib a stăpîni cu bună pace cît voi avea zile, și cu și copiii mei. Iar de se va întâmpla la curgerea anilor a face sfinția sa hanu pe unde au fost cel vechi, iar casa mea tot să aibă a nu o strica, numai să aib a stăpîni cu bună pace, că așa m-am așăzat și m-am tocmănit cu sfinția sa, de bună voia sfinții sale.

Și când am făcut și am dat acest zăpăș la mîna sfinții sale, fostu [fost-au] mulți oameni mărturie care să vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință am dat zapisul meu la mâna sfinții sale ca să fie de crezăciune. Aceasta scriu.

Martie 30 *dni*, 7237 [1729].

† Eu Oprea bărbier.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—4.

Original, scris frumos și în bună păstrare, hirtie cu filigran; pe verso o însemnare grecească.

234

1729 septembrie 29. [București].

Mathei egumenul mănăstirii Codreni dă lui chir Ioanichie, de la mănăstirea Stavropoleos, un loc situat între casele lui Grigorie mare serdar și ale logofătului Mihnea, drept schimb pentru un țigan și o țigancă. (Original).

Adecă eu Mantheu egumenul *ot* mănăstirea Codreanii dat-am zapisul meu ca să fie de bună credință la cinstită mâna sfinției sale părintelui Stavropoleos, chir Ioanichie. Precum să știe că lipsind argați sfintei mănăstiri Codreanii ce s-au zis mai sus, am pohtit pă sfinția sa de ne-au dat sfintei mănăstiri un țigan anume (*loc liber*) și cu țigancă lui anume (*loc liber*) ca să fie sfintei mănăstiri țigani ohabnici, aici în veci.

Și eu pentru acești ziși doi țigani ce ni i-au dat sfinția [sa] am dat sfinții sale un loc al sfintei mănăstiri, care loc iaste înfundat între casele dumnealui Grigorie *vel* sărdar și între casele logofătului Mihai. Inșă în lungul stînjeni (*loc liber*) și în lat stînjeni (*loc liber*) ca să fie sfinții sale locul stătător și ohabnic în veci.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit cu mâna mea, mai jos, ca să să crează, fiind și martori care să vor iscăli pentru încredințare.

Septemvrie 29 *dni*, 7238 [1729].

(semnătură grecească)

(semnătură grecească)

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—31.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

235

1729 noiembrie 18. [București].

Grigorie Greceanu, fost mare serdar, face schimb cu părintele Ioanichie de la mănăstirea Stavropoleos, dînd loc pentru loc. (Original).

Dat-am scrisoarea mea sfinției sale părintelui vlădicăi Stavropoleos, chir Ioanichie, ca să știe că vrînd sfinția sa să mai mărească oltariul bisericii și

neavind loc, m-au pohtit sfinția sa de i-am dat sfinției sale den locul meu, den curte, loc în lat stînjeni unul și o palmă și în lung stînjeni opt și două palme. Și pentru acest loc mi-au dat sfinția sa schimb un loc de lingă grădina mea ce să botăraște cu locul lui Mihai logofăt, care loc l-au cumpărat și sfinția sa de la igumenul ot sfînta Mănăstire Codrenii, chir Manthei; — însă în lat stînjeni trei și jumătate și în lung stînjeni doi.

Și mi-au dat sfinția sa și zapisele sfinții sale de stăpînire și zăpisiul igumenului Codreanu. Și cu încă am dat sfinții sale acest zăpisi al meu ca să stăpînească sfinția sa cu bună pace.

Și pentru credință mi-am pus iscălitura mai jos.

Noemvrie 18 dni, leat 7238 [1729].

Grigorie Greceanul *biv vel* sărdar.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropolcos, XI1—32.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran: pe verso o însemnare grecească.

236

1730 aprilie [f. zi. București].

Vladul aprodul împreună cu soșia și copiii vînd logofătului Mihai, fiindcă aveau nevoie de bani « pentru bir și alte cheltuieli ale casii », o cășcioară veche cu locul ei, în mahalaua Dintr-o Zi. (Copie).

Adecă Vladul aprodul dinpreună cu femeia mea Maria, și cu feciorii noștri anume Stroie, i Gligorie, i Petre, dat-am acest zăpisi al nostru la mîna dumisale Mihai logofăt Năs. (*sic*) Tomei Băbeanul, să fie de mare credință. Precum să să știe că avînd noi o cășcioară veche și cu locul ei, însă pe lingă pod stînjeni 8; și lungul din pod pînă în fundul grădinii stînjeni 17, și latul la fundul grădinii stînjeni 7, fiind această casă și nouă de zestre despre partea femeii mele, după cum arată și cartea mării sale răposatului Costandin Vodă Brîncoveanu, ce este făcută pă acest loc. Din cît am putut, am stăpînit casa cu tot locul ei, iară acum căzînd la datorie pentru bir și alte cheltuieli ale casii și acest loc fiind alătura cu locul casii dumisale, căzutu-i-s-au ca să-l cumpere dumnealui. La care ne-am tocmit dă a noastră bună voie cu dumnealui dă i-am vîndut cășcioara cu tot locul ei cum arată din sus, și cu alte nameastii împrejur, drept gata taleri 54 vechi.

Și după tocmeală ne-au dat dumnealui acești bani toți gata și deplin în mîinile noastre. Deci noi încă i-am dat acest adevărat zăpisi la mina dumisale ca de acum înainte să aibă să ție și să stăpînească casa cu tot locul ei și cu alte nameastii ce mai sînt; și să-i fie moșie stătătoare și ohabnică în veci dumisale și orice neam să vă trage din dumnealui. Iar cît pentru alte zăpise sau

scrisori, n-am avut, fără de cât acea carte domnească, ce din sus să numește, și o am dat-o cu acest zăpis. Fiind la tocmeală și la facerea acestui zăpis și alți oameni buni care din jos s-au iscălit mărturii. Și noi din jos pentru credință, încă ne-am pus numele și degitele, să să crează.

7238 [1730] aprilie [f. zi].

- † Vlad aprod am vîndut
- † Maria soția Vladului, am vîndut
- † Stroie *sin* Vlad, vînzător
- † Gligore *sin* Vlad, am vîndut
- † Eu Fiera *brat* Vlad, martor
- † Vladul logofătul Năstănasie (*sic*)..., mărturie
- † Ion post. [?], martor
- Az popa Ștefan, martor
- Eu popa Marin, martor
- Eu Anghelache dascălul, martor¹

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 138.

237

1730 septembrie 28. [București].

Albul împreună cu soția lui Marica și copiii vînd egumenului Ioanichie de la mănăstirea Stavropoleos o casă cu loc în mahalaua Fîntîna Boului. (Original).

Adică eu unchiaș Albul dempreună cu femeia mea Marica, i cu fie-meu Mihalcea și cu fie-mea Ana, dat-am zăpisul nostru ca să fie de bună credință la cinstită mîna sfinții sale părintelui Stavropoleos, chir Ioanichie. Precum să să știe că am vîndut sfinții sale o casă a mea cu locul ei în lung stînjeni 51, palme 6, și în lat stînjeni 29, palme (*loc liber*), care casă iaste în mahalaua Fîntîinii Boului lîngă grădina sfinții sale și o am vîndut drept taleri 21 bani noi. Care casă îmi iaste și mie de cumpărătoare de la dumneaei jupîneasa Maria Brezoianca și o am vîndut de a noastră bună voe, de nimeni siliți.

Drept accia am dat acest adevărat zăpis al nostru la mîna sfinții sale dempreună cu zăpisul cel vechi de cumpărătoare, ca de acum înainte să aibă sfinția sa a stăpîni cu bună pace de către noi și de către tot neamul nostru și să fie sfinții sale moșie ohabnică și stătătoare în veci. Și cînd am făcut acest zăpis fost-au mulți oameni buni mărturie care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru

¹ Acest document are legătură cu celelalte din 1718 august 24; 1720 iunie 13; [fără an] aprilie.

mai adevărată credință ne-am iscalit numele mai jos pentru încredințare, luînd toți banii, și deplin, în mîinile noastre.

Septemvrie 28, 7239 [1730].

Eu Albul adeverez
Eu Marica soția Albului adeverez
Eu Mihalcea snă Albul adeverez
Eu Ana fata Albului adeverez
Eu Stroe stegar za nemți, martor
Eu Dragul pușcaș, martor

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—6.

Original, stare bună; pe verso o însemnare grecească.

238

1730 septembrie 30. București.

Constantin Nicolae Mavrocordat dă și întărește mănăstirii Colțea, pentru îngrijirea bolnavilor din spital, o danie de sare din ocnă Slănicului. (Original).

Milostiuu bojiiu Io Costandin Nicolae voevoda i gospodar zemle Vlahisco, sfintei și dumnezeștii mănăstiri de aici din orașul scaonului domniei meale din București, unde să cinsteaște și să prăznuiască hramul Triexstlei (sic) ce să numeaște Colțea care iaste făcută și înălțată din temelii ci de răposatul Mihai Cant.[acuzino] biv vel spatar, ca să aibă a lua sfânta mănăstire în toți anii de la ocnă Slănicului ot sud Saacuiani toată dijma de sare din zeace bolovani un bolovan, după cum au luat și pînă acum mai sus numitul boiaru. Să fie pentru chieltuiala și căutarea bolnavilor streini carii să vor odihni în ospital ce au făcut dumnealui la această sfântă mănăstire. Pentru că după ce au făcut dumnealui răposatul Mihai spăt[ar] această sfântă mănăstire o au înfrumusețat pe dinlăuntru cu frumoase zugrăvele și cu alte sfinte odoară câte trebuesc. Au făcut și împrejurul mănăstirii, ziduri și școală și chilii de ajunsu pentru odihna a multor streini. Și lângă aceastea toate au mai făcut și ospital ca să să odihnescă și bolnavii streini, precum toate tocmita și iscusite să vădu.

Deci și pentru chieltuiala de căutarea bolnavilor ce să vor odihni în ospital ca să aibă să nu le lipsescă ceale ce le vor trebui, să să caute la boala lor cu doftorii și cu altele. Însă din dumnezeiasca îndemnare și din bun gându ce au pus în curată inima dumisale, așa au socotit dumnealui de au închinat sfintei mănăstiri să ia toată dijma de la ocnă Slănicul, după cum s-au zis mai sus, fiindu acea ocnă domnească pe moșia dumnealui. Să fie numai pentru căutarea săracilor, iar nu și pentru alte chieltuicli, urmând sfintei scripturi

ce grăiaște la sfânta Evanghelic: că bolnav și strein am fost și m-ați căutat, ca să-l învrednicească a auzi glasul cel dumnezeesc când va zice: veniți blagosloviții părintelui meu de moșteniți împărăția ceriului care iaste gătită voao de la tatăl cel ceresc.

De care și domnia mea după dania și închinăciunea dumisale fiind toate ocele supt stăpânirea domniei Țării Rumânești, încă am poftit și am voit într-acestași chip și am așăzat ca să ia sfânta mănăstire acea dijmă de sare de acum înainte de la oca Slănicul în toți anii, după cum au rânduit boiariul dumnealui ce scrie mai sus, din zeace bolovani un bolovan. Însă de vor vrea cămărașii de ocne să să tocmeaște (*sic*) cu epitropii mănăstirii și să dea prețul pe dijma de sare care vor da alții, iar nu mai jos, atuneca să o ia ei cu acel preț care vor da alții, iar de nu vor da acel preț să fie volnici epitropii mănăstirii să rădice acea sare de la gura ocni în toate lunile să o ducă ori la ce vaduri vor vrea să o vânză și cu ce preț vor putea să o dea. Iar de-și vor găsi mușterii ca să o dea de la gura ocni, și acei mușterii încă să o ducă pe la vaduri și să o vânză cum s-au zis mai sus; și să n-aibă nici o opreală de nimeni.

Iar când s-ar întâmpla a nu să vinde ocele ci ar rămînea în seama domniei de s-ar pune cămărași în credință, mănăstirea tot să aibă a luarea dijma aceaia, zeciuala de sare de la ocnă, după cum scrie mai sus. Iar nici decum să nu fie săracii lipsiți de această milă a lor. Și aceste ocne să fie nepărăsite, iar când să vor învechi și nu să vor mai putea să să scoată sare, să aibă a să face alte gure de ocne noao tot acolo pe acea moșie a mănăstirii a Slănicului, ca totdeauna să-și ia sfânta mănăstire dijma. Să fie această dijmă sfintei mănăstiri și bolnavilor săraci din spitalurile aceștii mănăstiri stătătoare și neschimbată în veaci.

Și să fie ertată această mănăstire ce iaste cu spitaluri de odihna streinilor și a neputincioșilor bolnavilor săraci. Și mănăstirea să fie ertată și toate bucatele ei ce ar avea de toate orânduialele care dau alte sfinte mănăstiri: de împrumutări, de satarale, de haraciu, de *vel seamă*, de poclonul stégului, de zaharale, de cai domnești, de cară de oaste, de conace, de oerit, de dijmărit, de fumărit, de cămănărit, și de vamă.

Și măcar și când ar fi porunca domniei mele ca să dea alții și alte sfinte mănăstiri cu hrisoave ertate, iar aceasta tot să nu dea nimic nici odată, ca mila aceasta să fie de ajutoriul spitalului.

Iar pentru purtarea de grije a mănăstirii și la căutarea bolnavilor streini să fie epitropi patru; ei să aibă a purtarea grijă pentru toate ale mănăstirii cum și pentru dijma și zeciuala de sare de la oca Slănicului, cum să poarte grijă și pentru doftorii și pentru altele toate ceale ce vor trebui la căutarea bolnavilor. Și pentru căci vor fi ostenitori și purtători de grijă, domnia mea încă i-am ertat pre acești epitropi de banii haraciului, de adaosul și lipsa haraciului și de pocloanele haraciului, de *vel seamă*, de seama a dooa și a treia, de zaharale, de cară de oaste, de salahori, de cai domnești, de podvoade, de mertice,

de cai de olac, de cai împărătești, de satarale, de împrumutări, de poclonul steagului, de fumărit, de vinărici, de oirit, încă să fie în pace de ce vor avea dreapte bucatelor lor.

Și acestor patru epitropi care vor fi purtători de grijă la această sfântă mănăstire să aibă a le luarea seama starostea care va fi după vremi, dinpreună cu 4 neguțători aleși, pentru tot venitul și chieltuialele ce să vor face la spital și la alte trebi ale mănăstirii. Iar de s-ar întâmpla moarte vreunuia dintru acești epitropi ce s-au zis mai sus, să aibă a-și pune altul în loc ca să fie deplin tot patru.

Și după daniia și închinăciunea dijmei de sare ce au închinat săracilor răposatul Mihai spăt[ar] și preste toate așazăământurile ce au făcut la această sfântă mănăstire, domniia mea încă am întărit și am dat acest hrisov al domniei mele acestii sfinte și dumnezești mănăstiri ca să fie pentru paza și ajutoriul bolnavilor săraci, ca să aibă a luarea această dijmă și zeciuală de sare de la ocna Slănicului să fie pentru căutarea și hrana bolnavilor ce serie mai sus. Și de nimini neschimbată să fie această milă ce s-au închinat la această sfântă mănăstire ca să fie răposăților părinți a domniei mele și domniei mele și părinților dumnealui Mihai spăt[ar] și dumisale vecinică pomenire, după cum am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Costandin B.[asarab] voevod Brâncoveanul și hrisovul răposatului Ștefan voevod Cant.[acuzino] și hrisovul fericitului și răposatului părintelui nostru Nicolae Alixandru voevod și hrisovul răposatului unchiului nostru Ioan Alixandru voevod, întărind hrisoavele acestea mila mănăstirii și a spitalului ce s-au așazăat ca să fie de nimeni neschimbat, în veaci tot unul după altul.

Așjiderea și în urma domniei mele pre care va aleage domnul dumnezeu a fi domn și stăpănitor Țării Rumânești încă îl poftim și-l rugăm, cu numele domnului și măntuitorului nostru Is. Hs. ce iaste în Troiță slăvit, ca să nu strice mila bolnavilor săraci și așzazarea ce s-au făcut pentru căutarea bolnavilor streini ce s-au dat la această sfântă mănăstire Tric Sfetitele ce să numeaște Colțea, ci să întărească mila și să înnoiască hrisovul, ca și pre dănsul d[o]mnul dumnezeu să-l miluiască și să-l păzească întru a sa domnie cu pacinică stare până la sfârșitul vieții și în celalalt veac viitor sufletul la răpaos și la odihnă să fie în lăcașul dreptilor celor ce văd fața lui d[u]mnezeu.

Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul și credincioșii boiarii cei mari ai divanului domniei mele: pan Iordache Crețulescul *vel* dvornic, pan Dumitrache Ramadan *vel* spăt[ar], pan Barbul Greci[anul] *vel* logofăt, pan Panait *vel* päh[arnic], pan Gligorașco Greci[anul] *vel* vistier, pan Barbul Merișanul *vel* clucer, pan Mihalachie Ruset *vel* postelnic, pan Costandin Dudescul *vel* stolnic, pan Ianachie Ruset *vel* comis, pan Șarban Cănd.[escul] *vel* sărdar, pan Gligorie Fil.[ipescul] *vel* pitar, pan Mihalache vtori vornic ot Tărg.[oviște].

Și s-au scris hrisovul acesta în scaonul domniei mele, în București, la anul dinceputul lumii 7239 [1730] *measița* sept.[emvrie] 30 dni.

Io Costandin vevoda [m.p.]

[pe verso]:

Hrisov al lui Costandin Nicolae Vodă pentru zeciuiala dă sare de la
ocna Slănic.

Academia R.P.R., CCCLXIII—10.

Original, deteriorat în partea de sus și jos de umezeală, lipit pe pînă; frumoase
ornamentații aurite, pecete.

Publicat cu unele lipsuri și greșeli de transcriere de A. G. Galesescu, l.c., p. 72—76.

239

1730 decembrie 16. [București].

*Sanda preteasa împreună cu feciorii ei vînd preotului
Oprea o casă cu loc, pentru 80 taleri. (Original).*

Adecă eu Sanda preteasa, împreună cu feciorii miei cu amîndoi, dat-am
zapisul nostru ca să fie de bună credință la mina părintelui popii Oprii, precum
să știe că i-am vîndut casa și cu locul cît iaste împrejur, den sus pînă în șufarul
Iorga și den jos pînă în gardul ceaușului Lupului și în lat pînă în ulița despre
Acsentie căpitan, drept bani gata taleri optzeci.

Și i-am vîndut de bună voia noastră și cu știrea tuturor mahalagiilor ca
să fie sfinții lui moșie stătătoare, sfinții lui și coconilor sfinții lui și nepoților
cîți dumnezeu i-au dăruit.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au mulți oameni buni mărturie cari
vor iscăli mai jos. Și noi pentru credință ne-am pus mai jos și degetul, ca să
să crează.

Dichemvrie 16, leat 7239 [1730].

Eu Sanda preteasa vînzătoare

Az popa Andronie

Eu Mihai sin Sanda preteasa, vînzător

Popa Avram, martor

Dumitru cojocar, martor

Mușat cojocar, martor

Manca cupețu, martor

Mateiu abagiu, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—14.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1731 iunie 21. București.

Constantin, feciorul răposatului proin staroste Zamfir, se împrumută de la Mitropolie cu 100 taleri noi, cu dobîndă, pentru a-și plăti datoriile; pune drept zălog o prăvălie cu pivniță și loc. (Original).

Adecă eu Costandin, feciorul răposatului dumnealui Zamfir proin starostea, dat-am zăpisiul meu la cinstită mîna prea sfințitului mitropolit al Ungrovlahiei chir Daniil și sfintei și dumnezeceștei Mitropolii din București.

Precum să știu că avînd mare păs și trebuință de bani și neputînd găsi într-altă parte, pentru căci are sfînta Mitropolie prăvălii alătura cu pivnița mea și cu prăvălia ce mai am, am venit cu multă rugăminte la sfinția sa să primească zălog prăvălia și pivnița cu locul lor, de acum pînă la 8 luni și să-mi dea taleri 100 noi, să mă plătesc de păsurile mele. Și sfinția sa, ca un arhieru bun, văzînd rugăciunea mea, nu m-au lăsat, ci mi-au făcut bine și mi-au dat acești bani. Inșă eu, pentru trebuința ce am avut, am primit să umble acești bani cu dobîndă zece a doi, pînă la zi, iar de la zi înainte, dacă nu voi putea cu să dau banii să aibă sfinția sa a-mi darea banii pă prăvălie precum am cumpărat și cealaltă și pă pivniță precum sînt cumpărăturile ceale vechi, cu toate dichisile, pentru că mai mult să cade sfintei Mitropolii a cumpăra decît altor vecini, avînd danie Mitropolia în mijlocul locului.

Iar de s-ar secula cineva, au din frații miei, au din cumnați, au alți streini a zice vreun cuvînt, să aib eu a răspunde fieștecăruia pentru că la păsul meu nu am găsit nici de la unul folos.

Și pentru mai bună încredințare am dat acest zăpis iscălit cu mîna mea.

Iunie 21 zile, 7239 [1731].

Constas Zamfir (*semnătură grecească*)

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—15.

Original, stare bună, hîrtic cu filigran, scriere frumoasă.

1731 iulie 3. București.

Mihai Racoviță voievod scutește pe Constantin Notara, fost mare ceauș de aprozi, de orice dajdie și bir, fiindcă, cu toate că este străin, s-a căsătorit și s-a stabilit aici în țară. (Original).

Io Mihaiu Racoviță voevod cu mila lui dumnezeu domn și oblăduitoriu Tării Rumînești.

(Primele trei rînduri au începutul șters) pre la toți supușii de cătră pravoslavnicii domni cei buni și înțelepți, nu numai laudă multă pricinuescu (*loc șters*), netăgăduită spre toate poruncile lor, preste toată vremea cu multă osîrdie înrădăcinează întru inimile tuturor (*loc șters*) datorie, domnii să arate tot fealul de mili și faceri de bine spre slugile saale. Și mai alesu cătră cei streini de altă țară care nemienicescu (*sic*) supt oblastia domnului, precum iaste boiarul domnii mele Costandin Notara *biv vel* ceaușu za aprozi care fiindu strein și nemearnicu suptu stăpînirea noastră și slujindu domnii și țărăi bine și cu dreptaate și căsătorindu-să aicea în țaară, am socotit domnia mea că iaste cu cale și cu dreaptaate a arăta oareșicare milă și odihnă, făcându-să lăcuioriu în țară.

Ci daară m-am milostivit domnia mea de am lăsat slobod pre mai susu numitul boiaru de tot fealul de dăjdii ce după vreme ar eși de la visteriia domnii mele, ori la veliții boiari, ori la boiarii mazăli, și de cal domnescu și de imprumutări, de satarale și de alte dăjdi și orânduiale [de] orice fealiu s-ar întâmpla a eși și de zapciilicurile judeațelor, de toate să aibă paace. Așijderea și drcapte bucatele lui ce va avea încă să fie în paace și ertate de dijmărit, stupi și rămători, și vinul ce va face în viile lui de vinăriciu.

Și să aibă a-și scuti și de oerit oi 200 și de văcărit să aibă a-și scuti vite i conii treizeci. Și de pogonărit cându s-ar întâmpla a eși, să aibă a-și scuti pogoane zeace.

Pre lângă accastea să aibă a ținea pre lângă casa lui zeace oameni streini fără de biru și fără de gălceaavă, dintr-alte părți. Care și acești oameni încă să fie în paace și ertați de toate dăjdiile și orânduialele veri câte s-ar întâmpla a eși de acum înainte de la visteriia domniei mele peste an în țară, și aici pre tîrgu, de niciunile nici decum vaal sau băntuială să nu aibă, ca să poată fi de treaba și ajutoriul casii lui. Pentru că fiindu el om strein și căsătorindu-să aici în țară și văzându domnia mea și hrisovul domnii sale răposatului Nicolae Vodă de milă și de ertăciune. Întru aceeaia și domnia mea încă m-am milostivit de am ertat toate accastea câte s-au zisu mai susu cu acestu hrisovu al domniei mele, ca să să ție și să să păzească neștrămutaate peste toată vremea, poftindu și rugăndu și pe frații noștri întru Hs. pravoslavnicii domni care în urma domniei mele vor oblădui acestu cinstit scaun al Țărăi Rumânești. Să ție nesmintite și neștrămutaate câte s-au zisu mai susu. Ca și ale domniilor saale faceri de bine să fie în urmă îine [bine?] primite și în seamă ținute. Și în veacul viitoriului sufletul său la veacinicu răpaos să-i fie.

Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boiariilor celor maari ai divanului domniei mele: pan Iordachie Crețulescul *velichii* vornecu, i pan Manolachie Lambrino *velichii* logofăt, i pan Costandin Dudescul *velichii* spataru, i pan Grigorie Greceanul vistiariar, i pan Barbul Merișanul *velichii* clucearu, i pan Manolachie *velichii* posteaalnicu, i pan Costandin Năsturelu *velichii* paharnecu, i pan Matei Fărcășanul *velichii* stolnecu, i pan Costandin Crețulescul *vtori* logofăt.

Și s-au scrisu hrisovul acesta în anul de întâi a domniei domniei meale aici în orasul scaunului domniei meale, în București, de Ioan logofătul de divan ot Argeșu, în anul de la zidirea lumii leat 7239, iară de la nașterea domnului și măntuitorului nostru Is. Hs. 1731 în luna lui iulie 3 zile.

Io Mihai Racoviță voevoda [m.p.].

Costandin Crețulescul vtorî logofăt *procîtenomu*

Academia R.P.R., XII—130.

Original, stare bună, pergament împodobit cu frumoase ornamentații; pecetea aplicată căzută.

242

1731 iulie 18. [București].

David împreună cu Agop armeanul dau scrisoare egumenului de la biserica Grecilor că sint mulțumiți cu banii ce-au primit și nu mai au nici o pretenție asupra prăvăliei ce-au avut-o închiriată. (Original).

† Adecă eu David dimpreună cu Agop armeanul dat-am scrisoarea noastră la mâna sfinții sale părintelui vlădicăi Pogoniani că, șazăind eu în prăvălia sfinții sale m-am odihnit și mi-am purtat cheltuiala, adecă chiria, și am șezut pînă cînd au trebuit sfinții sale prăvălia. Iar acu[m] vrînd sfinția sa să mi-o ia, eu m-am pus în pricină pentru prăvălie, iar sfinția sa au chemat pă dumnealui staroste Șărbau și pă dumnealui jupîn Dumitru Lehliu și cu jupîn Tănase starostea și dumnealui jupîn Gheorghie abagiul, și toți neguțătorii dempreună, — și au socotit cu tot dreptul cîtă cheltuială mi s-au cheltuit la această prăvălie ce serie mai sus. Și mi-au prețuit dumnealor toată cheltuiala ce am cheltuit eu; mi s-au întors înapoi taleri 35.

Și această socoteală s-au făcut cu dumnealor dempreună, și așa, ne-am [în]voit cu toții ca să fie pace despre unul și despre altul, să nu mai avem nici un fel de precină.

Pentru această adevărată socoteală s-au iscălit și dumnealor mai jos, ca să să crează. Și de acum încolo să fie sfinția sa volnic să puie pă cine va vrea.

Și pentru adevărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

7239 [1731], iulie 18.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—23.

Original, stare bună; semnătură indescifrabilă, în evreește; pe verso o înseunare grecească.

1731 august 8. București.

Mihai Racoviță voievod volnicește pe vinăricerii ce-au cumpărat vinăriciul de la biserica din Curtea domnească, să și-l strângă fără să aibă vreo supărare de la nimeni. (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Mihai Racoviță voievod și domn a toată Țara Rumânească, dat-am domnia mea, slugilor domniei mele vinăricerilor care au cumpărat vinăriciul din dealul Bucureștilor, i Prundul, i Curmătura ot sud Elh.[Ilfov], i ot sud Vlașca, de la preoții, i diaconii, i grămăticii ce sînt la bisericile din Curtea domnească, de aici den București.

Ca să fie volnici cu această carte a domniei mele de să aibă a scrie vinăriciul la tot omul, care au viu întru aceste dealuri. Și să scrie și grădinile din București, și pre dealuri împrejuru Bucureștilor, la toate viile cîte se vor fi făcut, veri pe moșie domnească, au vlădicască, au boierească, au călugărească. Și să ia vinărici din zece vedre o vadră, însă nu vin, ci să plătească cu bani vadra po bani 30, au popă să fie, au slujutoriu, au birnic, au măcar veri ce fel de om ar fi. Și poclonul de la popă, i diacon să ia de nume po bani 12, și de la slujtoriu po bani 15, și de la birnecu de nume po bani 30, după obicei.

Și să aibă a lua vinăricerii și pârparul, de bute po bani 12, și de berbeniță po bani 5, afară din sutași și din neguțători care va ajunge numele lui singur la ughi 7; și de cămărășel care va ajunge numele lui ughi 8 la haraci, și de slujtori care va ajunge numele lui la ughi 4, iar alalți să dea toți.

Iar pã care i-ar găsi cu vinuri ascunse, să le ia vinăriciul îndoit și să facă și certare după vina lor, ca unor oameni vicleni. Și să aibă vinăricerii a judeca pre tot omul, cine ce judecată ar avea, au datorie, au hoție, au de curvie, au orice fel de gilcevi s-ar întîmpla în deal, ei să-i judece și să-i așaze pe toți. Și care vor fi de vină mare să le facă și certare fieștecăriua după vina lor.

Așijderea poruncesc domnia mea și vouă căpitanilor, i pîrcălabilor după în sate, voi încă să nu vă amestecați într-această slujbă, la nici unile de acestea cîte scriu mai sus. Că cine s-ar amesteca va petrece nevoe de către domnia mea.

Într-alt chip nu va fi că așa iaste porunca domniei mele.

August 8, 7239 [1731].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 37 verso — 38.

1732 mai 12. București.

Constantin Nicolae Mavrocordat dă bisericii Grecilor, o serie de scutiri; vinul de vinărici, o pivniță cu circiumarul ei de fumărit, cămănărit, de vamă și de vin domnesc; 200 de stupi de dijmărit, iar o

băcănie cu băcanul ei să fie scutită de schimb, de rași, de covoară,
de fumărit și de alte dăjdii și orînduiale. (Original).

Milostiiu bojiu Io Costandin Nicolae vovod, i gospodin zemle Vlahiscoe
davat gospodstvo-mi sie povelenu gospodstvo-mi,

Sfinții și dumnezeștii bisearici, de aici, din orașul scaunului domniei mele,
den București, a Ghiormeii banul ce să numeaște bisearica Grecilor unde să
cinsteaște hramul Nașterii Domnului și Mîntuitorului nostru Isus Hristos care
iaște închinată metoh la arhiepiscopia Pogo[n]iani den Țara Greccască și sfinții
sale părintelui episcopului Pogoniani chir (loc liber) năstavniceul sfinții bisearici
ca să fie toate prăvăliile aceștii sfinte bisearici cîte sînt aici, în București, în
pace și ertate de seamă, de fum, și de alte dăjdi de toate.

Cînd vor da alte prăvălii dentr-alte laturi, iar prăvăliile aceștii
sfinte bisearici nici o bîntuială să n-aibă, numai să aibă a-și darea la bisearică
fumăritul și seama.

Și iar să fie sfinții bisearici milă de la domnia mea să aibă a-și scutirea tot
vinul de la vinărici cît ar face în viile aceștii sfinte bisearici, ori în ce deal
ar fi. Nici o bîntuială de vinărici despre vinăricarii să n-aibă. Așijderea să aibă
a-și scutirea și o pimniță cu cîrciumarul ei, să vînză vin aici în orașul domniei
mele în București. Și să fie și acea pimniță în pace, de fumărit, de cămănărit,
de vamă și de vin domnesc și cîrciumarul în pace și ertat de toate dăjdiile și
orînduialele țării, de nici unele nici un val și nici o supărare să n-aibă. Și să
aibă a-și scutirea în toți timpii la dijmărit cîte stupi 200. Și să aibă a ținea
și doi oameni străini fără de bir și fără de gîlceavă ca să fie de ajutoriul și
poslușania aceștii sfinte bisearici. Iar de către domnia mea să fie în pace și ertați
de toate dăjdiile și orînduialele ce ar ieși preste an în țară de la visteria domniei
mele, de nici unele val sau supărare să n-aibă.

Așijderea să aibă a-și scutirea și o băcănie aici în orașul domniei mele, în
București, și să fie acca băcănie cu băcanul în pace, de schimb, de rași, de
covoară, de fumărit și de alte dăjdi și orînduiale ce ar ieși preste an, aici pe
tîrg, de nici unele supărare să n-aibă pentru că neavînd sfînta aceasta bisearică
alte venituri m-am milostivit domnia mea de o am miluit cu aceste mili ce
seriem mai sus, precum și alții mai denainte răpoșați domni ale căroră cărți
le-am văzut domnia mea.

Încă am mai adaos domnia mea ca să aibă a scuti și ale bisearicii vii de
pogonărit, pogoane 18, ca să fie pentru veacinică pomenirea domniei mele,
dînd această carte a domniei mele ca să să păzească toate ceale ce coprind
întru dînsa, neclătite și nestrămutate.

Drept aceia poruncesc domnia mea și vouă tuturor slugilor domniei mele
care veți umbla cu slujba dijmăritului și a vinăriciului și cu fumăritul, sau cu
orice fel de dăjdi și orînduiale aici în orașul domniei mele în București. Toți
să aveți a vă ferirea de toate ceale ce coprind mai sus, că oricare s-ar ispiti a

face vreo supărare, oridece, peste cartea domniei mele, acela să știe că cu rea pedepsă se vor pedepsi de către domnia mea.

Așijderea și în urma domniei mele pe care va alege domnul Dumnezeu a fi domn și stăpînitoriu acestui cinstit scaun al Țării Rumînești, încă-l poftim și îl rugăm cu numele domnului și mîntuitorului nostru Isus Hristos ce iaste în Troiță slăvit, ca să aibă a înnoi și a întări mila aceasta a sfintei bisearici și cu cartea domniei sale, precum scrie mai sus, ca și ale domniei sale mile și danii în urmă încă să fie cinstite și în seamă ținute, și în veacul viitoriu să-i fie sufletul la veacinic răpaos.

Și am întărit cartea aceasta cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor marilor boiari ai divanului domniei mele: pan Iordache Crețulescul *vel* spătariu, pan Barbul Merișanul *vel* vornic, pan Costandin Văcărescul *vel* logofăt, pan Anto-nache Vlasto *vel* vistiari, pan Ianache Roset *vel* comis, pan Mihalache Roset *vel* postealnic, pan Costandin (*loc liber*) *vel* paharnic, pan Costandin Ramadan *vel* cliucear, pan Costandin Brincoveanul *vel* stolnic, pan Grigorie Filipescul *vel* sărdariu, pan Costandin Lambrino *vel* slugear, pan Barbul Văcărescul *vel* pitar. Și ispravnic Sculi Alexandru *vtori* logofăt.

Și s-au scris cartea aceasta în anul de întii, dentru a doua domnie a domniei mele, aici în orașul scaunului domniei mele, în București, de Gheorghe logofătul za Divan *vnuc* Gherghe Șufariul ot Tîrgoviște.

Measița mai 12, leat 7240 [1732].

Io Costandin voevoda [m. p.].

X Costandin Văcărescul *vel* logofăt *procitenomu*
X Sculi Alexandru *vtori* logofăt

[pe verso]:

Trecut la condică dă Dumitru logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Greci, I—39.

Original, hirtie, rupt puțin în cîteva locuri unde a fost îndoit; ornamentații frumoase. Întărit cu iscălitura originală a domnitorului, și cu pecete aplicată în ceară roșie; pe verso o însemnare grecească indescifrabilă.

1732 octombrie 8. [București].

Popa Zaharia, ginerele popii Pană din mahalaua Silvestrului, vinde lui Voicu o grădină cu vie, pentru 20 taleri. (Original).

Adecă eu popa Zaharia, zet popii Pană ot mahalaua lui Silvestru, dat-am acest zăpis al meu la mina lui Voicu, i a fâmeii lui anume (*loc alb*), pentru mare încredințare, precum să să știe că i-am vîndut o grădină cu vie cu tot locul cit ține împrejur, pe unde țin gardurile. Și am vîndut drept bani gata

taleri 20 și să-[i] fie dumnealui stătătoare și copiilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui în veci.

Și cînd am făcut acest zapis fost-au buni mahalagii mărturii cari să vor iscăli mai jos; și pentru adevărată încredințare am iscălit, ca să să crează.

Octomvrie 8, 7241 [1732].

Az popa Zaharia care am vîndut

† Eu Panait Călțul *ot* mahala, martor

† Eu Lepădat Cazac *ot* mahala, martor

† Eu Radu Călăreț *ot* mahala, martor

† Eu Ion Cazac, martor

† Eu Iane Măraril, martor

† Eu Dumitru Cazac, martor

† Eu Nica Cazac, martor

† Eu Petca vecina, mătușa lui Voico, martor

† Eu Dobrin, martor

† Eu Dumitrașco logofăt, martor

† Eu Iane *sin* Lăzărancia, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—5.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1734 iunie 7. București.

Tudor, feciorul ceaușului Dragnea, din mahalaua Popa Ivașco, vinde Mariei soția lui Panaiot grămăticul o casă veche cu pivniță și locul ei. (Original).

Adecă eu Tudor, feciorul lui Dragne ccaușul *ot* mahalaoa popci lui Ivașco din București, dinpreună cu moașă-mea Elisaftha călugărița, dat-am acesta al nostru adevărat zapis la cinstită mână dumneaei jupăncasei Mariei jupăneasa dumnealui Panaghiot gramaticul.

Precum să să știe că având eu o casă veache, proastă, cu pivnița de lemnu și cu locul de supt dănselc, pre cât coprinde îngrădișul gardului de jur înprejur, până în grajdul cluceariului Costandin Brăiloiul la pod la ulița ce merge la mănăstire și pe lângă casa unchiu-meu Bunci sūmeanul rămase de la moșulul (*sic*) micu Radul ceaușul și de la tată-mieu.

Și rămăind mulți bani datorie după moartea tătâne-mieu, precum și zapise dovedescu și neavând cu ce plăti această datorie și mai vartos că nici datornicii n-au mai îngăduit, am mersu la dumneaei de a mea bună [voe] și fără de nici o silă, dinpreună cu moașă-mea Elisaftha, de i-am vândut casa cu pivnița și cu tot locul cât arată mai sus, tocmindu-l cu dumneaei drept taleri 45 noi. Ca să-i

fie moșie stătătoare și să-l stăpânească cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu în veaci, dumneaei și coconii dumneaei căți dumnezeu i-au dăruit. Pentru că o am vândut de a mea bună voie și cu știrea tuturor rudelor mele și a vecinilor din prejur carii mai jos să vor iscăli.

Și mi-au dat dumneaei toți banii ce scriu mai sus, deplin și gata în mâna mea, dând la mâna dumneaei și zapisele ceale vechi de cumpărătura casei.

Drept aceea și eu pentru adevărata încredințare și buna întemeiere, m-am iscălit mai jos cu mâna mea, puindu-se și boiari martori și mulți mahalagii.

Și am scris cu popa Stanciul *ot* Toți Sfinții, cu zisa și cu învățatura lui.

Iunie 7 *dni*, leat 7242 [1734].

Teodor Politis (*grecește*)

Eu Elisafra monahi[a] moașa lui, vânzătoare

Anna mătușa lui Tudor, vânzătoare

Ioan (*indescifrabil*) *biv* sărdar

Eu Silvestru c[c]lisiarh *ot* Toți Sfinții, mar.[tor]

Eu Marin postăvar, martor

Eu Radul lefeciu, martor

Gheorghe martor (*grecește*)

Eu popa Mihai *ot* Toți Sfinții, martor

Eu popa Badea, martor

(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Academia R.P.R. C-24.

Original, stare potrivită, hîrtie cu filigran.

1734 august 30. București.

Grigorie Ghica voievod reinnoiește arhiepiscopiei de la Pogoniani, unde este închinată biserica Grecilor din București, dreptul de a i se da șase mii de bani din cămara domnească, iar celor care vin să ia această sumă cinci sute de bani din «năstăvu» domnesc. (Original).

Milostiiu bojiu Io Grigore Ghica voievoda, i gospodar zemle Ungrovlahiscoe.

Toate facerile de bine și milosteniile ce s-au îndurat a face alți răposăți pravoslavnicii domni pre la mănăstiri streine cărora le trebuiaște milă și ajutor de către domni pravoslavnicii iaste cu cale și cu cuviință a le ținea și a le întări și a le păzi nezmintite domni care urmează unul după altul cu stăpînirea. Drept aceia și domnia mea fiind de-a pururea cu inimă sărguitoare spre a întări milostenii ca acelea și spre a purta grijă de biserică lui dumnezeu, văzînd

Pogonat
sfînta arhiepiscopie de la Pogoniani care iaste den temelie ei zidită și făcută de răposatul și slăvitul Costandin Pogonatul împărat, unde să cinstește și să prăznuiască hramul sfinților verhovnici Petru și Pavel, că avînd milă cu hrisoave de la alți răposați domni după cum am văzut domnia mea și acele hrisoave, ca să ia, din an în an, de la cămara domnească bani șase mii¹. Și ostenitorilor ce vor veni de acolo pentru această milă pentru a lor osteneală, bani cinci sute din năstavu domnesc.

M-am milostivit și domnia mea de am întărit acea milă și am înnoit cu hrisovul domnii mele să aibă a trimite sfinția sa părintele arhiepiscopul și alți arhieriei, care după vremi vor fi la această sfîntă arhiepiscopie, ca să ia de la cămara domnii mele pre an această milă bani șase mii¹. Și pentru osteneala trimișilor celor ce vor veni de acolo bani cinci sute care să fac peste tot taleri 48 și 100 bani. Însă pă vrcame cînd și de la alte mănăstiri vin, pentru milele ce au de ia de la cămara domnii mele, la luna lui august. Pentru că să fie această milostenie de întărirea și ajutoriul sfîntei arhiepiscopii și pentru pomenirea răposatilor părinților domnii mele și pentru pomenirea noastră, de care lucru poftim și pe alți domni pre cari domnul dumnezeu în urma noastră fi va milui cu domnia și stăpînirea țarei aceștia să ție și să întărească această milostenie. Pentru ca și ale domniilor faceri de bine să fie bine primite de la alții care vor fi în urma domniilor saale. Deci de vreme ce toate facerile de bine ca aceste să întărească de pravoslavnicii domni cu hrisoavele domniilor sale, pentru adevărîță vecuitoare, și domnia mea întărim, adevărim și încredințăm această milă, ce s-au zis mai sus, cu acest hrisov al domniei noastre, care l-am dat sfîntii arhiepiscopii ce s-au numit mai sus și sfințitului arhiepiscopului chir (*loc liber*). Întărînd cu toții cinstiții și credincioșii boiarini cei mari ai divanului domnii mele: pan Iordache Crețulescul *vel* vornic, pan Manolache Lambrino *vel* ban, i pan Costandin Dudescul *vel* logofăt, i pan Costandin *vel* spătar, i pan Grigorie Greceanul *vel* vistier, i pan Grigorie Filipescul *vel* clucear, i pan Gligorașco *vel* postelnic, i pan Mihalache Aristarho *vel* păharnic, i pan Costandin Cantemir *vel* stolnic, i pan Costandin Brîncoveanul *vel* comis, i pan Costandin Costin *vel* sărdar, i pan Radul Crețulescul *vel* medelnicer, i pan Costandin Cioranul *vel* pitar. Și ispravnic Costandin Dudescul *vel* logofăt.

Anterog
Și s-au scris hrisovul acesta în anul dentii al domnii mele, aici în orașul scaunului domnii mele în București, de Drăghici logofețelul Lămotescul, în anul de la zidirea lumii leat 7241, iar de la Nașterea Domnului și Mintuitorului nostru Isus Hristos, 1734, în luna lui august 30.

Io Grigorie Ghica voevoda [m.p.]

Costandin Dudescul
vel logofăt *procitoh*

¹ Această sumă este adăugată ulterior în locul alteia șterse.

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Greci, I—4.

Original, pergament; pe margini, la stînga și lateral are chenare și ornamentații în aur și verde, deasupra cu stema țării; monograme foarte frumoase. Documentul este întărit cu iscălitura originală a domnitorului și cu pecete în ceară roșie, căzută; se păstrează numai hîrtia de deasupra.

248

1734 decembrie 10. București.

Călin ceașul împreună cu feciorii săi vind jupînesei Despa, soția pîrcălabului Mihai Grecu, o vie în București, la Lupești, lângă foișorul lui Constantin Vodă. (Original).

Adecă eu Călin ceașul, dimpreună cu copii miei anume Ioniță și Enachie, dat-am zăpîsul nostru ca să fie de bună credință la mîna dumneaci jup.[ăncasii] Despîi care au fost a lui Mihaiu Grecul pîrcălabul. Pentru că avînd eu o vie aici în dealul Bucureștilor, la Lupești, lângă foișorul mării sale lui Costandin Vodă, și fiindu-mi vînzătoare și mai avînd și dumneaci o vie iară alătorea cu via mea, m-am tocmit cu dumneaci de a mea bună voe și i-am vîndut-o în preț de bani gata taleri patruzeci, de care dîndu-mi dumneaci toți banii deplin, dupe tocmeala ce am avut, drept aceea și eu cu copii miei i-am dat zăpîsul acesta la mîna dumneaci ca de acum înainte să aibă a stăpîni via cu bună pace, dumneaci și copii dumneaci, și să le fie moșie ohabnică în veaci.

Și sînt și oameni buni martori care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adevărată credință ne-am iscălit cu mîinile noastre, să să crează.

Dechemvrie 10 dni, leat 7243 [1734].

† Călin ceaș am vîndut

† Ioniță sin ceaș Călin

† Enache sin Călin ceaș

† Eu Lazăr bărbierul, martor

Și am scris eu Neașul logofăt, cu învățătura dumnealui ceașului Călin, și mărturisesc

Academia R.P.R., C—26.

Original, rupt în cîteva locuri și cu unele lipsuri, hîrtie cu filigran.

249

1735 februarie 5. București.

Apostol vind popii Marcu o casă, cu 60 taleri, în mahalaua Sf. Sava, pe care o cumpărase și el de la Hrizea mătăsaru. (Original).

Adecă eu Apostol dat-am zăpîsul meu la mîna sfinții sale părintelui popii Marcu ca să fie de bună credință, precum să să știe că i-am vîndut sfinții sale,

aici în București, o casă care și eu o am și eu de cumpărătoare de la Hrizea mătăsarul, casa cu tot locul ei împrejur precât am cumpărat și eu, însă precum va arăta și zapisul cel vechiu de cumpărătoare den gardul de la uliță până în gardul sfete Savei și den gardul Ghiocăi până în locul caselor noastre ceale vechi de la părinți.

Și o am vândut sfinții sale cu știrea vecinilor den sus și den jos ca să-i fie sfinții sale moșie stătătoare și ohabnică în veaci, sfinții sale și coconilor sfinții sale. Și am vândut-o sfinții sale drept bani gata taleri 60, însă șazeci vechi.

Și eu pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.
Februarie 5 dni, leat 7243 [1735].

Apostol (*grecește*)

Conda [?], martor

Grigore (*indescifrabil*), martor

Popa Radul *ot* Colțea, martor

Popa Filacto *ot tam*, martor

(*indescifrabil*) *ot* Colțea, martor

[*pe verso*]:

Zapisul Apostolului de vânzarea caselor drept bani gata taleri 60.

Academia R.P.R.. CCCLXXIX -2.

Original. stare bună. hirtie cu filigran.

250

1735 februarie 6. București.

Constantin, feciorul lui Maxim cupețul, prin diata ce face orînduiește ca epîtropi pe unchii săi Panaît și Andrei și hotărăște cum trebuie să se urmeze cu averea ce lasă. (Original).

Ștefan mitropolitul Ungrovlahiei adeverez.

Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului așa va înflori, că duh au trecut întrânsul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște locul său, precum zice prorocul David la psalomul 102. Iată dar cu cât iaste moartea adevărată cu atâta iaste ceasul și zioa ei necunoscută, întru care voiaste să vie după cum zice și evanghelistul Marco, că va veni fără de veaste zioa aceaia.

Pentru această pricină dar și eu păcătoșul robul lui Dumnezeu Costandin, feciorul lui Maxim cupeț *ot* București, ajungând la boală grea, am socotit până a nu sosi fără de veaste ceasul acela al morții și până mă aflu și cu mintea mea întregă de mi-am făcut diată, de mi-am așezat al micu mult puțin cu cât m-au miluit Dumnezeu. Dupe petrecania mea ce voesc să facă epîtropii miei care am lăsat să facă, după cum adeverez mai jos, anume:

Și întâi mă rog tuturor fraților creștini și tuturor neguțătorilor ca să mă iarte. Și ert și cu păcătosul pe toți frații creștini. După aceasta las cu sufletul meu, după petrecania mea, să mă îngroape în sfânta mănăstire la Colțea în biserică unde iaste îngropat tată-mieu și mumă-mea. Și las sfintei mănăstiri 30 de măci de stupi și cinci prăvălii care le-am făcut eu de zid, ca să pomească numele meu și al părinților miei împreună cu ctitorii parisiia.

Las să cheltuiască epitropii miei și la pogrebania mea întâi taleri 150 și la pomana de trei zile i de noao zile taleri 50, i la 20 de zile taleri 50, i la 40 de zile taleri 50, i la o jumătate de an i la un an taleri 150, i la pomana de 2 ani i de 3 ani taleri 150, care fac peste tot 600. Las să mi să dea și 40 de sărindare, sărindariul *po* taleri 7 *pol*, care fac taleri 300.

Las și părintelui vlădicăi mitropolitul să-mi facă un sărindar taleri 100; las să mi să facă un sărindar la mormânt cu un vlădică care s-ar socoti taleri 60, care fac peste tot taleri 1060.

Aceasta toate las cu sufletul meu să le dea deplin epitropii miei. Pentru acestea pentru toate ce scriu mai sus neavând bani gata las să vândă epitropii vinul și rachiul ce l-am în pimnițele mele.

Las și 42 pog.[oane] de vie de la Delicel ce iaste cu pământul lor cu casele și cu toate dichisele lor. Și câți bani ar mai prisosi la vânzarea lor peste banii ce mai sus s-au cinuit [socotit] să să dea nepoatelor mele.

Las și iubirii soției mele Ilineăi să i să plinească foița ei de zeastre, ceale ce am luat după cum arată foaia; și ce s-ar fi purtat au s-ar fi stricat, să i să facă altele la loc noao; să i să dea și darurile de la logodnă ughi ungurești 20 și inelul de schimb și mărma și darurile ce i-am trimis, cu călțunii, o floare de mărgăritar, i 10 șăre de mărgăritar și ceale ce i-am dat a doao zi: o dulamă de canavăț blănită cu pacea de jder, i o rochie de belacoasă cu flori de fir, i un șamei[?], i o i[i]e cu sarmă, i un left de aur cu lăntșorul de argint poliit. Aceastea să i să plinească toate. Și-i mai las de la mine inelul ce mi l-au dat de schimbu și un leftșor de aur, i 2 boi, i 2 vaci, i 16 măci de stupi, i un loc de casă care au fost a jupânului Mănticăi cup.[eț] care îmi iaste și mie de la Manea mătăsariul după cum scrie zăpisiul lui, să-l stăpânească soția mea cu pacc. Îi mai las și viile cu casa de aici din București care vii sănt pe locul mănăstirii Radului Vodă; îi mai las și bani să i să mai dea taleri 100, ca să fie pentru sufletul meu.

Las și surorii mele Tudorii, i nepoatelor mele, viile de la Scăiani pog.[oane] 20 cu casile și cu toate dichisele ei; i 2 funii de moșie stg. (*loc liber*) ot Ștefănești alătura cu moșia ce are de zeastre, i 4 prăvălii din Ulița cea Marc, i o cunună de aur care iaste la cumnatu-mieu, i 1 toc de tipsii de aramă, i 1 toc de taere [talere] de aramă, i 6 linguri de argint. Mai las nepoatelor mele și bani taleri 200 din banii de la Ilie mărgelarul să să dea după cum scrie zăpisiul lui.

Și din toată socoteala ce am avut de la tată-mieu cu cumnatul meu Grigorie, după cum ne-au socotit neguțătorii, rămăindu-mi dator taleri (*loc liber*)

și de alți bani ce i-am mai dat cu taleri (*loc liber*), aceștia toți îi ert pentru sufletul meu și al părinților miei.

Las și unchilor miei lui Panait i lui Andrei doao și jumătate funiș de moșie *ot Ștefănești*, care moșie au fost de zeastre maicăi și de cumpărătoare. Am și la unchiu-mieu Panait bani cu zapis după cum dovedesc taleri 600, i un zapis după niște vin, i altă socoteală ce am mai avut. Acestea toate le ert pentru sufletul meu, să mă pomencască.

Am și la unchiul meu Andrei din toată socoteala taleri 50, îi ert pentru sufletul meu.

Las casile mele de aici din București, din mahalaoa Colții i cu pimnița de piatră de la uliță, cu casile după dânsa, i pimnița de piatră cu prăvăliile de pe dânsa din Ulița cea Mare, care iaste lângă pimnița jupânului Gheorghie, să să vânză și să mi să facă o bisearică de piatră unde ar socoti părintele vlădica mitropolitul aici în București, cu toate câte trebuesc bisearicii, cu doao rânduri de odăjdii, cu candelile de argint, cu discopoder de argint, cu cădealniță de argint, cu cărțile câte trebuesc pe ajunsul acestor bani ce să vor lua pe aceste ce scriu mai sus.

Las și aceștii sfinte bisearici pentru chiverniseala ei asupra epitropilor 10 pogoane de vie *ot Sârbeani* cu pământul lor, din via care las și epitropilor.

Mai las și o prăvălie de mărgelărie în care prăvălie arc și sfânta Mitropolie locul jumătate, însă după cum vor serie zapisele, iar leamnele sânt ale mele; și arc pentru acest loc de ia sfânta Mitropolie pe an câte taleri 12, să-i ia de la epitropi. Și cu venitul aceștii vii și cu chiria prăvălii să aibă epitropii a chivernisi bisearica, de ceară, i de untdelemn pe an, să nu lipsească. Și hramul aceștii bisearici să se pue sfântu marele mucenic Gheorghie și la zioa praznicului și a doao zi să aducă epitropii arhieriu să slujească sfânta și dumnezeiasca liturghie cu parastas. Și osteneala arhierilor să li să dea taleri 12 și la parastas să să facă făclii oacă 8 taleri 8.

Las să îmbrace săraci cu taleri 12, las să să cheltuiască la bucate taleri 18 care fac taleri 50, și vin vedre 50 tot din venitul ce mai sus s-au zis.

Mai las și prăvăliia de mătăsărie cu taraba de peste uliță cu locul ei, și din chiria aceștii prăvălii să mi să facă în toți anii parastas la mormântul meu, să mă pomenesce eu și părinții miei, cu taleri 12. Iar câți bani ar mai prisosi din chiria aceștii prăvălii să fie ai epitropilor pentru osteneala lor.

Mai las epitropilor 20 de pogoane de vie *ot Sârbeani* cu locul și cu toate dichisele lor, să fie la toate viile, pentru osteneala lor. Și care din epitropi ar muri să să pue altul în locul lui, iar din neamul meu, iar nefiind din neamul meu să pue sfinția sa părintele vlădica mitropolitul pe cine ar socoti, și să aibă a stăpâni ceale mai sus cîte sânt lăsate.

Și la facerea aceștii sfinte bisearici las pre sfinția sa părintele vlădica mitropolitul unde ar socoti să să facă, și luotoriu de seamă epitropilor la bisearică, și la toate la câte am lăsat cu sufletul meu, să să facă.

Și las și sfintei mănăstiri Mitropoliei doao prăvălii alătura cu prăvălia lui sfeti Gheorghie celui Vechiu, pentru pomenirca mea și a părinților.

Am și datorii cu zapise, la Manca mătăsariul taleri 1000 dintr-aceștia i-am ertat taleri 600, iar taleri 400 să-i dea pe an câte taleri 60 până se va plăti, unde să va răndui. Am și la finul Ion mărgelariul taleri 200 cu zapis, dintr-aceștia i-am ertat taleri 100, iar taleri o sută să-i dea pe an câte taleri 50, unde să vor răndui. Am și la cumnații mici Costandin cu zapisele tătăne-său taleri 300; dintr-aceștia am luat 6 ineale de aur prețuite taleri 100, îi ert taleri 50, iar taleri 150 să-i dea până-ntr-un an, unde să vor răndui. Am și la căpit.[an] Gheorghie Cioranul cu zapis taleri 20; la Necula cărciumariul cu zapis taleri 15.

Sânt și eu dator la Gheorghie de la Hiotul taleri 50, i lui Gheorghie cojocar taleri 20, i Neașii cărciumăreasii de doi ani simbria ei taleri 25, i Manului vāru-mieu taleri 50, din banii de la finul Ion mărgelariul, îi dāruiesc, să mă pomenească.

Las și mătușii mele Soficăi taleri 50, iar din banii de la Ion; să să plătească simbriile feciorilor taleri 14, i ce sânt eu dator ce scriu mai sus taleri 95 care fac taleri 173. Iar taleri 412 ce prisosesc să să facă podul de pe drumul Gherghiții, al Căldăroșanului, taleri 50, să să dea și finului Stavru taleri 20, ca să mă pomenească.

Și scoțindu-se acești bani din datoric, mai las nepoatelor mele taleri 100, iar taleri 242 să să facă la bisearică niscareva chilii au alteeva ce ar mai trebui și ar mai lipsi, din banii ce am rănduit. Iar altele ce ar mai rămănea dintr-ale casii nedate de mine, le las asupra epitropilor să le vānză, și câți bani s-ar mai strānge pe accalea să fie pen știrea părintelui vlādicăi, ca să să rănduiască, să să dea pentru sufletul meu și al părinților.

Și la aceastea la toate hotărăse și las cu sufletul meu și pui epitropi pe unchiu meu Panait și pe unchiu meu Andrei ca să dea și să plinească toate aceastea ce las și orānduesc cu sufletul meu și să scoată pe unde ce am lāsat datorii. Iar carii n-ar face accastea ce poruncesc și orānduesc, din epitropi, câte am lāsat din bună voia mea și ar opri cuivași, unul ca acela supt anathema să fie și procopseală să n-aibă în toate zilele vieții lui, nici să să aleagă de acela ca praful. Și mă voiu judeca cu dānsul înaintea înfricoșatului județ al lui Hs. Așjderea și alții din neamul meu s-ar scula vrānd a strāmuta și a strica ceale ce am lāsat cu sufletul meu, au judecătoriu, să fie supt blestemul ce mai sus s-au zis.

Și eu pentru mai adevārata încredințare, am iscălit această diată a mea cu mână mea, întārind-o și cu peccatea mea, ca să să crează.

Fev.[ruaric] 6 dni, leat 7243 [1735].

Eu Costandin *sin* Maxim cupeț

Eu Tudora, sora dumnealui, martor

Ianache căp.[itan], martor

Eu Costandin (*indescifrabil*), martor

Eu pop[a] Marco ot Colțea, martor
Gheorghie Mantu, martor

Academia R.P.R., XIV—12.

Original, format marc, stare foarte bună, hirtie cu filigran. Foarte frumoasă și interesantă semnătura mitropolitului Ștefan; pecetea lui Constantin cupețul.

251

1735 martie 5. [București].

Marin, nepotul Tomii căpitanul, împreună cu soția sa Păuna vînd Mitropoliei, pentru 100 taleri noi, lemnele și construcția caselor situate pe locul Mitropoliei, lângă baie. (Original).

1734
Cronica
in Buc -

Adecă eu Marin, nepotul Tomii căpitanul, împreună cu fămeia mea Păuna dat-am acesta al nostru adevărat zapis la cinstită mîna prea sfințitului mitropolit al Ungrovlahiei chir Ștefan. Cum să să știe că avînd noi o casă veache pe locul sfinței Mitropolii de la bae cînd au fost astăvară, fiind boala ciumii în oraș, ne-am apucat de am făcut alte case noaă și n-am făcut numai pã cît au ținut locul casii noastre ci am făcut case mai mari și mai multe precum să și väd, băcănie și magazie și casă dă șazut coprinzînd locul și al altor case ce au fost mai dinainte vreame, fără de știrea sfinții sale.

Deci întîmplîndu-se de au trecut sfinția sa pã lîngă casele noastre și vädînd că am făcut și am coprins loc mult, nu ne-au îngăduit ca să fie casa noastră pe locul Mitropoliei de vreame ce și vin vindem; din care pricină să închisease pivnița Mitropolii de la bae. Și mai vîrtos că am făcut fără de știrea sfinții sale, sfinția sa ne-a sorocit să eșim la judecată. Noi încă vädînd că am greșit n-am putut să ne judecăm, fiind locul de supt case al Mitropolii, ci ne-am rugat sfinții sale de ne-au dat banii pã leamnele caselor, cît am cheltuit, taler 100 noi, care bani i-am luat toți deplin în mîinile noastre. Și au rămas să fie leamnele ale Mitropoliei să facă sfinția sa ce va vrea ca un stăpîn.

Deci pentru încredințare am dat acest zapis la cinstită mîna sfinții sale iscăliindu-ne numele mai jos, ca să să crează.

Martie 5 dni, leat 7243 [1735].

† Eu Marin, vnuc Tomii căpitanul, împreună cu soția mea Păuna
† Popa Mănăilă protopop, mărturie
Nifon clisear ot Sf. Mitropolie, martor
Ștefan logofăt, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXIV—7.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1735 martie 30. [București].

Grigorie Ghica voievod, pe lângă ceilalți doi epitropi ce au fost lăsați prin diată de Constantin, fiul lui Maxim cupețul, numește și pe Grigorie Grozea cumnatul celui răposat, iar ca prim epitrop orânduiește pe mitropolitul țării. (Original).

Milostiiu bojiiu Io Grigorie Ghica voievod i gospodar zemli Vlahiscoe. davat gospodstvo-mi sie povealenie gospodstvo-mi. lui Panait i frăține-său lui Andrei unchii lui Costandin snă Maxen cupețul. Ca să fie epitropi și purtători de grijă la toate câte au lăsat și au hotărât în diiată Costandin snă Maxen. Pentru că întâmplându-să lui Costandin snă Maxen moarte, și făcându-și diiată rânduindu-și toate ale lui, au lăsat pe Panait și pe Andrei unchii lui ca să fie epitropi la toate.

Iar apoi în urmă, după moartea lui Costandin snă Maxen, Grigorie Grozea cumnatul lui Costandin s-au sculat cu gâlceavă asupra lui Panait și a lui Andrei, unchii lui Costandin, zicându că ar fi făcut diiata după voia și pohta lor nefiindu el de față. Și pentru căci nu l-au pus și pe dănsul epitrop fiindu-i rudă mai de aproape și bănuindu mai mult că nu vor face nici vor urma ceale ce au lăsat și au hotărât în diiată, pentru care pricină viindu cu toții de față înaintea domnii mele la divan, fiindu și sfinția sa părintele mitropolitul țării, împreună și cu toți cinstiții și credincioșii boiarii cei mari ai divanului domnii mele. Și stându cu toții față la judecată și avându pricină între dănsii, după cum mai sus s-au zis, zicându Grigorie Grozea că ar fi făcut diiata după pohta și voia lor și pentru căci să nu fie și el epitrop fiindu-i rudă mai de aproape și bănuindu mai mult cum că fiindu ei epitropi nu vor urma nici vor face ceale hotărâte și lăsate de cumnată-său.

Deci domnia mea, pentru ca să vedem de iaste acea diiată bună și dreaptă, pus-am de s-au citit în divan înaintea domnii mele, luindu seama de toate ceale lăsate și orânduite. Și așa am adăvărat și am cunoscut domnia mea că diiata iaste bună și făcută după lege și după pravilă, iar nu după pohta și voia lor după cum zicea Grigorie Grozea, ce să fie nestrămutată.

Iar pentru bănuiala ce avea că fiindu ei epitropi nu vor urma ca să facă și să îplinească ceale orânduite den diiată, domnia mea așa am socotit cu dreptate că fiindu și el încă mai de aproape rudenie ca să fie și el epitrop și întocma purtător de grijă pe deplin împreună cu Panait și cu Andrei păzindu toate câte sânt scrise și aşăzate în diiată de acel mort. Și să nu fie volnic vreunul dentrânșii să facă cevași osebit de ceialalți, ci verice ar fi să mișce și să facă, cu toții denpreună să facă, ori de ar fi să ia, ori de ar fi să dea.

Așăjderea și sfinția sa părintele mitropolitul să fie asupra acestor epitropi mai mare socotitoriu și luotor de seamă pentru toate ale acelui mort după

cum și el în diiată lasă și orânduiaște. Și mai vărtos că ei câte trei epitropi au primit a fi sfinția sa mai mare socotitor asupra a toate ceale orânduite a lua seama și orice a face sfinția sa, să fie binc făcute. Iar epitropii nimic fără de știrea sfinții sale să nu aibă voe a face, ca să nu poată nimeni den ei cu nici un meșteșug să apuce ceva de ale mortului, ci ori după unde ce ar lua și veri la ce s-ar da și s-ar chieptui atât la ceale orânduite cât și al alte ce s-ar mai afla, toate să fie de epitropii aceștea date pen știrea sfinții sale. Și sfinția sa luîndu seama ceale ce va hotără a face să se facă nezătăcnit de cătră nimeni, că așa iaste porunca domnii meale.

I is.[pravnic] saam rece gospodstvo-mi.

Martie [fără data zilei]¹ dni, leat 7243 [1735].

Io Grigorie Ghica voevoda [m.p.]

Costandin Crețulescul *vtori* logofăt *procitoh*

[pe verso]:

Cartea mării sale Grigorie Vodă de epitropiia lui Panait cupețul i Andrei unchii lui Costandin *snă* Maxim.

leat 7243 [1735].

s-au scris în condică

Academia R.P.R., XIV—13.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran, format mare, cerată; frumoase semnătura și pecetea inelară a domnului.

253

1735 iulie 25. [București].

Grigorie Ghica voievod orînduiește pe mitropolitul țării, Ștefan, a fi singur epitrop peste toată averea rămasă de pe urma lui Constantin, feciorul lui Maxim cupețul. (Original).

Milostiiu bojiu Io Grigorie Ghica voevod i gospodin vsoe zemli Vlahiscoe, davat gospodstvo-mi sie povealenie gospodstvo-mi.

Sfinții sale părintelui mitropolitului țării, chir Ștefan, ca să fie epitrop și purtător de grijă peste toate ce au rămas și să vor afla de ale lui Costandin *snă* Maxen și ori de unde ce ar fi ca să să ia și să să dea și să să facă, după cum au hotărât Costandin în diiata lui, dentr-ale lui.

Sfinția sa să aibă a lua și a da și a face, pentru că întâmplându-să lui Costandin *snă* Maxen moarte și făcându-și diiată rânduindu-și toate ale lui și lăsându pe Panait și pă Andreiu unchii lui ca să fie epitropi și purtători de grijă la toate. Iar apoi în urmă, după moartea lui Costandin *snă* Maxen, sculându-să Grigorie Grozca cumnatul lui Costandin cu gălceavă asupra lui

¹ Într-o însemnare pe verso, e trecut 30 martie 7243 [1735].

Panait și a lui Andrei unchii lui Constandin, zicându că ar fi făcut diiata după voia și pohta lor, nefiindu el față, și pentru căci nu l-au pus și pă dănsul episcop fiindu-i rudă mai de aproape. Și bănuindu mai mult că nu vor face nici vor urma ceale ce au lăsat și au hotărât în diiată.

Pentru care pricină viindu cu toții față înaintea domnii mele la Divan, fiindu și sfinția sa părintele mitropolitul țării împreună și cu toți cinstiții și credincioșii boiarii cei mari ai Divanului domnii mele, și stăndu cu toții față la judecată și avăndu pricină între dănsii, după cum mai sus s-au zis, care zicea Grigorie Grozea că ar fi făcut diiata după pohta și voia lor, și pentru căci să nu fie și el episcop fiindu-i rudă mai de aproape. Și bănuindu mai mult cum că fiindu ei episcopi nu vor urma nici vor face ceale hotărâte și lăstate de cumnată-său.

Domnia mea pentru ca să vedem de este acea diiată bună și dreaptă, pus-am de s-au citit în Divan înaintea domnii mele și luindu seama de toate ceale lăstate și orânduite, așa am adăvărat și am cunoscut domnia mea, că diiata iaste bună și făcută după lege și după pravilă, iar nu după pohta și voia lor, după cum zicea Grigorie Grozea, ce să fie neștrămutată.

Iar pentru bănuiala ce avea că fiindu ei episcopi nu vor urma ca să facă și să îplinească ceale orânduite den diiată, domnia mea așa am socotit cu dreptate că fiindu și el încă mai de aproape rudenie, ca să fie și el episcop și întocma purtător de grijă pe deplin, împreună cu Panait și cu Andrei, păzindu toate câte sânt scrise și așazate în diiată de acel mort și să nu fie volnic vreunul dentrănsii să facă cevași osebit de ceialalți, ce veri ce ar fi să mișce și să facă cu toții dempreună să facă, ori de ar fi să ia, ori de ar fi să dea. Și pe această așezare și tocmitire le-am dat și cartea domnii mele la mâna lor de episcopie, așazăndu și orânduindu domnia mea și pă sfinția sa părintele mitropolitul țării, să fie asupra lor mai mare socotitor și luotor de seamă pentru toate ale acelui mort (după cum și el în diiată lăsase și orânduise). Și mai vărtos primindu și ei a fi sfinția sa mai mare socotitor asupra a toate ceale orânduite și orice ar face sfinția sa să fie bine făcute și ei să nu facă nimic fără de știrea sfinții sale, ce ori de pe unde ce s-ar lua și ce s-ar da și ce s-ar cheltui, toate să fie date pen știrea sfinții sale.

Iar în urma acestui așazământ ce am făcut domnia mea netrecându vreme multă la mijloc și învrăjbindu-să episcopii aceștia, neputându-se învoi între dănsii, căutându fieștecarile cu viclenie ca să înșale unul pe altul și să răpștească și să ia de ale mortului ceale ce socotia că vor pentru folosul lor. Și văzându Grigorie Grozea că nu pot să să învoiască între dănsii și orice făcea ei și ori de unde ce lua și ori unde ce da, den ceale ce orânduise mortul, lui nu-i făcea știre ca să știe și el de unde ce să ia și ce să dă și ce să face, au dat jalbă la domnia mea pentru aceastea.

La care domnia mea după jalba lui, pentru ca să ne adevărăm de sântu aceastea ce au jăluit adăvărate, i-am rânduit la sfinția sa părintele vlădica

ca să cearce și să ia scama. Și mergându cu toții față înaintea sfinții sale și luîndu sfinția sa scama, pentru toate cele ce au lăsat mortul în diată ca să ia și să dea și să facă, de au făcut vreunile de acelea.

Și pentru gâlceava și vrajba ce avea între dănsii, așa au adăvărat sfinția sa, că multe din ceale ce au orânduit mortul, au dat și au făcut, dându-și seama de toate, ce de unde au luat și unde ce au dat și ce au făcut. Și la unile ce era bănuială că nu s-ar fi dat nici nu s-ar fi făcut după cum da ei scama, pentru mai bună încredințare au primit ei ca să și jure, cum că toate acelea ce au dat scama, că au luat și au făcut și au dat, toate sântu adăvărate. Iar vrajba și gâlceava lor era pentru căci nu să putea învoi între dănsii, neîngăduindu unul pe altul ca să facă după cum vrea fieștecare. De vreme ce fieștecarele dintrănsii siliia ca să înșale unul pe altul și să ia ce-i va fi voia dentr-ale mortului. Și după această adeverință înștiințându-ne sfinția sa părintele vlădica și văzându domnia mea că de vreme ce au intrat vrajba și neînvoirea între dănsii, nici un fel de purtare de grijă nu vor avea de ceale ce au orânduit mortul în diată ca să facă desăvârșit, ce fieștecarele va sili în tot chipul ca să răpștească ce va putea și să ia pentru treaba lui.

Pentru care domnia mea ca să nu rămăe jos pomenirile și hotărările mortului și ca să să împlinească toate ceale orânduite, după cum au hotărât mortul în diată, așa am socotit domnia mea ca ceale ce au lăsat mortul în diată epitropilor acestora, să și le ia toate deplin, și de acum înainte să lipsească den epitropie, nici un fel de amestec să nu aibă cu ale mortului.

Și am așăzat domnia mea epitrop desăvârșit și luotor de seamă și purtător de grijă la toate ce vor fi ale mortului pă sfinția sa părintele vlădica, după cum și însuși mortul au lăsat în diată ca sfinția sa să fie mai mare socotitor și luotor de seamă întru toate epitropilor. Dăndu în seama sfinții sale toate ce să vor afla de ale mortului: moșii, vii, case, pimnițe, prăvălii, țigani, vite, arămuri, arginturi, haine, scule și orice s-ar mai afla toate să aibă a le lua în seama și zaptul sfinții sale și ori de unde ce s-ar lua și unde ar fi ca să să dea și să să facă, după cum au orânduit mortul în diată, sfinția sa să aibă a lua și a da și a face și a purta de grijă la toate, neoprit și zătienit de cătră nimeni. Numai socotindu sfinția sa ca să aibă de ajutor la aceastea și pă cinevași den rudeniile mortului care ar ști toate ce pe unde să află și pentru ca să poarte grija de ceale ce va fi trebuința. Și alegându sfinția sa pe Andrei unchiul mortului a fi de treaba aceasta și pohtindu-ne sfinția sa ca să i-l dăm pentru ajutoriul sfinții sale ca să caute și să ia la ceale ce ar fi trebuință și i-ar porunci sfinția sa. După pofta sfinții sale l-am orânduit ca să fie suptu ascultarea sfinții sale ca ori la ce i-ar porunci sfinția sa ca să facă și să ia și să dea după cum îi va porunci sfinția sa, așa să facă. Și să aibă a-și da seama la sfinția sa de toate ceale ce-l va orândui sfinția sa ca să ia și să dea și să facă. Iar el nimic într-ale mortului să nu să amestece nici să ia sau să dea sau să facă cevași fără de știrea și voia și porunca sfinții sale. Iar Grigorie Grozea și Panait

luindu-și ceale ce le-au lăsat moștul în diată, să nu mai aibă nici un fel de amestec a să mai amesteca, pentru că i-am lipsit domnia mea din epitropie, pentru lăcomia și vrajba și nepurtarea de grijă ce au avut între dănsii.

Dându această carte a domnii mele la mână sfinții sale părintelui vlădicăi, ca de acum innainte sfinția sa să fie epitrop și purtător de grijă pentru toate; și în seama sfinții sale să fie toate și sfinția sa să ia și să dea și să facă, neoprit și nezățenic de cătră nimic, pentru că așa am ales domnia mea a fi bine și cu dreptate.

I naco da nesti porecem gospodstvo-mi.

Iul[ie] 25 dni, leat 7243 [1735].

Io Grigorie Ghica voevoda [m.p.]

Costandin Crețulescul *vtori* logofăt, *procitoh.*

Academia R.P.R., XIV – 15.

Original, stare bună. format mare. hirtie cerată fără filigran: frumoase semnătura și pecetea inelară a domnitorului.

254

1736 mai 21. [București].

Dimitrie cojocarul împreună cu soția sa Mușica vînd ginerelui lor Mușat un loc de prăvălie în « carăle cu peaștele ». (Original).

† Adecă eu Dimitrie coj.[ocar] dinpreună cu fămeaia mea anume Mușica i eu feciorii noștri anume Andronie i Hrize, dat-am zapisul nostru, la mână ginere-mieu Mușat, să fie de bună credință. Precum să să știe că i-am vîndut un loc de prăvălie în car[ă]le cu peaștele, alătura cu jup.[ăn] Gheorghită și cu ceaialtă prăvălie care i-am dat-o de zeastre, iar alătura.

Și o am vîndut-o drept bani gata taleri 75, bani noi, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veaci, dumnealui și coconilor dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și noi pentru mai adevărata credință ne-am pus iscăliturile mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu popa Andronie *ot* mahalaoa Neguțătorilor și martor.

Mai 21 dni, leat 7244 [1736].

Eu Dimitrie vânzător

Eu Mușica vânzătoare

Eu Andronie vânzător

Eu Hrizea vânzător

Az Gheorghe Petre

[pe verso]:

Zapisul de cu[m]părătoarea prăvălie[i].

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie cu filigran: toți vinzătorii neștiind carte își pun degetul în dreptul semnăturilor.

255

1736 iunie 21. [București].

Dumitrașcu vătaful de căldărari, neavînd copii iar soția căl-cîndu-i cinstea, face danie mitropolitului Ștefan o casă cu pivniță și cu locul ei cît cuprinde împrejur, în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pentru pomenirea lui și a părinților lui. (Original).

Adică cu Dumitrașco vătaf de căldărari dat-am acest adevărat și credincios al micu zapis care să fie de bună credință la prea cinstită mîna sfinții sale părintelui vlădicăi Ștefan.

Precum să să știe că avînd eu o casă cu pivnița și locul ei, cît coprinde împrejur, aici în mahalaua lui Sfîntul Ghiorghie cel Vechi și avînd și pricină cu soția mea, pentru că mi-au călcat cinstea, nici făcînd copii cu dînsa, am venit eu de a mea bună voe, nesilit de nimenea, și am căzut în genunchi la sfinția sa părintele vlădica și m-am rugat ca să primească sfinția sa această căsăpic danie sfîntei Mitropolii [a] Bucureștilor, ca să fie pentru pomenirea sufletului meu și al părinților miei, văzînd că n-am altă nădejde ca să-mi mai dec altul în urma mea. Și sfinția sa văzînd rugăciunea mea a primit-o; deci eu așa am voit de a mea bună voe și cu tot sufletul meu și am dat-o danie sfîntei Mitropolii ca să fie stătătoare și ohabnică în veci, de către mine și de către tot neamul meu.

Și pentru adevărată încredințare m-am iscălit și mi-am pus și degetul mai jos, ca să să crează.

Iunie 21, 7244 [1736].

Eu Dumitrașco vătaf de căldărari
Ierei Călin dascăl, martor
Popa Mănăilă protopop, martor
Și am scris eu Stroe logofețelul cu zisa lui Dumitrașco
Az Lupu dascălul slovenesc, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCIII—4.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

256

1736 decembrie 3. București.

Gheorghe și Constantin, feciorii lui Vasile abagiul, vînd nepotului lor Andrei logofăt o casă cu loc, în mahalaua bisericii Doamnei « în colțul uliții cei mari ce merge spre Sărindariu ». (Original).

† Adică cu Gheorghie, împreună cu frate-micu Costandin, feciorii lui Vasilie abagiul, dat-am acestu adăvărat zapis al nostru, ca să fie de bună credință

la mâna nepotului nostru Andreiu logofăt, cum să știe că i-am vândut niște case cu loc cu tot, cât iaste îngrădit, ce sînt în București, în mahalaoa bisericii Doamnei. Însă în colțul uliții cei mari ce merge spre Sărindariu, între casile Bunii vornecul și între casile slugeariului Iorgu. Care case au fost ale mătușii noastre Mariei zăbunăresii, mai nainte vream, și le-au fostu dat tătănelui nostru ca să le dea zestre surorii noastre Despui. Și dăndu-le, le-au stăpănit și le-au dres și și-au îngrădit cât au fost locul, și și-au făcut toate nemestiile după cum să vede, și le-au stăpănit cu bună pace până la moartea ei, și în urmă au rămas fii-său Cărstii, casile, ca să le mostenească.

Iar dentr-o primejdie ce au avut, s-au fostu îndatorat Cărstea de bani de cătăva sumă și de la noi și de la alții, și netrăindu ca să o plătească, au rămas datoriu la cei ce luase bani. Ci în urma lui sculându-să datornicii și făcându și jalbă la măriia sa Vodă, s-au fost rânduie, să să scrie ce va avea, ca să să facă curama să ia datornicii, și să împlinească și zestrea jupănesii lui.

Și făcându-să curama, au dat la datornici den scule, den haine, den țigani de s-au plătit, iar noao ne-au dat aceste case. Deci noi socotindu ca să fie iar la neamul nostru, le-am vândut nepotului nostru Andreiu logofăt aceste case, dreptu taleri 700 bani noi, luindu acești bani noi toți deplin în mâna noastră.

Și i-am dat acestu încredințat zapis al nostru la mâna dumnealui ca să aibă a le stăpini cu bună pace de către noi și de către tot neamul nostru, să-i fie moșie stătătoare în veci, dumnealui și coconilor dumnealui căți dumnezeu i-au dăruit și-i va dăruie.

Și pentru credința am întărit mai jos cu iscăliturile noastre, ca să să crează, fiindu și alții mărturii care den jos să vor iscăli.

Dich.[emvrie] 3 dni, 7245 [1736].

Gheorghe al lui Vasilie
Costandin Vasilie, vînzător

[pe verso]:

Zapisul cel vechiu al casilor din București, ce am făcut schimb cu dumnealui Dumitrache Ghica *vel* spătar. *(T. Timenuck)*

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CVII—51.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; frumoase pecceți inelare.

A se vedea doc. din 1767 iulie 25.

1736 decembrie 23. București.

Neguțătorul Grigorie Grozea vinde Mitropoliei șase prăvălii cu pămîntul lor în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pe Ulița Boiangiilor, dinspre grajdurile Curții domnești, pentru 480 taleri noi. (Original).

Adecă eu Grigorie cupețul Grozea dat-am acesta al meu adevărat zapis sfintei și dumnezeestei Mitropolii de aici den orașul Bucureștilor, unde să cin-

steaște și să prăznuiaște hramul sfinților mari împărați și întoema cu apostolii Costandin și Elena, și la mîna prea cinstitului și prea sfințitului mitropolit a toată Ungrovlahia, chir Ștefan, ca să fie de mare credință.

Precum să să știe că avînd eu 6 prăvălii cu pămîntul lor, aici în București, în mahalaua sfîntului Ghiorghe cel Vechi, pã Ulița Boiangiilor, despre grajdurile Curții domnești, în colțul zidului. Care prăvălii mi-au fost și mie date, trei de zestre de răposatul socru-mieu jupînul Macsim mărgelariu, iar trei prăvălii mi-au fost date danie de cumnatul meu Costandin, feciorul socrului meu Macsim neguțatoriul. Și le-am stăpînit eu cu bună pace, iar cînd au fost acum întîmplîndu-mi-se și mie multe morți în casă și inimi reale, le-am făcut aceste prăvălii vînzătoare, pentru ca cu banii ce voi lua să fac și ceale trebuincioase, pomenirile morților. Deci fiind accaste prăvălii și cu pămîntul lor tot alătura și într-un [în]văliș cu prăvăliile sfîntei Mitropolii, ce sînt date danie iar de la cumnatul meu Costandin, cunoscînd că mai mult să cade a cumpăra sfînta Mitropolie și sfîntia sa părintele mitropolitul, am venit la sfîntia sa de a mea bună voc și m-am tocmit de i-am vîndut accaste șase prăvălii cu pămîntul lor, în bani gata taleri 480 noi. Și am luat toți banii deplin în mîinile mele dînd și toate zapisele ceale vechi ale acestor prăvălii la mîna sfîntiei sale.

Și pentru mai multă încredințare și întemeiere s-au iscălit mulți neguțatori mărturie, iar sfînta Mitropolie și sfîntia sa părintele mitropolitul să le ție și să le stăpînească cu bună pace, puindu-mi iscălitura și peccata mea, ca să să crează.

Dichemvrie 23 dni, leat 7245 [1736].

- † Grigorie Grozea vînzător
- † Dumitrașco staroste, martor
- † Ghiorghe al lui Vasilie, martor
- † Costandin al lui Vasilie, martor
- † Panait Ilie, martor
- † Andrei Ilie, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVIII—7.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; întărit cu pecetea inelară a lui Grozea.

258

1737 februarie 15. București.

Epitropii răposatului Șerban, fost staroste de neguțatori, vînd doctorului Dumitrache Pamperii șase prăvălii din mahalaua Grecilor, pentru 500 taleri. (Original).

† Noi epitropii răposatului Șărban biv staroste de neguțatori, care den jos sîntem iscăliți, adeverim cu acest zăpis al nostru la mîna dumnealui doc-

torul Dumitrache Pamperii să-i fie de bună credință. Pentru că întâmplându-[se] mai sus numitului moartea și lăsându-ne pe noi epitropii pe toată casa dumnealui a da și a lua și a răspunde la toate, atît la ale casei cît și la datorii, rămîind cîtava sumă de bani dator pe la unii alții și nefiind bani ca să să plătescă, s-au socotit să vînză dintr-ale casei și să dea datornicilor. Deci avînd dumnealui șase prăvălii cu locul lor, aci în București, în mahalaua Grecilor, la ulița care merge podul la Curtea domnească, fiindu-i și dumnealui de cumpărătoare de la jupîneasă Despa Popeasca, nora răposatului Cărstei Ghidului *biv vel vistier* și de la nepotul vistierului Cărstii, anume Tudorache, cu zăpis adevărat și cu mărturii obraze de cinst, le-am făcut vînzătoare și le-am tocmît drept bani gata taleri 500, după cum cuprinde și zapisele.

Însă să să știe și acest loc cît ține în lung despre uliță, pă lîngă pod, și din dosul prăvăliilor, însă den locul Brădeanului pînă în locul Salii ce-i zice Ștefan Stoinescul sînt jupînesii Neagăi Lămboi, stînjeni (*loc liber*) și în lat din ulița ce merge la Curtea domnească pînă în locul (*loc liber*) stînjeni (*loc liber*), după cum adevcrează cartea de hotărnicie a județului tîrgului Bucureștilor de la leat (*loc liber*) și dupre cum arată și cartea a 12 boiari mari și hrisovul răposatului Costandin Vodă B.[asarab], de judecată.

Și luînd toți banii aceștia gata și deplin în mîna noastră am dat acest zăpis al nostru la mîna dumnealui denpreună cu toate zapisele cele de cumpărătoare și cu alte scrisori vechi ce arăt den sus, ca de acum înainte să aibă să ție și să stăpînească aceste zise prăvălii, și cu tot locul lor, cu bună pace de către noi și de către copilele răposatului Șarban staroste.

Și pentru credință am iscălit zăpisul cu a noastră iscălitură și puind și numele și pecetea copilelor, ca să să crează; mai iscălind și alți vecini după-nprejur[ul] acestor zise prăvălii, pă cum să vor vedea.

Februarie 15 *dni*, leat 7245 [1737].

✓ Anița vînzătoare,

✓ Safta vînzătoare

Fiera Brezoianu logofăt *za visterie*

Mihai *vel* căpitan *za lefegii*

Grigorie Groze

Procopie arhimandritul și egumcnul [m-rii] Sf. Gheorghe
(*semnătură indescifrabilă*)

Arh. St. Buc., M-rea Stavropolcos, XIV—5.

Original, stare bună, ultimele două semnături sînt grecești.

Constantin Nicolae Mavrocordat întărește lui Constantin Costin fost mare paharnic stăpînireă peste un loc de casă, alătura cu locul caselor ce a avut de la părinții săi. (Original).

Costin
Trădător
Milostiuu bojiu Io Costandin Neculae voevod i gospodar davat gospodstvo-mi siiu povealeniiu gospodstvo-mi cinstit și credincios boiarul domnii meale Costandin Costin biv vel paharnic ca să ție și să stăpânească o parte de loc de casă de aici den București, alătura cu locul caselor ce au avut de la părinții dumisale, care loc iaste și dumnealui de cumpărătoare de la Mariia ce-a fost soție lui Gheorghe sin Rale clucer. Pentru că fiind acest loc al lui Gheorghe sin Rale clucer, în trecuta vreme fostu-l-au vândut răposatului Grigorie Halipliul biv vel logofăt, fără de voia lui.

Iar după ce au murit Gheorghe sin Rale clucer, nu s-au suferit Mariia soția lui Gheorghe ca să stăpânească locul [lui] Gligore logofăt, știind că l-au luat fără de voia soțului ei, ei au fost dat jalbă la răposatul părintele domnii meale Io Neculae voevod cum că acel loc l-ar fi luat Gligore logofăt de la dănșii fără de voia lor. Și domnia sa cunoscând că l-au luat fără de dreptate, au fost dat ca să întoarcă banii înapoi să-și ia locul. Și Maria dintr-a ei parte mult puțin ce au avut, au vândut de au dat banii lui Gligore logofăt și și-au luat locul înapoi. Și fiindu-l câtăva vreme supt stăpânirea ei, l-au făcut și ea vânzător, și den bună voia lor l-au vândut cu zăpis dumnealui Costandin Costin biv vel paharnic, mai căzându-i-se dumnealui să-l ia, fiind vecin.

Rale
Și l-au stăpănit cu bună pace pînă acum de sint 15 ani, iar când au fost acum au eșit cu jalbă înaintea domnii meale la Divan Costandin postelnic feciorul lui Gheorghe și al Marii soția lui Gheorghe ce scrie mai sus, zicând cum că acel loc fiind de la tată-său i să mai cade lui să-i întoarcă banii înapoi și să-și ia locul. La care fiind de față și dumnealui paharnic Costandin Costin au scos zăpisul al Mării muma lui Costandin postelnic de vânzarea locului, de s-au citit înaintea domnii meale la divan, întru care zăpis răspundea că l-au vândut ea acel loc, cu copii ei, din bună voia ei, având tribuință de bani.

Pentru care luînd domnia mea seama cu amănuntul și cu dreptate împreună cu toți cinstiții boiarii Divanului domnii meale, așa am hotărât domnia mea: de vreme ce din bună voia ei l-au vândut acel loc la tribuința ei, și pe când au vândut locul iar fiu-său Costandin era copil mic fără de vârstă, și mai vartos că acel loc l-au răscumpărat Mariia dentra ei parte ce au avut, iar nu den casă, că iaste cu cale și cu dreptate ca să stăpânească locul dumnealui paharnic Costandin Costin, dându-i și această carte a domnii meale ca să ție și să stăpânească acel loc cu bună pace de cătră Costandin postelnic feciorul lui Gheorghe sin Rale clucer, după cum l-au cumpărat de la Mariia muma lui, cu zăpis bun și adăvărat, pentru că au rămas de judecată denaintea domnii meale de la Divan.

I is.[pravnic] saam rece gospodstvo-mi

Martie 22 dni, leat 7245 [1737].

Io Costandin Voevoda [m.p.]

procit vel logofăt

Academia R.P.R., CXC VIII—77.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, pecete inelară octogonală, în tuș roșu.

1738 mai 4. [București].

Însemnare de câte case sînt pe locul vornicului Badea Bălăceanu și pe locul cămărașului Hasan. (Original).

Foiță pentru câte case sînt pã locul ce au fost al Badii vornicul Bălăceanul i pã locul ce au fost al cămărașului Hasan, cum arată dãn jos anume:

Mai 4 dni, leat 7246 [1738].

Întãii s-au luat înscris dãspre ulița podului dã cãtrã Dãmbovița.

— Casã mititicã fãr de nici un loc înprejur a unii sãrace anume mãtușa Tudora; iaste pã dãn sus dã locul popii Mantii și al parc.[ãlabului] Apostol.

— Casã cu puțin loc a lui Ghiorghitã bucãtariul.

— Casã a lui Matei cãpitan cu loc cuprinsu mult.

Altã casã iarã a lui cu pimnițã dãdãsupt, la ulițã, osebitã afarã dãn curtea lui.

Altã casã iar a lui în curte osebitã, pitãrie.

Mai are o pimnițã în curte fãr de case deasupra, i grajdu.

— Casã a lui Costandin Schiopu în dos, i altã casã cu pimnițã la ulițã, bașca, în ulița dã cãtrã Sfeti Dumitre.

— Casã a prioteasii popii lui Cazimir.

— Casã a lui Padilã pitariul la ulița dãspre casele dumnealui *vel* ban; mai are și altã casã osebitã, pitãrie, apro[a]pe dã case.

— Casã a Manii pitariul cu pimnițã dãdãsupt la ulițã; mai are și altã casã osibitã dãn dos. Mai are și altã casã dã pitãrie, osebitã.

— Casã a Gonții Bãrnec, Ghiorghe logofãt.

— Casã a lui Drume bãrbiariul cu prãvãlia la u[li]țã tot într-un vãliș, iaste în fața podului care merge la Hanul lui Șãrban Vodã.

— Casã a lui Tudor lemnariul la ulițã, cu prãvãlie dã lucru, tot într-un vãliș.

— Casã a Vladului croitoriu, cu prãvãlie la ulițã, tot într-un vãliș.

— Casã a Stoicãii bãrbiariul, cu prãvãlie la ulițã, tot într-un vãliș.

— Casã a Voicãii vãduva Buzoianca [?], la ulițã.

— Casã a Maricãii Pitișteancãii, în dos, are și dãnaintea casii o pimnițã micã, loc puțin.

— Casã a lui Velisar vãt.[af] za pușcãrie, loc puțãn și cu-n grãjdiulet

— Bordeai al Neagului argatul al lui Pandilii pitariul, în dos.

— Casã a Necolii pitariul în dos, mai are și altã casã, osibitã pitãrie; mai are și altã cãșcioarã în 4 pãreți, are și grajdiu mic.

Casele ce sãnt pã locul cãmărașului Hasan.

— Casã a logofãtului Andreai dã tainã, la ulițã; are și cuh[n]ie osebit; are și grajd osebit pã locul Bălăceanului.

— Casã a Simii croitoriu cu prãvãlie la ulițã, tot într-un vãliș, are și grajd osebit.

— Casă a Stancăi rachireasa Buzoianca, la uliță; mai are și altă casă mică cu grăjdiuleț, tot într-un văliș, din dos.

— Casă a lui Filip neamțul dăn poartă, dă șazut¹, în dos.

Casă iar a lui cu prăvălie la uliță; mai are osebit iar în dos o magazioară.

— Din josul caselor lui Filip iaste loc strămptu să facă doaa prăvălii, la uliță.

— Casă a [u]nui ovrcai cu prăvălie la uliță; are și o pimniță învălișul ca un bordeai cu pământ. Locu iaste cuprinsu mult până în pimnița dă piatră a doamnii cei bătrâni.

— Grajdiul al căpitanului Mihai Vițel iaste pus pe locul cămărașului Hasan. [pe pagina de la început, se află următoarea însemnare]:

Accasta iaste foița dă câte case sânt pe locul ce au fost al Bălăceanului i pă al cămăraș Hasan, dupre cum înlăuntru arată.

Academia R.P.R., XI—120.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

261

1738 decembrie 1. [București].

Filip împreună cu soția sa Ilinca vînd nașului lor Tudor mîrgelarul un loc de casă din mahalaua Scaune. (Copie).

Adecă eu Filip cu soția mea Ilinca dat-am acest al nostru adăvărat și credincios zapisul ca să fie dă bună credință la mîna dum[nea]lui nașului Tudor mîrgelarul i la mîna soții dum[nea]lui anume Sorii, precum să să știe că i-am vîndut dum[nea]lui un loc de casă. Care loc este în mahalaoa Scaunilor den sus, alătura cu un loc al sti Savvii și din jos alătura cu un loc al lui Antonie ce-au fost pimnicer. Și din uliță pînă în locul lui sti Cheorghie în lung stînjeni 11 *pol* și în lat stînjeni 4 *pol*, însă numai locul, care loc mi l-au dat și mie danie jupăn Ianache slugerul, crescându-mă el și căsătorindu-mă după cum dovedește și cartea prea sfințitului mitropolit chir Daniil. Și i l-am vîndut dum[nea]lui drept bani gata însă taleri 80 noi, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare și ohabnică și de nimeni să nu să clătească în veci, dum[nea]lui și coconilor dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și când am vîndut dum[nea]lui acest loc au fost cu știrea tuturor vecinilor și den sus și din jos și a preoților din mah[a]la și a altor mahalagii care să vor iscăli.

Și i-am dat dum[nea]lui și zapisile cele vechi și cartea sfinții sale mitropolit Daniil.

¹ Aceste două cuvinte se repetă.

Și noi pentru adevărata credință și întărirea zăpășului [am pus] iscăliturile și pecețile mai jos, ca să să crează.

Și am scris cu pop[a] Stavro ot mahalaoa Scaunelor, cu zisa lor.
Dechemvrie 1, leat 7247 [1738].

Eu popa Nicolae ot tam, martor

Eu popa Toma State, martor

Eu Filip vânzător

Eu Ilinca vânzătoarea

Eu Marinu logofăt[?]

Eu Anastasie Chiriac, martor

Grigorie snă Vasiliie, martor

Petre mărgelar, martor

Academia R.P.R., LXVIII—22.

Copie veche, stare bună, hirtie cu filigran.

262

1739 august 1. București.

Antohie căpitan și Cărstea cupețu dau jupînului Costandin Crețu, pentru o veche datorie a răposatului lor socru Ștefan logofătul, casele acestuia situate lângă baia cea veche a Mitropoliei. (Original).

Adecă noi Antohie căpitan, i Cărstea cupețu, sin Mihai abagiu, dat-am adevărat zăpășul nostru la mâna dumnealui jupîn Costandin Crețu, pentru că făcînd dumnealui bine răposatului socrului nostru, lui Ștefan logofăt sfintei Mitropolii, cu taleri 500 care s-au făcut cu dobînda lor taleri opt sute.

Deci viînd dumnealui jupîn Costandin Crețu și apucîndu-ne dumnealui pe noi cu zăpășul socrului nostru, pentru acești bani ce s-au scris mai sus, rămîind casa socrului nostru neputincioasă și îndatorată în multe părți și neavînd cu ce să răspundem, ne-am rugat de dumnealui jupîn Costandin Crețu de au primit casele socrului nostru, lui Ștefan logofăt, de aice den București, de lângă baia cea veche, drept taleri 400, care case le-au avut și socrul nostru cumpărate de la sfinția sa părintele vlădica Daniil. Și cumpărîndu-le i s-au dat toate zăpășele cele vechi, care zăpășe s-au dat în mîna dumnealui jupîn Costandin Crețu și dinpreună cu cartea sfinții sale, după cum să și vede, întărită cu pecetea sfintei Mitropolii și cu iscălitura sfinții sale.

Deci și noi de a noastră bună voe, de nimeni siliți sau asupriți, i-am dat aceste case rugîndu-l de le-au primit pentru acești bani ce scrie mai sus, dumnealui, și pentru accia și coconi[lor] dumnealui cîți dumnezeu i-au dăruit, să stăpînească cu pace.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus pecețile și cu iscăliturile noastre mai jos.

August 1, leat 7247 [1739].

Antohie căpitan

Cărstea cupețu

Și am scris eu Tudor cupețu cu zisa dumnealor și martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—5.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, peceți inelare.

263

1739 septembrie 2. [București].

Maria, soția răposatului Ilie Talpoș, vinde lui Neagul pescarul o casă cu loc de curte și grădină, în mahalaua Popa Dârvaș, pentru 17 taleri. (Original).

† Adecă eu Maria, soția lui Ilie Talpoș răposat, dinpreună cu ginericu-micu Stoica, i cu fie-mea Tudora dat-am zapisul nostru la mina Neagului pescariului ca să-i fie de bună credință precum să știe că i-am vîndut o casă a noastră de aici din mahalaua Popa Dârvaș, casa cu loc de curte cu grădină pă unde i-am arătat. Și am vîndut drept bani gata taleri 17 să-i fie dumnealui moșie stătătoare în veaci; și o am vîndut cu știrea preoților din mahala, i a vecinilor după împrejur care mai jos să vor iscăli.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus iscăliturile și deagetele în loc de peceate mai jos, ca să să crează.

Septemvrie 2 dni, vlcet 7248 [1739].

Eu Maria, soția lui Ilie Talpoș vînzător

Eu Stoica zet Ilie Talpoș

Eu Tudora fata lui Ilie, vînzător

Enache diacon, martor

Eu Mihai, martor

Și am scris eu popa Gheorghie cu zisa lor, martor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—8.

Original, foarte bine păstrat, hirtie cu filigran; însemnări grecești pe verso.

264

1740 februarie 7. [București].

Ana cu soțul ei Sandu vînd cuscrului lor Ion și soției sale Neacșa un loc de casă, pentru trei taleri. (Original).

† Adecă eu Ana denpreună cu soțul meu Sandul dat-am zapisul nostru la mina cuscru-mieu Ion și a Neacșai soția lui precum să știe că i-am vîndut

un loc de casă în mahala, stînjeni (*loc liber*), de noastră bună voce, cu ştirea mahalagiilor, drept bani gata taleri 3.

Şi pentru adevărată credinţă ne-am iscălit mai jos, ca să să crează, şi ne-am pus şi degetile.

Februarie *dni* 7, leat 7248 [1740].

Eu Eftimie, ceauş, martor

Eu Ion fratele Anii, martor

Eu Tudor, martor

Eu popa Pană (*indescifrabil*)

Şi am scris eu popa Vlaicul cu zisa lor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—33.

Original, în bună păstrare, hirtic cu filigran.

265

1740 februarie 22. [Bucureşti].

Maria, soţia răposatului Ilie Talpoş, împreună cu fiică-sa Tudora, vînd părintelui Ioanichie de la m-rea Stavropoleos o casă în mahalaua Popii Dărvaş, pentru 21 taleri şi jumătate. (Original).

Adecă eu Mariia ce am fost fămeia lui Ilie Talpoşul, dimpreună cu fata mea Tudora, dat-am acest al nostru zăpis ca să fie de bună credinţă la cinstita mîna sfinţii sale părintelui Stavropoleos, chir Ioanichie. Precum să să ştie că-i-am vîndut o casă a noastră cu locul ei cît ţine; care casă iaste alătura cu locul grădinii sfinţii sale *ot* mahalaua Popii lui Dărvaş. Şi i-am vîndut-o sfinţii sale drept bani gata taleri 21 *pol*. Deci luînd banii ce scrie mai sus, toţi şi deplin în mîinile noastre, i-am dat la mîna sfinţii sale acest adevărat zăpis al nostru şi dimpreună şi cu zăpisul cel vechi de cumpărătoare. Şi i-am vîndut-o de a noastră bună voce, şi de nimeni siliţi, şi cu ştirea tuturor rudelor şi vecinilor noştri, drept accia să fie sfinţii sale moşie ohabnică şi stătătoare în veci.

Şi pentru mai adevărată credinţă ne-am iscălit şi ne-am pus şi degetele în loc de pecete, mai jos, ca să să crează, şi mărturii care să vor iscăli pentru incredinţare.

Februarie 22 *dni*, leat 7248 [1740].

Eu Maria, ce am fost fămeia lui Ilie Talpos, adeverez, vînzătoare

Eu Tudora, fata Marii, vînzătoare

Eu Stoica, generile Marii, martor

Eu ceauş Paraschiva den sus, martor

Eu Costandina vecina de alătura, martor, fămeia lui (*indescifrabil*)

Popa Ghiorghie *ot* Dărvaş, martor

Popa Ioan *ot* Dărvaş, martor

Popa Enache *ot* Dărvaş, martor

Eu Antonie vornic, martor.

Și am scris eu Iorga logofăt cu zisa lor, i martor

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—9.

Original. în foarte bună stare; însemnare grecească pe verso.

266

1740 martie 31. [București].

Ion feciorul Cărstii împreună cu soția sa Neacșa vînd părintelui Ioanichie de la m-rea Stavropoleos un loc de grădină din mahalaua Stejarului, pentru 4 taleri. (Original).

† Adecă eu Ion feciorul Cărstii dinpreună cu soția mea Neacșa dat-am zăpăsul nostru la cinstita mîna sfînții sale părintelui vlădica Stavropoleos, chir Ioanichie, precum să să știe că [i]-am vîndut un loc de grădină a noastră cu pomii lor. Care loc iaste alături cu locul grădinii sfînții sale ot mahalaoa Stejarului, care mi-au fost și mie cumpărat de la Ana drept taleri 3. Și i-am vîndut-o sfînții sale de bună voia noastră nesiliți de nimeni drept bani gata taleri 4.

Deci luînd noi banii ce seriem mai sus la mîinile noastre și i-am dat la mîna sfînții sale acest adevărat zăpăsul al nostru denpreună și cu zăpăsul nostru cel vechi de cumpărătoare, fiind și cu știrea tuturor rudelor și vecinilor noștri. Drept aceia să fie sfînției sale moșie ohabnică și stătătoare în veaci. Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit și ne-am pus și deageatle în loc de peceate mai jos, ca să să crează; și alți mărturii care să vor iscăli pentru credințare.

Martie 31, leat 7248 [1740].

Eu Ion *sin* Cărstii dinpreună cu soția mea Neacșa, vînzătoare

Și am scris eu Costandin cu zisa lui *sin* Simcon.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—10.

Original (34 × 22), hirtie cu filigran, foarte bine păstrat, însemnare grecească pe verso.

267

1740 octombrie 26. [București].

Maria Greaca vinde lui Ibriiam odabaș o casă în mahalaua Bălăceanului, lângă logofătul Drăgoi și Sima croitorul. (Original).

† Adecă eu Maria Greaca împreună cu fii-mieu Costandin dat-am zăpăsul nostru la mîna dumnealui jupănului Ibriiam odabaș.

Precum să să știe că avăndu noi o casă aici în mahalaoa Bălăceanului, lângă logofăt Drăgoi și lângă Sima croitor, o am făcut vînzătoare și o am vîndut-o

dumnealui jupânului Ibriiam odabaș, de bună voia noastră, nesiliți de nimeni și cu știrea vecinilor noștri celor dinprejur, drept bani gata taleri doao sute și cincizeci. Și acești bani i-am luat noi toți gata și deplin în mâinile noastre, să aibă dumnealor să stăpânească această casă cu bună pace, să le fie moșie stătătoare și ohabnică în veci.

Și am dat dumnealor și zăpisiul cel vechiu de cumpărătoare. Și cându s-au făcut acest zăpisi și s-au vândut casa au fost și alții mulți oameni mărturii.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am pus numele mai jos, ca să să crează.

Oc.[tomvrie] 26, 7249 [1740].

Maria Greaca vânzătoare împreună cu Costandin fii-mieu vânzătoriu
Husiin aga, martor
Ibriiam celebî, martor
Hrizea logofăt, martor

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXIX—2.
Original, stare foarte bună, hîrtic cu filigran.

268

1741 februarie 26. [București].

Nița, soția lui Manolache seimeanul, vinde lui chir Ioanichie de la mănăstirea Stavropoleos o casă din mahalaua Fintîna Boului, pentru 28 taleri. (Original).

† Adecă eu Nița, soția lui Manolache siimeanul, dat-am zăpisiul mieu ca să fie de bună credință la cinstita mână sfinții sale părintelui Stavropoleos, chir Ioanichie. Precum să să știe că am vîndut sfinții sale o casă a mea dăn mahalaua Fintîinii Boului ce iaste între grădina sfinții sale și pă dăn sus și pă den jos. Care casă îmi iaste și mie dă cumpărătoare încă fiind rămas sāraca dă soția mea cea dântii dăn Rada, fāmeia lui Grigorie Pureca.

Și o am vîndut de a mea bună voc și cu știrea tuturor vecinilor și dăn sus și dăn jos, drept bani gata taleri 28. Drept aceia i-am dat sfinții sale acest adevărat zăpisi al mieu ca de acum înainte să fie sfinții sale moșie ohabnică și stătătoare în veci. Și să aibă a stăpîni cu pace dă către mine și dă către tot neamul mieu cu tot locul cît ține al casii și cu toate namestiile dupe împrejurul casci.

Iar cāt pentru zăpisele ce[le] vechi de cumpărătoare ale casei le-aș fi dat sfintii sale dănpreună cu acest zăpisi dă vânzare, numai după întāmplare vremilor s-au petrecut. Iar de s-ar întāmpla vreo pricină pentru zăpisele cele vechi ale casii să aib a răspunde eu. Și cānd s-au făcut acest zăpisi fost-au preoți și oameni de cinste din mahalagii care să vor iscāli mai jos. Și eu pentru mai adevărată credință mi-am iscālit numele și mi-am pus și degetul mai jos, ca să să crează.

Februarie 26 dni, leat 7249 [1741].

Eu Nița vânzătoare, împreună cu soră mea Ioana
 Eu Manolache soția (soțul) Niții ce au vândut
 Eu Ion nepotu Niții, martor
 Eu popa Oanță ot mahala
 Az Antonie vtorî vornic, martor
 Eu Eftăne sîime[a]n, martor
 Eu Paraschiva biv ceașul, martor
 Eu Costandin sin Laven stegar, martor
 Eu Gligore, martor
 Și am scris eu Iorga logofăt (*indescifrabîl*) portar, cu zisa ei.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—11.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; însemnare grecească pe verso.

269

1741 iulie 19. [București].

Postelnicul Iordache Văcărescu, ginerele lui Șerban Grozea, vinde lui Gheorghe bărbierul un loc de casă în mahalaua bisericii Dintr-o Zi, cu 25 taleri noi. (Original).

† Dat-am scrisoarea mea la mîna lui Ghiorghe bărbierul pe cum să știe că i-am vîndutu un loc de casă în mahalaoa bisericii Dintr-o Zi, fiindu pă lîngă casa lui alătore. Și acestu loc au fost cumpăratu de dumnealui răposatul socru-mieu Șărban Groze staroste de la Ianc Popa. Și cu l-am vînd[u]tu lui Ghiorghe bărbierul ce scrie mai sus, în bani gata taleri 25 noi, să stăpînească cu pace el și copii lui. Și acești bani i-am luat u toți deplin în mîna mea și am pus și boeri vreadneci de mărturi[i] care să vor iscăli mai jos.

Și am întăritu zapisul cu pecete și cu iscălitura mai jos, ca să să crează.

Iulie 19 dni, leat 7249 [1741].

Iordache Văcărescul post.[elnic], vânzător
 Fiera Brezoianu vel vistier, mărturie
 (*indescifrabîl*) biv vel capitan za Ief.[egii], mărturie
 † Az popa Ivan ot b.[iserica] Dăntru Zi, martor
 † Az popa Milca ot biserică Dintr-o Zi, martor

[pe verso]:

Loc di casă în mah.[alaua] bisericii Dintr-o Zi.

Academia R.P.R., XII—95.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; pecetea inclară a lui Iordache Văcărescu.

1741 noiembrie 13. București.

Șerban Cantacuzino, feciorul lui Constantin postelnic, face schimb cu unchiul său Părvu Cantacuzino, dând partea ce are în casele și locul din București, pentru o parte din moșia Edera, rumîni, moară, pomet și livezi de fin. (Original).

† Șarban Cant.[acuzino], feciorul răposatului Costandin postelnic Cant.-[acuzino], dat-am zăpisiul mieu la mîna dumnealui tatii Părvului Cant.[acuzino] unchi-mieu. Precum să să știe că am făcut schimbu cu dumnealui de i-am dat casele mele dăn București, ce sânt stricate, cu pivnița dă piatră și cu a treia parte den locul curții. Și dumnealui mi-au dat partea dumnealui de moșie de la Edera cu doao case de rumîni anume Stoica Tăbărcă cu copii lui, i (loc liber) *brat ego* cu copii lui, și cu vadu de moară, și moara să aibă a mi-o face dumnealui, și cu pometurile căte sânt și cu livezi de fînu. Ci să aibă a stăpîni locul și casele, ce scrie mai sus, cu bună pace, pentru că am făcut schimbu cu dumnealui.

Și am scris eu popa Tudorache ot Măgureni, cu zisa și învățătura coconului Bănică.

Noem.[vrie] 13 dni, leat 7250 [1741].

Șarban Cantacuzino

[pe verso]:

Zăpisiul nepotului Bănică [Cantacuzino] de schimbul caselor ot București.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XCIV—12.

Original, stare bună, hirtie fără filigran; Șerban Cantacuzino este semnat de popa Tudorache.

A se vedea doc. din 1742 martie 7 și martie 19.

1742 martie 7. București.

Părvu Cantacuzino, fost mare serdar, vinde nepotului său Mihai al doilea spătar, cu 750 taleri, locul din București, partea lui și partea nepotului Șerban căruia îi dăduse în schimb partea lui din moșia Edera. (Original).

Adică cu Părvul Cantacuzino *biv vel* sârdar dat-am acest al mieu adevărat zăpisi ca să fie de bună credință la mîna dumnealui nepotului Mihai *vtori* spătar, fecior răposatului frățini-mieu neni lui Matei Cantacuzino. Pă cum să să știe că făcând ieu schimbu cu nepotă-mieu Șarban, fecior răposatului neni lui Costandin frățini-mieu, dă i-am dat partea mea dă moșie dăn Iadera, dăn sud Prah.[ova],

cu vad dă moară i cu 2 case dă rumănu. Și nepotă-mieu Șarban mi-au dat locu lui dăn București ce i să vine din curtea noastră a treia parte, cu pivniță dă piatră și cu casele stricate dă-asupra. Iar cât calcă casele pă locu dumnealor, cum va ști să să invoiască cu frații dumnealui, pentru că eu am vândut nepotului Mihai numai locu nepotului Șarban ce i să vine în [a] treia parte. Care acest loc este în lat la căpătăiu despre pod dăn zidu lui Sfeti Ioan până în locu nepoților, stînjeni (*loc liber*), i la mijloc dăn portița lui Sfeti Ioan până în locu nepoților, stînjeni (*loc liber*), i la căpătăiu dăspre apa Dimboviții dăn locu lui Sfeti Ioan iar până în locu nepoților stînjeni (*loc liber*). Și lungul merge dăn pod până în apa Dimboviții.

Dă care acest loc, cât scrie mai sus, i casele, l-am vândut dumnealui nepotului Mihai *vtori* spătar, drept taleri 750. Și mi-au dat acești bani dăplin toți în mâna mea.

Drept accia am dat acest al meu adevărat zapis la mâna nepotului Mihai *vtori* spătar, ca dă acum înainte să aibă a-l stăpâni cu bună pace dă către mine și dă către copii miei.

Și am întărit cu iscălitura mea puind și pecetea, ca să [să] crează.

Martie 7, leat 7250 [1742].

✕ Părvul Cantacuzino *biv vel* sărdar

✕ Ioan Cantacuzino [?] postelnic

✕ Șarban Cantacuzino

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XCIV—13.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; pecete inelară cu vulturul bicefal. A se vedea doc. din 1741 noiembrie 13 și doc. din 1742 martie 19.

272

1742 martie 19. București.

Părvu Cantacuzino, fost mare serdar, vinde nepotului său Mihai, al doilea spătar, pivnița de piatră cu casele stricate, părintești, partea lui și partea nepotului său Șarban, pentru 750 taleri. (Original).

† Adecă eu Părvul Cantacuzino *biv vel* sărdar dat-am acest al meu adevărat zapis ca să fie de bun[ă] și adevărată credință la mâna dumnealui nepotului Mihai *vtori* spătar, fecior răposatului neni lui Matei frățini-mieu *biv vel* ban, pă cum să să știe că, având eu trebuință de bani, am făcut vânzătoare pivnița de piatră cu casele stricate cea părintească de aici dăn București, însă partea mea și partea nepotului meu Șarban, fiu răposatului neni lui Costandin frățini-mieu, cărui îi sânt eu epitrop pă toată casa lui. Am vândut aceste 2 părți de casă și eu tot locu nepotului Șarban cât să va veni, a treia parte, mai sus numitului nepotului Mihai, drept bani gata taleri 750. Care bani mi i-au dat dumnealui toți deplin în mâna mea.

Deci dumnealui să aibă [a] stăpâni aceste 2 părți de case și cu tot locu nepotă-mieu Șarban, cu bună pace. Măcar că viind mai în urmă nepot Părvu și cu nepot Radu și arătând diiata răposatului neni Matei (întru care zice pentru aceste case) că după așazământ ce l-am avut între noi pă urmă, a rămas aceste case numai ale dumisale. Și apucând frați[i] între dășii pă Mihai de ce să cumpere lucru ce diiata arată că este al lor numai, au venit cu toți la mine și mi-au spus, de care eu am și mărturisit, cu sufletul meu, că nu sânt numai ale dumisale neni lui Matei cum scrie dumnealui în diiată, ci sânt ale câte treclora frați, dar văzând răposat nenea Matei casile că să prăpădescu, am făcut așazământ între noi ca să-i dau eu o moșie nepotului Șarban de nu-mi va rămănea el mie nimic la socoteală și mie să-mi întoarcă nenea Matei bani pă aceste 2 părți și pă loc. Dar pentru ca să să isbrănească pricinile dintre ei frați am [s]tricit zapisul cel dântăi ca să arăt pricina așazământului ce zice diiata, ca să aibă pace de către frați. Iar pentru partea nepotului Șarban atât de pivniță cât și de loc eu să aibu a răspunde, că de va rămănea el mie dator la socoteală, să-mi ție în seamă acești bani. Iar rămăindu-i eu lui să aibu a-i da toată partea mea de moșie din Edera și să-i fac și 2 roate de moară în acca moșie, și să-i dau și 2 case de rumăn.

Drept aceia am dat acest adevărat zapis ca să aibă a stăpâni cu bună pace de către mine și de către frații dumisale și de către nepotu-mieu Șarban.

Și pentru mai adevărată credință am întărit zapis acest cu iscălitura mea, puindu-mi și pecetea, ca să să crează.

Martie 19, leat 7250 [1742].

Părvul Cantacuzino *biv vel* sărdar

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XCIV—14.

Original. stare foarte bună. hirtic cu filigran; frumoasă și interesantă pecete inelară, cu vulturul bicefal. A se vedea doc. din 1741 noiembrie 13 și doc. din 1742 martie 7.

273

1742 aprilie 20. [București].

Marele vornic Barbu Merișanu dă carte de judecată logofătului Mihai, nepotul popii Ghidului, din mahalaua bisericii Dintr-o zi, ca să stăpînească un loc de casă pentru care era pricină de neînțelegere cu Ancuța ceașului Gherghe Untură. (Original).

† Barbul Merișanul *vel* dvornic, dat-am cartea noastră de judecată lui Mihai logofătul, nepotul popei Ghidului, den mahalaoa besearicii Dintr-o zi, ca să aibă a ținea și a stăpîni un loc de casă ce iaste alătura, pe din sus pă lângă locul casei lui, cu bună pace de către Ancuța fata lui Gherghe ceașul Untură și de către frate-său Gheorghie. Pentru că acest loc cumpărindu-l Mihai logofăt de la Vladul aprodul și de la fămeia lui Maria cu zapis și cu bune mărturii;

și l-au stăpînit doi ani. Iar cînd au fost acum, această femeie și cu frate-său s-au sculat cu multă gîlceavă asupra lui Mihai logofăt, zicîndu-i că fiind și casa ei pînă susul acestui loc i s-ar fi căzînd și ei ca să ție locul pre jumătate. La care Mihai așa au zis, înainte noastră, că pentru [printre] locul Vladului aprodului și pentru [printre] locul aceștii femei, au fost ulicioară mică, numai de trecerea omului. Iar ei tăgăduia[u] cum că n-au fost.

Noi n-am crezut nici pînă unul nici pînă altul, ci am rînduit pînă Stoica și pînă Șerban vorniceii ca să dovedească, fost-au ulicioară au n-au fost. Și au mărturisit vecinii cum că au fost. Și mai mult temei asupra încredințării am luat cuvînt și de la dumnealui Costandin Văcărescul *vel* logofăt, i de la jupîneasa Păuna fata jupîneasii Anii, i de la dumnealui Costandin Notara *biv* vataf *za* aprozi. Zicînd și mărturisind acești numiți boiari cum că au fost ulicioară veache.

Drept accia noi, dupre această dovedire, am dat cartea noastră lui Mihai logofăt, ca de acum înainte să-și stăpînească locul cu bună pace de către Anuța și de către frate-său Gheorghie. Iar cît pentru ulicioară să o deschiză tot pînă unde au fost și mai nainte, pînă din susul locului Vladului aprodul, că rău și fără de cale au cercat acești oameni judecata.

Aceasta scriem.

Aprilie 20, 7250 [1742].

Barbul Merișan *vel* dvornic

Colecția Al. Saint-Georges.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

Cu unele mici greșeli acest document a fost copiat în Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 139, din aceeași colecție.

274

1742 iunie 1. [București].

Gheorghe, fiul lui Petre abagiul, vinde nepotului său Matei o prăvălie primită danie de la vărul său Gherghe abagiul, în mahalaua Răzvanului. (Original).

† Adecă eu Gheorghe, *sin* Petre abagiul, dat-am zăpisiul meu la mână nepotă-mieu Mateiu Cundrea, precum să știe că i-am vîndut o prăvălie, care prăvălie o am avut-o și eu de danie de la vără-mieu Gherghe abagiul. Și această prăvălie iaste în mahalaoa Răzvanului lângă prăvălie jupân[ului] Mușă nepotă-mieu și den jos lă[n]gă prăvăliile cumnate-mii Bălașei.

Și i-am vîndut dumnealui de a me bună voe, nesilit de nimene, dreptu bani gata taleri 150; însă latul stînjeni 4 i lungul stînjeni 27, să aibă a stăpîni dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui, cu bună pace, de către tot neamul nostru, dăndu-i și zăpisiul cel vechi.

Și cându s-au făcut acestu zăpis fost-au și alți neguțători marturi care să vor iscăli mai jos.

Iunie 1 dni, 7250 [1742].

† Eu Gheorghe, *sin* Petre abagiul, vânzător

† Eu Costandin logofăt, martor

[*pe verso*]:

Zăpisul prăvălii de la Gheorghită *sin* Pătru abagiu.

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, format mic.

275

1742 decembrie 13. București.

Marii boieri, din porunca domnitorului Mihail Racoviță, hotărâsc neînțelegerea în legătură cu prăvălia țiganului Dumitrașco căldărariul ce fusese dăruită Mitropoliei. (Original).

Din porunca mării sale prea luminatului și prea înălțatului nostru domn Io Mihai Racoviță voevod, avut-au întrebăciune de față înaintea noastră popa Mănăilă protopopul de aici din București, fiind orînduit de sfinția sa părintele mitropolitul chir Neofit ca să răspundă la judecată, în locul sfinții sale, cu Bobolina sora lui Dumitrașco țigan căldărariul din mahalaua lui sventi Gheorghe cel Vechiu, pentru locul cu prăvălie de lîngă pod dintr-această mahala, care o au fost închinat Dumitrașco căldărariul pînă a nu muri sfintei Mitropolii. Pentru care așa răspunde Bobolina sora lui Dumitrașco căldărariul, că n-ar fi dat frate-său această prăvălie danie la sfînta Mitropolie, ci au închinat-o Mușă femeea lui, cea despărțită de dînsul, după moartea lui și au făcut zăpisul cel de danie cu meșteșuguri, că de ar fi dat prăvălia frate-său Dumitrașco cit au fost cu [în] viață, ar fi dat și zăpisul cel vechiu de cumpărătoare care iaste la mîna ei. Iar preotul popa Mănăilă protopopul așa răspundea, că el au fost de față cînd au venit Dumitrașco căldărariul la răposatul părintele mitropolit Ștefan de au dat danie această prăvălie, rugîndu-să ca să o primească pentru pomenirea lui.

Și cînd s-au făcut zăpisul au fost mulți părinți și oameni de credință mărturii care s-au iscălit în zăpis. Și așa știe cu frica lui dumnezeu și așa mărturisește că iaste dată de Dumitrașco pînă a nu-l cuprinde moartea.

Deci și noi văzînd zăpisul de danie întărit cu atîtea mărturii și mărturisirea acestui preot bătrîn, ne-am încredințat și am luat și zăpisul cel vechiu de cumpărătoarea aceștii prăvălii și l-am dat iarăși la sfînta Mitropolie, rămîind prăvălia danie bună a sfintei Mitropolii, iar Bobolina sora lui Dumitrașco căldărariul a rămas de judecată.

Aceasta scriem.

Dechemvrie 13 dni, leat 7251 [1742].

Iordache vel dvornic

Constandin Dud.[escu] vel logofăt

Andronache Palada vel clucer

M. Bărbătescu vel paharnic

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCIII—5.

Original. stare foarte bună, hirtie cu filigran.

276

1743 februarie 11. București.

Mihai Racoviță scutește pe toți armenii din București de a mai da fumărit domniei, această dare rămânând « pentru ajutorul și chiverniseala bisericii » ce au făcut-o ei în oraș. (Original).

Milostiiu bojiu Io Mihai Racoviță voevod i gospodin zemli Vlahiscol.

Tuturor armeanilor căți sântu șazători aici în orașul domniei mele, în București, și căți vor fi cu prăvălii de vându marfă și să vor fi hrânind cu veri ce fel de meșteșug într-acest târgu, să fie în pace și nesupărați de fumărit care iaste obiceiul în toți timpii de dau toate rufeturile, oricine s-ar hrâni măcar veri cu ce.

Și de vremea că și armeanii încă da fumărit, acum m-am milostivit domnia mea dă i-am ertat ca nimeni dăn armeani căți vor fi lăcuitori și vor ținea prăvălii aicea în târgu, nici odinioară să n-aibă supărare de fumărit ce vor fi orânduți pe târgu.

Pentru că acest fumărit ce să lua de la armeanii l-am dat domnia mea ca să fie pentru ajutorul și chiverniseala bisericii care o au făcut-o armeanii aicea în orașul domniei mele în București, den mahalaoa (*loc liber*).

Și când va fi la vremea fumăritului care iaste pe târgu, atuncea și preoții de la această biserică să aibă a strânge și a lua și ei banii fumăritului de la toți armeanii căți să vor afla aici în târgu, dupe cum au dat ei și înainte la domnie, așa să dea și la biserică în toți timpii, nezăticnit. Iar de către fumărarii domnești să n-aibă nici o supărare.

Și am întărit hrisovul acesta cu toți cinstiții și credincioșii boiari cei mari ai divanului domniei mele: pan Iordachie Crețulescul vel dvornic, i pan Costandin Dudescul vel logofăt, i pan Antonachie vel ban, i pan Costandin Ipsilantu vel spatar, i pan Grigorie Greccanul vel vistiiar, i pan Andronachie vel clucer, i pan Iordachie vel postelnic, i pan Mihai Bărbătescul vel paharnic, i pan Radul Crețulescul vel stolnic, i pan Iordachie vel comis, i pan Vasilachie vel sluger, i pan Drăghicean vel pitar. Și ispravnic Dumitrașco Racoviță rtori logofăt.

Și s-au scris hrisovul acesta în anul de al doilea întru a doao domnie a domniei mele, în București.

Februarie 11, 7251 [1743].

Io Mihai Racoviță voevoda [m.p.]

Dumitrașco Racoviță *vtori* logofăt *procitenomu*

Colecția Frasin Muntean-Rîmnic.

Original, stare bună, hirtie groasă cerată, format mare, cu ornamentații: pecetea inelară, octogonală, a domnitorului, în tuș roșu.

277

1743 martie 15. [București].

Anghelis Petru vinde lui chir Grigorie egumenul mănăstirii Cotroceni niște case cu pivniță și locul lor, precum și trei prăvălii alătura, în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, pentru 480 taleri. (Copie).

Adică eu Anghelis Petru dat-am zapisul meu la mâna sfinției sale părintelui egumen *ot* Cotroceni, chir Grigorie, precum să știe că de a mea bună voe am vîndut sfinției sale niște case cu pivnița și cu locul lor și cu trei prăvălii, alătura cîte trele. Care prăvălii merg pînă în pivnița de piatră care au fost a lui jupîn Maxim în mahalaua Sfîntului Gheorghie cel Vechiu, drept bani gata taleri 480. Care casă cu pivnița și cu prăvăliile și locul lor le-am fost cumpărat și eu de la soru-mea Zmaranda, i de la nepoții miei, după cum arată și zapisul lor.

Încă să știe locul în lung și în lat, lungul iaste din locul lui Dumitrașco căldărar pînă la lingă uliță în sus, pînă la marginea podului pînă în colțul pivniții de piatră ce era a lui jupîn Maxim, stînjeni 16 *pol* și latul curmeziș pînă la lingă pivnița jupînului Maxim, stînjeni 7 și palme două și o șchioapă. Și pînă din jos în lung iar den colțul pivniții jupînului Maxim în sus pînă în locul lui Dumitrașco căldărar, stînjeni 16 *pol* și o palmă, și latul de curmeziș pînă despre Dumitrașco căldărar pînă în locul Tomii căpitan, ce iaste închinat la Sf. Gheorghie cel Nou, stînjeni 11 *pol*.

Drept aceia luînd acești bani ce scrie mai sus, toți gata și deplin în mâna mea, eu încă i-am dat sfinției sale acest zapis al meu care de acum înainte să aibă a ținea și a stăpîni sfinția sa aceste case cu pivnița și cu prăvăliile și cu locul lor precum scrie mai sus și să-i fie sfinției sale stătătoare și ohabnice în veci.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au cu știrea tuturor vecinilor carii mai jos să vor iscăli. Și eu pentru mai adevărată credință mi-am pus iscălitura cu mâna mea și pecetea, ca să crează.

Martie 15 *dni*, 7251 [1743].

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCIH—6.
Copie veche, stare bună.

278

1743 august 3. [București].

Gheorghe abagiu, fiul lui Petre abagiul, vinde vărului său Șerban dascalul niște case cu pivnița și loc, în mahalaua Răzvan. (Original).

† Adecă cu Gheorghie, *sin* Petre abagiul, dat-am zăpăsiul meu de adeverire la mâna vărului meu Șerban dascalul. Precum să să știe că având eu niște case în mahalaoa Răzvanului cu pivnița și cu locul pe cum să văd. Care loc și case mi-au rămas și mie de la părinți și locul dat mării mele de zeastre iar den-trănsul și cumpărat de tată-mieu de pe cum zăpăsiile cea[le] vechi dovedesc.

Și acest loc iaste alături cu locul părinților dumnealui Șerban dascalul.

Deci după vreme neputând să le mai țiu și căzându-i-să dumnealui și voind și cu să fie la neamul meu, le-am vândut dumnealui cu a mea bună voe drept bani gata taleri 400. Și acești bani i-am loat toți deplin în mâna mea.

Însă locul să să știe, den podul uliții lungul, până în gardul mănăstirii Stelii, stânjeni 27 *pol* și latul pă drept casa den locul părinților dumnealui până în talpa casii mătușii noastre, stânjeni 15 *pol* și den pod pă lângă talpa casii drept la vale până în gardul Stelii, stânjeni 27.

Și locul grădinii lungul, den locul părinților dumnealui până în locul casii mătușii, stânjeni 15.

Deci eu le-am vândut dumnealui aceste case și cu locul după cum mai sus scrie, cu știrea a tot neamul meu și cu voia mea, ca să-i fie dum.[nealui] și jupănesii dum.[nealui] moșie stătătoare, și coconilor dum.[nealui] căți dum-nezeu îi va dărui.

Și când s-au făcut această scrisoare au fost mulți boiari marturi carii mai jos să vor iscăli.

Și cu mai pentru adevărata credință am întărit mai jos cu iscălitura, ca să să crează.

August 3 *dni*, leat 7251 [1743].

Az Gheorghe, *sin* Petre abagiu, am vândut

Az pop[a] Costandin dom.[nesc], martor

Eu popa Nicolae *ot* mah.[alaua] Scaunilor, martor

Și am scris eu Ilie logofăt cu zisa dumnealor și martor

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1744 mai 8. București.

Ioniță Cantacuzino și Catrinca Merișanca vînd lui Neacșu fost logofăt de vistierie, un loc cu cășcioare lîngă Podul Mogoșoaei, în mahalaua bisericii Crețulescu. (Copie).

Dat-am zăpisiul nostru să fie de bună credință la mîna dumnealui Neacșului *biv* logofăt *za* visterie, cum să știe că avînd eu un loc cu niște cășcioare aici în București pe lîngă Podul Mogoșoaei, în mahalaua bisericii Crețulescului, și fiindu-mi de vînzare, m-am tocmît cu dumnealui de i l-am vîndut drept bani gata taleri 150. Care loc, pã di la deal, să vecinește cu Tudorașco lef[e]ciu și pã di la vale să vecinește cu jupîn Andrei zarafu, iar despre răsărit merge pînă în ulița bisericii Dintr-o Zi. Asemenea și despre apus merge pînă în Podul Mogoșoaei.

Deci luînd acești bani deplin în mîna noastră, i-am dat și noi acest zăpis la mîna domnii sale ca să aibă a stăpîni acest loc cu bună pacc, de către noi și de către tot neamul nostru. Să-i fie moșie statornică și chabnică în veci, dumnealui și coconilor dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, pentru că de a noastră bună voie i-am vîndut acest loc și cu știrea tuturilor rudelor noastre.

Drept aceia i-am dat acest zăpis întărit cu numele noastre mai jos, ca să să crează.

Mai 8, lcat 7252 [1744].

Ioniță Cant.[acuzino], vînzător
Catrinca Merișanca, vînzător

M. Neacșu

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 105.

1745 februarie 20. [București].

Gheorghe bărbierul, feciorul ceașului Gherghe, vinde lui Radu Fărcașanu o casă cu 335 taleri, în mahalaua bisericii Dintr-o Zi. (Original).

Adecă cu Gheorghe bărbieriu fecioru ceașului Gherghe (*indescifrabil*), dinpreună cu fâmeaia mea Ilinca, dat-am zăpisiul micu la mîna dumnealui Radului Fărcașanului precum să știe că avînd eu o casă în mahalaoa bisericicii Dintr-o Zi, le-am vîndut dumnealui cu locul caselor și cu locul ce-mi este și mic dă cumpărătoare după cum arată zăpisele cele vechi; și tot (*sic*) nemestiile ce sînt pã lîngă casă, cu știrea tuturor vecinilor ce sînt pã lîngă mine, în bani gata taleri 335.

Și acești bani i-am luat în mâna mea toți deplin. Deci dumnealui să o aibă a o stăpâni cu bună pace de către mine și de către soția mea și de către tot neamul nostru, dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui, iar de s-ar întâmpla cineva din rudele mele au din vecini, au din vânzătorii locului, să aibă eu a răspunde la judecată, iar dumnealui să aibă pace.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos și am pus și peccetele, ca să să crează; și alți boeri care s-au întâmplat mărturii, iscălindu-să mai jos, ca să să crează.

Februarie 20 *dni*, leat 7253 [1745].

† Eu Gheorghe bărbiariu, vânzător

† Eu Ilinca, soția lui Gheorghe bărbiariu, vânzător

Barbul Văcărescul *vel* logofăt, mărturie

[*pe verso*]:

Acest zăpis le vânduse mai nainte Fărcășanului, apoi întorcându-i noi banii, le-am luat.

Zăpis pentru o casă în mah.[alaua] bisericii Dintr-o Zi.

Academia R.P.R., XII—54.

Original. stare foarte bună. hirtie cu filigran.

1745 februarie 26. București.

Gheorghe bărbierul împreună cu soția sa Ilinca vînd lui Ioniță polcovnicul casele ce au în mahalaua bisericii Dintr-o Zi. (Original).

Adecă eu Ghiorghe bărbierul, dinpreună cu soția mea Ilinca dat-am zăpisul nostru ca să fie de mare credință la mâna dumnealui Ioniță polcovnec, precum să să știe că având noi aici în târgu în București, în mahalaoa bisericii Doamnei care să chiamă Dintr-o Zi, niște case cu locu lor rămase și mie lui Ghiorghe de la părinții miei.

Deci trebuindu-ne bani și făcându aceste case vânzătoare cu locu lor înpreună și cu loc dăspre grădină care l-am fost cumpărat noi în urmă de la dumnealui Iordache post.[elnic] Văcărescul ginerile răposatului jupân Șarban Grozea starostea, am mersu la dumnealui dă ne-am tocmiț dă a noastră bună voce cu dumnealui și i-am vândut aceste mai sus zise case cu tot locul lor, după cum va însemna mai jos, drept bani gata taleri 335, mai căzându-i dumnealui a cumpăra acest loc. Însă lungul acestui loc pe den sus din curtea lui Mihai logofăt pă lângă grădina dumnealui Costandin Notara *biv vel* sârdar până în locul Radului Țărigrădeanul stânjeni (*loc liber*) și pă den jos dăspre uliță, iarăși din curtea lui Mihai logofăt iar până în locul Radului Țărigrădeanul stânjeni (*loc liber*);

și lat pe dăn sus dăspre Radul Țărigradeanul dăn uliță până în grădina dumnealului sărdarului Costandin Notara, stânjeni (*loc liber*); și pe din jos pă dăspre Mihai logofăt iarăși dăn uliță până în grădina dumnealului sărdar Costandin, stânjeni (*loc liber*).

Deci luind noi acești bani toți gata și dăplin în mână noastră am dat și noi acest adăvărat zăpis la mână dumnealului ca să-i fie dumnealului aceste case cu tot locu lor moșie stătătoare și ohabnică în veci. Să o stăpânească dumnealului și coconii dumnealului căți dumnezeu îi va dărui, cu bună pace de către noi și de către toate rudeniile noastre. Pentru că de a noastră bună voce și nesiliți de nimenea i-am vândut acest loc cu casile ce serie mai sus și cu știrea tuturor vecinilor căți sânt pă înprejur, dându-i dumnealului și toate zăpisele ceale vechi ale acestui loc.

Și la această tocmeală fost-au și alți boeri mărturii care să vor iscăli mai jos. Și noi pentru mai adăvărată credință am întărit acest zăpis cu numele și pecețile noastre mai jos, ca să se crează.

Fevruarie 26 dni, leat 7253 [1745].

† Eu Ghiorghe bărbierul împreună cu soția mea Ilinea, vânători

† Eu Sanda, soția lui Ghiorghe dă a doa, mart.[or]

Costandin Notara *biv vel* sărdar, martor

Eu Pătrașcu cojocar, martor

(*cinci semnături indescifrabile*)

Și am scris eu Vasile logofețelu cu zisa dumnealor.

Academia R.P.R., XII—25.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran.

1745 aprilie 1. [București].

Simeon bogasierul arată că a primit de la Anthim, năstavnicul mănăstirii Sf. Gheorghe-Nou, 32 taleri și jumătate, drept despăgubire, pentru prăvălia ce-a construit-o «la poarta cea mare lângă gura hanului». (Original).

Adică eu Simeon bogasiariul dat-am zăpisul meu la cinstită mîna sfînției sale părintelui arhimandritului chir Anthim năstavnicul sfinteii mănăstirii sfete Gheorghie, precum să știe că mi-au dat sfînția sa o prăvălie la poarta cea mare lângă gura hanului. Și fiind stricată am dres-o cu lemnile sfînției sale și cu cheltuiala mea, însă și la lemne ce au mai lipsit.

Și neputînd ca să mai țiu eu prăvălia, am lăsat-o, și am venit la sfînția sa ca să-mi dea cheltuială ce am cheltuit cu la acea prăvălie și nu s-au putut ca să ne învoim, zicînd că nu-mi va ținea în seamă. Ci am mers la Divan înaintea

dumnealor boierilor judecători și dumnealor boierii au rînduit vornicei împreună cu vătaful dă lemnari, i cu alți lemnari, ce au lucrat la această prăvălie, ca să ia seama toate lemnile, i alte cheltuiiale ce am cheltuit eu.

Și luînd seama cu amăruntul s-au socotit toată cheltuiiala prăvăliei piste tot taleri 52 *pol*. Dentr-acești bani mi-au întors părintele mic taleri 32 *pol*, iar taleri 20 au rămas pentru lemnile ce au cheltuit sfinția sa cu pră[vă]liia, iar taleri 32 *pol* i-am luat toți gata și dăplin în mîna mea. Drept aceasta am dat acest zăpis al meu la mîna sfinției sale ca de acum înainte să stăpîncască sfînta mănăstire prăvăliia cu bună pace.

Și pentru mai adăvărată credință am întărit cu iscălitura mea și cu pecetea. Și cînd s-au făcut acest zăpis fost-au și neguțători care mai jos să vor iscăli.

Aprilie 1 *dni*, leat 7253 [1745].

Manole *vtori* vornic
Eu Simion bogasierul
Mihail *vtori* vornic
Nica *vtori* vornic
Antonic *vtori* vornic
Radu vătaf de lemnari
Stan Tudosie lemnar
Mihail Neacșu [?]

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—2.

Original (22 × 17), hirtie cu filigran; foarte frumos scris și bine păstrat, însemnare grecească pe verso.

283

1745 mai 27. București.

Despa, soția răposatului Vasilie Vinețeanul, împreună cu feciorii ei Tănase și Constantin vînd Mitropoliei o prăvălie « unde să frînge fierul », dîr numai lemnele (construcția) prăvăliei, fiindcă locul este al Mitropoliei, pentru 230 taleri. (Original).

Adecă eu Despa care am fost soția răposatului Vasilie Vinețeanul împreună cu feciorii mei anume Tănase și Costandin, dat-am acest adcvărat zăpis al nostru la prea cinstita dreapta sfinții sale părintelui mitropolitului a toată Ungrovlahia, chiriu chir Neofit, ca să fie sfinții sale de bună credință.

Precum să să știe că avînd noi o prăvălie aci în București, numai leamnele noastre pe locul sfîntei Mitropolii unde să frînge fierul și neputînd noi ca să o mai ținem o am făcut de vînzare. Deci făcînd noi prăvălia de vînzare și aflîndu-se mulți cumpărători ca să o cumpere, sfinția sa n-au îngăduit nici pe unii nici

pe alții ca să o cumpere, fiind moșia sfintei Mitropolii. Ci după cum o tocmisem cu alți cumpărători ne-au întors sfinția sa toți banii deplin, însă taleri două sute treizeci, noi, bani gata.

Și am luat din mîna sfinții sale acești bani toți deplin în mîinile noastre, deci să aibă a o stăpîni sfinția sa cu bună pace și sfînta Mitropolie, de către noi și de către tot neamul nostru. Pentru că noi de a noastră bună voe, nesiliți de nimeni, o am vîndut și cu știrea tuturor rudeniilor noastre și a vecinilor dimprejur, iar pentru zapisele cele vechi ale aceștii prăvălii neavînd să le dăm sfinții sale căci s-au petrecut, cînd să va găsi undeva să nu să ție în seamă acelea zapise.

Și pentru mai bun crezămînt am întărit zapisul acesta cu iscălitura numelor noastre, iscălindu-se și alte mărturii credincioase după cum [să] va arăta mai jos.

Și am scris eu Mușat logofăt ot sfînta Mitropolie, cu zisa și cu învățătura acestor mărturii.

Mai 27 zile, leat 7253 [1745].

Tănasiu Vinețeanul, vînzător

Eu Despa, vînzătoare

Eu Costandin, vînzător

Dumitrașco staroste, martor

Costandin Vasiliu, martor

Margherit Nicolau, martor; Ștefan Tanasiu, martor; Grigoric Brusa, martor; eu Manoil băcan, martor; Hagi Mihail, martor; Liberis, martor; Ioan Bali, martor; cu Ilie mîrgelar, martor.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCIV—1.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1745 iunie 15. București.

Polcovnicul Enache Nona vinde jupînesei Păuna Cocorăscu niște case în mahalaua bisericii Enii, pentru 45 taleri. (Original).

Adecă eu Enache Nona polcovnicul dat-am scrisoarea mea la mîna dumneaei jup.[ăneasa] Păunii Cocorăcăi, precum să știe că avînd eu niște case aici în București, în mahalaua bisericii Enii, care case le-am cumpărat și eu de la Călina ceaușoiaia, după cum arată zapisul Călinii ceaușoiaii.

Deci i-am vîndut această casă dumneaei jup. ce s-au numit mai sus, drept bani gata taleri 45. Și am luat toți bani i] pă deplin în mîna mea. Și să aibă dumneaei a stăpîni cu bună pace de către tot neamul nostru; și să-i fie dumneaei ohabnică în veci, dumneaei și coconilor dumneaei căți dumnezeu îi va dărui.

Și când s-au făcut acest zapis fost-au multe obraze de cinste care mai jos să vor iscăli. Deci pentru mai adevărată credință mi-am pus pecetea și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Iunie 15 dni, 7253 [1745].

Ianache N.[ona] biv polcovnic
Iordache Lipănescu logofăt za visterie, martor
Ion Măld. copil de casă, martor

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXVIII—13.

Original, bună stare, hirtie cu filigran; are o copie nouă.

A se vedea doc. din 1763 aprilie 28.

285

1745 august 19. [București].

Negoită, ginerele lui popa Gheorghe cliseariul, se invoiește cu preoții de la biserica Domnească să plătească câte 13 taleri pe an, drept chirie, pentru anumite prăvălii ce va construi pe locul bisericii. (Original).

† Scrisoarea mea la mîna preoților de la biserica Domnească, precum să să știe că cumpărînd socru-mieu popa Gheorghie cliseariul niște leamne de prăvălie de la popa Pană, zicînd sfinția sa cătră părinți că va să facă sfinția sa prăvălie, i pimniță, iscălind și preoți în zapis mărturie.

Cînd au fost acum mai în urmă, fost-au dovedit preoții zapisul socru-mieu la mine, nu m-au îngăduit să dau câte taleri 5 chirie pã an, pentru că [pe] acel loc, zicînd preoții că au șezut o Neacșa Comciata cărciumăreasă de au adus sfintei biserici chirie câte taleri 6 pe an, și altă cărciumăreasă anume Dinca de au adus câte taleri 4 pe an, care fac pe an taleri 10. Deci preoții văzînd că am adus var și cărămidă, începînd a face și a pune piatră și zid, nu m-au îngăduit pã acel zapis al socru-mieu și acci taleri 5 chirie ce da pã trei prăvălii și o pimniță, ci m-au tras la judecată. Deci eu văzînd că nici mie nu-mi iaste cu cale pã acel loc al sfintei biserici a pune piatră și a ținea cu această chirie ce scrie mai sus, m-am rugat de preoții bisericii, împreună și cu alți neguțatori de cinste care să vor iscăli mai jos, de mi-au făcut a da sfintei biserici chirie pe an câte taleri 13, la sfeti Dimitrie.

Înprejurul prăvăliilor la pod, au la șanț, să n-aibă preoții nici o cheltuială, numai cînd va veni ziua să-mi dau chiria după tocmeală și așezămînt, iar eu să-mi stăpînesc prăvăliile câte treale și cu pimnița, cu bună pace.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

August 19 dni, leat 7253 [1745].

Negoiaș vinzător

Eu Mușat cojocar, martor

Arh. St. Buc. Mitr. Buc., CCV—7

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

286

1745 noiembrie 12. [București].

Marii boieri judecă pricina de neînțelegere dintre Panaiot, fost mare grămatic, cu Maria soția lui Constantin Corbeanu fost mare sluger, pentru un loc de casă din mahalaua Anthim. (Original).

Avut-au întrebăciune de față înaintea noastră dum.[nealui] Panaiot *biv vel* grămatic cu dumnealui Costandin Corbeanul *biv vel* sluger pentru un loc de casă din mahalaoa lui Anthim, care de 12 ani îl cumpărase dumnealui mai sus zisul grămatic drept taleri 45 de la un Tudor feciorul lui Dragne ceauș. Și peste atâta sumă de ani căuta jupăneasa Maria, a mai sus numitului sluger, ca să întoarcă banii dumnealui grămăticului Pa[na]iot, cu pricină că ar fi acel loc aproape de casele părintelui dumneaei Costandin clucer Brăiloiul și zicea că i să cade a întoarce banii fiind vecină cu casele părințești.

De care noi văzând zăpisisul vânzătorului cel de vânzarea locului de la leat 7242 [1734] și stăpânirea dum.[nealui] Pa[na]iot gram.[atic] de 12 ani și mai vartos că n-au fost acel loc vândut de la vreo rudă a numitei jupănease, am hotărât să-l stăpânească dum.[nealui] Panaiot *biv vel* gram.[atic] fiindu-i bună cumpărătoarea, cu bună pace de către jupăneasa Maria și de către toți frații și surorile dumneaei.

Accasta scriem.

Noemvrie 12 dni, 7254 [1745].

Iordache Crețulescu *vel* dvornic

Nicolae Roset logofăt

Antonache Caliarhi *vel* ban

Barbu Văcărescu *vel* logofăt

prociit vtori logofăt
scrisă de Teaga logofăt

[pe verso]:

Această judecată s-au cercetat și în divanul domnesc și, aflându-să iaste bună, s-au întărit.

Sept.[emvrie] 5 dni, 7255 [1746].

Grigorie Greceanu *vel* ban

Costandin Dudeseu *vel* vornic

Dumitrașco *vel* spătar

Costandin Brâncoveanu *vel* clucer

Ștefan Văcărescu *vel* comis

Costandin Crețulescu *biv vel* agă
Ienache *vel* serdar
Iordache Cantacuzino *biv vel* sărdar
Gheorghe *vel* sluger
Radul [Fălcoianu] *vel* clucer *za* aric

Academia R.P.R., C—29^a și 29^b.

Original, perfectă stare, hîrtie cu filigran; însoțit de o copie veche, de epocă, după care s-a făcut completarea numelor marilor boieri.

287

1745 decembrie 12. [București].

Dumitra vinde lui Gheorghe ișlicarul o prăvălie, pe Ulița Șelărilor, situată pe locul bisericii Domnești, cu preț de 115 taleri. (Original).

Adecă eu Dumitra dinpreună și cu copiii mei dat-am acesta adevărat zăpis al nostru la mîna dumisale jupînului Gheorghie ișlicarul, ca să fie dumisale de bună credință.

Precum să să știe că avînd eu o prăvălie pe locul bisericii Domnești cu chiric de [pe] an taleri 4, însă și acea prăvălie iaste pã Ulița Șălarilor mai în jos lîngă prăvălia popii lui Moise de la sventi Nicolae. Și acea prăvălie o am dat-o eu locul ei cît ține și alte prăvălii pînă în zidul domnesc. Și o am vindut-o de a mea bună voie, de nimeni silită sau asuprită, și cu știrea tuturor vecinilor și din sus și din jos, drept bani gata taleri 115, și am luat acești bani eu de la dumnealui, toți odată grămadă, în mîinile meale. Și i-am dat acea numită mai sus prăvălie ca să fie dumisale stătătoare, să stăpînească sănătos, cu pace, neavînd nici un fealiu de pricină de către tot neamul nostru, dumnealui și coconii dumnealui și tot neamul dumnealui.

Iar cine s-ar scula asupra dumnealor cu vreo gilceavă și făcîndu-le vreo supărare să aib eu a răspunde pentru că acea prăvălie iaste a mea din zestrele mele și acum ajungînd la datoric și neputînd ca să o stăpînesc o am vindut-o dumisale de a mea bună voie.

Și cînd am făcut acest al nostru adevărat zăpis la mîna dumisale au fost mulți oameni și preoți care mai jos să vor iscăli, anume martori.

Drept aceia am întărit și eu cu iscălitura mea puind și degetul în loc de pecete, mai jos, ca să să crează.

Dichemvrie 12, leat 7254 [1745].

Eu Dumitra vînzătoare
Popa Moisi, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—8.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1746 martie 8. [București].

Constantin Nicolae Mavrocordat scutește pe preoții, dascălii și grămăticii de la biserica Domnească de a plăti vinăriciu, așa cum au fost scutiți și în trecut și cum se vede în hrisoavele domnești ce au prezentat. (Original).

Milostive doamne să fii măria ta sănătos întru luminat scaun[ul] mării tale, întru mulți și fericiți ani. Ne rugăm doamne milii și bunătății mării tale, că vei ști măria ta că noi niciodată dajnici n-am fost; acum milostive doamne vei ști măria ta că dumnealor boicrii vinăriceri ne supără ca să plătim vinărici de la cîte o viișoară ce avem. Ci ne rugăm doamne milii și bunătății tale ca să te milostivești măria ta cu noi, cum și alți domni, ca să nu fim dajnici, și ce va fi mila mării tale.

Robi și rugători de luminată sănătate[a] mării tale, preoți, i dascălii, i grămăticii de la bisericile mării tale de jos și de sus.

[rezoluția]:

Io Costandin Nicolae voevod milostiiu bojiu i gospodar zemli Vlahiscoe. După cum au găsit cu cale dumnealor veliți boicri, boicrilor vinăriceri așa să urmați.

Tolico pisah gospodstvo-mi.

Martie 8, 7254 [1746].

De vreme ce preoții de la bisericile domnești, de la cea de jos și de la cea de sus și grămăticii n-au dat vinărici niciodată, avînd și hrisoave domnești de scuteală, găsim cu cale și acum ca să aibă pace de cătră vinăriceri, nemai făcîndu-le boierii vinăriceri nici o supărare de vinărici.

Accasta scriem.

Martie 8, 7254 [1746].

vel logofăt

vel clucer

vel comis

procit vel logofăt

trecută de Bunca logofăt

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—9.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1746 aprilie 12. București.

Neguțătorul Grigorie Grozea vinde mitropolitului Neofit două prăvălii și un loc sterp de prăvălie, în Ulița Baraților, pentru 120 taleri noi. (Original).

Adecă eu Gligorie Groze cupețul ot București, dat-am zăpisul meu la mîna prea sfințitului părintelui mitropolitului, chirio chir Neofit. Precum să să știe că i-am vîndut sfinții sale 2 prăvălii, i un loc sterp de prăvălie, drept bani gata, taleri 120 noi, adecă o sută douăzeci. Și am luat acești bani toți deplin în mîna mea. Care prăvălii sînt în Ulița Băraților, care prăvălii și loc să înjugă eu prăvăliile sfintei Mitropolii, care prăvălii sînt vîndute iar de mine răposatului părintelui mitropolit Ștefan. Care aceste prăvălii de le vînz îmi sînt și mie date de danie de [la] cumnatul meu Costandin sin jupîn Maxim mîrgelaru, iar locul iaste cumpărat de mine de la o jupîneasă Sofiica, dupre cum arată zăpisul ei.

Deci ieu neavînd putere ca să le mai prefac, hîind și prăvăliile vechi și stricate, le-am vîndut iar sfintii Mitropolii, dupre cum mai sus s-au zis. Deci de acum înainte să aibă a le stăpîni sfînta mănăstire Mitropolie (*sic*) cu bună pace și de către mine și de către copilele mele, pentru căci le-am vîndut hîind ieu dator și hîind zălogite haine și alte sculișoare ale copilelor care sînt mai trebuincioase decît prăvăliile, ei cu banii aceștia să aibă a răscumpăra acele zăloage.

Drept aceia să aibă a stăpîni sfînta mănăstire cu bună pace și fără de nici o grijă. Și prăvăliile sînt cu locul latul stînjeni 7 *pol* și lungul dupre cum vin podurile, cade din pod pînă în pod; însă locul jumătate a prăvăliilor ce s-au vîndut mai înainte și jumătate al prăvăliilor ce să vînd acum. Și cînd am vîndut foat-au cu știrea tuturor vecinilor și din jos și din sus, numai mai căzîndu-se sfintii Mitropolii să le ia, hîind tot un pămînt cu prăvăliile Mitropolii le-au luat iar părintele vlădica.

Și pentru mai adevărată credință s-au iscălit și alte mărturii de cinste.

Și am scris și ieu zăpisul cu mîna mea și l-am întărit și cu iscălitura mea, ca să să crează.

Aprilie 12 zile, leat 7254 [1746].

Eu Safta, fata jupînului Gligore, vînzătoare

Grigorie Groze, vînzător

Eu Stanca, fata jupînului Gligore, vînzătoare

Costandin *biv vel* logofăt, mărturie

(*indescifrabil*) *biv vel* capitan za dărăbanți, martor

Ștefan Văcărescu *vel* comis, mărturie

Barbu Văcărescu *vel* logofăt, mărturie

Panaghioțis fost mare sameș, martor (*semnătură grecească*)

Alexandru Duca fost mare sârdar, martor (*semnătură grecească*)

Costandin Florescu *biv vel* pitar, martor

Pirvu Cantacuzino *biv vel* clucer [za] arie

trecut la condică de Gheorghe logofăt

[întărirea domnească]:

Io Costandin Nicolae voevod bojiu milostiu gospodar zemli Vlahiscoe.

Accastă vânzare de prăvălii ce s-arată într-acest zăpis, care s-au făcut de cupețul Grigorie Grozea sfintei și dumnezeceștii Mitropolii, o am întărit și domniia mea ca să să păzească nestremutată.

Tolico pisah goopodstvo-mi

Aprilie 20 *dni*, leat 7254 [1746].

Io Costandin voevoda [m. p.]

Barbu Văcărescu *vel* logofăt *procitenomu*

scris și trecut de Gheorghe logofăt

[*pe verso*]:

Trei prăvălii cu locul ce sînt în uliță despre podul Băraților, care le-au cum-părat sfinția sa părintele mitropolitul chir Neofit de la Grigorie Grozea cupetului. Care aceste prăvălii sînt tot într-un loc cu prăvăliile ce le-au cumpărat sfințul mitropolit răposatul Ștefan mitropolit.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVIII—9.

Original, în bună stare, hîrtie cerată, cu filigran; interesante semnături grecești indescifrabile, frumoasă pecete inelară a domnului, octogonală, în tuș roșu.

290

1746 mai 30. [București].

Grigorie Greceanu mare ban scrie episcopului de Buzău că dacă vrea să facă han în jurul bisericii Sf. Dumitru, îi vinde casa și locul ce are. (Original).

Cinstite și de dumnezeu iubitoriule și al meu duhovnicescu părinte, sfinția ta părinte episcoape al sfintei episcopii Buzeu, chirie chir Methodie, cu plecă-ciune închinându-mă sărut cinstită dreapta sfinției tale, p[u]r[u]rea rugănd pă milostivul dumnezeu ca să ție și să păzească pă sfinția ta, cu întreagă sănătate și cu spăsenie sufletească.

Cu plecata-mi scrisoare înștiințaz pă sfinția ta că am înțales că sfinția ta vei să faci han aici la sti Dimitrie și vei să bagi și casele sfinții tale în han și locul bisericii căt iaste. La care de vei face sfinția ta han aici, pă mine mă închizi și nu-mi dă mânia să șaz închis așa. Numai sfinția ta de vreamă ce vei să faci sfinția ta han aici trebuie să cumperi și locul meu cu casă cu tot, că ieu îl dau, că a sădea închis de toate părțile nu-mi dă mânia. Ci de aceasta înștiințaz pă sfinția ta să-mi trimiți sfinția ta răspunsul la un feal, să știu, că cum zic sfinției tale mie nu-mi dă mânia a șădea închis așa. Ci sfinția ta îmi trimite răspuns.

De aceasta înștiințaz pă sfinția ta; și iar pre milostivul dumnezeu rog ca să ție și să păzească pe sfinția ta cu fericită sănătate și cu spăsenie sufletească.

Mai 30 *dni*, leat 7254 [1746].

Al sfinției tale plecat și ca un fiu duhovnicesc

Grigorie Grece[anu] *vel* ban

[*adresa pe verso*]:

Cinstitului și de dumnezeu iubitoriu și al mieu duhovnicesc părinte, sfinției sale părintelui episcopului de la sfânta episcopie Buzăul, chiriu chir Methodie, cu cvlavie și cu plecăciune să să dea, la Buzău

[*pe aceeași parte episcopul înseamnă*]:

Pentru locu de lângă sfete Dimitrie, de la ban Greceanu.

Academia R.P.R., CXXVII—122.

Original, stare perfectă, hirtic cu filigran; frumoasă pecete în ceară neagră.

291

1746 iunie 26. [București].

Neagoe Gorgăneanul cu soția sa Ioana vînd lui Constantin tuiungiul și soției sale Nedelii o casă în mahalaua Popescului, la vale de Jitnița domnească, pentru 60 taleri. (Original).

Adecă eu Neagoe Gorgăneanul împreună cu soția mea anume Ioana dat-am zăpisul nostru la mîna dumnealui Costandin tuiungiul, i a soții dumnealui Nedelii, precum să să știe că avînd eu o casă a mea aici în mahalaua Popescului, la vale după Jitnița domnească, alătura den sus cu casele dumneaci jupînesii Voicăi, i pe den jos alătura cu casa dumnealui Călin logofăt, însă de la Jitnița domnească la vale, drept bani gata taleri șazeci noi.

Și am luat acești bani toți deplin în mîna mea, însă casa cu tot locul ei după cum să văd semnele prin mijloc, fiind loc domnesc. Ci să aibă dumnealui a stăpîni cu bună pace de către mine și de către tot neamul mieu, că am vîndut eu de a mea bună voe, fiind cu știrea preoților din mahala și a vecinilor den sus și den jos.

Și pentru credință mi-am pus numele și degetul mai jos, împreună cu preoți și mahalagii mai jos, ca să să crează.

Iunie 26 *dni*, leat 7254 [1746].

† Eu Neagoe Gorgăneanul, împreună cu soția mea anume Ioana, vînzător

† Eu Radul Gorgăneanul, frate lui Neagoe, împreună cu soția mea Mariia Popa Mănăilă prot.[opop], martor

Popa Andronic, martor, *ispisah*

Eu Voislav tăslar, martor

Eu Stanciul masalagiu, martor

Eu Stanciul cafegiul ot mahalaua lui Sf. Gheorghe, martor

[pe verso]:

Zapisul casii ce am cumpărat de la Neagul Gorgăneanul ot mahalaua Popescului.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCII—1.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; primele două semnături sînt întărite prin punere de deget.

292

1746 septembrie 16. [București].

Constantin Nicolae Mavrocordat dă voie preoților de la bisericile domnești din sus și din jos ca să scrie și să adune tot vinăriciul din dealurile cu vii ale județului Ilfov și Vlașca, așa cum le-a fost îngăduit și înainte vreme. (Original).

Milostiu bojiu Io Costandin Nicolae voevod i gospodar zemli Vlahiscoe davat gospodstva-mi sie povelanie gospodstvo-mi milostiviei sale preotului popei Radului eclisiarhul bisearicilor domnești și celorlalți preoți domnești de la biserica de jos și de sus ca să aibă volnicie, cu cartea domnii mcale, să scrie tot vinăriciul din dealurile cu viile din sud Elhov i Vlașca, de unde avea obiceiul mai nainte de lua preoții domnești vinărici.

Și să-și ia vinăriciul după obiceiai precum îl lua mai nainte vreme, însă din zece veadre o vadră, și vadra domnească să o plătească cu bani 40, afară din vcliiții boiari cu boerii sau fără boerii, și din mănăstirile ceale mari cu metoașele lor și jupîncasele ceale mari sărace, și afară din boerinași mazili, i neguțători, i logofeți za Divan. Însă logofeții za Divan să [să] scutească pe cît scrie foaia pecetluită a visterii, iar ceialalți să dea cu toți ciți vor avea vii în dealurile ce lua preoții mai nainte.

Și să aibă a lua poclonul de la tot omul care plătește vinărici. Însă de la cei ce vor face numai zece vedre pînă la 120 de veadre să ia de vadră cîte un ban, iar alt nimic. Iar de la 120 veadre în sus, de ar face cît de mult, să ia de tot numele cîte taleri 1, iar altceva nimic; iar pe care i-ar găsi cu vinuri ascunse făcînd meșteșuguri, a nu-și plăti vinăriciul după obiceiai, să aibă a le lua vinăriciul îndoit, și mîna[?] de popi, de diaconi, i slujitori, po bani 300, iar de la birnic po bani 66.

Așijderea pentru unii din cei ce nu dau vinărici. De să va ispiti cineva dintr-aceștia a face niscareva vinuri, de ale celor ce plătesc vinărici, că sînt ale lor ca să [să] scutească, dăm domnia mea volnicie mai sus zișilor preoți de la cel dajnic să ia vinăriciul îndoit, căci și acela să chieamă că au ascuns, iar de la cel ce cu numele lui au vrut să scutească vinăriciul celui dajnic să ia și de la acela vinăriciul deplin, după tot vinul cît va avea, tocma ca de la cel ce plătește.

Preoții domnești dară să aibă a-și căuta slujba și să-și ia toate după cum mai sus s-au zis, iar mai mult a lua sau a face năpastă afară din dreptul ce va fi nicidecum să nu cuteaze a lua, că înțelegînd domnia mea că n-ar fi urmat poruncii domnii mele și ar lua mai mult un ban măcar, și de nu vor mîncea pînă la un grăuț de orz sau pînă la un paiu de fin sau pînă la un ou cu bani, au ar lua mai mult un ban din cît scrie într-această carte a domnii mele, au vor încărea cu o oacă de vin pe cineva, bine să știe că cu întoarcere înzecită vor plăti.

Acest vinărici al preoților domnești ce avea obiceiul de-și strîngea ei vinăriciul, fiind în trezuităni luat pe seama domnească, acum iarăși l-am dat domnia mea pe seama lor ca să și-l strîngă ei, iar celor ce l-au cumpărat estimp de la divan li să va ținea în seamă banii la cămara domnii mele.

Ci dară așa să fie după zisa domnii mele.

I is.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi

Septemvrie 16 dni, 7255 [1746].

Io Costandin Nicolae voevod [m.p.]

prociit vel logofăt

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—10.

Original, stare bună, hîrtie avînd în filigran un porumbel, pecete inelură domnească, octogonală, în chinovar; pe verso o însemnare grecească. Copie la Academia R.P.R., ms. 403, f. 56v—57.

293

1747 aprilie 26. [București].

Mitropolitul Neofit dă carte de blestem asupra unor mahalagii pentru niște case de lîngă schitul Ananiei ce sînt ale Mitropolii și care se aflau în stăpînirea ilegală a unui frate de-al căpitanului Mitrea. (Original).

Neofit milostieiu bojieiu arhiepiscop i mitropolit zemli Ungrovlahiscoe.

Scriem cartea smereniei noastre vouă mahalagiilor, i împrejureanilor de pre lîngă casa unde au șezut Mitrea căpitan, i vouă preoților din mahala. Către aceasta vă facem în știre, pentru că vrând răposatul vlădica Daniil să aducă o fântână din livade, aice supt Mitropolie, și găsindu-se meșter fîntinar, un Matei unгурul, s-au fost tocmît cu frățiia și i-au dat pînă în 7 pungi de bani. Și au mîncat banii toți și nici un lucrul n-au făcut. Care neavînd ce să-i ia pentru acei bani, i-au fost luat niște case, ce sînt lîngă schitu Ananiei.

Și în urmă s-au fost rugat un căpitan Mitrea ce-au fost nepot vlădicăi Daniil, de le-au cerut să șază într-insele, iar nu i le-au vîndut sau să i le fie dăruit. Și el s-au nădit de case și acum frate-său le-au dat zeastre featei căpi-

tanului Mitrei și au călcat locul și casele Mitropoliei și le-au îngrădit cu gard. Pentru care el zice cum că n-au fost accaste case făcute de Matei ungurul ci le-au făcut Mitrea căpitan. Ci pentru ca să spuneți voi tot adevărul în frica lui dumnezeu, ale cui au fost accaste case, iată că v-am făcut accastă carte cu mare blestem și cu groaznică afurisenie asupra voastră.

Deci, dară, de veți mărturisi voi, cu toți, adevărul în frica lui dumnezeu ale cui au fost casele accastea, ale lui Matei ungurul, au ale Mitrei căpitan, și ori în ce chip veți ști și veți mărturisi; și rămas-au Matei ungurul acei bani datori Mitropoliei. Și să vă iscăliți din dosul cărții cine ce veți mărturisi. Și de va fi așa să fie ertați și blagosloviți, iar de nu veți mărturisi adevărul în frica lui dumnezeu precum veți ști și veți fi auzit, ci de veți tăgădui, și de va fi așa, să fiți procleți, afurisiți de domnul nostru Isus Hristos și de 318 sfinți părinți din Nicheia și de toate sfintele săboară. Așijderea și de zmerenia noastră: herul, pietrile să să răsipească și să să topească, iar trupurile voastre dupre moarte să rămie întregi și nedezlegate; să să desfacă pământul și să vă înghiță de vii ca pre Daton și Aviron; să moșteniți bubele lui Gheozi, să vă lovească cutremurul lui Cain; și pînă nu veți spune adevărul, ertațiune nu veți lua.

Accasta vă scriem.

Aprilie 26 zile, leat 7255 [1747].

Neofit al Ungrovlahiei

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—17.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

294

1747 august 25. București.

Maria, văduva fostului mare paharnic Constantin Costin, împreună cu fiul ei Iosif mare comis vînd lui Dumitrașcu Racoviță, fost mare medelnicer, casele lor aflate în mahalaua Prundului. (Original).

† Eu Maria conteasa, împreună cu fiul meu Iosif *vel* comis, adevărim cu acest zapis al nostru la mîna dunnealui Dumitrașco Racoviță *biv vel* medelnicer cum să să știe că i-am vîndut casele noastre de aci din București, din mahalaua Prundului, cu tot locul care au fost al dunnealui conte Ferate (Feratie) dăruit de răposat măriia sa Costandin Vodă Brîncovean. Și acel loc ni l-au dat numitul mai sus conte Ferate nouă danie. Care loc iaste din păriul Dîmboviții din Podul lui Haidăm pînă în locul răposatului soțului meu Costandin Costin *biv vel* paharnic. Și i-am mai vîndut și din locu mai sus numitului meu soț stînjeni 17 în lat, iar în lung din podul uliții ce trece pe la poarta caselor pînă în pîrău Dîmboviții, care acest loc iaste dat danie mai sus numitului fie-meu Iosif *vel* comis de răposatul soția mea; în bani gata taleri 2250.

Și am luat toți acești bani deplin în mâinele noastre, deci să aibă dumnealui și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, să stăpînească aceste case cu tot locul lor, cît scrie mai sus, cu bună pace de cătră noi și de cătră tot neamul meu. Pentru că noi, de a noastră bună voe, i-am vîndut dumnealui casele cu loc, în divan, pen[prin] știrea dumnealor tuturor vecinilor boiari carii mai jos să vor iscăli mărturii. Și pentru mai adevărată credință am întărit zapisul cu iscăliturile și cu pecețile noastre.

August 25 dni, leat 7255 [1747].

× Maria Cotesa (*sic*).
Iosif Calnoc *vel* comis
Costandin Dudescu *vel* vornic, mărturie
Barbu Văcărescul *vel* logofăt, mărturie
G. Greceanu *vel* ban, mărturie
Ștefan Văcărescu *vel* stolnic
Pîrvu Cantacuzino *vel* medelnicer, mărturie
Nicolae Dudescu *vel* (*indescifrabil*), martor
(*urmează o iscălitură indescifrabilă*)

Academia R.P.R.. CXCVIII—78.

Original, hirtie, puțin pătat din cauza umezelii; frumoase și interesante peceți, în tuș negru.

1747 decembrie 15. București.

Ilinca, soția răposatului Constantin Crețul, vinde lui Canache, fost mare șetrar, niște case cu toate acareturile dimprejur și foisor pe apa Dimboviței, lângă baia cea veche, pentru 700 taleri. (Original).

Al Ungrovlahiei Neofit adeverez.

† Adică eu Ilinca, soția răposatului dumnealui Costandin Crețul, dat-am acest adevărat al meu zapis la cinstită mina dumnealui Canache *biv vel* șătrar, i a jupîneasii dumnealui Marioarii, ca să le fie dumnealor de bună credință.

Pentru că avînd eu niște case aicea în București, lângă baia cea veche, care case le-a cumpărat soția [soțul] mea, ce s-au zis mai sus, de la Ștefan logofăt *ot* Mitropolie și făcîndu-le eu vînzătoare le-am vîndut dumnealor, în bani gata taleri 700, cu pămîntul și toate namestiile casii ce sînt împrejur[ul] ei, adică cu pivniță, cu cuhnic, cu grajd, cu grădină, cu un foisor ce iaste pe apa Dimboviții. Deci să aibă dumnealor și coconii dumnealor cîți dumnezeu le va dărui, nepoți, strănepoți, a le stăpîni cu bună pace de către tot neamul meu și al soției mele.

Și le-am vîndut de a mea bună voe, nesilită de nimenea, și cu știrea tuturor rudelor noastre ce să trag despre soția mea și despre mine, dîndu-le dumnealor

și șapte zapise vechi de cumpărătoreea acestor case, iar de să va mai găsi vreun zapis în urmă să nu fie de nici o treabă.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos puindu-mi și pecetea mai jos, ca să să crează.

Dichemvrie 15, 7256 [1747].

Elina soția răposatului Costandin Crețul

Safta fiica răposatului Costandin Crețul

Ioan Trapezuntul, adeverez

Ioan Clumasis, socrul răp[osatului] Costandin Crețul, adeverez

Costandin adeverez cele de mai sus

(urmează câteva semnături grecești indescifrabile)

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—6.

Original, în bună stare; câteva peceți inelare interesante.

296

1748 iunie 22. București.

Grigorie Ghica voievod hotărăște ca biserica Sf. Elefterie, făcută din averea lui Constantin feciorul lui Maxim cupeșul, să nu fie închinată la nici o mănăstire, ci să fie metoh al Mitropoliei. (Original).

Milostiiu bojiei Io Grigorie Ghica voevod i gospodar zemli Ungrovlahischii.

Oblăduitorii cărora li să încredințează țări și eparhii, suptu stăpânire creștinească, datorie au a avea în grijă pentru ceale ce ar înțelege și ar cunoaște a fi dă folosul acei patrii ca să le orânduiască și să le întărească spre folos. Deci și domnia mea învrednicindu-ne domnul dumnezeu cu domnia dă al doilea rând, în strămoșăscul nostru scaun al Țării Rumânești și dă vreme ce sfinția sa părintele mitropolitul țării, chir Neofit, ne-a arătat cum că în trecuți ani fiindu un neguțătoriu pământeanu anume Costandin *sin* Maxim și neavând copii, încă până au fost cu viață ș-au fost făcut diată, orânduindu neamului ce să li să dea. Și lăsând epitrop pă toată moștenirea lui pă Panait și Andreiu unchii lui, orânduind în diiată ca să să facă și o biserică dă piatră aicea în București unde va socoti sfinția sa părintele mitropolitu țării, chir Ștefan, cu toate câte tribuese bisericii. Lăsându și danic acei biserici pentru chiverniseală, dupre cum în diiată arată pre largu.

Deci rămăindu acești mai sus numiți, Panait și Andrei, epitropi să poarte grija la toate, lăsându în diiată ca să fie mitropolitul țării întru toate socotitor și luitor dă seama epitropilor. Deci în urmă după moartea lui Costandin *sin* Maxim s-au fost sculat Grigorie Grozea, cumnatu lui Costandin Maxim, cu

gălceavă asupra lui Panait i Andreiu episcopii, zicând că ar fi făcut diata după voia și pohta lor, nefiind elu față și pentru căci nu l-au pus și pă dânsul episcop, fiindu rudă mai dă aproape și bănuindu mai mult că nu vor face nici vor urma cele ce au lăsatu și au hotărât mortul în diată. Pentru care ei având multă pricină între dânsii, pă vremea întru înția domnie a domniei mele aicea în Țara Rumânească, a fost venit cu toți la divan înaintea domniei mele și stându cu tăți față la divan, domnia mea am fost pus dă s-au fost cititu diata.

Și luind seama dă toate ceale lăstate și orânduite, așa am fost adăvărat și am fost cunoscut domnia mea, că diata iaste făcută după lege și după pravilă, ci să fie nestrămutată. Iar pentru bănuiala ce arăta că nu vor urma acei episcopii a face și a împlini ceale orânduite din diată, domnia mea așa am fost socotit cu dreptate, că fiind și Grigorie Grozea încă mai dă aproape rudenie, să fie și elu episcop și întocmai purtătoriu dă grijă pe dăplin împreună cu Panait și Andrei, păzindu toate câte sânt scrise și așazate în diata acelu mort. Și să nu fie volnic vreunii dintru dânsii să facă cevași osebit dă ceilalți, ci veri ce ar fi să mișce și să facă, cu toți dinpreună să facă, ori dă ar fi să ia, ori dă ar fi să dea.

Și pă această așazare le-am fost dat și cartea domniei mele dă episcopie, așazând și orânduind domnia mea și pă sfinția sa părintele mitropolitu țării, chir Ștefan, să fie asupra lor mai mare socotitor și luitor dă seamă pentru toate ale acelu mort, duple cum și elu în diată lăscă și orânduise și mai vartos primind și ei a fi sfinția sa mai mare socotitoriu asupra a toate ceale orânduite. Și orice ar face sfinția sa să fie bine făcut și ei să nu facă nimic fără dă știrea sfinții sale.

Iar în urma acestui așazămînt ce am fost făcut domnia mea netrecând multă vreme la mijloc și învrăjbindu-să episcopii aceștea, neputându-să învoi între dânsii, căutându fieștecarele cu viclenie ca să înșale unul pă altul și să răpștească și să ia dă ale mortului ceale ce socotia că vor fi dă folosul lor. Și dându Grigorie Grozea într-acea vreme jalbă la domnia mea pentru aceștea, la care domnia mea pentru ca să adăvărâmu dă sânt acele ce au jăluitu adăvurate, i-am fost orânduind la sfinția sa părintele mitropolitu ca să cerceteze și să ia seama.

Și adăvărându sfinția sa că vrajba și gălceava iera între dânsii pentru căci nu să putea învoi, neingăduind unul pă altul ca să facă duple cum vrea fieștecarele, dă vreme că ei silca ca să înșale unul pă altul și să ia ce-i va fi voia dintr-ale mortului.

Și după această adeverință înștiințându-ne sfinția sa părintele mitropolitu și văzând domnia mea că dă vreme ce au intrat vrajba și neînvoirea între dânsii, nici un fel dă purtare de grijă nu vor avea dă ceale ce au orânduind mortul ca să facă dăsavârșit. Ci fieștecarele va sili în tot chipul ca să răpuștească ce va putea și să ia pentru treaba lui. Pentru care am fost socotit domnia

mea ca să nu rămăe jos pomenirile și hotărârile mortului și ca să să împlinescă toate ceale orânduite duple cum au hotărât mortul prin diiată, am fost socotit pentru ceale ce au lăsat mortul în diiată episcopilor acestora să și le ia toate pă dăplin; și luindu-și-le, i-am fost lipsit domnia mea din episcopie. Nici un fel dă amestec să nu mai aibă cu ale mortului.

Și am fost așăzat domnia mea episcop dășăvărșit și luitoriu dă seamă și purtătoriu dă grijă la toate ce ar fi ale mortului pă sfinția sa părintele mitropolitu țării, chir Ștefan, duple cum și mortul au fost lăsat prin diiată, ca sfinția sa să fie mai mare socotitoriu și luitoriu dă seamă întru toate. Și i-am fost datu în seama sfinții sale toate ale mortului, mișcătoare și nemișcătoare, luind în seama și zaptul sfinții sale, hotărând ca după cum au orânduuit mortul în diiată, sfinția sa să aibă a lua și a da și a face.

Numai au fost socotitu sfinția sa ca să aibă un ajutoriu la acestea pă cinevași din rudeniile mortului carele ar ști toate ce pă unde să află. Și au fost alesu sfinția sa pă Andreiu unchiul mortului a fi dă treaba aceasta. Și pohtindu-ne sfinția sa, i l-am fost dat pentru ajutoriu sfinții sale, ca să caute ceale ce ar fi trebuință duple cum i-ar porunci sfinția sa. Și așa l-am fost orânduuitu supt ascultarea sfinții sale, să aibă a-și da seama la sfinția sa dă toate. Iar elu nimic să nu să amestice la ale mortului, fără dă știrea și porunca sfinții sale. Pentru care toate acestea am fost dat sfinții sale părintelui mitropolitului cartea domnii meale dă acea episcopie.

Iar după petrecania sfinții sale mitropolitului Ștefan, încredințându-să de la dumnezeu păstoriu mitropolit al Ungrovlahii și făcându-să sfinția sa părintele chir Neofit și urmându sfinția sa acei orândueli ce am fost făcutu domnia mea, a fi mitropolitu țării episcop pă ale acelu răposat Costandin *sin* Maxin, au luat și sfinția sa supt grija sfinții sale acea episcopie. Și așa păzindu-să această orânduială și urmându-să după așăzământul mortului ce au lăsat în diiată ca să să facă biserică dă piatră dintru ale acelu mort, Costandin *sin* Maxin, s-au și făcut aicea în București pă moșăia sfinții Mitropolii acea biserică dă piatră. Unde și hramu bisericii să cinstește și să prăznuiaște sfântul sfeșteno mucenicu Eleftherie și sfântu marele mucenicu Gheorghe, duple cum mortul au fost lăsat cu sufletul lui; dându-i-să bisericii ceale ce i-au orânduitu și i-au lăsat mortul în diiată: doao rânduri dă odăjdii, cădelniță dă argintu, discopoter dă argint, candelu dă argint, cărțile căte tribuesc. Dându-i-să danie aceștii biserică pentru chiverniseala ei zece pogoane de vie în dealul Sărbenilor, cu pământul lor, din via care au fost lăsat și episcopilor; și o prăvălie dă mărgelărie în care are și sfânta Mitropolie locul jumătate. Și cu venitul aceștii vie și cu chiria prăvălii să aibă a chivernisi biserică: dă ceară, dă untu-dălemn, peste an.

Mai scriind și orânduind mortul în diiată ca în zioa dă hramu bisericii și a doao zi să slujească arhiereu liturghie cu parastas și să să dea taleri 12 osteneala arhierilor și la parastas făclii dă ceară oca 8; și cu taleri

12 să înbrace săraci, cheltuindu și la bucate pentru săraci taleri 18, i vin vedre 50.

Și iar au fost mai lăsat mortul în diată o prăvălie dă mătăsărie, cu taraba du peste uliță, cu locul ei. Și din chiria acei prăvălii să i să facă în toți anii mortului parastas cu taleri doisprezece.

Deci pentru ca să să păzească toate acestea, după această orânduială ce au lăsat mortul în diată, socotit-am domnia mea că a nu fi închinată această biserică la vreo mănăstire mare, ca să aibă grija a să face și a să păzi acea orânduială.

Și dă vreme că dintr-untăiaș dată, după cum am fost orânduit domnia mea, întru întâia domnie a domnii meale aicea în Țara Rumânească, epitrop pe sfinția sa părintele mitropolitu țării și după acea orânduială am cunoscut domnia mea acum că s-au păzit și s-au făcut sfânta aceia biserică după cum au fost orânduit mortul în diată, socotit-am domnia mea și acum, pentru mai bună întemeiere, ca să să păzească pururea acest așăzământu și am orânduit acea biserică să fie metoh al sfintii Mitropolii, cu toate ale ei câte sânt afirosite, ca sfinția sa mitropolitu țării să aibă acea purtare de grijă, ca să să păzească toată orânduiala aceasta ce scriem mai susu, neștrămutată, să nu să strice pomenirile acelu ctitor.

Deci și sfinția sa părintele mitropolitul, pururea să aibă în grijă, să nu să strice, sau să să părăsească aceale orândueli care mortul ctitoriuu acci sfinte bisericii au orânduit și au lăsatu. Ci să să ție și să să păzească neștrămutat, ca să fie pomenirea dășăvărșitu.

Și am întăritu hrisovul acesta cu toții cinstiții veliți boiari ai divanului domnii meale: pan Costandin Dudescu *vel* ban, pan Grigorașco Crecean *vel* vistier, pan Costandin Crețulescu *vel* epucuar, pan Ștefan Văcărescu *vel* ducce, pan Ianache Hrisosculeu *vel* postelnic, pan Toma Gulianu *vel* paharnic, pan Matei Roset *vel* stolnic, pan Grigorașco Ghica *vel* comis, pan Nicolache *vel* medelnicer, pan Ianache Raslea[?] *vel* sluger.

Și ispravnic Costandin (*loc liber*) vtori logofăt; scriindu-să hrisovul acesta dă Dimitrache logofăt za taină.

7256 [1748] iunie 22.

Io Grigorie Ghica voevoda [m. p.]

✕ Costandin Brâncoveanu *vel* logofăt *prociteanomu*

[pe verso]:

Hrisov al lui Grigorie Ghica II voevod, pentru schit Sf. Eletherie când l-au făcut.

Academia R.P.R.. XIV—11.

Original, stare foarte bună, format mare, hirtie cerată; frumoase pecetea și semnătura marelui logofăt Const. Brâncoveanu.

1748 octombrie 5. București.

Păuna, soția lui Călin din mahalaua Popescului, trecînd la călugărie, face danie Mitropoliei două perechi de case din acea mahala situate peste drum de Jitnița domnească. (Original).

Adecă eu Păuna denpreună cu bărbatul meu Călin, den mahalaua Popescului, dat-am accastă a noastră adevărată și credincioasă carte la prea cinstita blagoslovitoarea dreapta sfinții sale părintelui mitropolitului țării, chir Neofit, și la sfînta Mitropolie. Pentru că ajungînd la vreama de bătrînețe și văzînd că de la deșarta lume n-avem nici un folos și nerămîndu-mi nici un copil, cu roaba lui dumnezeu Păuna, den bună voința inemii meale, am pus nădejdea și cugetul meu spre dumnezeu ca să-mi dobîndesc mîntuirea sufletului meu și pohtînd cinul călugării, m-am învoit cu bărbatul meu și am venit la sfîntia sa părintele mitropolitul de mi-au dat blagoslovenie de călugărie. Deci și noi, pentru pomenirea sufletelor noastre și ale părinților noștri, avînd două perechi de case într-această mahala, pă loc domnesc, lîngă Jăcnița domnească, peste drum, le-am dat danie Sfintei Mitropolii, ca să le aibă întru stăpînire, și nouă să ne fie vecinică pomenire, scriindu-ni și numele la pomelnicul cel mare. Care aceste case sînt făcute den munca și den strădania noastră; și cu bună voia noastră le-am dat danie dînd denpreună cu această carte și un zapis vechiu pentru casa cea veche după pivniță. Drept accia pentru mai bună întărire ne-am iscălit numele și ne-am pus peceteile mai jos, ca să să crează, fiind și alte mărturii de față care mai jos să vor numi iscăliturile.

Mesîța octomvrie 5 dni, 7257 [1748].

† Eu Călin

† Eu Păuna ce au fost soție lui Călin

Al Mirelor Grigorie, martor (*semnătură grecească*)

Popa Mănăilă protopop al Bucureștilor, martor

Costan logofăt, martor

Procopie logofăt, mărturie

Și am scris cu Neacșul, logofătul Mitropoliei,
cu învățătura dumnealor.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCII—2.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, pecete inelară.

1748 decembrie 2. [București].

Dragomir împreună cu soția sa Conda vînd mitropolitului Neofit o casă cu pometul ei în mahalaua schitului Anania, pentru 10 taleri. (Original).

† Adecă eu Dragomir împreună cu soția mea Conda dat-am zăpîsul nostru ca să fie de bună și adevărată credință la cinstita și blagoslovitoarea dreapta sfinției sale prea sfințitului părintelui mitropolitului chiriu chir Neofit al Ungrovlahiei. Precum să știe că avînd noi o casă în mahalaua schitului arhimandritului Ananiei, pă moșia sfintei Mitropolii alătura cu gardul livezii, casa și cu pometul ei cît ține gardul și fiind năpăstuiți de bani, am venit la sfinția sa de ne-am rugat ca să o cumpere.

Și ne-am tocmît de mi-au dat taleri zece și am luat acești bani toți deplin în mîinile noastre. Deci am dat acest zăpîs al nostru ca să aibă a o stăpîni sfinția sa cu bună pace și sfînta Mitropolie de către noi și de către tot neamul nostru, și să fie stătătoare și ohabnică.

Și pentru credință ne-am pus numele și deagetele mai jos, ca să se crează.

Dechemvrie 2 zile, leat 7257 [1748].

† Eu Dragomir

† Eu Conda, vînzător

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—19.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, scriere frumoasă.

1749 ianuarie 17. București.

Grigorie Ghica voievod orînduiește ca supraveghetor peste școala elinească și slavonească din București pe mitropolitul țării, chir Neofit, și hotărăște ce leață să se dea dascălilor. (Copie).

De toți este știut că din cîte lucruri înpodobesc pre om într-această viață trupească, învățătura este mai aleasă și mai naltă, pentru aceea este și mai lăudată de ceia ce au numele înțelepciunii, cei de afară, adică cei elinești și acei bisericești. Și cu multe cununi de laudă să încurunează, încît și Pavel cel înălțat pînă la ceruri la a treia orînduială o pune, socotînd numărul darurilor care s-au dat oamenilor de la dumnezeu și zicînd că pre unii i-au pus dumnezeu întii apostoli, al doilea proroci, al treilea învățatori. Mărirea acestia vrînd să o arate și Aristotel filosoful către cel ce l-au întrebat: cu ce să osebește cel învățat de cel ncînvățat, au răspuns cu ceia ce să osibește cei morți din cei vii.

Și, ca să zicem mai în scurt, atîta întrece învățătura pre toate bunătățile cele omenesti, cu cît întrece și sufletul pre trup, că aceasta este podoaba sufletului și trupului, fiind pricină celor patru verhovnice bunătăți, duple înțelepciunea lui Solomon care zice: Aceasta învață curăție și minte și dreptate și bărbăție, de care mai de trebuință nimica nu este întru viață oamenilor. Și de pohtește cineva multă știință, știe cele trecute și cele ce vor să

fie, le sămăuiaște, știe tălmăcirea cuvintelor și dezlegările vorbelor celor ascunse, semne și întâmplări ale vremilor și ale anilor și tuturor este sfeatnic bun.

Pentru aceasta dar și stăpînul nostru Isus însemnînd folosința învățaturii cei către mîntuire, întîi au înțelepsit pre ucenicii lui prin pogorîrea sfîntului duh, apoi i-au trimis la propovăduire, încă și nouă tuturor ne-au poruncit să cercăm dumnezeeștile scripturi, cîți poftesc să afle viața cea nemuritoare.

Deci cum ar putea neștine să cerce dumnezeeștile scripturi, nepedepsindu-se mai nainte cu învățatura. Că dar trebuința și folosul acestui lucru sfînt și de mîntuire știindu-l împărații și domnii cei de demult și avînd și grija supușilor lor, au întărit școale prin multe locuri și orașe ca prin învățatură să le pricinuiască lor bună viețuire cārora urmînd și cei de mai nainte noastră blagocestivi domni și strămoși care au ocîrmuit trebile prea luminatului scaun al aceștia lăudate și de dumnezeu păzită țară și domnia Ungrovlahiei, au întărit două școale: una clinească și alta slovenească. Din care amîndouă sînt de mare folos, nu numai lăcuitoților Țării Rumînești ci și tuturor celor streini care vin pentru dragostea învățaturii.

Deci de vreme ce din voia atotîitorului dumnezeu ni s-au încredințat și nouă iarăși prea înălțatul scaun acesta a prea luminatei domnii a Țării Rumînești și duple puțința noastră întăriți cu darul dumnezeesc, cîrmuim norodul cel de supt mîna noastră, pre lingă alte griji ale noastre, multă purtare de grijă avem și pentru școale. Care vîzîndu-le că sînt cu orînduială nestatornică și fără îndreptare și cunoscînd domnia mea grija didascărilor care au spre a cere și a-și lua plata lor cea rînduită, pentru ca să ușurăm și pre didascăli, cei duple vremi de această grijă turburătoare și zăticnitoare lucrului lor și ca să așezăm cuvîncioasa bună orînduială și stare școalelor. Am socotit a fi cu cale să rînduim asupra lor ispravnic și purtător de grijă vrednic, ca să le poarte lor de grije pentru toate cîte ar avea trebuință și să împartă fieșcăruia din didascăli plata ce i s-ar cădea despre potriua lor.

Drept accia am socotit aceștii purtări de grijă pre prea sfînțitul mitropolitul al Ungrovlahiei, chir Neofit, ca pre unul ce este păstor și părinte duhovnicesc a toată împlinirea cea cu numele lui Hs. care să păstorește de sfinția sa, fiind și cu voia arhierii sale și a tuturor cînștiților și credincioșilor boieri ai domnii mele.

Ci dar hotărîm cu izbrănire, prin hrîsovul domnii mele, ca de acum înainte să aibă arhieria sa purtarea de grijă a școalelor, strîngîndu-i de la preoții țării darea cea duple an, care s-au orînduit lor și din (*loc rupt*) împartă didascărilor simbriile cele tocmită. Din care dascălului celui dintîi al învățăturilor celor filosoficești din școala cea clinească simbria cea duple tocmeală este de fieșcare lună cîte taleri patruzeci și cinci, iar dascălului al doilea de învățăturile gramaticii cîte taleri douăzeci. Iar școalei slovenești la doi dascăli este plata fieșcăruia dascăl de lună po taleri zece, care să fac toată suma banilor într-un an taleri o mie douăzeci. Care bani să aibă purtare de grijă sfinția sa

mitropolitul țării a da pe lună dascălilor din dajdea ce strînge sfinția sa de la preoți și o dă la visteria domnii mele precum s-au zis mai sus, pentru că fiind mai înainte obicei de să da plata dascălilor din visterie; și fiindcă visteria avînd multe trebi și deosebite cheltueli, de multe ori nu le venea rîndul dascălilor a-și lua plata și cîte patru și cinci luni. Și pentru ca să-și ia plata mai cu lesnire, fără de purtare de grije ca să poată să dea învățăturile ucenicilor, fără dă a nu-și împărți gîndul la purtarea de grijă pentru plată.

Am hotărît domnia mea printr-acest cinstit hrisov al domnii mele ca să-și ia dascălii plata pentru învățătură de la sfința sa prea sfințitul mitropolitul țării, din dăjdiile preoților, iar nu de aiurea.

Însă și dascălii să să afle apururea cu purtare de grijă și cu priveghere pentru procopseala ucenicilor la învățatura cărții. A căroră luare de seamă și cercetare am dat domnia mea a să face iarăși de către prea sfințitul mitropolitul țării, fiind lucru sufletesc și al păstorii sfinții sale.

Ci pentru ca să să păzească acest lucru cuviincios și folositor sufletului și vieții creștinești, nestrămutat, s-au întărit hrisovul acesta cu domneasca pecete și cu iscălitura domnii mele și cu toți cinstiții și credincioșii boieri cei mari ai divanului domnii mele: pan Grigorie Greceanul *vel* vornic, i pan Costandin Dudescul *vel* spatar, i pan Ianache Hrisoscolev *vel* ban, i pan Costandin Brîncoveanul *vel* logofăt, i pan Barbul Văcărescul *vel* vistier, i pan Ștefan Văcărescul *vel* clucer, i pan Nicolache *vel* postelnic, i pan Toma Guliano *vel* paharnic, i pan Mihai Fălcoianul *vel* stolnic, i pan Grigorașco Ghica *vel* comis, i pan (*loc liber*) *vel* sluger, i pan Stavru *vel* pitar. Și ispravnic (*loc liber*).

Și s-au scris hrisovul acesta în anul al doilea dintru a doua domnie a domnii mele, aici în orașul scaunului domnii mele în București, de Vasile logofețelu de la visterie.

Academia R.P.R., XLVIII—168.

Copie din prima jumătate a secolului XIX.

300

1749 februarie 20. [București].

Hotărîrea lui Grigorie Ghica voievod dată în pricina de judecată dintre Tănase căpitanul, feciorul lui Athanasie călugărul, cu Marga preoteasa fata Bunei zugravul, pentru un loc de casă de lîngă poarta domnească. (Copie).

Milostiiu Bojiu Io Grigorie Ghica voevod i gospodar zemli Vlahiscoe davat gospodstvo-mi sie povelanie gospodstvo-mi.

La divan, înaintea domnii mele, avut-au judecată de față Tănase căpitan, sin Athanasie călugărul al căruia numele mirenesc au fost Antonie vornicelu,

cu Marga preteasa, fata Bunei zugravul, pentru un loc de casă de la poarta domnească din sus. Zicînd Marga preteasa că i-au împresurat locul acela Athanasie călugărul tată acestui Tănase căpitan, dar zapise sau alte cărți pentru acel loc nu are să arate, fără numai prin carte de blestem cerea să dovedească.

Întrebîndu-se și Tănase căpitan au răspuns zicînd că nici el nu are zapise pentru acel loc, că s-au răpus din vremea răzmiriții, numai așa știe pentru acel loc, că este la mijloc 50 de ani de cînd l-au cumpărat tată-său Athanasie călugărul de la un Nicola portariul Buiucii și de la fâmeia lui Gherghina, și l-au stăpînit tot cu pace. Și încă la leat 7240 [1732], pã vremea întru înția domnie a domnii mele, aici în Țara Rumînească, l-au fost și hotărit acel loc, avînd făcute pivnițe cu case de șezut, făcînd și prăvălii pã lingă uliți, hotărîndu-l cu Vladul logofăt și cu alți boieri și preoți din mahala și alți vecini de prin prejur. Și s-au fost găsit acel loc moșie drcaptă a lui, care după alegerea acelor boieri l-au fost și măsurat. Pentru care au arătat și o carte a domnii mele ce i s-au fost dat atunci, care citindu-să în Divan s-au văzut că adeverează, pã cum că într-acea vreme s-au văzut și zapisele de cumpărătoarea aceluia loc și arătînd și suma stînjeilor locului aceluia. Însă de la locul lui Șerban vornec pînă în podul din jos, care vine de la Hanul lui Șarban Vodă, la măsura din sus stînjei 20, palme (*loc liber*); iar la măsura din jos au găsit stînjei 19, palme (*loc liber*) și în lat la măsura din sus au găsit stînjei 11, și la mijloc stînjei 9, palme 3. Și la măsura din jos, despre Curtea domnească, stînjei 6, palme (*loc liber*).

Și așa răspundea Tănase căpitan cum că au stăpînit tot cu pace. Iar acum s-au sculat această Marga preteasa de zice că are și ea parte într-acel loc, care mai întrebîndu-se la divan, Marga are vreo dovadă să arate pentru acel loc ce-l caută, ea n-au avut alt nimic, ci numai zicea că știe că i l-au împresurat cu stăpînirea, și prin carte de blestem să dovedească. Care zisă [spuse] a ei s-au cunoscut că-i fără de cale și în zadar îi este cererea.

Pentru care pricină tot în anul acesta, la luna lui septemvrie, s-au fost judecat la cinstitul și-neredîntat boieru domnii mele Grigorie Greceanu *vel* dvornic, Athanasie călugărul tată acestui Tănase căpitan cu această Marga preteasa și cu nepotu-său Radul. Și au fost cercetat dumnealui și nici atunci n-au putu dovedi preteasa nimic pentru acel loc, dînd dumnealui și carte de judecată la mîna lui Athanasie călugărul.

Deci și domnia mea cercetînd în divan, cu dreaptă judecată am judecat și am hotărit domnia mea ca să stăpînească Tănase căpitan, *sin* Athanasie călugărul, acel loc cu bună pace de către Marga preteasa și de către nepotu-său Radul, pentru că s-a cunoscut că nu are dreptate Marga preteasa și nepotu-său Radul a căuta nimic la Tănase căpitan.

Drept aceia am dat cartea aceasta a domnii mele, lui Tănase căpitan, ca să stăpînească acel loc cu bună pace.

I is.[pravnic] saam rekeh gospodstvo-mi

Februarie 20, 7257 [1749].

Încredințez că este copie scoasă, din cuvînt în cuvînt, întocmai după cea adevărată carte, iar la suma stînjenilor, unde să vede loc deschis, fiind cartea veche și roasă drept [în] acel loc, nu să poate cunoaște ce slovă au fost între caco și între poedio.

1797, iunie 25.

(*indescifrabil*) clucer

procit vel logofăt

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari. doc. 68.

301

1749 iunie 29. București.

Vornicul Grigorie Greceanu dă carte de judecată în pricina dintre preoții de la biserica Domnească cu Tudoran cojocarul, pentru o prăvălie de pe ulița ce merge la biserica Sf. Gheorghe-Nou. (Copie).

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Io Grigorie Ghica voevod, avut-au judecată înaintea noastră, preoții de la Sfinta biserica Domnească din Curte, cu Tudoran cojocariul, de aicea din București, pentru că avînd biserica un loc aproape de Curtea domnească, pă ulița ce merge la Sf. Gheorghe cel Nou, și acel loc mai nainte vreme fiind sterp l-au dat preoții pă la unii, pă la alții, de și-au făcut prăvălii pă dînsul, și da de prăvălie chiria locului cîte taleri 7 jumătate, după cum zapisele celor ce avea atunci prăvălii adeverează.

Și de atunci încoace, din an în an, tot s-au scăzut pînă au rămas de dau chirie cîte taleri 4 de prăvălie. Și acest Tudoran cojocarul fiindcă are și el o prăvălie pe locul bisericii de sînt 5—7 ani, acum fără de știrea preoților au făcut gătire ca să-și prefacă prăvălia de piatră și să-și facă pivniță dedesupt, aducînd var și cărămidă. Dar preoții văzînd că va să-și facă acel temciu nu l-au îngăduit, zicîndu-i să mai mărească chiria locului după cum au mărit și alții care și-au prefăcut prăvăliile, și el n-au vrut să știe. Deci preoții văzînd că nu să pot învoi cu dînsul au dat jalbă mării sale lui Vodă și mării sa i-au orînduit la mine ca să le iau seama. Și eu chemînd pă Tudor cojocarul față înaintea mea și i-am zis să mai mărească chiria locului de vreme ce-și prefacă prăvălia de piatră și-și face și pivniță dedesupt. Și el, ca un om rău și neascultător, n-au vrut să primească într-acestași chip, să mai mărească chiria locului, pentru care văzînd nesupunerea lui, așa am judecat găsînd cu cale, să aibă a mai mări chiria locului, după cum să va putea învoi cu preoții, iar de nu, să aibă a-și lua de la preoți

bani pã lemnele prãvãliei, cu prețul cum sã aflã acum, au sã-și ia el lemnele și sã lase locul sterp, sã-l dea preoții la altã parte cu chirie mai mare. Aceasta scriem.

29 iunie, 7257 [1749].

Academia R.P.R., ms. 403, f. 40—40 verso.

302

1749 iulie 8. București.

Grigorie Ghica voievod dã voie preoților de la biserica Domnească sã dãrime prãvãlia lui Tudoran cojocarul de nu va plãti chiria cerutã și sã poatã închiria ei acel loc cui vor vrea. (Original).

Milostiiu bojiu Io Grigorie Ghica voevod i gospodin davat gospodstvo-mi sie poveleanie gospodstvo-mi.

De vreme ce la domniia mea s-au jãluit preoții de la biserica Domnească, de aici din București, pentru un Tudoran cojocar cum cã de cinci-șase ani fiind șezãtoriu pe locul bisericii ce îl are lângã Curtea domnească despre Sfete Gheorghie pe Ulița Boiangiilor, avea prãvãlie de lemnu și da chirie preoților pe an numai cãte taleri patru. Iar acum s-au fost apucat de și-au fost adus gãtire ca sã și facã pimnițã și prãvãlie de piatrã, fãrã de știrea și fãr de voia preoților și fãr de a nu mãri chiria, dupe cum dau și alții ce au pimnițe și prãvãlii de piatrã pe loc de ulițã mare ca acesta.

Deci domniia mea, dupe această jalbã, i-am orãnduit la dumnealui vel dvornec ca sã le ia seama și sã ne facã știre. Și dumnealui chemãnd pã acel Tudoran cojocar i-au zis, ca dupã cum și alții ce își prefac prãvãliile, mãrescu chiria, sã mãrască și el, dupe cum sã va învoi cu preoții și așa sã-și facã. Iar el nu au primit, ci cu obrãznicie au fost rãspunzãnd cã tot acca chirie ce da mai nainte va sã dea și de acum, pe carele cunoscãndu-l dumnealui vel dvornec cã iaste nesupus, așa au judecat, ca, au sã-i dea preoții bani pã leamne[le] prãvãliei lui, prețul dupe cum sã aflã acum, au sã-și ia el leamnele și nici așa nu au primit.

Deci fãcãnd dumnealui știre domniei meale de toate acestea și mai dînd și preoții jalbã și cunoscînd domnia mea cã bine au judecat dumnealui vel dvornec, am dat volnicie preoților printr-această carte a domniei meale ca împreunã cu vorniceii sã meargã la acel cojocar și de vreme ce nici chiria nu au vrut sã o mãrască nici sã-și ia banii prea leamne, dupe cum sã vor prețui acum, numai-decãt sã pue sã-i surpe leamnele, și sã i le dea lui sã și le ia. Iar locul sã-l dea preoții altora cui vor vrea ca sã-și facã prãvãlie și sã-și dea chiria dupe cum sã vor învoi.

Într-alt chip sã nu fie, cã așa iaste porunca domniei meale.

Iulie 8 dni, 7257 [1749].

prociť vel logofãt

[pe verso]:

Carte a măriei sale Gligorie voevod pentru prăvălie.

7257 [1749] iulie 8.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—12.

Original, stare bună, hirtic cu filigran; pecetea domnească inelară, octogonală, în chinovar.

Copia acestui doc., cu unele mici modificări, se află scrisă în ms. 403, f. 40 v. — 41 de la Academia R.P.R.

303

1749 iulie 13. [București].

Tudoran cojocarul se învoiește cu preoții de la biserica Domnească pentru chiria ce trebuie s-o dea anual pentru prăvălia cu pivniță ce va construi pe locul bisericii, din Ulița Boiangiilor. (Original).

Adecă eu jupin Tudoran cojocarul dat-am scrisoarea mea la mina părintelui eclisiarhului popii Radului, i popii lui Teodosie, i la alți preoți precum să să știe că vrînd să-mi prefac eu prăvălia, aducînd toată gătirea, n-am înștiințat pă preoți. Drept accaia nu m-au îngăduit cum era mai nainte, taleri 4 [pe] an, ci au dat preoții jalbă măriei sale Grigorie Vodă și măria sa ne-au rînduit la dumnealui *vel* vorneș. Și dumnealui așa au judecat: au să măresc chiria, au să-mi iau lemnele, vîzînd și alte zapise vechi ce au fost nainte vreme de taleri 6 *pol* pe an.

Drept accia m-am învoit și eu cu preoții să-mi înnoesc prăvălia și să-mi [fac] și pivniță subt prăvălie, însă pivniță dă lemn, iar nu dă piatră și nici să fiu volnic să vînz. Și m-am tocmit să dau pă an taleri patru la Sventăi Gheorghie, patru la sventăi Dimitrie. Și să-mi dea loc în lungul prăvăliei al treilea parte ce-mi va veni de la trei prăvălii și păreții care sînt dă o stric, să mi-i fac eu cu toată cheltuiala mea, iar vecinul să n-aibă nici un fel. Iar pentru um[b]lătoare ce este alătura cu vatra cuhnii să aib a o muta, și părintele popa Teodosie să-mi prinză în seamă taleri 2. Și cînd s-au făcut această scrisoare fost-au mulți oameni bărbați dă cinste cari să vor iscăli mai jos.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus numele și iscălitura mai jos, ca să să crează.

Și am scris eu popa Ivan cu zisa lui jupin Tudoran cojocar.

Iulie 13, 7257 [1749].

Eu Tudoran cojocarul

Popa Ivan, martor

Eu popa Marin *ot* Sf. Gheorghie cel Vechiu, martor

Eu popa Florea *ot tam*, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—13.

Original, stare bună, hirtic cu filigran.

1749 august 18. București.

Grigorie Ghica voievod dăruiește și întărește Mitropoliei câteva locuri domnești cu prăvăliile de pe ele, ca să fie de chiverniseală Mitropoliei și de pomenire domniei sale. (Original).

† *Milostiuu bojiiu Io Grigorie Ghica voievod i gospodar zemli Vlahiscoe davat gospodstvo-mi sie povelenie gospodstvo-mi, sfintei și dumnezeestei Mitropolii de aici din orașul domnii meale, den București, unde să cinsteaște și să prăznuiaște hramul sfinților și întocma cu apostolii, marilor împărați Costantin și Elena și sfinției sale prea sfințitului părintelui mitropolitului al țării, chir Neofit.*

Ca să fie sfintei Mitropolii milă de la domnia mea loc domnesc de la poarta domnească din jos, pre care loc sînt prăvăliile sfintei Mitropolii și leamnele de trei prăvălii omenesti (*sic*). Însă loc den colțul prăvălicii lui Gheorghită boiangiu, fața uliții pã marginea podului în jos, cum curge Dâmbovița, pînă în colțul casii lui Pană căpitanul, stîngeni 19 *pol* și iar den colțul prăvăliii lui Gheorghită boiangiu pentru ulicioară pînă în Dâmbovița, în colțul parmacilor Costii Meșovitul, stîngeni 17 și 3 palme, și den colțul parmacilor Costii, pã marginea Dâmboviții în jos, pînă în gardul lui Pană stîngeni 11, și den marginea Dâmboviții spre răsărit pînă în pod stîngeni 18 *pol*.

Și iar să mai fie sfintei Mitropolii milă de la domnia mea iarăși loc domnesc în dreptul acestor prăvălii peste uliță, locul pe care iaste iar prăvăliile sfintei Mitropolii. Însă lungul locului den colțul prăvălicii lui Iosif ovreaiul sticlariul ce-i sînt leamnele pã locul domniții Bălașii Brîncovencii, pã marginea podului fața uliții, pînă în locul casii lui Gheorghie cojocariul stîngeni 3, palme 1, și den locul lui Gheorghie cojocariul lungul spre răsărit spre via domnească stîngeni 18 *pol*. Și acolo la căpătîul locului, despre vie, latul stîngeni 3, și de acolo pînă în pod iară în colțul prăvălicii lui Iosif ovreaiul stîngeni 18 *pol*.

De care locuri încă și ca să ne adevărim domnia mea mai bine de sînt domnești, fără de nici o pricină, adecă nedăruite mai denainte vreme de vreun domn, sau celor ce șad pã dînsele, sau la vreo mănăstire sau la alte obraze, am orînduit domnia mea pã Tega logofătul *za* taină și pã Vladul *vtori* vornicel și pã Gheorghie portariul de au mers în fața locului cercetînd cu amăruntul, au adevărit că cît coprinde într-aceste trăsuri ce scriu mai sus, iaste tot loc domnesc fără de nici o gîlceavă și fără de nici o pricină.

Și iar să fie sfintei Mitropolii milă de la domnia mea un loc domnesc din mahalaua Popescului, de lîngă Jicnița domnească, însă curmezișul despre apus stîngeni 4, și lungul stîngeni 12 *pol*, și la poartă la răsărit stîngeni 7; care pã acest loc domnesc sînt două căscioare care le-au fost dat danie la sfînta Mitropolie Pelaghia monahia.

Și fiind aceste mai sus numite locuri domnești și oamenii ce au fost avut mai înainte vreame case pã accaste locuri le-au închinat la sfânta Mitropolie de demult, și apoi învechindu-se, sfinția sa părintele mitropolitul chir Neofit făcând prăvălii noao pã dănele cu cheltuiala sfinției sale, domnia mea încă ne-am milostivit de le-am dat sfintei Mitropolii aceste locuri ca să fie de chiverniseală și de întărire, iar domniei meale și răposaiilor părinților domnii meale, veacinică pomenire.

I is.[pravnic] sam rece gospodstvo-mi

Measița avgust 18 dni, vă leat 7257 [1749].

Io Grigorie Ghica voevod [m. p.].

procit *vel* logofăt.

[*pe verso*]:

Loc *ot* mahalaoa Popescului, însă locul de la Jitnița i locul de la poarta domnească cea din jos în mahalaoa sf. Ion cel Nou.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCII—3.

Original, hirtie, stare bună, inițială ornată, titlul domnului cu litere mari în chinovar, pecetea inelară domnească în tuș roșu.

305

1749 august 18. București.

Marele vornic Grigorie Greceanu dă anafora Mitropoliei de cercetarea ce-a făcut-o pentru locurile dăruite de Grigorie Ghica voevod. (Original).

Dăruind măriia sa prea luminatul și prea înălțatul nostru domn Io Grigorie Ghica voevod niște locuri domnești de la poarta domnească, den jos, sfintei și dumnezeștii Mitropolii de aici den București, unde fiind bănuială să nu care cumvași între accale locuri să fie dăruit vreunul mai denainte vreame de vreun domn, sau celor șezători pã dînsul, sau la vreo mănăstire, sau la vreun boiaru, s-au orînduit den poruncă domnească Tega logofăt de taină și noi încă și am orînduit pã Vladul *vlori* vornic și pã Dumitrașco *vel* portar, pã Gheorghie portărelul, carii împreună mergînd și cercetînd s-au adevărit că acel loc tot iaste domnesc cît s-au coprins în trăsurile [hotarele] ce le-au arătat ei, prin foaie iscălită de dîșii.

Pentru accasta am dat și noi această adevărită sfintei și dumnezeștii Mitropolii.

Avgust 18, 7257 [1749].

G.[rigorie] Greceanu *vel* vornic

[*pe verso*]:

Loc *ot* mahalaua Popescului, însă loc de la Jitnița i locul de la poarta domnească cea din jos în mahalaua Sf. Ion cel Nou. 7257 avgust 18.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCII—5.

Original, hirtie cu filigran, stare bună.

1749 septembrie 16. București.

Grigorie Ghica voievod dă mănăstirii Colțea și spitalului de acolo vinăriciul de la viile de pe dealul Bucovului, cu pârparul și cu gârdurăritul, câte doi bani de vadra de vin. (Original).

Milostiiu bojiu Io Grigorie Ghica voevod i gospodar zemli Ungrovlahiscoe.

Sfintei și dumnezeieștii mănăstiri de aicea din orașul domnii mele din București, unde să cinstește și să prăznuiaște marii arhierci și dascali a toată lumea Vasilie cel Mare, Grigorie Bogoslov și Ioan Zlatoust, ce să numește Colțea. Care mănăstire iaste făcută din temelii ei dă dumnealui Mihai Cantacuzino spathar, întru care mănăstire sântu și spitalurile cu bolnavii săraci. Unde văzându domniia mea că această mănăstire iaste osebită din toate alalte sfinte mănăstiri ale țării aceștia, de vreme ce mănăstirea aceasta are spitaluri și casă și lăcașuri dă bolnavi neputincioși, săraci și scăpătați și streini lipsiți.

Deci cunoscând domniia mea că spitariule (*sic*) cu săracii covârșește toate celelalte faceri de bine, dă vreme ce cu săracii și cu bolnavii să închee și să săvârșește toate poruncile ceale bisericesti și ale spășitorului nostru domnului Hs, ce zice că bolnav am fost și strein și m-ați căutat. Și adevărind domniia mea că această sfintă mănăstire și spitalul dă acolo, nici un fel dă milă domnească nu are cum au alte sfinte mănăstiri, i pentru că [să] aibu și domniia mea și fericiții părinții domnii mele vecinică pomenire, la această sfântă mănăstire, și la acest spital și să să învrednicească domniia mea în celălalt veac viitoriu au auzi glasul cel mângăios al domnului Hs. ce va să zică cându va face județul a toată lumea: veniți blagosloviții părintelui meu dă moșteniți împărăția ceriului, că gol am fost și strein și scăpătat și m-ați sprijănit, bine am voit domniia mea din răvna cea dumnezeiască și încă dintru întâia domnie a domnii mele, am închinat sfintei mănăstiri și spitalului cu săracii ca să aibă milă să ia: vinăriciul de la viile ce sânt pă moșia Bucovului cât coprinde dealul acesta al Bucovului, cu pârparul și gârdurăritul, ca să fie spre ajutoriu sfintei mănăstiri și pentru folosul și căutarea bolnavilor săraci din spitalurile acestea.

Întru aceia și acum învrednicindu-ne domnul dumnezeu iarăși și cu a doaa domnie în strămoșescul domnii mele scaun al domnii Țării Rumânești, m-am milostivit domniia mea și am dat să aibă a lua mănăstirea Colțea vinăriciul dă la acest deal ce scrie mai sus, cu pârparul și cu gârdurăritu precum au luat și mai înainte. Însă epitropul sau alți oameni ai mănăstirii care-i vor fi trimiși să strângă acel vinărici să aibă a umbla și a serie vinăriciul totodată împreună cu vinăricarii domnești carii vor fi și să facă doaa catastișe tot asemenea, întru care să să iscălească și vinăricarii domnești și vinăricarii mănăstirești. Și așa împreună strângădu banii vinăriciului ce iaste ca să plătească dajnicii cei ce vor avea vin într-acel deal dă o vadră dă vin câte bani patru și poclonul dă nume.

Să aibă dintr-acei bani mănăstirea a lua dă vadră bani doi, după cum au avut obiceiul mai înainte. Iar vinăricearii domnești să aibă a lua iar câte bani doi dă vadră și poclonul dă nume, după cum le va coprinde în cartea domnii meale ce li să va da la vremea vinăriciului.

Drept aceia am dat domniia mea această carte a domnii meale mănăstirii Colții să aibă a lua acest vinărici, cu părărul și cu gârdurăritul, după cum scrie mai sus.

I is.[pravnic] saam recih gospodstvo-mi.

Septemvrie 16 dni, leat 7258 [1749].

Io Grigorie Ghica voevoda [m. p.]

procit vel logofăt
trecută la condică dă Nica logofețel

Academia R.P.R., CCCLXIII—13.

Original, rupt din cauza îndoiturii, hirtie cerată; pecetea domnului.

307

1749 octombrie 4. București.

Grigorie Ghica voievod întărește lui Constantin Herăscu fost mare vistiier stăpînirea peste casele din mahalaua Aga Niță, pe care le cumpărase de la Radu Băleanu al doilea spătar, fiul lui Constantin și al Bălașei Băleanu. (Original).

Milostiiu bojiu Io Grigorie Ghica voevod i gospodin zemli Vlahiscoe.

Cinstitului și credinciosului boiarului domniei mele Costandin Herăscul *biv vel* vistiier, să aibă a ținea și a stăpâni casile de aici din București din mahalaoa Aga Niței, ce au fost ale răposatului Costandin Băleanu *biv vel* comis, pentru că la divan înaintea domniei mele avut-au judecată dumnealui Costandin Herăscul *biv vel* vistiier cu dumneaiei Bălașa Băleanca ce au fost jupăneasă mai sus numitului Costandin Băleanu *biv vel* comis. Zicând Bălașa Băleanca că având pe fiu-său Radul, ușor de minte, au făcut schimbu de i-au dat dumnealui Herăscului aceste case de piatră. Și dumnealui Herăscul au dat fiu-său Radului iar niște case proaste aici în București mai dându-i și bani numai taleri o mie două sute. Și așa fiu-său Radul *vtori* spatar au dat zapis la mâna dumnealui Herăscului de stăpânirea acelor case; și casele acelea fac prețu mai mult, iar nu să potrivește cu prețul caselor cu schimbul și cu banii ce au dat dumnealui Herăscul, Radului fiu-său. Ci ca unul ce au fost ușor de minte, au făcut acel așezământ prin zapis, întru care au făcut-o fiu-său de au iscălit și dumneaiei de frica lui. Iar acum murind fiu-său Radul cere ca să prețuiască casele care le stăpânește dumnealui Herăscul. Și casele care le-au dat dumnealui fiu-său Radului socotind și banii care i-au dat dumnealui Herăscul acei taleri 1200 și cu cât va prisosi

suma caselor ce au fost ale fiu-său Radului, să-i mai dea dumnealui Herăscul și acei bani.

Întrebând pe dumnealui Herăscul ce are a răspunde la aceasta, dumnealui a răspuns că acel schimbu și așezământ ce au făcut cu Radu Băleanul *vtori* spatar, nu l-au făcut pe vreo taină ci l-au făcut și cu știrea dumneaei Bălașii Băleancii și a neamului dumnealor. Și încă și prin știrea dumnealor veliților boiari; și cu bună voce au făcut acest așezământ prin zapis la leat 7250 [1742]. Care zapis arătându-l dumnealui de s-au citit în divan înaintea domniei mele, s-au văzut și s-au cunoscut că Radul Băleanul cându au făcut schimbu acele case, mai luând încă și bani gata taleri 1200, au făcut cu știrea a rudelor lor de vreme că sânt iscăliți în zapis marturi.

Iar de era Radul Băleanul ușor de minte, dar mumă-sa Bălașa Băleanca deacă cunoștea că nu să potrivește acel schimbu, să nu fie îngăduit. Iar dumneaei nu numai că pă acea vreme au tăcut, ci încă s-au iscălit într-acele zapis cu mână dumisale. Care zapis l-am văzut domnia mea întărit și cu iscăliturile dumnealor veliților boiari mărturii, din care s-au văzut și s-au cunoscut că rău și fără de cale să scoală Bălașa Băleanca a căuta judecată cu dumnealui Costandin Herăscul pentru această pricină, că n-are nici un fel de dreptate la aceasta.

Drept aceia am dat domnia mea această carte a domniei mele dumnealui Costandin Herăscul *biv vel* vistiiar ca să stăpînească acele case după cum coprinde în zapisu Radului Băleanului *vtori* spatar, cu bună pace de către Bălașa Băleanca și de către tot neamul lor, că așa s-au cunoscut a fi cu cale și cu dreptate.

I is.[pravnic] saam rece gospodstvo-mi

Octomvrie 4 dni, leat 7258 [1749].

Io Grigorie Ghica voevod [m. p.]

Costandin Brâncoveanu *vel* logofăt, *procitoh*

Academia R.P.R., CIX—82.

Original, stare potrivită, pătat de umezeală, hirtie cerată, pecete.

308

1749 noiembrie 25. București.

Grigorie Ghica voievod acordă bisericilor din Curtea domnească o serie de scutiri, dreptul de a strînge vinărici din dealurile și grădinile Bucureștilor, precum și de la Copăcenii, Prundul și Curmătura; de asemenea o sută de taleri din banii vămilor. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Grigorie Ghica voevod și domn a toată Țara-Ruminească.

Dat-am domnia mea această carte a domniei mele sfintelor și dumnezeesciilor bisericii domnești din Curtea domnească de aici din orașul domniei mele,

din București, biserica din Curtea domnească de jos, unde este hramul Bunei Vestiri a prea sfintei și de dumnezeu Născătoarei pururea fecioară Maria, și biserica din Curtea domnească de sus ce este hramul sfântului slăvitului și înainte mergătorului și botezătorului Ioan, și părintelui popei Radului eclisiarh, împreună cu ceilalți preoți, i diaconi, și lui Șarban dascălul împreună cu ceilalți cîntăreți, i grămăticii cari să află slujitori la aceste sfinte biserici, precum serie în foia domniei mele cea pecetluită.

Ca să fie acești preoți, i diaconi și cîntăreți, i grămăticii, în pace și ertați de toate dăjdiile și orînduelile ori cîte vor eși peste an în țară de la visteria domnii mele, ori cu peceți, ori fără de peceți. De nici unele val sau bîntuială să nu aibă. Așijderea să fie în pace și ertați de dijmărit stupii și rîmătorii, și de vinăricii ale lor drepte bucate. Și pivnițele lor ce vor fi avînd ca să-și vînză vinurile lor, să fie în pace de fumărit, de cămănărit, de vamă, de vin domnesc, de părpăr, de lucrul domnesc, și de cheltuialile tîrgului. Încă să aibă a-și scuti și de oerit ale lor drepte bucate, și de pogonărit fieștecare preot, i diacon, i cîntăreți, i grămăticii, precum serie în foaia cea pecetluită a domniei mele.

Și să aibă a lua preoții, i diaconii, cîntăreții și grămăticii pre an cîte taleri o sută de la vel vameși din banii vămilor pentru mirul sfintelor biserici. Și acești bani să aibă a-i lua de două ori pre an, la Stii Gheorghie taleri 50, și la Stii Dimitrie taleri 50. Pentru că acești bani avînd obicei preoții de la aceste sfinte biserici de lua bani de mir de la domnie, și de la boiari, și de la alți creștini pînă în zilele domniei sale răposatului Constandin Vodă Brîncoveanul. Și cunoscînd domnia sa că acel obicei nu iaste bun, pentru ca să nu fie păgubași de acei bani ce-i lua la mir, i-au miluit cu această sumă de bani ce arată mai sus, precum am văzut hrisovul domniei sale de la leat 7200 [1692].

Așijderea să fie sfintelor biserici tot vinăriciul ce iaste partea domnească din dealul Bucureștilor, împreună și cu celelalte dealuri care se țin toate într-acest vinărici, de să vinăricesc împreună cu dealul Bucureștilor, anume Copăceni, Prundul, Curmătura și grădinile din București. Și în toți timpii la vremea culesului viilor, să aibă a-și trimite preoții vechii cari să umble să serie vinăriciul împreună cu vinăricerii domnești, și să facă două catastișe, iscălite să fie, și să să afle unul la mîna vinăricerilor, și altul la mîna preoților domnești. Și luînd vinăriciul de o vadră cu vin cîte bani patru, dintr-acești patru bani, doi bani să ia preoții, și poclonul de nume bani treizeci, și părpărul, iar vinăricerii domnești să ia ceilalți 2 bani, și poclonul de nume, cum le va serie cărțile domnești ce li să vor da la mîna.

Pentru că avînd sfintele biserici un vad de moară și cu moară cu 2 roate, aicea în apa Dimboviții, din sus de Curtea domnească, împotriva băii cei vechi, dată sfintelor biserici de alți răposați domni, și făcînd multă stricăciune și înecătură grădinii domnești, cînd au fost în zilele răposatului Ducăi Vodă, pentru acea înecătură și stricăciune au pus domnia sa de au tăiat acea moară de tot. Și pentru venitul ce-l lua de la acea moară, au socotit domnia sa de

au miluit sfintele biserici cu acest vinărici, după cum arată hrisovul măriei sale de la leat 7186 [1678], și ale altor răposați domni, făcute și întărite, unul pe altul pe aceste mile. Precum și domnia mea la întâia domnie le-am înnoit și le-am întărit hrisoavele, cât și acum după ce ne-au învrednicit domnul Dumnezeu și cu a doua domnie în strămoșescul scaun al domniei Țării Românești, iar m-am milostivit domnia mea de le-am întărit mila aceasta și cu acest cinstit hrisov al domniei mele, ca să aibă a lua preoții, diaconii cîntăreții și grămăticii, mila aceasta ce arată mai sus. pã deplin. Și vinăriciul de la tot omul ce vor avea vii întru aceste dealuri, afară din veliții boiari i boiari mazili, iar de la alții de la toți să aibă a lua vinăriciul cu pãrpãrul și poclonul cum s-au zis mai sus. Ca să fie preoților, i diaconilor, cîntăreților și grămăticilor, slujitorilor sfintelor biserici de ajutoriu și de hrană.

Pohtim dar și pe cei în urma noastră [pe care] domnul Dumnezeu îl va alege a fi domn și oblăduitoriu țării aceștia, să aibă a înnoi și a întări mila aceasta și cu hrisoavele domniilor sale, ca și domnul Dumnezeu pre acela domn încă să-l cinstească și să-l miluiască întru domnia lui cu bună pace și viață fericită, și în veacul viitoriu să-i fie sufletul la vecinicul răpaos.

Și am întărit hrisovul acesta cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boierii cei mari ai divanului domniei mele: pan Grigorie Grecean *vel* dvornic, pan Costandin Dudescul *vel* spătar, pan Ianache Hrisoscoleo *vel* ban, pan Costandin Brîncoveanul *vel* logofăt, pan Barbul Văcărescul *vel* vistier, pan Ștefan Văcărescul *vel* cluciaru, pan Grigorașco Ghica *vel* postelnic, pan (*loc liber*) *vel* paharnic, pan Nicolae Dudescul *vel* stolnic, pan (*loc liber*) *vel* comis, pan Drăghicean Grecean *vel* medelnicer, pan Stavro *vel* pitar, și ispravnic Costandin Brîncoveanul *vel* logofăt, scriindu-se întru al doilea an dintru a doua domnie a domniei mele, de Dimitrache logofăt *za* taină, la anul de la nașterea Domnului nostru Is. Hs. 1749 noemvrie 25.

Academia R.P.R., ms. 403. f. 38—39v.

1750 martie 30. [București].

Preoții de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi vînd Mitropoliei o prăvălie a bisericii, ca să plătească datoria altei prăvălii ce o are danie. (Original).

Noi preoții de la sfetăi Gheorghie cel Vechiu, carii mai jos ne vom iscăli, dat-am acest al nostru adevărat zapis la prea cinstită mina sfinții sale părintelui mitropolitului chiriu chir Neofit.

Precum să să știe că răposata Manda, fata lui Iane căldărariul, lăsînd danie sfintei bisearici ce s-au zis mai sus o prăvălie cu locul ei în mahala aproape de sfînta bisearică, fiindu-i și ei rămasă de la părinții ei. Mai nainte de moartea ei zălogise ca această mai sus zisă prăvălie la răpasatul Sima zaraful, drept taleri 40, cu zăpis, fiind dumnealui vecin cu moștenirea alături cu această mai [sus] zisă prăvălie. Deci la moartea ei au lăsat cu diată cum să plătim noi acei bani pentru carii era zălogită prăvălia și să rămîie danie bună și curată sfintei bisearici.

În urma morții ei nedîndu-ne nouă îndemină a plăti cea datorie ce lăsase răposata Manda și trecînd cîtăva vreme s-au sculat feciorii răposatului Simei zaraful de au dat jalbă la măriia sa vodă cum că s-au zălogit la mîna tatălui lor această prăvălie ce s-au zis mai sus, dupre cum arată zăpisul răposatei Mandei. Și cum la moartea ei o au lăsat danie sfintei besearici, și nu li să plătește datoria. Măriia sa vodă i-au rînduit la sfinția sa părintele mitropolitul cum de va fi fost pusă zălog această prăvălie mai nainte pînă a să da danie sfintei besearici (precum și era), au să plătim noi cea datorie, au să ia această danie de supt stăpînirea sfintei besearici și să dea supt stăpînirea lor. Sfinția sa părintele mitropolitul însă ne-a poruncit să urmăm poruncii domnești. Noi vîzînd că într-alt chip nu să poate a rămînea această danie supt stăpînirea sfintei besearici și avînd sfînta besearică altă prăvălioară cu locul ei iarăși acoloa în mahala, alături cu prăvăliile sfintei Mitropolii, am mers la sfinția sa părintele mitropolitul de ne-am rugat să facă sfinția sa această mare facere de bine să plătească sfinția sa cea datorie ca să rămîie cea danie sfintei besearici și să fie prăvălioara ce iaste alături cu prăvăliile sfintei Mitropolii supt stăpînirea sfintei Mitropolii. Sfinția sa au primit rugăciunea noastră și au dat acei bani toți deplin taleri (*loc alb*) feciorilor răposatului Simei zaraful, și au luat zăpisul și alte foi de socoteală ce era puse zălog și le-au dat sfinția sa în mîinile noastre.

Noi încă am dat acest zăpis ca să stăpînească sfînta Mitropolie cea prăvălioară ce o am dat noi sfintei Mitropolii, cu locul ei cît coprinde împrejur în lat stînjeni 2, palme 2, și în lung stînjeni 8, palme 2; întărînd zăpisul acesta cu iscăliturile numelor noastre, dupre cum să veade.

Martie 30 zile, leat 7258 [1750].

† Eu popa Emanuil *ot* sfentu Gheorghie cel Vechiu, adeverez

† Matei al Mirelor, martur (*semnătură grecească*)

† Eu popa Marin *ot tam*, adeverez

† Eu popa Florea *ot tam*, adeverez

† Eu popa Vasilie *ot tam*, adeverez

† Az Lupu dascal slovenesc, adeverez

Mușat logofăt, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVIII—11.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, literă inițială mare, semnături interesante.

1751 aprilie 18. [București].

Maria, soția lui Lațcar, vinde mitropolitului Neofit o casă construită pe locul Mitropoliei, pentru 15 taleri. (Original).

Adecă eu Maria, soția lui Lațcar, dat-am acest adevărat zapis al micu la cinstită mîna prea sfinții sale părintelui mitropolitului chir Neofit, precum să știe că am vîndut casa cea am cumpărat-o de la Ianache sluga Mitropolii, care casă iaste pe moșia sfintei Mitropolii. Și am vîndut casa cu toate lemnile ce sînt pîn [prin] înprejur și cu grajdul, drept taleri cincisprezece.

Și mi-au fost dat acești bani toți deplin. Și am vîndut-o de a mea bună voe, fără de nici o pricină, ca să o stăpînească prea sfinția sa cu bună pace. Și cînd s-au făcut acest zapis au fost și alți oameni buni martori dînd și zapisul cel vechiu de cumpărătoare.

Și eu pentru mai adevărată credință m-am iscălit și mi-am pus numele și degetul mai jos, ca să să crează.

Aprilie 18 zile, leat 7259 [1751].

Eu Maria, soția lui Lațcar, vînzătoare

Samuil, duchiul Mitropoliei, martor

Eu Bogoslov ieromonah, martor

Eu Sima, sluga Mitropoliei, martor

Grigorie ieromonah, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—20.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran, scriere frumoasă.

1751 aprilie 23. [București].

Dumitru, ginerele călugăriței Salomeia, împreună cu soția sa Ilinca dau înscris de chiria ce trebuie să plătească m-rii Radu Vodă, pentru o casă. (Original).

† Adică eu Dumitru, ginerele călugăriții Salomii, împreună cu soția mea anume Ilinca fata călugăriții, dat-am acest al meu zapis la mîna părintelui egumenului de la Radu Vodă.

Precum să știe că avînd călugărița Salomiia casă pe locu mănăstirii Radului Vodă, lângă Stelea, și cît au trăit călugărița de au slujit bisericii n-au dat chiria locului, ei au fost ertată pentru că slujia la beserică. Iar după moartea ei rămîind soră-sa Ilinca împreună cu mine și cu soția mea Ilinca într-acea casă, deci nevrînd părintele egumen de la Radu Vodă să ne lase fără de chirie, după moartea călugăriții, eu Dumitru m-am tocmît cu sfinția sa ca să mă lase să șazu în casă și să-i dau chirie de an câte taleri unul.

Și pentru credința m-am iscălit mai jos și eu și nevasta mea și sora călugăriții, ca să să crează.

Ap.[rilie] 23 *dni*, 7259 [1751].

Eu Dumitru, platnic

Eu Ilinca, soția lui Dumitru, platnic

Eu Ilinca, sora călugăriții, platnic

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă. LVIII—11.

Original. stare foarte bună. hirtie fără filigran.

312

1751 mai 21. București.

Marele vornic Constantin Dudescu hotărăște cât trebuie să plătească chiriașii bisericii Domnești, pentru prăvăliile ce aceasta le avea pe Ulița Boiangiilor în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi. (Copic).

Din luminată porunca măriei sale prea înălțatului nostru domn Io Grigorie Ghica voevod, viind înaintea noastră părintele eclisiarh popa Radul *ot* biserica Domnească de aici din București, dimpreună și cu toți preoții de acolo, au jăluit că avînd sfînta biserică un loc pã ulița Boiangiilor *ot* mahalaua lui Sf. Gheorghe cel Vechiu, pre carele loc fiind prăvălii de dau chirie, pentru chiverniseala preoților și a grămăticilor de la sfînta biserică, era obicei de da mai nainte toți cei ce avea prăvălii pe locul sfîntei biserici, pã an cîte taleri 7 *pol* 12.

Iar de la o vreme încoace împărțindu-se prăvăliile pe la preoți și pe la grămăticsi de-și lua fieștecare chiria de la cîte o prăvălie, uneori cu voe și fără de voe avînd trebuință de bani, să învoia cu chiriașii de lua chirie mai jos, și așa din an în an pogorîndu-să chiria, au rămas de da acuma numai cîte taleri 4 pã an chirie de prăvălie. Încă și unii din prăvăliași stricîndu-și prăvăliile cele vechi ce avea și prefăcîndu-le le-au făcut de piatră și cu pivnițe dedesupt cum le-au plăcut lor, neluîndu-și voie de la eclisiarhul și de la preoții bisericii, cînd și-au făcut alte *nemestii* [namestii] mai bune de piatră. Și preoții vîzînd atîta obrăznicie a lor au jăluit la mǎria sa vodă, și mǎria sa au fost rînduit la dumnealui Grigorie Greceanul vel vornic și dumnealui au fost chemat pe un Tudoran cojocar care și-au fost făcut casă și prăvălie de piatră pe locul sfîntei biserici fără de știrea eclisiarhului și a preoților.

Deci dumnealui vornicul Greceanul vîzînd multa obrăznicie și nesupunere a lui ce au arătat de au făcut casă și prăvălie de piatră, pînă a nu-și lua voe de la cei cu locul, așa au fost hotărît prin cartea dumisale de judecată. De vreme ce și-au stricat prăvălia lui cea veche și și-au făcut altă casă și prăvălie de piatră fără de voia și știrea eclisiarhului și a preoților bisericii, să aibă a da chirie de prăvălie pe an cîte taleri opt, care judecată au întărit-o și mǎria sa vodă, cu cartea măriei sale. Deci acum mai prefăcîndu-și și alții prăvăliile,

iarăși asemenea ca Tudoran, neluîndu-și voe de la eclisiarhul și de la preoți, de isnoavă au dat preoții jalbă la măriia sa vodă și măriia sa i-au orînduit la noi ca să le luăm seama. Și viînd amîndouă părțile înaintea noastră au arătat preoții un zapis cu leat 7180 [1672] întru care scrie toți chiriașii anume ce-au fost șezători pe acele vremi, pă locul sfintei biserici, că s-au așezat cu eclisiarhul și cu preoții ce au fost atunci, că să dea de prăvălie pă an cîte taleri 7 jumătate. . . Iar acum chiriașii ce sînt șezători în prăvălii căuta să dea chirie de prăvălie taleri, cîte taleri patru pă an.

Deci luîndu-ne noi seama de toate cu amăruntul pricinele și văzînd noi că din pricina preoților și a grămăticilor s-au scăzut chiria umblînd rău, și fără de cale, așa am găsit cu cale și cu dreptate: cei cu prăvăliile cele vechi, să aibă a-și da chiria după cum scriu zapisele chiriașilor celor vechi, pă an cîte taleri 7 pol 12.

Iar cei ce și-au stricat prăvăliile lor cele vechi de lemn și și-au făcut alte prăvălii cu pivnițe de piatră, fără de știrca și voia eclisiarhului și a preoților, aceia să dea întru an de prăvălie cîte taleri opt, cum dă și Tudoran cojocarul. Iar nevrînd să dea și ei ca Tudoran, să aibă a-și rădica lemnele și ziditura, dupe locul sfintei biserici, și să dea eclisiarhul și preoții locul altora care vor da chirie ca și ceilalți prăvăliași, după cum hotărăște și cartea mării sale lui Vodă. Iar pentru cei ce au pivnițe și vînd vin pe locul bisericii să aibă a da de bute cîte taleri unul, după cum dau și alții ce vînd vin pă alte moșii mănăstirești, cum iaste Radul Vodă, Mitropolia și alte mănăstiri.

Așijderea și pentru banii chiriiilor ce să vor strînge după la prăvălii, așa am găsit cu cale ca să să strîngă toți banii la eclisiarhul ce va fi după vremi și eclisiarhul va da fieștecăruia preot și fieștecăruia grămătic pe obrazul și slujba ce va arăta.

Aceasta scriem.

21 mai 1751.

Academia R.P.R., ms. 403, f. 55—56.

313

1751 septembrie 13. [București].

Păuna, soția răposatului Crăciun ceaprazarul, avînd o datorie de plătit logofătului Ioniță Sălciianu «copil din casă», îi vinde casa ce are în mahalaua Șerban Vodă. (Original).

† Adecă cu Păuna, soția răposatului Crăciun, dat-am zapis[ul] meu la mîna logofătului Ioniță Sălciian copil din casă. Cum să să știe că dăndu eu jalbă la măriia sa vodă pentru dumnealui cum că mi-ar fi luat niște case ale mele din mah.[alaua] Șărban Vodă și mi le ține în silă nefiîndu-i nimică datoare. Și măriia sa vodă m-au orînduit la dum.[nealui] vel vornee dă ne-au socotitu pentru toate pricinile ce am avut între noi. Și i-am rămas datoare taleri 60 afară

din câți bani mi-au ertatu dumnealui. Și neavându ca să-i dau bani, i-am vândut casile de a mea bună voe și cu știrea tuturor rudelor mele și a vecinilor din-prejuru meu, drept taleri 80. Și mi-au dat dumnealui taleri 20 peste taleri 60 ce i-am rămas datoare de s-au împlinit taleri 80.

Ci de acum înainte să aibă dumnealui a stăpâni casile cu bună pace de cătră mine și de cătră totu neamul, cu toate nameștiile dănprejuru casii.

Și pentru chiria locului să aibă a-și plăti dumnealui câte taleri 3 pe anu la stăpănu locului, după cum dau și alții.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus mai jos numele și degetu, ca să să crează.

Septemvrie 13 dni, 7260 [1751].

† Eu Păuna, soția răposatu.[lui] Crăciun ciprăzar, vânzătoarea
Eu Ghiorghită lipcan, tatăl Păunii, martor
Eu Costandin lemnar, împreună cu soția mea Anghelina, sora Păunii, martor
Vlad *vtori* vornic, martor
Costea *vtori* vornic, martor
Vălcul logofăt, martor
Și am scris eu Radul logofăt cu învățătura Păunii și martor.

Academia R.P.R.. XI—119.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

314

1751 noiembrie 18. [București].

Popa Radu de la biserica Doamnei vinde jupînului Ninu o prăvălie de lemn, alături de alte prăvălii ale bărbierilor. (Original).

† Adeică eu popa Radu za bisearica mării sale Doamnei, snă Vasilie dascălul, scris-am zapisul meu la mânia dumnealui jupânului Ninului ginerele Bratului logofăt.

Cum să să știe că i-am vândut dumnealui leamnele de prăvălie care le-au fostu făcute încă mai denainte vreme de tată-mieu dascălul Vasilie. Și o am tocmnit noi accaste leamne de prăvălie care prăvălie iaste den josul bărbierilor alătura cu prăvăliia lui Bălaș, dreptu bani gata taleri 20, cu știrea tuturor fraților miei care își vor pune iscăliturile mai jos, ca să să crează. De a mea bună voe, de nimenilea silit, ca să-i fie dumnealui această prăv[ă]lie cu pace, însă numai lemnele. Iar pentru loc să-și dea chiria precum dau alăți bărbieri care sântu în rândul meu.

Iar cine s-ar scula cu vreo gâlceavă asupra aceștii prăvălie să aibă a-și căutarea cu mine cu popa Radul, iar nu cu jupunul Ninul, căci că eu i-am vândut dumnealui fără gâlceavă.

Și am scris cu popa Radul cu mâna mea.

Nov.[embrie] 18 *dni*, leat 7260 [1751].

Az popa Radul *snă* Vasilie

Pop[a] Fota clis.[iarh], martor

Az pop[a] Bunca, martor

Toma protopop, martor

Az pop[a] Bogdan, martor

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—12.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

315

1752 mai 25. București.

Călina, sora preotului Marco de la biserica Colțea, vinde cocoanei Profirii casele nepoților ei Zoe și Părvu, fiindcă acesta după ce făcuse datorii fugise în Țara Ungurească. (Original).

Adică eu Călina, sora răposatului popii Marco ce au fost la Colțea, dinpreună cu nepoată-mea Zoița, fata mai sus numitului preot, dat-am zapisul meu la mâna dumneaei cucoanii Profirii, ca să fie de mare credință, precum să știu că murindu frate-meu și cumnată-mea, au rămas un nepot și o nepoată copilă mică. Și au rămas și datorie multă de la dănșii, și mult puțin ce au rămas le-au prăpădit nepotu-meu Părvul rămăindu în mâna lui și eșindu blestemat au fugit în Țara Ungurească, și datoriia au rămas jos.

Deci au rămas numai niște case aici în București, care case le-am tot dat cu chirie și nici un folos n-am ales. Cându au fost estimpu, pă la Sântă Măria marc, iar au venit nepotu meu din Țara Ungurească și găsindu-l datornicii l-au apucat și l-au dus la dumnealui *vel* vornec Herăscul și au orânduit dumnealui ca să-și găsească chezaș, până să plătească banii, precum arată zapisul lui la mâna datornicului. Iar el negăsindu chezaș au dat zapis ca să-l aștepte până într-o săptămână să plătească banii, iar de nu să fie volnec datornecul cu zapisu lui să vânză casile și să-și ia banii ce are datorie.

Deci el în loc ca să facă vreo chiverniseală să să ușureze, s-au pus de au apucat pă doftorul Mateiu care șădea atuncea în case și au luat banii de chirie cât s-au făcut și au fugit iarăși în Țara Ungurească și datoria au rămas iar jos. Și casile au rămas pustii de s-au prăpădit.

Deci s-au sculat datornicii cu zapisu lui și m-au apucat să plătesc datoriia și eu neavând ce să fac, despre o parte văzându că casile și gardurile s-au prăpădit, copila au rămas despuiată, datoriia neplătită, sufletele acelor răposai negrijite, că nici soroacele nu li s-au făcut, am venit de a mea bună voe la mai sus numita cucoană și i-am vândut casile cu știrea tuturor, dreptu taleri 170 și am luat în mâna mea acești bani toți deplin, ca să plătescu datoriia și

să fac și pomenirile; și ce va mai rămănea să fie de măritatul copilii de vreme ce-i vine vremea.

Pentru aceia dar și eu am dat acest adevărat al meu zapis la mâna dumneaci ca să stăpâncască dumneaci casile acestea cu locul lor, cu bună pace de către mine și de către tot neamul nostru. Iar mai viindu nepotu-mieu își va căuta cu mine; și să-i fie dumneaci ohabnice și stătătoare în veci, dându-i și zapisile cele vechi de cumpărătoarea locului și zapisul nepotu-mieu Părvului ce dă voe datornicului să vânză casile, iscălindu, și întărindu zapisul acesta cu numele și cu degetul meu și cu iscăliturile datornicilor și ale altor boeri de cinste mărturii, ca să să crează.

Mai 25 dni, leat 7260 [1752].

Eu Călina dinpreună cu nopoată-mea Zoița, vânzătoare

Barbu vel clucer, martor

† Eu popa Gheorghie ot Colțea, martor

† Eu popa Theodor ot tam, martor

† Eu diacu Socol ot tam, martor

† Pop [a] Filacto, martor

† Pop[a] Ștefan, martor

† Eu Mihai i Safta datornici

[mai jos se află următoarea însemnare]:

† Adevcrim noi carii mai jos ne vom iscăli precum să să știe că din tocmeala ce am avut pentru acest loc cu casele, zicând noi că au mai rămas taleri 70 nedați, dum.[nealui] sărdar Brătășan boiariul dumneaci cocoanii Profirii zăcând [zicînd] că s-au dat toți banii și rămăind pricină la carte de blestem, am voit noi dă bună voia noastră de ne-au dat taleri 40, adecă patruzeci, și mai mult să nu mai avem a supăra pe dumnealor.

Și pentru credință ne-am pus numele și deagetele mai jos, să să crează.

Fevruarie 5 dni, 1762.

† Lefter abagiu adeverez împreună cu soția mea Zoița

† Cărstea stegar, martor

P.[îrvul] Cantacuzino vel dvornic, martor

Academia R.P.R., CCCLXXIX--3.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

316

1752 iulie 12. București.

Mihai Filișanul postelnic și Radu Bărcănescu, jost mare clucer de arie, vînd fratelui lor Constantin părțile ce au în casa rămasă moștenire de la părinții lor. (Original).

Serisoarea noastră la mîna fratelui nostru cestui mai mare anume Costandin ca să fie de bună credință. Precum să să știe, că împărțindu-ne noi cîteși trei

din cele ce au rămas de la părinții noștri și de la sora noastră, au rămas casele noastre de aici, din București, ca să le împărțim frățeste. Care neputînd ca să le ținem noi, cîte trei, am vrut ca să le vindem și s-au prețuit casele cu loc cu tot taleri trei sute, deci s-au venit de parte cîte taleri 100. După aceasta vrînd fratele nostru cest mai mare ca să le ia, am vrut și noi de a noastră bună voe ca să le ia dumnealui și să ne întoarcă nouă cîte taleri 100. Și ne-au dat dumnealui partea noastră amîndurora ce s-au făcut (*sic*) deplin în mîinile noastre.

Pentru aceasta am dat și noi acest zapis al nostru la mîna dumnealui ca să fie dumnealui, casele cu loc cu tot cît cuprinde îngrădișul precum au ținut și părinții noștri stătătoare în veci, de către noi, și de către tot neamul nostru. Pentru că de a noastră bună voe i l-am vîndut dîndu-i și zapisele cele vechi ce să vor afla.

Și cînd s-au făcut această scrisoare fost-au și alte obraze de cinste cari mai jos să vor iscăli și noi pentru mai adevărată credință am întărit acest zapis cu iscăliturile noastre, ca să să crează.

12 iulic, 7260 [1752].

Mihai Filișanul postelnic

Radul Bărcănescu *biv vel* clucer *za arie*

Academia R.P.R., CXCVI—237.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; o semnătură indescifrabilă.

317

1752 septembrie 22. [București].

Mușat cojocar dă mărturie dascălului Șerban că nu s-a amestecat în treburile epitropiei hotărîte de răposatul Gheorghe abagiu, fiul lui Petre abagiul. (Original).

† Adecă cu Mușat coj.[ocar] dat-am aceasta scrisoare a mea la mîna dumnealui dascălul Șărban pe cum să să știe că ne-au lăsat epitropi dumnealui răposatul Gheorghe pe noi anume dascalul Șărban i părintele popa Părvul, i Mușat coj.[ocar] dup[ă] răposare mortul. Dascalul Șărban nu s-au amestecat nimic, numai în locul dumnealui au pus pe popa Costand epitrop. Și eu Mușat coj.[ocar] adeverez cu această scrisoare pe cum dascălul Șărban nu s-au atinsu de sufletul acestui răposat, numai am rămas noi epitropi pe ale mortului, ce au rămas pe cum adeverează și diiata, numai noi să fim purtători de grije pentru sufletul mortului, iar tîmplându-se a ne întreba cinevașile de ale mortului noi să avem a da răspunsul, iar dumnealui dascalul Șărban să aibă pace, căci, că dumnealui nu e amestecat la nimic, pe cum scrie mai sus.

7261 [1752] septemv[rie] 22.

Eu Mușat coj.[ocar] adeverez și martor, epitrop
Eu Costandin, snă popa Bogdan, martor
Ion biv logofăt za visterie, mărturie
Și am scris eu Gheorghe bogasier cu zisa lui jup.[ăn] Mușat coj.[ocar].

Colecția George Potra.
Original, stare bună, hirtie cu filigran.

318

1753 aprilie 7. [București].

Despa, soția lui Leca băcanul, vinde mănăstirii Sinaia din județul Prahova, o cășcioară în București, pentru 140 taleri. (Original).

† Adeverez eu Despa soția Lecăi băcanul denpreună și cu fiu mieu Gheorghie și cu nepotul mieu Zamfir care mai jos ne vom iscăli. Dat-am zăpisiul nostru la sfinția sa părintele starețu sfintei mănăstiri Sinăii, după Praova [Prahova], chir Nifon, și la toți părinții ceilalți călugărași, obștea sfintei mănăstiri, atît cei de lăuntru cît și cei după în pustii, de afară, că avînd o cășcioară cu locul de supt dînsa al nostru care loc și noi l-am avut de cumpărătoare de la Micu băcanu, precum arată și zăpisiul Micului băcanu, după așzămîntul acestui loc.

Am vîndut casa aceasta a noastră numitei sfinte mănăstiri acestiia Sinăii și sfinției sale părintelui starețului chir Nifon, după cum arată [mai] sus. Și am tocmit casa aceasta după cum se află și cu locul dă supt dînsa după cum semnele arată, cît loc iaste, drept bani gata, taleri 140. Deci care bani aceștiia ni s-au dat acum înainte taleri (*loc liber*), iarăși taleri (*loc liber*) au rămas să i să dea rînduri să să plinească banii aceștiia, toți la luna lui noemvrie, fără de nici o pricină. Deci casa aceasta am vîndut-o cu știrea vecinilor miei întru care zăpisi s-au și iscălit, și s-au iscălit și alte obraze de credință mărturii. Deci dar pînă să vor plini banii de dat părintele [părintelui], să șăz în casă pînă la acea vreme: iar atunci fără de nici o pricină să aib a eși din casă, după așzămîntul ce am cu sfinția sa. Unde dar pentru încredințarea zăpisiului nostru acesta, ne-am iscălit numele cum arată sus, și ne-am pus și degetele.

Aprilie 7 dni, 7261 [1753].

† Eu Despa, soția răposatului Lecăi băcan, vînzătoare

† Eu Gheorghe, sin Despii, vînzător

† Eu Zamfir (*indescifrabil*), sin Mincul băcanul, vînzător

† Eu popa Gheorghe ot sfenti Nicolae Șălari, martor

(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Ianache (*indescifrabil*)

Stoica, martor

Costandin bogasier, martor

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—25.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran (22×17), scriere frumoasă.

319

1753 mai 15. București.

Magdalena monahia, soția răposatului Gheorghe Țarigrădeanul, vinde călugăriței Ana o casă din mahalaua Popescului, pentru 200 taleri. (Original).

† Adecă eu Magdalena monah, care am fost soție a răposatului jupînului Gheorghe Țarigrădeanul, dat-am acest bun și credincios adevărat al micu zapis la mîna maicăi Anii călugăriții. Precum să știe că i-am vîndut eu sfinții sale o casă a mea ce o am făcut cu cel de sus răposat soț, anume Gheorghe, *ot mahalaua Popescului*, care casă m-am vecinit din sus cu maica Anna călugărița și din jos cu jupîneasa Neda.

Și i-am vîndut casa cu locul ei drept taleri două sute, și acești bani i-am luat eu deplin în mîna mea. Însă casa cu patru case [camere] i cu pivniță, i cu două beciuri, i cu grajdul ei, după cum să văd. i cu locul ce l-am luat de la Ioan siimeanul, ginerele jupînesii Nedii.

Deci trecînd cîtăva vreme la mijloc maica Ana și-au fost pierdut zapisul de cumpărătoarea caselor, împreună cu un zapis vechi de cînd le-am cumpărat eu de la Mehmet turcul, și umblînd un an nici decum nu s-au putut găsi. Și i-am făcut acest zapis nou. Iar de să vor găsi acele zapise vechi, nici decum să nu să mai prinză în seamă, ori la cine s-ar afla, măcar din neamul meu de să va scula cinevaș, să nu poată a răscumpăra această vînzare a mea. Căci, că, eu de bună voia mea i-am vîndut casele ca să-i fie sfinții sale și copiilor sfinții sale, nepoți și strănepoți, cîți dumnezeu îi va dărui, ca o moșie ohabnică și stătătoare.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, puindu-mi și deagetul, ca să să crează, fiind și alți mulți marturi vrednici de credință cari mai jos să vor iscăli.

Mai 15, leat 1753.

† Magdalena monah, vînzătoare

† D. Grecianu *biv vel* sârdar

† Popa Emanuil protopop al Bucureștilor, adeverez

† Popa Gheorghe martor, adeverez

Și am scris eu popa Matciu *ot Slobozia domnească* cu zisa molifii sale maicăi Magdalinii și mărturisesc.

Arh. St. Buc., M-rea Bradul, Hanu-Greci, Codreni, LIV—26.
Original, hîrtie cu filigran, bine conservat, scriere frumoasă, semnături grecești indescifrabile.

320

1753 septembrie 10. București.

Constantin Mihai Racoviță Cehan face cunoscut, boierilor din județul Ilfov și Vlașca, că a dat scutire de vinăriciu preoților de la bisericile domnești din București. (Original).

Milostiiu bojiu Io Costandin Mihai Țehan Racoviță roevod i gospodar davat gospodstvo-mi siu poveleanie gospodstvo-mi dumneavoastră boiari din sud Ilhov i din sud Vlașca. Vă facem domnia mea în știre pentru mila dă vinărici ce o au preoții de la bisericile domnești de aici din București, într-aceale județe, în popoarele ce numesc Copăceani, Prundul, Curmătura și grădinile din București, cu hrisoave domnești. Care vinărici și domnia mea iarăși m-am milostivit de l-am dat numiților preoți, încă precum l-au avut mai nainte, câte 3 bani de vadră și de poclon bani 30, și părpăr ce dau.

Iată că și volnicie am dat preoților printr-această carte a domnii mele ca să aibă a umbla, împreună cu vinăricarii domnești, să scrie în numitele popoară tot vinăriciul după obicei și să ia de la toți cei ce plătesc vinărici câte bani trei de vadră și bani 30 de poclon. Și vinăricarii domnești să ia de vadră câte bani unul și ce va mai prisosi din poclon, luînd poclonul precum le scrie cărțile de volnicie ce au la mîină.

Drept aceia poruncim domnia mea atît vouă vinăriciarilor din sud Ilhov cît și vouă vinăriciarilor din sud Vlașca, văzînd cartea aceasta a domnii mele. Iar voi să căutați poruncii ce vă dăm domnia mea, nefăcînd nimic zăticneală preoților a nu-și lua mila ce au pe deplin, pe cum scrie mai sus, pentru că așa iaste porunca domnii mele

I is[pravnic] saam rece gospodstvo-mi.

Septembrie 10, 1753.

Io Costandin Țehan Racoviță *milostiiu bojiu* [m.p.].

prociit vel logofăt

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—14.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran, monograma domnitorului și pecetea inelară, octogonală, în chinovar.

321

1753 noiembrie 16. [București].

Costanda, soția lui Drăghici bărbierul, dă eclisiarhului Radu și celorlalți preoți de la biserica Domnească, pentru o datorie lăsată de soțul ei, o prăvălie clădită pe locul bisericii. (Original).

Adică eu Costanda dat-am zapisul meu la mîna părintelui celisiarhului popii Radului, i la ceilalți preoți, precum să să știe că avînd eu o prăvălie pã locul sfintei biserici și rămîind bărbatul meu dator după chirie, taleri 16, adică șaisprezece, și neputînd eu să plătesc, datoria bărbatului meu Drăghici, am jăluit mării sale lui Vodă. Măria sa m-au rînduit la dumnealor boieri ispravnici ca să mă judece și dumnealor au orînduit un vornicel și un lemнар după cum scrie cartea de judecată. Și așa au prețuit, după cum scrie foaia vornicilor, taleri 15, bani noi, toate lemnele vechi cu nouă, și am mai rămas eu să întore bani 102 sfințiilor sale.

Deci m-am rugat de părinți [preoți] de mi-au mai dat pentru sărăcia mea, de la sfinția lor, taleri 4, bani 102, carele fac cu datoria chirii, cu ce mi-au mai dat de la sfinția lor, peste tot taleri 20, ca de acum înainte să stăpîneasă cu bună pace sfinția lor.

Și pentru adevărată credință mi-am pus numele mai jos, ca să să crează, și degetul.

Noemvrie 16 dni, leat 7262 [1753].

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—16.

Original, hîrtie cu filigran, stare bună.

322

1753 noiembrie 20. București.

Constantin Mihai Racoviță Cehan întărește Mitropoliei stăpînirea peste prăvăliile pentru care se ridicase cu pîră Ion Gheban din Rășăști, jud. Gorj. (Original).

Din luminată porunca prea înălțatului nostru domn Io Costandin Mihail Țehan Racoviță voevod, avut-au judecată de față la divan, înaintea noastră, Mușat logofăt Mitropolii, vechil fiind despre partea sfinții sale părintelui mitropolitul chir Filaret cu Ion Gheban de la satul Rășăștii sud Gorj. Zicînd Ion că avînd un unchiu și călugărindu-se, la Mitropolie, au fost avut datorie la un Hrizea Cantaragiu taleri 80, cu zapis, arătîndu-se atît zapisul acelu Hrizea ce scrie la mîna lui Parthenie, unchiul lui Ion, cu leat 7223 [1714] ghenarie 20, cît și o diuată a lui Parthenie cu leat 7225 [1716] octomvrie 16. Întru care alt nimic nu scrie, fără numai că toate zapisele de datoria ce au avut, le-au lăsat la soru-sa să scoată banii, și fiindcă de ale acelu Hrizea au dovedit trei p[r]ăvălii, aici în București, unde să frînge hierul, stăpînindu-le Mitropolia, cerea ca să i să împlinescă acei taleri 80, cu dobînda lor, după cum scrie zapisul de la Mitropolie ca unul ce el iaste clironom și unchi-său Parthenie și mătuși-sii.

Întrebîndu-se și Mușat logofăt ce are să răspundă, el ne-au arătat un zapis al unii Despîi, soția lui Vasilie Vinețeanul, al feciorilor ei: Athanasie și

Costandin, întărit cu multe mărturii, cu leat 7253[1745] întru care scrie numai pentru o prăvălie, că avîndu-o de la bărbatu-său, unde să frînge hierul, însă numai leamnil, fiind făcută pe locul Mitropolii, au vîndut-o Mitropolii în bani gata, taleri 230. Iar pentru zapisele ceale vechi arată că fiind petrecute, nu le-au dat la Mitropolie.

Am zis lui Ion Gheban ca să ne aducă vreo dovadă cu care să dovedească că sînt prăvăliile ale acelu Hrizea și el a răspuns că n-are de unde aduce. Deci dar, de vream ce Ion Gheban n-are nici o dovadă, cum că prăvăliile au fost ale acelu Hrizea, hotărîm ca să le stăpînească Mitropolia după cum le-a stăpînit și pînă acum.

Aceasta scriem

Noemvrie 20 dni, 1753.

C. Năsturel *vel* ban

Șt. Văcărescu *vel* logofăt

Radu Cornescu[?] *vel* clucer

D. Greceanu *vel* stolnic

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCIV—2.

Original, hîrtie cu filigran, stare foarte bună.

323

1753 decembrie 16. București.

Matei Palada, fiul răposatului Andronache fost mare clucer, vinde o prăvălie lui Toma Crețulescu ce se află în fața caselor acestuia. (Original).

Adecă eu Matei Palada, fiul dumnealui răposatului Andronache biv vel clucer, precum să să știe că adeverez cu această scrisoare a mea la mîna dum[nealui] Tomii Crețulescu biv vel clucer, că avînd eu o prăvălie cu locul ei dinaintea caselor dum[nealui] aici în București; și nedîndu-mi mîna ca să o ȕiu, m-am învoit cu dumnealui de a mea bună voc și i-am vîndut-o în taleri șasezeci luond banii aceștea toți deplin în mîna mea. I-am dat și eu această scrisoare a mea ca să aibă dum[nealui] a stăpîni această prăvălie cu locul ei cu bună pace, dă către mine și dă către tot neamul nostru, dumnealui și coconii dumnealui căȕi dumnezeu îi va dărui.

Și pentru mai adevărata credinȕă am iscălit mai jos, ca să să crează.

Dec.[emvrie] 16 dni, 7262 [1753].

Matei Palada vînzător

Dragomir[?] *biv vel* clucer, mărturie

Despa clucer, mărturie

Academia R.P.R., XLVI—6.

Original, stare foarte bună, format mic, hîrtie cu filigran.

1754 ianuarie 13. [București].

Bălașa, soția răposatului Gheorghe abagiul, vinde cumnatului ei Șerban, protopsalt la biserica Domnească, o prăvălie în mahalaua Răzvan. (Original).

† Adecă eu Bălașa, soția răposatului Gheorghe abagiul, împreună cu fii-mieu Parascheva, dat-am acest adevărat și încredințat zapis la mâna dumnealui cumnatului Șerban protopsaltis de la biserica Domnească, ca să fie de bună și adevărată credință.

Precum să știe că am vândut dumnealui o prăvălie în mahalaua Răzvanului, care prăvălie iaste alătura cu prăvăliile mele și pe din jos alătura cu prăvăliia răposatului Matei coj.[ocar]. Care prăvălii sânt cu pământ cu tot ale mele și să trag de la moșul dumnealui și de la moșul dumnealui le-au fost cumpărat Stancul log.[ofăt] și de la Stancul log.[ofăt] le-au cumpărat răposatul soțul mieu Gheorghe abagiul, dupre cum dovedesc zapisele cele vechi.

Și o am vândut-o dumisale drept bani gata taleri 100. Și am luat acești bani toți deplin în mâinile noastre, pentru că i s-au căzut dumnealui fiind și despre o parte și despre alta neamul nostru, dupre cum dovedește mai sus.

Și i-am vândut-o dumnealui cumnatului ca să-i fie moșie ohabnecă și stătătoare în veci, dumnealui și coconilor dumnealui.

Însă locul să știe: lungul din marginea podului cel mare până în gardul Stelii stânjeni (*loc liber*) și latul stânjeni (*loc liber*), cât ține obrațiile fieștecăriia prăvălii.

Drept aceasta am dat acest adevărat zapis la mâna dumnealui ca să fie de mare încredințare, fiind și alți boeri de cinste mărturie carii mai jos să vor iscăli.

Deci și noi pentru mai adevărata credință am întărit cu iscălitura și cu pecetea mai jos, ca să crează.

Chenar.[ic] 13 dni, 1754.

Eu Bălașa vânzătoare

Eu Paraschiva paharnic, vânzător

Neacșul cupeț, martor

Costandin Peri[țeanul] comis, martor

Și am scris cu pop[a] Stoian cu zisa dum.[nealor] și martor

[pe verso]:

Zapisul prăvăliei ce am cumpărat de la cumnata Bălașa.

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie cu filigran. scriere frumoasă; mică pecete inclară a Bălașei.

1754 februarie 3. [București].

Constantin Mihai Racoviță Cehan dă danie și miluire preoților de la bisericile domnești un loc de la poarta domnească și un scaun de carne. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Costandin Mihai Țehan Racoviță voevod și domn a toată Țara-Ruminească. Dat-am domnia mea această carte a domniei mele tuturor preoților de la bisericile domnești de jos i de sus ca să le fie danie și miluire de la domnia mea un loc de la poarta domnească de jos, dimpreenă cu un scaun de carne ce iaste făcut pã acel loc care s-au cumpărat de domnia mea de la un Dumitru casap, dupre cum pre larg arată zapisul de cumpărătură. Drept aceia să le fie de la domnia mea sfintelor biserici acest loc cu scaunul ce scrie mai sus, miluire statornică și nestrămutată și să o stăpînească cu pace, ca să le fie de chiverniseală sfintelor biserici, că așa iaste porunca domniei mele.

3 februarie, 1754.

Academia R.P.R., ms. 403. f. 50.

1754 februarie 3. [București].

Dumitru Rumeliotul casapul arată preoților de la biserică Domnească că nu mai are nici un drept asupra scaunului de carne de la poarta domnească, pentru care a primit chiar de la domnitor o despăgubire de șapte taleri. (Original).

Adecă eu Dumitru Rumeliot casap dat-am credincios zapisul meu la mina preoților domnești de la biserică de sus i de jos, precum să știe că făcînd eu un scaun de carne cu învălitoare, pe loc domnesc, la poarta domnească din jos și închinînd măriia sa vodă locul bisericilor domnești, am luat de la măriia sa Vodă bani taleri șapte și pe leamnele mele care am făcut acel scaun.

Și de acum înainte să nu mai aib eu treabă cu acel scaun nicidecum, ci să-l stăpînească preoții cu bună paac dă către mine și dă către tot neamul meu.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

1754, februarie 3.

Dumitru

Și am scris eu lordache logofăt za divan, cu zisa lui.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—18.
Original, hirtie cu filigran, stare bună.

1754 februarie 10. București.

Marii boieri, rînduiți de domnitor, hotărâsc în pricina de judecată dintre Dobre din Tîrșor, jud. Prahova, și Mușat logofătul Mitropoliei, pentru două prăvălii din București « unde să frînge fierul ». (Original).

Din luminată porunca prea înălțatului nostru domn Io Costandin Mihai Țehan Racoviță voevod, avut-au judecată de față înaintea noastră Dobre de la Tîrșor sud Prahova, cu Mușat logofăt Mitropolii, vechil fiind despre partea sfinții sale părintelui mitropolitul țării chir Filaret. Zicînd Dobre cum că un Marin unchiul tătine-său făcînd o biserică în Tîrșor și între altele ce au lăsat bisericii au lăsat și două prăvălii cu locul lor aici în București, unde să frînge fierul. Și le-a stăpînit biserica pînă în zilele răposatului Ioan Vodă cînd au ars focul Bucureștii și arzînd și aceale prăvălii pe aceale două locuri, cu leamnice lor, și au plătit chiria pămîntului pînă în zilele lui Daniil mitropolitul. Iar atunci un preot ce era la biserică au mers de au dat locurile la Mitropolie și de atunci pînă acum le stăpînește Mitropolia, care acum cerea Dobre să le ia și să le dea iar supt stăpînirea acei [acelei] biserici.

Întrebîndu-se și Mușat logofăt ce are să răspundă, el ne-au arătat o carte de danie a unei jupînease Stani, soția Tomii căpitan hangiu. de la leat 7218 [1710] mai 31, întru care scrie că avînd ea o prăvălie cumpărată de bărbatu-său Toma căpitan, aici în București, în Mărgelari, de la o Anghelină fata lui Vartolomei călugărul Amarul și de la nepoții ei Tudorașco și Alexandra, cu zapisul lor de la leat 7198 [1690] în taleri 80; — au mers la răposatul Antim mitropolitul de au închinat-o Mitropolii. Și deosebit ne-au mai arătat Mușat logofăt și o carte de judecată a răposatului vornic Crețulescu fiind *vel* agă, i a lui Matei Sacazlău *vel* portar, tot de la leat 7218 [1710] iunie 4 întru care scrie că după moartea acei [acelei] Anghelină, s-au sculat Alixandra nepoată-sa ea să ia prăvălia de la Stan căpitan, cu pricină că i să mai cade ei să o ia nerămîndu-i Anghelinii copii.

Și după jalba ce-au fost dat la răposat Costandin Vodă Brîncovean, din divan au fost orînduit pe amîndoi mai sus numiții boieri ca să-i judece. Și dumnealor, după cercetarea ce au făcut, vîzînd zapisul Anghelinii mătușa Alixandri că iaste bun și bine au vîndut-o [prăvălia], fiind volnică orice va vrea să facă cu ale ei, au dat prăvălia supt stăpînirea Stani căpităneasii, care judecată au întărit-o și răposatul mării sa Costandin Vodă cu cartea mării sale. Am cerut lui Dobre vreo dovadă cu care să dovedească cum că acele două locuri au fost ale unchiului tătine-său și au zis că dovadă n-are. Deosebit l-am mai întrebat pe Dobre de cînd nu stăpînește biserica aceste două locuri și singur au răspuns că de 30 de ani mai bine, nu stăpînește.

Deci de vreme ce Dobre nici o dovadă n-are și mai virtos că singur a mărturisit că de 30 de ani și mai bine nu le-au stăpînit biserica, așa am hotărît ca aceale două locuri să le stăpînească Mitropolia cu bună pace, după cum le-au stăpînit și pînă acum.

Aceasta scriem.

Februarie 10, 1754.

Costandin Dudescu *biv vel vornic*

C. Năsturel *biv vel ban*

Șt. Văcărescu *vel logofăt*

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCVII—5.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

328

1754 februarie 17. [București].

Mola Ahmet vinde preoților de la biserica Domnească o prăvălie clădită pe locul bisericii, pentru 60 taleri. (Original).

† Adecă eu Mola Ahmet dat-am zapisul micu la mîna celisiarhului domnesc chir popa Radu, i la ceilalți preoți. Precum să să ști că avînd eu o prăvălie pã locul bisearicii Domnești, însă leam_nile prăvălii, vechi și stricate, și păreții căzuți, și cu odaia din dosul prăvălii, iar pã locul bisearicii, am vindut-o preoților domnești de a mea bună voe, drept taleri șazeci. Și mi-au ertat și chiria de un an, taleri șase, care fac peste tot taleri șazeci și șase, și acești bani i-am luat toți deplin în mîna mea.

Și de acum înainte să aibă a o stăpîni cu pace de cătră mine și de către tot neamul meu. Și cînd s-au făcut acest zapis au fost și alți neguțători martori care mai jos să vor iscăli.

Februarie 17 dni, 7262 [1754].

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—19.

Original, hirtie cu filigran, stare bună.

Doc. e întărit cu semnătura și pecetea inelară a lui Mola Ahmet. Ca martori semnează: Hafiz Mola Omer, Bacal Hugi Ali. Mola Abdulah. Semnăturile turcești au fost citite de M. Guboglu.

329

1754 martie 13. București.

Safta, fata pitarului Șerban, vinde lui Radu Văcărescu, fost mare stolnic, un loc de casă ce este alătura cu casele cumpărătorului. (Original).

Adecă eu Safta, fata pitariului Șarban, adeverez cu acestu al meu zapis la cinstită mâna dum[nealui] Radului Văcărescu *biv vel* stolnic. Precum să să știe că având eu un loc de casă aici în București, în dosul caselor dumnealui, care loc iaste din ulucile curții dumnealui pînă în curtea popii lui Ivan. Care și tată-mieu îl are iarăși de cumpărătoare.

Deci m-am tocmit cu dum.[nealui] și l-am vândut cu prețul cel-au cumpărat și tată-mieu. Dar nefiind zapisul cel de cumpărătoare față, mi-eu [mi-au] dat dum.[nealui] acum înainte taleri 15, pînă când voi lua zapisul de la unchi-mieu Costandin Alixeanul, și atuncea pe câți bani să vor coprinde în zapis; și ce să va mai face, să aibă a-mi da dumnealui banii.

Deci, de acum înainte, să stăpânească dum.[nealui] acest loc cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu. Și când am făcut această tocmeală au fost mulți oameni mărturii, carele mai jos să vor iscăli.

Și eu pentru mai adevărata credință mi-am pus numele și degetul mai jos, ca să să crează.

Fev.[ruaric] 3, 7261 [1753].

✕ † Eu Safta, fata lui Șarban pitar, vînzătoarea

✕ † Eu Ilinca Greceanca, martor

Costandin Por. cliucer, martor

Popa Dobre, martor *ot* bes.[erica] Vergului

Az Popa Ivan, martor, *ot* mah.[alaua] bis.[ericii] Dintr-o Zi

Și am scris eu popa Milea *ot* biserica Dintr-o Zi, cu zisa dumneaei Saftai, martor.

Ipac mai [mi-au] dat la un sărindar taleri 8, în mâna mea, i taleri 7 în mâna dumneaei jupăneșii Ilincăi Greccancăi pentru cheltuiala care au plătit la zăcearea cocoanii Saftai; și s-au dat toți banii.

Popa Dobre *ot* bes.[erica] Vergului

Ilinca Greceanca

Eu popa Milea, martor

Martie 13, leat 7262 [1754].

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXVIII—17.

Original. stare bună, hîrtie pătată; are o copie nouă.

330

1754 martie 15. București.

Dumitru Rumeliotul casapul se învoiește cu preoții de la bisericile domnești să le dea 15 taleri chirie pe an, pentru un scaun de carne așezat la poarta domnească. (Original).

Adică eu Dumitru casapul dat-am zapisul meu la mîna preoților de la bisericile domnești dă jos i dă sus, dă aici den București. Precum să să știe că avînd eu un scaun dă căsăpic la poarta domnească den jos, care scaun au

fost pă loc domnesc, deci l-am închiriat eu bisearicilor domnești, dă a mea bună voe, dind înștiințare și mării sale lui Vodă, Io Costandin Mihai Racoviță voevod, și măria sa s-au milostivit dă mi-au dat și banii după leamnele acelu scaun. Și au dat și preoților bani taleri 20, ca să facă acel scaun dă iznoavă nou. Și eu m-am tocmit și m-am așăzat cu preoții ca să le dau chirie pă acest scaun, pă an, cite taleri 15, și le-am dat acum înainte chiria dă [pe] un an, taleri 15, dă la sventi Gheorghe. Deci să aib a le da în toți anii pentru acel scaun chirie, cite taleri 15, cum s-au zis mai sus, oricît voi vrea eu să-l țin. Să nu fie volnici a mă scoate de acoloa, nici să-mi mai înalțe chiria, plătindu-mi eu chiria la vreamă, după cum m-am așăzat, iar neplătindu-mi chiria la soroc, atuncea să aibă voe să mă scoață de acoloa.

Și pentru încredințare m-am iscălit mai jos puindu-mi și peceatea, ca să să crează.

Martie 15, 1754.

Dumitru casapu

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV 20.

Original, hirtie, stare bună.

331

1754 iunie 5. [București].

Stancea, soția lui Voico, împreună cu cumnatu-său Necula vînd jupînului Gabăr, caretaș domnesc, o casă cu locul ei și vie în mahalaua Popii Pătru, alătura cu grădina și proprietățile lui Manolache ceașul, Radu fustașul și Ion Teasă. (Original).

† Adecă eu Stancea, soția lui Voico i dempreună cu Necula cumnată-mieu, dat-am acest adevărat zăpis al nostru la mîna dumnealui jupîn Gabăr caretașul domnesc, pe cum să să știe că am vîndut eu dumnealui o casă cu locul ei și cu via pe unde ținca gardurile și casa, în mahalaua Popii Pătru. Și să hotărește în fundul grădinii cu Manolache ceașul i Sima călăreț și alătura Radu fustaș; despre soare răsare cu Ion Teasă. Și am vîndut acest loc drept bani gata taleri 15. Și acești bani i-am luat toți în mîna mea. Deci să fie dumnealui stătător și să stăpînească dumnealui și coconii dumnealui ciți dumnezeu îi va dăruî în veci, de către mine și de către tot neamul mieu. Pentru că i-am vîndut dumnealui această moșie eu, denpreună cu cumnată-mieu Neaculai, de a noastră bună voe, nesiliți de nimenca, dîndu-i dumnealui și zăpisul cel vechi de cumpărătoare.

Și cînd am făcut acest zăpis au fost cu știrea tuturor preoților și a vecinilor, de aice din mahala, cari mai jos să vor iscăli.

Și pentru mai adevărată credință ne-am pus numele și degitele mai jos, ca să să crează.

Iunie 5 dni, leat 7262 [1754].

Eu Stancea, fâmeaia lui Voico, vînzător

Eu Necula, vărul lui Voico, vînzător.

† Eu Ion călăreț, martor
† Eu Neacșul Lef[ter], martor
† Eu Petco Lef[ter], martor
Eu... căpitan za seimeni, martor
Drăgoiu..., martor
Popa Florea ot sventăi Dimitrie, martor.
Și am scris eu popa Milca din mahala, cu zisa dumnealor și martor.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—25.
Original, stare bună. hîrtie cu filigran.

332

1754 iulie 1. București.

Hristache căpitanul împreună cu soția sa Dumitrana vînd lui Matei zăbunaru l o prăvălie din Ulița Mare, dinspre zidul domnesc, pentru 250 taleri. (Original).

Adică eu Hristache căpitanu dimpreună cu soția mea Dumitrana, fata lui Iordache, nepoata lui Kirco papugiul, dat-am zapisul nostru la mîna lui jupînului Matei zăbunaru l. Precum să se știe că avînd noi o prăvălie aici în București, în Ulița cea Mare, despre zidul domnesc, care prăvălie au fost dată de zestre surori-mi Floricăi. Și întîmplîndu-se de a murit soru-mea Florica și nerămîind nimenea din ea, o am stăpînit eu, fiind soră mai mică. Și această prăvălie se hotăraște din sus cu prăvălia lui jupîn Grigorie Mihuleț, și din jos se hotăraște iar cu prăvălia unchiului meu Kirco papugiu. Și această prăvălie s-au vîndut cu locu ei, cu tot, pînă în zidul domnesc, însă locul pe jumătate, iar jumătate rămîne prăvălii cei din jos. Și aceasta s-a vîndut drept bani gata talere 215. Și acești bani i-am luat noi toți în mîinile noastre, și am vîndut-o noi de a noastră bună voc, nesiliți de nimenea.

Deci dumnealui să aibă a stăpîni dumnealui cu bună pacc, dumnealui și feciorii dumnealui, nepoții și strănepoții și oricine se va trage din neamul dumnealui. Deci noi pentru bună și adevărată credință, i-am dat acest zapis cu iscăli-turile noastre ca să-i fie dumnealui de bună credință.

Și am scris eu Hristea dască l, cu zisa vînzătorilor, și cînd s-au scris au fost mulți oameni cari se vor iscăli anume, martori.

1 iulie 1754.

Hristache căpitan, vînzător, împreună cu soția mea Dumitrana.

Nicolae postelnic al treilea

Eu Costandin Fundeanul cismar, martor

Eu Anastasia, mărturie

Eu Socol diaconu [bisericii] Colței, mărturie

Petrașco al doilea vornic, martor

Eu Radu Lefegiul, martor
Eu Constandin Boiciu, martor
Eu Gavrilă zăbunar, martor
Popa Theodor de la Sft. Gheorghe cel Vechi, mărturie

Colecția Jean Berlescu.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran.

333

1754 septembrie 10. [București].

Constantin Racoviță voievod întărește anaforaua marilor boieri în pricina dintre Radu croitorul și frații Tănase căpitanul și Antonie logofătul, pentru un loc de casă de lângă poarta domnească. (Copie).

Anafora

Prea înălțate Doamne, din luminată porunca înălțimii tale au scos dumnealui vătăf *za* aprozi, la dîvan înaintea noastră, pe Radul croitoru cu un răvaș de jalbă ce au dat la măria ta, pentru Tănase căpitan i frate-său Antonie logofăt, feciorii lui Athanasie monah ce l-au chemat pă mirinie Antonie vornecu.

Cum că avînd un loc de casă dinaintea porții domnești din sus, care loc i l-au împresurat Athanasie monah și făcînd prăvălii pă dînsul, le stăpînesc mai sus numiții lui feciori, fără nici un zapis. Și cerea ca să primească Tănase căpitan și cu frate-său Antonie logofăt, împreună și cu trei oameni bătrîni din mahala, carte de blestem, după ponturile ce le va da el. La care fiind și Tănase căpitan *i brat ego* Antonie logofăt față, mai întîi ne-au arătat o carte a mării sale răposatului Grigorie vodă Ghica din domnia dîntîi, întru care serie, că după zapisele ce au avut Athanasie monah de cumpărătoarea acelu loc, de la Nicola portaru Buiuciu, cerînd ca să și-l hotărască, i-au cercetat măria sa zapisele. Și văzîndu-i-le că-i sînt bune i-au orînduit boernași și cu portar de i l-au hotărît de către vecini, de pre toate părțile. Și ne-au mai arătat și o carte de judecată a dumnealui răposatului Grigorie Grecean *biv vel* vornic în care scrie că fiind stăpînire vechie de 50 de ani și cercetînd dumnealui judecata, Marga preoteasa și cu nepotusău acesta Radu croitoriul, au rămas de judecată. Dar neodihnindu-să numita preoteasă, mătușa acestui Radul, au ieșit de s-au judecat și înaintea mării sale răposatului Grigorie voevod în domnia ecasta de a doua. Și au cunoscut măria sa că umblă rău preoteasa Marga și cu nepotu-său Radul.

Iar după ce au murit Athanasie monah, Marga preoteasa și cu nepotu-său Radu, au început a da jalbă mării sale, arătînd pricina într-alt chip, cum că părinții ei au avut pe acel loc opt prăvălii și patru le-au vîndut mării sale răposatei domniții Marichii a mării sale răposatului Costandin Vodă Brîncoveanu, într-al cărora prăvălii. loc, au făcut și pivniță de piatră. Iar locul a patru prăvălii l-ar fi împresurat Athanasie monah.

Și măria sa, după jalba lor, i-au orînduit la dumnealui Costandin Fierăscu *biv vel* ban de le-au cercetat judecata de iznoavă și dovedindu-să că preoteasa Marga și cu nepotu-său Radul umblă rău, au făcut știrii mării sale prin anafora. În urmă găsiind un zăpis vechi de ani 124 și cerînd judecată iarăși preoteasa Marga și cu nepotu-său Radul, i-au orînduit măria sa răposatul Grigorie voevod la noi, unde fiind toți veliții boeri, le-am cercetat judecata. Și neputînd alege dintr-acel zăpis nimic, fiind vechi, numai ce numia un loc lângă biserica popii lui Anghel din Crivăț, care zice ei că acea biserică este Sfîntu Dimitrie și locul acesta este foarte departe de biserică, care acela va fi alt loc, iar nu acesta. Și locul care îl vînduse preoteasa Marga răposatii doamnei Maricăi, aflîndu-să supt stăpînirea dumnealui *vel* spătar, l-au pohtit dumnealor veliții boeri de și-au adus scrisorile. Și însuși din zăpisul Margăi, s-au dovedit că și-au vîndut tot locul ei cît au avut, după cum cartea dumnealor veliților boeri arată.

Ci după hrisoave și cărți de judecată ce are Tănase căpitan și frate-său Antonie logofăt la mîna lor, să cunoaște că cererea Radului este rea și fără de cale. Și de vreme ce el pe atîtea judecăți tot nu să mai odihnește, găsim cu cale ca să să bată la poarta domnească cu 50 de toege la talpe, ca să să astîmpere, să nu mai supere domnia și divanurile.

Și după hrisoavele și cărțile de judecată ce are Tănase căpitan *i brat ego* Antonie logofăt, la mîna lor, să li să facă și luminată cartea mării tale de stăpînire. Și să i să ia Radului acel zăpis de la mîna nefiindu-i bun de nimic, ca să nu mai tot caute judecată, și să-și poată stăpîni și Tănase căpitanu *i* Antonie logofăt, locul cu pace.

Iar hotărîrea *iprociu* [?]

1754 septembrie 10.

Barbul Văcărescul *vel* dvornic

Ianache *biv vel* sârdar

[rezoluția domnului]:

Io Costandin Mihail Țehan Racoviță voevod bojiiu milostiiu i gospodar zemli Vlahiscoe.

După hotărîrea dumnelor veliților boeri, fiindcă am cunoscut și domnia mea că este cu cale și cu dreptate, am întărit și domnia mea ca așa să să păzească nezăticnit.

I is. [pravnic] saam recheh gospodstvo-mi
[urmează mai jos]:

Încredințez că este copie scoasă din cuvînt în cuvînt, întocmai după cea adevărată carte ce este iscălită de dumnealui răposatul *biv vel* ban Barbu Văcărescul *i* de răposatul sârdar Ianache.

1797 iunie 25.

[indescifrabil] clucer

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpise (1699–1841) a familiei Darvari. doc. 69.

1755 martie 2. [București].

Zamfira, fata răposatului preot Ioan, vinde lui Constantin Bărcănescu postelnic o casă în mahalaua Sloboziei. (Original).

Dat-am zăpisiul meu la mîna dumnealui Costandin Bărcănescul postelnic precum să să știe că avînd eu o casă aici în mahalaua Sloboziei pe loc domnesc. Însă casa cu coprinsul ei precum să află acum și cu pimnița de lingă pod i cu grajdul din curte și neputînd a le stăpîni, le-am făcut vînzătoare. Și le-am vîndut de bună voia mea, nesilită de nimeni, și cu știrea vecinilor dupe împrejur și din sus și din jos mai sus numitului boer, drept bani gata taleri 200, adecă două sute toema. Deci de acum înainte să aibă dumnealui a stăpîni aceste case cu bună pace de către mine și de către toți, să-i fie ca o moșie ohabnică și stătătoare în veci, dumnealui și coconii dumnealui, nepoți, strănepoți cîți dumnezeu îi va dărui.

Și acești bani i-am luat deplin și gata în mîna mea și am dat și zăpisele ceale vechi de cumpărătoare ale casii. Și cînd s-au făcut acest zăpis au fost și alți boeri de față. Și eu pentru mai adevărată credință mi-am pus numele și pecetea mai jos, ca să să crează.

2 martie 1755.

Zamfira, fata răposatului popei Ioan, i a priotesii Pătranii de la biserica Sloboziei, vînzătoare

Pătrana preoteasa, martoră

Eu popa Marin *ot tam*, martor

Popa Dumitru *ot tam*, martor

Hristea [clucer *za*] arie, martor

Hristea căpitan, martor

(*semnătură indescifrabilă*)

Și am scris eu popa Matei *ot Slobozia*, cu zisa dumnealor.

Academia R.P.R., CXCVI—238.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1755 mai 12. București.

Constantin Căndescu fost mare paharnic arată că răscumpărînd un loc de casă din mahalaua Colții, de la preotul Șerban, l-a împărțit cu Ioniță Brăușanu. (Original).

† Adeverez cu acest al meu zăpis la mîna dum.[nealui] fratelui Ioniță Brăușanu. precum să să știe că avînd Costandin *sin* Ghioca un loc de casă aici în

București, în mahalaoa Colții, rămas de la tată-său de baștină, iar nu de la mamă-sa, și făcându-l vânzătoru, l-au fost cumpărat un popă Șerban *ot* Colțea, în taleri 130.

Dar fiindcă acest loc iaste între locul mănăstirii Ienii unde sânt casele postelnicului Hristache, și între casele dum[nealui] fratelui Ioniță Brătășanu ce sânt cumpărate de jupâneasa dum[nealui] Pulheria, și mai vartos că cade în poarta curții mele, n-am putut suferi ca să între alții streini într-acest loc. Ci fiindcă mi s-au căzut mie fiind epitrop mănăstirii Enii, și dumnealui fratelui Ioniță Brătășanu fiind vecin locului, noi i-am întors banii înapoi toți deplin acelui numit popa Șerban, ce zice mai sus, și am luat și zapisu.

Și deosebit de aceasta am trimis la stăpănu locului și mi-au făcut și alt zapis pe numele meu. Și trăgându-i pe urmă locul s-au găsit stânjeni 16. Și l-am împărțit amândoi de am luat cu stânjeni 8 *pol*. adecă optu și jumătate și fratele Ioniță stânjeni 7 *pol* adecă șapte și jumătate, că așa ne-am învoit amândoi. Care loc și l-au și îngrădit în curtea și în grădina dum[nealui] despărțindu-l de al meu.

Dar luind eu zapisele amândouă la mâna mea, atât cel ce-l dedese Costantin *sin* Ghioca la mâna mai sus numitului popa Șerban cât și cel ce mi l-au dat numai mie deosebit la mâna mea. Și dum[nealui] fratele Ioniță rămăind fără nici un fel de adevărînță la mână, i-am dat acest al meu zapis ca să aibă a stăpăni acești stânjeni 7 *pol* care s-au venit în partea dum[nealui] cu bună pace dă către mine și de către tot neamu meu, fiindcă au dat și banii toți deplin ce i s-au făcut partea dum[nealui], să-i fie dum[nealui] moșie stătătoare și ohabnică, dum[nealui] și coconilor dum[nealui] căți dumnezeu i-ar dărui. Iar când va curge vreo pricină de judecată de acel loc și necrezându-să numai cu zapisu acesta, să aibu cu a-i da zapisele ce sânt la mâna mea ca să să îndrepteze la orice judecată va merge.

Și pentru adevărată credință m-am iscălit dăn jos, ca să să crează.

Mai 12 dni, 1755.

Costandin Căndescu *biv vel* paharnic

Ioan Căndescu, martoru

Academia R.P.R., CCCLXXIX—4.

Original, stare perfectă, hirtie cu filigrau.

336

1755 septembrie 22. [București].

Simion căpitan de seimeni împreună cu soția sa vînd lui Nălban Mehmet Bașa și cadinii sale o casă, în via domnească cea veche pe locul m-rii Pantelimon, pentru 200 taleri. (Original).

Adecă eu Simion căpitan dă siimeni dempreună cu soția mea (*loc alb*) dat-am acesta al nostru adevărat și-neredînțat zapis la mîna dumisale Nălban Mehmet

Başa şi a cadînii dumisale (*loc alb*), ca să le fie dă bună şi adevărată credinţă. Precum să să ştie că i-am vindut casa noastră, care casă este pă locul sfîntului Panteleimon în via domnească cea veche, care să dă chirie pă an, pă cum dau toţi împrejurenii, însă chiria locului.

Această casă am cumpărat-o şi noi dă la Dima şătrariul, deci noi i-am vindut-o drept taleri două sute, însă taleri 200. Şi am vindut-o dă a noastră bună voe, nesiliţi dă nimeni. şi cu ştirea tuturor vecinilor.

Deci să stăpînească dumnealor cu bună pace, să le fie moşie stătătoare şi ohabnică în veci, dumnealor şi copiilor dumnealor ciţi îi va da dumnezeu, şi neamului dumnealor, dîndu-le şi zapisele dă cumpărătoare.

Acum nainte ne-au dat taleri 100 şi au mai rămas taleri 100 să-mi mai dea. Şi cînd s-au făcut acest zapis au fost mulţi oameni dă cinste care mai jos s-au iscălit. Şi noi pentru mai adevărată credinţă, mai jos ne-am iscălit, ca să să crează.

Vineri, septemvrie 22 zile, 1755.

Eu Simion căpitan dă sîmeni cu soţia mea (*loc alb*), vînzători

Însă taleri 100 ce mai rămăsese că să-i mai dea, ni i-au dat în mergire [?] mării sale Costandin Vodă Racoviţă, care s-au făcut taleri 200 dăplin, cum scrie în zapis. Şi mi-am pus iar degetul şi numele.

Martie 9 zile, leat 1756.

Eu Simion căpitan dă sîmeni, cu soţia mea (*loc alb*), vînzători

Eu Suleiman aga salaor, martor

Eu Vlad odăbaş dă lipcani, martor

Eu Savva stegar dă lipcani, martor

Eu Gabăr caretaş domnesc, martor

Eu Dima şătrariu, martor

Eu Sima am scris cu zisa dumnealor, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—21.

Original, hirtie cu filigran, rupt în cîteva locuri.

337

1755 octombrie 26. [Bucureşti].

Măgărdici armeanul dă zapis popii Neculai de la biserica Grecilor cum că a închiriat de la biserică o prăvălie în mahalaua Şelari, cu 20 taleri pe an. (Original).

Adică eu Măgărdici armean dat-am credincios zapisul micu la blagoslovitoarea dreapta sfîntii sale părintelui popii Neculai ot biserica Grecilor ca să-i fie de bună credinţă. Precum să să ştie că avînd sfînta biserică o prăvălie în Şalari, o am luat-o cu chirie pe an taleri 20 şi orice a-şi drege pe placul meu să fie de la mine, iar să nu ţie sfîntia sa în seamă. Şi pe această tocmeală să aib a şădea cit îmi va fi

me voia numai să aib a-i da obicinuita chirie la Sf. Dimitrie, taleri 10, și la Sf. Gheorghe iar taleri 10. Și să nu aibă a-mi înălța chiria pentru că așa ne-au fost așăzământul cu sfinția sa, fiind și alți oameni de cinste.

Și eu pentru credință am iscălit.

Octomvrie 26, leat 7264 [1755].

Arh. St., Buc., M-reu Bradu, Hanu-Greci, Codreni LIV—27.

Original, hirtie, format mic, întărit cu iscălitura armenească a lui Măgirdici; pe verso are o însemnare grecească indescifrabilă.

338

1755 [fără lună și zi]. București.

Doi mari boieri hotărăsc pricina dintre Iordache Cantacuzino fost mare paharnic și egumenul mănăstirii Radu Vodă pentru o ulicioară și un loc sterp din mahalaua Tabacilor. (Original).

Den luminată porunca prea înălțatului nostru domn Io Costandin Mihai Raco-viță voevod, dându jalbă dumnealui Iordache Cantacuzino *biv vel* paharnic la prea luminatul nostru domn, pentru sfinția sa părintele egumen de la mănăstirea Radului Vodă, chir (*loc liber*), că aicea în București, în mahalaua Tabacilor, unde sânt casele dumnealui de zeastre de la dumnealui răposatul Matei Mogoșăscu *biv vel* sărdar. Pe lângă bolovanii dumnealui iaste ulicioară cât începe carul de merge la Dâmboviță, de iau oamenii apă. Și de ceaia parte de uliță iaste moșia mănăstirii Radului Vodă, iar dăspre partea dumnealui pah[arnic] Iordache, aproape de Dâmboviță, fiind puțin loc sterp al Mogoșăscului, dumnealui Iordache pah.[arnic] Cantacuzino au pus de au făcut gard, iar numitul egumen nu îngăduia zicând că ar fi și pe acolea moșia mănăstirii și îngustează și ulița.

Deci noi, după luminată porunca mării sale, și cu (*loc liber*) *vtori* vorneck, fiind și numitul egumen față mergând în fața locului și strângind pe mahalagii dă pânprejur, am cercetat foarte cu amăruntul și am pus de au măsurat și ulița începând dăn podul cel mare care vine pe la poarta dumnealui Iordache pah.[arnic] Cantacuzino, den bolovanii dumnealui până în ulucile lui Stan mărgelar, s-au găsit largul uliții stîngeni unul și jumătate, și tot așa largul am măsurat puind și seamne până în apa Dâmboviții, și lungul aceștii ulițe den pod până în apă stîngeni 45.

Iar pentru acel loc ce era pricină pe unde s-au făcut gardul, așa am găsit cu cale de au rămas să fie al dumnealui Iordache pah.[arnic] Cantacuzino învoindu-să și cu egumenu înaintea noastră. Și ulița să fie jumătate pe moșia dumnealui pah.[arnic] Iordache și jumătate pe moșia mănăstirii Radu Vodă, precum au fost și mai înainte vreamc.

Iar pentru nește varnițe ce făcuse tabacii în mijlocu uliții, așa s-au hotărât, să să strice ca să nu să facă vreo primejdie celor ce merg la Dâmbovița de iau apă.

Și de acum înainte să aibă pace unul de către altul. Aceasta.

leat 7263 [1755].

Iordache *biv vel stolnic*

Ianache *biv vel serdar*

Academia R.P.R., LXXV—222.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

339

1756 februarie 27. București.

Vasile odobașa, feciorul meșterului Stroe din mahalaua Răzvan lasă prin testament soției de-a doua și rudelor, diferite bunuri mișcătoare și nemișcătoare, printre care mai multe prăvălii și vii în București. (Original).

Ștefan al Unrgrovlahiei adeverez.

De vreme ce întîmplarea cea viitoare iaste nevăzută și însuși ingerilor necunoscută, că numai la Dumnezeu toate sînt cunoscute, drept accia eu Vasile odobașa, feciorul meșterului Stroe din mahalaua Răzvanul, am socotit mai nainte pînă a nu mă cuprinde sfîrșitul vieții mele și pînă îmi sînt mințile întregi și sănătoase să fac diiată și să dovedesc gîndul meu către moștenitorii miei cei aleși cu care voesc să chivernisească ei averea mea, mutătoare și nemutătoare, după petrecerea mea din viață.

Ci întîi mă rog lui Dumnezeu, ca unul milostiv, să-mi iarte mulțimea păcatelor mele ceale ce am greșit ca un om întru această lume. Așijderea mă rog și tuturor creștinilor, cui ce voi fi greșit, să mă iarte și de mine încă să fie iertați toți cîți îmi vor fi greșit și verice rău mi-ar fi făcut. După aceasta toată foaia de zestre a soției mele Marii ce-[a] de a doua să i să îplinească după cum scrie foaia de zestre și darurile dinaintea nunții ce i-au dat mama, adecă o pereche cercei de aur, o salbă de galbeni, adecă trei ungurești, trei venetici, nouă zingirli care fac taleri 47, bani 45; și a doua zi ce i-am dat o ghiordie de hatai cu sîngeap.

Dator nu sînt nimănu.

Las pentru pomenirile sufletului meu, pînă la trei ani, după ajungere, să să vînză via de podgorie, adică două pogoane ce sînt și mic rămase de la părinți, i șase pogoane de vie ce-mi sînt de cumpărătoare, însă pămîntul, iar vița o am pus-o eu, fiind și pămîntul și vița a mea.

Acestate voesc ca să le vînză epitropii miei și să-mi facă pomeniri, după ajungere, pînă la trei ani. Las și sfintei Mitropolii după moartea mea casa și prăvălia [în] care șaz eu, însă alătura cu prăvăliile lui Costandin boltaș ce sînt pe locul mănăstirii Radului Vodă. Las și la sfînta biserică la Răzvan unde voesc

ca să mă îngrop, unde sint și părinții miei, pimnița cu casa i cu prăvălia ei, pentru pomenirea a tot neamul meu.

Las și surorii mele Păuna un pogon de vie care vie îmi iaste de la părinții miei rămasă, însă alătura pe lingă via ce au dat zestre nepoatii mele Păunii, însă pogonul de la vale dă vie cea bătrână. Las și soții mea[le] Marii pre care o am luat fată mare și am trăit cu dînsa foarte bine și creștinește chivernisind toate cele ale casii cum să cade, în (*loc alb*) ani (*loc alb*). Și m-au și căutat la multe slăbiciuni și boale, fiindcă și în multe rînduri m-am și bolnăvit. Prăvălia cea nouă de la pod care o am făcut eu cu banii miei și via de aici din București, cîtă să află, care o am cumpărat iarăși cu banii miei, ce iaste alătura pe lingă grădina ei, care îmi iaste de [la] unchiu său Nicolae căpitanul dată pentru lipsa zestrii ei; i pafiale de argint dramuri (*loc alb*) ce le-am făcut eu soții mele: așa m-am învoit cu dînsa de mi-au dat un brîu de șal de l-am purtat eu, ci să fie briul plătit cu acele pafiale.

Deci acestea voesc să facă moștenitorii miei, după moartea mea, precum cu dreptatea minții mele am rînduit și limba au grăit, înaintea acestor mărturii vrednice și de credință care s-au aflat față. Iar oricare din moștenitorii miei, care am zis mai sus, au din judecători și din boeri sau din cei bisericesti sau din cei lumești, ar vrea să întoarcă sau să strice această diiată a mea, să aibă a da răspuns și seamă la înfricoșată ziua accia a răsplătirii înaintea judecătorului celui drept și nefătar nec, domnul nostru Isus Hristos, dumnezeu cel adevărat.

Februarie 27, 7264 [1756].

Eu Vasile odobaș¹ cu a mea mină am iscălit și cu a mea pecete am pecetluit înaintea acestor mărturii, fiind față.

Popa

Popa Andronic protopopa (*sic*), mărtor

[*pe verso*]:

Diata lui Vasile odobaș, pentru casa de lingă Răzvan ce este pe locul mănăstirii Radul Vodă.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc. CXCVI—1.

Original, stare bună, hirtie cu filigran: documentul e întărit cu semnătura mitropolitului Ștefan.

340

1757 ianuarie 12. [București].

Ioana vinde preotului Cozma, eclisiarhul Mitropoliei, o casă a răposatului ei frate Stan Cucă, pentru anumite datorii ce lăsase în urmă (Original).

Adecă eu Ioana dimpreună cu fiu-mieu Velea dat-am adevărat și credincios al nostru zăpis la cinstita mîna sfinții sale părintelui eclisiarhul sfintei Mitropolii chir Cozma.

¹ Odobaș (obobaș de lipcani) e numele funcției pe care a avut-o el sau părintele său.

Precum să să știe că întimplindu-se moarte frăține-mieu Stan Cucă și fâmeii lui și fiind datoriu sfinții sale mai denainte taleri 36 *pol*, bani zece, adecă treizeci și șase și jumătate și bani zece, și fiind datoriu și pre la alte părți, și dintr-ale lui nefiind altu cevaș ca să răspunză la datorii să să poată plăti, au rămas să să vînză o casă și cu pivniță ce o are aici în mahalaua Vlădicăi, pă moșia sfintei Mitropolii.

Și dintre toți datornicii neprimind nimeni să ia casa și pivnița, au primit sfinția sa părintele eclisiarh. Și prețu ndu-să întii din poruncă de Oprea vătăful de lemnari s-au socotit prețul de taleri optuzeci și patru. Și neprimind nimenea să o ia casa și pivnița cu acest preț, sfinția sa, pentru ca să-și scoată banii, să nu rămie păgubaș, de vreme ce de la frate-mieu Stan n-au rămas alt nimic, au primit de au dat și taleri șase mai mult peste prețuală, pentru pomeană, și cu datoria ce au avut au împlinit nouăzeci.

Și i-am dat noi casa și pivnița și cu toate împrejmuirile, după cum au stăpinit frate-mieu Stan așa să o stăpînească și sfinția sa. Și cînd am vîndut, au fost cu știrca tuturor rudeniilor și mahalagiilor din sus și din jos. Și noi pentru întărirca (*sic*) am iscălit și am pus și degetele. Și de vreme că dupre cum am arătat mai sus că această casă și cu pivnița iaste pă moșia sfintei Mitropolii, noi am rugat pă sfinția sa de au întărit zapisul acesta și cu iscălitura sfinții sale.

Ghenarie 12 zile, *vă leat* 7265 [1757].

Eu Ioana, dinpreună cu fiul mieu Velea, vînzător

Eu Zamfira, dinpreună cu fiul meu, vînzător

Eu Dobre, martor

Eu Nica, martor

Eu Neculac, martor

Eu popa Ștefan, martor

Eu popa Iosif, martor

Eu popa Badea *ot* mahalaua Vlădica], martor

Petre, logofătul Mitropoliei, martor

Procopie logofătul am scris, sint și martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—22.

Original, hirtie cu filigran, stare bună; semnături cu înflorituri deosebite, dar descifrabile.

1757 mai 21. București.

Neacșul, fost logofăt de vistierie, vinde lui Foti dascălul o pereche de case, pe Podul Mogosaiei, mahalaua bisericii Crețulescului, pentru 675 taleri. (Copie).

Adecă eu Neacșul, *biv* logofăt *za* visterie, dat-am zăpăsul meu la mina dumnealui Fotăi dascălul. Precum să să știe că de a mea bună voie am vîndut dumnealui casele mele de aicea din București, după Podul Mogoșoaiei, din mahalaoa bisericii Crețulescului, cu tot locul cît să vede îngrădit și cu lemne de două case i de un grajd. Și le-am vîndut dumnealui în bani gata taleri șase sute șaptezeci și cinci, dîndu-i dumnealui și zăpăsele cele vechi de cumpărătoarea locului. Deci să aibă dumnealui și coconii dumnealui, cîți dumnezeu îi va dărui, a le stăpîni cu bună pace de cătră mine și de cătră tot neamul meu și a vecinilor duprin prejur care mai jos să vor iscăli.

Și pentru mai adevărată credință, am întărit acest zăpăsi cu iscălitura mea mai jos.

Mai 21, 1757.

Neacșul *biv* logofăt *za* visterie
(*indescifrabil*) *biv* *vel* clucer, martor
Ianache *biv* *vel* cămăraș *za* ocne

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condița de zăpăsi (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 106.

342

1757 iunie 25. [București].

Neacșul, fost logofăt de visterie, adeverește că Constantin logofătul, la judecată înainte a lui Constantin Crețulescu fost mare ban, i-a mai dat 200 taleri peste prețul dat de Foti dascălul și a luat casele pe care le vînduse acestuia, în baza dreptului de protimisis «fiind vecin și pămîntean». (Copie).

De vreme ce casele mele ce le-am avut în mahalaua bisericii Crețulescului, fiindu-mi de vînzare și vînzîndu-le lui Foti dascălul, dar în urmă aflînd logofătul Costandin de aceasta și mai căzîndu-i-să dumnealui a cumpăra ca unul ce este vecin și pămîntean, după jalba ce au dat, din luminată porunca mării sale lui Vodă, ne-am judecat de față naintea dumnealui Costandin Crețulescu *biv* *vel* ban. Și după hotărîrea dumnealui peste taleri 650 ce scrie în fața zăpăsului, mi-au mai dat încă taleri 200, după cît m-au ținut pă minele casele. Și să fac peste tot taleri 850, care bani luîndu-i toți deplin în mina mea, am iscălit mai jos.

Iunie 25, 1757.

Neacșul *biv* logofăt *za* visterie, adevcrez
Costandin Crețulescu *biv* *vel* ban, mărturie
Isaia egumenu bisericii Crețulescului, martor

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condița de zăpăsi (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 107.

1757 august 6. [București].

Constantin, fiul lui Grigore Mihai, vinde fratelui său Nicolae postelnicul o parte din pivnița ce are sub cele trei prăvălii frățești în Zăbunari, pînă în ulița zidului domnesc. (Original).

Scrisoarea mea la mina dumnealui frate-meu Nicolae postelnicu. Precum să se știe că avînd eu o pivniță în Zăbunari, pe care pivniță sînt trei prăvălii părintești, cu locul lor ce merge pînă în ulița zidului domnesc, care prăvălii le-au lăsat tată-meu, fraților, adică lui Nicolae una și lui Macsim una și lui lordache una și mie pivnița și cu casa din dos, dinaintea girleciului pivniții. Deci eu avînd trebuință de bani, intii am vîndut frăține-meu Macsim a treia parte din pivniță, cît ține prăvălia lui pe dînsa și cu girleciul de piatră boltit și cu casa din dos, în taleri 80.

Acum, făcînd eu vînzătoare și ceialaltă pivniță două părți și neputînd alții încăpea sub prăvăliile fraților, pentru partea din fund pe care este prăvălia frăține-meu Nicolae postelnicu, m-am tocmît cu dumnealui de i-am vîndut-o și au rămas și prăvălia dumisale cu pivniță dedesubt, precum și frăține-meu Macsim, numai fiind că frăține-meu Macsim i-am vîndut cu preț mai mare. Iar această parte ce am vîndut-o acum frăține-meu Nicolae postelnicu, fiind numai trei pereți fără de girlici și fără de casă, i-am vîndut-o numai drept taleri 30 [și] jumătate.

Și mi-au dat acești bani toți deplin în mîinile mele. Deci, fiind vînzarea din bună voia mea și cu voia și știrca soției mele și a copilelor mele, am dat acest zăpis al meu, ca de acum înainte să aibă a-și stăpîni această parte de pivniță după cum s-au numit mai sus, cu locul ei din dos, pe cît îi ține prăvălia, cu bună pace de către mine și de către copilele mele, dumnealui și fii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Și pentru că n-au rămas a mai avea între noi altă pricină am iscălit cu mina mea, iscălînd și alți boieri martori, ca să să crează.

August 6 zile, 1757.

Costandin, fiul lui Grigore Mihai, vînzător împreună cu soția mea și copilele mele anume: Ilinca, Rada, Grăjdana.

Popa Nicolae skevofilax

Popa Iane Castrisios

Isaia egumen [al] biser.[icii] Crețulescu

Costandin logofăt Mănescu, martor

Iancu logofăt, martor

Și am scris eu Radu logofăt cu învățatura dumnealor, și martor

protocol Th. Macedoneanu

Colecția Jean Berlescu.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

1757 noiembrie 5. București.

Constantin Nicolae Mavrocordat hotărăște pricina de judecată dintre popa Vasile de la biserica Sf. Dumitru cu Tănase logofătul de visterie, pentru niște case din curtea bisericii. (Copie).

Milostiuu bojiu Io Costandin Nicolae voevod i gospodar präd zemli Vlahiscoie.

La divan înaintea domnii mele avu judecată popa Vasilie din București, de la biserica sfântului Dimitrie, cu Tănase logofăt de la visterie, zicând popa Vasilie cum că nește case cu pivniță ce sânt în curtea bisericii despre poartă și de danie bisericii le stăpânește Tănase logofătul fără de a nu da bisericii nimic. Tănase logofătul nu au tăgăduit, numai au răspunsu că și socru-său popa Călin le-au stăpînit și cumnată-său popa Istrate, prefăcându-le iarăși le-au stăpînit. Și de zestre fiindu-i date le stăpînește și el.

I s-au cerut să arate vreo dovadă că au fost ale socru-său și n-au avut; s-au întrebat și pentru loc de au fost al socru-său sau al lui și singur au mărturisit că locul să numește al Bălăceanului. Deci fiindcă și biserica este zidită iar pã loc al Bălăceanului, și cât loc au mai rămas de al Bălăceanului, afară din curtea bisericii, l-au cumpărat dumnealui Costandin Dudescu *vel* vornic. Și față fiind și dumnealui la divan au mărturisit că lui Tănase logofăt nici i-au vândut loc dintr-acela, nici nu i-au dat dumisale vreo chirie.

S-au cunoscut că acele case fiind în curtea bisericii sânt ale bisericii, iar popa Călin sau fii-său popa Istrate cu pricină că au fost popi la acca biserică, cu hrăpire le-au stăpînit și ca un un lucru furat, rău și fără de cale le-au dat zestre lui Tănase, mai vărtos case și pământ bisericesc. Și și el, ca un asupritor cu semeție, le-au stăpînit.

Ci am hotărât domniia mea, Tănase să lipcească de tot de la acele case și pivniță, și să le stăpânească de acum înainte biserica făcând casa școală de învățătura copiilor.

I is.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi.

1757 noiembrie 5.

Copie scoasă din cuvânt în cuvânt după cea adevărată hotărârea mării sale.

Neofit iconomu episcopiei Buzău.

Academia R.P.R., CXXVI-7.

Copie veche, stare perfectă, hîrtie cu filigran.

1758 februarie 25. [București].

Bălașa, soția răposatului Gheorghe abagiul. vinde cumnatului ei Șerban, protopsalt la biserica Domnească, încă o prăvălie în mahalaua Răzvan, al cărei loc, de 27 stînjeni lungime, se întinde din podul cel mare pînă în gardul bisericii Stelea. (Original).

† Adecă eu Bălașa soția răposatului Gheorghie abagiu împreună cu fii-mieu Paraschiva dat-am acest adevărat și încredințat zapis la mâna dumnealui cumnatului Șarban protopsaltis de la biserica Domnească ca să fie de bună și adevărată credință. Precum să știe că am vândut dumnealui o prăvălie în mah.[alaua] Răzvanului, care prăvălie iaste alături cu prăvălia mea și pe din jos alături iară cu o prăvălie ce au cumpărat-o de la noi. Care prăvălii sânt cu pământu cu tot ale mele și să trag de la moșul dumnealui, și de la moșul dumnealui le-au fost cumpărat Stancul logofăt și de la Stancul logofăt le-au fost cumpărat răposatul soțul mieu Gheorghie abagiu, dupe cum dovedescu zapisele cele vechi.

Și o am vândut dumisale drept bani gata taleri o sută și am luat acești bani toți deplin în mâinile noastre, pentru că i s-au căzut dumnealui fiind și despre o parte și despre altă parte neamul nostru, dupe cum dovedește mai sus.

Și i-am vândut dumnealui cumnatului ca să-i fie moșăe ohabneacă și stătătoare în veci, dumnealui și coconilor dumnealui.

Însă locul să știe: lungul din marginea podului cel mare pînă în gardul Stelii stânjeni 27 și latul stânjeni 4 cât ține obrațiiile fieștecăria prăvălii.

Drept aceasta am dat acest adevărat zapis la mâna dumnealui ca să-i fie de mare credință, încredințare fiind și alți boeri de cinste mărturii carii mai jos să vor iscăli.

Deci și noi pentru mai adevărată credința am întărit cu iscălitura și cu pecetea mai jos, ca să crează.

Fev.[ruaric] 25, leat 1758.

Eu Bălașa, vânzătoare

Eu Paraschiva pah.[arnic], vânzător

Ștefan nepot dumneaci, martor

[pe verso]:

Al doilea zapis de altă prăvălie ce am cumpărat de la cumnata Bălașa, alături cu cea dentăi.

Colecția George Potra.

Original, stare potrivită, pătat de umezeală, hirtie cu filigran.

1758 iulie 9. București.

Constantin Nicolae Mavrocordat hotărăște ca preoții de la biserica Domnească să strângă vinăriciul de la grădinile cu vii din București, iar cei care vor să vîndă aguridă în tîrg trebuie să-și plătească vinăriciul la cei de mai sus. (Copie).

Cu mila lui Dumnezeu Io Costantin Nicolae voevod și domn a toată Țara Rumînească, preoților de la bisericile domnești ca să aibă volnicie pentru grădi-

nile cu vii de aici din București, ale cărora vinăriciul iaste al bisericilor și acei cu grădinile să [ce] obișnuiesc de scot aguridă în tîrg de vind. Deci aceia care vor vrea să scoată aguridă să vînză, întii să meargă să să tocmească cu preoții ca să-și plătească vinăriciul, iar pe cei ce nu să vor putea tocmi nici decum, să nu-i îngăduiască a scoate aguridă pînă la vremea culesului de vii. Și atunci numai pe cit vin va face, pã atita va plăti vinărici, pentru care poruncim domnia mea și dumitale *vel* agă așa să umezi, că așa iaste porunca domniei mele.

9 iulie 1758.

Academia R.P.R., ms. 403, f. 58.

347

1758 august 8. [București].

Bălașa polcovniceasa, soția răposatului Gheorghe abağiul, vinde cumnatului ei Șerban dascălul o a treia prăvălie « în carăle cu pește cele vechi », în mahalaua Răzvan. (Original).

† Adecă eu Bălașa polc.[ovniceasa] dinpreună cu fii-mieu Paraschiva dat-am acest adevărat zapis al nostru la mânia dum.[nealui] cumnată-mieu Șarban dascăl. Precum să să știe că mai avându noi o prăvălie în carăle cu pește cele vechi. în mah.[alaua] Răzvanului, în rându cu cele doă prăvălii ce i le-am vândut dumnealui mai nainte. Ci și acum trebuindu-mi bani și vrând să o vînză, m-am dus la dumnealui de am vândut-o dumnealui în taleri o sută cinci, adică 105, cu locul ei. Însă locul din pod[ul] cel mare pînă în gardul Stelii.

Care prăvălie îmi iaste și mie de cumpărătoare de la Stancul logofăt dupe cum dovedescu și zapisile cele vechi. Și noi i-am dat-o dumnealui de a noastră bună voe și nesilit de nimeni, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare dumnealui și coconilor dumnealui.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am iscălit numele, ca să să crează

Av.[gust] 8 dni, 1758.

Eu Bălașa polc.[ovniceasa], vînzătoare

Eu Paraschiva, vînzător

Eu Ștefan post.[elnic], (*indescifrabil*)

Eu Costandin, martor

[pe verso]:

Zapisul al treilea prăvălii ce am cumpărat-o iar de la cumnata Bălașa i de la fiul dum.[neaei] Paraschiva.

Colecția George Potra.

Original, stare bună, puțin pătat de umezală, hirtie cu filigran.

1758 septembrie 16. [București].

Maria soția răposatului Bobe abagiul vinde lui Petre abagiul prăvălia care-i fusese dată de zestre de Grigorie Ghica voievod și de mitropolitul Nifon, situată în Ulița cea Mare între prăvăliile pîrcălabului Apostol și Matei Condrescul, pentru 530 taleri. (Original).

Adecă eu Maria ce am fost soție răposatului Bobe abagiul dinpreună cu fiică-mea Alixandra dat-am acest adevărat zapis al nostru la mîna dumnealui jupîn Petre abagiul. Precum să știe că avînd soția mea răposatul Bobe o prăvălie în Ulița cea Mare, în rîndul abagiilor, însă prăvălie cu pămînt cu tot; — și din susul prăvăliei iaste Apostol pîrcălab vecin, din jos iaste Matei Condrescul vecin. Și într-aceste două prăvălii iaste prăvălia mea care prăvălie îmi iaste dată de răposatul Grigorie Ghica Vodă și de părintele mitropolitul Neofit, pentru lipsa zestrelor mele. Și neputînd ca să o stăpînesc, am vîndut-o de a mea bună voe mai susului numit Petre abagiul, drept bani gata taleri 530. Și am luat toți banii deplin în mîna mea și i-am dat și zapisele cele vechi și dumnealui să stăpînească cu pace de către mine și de către tot neamul meu, dumnealui și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui.

Și cînd s-au făcut acest zapis [au fost] cu știrea tuturor vecinilor și alți neguțatori care mai jos să vor iscăli. Și pentru adevărată credință am întărit acest zapis cu iscălitura mea, ca să să crează.

Septemvrie 16, 1758.

Maria a răposatului Bobe, vînzătoare
Alixandra dănprenă cu mama, vînzătoare
† Chirilă monah, cumnatul dumneaei, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCI—4.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1758 octombrie 20. București.

Scarlat Grigore Ghica voievod scutește pe preoții, diaconii, cîntăreții și grămăticii de la biserica Domnească de toate dările ce sînt, precum și de cele ce se vor pune în viitor. (Copie).

Cu mila lui dumnezeu Io Scarlat Grigorie Ghica voievod și domn a toată Țara Rumînească.

Lucrurile cele de suflet, folositoare, ce cu bună cuviință prin iubirea de dumnezeu să săvîrșesc de cătră b[is]agocestivii și oblăduitorii domni, carii de la

cerescul împărat sint aleși și orinduți a fi stăpînituri de țări și de politii, măcar că să pot arăta și să cunoaște la toată obștea mea și prin alte mijloace de fapte bune, iar mai ales pliroforia. Și mai întărită încredințarea să vede la toți a fi evlavvia și cucernicia lor către sfintele și dumnezeestile lăcașuri unde pururea să laudă și să slăvește numele marelui și prea înălțatului dumnezeu, și prin săvîrșiri ca acelea următoare voci și plăcerii lui dumnezeu, nu numai laudă vremelnică li să pricinuiască, ci și după petrecania lor le rămîne nume nemuritoare și pomeniri vecinice.

Drept accia și eu robul marelui dumnezeu Io Scarlat Ghica voevod, fiul răposatului intru fericire domn Io Grigorie Ghica voevod, de vreme ce din pronia cea de sus ca o soată mi s-au încredințat scaunul cel strămoșesc și părintesc, al pravoslavnicii aceștia țări, nu numai ca un domn al țării, ci mai ales ca un diadoh: și moșie părintescului și strămoșescului nostru scaun, avem datorie netăgăduită a bine ocîrmui și a întări cu tot felul de mijloace, mai virtos fiind de apururea cu acest gînd cucernic către sfintele lui dumnezeu lăcașuri a le păzi și a le da mîna de ajutor, spre folosul și întărirea lor, și spre vecinica pomenire a domniei mele.

Socotit-am domnia mea și pentru sfintele și dumnezeestile beserici domnești de aici din Curtea domnească din București: însă biserica cea de jos unde să prăznuiască hramul Bunici Vestiri, prea sfintei de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, și biserica cea de sus unde să prăznuiască hramul sfințului și înainte mergătorului și botezătorului Ioan. La care sfinte beserici dintru început fiind slujitori preoți și diaconi de mir, precum și dascăli și cîntăreți și grămăticii mireni. A căroră chiverniseală totdeauna au fost din milele domnilor dupe cum să adeverează din privelegiurile ce au din mai nainte vreme de la alți domni, ale căroră dar mile după slujba și strădania ce au cu paza sfințelor slujbe, și leturghii la sfintele beserici nelipsit, cunoscînd domnia mea că sint cu bună orînduială făcute, și domnia mea încă m-am milostivit de iarăși le-am dat și le-am înnoit printr-acest cinstit hrîsov al domniei mele. Ca să-și aibă pe deplin toate milele precum le-au avut și mai nainte, adecă cucernicul preot popa Andrei ecclisiarh împreună cu ceialalți preoți, i diaconi și Șărbani dascălul, protopsalti, i cu deftereu, și cu toți cîntăreții i grămăticii care seriu anume în foaia domniei mele cea pecetluită, să fie în pace și ertați de toate dăjdîile și orînduialele cîte vor eși peste an în țară de la visteria domniei mele, ori cu peceți sau fără peceți, val sau bîntuială să n-aibă.

Așijderea să fie în pace și scutiți stupii i rîmătorii lor, de dijmărit, și vinul ce să va face în vile lor de vinărici, și pivnițele ce vor fi avînd ca să-și vînză vinurile lor; însă ale lor drepte bucate să fie scutite de fumărit, de cămănărit, de vamă, de vin domnesc, și de toate alte cheltuieli ale tîrgului ce sint de dau alte pivnițe.

Așijderea și de ocîrit oile ce vor avea, precum să vor numi în foaia domniei mele cea pecetluită, fieștecare pe anume.

Și să aibă a lua preoții, i diaconii, i cîntăreții, i grămăticii în toți ani [i] pe an cîte taleri 100 de la *vel* vameș din banii vămilor pentru mirul sfintelor biserici, însă la Sftii Gheorghe să ia taleri 50 și la Sftii Dimitrie iar taleri 50, pentru că mai nainte vreme avînd preoții de lua bani de mir de la domnie, de la boiari, i de la alți creștini, au tot luat pînă în zilele domniei sale Costandin Vodă Brîncoveanul. Iar domnia sa cunoscînd că nu iaste bun acest obicei, și pentru ca să nu rămîie preoții păgubași de acei bani ce să agonisea la mir, i-au miluit cu această sumă de bani, precum am văzut domnia mea și hrisovul domniei sale de la leat 7201 [1693].

Așijderea să fie sfintelor biserici tot vinăriciul domnesc din dealul Bucureștilor împreună și cu alte dealuri ce să vinăricesc din *sud* Ilhov i Vlașca, ce au luat și pînă acum, adică: Copăceni, Prundul, Curmătura, și grădinile din București. Din zece vedre o vadră și vadra de vinărici să o plătească cel cu viile cîte bani 40 după obicei, și poclonul să ia de la zece vedre în sus cîte un ban de vadră pînă la cel ce va face vedre 120. Iar de acolea în sus, cît de mult vin va face, să dea numai *po* taleri 1 de nume. Pentru că avînd sfintele acestea biserici un vad de moară și cu moară cu două roate, aici pã apa Dîmboviții din sus de Curtea domnească împotriva băii cei vechi dată sfintelor biserici de alți răposați domni, dar făcîndu-se multă stricăciune și înecătură grădinii domnești, cînd au fost în zilele domniei sale Ducăi Vodă au pus domnia sa de au tăiat acca moară de tot, pentru înecătura și stricăciunea ce făcea.

Și pentru venitul morii au miluit sfintele biserici cu acest vinărici precum arată hrisovul domniei sale *ot* leat 7187 [1679]. În urmă toți domnii au întărit mila aceasta prin hrisoavele domniilor sale, de au tot luat sfintele biserici acest vinărici cu poclonul și pãrpărul deplin, pînă întru a doua domnie a răposatului întru fericire părintele domnii mele.

Încă și cînd să luase pã seama domnească milele de vinărici dupre la toate mănăstirile, iar aceste sfinte biserici și-au luat mila aceasta tot pe deplin. Iar atunci domnia sa dînd mănăstirilor celor ce au mile de vinărici, ca să ia cîte doi bani vadră, precum fusese vinăriciul mai nainte vreme, iar ceilalți cîte doi bani au rămas pã seama cămării, după cum să urmează și acum, asemenea au fost făcut și la aceste biserici, de au luat numai cîte doi bani de vadră. Iar ceilalți cîte doi bani s-au fost luat tot pe seama cămării domnești pînă în domnia domnii sale Costandin Vodă Ţehan. la leat 7262 [1754] cînd domnia sa după rugăciunea preoților și după hrisoavele domnești de milele ce au, și mai virtos că să înmulțise preoții și cîntăreții din cîți era, pentru ca să fie de ajuns și la cele 2 paraclise ce le-au făcut alătura cu biserica cea mare domnia sa Costandin Vodă Mavrocordatul, și să li să dea plată de ajuns fieștecărui, au fost hotărit vinăriciul din numitele popoară, tot să fie pã seama sfintelor biserici domnești, cu poclonul i pãrpărul, precum l-au avut și mai nainte vreme de la alți domni, care s-au urmat din an în an pînă acum, cînd domnul dumnezeu,

învrednicindu-ne și pe noi cu domnia țării aceștia, la împărătescul și strămoșescul domniei mele scaun.

Și văzînd domnia mea hrisoavele altor domni și al răposatului și întru fericire părintele domniei mele și al domniei sale Costandin Vodă Țehan și încă și în domnia domniei sale Costandin Vodă Mavrocordatu au luat preoții această milă. M-am milostivit și domnia mea de le-am dat printr-acest hrisov al domniei mele ca să aibă a li să păzi toate milele și să ia tot vinăriciul din numitele popoară. Iar vinăricerii domnești nimic să nu să amestece ci numai preoții, ca să le fie de hrană și chiverniseală. Iar domniei mele și părinților domniei mele vecinică pomenire.

Așijderea dar pohtim domnia mea și pre care va alege domnul dumnezeu în urma noastră a fi domn și oblăduitoriu țării aceștia ori din neamul nostru, sau din alți streini, să întărească și să înnoiască mila aceasta și cu ale domniilor sale hrisoave ca și ale domniilor sale mili și faceri de bine la alți frați domni care după vremi vor fi. să fie binecuvîntate și în seamă ținute.

Și am întărit domnia mea hrisovul acesta cu toți cinstiții și credincioșii boiarii cei mari ai divanului domniei mele: pan Costandin Dudescu *velichii* vornic, pan Costandin Crețulescu *velichii* ban, pan Costandin Brîncovean *velichii* logofăt, pan Ștefan Văcărescu *vel* spătar, pan Mihai Cantacuzino *vel* vistier, pan Alexandru *velichii* postelnic, pan Nicolae Dudescu *vel* clucer, pan Pantazi Cîmpineanul *vel* paharnic, pan Iorgachie *vel* comis, pan Sandu Bucșănescu *vel* stolnic, pan Grăgorașco *vel* medelnicer, pan Ioniță Guliano *vel* pitar, ispravnic Costandin Brîncoveanu *vel* logofăt.

Și s-au scris hrisovul acesta în anul dintii de la întia domnie a domniei mele, aici în orașul București, de Stanciul logofețel de Divan.

Octomvrie 20, 1758.

Academia R.P.R., ms. 403, f. 52—54 verso.

350

1759 februarie 5. București.

Scarlat Grigorie Ghica voievod scutește de diferite dăjdii prăvăliile bisericii lui Ghiorma banul, numită a Grecilor. (Original).

Io Scarlat Grigorie Ghica voevod bojieiu milostiuu gospodar zemli Vlahiscol. Sfintei și dumnezeestii bisearici de aici din orașul scaunului domniei mele București, a Ghiormeii Banul ce să numeaște bisearica Grecilor unde să cinstește hramul Nașterii Domnului și Mintuitorului nostru Isus Hristos, care iaste închinată metoh la arhiepiscopia Pogoiani din Țara Grecească și sfintiei sale părintelui episcopului Pogonian, chir Neofit nastavnicul sfintei bisearici. Ca

să fie toate prăvăliile aceştii sfinte bisearici cite sînt aici, în Bucureşti, în pace şi ertate de seamă, de fumărit, de schimbul banilor şi de alte dăjdi, de toate. Şi cînd vor da alte prăvălii dintr-alte laturi, iar prăvăliile aceştii sfinte bisearici nici o hîntuială să n-aibă, numai să aibă a-şi darea la bisearică fumăritul şi seama.

Şi iar să fie sfintei bisearici milă de la domnia mea să aibă a-şi scuti tot vinul de vinărici cît ar face în vilele aceştii sfinte bisearici ori în ce deal ar fi, nici o hîntuială de vinărici să n-aibă. Aşijderea să aibă a-şi scuti şi o pivniţă, cu circiumarul ei, să vînză vin aicea în oraşul domniei mele, în Bucureşti. Şi să fie şi acea pivniţă în pace de fumărit, de cămănărit, de vamă şi de vin domnesc şi circiumarul în pace şi ertat de toate dăjdiile ţării, de nici unele nici un val şi nici o supărare să n-aibă.

Şi să aibă şi a scuti în toţi timpii la dijmărit cite stupi o sută, şi să aibă a ţinea şi doi oameni străini făr de bir şi făr de gilceavă, ca să fie de ajutorul şi posluşania aceştii sfinte bisearici, iar despre domnia mea să fie în pace şi ertaţi de toate dăjdiile şi orînduialele ce ar ieşi preste an în ţară de la visteria domniei mele, de nici unele val sau supărare să n-aibă. Aşijderea să aibă a-şi scuti şi o băcănie aici în oraşul domniei mele în Bucureşti. Şi să fie acea băcănie cu băcanul în pace, de schimb, de răşi, de covoară, de fumărit şi de alte dăjdi şi orînduiale ce ar ieşi peste an aici pe tîrg, de nici unile supărare să n-aibă. Aşijderea să aibă a scuti şi ale bisearicii vîi de pogonărit, pogoane 15, aşijderea să aibă a lua de la ocna Slănicul pre an sare bolovanî cincizeci, pentru că această milă au avut sfînta bisearică şi de la cei mai denainte răposăţi domni, precum ne-am adevărit domnia mea atît din hrisovul răposatului întru fericire părintelui domniei mele Io Grigorie Ghica voevod ot leat 1734 cît şi din hrisoavele celor mai de încoace domni ce au fost pînă acum în zilele domniei mele.

Întru aceia dar, învrednicindu-ne şi pe noi domnul dumnezeu cu domnia ţării aceştia, în pămîntescul şi strămoşescul domniei mele scaun, m-am milostivit de am înnoit şi am întărit mila aceasta şi printr-acest al domniei mele hrisov ca să să păzească nestrămutat, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire şi chiverniseală, iar domniei mele şi părinţilor domniei mele vecinică pomenire.

Drept aceia poruncim domnia mea şi vouă tuturor slugilor domniei mele care veţi umbla cu slujba dijmăritului şi a vinăriciului şi cu fumăritul sau cu orice fealiu de dăjdi şi orînduiale aici în oraşul domniei mele, în Bucureşti, toţi să aveţi a urma şi a vă feri de toate cele ce cuprind mai sus. Că oricare s-ar ispiti a face vre-o supărare oridece peste hrisovul domniei mele acela să ştie că cu rea pedeapsă să va pedepsi de către domnia mea.

Aşijderea şi în urma domniei mele pre care va aleage domnul dumnezeu a fi domn şi stăpînitoriu acestui cîstit scaun al Ţării Rumîneşti, încă îl poftim şi îl rugăm cu numele Domnului şi Mintuitorului nostru Isus Hristos ce iaste în Troiţă slăvit, ca să aibă a înnoi şi a întări mila aceasta a sfintei bisearici

și cu hrisovul domniei sale, precum scrie mai sus. Ca și ale măriei sale mile și danii în urmă să fie cinstite și în seamă ținute, și în veacul viitoriu să-i fie sufletul la veacinic răpaos.

Și am întărit hrisovul acesta cu însuși credința domniei mele și cu credința prea iubiților domnii mele fii Alexandru voevod, Mihai voevod, Nicolae voevod, Grigorie voevod, i Gheorghie voevod, și cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boiarilor celor mari ai divanului domniei mele: pan Costandin Dudescul *vel* vornic, pan Costandin Crețulescul *vel* ban, pan Costandin Brîncoveanu *vel* logofăt, pan Ștefan Văcărescul *vel* spătar, pan Mihai Cantacuzino *vel* vistiari, pan Nicolae Dudescul *vel* clucer, pan Alexandru *vel* postelnic, pan Nicolache *vel* paharnic, pan Iordache comis, pan Sandul Buceșănescul *vel* stolnic, pan (*loc liber*) *vel* slugeariu, pan Ioniță Guliano *vel* portar. Ispravnic Costandin Brîncoveanu *vel* logofăt.

Și s-au scris hrisovul acesta în anul dintii al domniei mele aici în orașul scaunului domniei mele, în București, la anii de la zidirea lumii 7267, iar de la nașterea domnului Hristos 1759 februarie 5.

Io Scarlat Ghica voevoda [m. p.].

Costandin Brîncoveanu *vel* logofăt, *procîtenomu*

Ioan Văcărescul *vtori* logofăt, *procîtoh*

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Greci, I—51.

Original, hirtie, format mare; întărit cu iscălitura originală a domnitorului și pecetea inelară în tuș roșu.

351

1759 mai 9. [București].

Doi boieri judecă pricina de neînțelegere dintre Theodosie egumenul m-rii Radu Vodă și Șerban ceașul pentru neplata chiriei a două prăvălii din Ulița Șelarilor. (Original).

Avut-au judecată de față înaintea noastră părintele igumen chir Theodosie cu Șarban ceașul, zicând sfinția sa că în Ulița Șelarilor aproape de hanul lui Șarban Vodă are prăvălii pe locul mănăstirii. Din carele ținînd și Șarban 2 prăvălii cu chirie, de la o vreme încoace nu numai că taleri 21 *pol* chirii lor n-au plătit, ci încă fără de știrea igumenească s-au pus de au făcut din dosul prăvăliilor alte case și le da altora luînd el deosebită chirie, și mănăstirii nu-i da nimic.

Și văzînd sfinția sa că de la aceste 2 prăvălii i de la altele ce mai era în rîndul lor, mănăstirea n-are nici un folos, le-au stricat și de iznoavă le-au făcut bune înălțându-le chirii ca să fie spre folosul mănăstirii. Și numa[i] pohtește pe Șarban a sădea acolea pentru că nu dă chirii ce dau alții.

Întrebând pe Șarban la aceasta ce are să răspundă el, acei taleri 21 *pol* chiria și casele ce au fost făcut, n-au tăgăduit, și au zis că chiria ce dau alții, lui nu-i dă mâna să dea.

Deci dar de vreme că hotărârea pravilii iaste și zice așa: cel ce să va pune de va face namestii sau alte împrejmuiri fără de știrea stăpânului acelu loc, toate să i le ia și să-l scoată dentrânsele fără de nici un fel de plată. La care și noi asemenea găsirăm cu cale ca să rămăe Șarban păgubaș de toate lemnele acelor case. Dar pentru sărăcia lui, igumenul n-au vrut, ci prețuind lemnele i le-au plătit cu taleri 121 *pol* din care bani i-au dat taleri 100, iar taleri 21 *pol* i-au prins în seamă chiria ce să arată mai sus. Și așa și Șarban au fost odihnit.

Drept aceia am dat această carte a noastră la mâna părintelui igumen ca să stăpânească acele lemne cu pace de către Șarban ceauș, iar altă pricină între dâșii să nu fie.

Accasta scriem.

Mai 9 dni, 1759.

Ianache biv vel armaș

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—16.

Original, stare bună, hirtie fără filigran: o semnătură grecească indescifrabilă.

352

1759 noiembrie 16. [București].

Matei zăbunaru împreună cu fecioru-său cumpără o prăvălie de la căpitanul Hristache și dă zapis și postelnicului Nicolae Mihuleț prin care-și ia obligația să nu vîndă vin sau rachiu în prăvălia sa. (Original).

Adică eu Matei zăbunaru dimpreună cu fecioru-meu, anume Preda, dat-am zapisul nostru în mîna dumnealui postelnicului Nicolae Mihuleț. Precum să să știe că șezînd eu într-o prăvălie 20 de ani a lui Hristache căpitan și avînd noi la Hristache taleri 150 bani cu dobîndă, și neputînd ca să ne dea banii, m-am așezat cu el de i-am mai dat încă taleri 35 și am cumpărat-o noi. Dar această prăvălie fiind într-un părete cu prăvălia mai sus numitului postelnic, nu ne-au îngăduit, și cu un al doilea vornic m-au tras ca să merg la judecată să-mi întoarcă banii și să ne ia prăvălia de subt stăpînire, iar noi cunoscîndu-ne judecata, ne-am rugat de dumnealui postelnicu, rugîndu-se și alți negustori pentru noi, ca să nu ne scoată. Și dumnealui ne-au lăsat prăvălia iarăși sub stăpînire, ca să o stăpînim cu pace, cum și pînă acum, numai avînd dumnealui postelnicu prăvălia și cu pivnița de vînde vin; noi în prăvălia noastră vin să nu fim volnici a vînde, nici rachiu, nici eu nici copiii mei. Iar de care cumvași vom vînde vin sau rachiu. să ne ia prăvălia de sub stăpînirea noastră. Așijderea

și pentru un zapis al lui Hristache ce era la noi, i l-am dat, și taleri 9 ce avem la el, îi i-am iertat și de acum înainte să avem pace între noi.

Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit și ne-am pus și degetele mai jos, ca să se crează, fiind și alți oameni de cinste martori care se văd iscăliți.

1759, noemvrie 16 zile.

Eu Matei zăb[unaru] adeverez

Eu Preda fiul lui Matei adeverez

Eu Costandin boianțiu, martor

Eu Gavril vătaf zăb[unaru], martor

Eu Dobre Dirstoreanu, martor

Eu Sandu bărbier, mart.[or]

Eu Costandin căpitan, mart.[or]

Petrașco al doilea vornic

Popa Theodor de la Sf. Gheorghe cel Vechi, mărturie

Eu Goga zăbunar

Matei zăbunaru

Și am scris eu Antonie logofăt cu zisa dumnealor.
protocol Th. Macedoneanu

Colecția Jean Berlescu.

Original, hîrtie cu filigran, stare bună.

353

1759 decembrie 19. București.

Mai mulți martori dau adeverință lui Matei zăbunaru cum că acesta a cumpărat o prăvălie în Ulița Zăbunarilor, din mahalaua Sf. Nicolae Șelari, de la căpitanul Hristache. (Original).

Dat-am această scrisoare a noastră de adeverință la mîna dumnealui Matei zăbunaru de aici din București. Precum să știe că cumpărînd dumnealui o prăvălie în Ulița Zăbunarilor, în mahalaua Sf. Nicolae, de la Hristache ce au fost căpitan și de la soția sa (*loc rupt*), atît locul cît și lemnele prăvăliei, de sînt acum șase ani. Și fiindcă acolo alătura are și postelnicul Nicolae Mihuleț prăvălie și pivniță și nefiind iscălit în zapisul de vînzare, s-au sculat acum de au dat jalbă la dumnealui Costandin Dudescu mare vornic, cerînd ca să întoarcă banii lui Matei zăbunaru și să stăpînească dumnealui, fiind vecin.

Și dumnealui mare vornic după jalba Mihulețului, au trimis pe Petrașco al doilea vornic ca să [a]ducă la judecată pe amîndouă părțile; dar pînă a nu merge la judecată s-au învoit între dumnealor, fiind și numitul Pătrașcu vorniculu și noi cu toții de față. Și au dat Matei zăbunaru dumisale Nicolae postelnicu

16 lei, însă 4 lei ce au zis că sînt dobînda unor bani ce-i luase să-i dea pentru prăvălie și 1 leu pentru o carte de blestem, și 11 lei i-au dăruit pentru căci au iscălit zapisu de vînzarea prăvălii, și taleri 2 jumătate au dat vornicelului, și taleri 9 căpitanului Hristii spărgîndu-i un zapis de datorie și dîndu-i și amane-turile înapoi, care fac peste tot taleri 27 jumătate. Acești bani tot Matei zăbu-naru i-au dat, afară din cumpărătorea prăvăliei, și prăvălia au rămas sub stăpînirea lui Matei zăbunaru, că așa s-au învoit cu postelnicul Nicolae.

Pentru aceia am dat și noi această scrisoare de adeverință la mîna dumnea-lui Matei zăbunaru, adevărind cum că au cheltuit acești bani, și au rămas să stăpînească prăvălia. Și pentru adevărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Dechemvrie 19 zile, 1759.

Eu Gavrilă vătafu, martor
Eu Sandul bărbier, mart.[or]
Eu Gheorghe zăbunaru, martor
Eu Costandin boiangiu, martor
Eu Dobre Dîrstoreanu, mart.[or]
Pătrașco al doilea vornicel, martor

protocol Th. Macedoneanu

Colecția Jean Berlescu.
Original, hirtie cu filigran, stare bună.

354

1760 iulie 1. [București].

Gheorghe odabașa împreună cu Tudose și Radu, lipcani, își iau obligația față de preoții domnești să nu-și transforme odaia de odihnă în prăvălie și să-și plătească chiria ca și mai înainte. (Original).

† Noi lipcanii care mai jos ne vom iscăli adevărul cu această scrisoare a noastră la mîna preoților domnești că avînd sfînta besearica loc de prăvălie aicea la poarta din jos, dentru carele loc aveam și noi o odaie de odihnă, însă veche, stricată.

Și vrînd noi să o înnoim nu ne-au îngăduit preoții ca să o facem prăvălie și să o dăm cu chirie altora, fără cât să fie iar odaie de odihnă noastră, după cum au fost și mai înainte.

Deci noi am dat această scrisoare la mîna preoților și a dascălilor, precum ca să ședem noi și să ne dăm chiria ca și mai înainte. Iar auzind preoții cum că am dat-o noi altora cu chirie, să fie volnici cu zapisul nostru ca să ne scoată dintr-acea odaie și noi să fim lipsiți și de lemne și de cheltuială, că așa ne-am legat noi cu scrisoarea noastră.

Iar pentru adevărată credință ne-am pus numele mai jos, ca să să crează.

Iulie 1 leat 1760.

Eu odabașa Gheorghie am pus degetul meu, ca să să crează

Eu Tudor lipcan am pus degetul meu, ca să să crează

Eu Radu lipcan

Eu odabașa Gheorghie cu toți tovarășii miei.

[pe verso]:

Zapisul lipcanilor

1760 iulie 1.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—37.

Original. stare foarte bună. hirtie cu filigran.

355

1760 octombrie 26. [București].

Zamfir Dumitriu închiriază de la egumenul m-rii Radu Vodă o prăvălie în Ulița Șelari, cu 60 taleri pe an. (Original).

† Adeverez cu ace[a]stă scriso[a]re [a] mea care eu mai jos mă voiu iscăli, la mâna sfinții sale părintelui egumen de la mănăstire Radu Vodă, chir Theodosie.

Precum să să știe, am cerut la sfinția sa o prăvălie de ale mănăstirii ce este în Ulița Șălarilor și cu chirie pă an câte taleri șaizeci, în fieștecare an să aibu a da tot această chirie însă de doă ori pă an, adecă la sfti Gheorghie taleri treizeci și la sfti Dimitrie iar taleri treizeci, fără de nici o pricină că așa ne-[a]m așăzat cu sfinția sa. Și orice voiu cheltui eu la această prăvălie ca să fac după plăcerea mea, să n-aibu a cerea de la mănăstire nici un ban, că așa m-am învoit eu cu sfinția sa, de a mea bună voe.

Și am iscălit mai jos, ca să să crează.

Oct.[omvrie] 26 dni, 1760.

Zamfir Dumitriu (*grecește*)

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—19.

Original. stare foarte bună. hirtie cu filigran, format mic.

356

1761 februarie 26. București.

Petre abagiul cu soția sa Mihala fac danie Mitropoliei o prăvălie cu locul ei situată pe ulița cea mare a Mărgelarilor. (Original).

Adecă eu Petre abagiul adeverez cu acest zapis adevărat și credincios al meu zapis la prea cinstita dreaptă prea sfinției sale părintelui mitropolitului al Ūngrovlahiei chiriu chir Grigorie și la sfta Mitropolie din București unde să prăznuiește hramul sfinților împărați și în tocmă cu apostolii Costandin și Elena.

Precum să să știe că avînd eu o prăvălie cu pămîntul ei și cu leamnele tot de nuia, care mi-au fost și mic de cumpărătoare de la jupîneasă Maria a răposatului Bobe abagiul, în taleri 530. Care prăvălie iaste pã ulița cea mare a Mărgelarilor între prăvălia Apostolului pãrcălab pe din sus și între prăvălia lui Matei Condrescul pe din jos.

Deci eu de a mea bună voc. și nesilit de nimeni, am venit la sfinția sa părintele mitropolitul de am dat danie sfinței Mitropolii această mai sus zisă prăvălie și cu leamnele și cu pămîntul ei, ca de acum înainte să o stăpînească sfinția sa părintele și sfința Mitropolie cu bună pace de cătră mine și de către tot neamul meu și să fie moșie ohavnică și stătătoare în veaci, dînd [la] sfința Mitropolie și toate zapisele ceale vechi ale aceștii prăvălii.

Și acest așezămînt am făcut cu sfinția sa pentru chirie, ca cîtă viață voi avea eu să șez în prăvălie, să mă chivernisesc și să dau la sfința Mitropolie pe an cîte taleri zeace pîn la moartea mea, iar după moartea mea de-mi va rămînea copil moștenitoriu și va putea să ție prăvălia. iarăși copilul meu să o ție, iar nu alții. Și iarăși să dea și el acei taleri zeace la sfința Mitropolie pe an, iar nerămîndu-mi copii, după moartea mea să o stăpînească de tot sfința Mitropolie, de către tot niamul meu, pentru că așa m-am așezat cu sfinția sa părintele mitropolitul, ca să-mi fie mie pomenire și părinților miei și a tot neamul meu. Și ni l-au scris și numele la pomeinicul cel mare al sfinței Mitropolii.

Și cînd s-au făcut acest zapis au fost și alte obraze de cinste mărturie care mai jos să vor numi cu iscăliturile. Și pentru mai adevărată credință mi-am iscălit numele puindu-mi și pecetea, ca să să crează.

Și orice s-ar strica la prăvălie și voi drege, să fie acea cheltuială de la mine.

Fevruarie în 26 zile, leat 7269 [1761].

Eu Petru abagiul, cu soție-me[a] Mihala, adeverez

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCI—5.

Original. hîrtie cu filigran. stare bună: pecete inelară octogonală.

357

1761 octombrie 26. [București].

Stoian cihodarul, împreună cu alți tovarăși ai săi închiriază de la preoții bisericii Domnești o prăvălie «de căsăpie cu scaun» pentru 70 taleri anual. (Original).

Adecă eu Stoian cihodar, împreună cu tovarășii miei Necula sin Dumitru casap, i cu frații miei Gheorghe, i Tudor, dat-am zapis[ul] nostru la mîna preoților ot biserica Domnească. Precum să să știe că ne-au dat o prăvălie de căsăpie cu scaun la poarta domnească, den jos la Vad[ul] Buților, alătura cu plăcîntăria care iaste pe loc[ul] bisericii Domnești; și am tocmit-o într-un an în taleri șaptezeci.

Și am dat acum înainte taleri treizeci și cinci, în jumătate, iar taleri 35 să-i dăm la sfântul Gheorghe. Numai acești bani așa ne-am așezat să fie scaunul taleri 35 și erbăritul și vama iar taleri 35, și să ne aperc de aceste obiceiuri ale scaunului, să nu dăm noi nimic. Și noi fără de pricină la hotărâta zi să ne dăm banii fără de pricină.

Și pentru credință am întărit cu iscăliturile noastre și ne-am pus degetele mai jos, ca să să crează. Și ziua am pus-o de la Sfântul Dimitrie de la octomvrie 26, — 1761.

Eu Stoian ciohodar împreună cu tovarășii miei.

Necula *sin* Dumitru casap, i cu Gheorghe frate-mieu, i Tudor, platnici.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCV—41.

Original. hîrtie, stare bună, pecete inclară.

358

1762 aprilie 23. [București].

Toma mîrgelarul închiriază de la mitropolitul Grigorie o prăvălie în Tîrgul din Lăuntru pentru 35 taleri anual, plătiți în două rînduri. (Original).

Adică eu Toma mîrgelar *sin* Ilie mîrgelar, dat-am zapisul meu la prea cinstită mina prea sfinției sale părintelui mitropolitul țării, chir Grigoriu. Precum să să știe că m-am așezat cu sfinția sa de mi-au dat o prăvălie de mîrgelărie din Tîrgul din Lăuntru ce iaste lângă prăvălia lui Ilie mîrgelar și lângă prăvălia ce o ține Ion abagiu. De care prăvălie iaste și loc și lemnele tot ale Mitropoliei. Care m-am așezat cu sfinția sa să aib a da pe an chirie cîte taleri treizeci și cinci, însă în două sverturi într-un an, la Sfantu Ghiorghe bani înainte jumătate și la Sfantu Dimitrie iar jumătate. Și să aib a o și prefacc eu după cum îmi va plăcea cu toată cheltuiala de la mine.

Și cît voi avea eu viață să aib a o stăpîni tot pe această tocmeală, iar nici să mai înalțe la chirie nici să mă mai scază. Iar în urmă, după moartea mea, să rămîie iar a sfintei Mitropolii și ce va vrea Mitropolia să facă cu dînsa să fie volnică. Iar în urma mea sculîndu-să vreo rudenie de ale mele și cerînd vre-o cheltuială pentru prăvălie să nu li să dea, nici să fie volnici ca să ceară să stăpînească; măcar și cîtă cheltuială să va mai face de acum înainte cît îmi va dălungi dumnezeu zilele în prăvălie cît și la învâliș să n-aib a mai supăra sfînta Mitropolie, pentru că așa m-am așezat cu sfinția sa. Și pentru credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Aprilie 23 zile. 7270 [1762].

Eu Toma mîrgelarul
Dragnea abagiu, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—23.

Original. hîrtie cu filigran, stare bună, scriere frumoasă.

1762 septembrie 1. [București].

Păuna văduva se învoiește cu Mitropolia să plătească câte patru taleri pe an, toată viața, pentru o casă situată în dosul Bărăției. (Original).

Adică eu Păuna văduva dat-am zăpisiul meu la prea cinstită mina sfinții sale părintului mitropolit. Precum să să știe că fiind o cășcioară stricată a sfintei Mitropolii cu loc cu tot al meu, m-am așezat cu prea sfinția sa ca să mi-o prefac de iznoavă, după cum îmi va plăcea mie și să aib a da chirie pe an câte taleri patru. Care casă iaste din dosul Bărăției între casa Marinii văduva și între casa Bălașii lăcătușoaicii; și cât voi trăi eu să aib a o stăpîni tot pe această chirie, iar în urma morții mele să rămîie a sfintei Mitropolii. Iar de să va scula cineva din rudeniile mele ca să ceară vreo cheltuială sau să stăpînească casa, să nu fie volnic, fiindcă de a mea bună voe așa m-am așezat cu adevărat zăpisiul meu, la mina prea sfinții sale.

Și pentru adevărată credință m-am iscălit și degetul mai jos am pus, ca să să crează.

Septemvrie 1, 7271 [1762].

Eu Păuna văduva, adevercz
Bălașa ierei ot Sf. Gheorghe cel Vechi, martor.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCII—1.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1762 septembrie 18. [București].

Stan boiangiu împreună cu soția sa Maria fac danie Mitropoliei o circiumă în drumul Giurgiului și o prăvălie «în Boiangii», amîndouă aflate pe locul Mitropoliei. (Original).

Adecă eu Stan boiangiu denpreună cu soția mea Maria, din mahalaua lui Sfcti Gheorghe cel Vechi, dat-am acest adevărat și încredințat zăpis la prea cinstită mina prea sfinții sale mitropolit Gligorie. Precum să să știe că avînd noi o circiumă pă pămînt[ul] sfintei Mitropolii, în drumul Giurgiului. Deci noi de a noastră bună voe, nesiliți de nimenea, am dat-o danie sfintei Mitropolii pentru pomenirea sufletelor noastre.

Așjderea și pentru o prăvălie ce o am în tîrg în Boiangii iar pe locul sfintei Mitropolii. Și am cerșut voe sfintei Mitropolii de m-au lăsat de am făcut și un beci de piatră supt prăvălie și mi-au mai dat de am coprins cu perețele casii ce am făcut acum și o ulicioară ce au fost a căldărarilor. Și prea sfinția sa m-au

mai ajutat cu taleri treizeci și șapte și jumătate; iar cît pentru prăvălia ce o am cu beci dedesupt să aib a ședea eu cu soția mea cîte zile vom avea de la dumnezeu. Iar după moartea noastră lăsăm și această prăvălie [că] iaste cu tot sufletul nostru să fie închinată iar danie sfintei Mitropolii pentru pomenirea tot nemului nostru. Iar de să va scula cinevaș, după moartea noastră, zicînd că ne-au fost neamuri să nu li să ție în seamă cuvintele lor.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am iscălit numele și am întărit cu pecetea inelului mai jos, ca să să crează.

Septemvrie 18, 1762.

Eu Stan boiangiu cu tot sufletul, adeverez

Eu Maria soția dumnealui, adeverez

Chesarie arhimandrit

Cosma protosinghel

Acum la leat 7282 [1774] august 6, numitu Stan boiangiu căzînd în grea datorie și mai virtos neputînd ca să șază în Țara Rumîncască, au vîndut prăvălia de boiangerie (ce-o avea închinată după moarte-i) prin știrea prea sfinții sale părintelui mitropolit, și pentru acea danie au dat la Mitropolie taleri două sute.

Grigorie mitropolitul

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCII—2.

Original. hîrtie. stare bună.

361

1763 februarie 12. [București].

Preoții de la bisericile domnești dau adevărîță preotului Filacto, că l-au ales eclesiarh, că sînt de acord să i se dea zeciuiala și alte venituri după obicei, și că-i vor da toată ascultarea cuvenită. (Copie).

Scrisoarea noastră la mîna părintelui popii Filacto eclesiarhu nostru ca să fie de adevărîță, precum să să știe că adunîndu-ne cu toții la sfînta Mitropolie, înaintea prea sfinții sale părintelui mitropolit, am ales pe sfinția sa cu tot săborul bisericesc să ne fie eclesiarh. Și cerînd sfinția sa ca de-i vom da zeciuiala și alte venituri după vechiul obicei așa va primi, iar de nu nu primește.

Și așa cu toată voia noastră, înaintea prea sfinții sale părintelui mitropolitului, am pohtit și am voit să fie după vechiul obicei. Și înaintea măriei sale lui Vodă, în divan, fiind și toți veliții boeri, l-am cerșut și așa l-au făcut eclesiarh.

Ci dar și noi i-am dat adevărîța noastră ca să-și ia zeciuiala și altele ce iaste vechiul obicei, fără de nici o pricină, și să-l avem ca pre un mai mare al

nostru eclisiarh, și să ne supunem la cele ce va fi trebuință și slujbe ale bisericii. Dar și sfinția sa să ne aibă ca pre niște frați și să ne facă dreptate la cele ce vom avea.

Și pentru credință am iscălit.

Februarie 12, 1763.

Academia R.P.R., ms. 403, f. 61 verso — 62.

Copie, nesemnată.

362

1763 februarie 13. București.

Mitropolitul Grigorie dă carte de adeverință preotului Filacto că a fost ales eclisiarh al bisericilor domnești, în locul fostului eclisiarh Theodosie. Pentru anumite merite îi oferă dregătoria de schevofila și dreptul de a purta bederniță în timpul slujbei. (Copie).

Grigorie cu mila lui dumnezeu arhiepiscop și mitropolit a toată Ungrovlahia.

Dat-am cartea smereniei noastre cucernicului popii chir Filacto eclisiarh sfintelor biserici domnești din București. Precum că făcînd paretisis de eclisiarhie popa chir Theodosie iconomul și trebuind alt eclisiarh, s-au adunat aici la Mitropolie înaintea smereniei noastre tot săborul bisericii de jos și de sus, și cu voia lor de obște au ales pă popa Filacto ca să fie eclisiarh, dar el nu princa zicînd că de-i vor da zeciuiala și altele după obiceiul cel vechi, așa va primi. Și cu toții așa au primit înaintea noastră să-și ia zeciuiala și altele după obicei, dîndu-i și zapis la mîna pre care l-am întărit și noi. Și așa l-am făcut întii epitrop cîtăva vreme, după aceia din porunca mărici sale lui Vodă, au venit iarăși tot săborul bisericilor în divanul domnesc, înaintea mărici sale, fiind față și smerenia noastră, dinpreună și toată boerimea, și alegîndu-l cu toții de vrednic, l-am făcut eclisiarh desăvîrșit.

Deci văzînd smerenia noastră că să nevoiaște spre paza orinduelilor slujbei bisericii și spre podoaba ei, încă și întru citania slujbei și învățaturii, l-am cinstit și cu dregătoria schevofilaca dîndu-i și blagoslovenie cînd va sluji sfinta liturghie să poarte bederniță. Precum zice fericitul Pavel, preoții ceia ce-și țin dregătoria bine, cu îndoită cinste să să învrednicească, mai ales ceia ce să ostenească în cuvînt și întru învățătură.

Ci dar poruncim și vouă preoților, i diaconilor, i dascalilor, i grămăticilor să-i dați cinstea ce i să cade și să arătați supunere și ascultare la cele ce va porunci ca unui mai mare și purtător de grijă al vostru. Și să aibă a purta grijă de odoară și de veșminte și de alte scule ale bisericilor de jos și de sus fiindu-i asupră-i și să strîngă în mîna lui toate veniturile bisericilor pînă la un ban. Iar

alt nimenea să n-aibă a să amesteca la nimic fără știrea lui. Și să împartă pe dreptate fieștecăruia după slujba și osteneala lui.

Iar carele să va arăta nesupus și neascultător la cele ce va porunci, ori din preoți, ori din diaconi, ori din ceialalți dascalii și grămăticii, i-am dat voce în tot să-i învețe și să-i sfătuiască, și de nu vor asculta, să-i certe ca pre niște nesupuși și neascultători. Și dă nu să vor îndrepta nici atunci, să ne facă știre, și-i vom pedepsi și noi după pravilă, și vom lipsi [îndepărta] de la biserică, și alții în locul lor să vor pune.

Și pentru adevăriniță am dat această carte la mîna celisiarhului.

Aceasta scriem.

Februarie 13, 1763.

Academia R.P.R., ms. 403, f. 62-63.

Copie nesemnată.

363

1763 aprilie 28. [București].

Ioniță Nona, feciorul lui Constantin Nona, vinde lui Radu Văcărescu fost mare cliucer o casă și loc. în mahalaua biserica Enii, pentru 800 taleri. (Original).

Adică eu Ioniță Nona, sin Costandin Nona, dinpreună cu unchi-mieu Athanasache, dat-am acest adevăratu zapis al nostru la cinstită mîna dumnealui Radului Văcărescul *bir vel cliucer*. Precum să să știe că avînd o casă în dosul grădinii dumnealui aici în mahalaoa lane [Enii], și fiindu-mi dă vânzare, și mai căzându-i-se dumisale, i-am vîndutu casa și cu locul ei cît ține, în taleri 800.

Deci dumnealui să aibă a stăpîni cu bună pace, dumnealui și coconii dumnealui dă către noi și dă către tot neamul nostru, fiindcă i-am vîndut-o dă a noastră bună voce nesiliți dă nimeni. Și am luat acești bani toți dăplin în mîna noastră.

Și pentru mai adevărata credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Aprilie 28 *dui*, 1763.

Athanasie Theodoru vevcos (*grecește*)

Eu Ioniță Nona adev[er]ez și mi-am pusu [de]getu

Eu Zmăra[n]da sora lui Ioniță, adeverez

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXVIII-20.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; are o copie modernă.

A se vedea doc. din 1745 iunie 15.

1763 iunie 4. București.

Constantin Mihail Racoviță întărește stăpînirea lui Dimitrachi Ghica fost mare spătar peste un loc din dosul pușcării ce se învecinează cu zidurile Curții domnești. (Original).

Io Costandin Mihail Racoviță voevod bojiei milostiei gospodar zemli Vlahiscoe.

Cinstitului și credinciosului boiariului domniei mele Dimitrachi Ghica *biv vel spătar* ca să aibă a ținea și a stăpîni un loc din dosul pușcării. Însă lungul din zidul pușcării pînă în pod stînjeni 14, și latul din zidul Curții domnești pînă iar în pod despre prăvălia Stanciului cojocariul, stînjeni 13 jumătate, și pe marginea podului în față, din colțul pușcării pînă în colțul zidului domnesc stînjeni 20.

Care loc îl are rămas dumisale de la răposatu socru dumnealui banul Barbul Văcărescul, pre carele și socru dumnealui l-au fost avut dăruit de răposatul domn Grigorie Ghica voevod, pentru dreaptă și credincioasă slujba dumnealui ce au slujit domniei și țării, după cum am văzut domnia mea și hrisovul domniei sale răposatului, așijderea și hrisovul domniei sale fratelui Scarlat voevod; a domniei sale Costantin voevod Mavrocordat, de întărirea aceștii hărăziri.

Drept accia am dat și domnia mea mai sus numitului boiariului domniei mele acest cinstit hrisov al domniei mele ca să aibă și de acum înainte acest locșor întru stăpînirea dumnealui, nestrămutat și nezăticit, să facă orice lucru va vrea pe dînsul, întărindu-l cu însăși credința domniei mele Io Costandin Mihai Racoviță voevod și cu domneasca noastră pecete. Și mărturii am pus pe toți cinstiții și credincioșii boiarii cei mari ai divanului domniei mele: pan Costandin Dudescul *vel* ban, pan Dumitrașco Racoviță *vel* dvornic de Țara de Sus, pan Pîrvul Cantacuzino *vel* dvornic de Țara de Jos, pan Mateci Ghica *vel* spătar, pan Mihai Cantacuzino *vel* logofăt, pan Badea Știrbei *vel* vistier, pan Nicolachi Caragia *vel* postelnic, pan (*loc liber*) *vel* clucear, pan Ima... *vel* paharnic, pan (*loc liber*) *vel* stolnic, pan Costandin *vel* comis, pan (*loc liber*) *vel* slugear, pan (*loc liber*) *vel* pitar. Ispravnic pan Mihai Cantacuzino *vel* logofăt. Și s-au scris hrisovul acesta în anul dintii din domnia a doua a domniei domniei mele, aici în scaunul orașului București, la anul 7271 [1763], iunie 4, de popa Florea dascălul domnesc.

Io Costandin voevoda [m.p.].

Mihai Cantacuzino *vel* logofăt *prociit*

Academia R.P.R., CLXXXI—99.

Original, hîrtie cu filigran, format mare. Pe margini are două chenare aurite; sus, o ornamentație frumoasă și rar întiluită compusă din stema țării cu vulturul și corbul în jurul căreia se găsesc inițialele domnitorului; în dreapta și în stînga

stemei se găsesec două femei: una se uită într-o oglindă și are scris alături de ea « *cu înțelepciune* »; cealaltă are balanța într-o mână, iar în cealaltă mână o sabie ținută în sus — în dreapta ei stă scris « *și cu dreptate* ».

Documentul este întărit cu iscălitura domnului și cu o pecete mare timbrată, a cărei hirtie frumos tăiată e cusută cu fir de mătase de culoare portocalie.

O copie din 11 dec. 1837 se află în Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCVIII—1.

365

1763 septembrie 25. București.

Maria fata logofătului Mihai din Tîrgoviște, soția răposatului căpitan Vasilie din mahalaua Răzvanului, face danie Mitropoliei o prăvălie ce-o avea pe locul mănăstirii Radu Vodă, lângă prăvălia răposatului sluger Udrican. (Original).

Adecă eu Maria, fata logofătului Mihai *ot* Tîrgoviște, ce am fost soție răposatului Vasilie căpitan *ot* mahalaua Răzvanului de aici din București, scriu și adeverez cu acest al meu adevărat zapis la prea cinstită blagoslovitoare dreapta sfinției sale părintelui mitropolitului țării, chiriu chir Grigorie. Precum să știu că după ce m-am luat întru căsătorie cu soțul meu numitul căpitan, am viețuit amîndoi ani 22 viață bună și tîcniță și întîmplîndu-se de s-au bolnăvit, dentru care și-au dat și obștescul sfîrșit, neavînd copii amîndoi, și-au făcut diată întru întregimea minții sale și după a sa puțință și-au lăsat milostenii, sărindare, și rudeniilor dumnealui, și la sfînta Mitropolie o prăvălie. Și mi-au lăsat și mie o prăvălie ce iaste fața ei la ulița podului ce merge drept spre Sventii Gheorghie cel Vechi, ca să-mi fie și mie spre chiverniseală și odihnă după pristăvirea dumnealui. Care prăvălie iaste întru vecinătate, între prăvălia bisearicii răposatului Udrican sluger, den sus, iar den jos iaste între Hărșce ovreaiul. Și această prăvălie a mea iaste numai leamnice, iar pămîntul iaste al sfintei mănăstiri Radu Vodă.

Și chiria locului prăvăliei pentru pămînt iaste așezămînt de să dă pă an cite doi zloți, însă numai pă partea aceștii prăvălii cu locul ce iaste grajdul făcut de cînd trăia soțul meu, i cu primblarea; și den cuprinsul loc aceștii prăvălii cu namestiile ce se află pă dînsul iaste tot pă un pămînt. Și prăvălia ce o au dat soțul meu Vasilie căpitanul sfintei Mitropolii danie, după cum în diată serie și chiria locului fiind tot al mănăstirii Radu Vodă, iar doi zloți dă pă an. Care această prăvălie ce iaste danie Mitropoliei, fața ei iaste pă ulița ce iaste zidul Hanului sventi Gheorghie cel Nou.

Deci cunoscînd și eu deșertăciunile lumii și nestatornicia ei, așa m-am îndemnat, den bunăvoința inemii meale, precum au lăsat soțul meu ceaialtă prăvălie, cu diata lui, sfintei Mitropolii pentru pomenirea sa și a numelui [neamului?], de am dat și am închinat și eu această prăvălie cu toate namestiile

sfinței Mitropolii care să coprind tot pă un pământ al mănăstirii Radu-Vodă. Însă cît voi trăi eu în viața mea să șaz să mă odihnesc, să mă chivernisesc, iar după săvîrșitul meu, sfința Mitropolie și prea sfinții arhieriei Mitropolii să aibă treabă, iar alteineva din neamul meu sau din neamul soțului meu treabă sau amestec să n-aibă. Căci între alte milostenii și danii ce au dat soțul meu și neamului său și unde au vrut, atîta mi-au făcut și mic parte den strădania noastră și viața ce am petrecut amîndoi în 22 de ani. Iar cine după săvîrșitul vieții mele să va ispiti ori cu ce mijloc a-mi strămuta așezămîntul meu ce l-am făcut cu acest zapis, să fie supt blestemul domnului dumnezeu și al Maicăi Precistii și al tuturor sfinților.

Și pentru mai bună încredințare mi-am iscălit numele și mi-am pus și (*loc alb*) mea, iscălindu-se și alte obraze de cinste bisericicești și mirenești, care mai jos cu iscăliturile lor să vor numi.

Septemvrie 25 dni, 7272 [1763].

Eu Maria adeverez

X Eu Maria Caramaloeica, ce am fost soție logăfătului Mihai ot Tîrgoviște, muma ei

Chesarie arhiercu, martor

Neacșul logofăt Mitropolii, cumnat dumneaei și cu a sa învățatură am scris, și martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc.. CXCVI—3.

Original, hîrtie cu filigran, stare bună, pecete inelară octogonală.

366

1763 octombrie 1. [București].

Constantin boltașul dă cu chirie o prăvălie a sa. din mahalaua Șelari, pentru 24 taleri anual. (Original).

† Adevărim cu scrisoarea noastră la mina dumnealui jupîn Costandin boltașul cum să să știe că în trecutul an, la leat 1762 octomvrie 1, am fost luat o prăvălie a dumnealui din Șalari și tocmeala și așazămîntul așa ne-au fost cu dumnealui de vreme că prăvălia era stricată înlăuntru, să avem noi a cheltui de la noi și a o dreage pă unde va fi stricată și ori mult[ă] ori puțin[ă] cheltuială va merge, dumnealui să n-aibă a răspunde la această cheltuială nimic.

Numai ne-am așezat cu dumnealui pentru această cheltuială ce vom face la prăvălie să șădem să ne odihnim într-un an de zile, fără chirie, și la împlinirea anului cît vom fi dres ori pă unde să fie toate ale dumnealor, noi să n-avem a mai cere nici un ban de la dumnealor. Iar cînd au fost acum după ce s-au împlinit anul, cum ne-au fost tocmeala, ne-am tocmuit cu dumnealui și am luat-o cu chirie într-un an taleri 24. prăvălia și cu o casă ce o are, ce iaste tot

intr-un părăte cu Dumitrașco șălar. Și i-am dat toți banii, înainte de [pe] un an; iar sfîrșindu-să acest an să avem a da chiria prăvălii de 2 ori într-un an, adecă la începutul anului taleri 12 pînă în șase luni, și sfîrșindu-să o jumătate de an, iar să dăm înainte pã o jumătate de an iar taleri 12. Adecă sfîrșindu-să anul să fie și toată chiria plătită: tot într-acest fel să urmeze.

Și pentru credință am iscălit noi zăpisul, ca să să crează, și cu mărturii.

Octomvrie 1 zile, 1763.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—29.

Original, hîrtie cu filigran, frumos scris și bine conservat; donă semnături indes-cifrabile, cîteva semnături turcești.

367

1763 octombrie 29. [București].

Maxin împreună cu soșia sa Ancuța și cu fiu-său Radu vînd lui Ion cizmarul o casă în mahalaua Popii Rusului, cu 35 taleri. (Copie).

Adecă eu Maxin împreună cu soșia mea anume Ancuța i cu fiu-meu Radu, dat-am zăpisul nostru la mîna dumnealui Ion cizmarul cel mic i a jupînesii dumnealui și a coconilor dumnealui, cîți dumnezeu i va dărui. Precum să să știe că i-am vîndut o casă, care casă este în mahalaua Popii Rusului. Și o am vîndut de a noastră bună voie și cu știrea tuturor vecinilor dimprejur și a preoților din mahala. Și o am vîndut drept bani gata talere 35, adecă treizeci și cinci. Și casa [cu] gardurile cît țin [îm]prejur. Și să o stăpînească dumnealui și jupîneasa dumnealui și coconii dumnealui. de cătră noi și de cătră tot neamu nostru, cu pace neclătită.

Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează, și [am] pus și degetele, și i-am dat și zăpisul cel vechi.

Octomvrie 29, 7272 [1763].

† Eu Maxin, împreună cu soșia mea Ancuța, vînzător

Eu Costandin căpitanu, martor

Eu Radul *sin* Maxin, adeverez

Eu Costandin, martor

Eu Paraschiva ginerele lui Maxin, adeverez

Eu Ion cu fiu-meu Dumitrache, marturi

Și am scris eu popa Costandin *ot* mahalaua Popii Rusului, și martor.

Colecția George Potra.

Copie autentică din 1890, făcută de Direcția Arhivelor Statului după actul original prezentat de D. A. Sînceleanu. Este aceeași proprietate despre care e vorba în actul din 1810 octombrie 27.

1764 august 26. [București].

Voico căpitanul se învoiește cu preotul de la biserica Sf. Gheorghe să nu vîndă vin în prăvălia sau magazioara ce-o are în curtea bisericii. (Original).

† Adecă cu Voico căpitan dat-am zăpăsul meu la cinstita mîna sfinții sale părintelui de la Sfîntu Gheorghe. Precum să știu că m-am rugat de sfinția sa de mi-au făcut bina și m-au lăsat de am făcut o magazioară în curte, ci cam înlăuntru, ca să știu unele altele ale casii; cu învelitoare cu șindrilă. Dar să nu să facă casă deasupra și să nu fiu volnic să pui vin să vînz au în magazioară sau în prăvălie. Și dacă voi pune vin, să-mi strice magazioara și prăvălia pentru că așa m-am așăzat cu sfinția sa. Și pentru credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

August 26, leat 1764.

Eu Voico căpitan, denpreună cu soția mea (*indescifrabil*)
Și am scris eu Vasile logofăt și martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—5.

Original, hîrtie (22 × 15,5), bine conservat; însemnare grecească pe verso.

1764 octombrie 1. [București].

Gheorghe proin staroste de negustori vinde bisericii Grecilor pentru 400 taleri o prăvălie în Șălari, în mahalaua Sf. Nicolae. (Original).

Adică eu care mai jos mă voi iscăli dat-am credincios zăpăsul meu la mîna sfinții sale părintelui vlădică chirio chir Partenie Pogoenis al sfintei biserici ce să numește a Grecilor. Precum să știu că avînd eu o prăvălie în Șălari, în mahalaua Sfete Nicolae, care această prăvălie îmi este și mie de la răposatul tată-mieu, care și dumnealui o are de cumpărătoare de la Drăgan paharnicul sin Ienache, și merge lungul locului pă din sus din uliță, alătura cu prăvălia lui Ștefan bărbierul, tot opotrivă pînă în poartea jupînului Alexe, și din jos iar merge lungul locului alătura cu prăvălia Sfetii Savii. Iar cînd au fost acum am tocmit-o cu sfinția sa drept taleri patru sute, adecă patru sute, care acești bani făcîndu-se în patru părți, o parte din prăvălie adecă o sută am lăsat-o danie la sfînta biserică ce să prăsnuște sfînta naștere a domnului și mîntuitorului nostru Isus Hristos, pentru ca să să pomenească răposatii părinții miei. Și de vreme că și moșii și strămoșii miei sînt îngropați acoloa și sînt și ctitori, ci pentru una ca aceasta am lăsat și eu a patra parte din prăvălie taleri 100,

adeacă 100, ca să fie spre pomenire; iar taleri trei sute i-am luat toți deplin în mina mea. Ci să aibă sfânta biserică a stăpîni-o cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, după cum am stăpînit-o și noi, dînd sfinții sale și zapisele cele vechi ce le-am avut de această prăvălie. Și pentru mai ade-vărată credință m-am iscălit mai în jos, ca să să crează, puindu-mi și pecetea.

Octomvrie 1, leat 1764.

Gheorghe, *sin* Costandin proin staroste za negustori, vînzător
Mărgărit, proin staroste, marlor

Arh. St. Buc., M-rea Hanu-Greci, X—17.

Original, stare bună, hirtie; pe verso o însemnare grecească.

370

1764 octombrie 8. [București].

Ștefan Racoviță voievod aprobă anaforaia în legătură cu averea fetelor doctorului Dumitru Notara și poruncește să se prețuiască averea rămasă. (Original).

Prea Înălțate Doamne,

Am luat seama jălbii ce au dat la măriia ta fetile doftorului Dumitru Notara, pentru pricina zidurilor de case care sînt făcute de stolnicu Condorat pã locul caselor celor vechi ale lor. Găsim cu cale ca din lum nata porunca mării tale să să orînduiască prețuitori ca să prețuiască acele ziduri de case și peste taleri 550 ce i-au dat părintele Climent Dudescu, stolnicului Condorat din banii vînzării locului caselor celor vechi ce i-au fost vîndut dumnealui spătarul Ghicăi, cu care bani au făcut acele beciuri.

Și cîți bani vor mai prisosi, accia să-i dea dumnealui stolnicեսii Marii Cîndeasca dreapta lipsa zestrilor ce are și dumneai să ia de la stolnicul Condorat ce i-au fost andrahoxis [sic] sau dă nu vor prisosi peste acei bani ce i-au dat părintele Climent stolnicului Condorat, dumneacai stolniceasa Mariia Cîndeasca să iasă din case și să le ție fetele lui Notara întru stăpînire cu pace după cum li s-au dat prin anaforaia prea sfințicii sale părintelui mitropolit. Noi așa am găsit a fi cu cale, iar hotărîrea rămîne la mări ta.

Octomvrie 8, 1764.

vel dvornic

vel vornic

[rezoluția domnului]:

Io Ștefan Mihai Racoviță voevod și gospodin. După cum ați găsit dumnea-voastră cu cale, poruncim și domnia mea, așa să se urmeze. Și dumneata vel vornic să orînduești doi vornici și alți doi-trei boerinași să prețuiască cu drep-tate și să dea înscris.

Octomvrie 4 dni.

Academia R.P.R., CXCVI—239.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; întărit cu pecetea domnească.

1764 octombrie 27. [București].

Constantin și Toma Crețulescu dau băcanilor Ion și Damian dreptul să-și facă magazie și prăvălie de băcănie pe un loc al lor, din mahalaua Șerban Vodă, peste drum de biserica Sf. Dimitrie. (Original).

Cu această a noastră scrisoare adevărăm la mână lui Ion și Damian tovarășii băcani precum să știe, că viind la noi ne-au rugat, de le-am dat loc de au făcut magazie de cărămidă pentru ținutul mărfii de băcănie și deasupra prăvălie de băcănie în stâlpi de lemn și pereții de cărămidă, pe locul nostru ce-l avem în mahalaua lui Șerban Vodă, pe care loc avusease Iordache țiganul croitorul dumnealui Matei Crețulescu *biv vel* paharnic prăvălie de croitorie, care iaste împotriva besericii lui Sventăi Dimitrie. Și iaste în lung stînjeni opt și o palmă și în lat stînjeni 4 *pol*; tocmindu-ne cu dînșii ca să ne dea pentru această magazie și prăvălie, chirie pe an cîte taleri cincizeci. Așezîndu-ne cu dînșii pentru cheltuiala ce au făcut la magazie și la prăvălie ca să să socotească numai taleri trei sute, măcar de ar și cheltui ei mai mult. Dînd la începutul anului chiria jumătate, și iarăși la jumătatea de an, chiria de cealaltă jumătate de an.

Iar de care cumva am vrea noi ca să facem han, sau case bocrești, pentru trebuința noastră, pînă atuncea să aibă ei a da numita chirie pe an cîte taleri 50. Iar cînd îi vom scoate, să avem noi a le împlini banii ce au cheltuit ei taleri 300 toema. Și să facem noi ce vom vrea, iar ei luîndu-și acești numiți bani, să n-aibă a mai răspunde nimic, pentru că într-acest chip s-au învoit cu noi de le-am dat voc.

Deci pentru credință ne-am iscălit mai jos, ca să le fie de bună adevărîntă.

Octomvrie 27, 1764.

Neofit Spiridoneanu ¹ (*grecește*)

Constandin Crețulescu *biv vel* ban

Toma Crețulescu *vel* ban

Și am scris eu popa Mihai ot Doamna Bălașa

Colecția George Potra.

Original: hîrtie cu filigran, în foarte bună stare.

Cuprinsul acestui document are legătură cu cel din 1764 decembrie 17 și 1791 mai 12.

1764 decembrie 17. [București].

Divanul marilor boieri dă hotărîre în pricina de neînțelegere dintre Sanda țiganka și marele paharnic Matei Crețulescu, pentru o prăvălie din mahalaua Șerban Vodă. (Original).

Din luminată poruncă măriei sale prea înălțatului nostru domn Io Ștefan Mihai Racoviță voevod, au adus ceașul za aprozi înaintea noastră, față la

¹ Neofit Spiridoncanu adică de la biserica Sf. Spiridon.

judecată, pă Sanda țigancă dumisale *biv vel* paharnic Matei Crețulescul, cu Ion i Damian tovarășii băcanii, zicînd Sanda țigancă cum că din bărbată-său lordache țigan croitor i-au rămas o prăvălie în mahalaua lui Șarban Vodă în potruva bisericii Sfîntului Dimitrie, care prăvălie au dat-o numiților băcani cu chirie pă an cîte taleri 40. Și acum ei de așezămînt nu se ține, că au stricat prăvălia și au făcut alta de zid.

Întrebînd noi și pe Ion i Damian băcanii, răspunse că numita țigancă au avut o casă proastă și veche pe locul dumnealor boerilor Crețulești și în cîtăva vreme au șezut țigancă în casă, ș-au dat chiria locului după obicei, iar astăvară însuși ea ș-au stricat casa și ș-au luat lemnele, fiind putrede. Și dumnealor boierii Crețulești ca unii ce sînt stăpîni locului, le-au dat lor volnicie prin zapis de au făcut magazie de cărămidă pentru ținutul mărfii de băcănie și deasupra iarăși prăvălie de băcănie, arătîndu-ne și zapisu igumenului de la Sfîntu Spiridon (avînd și mănăstirea parte). i a dumnealui Costandin Crețulescu *biv vel* ban, i a dumnealui Tomii Crețulescu *vel* ban, întru care scrie că le-au dat loc de au făcut magazie de cărămidă și prăvălie deasupra și să dea chirie pă an cîte taleri 50. Și așa, după acest zapis, ș-au apucat de au făcut magazie și prăvălie cu multă chieltuială.

Deci de vreme ce acest Ion și Damian băcanii ș-au făcut magazie și prăvălie cu știrea și cu voia stăpînilor locului, hotărîm și noi ca să le stăpînească cu pace de către Sanda țigancă, pentru că ea n-au avut nici o treabă ca să volniciească pă neguțători să-și facă prăvălie pă loc strein, mai ales că și ea țigancă a boiarilor Crețulești fiind. Și din osebit numiții băcani aduce și mărturie pe Dimitrie dulgher care mărturisă că însuși ea ș-au stricat casa, fiind lemnele putrede și vechi. Cu Ion și Damian băcanii să stăpînească acca magazie și prăvălie cu pace și să-și dea chiria la stăpînii locului dupe zapis de așezămînt.

Aceasta scriem

Dichemvrie 17. 1764.

(*indescifrabil*) *vel* dvornic

Costandin *vel* logofăt [Crețulescu]

(*indescifrabil*) vistier.

(*urmează o semnătură grecească*)

trecut la condică.

Colecția George Potra.

Original, hîrtie cu filigran. în stare bună. Acest document are legătură cu cel din 1764 octombrie 27.

373

1765 octombrie 26. [București].

Zoița, soția răposatului Roman bărbierul, se învoiește cu egumenul de la m-rea Sf. Gheorghe să plătească 21 taleri pe an, drept chirie pentru prăvălia ce a făcut-o pe locul mănăstirii. (Original).

Adecă eu Zoița, soția răposatului Roman bărbier, i cu copiii miei anume: Păun și Maria, dat-am acest adevărat zapis al nostru la cinstita mîna sfinții sale părintelui egumen de la sfînta mănăstire Sfîntu Ghiorghe precum să să știe că, avînd bărbat-mieu o prăvălie pe locul mănăstirii, lingă pimnița copiilor alătura, și stricîndu-se această prăvălie de tot, au rămas locul mănăstirii sterp.

Și mergînd eu în urmă la sfinția sa cu copiii miei, m-am rugat de sfinția sa foarte mult, ca să mă lase să fac prăvălia iarăși pe acel loc al mănăstirii după cum a fost. Și făcîndu-i-să milă sfinții sale, mai mult dă copii miei, mi-au dat voe să fac precum au fost, dar să n-aib volnicie a vinde vin în prăvălie și să aib a pune jghiaburi la streășină despre pimniță, ca să nu pice pe zidul pimniții să să surpe pimnița. Iar ne avînd această purtare de grije și voi lăsa fără dă a nu punc jghiaburi la streășină și va pica pe zid să aibă sfinția sa cu acest zapis al nostru să strice prăvălia dă tot și să ne scoată de acolo, pierzîndu-ne și toată cheltuiala noastră ce vom cheltui la făcutul prăvălii.

Iar pentru chiria locului așa m-am așăzat și m-am învoit cu sfinția sa ca să dau pre an cîte taleri 21. Și eu să stăpînesc această prăvălie, cu și copiii miei cu bună pace, numai chiria locului să aib purtare de grijă a o da den an în an, cîte taleri 21. Și pentru credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Octomvrie 26 zile, 1765.

Eu Zoița, denpreună cu copiii miei anume Păun i Marica, adeverez
Nicolae cupeț, martor
Dumitru cupeț, martor
(*indescif.*) ciauș, martor
Costandin cupeț, martor
Radu cojocar, martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV-6.

Original, hirtie (31,5 × 21), frumos scris și bine conservat; însemnare grecească pe verso.

1765 decembrie 22. București.

Spiridon, fiul lui Șerban dascalul, se împrumută de la jupîneasa Iada cu 70 taleri; pentru capital și dobîndă își lasă « moșia » amanet. (Original).

† Adecă eu Spiridon, *sin* Sărban dascalul, dat-am zapisul meu la mîna dumneaei jupînesii Iedii. Precum să să știe că m-am rugat de dum.[neaei] de mi-au făcut bine cu taleri 70, adecă șaptezeci, cu dobîndă zeace doi, de acum până în doaă luni.

Și vânzând eu moșia ce am la dum.[neaei] amanet pentru taleri 30 de mai înainte, să aibu a da dum.[neaei] banii toți i cu dobânda lor. fără nici un fel de pricină.

Și pentru mai adevărata credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Dechem.[vrie] 22, 1765.

Spiridon plat.[nic]

Și am scris eu Costandin dasc.[al] cu zisa dum.[neaei] și martor

Colecția George Potra.

Original. stare foarte bună, hîrtie avînd în filigran o stea cu coadă; format mic.

375

1766 ianuarie 8. [București].

Constantin gramatic se împrumută cu 22 taleri de la jupîneasa Iada, punînd amanet zăpisiul unei prăvălii. (Original).

Adecă eu Costandin grăm.[ătic] dat-am zăpisiul micu la mîna jupănesii Iadii, precum să se știe că mi-au făcut bine cu taleri 22, adecă doazeci și doi, pentru treaba răposatului Neculae, pentru pomeniri.

Am luat acești bani și i-am pus zălog un zăpisi de prăvălie și mi-am pus soroc de acum pînă într-o lună să aibu a da bani[i] la sorocu cu dobânda lor zece a doi, și cu mulțumită.

Și pentru adevărată credință m-am iscălit mai jos, ca să [să] crează.

1766 ghen.[arie] 8 dni.

Eu Costandin, episcopul lui Neculae, plat.[ni]c

Dionisie al Răzvanului, martor (*grecește*)

Eu Tudor martor

[pe verso]:

Zăpisiul Dinului

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; format mic.

376

1767 ianuarie 8. [București].

Anaforaua marilor boieri în pricina văduvei Păuna ce a împrumutat bani de la nepotul ei Avram seîmean, vătaf de aprozi, pentru repararea unei case de pe locul Mitropoliei. (Original).

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Alexandru Scarlat Ghica Vodă, au adus înaintea judecării dumnealui vătaf za aprozi pe

Avram siimean, i pe mătușă-sa Păuna ot mahalaua Sf. Gheorghie avind pricină de datorie. Cerînd Avram siimean de la mătușă-sa taleri 64, însă taleri 40 cu care s-ar fi împrumutat de la tatăl numitul siimean i taleri 15 i-au dat el de și-au învelit o casă a ei ce o are pe moșia sfintei Mitropolii, în mahalaua Sfeti Gheorghie, i alți taleri 9 ce i-au mai dat împrumut într-alt rînd. Și acum cerîndu-i nu ar fi vrînd să-i plătească.

Întrebîndu-să și numita Păună ce are a răspunde ea nu tăgădui datoria. numai zise că nu are cu ce plăti, avînd numai acea casă care casă măcar că o ceru pentru datorie numitu Avraam ca să o aibă întru stăpînirea lui după moartea mătușă-sci Păunei. Dar fiind și prea sfinția sa părintele mitropolit acum în divan arătă prea sfinția zapisul Păunii de așezămînt ce au făcut cu prea sfinția cînd i-au dat voe ei de au făcut acea casă pe locu sfintei Mitropolii, la leat 7271 [1762] sept. 1, în care iaste iscălit martor și un popă Balașa ot tam întru care să vede că scrie la prea cinstită mîna sfinții sale cum că avînd sfînta Mitropolie o cășcioară stricată cu locul ei, între casa Marini văduva și între casa Bălași a lăcătușului, în dosul Bărății, au cerut ea ca să o prefacă de iznoavă cum fi va plăcea și să aibă a da pe an la sfînta Mitropolie chirie cîte taleri patru cît va avea viață. Iar după moartea ei să rămîie cu totul a sfintei Mitropolii, care zapis măcar că ea vrea să-l tăgăduiască, dar fiindcă prea sfinția sa i-au fost dat atunci voe prin pecetluit, care aducîndu-l însuși ea înaintea judecății să văzu că asemenea coprinde precum și zapisul ei.

Deci într-acestaș chip fiind pricina, găsim cu cale pentru acea casă să urmeze tot după zapisu ei de așezămînt ce au dat, ca după moartea ei sfînta Mitropolie să stăpînească acea casă cu pace. Iar pentru datoria lui Avraam, ce să coprinde mai sus, dumnealui vâtaf za aprozi să apuce ca din cele ce va mai avea numita Păuna, seule sau altele să împlinească banii. Iar cînd nu să vor putea împlini, atunci numitu Avraam siimean mai multă voe asupra casii să nu aibă, fără numai de va putea să o dea cu chirie mai mare pînă cînd va trăi mătușă-sa Păuna, ca dînd chiria sfintei Mitropolii acei taleri patru pe an, ce va prisosi mai mult să-i ia pentru datoria lui. Și cînd va avea parte a-și împlini într-acestași chip datoria bine va fi, iar neîmplinîndu-să nici într-acest chip va răbda, pentru că așa am găsit cu cale și cu dreptate. Aceasta scriem.

Ghenarie 8. 1767.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCII - 3.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; șase semnături indescifrabile.

377

1767 martie 26. [București].

Hotărîrea în pricina unei prăvălii situată pe locul bisericii Grecilor, pe care o stăpînise pînă la moarte Profir cojocarul, iar după aceea o rudă a sa. Nicola vâcarul. (Original).

† Avut-au judecată de față înaintea noastră popa Nicola vechil sfinții sale părintelui vlădicăi Pogoiani, chir Parthenie, cu Nicola văcariu zicînd numitul vechil că părintele vlădica au dat lui Profir cojocariu un loc la biserica Grecilor de și-au făcut hodaie cu aşazămînt el să stăpînească cît va vrea și să dea chiria pămîntului, iar după moartea lui alt neam al lui de va vrea să ție prăvălia, să i să mai înalțe chiria. Acum murînd Profir, acest Nicola stăpînește prăvălia și nici chiria dă nici zapisul lui Profir nu-l arată, care l-au luat de la părintele la facerea prăvălii. Întrebîndu-să Nicola răspunde: zice că fiind rudă cu Profir o stăpînește ca o clironomie. I s-au cerut zapis de aşazămîntul prăvălii și-l tăgădui.

Deci noi de la judecată am orînduit să să prețuiască acca prăvălie și cîți bani va tăia să-i întoarcă părintele vlădica Nicoli și prăvălia să rămîie a sfinții (*loc liber*). Și mergînd vâtafi de lemnari, i de zidari, i 2 vornici s-au prețuit taleri 53. Și poruncîndu-să Nicoli să-și ia banii el aruncă altă pricină că prăvălia au vîndut-o soția lui Profir la altă mină, care acela stăpînul prăvălii nu să află aici. Deci de vreme ce Nicola arată că stăpînul prăvălii nu este aici, hotărîm: părintele vlădica să stăpînească prăvălia pînă va veni acel cumpărătoriu și atunci să i să dea aceleia banii prețuirii taleri 53, luînd adevărîțele de la mina lui. Și acela de va fi dat mai mult își va căuta cu vînzătoriu. Aceasta [scriem].

Martie 26, 1767.

Iordache Mavrodin, vistier,

G. dvornic

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—30.

Original (31 × 21,5), hîrtie cu filigran, bine conservat. Numele lui Nicola văcarul este scris peste alt text (*corectat*). Pe verso o însemnare grecească.

378

1767 aprilie 1. [București].

Trandafir Vlad împrumută cu 1000 taleri, pe termen de doi ani, pe vlădica Parthenie Pogonianul care îi dă drept dobîndă să folosească două pivnițe pentru desfacerea vinului, una lângă Hanul lui Șerban Vodă, iar alta în Ulița Stavropoleos. (Original).

† Grigorie al Ungrovlahiei incredințez.

Adeverez cu această scrisoare a mea la mina sfinții sale părintelui vlădicăi, chiriu chir Parthenie, Pogonianii. Pentru că avînd sfinția sa mare trebuința de bani pentru trebile casii m-au pohtit și i-am dat taleri o mie, adecă 1000, și am făcut aşazămînt cu sfinția sa ca pentru dobînda acestor taleri 1000 (*indescifrabil*) ca să țiu două pivnițe ale bisericii, în doi ani, făr de chirie, și să-mi vînz vinul meu întrînsele. Înșă pivnița cea mare din ulița hanului lui Șarban

Vodă și cealaltă pivniță din Ulița lui Stavropoleos. Și taleri 1000 capetele, într-acestaș chip m-am așăzat cu sfinția sa ca să-mi plătească: taleri 800 cu vin din viile mănăstirii. Însă de toamnă să-mi dea vin vedre 800, vadra *po* taleri 80 și la toamna ceialaltă, de al doilea an, vedre 800, vadra iar *po* taleri 80. Care acest vin de mi-l va da să fac taleri 800, iar pentru taleri 200 capete ce mai rămîn să aibă sfinția sa a-mi-i da bani gata. Iar nedîndu-i și i-ar mai ținea de la soroc înainte, să aibă a-mi plăti cu dobîndă zecca unul și jumătate.

Deci eu să aib a ținea pivnițele amîndouă de la luna lui dichemvrie 27 viitor 1767, înainte pîn să va împlini doi ani, fiindcă pîn la dichemvrie 27 le am iar eu luate, cu deosebită chirie, care chirie i-am plătit-o sfinții sale mai denainte toată, pîn la dichemvrie 27, 1767. Și numit[ul] vin să aibă sfinția sa a mi-l da deplin la numitele soroace ce scriem mai sus.

Iar de nu s-ar face această sumă de vin toată din viile mănăstirii, ci ar mai lipsi, să aibă a-l cumpăra de la altă parte, însă vinul tot din Dealul Scăenilor și să-mi îplinească cîte vedre 800 din toamnă în toamnă pînă la doi ani, să-mi îplinească vedre 1600. Și ori cu ce preț l-ar cumpăra sfinția sa eu tot vadra cîte bani 60 să aib a-l lua după tocmeală.

Iar neîmplinindu-mi sfinția sa această sumă de vedre, cîte vedre i-ar mai lipsi, să mi le plătească vadra *po* bani 60, atunce deodată împreună cu vinul. Dar de va fi vin și mai eștin eu tot cîte bani șaizeci să-i iau vadra după tocmeală. Și pivnița cea mare fiindcă iaste scutită, să n-aib eu a mă supăra de nimic. Iar de nu să va prinde în seamă cărțile ce are sfinția de scuteală și de m-aș supăra cu cevași de către fumari sau de alte angarii, ori ce aș da, să fie de la părintele. Iar pentru cealaltă pivniță ce voi da să fie de la mine care după tocmeală și după așăzămîntul ce am făcut între noi, i-am dat sfinției sale această scrisoare întărită cu iscălitura și pecetea mea, ca să să ție și să să păzească la toate, după cum să cuprinde mai sus. Care acest așăzămînt l-am făcut prin știrea prea sfinții sale părintelui mitropolit și altor neguțători de cinste care mai jos să vor iscăli martori. Și asemenea scrisoare au dat și sfinția sa la mîna mea ca oriunde să va arăta, să să crează.

Aprilie 1, 1767.

- † Trandafir Vlad adeverez
- † Hristos Ierevs schevofilax mărturisesc
- † Ioan Ierevs Efimerios mărturisesc
- † Iani Gheorghe încredințez cele de mai sus

Să să știe că din toată socoteala ci-am avut cu prea sfinția sa părintele vlădica după vinul ce am avut ca să iau și după taleri 10 ce am împrumutat și taleri 5 den prăvălic, tîrguială, mi-au rămas ca să-mi mai dea taleri 140, adică taleri o sută patruzeci, pentru acești bani este să-mi dea vin, vadra *po* bani 60.

Avgușt 1769.

- † Trandafir Vlad

Să se știe că iar m-am așăzat cu părintele vlădica pentru pimnițele ce [am] mai avut și iar i-am mai dat taleri 1050, adică taleri o mie și cincizeci, ca să le mai aib iar doi ani. Și pentru banii aceștia să aib să iau vin estimpu vedre 1000, vadra *po* bani 60, și la anul viitor iar vedre 1000 tot cu acest preț și la anul viitor iar să-i mai dau taleri 50, care cești taleri 100 să să plătească acești 2 parale ce s-au încărcat câte două parale la vadră peste douăzeci. Și mie să mi să îplinească vin curat taleri 2000, adică două mii. Iar pentru pimnița cea mare dă să va scuti, bine, iar dă nu să aib a le plăti eu. Și pentru credință mă iscălesc.

Septemvrie 9, 1769.

† Trandafir

† Ioan Ierevs schevofilax, mărturie

† Ioan Ierevs Efimerios marturisesec

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci, Codreni, LIV—31.

Original, hirtie cu filigran, frumos scris și bine conservat, semnături grecești, însemnare grecească și rominească pe verso.

379

1767 mai 6. [București].

Mușat vînde mitropolitului Grigorie pentru 8 taleri, o casă în Țigănie, trebuind să-și plătească o datorie la diferiți oameni străini. (Original).

Zapisul meu la prea cinstită mina prea sfinții sale părintelui mitropolitul țării chiriu chir Grigorie. Precum să să știe că avînd eu o casă aicea în Țigănie, pă locul sfintei Mitropolii, și fiind dator la alți oameni streini și neavînd bani ca să mă plătesc, mi-am vîndut casa prea sfinții sale în taleri 8, adică opt, însă cu grădină, cu coșar și cu toate cele ce sînt împrejurul casii.

Și pentru mai adevărată credință mi-am pus numele și degetul, ca să să crează.

Mai 6 zile, 1767.

Eu Mușat adeverez dinpreună cu soția mea.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—30.

Original, hirtie, stare bună.

380

1767 iunie 4. București.

Hotărîrea divanului dată în pricina de judecată dintre Mitropolie și Ion Gheban pentru o prăvălie și alte bunuri rămase de pe urma unchiului său, călugărul Partenie. (Original).

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Io Alexandru Scarlat Ghica voevod.

Înainte judecății au adus vâtaf za pah.[arnici] față pe Daniil ieromonah vechilul prea sfinții sale părintelui mitropolitului chir Grigorie cu Ion Gheban din Răsăști sud Gorj. Zicînd numitul Ion Gheban că avînd el un unchiu călugăr anume Partenie și întîmplîndu-se moarte la Curtea de Argeș, la moartea lui ar fi lăsat ea să scoată datoria ce avea cu zapis și niște țigani. Și zicea el cum că diata și zapisele s-ar fi aflînd la Mitropolie și ar fi stăpînînd Mitropolia și țiganii, iar el este (*indescifrabil*). Întrebînd și pe Daniil ieromonah. vechilul prea sfinții părintelui mitropolitul, au tăgăduit cum că Mitropolia nici un țigan de a celui Partenie nu stăpînește, nici nu știe cine a fost Partenie acela, arătîndu-ne și o carte de judecată, ot leatul 1753 noemvrie 20, a dumnealor veliților boeri, după vreme, întru care serie că și atunci s-au fost sculat acest Ion Gheban cu pîră asupra răposatului părintelui Filaret mitropolitu, zicînd că unchiu-său Partenie călugărîndu-se la Mitropolie au fost avut datorie la un Hrizea cantaragiu taleri 80, și fiindcă de ale celui Hrizea stăpînește Mitropolia trei prăvăli aici în București, unde să frînge fierul. a cerut atunci ca să i se plătească acei taleri 80 de la Mitropolie. Dar arată într-aceea carte de judecată că făcîndu-să atunci cercetare, s-au dovedit că o prăvălie de unde să frînge fierul fiind a unii Despe soția lui Vasile Vinețeanul și a feciorilor ei, pe locul sfintei Mitropoli, o au vîndut-o iarăși Mitropolii, însă numai leamnila, în taleri 230, cu zapis adevărit cu mărturii, leat 7253 [1745], iar Ion Gheban neavînd și atunci nici un fel de dovadă, s-au hotărît sfînta Mitropolie să stăpînească prăvălia cu pace.

Mai văzum și două răvașe de jalbă ce au mai dat Ion [Gheban] cătră măria sa Ștefan Vodă ot leatul 1764. Și fiind orînduit la prea sfinția sa părintele mitropolitul și zicînd că este om scăpătat și cu copii, l-au miluit părintele mitropolit cu taleri 60 ca să-și cumpere o vacă pentru copii: și pentru două zapise ce au bănuit ei că sînt la Mitropolie, înainte dumnealor veliților boeri le-au dat, precum răvașul lui arată, care răvaș nu este tăgăduit de ei.

În urmă mai supărînd pe măria sa Ștefan Vodă cum că este om sărac și cu bir greu, măria sa chemîndu-l de față s-au milostovit de i-au dat și măria sa taleri 20. Și el au dat acele două zapise care fiind vechi și de nici o treabă, de atunci s-au și spart. Care nici la aceasta numitul Ion n-au tăgăduit. Și mai întrebîndu-l de cînd au murit unchiu-său Partenie, și căutînd acest fel de pricină el zice că din zilele răposatului Nicolae Vodă.

Care arătîndu-i că nu are nici un fel de dreptate, însuși el și-au cerut ertăciune de la prea sfințit părintele mitropolitul zicînd că nu va mai cerceta judecățile.

Deci hotărîm și noi: prea sfinția sa părintele mitropolitul să aibă pace, după cum și pentru acei țigani, ce arăta Ion în jalbă, adică pentru o Marie țiganeă cu 2 fete, zicînd că Mitropolia nu le stăpînește, iarăși să aibă pace

de cătră Ion. Iar el va cerceta și unde le va dovedi, iarăși prin judecată își va căuta acela.

Aceasta scriem.

Iunie 4, 1767.

D[umitrache] *vel* vornic

Mihail vistier

Iordache Mavrodin vistier

Pantazi Cimpineanu *biv vel* elucer

[*pe verso*]:

„Prăvăliile la locul unde să frînge hierul“.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCIV—3.

Original, hirtic, stare foarte bună.

381

1767 august 28. București.

Radu Văcărescu fost mare vornic, împreună cu soția sa Venețiana vind lui Mihai Bărbătescu și soției acestuia Safta casele din mahalaua bisericii Enii, cu toate namestiile lor, pentru 5000 taleri. (Original).

Grigorie al Ungrovlahiei adeverez

† Radul Văcărescu *biv vel* vornic, împreună cu Venețiana soția mea, adevărim cu această scrisoare a noastră la mâna dumnealui Mihai Bărbătescul *biv vel* stolnic, i a dumnea[ei] jupănesii Saftii soții dumnealui. Cum să să știe că dă a noastră bună voe, nesiliți dă nimeni, ne-am învoit cu dumnealui și ne-am tocmit dă i-am vândut casile noastre dă aicea den București, den mahalaoa bisericii Ianii, cu tot locul lor, cu grădina și cu toate namestiile dă pe înprejur, cu grajd, cu cubnie, cu șopron, cu casa de jos, cu o casă mai mică, cu poartă bună, cu puțu în curte, cu curtea dăspre uluci, cu grădina asemenea, cu casile dă sus, toate grăjite cu paturi, cu lăviți cu paticine cu macaturi, cu uși la toate casile, căptușite; cu ferestre de sticlă la toate casile, cu încuitori la toate ușile. Asemenea și beciurile iarăși cu paturi, cu laviți, cu uși; așt-derea și o cășcioară ce este den dosul grădinii cu locșoru ei și cu puțu în curte.

Și le-am vîndut dumnealui în taleri 5000, adică cinci mii, și am dat dumsale și zapisele dă locu acestor case.

Deci de acum înainte să aibă dumnealor a stăpâni aceste case cu toate namestiile ce scriu mai în sus, cu bună pace, dă către noi și dă către tot neamul nostru.

Și pentru mai adevărata credință am întărit acest zapis cu pecețile și cu iscăliturile noastre, ca să să crează.

Avgust 28 dni, leat 1767.

× Radu Văcărescu *biv vel* dvornic, adeverez
Venețiana Văcărescu (*grecește*) ×
Costandin Văcărescu *biv vtori* postelnic, martor

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, CXVIII—21.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, pătat de umezeală; frumoase și interesante peceți inclare.

Are o copie modernă.

382

1767 decembrie 13. [București].

Rada, soția răposatului Șerban staroste de croitori, lasă danie o casă m-rii Radu Vodă. (Original).

† Adecă eu Rada, soția răposatului Șarban starostii de croitori, am dat scrisoarea mea la mâna sf. părintelui chir Athanasie arh.[imandrit] egumenul sfintei mănăstiri Radului Vodă.

Precum să să știe că având eu o casă de la răposat numitul soțul meu pă moșia sfintei mănăstiri în dosul prăvăliilor care sânt pă moșia mănăstirii. Și fiind această casă lăsată danie sf. mănăstiri de răposatul soțul meu în diată, deci și eu încă o am lăsat și o am închinat sf. mănăstiri ca după moartea mea să fie bine închinată și danie sf. mănăstiri, ca să să pomenească numele noastre care s-au scris într-acest zapis și să n-aibe nimeni din neamul nostru a răs-punde vrun cuvânt, a supăra pă sf. mănăstire, că așa am lăsat noi cu sufletul nostru.

Și pentru credință am iscălit și eu pă neamu meu mai jos pentru întărirea, puindu-mi și degetul în loc de pecete.

Dichem.[vrie] 13 dni, 1767.

Eu Rada, soția răp.[osatului] Șarban, care am dăruit

Și am scris eu pop[a] Iordache nepotul Radii și cu știrea mea.

[pe verso]:

Neamul celor vii și celor morți

Dan, Minea, Ioana, Hera, Toma, Sora, Dobra, Mariia, Zmaranda, Bălașa, Frusina, Zoița, Ilinca, Anghelache, Nicolae, Stanca, Dionisie mon.[ah], Ștefana vii

Rada

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII - 22.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, format mic.

1768 ianuarie 16. București.

Iordache Nenciulescu fost ceaș spătăresc dă m-rii Sf. Ioan o circiumă cu pivniță de piatră, cu trei prăvălii și o cojocărie aproape de pușcărie, în mahalaua Sf. Gheorghe Vechi, cumpărate de la Cozma Girimihai, în schimbul a 2 moșii Obidiți și Măciucești din jud. Slam Râmnic. (Original).

Al Ungrovlahiei Grigorie adeverez (grecește).

† Adecă eu Iordache Nenciulescul, biv ceaș spăt.[ăresc], dat-am credinciosul zapisul mieu sfintei și dumnezeestii mănăstiri sfete Ioan, de aici din București, unde să cinstește și să prăznuiește hramu Tăerea Capului sfântului slăvitului proorocu și înainte mergătoriu și botezătoriuului Ioan și sfinții sale părintelui egumen de la această sfântă mănăstire, chir Dositheu.

Precum să se știe, că având eu aici, în București, la poarta hanului lui Zanfiru șapte prăvălii de cumpărătoare, de la postelnicul Costandin Caramalău, făcute pe locul sfintei mănăstiri Devri de la Rumele. Și având și sfânta mănăstire doao hotară de moșie în sud Slam Râmnecu, ce să numescu Obidiții i Măciuceștii, m-am învoitu cu părintele egumen și cu aceialalți părinți călugări de am făcutu schimbu, dându cu sfintei mănăstiri aceste 7 prăvălii în locul acestor 2 hotară de moșii ce mai sus arată.

Apoi întâmplădu-se de au eșit cumpărătoarea prăvăliilor mele ce le didesem schimbu, rea, n-au vrutu părintele egumen împreună cu ceilalți ca să se strice schimbul ce l-au pohtitu, să găsească aici în București un acaret cu preț pân la taleri 1350 să dau sfintei mănăstiri, fiindcă de la acele 2 hotară de moșie tot nu să alegea sfânta mănăstire cu nimic, fiind loc depărtatu.

Dar până a găsi eu un acaret de acestu prețu au găsitu părintele egumen alte prăvălii cu pivnițe de piatră la chir Cozma Girimihai, însă pivnița mare de piatră cu casa cărciumei deosebită și cu 3 prăvălii cu cămărilor lor și cu o cojocărie în fața podului și cu curtea lor și cu locul lor aproape de pușcărie în mah.[alau] sf. Gheorghe cel Vechiu. Și fiindu-le foarte pă plăcere mi-au zis că alte acareturi nu le trebuie fără de acestea și să le cumpăr. Și de voiu da mai multu peste taleri 1350, după cum ne-am învoitu, să-mi întoarcă bani gata înapoi.

Deci după rugăciunea sfinții sale am cumpărat aceste prăvălii de la chir Cozma Girimihai în taleri 2000 tocmai și le-am datu sfintei mănăstiri în locul acestor 2 hotară de moșie Obidiții i Măciuceștii și mi-au întorsu înapoi și taleri 650, după cum ne-au fostu așăzământul.

Dreptu aceeaia sfânta mănăstire de acum înainte să aibă a stăpâni aceste prăvălii cu tot coprinsul lor după cum să arată mai sus, cu bună pace de către mine și de către tot neamul mieu ca un bun schimbu ce s-au făcutu între noi de înșine bună voia noastră.

Și am datu la sfânta mănăstire zapisul de cumpărătoare i alte scrisori ale acestor prăvălii, luîndu și cu toate scrisorile pă hotarile de moșii ce mai sus să arată de la sfânta mănăstire.

Și când s-au făcut acestu așazămîntu al schimbului fost-au multe obraze de cinste mărturii.

Și pentru credința am întăritu și eu zapisul acesta cu iscălitura mea, puindu-mi și pecetea, ca să să crează.

1768 ghenaric 16.

Iordache Nenciulescu adeverez

Iar de să va scula cineva cu vreo pricină asupra aceștii pivniți ce am dat schimbu, eu să am a răspunde.

Iordache

Costandin vel dvornic, mărturie

Radu Văcărescu biv vel vornic, mărturie

Părvu Cantacuzino vel logofăt, mărturie

Mihai Cantacuzino biv vel vistier, martor

Ianache Văcărescul vel clucer, martor

Nicolae Brâncoveanu Basarab, martor

(indescifrabil) vel paharnic, mărturie

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan București. XIII 6.

Original. stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

384

1768 mai 1. [București].

Boierii orînduiți arată domnitorului pricina de neînțelegere dintre spătarul Dumitrache Ghica și fostul mare ban Toma Crețulescu ce căuta să închidă ulița ce iese în Podul Mogoșoaiei. (Original).

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Io Alexandru Scarlat Ghica voevod, fiind orînduiți ca să cercetăm pricina pentru o uliță ce să abate la vale din ulița cea mare a Podului Mogoșoaiei, drept împotriva caselor dumnealui spătarului Dumitrache Ghica, ce merge dă iese afară din tîrg pă la Podul de Pămînt, care ulița este trebuincioasă de obște. Peste acea ulița de cea[altă]parte avînd dumnealui Toma Crețulescu biv vel ban loc cumpărat, vrea ulița aceasta veche să o cuprinză în curtea dumisale și să dea ulița din celălalt loc cumpărat. După cercetare văzum că mai întii în capul uliții aceștia iaste și obicinuită straje ce desparte tîrgul de mahalale și păzește de oameni răi, de foc și de alte întîmplări și iaste ulița mare și trebuincioasă atît mahalagiilor cît și țăranilor ce vin cu cară, fiind prelungă de să pot urca carele mai cu lesnire decît pă unde socotea dumnealui să dea loc. C-am ales fiind cu

încrederea uliții și havalea caselor dumnealui spătar, căci dumnealui banul într-această coprindere a uliții, tocmai împotriva ferestrelor caselor dumnealui spătar era să facă furnu de simigerie, din care să pricinuește nu numai închiderea ferestrelor, ci și întîmplări de foc, și supărare de fum, și putoarea fierberilor, fiindcă este tocmai supt strașina caselor dumnealui spătar.

Deci acestea văzîndu-le noi am cercetat de s-au mai întîmplat judecată pentru lucrul ca acesta. Și nu s-au întîmplat, fără numai știm că oriînd vreun vecin s-au sculat să facă zidire cu care să aducă pricină de închiderea casei vecinului sau de a-i aduce putoare, s-au zătienit lucrul ca acela de însuși vecinul, cum și însuși dumnealui banul au zătienit pe vecinul dumnealui vornicul Matei Cocorăscu a nu-și face cuhnie, nu împotriva caselor dumnealui, ci nici împotriva grajdului, și i-au rădicat-o.

Drept aceia căutat-am și pravila unde zice, pentru închiderea uliții, nimeni să nu să cuteze a lua loc din uliță, ci să se păzească ulițele în starea în care au fost. Și după această hotărîre a pravilii, dumnealui banul voc nu are a strimba ulița. Așijderea și pentru vecinătate, zice, pă acel ce supără cu vre-o zidire nouă ce să va face, iaste volnic însuși acela ce să supără a-l zătieni, iar de va face, să păgubește. Și iar volnic iaste a face cinevași pe locul său lucru ce nu va da supărare vecinului. Asemenea și pentru cele ce aduc miroase nesuferite și fumuri, să zătienesc, încă și a înnoi casa după pravilă nu iaste volnic a o înălța să ia priveala vecinului, ci să se păzească starea în care au fost din vechime, dar cu cît mai mult dumnealui banul a face zidire nouă unde nu au mai fost.

Ci după dreptatea pravilii și a obiceiului locului hotărîm că nu iaste dumnealui volnic a face zidire, care aduce stricăciune și supărare vecinului, încă închi-zînd și ulița domnească.

Aceasta scriem.

1768, mai 1.

Constandin *vel* dvornic, B.[arbu] *vel* vistier, Pîrvu *vel* logofăt, Mihai Cantacuzino vistier, Badca vistier, Iordache vistier.

Academia R.P.R., CXCVI — 241.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1768 mai 12. București.

Alexandru Scarlat Ghica stabilește regulile după care să se construiască casele, prăvăliile de boiangerie, băile și alte clădiri. (Original).

Io Alexandru Scarlat Ghica roevod bojieiu milostiiu gospodar.

Firea omenească ceea ce să schimbă în multe fealuri, și iaste pornită spre nestatornicie, și are trebuință de a să îndrepta, nu va putea veni la starea cea

bună, nici să va aşeza întru liniştere de nu să vor îndrepta ceale ce pe alocurea să întimplă împotrivoare. Care întimplindu-să şi acum, fost-au trebuinţă să purtăm grija şi noi pentru întocmirea unor pravili politiceşti, care să începuse a nu să băga în seamă de unii. Carii, au din răutate, au neştiind pravilele, sau şi ştiind vor să le metahirisească spre rău, sau cu totul să nu le bage în seamă, nevrind ca să să sfătuiască, socotind că sînt înţelepţi şi nevrind să asculte pre înţeleptul Solomon ce zice: cum că cei ce nu să sfătuesc, cad ca frunzele copacilor, nici luînd seama la ceale ce zice Zlataustu; cum că noi oamenii cît vom fi de înţelepţi, cu atîta ne arătăm nebuni.

Şi cu această nesfătuire caută numai la ceaia ce li să pare lor că iaste bine şi de folos, şi la pricinile lor pun temei putred, necerectînd poruncile pravilelor: poate socotind că le ştiu. Şi cu această părare înălţîndu-să nu iau aminte la învăţătura sfintului Nil ce zice: cum că cu cît cinevaşi sporeşte la ştiinţa pravilii, cu atîta trebuiaşte să socotească să să ştie cum că iaste depărtat desăvîrşire. Care va să zică, cu cît cinevaşi va avea ştiinţă la pravili să nu facă nebagare de seamă, şi dintr-aceasta să facă nedreptate, ci să ia aminte la dreptate.

Care această nesfătuire a acestora, sau mai virtos să zic nebagare în seamă a pravililor socotindu-o şi noi cum că poate fi pricină de mare pagubă la fieşte-carele, şi încă şi temîndu-ne să nu cumva să greşim sfintului dumnezeu pentru aceasta, şi să ne defăimăm întru leane, şi întru nemulţumire: întru leane nepurţînd grija de bună oţîrmuire a aceştii corăbii de multe valuri a pricinilor politiceşti, şi neaducînd la liman cu linişte prin dreptatea ce mi să cade să facem la fieştecare pricină, cu care să odihnim pre fieştecarele ca să nu cîrtească, înnecin-du-să cu valul nedreptăţii. Iar întru nemulţămire, nefiînd roduri de mulţămire sfintului dumnezeu printr-aste fapte bune, mai virtos prin dreptate, la care să odihneşte.

Pentru aceasta de pe puţinţa noastră bine am voit ca să îndreptăm ceale ce s-au întimplat acum împotrivoare şi să facem linişte cu cuvînt drept, şi cu rivnă a dreptăţii, urmînd dumnezeeştile pravili, că zice duhul sfînt în dumnezeeştile scripturi: «învăţaţi-vă dreptate cei ce lăcuţi pre pămînt» şi silindu-ne ca să ne învrednicim fericii acelora ce ne făgăduieşte nouă Is. Hr. la evanghelie zicînd aşa: fericiţi cei ce flămînzesc şi însetoşează de dreptate, că aceştia să vor sătura. Şi încă iarăşi fericiţi cei ce să gonesc pentru dreptate că a lor iaste împărăţia ceriului.

Deci această dreptate fiindcă pravilele toate o făgăduiesc că o au, şi o izbrănesc, pentru ceaia şi noi voim ca pravilele să nu să treacă cu vederea, ci să să izbrănească după înţelegerea lor, ca să strălucească dreptatea şi buna pravoslavie, că zice sfîntul Nil: că pravoslavnic iaste nu cela ce miluiaşte pre mulţi, ci cela ce nu face nedreptate nimănu. Însă fiind nedreptatea în multe fealuri, un fel de nedreptate iaste şi acesta: ca să zidească cineva zidiri nouă spre paguba vecinilor lui şi a altora, şi să facă lucruri nouă fără de sfătuire, adecă fără de a nu arăta scoposul lui la domnie, şi fără de a nu ceare răspunsul ce să cuvine

după pravilă pentru aceasta. Ci să să arate cu nebagare de seamă, atit la poruncile pravilii, cit și la cercetările ce hotărăsc acealea pentru unii ca aceștia ce nu să sfătuesc și să fac izvoditori de lucruri nouă.

Carii precum am zis cu nebagare de seamă poprindu-se au început să facă începere fără de știrea domniei. Și ca cînd ar fi avînd a lor stăpînire pe deplin, și nesfătuire să îndrăznească să zidească zidiri nouă, din temei nou, pe locuri de drumuri și a obștii. Și mai virtos că aceastea zînt zidiri de prăvălii de brutărie, și altele ca aceastea, care au apururea treaba lor a să face cu focul. Care această îndrăznire iaste nescovîrșit fără de cale și vreadnică de certări, că nu s-au luat voc de la domnie, și pentru nesfătuirea. Că chiar pravilele hotărăsc într-această chip, la cartea împărătească 57 titlu 8 și 10 și 40: «cînd cinevași va vrea să zidească vreo zidire la loc ce iaste de obște, să spuie întii la domnie ca să ia răspunsul ce să cade pentru aceasta, după pravilă. Și iarăși altă pravilă zice: să nu îndrăznească cinevași să facă cevași, nici să aducă cevași la locul carele iaste de obște, dintru carele să să pricinuiască pagubă. (Însă loc de obște să numeaște și pămîntul și calea și treacerea pe unde merge obștea). Și de să va îndrăzni cinevași să zidească cevași fără de voc domnească, această zidire să să strice.

Și într-altă parte tot la acest titlu, altă pravilă zice: cum că oricine va îndrăzni să facă zidire nouă în cale sau în trecătoare de obște, să să oprească. Și iarăși altă pravilă zice: cum că fieșcare lăcutoriu cînd va vedea pe cinevași să zidească acest fel de zidire nouă la loc de obște, are voc să poruncească și să oprească zidirea aceaia, măcar și să nu aibă nici o împărțășire, nici pagubă de la aceaia. Căci aceasta iaste de folos la cetăți a să izbrăni de mulți.

Și iarăși altă pravilă zice: cum că cînd cinevași va vrea să zidească zidire nouă are trebuință să întreabe întii domnia și pe vecini.

Și iarăși alta: pentru orice zidire, zice: poruncim că oricine va vrea să înnoiască casa lui cea veche, să nu schimbe nici cum făptura cea dintii a casii aceia, ci după cum s-au aflat întii, tot într-acest fel de făptură să o înnoiască, nici să închiză lumina sau priveala vecinilor.

Și într-altă parte fericitul Zinon împărat hotărăște: că nu poate cineva să oprească priveala munților, precum nu poate opri și priveala mării.

Și pentru aceasta cine va vrea să zidească la loc, de la carele să să închiză priveala vecinului care ar privi niscaiva munți, să să depărteaze acca zidire de casa vecinului 100 de urme, adecă 66 *pol* de coți. Așijderea și cînd vecinul arc înaintea lui priveală de grădini și de pomi, să nu aibă volnicie cinevași din cei ce vor vrea să zidească din nou casă, ca să oprească priveala aceaia, ci să să depărteaze acca zidire de la zidirea vecinului urme 50 adecă 33 de coți. Da și împotrivă iaste aceasta cu totul la pravilele ce sînt făcute denadins pentru acest fel de zidiri.

Care aceastea așa hotărăsc pentru brutării și simigerii: că acela carele va să facă acest fel de cuptoriu în oraș și să va întimpla împotriva acelui

loc uade va să zidească acel cuptor, vreo casă înaltă cu două sau trei învălitori, atuncea trebuie să fie depărtată casa aceea la care va să să facă cuptoriul, departe de casa vecinului 60 coți (afară din 10 coți), sau cum zice altă prăvilă 12 coți, cu care trebuie să fie departe orice zidire de la locul cel de obște, iar cuptoriul să fie depărtat coți 20, cînd va avea casa vecinului ferestre care să caute spre partea aceea a cuptoriului, și iaste și spre partea apusului.

Iar pentru prăvăliile de boiangii hotărăse să să zidească depărtat 60 coți. Așjderea și pentru băi să fie cuptoarele lor depărtate coți 30 de la casa vecinului. Așjderea hotărăse și pentru orice altă prăvălie care are trebuință cu focul, și în multe fealuri orînduiesc pentru ca să nu să supere vecinii și ca să nu să zmintească cevași politia.

Care aceastea s-au hotărît nu numai ca să fie slobode locurile obștii, și drumurile, și ca să nu să bîntuiască vecinii, ci cu mult mai vîrtos s-au hotărît pentru primejdia focului ce să întîmplă.

Și încă mai hotărăse peste tot pentru orice zidire, ori din nou de se va face, ori din vechiu, precum mai sus pre larg să arată.

Deci vrînd să oprim de tot această îndrăznire fără de socoteală a acestora ce au început să zidească zidiri nouă, fără de nu a lua voe de la domnie, care iaste afară, din toată orînduiala pravilii, și încă ca să înfrînăm nebăgarea în seamă care o au unii împotriva pravililor, care trebuia să să păzească, am făcut această hotărîre și așezămînt, la care după prăvilă fiind, iaste dator fieștecarele să să arate cu supunere, ca să nu cază în certările pravililor. Căci nu avem îndoire cum că și frații domni cei ce vor fi după noi, și domnia lor fiind ajutoriu dreptului și a pravililor, nu vor lăsa neizbrănit o îndrăznire ca aceasta a aceloră carii nu vor vrea să bage în seamă poruncile pravililor.

Pentru a căroră pază și întărire s-au făcut acest al nostru domnesc hrisov, pre care l-am întărit cu însăși credința domniei mele Io Alexandru Ghica voevod și cu credința prea iubitului domniei mele fiu Grigorie voevod, și cu tot sfatul cinstiților și credincioșilor boierilor celor mari ai divanului domniei mele: pan Ianachie Hrisosculeul *vel* ban, pan Costandin Crețulescu *vel* dvornic de Țara de Sus, pan Nicolae Dudescul *vel* dvornic de Țara de Jos, pan Dumitrașco Racoviță *vel* vistier, pan Dumitrachie Ghica *vel* spătar, pan Pirvul Cantacuzino *velichii* logofăt, pan Ianachie Văcărescul *vel* clinicariu, pan Iordachie *vel* postelnic, pan Nicolae Știrbei *vel* paharnic, pan Ianachie Muruzi *vel* comis, pan Iordachie Caragea *vel* stolnic, pan Alexandru Greceanul *vel* sârdariu. Ispravnac pan Pirvul Cantacuzino *vel* logofăt.

Și s-au scris hrisovul acesta în anul al doilea dintru întîia domnie a domniei mele, la anul de la zidirea lumii 7176 [1768] mai 12, de popa Florea dascăl slovenesc.

Arh. St. Buc., suluri nr. 34.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, împodobit cu frumoase ornamentații aurite; pecete domnească.

386

1768 iulie 9. București.

Paraschiv paharnic, fiul răposatului Gheorghe abagiul, vinde lui Alexe Neculescu, fost logofăt de vistierie, o prăvălie în mahalaua Răzvan. (Original).

† Adecă eu Paraschiv pah.[arnic] dat-am adevărat zapisul mieu la mâna dumnealui Alecse Neculescu *biv* logofăt za visterie. Precum să să știe că având eu o prăvălie aci în București, în mah.[alaua] Răzvanului, m-am învoitu cu dumnealui de i-am vândut-o drept bani gata în taleri o sută șizeci. Și acești bani i-am luat toți deplin la mâna mea.

Care această prăvălie iaste alătorea cu alte 3 prăvălii ce le are dumnealui rămase, de la dumnealui răposat Șarban dascalu domnese, clironomic. Care prăvălii sânt iarăși de la mumă-mea luate. Și acum căzându-i-să dumnealui iarăși, i-am dat și eu această prăvălie cu pământu ei din podu cel mare până în gardul Stelii, dupe cum să coprinde și în zapisele cele vechi de cumpărătoare, ca să o stăpânească dumnealui cu bună pace, de către mine și de către tot neamu mieu, dumnealui și coconii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Iul.[ie] 9 dni, 1768.

Paraschiv pah.[arnic], vânzător

Sandul *biv vel* căpitan za lefegii, mărturie

Și am scris eu Iordache logofăt cu zi[sa] dumnealui

[pe verso]:

Zapisul paharnicului Parasachivii de vânzarea prăvăliei ot București.

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

387

[1770 — 1775]. București.

Misail monahul vinde lui Stoian, logofăt de vistierie, o prăvălie de piatră cu două case, pentru 700 taleri. (Copie).

Adeverez cu acest zapis al meu la mîna fiului meu sufletesc dumnealui logofăt Stoian de visterie, ca să fie de bună credință. Precum să știe că avînd cu o prăvălie de piatră cu două case, cu pivniță dedesupt de piatră, la poarta domnească din sus, între prăvălia Mitropoliei și între prăvălia de simigerie a lui Antohie logofăt, care prăvălie a cumpărase chir Anton i Hagi Vasile de la Tănase căpitan. Și pã acea vreme dîndu-mi mina și fiindu-mi de trebuință, am rugat pã dumnealui Brîncoveanu Nicolae *vel* logofăt, cãzîndu-i-sã dumnealui de au rãscumpãrat-o cu banii miei, de la numiții cumpãrãtori. Și cu ce au mai cheltuit ei la meremetul ce au fãcut și cu banii cumpãrãtorii s-au fãcut peste tot taleri 1419. [?]

Și cu această sumã de bani de la mine am dat-o deplin, de s-au întors acelor cumpãrãtori.

Și dumnealui au fãcut zapis iconomicos cum cã o au rãscumpãrat-o dumnealui și o dã danie pentru ajutorul și hrana femeilor sãrace ce șãd în chiliile de la douã biserici care m-au învrednicit dumnezeu de am fãcut aici în București, adecã biserica din mahalaoa Hagiului i biserica din mahalaoa ceaușului David. Care prăvălie și eu iarăși pentru trebuința acestor vãduve sãrace de la chilii o afirosisem, dar de vreme ce întîmplîndu-sã rãzmiriță și fugind cu în Brașov, aflîndu-mã cu multã chieftualã, pentru hrana mea i a oamenilor ce am avut cu mine, și pentru ajutorul ce am trimis aici în țarã de hrana femeilor sãrace de la chilii, din cît s-au putut, intrînd la oareșcare datoric, precum și dupã ce am ieșit din Brașov, vãzînd cã este trebuință de a sã învãli acum, deocamdatã, biserica de la mahalaoa Hagiului și a sã da și la alte cuviincioase trebi, și neavînd alt mijloc cu care sã poci împlini, am fãcut vînzãtoare aceste mai sus numite prăvălii.

Și gãsindu-sã mușterii de au dat la această vreme pînã la taleri (*loc liber*) care de o ași fi mai ținut-o poate s-ar fi gãsit mușterii de ar fi dat preț mai mare, dar deoparte stenahorindu-mã trebuința, iar de altã parte pohtind eu, decît la alții streini, mai bine sã fie la dumnealui ca la unul ce am cunoscut multã cãutare și ajutor, la vreme de trebuință. Și mai virtos cã avînd și casã grea cu copile, am socotit sã-l ajuterez și eu pentru multele faceri de bine ce am cunoscut pînã acum și la care nãdãrduiesc sã aib și de acum înainte, de va fi voia lui dumnezeu sã-mi mai îndelungeze viața.

Și așa dar, de a mea bunã voce, i-am vîndut-o dumnealui în taleri 700, însã prăvălia cu pivnița dedesupt i cu locul ei și cu locul din dos ce merge în dreptul prăvălii, pînã în locul pivniții dumnealui *vel* logofăt Brîncoveanul.

Și acești bani toți, deplin, i-am luat de la dumnealui, și i-am dat și toate zapisele cele vechi ale acesti prăvălii. Deci sã aibã dumnealui și fii dumnealui cîți dumnezeu îi va ținea, a o stãpîni cu bunã pace, cã am vîndut-o de a mea bunã voc.

Și am scris zăpisiul acesta cu mina mea și m-am iscălit.¹

vă leat (loc liber)

Misail monah adeverez.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 64.

388

1771 mai 10. [București].

Constantin căldăraru, din mahalaua Stelea, închiriază un loc de lângă casa sa de la egumenul m-rii Radu Vodă. (Original).

† Adecă eu Costandin căldărar ot mahalaoa Stelii dat-am zăpisiul meu la mâna sfinții sale părintelui arhimandrit egumen ot s-ta mănăstire Radu Vodă.

Pă cum să să știe că cumpărând eu o casă a lui Mihaiu boltaș [?] ce este pă locul s-tăei mănăstiri și mai trebuindu-mi locu m-am rugat de sfinția sa de mi-au dat locul care este denaintea casei mele care mai nainte au fost casa lui Haği Petre. Deci stricându-se casele au rămas locu limpede.

Și pentru ca să nu rămăe s-ta mănăstire lipsită de chiriiia locului l-am luat eu. Și măsurându-se locu s-au găsit stânjeni despre Ulița Stelii 7 și 3 palme mici în latu și în lungu stânjeni 28 și 6 palme, iar în mijloc latul stânjeni 5 și 7 palme mici, iar despre podu cel mare stânjeni 2 și 3 palme domnești.

Deci m-am așezat cu sfinția sa ca să-i dau chiriiia locului pe an taleri 5, adică cinci, adică la o jumătate de anu taleri 2 *pol* și împlinindu-se anul iar 2 *pol*.

Însă eu să aib a da banii făr de nici o pricină, că așa m-am legat cu zăpisiu meu.

Mai 10 dni, 1771.

Eu Costandin căldărar adeverez

Dascăl Costandin, martor

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, LVIII—27.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran; data e scrisă în cifre chirilice și arabe.

389

1773 ianuarie 30. [București].

Nicolae logofătul, feciorul răposatului Mușat logofătul, din mahalaua Popa Soare, vinde lui Panaiu fost ceauș agiesc niște case cu locul lor din mahalaua bisericii Crețulescului, lângă Podul Mogoșoaiei, pentru 650 taleri. (Copie).

¹ Acest document are legătură cu documentele din 1775 martie 12; 1794 septembrie 18.

Adică cu Nicolae logofătul *sin* răposatul Mușat logofăt *ot* mahalaoa popii lui Soare, adeverez cu acest credincios zapis al meu la mîna dumnealui Panait *biv* ceauș agiesc. Precum să să știe că avînd eu nește case în mahalaoa bisericii Crețulescului, lîngă Podu Mogoșoaci, rămasă clironomie de la răposatul unchi-mieu Costandin *biv* logofăt *za* visterie, ce sînt alătura cu casăle ceaușului Panait, care aceste case fiind depărtate de casăle mele cele părintești unde șez și fiindu-mi peste puțință a le chivernisi, mai vîrtos că și din namestii ce avusășă casăle împrejur: uluci, grajdul, cuhnic, să prăpădisă (vreme de răzmeriță fiind). Ca să nu să strice și casăle le-am vîndut dumnealui mai sus numitului, în bani gata taleri 650, adică șase sute cincizeci.

Însă casăle cu pămîntul dupre cum le-au stăpînit și răposatul unchi-mieu, după semnele ce coprind în zapisele cele vechi de cumpărătoare ce le-am dat la mîna dumnealui. Și banii ce seriu mai sus, i-am luat toți deplin în mîna mea, deci să aibă a stăpîni cu bună pace dumnealui și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, atît de către mine cît și de către tot neamul meu, că de bună voie le-am vîndut.

Și fiind vînzarea aceasta și cu știrea rudelor mele, i-am pohtit de au iscălit fieștecarele pentru întărirea vînzării, iscălindu-mă și cu mai jos.

Ghenarie 30, 1773.

Nicolae logofăt împreună cu soția mea Maria, vînzători
Vasilache *sin* Andrei zaraf, martor
Toma Brașoveanu, cumnatu dumnealui, martor
Mihalache [?] *treti* vistier, martor
Am scris eu Nicolae logofăt văru dumnealui și sînt martor.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 108.

390

1773 iulie 15. [București].

*Se unde ierab pca? Nu curde breii
marc f. curonib*
Panait (Băbeanu) fost ceauș agiesc dăruiește casele de pe Podul Mogoșoaciei, cumpărate de la Nicolae logofătul, nepoatei sale Sanda, fata lui Stoian logofăt de visterie și a Bălășei născută Băbeanu. (Copie).

Acceste case cu locul lor ce să văd înapoi într-acest zapis, de bună voia mea m-am îndemnat de le-am dat danie nepoată-mi Sandi, fiica dumnealui cumnată-mieu Stoian logofătul, ca să-i fie de ajutor la trebuința ei. Și să aibă a le stăpîni cu bună pace.

Și pentru întărire m-am iscălit.

Iulie 15, 1773.

Panait *biv* ceauș agiesc, adeverez.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 109.

391

1774 septembrie 4. [București].

Departamentul Judecării hotărăște în pricina de judecată dintre neguțătorii Anton și Gheorghe, pentru o prăvălie din mahalaua Sf. Gheorghe-Nou. (Original).

De la Departamentul Judecării

Dumnealui vătaf za aprozi aduse la judecată pă Gheorghie mărgelaru că nu-l îngăduște ca să șază într-o prăvălie dă mărgelărie ce iaste a sfintei Mitropolii, în mahalaua Sfintului Gheorghie cel Nou.

Întrebându-se și Anton arătă zăpisul lui Gheorghie pîrișul, așa scriind, că la trecutul lunii lui octombrie 1773 luînd Anton acea prăvălie de la sfînta Mitropolie, într-acel an cu chirie, taleri 60, să-l lase să șază pînă la Sfîntul Gheorghie, din care zăpis să cunosc[cunoaște] că însuși Gheorghie și-au stricat așăzămîntul.

Drept aceia de la judecată s-au hotărit: Gheorghe să iasă din prăvălie și să rămîie pă seama lui Anton pînă la împlinirea anului, și la anul înainte iarăș vrînd să o ție să va așăza [înțelege] cu sfînta Mitropolie¹

Vornic Știrbei

D. Ior[dache] stolnic

Mihai Popescu *vel* medelnicer

Grama (în grecește)

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCV—2.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

392

1774 septembrie 10. [București].

Radu vătaf de pușcărie se învoiește cu chir Ioasaf, egumenul m-rii Sf. Gheorghe, să-i dea chirie 18 taleri pe an pentru prăvălia ce o cumpărase de la feciorii lui Hagi Pană bogasierul, dar care era clădită pe locul mănăstirii. (Original).

† Adeverez cu acest zăpis al meu la mîna sfîntii sale părintelui egumenului de la mănăstirea ot Sfente Gheorghe, chir Ioasaf. Precum să să știe că vrînd

¹ A se vedea și doc. din 19 martie 1775.

cu ca să-mi preafac o prăvălie ce o am cumpărat de la feciorii lui Hagi Pană bogasierul, de iznov, am mers la părintele egumen de mi-am așezat cu sfinția sa să-i dau într-un an chirie locului *po* taleri 18, adică optsprezece, den an în an pă loc; iar lemnele sînt ale mele. Însă chiria să dau de două ori pe an, la Sfantu Dumitrie taleri 9, și la Sfantu Gheorghe taleri 9; să am a-mi plăti chiria, iar neplătind la soroace, atunci sfinția sa să prețuiască lemnele. Și pentru credință am iscălit din jos.

Septemvrie 10 zile, 1774.

† Eu Radu vâtaf *za* pușcărie adeverez și am scris cu mîna mea.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV — 10.

Original (23 × 18), hîrtie cu filigran, bine conservat; însemnare grecească pe verso.

393

1774 septembrie 20. [București].

Alexandru Burchi se învoiește cu Ioasaf, egumenul m-rii Sf. Gheorghe, să-și repare prăvălia ce o avea pe locul m-rii, după cum îi va fi voia și să plătească 19 taleri chirie pe an. (Original).

† Adeverez cu această scrisoare la mîna sfinții sale părintelui egumenului de la mănăstirea Sfantu Gheorghe-Nou, chir Ioasaf. Precum să să știe că avînd o prăvălie pe pămîntul mănăstirii, în Tîrgu den Năuntru și vrînd ca să o prefac, fiind vechi lemnele, m-am așezat cu sfinția sa de i-am mai înălțat chiria locului prăvălii pe an taleri 19, adică nouăsprezece, și eu să aib a-mi face prăvălia după cum îmi va fi voia, că așa mi-au fost tocmela. Și acești bani să aib a-i da pe tot anul, iar mai mult să nu aib a mai înălța.

Și pentru credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Septemvrie 20 zile, 1774.

† Alexandru Burchi

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV — 11.

Original (21 × 17,5), hîrtie cu filigran, în bună păstrare; însemnare grecească pe verso.

394

1775 martie 12. [București].

Stoian logofătul schimbă o prăvălie de piatră, cu pivniță, de lângă poarta domnească din sus, cu Panait lipcanul care-i dă 20 pogoane de vie în dealul Cernăteștilor din județul Saac. (Copie).

Adeverez cu zapisul meu la mîna dumnealui chir Panait lipcanul, precum să să știe că avînd eu o prăvălie de piatră cu pivniță dedesupt, de piatră,

lingă poarta domnească din sus, cu pământul ei, răscumpărat, ce este alături cu prăvălia lui Nicolae bărbieru, cu simigieria lui Antohie logofăt, m-am învoit cu dumnealui de am făcut schimb.

Eu am dat dumnealui această prăvălie și dumnealui în locul prăvălii mi-au dat 20 pogoane de vie în dealul Cernăteștilor *ot sud* Saac, însă pogoane opt pă Valea Poenii, cu pământul lor, cu pivniță de lemn și cu vasele câte se află ale viei. Și pentru livadea ce este în poalele viei, este de să dă toamna câte 2 vedre de must la dumnealui elucer Pantazi; i douăsprezece pogoane în dealul Nigovanilor din care pogoane 3 1/2 sînt cu otaștină pă moșia mănăstirii Znagovul, iar pogoane 8 1/2 sînt cu pământul lor răscumpărat, cu livedea de pomi din sus și din jos. Dînd eu dumnealui toate zapisele cele vechi, de cumpăratoarea prăvălii, precum și dumnealui asemenea mi-au dat zapisele cele vechi de cumpăratoarea acestor viei.

Deci să aibă dumnealui a stăpîni această prăvălie cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu. Iar sculîndu-se cinevași cu vreo pricină, eu să aib a răspunde și a îndrepta; și pentru credință am iscălit mai jos.

1775 martie 12.

Stoian logofăt adeverez

Panait lipcanul (*semnătură grecească*)

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699 - 1841) a familiei Darvari, doc. 65.

395

1775 martie 12. [București].

Panait lipcanul dă logofătului Stoian 20 pogoane de vie în dealul Cernăteștilor din județul Saac, primind în schimb o prăvălie de piatră, cu pivniță, lângă poarta domnească din sus, în București. (Copie).

Adeverez cu zapisul meu la mîna dumnealui logofătului Stoian, precum să știe avînd eu douăzeci pogoane de vie în dealul Cernăteștilor *sud* Saac, ce le-am luat împreună cu alte namestii, prin judecată domnească de la casa răposatului paharnec Iordache Colfescul, pentru banii ce am avut a lua de la dumnealui cu zapise, m-am învoit cu dumnealui logofăt Stoian de am făcut schimb, dîndu-mi în locul acestor viei o prăvălie de piatră cu pivniță de piatră, cu pământul lor răscumpărat, ce este la poarta curții domnești din sus, alături cu prăvălia lui Nicolae bărbieru și cu simigieria lui Antohie logofăt.

Și eu în locu prăvălii i-am dat dumnealui aceste viei, însă opt pogoane pe Valea Poenii, cu pământul lor; și pentru livadea ce este în poalele viei, este obicei toamna de să dă câte două vedre de must la dumnealui elucer Pantazi; i douăsprezece pogoane în dealul Nigovanilor, din care pogoane 3 1/2 sînt cu otaștină

In Saac. (v. p. time)

pe moșia mănăstirii Znagovul, iar pogoane opt și jumătate sînt cu pămîntul lor, răscumpărat, cu livedea de pomi din sus și din jos. Dîndu-i eu dumnealui toate zapisele cele vechi de cumpărătoare și asemenea mi-au dat și dumnealui zapisele cele vechi ale prăvălii.

Deci să aibă dumnealui a stăpîni aceste vii cu bună pace, iar sculîndu-să cinevași cu vreo pricină, pentru aceste vii, eu să aib a răspunde și a îndrepta. Și pentru adevărată credință am iscălit mai jos.

1775 martie 12.

(semnătură grecească indescifrabilă)

(semnătură grecească indescifrabilă)

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699 — 1841) a familiei Darvari, doc. 66.

Cuprinsul acestui document are legătură cu al aceluia din 1794 septembrie 18.

396

1775 martie 18. [București].

Alexandru Ipsilant, în urma anaforalei dată de mitropolitul Grigorie, hotărăște în pricina de judecată dintre neguțătorii Anton și Gheorghe pentru o prăvălie a Mitropoliei, din mahalaua Sf. Gheorghe-Nou. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Cu zmerita noastră anafora înștiințăm mării tale pentru o prăvălie cu două chiopenciuri de mărțelari și locul și prăvălia sfintei Mitropolii care de la leat 1773 octomvrie 26 o avem dată asupra lui Anton mărțelaru cu chirie. Și un Gheorghe mărțelar ce șădea într-această prăvălie, făr nici o volnicie de la Mitropolie, s-au însoțit cu un Stancul mărțelarul, bun de gură, și tot trage judecăți cu Anton ce iaste volnicit de noi să ție prăvălia, ca să-l scoată din prăvălie. Care la cîte judecăți au tras Gheorghie pe Anton, tot Gheorghie au rămas de judecată ca unul ce nu are nici un temeiu de la Mitropolie precum mai pe larg să coprinde toată pricina din [in]ceput pînă în sfîrșit în cartea de judecată de la dechemvrie 3, 1774, a dumnealor veliților boieri, ce era[u] caimacami, dată la mina lui Anton.

Deci numitul pîriș Gheorghie, și cu Stancul ce s-au însoțit cu dinsul la întăritări de pricină, nu să astîmpără nici să sufere după mai sus zisa judecata dumnealor boierilor și tot supără Divanul mării tale.

Care facem rugăciune mării tale ca să să cerceteze această pricină și înaintea mării tale, fiind și vechilul nostru ce l-am rînduit din partea Mitropolii față, și cum va lumina dumnezeu pe măria ta asupra dreptății să să hotărască, și anii mării tale de la Domnul rugăm să fie mulți și fericiți.

1775 martie 18.

Al mării tale către dumnezeu rugător fiu iubitor și zmerit părinte sufletesc.

Grigorie al Ungrovlahiei.

Io Alexandru Ipsilant voevod.

Au ieșit și înaintea domnii mele, la Divan, Gheorghe mărgelar dă față cu Anton mărgelar de am cercetat cu amăruntul pricina aceștii prăvălii și cetind cartea lui Anton de judecată și ascultind și toate zisele Stancului, nici un fel dă dreptate n-am cunoscut domnia mea la cererea lui. Și am hotărîrt ca Anton să ție această prăvălie după cum îi iaste dată dă prea sfinția sa părintele mitropolit stăpinul locului și al prăvălii, cu bună pace, fără de numai pentru chel-tiuala ce zice Stancul că au făcut Gheorghe la această prăvălie, primi părintele mitropolit a nu-l lăsa în pagubă la cele cu cale.

1775 martie 19.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCV—3.
Original, stare bună. hirtie cu filigran.

397

1775 iunie 4. [București].

Radu și Ene vtori vornici, din porunca marelui vornic Radu Văcărescu, cercetează și hotărînesc locul de casă al lui Alexe Neculescu fost logofăt de vistierie. (Original).

† Din porunca dumnealui Radului Văcărescu *vel* vornic am fost de am dăspărțit locul de casă al dumisale Alece Neculescu *biv* logofăt *za* visterie. Care loc au fost al răposatului Șarban dascăl. Și l-am deosebit acum dăspre jupâneasa Marzaniia, adecă începându din podul cel mare și mergându la vale până în locul ce să numește al Sacăzlăului care Sacăzlău oprește și pă dumnealui logofăt Alece și pă jupâneasa Marzaniia.

Și l-am măsurat din pod până unde arătăm, adecă până în locul Sacăzlăului și au eșit stânjeni 27 *pol*. Și tot cu locul Sacăzlăului să hotărăște dumnealui în sus spre biserica Stelii. Și dacă să sfârșaste locul Sacăzlăului să înjugă cu locu mănăstirii Stelii și merge până în casa jupănesii Zalii.

Arătăm locul din sus dăspre pod din locul jupănesii Marzanii până în păre-tile casii lui Ion cafegiu, măcar că Ion cafegiu au arătat că nu va îngădui pe dumnealui a stăpăni până în păretele casii lui, zicându ca să i să lase uliță, ca să-și meargă din dosul casii.

Iară dumnealui logofăt Alece au răspunsu că dă ar fi avut Ion cafegiu uliță pe acolea și acum i-ar lăsa. Carele însuși Ion afară din mărturiile ce mărturisiră cu graiu său să adăvără zicându că pentru hatărul răposatului dască-lului Șarban au îngăduitu de au stăpănită până în păretele casii, iară acum cere să i să facă uliță.

I (și) noi de vreme ce însuși singur au mărturisit că stăpânirea dascălului Șarban au fost până în păretele casii, și dumnealui logofăt Alecse iară până acolo să stăpânească.

Așijderea am mersu și la prăvăliile din sus și vecinii de acolo să temea să nu li să astupe ulița ce merge la casa Zarii și la alte trei patru case, și așa am lăsat uliță de a merge caru la aceste case. Însă la capu uliții de la podu din zidul casii lui (*loc liber*) ovreiul spre prăvăliile dumnealui logofăt Alecse stănjeni doi, asemenea unde va să facă poartă dă intră la mai sus numitele case, am lăsat stănjeni 2 *pol* adecă iar din zidul casii lui (*loc liber*) ovreiul, spre prăvăliile dumnealui logofătului și din colțul porții aceștiia să-și facă gardu dumnealui logofăt Alecse însă până în streășina casii Zarii.

Și așa am găsit cu cale după mărturiile vecinilor și am dat și noi înscris.
1775 iunie 4.

Radu *vtori* vornic

Enc *vtori* vornic

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtie cu filigran: format mic.

398

1776 ianuarie 23. București.

Manolache Vatatzes și soția sa Maria Cantacuzino vînd marelui vistier Ianache Văcărescu un loc de casă, în mahalaua Sf. Ioan, cu 6500 taleri. (Original).

Adeverim cu acestu zapis al nostru la mîna dumnealui Ianache Văcărescul *vel* vistier, precum să știe că fiind trebuință a vinde locul nostru dă case ce-l avem aicea în București, în mahalaoa Sfântului Ioan lângă mănăstire, care loc îl avem de zestre, și fiindcă dumnealui i să mai cuvine a-l cumpăra ca o rudă ce ne iaste și ca un vecin, pentru căci să vecinește peste gărlă, l-am vîndut dumnealui în bani gata taleri 6500, adică șase mii cinci sute.

Deci dumnealui să aibă a-l stăpîni cu pace de către tot neamul nostru. Însă locul dincoace de gărlă din podul cel mare pînă în apa Dâmboviții în lungu, și în lat din zidul mănăstirii pînă în locul răposatului Radului Cantacuzino unchiul nostru, însă unind locul nostru acesta cu locul răposatului Radului Cantacuzino, pînă în locul răposatului Părvului spat.[ar] Cantacuzino unchiul nostru, care loc l-au cumpărat acum sfînta Mitropolie de la dumnealui Theodorache Balș ginerile dumnealui.

Și apoi împărțindu-l în trei părți, două părți ale noastre din tot locul să le stăpînească dumnealui, iar o parte să o stăpînească domnița Ecaterina și cu coconii răposatului Radului Cantacuzino.

Așijderea și pentru gărlă din locul dumnealui vistiiarului ce-l are părintescu, pînă în locul iar al sfintii Mitropolii căt va eși, iarăși două părți, să fie ale dumnealui.

Și am luat toți banii deplin în mîna noastră și dumnealui să aibă a stăpîni cu bună pace de către toți vecinii i de către tot neamul nostru, și dumnealui și coconii dumnealui.

Deci pentru credința am dat acestu zăpis al nostru, întărit cu pecețile și iscăliturile noastre, să fie de adeverință.

1776 ghenarie 23.

Manolache Vatatzes

Maria Cantacuzino

Mihai Cantacuzino, martor

Catrina Bălăceanu stolniceasa, martor

Pană [?] Crețulescu, mărturie

Nicolae Dudescu *vel* vornic, martor

Radu Văcărescu *vel* dvornic, martor

Pană Filipescu *vel* logofăt

(*indescifrabil*) *vel* logofăt, martor

Ioan Grecianu [?], martor

Ioan Căndescu paharnic, martor

Mihai (*indescifrabil*) paharnic, martor

Costandin Cocărăscul, mărturie

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, XCIV—20.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran, cerată; frumoase și interesante semnături, unele indescifrabile; pecețile inclare cu tuș negru.

399

1776 noiembrie 25. București.

Boierii orînduiți arată domnitorului cercetarea ce au făcut în pricina de judecată dintre Șerban șelar din București și vlădica Pogonianul și cer convenita hotărîre. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca înălțimii tale dumnealui vătaf *za* aprozi aduse la judecată pe Șarban șelar, din București, pîrășu sfintii sale părintelui vlădicăi Pogonianii cerînd de la sfînția sa taleri 23, care zice că i-au luat de la pîrăș din chiric a două prăvălii ale mănăstirii Grecilor, care prăvălie i s-au luat de supt stăpînire cu judecată.

Intrebîndu-să și sfînția sa părintele Pogonianii au răspuns cum că, cînd l-au scos den prăvălii au rămas să ia de la dînsul taleri 68, după socoteala

ce s-au făcut prin neguțători; care bani i-au și dăruit, ca să lipsească de la mijloc toate pricinile. Dar în urmă acest trăgînd pe numitu arhieru pe la judecări cerînd ca să stăpînească iarăș prăvăliile, judecata nu numai că au primit acea a lui pîră, ca o netemeinică, ce încă pentru mulțumirea lui s-au vinovățit să plătească și acci taleri 68. Pe care judecată și hotărîre neodihnindu-să, s-au înfățișat și la divan înaintea înălțimei tale cu vechilul sfinții sale și iarăși asemenea s-au vinovățit, dar s-au miluit de înălțimea ta la aceasta; adecă ca să-erte părintele nemulțumirea lui, cu care s-au arătat și să-i dăruiască acești taleri 68, cum și întîi i-au fost dăruit și să aibă pace.

Iar acum de vreme ce iarăș el au dat jalbă și supără pe numitu arhieru, am cercetat cu amăruntul și aciastă puțină socotecală ce au arătat că are să ia, și această socotecală a fost numai de taleri 14 bani 40, iar nu taleri 23, după cum cerea prin jalba lui. Deci socotînd noi nemulțumirea lui care pravilele greu pedepesc, trebuia pentru această a lui nemulțumire să-i scaz acei taleri 14 den taleri 68 și să plătească ceilalți taleri 54, căci aceștia au fost hărăziți ca dar¹. Iar hotărîndu-să de către înălțimea ta că să aibă pace pentru acei taleri 68, pentru aceasta nu am îndrăznit a face vreo hotărîre, ce arătăm înălțimii tale ca să să facă hotărîrea de către măriia ta.

1776, noemvrie 25.

† Manuilă paharnic

† Costandin Dud[escu] *vel* comis

† Evstațiu *vel* medelnicer

† D. Breaz[oianu]

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu-Greci și Codreni, LIV—34.

Original, hîrtie cu filigran, frumos scris și bine conservat; pe verso însemnări grecești.

400

1777 ianuarie 1. [București].

Anastase Pantazi rachieru închiriază de la Neofit egumenul m-rii Cotroceni o prăvălie în hanul Șerban Vodă, pe care a ținut-o mai înainte Gheorghe Brașoveanul, cu 85 taleri pe an, plățibili în două rate. (Original).

† Adeverez cu scrisoarea mea la mîna sf. părintelui egumen de la toți sf.[inții] chir Neofitu.

Precum să să știe că m-am așăzat cu sf. [sfinția sa] dă mi-au dat o prăvălie cu pivnița a sfintei mănăstiri Tuturor Sfinților care prăvălie iaste la hanul Șarban Vodă, ce au ținut-o mai nainte Gheorghe Brașov[eanu], cu chirie pã an taleri 85, adecă optzeci și cincî. Și acești bani să aibu eu a-i da într-un an

¹ Cuvintele din text: «Căci aceștia au fost hărăziți ca dar», sînt scrise în grecește.

dă 2 ori, adică acum înainte taleri 42 *pol* însă bani jumătate și la împlinirea jumătății de an iar taleri 42 *pol*.

Și orice ași cheltui la dresul prăvălii sau al pivniții, acea cheltuială să fie toată de la mine, iar să nu aibu a cere de la mănăstire a mi să întoarcă acea cheltuială ce voi face. Și eu să am a ținea prăvăliia cât îmi va fi voia tot cu accastă tocmală, iar nu mai mult, plătindu-mi chiria la numitele soroace.

Dar și eu nemai vrând ca să o mai țiu, să nu fiu volnic ca s-o dau la alții zicind că am cheltuială în prăvălie, ca să fac prăvăliia cu edec. Și după vremei întâmplădu-se ca s-o dea mănăstirea ca s-o prefacă prăvăliia să aibu eu a își [eși] din prăvălie, și să o prefacă mănăstirea, iar să nu zic că am cheltuit cevași în prăvălie și să apuc mănăstirea pentru vreo cheltuială, că așa ne-au fost așezământu prin zapisele ce am făcut după cum adeverează zapisul micu la mâna sfinții sale și iar zapisul sfinții sale la mâna mea.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

Anastase Pantazi (*grecește*)

Ghen[arie] 1, 1777.

[*pe verso*]:

Zapisu lui chir Anastase Pantazi rachieru pentru pivnița și prăvălia mănăstirii ot hanu lui Șerban Vodă ce o ține cu chirie.

Ghen.[arie]. 1, 1777.

Arh. St. Buc., Episcopia Argeș, XLVIII—46.

Original. stare potrivită, hirtie cu filigran.

401

1777 aprilie 23. [București].

Căminarul Mihalache face schimb cu vlădica Pogonianul de la m-rea Stavropoleos dînd o prăvălie cu loc și case precum și 50 de taleri pentru 16 pogoane de vie în județul Saac. (Original).

Adecă eu care mai jos mă voi iscăli dat-am acest credincios zapisul meu la mina sfinții sale părintelui vlădica Pogoiani epitropul sfintei mănăstiri Stavropoleos. Precum să să știe că avînd eu o prăvălie în Șalari cu pămîntul ei și cu case din dos ce să vecinește despre răsărit cu prăvălia dumnealui Dimitrache Varlam *vel* paharnic și despre altă parte cu prăvălia bisericii Grecilor. Care prăvălie este făcută de Gheorghe argintar[u], însă numai lemnele, și are de da chirie pe an cîte taleri patruzeci pentru loc și pentru casele din dos. Cu care prăvălie am făcut schimb, cu mai sus numitul epitrop al sfintei mănăstiri Stavropoleos, și mi-au dat 16 pogoane de vie ale sfintei mănăstiri păragină cu pămîntul lor, însă pogoane zece ce sînt în dealu Chirbici *sud* Saac, ce sînt răzorite cu viile mele și pogoane șase sînt în dealul Loleștilor, iarăși între viile mele. Și peste aceste vii am dat și bani-gata taleri cincizeci la sfînta mănăstire.

Deci eu de a mea bună voe am făcut acest schimb, nesilit de nimenea, să aibă sfînta mănăstire a ținea această prăvălie cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, cu locul cu casele, după cum s-au zis mai sus.

Și cînd am făcut acest schimb au fost și alte obraze de cinste care mai jos să vor iscăli, martori.

Și eu pentru bună încredințare am dat acest zăpis, cu iscălitura mea, întărit și cu pecetea mai jos, ca să să crează, dînd dumnealui și toate zăpisele cele vechi ale prăvălii.

1777 aprilie 23.

Mihalache cămînar

Gheorghe staroste, martor

Ioan cupeț, martor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV – 15.

Original, hîrtie cu filigran, stare bună; interesantă pecete cu fum, semnături în grecește.

402

1777 iunie 9. București.

Marzaniia preoteasa, soția răposatului popa Ștefan, vinde nepotului său Constantin, dascăl al bisericii domnești, un loc în mahalaua Răzvan. (Original).

† Al Ungrovlahiei Grigorie adeverează (*grecește*).

† Adecă eu Marzaniia preoteasa, răposat popei Ștefan domnesc, dinpreună cu noru-mea Sofiica i cu copilul ei Tudorache, dat-am adevărat și credincios zăpisul nostru la mîna dum.[nealui] nepotă-mieu Costandin dascăl al bisericii domnești, precum să să știe că avînd noi un loc aici în București, în mahalaua Răzvanului, lângă dascălul Șarban, și fiindu-ne locul de vînzare, prin bună tocmeală și nesilită de nimeni l-am vîndut dum.[nealui] drept bani gata noi taleri 600, adecă șase sute, dăndu-ne dum.[nealui] acești bani toți deplin în mîinile noastre, căzându-i-se dum.[nealui] a-l cumpăra fiindu-ne neamul, decăt alții streini.

Deci de acum înainte să aibă a stăpăni dum.[nealui] cu bună pace atît de către noi căt și de către tot neamul nostru, să-i fie dum.[nealui] și jupănesii dum.[nealui] și coconilor dum.[nealui] și tot neamului dum.[nealui] moșăe ohabnică și stătătoare în veci, fiind această vînzare cu știrea tuturor rudelor noastre și a tuturor vecinilor și din sus și din jos, dăndu-i dum.[nealui] și toate zăpisele ceale vechi ale acestui loc.

Drept aceia am dat acest adevărat și credincios zăpis al nostru la mîna dum.[nealui] de stăpînire iscălindu-l și întărindu-l cu iscăliturile și pecetele noastre, iscălindu-se și alte obraze de cinste și vecini marturi, ca să să crează.

Iunie 9 dni, 1777.

Eu Marzania preteasa, răposat popei Ștefan, vânzătoare
Eu Sofiica nora Marzaniei, dinpreună cu fi-mieu Tudorache, vânzători
Dumitrache dasc.[alul] de f[ată], martor
Dionisie al Răzvanului, martor (grecește)

[pe verso]:

Zapisul Marzaniei pentru locu de casă din mah.[alaua] Răzvanului, din
București, 1777.

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran: vânzătorii întăresc actul prin punere
de deget.

403

1778 ianuarie 5. [București].

Vartolomie și fratele său Serafim cumpără o prăvălie și o cășcioară de la căpitanul Ioniță Butezatu, feciorul armașului Ștefan tutungiu, și se obligă în același timp să plătească chirie 24 taleri pe an egumenului de la m-rea Sf. Gheorghe, fiindcă erau construite pe locul m-rii. (Original).

Adecă eu Vartolomie dinpreună cu frati-meu Serafim, catolici, dat-am acest zapis al nostru la cinstita mina sfinții sale părintelui egumenului Ioasaftu de la Sfintu Gheorghe Nou. Precum să știe că am cumpărat noi o prăvălie și cu o cășcioară în dos, cît coprinde îngrăditul ei, de la Ioniță căpitan Butezat, feciorul lui Ștefan armaș tutungiu, și voe să o prefac prăvăliea și casa, care acest loc este al mănăstirei Sfintul Gheorghie cel Nou. Și m-am așezat cu părintele egumen ca să dau chirie pentru loc pă an taleri 24, adecă douăzeci și patru; însă banii de două ori pă an, la Sfintu Gheorghe taleri 12 și la Sfintu Dimitrie taleri 12. Iar nedînd noi chiria la soroc, ce am zis mai sus, să fie volnic părintele egumen să adune lemnari domnești și să prețuiască lemnile și să ne dea banii ei și noi să eșim din prăvălie și să rămîie a mănăstirei. Și cînd am făcut acest zapis au fost și alți oameni de cinste mărturie care mai jos să vor iscăli.

Și noi pentru mai adevărată credință ne-am iscălit și ne-am pus și peceteile noastre, ca să să crează.

Ghenarie 5, 1778.

† Eu Vartolomie adeverez

† Eu Serafim¹ fratele lui Vartolomie, adeverez

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—14.

Original (22 × 15,5), hirtie, în bună stare, însemnări grecești pe verso.

¹ Serafim scrie în litere armenesti următoarele: Eu Serafim împreună cu fratele meu Vartolomeu adeverez. (citită de H. Dj. Siruni).

1778 februarie 8. București.

Constantin, dascal la biserica Domnească, vinde lui Alexe Neculescu un loc în mahalaua Răzvan, pe care și el îl cumpărase de la mătușa sa Marzaniia preoteasa. (Original).

† Adecă eu Costandin, dascalul al sfintii bisericii domnești, dat-am ade-vărat și credincios zapisul meu la mîna dum.[nealui] Alexie Neculescul *biv* logofăt *za visterie*.

Prezum să să știe că având eu un loc aici în București, în mahalaoa Răzvanului, lângă locul dum.[nealui] ce-l are de la răposatul dascalul Șarban, clironomie. Care loc îl am și eu cumpărat de la mătuși-mea Marzaniia i de la Sofiica noră-sa prin bună tocmeală, și nesilit de nimeni l-am vândut dum.[nealui] drept bani gata taleri 660, adecă șase sute și șazeci. Și acești bani i-am luat toți deplin în mîinile mele.

Și acest loc iaste alătura cu podul Tărgului de Afară și merge alătura cu locul dum.[nealui] până în locul Marghelomanii, și alătura pă de la vale în lungu mearge cu locul logofătului Ioniță Grecean.

Deci de acum înainte să aibă a-l stăpăni dum.[nealui] cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, fiindcă acest loc dum.[nealui] are protimisii a-l cumpăra, de vreme ce din dascalul Șarban altu clironomu n-au rămas fără dum.[nealui], fiindcă Ștefan care au ținut pă jupâneasa Marzaniia au fostu frate cu dascalul Șarban.

Ci să-i fie dum.[nealui] moșie ohabnică și stătătoare în veci, dumnealui și coconilor dum.[nealui] căți dumnezeu îi va dărui, dându-i dum.[nealui] și zapisile ceale vechi ale acestui locu.

Dreptu aceia am dat acest zapis al meu la mîna dum.[nealui] iscălindu-l și întărindu-l cu iscălitura și cu pecetea mea, iscălindu-se și alte obraze de cinste mărturii, ca să să crească.

Februarie 8 *dni*, 1778.

Costandin dascal, vânzător

X Matei Crețulescu *biv vel pah*.[arnic], martor

Matei Ciupelnițean *vel șătrar*, martor

Ioan K. *biv ceauș za aprozi*, mărturie

X Iancu Urdărean post.[elnic], martor

[*pe verso*]:

Zapisu dascalului Costandin cîntărețu pentru locul de casă ce iaste lângă biserica Răzvanului în București, 1778.

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran: frumousă pecete inelară, octogonală. în tuș, a lui Constantin dascalul.

1778 februarie 26. [București].

Măsurarea și hotărnicirea locurilor, din mahalaua Răzvan, proprietatea lui Alexe Neculescu fost logofăt de vistierie. (Original).

Trăsurile locurilor din mah.[alaua] Răzvanului, unul ce au fost al jupănesii Marzaniei și altul al logofătului Ioniță Greccan, ce să hotărăsc amândoaă alăturaea.

Fev.[ruarie] 26, 1778.

Trăsura locului dascalului Costandin ce au fost al jupănesii Marzaniei.

stânjeni,	palme	
14		În fața podului latul din stâlpul unde au fost poarta caselor jupănesii Marzaniei, alăturaea cu locul dascalului Șarban, până în locul ce să hotărăște cu al logofătului Ioniță.
28		În lungu din fața podului în jos alăturaea cu locul dascalului Șarban până în fundul grădinii unde iaste piatra care să hotărăște cu locul Stelii.
12		Prin mijloc din hotaru locului dascalului Șarban până în locul logofătului Ioniță.
11 pol	1	În fundul grădinii din hotaru locului dascalului Șarban unde iaste piatra alăturaea cu locul ce să lovește al polcovnicului Marghioloman, până în locul logofătului Ioniță.

Trăsura locului logofătului Ioniță

stânjeni.	palme	
10 pol		Din semnul locului dascalului Costandin ce au fost al jupănesii Marzaniei, în fața podului, până în zidul prăvăliei lui Leondari băcan.
28		Lungul din fața podului alăturaea cu locul ce au fost al jupănesii Marzaniei, până în locul grădinii polcovnicului Marghioloman.
14 pol		Prin mijloc, din locul ce au fost al jupănesii Marzaniei pe din dosul ulucilor lui Leondari băcan, până în Ulița Cioranului.
8	1	În fundul grădinii, din locul ce au fost al jupănesii Marzaniei până în Ulița Cioranului ce să lovește cu locul grădinii polcovnicului Marghioloman.

La aceste trăsuri am fost și eu, și după obiceiul l-am tras cu stânjenu domnescu unde fiindu amândoaă părțile dă față, împreună și cu alți vecini.

Tudoran *vtori* vornic

După cinstit răv.[aşul] dum.[itale] care mi-ai scris cocoane Alexe, am fost și eu de față la trăsura acestor locuri. Și într-acest chip au eșit după cum și Tudoran *vtori* vornic au iscălit.

Costandin dascal

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

406

1780 ianuarie 24. [București].

Panait staroste arată domnitorului că, după porunca primită, a vîndut la mezat casa răposatului Antonie rachierul, adjudecîndu-se asupra lui Dumitru Polizu; cere domnitorului să întărească această cumpărătoare. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca înălțimii tale ce mi să poruncește prin anaforaoa dumnealor boierilor epitropi, am pus de au strigat la mezat doaă luni o casă a lui Antonie rachier ce au murit, ce este pã locu Bălăceancăi, cu chiria locului pã an câte taleri noaă. Și într-această vreme strigându-să la mezat prin știrea rudelor și a vecinilor, dănd și unii și alții la mezat mai la urmă au dat Dumitru Polizu taleri cinci sute cincizeci. Și nemai eșind nimeni ca să mai arturisească mai mult peste aceasta, după orânduiala mezatului, am dat mai sus numitului supt stăpănire drept această sumă dă bani. Care bani i-au numărat toți dăplin spre împlinirea datornicilor ce au să ia de la Anton.

Ci, fiindcă cumpărătoru cere întărire de către înălțimea ta, să fie luminată porunca mării tale a i să da întărire la mână pentru buna stăpănire.

Prea plecat sluga mării tale

Panait staroste

1780, ghen.[arie] 24.

[rezoluția]:

Io Alexandru Ioan Ipsilant voevod *i gospodar zemli Vlahiscoie*.

Întărim să stăpânească cu pace ca un lucru ce s-au vîndut de la mezat.

1780, ghen.[arie] 25.

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXIX—6.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

407

1780 august 1. București.

Alexandru Ipsilant dă și întărește lui Stanciu logofăt un loc, lîngă poarta din sus a Curții domnești celei vechi, care servea mai înainte vreme drept vad de măsurătoare a bușilor. (Original).

Milostiiu bojiu Io Alexandru Ioann Ipsilant voevod i gospodar davat gospodstvo-mi siu povelanie gospodstvo-mi boierului domnii mele Stanciul 3 [treti] logofat ca sa aiba a ținea și a stăpini la poarta din sus a Curții domnești cei vechi între podul de peste Dimbovița și între locul mănăstirii sfintului Spiridon Vechiu patru stinjeni și două palme de loc ce vine în lat pe lângă podul uliții mari care intră în curte, iar în lung pînă în apa Dimboviții, pentru că acest loc fiind domnese slobod era vad pentru măsurătoarea buților.

Iar după ce s-au obicinuit obștea a-și măsura buțile cu cotul, rămîind fără de treabă, în vremea răsmeriții de acum, au cuprins dintr-însul preoții bisericilor gospod, ca trei stinjeni, avînd un hrisov vechiu al răposatului fratelui domn Constandin Țehan voevod dat de la întîia domnie, cînd li s-a dedese de către domnia sa niște locuri la poarta din jos, volnicindu-i ca și alte locuri domnești de vor mai găsi în București să le ia pe seama lor. Și au dat acei trei stinjeni în chirie la un Anton butnarul ce au murit, de au înnădit lângă altă prăvălie a lui, dupe locul lui Sfeti Spiridon, un chiopeng cu un ogeac pentru pacigerie[?] supt șase palme, fără de a nu face nici un fel de bina pe dînsul. Iar celălalt stă slobod și pînă acum, însă fără de cale au căutat preoții a să întinde de la acest loc, cu numitul hrisov, pentru că acesta din [în]ceput au fost deosebit să n-aibă a face cu dînsul nimeni, fiind vad pentru măsurătoarea buților, și n-au intrat la cuprinderea hrisovului în socotință cu alte locuri ce s-ar găsi slobode pre cum nici l-au stăpînit vreodată. Ci ca un loc slobod neînchinat ce nu intră la privilegiul lor rămîind a fi iarăși domnesc, domnia mea l-am făcut zapt și l-am luat iarăși în stăpînirea domniei.

Care după cea slobodă stăpînire ce au domnii asupra lucrurilor domnești și dupe pilda mililor care și ceilalți frați domni dupe vremi, vrînd, au afierosit din domneștile lucruri ori la mănăstiri, ori la boieri, ori la slugi, și toate s-au urmat și s-au păzit și de noi. Așa și domnia mea am miluit și am dăruit cu dreptate pe numitul boierul domnii mele cu acest loc pentru slujba lui cu care s-au aflat și să află slujind în Divanul domnii mele. Căruia îi dăm volnicie să facă ori casă, ori prăvălie, sau ce îi va da mina asupra, însă numai pe acești stinjeni patru și palme două. Iar un stinjen în lat ce au hotărit să se lase pentru a coborî norodul la apă. Acela să fie slobod totdeauna, după cum s-au stinjenit și s-au hotărit de către dumnealui *vel stolnic Dumitrache* ce au fost orînduit într-adins la fața locului de l-au sforit.

Rugăm și în urma noastră pe frații domni ce să vor învrednici scaunului acestuia, să binevoiască a întări mila aceasta ca și ale domniilor sale mili ce vor face, să se păzească de alții.

Tolico pisah gospodstvo-mi.

1780 august 1.
procit vel logofat

Colecția prof. Nicolae Ionescu-Barbă.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran, întărit cu pecete în chinovar roșu; monograma domnitorului de asemenea în roșu.

1781 martie 26. [București].

Constantin Pamberi vinde fostului mare logofăt Scarlat Greceanul două prăvălii cu locul lor în mahalaua bisericii Grecilor, pentru 1500 taleri. (Original).

† Dat-am zăpisiul meu la mîna dumnealui Scarlat Grecianu *biv vel* logofăt. Precum să să știe că avînd eu două prăvălii cu locul lor în mahalaua bisericii Grecilor pe ulița ce merge la poarta Curții domnești din sus, care prăvălii au fost cumpărate de răposatul tată-mieu, după cum zăpisiile cele vechi arată, și mie acum îmi sînt date de dumneaei mumă-mea, ce să vecinesc pe den jos cu locul prăvălii mănăstirii Bradului și pe din sus iarăși cu alt loc al mieu, ce sînt pe acel loc prăvăliile mele lui Gheorghe băcanu. Și locul acestor două prăvălii în fața uliții sînt stînjeni (*loc liber*) și lungul stînjini (*loc liber*) și la dos stînjeni (*loc liber*).

Și între aceste prăvălii pe din jos spre locul prăvăliilor mănăstirii Bradului este și ulicioară care ulicioară nu intră într-această vînzare. Și fiindu-mi de vînzare i le-am vîndut dumnealui în bani gata taleri 1500, adecă una mie cinci sute; mai căzându-i-să dumnealui fiindcă să vecinește cu aceste prăvălii ce vine pe din jos cu locul prăvăliilor dumnealui. Care bani i-am luat toți deplin în mina mea, dîndu-i domniile sale și cōpii după zăpisele cele vechi fiindcă zăpisele cele adevărate le-am poprit eu, avînd și alt loc pe din susul acestor prăvălii. Deci să aibă dumnealui a stăpîni cu bună pace dumnealui și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui. Care această vînzare am făcut-o cu știrea tuturor rudelor ce mai jos s-au iscălit. Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai în jos, ca să să crează.

1781 martie 26.

Costandin Pamberi, vînzător

Ilinca sărdăreasa, martoră

Manolache spătar, martor

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—7.

Original (34 × 24), hîrtie cu filigran, în foarte bună stare; pe verso e scris un alt zăpis.

1781 iunie 20. București.

Hotărîrea în pricina de neînțelegere dintre Ion cîntăreț și Alexe Neculescu fost mare pitar, pentru încălcarea unui loc în «carăle cu peștile, cele vechi». (Original).

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Alexandru Ioan Ipsilant voevod prin zăpcilăcu dum.[nealui] vătafului de visterie s-au

adus la judecata Ioan cântăreț, din București, prin vechil [și] Despa soțna lui cu jalbă pentru dum.[nealui] *biv vel* pitar Alexe Neculescu, zicând că rămăindu-i un loc de pomană de la un Șarban dascălul alătura cu casa lui de la părinți ce au avut-o cumpărată de la un Mușat cojocar denaintea dascălului Șarban.

Acum numitul pitar au mers cu doi vornicei și umblă să-i ia locul lui de 2 palme, care nici zapis zice că nu are, iar stăpânirea lui și a părinților lui zice că iaste dă 39 de ani, cu zapis. Pe care zapis arătându-ni-l, îl văzum cu leat 7250 [1741] dichemvrie iscălit Mușat, Păuna, Dumitrache, Costandin și Tudorache tot vînzători și cu un martur, pe care îl dă la mîna Oprii cafegiu și zice că-i vinde o prăvălie cu locul ei în Carăle cu peștile cele vechi, alătura cu curtea lui jupăn Gheorghită. Însă fața casii la uliță, lumina din chisoroava casii până în stălpul porții lui Gheorghită, iar lungul până în ulușile grădinii lui Gheorghită. Și că fiind lemnile cu prăvăliia veche, s-au așăzăt cu dănsul să i-o facă noă și să i-o dea gata dupe cererea lui întocmai cum va lucra și pe [cea] laltă ce iaste tot într-un perete cu aceasta. Care zice că fiindu-i de zestre i-o vinde drept bani gata taleri 270.

Față fiind și numitul pitar răspunse cum că zapisul scrie așa, dar după ce s-au prefăcut această prăvălie a jăluitorului stăpănea numai căt ținea prăvăliia, iar stălpul ce-l numește al lui Gheorghită s-au călcat cu peretele prăvăliei când au prefăcut-o; la care dovadă, nu avu.

Am întrebat pe Despa dă ține mînte bărbat-său când s-au prefăcut prăvăliia. Zise că nu știe, fiindcă așa au pomenit-o. Am cerut pitarului Neculescu să arate zapis de locu dum.[nealui] și zise că zapis nu are, iar locul iaste rămas moștenire soții[i] dum.[nealui] de la moși-său Șarban dascălul și că stălpul care să găsește acum iaste al părții dascălului Șarban, iar stălpul lui Gheorghită l-au călcat prăvăliia lui Ion când s-au prefăcut.

Pentru stălp răspunse și Despa că acest ce să vede acum iaste cu adevărat al lui Șarban, dar al lui Gheorghită este călcat supt peretele prăvălii dum.[nealui] pitarului ce au făcut-o plăcintărie. La care nici ea dovadă nu avu.

Era pricină între dănsii și pentru gard, zicând pitarul că s-au întins Ion cu doă palme spre dum.[nealui], iar nu l-au făcut pe unde i-au fost ulucile cele vechi.

Judecata au zis amindurora părților să sape să găsească bulamacii ai acelor vechi uluce. Și săpând Despa au găsit o talpă tocmai supt gard în dreptul colțului plăcintării. La care nici pitaru nu avu ce să mai zică.

S-au cercetat amăndoă părțile și pentru locu ce iaste supt strașina lui Ion, fiindcă pitarul zicea că acest loc au fost în coprinsul curții lui Șarban și l-au stăpănit totdeauna. Pentru aceia cerea să-l stăpănească și de acum înainte.

Despa zicea că cu învoială între ei lăsându-l dășchis l-au stăpănit Șarban pentru buna vecinătate, dar era al lor după cum îl cuprinde și zapisul ei. Și cerea să i să dea încă și locul ce iaste peste stălpul ce să vede, până în peretele plăcintării pitarului, zicând că acolo supt perete iaste stălpul lui Gheorghită.

Deci dă vreme ce în zăpăsul lui Ion să cuprindă, să să prefacă prăvălia și toată pricina lor stă, ca de s-au prefăcut și de s-au călcat stălpul lui Gheorghită de peretele prăvăliei, sau de s-au prefăcut tot cum au fost mai denainte și au rămas stălpul iarăși afară din perete.

Și fiindcă pricina iaste veche dă 39 de ani și pitarul nu avu nici o dovadă, am lăsat să să ție în seamă după cum să cuprindă în zăpă, din cosoroavă până în stălpul lui Gheorghită.

Iar cât pentru stălp, fiindcă amândoi lăsa pe cel ce să vede și pitarul zicea că stălpul lui Gheorghită iaste supt peretele prăvălii lui Ion, iar Despa zicea că iaste supt peretele plăcintării, la care neavând dovadă nici o parte nici alta, am lăsat a fi stălpul lui Gheorghită acesta care să vede.

Așijderea și pentru gard fiindcă s-au găsit supt dănsul talpă veche îngropată de 2 palme, care merge drept în colțul plăcintării pitarului, iarăși am ales că iaste bine făcut.

Iar cât pentru un peticel de loc ce iaste din stălpul lui Gheorghită până în talpa cea veche ce s-au găsit, fiind coprinți în zăpă de zice lungu din stălpul lui Gheorghită până în ulucile grădinii lui Gheorghită, care loc fiind fost dășchis să cuprindă în curtea lui Șărbă, care pe acest loc iaste strașina lui Ion, am hotărât să-l ție Ion neputându-să numi nici un fel de stăpănire la Șărbă și la moștenitorii lui, un loc strămpt care slujaște streșinii și picăturii lui Ion.

Pentru care hotărâm din stălpul ce să vede acum drept la vale până în colțul plăcintării pitarului și în începătura gardului lui Ion care iaste pe talpa cea veche ce s-au găsit, să stăpânească Ion cîntărețul cu bună pace dă către Alexe pitar Nicolescu, dupe zăpăsul ce are.

Aceasta.

1781 iunie 20 dni.

D. biv vel clucer

Iani Mavr.[ocordat,?], pah.[arnic]

Gheorghe Canales Pantazoglu (grecește)

trecut în condică

Colecția George Potra.

Original, stare potrivită, hirtie cu filigran.

1781 iulie 28. București.

Alexandru Ipsilant întărește anaforaua marilor boieri în pricina de judecată dintre ieromonahul Chiru, episcopul m-rii Stavropoleos, și Sultana soția răposatului Ion, pentru niște case clădite pe locul m-rii în mahalaua Fintîna-Boului. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Chirul ieromonah epitrop sfintii mănăstiri Stavropolcos dăn luminată porunca înălțimii tale prin zăpcialac vătaf *za* visterie s-au judecat la trecuta lună dechemvrie leat 1780, cu un Ion ce au murit, la dumnealor boeri judecători departamentului dă opt, pentru o casă ce zicea acest Chirul ieromonah că au făcut-o numitul Ion pe locul sfintei mănăstiri Stavropoleos ce-l are aici în București, la Fintina Boului, unde au avut mai nainte mănăstirea casă și pivniță.

Și dăn vremea răsmăriții s-au stricat și un Gheorghe Șarivai, ce au murit, dregînd acea casă și pivniță fără dă știrea epitropilor mănăstirii, după moartea lui, s-au făcut acel Ioan stăpînitor atît pe casă cît și pã pivniță cu pricină că el ar fi făcut-o. Pentru care arată dumnealor boeri judecători că după mărturiile ce au dat acel Ion înaintea judecătii au dovedit că Ion cu banii lui au săvîrșit acea casă dă tot lucru după moartea Șaravi, afară dă taleri 8 ce au arătat el că i-au fost dat Șaravi ca să fie pentru lucru casii.

Și măcar că Chirul ieromonah cerea ca să-i întoarcă banii cheltueli[i] casei și să rămîie casa și pivnița mănăstirii cu pricină, că fără dă voia epitropilor sfintei mănăstiri au făcut ei acea casă și fiindcă Ion își întinsese stăpînirea casii cu chirurile ce au plătit mai în urmă cu așăzămînt cîte taleri zece pe an, nu au dat dreptate cererii ce făcea numitul Chiril ieromonah ca să ia casa pe seama mănăstirii.

Intîmplîndu-să dă au murit acel Ion și rămăind Sultana femeia lui Chirul ieromonah după altă jalbă [ce] au mai dat înălțimii tale, dăn luminată porunca mării tale s-au judecat cu mai sus numita femeie și înaintea noastră, cerând numitul ieromonah ca să ia casa dă supt stăpînirea ei cu întoarcere dă bani, fiind pe locu mănăstirii. Unde fiind dă față și sfinția sa părintele vlădica Pogoniiianii răspunse că sfinția sa fiind duhovnic lui Gheorghe Șarav, Șarav prin diiata lui au arătat că au cheltuit acolo la grădina mănăstirii Stavropoleos unde zice că iaste această casă, taleri 176. Arătîndu-ne și o copie dă diata Ion bărbatul aceștii Sultanii, să vede că la judecata cînd s-au judecat la departament au arătat că au luat de la Șarava numai taleri 8 și ceilalți bani i-au cheltuit de la dînsul de au isprăvit casa.

Dăn care bani au arătat că taleri 40 i-au dat în mină epitropului Șarav ertîndu-i taleri zece. Și dăosebit să vede că scrie tot dumnealor boierii judecători, în mai sus numita anafora, că tot Ion au arătat că Șarava, pe vremea cînd se afla epitrop sfintei mănăstiri Stavropolcos, au cheltuit taleri 120 dă au făcut gardu și au închis acel loc dă jur împrejur, care gard peste puțină vreme l-au stricat ostașii și apoi l-au chemat pe dînsul de i-au dat acei taleri cinzeci să facă cărciuma, și în urmă au murit Șarava. Dar fiindcă Chirul ieromonah cerînd a lui această casă cu pivnița supt stăpînirea mănăstirii zicînd că și mai nainte au avut mănăstirea pivniță acolo și să-i întoarcă banii ciți să va dovedi că au cheltuit acel Ion bărbatul aceștii Sultanii femeii.

Care primind și Sultana, cu pitac am orinduit vornici dănpreună cu vătaf dă lemnari, cu vătaf dă zidari și cu alți meșteri dă au mers la fața locului dă au prețuit acea casă. Prin zapciu vătaf dă visterie cari îi scriem supt iscălitura lor, ne-au adus foae dă prețuiala acei case ce au făcut. Și să vede că s-au făcut prețuiala casii taleri 330 bani 39, și prețuiala gardului curții aceștii case taleri 38 ce să face peste tot [taleri] 368 bani 39. Pe care prețuială sfinția sa părintele vlădica Pogoneanii epitropu aceștii sfinte mănăstiri Stavropoleos nu este odihnit ci cere dă a să striga acea casă și la mezat și ciți bani va eși, dă-i va da mîna cu acei bani va lua sfinta mănăstire. Iar ne-dîndu-i mîna va lua cel ce va da la mezat, și să va învoi cu dînsul pentru chirie.

Primind și numita femeie, care cerere a sfinții sale fiind cu orinduială, găsim cu cale să fie mai nainte porunca înălțimii tale către starostea dă neguțători ca să orinduiască telalii să strige casa la mezat. Și ciți bani va eși, cu acei bani o va cumpăra-o sfinta mănăstire Stavropoleos, ori cele ce va [fi voia] înălțimii tale, sau va rămînea supt stăpînirea mai sus numitei fămci și-și va plăti chiria pămîntului, după învoiala ce va face cu sfinta mănăstire.

Noi de cercetarea ce am făcut arătăm mării tale, iar hotărîrea cea desă-vîrșită rămîne a să face de înălțimea ta.

1781 iulie 28.

N. Dudescu *vel* ban

Pană *vel* dvornic

Ștefan Pirșcoveanu *vel* dvornic

Mihalache Văcărescu *vel* logofăt

G. Băleanu *vel* logofăt

(*indescifrabil*) *vel* clucer

(*indescifrabil*) *vel* paharnic

Iordache Știrbei *vel* sărdar

[*rezoluția*]:

Io Alexandru Ioan Ipsilant voevod i gospodar zemli Vlahiscoi.

Intărim și domnia mea cu acest tropos însă ca de va fi această cerere de mezat a epitropului și cu primirea mucerii să o facă mezat, după orinduială, de către starostea cu telali, dupe obicei. Iar de nu va fi și cu a ei primire atunci să arate mucerea foae dacă va fi știind de cele ce au cheltuit anume bărbatu-său la numita casă.

Care foae să o ei zapciule ce ești orinduit să o arăți înaintea dumnealor boierilor veliți și dumnealor pot cunoaște adevărul. Și așa, ori cu mezat sau cum poruncim, să săvîrșească pricina de vreme ce ne arată dumnealor boerii că s-au odihnit și muerea a-și primii banii.

1781 avgust 21.

trecută în condica divanului
avaet taleri 14.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—12.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran, interesantă pecete în chinovar.

1781 august 9. [București].

Stoian Sîrbul, împreună cu soția și feciorul, vinde logofătului Ion o casă în mahalaua Gorganului, pe care o cumpăraseră și el de la un unchiaș Necula căpitan. (Original).

Adică eu Stoian, împreună cu soția mea Zanfira și cu fic-mieu Dumitru, dat-am zăpăsul mieu la mina logofătului Ion și a soției dumnealui. Precum să știți că avînd eu aicea în mahalaua Gorganul o casă numai urzit[?] și învălită, cu locul ei după cum s-au însemnat, și locul fără chirie, l-am vîndut dumnealor în bani gata taleri 12, adică doisprezece. Și am vîndut de a mea bună voe, care și eu o am cumpărat-o de la unchiaș Necula căpitan, cu zăpăsi. Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos, ca să să crează.

Și cînd s-au făcut acest zăpăsi au fost vecini față și preoții mahalalii care mai jos să vor iscăli.

1781 august 9.

Eu Stoian Sîrbul, împreună cu soția mea Zanfira și cu fiul meu Dumitru, vînzător

Eu unchiaș Radu vecinul, martor.

Și am scris eu popa Pană ot mahalaua Gorganul, și martor.

Academia R.P.R., CCXCVII—80.

Original, bună stare: scriere defectuoasă.

1781 august 20. București.

Alexe Neculescu fost mare pitar se jeluiește domnitorului împotriva Despei, soția lui Ioan cîntărețul, pentru încălcarea unui loc dintre o prăvălie a sa și casa reclamantei; cere ca marii vornici să facă cercetare la fața locului. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Jăluiesc marii tale pentru o fâmeie anume Despa de aici den București, că fiind vecină cu casa ei lângă o casă a mea care casă o am și eu rămasă de la părinții soției mele, în anul trecut am făcut o prăvălie de plăcintărie între casa mea și între casa mai sus numitei.

Și am făcut zidirea prăvălii până în colțul casii ei și i-am lăsat loc între prăvălia mea și între casa ei, pentru pusul lemnilor, să fie pentru treaba cuptorului. Iar mai sus numita s-au făcut stăpână pă acestu locu și și-au dășchis uliță de merge în grădina sa.

Eu ca un stăpân ce-am fost, până în peretele casii ei, n-am lăsat. Ia (ea) au dat jalbă la înălțimea ta și au fost orânduită la dumnealor boeri Depar-

tamentului de a 7; arătând în jalbă că stăpânirea ei este până în stălpul porții lui Gheorghîță, după zapisul ce-l are de stăpânire. Care zapis al ei așa arată, numai prăvălia s-au prefăcut de atunci de la vânzare și și-au cuprinsu toată stăpânirea supt temelia casii ei. Și așa după facirea casii ei au rămas stăpân dascalul Șarban până în perețele casii ei. Și orice trebuință avea a-și duce din dosul casii ei lemne de foc sau orice, ducea pân casă.

Și după moartea dascalului Șarban au rămas feciorii stăpânitori după urmarea tătăni-său, aseminea și eu după moartea copiilor am stăpânit pînă la vremea răzmeriții.

Luminate doamne, așa am apucat eu, stăpânirea dascalului Șarban, poarta curții care intra după podu, să răzima de casa mai sus numitei jăluitoare. Și-apoi avea dascalul Șarban pat lipit de perețele casii ei, supt streșina casii, de șădea vara la umbră, după ce să pleca soarele.

După a mea arătare să vor găsi mulți și den vecini oameni mai proști și den oameni mai de cinste cum și den boeri mari care știu că au fost acestea care le-arăt eu acum. Acum jăluitoare au găsit un stălp în pământ de poartă și pune pricină că acesta este stălpul lui Gheorghîță după arătarea zapisului ei și-mi cer dumnealor boerii judecători să aduc dovații că nu este stălpul acela, ci este stălpul dascalului Șarban.

Eu mai mult nu pociu să știu, stâlpi în pământ sânt mulți, atăta știu stăpânire de sânt acum mai mult de treizeci de ani.

Mă rog luminate doamne să fiu orânduie la dumnealor veliți vornici să meargă în fața locului; vor arăta mărturiile mele în frica lui Dumnezeu de au fost stăpânirea dascalului Șarban, după jalba ce dau înălțimii tale.

Și ce va fi mila mării tale.

Prea plecată slugă

Alecse Neculescu *biv vel* pitar

[*rezoluția*]:

Zapciule ce ești orânduie să-i scoți la dumnealor veliții boeri.

1781 avgust 20.

vel logofăt

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

1781 noiembrie 25. [București].

Ianache Prejbeanul face schimb cu marele vistier Scarlat Greceanul dînd două prăvălii, pentru 300 stînjeni de moșie în Conțești, jud. Dîmbovița. (Original).

† Adeverez cu scrisoarea mea la mina dumnealui Scarlat Grecianu *vel* vistier. Precum să să știe pentru aceste două prăvălii ce scrie în dosul zăpisului că s-au cumpărat, de la martie 26 leat 1781, de la Costandin postelnic Pambiri *sin* Ilinca sărdăreasa cu taleri 1500, adecă una mie cinci sute. Și este zăpisul dumneai cumpărătoare pă numele dumisale, dar prăvăliile eu le-am cumpărat cu banii miei. Deci acum luând dumnealui 300 de stînjani de moșie la Conțești sud Dîmbovița, cu schimb, dă la prea sfinția sa părintele mitropolitu țării, chir Grigoric, care moșie este alătura cu moșia mea, ce o am și eu dă clironomie de la mătușă-mea Ilinca Conțeasca; m-am in voit cu dumnealui și am făcut schimb dînd dumisale aceste două prăvălii ce s-au cumpărat cu banii miei de la Costandin postelnic Pambiri și dumnealui mi-au dat acești 300 de stînjani de moșie de la Conțești din sud Dîmbovița.

Și să aibă a stăpîni aceste două prăvălii dumnealui și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dăruî cu bună pace, ca un schimb bun și fără dă pricină ce este. Cum și eu să aib a stăpîni moșia Conțeștii acești 300 stînjani ce i-au luat dumnealui schimb de la sfînta Mitropolie, după zăpisul dumnealui ce mi-au dat. Dîndu-mi și zăpisul părintelui mitropolitului în care este și zăpisul de danie al boierilor Conțești cu care au stăpînit sfînta Mitropolie. Și cînd am făcut acest zăpis de învoirea schimbului au fost și alți boieri de față care mai jos să vor iscăli mărturie.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai în jos puindu-mi și pece-tea, ca să să crează.

1781 noemvrie 25.

Ianache Prej[bean] adeverez.

Iancu Jiaanu clucer, martor
(*indescifrabil*), martor

Arh. St Buc., M-rea Stavropoleos. XIV—7.

Original (34 × 24), hîrtie cu filigran, în foarte bună păstrare; interesantă pecetea lui Ianache Prejbeanul. Pe contrapagină e scris un alt document din 26 martie 1781.

1782 mai 6. [București].

Vornicii orînduiți arată cercetările făcute în pricina dintre Sultana și mănăstirea Stavropoleos, pentru casele din mahalaua Fîntîna Boului. (Original).

Din prea cinstită poruncă a dumnealor *vel* vornici i a dumnealui cîstitului *vel* ban am fost noi orînduiți 2 vornici ca să mergem la moșia sfîntei mănăstiri a Stavropoleos, în mahalaua Fîntîna Boului, ca să cercetăm după jalba ce au dat Sultana mării sale lui Vodă. Și mergînd noi în fața locului și cercetînd

prin preoții mahalalii de au dat egumenul mănăstirii din locul ce-l avea în grădină Sultana, au ba, la alții. Și noi, cum e modul de față, însuși ei adevărată că din locul ce-l avea Sultana în grădină și plătea pă an chirie câte taleri zece, le-au dat și lor de și-au făcut case, la care Diicul zidar plătește pă an chirie câte taleri trei. Altă casă ce au făcut-o un ungurean anume Andrei plătește pă an chirie, pă an, taleri opt; și încă două case au mai volnicit ca să facă și să aibă a plăti ca și Diicul zidar câte taleri trei, fiindcă și-au făcut și semnături.

De aceasta înștiințăm dumneavoastră

1782 mai 6.

Eu popa Dobrea adeverez

Eu popa Mavrodin adeverez

Eu popa Nițul adeverez

Eu Tănase mahalagiu, martor

Eu Albul mahalagiu, martor

Eu Neacșul, martor

Radu *vtori* vornic

Năstasie *vtori* vornic

Cînda *vtori* vornic

Și am scris eu Neculae logofăt cu zisa lor, și martor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—13.

Original (32 × 21), hirtie cu filigran, în bună stare.

415

1782 mai 9. București.

Anaforaua marilor vornici orînduiți și rezoluția domnitorului Nicolae Const. Caragea în pricina dintre Sultana și egumenul m-rii Stavropoleos, pentru casele din mahalaua Fîntîna Boului. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Sultana femeia dă aici, dăn București, prin jalba ce s-au dat mării tale pentru igumenul sfintei mănăstiri Stavropoleos zice că șapte ani sînt dă cînd ș-au făcut o casă pe locul acești sfinte mănăstiri ce-l are în mahalaua Fîntîna Boului, vreme cînd trăia soțul ei Ioan. Pentru care loc zice că au și plătit chirie la mănăstire pe an câte taleri zece, după tocmeala ce au avut; dar după facerea acești case întîmplîndu-să dă i-au murit bărbatā-său și rămîind datoare taleri 300 și neavînd cu ce-i plăti mai virtos stinohorisinduoă și igumenul ce au venit acum mai pe urmă să-i înalțe chiria, după jalba ce au făcut la măriia sa Alexandru Vodă Ipsilant, fiind orînduită la dumnealor veliți boieri am orînduit dă s-au prețuit această casă și zice că au eșit prețul

casii taleri 368. Și nevrind nici să dea banii nici după acea prețuială, nici după mezzatul ce s-au făcut mai pe urmă, dă poruncă domnească acum mai în urmă, cu sila zice că ar fi mers igumenul și i-au băgat vin în pivnița ei, pecetluindu-i și pivnița. Și deosebit dă acest vin ce i-au băgat în pivnița, dă locul casii ei ce-l avea coprins și îngrădit cu gardul ei, dă jur împrejur, pentru care plătea această chirie pe an câte taleri zece, au și volnicit igumenul pe trei oameni să-și facă case într-acelel coprins dă loc al casii ei. Și pe cei ce-i are muștirii dă aș vinde casa îi îndărătnicează zicind că cine va vrea să cumpere să plătească chirie pentru loc pe an câte taleri 20.

Și așa văzind acei cumpărători s-au tras și nu vor să cumpere, una pentru înălțatul chirii și al doilea pentru strîmtatul locului, de vreme că au volnicit și pe alții să-și facă case tot într-acelel coprins dă loc. Și cerea numita femeie dreptate, și după jalba ei, prin zăpciul vâtaf dă visterie ni să poruncește dă măriia ta ca să luăm seama jalba ei văzind și anafora ce este făcută cu întărire domnească și atît pentru vînzarea casei cît și pentru înălțarea chiriei să facem izbrănire după luminată porunca mării tale aducînd zăpciul înaintea noastră atît pe această Sultană femeia jăluitoare cum și pe Chirul ieromonah epitropul sfintei mănăstiri Stavropoleos.

Și cetind anafora dumnealor veliților boieri ce să vede scrisă, de la leat 1781 iulie 28, întru care scriu dumnealor că după cercetarea ce au făcut pentru pricina aceștii case, fiindcă Chirul ieromonah epitropul mănăstirii Stavropoleos au cerut înaintea dumnealor unde fiind dă față și sfinția sa părintele vlădica Pogoniani ce este și sfinția sa epitrop aceștii sfintei mănăstiri, dă vreme că această Sultana femeia și cu Ion bărbat-său și-au făcut această casă pă locu mănăstirii să să prețuiască, și cîți bani să va prețui să-i întoarcă bani și să rămîie casa și pivnița pe seama mănăstirii.

Care cerere fiind primită și dă Sultana jăluitoare, dă a i să prețui casa și pivnița, și să-i întoarcă banii ce au cheltuit. Să vede că dumnealor cu pitac au orînduit vornici dănpreună cu vâtaf dă lemnari, cu vâtaf dă zidari și cu alți meșteri dă au mers la fața locului dă au făcut prețuială și înseris supt iscălitura lor, au arătat dumnealor că s-au făcut prețuiala casii taleri 330, bani 39. Și prețuiala gardului curții aceștii case taleri 38, ei să face peste tot taleri 368 bani 39. Pe care prețuială nefiind sfinția sa părintele vlădica Pogoniani odihnit au cerut atunci înaintea judecării ca să să strige această casă și pivnița și la mezzat, și cîți bani va eși, dă-i va da mîna cu acei bani va lua-o sfînta mănăstire, iar nedîndu-i mîna va lua-o cel ce va artorosi mezzatu și să va învoi cu acela pentru chiria locului.

Care și la aceasta primind mai sus numita femeie jăluitoare, găsind dumnealor veliții boieri dă (*indescifrabil*) a să striga această casă și la mezzat și aceasta anafora să vede întărită și cu pecetea mării sale Alexandru Vodă Ipsilant hotărînd și măriia sa, dă vreme că au primit și fâmeia, să să strige casa cu mezzat și cîți bani vor eși, să-și primească banii. După care poruncă și hotărîre

răspunse mai sus numita Sultana jăluitoarea că s-au strigat casa la mezat prin maraifetul starostii dă neguțatori și cu telalii după obicei, aducînd dă față înaintea noastră și pe telal cel ce au strigat-o la mezat care au mărturisit că s-ar găsi mușterii dă au dat pentru casă i pentru pivniță cu coprinsul locului ce-l avea îngrădit taleri 250, și să plătească chiria la mănăstire pentru loc pe an cîte taleri zece după cum au luat și mai nainte. Și neîngăduind igumenul ca să cumpere, acela zicînd că va să o cumpere mănăstirea s-au tras și acel mușteriu.

La care mai răspunse Sultana jăluitoarea că acest Chirul igumenul mănăstirii Stavropoleos nici fi dă bani pe casă după acel mezat ce s-au făcut, nici lasă pe altul ca să o cumpere, și să să plătească și ea dă datoria unde iaste datoare. Mai virtos zice că igumenul desăvîrșit s-au și făcut stăpin pe casa ei fără dă a nu-i da bani pe dînsa, întii că pivnița ei i-au coprins-o cu vinuri și au pus pecete, al doilea că din coprinsul locului îngrădirii casei ei au și volnicit pe trei oameni să-și facă case și să ia deosebită chirie. Care la accastă zisă aci am și orînduit vornici dă au mers acolo la fața locului dă au cercetat prin vecini și mahalagii dă acolo, carii înscris ne-au înștiințat cum că cu adevărat igumenul au volnicit pe un Diicul zidarul dă ș-au făcut casă și plătește pă an chirie la mănăstire cîte taleri trei, i pă un Andrei Ungurean dă și-au făcut și acela casă tot pă acel loc și plătește chirie pe an cîte taleri opt. Și încă și alți doi inși mai volnici ca să-și mai facă alte două case și să dea chirie pe an cîte taleri trei, după cum plătește mai sus numitul Diicul zidaru.

Deci după cercetarea ce-[am] făcut și noi, dă vreme că acest Chirul igumenul s-au făcut dăsăvîrșit stăpin aceștii case, întii că la judecata dumnealor veliților boieri, cînd s-au judecat fiind față și sfînția sa părintele vlădica Pogoneani ce este epitrop sfintei mănăstiri Stavropoleos, au primit ca să-i prețuiască casa și să o plătească și văzînd că s-au prețuit cu preț mare nu s-au odihnit și au cerut să să strige cu mezat și iarăși și după mezat n-au plătit banii aceștii săraci dă femeie; al doilea că dăn coprinsul locului ei au volnicit și pe alți să-și facă case și ia chirie; și al treilea că i-au coprins pivnița cu vinuri ce au pus întrînsa. Ci fiindcă și numita femeie primește ca să-i dea bani pe casă după mezatul ce s-au făcut atunci, găsînd cu cale să fie luminată porunca mării tale ca să apuce zapciu pe mai sus numitul igumen să plătească acești taleri două sute cinci zeci, după mezat, și atît casa i pivnița cum și casele ce au volnicit dă i-au făcut în coprinsul aceștii case să-l ia pe seama mănăstirii Stavropoleos.

Noi așa găsim cu cale, iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a să face dă înălțimea ta.

1782 mai 9.

Nicolae B.[rîncoveanu]

Mihalache *vel* vornic

Enache Moruzi *vel* vornic

[rezoluția]:

Io Nicolae Costandin Caragea voevod i gospodar.

Așa să să urmeze și poruncim orînduitule zapciu să faci împlinire și săvârșirea hotărîrii cum să coprinde mai jos.

1782 mai 21.

vel logofăt

trecută în condica divanului

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—14.

Original. stare foarte bună (34 × 23), hirtie cu filigran: interesantă pecete în chinovar.

416

1782 noiembrie 2. [București].

Spiridon logofătul mărește de bună voie chiria pentru cele două prăvălii ce le avea construite pe locul mănăstirii, moștenire de la părinții săi, iar egumenul Vartolomeu îi dă voie să le repare cînd va vrea și chiar să facă temelie de cărămidă. (Original).

† Adeverez cu zăpisiul micu la mîna sfinții sale părintelui arhimandrit chir Vartolomei. egumenul sfintei mănăstiri al Sfîntului Gheorghe.

Precum să să știe că avînd eu două prăvălii rămase de la părinți pe locul sfintei mănăstiri, pentru care prăvălii plăteam chiria la mănăstire de o prăvălie taleri doisprezece, vechi, iar noi taleri treisprezece, bani douăzeci și patru. Din bună voia mea m-am îndemnat și am mai protisit chiria la amîndouă prăvăliile adică de o prăvălie cîte taleri treisprezece, bani 24, ce plăteam, încă taleri doi, bani noaozeci și doi, care să face la o prăvălie pe an, bani noi taleri șaisprezece. Și nu de alt am mai protisit chiria, făr de numai pentru căci mi-au dat voe ca, oricînd îmi va da mîna, voi[e] să am ori a le merimitisi ori a le face din nou, să fiu slobod și cu toată voia, întii de către sfinția sa cît și către sfînta mănăstire, de a le face după cum îmi va da mîna și-mi va fi pă plăcere. cu temeliia dă cărămidă, fiindcă pentru aceia am prothisit chiria din ceea ce era, precum mai sus arată. În această voe mi s-au dat prin zăpisi[ul] sfinții sale iscălit, întărit și cu pecetea sfintei mănăstiri.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit.

1782 noemvrie 2.

† Spiridon logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou. XXXV—23.

Original. stare bună (27 × 19,5), hirtie cu filigran; însemnări grecești pe verso.

1783 februarie 26. București.

Nicolae Caragea voievod aprobă anaforaua boierilor în pricina dintre Andrei Neamțul și egumenul mănăstirii Stavropoleos, pentru chiria unei case din mahalaua Fintîna Boului. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca mării tale prin zapcilăcu dumnealui vătafului za visterie s-au înfățișat la judecată Andrei Neamțul din București cu cuviosul egumen sfintei mănăstiri Stavropoleos zicînd Andrei că mai binc de un an este de cînd cu voia ce și-au luat de la egumen și-au făcut o casă pe un loc al mănăstirii de la Fintîna Boului, cu tocmeală ca pe anul dintii să dea chirie la mănăstire taleri doi, iar de la anul încolo să aibă a da chirie cum vor da și alții ce mai au case tot acolo pe locul mănăstirii. Care bani taleri doi peșin zice că i-au și dat egumenului, iar zăpis dă așăzămînt n-au făcut, și acum după ce și-au făcut casă numitu egumen îi cere chirie pã an cîte taleri 8, și i-au luat și zălog. Față fiind și egumenul zice cum că au făcut tocmeala a-i da chirie pã an cîte taleri 8; și acei taleri 2 ce i-au dat jăluitoariul au fost arvună să nu-l dea acel loc altora, iar zăpis n-au făcut pentru că au avut vorbă cînd să va apuca jăluitoariul a-și face casă să vie să facă știre ca să-i facă și zăpis de așăzămînt.

Și lipsind egumenul cîtăva vreme, afară la trebile mănăstirii, cînd au venit, au găsit casa făcută. Împotriva căruia jăluitoariul răspunse că căți alții au case acolo pe locul mănăstirii nu îi dau mai multă chirie pã an decît taleri trei și tot asemenea loc țin cît și el, au cuprins de au îngrădit. De care nici egumenul nu putu să tăgăduiască, numai zise că aceia cîți să află cu case pã locul mănăstirii șăzători fiind, făcute de mult, nu poate să strice vechea lor sinfonie ce au avut după vremi cu egumenul mănăstirii. Iar cu jăluitoariul într-acestaș chip au vorbit cîte taleri 8 pã an, arătîndu-ne și un zăpis de alt loc tot de acolo în preajma casii Neamțului al mănăstirii, cu leat 1782 mai 9, cu chirie, dă taleri cinci pã an.

Deci fiindcă Andrei Neamțul zăpis de așăzămînt cu egumenul n-au făcut, apoi să-și fi făcut casă, după dreptate dator era să-l dăm platnic pe an cîte taleri 8, după cum egumenul arată că au făcut cu el vorbă. Dar fiindcă nici egumenul la aceasta n-are nici o dovadă și pentru nepurtarea lui de grijă, căci n-au luat zăpis atunci cînd zice că ar fi făcut această învoire de taleri 8, am găsit cu cale ca numitu Neamțu să aibă a da pe tot an[ul] chirie cîte taleri cinci, după zăpisul ce ne arată egumenul pentru alt asemenea loc, dat tot dintr-acea vreme de cînd au dat și locu jăluitoariului. Adecă nici după vorba egumenului ce zice că au tocmit cîte taleri 8 pã an, fiindcă n-are nici o dovadă de aceasta, nici iarăș cîte taleri trei după cerirea Neamțului pã cum

plătesc celelalte case, fiindcă acele sînt mai vechi, cînd chiria locurilor era mai cîtină.

Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a să face de către înălțimea ta.

1783, februarie 26.

Pătrașco biv vel clucer

Andonie Fotino

Gheorghe Canalel (semnătură grecească)

scris: un gros și 60 aspri
trecută în condică

[*rezoluția domnitorului*]:

Io Nicolae Costandin Caragea voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Cu cale fiind hotărîrea dumnealor boierilor judecători și mai vîrtos că numitul Andrei Neamțul nici o apelație n-au făcut în șaizeci și mai bine de zile ce au trecut de la hotărîre pînă acum, întărim și domnia mea, ca să să urmeze cum scrie mai jos.

1783 aprilie 29.

prociit vel logofăt

Arh. St., Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—15.

Original, stare bună (35×24), hirtic cu filigran, interesantă pecete în chinovar: doc. scris pe ambele fețe; însemnare grecească pe verso.

418

1784 aprilie 23. [București].

Dan cojocarul închiriază, de la egumenul mănăstirii Stavropoleos, o casă cu pivniță și grădină, pentru 20 taleri anual. (Original).

† Adeverez eu cel mai jos iscălit cu acest zapis al meu la cinstită mîna sfinții sale părintelui egumenului, chir Chiril, de la sfînta mănăstire Stavropoleos. Precum să să știe că avînd sfînta mănăstire o casă i cu pivnița supt casă, i cu grădina ei, cu pămîntul ei, i cu grajd, m-am învoit eu sfinția sa părintele egumen și mi-au dat-o cu chirie pe an cîte taleri 20, adecă doaozeci. Iar acum într-acest an să dau numai taleri 10, adică zece, și ce va fi stricat pen prejur să aib a drege fiindcă pentru aceia mi-au lăsat zece; iar de la anu înainte să aib a plăti chiria cu taleri 20, după cum mai sus arată.

Și acești bani să aibu a-i da de două ori într-un an, și plătindu-mi numita chirie să aibu a stăpîni această casă cu tot coprinsul ei cît voi avea viață, nici să mă scoată nici să-mi înalțe chiria, atît eu cît și soția mea. Ci să avem a ne chivernisi cu pace ori cu ce ne va da mîna, atît și în grădină orice vom pune să fie pentru trebuința noastră, iar sfînta mănăstire amestec să nu aibă, fără

numai a-și lua numita chirie că așa ne-au fost așezămintu între noi, după cum și zapisu sfinții sale cel dat la mîna mea arată.

Și pentru credință m-am iscălit mai jos.

23 aprilie 1784.

Eu Dan cojocar adeverez

[pe verso]:

Și am scris cu Șarban logofăt cu zisa dumnealor și [sînt] martor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—16.

Original (21 × 16,5), hîrtie cu filigran.

419

1784 aprilie 30. București.

Mihai Constantin Suțu voievod întărește lui Zaharia, fost mare cămăraș, să stăpînească cu bună pace casele situate în mahalaua Bălăceanului, ce le-a cumpărat prin mezat cu 1750 taleri, rămase de la răposata Irinota fata Elenii Mamii. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Irinota sin Elenii Mamii, la leat 1783 mai, intimplindu-i-se moarte, la sfîrșitul vieții, prin diată lasă epitropi pe ginere-său Dimitrache zaraf i pă Diamandi Panaioti Vinețeanu pă tot avutul ci ca să să vînză și să-i caute sufletul și să plătească datoriile. Și fiind datorii grele, datornicii supărînd pă epitropi ca să le plătească și neavînd alt tropos, au dat jalbă la dumnealor boierii caimacami ai țării ce era orînduiți de înălțimea ta, cerînd ca toate cele rămase, ale acei răposate, să să vînză cu mezat, spre împlinirea datorii și să-i facă cele obicinuite ale sufletului.

După a căroră jalbă, la trecuta luna lui iulie 21 a anului trecut, leat 1783, mi s-au dat porunca dumnealor boierilor caimacami, ca toate lucrurile răposatii Irinotei, mișcătoare și nemișcătoare, să să vînză cu mezat ca să i să plătească datoriile prin mîna epitropilor ce i-au lăsat cu diata sa. După care urmînd poruncii și a face vînzare, între alte ipostatica, sînt și niște case aici în București în mahalaoa ce să numește a Bălăceanului, pă locul dumneaei jupinesii Marii Bălăceancăi, cu chiria pă an taleri (*loc liber*) tot locul cît ține curtea cu toată împrejmuirea. Pe care case am pus telali de le-au strigat la mezat dînd unii și alții după obicei pînă mai la cel după urmă preț, au dat dumnealui *biv vel cămăraș* Zaharia taleri 1750, pentru care întrebînd pă vecini i pă rude, cum și pă stăpîna pămîntului, de vor ca să o primească cu acest preț. Și cu toții au zis că nu le trebuiește. Și așa dar, prin voia epitropilor, am dat-o dumnealui *biv vel cămăraș* Zaharii drept această sumă de bani taleri una mie șapte sute cincizeci, care bani i-au numărat toți deplin în miinile epitropilor.

Ci fiindcă cumpărătorul cere întărire de către înălțimea ta, să fie luminată porunca mării tale a i să da întărire la mină pentru buna stăpînire a acestor case.

1784 aprilie 30.

Al mării tale prea plecat slugă

H. Chiriac Arbut staroste
trecut în condica starostii

[*rezoluția*]:

Io Mihail Costandin Suțul voevod i gospodar zemliu Vlahiscoe.

Intărim ca să stăpînească cu bună pace, ca un lucru cumpărat de la mezat.

1784 mai 3.

vel logofăt

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 1.

420

1784 mai 4. [București].

Starostele Chiriac Arbut aduce la cunoștință domnitorului că a vîndut prin mezat prăvăliile lui Gheorghe Băcanu din Hanul Șerban Vodă și a plătit din suma primită 546 taleri ce se cuveneau stolnicului Scarlat Drugănescu; cumpărătorului Mihalache Theodoru i se întărește proprietatea de către domnitor. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Dumnealui *vel* agă i dumnealui *biv vel* paharnic Costandin Cocorăscu judecător al departamentului agii, prin anafora, de la trecuta luna lui martie 13, înștiințează mării tale pentru un Gheorghe băcan de aici ce este dator cu zapis la dumnealui stolnic Scarlat Drugănescu, zicînd că în trecutele zile avînd judecată la departamentul agiei după care înștiințînd mării tale cu deosebită anafora s-au întărit cu luminată pecetea înălțimii tale făcînd hotărîrea ca ori să plătească banii datoriei dumnealui stolnicului sau să găsească chezaș om dă credință să răspundă banii, puindu-să soroc dă patru luni după pravilă. Iar cînd nici bani nu va plăti nici chezaș om dă credință nu va avea, să-l rădice [la] închisoare.

Și ducînd pă a cel Gheorghe înaintea dumnealor arată că după ce i-au arătat luminată poruncă au răspuns că putere dă a plăti bani nu are, nici chezaș ca să răspundă la acel soroc de 4 luni nu poate găsi, ci au primit dă bunăvoia lui dînd înscris ca prăvăliile ce are la Hanul lui Șărban Vodă să să scoață la mezat. să să vînză. Și vînzîndu-să să plătească banii datoriei dumnealui stolnicului, întii fiindu-i amanet, iar ce va prisosi să-i dea cu analoghie și altor datornici unde să află dator. Prin care anafora mi să poruncește de către înălțimea ta ca să vînz aceste prăvălii cu mezat și din banii ce să va lua să-i plătească numai

datoriia dumnealui stolnicului care prin judecată și cercetare s-au dovedit bună netăgăduită și cum că are amanet acele prăvălii.

După luminată porunca mării tale am pus dă au strigat prăvăliile la mezat 8 zile, în auzul tuturor, dînd unii și alții, mai la urmă au dat un Mihalache Theodoru taleri una mie trei sute. După aceia făcînd știre dumnealui Scarlat Greceanu biv vel vistier, i dumnealui medelnicer Hristii fiind vecini dă alătura, dă vor ca să-l primească cu acest preț și au răspuns că nu le trebuiește. Și așa le-au dat mai sus numitului Mihalache drept această sumă de bani taleri una mie trei sute. Însă numai binaoa prăvăliilor, iar locul după cercetarea ce am făcut este al dumnealui Costandin Pamberi postelnic, cu chirie pe an cîte taleri 55. Care bani i-au numărat toți dăplin; din care taleri 546 am dat dumnealui stolnicului Scarlat Drugănescu datorie ce avea să ia cu zapis. Iar taleri 754 ce a mai rămas, fiindcă în hotărîrea mării tale nu s-au dat nici o poruncă pentru ceilalți datornici ca să ia cu analoghie fiindcă nu s-au arătat acei datornici cu nici o cerere, acest cusur de bani stă așteptînd luminată porunca mării tale în ce chip să urmez, fiindcă acest cumpărător cere întărire de către înălțimea ta, să fie luminată porunca mării tale a i să da întărire la mîină, pentru buna stăpînire [a] acestor prăvălii.

1784 mai 4.

Al mării tale prea plecat slugă

Chiriac Arbut staroste

trecut în condica starostii și la divan.

[rezoluția]:

Io Alexandru Costandin Suțul voevod i gospodar.

Întărim ca să stăpînească cumpărătorul cu pace ca lucru cumpărat de la mezat, făcut din poruncă domnească, pentru dreaptă datorie.

1784 mai 6.
vel logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—8.

Original (34 x 24,5), stare bună, hîrtie cu filigran, doc. scris pe ambele fețe; pecete în chinovar, însemnări grecești pe verso.

421

1784 septembrie 3. București.

Mihai Const. Suțul voievod întărește anaforaua mitropolitului Grigorie în care arată că Ștefan băcanu și alte rude ale răposatei Marina, soția lui Anton căpitanu, nu au nici un drept asupra casei ce-a fost lăsată prin diată bisericii Popa Soare. (Copie).

Prea înălțate Doamne

Cu smerită anafora înștiințăm mării tale că sfînta biserică din mahalaua ce să numește Popa Soare, de aici din București, avînd dă danie de la răposata

Marina, soția răposatului Anton căpitan, o cășcioară într-această mahala, iar un Ștefan băcan și cu alții ale lui rude să pun în pricină numindu-să nepoți răposati[i] și nu îngăduesc pe sfânta biserică a-și stăpîni dania. Puind întii pricină că cartea de danie a aceștii numite Marine nu ar fi adevărată, la care vrînd noi ca să descoperim adevărul de este diata adevărată sau nu, am adus înaintea noastră pă cei ce sînt iscăliți mărturii, adică pe Ruse mahalagiu, i Vlad vătășel, i Radu copil de casă și Cazan ceauș. Carii, cu blestem, arătară că cu bună seamă cu urechile lor au auzit din gura aceștii răposate că au lăsat cu sufletul ei danie casa ei sfintii biserici, și că au fost cu toate mințile întregi cînd au făcut dania și am întărit și noi dania aceasta ca să fie după cum răposata orînduește.

Mai la urmă, tot acest numit Ștefan și cu ceilalți, au pornit al doilea pîră către noi schimbînd vorba că această mătușe a lui cînd ar fi făcut diata n-ar fi fost cu mințile întregi ei că cu patima beții aflindu-să n-au știut ce au făcut. Și cerea ca de va eși cineva mărturie precum că ar fi auzit și din gura lui Anton căpitan soțul aceștii răposate adică ca și el să fie lăsat danie această casă bisericii, atuncea va rămînea odihnit.

Pentru care noi ca să cercetăm și de aceasta am făcut cartea smerenii noastre dă blestem asupra celor ce vor fi auzit din gura lui Anton pentru această danie. Și așa au primit cartea dă blestem trei mărturii, anume Ruse cumnatul răposatului Anton, i Radu copil din casă și Ruse căldărar, că noi adevărat atit din gura răposatului Anton cît și din gura răposatii Marina ar fi auzit cu urechile lor că lasă danie această casă a lor sfintii biserici. La care primire a cărții de blestem au fost și părășii față, împreună și eliserii Mitropolii și s-au cunoscut că rău și fără dă cale au umblat acest numit Ștefan.

Ci fiindcă el ca un om neastîmpărat nici acum nu să mulțumește nelăsînd pă preoți în pace a-și stăpîni dania, rugăm să fie luminată porunca mării tale către un zăpciu a-l scoate fără de voe din casă. Iar avînd cevași a mai răspunde cu porunca mării tale va fi scos și la judecata dum[nea]lor veștilor boeri ca să-i dea și politicescu răspuns cu dojană a să astîmpăra, măcar că preoții au jăluit și înălțimii tale cerînd îndreptare pentru aceasta. Și văzum că fuseră prin jalba lor iarăși la noi orînduiți, ci noi pă cum am cercetat și pă cum am aflat înștiințăm mării tale. Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a să face de către înălțimea ta și anii mării tale de la domnul dumnezeu rugăm să fie mulți și norociți.

1784 septemvrie 3.

Al mării tale către dumnezeu fierbinte rugător și smerit părinte sufletesc
Grigorie al Ungrovlahii

[rezoluția domnitorului]:

Io Mihail Costandin Suful voievod i gospodar zemli Vlahiscaoie.

Dupe această anafora a prea sfintii sale părintelui mitropolit dîndu-să porunca domnii mele către vătăfu de aprozi, încă de la septemvrie 18, ca să urmeze a scoate pe numitul Ștefan din casă, sau de va mai pricinui cevași să-i

înfățișeze și înaintea dumnealor veliților boeri dupe cum coprinde în dosul aceștia, ne arată zăpciu că părātu Ștefan n-au mai pricinuit ca să zică că mai arc vreo judecată sau să mai facă vreo apelație, ci au eșit dintr-acea casă.

Deci de vreme ce și singur au cunoscut dreptatea bisericii și au eșit din casă, nemai arătînd nici un cuvînt dă pricinuire, am întărit și domnia mea această anafora a prea sfinții sale părintelui mitropolit, ca să aibă numita biserică a-și stăpîni acea casă cu bună pace ca o danie bună ce s-au dovedit prin cercetarea ce s-au făcut de către prea sfinția sa părintele.

1784 dechemvrie 16.
vel logofăt

Academia R.P.R., ms. 5658, f. 26 v-27.

422

1784 noiembrie 30. [București].

Alexe polcovnicul vinde cumnatului său Anastasie o prăvălie pe care o cumpărase și el de la căpitanul Tudorașco zăbunaru.
(Original).

Adeverez cu acest zăpis al meu la mîna dumnealui cumnatului Anastasie. Precum să se știe că vînzîndu-se o prăvălie a lui Tudorașco căpitan zăbunaru, ce este alătura cu prăvălia mea ce o am în Zăbunari, în taleri 850, adică opt sute cincizeci, și avînd eu protimisis de a întoarce banii, m-am rugat de dumnealui cumnatu Anastasie de mi-au găsit acești bani cu dobîndă la pungă taleri cinci pe lună și am răscumpărat această prăvălie cu locul ei, după cum să vede.

Și după aceasta trecînd doi ani și făcîndu-se dobînda la bani, taleri 204, și neîndu-mi mie mîna ca să o țiu, m-am rugat de dumnealui de a primit prăvălia drept acești bani taleri 1054 cu locu ei, după cum să vede, pentru ca să nu intre altul străin și dumnealui să plătească banii la neguțator. Deci să aibă dumnealui să o stăpînească cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, atît dumnealui cît și fiii și nepoții dumnealui.

Și i-am dat și zăpisu de vînzarea dintîi, cum și altele ce au mai fost. Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, puindu-mi și pecetea.

1784 noemvrie 30.

Alecse polcovnic, vînzător
Dumitrache Mihuleț, martor

protocol Th. Macedoneanu

Colecția Jean Berlescu.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1784 decembrie 19. [București].

Mihai Constantin Suțu voievod, după anafora primită de la mării boieri. dă ordin către marele agă să strângă de la mahalagii banii necesari facerii podului pe ulița ce are pe stînga Hanul Șerban Vodă și Hanul Filipescu, iar pe dreapta Hanu Zlătari și Hanu Grecilor (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Ascultînd luminată porunca înălțimii tale ce se dă la această anafora a dumnealui *vel* agă și neștiind noi cîtă este diastima celui pod ce este să să facă din poarta dumnealui Ioniță *biv vel* căminar pînă în răs_pintia Hanului Șarban Vodă, cu pitac din partea noastră, am orînduit la dumnealor boeri epitropi ca să orînduiască pe polcovnicul *za* pod și să facă măsurătoare atît dă diastima podului cît este de lung și de lat cum și cine sînt cei care să cuvine a da la facerea acestui pod. Și luînd înștiințare în seris de la dumnealor atît de lungul podului că este de stînjeni 98, cum și latul de stînjeni 2 și jumătate și socotindu-se stînjenu *po* taleri 4 *pol*, fac taleri 411, arătându-ne și analoghia ce au făcut pe anume celor ce să vād mai jos numiți și sînt datori a da la facerea podului.

Ci dupe arătarea dumnealor boerilor epitropi, și noi arătăm înălțimii tale ca să să dea luminată porunca înălțimii tale către dumnealui *vel* agă spre a împlini acești bani taleri 441 dupe la mai jos arătații pe anume și cu suma stînjenilor ce sînt puși fieștecarele dupe cum i-au ajuns cu dreptul și făcîndu-i tacsil (?) numai decît să-i facă teslim la dumnealor boeri epitropi, ca dumnealor cu marifet polcov. de pod să urmeze a face săvîrșire în faptă. Însă podul să să facă bun cu podine bune, groase, trainice și cu șanțu, dupe cum sînt și celelalte poduri.

Iar hotărîrea cea desăvîrșit rămîne a să face de către înălțimea ta.

1784 dechemvrie 19.

Ștefan *vel* vornic

Ianache Moruzi *vel* vornic

vel logofăt

vel logofăt

Cei de-a stînga după urmarea mergerii de la poarta dumnealui căminar Ioniță spre portița Hanului Șarban Vodă

stînjeni

10 Hanul Filipescului

2 Stoica işlicar Menandri [?]

2 Nițul bogasier

2 Nicolae Condoragiu

5' poarta ceaușului Nicolae cu meidan dinaintea porții

25' fața zidului Hanului Șarban Vodă cu pivniți i cu trei prāvālii

48

Cei de-a dreapta

stînjeni

13 mănăstirea Zlătari cu 6 prăvălii, i cu alta ce are peste pod de-a stînga
11' 2 prăvălii ale dumnealui stolnic Gheorghe cu cît îi țin ulucile
23' zidul mănăstirii Grecilor i cu patru prăvălii
2 Neagul croitorul

50

50 cei de-a dreapta

98 de stînjeni, stînjenu *po* taleri 4, bani 7, însă cu făcutul șanțului fac
peste tot taleri 441, adică patru sute patruzeci și unul.

[rezoluția]:

Io Mihail Constandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahiscoie.

Poruncim dumitale *vel* agă să împliniți de la fieșcare acești bani și dumnea-
voastră boerilor epitropi să lucrați numitul pod și să-l săvîrșiți.

1785 mai 4.

procit *vel* logofăt

Academia R.P.R., ms. 5658, f. 184—184 v.

424

1785 ianuarie 29. București.

*Pricina de neînțelegere și judecată pentru un loc din mahalaua
Olari, pe care Gheorghe Cernovodeanu l-a cumpărat de la mănăstirea
Pantelimon. (Copie).*

Prea înălțate Doamne,

Gheorghe Cernăvodean, de aici, au jăluit mării tale zicînd cum că în domnia
mării sale Alexandru Vodă Ipsilant preoții din 11 mahalalele de aici au jăluit
mării sale arătînd că sînt săzători pe moșia sfintei mănăstiri Pandeimon și
cum că în vremea trecutei răzmiriți unii din mahalagii au murit, iar alții s-au
înstreinat cu șezămîntul lor pe afară și casele rămîind pustii, s-au prăpădit
rămîind numai locurile.

Și mării sa după a lor jalbă au rînduit de au cercetat acele mahalale,
dumnealui stolnic Dumitrache ce este epitrop mănăstirii sfintului Pandeimon
și s-au arătat mării sale că curge pagubă mănăstirii din chiriiile locurilor, cum
și preoților la venitul sfintelor biserici. Și mării sa au dat poruncă cu hotărîre
prin sinet și cu soroc de trei luni la mîna dumnealui stolnicului Dumitrache,
poruncindu-i-să ca prin marafetul dumnealui *vel* vistier Văcărescul, aflîndu-să
atunci *vel* spătar, să strige pristav la oborul Tîrgului de Afară ca oricare va
fi avut case pe acele locuri, de nu vor veni pînă la numitul soroc de trei luni,
cu hotărîre sînt de a să da la oricine să vor găsi din streini.

Din care unul fiind și acesta om strein și lipsit de casă au mersu la dumnealui stolnicul Dimitrache și i-au cerut un loc de casă din mahalaoa Olarilor, care loc au fost a unii Matei logofăt Dimbovicean. Și i l-au dat cu carte gospod i prin iscălitura dum[nealui] și prin știrea dumnealui *vel* spatar. Și de atunci, de cum i s-au dat locul, zice că au intrat și în cheltuială de au făcut garduri și au cumpărat și toată cheresteaua plătind și meșterilor pentru facerea de casă. Încă zice că au dat și chiria pe ani 6 cât au șezut locul slobod. Apoi la trecuta luna lui aprilie zice că un Alexandru logofăt ce este vecin cu dinsul au jăluit mării tale cerind să ia el acest loc să-l dea unui Ioniță ișlicar. Și fiind orînduiți la dumnealui *vel* spatar, prin judecată s-au aflat dreptatea, iar după aceasta în urmă viind un Manolache polcovnic de la Buzău și dînd jalbă mării tale, s-au orînduit la judecata Departamentului de opt de unde arată că luîndu-i-să locul dintru stăpinire-i s-au dat numitului Manolache polcovnic și cere dreptate.

Deci zapeiul cel orînduit vătaf de aprozi, din luminată poruncă au infățișat și înaintea noastră atit pe Gheorghe jăluitor cum și pe Manolache polcovnic pîrit. Și cerind mai întîi de la jăluitor să ne arate acea poruncă a mării sale Alexandru Vodă cu care s-au dat această voe să să dea locurile pe la oricare să va găsi, văzum o copie scrisă de la leat 1781 februarie 16, în care să coprinde că dînd jalbă domnii sale preoții din 11 mahalale ce sînt în partea Tîrgului de Afară cum că acele mahalale fiind pe pămîntul mănăstirii Pandeileimonul, din vremea răzmeriții unii din mahalagii murind, alții înstreinîndu-să și alții mutîndu-să pe afară și prin alte părți au rămas locurile ce le-au avut de case slobode și pustii din care pricinuindu-să pagubă numiților preoți la venitul bisericilor stînd făr de nici o chiverniseală, au fost cerut îndreptare.

Pentru care cu hotărîre poruncește mării sa ca pînă la sfete Gheorghie al acestui următor an să aibă fieșcarele adică ori însuși cei care le-au avut ori din rudele lor, ca prin știrea episcopului mănăstirii să-și îngrădească și să-și facă casă, plătind și chiria ce este orînduită. Iar cel ce nu să va arăta pînă la acel soroc, oricine va vrea din alți streini să vie să să arate la episcopu și a preoții mahalalii și luîndu-și voe volnic să fie fieșcarele a-și face case pă dinsele plătind chiria la mănăstire. Și în urmă ori ceia ce le-au avut întîi, lori niscavai rudenii de ale lor de să vor arăta și le vor cere, să rămîie făr de cuvînt.

În dosul căreia copii văzum că dumnealui *vel* vistier Ianache Văcărescul fiind atunci *vel* spătar, supt iscălitura dumisale arată că această poruncă domnească după cum i s-au poruncit în șase rînduri la șase zile de tîrg, asemenea și dumnealui stolnicul Dimitrache tot în mai sus numita copie supt iscălitură-și arată că după ce s-au citit această hotărîre în șase rînduri întru auzul tuturor la oborul Tîrgului de Afară, nu s-au ivit nimeni din cei ce au avut namestii pe locurile ce sînt slobode, din care locuri arată că pentru un loc de casă ot mahalaoa Olarilor, ce au fost a logofătului Mateiu Dămboviceanu

găsindu-să și cerindu-l acest George jăluitaru, dupe poruncă il volnicește să-și ingrădească și să-și facă namestii stăpînindu-l cu bună pace, plătind chiria la mănăstire de ani po bani nouăzeci, dupe cum au fost așezat la domneștile catatise pecetluite.

Ne mai arată jăluitaru și o carte de judecată de la dumnealui *vel* spătar Grigorie Balasache, scrisă din trecutul an [17]84 aprilie 30, în care să coprinde că s-au judecat înaintea dumnealui preoții și mahalagii din mahalaoa Olarilor, cerind să scoată pe acest Gheorghe, cu cuvînt că nici casă face nici chiria mănăstirii plătește, nici ajutor mahalagiilor nu dă la cheltuchile ce fac la astupatul noroaielor și la altele și să pue pe altul care să fie vrednic a-și face case, a plăti chiria mănăstirii și a da ajutor și mahalagiilor. La care cerere a lor după cercetarea ce le-au făcut, nici o dreptate nu le-au dat, fiindu-le cererea fără de orînduială, ci au găsit cu cale ca Gheorghe jăluitaru să stăpînească locul cu bună pace, plătindu-și chiria la sfînta mănăstire.

Am întreat și pe părătu polcovnic Manolache ce are a mai zice împotriva acestor ce să văd scrise la mîna jăluitarului și la ce nu să odihnește. Răspunse că acel loc îl are de zestre luat, și cum că aflîndu-să cu șederea afară la sud Buzău nu putu să vie să-și facă namestii, fără de cît au avut vechil lăsat aici pe un Alexandru logofăt, ce este vecin cu acest loc, cum și o mătușă cu șaderea lăsată pe locul acesta de-l păzea și plătea și chiria pe tot anul din porunca ce-i dedese, care chirie s-au urmat cu plata pînă cînd s-au sculat de acest jăluitar, arătîndu-ne și o anafora a judecății Departamentului de Opt, scrisă din trecuta luna lui iunie 16, în care scrie că după cercetarea ce au făcut, dau dreptate numitului polcovnic cu cuvînt că răposatul Grigorie Vodă Ghica n-au cumpărat această moșie și să o dea danie la spital, care moșie ce ar fi fost cumpărat-o să cuvenea a fi la spital supt felul de plirezuotita, și avea pe deplin toate îndreptările ca și celelalte moșii. Ci au afierosit [?] 12 mahalale din București în care mahalala fieștecare stăpîn al casii își avea stăpînirea casii și a locului lui de sumă de ani multă, ce nu se ține minte, după paragraf ton exanominefton hronos, care după această paragraf, zic dumnealor că nici un cuvînt de dreptate nu este a lua cinevași această dreptate de la acest fel de stăpîn din vechime pe casile și locurile lor.

Și răposatul Grigorie Vodă măcar de au și îndatorat a da la spital pentru pomană oareșice dare prin catastih, ce atunci s-au pecetluit, dar nu este cu cale să-și piarză ei și stăpînirea ce au a stăpîni după paragraf ton exanominefton hronos, adică fiindcă ș-au stăpînit ei casile și locurile lor de sumă de ani ce nu să ține minte, iar paragraf a domnilor iaste mai mică, și găsesse cu cale să plătească Manolache polcovnic ceia ce atuncea întîia dată s-au orînduit după catastihu mării sale, fără de vreo mai sporire și să stăpînească locul acela neînstreinîndu-să cu niscaiva ca acestea pricini, fiindcă îl are de zestre și prețuit în banii lipsii zestrilor, dupe cum să vede într-un comision ce-l are la mînă.

Dar noi după cercetarea ce cu amăruntul făcum sinetului domnesc, cu care s-au dat această poruncă, să se dea locurile pe la oricine se va găsi în soroc de 6 luni dupe ce s-au publicit și s-au vestit acea poruncă citindu-să în cinci șase rinduri la Tirgu de Afară și stăpînii cei ce le pretenderisea, nu s-au arătat pînă la soroc ce s-au pus, încă și peste soroc, au trecut, acum nu li să dă nici o ascultare la cerirea ce fac, fiindcă pentru accia li se dedese în știrc mai dinainte și li să arăta hotărîrea ce o făcea măria sa Alexandru Vodă, ca să nu mai poată găsi altă pricină la urmă că n-au știut.

Și mai vîrtos că aceste locuri sînt mai bine de o 150 care toate s-au dat în puterea poruncii, adică unii chiar dintr-acei ce le-au avut și le-au îngărdit să-și facă namestii, iar cei mai mulți sînt din cei streini. Și cînd va rămînea acum să să strice acest așazămînt, ce s-au urmat printr-acciași hotărîre domnească, apoi toți să vor scula cu acest fel de dava cerînd să le ia și nu să va mai curma judecările nici o dată.

Drept accia găsim cu cale ca Gheorghe jăluitoru să stăpînească acest loc al Dămboviceanului, ce l-au luat de la dumnealui stolnic Dimitrache episcopul mănăstirii sfîntului Pandleimon, întocmai dupe porunca ce s-au fost dat prin mai sus numitul sinet, cu bună pace de către Manolache polcovnic și de către tot neamul lui. Iar polcovnicul Manolache de vreme ce zise că au lăsat vechil să plătească chiria locului la cel orinduit de sfînta mănăstire, pentru aceasta s-au întrebat dumnealui stolnic Dimitrache episcopul și au dat răspunsu că mănăstirea nici o chirie n-au luat. Ci polcovnicu va căuta cu acel care zice că i-au luat bani de chirie prin deosebită judecată.

Iar hotărîrea cea desăvîrșit rămîne a să face de înălțimea ta.

1785 ghenarie 29.

vel logofat

Ștefan *vel* dvornic

Ianache Mōruzi *vel* dvornic

Dumitrache Fălcoianu *vel* paharnic

[rezoluția]:

Io Mihail Costandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahisioie.

Dînd jalbă domnii mele Gheorghe, cerînd întărire dreptății lui, am poruncit de s-au citit această anafora cu hotărîrea ce au făcut dumnealor veliții boeri înaintea domnii mele, din care hotărîre văzînd domnia mea că au trecut trei luni și jumătate, s-au întrebat zapeciul cel orinduit de s-au arătat numitul Manolache polcovnic cu vreo apelație și ne-au adevărit că rămîind fără de cuvînt și Manolache polcovnic de atunci de la hotărîre s-au tras, fără a nu să mai arăta.

Drept accia am întărit dar anafora dă dumnealor veliților boeri, ca să stăpînească Gheorghe locul cu bună pace precum să coprinde mai jos.

1785 mai 18.

procit vel logofăt

1785 februarie 5. București.

Mihai Constantin Suțu voievod dă voie fostului al doilea logofăt Stanciu să facă un scaun de carne pe un loc de lângă Curtea Veche, lângă poarta de sus, pe malul Dîmboviței. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Dumnealui *biv vtori* logofăt Stanciu avînd din mila mării tale și a mării sale Alexandru Vodă și Nicolae Vodă a scuti un scaun de carne aici în București, au făcut rugăciune ca prin Marin fătul meu și cu primirea și a breslei măcelarilor să aibă voie a rădica acel scaun pe un locșor ce au rămas din locu prăvălii sale ce are lângă Curtea Vechie, la poarta din sus, în malul Dîmboviței, unde și mai nainte au mai fost în cîtăva vreme scaun pentru vînzarea de carne.

La care rugăciune a sa dîndu-mi-să poruncă în răvașu său orînduit ca să cercetez, am chiebat pă vâtafu și pe cîtiva din frunțașii breslii măcelarilor dă le-am arătat cererea și rugăciunea numitului logofăt. Și nefiind bucuroși, i-am întreat să-mi arate pricinile pentru care să îndoese. Și cea dintîi ziseră că hrisov domnesc ce au de la mării sa Alexandru Vodă nu sloboade pe alt a face vînzare de carne, numai pe cît sînt legați la breasla măcelarilor, care și citindu-l văzum că coprinde la cap al șaptelea chiar așa, afară din lude 33 măcelari nimeni alt să nu fie volnic a deșchide scaun să vînză carne, făr de știrea și voia vâtafului și al rufetului. Cea de a doua ziseră că fiind împărășiate scaunile pe la locuri depărtate de locul scaunilor vechi nu poate ajunge cu cercetarea să-l vază de poartă grija acel măcelar al scaunului să taie carne din destul și bună.

Deci pentru oprirea ce coprinde hrisov[ul] măcelarilor a nu fi altul volnec afară din breslași măcelari, răspunde numitul logofăt că nu cere de a pune pe alt la alișverîș acestui scaun ci însuși din breasla măcelarilor care au hrisovul, unul dintr-aceia să ție scaun, să-și facă alișverîș acesta, făr de a nu să amesteca dumnealui, dîndu-i numai așezămînt acela pe cît să va toemi cu el. Care cu aceasta nu să face nici o împotrîvire la coprinderea domnescului hrisov, iar la ceilaltă profasis ce mai zise vâtaf de măcelari răspunde numitul logofăt că locu unde cere a ținea acest scaun are toată lesnirea dă cercetat făr dă nici o discolie și osteneală, căci nu este depărtat și deosebit într-o mahala sau la vreo margine de podu, cum sînt altele atîta depărtate; ci acesta este aproape în tîrg nu numai cu lesnirea vâtafului dă cercetat ci și în vederea zabitului tîrgului și a zapciilor unde să poate vedea și de însuși zapcii și de vâtaf totdeauna, de este pe scaun carne bună și destulă. Care aceasta cum că este cu lesnire dă cercetat și în vedere, iaste adevărată.

Acestea sînt zisele vâtafului și arătările numitului logofăt cu care răspunde că nici o vătămăre nu dă la nizamul lor. Am cercetat și de obicei cîte scaune

să cuvine dă a fi pă un podu mare și ne adevărim că un scaun este obicei, care pă podu cel mare al Calicilor iaste scaun ot Gîrlișoară.

Ci dă cercetarea ce am făcut arăt mării tale, iar hotărîrea cea desăvîrșit ramîne a să face de către înălțimea ta.

1785 februarie 5.

vel agă

[rezoluția]:

Io Mihail Costandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahiscaoie

De vreme ce și coprinderea hrisovului să păzește cînd din însuși măcelării breslii va metaherisi numitul logofăt la alișverișul acestui scaun, și cercetarea ce are vătăf a face scaunilor o poate săvîrși cu toată îndemînarea fiind aproape în tîrg, cum și la scaunile podurilor mari nu are a face, fiind locul deosebit înăuntrul orașului și lingă curgerea apii unde poate fi și curățenie, mai vîrtos că ne adevărim cum că măcelării osebit de acel cîte un scaun dupe podurile mari mai țin și în alte locuri prin mahalale scaune de carne, dăm dar voe și slobozenie numitului logofăt să rădice în numitul loc un scaun de carne pe care să-și facă alișverișul în pace cel cu care să va așeza numitul logofăt, din măcelării breslii care au hrisovul; și să fie acest scaun scutit și apărat de erbărit și de toate obiceiurile ce sînt asupra scaunilor.

Într-acestași chip poruncim dumitale *vel agă* să supui și pe vătăf, i pă măcelari ca să fie următori, făr de a să împotrivi cevași.

1785 martie 22.

vel logofăt

Academia R.P.R., ms. 5658. f. 150.

426

1785 februarie 10. [București].

Anaforaua boierilor orînduiși să cerceteze cu ce preț vînd postăvarii marfa la dugheni și rezoluția domnitorului ca mării boieri să hotărască un preț fix pentru fiecare categorie de postav, spre a nu se mai face speculă. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca mării tale ce ni să poruncește ca să aducem pe postăvari și să le facem cercetare în ce chip vînd ei postavul în tîrg la dughengii și alții și să le punem și nart cum să-l vînză de acum înainte. Urmînd poruncii înălțimii tale pe supt cumpăt întăiu am trimis pe unul din al doilea epistat în tîrg la dughengii și făcînd tocmală pă trei feluri de postav: un fel vînat mai bun, altul iar vînat mai prost, și altul albastru.

Și după ce au făcut tocmeală în târg l-au luat pe acel dughengiu împreună cu acele postavuri ce le tocmise și l-au adus înaintea noastră. Și silindu-ne în tot chipul ca doar va lăsa mai jos dintr-acea tocmeală și nici într-un chip n-au vrut să mai lase măcar o para. Și așa văzând am tăiat dă tot felul câte un petec la care am pus și țidule cu prețu ce-l vinde care preț îl arătăm înălțimii tale mai jos. Am chiebat și pe vâtafu postăvarilor precum și pre cățiva din cei mai de frunte și întrebându-i în ce chip vând ei postavul. Și ne răspunseră că dupe cum pot așa îl vând.

După accia am scos și noi semnele ce le luasem și le-am arătat spunându-le și prețu tocmelii noastre, și stenohorisindu-i au arătat și ei un preț mai jos cum au vrut, care la un fel de postav vânat au arătat vânzarea cu mult mai jos, den care se cunosc că este minciună, nevrând să arate adevărul. Le-am arătat și niște postav vechiu făcut mai dinainte vreme câtă lățime avea afară din bete [?] că avea pe margine, iar acum după ce este foarte îngust n-are nici bete pe margine. Care luminate doamne un sărac de va cumpăra cinci coți de postav și-l bagă în apă rămâne ori cu trei coți ori cu trei și jumătate, iar mai mult, nu, fiind lucrat cu vicleșug.

Apoi socotească înaltă înțelepciunea mării tale că după prețul care să vinde acum și cu îngustimea ce o are, și cu scăzământul ce scade la apă, cât îl ține cotul pe cumpărător. Au și ei puțintică îndreptare puind cheltuelile lor care nu sânt arătate mării tale, dar noi arătăm înălțimii tale ca prețul postavului să le fie vânzarea cel albastru bun cotul de la parale 18 până la parale 20, însă postăvarii, iar șalvaragii să-l vânză parale 22 cotul-Așijderca și postavu vânat de al doilea mână să-l vânză postăvarii cotul de la 24 în sus până la 26, iar șalvaragii să-l vânză de la 24 și până la 28; cum și postavu cel mai bun iar vânat ce să zice de lână aleasă lucrat bine, curat și bătut să-l vânză postăvarii cotu *po par[ale]* 31 și 32, iar șalvaragii să-l vânză cotul *po par[ale]* 35 și 36, însă să fie postav bun de lână aleasă. Iar lățimea postavului să fie tot deopotrivă, iar nu unul mai lat și altul mai îngust, și precum să făcea mai înainte, iar nu cum urmează ei acu.

Am adus și pe un postăvar dintr-acea de la carii cumpărase șalvaragii postav, și ne-au arătat cu *par[ale]* 22 i l-au vândut. Am întrebat și pentru ceilalți postăvari dă ce nu i-au adus, și ne-au arătat trimisul nostru fiindcă căpitănu agiesc că nu i-au putut găsi, fără numai șalvaragiu au arătat adevărul că postav cel vânat de a doua mână l-au cumpărat cotul câte *par[ale]* 30, iar cel bun dă lână aleasă *po par[ale]* 39.

Iar de vor arăta postăvarii că vâpseala acum le este mai scumpă pentru accia li s-au pus prețul vânzării mai sus, iar nu după cum să vindea mai înainte, iar cumpărătoarea lăunii le este tot cu acel preț ce o cumpăra mai înainte și trebuic să facă postavul precum să făcea atuncea, au să urmeze și ei fabrecii, că postav de la fabrică îl vinde cotul *po taleri* unul, dar are mare diafera, întâi

că vâpscoa este felurimi, a dooua că este lat și este tuns, de scade la tundere. iar ei nu-l mai tund să aibă vreo scădere.

Ci să fie luminată porunca mării tale ca postav să să facă numai de trii mâini de către postăvari, adică cel vânănt întâiu de lână aleasă, și a dooa mână după el, iar albastru să fie numai un fel. Și așa va lipsi ficleşugul și înșălăciunea postăvarilor de asupra obștii, căci făcându-să de multe feluri îl fac rar, prost și nu poate să să păzească dreptatea.

Deci pentru toate acestea ce arătăm mai sus ca să să păzească nestrămutat, cu porunca înălțimii tale, dintre ei să să alcagă un vâtaf om de ispravă și harnic și tot postavul căt să lucrează de către toți postăvarii să fie dator a trece prin ochii lui ca să-l vază: este făcut bun și dupe porunca mării tale, iar să nu-l facă fieșteșcarele cum îi va fi voia și să fie postav bun, să i să pue și pecete de către acel vâtaf, care pecete din porunca mării tale să va face de la epitropie și să va da în mâna vâtafului ce va fi orânduit.

Noi într-acestași chip am găsit a fi cu cale, iar hotărârea cea desăvârșit rămâne a să face de către înălțimea ta.

1785 februarie 10.

Ianache Lehliu
Nicolache stolnic
Ioani medelnicer

În ce chip au fost vânzarea postavurilor la dughengii până acum:

- postavul cel bun albastru, cotul câte par[ale] 22
- postav vânănt de al doilea mână, cotul câte par[ale] 30
- postav tot vânănt de lână aleasă, cotul câte par[ale] 39

În ce chip au vândut postavul și dughengii la obște până acum:

- postav cel albastru, cotul câte par[ale] 25
- postavul cel vânănt de a dooa mână, cotu câte par[ale] 33
- postav bun de lână aleasă, cotul câte par[ale] 51

[rezoluția domnului]:

Dumneavoastră veliților boeri ai Divanului domnii mele să socotiți cu ce preț este dreptul a să vinde cotul de postav de fieșcare felurimi și să arătați domnii mele în scris cu vâtaf dă divan.

1785 aprilie 2.

biv vtori logofăt

Acad. R.P.R., ms. 5658, f. 358—358 v.

1785 februarie 15. [București].

Mihai Constantin Suțu voievod hotărăște în pricina de neînțelegeri dintre Elena, soția doctorului Theodorache, și băneasa Safta

Crețulescu care vrea s-o dea afară din casa ce are în mahalaua Sf. Dumitru. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca înălțimi tale, dumnealui ceauș *za aprozi* au adus la judecată pă Elena, ce au fost soție lui Theodorache doftoru, cu jalbă ce au dat mării tale asupra dumneaei bănesii Saftii Crețuleascăi, arătând cum că având dumneaci în mahalaoa Sfântului Dimitrie, un loc cu o casă dărămată pă dânsul încă de când era bărbată-său în viață, i-au dat-o cu așzământ prin zapis, ca să o prefacă după cum îi va plăcea și să șază întrânsa cât le va fi voia, plătindu-și chiria pe fieștecare an câte taleri 25. După care așzământ au și prefăcut casa, cheltuind bărbatu-său din zestrile ei taleri 281. În urmă întâmplându-să moarte bărbată-său, prin diiată au lăsat-o pă dânsa clironoamă, după a căruia moarte au și urmat plătindu-și chiria pe fieștecare an până acum.

Iar acum să scoală dumneaei băneasa să o dea din casă afară cu cuvânt că numai cât au trăit bărbată-său au avut datorie să-l lase să stăpânească casa ca unul ce s-au tocmit cu dânsul, și cere dreptate, arătându-ne și zapis de așzământ cu leat 1779 aprilie 23 și iscălit [de] dumneaei băneasa Safta Crețulesca pe care îl dă la mâna lui Theodorache gearah, în care zice cum că având un loc cu case în mah.[alaua] Sfântului Dimitrie, i l-au dat ca să dreagă casile și într-acei an să nu dea nimic chirie, iar de la al doilea an înainte, să aibă a plăti chiria pe tot anu câte taleri 25 și să șază într-acele case în câtă vreme îi va fi voia. După cum asemenea zapis zice că au dat și el la mâna dumneaci, față fiind și Ianache logofăt vechil din partea dumneaei bănesii cu răvaș de vechelic.

Zapisul și așzământul nu-l tăgădui, fără de numai zice cum că deosebit că așzământ s-au făcut numai cu bărbată-său, iar nu și cu dânsa și după legătura zapisului era să o stăpânească numai bărbată-său cât va fi în viață, iar nu și ia [ea] după moarte, care este al doilea obraz. Dar mai vărtos că ia după moartea bărbată-său n-au plătit chiria doi ani, pentru aceia dumneaci nu o mai primește de a mai șădea în case.

Împotriva căruia răspunse jăluitoarea cum că pământul de supt case nu este numai al dumneaei bănesii, ci este în tovărășie cu mănăstirea sfântului Spiridon-Vechiu și fiindcă ia chiria au dat-o la dumneaei băneasa, au început a o supăra și dânsa și epitropi[i] mănăstirii ca să plătească acea chirie.

Și ducându-să la dumneaei băneasa de s-au jăluit, i-au poruncit să o plătească și să va scădea cu dânsa din chiria anului. Și așa după porunca dumneaei au și plătit mănăstirii taleri 24 rămăind asupra ei ca să mai dea dintr-acei an taleri 1. Dar pentru acest următor an iaste gata să o răspunză împreună cu acei taleri 1, arătându-ne și o adeverință a epitropului mănăstirii scrisă de la martie în 6 leat 1784 și iscălită de Ion biv ceauș agiesc fratele

răposatului părintelui vlădicăi Amideu prin care adeverează că au primit prin mâna jăluitoarei taleri 24 pentru chiria pământului de anii trecuți. Această adeverintă o primi și vechilul dumneaei bănesii de bună, să să scază cu acei taleri 24 pentru anul trecut, numai iarăși mai adăogând zise că plătindu-să chiria, la împlinirea anului să iasă din casă afară, că dumneaei băneasa nu o mai primește. Care la aceasta și jăluitoarea să mulțumi să-i întoarcă toată cheltuiala și va eși.

Drept aceia de vreme ce este dovedit că Theodorache gearahu după legătura ce au făcut prin zapis, au prefăcut casile cu cheltuiala lui și au plătit și chiria în câtă vreme au fost trăit în viața lui, cum și soția lui după moarte-i, iaste cu dreplate ca și dumneaei băneasa să urmeze după acel zapis, care arată cum că plătind chiria, să ție casa cât îi va fi voia, iar nu numai cât va trăi. Și voia lui vedem că o lasă să șază soția lui plătind chiria.

La această tălmăcire ale zapiselor ce să face că sănt gnatavasis[?], la ajutoru unui sărace văduve, nemulțumindu-să dumneaei băneasa, găsim cu cale să albă dumneaei întâi să întoarcă toată cheltuiala ce au făcut mortu la dresul caselor cu care s-au făcut mai bună. Și să n-aibă a să lipsi o săracă după cum zice canoanele pravilelor, cum nici unul să nu să facă mai bogat cu paguba și sărăcia altuia, noi așa găsim cu cale, iar hotărîrea cea desăvîrșit rămâne a să face de către înălțimea ta.

1785 februarie 15.

Costandin Co. . . paharnic

Ianache Mavrodin paharnic

Drăghici Grecean biv vel medelnicer

George Canano[?] *Ianache regi 545*

[rezoluția]:

Io Mihail Costantin Șuțul voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

La această cerere ce au făcut Elenii înaintea judecătorilor departamentului, spre a-i plăti dumneaei băneasa toată cheltuiala și așa au primit a eși. După care și judecata așa au făcut hotărâre cum să vede mai jos. Au rămas și dumneaei băneasa mulțumită după cum văzum din răvașu ce ne-au dat fiul dumneaei paharnicu Costandin Crețulescu, numai au cerut ca acea cheltuială la dresul ce au făcut cassii care are dumnealui a o plăti, să să vază în fața locului de meimar-bașa i dă lemnari, zidari, prețuindu-se lucrurile ce va arăta Eleni.

Care cerere fiind cu calc, poruncim zapciule ce ești orânduie, să iei pe meimar-bașa cu alți meșteri zidari i lemnari să prețuiască toate acelea ce va arăta Eleni că au făcut, însă precum le va fi fost prețul cel adevărat când le-au cumpărat, fără de altă încărcătură și așa să ia treaba săvârșare.

1785 maiu 15.

prociit vel logofăt

1785 martie 31. [București].

Mihai Constantin Sușu voievod, în urma raportului primit de la epitropi în legătură cu facerea podului pe ulița din mahalaua Arhimandritului, hotărăște ca toți mahalagii care nu și-au plătit suma ce se cuvine, să fie apucați cu « strînsoare » și să nu se admită nici un motiv de întîrziere. (Copic).

Prea înălțate Doamne,

După luminată porunca mării tale, am făcut cercetare și socoteala pentru podu ce urmează pe ulița din mahalaua Arhimandritului și de câți bani s-au adunat și câți stînjeni s-au lucrat, arătăm mării tale în dosul aceștii anaforale, cum și de câți bani mai sînt rămășiță pă la unii din mahalagii ce n-au dat după cîsla ce și-au fost făcut, și de câți stînjeni mai sînt nelucrați iarăși mai jos arătăm, ci pentru banii ce sînt rămășiță precum să vor vedea pre anume, să fie luminată porunca înălțimii tale cu zapciu orînduit ca să-i împlinescă și să va face și ceilalți stînjeni 92 ce mai sînt nelucrați. Și ce cusur va mai rămînea, îl vom isprăvi cu podini vechi, după cum ni să poruncește. Iar cea desăvîrșit hotărîre rămîne a să face de către înălțimea ta.

1785 martie 31.

Iancu Lehliu, Nicolae stolnic, (*indescifrabil*)

Talari

150 dați de la cutie
 30 de la dum. *biv vel* log.[ofăt] Dud.[escu]
 20 de la dum. *vel* post.[elnic]
 20 de la dum. pitar. . .
 20 de la dum. *biv viori* logofăt Stanciu
 54 de la mahalagii

294 însă:

10 sfint. vlădica Stavropoleos
 15 sluger Nicolae
 2 grămătic Ianache
 5 Vlad paharnic
 5 Nicolae croitor
 8 Vasile Brașoveanul
 5 Mitancul neguțător
 2 Nicolae logofețel
 1 Mihalache lemnar
 1 Manole croitor

54

294

268,15 să scad pentru stînjeni 82 ce s-au lucrat, po talari 3,30

25,105 rămîn asupra polcov.[nicului] Stan

203 rămășița la mahalagii, însă 10 vlădica Stavropoleos, afară din taleri 10
ce au dat

228,105

taleri bani

228, 105 suma dinapoi

taleri

10 suma de alătura
10 popa Costandin
6 grămăticul Ianache, afară din tl. 2 ce au dat
15 Vasile buluc-baş
10 Vasile logofăt
2 Vasile Brașovean, bez tl. 8 ce au dat
15 Riga căpitan
10 Radu starostea
10 Gheorghie armășel
20 dum. sluger Tigara
10 Nicolae erubuciu
15 Dima Delibaș
10 Vlad păhărnicele, bez tl. 5
3 Nicu preocupțu
5 Mitan circiumar, bez tl. 5
10 dumneaci sărdăreasa
1 Nicolae logofăt, bez tl. 2
3 Marin postelnic
10 Tănase buluc-baş
3 Preda lemnaru
5 Gheorghe iuzbașa
4 Mihalache lemnaru, bez tl. 1
10 Toma postelnic
5 Ștefan dascalu
1 Manole croitoru, bez taleri 1

203 aceștia să se împlinescă
228,105

-tinjeni

socoteala stinjenilor

175 toată diastima acestei uliți, însă:
82 lucrați
92 nelucrați
175

[rezoluția]:

Io Mihail Costandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahiscoie.

Orînduim pe (*loc liber*) care să aibă volnicie cu această domneasca noastră poruncă ca după foaia ce ne arată dumnealor boieri epitropi în dosul aceștii anaforale de rămășiță ce sînt mahalagii, să apuce cu strînsoare pă fieșcarele și făr a nu le primi nici un răspuns de pricinuire, să împlinescă de la toți, iar de la cel ce nu va vrea, dă sineși a da banii ce sînt arătați într-această foaie

a episcopilor, să aibă volnicie a le lua trăsuri, ori cali [calești?], ori butcă, ori verice alt amanet, pînă va implini.

1785 martie 31.
procit vel logofăt

Academia R.P.R., ms. 5658, f. 154

429

1785 aprilie 2. [București].

Casandra, soția logofătului Lambrini, vinde o casă din mahalaua Brezoianu, situată pe locul mănăstirii Sărindar, pentru 650 taleri. (Copie).

Încredințez cu acest zapis al meu la (*loc liber*), precum să să știe că avînd cu o casă în mahalaua Brezoianului pe locu sfintei mănăstiri Sărindar și plăteam la sf. mănăstire chiria locului pã an cîte taleri umu. Și făcîndu-o vînzătoare, m-am așezat cu dumnealui mai sus numitu și i-am vîndut drept bani gata taleri 650, adică șase sute cincizeci, care bani i-am primit toți deplin în mîna mea. Și avînd-o și eu de cumpărătoare această casă de la dumnealui răposatul Istrate Izvoran, zapis[ul] cumpărătoarii l-am pierdut și de s-ar găsi cumvași veri unde să fie netrebnic, pentru că de a mea bună voie o am vîndut dumnealui, după cum mai sus s-au zis, cu știrea tuturor rudelor mele care mai jos să vor iscăli.

Drept aceia am dat dumnealui acest adevărat zapis al meu ca să aibă a o stăpîni cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, însă locul casii iaste în lungu din gardul d-ei sătrăresii Stăneaschi în lungul uliții pînă unde mi-au fost grajdul i șopron[u] meu, alătura cu șanțul pã urma ulucilor și a gardului după cum să vede; și lat din fața uliții spre lac, iar pînă în urma gardului pe unde au fost stăpînirea de mai nainte și a mea.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, să să crează.

1785 aprilie 2.

✓ Casandra logofeteasa Lambrini adeverez
Luxandra Boriceasa
Ioan vistier adeverez
✓ Ioan Știrbeiu
Arhimandrit Sărindărean Dosithie
Matei Crețean protopop
Vătaf Păhărniceu
Scris de logofăt Gheorghe cu zisa d[umnea]ei și martor

Academia R.P.R., CCXLV—57.

Copie de epocă.

1785 aprilie 23. [București].

Marin, cu soția sa Maria și copiii Cîrlan și Grigore, cedează jupînului Nicolae croitorul, pentru 8 taleri, o prăvălie în « Tîrgul Cucului » situată pe locul bisericii Sf. Gheorghe-Nou. (Copie).

Adică eu cel care mai jos mă voi iscăli, dimpreună cu soția mea și cu copiii mei, dat-am bun și adevărat zapisul nostru la mîna dumnealui jupînului Nicolae croitoriu. Precum să să știe că șezînd noi aci în Tîrgul-Cucului, într-o prăvălie a sfintei mănăstiri Sfîntul Gheorghe cel Nou, și nemai dîndu-ne mîna a șădea, am dat-o dumnealui mai sus numitului ca să și-o dregă de iznoavă, și înlăuntru cum îi va plăcea. Și să aibă a și-o stăpîni cît îi va da mîna plătindu-și și chiria după obicei. Pentru că noi, din bună voia noastră, ne-am învoit cu dumnealui, dîndu-ne și nouă pã mîna noastră taleri opt, ca să aibă a stăpîni despre partea noastră cu bună pace neavînd de noi nici o supărare la urmă. vreodată, pentru că noi, de a noastră bună voce, am voit.

Și pentru credință ne-am iscălit, ca să să crează.

1785 aprilie 23.

Eu Marin și cu soția mea Maria și cu copiii mei Cîrlan, Grigore, am dat-o.

Academia R.P.R., ms. 1235, f. 119.

1785 mai 1. București.

Fiii răposatului pitar Alexe Neculescu se jeluiesc domnitorului împotriva egumenului de la biserica Stelea care le-a luat o parte de loc din hanul ce au pe podul Tîrgului de Afară. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Jăluim mării tale pentru egumenu Steleanu că s-au sculat și făr de a nu ne da știre să fim și noi față ne-au luat cãtva loc de la hanu care îl avem aici în București, cum și un grajdu ce-l avem tot pã acest loc.

Milostive doamne, acest loc s-au hotărât cu pietre de sãnt acum optu ani, cu vornicei, fiind față atãt pãrintele proigumen Paisie Stelean, cum și toți vecinii, dupã cum și cartea de trãsurã a vorniceilor aratã.

Milostive doamne, pãnã trãii rãposat tatãl nostru nu sã sculã ca sã ia locu. ci dupã ce au murit, socotindu sã ne sãrãceascã.

Cu lacrãmi fierbinți ne rugãm milostivirii mării tale sã nu fim asupriți și adichisiți.

Și ce va fi mila mării tale.

Robii mării tale fii] răposatului pitarului Aleese Neculescu

[rezoluția]:

Dumneavoastră veliților dvornici să cercetați și să îndreptați

1785 maiu 1.

biv vtori logofăt

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hârtie cu filigran.

432

1785 mai 14. București.

Mihai Constantin Sutu voievod hotărăște în pricina de neînțelegere dintre breasla ișlicarilor și aceea a cojocarilor bașcalii care cumpără piei ce nu intră în meșteșugul lor. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

După jalba ce au dat la înălțimea ta epitropii, împreună cu toată breasla ișlicarilor din București, cum că prin luminat hrisov mării tale ce s-au dat la breasla lor cu înnoire dupe alte domnești hrisoave, au privilegiu cojocarii bașcalii să nu fie volnici a cumpăra piei de cele stărpituri sau piei albastre care sînt de trebuința meșteșugului ișlicării. Iar acei cojocari acum împotriva urmînd. cumpără de acel fel de marfă și o pun pînă prăvăliile lor de o precupesc vînzîndu-o printr-ascuns pînă la neguțătorii streini, și ei rămîn fără de marfă de nu au eu ce să chivernisi, și cer ca după coprinderea hrisovului să să facă cercetare cu carte de blestem prin prăvăliile cojocarilor. Și scriîndu-să cîtă marfă de aceasta să va găsi, să să ia pînă seama cămării, dîndu-li-să de iznoavă poruncă spre a nu îndrăzni să să amestece la acest fel de marfă împotriva hrisovului. Cum și cei ce din ișlicari vor merge a strînge marfă să nu fie volnici fără de adevîrința și știrea epitropilor, căci cu aceasta nu numai vicleșugul să facă ei și cutii dă milostenie, la care este obicei de a da oareșicare ajutor, i să pricinuește pagubă.

La a căroră jalbă și cerere mi să poruncește de către înălțimea ta ca să fac cercetare, văzînd și hrisovul ce are breasla aceasta a ișlicarilor, și înscris să înștiințezu.

După luminată porunca mării tale am adus înaintea mea atît pe jeluitori epitropi și ișlicari cum și pe cîtiva din cojocarii bașcalii și mai întîi citînd luminat hrisovul mării tale, am văzut scriînd într-acestași chip, adică cojocarii bașcalii să cumpere ori de la mocani ori de la măcelari numai marfă ce lucrează ei, iar marfă suptire care este de meșteșugul ișlicarilor, însă stărpituri să fie oprîți de a cumpăra atît ei cît și alții oricine, nici de la mocani nici de la alt nimeni. Iar care din cojocarii bașcalii să va dovedi că au cumpărat pielele stărpituri

ca să facă căciule cazacliești sau boșnegești să aibă a-i arăta rufetul işlicarilor pe aceia la dumnealui vel cămăraș, ca să ia acea marfă suptire ce este de treaba işlicarilor pă seama cămării.

Așijderea scrie hrisovul cum că işlicarii prin jalbă au fost arătat că cojocarii bașcalii nu-și lucrează meșteșugul lor numai, ei să amestecă de cumpără după unde găsesse hârșii albastre de fac căciule și le vând pă la meșterii și cu aceasta li să pricinuește pagubă. Și fiindcă acele pici albastre ai luat măriia ta pliroforie că din [in]ceput să lucra și să lucrează dă işlicari ca un lucru dar ce este dă treaba meșteșugu[lui] işlicarilor, să hotărăște ca să nu mai fie volnici cojocarii bașcalii a cumpăra acest fel de piecele și a le lucra, sau a le ținea prin prăvăliile lor, ei cu totul să fie opriti ca de un lucru ce nu este de treaba meșteșugului lor.

Deci întrebând pe cojocari[i] bașcalii, răspunseră că această coprindere și hotărâre a hrisovului o știu prea bine. Așijderea nu tăgăduiră că nu cumpără piecele stărpituri și pici albastre, făr dă numai zicea că la târgurile du prin alte țări unde merg pentru a-și cumpăra marfă de treaba meșteșugului lor, acea marfă o iau cu schimb. Și într-acea groasă viră acci vânzători și piecele nevrând să le despărță; și ei trebuindu-le sânt siliți de ia și dă acele suptiri, dar aducându-le aici le vând iarăși la işlicari, iar nu la alții, nici le lucrează ei; cum și când cumpără de la mocani iarăși asemenea amestecă piecele de cele miți nevrând să le vândă deosebit, însă ei și acelea le vând işlicarilor.

Ci ca să nu rămăie acele piecele miți pă la mocani când es ei de cumpără zicea cojocarii ca işlicarii să ia mai înaintea lor să le strângă. La care aceasta nu pot cojocarii povățui pă işlicari cum să urmeze treaba meșteșugului lor, ei când vor vrea ei atunci au a să duce. Iar cojocarii după luminat hrisovul mării tale sânt popriti și neslobozi a cumpăra piecele stărpituri și piei albastre, ori a ținea în prăvăliile lor sau a vinde. Căci de și zie ei cum că le vând la işlicari, dar işlicarii împotriva arătară că le cer preț mult ca să nu să ajungă la toceală și să poată ei a le vinde la alții.

Pentru care, fiindcă cojocarii nu tăgăduiră înaintea mea că cumpără de acest fel de marfă care este meșteșugul de treaba işlicarilor, care aceasta este împotriva luminatului hrisov dă priveleghiu işlicarilor și fiindcă după vechiul obicei și după dreptate să cuvine a-și căuta treaba fieșcarele a meșteșugului lor, iar să nu să amestece la alte meșteșuguri mai vartos că aceștia sânt puși la orânduială și făcuți rufet cu hrisov, pentru acestea dar dreaptă este cererea lor, ei să fie luminată porunca mării tale ca cu om rânduit de la cămară să să facă cercetare prin prăvăliile cojocarilor bașcalii și cătă marfă suptire, care este de treaba meșteșugului işlicarilor, să va găsi prin prăvăliile lor, luându-se în scris să se urmeze după luminat hrisovul mării tale, ca cu aceasta făcându-li-să înfrânare, să să poată păzi dreptatea fieșcăruia rufet. Și de acum înainte de-i vor mai dovedi că s-au îndrăznit a cumpăra și a ținea prin prăvăliile lor marfă care este de treaba meșteșugului işlicării, sau a vinde împotriva lumina-

tului hrisev, nu numai să ia cea marfă pe seama cămării, ci să se pedepsească cojocarii ca niște nesupuși la domneasca hotărâre.

Iar pentru cea ce zice ca cei ce din ișlicari vor merge să strângă marfă, să nu fie volnici fără de știrea și adevărul episcopilor, aceasta fiindcă în hrisev nu se coprinde, rămâne a se urma după cum se va fi urmat și până acum.

Iar cea desăvârșită hotărâre să se face după cum se va fi luminată porunca mării tale.

1785 maiu 14.

Al mării tale prea plecată slugă

Scarlat Greceanu *vel* logofăt

[rezoluția]:

Io Mihail Costandin Suțu voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Așa să se urmeze, pentru care poruncim caimacanule să nu se amestece nici să se cuteze cojocarii bașcalii la acest fel de marfă care este lucrul al meșteșugului ișlicarilor. Și orânduindu-se acum om de la cămara domnească, să aibă a face cercetare până prăvăliile cojocarilor bașcalii și câtă marfă suptire care este de meșteșugu ișlicarilor să se găsească, să o ia în scris toată, să o pecetluiească, să stea închisă ca să ni se arate întâi foaie de cea marfă ce se va găsi și vom porunci; stând pecetluită și închisă pe loc în prăvăliile lor până vom porunci.

1785 maiu 20.

proci *vel* logofăt

Academia R.P.R., ms. 5658, f. 217 v. — 218 v.

433

1785 iunie 14. București.

Ecaterina, soția răposatului Ioniță Bălăceanu mare stolnic, dăruiește bisericii Sf. Gheorghe-Vechi o casă cu pivniță de piatră, situată peste drum de altarul bisericii Sf. Dimitrie din București. (Copic).

Toate lucrurile și facerile de bine câte se fac și să săvârșesc de pravoslavnicii creștini sînt plăcute și bine primite lui Dumnezeu, iar mai virtuos milosteniile și daniile cele ce se închină și să dăruiesc sfintelor lui Dumnezeu lăcașuri sînt mai primite și mai cinșite și mai fericite, covîrșindu-se ca niște stăpînitoare mai presus decît altele, după cum ne adeverează și ne arată dumnezeiasca scriptură, pentru că însuși Hs. [Hristos] ferește pe cei milostivi zicînd: fericîți cei milostivi că aceia se vor milui. Așijderea și David la 4 capete zice: milostenia de tot păcat[ul] și de moarte izbăvește și nu lasă să meargă suflet[ul] în muncă, pentru că milostenia la ceruri înalță și porțile cerești le deschide și către Dumnezeu duce și la scaunul lui Dumnezeu cu îndrăzneală pune.

Drept aceea și cu roaba prea bunului dumnezeu, jupineasa Ecaterina Bălăceanca care am fost soția dumnealui răposatului Ioniță Bălăceanu vel stolnic, rădicind ochii ai minții spre cele cerești și dorind și eu a privi la acea frumusețe și podoabă negrăită a acei prea fericitei și vecinice odihni ai împărăției cerești unde este lăcașul tuturilor celor ce să slăvesc, fiind îndemnată din rîvnă dumnezeiască, am dat și am închinat danie sfintei și dumnezeieștei biserici de aici din București, o casă cu pivniță de piatră dedesupt, ce este peste drum la altarul bisericii Sfintului Dimitrie, pă locul dumneacai jupinesei Marii Bălăcanchii. Și să vecinește această casă din sus cu părintele popa Toma eclisiarh sfintei biserici Domnești, din jos cu preotul. . . popa Sima proin protopop. Care casă imi este și mie dă cumpărătoare de la logofăt Andrei ce este la prea sfinția sa părintele episcop Cosma, la care sfintă biserică să cinstește și să prăznueste hramul sfintului marelui mucenic și purtător de biruință Gheorghie ce să numește Vechiu. Care sfintă biserică este zidită din temelie de răposatul dumnealui jupan Nedelco vel dvornec, la leat 7000 [1492].

Deci neavînd alt ce să dau la numita biserică pentru pomenirea răposaiților părinților și moșilor noștri și pentru pomenirea noastră, am închinat această casă cu pivnița ei ce s-au zis mai sus, ca să fie aceștii sfinte biserici de întărire și părinților preoți de hrană, iar nouă și părinților noștri și a tot neamul nostru vecinică pomenire.

Dar și părinții preoți care pă vremi vor fi la sf[înta] aceasta biserică, încă îi rugăm pentru numele lui dumnezeu ca să dorească și să poarte grijă de casa aceasta, să nu o lase să rămîie la dărăpănare și la pustiire. Ci din chiria ce va lua după dînsa să poarte grija să o învelească și să o drecagă.

Și am închinat această danie în zilele prea luminatului și prea înălțatului domnului nostru Io Mihai Costandin Suțu voevod, purtînd cîrma preaoslaviei prea sfințitul sfinția sa părintele nostru chiriu chir Grigorie mitropolitul a toată Ungrovlahia.

Deci și eu pentru mai bună credință și întărirea aceștii scrisori, am întărit cu iscălitura numelui meu, iscălitindu-să și alți boieri, duple cum mai jos arată.

1785 iunie 14.

Eu Catrina Bălăceanca, soția răposatului Ioniță Bălăceanu, adeverez

Eu Costandin am scris

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvuri, doc. 18.

1785 iunie 28. București.

Diicul zidarul, împreună cu soția sa Catrina, vinde lui Iane Florea o casă situată între mahalaua Stejar și Fîntîna Boului, clădită pe locul m-rii Stavropoleos, pentru 90 taleri. (Original).

† Adeverez eu care mai jos mă voi iscăli, dat-am adevărat și credincios zapisul meu la mîna dumnealui jupinului Iane Florea. Precum să să știe că făcînd dumnealui o casă pe locu sfintei mănăstiri Stavropoleos care casă este făcută cu cheltuiala mea numai atît casa cît și alte namestii toate cite să află prin prejurul ei, gardul i altele ce să văd. Și este în mahalaoa între Stejar și între Fintîna Boului, ei nefiînd dă trebuință, dă a mea bunăvoe, împreună și cu soțîia mea, am vîndut-o dumnealui mai sus numitu cumpărător în bani gata, taleri 90, adecă nouă zeci toemai. Care bani neaflîndu-mă cu acasă la București și aflîndu-mă afară la țară, am făcut voință între noi amîndoi să meargă dumnealui [eu] zapisul meu la București la soțîia mea și dîndu-i dumnealui banii toți dăplin în mîna soțîi mele, cu marturi care să vor iscăli, vecini dintr-acea mahala, că au primit banii, să fie dumnealui stăpîn pã casă de a o stăpîni cu bună pace dă către mine și dăspre soțîia mea și dă către tot neamul meu, dă cum să află cu namestii i cu garduri.

Iar cît pentru chirie a locului am avut așezămînt cu sfinția sa părintele Pogoneani dă am dat pã an taleri 3, adică trei toemai, din Sfant Dimitrie în Sfant Dimitrie, anul într-acest chip am dat banii chirie, iar într-acest an fiîndcă pînă la facerea zapisului acum, chiria sfintei mănăstiri i-am dat-o. Am făcut amîndoi așezămînt ca dumnealui cumpărătorul să dea pã acest an chirie taleri 1 pol și după cum mai sus arăt să fie dumnealui stăpîn cu bună pace.

Și pentru mai adevărată credință mi-am iscălit numele mai jos puînd și legetul în loc de pecete, ca să să crează.

1785 iunie 28.

Eu Diicul zidar, vînzător, dimpreună cu soțîia mea anu[me] Catrina i cu copîii mei; și am primit acești bani deplin în mîna noastră

Eu Nache, dimpreună cu soțîia Mariia, martor

Eu Costandin Matiiu, martur

Eu Stan cumnat dimpreună cu soțîia mea Ștana am fost de față

Eu Stan, martor

Costandin zidar Mustățea, martor

Cărstea zidar, tovarăș, martor

Bucur zidar, martor

Și am scris eu Costandin Bragă cu zisa amîndurora și [sint] martor

Eu popa Theodoru am fost de față

Eu popa Ion am fost de față

Eu popa Tudor Ion, Hanu Colții, martor

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos. XIII—17.

Original. în bună stare, hîrtie cu filigran. scris pe ambele fețe.

1785 august 13. București.

Mihai Constantin Suțu voievod poruncește marilor boieri să se tocmescă cu suiulgi-basa să aducă apă din afara orașului, pînă la

capul Podului Mogoșoaiei: pe cîțiva neguțători de frunte îi însărci-
nează să încaseze banii trebuincioși pentru această instalație și pentru
facerea cișmelelor în București. (Copie).

Prea înălțate Doamne.

Prin luminat pitacu înălțimii tale ni să poruncește ca adunîndu-ne cu
toții la un loc să facem socotcală de banii ce sînt trebuincioși a să chieftui
pentru aducerea apelor și facerea cișmelilor în orașu Bucureștilor. Și să arătăm
de unde să găsește cu cale de către noi a să orîndui să să dea, și fieșcare breaslă
cîte cît. Și după cum vom găsi cu cale, urmînd chibzuirii ce s-au făcut dimpreună
înaintea înălțimii tale, să arătăm în scris ca să să dea ceale cuviincioase porunci.

Deci pentru o deobște folositoare faptă ca aceasta, fiind oraș[u] Bucureștilor
isterisit, cu toată prodimia, am urmat luminatei porunci înălțimii tale și adunî-
du-ne cu toții la un loc am socotit mijloc precum cu deosebită foae pe anume
arătăm înălțimii tale, de unde și de la cine am găsit cu cale a să da acești
bani, ei cu bună orînduială sînt a să lua pentru un folos obștesc ca aceasta, ei
cît pentru a să strînge această orînduială dă bani să cade a să da luminatele
poruncile mării tale ca să nu să mai prelungească vreme. Iar cea mai de tre-
buiță este de a să face așezămînt cu suiulgiu pentru adusul apii pînă la mar-
gina Bucureșilor, deosebit de împărțirea ei unde și unde să cuvine a să da
pentru folosul obștii ca să să vază și să să știe [de] mării ta. Și așa însărcinîndu-să
el cu această treabă rămîne numai de a da credință prin chizași, oameni de
cînste și cu chiverniseală, pentru a putea răspunde la vreo pagubă de să va
întimpla; și mumbașir să să orînduiască asupra-i ca cu un ceas mai nainte
să să înceapă a lucra cît să va putea estimp, fiindcă trece vremea. Noauă așa
ni s-au părut a fi cu cale.

1785 avgust 13.

Grigorie al Ungrovlahiei
Cozma episcop Buzău
Filaret episcop Rîmnece
Dumitrache ban (Shuka)
Pană Filipescu *vel* ban
Niculae Vintura
Dumitrașco Racoviță *vel* vornic
Ianache. . . *vel* vornic
Manolache Brîncoveanu logofăt
Scarlat Greceanu *vel* logofăt
G. Băl.[ăceanu] logofăt
Manolache Crețulescu *vel* logofăt
Ianache Văcărescu *vel* vistier
Istrate Crețulescu clucer
Ștefan Văcărescu *vel* stolnic

[rezoluția]:

Io Mihai Costandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahiscoie.

Iubitorilor de dumnezeu sfințiilor voastre părinților episcopi Buzău și Rîmnice, i dumneavoastră cinstitilor și credincioșilor boerilor domnii mele: Dumitrache Ghica *vel* ban, Scarlat Greceanu *vel* logofăt de țara de sus, Grigorașco Balasache *biv vel* spătar, dimpreună cu doi epitropi Enache Lehliu *biv vel* paharnic și Nicolache *biv vel* stolnic, adunîndu-vă toți la un loc, mai întii să aduceți pă suiulgi-bașa ca să intrați la tocmeala aducerii apelor pînă în marginea orașului București, adică la capul Podului Mogoșoi. Și săvîrșind tocmeala să vă sigurivsiți și pentru chezășia ce trebue a o da la o treabă mare ca aceasta, în scris.

De altă parte să aduceți înaintea sfințiilor noastre, i a dumneavoastră, pe doi din neguțătorii ce s-au socotit vrednici a să face casă [casieri] pentru primirea și chiețuiala banilor lucrului aducerii apelor acestora, anume Panait Hagi Nica și Hagi Dimitrie Papazoglu cărora după ce le veți arăta hotărîrea noastră să le cereți ca să vă dea în scris făgăduiala la treaba aceasta care să dă asupra-le, cu mijloc ca tot datul banilor să le fie cu răvașe iscălite dă sfințiilor voastre și dă dumneavoastră orînduiților boeri, cum și la orice trebuință a trebii aceștia să fie următori dupe povățuirea ce le veți da. Și să arătați domnii mele tocmeala ce ați săvîrșit cu suiulgiu i chezășia lui cum și așezămîntul cu numiții neguțători. Iar dumneata *vel* vistier dupe orînduiala ce s-au făcut pentru bani să trimiți domneștile porunci pentru stringerea și aducerea lor în vreme.

1785 avgust 17.

Academia R.P.R., ms. 5658 f. 345.

436

1785 august 16. București.

Boierii orînduiți înaintează domnitorului o anafora prin care arată că tăbăcarii se jeluiesc împotriva vameșilor de la oborul Tîrgului de Afară care le cer vamă pentru scumpia și erburile ce aduc din țară, trebuincioase la meșteșugul lor și nu la vînzare. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Pentru jalba ce au dat înălțimii tale toți cîți să hrănesc cu meșteșugul tăbăcirii de saftiene aici în București, asupra vameșilor de la oborul Tîrgului de Afară zicînd cum că pentru scumpia și alte erburi ce adună ei du peste cîmp de aici din țară și aduc în București la casile lor, lucru pentru trebuința meșteșugului lor, iar nu pentru vînzare, iar fi apucînd vameșii ca să le ia vamă. Și ei zic că ar fi avînd vechiu obiceiul de a nu plăti vamă la acest fel de marfă ce este de trebuința lor, avînd și o anafora a dumnealor veliților boeri, întă-

rită fiind și de măria sa Scarlat Vodă Ghica prin care îi apără de a nu să supăra de către vameși.

Le-am cerut să ne arate această anafora și am văzut-o, fiind scrisă cu leat 1766 avgust 12, prin care îi apără de a nu-i supăra vameșii de vamă pentru acest fel de marfă a meșteșugului lor, iar de vor face mai mult peste trebuința lor și vor vinde-o sau. . . vor scoate-o din țară la alte părți streine, pe aceia să plătească vamă deplin după obicei.

Fată fiind și pîrîții vameși înaintea noastră i-am întrebat ce au să răspundă împotriva pîrîrilor și răspunseră zicînd că ei nu le cere vamă pe marfa ce o au dă trebuința meșteșugului lor, ci fiindcă unii dintre tabaci avînd marfă mai de prisos o vînd altora ce au trebuință tot din rufetu lor pe taină și nu vor să plătească pe aceia vamă, ci-i păgubesc.

Întrebînd și pe pîrîți de fac vreo vînzare unul la altul precum ziseră vameșii, și toți cu un cuvînt să arătară că ei nici cum vînzări nu fac, fără numai schimburi unul cu altul, dînd marfă ce au de prisos și ia ceia ce-i lipsește. Iar vameșii de-i va dovedi că vînd, datori sînt de a-și plăti vamă.

Ci la aceasta nemai putînd vameșii a mai pritenderisi alt rămîne naem (?) după dreptate, avînd vama cumpărată să-și facă căzuta cercetare cum vor ști și dovedind cu bună dovadă pă vreunii făcînd vînzări, atunci după dreptate să cuvine să plătească vama îndoit ca unii ce umblă cu vicleșug păgubind vama domnească, și încă să-și piarză și mila ce au de a nu plăti vamă.

Ci noi de cercetare ce făcum arătăm înălțimii tale, iar cea desăvîrșit rămîne a să face de către înălțimea ta.

1785 avgust 16.

Ianache Lehliu paharnic

Nicolae stolnic

Ioan medelnicer

Academia R.P.R., ms. 5658, f. 451.

437

1785 decembrie 1. [București].

Hotărîrea dată în pricina dintre Maria Bălăceanca și preoții de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi pentru o circiumă dăruită acestora de către stolniceasa Catrina Bălăceanu. (Copie).

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Mihail Costandin Suțu voevod, vatafu de păhărnici au înfățișat la judecată înaintea noastră pe dumneaei Maria Bălăceanca cu jalba ce au dat mării sale asupra stolnicelui Catrinii Bălăceanchii (așa zicînd) cum că cumpărînd stolniceasa o circiumă ce este făcută pe un loc al dumneaei ce-l are în mahalaoa Sfîntului Dimitrie, cu chirie pe an cîte taleri 10, atunci după cumpărătoare au dat cevași

din chiria locului acei cărciume. Iar de atunci pînă acum, de sint ani 10, zice că nu i-au mai dat nimic din chirie. Și în multe rînduri tot cerîndu-i iar fi zis că nu are și să o mai aștepte, pînă cînd acum zice că acea cîrciumă au dat-o stolniceasa danie preoților de la Sf. Gheorghie Vechiu. Și acei preoți au tocmit oameni cu chirie să șază în cîrciumă și să o dreagă, fiind stricată. Și cere dreptate ca să nu ia preoții cîrciuma supt stăpînire pînă nu i să va plăti cusuru chirii de ani zece, fiindcă de la stolniceasa Catrina Bălăceanca zice că nu poate scoate nimic.

Față fiind și preoții ot Sf. Gheorghie ce să zice Vechiu, le-am cerut să ne arate cu ce stăpînesc acea cîrciumă. Molița lor ne arătară cartea de danie scrisă din trecută luna lui iunie în 14, iscălită de dumneaei stolniceasa Catrina Bălăceanca și adeverită cu pecetea dumneaei, prin care dă această cîrciumă danie preoților de la Sf. Gheorghie, însă numai binaoa pentru pomenirea dumneaei și a părinților dumneaei și îndatorează pă preoți ca din chiria ce va lua de la acea pivniță să îngrijească a o învăli și a o meremetisi.

Drept aceia, dania binalii la preoți este bună și preoții să o stăpînească după cartea de danie cu bună pace, plătind chiria pămîntului la jăluitoarea Maria Bălăceanca, pă tot anul cite taleri 10, după așezămîntul ce au avut stolniceasa cu Maria Bălăceanca, iar volnici de a o preface să nu fie. Iar cînd vor vrea să o prefacă, întii să ia voie înscris de așezămîntul ce vor face de iznoavă cu stăpînul locului și atunci cu voia stăpînului au voie a o preface. Iar pentru cererea ce face jăluitoarea, de a nu să da cîrciuma preoților ei să să oprească pînă i să va împlini chiria pe anii trecuți, aceasta nu o găsim cu cale.

Ci de la judecată s-au hotărît ca cusuru pă cîți ani să vor dovedi că n-au luat chirie de la dumneaei stolniceasa Catrina Bălăceanca, zapciu cel orînduit să-i facă împlinire de la stolniceasa. Iar de va zice stolniceasa că are cevași a răspunde împotriva jăluitoarei, zapciul să urmeze a scoate pe amîndouă părțile la judecată. Și după hotărîrea judecății va urma, ca ce chirie să va dovedi cum că nu au plătit dumneaei stolniceasa, atunci o va apuca-o și face împlinire.

Aceasta scriem

1785 decemvrie 1.

Pană vel ban

vel vornic Ianache

Scarlat [?] vel logofăt *Greceanu*
(indiscifrabil) vel sârdar

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699–1841) a familiei Darvari, doc. 12.

438

1785 decembrie 17. [București].

Mihalache Theodoru vinde marelui logofăt Scarlat Greceanu două prăvălii aflate pe locul postelnicului Constantin Pamberi, pentru 1300 taleri. (Original).

† Adecă cu Mihalache Theodori dat-am credincios zapisu mieu la cinstita mîna dumnealui Scarlat Grecianu *vel* logofăt. Precum să să ştie că cumpărînd două prăvălii de la mezat ale lui Gheorghe băcanu, ot leat 1782 mai 4. drept taleri una mie trei sute, care prăvălii sînt pã locul dumnealui Costandin Pamberi postelnic, cu chirie pã an cîte taleri 55, și să vecinesc aceste prăvălii de o parte cu dumnealui *vel* logofăt Scarlat Grecianu și dă altă parte cu dumnealui medelnicer Hristea, și nefiîndu-mi mie trebuincioase aceste prăvălii le-am făcut iarăș vînzătoare.

Pentru care invoidu-mă cu dumnealui Scarlat Grecianu, ca un vecin ce este și să protimisește, m-am tocmît și le-am vîndut drept taleri una mie trei sute, care bani i-am primit în mîna mea pã toți dăplin. Și de azi înainte are a le stăpîni dumnealui cu bună pace de către mine și de către tot neamul mieu. dumnealui și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, dînd în mîna dumnealui și anaforaua dumnealui starostii de neguțatori ce este întărită și cu luminată pecetea mării sale domnului nostru Io Alexandru Costandin Suțul voevod, ce am cumpărat de la mezat avînd a plăti dumnealui chiria locului al acestor prăvălii.

Și pentru bună credință m-am iscălit puînd și alte obraze marturi mai jos, după cum să văd.

1785 dechemvrie 17.

Mihalache Theodoru incredințez cele de mai sus

Dimitrie Theodoru fratele numitului, martor

Chiriac Arbut staroste, martor

55 taleri este chiria locului pe jumătate la Sfant[ul] Dimitrie să să plătească și jumătate la Sfant[ul] Gheorghe, care chirie s-au plătit pînă la Sfant[ul] Gheorghe leat 1786 aprilie 23

Și cum este să să plătească această chirie, însă:

50 taleri pentru chiria locului acestor prăvălii

3: 40 taleri Neagul bogasier pentru ulicioară, adică prăvăliia

1: 80 taleri dumnealui medelnicer Hristea pentru ulicioară și nu au plătit de Sf. Dimitrie.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—9.

Original. în bună stare (32×22). hîrtie cu filigran; semnături grecești indescifrabile.

1786 ianuarie 20. [București].

Anaforaua boierilor și hotărîrea domnitorului ca Nicolae Critic. supus rusec. să-și poată vînde casa la mezat și să plece în țara lui. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Nicolae sudit al Rosii, prin jalbă către măria ta zice că avînd datorie de bani să ia de la un Radu postelnic de aici, cu zapis, neavînd bani să-i dea, prin tocmeală cu învoirea ce au făcut prin zapis i-au dat niște case ce avea aici. Care case fiind vechi, stricîndu-le le-au prefăcut făcîndu-le de iznoavă case mari pe beciuri și cu alte toate cele trebuincioase împrejmuiri. Și fiindcă el atunci era însurat, avea și copii, de aceea le-au cumpărat cu socoteală că va șădea aici în pămîntul țării, dar acum în urmă după ce le-au făcut întîmplîndu-să moarte atît soții cît și tuturor copiilor lui, fiind strein din altă țară, avînd trebuință să să ducă de tot de aici, atît pentru sporirea prețului cît și pentru siguranța acestor a lui case, prin jalba ce au dat la măria ta cere ca cu mezat a i să vinde aceste case și cu locul lor.

Dupe care jalbă prin zapciu dumnealui ceauș de aprozi ni să poruncește de către înălțimea ta ca să cercetăm și de-i va fi cererea cu cale dupe condică, în scris prin anafora să înștiințăm mării tale. Dupe luminată porunca mării tale mai întii am cerut de la jăluitoar ca să ne arate zapisul cu care au cumpărat această casă cu locul ei de la acel datornic Radu postelnic. Și să văzu atît a cel nou de vînzarea casii, fiind de la leat 1782 mai 23, iscălit numit Radu postelnic cu Maria soția lui vînzători și cu mulți marturi întărit, coprinzîndu-să dupe cum mai sus să arată, că de a lor bună voe i-au vîndut lui Nicolae Critic o casă cu locul ei ce este făr de chirie, în mahalaua Sf. Gheorghe Vechiu pe Podul lui Șarban Vodă, în taleri 385; cît și celelalte zapise cinci ce și el le-au avut toate de cumpărătoare, ce din mîna în mîna pînă la dînsul în urmă s-au urmat, însă unul de la leat 7253 [1745] de sînt ani 43, i altul de la leat 1765, i altu de la leat [17]71 și altul de la [17]82, din care dintr-aceste mai sus arătate zapise rămîind dovedit că această casă cu locul ei este bună și dreaptă moșie a numelui Nicolae și le-au și stăpînit pînă acum de sînt ani trei, și fiind trebuință a să duce de aici în țara Rusii ca sudit ce este, spre a nu rămînea să să păgubească ca drept avutu lui ce să dovedi că este, găsîm cu cale să aibă această voc a și le vinde cu mezatul ce cere.

Iar hotărîrea cea desăvirșit rămîne a să face de către înălțimea ta.

1786 ghenarie 20.

Alexandru Greccanu stolnic

Andonie Fotino

Mateiu Cantacuzino sătrar

Costandin elucer

[rezoluție]:

Io Mihail Costandin Suțul voievod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Poruncim domnia mea ca să să facă mezatul aceștii case și să să vînză cu mezat.

1786 februarie 1.

Academia R.P.R., ms. 5658, f. 529.

1786 ianuarie 24. București.

Mihai Constantin Suțu voievod aprobă anaforaua boierilor în legătură cu pricina dintre Mihai neguțătorul și Constantin băcanu hangiu Hanului Filipescu că a dat răvaș de drum unui oarecare Hristu care l-a înșelat, fugind cu marfă și bani, în timp ce el era plecat din țară. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca înălțimii tale prin zapcialicu dumnealui vătaf de visterie s-au înfățișat la judecată înaintea noastră Mihaiu neguțătorul cu Costandin băcan hangiu *ot* Hanul Filipescului zicînd Mihaiu cum că el cumpărînd o sumă ocă de orez de la Șîștov ca să-l aducă aici la București, la plecarea lui de acolo zice că s-ar fi întilnit cu un neguțător anume Hristu, carele rugîndu-i să să-l aducă aici l-au și adus. Și conăcînd amîndoi în numitu han la odate cu Mihai Hangiu, el peste cîteva zile și-au vîndut vreo cîtăva marfă de orez împărțînd-o pe la băcani, cu soroace. Dar pînă a nu veni soroacele să-și ia banii, zice că l-ar fi rugat acel Hristu zicîndu-i cum că el la Șîștov a așteptat să-i sosească vreo 600 chile de orez, ei să să ducă cu o scrisoare a lui la un Hagi Lițul de acolo pe care l-au lăsat vechil ca să-l primească cînd va sosi. Și să ia din suma orezului jumătate, adică chile 300 să-l aducă aici să-l vînză și ce călătîg (*sic*) va eși, să-l împărțească amîndoi pã din doaa, îndemnîndu-l să-i dea la dînsul catastih de marfa cea nevîndută să o vînză el pînă va veni acest Mihaiu de la Șîștov și să-i strîngă și vereselile ce avea de taleri 483.

El și încredințîndu-să mai mult Hangiului ca unuia ce rămîne acela în hodaie mai vîrtos și marfa lui pe mînă-i fiind, dupe acea simfonie au plecat cu scrisorile lui la acel Hagi Lițul de la Șîștov. Carele după ce au mersu i-ar fi răspuns că cu adevărat l-au lăsat vechil să-i primească acel orez, dar n-au mai sosit, ei dupe ce va veni îi va da 300 chile, dupe al căruia cuvînt zice că așteptînd acolo vreo cîteva zile și văzînd că nu mai sosește orezul s-au întors la București.

Dar într-acea diastimă de vreme pînă a sosi el aici, acel Hristea i-au strîns vereselile și prin chiezășia numitului hangiu s-au dus la Craiova cu cuvînt că peste puține zile să întoarce. După ce au venit el și au văzut aceasta așteptînd cîteva zile și văzînd că nu mai vine, au plecat dupe dînsul cu mizel [menzil?], dar acela iarăși cu chiezășia unui Petre Hangiu din Craiova au trecut în Țara Turcească.

Ci fiindcă de aici pîritul hangiu i-au dat adeverință de s-au dus, cere ca un chiezaș să-i răspundă ori pe om sau paguba. Față fiind și pîritu au răspuns cum că el după poruncile ce are date ca să cerceteze pã cîți vin de conăcese în han, au cercetat și pe acest Mihaiu jăluitoru cînd au venit întiaș dată de la Galați și prin chiezășia vără-său Nicolii băcanul l-au primit de om bun.

În urmă ducându-să la Șiștov au venit cu doauă cară de orez dinpreună și cu acel tovarăș al lui. Și după ce i-au dat odae de și-au descărcat orez, i-au arătat că mai are și pe acel neguțător foarte bogat și de ispravă și au venit aici să strângă vreo cîteva mii de oca de ceară, ci să-i dea o odae călduroasă. El arătîndu-i că acest fel de hodaie nu are, i s-au mai rugat să-l primească la odaia lui că-i va fi și lui foarte de folos.

Acestate auzindu-le el au căzut la cercetare și întrebînd pe Mihai i-au răspuns cum că acesta este de loc din Pazargic și are la Șiștov 600 chile orez și doaa hodăi la Hagi Liț pline de ceară, fiind om al lui; are și la Craiova un frate cu sumă de oca ceară, are și la Hagi Lițu 200 chile orez date cu soroc pentru bani; are să ia și din Țara Nemțescă 12 pungi de bani și că foarte i s-au rugat să-i găsească un neguțător aicea în București să-l facă tovarăș și să apururea să-i trimiță de acolo orez să-l vînză. Ci fiindcă îl are pă dînsul bun prieten adică pe acel Costandin hangiu l-au fost lăudat. Și așa ziseră că l-a îndemnat tare să să facă tovarăș cu dînsul. Acest cuvînt zise că auzindu-l din gura lui Mihai s-au incredințat foarte că va fi om bun și neguțător mare și i-au dat hodaie, dar cît pentru tovarășie i-au dat răspuns că el tovarăș nu să poate face pentru că nu are bani. Mihai iarăși i-au zis că lui bani nu-i trebuie, fiindcă și de aci are să ia poliță 7 pungi de bani.

Acestate zice că vorbind el cu dînsul au venit neguțători mușterii de au toemit și au luat orez trei saci, numărîndu-le banii naht. După accia vînzînd el și celălalt orez, peste vreo patru cinci zile, au văzut pe acest Mihai gătîndu-să să meargă la Șiștov zicînd că va să aducă chile 600. Într-aceia vreme fiind avut el trebuință să-și trimiță la Șiștov niște bani au vrut să-i dea la Mihai, iar ei amîndoi zice că i-au dat răspuns că nu face trebuință că va seri acel (fugit) acolo la Hagi Liț dă-i va răspunde și dupe ce va veni Mihai aicea cu orezul să vor socoti și-i va da. Și așa au plecat Mihai fără știrea lui, carele lăsînd cinci saci cu orez au mai vîndut acel tovarăș al lui doi și mai rāmuind trei i-au cerut hangiuului rāvaș să meargă pînă la Craiova la frati-său, poruncindu-i să nu vînză acci trei saci pînă va veni ori el sau Mihai tovarășu lui de la Șiștov. El știindu-l lăudat pînă într-atita dă Mihai, și tovarăș cu dînsul, în credința lui cela ce era cunoscut lui dinainte și avea și chiezaș, i-au dat rāvaș de Craiova, iar nu de Țara Turcească. Și că nu numai că nu este el vinovat să i-l dea pe acela în mînă sau să răspunză paguba care știe, ci încă mai cu dreptate este cînd să va cerea acela să-l apuce el pe Mihai să-l dea ca unul ce era tovarăș și îl lăuda dă neguțător mare și bogat incredințîndu-să laudelor lui.

Acestate toate tǎgăduindu-le Mihai am cerut lui Costandin hangiu mărturie, și au adus pă un Ivan holteiu neguțător din Hanu Filipescului care dă față cu Mihai supt iscălitură și la prahtica dată mărturie cu sufletul său în frica lui dumnezeu, zicînd că hodaia lui este alătura cu a hangiuului și au văzut cu ochii viînd mușterii de au toemit orezul cu amîndoi și luînd Mihaiu taleri 30 i-au dat în mîna acelui fugit. Au văzut în urmă viînd și alți mușterii, și

acela scria la catastih, iar Mihaiu primea banii și auzea pă Mihaiu lăudându-l că este foarte bogat.

Au mai adus și pe un Stoian *ot* Lăvici (?) ce este acum cărciumar la Hanul Filipescului, carele iarăși de față, supt iscălitură și dete mărturie că viind el de la Pitești cu vinuri au găsit pe acel fugit la odaia hangiuului, și-l lăuda Mihaiu că are tovarăș la Vineția și poate să-i aducă și lui o pereche tevi de pistoale ce-i trebuia, și că are la Șiștov o hodaie plină de ceară.

Deci dintr-această cercetare ne mai putind nici Mihaiu a sta împotriva mărturiilor, ci mai vartos mărturisind că așa este, fără da numai plângându-să că l-au înșălat și pe dănsul, curat s-au dovedit că Mihaiu planisindu-să laudilor aceluia fugit, s-au unit amîndoi și se făcuse tovarăși, și Costandin hangiu dupe laudele lui Mihaiu și dupe tovarășia ce-l vedea că are, încredințindu-să lui i-au dat răvaș încă și aceasta numai până la Craiova, iar nu afară din țară. Și cu tot cuvântul, drept este Costandin hangiu să rămăe nesupărat și Mihaiu jăluitoarul ce va avea își va căuta cu cel ce să va fi făcut chiezaș și i-au scos răvaș de au eșit acel Hristu din țară, că așa am găsit cu cale.

Iar hotărârea cea desăvârșit rămăne a să face de către înălțimea ta.
1786 ghenar 24.

Costandin Cocorăscu paharnic
Ianache Mavrocordat paharnic
Iordache Necu (*indescifrabil*), paharnic
Hagi Dumitrache *biv vel sluger*
George Canale

[rezoluția]:

Io Mihail Costandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahisicoie.

Dupe această cercetare și hotărîre în urmă Mihai n-au putut a avea alt cuvânt vrednic de vreo apelație la domnia mea, fără de numai au cerut prin jalba ce ne-au dat împlinirea pagubii lui de la chiezașul *ot* Craiova și poruncă de a se aduce acel chiezaș să-și caute el. Dupe a căruia jalbă și cerere i s-au făcut domneasca noastră poruncă către dumnealui caimacam Craiovii ca să apuce pe acel chiezaș pentru drept omu lui acestuia. Și prin judecată să facă hotărîrea aceia ce să va cuveni. Iar Costandin dupe a judecătii cercetare și hotărîre și nevinovăție rămăne a fi în pace.

1786 februarie 6.
procit vel logofăt

Academia R.P.R., ms. 5658. f. 538 v. — 539 v.

441

1786 februarie 5. [București].

Maria Bălăceanca, la rugămîntea jupînesii Ilinca, dă de pomană fetei acesteia Catinca locul pe care erau clădite casele ce le-a primit de zestre, pe podul care merge de la Curtea Veche spre Hanul Șerban Vodă. (Copie).

Acte
Dat-am această scrisoare a mea la mîna dumneai jupînesii Ilinchii, precum să să ştie ca avînd dumneai o copilă de vîrstă, anume Catinca, și vrînd dumneai acum ca să o căsătorească, au venit acum și la mine ca să o ajuterez, cu ce-mi va fi prin putință. Și neputînd eu cu altcevași să o ajuterez și fiindcă este chirigüică veche și dîndu-i dumneai casa de zestre, i-am dat și eu locul¹ casii de pomană, cu știrea și cu voia și a surorilor mele. Însă să să ştie și locul casii aceștia cît coprinde, latul la fața podului stînjeni doi și jumătate și o palmă și latul în fundul curții stînjeni trei și jumătate și trei palme; și lungul despre prăvăliile postelnicului Profir stînjeni treisprezece și jumătate; și iar lungul despre dumnealui *biv vel* clucer Costandin Bălăcean, care au fost iar al meu, stînjeni doisprezece și un sfert.

Ci să aibă a-l stăpîni cu bună pace dumneai și copiii dumneai, că i l-am dat de pomană pentru sufletul nostru.

Și pentru mai adevărată credință, am iscălit mai jos, puind și pecetea.
1786, februarie 5.

Maria Bălăceanca

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 25.

442

1786 august 18. București.

Radu, feciorul lui Dumitru căpitanul, cu mamă-sa Calița fac schimb cu Safta, jupîneasa logofătului Cîrstea Voinescu și cu Mariuța postelniceasa dînd un loc de casă din București, în mahalaua bisericii Vișinii, și primind în schimb o vie ce fusese de zestre a Caliții, precum și un loc de casă cu pivniță, în Tîrgoviște. (Copie).

Varietăți
Adecă eu Radul *sin* Dumitru căpitan ot București, dinpreună cu mamă-meai Calița, dăm acest credincios zapis al nostru la mîna dumneai jupînesii Saftii, i dumnealui *biv treti* logofăt Cîrstea Voinescul, i la mîna surorii dumneai Mariuții postelnicesii.

Precum să să ştie că avînd un loc de casă la București în mahalaoa bisericii Vișinii, care loc este rămas de la tată-mieu Dumitru căpitan, fiindcă

¹ O însemnare de mai tîrziu, probabil a dr. Const. Darvari. spune: « Zapisu prăvălii care am pă pod[ul] care merge de la Curtea Veche spre [Hanul] Șărbau Vodă; — și o am schimb de la dumnealui sărdar Nicola Saegiu, cu locu ei ».

Documentul acesta este în directă legătură cu acela din: 1793 sept. 9; 1796 febr. 2; 1796 aprilie 10.

Este curios faptul că acest loc pe care Maria Bălăceanca l-a dăruit de pomană Catincai, fata jupînesii Ilincai, în 1786 febr. 5, mai tîrziu, în 1793 sept. 9, îl vinde cu 262 taleri stegarului Iamandi, soțul Catincai și soacrei acestuia jupîneasa Ilinca.

mumă-mea s-au căsătorit al doilea, și acel mai sus numit loc mi-au rămas mie. Care loc nefiindu-mi mie de trebuință și avînd trebuință de bani, pentru ca să-mi răscumpăr prin judecată o vie a mumă-mii, de zestre, ce o au vîndut-o tată-micu cel vitreg, care vie este cumpărată iar de dumnealor mai sus numitele și o au dat-o de pomană zestre mumă-mea, fiind fată săracă și cu dumnealor rudenie. Deci mai căzîndu-să dumnealor a cumpăra mai sus numitu loc, fiind vere cu mumă-mea și mie mătuși, am venit și am tocmit locul din București și cu o cășcioară veche, dizgrădită, numai învelită cu buruieni, în taleri 140, adecă una sută patruzeci. Și mi-au dat și un loc de casă cu pivnicioara de zid, în mahalaoa Sfîntului Nicolae aici în Tîrgoviște. Care bani primindu-i deplin în mîinile noastre, cum și locul ni l-au dat supt stăpînire, deci să aibă și dumnealor a stăpîni mai sus numitul loc, din București, cu bună pace, de către noi și de către tot neamul nostru cu bună pace în vece; dumnealor și tot neamul dumnealor să facă ce va vrea pă dînsul.

Acest loc este pă deoparte pă lingă un loc al ceaușului Ioniță Roșu, care din locul nostru este o bucată împresurată de dumnealui; de altă parte este dumnealui Pantazi Sereli biv vel (loc liber), cum și dumnealui s-au întins cu îngrăditul; de altă parte cu Mihaiu căpitan, tîrgoviștean, unde și dumnealui s-au întins cu fundul grădinii dumnealui. Ci dumnealor va descoperi prin vecinii ce știu acel loc, cum s-au stăpînit și vom îndrepta, fiindcă noi am vîndut locul după cum am stăpînit cînd ne aflam cu șăderea în București.

Și la această tocmeală fost-au preoți i alte obraze care mai jos să vor iscăli. Și noi pentru credință ne-am iscălit mai jos pentru ca să să crează.

1786 august 18.

Eu Radu *sin* Dumitru căpitan, vînzător

Eu Calița muma Radului, vînzător

Eu Matei soțul Caliții de al doilea, vînzător

Iordache Bădulescu

Și am scris eu Tănase Băcanu cu zisa Radului și a părinților lui, și martor la această vînzare ¹.

Colceția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 115.

443

1786 septembrie 22. [Tîrgoviște].

Radu feciorul lui Dumitru căpitanul, cu mama sa Calița și tatăl său vitreg Matei Pela mărturisesc că au primit toți banii de la Safta Voineasca pentru locul de casă din București, ce i l-au vîndut, dînd înapoi și un loc de casă cu pivniță de piatră din Tîrgoviște. (Copie).

¹ Documentul acesta este în legătură cu cel din 1792 ianuarie 25.

Încredințez cu acest zapis al nostru la mîna dumneai cocoanii Saftii Voineascăi, precum să să știe că vînzîndu-i un loc de casă la București, care loc îmi este rămas de la tată meu după cum mai pe larg scrie în zapisul cel de vînzare. Și, fiindcă în tocmeala ce am fost făcut cu dumneai, mi-au fost dat peste banii ce scrie în zapis și un loc de casă cu pivniță de piatră aici în Tirgoviște, în mahalaoa Sfîntului Nicolae, și acum trebuindu-mi bani, ca să împlinesc banii ce m-au dat judecata ca să-i împlinesc copilului Soare, am venit la dumneai și m-am învoit și pentru acest loc de casă de aici. Și mi-au dat taleri 30. Și au rămas pivnița cu locul să să stăpînească de dumneai, pentru că eu mi-am luat toți banii deplin, atît tocmeala ce scrie la zapisul nostru, locul din București, cît și pentru această pivniță cu locul ei de aici, pentru care răspunde acest zapis.

Drept aceasta am dat acest zapis la mîna dumneai precum să să știe că n-am a mai cere de la dumneai nimic, nici bani, nici loc de casă, ci numai să stăpînească cu pace, atît locul nostru din București cît și cel de aici de care scriu în zapis, de cătră noi și de cătră tot neamul nostru în veci.

Și pentru încredințare ne-am pus numele și degetile mai jos, ca să să crează.

1786 septembrie 22.

† Eu Radu sin Dumitru căpitan adeverez

† Eu Calița muma Radului adeverez

† Eu Matei Pela, soțul Caliții și tată vitreg Radului, adeverez

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari. doc. 103.

444

1787 mai 8. [București].

Sava soția răposatului Gheorghe bărbierul, vinde lui Constantin, fost mare sluger, o prăvălie primită danie de la Grigore Ghica voievod în 1752, aflată lângă poarta de jos a Curții domnești, pentru 600 taleri. (Original).

Adică eu Sava fâmeia ce au fost soție răposatului Gheorghie bărbierul ot mahalaua Sfîntul Gheorghie Vechi, încredințez cu acest adevărat zapis al meu la cinstită mîna dumnealui Costandin biv vel sluger.

Precum să să știe că noi avînd o prăvălie pă loc domnesc ot poarta din jos, cum merge ulița despre pușcărie la vale, între prăvălia sfîntei mănăstiri Văcărești și între prăvălia răposatului pîrcălab Apostol, ce e tot pă loc domnesc, și aflîndu-ne oameni scăpătați, după rugăciunea ce-au făcut răposatul soțul meu, răposatului întru fericire mării sale Grigorie Ghica vodă, s-au milostivit măria sa dă ni l-au dat dă pomană cu domneasca carte a mării sale ot leat 7260 [1752] iulie 22.

Și deosebit au mai întărit această danie iarăși cu domnească carte *ot* leat 7261 [1753] aprilie 29 și răposatul întru fericire măriia sa Matei Ghica voevod, cum și o anafora a veliților boieri *ot* leat 1759 dechembrie 11 s-au întărit dă răposatul întru fericire măriia sa Scarlat Ghica voevod *ot* leat 1760 februarie 7, tot pentru întemeierea daniei zisului loc.

Deci fiindcă eu acum mă aflu fâmece scâpătată și neputincioasă asupra bătrîneților și numita prăvălie să află la dărăpănare și mijloace nema avînd a o mai ținea, așa fiind stricată mai dă tot, nici putere avînd a mai preface numita prăvălie și pentru ca să aib cu ce să-mi chivernisesc viața și să-mi caut dă suflet, nema avînd pã nimeni din neamul meu decît un nepot dă fată, anume Ștefan, am făcut numita prăvălie cu tot locul ei vînzătoare. Și o am vîndut dumnealui de bună voia mea, nesilită de nimeni, drept bani gata taleri 600, adică lei șase sute tocmai.

Și coprinsul acestui loc iaste în față la pod stînjieni doi și jumătate, palme două; în lung din pod pînă în fund stînjieni unsprezece; și latul în fund stînjieni patru, după cum să coprinde în cărțile domnești ce le numesc mai sus.

Drept aceia dar, fiindcă eu toți banii i-am primit deplin dă la dumnealui, cîți să numesc mai sus, să aibă dumnealui cu acest zapis al meu a-și stăpîni numitul loc cu prăvălia, după coprinderea numitelor cărți domnești care le-am și dat dumisale, cu bună pace, dumnealui i coconii dumisale cîți dumnezeu îi va dărui și tot neamul dumisale în veci, făcîndu-și pã dînsul orice namestii va voi ca un stăpîn ce iaste. Și cînd am făcut această vînzare au fost și cu știrea vecinilor după împrejur. Și pentru credință mi-am iscălit numele mai jos puindu-mi și degetul în loc de pecete, iscălindu-se și alte mărturii vrednice de credință.

1787 mai 8 zile.

Eu Sava fâmeaia, soția răposatului Gheorghe bărbieru, vînzătoare.
Chiriac, martor (*semnătură grecească*)
† Popa Ștefan proistos *ot* Sfenti Gheorghe cel Vechi, martor
† Popa Gheorghe *ot tam*, martor
Popa Neculae *ot tam*, martor
Popa Mihai *ot* Sf. Ioan, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—36.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, o semnătură grecească indescifrabilă.

1788 februarie 28. [București].

Nicolae Mavrogheni voievod dă pitac egumenului m-rii Stavropoleos cum să conducă hanul mănăstirii; în caz de nevoie să fie ajutat de marele agă. (Original).

Io Neculae Petru Mavrogheni voevod i gospodar.

Dăm domnia mea volnicie, printr-acest pitac, cuviosului igumen chir Timothee ca să aibă stăpânire pă dăplin în tot hanul mănăstirii Stavropoleos și asupra tuturor celor ce au odăi în han și lăcuiesc într-ânsele și pă vericare dintr-aceia nu să va încrede că să va purta cu cinstea și cu edepul său, să aibă volnicie să-l scoată din han prin marafetu dumnealui *vel* agă. Și pă vericare să va încrede, dă a șădea în han, numai a nu avea arme, i să dă volnicie să i să ia armele supt păstrarea sa. Iar dă nu să va supune să-l izgonească și pă acela din han.

Drept aceia poruncim dumi[tale] *vel* agă ca asupra acestui nizam să-i dai tot felu mână de ajutor numitului epitrop pentru ca să poată și el răspunde la domniia mea pentru evnietul[?] hanului, după zapisul și chezășuia ce au dat în divanu domnii meale.

Într-acestaș chip negreșit să urmezi.

Tolico pisah gospodstvo-mi.

1788 fevr.[uarie] 28.

vel logofăt

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XI—4.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran: pecetea inelară domnească, octogonală, în tuș roșu.

446

1788 mai 25. [București].

Nicolae Mavrogheni voievod scutește corporația șelarilor de a da bir statului, pentru că a dat ajutor oștirii și obștei. (Original).

Io Nicolae Petru Mavrogheni voivodu i gospodar zemliu Vlahiscoliu.

De vreme ce domnia mea, de cînd domnul dumnezeu ne-au încoronat cu oblăduirea și stăpînirea prințipatului aceștii Țări Rumînești, apururea am fost și sintem cu privighere, și cu blînd cuget și plin de milostivire către toți supușii și bincredincioșii ce să află supt a noastră stăpînire, mai întii a păzi neclîncit toate cele bune pentru liniștea și buna ocrotire a aceștii politii, și al doilea cum toți după a lor treaptă, stare și credință, fieștecarele să-și aibă și mila cea cuviincioasă la orînduiala ce i să va cuveni, spre a fi știuți și cunoscuți de drepte și credincioase supuse (*indescifrabil*) și apururea a fi rugători către milostivul dumnezeu pentru prea puternicul și prea milostivul nostru împărat, a căruia putere în veci să-i fie nebiruită și pentru prea înaltul Vizir stăpînul nostru și ceilalți sfetnici și stăpîni, cerșindu-le de la milostivul dumnezeu ca să supuie pe tot vrășmașul și împotrivnicul supt prea puteărnicile stăpînirilor sale picioare, și pentru a domnii mele sănătate și bună stare cu îndelungare în domnescul nostru seaun.

Drept aceia socotit-am domnia mea și pentru rufetul șălarilor ale căroră (*indescifrabil*) prin deosebită [carte] pecetluită de domnia mea să arată, care cu a lor cheltuială și stredanie lucrează acest meșteșug al șălării ce este trebuincios totdeauna la toți deobște, și mai virtos acum într-această vreme s-au aflat cu toată cuviincioasa supunere și credință la ale lor datorii și ale domnii mele porunci și trebi ale oștirii. Căroră după a lor credință și supunere, dreptate avînd de a să împărtăși și ei de mila domnii mele, ne-am milostivit și domnia mea asupra lor și i-am iertat de rîndul dăjdiilor visterici și cămării ca să fie în pace și nesupărați, să poată a-și avea totdeauna tot felul de repaos și înlesnire la dobîndirile meșteșugului lor și adaogarea chiverniselii. Și pentru ca să li să păzească această milă nestrămutat, am dat domnia mea acest domnesc hrisov la mîna lor pentru apărarea dajdiilor, iar cît pentru paza orînduelii rufetului în ce chip are a să urma și a să păzi li s-au dat deosebit hrisev de la cancelaria divanului. Și am întărit hrisevul acesta cu însuși pecetea și iscălitura domnii mele.

I is.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi.

1788 mai 25.

Fosta colecție a Camerei de Comerț din București, I — 26.

Original. hîrtie care din cauza deteriorării a fost lipită pe pînză. Întărit cu pecetea și iscălitura domnească.

447

1788 octombrie 14. [București].

Ioan telalul din mahalaua Sf. Gheorghe-Vechi, prin diată, lasă pe soția sa Păuna și pe doi nepoți ca epitropi ai averii sale. (Copie).

De vreme ce întîmplarea cea viitoare este nevăzută și nici însuși îngerilor necunoscută, pentru că numai la Dumnezeu sînt toate cunoscute, drept aceia și eu robul lui Dumnezeu Ioan telal, din Boiangii ot mahalaua Sfîntului Gheorghe-Vechi, am socotit mai nainte pînă a nu mă coprinde sfîrșitul vieții mele, și pînă îmi sînt mințile întregi și sănătoase, să-mi fac diată și să-mi dovedesc gîndul meu către moștenitorii miei cei aleși care voesc să chivernisească mult puțin al meu ce am, să-mi grijească sufletul meu, după puterea mea, după cum mai jos le orînduiesc.

Las pe soția mea cea de al treilea, anume Păuna, epitroapă, cu care am trăit cu dînsa ani 22, fiindcă nu și-au cerut zestrea, dinpreună cu nepoții miei de față anume Nicolae, Maria și Zmaragda. Pe aceștia am ales să fie epitropi pe tot avutul meu, mult puțin ce am. Ca să poarte grija sufletului meu. Și soția mea să șază în casă pînă îa sfîrșitul vieții ei.

Prăvăliile ce le am făcute pă loc domnesc să nu aibă voe epitropii să le vînză nici într-un chip, ci să să dea cu chirie ce să face într-un an taleri optzeci.

Și din chiria lor să-mi facă pomenirile pînă la trei ani. Să-mi dea două sărindare pe tot anul, totdeauna în veci. Însă unul la Stelea unde voi să mă îngrop și altul la Sfîntul Gheorghe Vechi unde îmi este mahalaua mea. Asemenea să să dea la Stelea pe tot anul, totdeauna în veci, cîte taleri doi și jumătate pentru untdelemn. Și ce va prisosi să împartă frățeste. Adică din chirie cînd i să va strica și să va învechi prăvăliile tot din chiria lor să aibă a le drege și a le meremetisi.

După sfîrșitul vieții soții mele să aibă nepoții miei care vor rămînea epitropi a-i căuta sufletul făcîndu-i pomenire pînă la trei ani, cu asemenea orînduială: la trei ani să-mi facă epitropii un puț unde vor socoti ei.

Pentru Șimion ce ține o fată a mea de suflet anume Doara, să aibă a șădea în prăvălia cu odaia ei de sus, ce o are luată cu chirie, pînă la sfîrșitul vieții lor, plătindu-și chiria pînă an cîte taleri patruzeci. Iar mai mult să nu să înalțe chiria de către epitropi și de care vor fi după vremi din neamul meu.

Taleri treizeci ce-i am bani gata să-mi fie pentru îngropare, și mărunțiile ce le am în prăvălie care vor tăia prețu ca la taleri douăzeci să să vînză și să-mi grijească sufletul meu.

Această orînduială de diată și așezămînt ce mi l-am făcut, cine nu va urma, după cum mai sus arăt, ori de mai sus numiți epitropi sau din rudele mele, să aibă a da seama înaintea înfricoșatului județ al lui Hristos și să nu fie ertat atît de mine păcătosul cît și de dumnezeu. Și fără plata lui dumnezeu să nu scape, atît în lumea aceasta cît și în ceilaltă de veci, fiindcă sufletul meu l-am spînzurat în grumazul lor.

1788 octomvrie 14.

Eu Ion telal din Boiangii adeverez, din mahalaua Sf. Gheorghe Vechi

Eu Păuna soția lui Ioan telal, epitropă, adeverez

Eu Niculae

Eu Maria

Eu Zmaragda

} nepoți de fată lui Ion telal, epitropi, adevărim

Eu popa Ștefan proistos ot Sf. Gheorghe Vechi

Eu popa Nicolae

Academia R.P.R., ms. 5518, f. 8.

1789 martie 12. București.

Preoții de la biserica Iancului și cîțiva mahalagii mai de seamă dau zapis lui Matei Filășanu, fost mare serdar, pentru moșia Rășipiți din jud. Mehedinți și 20 mătci de stupi ce a făcut danie bisericii, arătînd toate orînduirile ce trebuie să se urmeze. (Original).

Adecă noi preoții bisericii mahalalii lancu de aici din București, i noi acești mai jos numiți mahalagii ai aceștii mahalale, dat-am zăpisul nostru la mina dumnealui *biv vel* sârdar Matei Filișanu.

Precum să știe că din cursul vremilor de acum fiind dumnealui aici în București, împreună cu mătușa dumnealui răposata Ruxandra sârdăreasa Păianu care o au ținut unchiul dumnealui Iordache Păianu sârdar ce au fost frate bun cu maica dumnealui Anița Filișanu. Și întâmplându-se sfârșit vieții dumnealui sârdăresii aici, dumnealui sârdaru au binevoit de o au îngropat aici la sfânta biserică a mahalalii, mai virtos fiind dumnealui și ctitor, căci că zidirea aceștii sfinte biserici este de la moșii dumnealui.

Deci după îngroparea răposatii (a căriia suflet să-l odihnească milostiv dumnezeu în sinurile patriarhului Avraam, împreună cu tot neamul dumnealor ce sînt prestăviți) singur dumnealui din rîvnă dumnezeiască și din dragostea cea către cele dumnezești au binevoit de au făcut și danii la această sfântă biserică. Adică o sfită de atlas greu cu flori de fir, i o moșie a dumisale ohabnică de la răposatii părinții dumnealui care moșie este la sud Mchedinți și să numește Răsipiți. Au mai dat danie și douăzeci măci de stupi dintr-ai casii răposatii, făcînd dumnealui prin cinstită cartea dumisale de danie și orînduiei creștinești, în ce chip să urmeze. Adică venitul acei moșii să să caute de noi mahalagii cei iscăliți mai jos, mult puțin ce va da dumnezeu să strîngem venitu și din agoniscala venitului acei moșii să fim datori a da preoților aceștii biserici carii vor fi, și după vreme slujînd bisericii, taleri 60, adică șasezeci, pe tot anul, ca să slujească pe tot anul cîte șase sârindare întru pomenirea neamului dumisale. Iar ce va prisosi peste taleri 60 a preoților, cu aceia să se ajutoreze sfînta biserică, adică la lucruri trebuincioase de care sfînta biserică este lipsită și la meremeturi cînd va fi trebuință. Și socoteala acestui venit al moșii pe fieștecare trei ani să să caute de noi mahalagii, ce s-au agonisit și ce s-au dat preoților și la cele trebuincioase ale bisericii. Și orice mai va prisosi, tot la ale bisericii trebuințe să să chiețuiască și să facem catastih iscălit de noi, de toată socoteala moșii. Asemenea și din venitu stupilor, să fie făclie aprinsă purerea la mormîntu răposatei.

Și ne făgăduim noi acești iscăliți, ca această orînduială a dumisale să va păzi nestrămutat, și după petrecania noastră de copiii noștri, sau de către cei ce vom pune în locu-ne, oameni cu frica lui dumnezeu. Căci, că noi cu tot sufletu și viața, fără a nu ne rămînea sau a ne împărțăși dintr-aceste venituri cu cel mai puțin lucru, voim ca să slujim sfîntii biserici fără interes, numai și numai ca să fim și noi pomeniți ca niște slugi ale sfintii biserici.

Atîta numai, dumnealui sârdaru să binevoiască a împietri și a deosebi această moșie de către vecinii moșii. Și după alegerea moșii să ne dea și cărțile moșii cele brătrîne (*sic*) ca să fie la noi; și să rămîie și moșia curată, lămurită.

Și pentru încredințarea acestui zăpis făcut-am rugăciune și prea sfîntii lui mitropolit, cum și prea sfîntii sale părintelui episcop Rîmnecului, ca să

să întărească și de către prea sfinția lor. Asemenea am rugat și pre alți boiari de cinste a să iscăli întru mărturie.

Și spre încredințarea cea adevărată ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

1789 martie 12.

Popa Dobre ot biserică, adeverez

Popa Stan adeverez

Popa Theodosie iconom, martor

Stan Stoenescu polcovnic, adeverez

Petre Stoenescu, logofăt za vist[erie], adeverez

Anton (*indescifrabil*), adeverez

(urmează o semnătură în grecește).

Ioan (*indescifrabil*) biv vel clucer, martor

Dimitrie polcovnic, mărturie

Ioan polcovnic, martor.

Și am scris cu Grigorie sin polcovnic Stănică, cu zisa dumnealor.

Colecția Al. Saint-Georges.

Original, hîrtie cu filigran. stare perfectă.

449

1790 februarie 3. [București].

Nicolae, nepotul lui Ioan telalul, vinde surorii sale Mariuții partea lui de avere, rămasă moștenire de la hunicul lor, pentru 400 taleri; fiind obligată soră-sa după angajamentul ce și-au luat, să facă « toate pomenirile răposaților părinților și ale moșilor noștri ».
(Copie).

Adică eu cel mai jos iscălit încredințez cu zăpisul meu la mîna dumneaci soru-mii Mariuții precum să să știe că rămîind o pereche case cu o prăvălie i cu circiumă dedesupt de la moșul nostru Ioan telarul (telalul), și vrînd a ne împărți cu acest acaret frățește, însă eu cu soră-mea Zmaranda i cu dumneaci mai sus numita soră-mea am făcut prețuire între noi acestui acaret drept taleri una mie două sute.

Și după această prețuire m-am învoit cu dumneaci soră-mea ca să-mi dea taleri 400, adică patru sute, partea mea ce mi să cade frățește. Și așa primind și dumneaci mi-au dat acești bani toți deplin în mîna mea. Și dumneaci să stăpînească acest acaret cu bună pace, de către mine, fără a nu-i mai face nici un fel de supărare, ca unul ce mi-am primit partea mea.

Și cît pentru taleri patru sute ce rămîne partea soră-mi Zmarandi are de a o răspunde dumneaci numitii soră-mi fără a nu avea eu nici un amestec la partea aceasta în viață cît va trăi soră-mea. Iar după săvîrșirea vieții ei atunci avem a o împărți iarăși pã din două frățește.

Și dumneai ca una ce de bună voce s-au încărcat cu toate pomenirile răposaiilor părinților și ale moșilor noștri, să aibă a le săvârși pă deplin, fără a nu fi eu la aceasta întru nimic silit.

Și când s-au făcut acest zapis, cu această învoială, au fost și dumnealui unchiul nostru jupîn Stama mărgelarul carele mai jos să va iscăli mărturie. Și de bună primirea mea, nesilit fiind de nimenea, am dat acest zapis, cu iscălitura mea, la mîna dumneai soră-mii, ca de acum înainte să aibă a stăpîni dumneai aceste case cu bună pace ca o moșie ohabnică.

Și pentru mai adevărată credință, m-am iscălit spre încredințare.

1790 februarie 3.

Eu Nicolae, adeverez

Eu popa Toma eclisiarh, martor

Stama Nicolau, martor

Și am scris eu Costandin logofăt cu zisa dumnealui, și martor

Academia R.P.R., ms. 5518. f. 10.

450

1790 februarie 8. București.

Logofătul Nicolae Melinov, feciorul lui Manole Critean Melinov, vinde lui Ioan Botezatu o prăvălie în dreptul bisericii Sf. Ioan cel Nou, cu 1300 taleri, pentru a putea face sărîndare și pomenile cuvenite mamei sale; din banii rămași va cumpăra alte acareturi. (Original).

Adecă eu Nicolae, sin Hagi Manole Melisinov Critean, dimpreună cu soția mea Maria, i cu fiu meu Ștefan adeverez cu zapisul acesta al meu. Precum să știe că rămîindu-mi de la părinți casă înaltă, cu pivniță dedesupt, în mahalaua Sfîntului Gheorghe cel Vechi, la poarta domnească den jos, în dreptul bisericii Sfîntului Ioan cel Nou, peste pod, unde fiind și două prăvălii den jos, în rînd, lipite de părețile pivniții, din care una de alătura iaste dată zestre soru-mii Ecaterinii, iar cea lipită de părețile pivniții s-au vîndut de răposata mumă-mea dumnealui cumnatului meu Costandin Extrachio logofăt za visterie ce ține întru căsătorie pe soru-mea Ecaterina, care merge înjugate cu locul pivniții pînă în malul Dămboviții.

Și rămîindu-mi casele cu pivnița și cu o cășcioară mică ce este lipită de părețile pivniții, în dos despre gîrlă, pentru șăderea celor ce va vinde vin la pivniță, și sforîndu-să locul pivniții în fața podului cu stînjănul domnesc din stilpul prăvălii ce s-au vîndut dumnealui cumnatului pînă în mijlocul șanțului din sus despre prăvălia lui Gheorghită mărgelar, ce este pe locu sfintei Mitropolii, au ieșit stînjeni trei și palme șapte; și la malul Dămboviții stînjeni doi și palme patru. Și fiindcă la răposarea mumii-mi s-au lăsat a să da sărîndare

și a i să face pomeniri, am socotit ca să vînz această mai sus zisă pivniță, pentru a-i face sărindarele și pomeniri după cum au lăsat. Și cum [cu ce] va prisosi să-mi fac alt acaret.

Însă în viață fiind răposata mamă-mea au fost făcut-o vînzătoare și găsindu-se acum mușteriu chir Ioniță carele să află de mulți ani șazător cu chirie în pivniță, și nu în case, am socotit mai bine să le vînz dumisale decit altuia nevăzut. Și cu bună învoire și tocmeală am vîndut dumisale casele cu pivniță după cum să arată mai sus în bani gata 1300, adecă una mie trei sute toema. Care bani mi-au dat toți deplin în mina mea acum înainte; deci și eu am dat acest zapis al meu iscălit de mine i de soția mea și de copilul meu i de rudeniile mele la mina dumisale chir Ioniță ca să aibă a le stăpîni de acum înainte atît dumnealui împreună cu soția dumnealui cît și coconii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, cu bună pace de către mine și dă cătră tot neamul meu. Și pentru chiria locului să aibă a răspunde la biserica domnească pe tot anul după suma stînjănilor ce să arată în fața podului, de stîngen cîte bani nouăzeci, însă de două ori pe an jumătate la Sfîntul Dimitrie și jumătate la Sfîntul Gheorghe.

Și fiindcă pivnița și cu o prăvălie ce este vîndută dumnealui cumnatului ce este lipită despre o parte, iaste tot un părete și talpa prăvălii este pe temelia pivniții, ori cînd va vrea dumnealui să prefacă pivnița și casele să n-aibă dumnealui voe a strîmtora locul prăvălii din cît este, măcar un lat de mîna, ci să stăpînească dumnealui precum îi este vînzător. Și fiindcă da alți mușterii mai mult, i-am lăsat-o dumnealui cu preț ce s-au zis mai sus incredîndu-mă că pentru trebuința dumisale le cumpără. Iar cînd să va dovedi că nu i-au fost cumpărare pentru sineși ci spre al altuia enteres, să fiu volnic a-i întoarce banii cumpărătorii și să iau namestia cu fără de nici un cuvînt, oricînd va fi una ca aceasta. Și orice altă pricină să va întimpla a eși în urmă la aceste case să aib a răspunde eu, iar dumnealui amestec să n-aibă, ci să le stăpînească cu bună pace nebîntuit de către nimeni. Și pentru credință am iscălit eu împreună cu soția mea și cu copiii miei cum și alte mărturii vrednice de credință, precum să va vedea mai jos.

1790 februarie 8.

Eu Nicolae *sin* Manole Critean Melinov, adeverez

Eu Mariia, soția logofătului Nicolae Melinov, adeverez

Eu Ștefan *sin* Nicolae logofăt Melinov, adeverez

Eu Ioniță *vnuc* Maria, adeverez

Popa Toma, ec[clisiarh], mărturie

Popa Ioan *ot* Sti Nicolae

Popa Pătrașco *ot* Sf. Ioan Nou

Costandin dascălu

Dimcea Deftu

Eu popa Grigorie *ot* Sfeti Ioan Nou, martor

Eu într-acestaș chip iscălesc ca de să va purta cu orinduală bună și nu mă va păgubi, să fie bun stăpînitoriu, iar cînd nu, atunci după cum va alege judecata așa va fi.

Costandin logofăt *za visterie*

Înștiințându-o prea sfinția sa părintele mitropolitu de cumpărarea aceștii prăvălii și protimisindu-o mai mult Mitropoliia de cît mine a o cumpăra fiind cu locul Mitropoliei alături cu această prăvălie, nu m-au îngăduit a o stăpîni, ci mi-au întors banii ce am dat, adecă taleri o mie două sute nouăzeci, pe care deplin i-am și primit în mîna mea. Asemenea și cheltuiala ce am făcut-o, adecă taleri zece, la cumpărarea aceștii prăvălii, i-am primit și pe aceștia în mîna mea. Care peste tot să face bani luați în mîna mea taleri 1300 tocmai dupe cum și eu am cumpărat-o precum mai sus în zăpis să coprinde. Deci de acum înainte să aibă sfînta Mitropolie a stăpîni în pace și nezmintit de către mine, protimisindu-o mai mult decît mine la cumpărarea aceștii prăvălii.

Și pentru credință am iscălit mai jos eu și soția mea, împreună și alte mărturii, ca să să crează.

1790 februarie 21.

Fu Ioan Botezatu adeverez, împreună cu soția mea Voica
Popa Grigorie ot Sfeti Ioan Nou, martor
Matei logofăt *za divan*, martor

Grefa I a Judecătoriei de comerț din București.

Prăvălia de care este vorba într-acest act s-a dat de sfînta Mitropolie Anicăi *sin polcovnic Ștefănică*, ca să o stăpînească pă viață, drept căscioarele ce le-a luat dînsa, adevărindu-să în scrisorile schimbului de această judecatorie supt nr. 294 și 295, astăzi la 30 octomvrie leat 1845.

șeful grefii

N. Cămărășescu X

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCI—1.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

451

1790 iunie 20. București.

Maria Cantacuzino vinde doctorului Const. Darvari casele cu locul lor din mahalaua Bălăceanului, ră nase de la soțul ei clucerul Zamfirache, cu preț de 2750 taleri. (Copie).

Cozma al Ungrovlahiei adevărim.

Încredințez cu acest zăpis al meu la mîna dumnealui Costandin dohtorul. Precum să să știe că avînd eu o pereche de case aici în București, în mahalaoa Bălăceanului, pă locul dumneai Marii Bălăceancăi, cu chirie pentru loc

pe an taleri unsprezece și jumătate, care case ne sînt rămase de clironomia răposatului soțului meu cluceriului Zamfirache. Și dumnealui Ioniță vel logofăt fratele răposatului de la răposatul fratele dumnealor Zaharia cămărașul și mai nainte făcîndu-le noi amîndoi vînzătoare tot dumisale dohtorului Costandin ne-au fost dat prețu taleri 2750 ca să le cumperc.

Ci după protimisis ce am avut, am cumpărat-o eu și partea jumătate de case a dumnealui cumnatului Ioniță vel logofăt, numărîndu-i dumisale banii aceștii sumi pã jumătate, am rămas însumi stăpîină singură pe acele case, după zapisul dumnealui ce mi-au dat la leat 1789 octomvrie în 4.

Acum dar, și eu avînd trebuință de bani, le-am făcut vînzătoare aceste mai sus arătate case, tot dumisale dohtorului Costandin Dărvari, tot într-acest mai sus arătat preț, adecă taleri două mii șapte sute și cincizeci. Care bani i-au numărat toți deplin în mina mea. Deci, fiindcă și atunci cum și acum, ce am făcut această desăvîrșită vînzare au fost cu știrea tuturor rudelor, vecinilor și a stăpîinii locului, la mare păs și trebuință ce am avut, numărîndu-mi toți banii prețului deplin. Să aibă dumnealui dohtorul a le stăpîni casele cu bună pace de către mine și de către tot neamul nostru, ca un bun cumpărător, plă-tindu-și chiria la stăpîna locului, după cum am plătit și noi pînă acum. Dînd la mîinile dumnealui pentru siguranție și toate zapisele caselor atit cele vechi cît și cele nouă, împreună și cu acest zăpis al meu, după obicei, întru care înșimă m-am iscălit.

1790 iunie 20.

Maria Cantacuzino

Iscălesc la vînzarea aceasta, căci pămîntul este strein și casa iaste lucru supus periciunii și primejdiilor.

Costandin Bălăceanu clucer

Ioan Florescu

Manolache Florescu

Ralița Crețuleasca

Ioniță șetrar ce am scris cu zisa dumneaei cocoanii Mariții Cantacozin cluceresii, și martor.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condicta de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 3.

Semnătura Mariei Cantacuzino este în grecește, precum și alte trei indescifrabile.

1791 mai 9. București.

Foaia de zestre prin care logofeteasa Bălașa născută Băbeanu, arată ce dăruiește fiicei sale Elenco la căsătoria ei cu doctorul Constantin Darvari. (Copie).

Cu mila și ajutorul lui Dumnezeu foaie de zestrile ce dau fiicei mele Elenco, cum mai jos să arată.

1791 mai 9.

taleri

- 500 pentru scule
700 un rînd de haine nou, de chesmeriu îmblănit, cu nură și cu șireturi de cele bune.
350 alt rînd de haine de ghermesut, sevaia, nou, îmblănit cu sangeap negru și cu șireturi de cele bune.
150 al treilea rînd de haine, nou, însă binișul de atlas, sadea, blănit cu cacom, și cu șireturi de cele bune, i cu rochia iarăși de atlas sadea.
140 alt rînd de haine, însă binișul de atlas alb, blănit, dinaintile cu nură, înlăuntru cu capea, i trei rochii: una de atlas cu flori, alta de malteh ghiurgiulie cu vărghi și alta de alesă tură nouă; și trei saraclucuri.
40 o tilivichie nouă de stofă blănită cu cacom.
37 o rochie nouă de malteh, vărgată.
160 argintăria, însă șase părechi cuțite cu lingurile lor de argint, i șase zarfuri, i farfuria de dulceață cu lingurița ei, i tava, tot de argint.
50 tacîmul mesii, însă o masă mare de coți 18, i alta mai mică de coți șase, i 24 șarvetc, late, de cele suptiri, i un prosop cusut și două peșchire de obraz.
200 toată orînduiala așternutului.
65 6 cămăși femecești, însă două borangic peste tot, iar patru mincinoase. [?]
150 trei buhcealicuri.
150 zece gevrele
20 lighianul cu ibricul
6 două sfeșnice de alamă
1500 douăsprezece pogoane de vie lucrătoare în valca Oiuliții sud Saac, cu pămîntul lor, alătura cu viile frati-mieu dumnealui Panaît căpitan za lefecni, cu șopron și cu alte trebuincioase, precum să află. *Băbeni*
2500 locul de aici din București, în Podul Mogoșoaci, alătura cu locul caselor ce l-am dat gineri-mieu dumnealui treti logofăt Costandin Predescul *fratelu*
1500 prăvălia ce este în podul cel mare la poarta din sus a Curții domnești cei vechi, dedesupt cu pivniță de piatră, cu locul ei și cu toate precum să află.
1000 opt suflete de țigani, însă Neagul țiganul vizitiu, cu Dinea nevasta lui și cu Nicolae fecioru lor; și Dumitru țiganul lăutarul cu Bălașa nevasta lui și cu trei copii ai lor anume Ion, Dina și Nastasia.
3750 stînjeni trei sute și cinci, jumătate moșia de la Sinești, din stînjeni 750, după zapisul de cumpărătoare, afară din cealaltă jumătate de moșie ce am dat-o iarăși zestre gineri-mieu Dinului, însă cu casele cu grădină, cu curte i cu via ce este în grădină, cu sat și bisericuță. La toate acestea să aibă a stăpîni cu gineri-mieu Dinul pe din două frățește.

308 alți treizeci stinjeni moșie, iarăși la Sinești, din șaiszeci stinjeni ce i-au cumpărat acum cu mezat gineri-mieu Dinul. Îi dau acci treizeci stinjeni pentru ca să stăpînească și această parte iarăși pă din două frățeste.

13.276.7 adecă treisprezece mie două sute șaptezeci și șase jumătate; de la mine acestea, iar de la dumnezeu milă, dar, și blagoslovenie ¹.

Bălașa logofetcasa, adeverez ²

Panaiot căpitan za lefagii ³

Ioniță logofăt.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 42.

453

1791 mai 12. [București].

Departamentul Judecării hotărăște în pricina de neînțelegere dintre clucerul Ioan Crețulescu și văduva Ilinca, soția lui Vasile argintarul, pentru o prăvălie din mahalaua Sf. Dimitrie. (Original).

De la Departamentul Judecării

Prin zapciul dumnealui vâtaf za aprozi, se înfățișară la judecată dumnealui *biv vel* clucer Ioan Crețulescu cu Ilinca văduvă, ce au fost soțu unui Vasile argintarul, cerînd cluceru protimisis, ca prin toarcere (*sic*) de bani, să ia de la stăpînirea văduvii o prăvălie după locul ce să zice al boerilor Crețulești ot mahalaua Sfintului Dimitrie. Zicînd că au fost sădită (zidită) de un țigan al dumnealui anume Sandul croitorul ce să află mort, pă care pretenderimă, văzum la mîna dumnealui clucerului și o carte de judecată a Departamentului de Șapte ot leat 1784, prin care i-au dat protimisis. Întrebîndu-să și părîta văduvă, puse înaintea judecării aceste de mai jos arătate (cinci) engrafo, întîi un zapis cu leat 1764 de sint ani 27 *pol* de la trei stăpîni ai locului, adică de la cel de atunci igumen al mănăstirii Sfintului Spiridon, care stăpînește mănăstirea partea de locul ce au fost avut răposatul tatăl dumnealui clucerului dă moștenire într-acest loc, și și-au fost vîndut-o, i de la 2 răposăți *vel* bani Crețulești Constandin i Toma, fiind acest sinet dat pă numele a doi chiragii, Ioan și Damian băcani, ca să-și facă magazie dă cărămidă și prăvălie deasupra, pe locul ce l-au ținut Sandul țigan, și să dea chirie pă an taleri 50. I o carte de jude-

¹ În partea de sus a documentului doctorul Constandin Darvari face următoarea însemnare: «Fonia de zestre a soții mele Elenco».

² Logofetcasa Bălașa fusese căsătorită cu Stoian logofăt za vistierie; fiind născută Băbeanu era sora lui Panait (Panaiot) Băbcanu, căpitan za lefegii.

³ Panait Băbeanu între 1773—1803 a fost ceauș agiese, *vel* căpitan za lefegii și *vel* sluger; în 1795 a zidit biserica Icoanei din București.

cată a dumnealor veliților boiari cu leat 1774 dichevrie în 17, dă sint ani 17, cînd s-au fost iscălit Sanda nora Sandului țigan ce au ținut pă un fiu-său Iordache ce și acela au murit în Țarigrad, ca să scoață pă numiții băcani cu profasis că ar fi făcut pe acel loc bina.

Iar judecata nu i-au dat ascultare, una că stăpînii locului cum au vrut așa au făcut și alta că din cercetare s-au fost dovedit că toate lemnile după acel loc ea și le-au fost rădicat mai dinainte. I altă carte a dumnealor boiarilor departamentari cu leat 1780 noemvrie, de sint ani 10, cînd Sanda iar s-au mai ispitit cu pîră, și judecata iar nu i-au dat ascultare. Mai ales arătînd dumnealor judecatori că s-au și făcut cercetare la fața locului și nu s-au găsit nici un lemn vechi de al lui Iordache țigan intrat în prăvălia băcanului. I un zapis cu leat 1784 aprilie 13, de sint ani 3, dat de Ioan băcan la cel mort Vasile bărbat numitei văduve de vînzarea acei namestii. Așijderea și alt zapis cu leat 1784 aprilie 15 iar al stăpînilor locului, însă cei ce sint rămași din mai sus numiții boiari că s-au așezat să le dea Vasile bărbatul văduvei chirie po taleri 35 și să stăpînească cît le va fi voia.

Deci noi luînd aminte acestor engrafa 5, de nici una nu văzum pomenindu-să la anaforaoa departamentului ce o ține dumnealui clucer, și de la întiiu sinet, adică de la cei trei răposați stăpîni ai locului sint trecuți ani 26 și dumnealui clucer neavînd într-acest loc nici un fel de ale aca [?], acum peste atita sumă de ani, dupe pravilă, nici i să dă ascultare la cuvînt de protimisis. Și de la judecată să găsește cu cale numita văduvă să-și stăpînească namestia cu bună pacc. Accasta scriem.

1791 mai 12.

(semnătură grecească indescifrabilă)

(semnătură indescifrabilă)

Ion stolnic

Costandin Neculescu stolnic

(indescifrabil) sărdar

Colecția George Potra.

Original. stare bună, hîrtie avînd în filigran trei flori și literele V.G.

454

1791 noiembrie 3. [București].

Mihai Constantin Suțu aprobă anaforaua marilor boieri și dă rezoluție în pricina de judecată dintre Casandra, soția răposatului Necula vătaf de cîrciumari și Mitropolie, pentru niște prăvălii. (Original).

De la Departamentul Judecării

Din luminată porunca mării sale prea înălțatului nostru domn Io Mihail Costandin Suțul voevod prin zapcealic al dumnealui vătafului za aprozi, să

înfățișează la judecată Casandra văduva, ce au fost soția Neculii vătafului de circiumari, cu dumnealui *treți* logofăt Velcea vechil sfintei Mitropolii, zicînd jăluitoarea că soțul ei fiind în chirie o prăvălie a sfintei Mitropolii ani 29, într-această diastimă de vreme, cu cheltuiala lui, au și făcut-o acea prăvălie. Iar în anul trecut, murind soțul ei, am scos-o și pe dînsa din prăvălie la care ceru protomisii la ținerea prăvălii sau să-i întoarcă cheltuiala ce au făcut la preferența ei. Întrebîndu-se și Velcea vechilul Mitropoliei ne arată un engrafon întărit de pecetea răposatului mitropolit Grigorie ce l-au fost dat la mîna soțului jăluitoarii, iar la scoaterea ei din prăvălie i l-au luat, care se văzu cu leat 7270 [1762] de sînt ani 30, scriînd chir că au dat în chirie prăvălia de pacegerie [?], însă cu trei prăvălii ce sînt lîngă pușcărie a căror lemne și pămîntul este al Mitropolii și oricîtă cheltuială vor face atît la dresul lor cît și la înveliș să fie tot de la dînsii.

Și cînd vor ieși din prăvălie să [nu] aibă a cere nici un ban, pentru cheltuiala ce vor face, peste care engrafon mai răspuse vechilul Mitropolii că în cursul acestor ani din prăvăliile ce nu le era de trebuință închiriîndu-le pe la alți, să cuteza la scrisul zapiselor de nu mai pomenea pentru sfînta Mitropolie, ce scria, dat-am prăvăliile noastre cutăruia în chirie, iar mai la urmă le-au pus în zestre. Și mai adause a zice vechil[ul] sfintei Mitropolii că fiind trecuți ani 30 și pentru ca să nu să întărească la stăpînirea pămîntului al sfintei Mitropolii, de aceia s-au dat în chirie la alte obraze și de la acelea de va vrea ca poate să o ia în chirie, adică numai și numai ca să o prefacă stăpînirea ei și să să cunoască că ia în chirie acaret de al sfintei Mitropolii, răspuns care este chiar după pravilă, care poruncesc chiar așa pă (*indescifrabil*) ce să face de la bisericii și de la mănăstiri în două chipuri, slobozim să să facă, adică are pină la sfirșitul vieții acelui ce o primește sau pă cît să va tocmi și să vor învoi, numai peste ani 30 să nu treacă.

Drept aceia bine s-au luat prăvăliile pe seama sfintei Mitropolii cum și pentru pretenderima de cheltuiala prefacerii prăvăliilor după zapisul engrafon al răposatului mitropolit, iarăși care loc de ascultare că bărbatu-său s-au tocmit cu sfînta Mitropolie ca ce va cheltui să fie de la dînsul.

Aceasta scriem.

1791 noemvrie 3.

M. stolnic

Teodorache Ciufu sârdar

D. Breazu sârdar

C[ostandin] Neculescu pitar

trecut în condică

scrisul taleri 2.

[rezoluția]:

Io Mihai Costandin Suțu voevod bojiu milostiu gospodar zemli Vlahiscoe.

Cu cale fiind hotărîrea judecătii Departamentului la care neputînd avea nici Lucsandra (Casandra) vreun cuvînt vrednic de împotrivire, precum vîzum

din însăși apelația ei, o întărim și domnia noastră ca să-și aibă Mitropolia volnicie pe lucrul său.

1791 noemvrie 15.

vel logofăt

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCIV—1.

Original. stare bună; pecetea domnească în chinovar.

455

1791 decembrie 29. [București].

Anaforaua Epitropiei cu întărire domnească pentru vinderea caselor de lângă baie, în mahalaua Domnița Bălașa, a nevîrstnicilor copii ai Elenii, fiica serdarului Canache. (Original).

Prea înălțate Doamne,

După jalba ce au dat mării tale Ianache i brat ego Ilie, fii unui răposat Pascal Hagi Ioan, și nepoții de față răposatului biv vel sârdar Canache cu cerere ca să-și vinză o casă ce le-au rămas moștenire din zestrea mumei lor anume Elena, fiica sârdarului Canache, spre plata datorii părintești, zicînd că încă din vreme să zăbovește, casele curg în scădere, și datoria să îngreuiază cu dobînda, și prin zapcealic dumnealui ceaușul za aprozi aducîndu-i în Departament și văzîndu-li-să vîrsta li s-au cerut epitropii lor, și ne aduse pă unchiul lor anume Răducanul sin răposatul sârdar Canache dintr-al căruia tacrir înțeles-am că nici de la diată, nici de la domnie, nici de la vreo judecată nu este rînduit epitrop, numai fiii lui nepoți de soră.

Și rămîind sârmani de părinți, copii mici nevîrstnici, le-au fost pînă acum ocrotitori pentru viața și creșterea lor, care să înțelege curatori și să primi a să asculta cererea și tînguiala numiților copii cari de la dumnealui ne îndestulă de împrumutători numai copiilor cu datornici înscris pe anume că au să ia taleri 1390, cum și case că au fost chiar zestrea mumei lor care sînt în mahalaua mănăstirii Domniței Bălașa. Deci fiind chiar de la numitul unchiul lor ne îndestulăm pentru zisele case că le-au și tocmit cu ceauș Nicola Scopolit în taleri 5400 făcîndu-și între dinșii și zapisul vinzării. Nu lipsim a înștiința înălțimii tale ca să întărească cumpărătoarea mușterii numai banii să-i ducă cumpărătorul împreună cu copiii și cu curatorul lor la dumnealor boerii epitropi obștii ca prin marifetul a dumnealor să plătească banii datornicilor și să li să ia zapisele după la mîini. Apoi pentru ceilalți rămași bani a dumnealor împreună cu curatorul lor să cerceteze ca de să va găsi vre-un neguțător de credință să să dea la dobînda ca să iasă hrana copiilor, și cînd își vor veni fieșcare în vîrsta cea orînduită de pravilă iarăși prin marifetul dumnealor își vor lua fieșcare partea sa.

Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a să face de către măria ta.

1791 dichemvrie 29.

Rudeanu
+ X
Drăghici Greceanu medelnicer

Costandin Neculescu pitar

Iordache Rudeanu clucer

Pashali vtori vistier (*semnătură grecească*)

Dumneavoastră boerilor judecători de la Departamentul dă Șapte, am văzut domnia mea anaforaua aceasta și primită iaste vînzarea cînd sînt datorii la mijloc care din vreme în vreme să încarcă cu dobînzii, cum și orînduiala ce faceți de a să da banii la epitropie iaste cu cale. Însă fiindcă copiii sînt nevîrstnici căroră li să cade ajutoriu judecării spre cele de folos lor, cînd epitropu ce au nu iaste cu deplină putere și volnicie, pentru aceia facem domnia mea întrebare dumneavoastră n-ar fi fost cu vre-un folos mai bun a să face vînzarea aceasta cu mezat, sau dă socotiți că iaste îndăstul prețul ce s-au tocmit după starea casii, să avem răspunsu în scris.

1792 ghenarie 7.

biv vel pitar

Prea înălțate Doamne,

Bună și prea făr de cusur iaste socotița ce au născut mării tale cu darea caselor la mezat spre ajutorul nevîrstnicilor săraci numai curatorul lor, adecă unchiu său Răducanul, ce i-au crescut și le-au purtat grija pînă acum și se dă la mezat cu cheltuielile ce să va face poate să rămie mai puțin preț căci îndestule firi de oameni au încercat și numai acest mușteriu dupe urmă au dat suma de taleri 5700, care sumă socotindu-o și noi după starea caselor că este îndestul găsiind cu cale ca să binevoiți măria ta a da întărire cumpărătorului.

Iar cea mai desăvîrșită hotărîre rămîne a să face tot de către înălțimea ta.

1792 ghenarie 11.

Drăghici Greceanu medelnicer

Costandin Neculescu pitar

Dimitrie clucer

X Iordache Rudeanu clucer

Pashali vtori vistier

[rezoluția :

Io Mihail Costandin Suțul voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

După pliroforia ce am luat domnia mea, atît dintr-amîndouă mai jos arătatele anaforale ale judecării, cît și osebit din cercetarea ce am făcut domnia mea unuia din judecători carele au fost într-adins la fața locului de au văzut starea casii, pe carele le-au adus față înaintea domnii meale pliroforisindu-ne cum că nici o pagubă sau nedreptate nu să face copiilor, fiind îndestul prețul ce au dat numitul mușteriu și [ne]fiind nici o pagubă sau scădere lor și să folosese copiii în două chipuri din vînzarea acestor case, că și dreptul datornicilor

să plătește și nu să mai încarcă datoriile cu dobîndă, și și copiii au a să folosi din dobînda banilor și să vor găsi gata în nahtul ce le rămîne cînd vor veni în vîrstă, iar casa merge spre scădere învechindu-să și stricîndu-să din vreme în vreme. Am dat dar și domnia mea domneasca noastră întărire boeriului domnii mele Nicolae Scopelitu ceauș de aprozi ca să stăpînească numitele case cu bună pace, carele să urmeze a duce banii la epitropic, cum să cuprinde mai jos. Și poruncim domnia voastră boerilor epitropi ca mîntuind pe copii de datorii, ceilalți bani să-i dați în dobîndă din care să să folosească copiii.

1792 ghenarie 18.

rel logofăt

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—8.

Original, hîrtie cu filigran. stare bună, pecetea domnească în chinovar.

456

1792 ianuarie 1. București.

Domnitorul întărește lui Daniil dreptul ca numai el să facă și să vindă lumînări de ceară la lumînăria domnească, dar să respecte obligațiile fixate. (Copie).

Zemli Vlahiscoie, fiindcă (loc alb) au cumpărat pe anul acesta leat 1792 lumînăria domnească de ceară din București, i s-au dat cartea domnii mele ca dupe obiceiul numai el să aibă a lucra și a vinde lumînări de ceară la această lumînărie. Iar alții nimeni să nu fie volnici, ei toți să fie opriți. Carele să aibă a lucra lumînările din ceară curată fără de alte amestecături și să fie întocmai la dramuri fără de a face alte amestecături, căci găsindu-se în vreun vicleșug, ori că au pus în ceară alte amestecături ori că nu sînt tocmai la dramuri, foarte să va pedepsi. Și dupe prețul cerii i să va da și nartul cel cuviincios cu care să vînză lumînările.

Așijderea poruncim ca la această lumînărie să să lucreze și să să vînză și lumînări de ceară albă dupe cum s-au urmat în ceilaltă domnie a domnii mele, fără de alte obiceiuri noă.

I is.[pravnic] saam recheh gospodstvo-mi.

1792 ghenarie 1.

Această carte a lumînării prefăcându-să în urmă cu alt ifos, s-au trecut înainte la numărul foilor 319/161.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 20, f. 141 v.

457

1792 ianuarie 1. București.

Domnitorul dă dreptul lui Daniil de a lucra și a vinde lumînări de ceară în metohul din București al episcopiei de Rîmnic. (Copie).

Zemli Vlahiscoie, fiindcă Daniil au cumpărat pe anul acesta leat 1792 lumănăria domnească de ceară roșie din București, i s-au dat cartea domnii mele ca dupe obicei numai el să aibă a lucra și a vinde lumănări de ceară roșie la locul cel știut în obicinuita lumănăria domnească, iar alții nimeni să nu fie volnici, ci toți să fie opriți. Carele să aibă a lucra lumănările (*indescifrabil*) din ceară curată fără de alte amestecături și să fie întocmai la dramuri fără de vreo lipsă. Căruia după prețul cerii ce umblă în țară i să va da și nartul cel cuviincios cu care să vândă lumănările, să să ferească însă numitul lumănărar ca să nu să cuteze a pune și alte amestecături în ceară, ori seu sau altfel de material, nici să facă lumănările mai scăzute și cu vreo lipsă în dramuri, nici să ție la această chierhanca ori înăuntru lumănării ori împrejurul lumănării la vreo magazie sau în vecinătate măcar o oacă de seu, căci avem domnia mea a face cercări cu tot felul de mijloace de față și pe supt cumpăt. Și de vom găsi vreo lumănare de ceară amestecată veri cu seu veri cu altfel de material sau lipsă în dramuri, sau să va găsi înlăuntru lumănării măcar o oacă de seu și de alt material pentru amestecarea cerii, ori dă cafiră aproape de lumănărie în vreun loc, bine să știe că să va pedepsi foarte și cu nici un fel de pricină nu să va îndrepta.

Iar lucrarea și vânzarea cerii albe are a să urma cu deosebită orânduială iarăși de dănsul la deosebit loc al metohului episcopiei Râmnicului.

I is. [pravnic] saam receh gospodstvo-mi.

1792 ghenarie 1.
vel logofăt

Arh. St. Buc., Cond. domn. 20, f. 161.

458

1792 februarie 26. București.

Mihai Constantin Suțu voievod acordă mai multe privilegii fabricilor de arpacaș făcute de marele logofăt Scarlat Greceanu, una în Agești (Ilfov) și cealaltă în Cornești (Dâmbovița). (Copie).

Dintru [i]nceput la toate orașele cele bine legiuite cu mulțimi de laude să lăuda și să cinstea fieștine când după cea după puterea lui iscusință afla și ajutora opștea cu vreo lucrare de meșteșug ori cu vreo altă născocire a iscusinții lui de folosul și agonisirea patrii sale și spre înfrumusețarea țării întru care să afla lăcuind, care aceasta pricinuește îndemnare și dă sârguință de a eși pă toată zioa îndreptări și dăpliniri la meșteșuguri și podoabe la învățături și la politicească petrecere, precum vedem la toate eclalalte împărății și ținuturi înflorite și înfrumusețate, fabrice de felurime de lucruri și cu privileghiurle

ce de împărați și iubitori de podoabe oblăduitori să hărăzesc la acești întâi născocitori sau întemeietori folositoarelor și cinstitelor meșteșuguri de apururca mergu spre mai bine.

Drept accia și noi văzîndu cătă silință are cinstit și credincios boerul domnii mele dumnealui *biv vel* logofăt Scarlat Greceanu spre a agonisi patrii sale cel dupe putere folos eftinătate și cu căștig să așeze o fabrică de arpăcaș (care din bogata zaherea, ce din dumnezeiasca putere să află dăstulă într-această țară, poate să fie cu îndestulare și eftină în toată țara încă să să dea și în alte părți cu folosul țării și al domnii) printr-acest al nostru domnesc hrisov, întâi să lăudăm pe dumnealui pentru cinstita și iubitoarea de patrie grije ce are și apoi hărăzînd, înzestrăm această fabrică ce nouă născocită iaste într-această țară, cu cele din jos priveleghiuri.

Adică, întâiu amândoaă morile pentru acest arpăcaș ce de dumnealui să face una la satul Ageștii *sud* Ilfov și aceilaltă la satul Cornești *sud* Dâmbovița, să fie nesupărate și nebântuite de orice domnească dajdie și podvoadă.

2. morarii și trebuincioși oameni ai morii, însă câte zece oameni la fieșcare moară să fie scutiți și întru toate nesupărați atât ei cât dobitoacele lor, i carăle lor a putea fi în toată vremea nelipsiți de la trebuincioase slujbe morilor.

3. Iar de să va dovedi neștine făcând împotrivă să să îndatorească a da 500 lei geremea la cutie și să să păgubească de toată gătirea ce face pentru asemenea moară.

4. Să fie o magazie singură vînzătoare în București și numai de la aceasta să cumpere căți vor vrea, iar pentru mărunță vînzare într-această țară, sau cu ridicata pentru Țara Turcească și Moldova, această magazie să fie nesupărată de vamă, de fumărit și de câte alte obicinuite dări esu în București. Asemenea și oamenii, ce s-au făcut la această magazie, întru toate să fie scutiți.

5. Vameșii să nu aibă a ccre vamă nici de la cătă marfă va eși dentr-aceste doauă mori, nici de la magazia Bucureștilor, nici de la cumpărători ce vor vinde în țară, ci numai de la căți vor rădica pentru Țara Turcească și Moldova și o vor scoate la străine părți.

Și fiindcă boerul domnii mele dumnealui *biv vel* logofăt Scarlat Greceanu cu însuși cheltuiala dumisale și cu streini meșteri alcătuește această fabrică, de accia dăm dumnealui această epistasic și deplină slobozenie ca să pue în faptă cele mai sus arătate și la deplină săvărșirea ei să aducă această folositoare fabrică. Și dumnealui să aibă purtare de grijă deapururea a fi singur vînzător în București.

1792 februarie 26.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 20, f. 195—195 v.

În legătură cu fabrica de arpacaș de la Cornești vezi Cond. domn. 20, f. 194; Urechia, *Ist. Rom.*, vol. IV, p. 349; D. Z. Funică, *Ist. comerțului*, Buc., 1908, p. 161—162.

1792 aprilie 23. [București].

Zaharia, egumenul m-rii Plumbuita, dă voie lui Gheorghe Premetinos suiulgi-bașa să reclădească o prăvălie a m-rii situată la poarta de jos a Curții domnești și să plătească, drept chirie, câte 50 de groși pe fiecare an. (Original).

Printr-acest al meu înscris și scrisoare pecetluită, se face cunoscut că avînd de gînd sfînta mănăstire să reclădească prăvălia pe care o ține cu chirie un oarecare Nicolae Varnali, la poarta de jos a Curții domnești de pe malul Dîmboviții, în acel timp a venit un oarecare Gheorghe suiulgi-bașa Premetinos, împreună cu alți mijlocitori, cu rugăminte și ceru să o facă el cu cheltuiala lui după placul lui și să neguțătorească în ea.

Deci i s-a dat această prăvălie s-o reclădească, cum se spune mai sus, cu învoiala ca s-o stăpînească el, soția și copiii lui, și, într-un cuvînt, cît or voi să țină binău să fie desăvîrșit și adevărat chiriaș și să neguțătorească în ea. Și să dea pe fiecare an la sfînta mănăstire 50 groși, adică cincizeci groși, din care o jumătate la Sf. Gheorghe iar cealaltă jumătate la Sf. Dumitru.

Și să nu am voe nici eu, nici egumenii ce vor urma după mine la Plumbuita, să mărească chiria sau să-l dea afară din prăvălie pe vre-un motiv nedrept.

Deci, spre credință și asigurarea acestuia s-a făcut acest înscris pecetluit cu pecetia sfîntei noastre mănăstiri Plumbuita, și s-a dat numitului suiulgi-bașa Premetinos, trecîndu-se și mănăstirii unul asemenea iscălit de mîna lui spre încredințare.

Și să fie spre credință și siguranță.

1792 aprilie 23.

Plumbuițcanu Zaharia făgăduesc

Și cu Gheorghită, dascăl la Doamna Bălașa, martor

Colecția George Potra.

Original, grecesc, stare bună. Traducere de Petre Năsturel.

1792 mai 25. București.

Postelnicul Const. Pamberi, ajungînd la mare nevoie, vinde vistierului Scarlat Greceanul un loc, în mahalaua Grecilor, pe care acesta din urmă clădise două prăvălii, pentru 1500 taleri. (Original).

Dat-am credincios zapisul micu la cinstită mîna dumnealui Scarlat Grecianu *biv vel vistier*. Precum să știe că avînd dumnealui două prăvălii pe un loc al mănăstirii, aici în București în mahalaua Grecilor, la ulița care merge podul la Curtea domnească cea veche, care loc îmi este și mie rămas den părinți și-l

aveam dat dumnealui cu chirie pe an cîte taleri 60, adică şaizeci. Dar, în zilele lui Mavrogheni, pentru pricina răzmiriţii fiind strămutat de la casa mea şi mai virtos aflîndu-să şi fiu-meu bolnav în aşternut, un an deplin de boala ofticii, cu care făcînd multă cheltuială la doftori şi alte cheltuieli ale casii, precum şi după moartea lui la pomeni şi la sărîndare. Şi nemai avînd ce cheltui, am mers la dumnealui mai sus numitul boer căzînd cu mare rugăciune m-au împrumutat cu taleri una mie prin zăpis şi cu soroc de un an.

Pentru care bani i-am fost pus dumnealui zălog mai sus numitul loc. Dar împlinindu-să sorocul şi neavînd banii ca să-i dau, iarăşi am mers la dumnealui rugîndu-mă ca să mă mai aştepte. Şi după rugăciunea ce i-am făcut mi-au mai pus şi alt soroc şi trecînd şi acela, iarăşi m-am rugat să mă mai aştepte şi socotînd că voi face vre-un mijloc ca să mă plătesc; în multe rînduri mi-am pus soroace peste soroace. Cînd au fost acum văzînd că nădejde de a-i plăti nu este, am mers de m-am socotit şi s-au făcut tot una mie cinci sute pentru care bani măcar că dumnealui nici acum nu vrea, dar făcîndu-i mare rugăciune abia au primit locul drept aceşti bani.

Pentru care am dat acest zăpis de vînzare dîndu-i dumnealui şi toate scrisorile cele vechi.

Deci să aibă a stăpîni acel loc cu ulicioara jumătate care este între prăvăliile dumnealui şi între bolta dumnealui Hristii medelnicer. Drept aceia să aibă dumnealui a stăpîni acest loc după cum mai sus coprinde cu bună pace de către mine şi de către tot neamul micu, şi să-i fie moşie ohabnică dumnealui şi cocolilor dumnealui cîţi dumnezeu îi va dărui. Pentru că l-am vîndut de a mea bună voie şi nesilit de nimeni, fiindcă dumnealui văzîndu-mă la atita stenohorie pentru multa rugăciune l-au primit drept aceşti bani, iar alt niminea nu au vrut să-mi dea mai sus numitul preţ.

Drept aceia şi eu am iscălit cu mîna mea, ca să să crează.

1792 mai 25.

Costandin Pamberi, vînzător

Costandin (*indescifrabil*), martor

Drăghici Grecianu, martor

Alexandru paharnic, martor.

Şi am scris eu Alexandru logofăt cu zisa dumnealor şi martor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—10.

Original (34×24), hirtie cu filigran, frumos scris şi f. bine conservat; pe verso o însemnare grecească.

1792 august 20. [Bucureşti].

Panaît fost căpitan de leşegii adevereşte că din locul făgăduit nepoatei sale Sanda i-a dat numai jumătate; după moartea ei rămîind

nepoatei sale Uța, iar cealaltă jumătate a dat-o nepoatei sale Elenco ce s-a căsătorit cu doctorul Const. Darvari. (Copie).

Adeverez într-acest zăpis că după făgăduiala ce am fost făcut să dau tot locul nepoate-mii Sandii răposatei, m-am fost învoit că răposatul Dumitrache de i l-am dat pă jumătate din tot locu, unde era și case, unde și în foaia dă zestre am arătat. Iar în urmă după moartea lor, au rămas al nepoată-mea Uța. Iar ceilaltă parte pă jumătatea locului l-am dat nepoată-mii Elenco ce ține pe dumnealui doftorul Costandin, la măritișul său, după cum și în foaia dă zestre să arată.

Și pentru credință am iscălit ¹.

1792 august 20.

Panait biv căpitan za lefegii

▲ Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condicta de zăpise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 110.

462

1793 ianuarie 5. [București].

Chiriaca, fata lui Drăghici postăvarul, face schimb cu Ștefan șalvaragiu dind o prăvălie în mahalaua Sf. Gheorghe Vechi, în Șalvaragii, în schimbul alteia din aceeași mahala, în Boiangii, mai primind în plus și 2500 taleri. (Copie).

Filaret al Ungrovlahiei adeverez.

Adeverez eu care mai jos mă voi iscăli, dat-am credincios zăpisul meu la mîna dumnealui chir Ștefan șalvaragiu, zet Ion șalvaragiu, precum să să știe că avînd eu o prăvălie în mahalaua Sfintului Gheorghe Vechi, în Șalvaragii, care prăvălie este cu o dare pentru trebuința prăvălii și cu case deasupra ei și cu o prăvălioară mică de uluce, tot într-o curte. Care prăvălie îmi este și mie dată de zestre de tată-meu, făcută de dinsul pe locul sfintei Mitropolii, plătind chiria locului pe an cîte taleri cincisprezece.

Deci, cu știrea tuturor vecinilor înprejurași, am făcut schimb cu mai sus numitul Ștefan dîndu-i altă prăvălie iarăși în mahalaua Sfintului Gheorghe Vechi, ce este în Boiangii, care prăvălie este după cum arată zăpisul cel dat de la mîna dumnealui la mîna mea.

Însă ne-au fost așezămîntul ca dumnealui Ștefan să-mi dea taleri 2500, adică două mii cinci sute, din care bani am primit acum înainte taleri cinci sute, iar taleri două mii să aibă a mi-i răspunde în vremea cînd voi face mai sus

¹ Acest document este în directă legătură cu cuprinsul următoarelor documente: 1773 ianuarie 30; 1773 iulie 15 și 1803 noiembrie 20.

numita prăvălie teslim în mîna lui chir Ștefan. Și să aibă a stăpîni atit dumnea-lui cît și copîii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu.

Și cînd am făcut acest zapis au fost și alți oameni martori cari mai jos să vor iscăli. Și eu pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos împreună cu soțul meu.

1793 ghenarie 5.

Eu Chiriaca fata lui Drăghici postăvarul, vînzătoare
Eu Gheorghe, soțul Chiriacăi sin Ilie mărgelarul, adeverez
Și am scris cu Teodorache cu zisa lor, și sînt și martor.

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCVI—39.

Copie. stare bună, hîrtie cu filigran, scriere interesantă.

463

1793 mai 18. [București].

Alexandru Moruzi întărește anaforaua în legătură cu Stanca de la Focșani și frate-său căpitanul Tudorașco zăbunarul. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca înălțimii tale, prin zapciu dumnealui vătăfu de Divan, s-au înfățișat la judecată Stanca de la Focșani, din partea Moldovii, cu jalba ce au dat mării tale, pentru Anastase biv logofăt za visterie de aici. Arătînd că avînd frate-său Tudorașco căpitan o prăvălie aici în București, în Șalvaragii, fără știrea ei o au vîndut numitului în taleri 850 și după un an aflînd de vînzare, n-au putut a veni să o răscumpere într-acca vreme, fiind în pămîntul Țării Moldovii, și cere dreptate cu a-i întoarce banii pămîntului, să ia prăvălia în stăpînirea ei. Am întrebat pe logofăt Anastasie ce are să răspundă, carele zice că frate-său Tudorașco fiind dator și strîmtorîndu-se de datornici, au vîndut prăvălia unui neguțător și unui Alecese polcovnicu, cumnată-său ce au murit, avînd prăvălie alătura și protimisindu-se au întors banii cumpărătorii acelui neguțător încă de la anul [17]82. Dar neavînd bani, l-au împrumutat el și după doi ani neputînd a face bani să-i dea, i-au vîndut prăvălia cu zapis drept acești bani și au stăpînit-o pînă acum de sînt trei ani. Și apoi o au dat de zestre fie-sii, dîndu-i și toate zapisele prăvălii. Am întrebat pe Stanca de sînt 11 ani de cînd au vîndut frate-său prăvălia fără știrea ei, nefiind iscălită în zapis. S-au mai întrebat de au dat jalbă la domn și zise că n-au dat, nici atunci nici altă dată, fără numai acum.

Deci din cercetarea aceasta să alege că Stanca zicînd că vor fi ca la zece ani de cînd s-au vîndut și că aflînd după un an, au venit la București și n-au dat jalbă la domn, nici în urmă, ei acum întii au dat, n-are nici o dreptate și protimisis după cursul (treccerea) atîția (atîtor) ani și vînzarea ce au făcut frate-

său și cumpărătoru după urmă, pînă la stăpînirea prăvăliei de acum, sînt buni stăpîni.

Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către înălțimea ta.

1793 mai 18.

Dimitrie sluger; I. A. *biv vel stolnic*; Dimitrie Perdicari; X

X Grigorie Jianu pitar; Ioan Virușan; Pascal *vtori* vistier; Mihai Greceanu vistier; Nicolae *treti* logofăt.

trecută în condică

[rezoluția]:

Io Alexandru Costandin Muruz voevod și domn Țării Romînești.

După cercetarea ce am făcut domnia mea în Divan față cu amîndouă părțile, dovédindu-se fără tăgăduire ca la un an după vînzarea prăvăliilor, aflînd Stanca de vînzare, nu și-au făcut cererea ei ca să întoarcă banii și să ia prăvăliile, ci au tăcut pînă acum de sînt zece ani, numai de cînd au aflat de vînzarea prăvăliilor. După atîția ani ce au trecut nu mai poate cere acum protimisis să răscumpere, ci întărim domnia mea anaforaua aceasta și hotărîm să le stăpînească Anastase Gărdescu cu bună pace de către Stanca.

1793 iulie 4.

vel logofăt

Prea înălțate Doamne,

Pe această alegere a judecătii Departamentului nerămîind odihnită Stanca de la Focșani, zapeiu cel orînduit din luminată porunca înălțimii tale, au adus-o și înaintea noastră, față cu Anastase Gărdescul *biv* logofăt *za visterie*. Unde citind anaforaua aceasta a judecătii Departamentului o găsim cu cale și cu toată dreptatea urmată, de vreme ce însuși Stanca cu graiu său arată că sînt zece ani de cînd au aflat și știe de vînzarea aceștii prăvălii. Și într-această diastimă niciodată cerere de protimisis n-au făcut. Drept aceia cererea ce face acum peste atîția ani, nefiînd primită la dreptate, rămîne să se urmeze precum într-această alegere a judecătii Departamentului să cuprînde.

Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către înălțimea ta.

Iunie 1, 1793.

Ianache Moruz *vel* vornic X

Scarlat Ghica *vel* logofăt. X

Nic.[olae] *vel* dvornic

Colecția Jean Berlescu.

Original, hîrtie, stare bună.

1793 august 18. [București].

Alexandru Moruzi dă ordin vîtafului de Divan ce are în grijă construirea fabricii de hîrtie pe apa Șabarului, să cerceteze dacă sînt

intemeiate plingerile celor care au moșii și mori pe cursul apei, în apropierea fabricii. (Copie).

Boerul domnii mele (*loc liber*) vătășe dă Divan ce ești orânduit epistat la facerea morii de hârtie pe apa Sabarului sud Ilfov, sănătate.

Îți facem în știre că la domniia mea detera jalbă boerii i jupânesile văduve și sârmanii nevârștnici căți au moșii și mori de aciia de la Cațica în jos până la Măgurele, a căroră jalbă ți-o trimitem dimniia mea ca să înțelegi dintr-ânsa pe larg, atât jalba cât și cererea lor.

Pentru care îți poruncim domniia mea ca însuși să mergi în josul apii dinpreună cu meșterii ce au știință ca să vezi de poate întru adevăr a să face înneacăciune, și ca ce înneacăciune și stricăciune să va pricinui la moșii sau la mori și până unde va ajunge stricăciunea, cum și ce meremet poate a să face.

Și făcînd o bună chibzuială la aceasta, să înștiințezi domnii mele pe larg și făr de zăbavă. Și fii sănătos.

1793 avgust 18.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 23. f. 124 v.

465

1793 septembrie 2. București.

Alexandru Moruzi anunță pe epistații fabricii de postav că a fixat condițiile de muncă și plată pentru cei 122 postăvari angajați din București. (Copie).

Io Alexandru Costandin Muruzi voevod i gospodar.

Cinstiților și credincioși boerilor domnii mele, dumneavoastră epistașilor ai domneștii noastre fabrici dă postav, *biv vel* logofăt Slătinele și *vel* comise Dumitrache, făcîndu-să întocmire celor 122 postăvari ce s-au făcut până acum din București și împărțindu-să în patru cete, după starea lor; cei din ceata dintăi torcători au a da câte treizeci și noăă ocă tort lucrat pă an, nefiind lăna dă la fabrică. Iar țesătorii dintru această dintăiu ceată câte treizeci și șase ocă tort lucrat. Cei din a doaă ceată torcători câte treizeci și cinci ocă tort lucrat; și cei dintr-această a doaă ceată țesători câte treizeci și doaă ocă tort lucrat. Iar cei din al treilea ceată torcători câte doaăzeci și noăă ocă tort lucrat și țesătorii din aceiași al treilea ceată câte doaăzeci și șapte ocă tort lucrat. Și iară și cei din a patrulea ceată torcători câte doaăzeci și doaă ocă tort lucrat și țesătorii de la acciași al patrulea ceată câte noaăsprezece ocă tort lucrat.

Intr-acestași chip negreșit au a urma aducând în vreme la domneasca noastră fabrică atât torcători cât și țesători orânduit acesta tort, după cea mai sus orânduială, făr dă a nu face cusur, nici țesătorii neviind la rînd să țesăș,

nici torcătorii neaducând în vreme tortul ca să pricinuiască căderi [?] la domneasca noastră fabrică. Pentru că dă vor urma într-acest chip să vor pedepsi, iar țesătorii împărțindu-să în două cete să vie pe rând la fabrică și să țeasă plătindu-li-să cotul dă postav câte parale trei. Și fiindcă la fieșcare războiu lucrează doi țesători să aibă a lua amândoi șase parale pe un cot dă postav.

Într-acest chip poruncim domniia mea dumneavoastră epistaților ai fabricii să urmați.

Tolico pisah gospodstvo-mi.

1793 septemvrie 2.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 23, f. 134 v. — 135.

466

1793 septembrie 9. București.

Maria Bălăceanu vinde stegarului Iamandi și soacrei acestuia Ilinca un loc « care se numește locul Bălăceanului », în mahalaua Sf. Dimitrie, pe care ei aveau clădită o casă, pentru 262 taleri. (Copie).

Încredințez cu acest zapis al meu la mîna dumnealui stegarului Iamandi și soacrii dumnealui jupînesii Ilinchii. Precum să să știe că avînd dumnealor o casă pe locul meu, aicea în București în mahalaoa Sfintului Dimitrie, care să numește locul Bălăceanului și făcînd cu locul de vînzare, m-am tocmit cu dumnealor de le-am vîndut locul casii, dumnealor. Însă latul la fața podului, pe podul carele merge de la poarta Curții domnești cei vechi spre Hanul lui Șarban Vodă, stînjeni doi și jumătate și o palmă, și latul din fundul curții stînjeni trei și jumătate și trei palme; și lungul locului despre prăvăliile lui postelnicu Profir, care sînt iar pe locul meu, stînjeni treisprezece și jumătate; și iar lungul despre casa ce au cumpărat dumnealui *biv vel* clucer Costandin Bălăceanul, care au fost iar al meu, stînjeni doisprezece și un sfert. Care loc s-au tras cu vornicel domnesc anume Nedelcu Burcu, stînjenu lui Șarban Vodă.

Și l-am vîndut dumnealor acest loc drept taleri două sute șasezeci și doi și jumătate, adică stînjenu pe taleri una sută. Și am primit acești taleri 262 și jumătate, toți deplin în mîna mea.

Ci să aibă dumnealor a stăpîni cu bună pace, dumnealor, copiii și nepoții dumnealor cîți dumnezeu li-i va dărui¹.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos puind și pecetea.

1793 septemvrie 9.

Maria Bălăceanca

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 26.

¹ Acest document are legătură cu cele din 1786 februarie 5 și 1796 februarie 2.

1793 octombrie 6. București.

Maria Bălăceanu se învoiește cu Alexie ișlicarul ca acesta să-i plătească chirie, 20 taleri pe an, pentru locul pe care are o prăvălie primită de zestre, în mahalaua Sf. Dimitrie. (Copie).

Adeverez cu acest zapis al meu la mina dumnealui chir Alecsie ișlicaru. Precum să știe că avînd dumnealui o prăvălie, ce au luat-o de zestre, pe locul meu aicea în București ot mahalaua Sfîntului Dimitrie, pe podul care merge de la poarta din sus spre Sfîntul Dimitrie, care loc îl am cu chirie. Ci vrînd acum să o prefacă, m-am tocmit cu dumnealui pentru chiria locului ca să aibă a plăti pã fieșcare an cîte taleri 20, adică douăzeci, pe stînjiți trei și palme cinci, fața la pod, iar lungul stînjiți cinci și palme două, și fundul stînjiți trei și jumătate. Care loc s-au tras din porunca domnească cu vorniceii, și să aibă a o prefaca dă iznoavă, însă dă lemn iar nu dă piatră.

Și neputîndu-și [plăti] această mai sus arătată chirie, pã fieșcare an, deplin, și făcînd pricină, să am a-i prețui lemnele prăvălii și casa și a-i da bani pã ele. Iar de-și va plăti această chirie pã fieșcare an deplin, fără pricină, să aibă a-și stăpîni binaoa ce-și va face, cu bună pace.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos.

1793 octomvrie 6.

Maria Bălăceanca adeverez

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condicta de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 43.

1794 martie 23. București.

Polcovnicul Pană Voinescu, ginerele paharnicului Radu Rătescu, vînde Catrinii Otetelișanu un loc vecin cu al acesteia, dînd și toate sineturile vechi ce avea. (Original).

Adică eu Pană Voinescu dat-am zapisul meu la mina dumneaei cocoanii Catrinii Otetelișancăi, precum să știe că avînd eu un loc, aici în București, lîngă casile și locul dumneaei. Însă latul acestui loc la pod stînjiți 12, palme 2, la mijloc stînjiți 11 palme 6, și în cap despre apus la marginea locului stînjiți 12 palme 2. Iar lungu tot deopotrivă cu locul dumneaei, după cum arată foaia vornicilor de trăsuri și semnile ce au făcut acum.

Care loc îl am de zestre de la răposatu socru-mieu paharnic Radu Rătescu ce-l cumpăraseră de la un preot popa Pană Grecu. Și acel preot îl avea cumpărat de la o Dragnă fămeia, după cum zapisu cel vechi al preotului arată.

Și nedîndu-mi mîna ca să-mi fac case pã dinsul, aflîndu-mã cu șederea afarã la țarã, l-am vîndut dumneai, de a mea bunã voc și nesilit de nimeni, cu știrca tuturor vecinilor, în taleri 470, adecã patru sute șaptezeci. Care bani i-am luat toți deplin în mîna mea. Și i-am dat dumneai zapisu acesta împreună cu zapisu preotului popii Panã de la leat 1757 martie 15, de sînt ani 37, și cu o carte gospod a rãposatului Antonie Vodã de la leat 1718 [1670] iulie 14, de sînt ani 124, ce volnicește pe un Radu pitar țigãnesc, ca să stãpîneasã acest loc fiind al dumnealui de moștenire. Și foaia vornicilor ce au tras locu acum.

Ci și dumneai să stãpîneasã cu bunã pace dã cãtre mine și dã cãtre copiii miei, anume Scarlat și Ioniță. Cã acest loc fiind dã zestre al Marii soții mele cei dintii, cu care am fãcut copiii aceștia, și neavînd nici un folos dupã locu acesta, voi să le dau moșie din moșiile mele pentru acest loc.

Și pentru credință am iscãlit zapisu acesta, iscãlînd și alte obraze de cinste, ca să să crează.

1794 martie 23.

Panã Voinescu polcovnic, vînzãtor
Alexandru biv vel paharnic, martor?

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bunã, hirtie cu filigran.

469

1794 iunie 1. [București].

Voico ceaușul și un alt negustor se învoiesc cu arhimandritul de la biserica Sf. Gheorghe-Nou să-i mearcă chiria, iar el să le dea voie să-și strice prãvãliile cele vechi și să facã altele noi. (Original).

† Adicã noi cei mai jos iscãliți dat-am credincios zapisul nostru la cinstita mîna sfinții sale pãrintelui arhimandritul Sfintului Gheorghe Nou. Precum să știe cã ne-am rugat de sfinția sa dã ne-au dat voc ca să ne prefacem prãvãliile tot pã temelia cea veche, lungul, largul, iar să nu am voc a ieși din temelie mãcar un deget. Iar dãn nãlțat stîlpii să-i mai înãlț împotriva casii, iar nu mai mult. Și dã a noastrã bunã voc am mai adaos la chirie cu taleri 2, a da pã tot anul, adicã fiindcã dam taleri 30, iar dã acum înainte să avem a da taleri 32, adicã de la Sfîntul Dimitrie pînã la Sfîntul Gheorghie taleri 16 și dã la Sfîntul Gheorghie pînã la Sfîntul Dimitrie taleri 16. Și acești taleri 2 i-am sporit la mănãstire venit dã chirie. Și noi să avem a ne face lucru nesupãrat dã nimeni, fiindcã însuși sfinția sa ne-au dat voc.

Și pentru aceia am dat acest credincios zapis ca ori cine va rãmînea să plãteascã chiria dupã așazãmîntul ce l-am avut prin acest zapis și sfinția sa ne-au dat exoflisit ca să le stricãm și să le prefacem.

Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit, ca să să crează.

1794 iunie 1.

† Voico ceaș

† (*Indescifrabil*).

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe Nou, XXXV—27.

Original (21,5×15), hirtie cu filigran, frumos scris și bine conservat. Însemnare grecească pe verso.

470

1794 iulie 3. [București].

Anastase Gărdescu înaintează jalbă domnitorului împotriva Elencăi soția răposatului Bratu iuzbașă de pușcărie pentru o prăvălie ce o cumpărase de la Tudorașco zăbunaru. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Jăluiesc mării tale pentru Elena iuzbăsoaia a răposatului Bratu iuzbașa de pușcărie că avînd eu cumpărat un loc de prăvălie în tîrg și cu odaie din dos, de la un Tudorașco zăbunaru, unde mă vecinesc cu prăvălia numitei și cu o prăvălie a vătăfului Radu de pușcărie, care aceste trei prăvălii au fost din vechime ale unui stăpîn, și fieștecare prăvălie s-au vîndut cu locul lor deopotrivă, al cărora loc merge pînă în zidu Curții domnești. Dar fiindcă răposatu Bratu iuzbașa și cu vătăfu Radu învoindu-se amîndoi și-au prefăcut prăvăliile și lui Tudorașco nedîndu-i mîna atunci să o facă, la facerea temelii i-au călecat locu lui Tudorașco ca de o palmă și mai bine, și au avut judecată înaintea dumnealui răposatului mare vornic Filipescu.

Dar fiindcă zapisele prăvălii lui Tudorașco au fost puse amanei de tată-său la Mitropolie, n-au avut eu ce să pliroforisi judecata ca să-și aflu dreptate, ci s-au făcut o anafora a dumnealui mare vornic la mina Bratului ca să se mulțumească Tudorașco, fiindcă i-au fost pivnița de lemn și Bratu i-au făcut perete de zid, și-și va pune și Tudorașco tăpile pe temelia lui. Acum cu acea anafora silește de a cuprinde și locu din dos, astă toamnă dînd jalbă numitul că nu voi să-mi fac prăvălia și din pricina prăvălii mele i să pricinuește stricăciune prăvălii ei, am fost silit de judecată să o fac.

Și dînd jalbă mării tale ca să mi se aleagă atît locu despre dinșii cît și temelia, fiind rău pusă, să se strice și să fac pe unde va fi cu cale și să mă întovărășesc și eu la cheltuială, fiindcă așa este și obicei de a fi două prăvălii la un perete, cu care jalbă am fost orînduit la dumnealui mare vornic de Țara de

Sus, și trimițînd doi *utori* vornicei la fața locului, și cit au fost maidan l-au măsurat cum s-au priceput și au pus semne, făcînd cercetare și la călcarea locului cu temelia, au găsit-o adevărată, măcar că zapisele prăvălii cele vechi nu-mi erau la îndemîină, ca să [să] pliroforisească și mai bine.

Și cerînd eu ca să strice temelia și să îndreptăm locu și să o facem amîndoi, ea au zis că este femee văduvă, să nu o mai bag în cheltuială, ci să prinesc să-mi pui tălpile pe temelia ei acum și să-mi prefac prăvălia și oricînd se vor mai prefaca, după vreme, să vor îndrepta. Și așa am făcut și eu prăvălia, iar din dos unde au fost închis cu uluci și s-au găsit bulumaci vechi de 20 de ani și unde au avut și Tudorașeo odaie din vechime, care odaie de vreo șase ani să stricase, cum și numiții mai în urmă și-au făcut cîte o odaie pe locul lor, n-au mai intrat în cercetare, ci mi-am pus temelia odăilor ce fac din dos pe temelia cea veche, încă am mai lăsat orișice (oareșicare) loc spre dînsa, ca să nu mai aibă bănuială, după cum să vede, fiind și alți vecini față și mi-am rădicat odăile. Acum au început a tînji că colțul odăii din jos l-am pus pe locul ei și m-au oprit din lucru și au adus alți vornicei și n-au căutat nici la bulumacii vechi ce s-au găsit în pămînt închizătoare a numitei. Unde și acolea aveam bănuială că mi-au călcat locu, cum și la prăvălie, nici la temelia veche a odăii mele ce s-au găsit în pămînt încuiată, nici au cerut să vadă zapise și scrisori. Ci au făcut o măsurătoare far de a lua vreo pliroforie de undeva, și-mi mută odăile cu două palme mai năuntru pe loc strîmt și mă păgubește de loc și de lucru ce am făcut pînă acum.

Eu văzînd aceasta am adus zapisele și cărțile de unde au fost și am dat jalbă mării tale, ca de iznoavă să mi se cerceteze pricina după zapise și cărți ce avem, și să facă izbrănire. Milostive Doamne, două săptămîni sînt de cînd treapăd vorniceii să vie să-și aducă zapisele și cărțile ce vor fi avînd, să ne înfățișăm înaintea dumnealui *vel* vornic, și nu vin. Mă rog să fie luminată porunca mării tale către un zapciu sau mumbașir să-i aducă să ne înfățișem. să ni se facă și izbrănire; — și cum va fi mila mării tale.

Prea plecată sluga mării tale

Anastasiu Gărdescu

[rezoluția]:

Dumneata *vel* vornice de Țara de Sus, theorisînd jalba aceasta să faci cercetare și ori să îndreptezi, sau să ne arăți cu anafora prin zaptia ceaus de aprozi.

1794 iulie 3.

no. 25

al treilea logofăt de jos
protocol Th. Macedoncanu

Colecția Jean Berlescu.
Original. hîrtie, stare bună.

1794 iulie 12. [București].

Manolache bogasierul își ia angajament față de Mitropolie că nu se va întinde mai mult, decât trebuie, cu clădirea prăvăliei și casei ce face pe locul Mitropoliei. (Original).

Dau adevărimea mea de încredințare la sfinta Mitropolie, precum să să știe că eu voind să-mi fac prăvălia din târgul dinăuntru, boltă, care iaste alătura cu prăvălia sfintei Mitropolii care o ține chir Toma și deasupra să-i fac o casă, am venit de am dat știre sfintei Mitropolii, la care loc viind sfinția sa părintele iconomul sfintei Mitropolii, chir Dositie și cu alte obraze s-au luat măsurile prăvălii sfintei Mitropolii. Însă lumina ca să să știe, să nu să piarză zidul bolții ce voi să fac. Deci fiindcă eu voi să fac lucru pă plăcerea mea, dau încredințare că cu zidul mai mult nu mă voi întinde nici măcar cu un deget, ci chiar pă cît să află acum fața păretului atît să-mi fie tragerea zidirii. Deasupra la facerea casii de să va întîmpla a să strica cevaș din învelișul sfintei Mitropolii să aib a-l face la loc cu a mea cheltuială și în urmă să lipesc învelișul numitei prăvălii în zidul casei mele deasupra și să-l tencuesc la încheietură cu var, a nu să pricinui stricăciune din ploi. După săvîșirea casii să-mi fac ulucă de tinichea la strașina casii ca să nu curgă picătura pă prăvălia Mitropolii, ci apa din ploi să curgă pă uluc în pod. Dar de să va întîmpla a să întinde cu zidirea în prăvălia sfintei Mitropolii măcar numai de un deget, să aib a plăti pă an chirie la Mitropolie taleri 100, cum și alte căderi de să va întîmpla a să pricinui prăvălii sfintei Mitropolii, din orice din lucrarea bolții, eu să am a răspunde și a drege la loc, să nu să pricinuiască nimic pagubă sfintei Mitropolii că într-acestaș chip ne-au fost așezămîntul.

Însă într-acest zid ce fac eu dăspre prăvălia Mitropolii bag și păretele prăvălii Mitropolii ce iaste pă o jumătate de cărămidă pă care stă grinzile prăvălii și oricînd va voi Mitropolia să-și prefacă prăvălia are voc ca o stăpină a-și pune grinzile pă această jumătate de cărămidă în părete.

Și pentru știința și încredințarea am iscălit mai jos.

1794 iulie 12.

Manolache bogasieru, adeverez

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CXCIV—4.
Original, hirtie, stare bună.

1794 iulie 19. [București].

Prețuirea și împărțirea namestiilor lui chir Toncea bogasierul și Ilie armășel, din mahalaua Foișor-Vitan. (Original).

Fiind orînduit dumnealui logofăt Ioniță de dumnealor boerii ispravnici din sud Ilfov, ca să facă împărțirea între chir Toncea bogasieru cu Ilie armășel, și să facă și prețuirea namestiilor celor ce vor fi făcut numit[ul] Ilie în urma cumpărării. Care viind aici în fața locului și stringîndu-ne pe noi patru megieși vecini, împreună cu preotu mahalalii, împreună cu orînduit de dumnealor boeri, ispravnic, am făcut prețuirea namestiilor care mai jos anume să arată.

Care această prețuire fiind primită de amîndouă părțile, atît de jăluitor cit și de pîrît, arătăm și noi printr-această scrisoare ca niște megieși și vecini. Aceasta.

1794 iulie 19.

† Popa Stanciul ot Foișor
 † Toader căpitan
 † Vintilă Cazacu
 † Uncheș Dumitru
 † Danciu armașu
 Ioan Curcă [?]

<u>taleri</u>	<u>baui</u>	
15	—	coșaru
6	—	800...
8	90	7 care nuele
8	—	lemnile de pimniță
3	—	un porumbar

[pe verso]:

Zapisul vii de la Vitan

Colecția George Potra.
 Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1794 august 18. București.

Alexandru Moruzi reclădește fabrica de postav de la Pociovaliște și hotărăște drepturile și îndatoririle epistatului, precum și obligațiile meșterilor străini, ale celor 243 postăvari și 40 dărvari care trebuie să lucreze în fabrică. (Copie).

Fiindcă cea dintâi îndăstulare a unii țări iaste înmulțirea negustorii și mai vârtos a felurilor de meșteșuguri și lucruri de mâini încât nu numai că nu are trebuință țara aceia de lucruri ce vin din părți streine, să piarză atâția bani, ci încă să câștige trimițând la alte părți acelea ce ar putea pune la stare în faptă ca să să lucreze și să să facă întrânsa. Și cu acest mijloc atât îndăstularea ei și mijlocirea chiverniselii să înmulțește, cât și slavă numelui său și laudă câștigă. Drept aceia între altele folositoare care ne sârguim spre a izvodi și a pune în faptă într-această țară a Valahii unde din pronia dumnezeiască stăpănim și oblăduim, râvnit-am și pentru meșteșugu lucrării a felurimilor de postavuri care este mai trebuincios tuturor de obște într-această țară, pentru care intradinsu am avut și înaltă poruncă de la prea puternicul și milostivul nostru împărat carele voește a vedea chielorul împărății sale împodobit de toate. Unde măcar că fusese mai înainte fabrică de postavuri la Pociovaliște, dar la această vreme am găsit-o domniia mea cu totul pustie, părăsită de mulți ani și făr de nici un fel de ființă.

Și așa ca din în [în]ceput am pus domniia mea sârguință, cu a noastră cheltuială, de a o izvodi și o pune în faptă. Și după ce am poruncit de s-au lucrat și s-au preainnoit întâi toate zidirile, acareturile cele lipsă și stricate și ergaliile ei, aducând și meșteri streini cu știința meșteșugului a felurimilor de postavuri și strângând din pământeni suma cea trebuincioasă de lucrători, cu știința acestor meșteșuguri, torcători, țesători și veri căți au fost trebuincioși atât din bresle cât și din dajnici, cu paguba și scăderea visterii domnii mele, pentru folos țării dă obște, săvârșindu-o la întreagă starea și rânduiala ei, cu lucrul în faptă, cum să vede, am chibzuit apoi atât pentru bună chiverniseala ei cea du peste toată vremea de a să epistasi de bărbați practicoși, cu bun ipolipsis carii să aibă și știința de ale neguțătorii cât și pentru priveleghiurile și ajutorurile domnești ce i să cade a avea, făr de care nu poate fi vrednic de a-și avea starea și urmarea ei.

Și iată orânduim mai întâi epistat pă (*loc liber*) și hotărâm domniia mea aceste ponturi care pentru ca să să păzească și să să urmeze în toată vremea ca la un lucru de binele și folosul patrii, întocmit și făcut din poruncă împărătească, le întărim domniia mea prin domnescul nostru hrisov:

1. Postăvarii cei orânduți pentru trebuința fabricii, cu pecetluri domnești care sânt la număr doă sute patruzeci și trei și 6 vâtași și un spătar, după domneștile pecetluituri ce au la mâinile lor, să fie nelipsiți și nestrămutați totdeauna de la lucrul fabricii, după cum au fost și până acum.

2. Mai sus numiți doă sute patruzeci și trei postăvari să fie nedajnici de către visteria domnească, slobozi și nesupărați în toată vremea, de orice angarii de a țării. Fiind dator epistatu fabricii ca să dea pe tot anul pentru dănșii numai câte taleri zece de fieșcare om la luminata doamna domnii mele, pe care bani să aibă a-i răspunde în orânduite vremi după cum esu [ies] și semile la visteria domnească. Iar un spătar și 6 vâtași ai lor să fie nesupărați atât de plata la acei bani cât și orice angarie a țării.

Iar când vreunul dentr-acești postăvari nu va urma poslușania lui, sau va lipsi, sau va muri, să aibă a să da la fabrică, în locu aceluia, altul.

3. Scutelnicii ce sânt rânduiți pentru trebuința fabricii, cu pecetluituri domnești, dărvari, la număr patruzeci, și să fie și aceștia nelipsiți și nestrămutați de la fabrică, ocrotindu-i pururea și să fie nedajnici de orice plată, slobozi și nesupărați în toată vremea de orice angarie a țării. Iar când vreunul dintrănșii nu va urma slujba lui, sau va lipsi, sau va muri, să să dea în locu aceluia altul, cu pecetluit domnesc.

4. Osebit, din cei orânduți și știuți la număr postăvari și dărvari ai fabricii, să dă voe orânduitalui epistat să aducă din streinătate, de va putea, până la 50 dă oameni pentru lucrul fabricii, ale căroro nume să nu fie scrise în visteria domnească. Carii după ce să vor așaza la fabrică, să să scrie numele lor în visterie și să li să dea pecetluituri domnești, îndatorându-să epistatu fabricii să plătească pe tot anu și pentru aceia câte taleri 6 de fieșcare om, după mai sus arătatu mijloc. Ș-așa să rămăie și aceștia nedajnici de către visteria domnească și nesupărați întru toate și de orice angarie precum sânt și ceilalți scutelnici. Atăta numai, când îi va aduce epistatu, să-i cerceteze însuși dumnealui vel vistier de sânt streini aduși de curând. Și după cercetare să facă anafora către domnia mea cum că i-au cercetat însuși dumnealui, și așa să să întărească.

Să să ferească epistatu a nu primi alți oameni afară din cei mai sus numiți făr dă știrea domnii.

5. Acei orânduți cu pecetluri domnești postăvari, spătarul și vâtașii lor i dărvarii, împreună cu acei 50 streini toți să să afle la lucrul fabricii îndatorindu-să însă postăvarii să lucreze orânduital lor tort pentru fabrică și să-l dea la vreme la epistatu fabricii, urmând după orânduiala din anul trecut. Iar pentru cât tort va trebui mai mult la fabrică să ceară de la domnie ajutor epistatu ca să i să lucreze de către cei din București postăvari, cu plată prin tocmeală

invoită după cum și ceilalți plătesc la ocoa de tort. Să i să dea la aceasta ajutor.

Iar spătarul, 6 vătași, patruzeci dărvari și 50 streini să fie îndatorați și ei să urmeze slujba lor după cum au fost până acum, supuindu-să toți la epistatu fabricii, carele să le caute și să le alcagă pricinile ce vor avea între dănsii când să vor mulțumi, iar nemulțumindu-să să dea jalbă domnii. Și la orice judecată să va orându-i să să caute pricinile lor.

6. Înăuntru la fabrică alt zapeiu să nu intre fără numai de va fi trebuință, să să orânduiască om domnesc al Curții, chiar din poruncă domnească, și acela să meargă acolo spre a face cercetare împreună cu epistatu fabricii.

7. Epistatu fabricii să aibă voc spre a arăta însuși către domnie pricinile ce sânt ale fabricii.

8. Pentru lăna suptire țigac ce ese de la oile din cinci județe: Ialomița, Ilfov, Teleorman, Vlașca și Olt să să protimisească epistatului fabricii până la orânduita vreme, adică de la sfârșitu lunii lui mai până la iulie, întâi și cu orânduită sumă, iar nu mai mult, cumpărând întâi el lăna cea trebuincioasă pentru fabrică, sumă numită de lăna oca patruzeci dă mii cu preț ce cumpără și alți neguțători asemenea sumă.

Iar după ce va trece orânduita vreme atunci să fie slobози la fiteșcare cumpărătoarea și vânzarea lăunii. Dar pentru ca să lipsească orice pricinuire la aceasta, poruncim ca să nu să dea la nimeni cărți de a cumpăra lăna până la orânduitul soroc de cumpărat fabricii.

9. Zece mii oca vâpsea parachină [?] să aibă a-i da domnia în vreme cuviincioasă cu purtarea de grijă a dumnealor boerilor ispravnici pentru trebuința fabricii, cu prețul ce ar cumpăra și alți neguțători dă la lăcuitori.

10. Câte cărți domnești ar fi trebuincioase la fabrică atât pentru strângerea lăunii cât și pentru alte trebuințe să aibă a plăti epistatu pentru fieșcare carte câte parale patruzeci iar de a nu i să face mai multă cerere.

11. Orice fel de postav, atât bun cât și de țară, lucrându-să la fabrică și orice altfel lucru dă lăna ce ar putea epistatu să lucreze la fabrică să fie slobode a se vinde atât în lăuntru în țara aceasta cât și afară la orice parte a împărăteștii stăpâniri ar vrea epistatu fabricii să scoată și să vânză. Și tot acest lucru dă lăna atât în țară vânzându-să cât și la alte părți ale împărăteștii stăpâniri ducându-le, să nu fie supărat nici de vamă nici dă altă dare ori cu ce nume, fiind dator însă epistatu ca să ia cărțulia de la carvasaraoa domnească pentru marfa ce va merge la părțile împărăteștii stăpâniri. Și cât pentru marfa de lăna a fabricii ce să va vinde în țară, totdeauna să fie nedajnică de vamă și de orice altă dare, cum să coprinde mai sus, păzindu-să acest obicei în toată vremea. Iar pentru marfa ce va eși din țară să aibă priveleghiu de scutcală

numai până la cinci ani, iar după cinci ani să plătească epistatu fabricii numai vamă după catalogu domnese.

Iar dă să va dovedi cu bune dovezi cum că epistatul trece și marfă streină cu nume dă lucrată la fabrică, atuncea să piarză acel privilegiu și să plătească pentru toată marfa după catalog.

12. Pentru lesnirea vânzării a mărfii dă lână ce să lucrează la fabrică să aibă epistatu fabricii doaă prăvălii, înlăuntru în orașu București, care să fie în pace și nesupărate de orice dare și angarie.

13. Pentru chiria fabricii, fiindcă s-au făcut tocmeală între epistat și stăpănu moșii dumnealui *vel* dvornic Radu Slătineanu și făcându-să între sine doaă înscrise așăzământuri prin cărți iscălite și pecetluite ce au dat unul la mână altuia, are a să urma întocmai după acea tocmeală ce să coprinde în cărțile de așăzământ.

14. Ergaliile, uneltele și alte avadânlăcuri ale aceștii fabrici și cât încă s-au dat după osebitul catastih, pentru dregerea celor vechi zidiri și pentru noă zidiri ce s-au făcut la fabrică, fiindcă s-au plătit de către epistat cu taleri 7189 și au tăiat atăta sună, de va căuta cineva după vremi să-i ia fabrica de la mână, să fie dator unul ca acela să-i întoarcă banii ce au dat numitul epistat pentru acestea, după catastih, cum și alte cheltuieli ce ar face la fabrică și pagubă ce i s-ar întâmpla.

15. Cel ce primește acum fabrica adică epistatul ei, de va voi pentru mai mult folos și adaosul ei a o muta la orice alt loc al țării ce va găsi mai bun, să fie slobod să o mute, luând toate ergaliile și unele altele ei și avadânlăcurile ei. Iar pentru zidiri va urma după așăzământurile ce au făcut prin cărți.

16. Când va avea trebuință fabrica ca să strângă niscareva oi de la care să poată nemeri bunătatea lăunii, să să dea domneasca noastră carte de voe ca să strângă epistatu ei cu riza-pazar până la oi una mie care să fie scutite de oerit pă fieșcare an.

17. Numitul epistat să fie dator după făgăduiala ce au dat a să sili în tot chipu și a pune toată purtarea dă grijă și nevoința ca să meargă treaba fabricii spre înmulțire și adaos și ca din zi în zi să să înlesnească și să înbunătățeze lucrul spre a eși postav cât să va putea de bun, luerând fabrica nelipsit ca unul ce numai pentru acest sfârșit i s-au dat fabrica asuprăi, să să silească, să să nevoiască de a scoate plăcut postav, în vreme ce pentru întocmirea ei în oblaștiia împărăteștii stăpâniri dă domnia atâtea pronomii și pierde atăția oameni: cerându-se aceasta însuși de prea puternicul nostru împărat și din poruncă împărătească făcând domnia acest lucru de folos la a căruia bună stare când numitul epistat nu va pune cuvincioasa silință, rămâne la grea învinovățire, cum și cei ce s-ar împotrivi la acest domnesc hrisov. Pentru aceste sfârșituri și s-ar face pricină dă discolie și de lipsă aceștii hotărări neîndeletnicindu-să toți spre lucrare a ponturilor ce să coprinde într-acest hrisov, care pentru ca să

să urmeze întocmai precum mai sus să coprinde, am adevărit hrisovul acesta cu însuși iscălitura și pecetea domnii mele, cu credința prea iubiților domnii mele fii Costandin voevod, Dumitrache voevod, Nicolae voevod, Gheorghie voevod, martori luând și pă dumnealor cinstiți și credincioși veliții boeri ai divanului domniei mele: pan Dumitrașco Racoviță *vel* ban, pan Ianache Moruzi *vel* vistier, pan Manolache Brâncovean *vel* dvornic de țara de sus, pan Costache Caragea *vel* hatman, pan Dumitrache Asan *vel* spătar, pan Nicolae Filipescu *vel* logofăt de țara de sus, pan Costache Ghica *vel* dvornic de țara de jos, pan Radu Slătinean *vel* dvornic, pan Manolache Grădiștean *vel* dvornic, pan Costandin Știrbeiu *vel* logofăt de țara de jos, pan Lucașe *vel* postelnic, pan Dumitrache Hangearlău *vel* comis, pan Alexandru Văcărescu *vel* clucer, pan Ioan Cornea *vel* paharnic, pan Grigorie Bălean *vel* stolnic, pan Iordache *vel* sluger, pan Grigorie *vel* pitar. Și ispravnic pan Nicolae Filipescu *vel* logofăt.

Scriindu-să hrisovul acesta în anul de al doilea, dentru întâia domnie a domnii mele, aici în scaunul orașului domnii mele Bucureștii, la leat 1794 avgust 18, de Ioniță Rafail *biv* *treți* logofăt.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 26, f. 236 v.—239.

474

1794 septembrie 18. [București].

Panaît lipcanul vinde logofătului Ioniță o prăvălie de piatră cu pivniță de piatră, cu locul lor «lingă poarta domnească din sus», cu 950 taleri. (Copie).

Adeverez cu zăpissul meu la mîna dumnealui logofătului Ioniță, cumnatul dumnealui logofătului Stoian. Precum să să știe că avînd cu o prăvălie de piatră cu pivniță dedesupt de piatră, lingă poarta domnească din sus, cu pămîntul ei, ce am luat-o cu schimbu de la dumnealui logofăt Stoian, în locul viilor de i-am dat la Cernătești.

Și această prăvălie făcînd-o eu vînzătoare, am toemit-o cu dumnealui logofăt Ioniță și i-am vîndut-o dumnealui în taleri 950, adecă nouă sute cincizeci, care bani i-am luat toți deplin în mîna mea. Și i-am dat dumisale atît zăpissul cel de schimb, cît și toate zăpissele cele vechi ale aceștii prăvălii.

Deci să aibă a o stăpîni cu bună pace, dumnealui și fiii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui, fiindcă i-am vîndut-o de a mea bună voc.

Și pentru credință am întărit zăpissul acesta cu iscălitura mea¹.

18 septemvrie 1794.

Panaît lipcanul (*grecește*).

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condița de zăpisse (1699—1841) a fauliei Darvari, doc. 67.

¹ Documentul acesta are legătură cu următoarele documente: [1770—1775]; 1775 martie 12; 1775 martie 18.

1794 octombrie 27. [București].

Thimothei, egumenul mănăstirii Stavropoleos, înaintează domnitorului o jalbă prin care cere să hotărască pricina de neînțelegere pentru o moșie a mănăstirii ce fusese dăruită de Maria Greceanu, dar pe care o stăpînea pe nedrept vornicul Scarlat Greceanu. (Original).

Prea înălțatul nostru Domn,

Cu smerenie aduc la cunoștința înălțimii voastre păzitelui de dumnezeu, că Maria Grecianca dăruise s-tei mănăstiri Stavropoleos părțile ei de moșie ce le avea în județul Vlașca, cu hotărnicie, cu act de danie și cu testament adevărit de către prea sfinția sa Daniil mitropolitul Ungrovlahiei de atunci, și de către toate rudele ei. Pe cari părți le-a stăpînit mănăstirea șaptesprezece ani, după aceea un egumen tot al acestei mănăstiri, Parthenic, pentru oarecare datorie a mănăstirii a vîndut o parte numită Grecii cu alte hotare, deosebit de un hotar numit Jigurenii către răposatul Gheorgache Colfescu clucer de arie, pe care a stăpînit și răposatul patru ani.

Răposatul întru fericire memorabilu domn Costandin Mayrocordat, ca ctitor al mănăstirii, informindu-se de ilegala vînzare a danii, pe de o parte a gonit pe egumen jos la mănăstire, iar pe de altă parte i-a poruncit lui Gheorgache Colfescu de și-a primit banii înapoi și a înapoiat moșia iarăși către mănăstire, după cum chiar și însuși declară în actul de vînzare. Și de atunci menționata moșie a rămas la mănăstire. Și cu ocaziunea celei dintii turburări a rușilor s-au pierdut actele mănăstirii. Iar la anul 1785 fostul Pogoniani luînd mănăstirea asupra-i și căutînd actele mănăstirii a găsit aceste acte și altele la un Petrache Silișteanu și examinîndu-le a aflat această moșie călcată și în stăpînirea boerului vornicului Scarlat Greceanu, cel ce cumpăraseră celelalte părți din Grecii de la un anume Brătăsianu și cu această cumpărătoare a posedat și moșia mănăstirii.

Fostul Pogoniani văzînd nedreptatea ce se făcea mănăstirii a intentat proces în timpul cel dintii a domniei lui Mihai Vodă și a pus mijlocitor pe prea sfinția sa răposatul Filaret episcopul Rîmniceului de pe timpul acela ca să le învoiască precum mărturisește chiar înscrisul ce are la mîna și a supozat timpul ca învoială și o dată zicea să dea bani, iar altădată să dea acaretu și astfel ținea moșia. A venit Mavrogheni, a urmat turburarea, iar moșia a rămas pînă astăzi la domnia sa. Acum un an, la Crăciun, i-a repetat iarăși actualul Pogoniani ca să nu ție moșia mănăstirii că e păcat, însă răposatul stăruia la cele dintii.

Încetînd din viață răposatul, am înfățișat pe deoparte actele în copie către soția dumisale care după trei zile a anunțat pe sfinția sa Pogoniani zicîndu-i să întrebe pe banul Petrache și dacă ne mulțumim, să pue doi boeri din parte-i și doi din partea mănăstirii și astfel ne-am mulțumit ambele părți. Însă

din partea dumneaei a orînduit trei boeri și anume pe clucerul Dumitrache Catargiu, pe stolnicul Alexandru Grecianu, fratele răposatului și pe serdarul Antonache Miciu, iar, procurator al ei pe un polcovnic anume Nicolachi. Iară din partea mănăstirii doi boeri și anume: clucerul Dumitrache și clucerul Costache.

Dumnealui banu a scris către domnitor ca să cerceteze actele cu frica de dumnezeu și să descopere adevărul, iar boerii examinînd actele cu deamăruntul și cu mare curiozitate au găsit moșia dreaptă și bună danie a mănăstirii și au anunțat toți către dumneaei prin orînduitul procurator ca una mie patru sute patruzeci stînjini sînt ai mănăstirii, și să-i întoarcă încă și una sută cincizeci și șase stînjeni tot la Greci, pe carii i-au dăruit [o] oarecare Dumitrana. Și după ce a anunțat astfel boerii, domnia ei a pus din parte-i pe dumnealui vornicul Costache Ghica, iar din partea mănăstirii sfinția sa Pogoniani ca să ne învoim.

Dumneaei a dat trei prăvălii: două de piatră și una de lemn, mănăstirea a găsit de cuviință prin mod pacinic să facă schimb cu patru prăvălii, două de piatră și două de lemn, cu toate că și acestea sînt derăpănite și nu sînt sigure ca moșia. Și deci nu s-a mulțumit să dea cele patru prăvălii cu toate că venitul total al moșii într-atîtea ani prețuște cît prăvăliile. Mănăstirea însă pentru cuvînt de pace s-a mulțumit cu aceasta. Așa dar mănăstirea cere moșia cu venitul altor ani ca să nu se deosebească de la mănăstire această danie a răposatci. De accia și alerg la iubirea de dreptate a înălțimii voastre ca să se dea prea luminată poruncă, sau către orînduiții boeri, cari au examinat această pricină ca să ia sfîrșit, sau cum va găsi cu cale înălțimea voastră și va avea pe arhangheli de ajutor, și cum va fi mila mărici voastre.

Al păzitei de dumnezeu înălțimii voastre, prea umilită slugă

Thimothei egumenul mănăstirii Stavropoleos.

[rezoluția domnitorului]:

Poruncim domnia mea dumneavoastră numiților boeri ce arată igumenul că ați fost ceruți atît despre partea casii răposatului vornicului Scarlat Grecianul cît și despre partea mănăstirii să faceți domniile mele anafora dă pricina cum ați cercetat și la ce au rămas prin zapis.

vătaf za Divan

1794 octomvrie 27.

biv vel stolnic

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—11.

Original grecesc (34,5×24), hîrtie cu filigran. Frumos scris și bine conservat. Rezoluția domnului către boieri este scrisă în limba romînă.

Documentul are o traducere din 1869 făcută de A. Samphiropol dragomanul consulatului grecesc.

1794 noiembrie 5. București.

Mitropolitul Dosithei reîntărește diata răposatei Maria Greceanu, fata logofătului cronicar Radu Greceanu, prin care aceasta, la 29 martie 1726, hotărîse cum să se urmeze cu averea ce lăsa după moartea ei. (Original).

Dositei milostiuu bojiu arhiepiscop i mitropolit Ungrovlahiei.

S-au protocolit și iaste întocmai după cea adevărată diată răposatii Marii Greceanăi; și spre încredințare am întărit cu pecetea noastră.

1794 noemvrie 5.

Eu, roaba lui Dumnezeu, Maria, fata Radului logofăt, căzînd la multă boală și ajungînd la slăbiciune și temîndu-mă de înfricoșatul ceas al morții, pînă unde mi-am avut mințile întregi și limba deschisă, am eugetat ca să-mi fac diată și să-mi așăz toate ale mele, mult puțin cît am din mila lui Dumnezeu și dă [de la] părinții miei.

Întii mă rog tuturor creștinilor ca să mă erte, ori cui ce voi fi greșit, și ert și eu pă toți frații creștini. Și las cu sufletul meu să mă îngroape la sf. biserică unde să cinstește și să prăznueste hramul mai marilor voevozi cetelor înge-rești Mihail și Gavril și hramul acelui dintru sfinți părintelui nostru Athanasie cel mare.

7234 [1726], martie 29.

Întii casa cu locul cît ține, de aici din București, care casă îmi este și mie de la părinții miei. Ci aceasta las cu sufletul meu să să vînză să să facă sărindare și pomenile sufletului meu și al părinților miei. Așjderea și o carată a mea și aceasta să să vînză să să dea milostenii la fete sărace.

Și am și cinci cai telegari iar să să vînză, să fie pentru pomenirea sufletului meu și al părinților miei.

Am și o moșie de la Greci care moșie îmi iaste de la părinți, însă cu zece suflete de țigani. Ci această moșie și țiganii dinpreună o las cu sufletul meu la sf. biserică unde să mă îngroape. Iar și o moșie ce să chiamă Priranii, și aceasta o las cu sufletul meu la sf. Mitropolie de aici din București, ca să fie pentru pomenirea sufletului meu și al părinților miei.

Mai am și viile de la Sărata, pogoane douăzeci și una, cu casele lor cu cramă, cu slomm, cu toate dichisele dinprejur. Acestea să se prețuiască și să să dea la Marica Pircălăboaia pentru taleri două sute care li sînt datoare. Și prețuindu-să, și cîți bani va mai rămînea să fie pentru pomenirea mea și a părinților miei.

Și mai am nouă pogoane de vic în dealul Bădenilor; ci această vie o las cu sufletul meu nepoatei mele de soră, Păunii, ca să mă pomenească.

Greco-roman

Și am o pereche de cercei cîte cu un picior de balaș și cu luminile de zma-
ragd, care cercei sînt de la Gheorghe hangiu, zălog, drept taleri douăzeci și
doi, bani noi; și mai am o pereche de cercei cu lumina de balaș, cîte cu trei
picioare de mărgăritar, care sînt la Stamate vameș, zălog, drept taleri șase,
bani noi; și am nouă șiruri de mărgăritar la Jupin Hristea drept taleri patru-
zeci, zălog, după cum serie zapisul.

Și să-i dea taleri trei și jumătate vechi pentru casele casierului din [de la]
Mitropolie cît am șezut făr de chiric. Și să dea și Neacșului fecior taleri zece și
un cal vînăcior pentru simbria lui; iar pentru un rumîn al dumnealui nenii lui
Costandin să ia să dea un copil de țiĝan.

Și două vaci să să dea la fetele Anecuii, iar celelalte să să vînză pentru
datorii, care vite, cîte sînt, le știe Neacșul feciorul.

Iar pã Stanca țiĝanca o las vără-mieu Matei Băleanu; iar pã Dobra țiĝanca
și pã un copil al ei anume (*loc liber*), i-am ertat pentru că m-au căutat la vremea
boalei mele.

Iar pentru cîte moșii și alte lucruri ce ar mai fi, au de la părinții miei și au
de la bărbatu-mieu, să să vînză și să să plătească datoriile. Și ce o mai rămînea
să fie pentru pomenirea sufletului meu și al părinților miei și al soacră-mieu
Steriei și al soțului meu pentru că n-am putut să le fac nici o pomenire.

Iar o masă și un peșchir le las pãr.[intelui] Stavropoleos.

Deci la aceste toate, mult puțin cît am, ce serie mai sus, las epitrop pã
duhovnicul meu pã părintele Stavropoleos chir Ioanichie și pã nenea Barbu
Merișanul și pã nenea Grigorașeu *biv vel* sãrdar, să chivernisească și să facă
pomenirea sufletului meu și al părinților miei. Iar care din rudele mele au din
neamul meu, au din neamul bărbatului meu s-ar scula și ar strica și ar strămuta
această adevărată diiată a mea, și ar face altă supărare, unii ca aceia să fie
neertați, și să fie supt blestemul sfinților părinți de la Nicheia și să n-aibă unde
veni după mine.

Și cînd am făcut această diiată fost-au cu toată voia mea și o am întărit
cu numele meu și cu pecetea mai jos ca să să crează, iscălindu-se și alte obraze
dă cinste pentru încredințare.

Și am scris eu lorga cu zisa dumneaei.

Eu Maria, fata Radului logofăt Greceanu, adeverez

Eu popa Calița, protopop, martor

Barbul Merișan *vel clucer*, martor

Grigore *biv vel* sãrdar, martor

Costandin B[ălăceanu] *biv vel* comis, martor

Radu postelnicel, martor

Matei postelnic B[ălăceanu], martor

trecut în condica Mitropoliei

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIV—13.

Original. stare bună (42×31), hirtie cu filigran.

1794 noiembrie 22. [București].

Maria Bălăceanca dă adeverință sătraru lui Dumitru Polizu de chiria primită, și de felul cum trebuie plătită cea viitoare, pentru locul caselor ce are pe locul ei. (Original).

Polizu
Au dat dumnealui sătrar Dimitrie Polizu taleri 220, adică doă sute doăzeci, chiria locului caselor ce are dumnealui pe locul nostru. Însă chiria de ani opt ce au fost neplătit, pe an câte taleri 27 1/2, adică doăzeci și șapte și jumătate, de stânjen po taleri cinci.

Iar de acum înainte are să plătească dumnealui pe an câte taleri treizeci și șase și jumătate cum s-au făcut hotărîrea domnească de la judecata ce am avut cu dumnealui. Și s-au plătit până acum cu chiria de sfântu Dimitrie ce-au trecut.

Și au mai dat dumnealui și niște maltef de la prăvălie, care să socotește tot la această chirie, și să va scădea din mai sus arătata suma de taleri 220, bani cât va fi prețul maltefului.

Răvaș de seama.

1794 noemv.[rie] 22.

Maria Bălăceanca

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXIX—8.

Original. stare foarte bună, hirtie cu filigran.

1795 martie 11. București.

Ivan cu soția și fecioru-său vînd lui Radu bărbieru o vie la marginea Bucureștilor, în mahalaua Foișor-Vitun, aflată pe moșia mănăstirii Radu Vodă. (Original).

Epitropu de la Radu Vodă, David, adeverează. (grecește).

Adică noi care mai jos ne vom iscăli dat-am credincios zapisul nostru la mîna dumnealui jupîn Radul bărbier, precum să știe că avînd noi o vie paragină de marginea Bucureștilor, în mahalaoa Foișor, pe moșia sf. mănăstiri Radu Vodă. Care vie am vîndut-o dumnealui de a noastră bună voe, nesiliți de nimeni, cu bani gata drept taleri 15, adică cincisprezece.

Și cînd s-au făcut acest zapis fost-au și alți oameni față care mai jos să vor iscăli. Și noi pentru mai adevărată credință am iscălit mai jos, ca să să crează.

179[5] martie 11.

† Eu Ivan dinpreună cu soția mea, vînzători

† Eu Mitru sin Ivan, dinpreună cu soția, vînzători

Și am scris eu Gheorghe căpitan cu zisa lor, și martor.

[pe verso]:

Zapis[ul] viu de la Vitan.

Colecția George Potra.

Original. stare bună, hirtie cu filigran.

479

1795 septembrie 22. [București].

Gheorghe feciorul lui popa Ion, fiind în mare strîmtorare de bani, vinde lui Stanciu fost mare paharnic prăvălia și casele ce le are, în mahalaua Bălăceanului, pe locul m-rii Plumbuita, pentru 5500 taleri. (Original).

Adică cu Gheorghe sin popa Ion dat-am credincios zapisul meu la cinstită mîna dumnealui biv vel paharnic Stanciul. Precum să știe că avînd la poarta din sus a Curții domnești cei vechi în mahalaoa Bălăceanului, la fața podului, o prăvălie de zid cu odăi, cu case deasupra, cu chioșc din dos, cu pivniță, cu sticle la ferestri, cu uși, cu sobe și în scurt gătită de orice trebuință precum să văd toate nouă, făcute dentru a mea strădanie și osteneală pe locul sfintii mănăstiri Plumbuita, cu chirie pe an cîte taleri cincizeci, care jumătate să dau la Sfîntul Dimitrie și jumătate la Sfîntul Gheorghe.

Și în cită vreme va fi binaoa pe locul mănăstirii, mănăstirea să nu aibă voc nici să înalțe chiria nici altă supărare să facă, ci să fiu desăvîrșit stăpîn și volnic pă al meu să fac ce voi vrea, precum mai pe larg arată zapisul ce am de la mănăstire. Arăt și coprinsul locului, că afară de supt prăvălie este și o ulicioară pă din sus lăsată de mine tot din cuprinsul locului acestuia. Deci acum, din împotrivirea vremilor, avînd mare trebuință de bani am făcut această prăvălie vinzătoare cu tot coprinsul ei, cu voia și a soțici mele și a copiilor, prin știrea stăpînului locului i a vecinilor. S-au găsit dumnealui paharnic mușteriu și intrînd la tocmeală m-am așezat cu dumnealui pă taleri 5500, adică cinci mii cinci sute, pe care bani i-am primit toți dăplin în mîinile mele. Și i-am dat dumnealui și zapisul mănăstirii de așezămîntul ce am făcut cînd mi-au dat locul de am zidit binaoa.

Deci să aibă dumnealui și tot neamul dumnealui a stăpîni cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu ca un desăvîrșit stăpîn pe această prăvălie cu tot coprinsul ei.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos puindu-mi și pecetea, ca să să crează.

1795 septemvrie 22.

Gheorghii sin popa Ion, vînzător
Petra na soția lui Gheorghe cu două copile ale mele, adeverez
Eu Ștefan (*indescifrabil*), numitului martor
(*iscălitură grecească indescifrabilă*)

Colecția prof. N. Ionescu-Barbă.

Original. stare bună. hîrtie cu filigran, foarte frumos scris, pecete inelară în tuș negru.

480

1796 ianuarie 16. [București].

Alexandru Moruzi întemeiază cu cheltuiala lui o fabrică de hirtie, pe apa Sabarului în jud. Ilfov, și hotărăște privilegiile, obligațiile și condițiile de muncă pentru țărani scutelnici și robii țigani care trebuiau să lucreze acolo. (Copie).

Io Alexandru Costandin Muruzi voevod i gospodar.

Fiindcă iaste cunoscut folosul, îndăstularea, podoba și cinstea unii țări ce ar putea izvodi întrânsa felurimi de meșteșuguri câte iar fi în putință ca nu numai să n-aibă trebuință țara accia de lucruri ce vinu din părțile străine, ci încă să câștige cu vreme trimițind și la alte părți acelea ce ar putea pune la stare, și să pricinuiască și înlăuntru ei eftinătate norodului de obște (asemenia înpotrivă fiind cunoscută și desfăimarea ce pricinuește țării accia pentru un lucru folositor obștii ei ce i-ar fi în putință, când va fi silința desăvirșit) a să lucra întrânsa, să nu-l aibă.

Pentru accia dar, de când pronia dumnezeiască ne-au făcut oblăduitor țării aceștia a Valahii, nu am lipsit cu osărdie a chibzui unile ca acestea trebuincioase și folositoare obștii a izvodi într-această țară și a le pune în faptă ca să să lucreze întrânsa și să o facem îndăstulată și împodobită, pentru care și înaltă poruncă am avut de la prea puternicul și prea milostivul nostru împărat carele voește a vedea chelerul împărății sale înpodobit și îndăstulat dă toate.

Și pă lângă fabrica de postav care am izvodit-o ca din nou și am pus-o în faptă aducându-o la starea de lucru a felurilor dă postavuri, cum să vede, sărguitu-ne-am de altă parte a izvodi din neștiință și din început și o fabrică dă hărtie care asemenea iaste mult trebuincioasă și dă folos la toată obștea. Și înșine făcând începerea ei și cu a noastră cheltuială rădicând zidirile ei cu toate cele trebuincioase acareturi, și iergaliile ei cum să vede, pe apa Sabarului în sud Ilhov, aducând și meșteri streini cu știința meșteșugului dă hărtie și săvârșindu-o la întreagă stare de lucru. Am cumpărat apoi pentru folosul obștii cu bani de la domnia mea și moșie alătura, care prin bună învoire și cu așază-mânt de mulțumire s-au dat schimbu pentru moșia pe care stă fabrica domnească cu toate împrejurările ei. Și au rămas și moșia slobodă a fabricii. Care

moșie cu boeri de la Divanul domnii mele veți vornici și logofeți și cu portari, după obiceiul țării, s-au și hotărnicit.

Am chibzuit apoi după săvârșirea a tuturor acestora cele trebuincioase, atât pentru bună chiverniseala ei cea du peste toată vremea, spre a fi în stare și a merge lucru înainte, cât și pentru privilegiul și ajutorul domnesc ce să cade a avea acest lucru folositor obștii fără de care nu poate fi vrednică de a avea starea și urmarea ei.

Și iată hotărăm aceste ponturi mai jos numite, care pentru ca să păzească și să urmeze în toată vremea ca la un lucru dă folosul și dă cinstea patrii, le întărim domnia mea prin domnescul nostru hrisov, adică:

1. Patruzeci de liude scutelnici îi dăm de la visteria domnii mele, cu pecetluituri domnești pentru slujba lor, să fie nedajnici dă bir și pururea ocrotiți și slobozi, nesupărați în toată vremea de orice angarii ale țării. Iar când vreunul dentrânșii nu va urma slujba lui sau va lipsi, sau va muri, să dea în locul aceluia altul, cu pecetluit domnesc. Care acești scutelnici să i dea du prin satele cele după împrejurul mai aproape de fabrică ca să poată cu înlesnire a urma slujba și datoriia lor.

2. Patru sălașe dă țigani meșteri dă hier îi afierosim domnia mea fabricii, a căroro nume osebit să vor arăta, cu carii să n-aibă armășia a face întru nimic, ei să fie de-a pururea la lucru fabricii fără plată și nedajnici dă bir, dându-li-să numai hierul cel trebuincios dă lucru, precum și câte o chilă dă bucate la tot sălașul pe an, pentru hrana lor, când vor lucra. Iar când nu va fi trebuință dă lucru la fabrică își vor face singuri ei munca și hrana lor.

3. Cătă hârtie va fi trebuincioasă a să cheltui la logofeția divanului și la visteria domnii mele i la departamenturile judecătorilor i la divanul Craiovii și la toate isprăvnicaturile țării domnii mele, să aibă epistatul fabricii a da dintr-această fabrică, ca din hârtia fabricii să cheltuiască la toate aceste chelemuri. Care să o vânză epistatul cu mai jos preț decât hârtia ce vine din alte părți streine.

4. Oamenii fabricii care vor fi orânduți pentru strânsul pânzeturilor dă trebuință lucrului fabricii să ajute în treaba aceasta de către dregători și zapeii țării domnii mele la cuviincioasele trebuințe ce vor avea.

5. Pentru cătă hârtie a fabricii va scoate din țară pentru a să vinde aiurea, să aibă privelegiu a nu plăti nici o vamă în sorocu dă cinci ani, iar după cinci ani să plătească vama după catalog.

6. Nu numai vreo stricăciune sau pagubă și scădere țării nepricinuind fabrica aceasta, ci încă de mult folos și binele patrii fiind, datori sînt dar și toți dumnealor dregătorii ispravnici și zapeii domnii mele care iubese patria lor ca un lucru dă folosul obștii, nu numai a să împotrivi la câte prin domnescul nostru hrisov întocmim și orânduim, ci încă să îndălătницеze și să înlesnească fieșcarele în parte lucrarea și urmarea ponturilor pentru bună întemeierea și nescăderea ei fără de a da pricini dă discolii și dă lipsă la vreunile din pronomiile ei.

7. Fiindcă după cum am zis mai sus, izvodirea în țara aceasta a numitei fabrice de hârtie iaste pentru însuși folosul și binele patrii de obște, și fiindcă sfânta și dumnezeiasca Mitropolie a Ungrovlahii ca o maică ce este, cum și alesul de Dumnezeu sfinția sa mitropolitul țării, ca un bisericesc păstor atât norodului țării aceștia, este îndatorat spre cele ce sânt de folosul și de binele patrii de obște a să sili a griji împreună și a să osîrdui.

Pentru aceia dar, am găsit domnia mea cu cale a da numita fabrică de hârtie asupra prea sfinții sale părintelui mitropolitului Ungrovlahii, chir Dositheu, fiindcă are sfânta Mitropolie și tipografia sa care lucrează și tipărește cărțile trebuincioase obștii, ca dimpreună să aibă Mitropolia și fabrica facerii de hârtie asupra. Și să dea prea sfinția sa la cămara domniilor mele banii cu care s-au cumpărat moșia ce s-au dat schimb pentru moșia pe care stă fabrica, cum și din cheltuielile ce s-au făcut la izvodirea și întregimea fabricii să dea prea sfinția sa o jumătate bani la cămara domniilor mele.

Și așa am hotărît și am dat domnia mea numita fabrică cu toate ale ei asupra prea sfinții sale mitropolitului țării cu aceste șarturi, adică, ca să fie prea sfinția sa dator a orândui ipechimen ales om de nădejde, practicos, carele să epistasească numita fabrică cu toată silința de a lucra pururea în toată vremea fără de amelie, osârduindu-să prea sfinția sa în tot chipul de a merge înainte și de a scoate hârtie cât de bună spre îndestularea obștii. Știind mai vărtos că aceasta este izvodită și cerută din înaltă poruncă împărătească aici în oblastiia împărăției sale, unde cu atât mai mult trebuie prea sfinția sa a pune silință și osârdie de a o întemeia și de a merge înainte după cum cu această nădejde, adică de mai multă silință și de mai bună chiverniseală. Și pentru acest sfârșit numai s-au dat asupra prea sfinții sale, dând voie prea sfinții sale ca să arate la domnia mea, prin anafonalele prea sfinții sale pricinile cele cuviincioase pentru trebuințele fabricii spre a avea ajutorul acela ce va fi cu cale ca să sporască și să crească rodul fabricii prin osârdia și silința prea sfinții sale.

Iar când împotrivă să va face vreo amelie și urmare de nesilință, spre scăderea acestui lucru folositor obștii, ce s-au făcut din poruncă împărătească pentru folosul patrii, la care domnia [mea] au trudit cu multe ostenele de le-au întregit și au primit a păgubi și atâtea oameni pentru folosul țării, să va da multă scârbă domniilor mele, care aceasta nici odată nu o nădăjduim de la prea sfinția sa părintele mitropolitu, știind buna râvnă și fierbințeala ce are prea sfinția sa spre cele de folosul patrii.

Deci măcar că și domniia lor frații noștri carii în urmă vor domni și vor oblațui țara aceasta, socotind cu înțelepciunea domniilor sale bunătatea, folosul și podoaba ce pricinuește și va pricinui țării, ținerea și întemeierea acestui fabrici care din poruncă împărătească în oblastiia împărăției sale o am izvodit domnia mea cu trudă și cu osteneală, nu nădăjduim nici odată a o scădea și a o strica din starea și din rânduiala ei, ca niște iubitori și râvnitori de cele de folosul țării.

Dar cu toate acestea rugăm pre frăția lor, cu dragoste, să binevoiască a îndatori pă sfinția lor părinții mitropoliți ce vor fi după vreme pururea la îngrijirea și nepregetat silința acestui lucru, și a întări acest privilegiiu al fabricii dă a să păzi pronomiile ei, ca să poată spori lucrul ei înainte și ca și ale domniilor sale isprăvi și osteneli să fie în urmă dă alți frați păzite și ținute.

Și am adevărit hrisovul acesta cu însuși iscălitura și pecetea domnii mele i cu credința prea iubiților domnii mele fii.

Și ispravnic hrisovului acestuia Ștefan Văcăreseul *vel* logofăt de Țara de Jos.

1796 ghenarie 16.

Arh. St. Buc., Cond. domu. 26, f. 271—272.

481

1796 februarie 2. [București].

Iamandi ișlicarul și soacră-sa Ileana vînd jupînului Nicola Saigiu o casă cu prăvălie la poarta din sus a Curții vechi «pă ulița ce merge spre Hanul lui Șărbăn Vodă», cu 1435 lei. Departamentul de șapte întărește această vînzare. (Copie).

Adecă eu Iamandi ișlicarul dimpreună cu soacră-mea Ileana, dat-am acest adevărat și credincios zapis al nostru la mîna dumnealui jupînului Nicolii Saigiu, precum să să știe că avînd noi o casă cu prăvălie la poarta Curții domnești cei vechi din sus, pă ulița ce merge spre Hanul lui Șărbăn Vodă, care casă este cu pămîntul ei, fără de chirie.

Însă să să știe că locul are această casă cumpărată, în jos în fața podului stînjeni doi și jumătate și o palmă, iar latul și fundul curții stînjeni trei și jumătate; și iar lungul despre dumnealui biv vel elucer Costandin Bălăceanu, stînjeni doisprezece și un sfert. Care casă o avem în mahalaoa Bălăceanului, care casă cu prăvălia ei de a noastră bună voie, nesiliți de nimeni, am vîndut-o mai sus numitului jupîn Nicolii Saigiu, în bani gata taleri 1435, adecă lei una mie patru sute treizeci și cinci, pe care bani i-am luat toți deplin în mîinele noastre.

Și cînd am vîndut aceste case au fost cu știrea tuturor vecinilor celor din sus și celor din jos. Deci să aibă a o stăpîni atît dumnealui cît și tot neamul dumnealui, cu bună pace, atît de către noi cît și de către tot neamul nostru.

Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit mai jos, ca să să crează.

1796 februarie 2.

Iamandi ișlicaru vînzătoru

Eu Ileana soacra lui Iamandi, vînzătoare

Constandin Bălăceanu paharnic

Și am scris cu Gheorghiuș cu zisa dumnealor și martor.

De la Departamentul de Șapte.

Viind înaintea noastră amîndouă părțile și din cercetare îndestulîndu-ne, că acea bina o au vînzătorii cu bună credință, și cercetînd și pentru locul lor pe dumneaei jupîneasa Catrina Bălăceanca cea care stăpînea moșia dintr-acea mahala, și arătîndu-ne că-l are dăruiat vînzătorilor, și mai deosebit spuind vînzătorii, înaintea noastră, că au primit și toți banii tocmeliî în mîna lor, am adevărit și noi ca să stăpînească Nicola Gelepu cu bună pace.

Și după orînduială s-au trecut și în condica de zapise. Accasta.

1796 aprilie 10.

(urmează trei semnături grecești indescifrabile)

Răducanu pitar

S-au trecut în condica Departamentului de șapte
Petrache biv trete logofăt

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 27 și 28.

Acest document are legătură cu documentele: 1786 februarie 5 și 1793 septembrie 9.

1796 mai 29. [București].

Mitropolitul Dosithei vinde cîteva moșii de-ale Mitropoliei, marelui paharnic Vintilă Prejbeanu, cu care bani cumpără o parte din fabrica de hîrtie de pe apa Sabarului. (Original).

Dosithee milostieiu bojieiu arhiepiscop i mitropolit zemli Ungrovlahiscoin.

Fiîndcă fabrica de hîrtie după apa Sabarului ot sud Ilhov, cu moșia dă supt dănsa, cu scutelnici i țigani și toate namestiile ce le-au făcut și le-au întemciat măriia sa, prea înălțatul și prea luminatul nostru domn Alixandru Moruz voevod, cu a mării sale cheltuială, acum au voit măriia sa ca să o dea sfintei Mitropolii în suma dă bani ce au socotit măriia sa, ca sfânta Mitropolie să o aibă acaret dă venit și folos, iar țara să să dobăndească cu atăția bani ce dă la cumpăratu hîrtiei dentr-alte părți.

Deci după această voință și hotărăre a mării sale, ce prin hrisov s-au făcut, grijind noi ca să facem bani a-i număra la cămară, am găsit acest mijloc mai înlesnit și mai cu folos sfintei case, a să cumpăra acest acaret și a nu cerca Mitropoliia grotate și însărcinare dă dobânzi. Adică având Mitropoliia oareșicare moșii dăpărtate înprăștiecte una dă alta și proaste la venit de la care mai cu nimic nu să poate folosi, căci puținul venit al lor de abia iaste pentru simbriile și cheltuelile isprăvnicieilor și a oamenilor ce să trimite pă acolo.

Pentru care moșii ne-am adevărit că și cei mai dinaintea noastră răpoșați frați mitropoliti Grigorie, Cozma și Filaret au avut hotărăre ca să le vînză pă

bani și să cumpere la un loc un alt acaret sau moșie pă care să poată și a o căuta și a să folosi. Și acum dându-mi-să dă cătră măriia sa vodă mai sus numitul acaret și socotind chibzuirea fraților procatohilor noștri bună, am urmat-o noi în faptă. Și am dat dă știre tuturor oricare să vor afla mușterii ce ar avea trebuință de a cumpăra, ca cei ce vor vrea să cumpere, după tocmeala ce vom putea face între noi, să să alătore și ei cu acea dare dă bani la cumpărătoarea fabricii, ca să ia parte din suma acei vânzări și să o dea schimb sfintii Mitropolii, între care fiind unul și iubitul nostru fiu sufletese dumnealui Vintilă Prijbeanul *biv vel* paharnic care au cerut să cumpere moșia Preajba i Vărăștii dă Jărnov care să chiamă dă sus, i Vărăștii dă jos *ol sud* Vlașca stânjeni 1310, adică una mie trei sute zece, masă, însă stânjeni 520 Preajba i stânjeni 100 Vărăștii dă Jărnov care să chiamă dă sus și stânjeni 690 Vărăștii dă jos.

Am căzut cu dumnealui la tocmeală și prin bun așăzământ și învoială am tocmit stânjeni câte taleri unul și jumătate tocma care fac taleri 1965, adică lei una mie nouă sute șaizeci și cinci, care bani toți dăplin i-au numărat dumnealui în mâinele noastre. Și au cumpărat cu acești bani partea ce i s-au cuvenit din suma prețului fabricii, pă care parte au dat-o schimb sfânta Mitropolie pentru acești stânjeni 1310.

Deci și noi văzând că acest acaret iaste mai cu folos Mitropolii, decât acele moșii ce sânt răspândite mai prin toate județele țării, și dăpărtate de aici, și una dă alta, cu a noastră bună voință am primit și am făcut acest schimb și am dat dumnealui toate zapisele și scrisorile vechi ce au avut sfânta Mitropolie pentru această moșie.

Drept aceia, de acum înainte să aibă dumnealui și tot neamul dumnealui a ținea și a stăpâni aceste părți dă moșie ale Mitropolii, după coprinderea zapiselor celor vechi, cu bună pace dă cătră Mitropolie, ca o bună ohabnică moșie a dumnealui.

Pentru care i s-au dat acest zăpis întărit cu iscălitura și pecetea noastră, unde s-au iscălit și alte obraze vrednice dă mărturie, ca să să crează.

1796 maiu 29.

Al Ungrovlahiei Dosithei adeverează (*grecește*)

Iosif episcop Argeș, mărturie

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

1796 mai 30. [București].

Tănase, feciorul lui Antiohie logofăt de divan, vinde o prăvălie cu pământul ei ohabnic, ce este la poarta din sus a Curții domnești celei vechi, doctorului Constantin Darvari, pentru 950 taleri. (Copie).

Încredințez cu zăpăsul meu acesta la mîna dumisale Costandin dohtorul, precum să să știe, că o prăvălie ce au fost zestre dată de răposatul tată-mieu soru-mii Sarii ce au ținut-o în căsătorie Ivan șalvaragiu, care prăvălie este la poarta din sus a Curtii domnești cei vechi, cu pămîntul ei ohabnic. Și este între prăvăliile dumnealui numitului dohtor și între altă prăvălie a mea ce este tot intru învăliș și păretele de mijloc este de frați. Și copriusul locului atita este precum să vede despărțit cu uluce care sînt din prăvăliile dumnealui numitului dohtor și despre a mea.

Iar stînjeni pămîntului în lung sînt adică cît ține binaoa prăvălii și locul din dos opt stînjeni și o șchioapă, cu stînjenu răposatului intru fericiți Șarban Vodă. În față, la pod, din prăvăliile dumnealui dohtorului, însă din părete și pînă în păretele de frați stînjeni doi fără de trei palme proaste. În dosul prăvălii, iar din zidul prăvăliilor dumnealui dohtor și pînă unde sînt ulucile despărțite iarăși pînă în păretele de frați este un stîngen și palme proaste șase și două degete; la mijlocul locului stînjeni unul, palme patru proaste. Din ulucele ce sînt gard despre locul prăvăliilor dumnealui dohtoru și pă lingă zidul pivniții dumnealui vornece Brîncoveanu stînjeni unul, palme trei proaste, după cum ulucile ce sînt gard arată.

Deci întîmplîndu-să moarte atit soru-mii soții lui Ivan cît și copiilor lui și fiind datoric la mijloc și neavînd alt tropos de plată și mai vîrtos ca să mă izbrănesc și de cumnată-mieu Ivan, eu a-i da a treia parte după pravilă, am vîndut această prăvălie dumnealui mai sus numitului Costandin dohtorul în taleri 950, adecă nouă sute cincizeci tocmai, ca unul ce dumnealui să cade a lua după protimisis ce are cu acele două prăvălii ale dumnealui, precum să vede. Însă față fiind și cumnată-mieu Ivan, care acești bani i-am primit toți deplin în mîinile mele.

Drept aceia cu acest zăpăsi al meu să aibă dumnealui i cocoana dumnealui și fiii dumnealui ori cîți dumnezeu îi va dărui, a stăpîni această numită prăvălie, de către mine și de către tot neamul meu, nesupărat, să fie stătătoare și ohabnică. Iar alte zăpăsi nefiind deosebit numai pă numele acești prăvălii, făr de numai cărți domnești i alte cărți de judecată care copriind pentru mai mult loc, și a altor prăvălii, acelea au rămas la mine în păstrare, fiindcă eu sînt cu stăpînire de alte două prăvălii tot acolo. Pentru care într-acest chip fiindu-mi așezămîntul și tocmeala vînzării, mai jos cu mina mea m-am iscălit spre încredințare.

1796 mai 30.

Tănase *sin* Antiobie logofăt za Divan, vînzător

Eu Ivan șalvaragiu cumnatul logofătului Tănase adeverez. Și neștiind eu carte m-au iscălit logofătul Androne cu zisa mea, puîndu-mi și pecetea.

Androne Morăglăvean [?], martor

Cu zisa și învățătura numiților, vînzătorului i-am scris acest zăpăsi eu Răducanul logofăt și martor

484

1796 iunie 27. București.

Maria Bălăceanca dăruiește marelui logofăt Costache Știrbei un loc din mahalaua Sf. Dimitrie « în ulița care trece pă la oltar (altarul) aceștii biserici », pe care se află o cărciumă, proprietatea bisericii Sf. Gheorghe-Vechi. (Copie).

(semnătura mitropolitului Dosithei)

Adeverez cu zăpissul meu la mina dumnealui vel logofăt Costache Știrbei, precum să știe că i-am dat dumnealui niște loc de danie, din locul meu de aicea din București din mahalaoa Sf. Dimitrie în ulița care trece pă la oltar (altarul) aceștii biserici, pe care se află o bina cărciumă a Sf. Gheorghie-Vechiu, care loc îi este fața la pod, stinjeni trei și palme două; și lungul, pînă în colțul grajdului dumnealui dohtorului Costandin, stinjeni nouă tocmăi.

Și să aibă dumnealui a stăpîni acest loc cu bună pace ca un ohavnic și stătător în veci, dumnealor, coconii, nepoții și strănepoții dumnealor, de către mine și de către tot neamul meu, că i l-am dat dumnealui de a mea bună voie.

Și pentru mai adevărată credință, am iscălit mai jos puind și pecetea.
1796 iunie 27.

Maria Bălăceanca adeverez

485

1796 septembrie 6. București.

Maria Bălăceanca vinde doctorului Const. Darvari locul caselor cumpărate de la Maria Cantacuzino, în mahalaua Sfîntul Dimitrie, cu preț de 1700 taleri. (Copie).

Adeverez cu zăpissul meu la cinstită mina dumnealui dohtorului Costandin Darvari, precum să știe că fiind casele dumisale clădite pă locul meu ce este la mahalaoa Sfîntului Dimitrie, care loc îmi este și mie rămas de la părinți și vrînd să-l cumpere dumnealui, m-am învoit de a mea bună voie, nefiind silită de nimenea, și cu știrea rudelor mele de l-am vîndut dumnealui în taleri 1700, adecă una mic șapte sute. Care bani i-am primit toți deplin în mîinile mele. Fața fiind la accastă tocmală și alte obraze care mai jos să vor iscăli.

Și ca să știe latul și lungul acestui loc: latul la poarta curții stînjeni opt și palme șapte, mijlocul pă lîngă seara casii stînjeni doisprezece și palme șapte și fundul grajdului și al șopronului stînjeni cinci și palme trei; și lungul locului să știe de la poarta curții cum intri din dreapta pînă în fundul curții stînjeni cincisprezece și palme una, asemenea și din fundul curții lui Ioniță ișlicar pînă la fundul grajdului iarăși stînjeni cincisprezece și palme una.

Accastă măsurătoare s-au făcut cu stînjenul mării sale Șerban Vodă și ulicioara ce iaste din podul cel mare pînă la poarta curții dumnealui să aibă dumnealui voie a umbla cu bună pace.

Deci am dat acest zapis la mîna dumnealui ca să-și stăpînească numitul loc ce s-au zis mai sus, atît dumnealui cît și coconii dumnealui i tot neamul dumnealui, neclătît de mine și de tot neamul meu. Și să le fie moșie ohabneacă în veci. Și pentru mai adevărată credință am iscălit dinpreună și cu soru-mea, puîndu-ne și pecetile noastre.

1796 septemvrie 6.

București

Maria Bălăceanca adeverez

Elenca Bălăceanca adeverez

trecut în condică

Avram logofăt

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari. doc. 4.

486

1796 decembrie 30. [București].

Alexandru Ipsilant poruncește să se facă cercetare la plîngerea făcută de egumenul m-rii Sf. Ioan, în legătură cu fabrica de postav. (Copie).

Io Alexandru Ioan Ipsilant voevod i gospodar zemli Vlahiscaoie.

4 Cinstiți și credincioși boierii domnii mele dumneata biv vel stolnice Grigorie Hasan i dumneata biv vel medelnicer Hristeo, fiindcă la fabrica de postav iaste trebuință de a face epistatul fabricii o piuă care să fie după potriiva postavurilor ce să lucrează acum, fiindcă alte piue ce sânt pentru postavurile dă țară nu pot sluji la postavurile fabricii de a le îmbunătăți, ci încă le strică, unde fiindcă din josul fabricii este moara mănăstirii sfântului Ioan pentru care bănuiește igumenul mănăstirii ca nu cumva cu facerea pioi va aduce vreo stricăciune morii sau moșii, orânduim domniia mea pă dumneavoastră amândoi ca niște practicoși la acest fel dă treabă să mergi la fața locului unde fiind și epistatu

fabricii și igumenul mănăstirii sfântului Ioan și aducând și din morari meșteri cu știință de meșteșugu apelor, prin ajutorul dumnealor ispravnicilor județului să cercetați și prin măsurătoare și prin vedere și prin chibzuire bună ca să găsiți mijlocu acela de a să face negreșit pioa aceasta ca o trebuincioasă ce este fabricii fără de a aduce nici la moară sau moșia mănăstirii vreo stricăciune. Și să arătați domnii mele în scris.

I is./pravnic/ saam receh gospodstvo-mi.

1796 dechemvrie 30.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 36. f. 5.

487

1797 ianuarie 25. București.

Alexandru Ipsilant întărește anaforaua pentru vânzarea la mezat a unui loc de casă din mahalaua bisericii Vișinii, pe Podul Mogoșoai, al Saftei Voineasca și al Mariei postelniceasa din Tirgoviște. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Safta Voineasca și Maria¹ postelniceasa văduva din Tirgoviște, sud Dimbovița, prin jalba ce au dat înălțimei tale, cer ca să li să vînză la mezat un loc de casă ce au aici în București în mahalaoa Vișinei, pe Podul Mogoșoai, aflîndu-să datoare și scăpătate, după a căroră jalbă ni să poruncește să cercetăm după orînduială și să arătăm înălțimei tale prin anafora.

Le-am cerut să ne arate sineturile de stăpînirea acestui loc, și ne arătară un zapis, ot leat 1786 august 18, iscălit de un Radu sin Dumitru căpitan i de Calița muma ei [lui] și de Matei soțul Caliții, vînzători, adevărit și cu doi martori Iordache Bădulescu și Tănase băcanul, prin care scriu că vînd mai sus numitelor jăluitoare un loc de casă în mahalaoa bisericii Vișinai în taleri 140, mai dîndu-le adaos un loc de casă cu pivniță de zid, în mahalaoa Sfîntului Nicolae ot Tirgoviște.

Deci, după mai sus arătatul sinet, dovedindu-să că acest loc este bun al numitelor jăluitoare, de cumpărat de la mai sus numiții, și voină a-l vinde, găsîm cu cale să fie luminată porunca mării tale către dumnealui starostea za neguțători, ca după orînduială să-l strige la mezat, în auzul și al vecinilor; și prețul ce va ieși, îl va da numitelor, de care nu lipsim a înștiința mării tale.

¹ Maria Fusoica, fata lui Șerban Fusea. Doctorul Const. Darvari spune, în partea de sus a documentului, că a cumpărat acest loc de la « postelniceasa Maria Fusoica », aceasta în 1805 mai 24, doc. 120 din sus numita condică.

Fusea
X

Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a să face de către înălțimea ta.
1797 ghenarie 25.

(*indescifrabil*)
(*indescifrabil*) sărdar
Ioan (*indescifrabil*)

Ioan Crețulescu
Mihalache Florescu
biv treti logofăt.

[*rezoluția domnitorului*]:

Io Alexandru Ioan Ipsilant voevod bojiiu milostiiu.

Poruncim domnia mea staroste de neguțători să faci mezatul acestui loc, urmînd precum mai jos să coprinde.

1797 februarie 28.
prociit vel logofăt

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699–1841) a familiei Darvari, doc. 116.

488

1797 martie 13. București.

Maria Bălăceanu lasă o parte din avere fiului ei de suflet Petre, adus de la Brașov. (Copie).

Dat-am această scrisoare a mea ca să fie de bună credință la mîna lui Petre feciorul micu de suflet, precum să să știe că fiind noi la Brașov din pricina răzmiriții cu muscalii, pe care luîndu-l eu de acoloa, copil mic de neamț și sărac de părinți, dar din tată și din mamă eu cununic și viînd noi iarăși la patria noastră aicea în țară, l-am adus și pe dînsul cu mine. Și crescîndu-l eu fecior de suflet, l-am și creștinat în pravoslavnica noastră lege, în zilele prea sfinții sale răposatului mitropolit Grigorie. Și după creștinare făcîndu-l eu fecior de suflet, l-am și căsătorit, botezîndu-i eu cinci copii pînă acum. Măcar că era eu cale, ca un fecior de suflet ce l-am făcut, să-l las stăpîn și elironom pe toată casa, căci după pravilă copii de suflet moștenesc pe părinții lor. întocmai ca și cei de trup, dar ca o stăpînă ce sînt pe ale mele, vrînd să las și pe la alte părți i rudelor după eum mai pe larg să coprinde în diata ce mi-am făcut, i-am dat numai aceste de mai jos arătate carele și hotărîsem să i le dau pentru căci l-am făcut fecior de suflet botezîndu-l și căsătorindu-l și deosebit fiindcă am avut mult ajutor de la dînsul în douăzeci și șapte de ani pînă acum și crezîndu-mă și la bine și la lipsă și fiind fără de așăzămînt de simbric.

Și eu nefiînd parte bărbătească ca să-l fi putut ajutora cu nescarevași slujbe și ciștiguri și fiindcă mi-au slujit cu dreptate la toate, am și eu datoric

a-i da și a-l odihni cu cîte cevași, pentru că au fost nelipsit din casa mea pînă acum. Și pentru ca să rămîie și el mulțumit, iar nu să mă blesteme cu copiii lui și să-mi îngreueze sufletul meu pentru strămutarea din neamul său și mai virtos din patria sa, și să rămîie lipsit de tot.

Ci dar afară din casele mele ce i le-am lăsat prin carte de danie, care s-au făcut de cînd l-am căsătorit, întru care arată că îi dau casele mele de aicca din București, din mahalaua Sfintei Vineri, pe podul Vergului, cu locul lor în taleri 1000, după moartea mea. Dar acești bani neavînd ca să-i dau din viața mea, de atuncea pînă acum, și și după moartea mea nu o să aibă de la cine-i cere. Ci ca să nu rămîie păgubaș de acești bani, îi dau însă de acum din viața mea niște loc din locul meu, aicca în București, în mahalaoa Sfintului Dimitrie, pã care loc să află niște prãvălii ale unui postelnic Profir, pe podul carele merge de la poarta din sus a Curții domnești cei vechi, spre Hanul lui Șarban Vodă, fața la pod, stînjeni șase palme patru, lungul despre șetrarul Polizul stînjeni unsprezece și palme patru, fundul curții stînjeni cinci și palme șase; lungul despre șetrarul Iamandi stînjeni treisprezece palme cinci, mijlocul stînjeni șase.

Care loc să află închiriat la mai sus numitul Profir. Și pentru căci l-am făcut fecior de suflet, botezîndu-l și căsătorindu-l, i-am mai dat din partea mea din moșia Sînteștii ot Sabar sud Ilfov, stînjeni trei sute despre hotarul Zbircii, să aibă a o stăpîni și a o ținea copii de copiii lui, cu bună pace, în veci. Atît acești stînjeni trei sute de moșie cît și stînjeni șase și jumătate de loc din mahalaoa Sfeti Dimitrie, așijderea și casele mele cu locul lor din mahalaoa Sfintei Vineri, care aceste toate i le dau însă de acum din viața mea ca să să poată ajutora la chiverniseala casii lui că mult ajutor am avut de la dînsul.

Însă la trasul moșii Sînteștii cînd să vor alege stînjeni cinci sute ce s-au vîndut și stînjeni patru sute șase zeci ai bisericii și stînjeni trei sute ce să copriind mai sus care îi dau lui Petre, de care cumva prisosînd stînjeni mai mulți, afară din cît să coprinde în hrisov, care s-ar fi întîmplat a mai cumpăra moșii noștri vreun petec de moșie alătura, în urma hrisovului, căruia zapise i s-au prăpădit cu alte multe zapise ale noastre, acel prisos să să alătura tot lingă stînjeni patru sute șasezeci ai bisericii.

Iar cine ar îndrăzni a strica acest așezînd [așezămînt] al meu, să aibă blestemul și afurisania a toată sfînta sobornicească și apostolească biserică a răsăritului și prea sfînta Troiță și prea curata Maică a lui Hristos și Sfîntu Nicolae și Sfînta Vineri să fie înprotivnici sufletelor lor și caselor lor. Și să dea seama la înfricoșata judecată a Domnului nostru Isus Hristos. Și acest păcat să-i fie neiertat în veci.

Și însuși și soru-mea nu are treabă a strica acest așezămînt al meu, că nu dau din partea dumncalor, ci dau din partea mea; așijderea și rudele noastre nu au treabă cu al meu. Avînd fecior de suflet puteam să-i las toate, dar eu le-am lăsat și dumncalor, nepărăsindu-i nepomeniți din diată, ca să mă pomencască.

Și pentru ca să fie această carte mai temeinică și știută, am rugat pă prea sfinția sa părintele mitropolitul și pe unii din dumnealor veliți boieri de au iscălit acest așezământ al meu. Deci și eu pentru mai adevărată credință, am iscălit mai jos cu mina mea puind și pecetea mea.

1797 martie 13.

Maria Bălăceanca

Elena Bălăceanca

Dumitrache Racoviță *vel* ban, martor

Costandin Știrbei *biv vel* dvornic, martor

Costandin Ruset *biv vel* clucer, martor

Hristea *biv vel* medelnicer, martor

Și am scris eu Chiriță logofăt de Divan și dascăl al mănăstirii Colții, cu zisa dumneaei și sînt și martor

trecut în condica mănăstirii

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari. doc. 10.

489

1797 aprilie 20. București.

Diată Mariei Bălăceanca. (Copie).

Văzînd că toate ale vcaului acestui de acum sînt deșarte și vremelnice și cum că nici unile nu sînt stătătoare, ci toate trecătoare și supuse stricăciunii, căreia și ticălosul om este supus, drept aceia și eu temîndu-mă de moarte, cum că fără de veste aduce sfîrșitul, am socotit pînă îmi sînt mințile întregi și pînă a nu mă coprinde de tot slăbiciunea, mi-am făcut această diată întru care am însemnat toate pre amăruntul, precum în jos arată:

Moșia Sîntestii pă Sabar sud Ilfov, stînji 760 afară din stînji 500 ce s-au vîndut de soru-mea de au măritat fata.

Moșia Căzâneștii ce-i zice Glina Bălăceancai

Locul ce l-au ținut Velisăroaia, care acum este sterp, între paharnecul Moseu și între dohtorul Costandin

Un loc pă care au fost binaoa lui Ilagi Chiriac, lingă locul ce l-am vîndut dumnealui dvornecului Manolache Brîncoveanul

Un loc de supt prăvăliile postelnecului Profir

Un loc de supt binalile șătrarului Polizu

Un loc de supt prăvălia lui Gheorghie Conduragiu

Un loc de supt prăvălia Mitului croitorul

Un loc de supt casele răposatului logofătului Ioniță Mavrodin

Un loc de supt casele căpitanului Dimitrie

Un loc de supt casele bulucbașii Nicolii

Un loc de supt casele vistierului Dragomir ce l-au cumpărat de la eclisiarbul Toma

Un loc pe carele au fost casa popii lui Mihaiu ce este iar în curtea vistierului Dragomir

Trei stinjeni de loc supt pivnița Sfintului Gheorghie Vechiul

Un loc de supt prăvăliile lui Alexe ișlicar

Un loc de supt prăvălia mănăstirii Camela [Caimata?]

Casile mele de aici, din București, ot mahalaoa Sfintei Vineri, cu locul lor Sălășe de țigani 14 cîți să află pã moșia noastră Sînteștii i Căzănecștii, afară din cei din curte.

Moșia Stocneștii i Băiceștii i Tica din sud Telcorman, și Grădiștea din sud Olt. Care moșii sînt bune din două de împărțeală (după cum arată hrisovul domnesc) cu dumnealor Bălăcenii de la neam rămase, care le stăpînesc. Din care dumnealor n-au vrut să ne dea și nouă parte, după dreptate. Și noi neputînd a ne judeca cu lumea, nefiînd parte bărbătească, au rămas supt stăpînirea dumnealor. Și dumnealor ne-au dat parte numai din Balaci care au vîndut-o soru-mea Ilinca iar la Bălăceni. Iar moșia Purcărenii i Zăbreaca [Zîmbreasca] nu sînt de la neam, ci sînt de cumpărătoare de moșii noștri. Și acestea să află supt stăpînirea dumnealui șararului Ioniță Bălățean [Bălăceanu?]

Acesta este tot avutul meu ce mi-au mai rămas pînă acum, fiindcă scule și arginturi și alte acareturi ce am mai avut, le-am vîndut de mi-am ținut viața pînă acum.

Pă aceste mai sus arătate, după moartea mea, las epitrop pã prea sfinția sa părintele mitropolitu și pă dumnealui *vel* ban Dumitrache Racoviță a urma cu săvîrșirea după diatacșis ce mai jos fac, însă:

460 [stinjeni], adecă patru sute șasezeci, din moșia Sînteștii pã Sabar sud Ilfov, să rămîie bisericii de acoloa care au făcut-o chir Iane. Însă această moșie Sînteștii au fost toată peste tot stinjeni 1260, în care au fost partea mea stinjeni 630 și partea soru-mii 630 și cerîndu-și dumneaei partea să și-o vînză, și fiindcă i-am dat partea cea mai bună, cu drum mare, cu loc de cîrciumă la drumul Giurgiului, cu loc de heleșteu, cu vad de moară în Sabar, așa i-am dat dumneaei numai stinjeni 500 de i-au vîndut și au măritat o fată ce au crescut-o. Iar stinjeni 130 care au fost ai dumneaei, i-am alăturat lîngă stinjenii 330 de i-am făcut stinjeni 460 care îi dau bisericii pentru pomenirea noastră și a părinților noștri. Așijderea și dumneaei are datorie a da acei stinjeni 130 pentru sufletul dumneaei i a părinților și a moșilor de la care ne-au rămas moșia. Iar de ar căuta dumneaei după moartea mea acei 130 stinjeni ca să-i ia, păcat să aibă de la dumnezeu a-i lua, că i-am dat bisericii și are dumneaei datorie a da pentru sufletul dumneaei și al părinților și al moșilor.

Iar stinjeni 300 dau bășcăluit, însă numai din partea mea de stinjeni 630, tot dintr-această moșie Sînteștii însă despre hotarul Zbircii, lui Petre feciorul

meu de suflet, însă de acum din viața mea prin carte de așezămînt ce am făcut, pentru că mi-au fost fecior de suflet și mult ajutor am avut de la dînsul la toate păsurile mele, din copilăria lui pînă acum. Și acest neguțător Iane ce au făcut biserica să nu să scoată după moșie cîte zile va avea, ci să i să vînză venitul lui, nu altuia, în toți anii, însă venitul moșii cît este partea bisericii.

Toți țiganiu miei cîți să vor afla pã moșia noastră Sînteștii i Căzãneștii, îi las iar la această biserică după Sîntești, însă cu acest așezămînt: ca țigancele lor parte femciasecã cîte să vor naște și de acum înainte să fie iertate și slobode nesupãrate, cum sînt și rumîncile. Iar țiganiu cîți vor fi parte bãrbãteascã și cãsãtoriti, atit cei ce să aflã vii, cit și cîți să vor mai naște de acum înainte, să aibã a da la bisericã cîte una ocã cearã pã tot anul, cei mai cu putere, iar cei mai scãpãtați cîte o jumãtate ocã. Și țigancele să nu fie volnice a să cãsãtori dupã alți țigani streini, din țigani boierești, sau mãnãstirești, pentru ca să nu intre iarãși la robie, ci tot dintrînșii să se ia.

X Moșia Cãzãneștii sã i să caute venitul de epitropii mici și venitul sã-l dea soru-mii și dupã moartea și a soru-mii, sã să urmeze într-acestași chip, fiindcã această moșie este împresurată de vecinii rãzași, mãcar de și avem zapise, însă nouã nu ne-au dat mina ca să o descoperim. Iar dumnealor epitropii sã să sileascã spre îndreptarea și descoperirea hotarelor, cu cheltuiala ce să va agonisi a venitului din anul dintîiu, dupã moartea soru-mii, sau și pã anul de al doilea de nu să va ajunge. Și de acoloa înainte ce venit să va agonisi pe tot anul, își vor opri epitropii orinduiala dupã obicei ce este; și ce va rãmînea să dea pã fieștecare an, dupã moartea mea și a soru-mii, cîte douã sãrindare la sînta mãnãstire unde ne vom îngropa; și la Cernica cîte un sãrindar, iarãși pã fieștecare an. Și ce va mai rãmînea să să împartã la Schit la cãlugãrițe pentru pomenirea noastră și a pãrinților noștri.

Locul pã carele au fost casile Velisaroae sã să vînzã de epitropii miei și banii sã să dea în mina dumnealui clucerului Costache sã fie pentru cheltuiala pogribanii i celorlalte pomeniri ale noastre.

Locul de supt prãvãlia lui Gheorghie Condoragiu

Locul de supt prãvãlia Mitului croitoriu

Locul de supt binalile buluc-bașii Nicolii

X Acestea sînt date danic cu carte, mai dinainte, dumnealui *vel* ban Dimi-trache Racoviță.

Un loc de supt casile rãposatului logofãtului Ioniță Mavrodin, las prea sîntiții sale pãrintelui mitropolitului ca să mã pomeneascã

Un loc de supt casele cãpitanului Dimitrie

X Moșia Tica din sud Teleorman este jumãtate a noastră și jumãtate au fost a rãposatului stolnce Costandin Bãlãcean ce au dat-o zestre fiicũ Sandi, care partea noastră neștiind-o, am dovedit-o de curînd dintru un hrisov ce să aflã la dumnealui șãtrar Ioniță Bãlãceanul

Las dumnealui paharnic Costandin Bãlãceanul:

Trei stinjeni de loc ce sînt supt binaoa cîrciumii popilor Sfîntului Gheorghie Vechiu, este dată danie mai dinainte prin scrisoarea dumnealui dvornecului Costandin Drăgănescu.

Un loc de supt casele vistierului Dragomir, care case le-au cumpărat de la eclisiarhul Toma, care loc al caselor au fost numai stinjeni opt și jumătate, iar celălalt loc au fost supt casa a unui popii Mihai, care casă fiind lingă eclisiarh și stricindu-să în vremea răzmiriții cu muscalii, au coprins și caiseriul [?] acel loc în curtea sa. Și aceste două locuri le las iar asupra dumnealui *vel* ban Racoviță, fiindcă este cu pricină de judecată și dumnealui va fi silitor ca să să vînză și jumătatea să ia dumnealui banul Racoviță, iar din jumătate să să dea la cutie taleri 200 și ceilalți ce vor prisosi să se dea iar la dumnealui elucer Costache care au ținut în căsătoria dumnealui cea dintîiu pe nepoata noastră Smaranda. Roth

Zapisele ce le avem de vii și de moșii care sînt cotropite de unii alții, fiindcă noi nu am putut să le căutăm, neavînd pe nimeni ajutor, aflîndu-ne și slabe neputincioase spre a le descoperi și a ne judeca, le lăsăm asupra epitropilor miei care[le] vor scoate să să dea pentru sufletele noastre.

Trei stinjeni de loc ce au fost supt binaoa lui Hagi Chiriac mai dinainte le-am dat danie prin scrisoare dumnealui paharnicului Stanciu.

Un loc de supt prăvăliile lui Alexe ișlicar.

Un loc de supt prăvălia mănăstirii Caimata le-am dat danie prin scrisoare mai dinainte paharnicului Hristi și nepoate-mii Bălășichii.

Un loc de supt binalele șătrarului Polizul îl las dumnealui Matciaș Cantacuzino.

Locul de supt prăvăliile postelnicului Profir l-am dat însă de acum, din viața mea, cu scrisoare lui Petre feciorul meu de suflet, drept taleri 1000 ce am făgăduit la căsătorie și neavînd acești bani ca să-i dau din viața mea, i-am dat acest loc pentru acești bani.

Casele mele de aici din București, din mahalaoa Sfintei Vineri, cu locul lor, le-am dat mai dinainte cu carte de danie adeverită de sfinția sa răposatul mitropolit Grigorie I de răposatul părintele Filaret episcop și de alți martori. lui Petre feciorul meu de suflet ca unui ce mi-a fost de mult ajutor, din mică copilărie și pînă acum, ajutîndu-mă la neputințele și slăbiciunile bătrînețelor mele, și fiind și creștinat de mine, el și cinci copii ai lui care dumnezeu i-au dăruit întru căsătoria sa pînă acum.

Moșia Gînguleasca, din sud Teleorman, din care au dat soru-mea stinjeni 500 zestre unii fete ce au crescut-o și au măritat-o, iar ceialtă parte cită să va alege după zapisele ce sînt la dumnealui Bălăcean, o las dumnealui șătrarului Ioniță Bălăcean, afară din moșia Zimbreașca care i-am dat-o dumnealui mai dinainte. Și tot dumnealui stăpînește și moșia noastră Purcărenii.

Moșia Gîrcovul din sud Romanaiți o las după moartea noastră sfintei mănăstiri Dintr-un Lemn prin carte de danie ce s-au făcut, adeverită de răposatul părintele mitropolitu Grigorie și de sfinția sa răposatul Filaret episcop.

X Pentru un zăpis de taleri 1000 ce să află la dumneaci stolniceasa Catrina Bălăceanca care s-au făcut de răposata soru-mea Smaranda, pentru o pricină de judecată de niște țigani de lac ce să află la Jitianul, care zăpis s-au făcut iconomicos, fiindcă după pravilă unde zice că să plătește întâi datoria apoi dania și nădăjduind că să va ajutora cu acel zăpis de zălogirea țiganilor, la mina dumnealui stolnecului pentru acei taleri 1000. Și neprinzându-se în seamă de către domnie au rămas acel zăpis la mina dumnealui stolnicului Ioniță Bălăceanu, boierul dumneaci stolnicesii Catrinii, care zăpis nu au vrut să-l dea în mina dumneaci să-l rupă. Pentru care am mers dimpreună cu răposata soru-mea înaintea prea sfinții sale părintelui mitropolit Grigorie și prea sfinția ne-au rinduit la sfinția sa Vlădica Sindis [?] unde au dat soru-mea mărturisanie, cum că acel zăpis este iconomicos și n-au luat nici un ban de la răposatul stolnic, care adeverință este iscălită și de soru-mea Samaria monahia și de duhovnicul dumneaci. Și mărturisesc și eu cu sufletul meu că nu s-au luat nici un ban, ci este iconomicos. Și de s-ar scula cinevași după moartea noastră, cu acel zăpis de datorie, să nu să prinză în seamă.

X Pentru moșia Sinteștii când să vor trage de să vor alege stînjeni 500 ce s-au vîndut de soru-mea și stînjeni 460 ai bisericii și stînjeni 300 ai lui Petre feciorului meu de suflet, de să va întîmpla la trasul moșii ca să iasă niscareva și stînjeni mai mulți, peste suma de stînjeni 1260 cît să coprinde în hrisovul domnesc, care cumva s-ar fi putut întîmpla a mai cumpăra moșii noștri vreun petec de moșie alături în urma hrisovului căruia zăpis s-ar fi prăpădit dimpreună și cu alte zăpise ale noastre. Că și aceste zăpise ale Sinteștilor le-am cumpărat la Făgăraș în Ardeal de la o catană care le-au fost luat din drum cînd au scos tată-meu ce au avut din țară și-ajungîndu-l turcii pã drum l-au tăiat și s-au risipit toate zăpisele ce au fost lingă dinsul.

X Ci acel prisos de stînjeni mai mulți să să alătore tot lingă acei stînjeni 460 ai bisericii.

X X Și de s-ar scula cinevași cu niscarevași zăpise de vii, moșii, de țigani, sau datorii, după moartea noastră, să nu să ție în seamă, că atuncea cînd au tăiat pã tatăl meu în drum, au luat cine ce au putut.

Și din venitul Sinteștilor, cît este partea bisericii, însă după moartea soru-mii, să să dea preotului bisericii de acolo, pã fieștecare an cîte taleri 40 și grămăticului cîte taleri 20 iar pã fieștecare an. Și omului ce va fi orînduit de epitropi a purta grijea a vinde venitu și a strînge banii după ceară ce vor da țiganii, să va mulțumi de epitropi cum să va găsi cu cale, Și epitropii își vor opri iarăși ce va fi orînduiala. Și ce va prisosi să să strîngă de epitropi și să să cumpere cele ce vor lipsi după vremi de la biserică, cărți, odăjdii și altele ce vor lipsi.

Însă venitul Sinteștilor partea bisericii și al Căzâneștilor și al Circovului de peste Olt ce este închinat la mănăstirea Dintr-un Lemn, de la aceste trei moșii să să dea venitul după moartea mea tot soru-mii cîte zile va avea. Iar după moartea și a soru-mii să să urmeze după cum mai sus să coprinde.

Iar moșiile să nu să dea în mîna soru-mii, că dumneaei n-au crescut aicea în țară să știe ce este moșia, ci nici decum să să dea în mîna dumneaei. Iar cîte zile va trăi dumneaei să aibă a-i slugi țiganii ce-i vor fi trebuincioși în casa dumneaei. Iar a vinde sau a dărui cuiva, să nu fie volnică de către epitropi, că țiganii eu i-am strîns du-prin țară pe unde au fost răsipiți.

Și din locul ot București, din mahalaoa Sfintului Dimitrie, iar nu are soru-mea parte, fiindcă acest loc au fost vîndut de răposata maica noastră, în urma morții tătini-mieu, pînă cînd ne aflam din pricina răzmiriții în Brașov și făcîndu-să pace și viînd noi aicea în țară am luat bani cu dobîndă de la ovrci de am răscurpărat, cu judecată, locul de la Climent Dudescu.

Și din moșiile ce am vîndut, am dat și pentru sufletul morților și am trimis și dumneaei în Brașov din toate. Și partea mea de leafă au luat-o dumneaei de la împărăția nemțească, cît s-au aflat acolo. Și eu aicea în vreme de răzmiriță nimic nu luam după venitul moșiilor.

Acest mai sus las cu sufletul mieu a să urma după moartea mea de către epitropii miei, să să săvîrșească întocmai. Iar oricare va îndrăzni, ori din partea bisericească, ori din partea politicească a strica acest diataxis al mieu, să fie supt blestemul celor șapte soboară și la înfricoșata judecată să dea seama.

1797 aprilie 20.

Maria Bălăceanca adeverez

Elenca Bălăceanca

(semnătură grecească indescifrabilă)

Iosif [episcop de] Argeș, martor

Dimitrache vel ban Racoviță

Costandin Ruset clucer, martor

Cos[ta]n din Știrbei, martor

Colecția Al. Saint-Georges.

Copic. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 6.

490

1797 mai 16. [București].

Elena Bălăceanca dă adeverință lui Matei Cantacuzino pentru un loc lăsat lui moștenire de Maria Bălăceanca. (Original).

Pentru un loc de supt binaoa dumnealui șătrarului Polizul, fiindcă din viața dumneaei soru-mii Marii Bălăceanca știu că din bună voia dumneaei l-au dăruiat dumnealui vără-mieu Mateiu Cantacuzino, carele îi didese și anaforoa da acest loc ce să află la dumnealui dată de la leat [17]96 de dumneaei soru-mea.

Și fiindcă dumnealui au cerut ca să fie și dă mine hărăzit acest loc, deci și eu i-am dat această adeverință ca să-l stăpânească dumnealui în veci.

1797 maiu 16.

Elena Bălăceanca

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXIX—9.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

491

1797 iulie 1. [București].

Gheorghe abagiul se angajează să plătească o chirie de 22 taleri anual, în două rate, pentru o prăvălie și loc în Tîrgul Cucului. (Original).

† Dat-am acest credincios zăpis la cinstită mina sfinții sale părintelui igumenului dă la mănăstirea Sfintului Gheorghie-Nou. Precum să știe că avînd eu prăvălie pã locu sfinții mănăstiri în Tîrgul Cucului, pã rîndul cavafilor, ce plăteam pentru acel loc chirie pã an taleri 20, adică douăzeci; ci fiindcă în dosul prăvălii să afla loc slobod iarăș al mănăstirii, și pentru ca să-mi mai lărgesc prăvăliia mi l-au dat pã jumătate. Însă după măsura ce s-au tras cu stînjănu Brîncoveanului, atît cel vechiu, cît și cel nou au ișit în fața prăvălii în lat stînjeni unul și palme cinci și în lung stînjeni șase și palme șase, și în dosu prăvălii în lat stînjini unul și palme patru.

Și pentru acest mai sus numit petic dă loc ce m i l-au dat din dosul prăvălii am mai sporit eu chiria cu taleri doi, ce să face piste tot taleri douăzeci și doi, tocmai. Care bani să am a-i da într-un an dă două ori, însă taleri unsprezece la Sfentu Dumitre și taleri unsprezece la Sfintul Gheorghe, iar nu pe toți dăodată. Însă pe acest loc să aib a face eu orice voi vrea și-mi va fi voia nebîntuit dă către mănăstire. Deci și la stricarea prăvălii din temelie vrînd să le înnoesc cu prefacere să fie prin știrea mănăstirii. Iar vrînd numai ca să înnoesc învălittoarea să am voe dă către mănăstire. Iar fiind rău dă plata chirii, să aibă a mă da mănăstirea afară; și întîmplîndu-să vreo cheltuială să fie tot dă la mine. Și acel loc să am a-l stăpîni atît eu cît și copii și neamul meu cu bună pace, dă către mănăstire. Dă aceasta am dat acest zăpis iscălit să fie întru încredințare.

1797 iulie 1.

† Eu Gheorghe abagiu adeverez, și neștiind carte l-am iscălit tot eu scriitor.

† (*Indescifrabil*) logofăt am scris cu zisa dumnealor și martor.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghie-Nou. XXXV—31.

Original, hîrtie cu filigran, frumos scris și bine conservat. Încemnări grecești pe verso.

1797 iulie 1. [București].

Neculae cojocarului închiriază de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Nou un loc în spatele prăvăliei ce are în Tîrgul Cucului; pentru prăvălie și loc plătește mănăstirii 22 taleri anual, în două rate. (Original).

† Dat-am credincios zapisul meu, la cinstita mîna sfinții sale părintelui igumenului dă la mănăstirea Sfantului Gheorghii-Nou. Precum să știe că, avînd eu prăvălie pã locul sfintei mănăstiri în Tîrgul Cucului, pã rîndul cavafilor, ce plăteam pentru acel loc chirie pã an taleri douăzeci. Ci fiindcă în dosul prăvălii să afla loc slobod, iarăși al mănăstirii, și pentru ca să-mi mai lărgesc prăvăliia mi l-au dat pã jumătate. Însă după măsura ce s-au tras cu stînjînul Brîncoveanului, atît cel vechiu cît și cel nou, au ieșit în fața prăvălii în lat stînjîni unul și șase palme, și în lung stînjîni șase și în dosul prăvălii în lat stînjîni unul și palme patru. Și pentru acest mai sus numit petec dă loc ce mi l-au dat din dosul prăvălii, am mai sporit eu chiriia locului cu taleri doi, ce să face peste tot douăzeci și doi. Care bani să am a-i da într-un an dă două ori: însă taleri unsprezece la Sfente Dumitrie și taleri unsprezece la Sfantul Gheorghie, iar nu pã toți dăodată. Însă pã acest loc să am a face eu orice voi vrea și-mi va fi voia, nebîntuit dă către mănăstire.

Deci și la stricarea prăvălii din temelie vrînd să le înnoesc cu prefacere, să fie prin știrea mănăstirii; iar vrînd numai ca să înnoesc învelitoarea să am voe dă către mănăstire.

Iar fiind rău dă plata chirii să aibă a mă da mănăstirea afară; și întîmplîndu-să vreo cheltuială să fie tot dă la mine.

Și acest loc să am a-l stăpîni atît eu cît și copiii și neamul meu, eu bună pacc dă către mănăstire.

Dă aceia am dat acest zapis iscălit să fie întru încredințare.

1797 iulie 1.

† Eu Neculae cojocarului adeverez.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—30.

Original, hîrtie cu filigran. Foarte frumos scris și bine conservat. Însemnare grecească pe verso.

1797 august 20. [București].

Constantin bogasierul se obligă să plătească egumenului de la mănăstirea Sf. Gheorghe-Nou o chirie de 32 taleri pe an, în două rate, pentru o prăvălie cu loc în Tîrgul Cucului. (Original).

† Dat-am acest credincios zapis la cinstita mina sfinții sale părintelui igumenului de la mănăstirea Sfintul Gheorghe-Nou, precum să știe că avînd eu prăvălie pă locu sfintei mănăstiri în Tîrgul Cucului, pă rîndul cavafilor, ce plăteam pentru acel loc chirie pe an taleri 30, adică treizeci. Ci fiindcă în dosul prăvălii să află loc slobod iarăș al mănăstirii și pentru ca să-mi mai lărgesc prăvălia mi l-au dat pă jumătate. Însă după măsura ce s-au tras cu stînjănul Brîncoveanului, atît cel vechi cît și cel nou au eșit în fața prăvălii în lat stînjăni unul și jumătate și doao palme și în lung stînjăni cinci și doao palme și în dosul prăvălii în lat un stînjăn și trei palme.

Și pentru acest mai sus numit petic de loc, ce mi l-au dat în dosul prăvălii, am mai sporit cu chiria cu taleri doi, ce să face peste tot taleri treizeci și doi tocmai. Care bani să am a-i da într-un an de doao ori; însă taleri șaisprezece la Sfintul Dimitrie și taleri șaisprezece la Sfintul Gheorghe, iar nu pă toți deodată. Însă pă acest loc să aibă a face orice voui vrea și îmi va fi voia, nebăntuit de către mănăstire. Deci și la stricarea prăvălii din temelie vrînd să le înnoiesc cu prefacerea, să fie prin știrca mănăstirii.

Iar vrînd ca să înnoiesc învălitoarea să aibu voe de către mănăstire. Iar fiind rău de plata chiriei, să aibă a mă da mănăstirea afară. Și întîmplîndu-se vreo cheltuială să fie tot de la mine. Și acest loc să aibu a-l stăpîni atît eu, cît și copiii și neamul meu, cu bună pace de către mănăstire. De aceasta am dat acest zapis iscălit să fie întru încredințare.

1797 avgust 20.

† Eu Costandin bogasieriu adeverez și neștiind carte l-am iscălit eu scriitoriul

† Ioniță vătaf din Școala gospodin ot Sf. Gh[eorghe]-Vechiu am scris, cu zisa dumnealor, și martor

† (*semnătură grecească indescifrabilă*)

Această de în dos numită prăvălie cumpărîndu-să de mine cel mai jos iscălit, împreună și cu vînzătoarea am venit la mănăstire de m-am făcut cunoscut. Pentru care loc să am a plăti chiria de acum înaintea pe fieșcare an po taleri 36, adică treizeci și șase, în doao sferturi. Însă să fiu următor și cu plata chiriei locului la soroace, fără prelungire. Iar împotriva urmînd să aibă a să urma după cum în dos să coprinde.

Pentru care am iscălit, ca să să crează.

1814 octomvrie 20.

† Eu Dumitru sin Toma cojocariu adeverez
(*semnătură grecească indescifrabilă*).

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—33.

Original, hirtie cu filigrau, frumos scris și bine conservat.

1797 noiembrie 26. [București].

Epitropii răposatei Maria Bălăceanca vînd doctorului Constantin Darvari un loc în mahalaua Sf. Dimitrie. (Copic).

Adeverim cu scrisoarea noastră la mîna dumnealui dohtorului Costandin, precum să știe că răposata Maria Bălăceanca la moarte-i lăsîndu-ne epitropi a urma cu săvîrșirea cele prin diată de sineși orînduite și fiindcă să afla la scăpătăciune și proastă stare încît nu avea de ajuns nici cheltuiala pogribaniei, să vede, chibzuindu-o mai dinainte aceasta, lăsă prin diată a să vinde un loc sterp ce-l are în mahalaoa Sfintului Dimitrie, în dosul locului numitului dohtor, care l-au ținut mai dinainte o femeie văduvă anume Velisarioaia, împreună și cu o limbă de loc tot alătura. Și banii ce să va putea prinde să dea în mîna dumnealui clucerului Costache Ruset a să plăti banii cheltuelii pogribanii. Și ceilanți să fie tot pentru celelante trebuincioase pomeniri cu care l-au însărcinat pă dumnealui a face.

Deci după răposarea numitei, trebuință fiind de mai sus zisele trecute și următoare cheltueli, l-am făcut vinzător și mai cuviîndu-să decît altora din vecini dumnealui numitului dohtor, cu tocmeală drept bani gata taleri 850, adecă lei opt sute cincizeci, l-am vîndut dumnealui. Care bani și răspunzîndu-i pă toți deplin, s-au dat în mîna dumnealui clucerului Costache a fi pentru trebuincioasele cheltueli. Care loc trăgîndu-să cu stîngen domnesc, să arată mai jos suma stîngenilor fieștecării trăsuri, cu semnile lor.

Să aibă dar dumnealui numitul dohtor a stăpîni acest loc, împreună cu alăturata limbă de loc, de din dosul grajdului dumnealui, după coprinderea arătatelor semne, cu bună pace, dumnealui cît și copiii dumnealui cîți dumnezeu îi va dăru, de către tot neamul răposatii.

Și spre încredințare s-au dat dumnealui această scrisoare a noastră la mîna, adeverită cu iscălitura noastră față fiind și alte mărturii care mai jos să văd iscăliți.

1797 noemvrie 26.

..... Dositei*

Dumitrache Racoviță *vel* ban

.....*

[*în josul documentului urmează aceste rînduri*]:

Locul Velisarii

Stinjeni, palme, latu

nouă una din ulucele șătrarului Polizu pînă în gardul căpitanului Dumitru Ceaca [?]

* semnături grecești indescifrabile.

nouă,	una,	trăsura a doua din ulucele vechi ale dohtorului pînă în ulucele buluc- bașii Nicolii
<u>lungul</u>		
nouă,	șase,	din ulucele cîrciumii paharnecului Bălăcean pînă în șopronu dohtorului
<u>limba de loc de alătura</u>		
cinci,	—	din colțul grajdului dohtorului pînă în ulucele vîstie- rului Dragomir, latul
patru,	șase,	din colțul șopronului dohtorului pînă în colțul graj- dului dohtorului unde lovește în locul vornecului Drăgănescu
trecut în condica mănăstirii		

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 5.

495

1798 februarie 24. București.

Petre Șufar vinde doctorului Const. Darvari un loc în mahalaua Sf. Dimitrie, pe podul care merge de la Curtea veche spre Hanul lui Șerban Vodă, cu preț de 1100 taleri. (Copie).

Încredințez cu acest zăpis al meu la cinstită mîna dumnealui dohtorului Costandin, precum să știe că am vîndut dumnealui niște loc de aici din București, din mahalaoa Sfintului Dimitrie, pe podul carele merge de la poarta din sus a Curții domnești cei vechi, spre Hanul lui Șerban Vodă, pe care să află trei prăvălii ale unui postelnic Profir. Care să învecinește din sus cu locul dumnealui slugerului Mateiaș Cantacuzino (ce-l are și dumnealui danic de la dumneaci răposata cocoana Maria Bălăceanca), și din jos cu locul dumnealui jupan Nicola Saegiu; și dinapoi cu locul dumnealui mai sus arătatului dohtor Costandin. Care loc mi l-au fost dat dumneaci răposata cocoana Maria Bălăceanca prin carte de așezămînt ce mi-au dat la mîna mea, ca unui fecior de suflet ce am fost, adeverită cu iscălitura și pecetea dumneaci și a sorii dumneaci și a prea sfinții sale părintelui mitropolit și a unora din dumnealor veliții boieri, pentru chivernisecala vieții, fiind eu cu casă grea.

Și acum văzîndu-mă la lipsă mare și neștiind alt mijloc, fiind și dator, m-au silit nevoia de am vîndut acest loc dumnealui dohtorului în taleri 1100, adecă una mie și o sută, tocmai.

Însă să știe și trăsura acestui loc care este fața la pod, stînjiți șase și palme patru și fundul locului stînjiți cinci și palme șase și mijlocu stînjiți șase. Și lungului locului despre dumnealui slugeru Mateiaș, din pod pînă în

locul dumnealui dohtorului, stînjeni unsprezece și palme patru; și iar lungu din pod pînă în locul dumnealui dohtorului despre locul dumnealui jupan Nicola Saegiu stînjeni treisprezece și palme cinci. Care s-au tras cu stînjenu mării sale Șarban Vodă Cantacuzino.

Și fiindcă am primit acești taleri 1100, toți deplin în mîna mea, să aibă dar și dumnealui dohtorul a stăpîni acest loc cu bună pace ca un bun ohabnic și stătător în veci, atît dumnealui cît și coconii și nepoții și strănepoții dumnealui și pentru mai adevărată credință am iscălit cu mîna mea.

1798 februarie 24.

Petre Șufar adeverez
Matei Cantacuzino sluger

trecut în condica mănăstirii

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 9.

496

1798 aprilie 5. [București].

Mitropolitul Dositei dă adeverință slugerului Matei Cantacuzino că raposata Maria Bălăceanca i-a lăsat moștenire un loc. (Original).

† Un loc de supt binalile dumnealui șătrar Polizu îl lasă danic prin diiată, de la leat [17]97 apr.[ilie] 20, răposata Mariia Bălăceanca dumnealui slugerului Mateiu Cantacuzino. Și fiindcă răposata n-au apucat să-i dea deosebit pentru aceasta engrafon la mână, spre știință că este adevărată această danie, după a dumnealui cerere, i-am dat această a noastră adeverință.

[17]98 apr.[ilie] 5.

Dosithee al Ungrovlahiei

Arh. St. Buc., Achiziții Noi. LXXIX—10.

Original, stare foarte bună. hîrtie cu filigran.

497

1798 aprilie 12. [București].

Costache mare hatman vinde o prăvălie de pe Ulița Șălarilor, ce se găsea pe locul bisericii Stavropoleos, Ruxandrei fiica lui Alexandru Ghica Vodă. (Original).

Al Ungrovlahiei Dosithei adeverece accasta.

Printr-acest al meu credincios și cu mărturii adevेरित zapis încredințez eu, cel mai jos iscălit, Costache vel hatman. Precum să știe că prăvălia din

Ulița Șălarilor dupe locul sfintei mănăstiri Stavropoleos care au fost a lui Gheorghe Sticlarul, ce am cumpărat-o de la mezat, dupe cum să coprinde în anaforaua starostii, cea întărită de măriia sa Vodă, în taleri șapte sute zece, de a mea bună voe, nesilit de nimenea, o am vîndut mării sale lumnatei Doamnei noastre și a toată Țara-Rumînească, Ruxandra, fiica celui întru fericire răposat domn Alexandru Ghica voevod, iarăși în suma banilor ce să coprinde mai sus, taleri 710.

Care bani și primindu-i pe toți deplin în mina mea, nu am a mai cere de la măriia sa nimic, ci să fie de acum înainte prăvălia neștrămutată a mării sale și a celor ce să vor trage după neam lumați clironomi a mării sale, pentru că am *exoflisit* de tot acea vînzare. Și am dat în lumnatele mîinile mării sale atît zapisele și scrisorile cele vechi ale prăvălii, cît și anaforaua starostii de neguțatori ce mi s-au dat mie cu întărirca mezatului, dimpreună și cu acest al meu credincios zapis, căci nu mai am de acum înainte nici o stăpînire la această prăvălie.

Deci, spre încredințare a cîte mai sus să coprinde, s-au făcut acest zapis care s-au adevărit și dă prea sfinția sa părintele mitropolitu țării chir Dosithie i cu iscăliturile și mărturiile dumnealor cinstiților boieri veliți. Și l-am încredințat și eu cu însuși iscălitura și pecetea mea, și l-am dat mării sale ca să-i fie de bună și vecinică stăpînire.

1798 aprilie 12.

Constantin Stavrache hatman X

Nectarie al Rîmnicului

Iosif episcop [de] Argeș, mărturie

Dimitrie ban, mărturie *Ghica*

Nicolae Basarab *vel* logofăt, mărturie *Bisorean*

Mihai Cantacuzino

Nicolae Filipescu *vel* vornic, mărturie

Costantin Ghica *biv* *vel* vornic, martor

Gheorghe Varlam *vel* vistier, mărturie

Costandin Filipescu *vel* vornic, martor

Ioan Damaris vornic

Răducanu *vel* dvornic

Iordache Știrbei *vel* logofăt, mărturie

Ștefan Văcărescu *biv* *vel* logofăt, martor

Matei Fălcoianu *vel* logofăt, martor

D. Ralet clucer, martor

[rezoluția domnitorului]:

Io Costandin Gheorghie Hangeri voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Această vînzare fiind făcută cu bună învoirea amîndurora părților și prin știrea prea sfinții sale părintelui mitropolitului, a părinților episcopi, i a dumnealor veliților boieri, precum mai jos să văd adevărind prin iscălituri spre a-și avea întemeerea, am întărit și domnia mea.

1798 aprilie 16.

vel logofăt

498

1798 mai 20. [București].

Ioan ișlicarul se învoiește să dea doctorului Const. Darvari trei taleri chirie pe an pentru locul pe care avea construit un grajd mai dinainte și pe care loc îl cumpărase mai apoi doctorul de la epitropii Mariei Bălăceanu. (Copie).

Adecă eu carele mai jos mă voi iscăli, încredințez cu acest zapis al meu la mâna dumnealui dohtor Costandin precum să știe că avînd eu o pivniță *sera* pă locul dumnealui *vel* logofăt Costandin Drăgănescu, și din dosul acei pivnițe este un petec de loc al dumnealui mai sus numitului dohtor ce l-au cumpărat dumnealui de la epitropii cocoanii Marii Bălăcenchii. Și eu fiindcă apucasem de făcusem pă acel petec de loc un grajd pentru trebuința mea, mai nainte pînă nu-l cumpărase dumnealui locul, acuma fiindcă s-au făcut dumnealui stăpîn, mi-au poruncit să-mi ridic grajdul după acel loc. Eu m-am rugat de dumnealui, de am făcut așezămînt, ca cît va trăi acel grajd pă loc, să-i dau chirie pă tot anul cîte taleri trei. Dar nici eu să nu fiu volnec a-l mai învăli sau a-l mai meremetisi, ci numai cît va putea trăi el, după cum este făcut de mine. Dar nici dumnealui să nu puie să mi-l strice ci să mi-l lase în pace pînă va cădea el.

Și eu pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos cu mâna mea, ca să să crează.

1798 mai 20.

Ioan ișlicar adeverez

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 7.

499

1798 iulie 7. [București].

Constantin Gheorghe Hangerli voievod întărește lui Constantin Ghica, fost mare vornic, casele cumpărate prin mezat din fosta avere a lui Dumitrache Turnavitu, cu 5000 taleri. (Original).

Io Costandin Gheorghe Hangeri voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Fiindcă avutul Turnavitului pentru multele lui datorii ce s-au aflat atît la ai țării cît și pe la obraze în Țarigrad, s-au dat ca să se vînză cu mezat, din

care avut fiind și casele acestea ce le-au cumpărat de la mezat, dumnealui cinstit și credincios boierul domnii mele *biv vel* vornecu Costache Ghica, după ce s-au strigat la mezat zilele cele orînduite, nemai eșind alt mușteriu cu preț mai mare au rămas asupra mai sus numitului boier, carele în urmă acum însuși proeriticom [?] aducînd i pă frații Turnavitului le-au dat protimisis cu această sumă de bani de vor să cumpere pă seama lor casele, și ei au dat răspuns că nu le trebuiesc.

Drept aceia întărim domnia mea mezatul acesta ca să stăpînească dumnealui casele cu bună pace ca un bun cumpărător de la mezat, făcut cu bună orînduială din poruncă domnească, plătind însă și ajutorul cutii, după orînduială.

1798 iulie 8.

vel logofăt

Prea înălțate Doamne,

Dintre acareturile răposatului Dimitrache Turnavitu, care din luminată porunca înălțimii tale s-au dat la mezat spre vînzare, pentru împlinirea datoriilor ce să află dator pe la unii alții, s-au scos la mezat și două case dintr-o curte în mahalaua Sfîntului Ioan cel Nou pe locul iarăși al aceștii mănăstiri, cu chirie pă an cîte taleri opt.

Însă casele din temelie de zid învălite cu olane care strigîndu-se aceste case întru auzul obștii, mai bine de două luni, și artîrdisind din mușterii după obicei, la prețul cel din urmă au rămas asupra dumnealui *vel* vornicului Costache Ghica cu taleri 5000, peste care preț nemai ieșind alt cinevași ca să le mai înalțe, și fiindcă au trecut și peste sorocu mezatului s-au și haracladisit mezatu acestor case pe seama dumnealui mai sus numitului boier, drept această sumă taleri cinci mii care bani s-au și numărat la stărostie, din care scoțîndu-se telaliuc după obicei, la leu *po* bani șase, ceilalți să vor da unde voi avea luminată poruncă.

Ci fiindcă dumnealui mai sus numitu boier cumpărător au cumpărat de la mezat, să roagă înălțimii tale a i să da și luminată întărire, pentru mai bună stăpînire.

1798 iulie 7.

Al mării tale prea plecat slugă

Colecția Adolf Perdicu.

Original, stare bună. hirtie cu filigran, pecete domnească în chinovar roșu, cu inițialele domnului și anul 1797.

1798 septembrie 9. [București].

Constantin Budișteanu cere domnitorului să-i aprobe vînzarea la mezat a unei case de pe Podul Tîrgului de Afară, proprietate de zes-

tre a soției sale, căreia îi dă în schimb moșia Călinești din județul Argeș. (Original).

Pre înălțate Doamne,

Dumnealui Costandin Budișteanu prin jalbă către înălțimea ta au cerut, ca prin mezat, să-și vinză niște case cu locu lor ohabnic, ce sînt în ulița Podului Tîrgului de Afară. Care zice că le are zestre soția lui Bălașa, fata polcovnicului Stan Bucșanu. Zicînd că la moșia sa Treptenii din sud Argeș unde să află șazător are case de odihnă, iar acestea de aici nu sînt trebuincioase, ci șad singure de să dărapănă. Zicînd că s-au învoit cu soția sa ca în locu acestui acaret de zestre să puie o moșie a lui anume Călinești din sud Argeș, ce zice că i-au rămas clironomie de la moșu-său Radul Trepteanul.

Cu care jalbă au fost orînduit la Departamentul de Opt spre cercetare, unde i-au cerut de au arătat judecătîi foaia de zestre a soții lui, în care s-au văzut că-i dă și aceste case. I-au cerut de au arătat și sinet pentru moșia Călineștii ce o pune în locu acaretului de zestre. Și au arătat un zapis, cu leat 1756 februarie 11, iscălit de Costandin i Tudor și Barbul feciorii Dinului Vulturescu, ce-l dau la mîna cumnatii lor Marica, soția Radului Trepteanul, moșul numitului Budișteanu, prin care scrie că au vîndut cumnatii lor Marichii moșia Călinești dupe (*indescifrabil*) sud Argeș, stînjiți nouă sute șaptezeci.

Deci fiindcă Bălașa soția numitului Budișteanu nu au fost față ca să o întrebe de voește a-i vinde bărbatu-său casele și a-i da alt acaret în locul lor, au făcut numitu Budișteanu zapis de la mîna lui la mîna nevستی-si, și de la a ei la mîna lui, că s-au învoit să dea nevستی-sii în locu caselor ei de zestre moșia lui Călineștii, stînjiți 970.

Care zapis iscălitu-l numai Budișteanu l-au adevérit și judecata, și apoi l-au trimis la dumnealor ispravnicii din sud Argeș, ca de va voi soția lui să primească aceea moșie în locu caselor ei de zestre să să iscălească și ea în zapis. Și să adevereze și dumnealor ispravnicii zapisul ca să o crează că au iscălit zapisul și s-au mulțumit. Care zapis l-au adus judecătîi numitu Budișteanu iscălit de soția lui Bălașa, adevérit și de dumnealui biv vel vistier Barbul Văcărescu ispravnic de sud Argeș, că Bălașa au iscălit zapisul și s-au mulțumit pe moșia ce i-au dat-o bărbatu-său în locul caselor ei.

Deci fiindcă numita Bălașa s-au mulțumit pe moșia ce i-au dat-o bărbatu-său Budișteanu, au găsit judecata cu cale a vinde casele cu mezat. Și au arătat mării tale cu anafora, care întărindu-se cu luminată pecete, mi să poruncește de către înălțimea ta ca să urmez a face mezatu aceștii case după obicei.

Următor fiind luminatei porunci am orînduit telal de au strigat la mezat accastă casă cu locu ei din mahalaua (*loc liber*). Însă cu două case și o cămară, cu păreții de zid, învălită cu uluce; alătura cu pivniță de zid, cu cuhnic în curte și cu cămăruță, cu grajd și cu șopron vechiu; și cu grădină cu pomi.

Care strigîndu-să această casă, întru auzul obștii, mai bine de patru luni, și artărdisind din mușterii după obiceiul la prețul cel din urmă, au rămas asupra unui Gheorghie Sava Cernovici, cu taleri 2199 piste care preț ne mai eșind alt mușteriu ca să mai înalțe nici din cei ce li să cuvin protimisis nici din alții streini, și fiindcă au trecut și piste sorocu mezatului, s-au și haraciladisit mezatu aceștii case pe seama numitului mușteriu, drept această sumă taleri două mii una sută nouăzeci și nouă. Care bani i-au și numărat pe deplin la stărostie, din care scoțîndu-să telalicu după obiceiul la leu *po* bani șase, ceilalți să vor da numitului Budișteanu.

Ci fiindcă cumpărătorul au cumpărat de la mezat numărînd și toți banii să roagă înălțimii tale a-i da și luminată întărire la mină pentru mai buna stăpînire.

1798 septembrie 9.

Al mării tale prea plecat slugă

(semnătură grecească indescifrabilă)
trecut în condica Divanului

[rezoluția domnului]:

Io Costandin Gheorghe Hangeri voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Întărim domnia mea ca să stăpînească numitu Gheorghie Sava Cernovici aceste case, cu bună pace ca un bun cumpărător de la mezat făcut din poruncă domnească, plătînd și ajutoru cutii dupe orînduială.

1798 septembrie 11.
vel logofăt

Colecția Gh. Carduș.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

501

1799 ianuarie 10. [București].

Manolache mare vornic dăruiește doctorului Constantin Darvari două suflețe de țigan, drept mulțumire, pentru că doctorul i-a fost de mare ajutor la necazurile ce-a avut în familie. (Copie).

Adeverez printr-această carte, ca să fie de bună încredințare, dumnealui dohtorului Costandin carele după multele osteneli și protimie apururea ce au arătat și arată la casa noastră în zi și în noapte spre a dumnealui mulțumită și spre a mai înmulți rîvna și silința, cum și noi spre a-i face dumisale mulțumită cu un lucru spre mai bună pomenire, ne-am îndemnat din buna noastră rîvnă și cuget și i-am dăruit două suflețe de țigani, adecă un copil anume (*loc liber*) *sin* (*loc liber*) și pe Dobra, fata Radii *sin* Stan Pleșa, ce au avut bărbat pe Neacșul al Brîncoveanului, din țiganii noștri lăcți. Pe carii i-am și dat întru a dumnealui bună stăpînire ohabnic să fie dumnealui și

coconilor dumnealui ciți dumnezeu îi va dărui, atît acești copii cît vrînd dumnezeu să trăiască și ciți să vor trage dintrînșii să fie a dumnealor.

Și pentru mai bună încredințare spre a dumnealui stăpînire, i-am dat această carte a noastră la mîna, iscălită de noi și întărită și cu ale noastre peceți, atît de către noi cît și de către copiii noștri și de către tot neamul nostru, să fie dumnealui de bine și supt a dumnealui stăpînire.

1799 ghenarie 10.

Manolache vel vornic

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 128.

502

1799 iunie 1. [București].

Dimitrie Racoviță fost mare logofăt dăruiește doctorului Costandin Darvari o fată de țigan anume Tudora, fata lui Ionicel Șuiul. (Copie).

Adeverez cu zapisul meu la mîna dumnealui dohtorului Costandin Darvari, precum să să știe că de a mea bună voință, am dăruit dumisale o fată de țigan anume Tudora sin Ionicel Șuiul, din țiganii drepți ai noștri ce-i avem de moștenire. Ci dar să aibă dumnealui dohtorul împreună cu coconii dumisale a o stăpîni cu bună pace de cătră mine și de către tot neamul meu ca un suflet drept al dumnealui, dat cu desăvîrșită eleftherie și bună voință supt stăpînirea dumnealui, atît ea cît și odraslele ce să vor trage dintrînsa.

Drept accia, spre încredințare, am adeverit și cu iscălitura noastră.

1799 iunie 1.

Dimitrie Racoviță biv vel logofăt

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zapise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 129.

503

1799 iunie 3. [București].

Constantin Ghica mare vistier vinde paharnicului Manolache două perechi de case, în mahalaua Sf. Ioan cel Nou, cu 6500 taleri, fostă proprietate a răposatului Dumitrache Turnavitu. (Original).

Încredințez cu zapisul meu la mîna dumnealui paharnicului Manolache, precum să să știe că i-am vîndut două perechi de case ce sînt tot într-o curte, din mahalaua Sfîntului Ioan cel Nou, ce au fost ale răposatului Dumi-

trache Turnavitul, drept taleri 6500, adică taleri șase mii cinci sute, care case le-am cumpărat și eu de la sultan-mezat, după cum și anaforaua Starostii adeverează, ce este întărită și cu pecete gospod (domnească). Care anafora s-au dat la mîna dumnealui dimpreună și cu zapisul de vînzare. Deci să aibă, atît dumnealui cît și tot neamul dumnealui a le stăpîni cu bună pace. Și pentru mai adevărată credință am iscălit această vînzare puindu-mi și pecetea.

1799 iunie 8.

Costandin Ghica vel vistiernic, vînzător.

Colecția Adolf Perdică.

Original, stare bună; pecetea are în josul ei anul 1781.

504

1799 iulie 1. București.

Spiro Gazoti vinde doctorului Const. Darvari trei prăvălii din mahalaua Sf. Dimitrie cu 900 taleri, așezate pe pămîntul Mariei Bălăceanu. (Copie).

Adecă cu cel mai jos iscălit, dat-am zapisul micu la mîna dumnealui dohtorului Costandin ca să fie de bună credință, că avînd eu trei prăvălii în orașul București, în mahalaoa Sfîntului Dimitrie, cu hodăile lor, pă pămîntul dumneaei cocoanii Mariuții Bălăceanchi. Care prăvălii le-am avut și eu date de la răposatul unchi-mieu prea sfinția sa vlădica Ierapoleos, chir Matheu. Și i le-am vîndut dumnisale, mai sus numitului dohtor, în bani gata taleri 900, adecă nouă sute, care bani i-am și luat toți deplin în mîna mea, prin mîna dumnealui căpitanului Iane vnuc Stavri cămărașul.

Și să aibă dumnealui a stăpîni aceste prăvălii cu bună pace, de către mine și de către tot neamul mieu, căci am vîndut de bună voia mea, nesilit și cu știrea neamului mieu, care să vor și iscăli mai jos.

Și fiindcă zapisele cele vechi s-au prăpădit în vremea trecutei răzmerițe și de să vor găsi undevași după vremi acele zapise să fie anera.

Iar cu spre mai bună credință, am iscălit însumi cu mîna mea, unde au fost și alte obraze de cinste care să vor iscăli mai jos.

1799 iulie 1.

(urnează trei semnături grecești, indescifrabile)

Și am scris eu Gheorghie logofăt ot orașul Cîmpulung cu zisa și învățătura dumneaei și martor.

De la Departamentul de Opt

Viînd înaintea noastră, atît dumnealui dohtorul Costandin cumpărătorul acestor prăvălii și arătîndu-ne că i s-au făcut teslim prăvăliile, numărînd și dumnealui toți banii, după tocmală, în mîna dumnealui chir Spiro Gazoti.

Cît și dumnealui chir Spiro zicîndu-ne că au primit toți banii cu mijloc de poliță, asemenea văzînd și zăpăsul scris de un Gheorghic logofăt ot oraș Cîmpulung și adevărit că după zisa vînzătorului l-au scris, asemenea și de alte mărturii din partea locului, cum și de vînzător, i gineri-său și fii-sa, spre a fi stăpînirea dumnealui dohtorului sigurifsită, am întărit și noi, trecînd și zăpăsul în condica Departamentului.

1799 august 10.

Nicolae stolnic

Andonic Fotino

(urmează două semnături grecești, indescifrabile)

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpăse (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 11.

505

1799 iulie 10. [București].

Matei Fălcoianu fost mare logofăt, după sfîrșitul vieții lui și al soției, dăruiește lui Mihalache fiul doctorului Constantin Darvari o țigancă cu soțul ei și cu copiii lor. (Copie).

Adevărim cu acest de credință al nostru zăpăsi, la mîna dumnealui dohtorului Costandin. Precum să știe că avînd noi un țigan al nostru părintesc, anume Nicolae fecior al Neacșului jimblaru și încărdoșindu-să cu o fată de țigan a dumnealui, însă Nastasia țigancă fata lui Dumitru țiganul, pentru care negăsînd a se face schimb, între noi, am făcut acest așezămînt. Adecă numita Anastasia țigancă, în cită viață vom avea noi cît și soția mea, să fie bună obabnică a noastră cu orice parte de prăsilă să va naște dintr-însa. Iar după sfîrșitul vieții noastre, atunci dimpreună cu numitul Nicolae țiganul i cu copiii lor, o dăruim lui Mihalache copilului dumisale, de a noastră bună voe, care să-i stăpînească cu bună pace.

Deci pentru adevărata credință am dat acest zăpăsi, cu iscălitura noastră.

1799 iulie 10.

Matei Fălco[ianu] biv vel logofăt, adevărez

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpăse (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 130.

506

1799 iulie 17. București.

Alexandru Constantin Moruzi voievod întărește lui Ioan polcovic de seimeni cumpărarea și stăpînirea peste fabrica de fidea din dealul

Văcăreștilor ce a luat-o la licitație cu 1410 taleri, din averea răposatului domn Constantin Hangerli. (Original).

Milostiiu bojiu Io Alexandru Costandin Moruzi voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Dat-am domnia noastră carte boierului domnii mele Ioan polcovnic dă siimeni ca să aibă a face zapt și a stăpîni fabrica dă fidea cu ergaliile ei ce este în dealul Bucureștilor, despre Văcărești, cu toate namestiile și cu toate împrejmuirile după sineturile ei, pentru că din înaltă poruncă împărătească vînzîndu-să la mezat toate acareturile răposatului domn Costandin Hangeriu ce după petrecerea sa s-au făcut zapt la miria împărătească cu mumbașir împărătesc trimis într-adins, precum este de obște știut. Între care acareturi fiind și ceastă numită fabrică dată după împărătească poruncă spre vînzare, după ce s-au făcut mezatul întii la stărostic, după obicei, în patruzeci de zile de rînd, apoi în divanul țării înaintea tuturor dumnealor boierilor halea și mazili, în două și în trei rînduri, și s-au înștiințat tot deobște. În cele după urmă s-au strigat față și înaintea domnii mele la adunarea dăplin, și au rămas în sfîrșitul mezatului numita fabrică asupra numitului boier cumpărător cu taleri 1410, adică o mie patru sute zece, care bani i-au și numărat deplin și s-au dat precum au fost porunca împărătească.

Deci în puterea acci prea înaltii și vrednicii dă închinăciune poruncii împărătești, ce ne-au fost trimisă spre aceasta, dăm la mînilor numitului boier acest domnescul nostru sinet ca să știe și să cunoască de acum înainte stăpîn desăvîrșit și volnic pă această fabrică să o ție și să o stăpînească nestrămutat, ca un cumpărător de la sultan-mezat ce s-au făcut din poruncă împărătească și domnească, căruia pentru mai multă întărire i s-au dat la mîni și copia împărăteștii porunci făcîndu-i-să teslim și toate sineturile aceștii fabrici, care de la miria împărătească ne-au fost trimise.

I is.[pravnic] sam receh gospodstvo-mi

1799 iulie 17.

Academia R.P.R., doc. 11/1939 în registru de intrări.

Original, hirtie cu filigran, stare bună, întărit cu iscălitura domnitorului și pecete mare în tuș roșu, cu următoarea inscripție: Io Alexandru Costandin Muruz voevod cu mila lui dumnezeu domn a toată Țara-Rumînească.

507

1799 septembrie 1. [București].

Epitropii bisericii Sf. Gheorghe-Vechi dau o căscioară cu pivniță marelui vornic Costache Știrbei, pe a cărui loc se află, în schimbul contribuției acestuia de 300 taleri necesari la reînnoitul unor prăvălii ale bisericii situate lângă poarta domnească din jos. (Copie).

(semnătura mitropolitului Dositei).

Încredințez printr-acest adevărat zăpis al nostru de schimb, la cinstită mîna dumnealui *vel* vornic Costache Știrbei. Precum să să știe că avînd sfînta biserică Sfete Gheorghe-Vechi la care sîntem noi epitropi o cășcioară pã pivniță pe locu dumnealui vornicului din mahalaua Bălăceanului și dărăpã-nîndu-sã din pãreți și învãlitoarea și neavînd cu ce să o dreagã și mai ales avînd mare trebuință de a drege alte prãvălii ce le are sfînta bisericã, cu locu lor de la poarta domnească din jos, date danie de carãtaș anume Bîrcã i de soția lui anume Dania, fiindcã din venitu acestor prãvălii să poate folosi sfînta bisericã mai mult decît cu taleri zece pe an, ce numai atîta lua de la numita cășcioară pã pivniță.

Am mers la dumnealui vornic, arãtîndu-i cã la trebuința ce are sf. bisericã pentru prefacerea numitelor prãvălii să facã și dumnealui acest ajutor, să dea taleri trei sute din taleri 1200 ce ne-am socotit cu meșterii cã va merge la prefacerea a patru prãvălii dupã numitul loc de la poarta din jos, adicã o a patra parte din cheltuialã, ce vine prefacerea pã o prãvălie din patru. Și cu toate cã i s-au pãrut dumnealui cam mult, arãtîndu-ne cã pentru taleri zece ce lua sf. bisericã chirie pe an, urmeazã dupã dreptate să ne dea lucru de preț de taleri una sutã. Dar în cea dupã urmã, au binevoit și au primit ca să dea acești taleri 300, să fie și dumnealui pomenit în veci la sf. bisericã.

Deci mergînd noi la preaosfinția sa pãrintele mitropolit chiriu chir Dositei și arãtîndu-i acest așezãmînt de schimb, ce prin bunã învoialã s-au fãcut, dupã primirea și mulțumirea amîndurora pãrților și vãzînd prea sfinția sa cã aceasta este fãcutã spre folosul sfîntei biserici, au gãsit și preaosfinția sa cu cale. Drept aceia mergînd la dumnealui vornicul am primit taleri trei sute, dînd dumisale atît acest zăpis al nostru adevărit și de prea sfinția sa pãrintele mitropolit, cît și sineturile vechi ale aceștii cășcioare pã pivniță, dupã locul dumisale, ca să aibã a stãpîni dumnealui și tot neamul dumnealui nesupãrat de cãtre sf. bisericã și de cãtre cei ce vor fi dupã vremi epitropi.

Și pentru mai adevãratã credință ne-am iscãlit mai jos, ca să să creazã.

1799 septemvrie 1.

Toncea cupețu adeverez (*grecește*)

Hagi Ioniță (*grecește*)

Alexandru Neca[?] stolnic, martor

Și am scris eu Gheorghe logofãt de divan cu zisa dumnealor, și martor.

Colecția Al. Saint-Georges.

Copie. Condica de zăpise (1699—1841) a familiei Darvari, doc. 14.

1799 septembrie 17. București.

Anaforaua marilor boieri în legătură cu conflictul de muncă al lucrătorilor din fabrica de postav de la Pociovaliște și hotărîrea domnitorului Moruzi că n-au dreptate, iar cererea lor e neîntemeiată, neadevărată și împotriva orînduiei și obiceiului celorlalte bresle. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

La jalba ce au dat mării tale postăvarii fabricii de aici din București că fiind prea supărați întru toate dă către epistatul lor dumnealui medelnicer Chiriac Arbut, cer să aibă dreptate și a li se face orînduiala să slujească o săptămînă la fabrică și doaă săptămîni să fie slobozi, iar nu o săptămînă de rînd și una slobodă, precum s-au urmat pînă acum, fiindu-le cu greu.

La care jalbă poruncindu-să, să dă [de] către înălțimea ta ca să cercetăm pricina și să înștiințăm mării tale dă curgerea ei. După poruncă prin zapcealicu vatafului dă visterie s-au înfățișat înaintea noastră amîndoaă părțile și cercetînd mai întăi dă așezămîntul lucrului lor, ce s-au întocmit în ceialtă domnia mării tale, cînd s-au făcut fabrica aceasta, ne pliroforisim (precum este știut și de mine prea plecatul sluga mării tale căminarul Vasilache ca unul ce am fost epistat atunci la întocmirea lor) că așezămîntul și legătura lor au fost ca să toarcă fieșcare, cel dintăi mănă patruzeci ocă lăna, cel dă al doilea teizeci și șase și cel dă al treilea mănă pănă la douăzeci și două ocă, după care legătură arată medelnicerul că mai mult să mulțumea dumnealui fiindcă scotea postav mai mult și să folosea cu asupră.

Dar ei nevrînd a urma cu lucru într-acest chip, ci în toată vremea ceialtă domnia a mării tale dă cînd i s-au dat asupra sa epistasia fabricii, jăluindu-să ei că le este cu greu de acest așezămînt, i-au tot scăzut din suma lăunii ce era dator să toarcă, însă pe cel ce era ocă 40 l-au lăsat pe ocă 20, pă cei cu treizeci și șase pă 18, pă cei cu douăzeci și doaă pă 11 ocă, adică tot pă jumătate, numai să-l facă supțire, ca să poată fi după forma fabricii cum să cade. Dar ei nemulțumindu-se după atăta sigatavisii [sincatavasis] ce le-au făcut, nici cu acest chip dă scăzămînt, după ce au venit măria sa Alexandru Vodă Ipsilant, s-au sculat și jălbi necontenite dănd mării sale li s-au făcut nou așezămînt prin pitac domnesc, ca o săptămînă să lucreze la fabrică și una să fie slobozi a-și munci; și alte osebite ponturi. Care întocmire cu o săptămînă să lucreze, măcar că este cu paguba sa, fiindcă dă sărbători sînt apărați și nu păzesc să vie la vreme în fabrică și unii nu vin însiși ci trimit copii nevărstnici din lucru cărura nu să alege mai nimic, dar ca să lipsească pricinile și prigonirile lor, il suferă și-l păzește și cum că nu numai acestui din urmă așezămînt din urmă au urmat, ci încă și dintr-acesta le-au făcut musaade la multe, și că de să va dovedi că au urmat împotriva așezămîntului acestuia și i-au supărat mai mult peste ponturile ce să coprind în pitac, să rămăie dă rușine.

Dar toată socotința lor este ca printr-acest cu vicleșug neadevărate arătări și provlime, doar vor putea să cathardisească a rămânea fabrica dă a nu mai lucra.

Am cerut să vedem acest din urmă așezămînt și arată un pitac al mării sale Alexandru Vodă Ipsilant ot leat 1796 noemvrie 29 în care să coprinde cum că postăvarii fabricii în multe rînduri jăluindu mării sale că nu sînt putincioși a răspunde în lucru după forma fabricii lăna ce sînt îndatorați și pătinesc foarte de către epistatul ce este orănduitu medelnicer Chiriac Arbut. Și prin cercetarea ce li s-au făcut din porunca domnii sale dă către dumnealui *vel* spătar dovedindu-se neadevărate și numai pentru un cuget de a rămânea slobozi dăspre lucrul fabricii, care fabrică fiindcă este nu numai pentru podoaba patriei spre folosul dă obște ei și cu poruncă împărătească întărită, nu să poate dă a rămînea părăsită, fără numai înfățișind înaintea mării sale pă postăvari i pă vătășii lor cu medelnicer Chiriac Arbut epistatul.

După cercetarea ce însuși domnia sa au făcut, nu au găsit la dănșii nici o pricină vrednică sau vreo dreptate, în vreme ce făr de tăgăduirea lor au fost că nu numai așezămîntul ce au fost întocmit întăiu nu-l răspund, ci încă pă jumătate i-au scăzut epistatul și toate pările lor s-au făcut vădit dă față că sînt pricinuiți numai dă a rămînea dă tot slobozi dă la lucrul fabricii.

Însă ca să rămăie mulțumiți, să lipsească pricinile desăvîrșit și ca să curgă lucrul fabricii cu sporire, le-au întocmit mării sa acest așezămînt ce este cu toată ușurința lor, prin ponturi, adică:

1. O săptămîină să lucreze postăvarii la lucrul fabricii și altă săptămîină să fie slobozi, cu care orănduială dă a lucra o săptămîină dă rînd lipsește dă a li să cere sumă dă ocale rînduite, ci câte va putea scoate fieșcare într-o săptămîină.

2. În săptămîana ce sînt datori dă a lucra, să să afle fieșcare dă luni duminăța nelipsit la fabrică pănă sâmbătă seara, în care zioa să lucreze cu silință făr de lenevire, iar noaptea să le fie odihna lor făr dă a-i supăra, cum și în sârbătorile dă praznice mari nu să îndatorează a lucra.

3. Lucrul lăunii însă să-l facă supțire după forma fabricii, iar nu după cum este nefolositor și netrebuincios la îmbunătățirea postavului.

4. În săptămîina ce lucrează plată dă bani nu este, că pentru aceia sînt scutiți și pentru aceia plătește epistatul dajdia lor.

5. Când vreunul va fi în adevăr bolnav și neputincios de a lucra, să nu fie supărat sau silit în zilele boalii lui.

6. În săptămîina ce sînt slobozi vrînd pentru folosul și căștigul lor a lucra lăna de a fabricii, să le plătească epistatul dă ocă câte 60 parale pe câte ocă va lucra.

7. Când vreunul nu va urma a veni în săptămîana dă lucru la fabrică, epistatul să-l arate la spătărie și dumnealui *vel* spătar să-l pue pe acel postăvar să plătească taleri cinci la fabrică, sfărșind lăngă aceasta și cu poruncă strașnică atăt către epistat ca să păzească orănduiala căt și către postăvari ca să să urmeze

intocmai după această hotărîre. Iar cînd nu vor fi următorii acestui cu destulă ușurință așezămînt, îndatorează pã epistat să înștiințeze mării sale prin dumnealui vel spătar, ca nu numai să osîndească cu pedeapsa ocniei, ci și lucrul și alișverîșul postavului rumănesc să ia de la dănșii și să dea la fabrica aceasta.

Acest așezămînt dar cum că este cu multă ușurința lor, dă față este cunoscut.

Și citind întru auzul tuturor acest pitac am întreat pã numiții postăvari la fieșcare pont dă li să păzește întocmai de către epistat, sau să urmează împotrivă la vreuna. Și cei mai mulți răspunseră că nu sînt năpăstuiți cu vreo asuprire peste aceste întocmiri, ci li se păzește întocmai. Iar vreo cățiva ziseră întâi că unii neputînd merge ei însuși trimit pã copiii lor și nu-i primește epistatul.

La acest cuvânt că măcar că în ponturi nu se coprinde a-și trimite copiii la lucrul în locul lor, dar zise medelnicerul că neadevărata le este arătarea în vreme ce nu numai cînd însuși au osebită munca pãmîntului, adică la seceră, coasă și sapă i cules dă porumb și alte d-alde acestea din care nu pot veni însuși pãrinții, ci și chiar pentru vreo altă trebuință a casii lor nu vor să vie, primește pã copiii. Precum la aceasta adevărata este arătarea medelnicerului căci dă cîte ori s-au întămplat a merge și unii din noi la acca fabrică precum și alții, s-au văzut acolo că au fost mai mulți copii decăt oameni mari și neadevărata le este arătarea aceasta.

Al doilea, au mai zis că cîte odată cei ce n-au copii neputînd ei merge și trimițînd oameni în locul lor îi măglisește epistatul cu plată mai multă decît dă ci și-i ia dă lucrează dăosebit pentru alții ce sînt pã afară și nu vin la slujbă. La care cu totul să arată epistatul că nici un lucru ca acesta nu au făcut nici odinioară, mai vartos că pã lucrători pentru postăvarii dă afară ce pune oamenii în loc, cu plată, nu-i tocmește ori să-i așaze însuși dumnealui, ci vătășii postăvarilor, lăsând aceasta a o mărturisi ei, unde și numiții vătăși cu un cuvânt să apărară că nu știu nici dăcum să să fi urmat una ca aceasta. Ci ei tocmai oameni adiafori, iar n-au luat pã cei trimiși de cei dă aici postăvari precum arată aceștia.

Și cerînd să aducă dă față pã aceia ce i-au tocmît ei, și i-au luat epistatul puindu-i a lucra pentru alții dă afară, ziseră că nu sînt aici. Care și aceasta măcar că neputîndu-o dovedi, să cunoaște că este numai o pricinuire neadevărata.

Dar am zis epistatului ca de acum înainte cînd nu vor putea veni însuși cei cathafto postăvari la vremea secerișului coasii, sapii, prășilii și culesului de porumb din pricina acestor trebuințe dă hrană, să primească pã vechilii lor ce vor prinde cu plată și vor trimite la lucru ca să nu să isterisească dă lucrarea pãmîntului și îmbișugarea (*sic*) caselor lor, și să nu să strămute, adică a-i tocmî pentru alții dă afară, ori cu acelaș preț sau cu mai mare. Ci pentru accia să caute alți oameni ce nu sînt tocmîți dă ei, ca să lipsească și accastă pricinuire.

Și cu mare încredințare dete prinsoare înaintea noastră, că nu numai la vremea când vor avea mai sus arătate trebuințe ale hrăni și lucrării pământului, ci și când vor avea alte trebuințe ale casii și alișverii lor, va primi pă oamenii ce va trimite în locul lor și nici nu-i va supăra cu nici un fel de măgliseală. Dar și ei să trimiță oameni destoinici și vrednici dă acest lucru, iar nu aprahtoși și fără știință precum obicinuese, pentru mai eftin.

Și cu acest mijloc să face îndreptare și aceștii pricinuirii.

Al treilea, au zis postăvarii că cînd nu trimit nici oameni în locul lor sau alții pă copii, le ia epistatul cîte doi zloți pă săptămînă pentru săptămîna ce sînt datori a lucra la fabrică, cerînd a le lua numai cîte un leu.

Și la aceasta răspunse epistatul că nici odată nu voește a le lua bani pă săptămînă în vreme ce dumisale îi trebuie oameni pentru lucru, și dă ce să-și bată capul însuși a căuta și a găsi oameni. Numai dă cele mai multe ori au venit chiar unii din ei și s-au rugat să primească bani că ei n-au putut a găsi oameni, ci dumnealui să să încarce a găsi și a-i pune în lucru pentru ei. Și socotind că cu aceasta le face ajutor, după rugăciunea lor, au poruncit vătășilor să primească bani cîte doi zloți dă om pă săptămînă și să prinză alți oameni la lucru, încă unora cei vedea mai săraci, făcându-i-să milă proeritacos le-au primit numai cîte un leu pă săptămînă păgubindu de la sine cîte 20 parale, pentru pomană. Carele aceasta și cu mărturii în credință că întocmai s-au urmat și prin rugăciune au primit, dar a să face hotărâre cîte un leu de obște nu poate primi, că cu un leu nu să găsește oameni, precum aceasta și însuși ei o mărturisiră că nu lucrează nimeni [pă] cîte un leu, fiind lucru învederat că nu să poate, zicînd medelnicerul că dă nu vor vrea ei să dea cîte doi zloți pă săptămînă să să aridice luarea banilor, să nu dea, ci să aducă și să tocmească însuși ei oameni, precum să vor putea învoi. Și mai bine primește aceasta lipsindu-i supărarea și băntuiala dă cap cu a căuta dumnealui oameni să pue la lucru. Unde nici la aceasta nu avură cuvânt vrednic că sînt năpăstuiți, în vreme ce luarea banilor s-au urmat cu bunăvoința lor, și pă alocurea plătea și mai mult dă cît lua și nu să cuvine să să îndatoreze acum medelnicerul Chiriac a primi să dea numai cîte un leu pă săptămînă dă obște, că cu un leu nu poate găsi. Ci dă nu vor vrea ei a plăti cîte doi zloți pentru săptămîna ce sînt dă rînd, să nu să silească, ci însuși ei să caute să tocmească oameni dăstoinici dă lucru, cu ce preț vor putea găsi și să-i trimiță la fabrică, viind însă la vreme după poruncă, fără dă zăbavă, ca să nu să dea zătienire lucrului, la care cu mulțumire primi și medelnicerul.

Dintr-aceste pricinuirii ale lor nu să cunoaște împotrivire la așazămintu lor dă către epistatul fabricii, ci încă musadea mai jos din datoria lor. În vreme ce la pontul al doilea să coprinde ca în săptămîna ce sînt dă rînd să vie fieșcare dă luni dimineața și cei mai mulți din ei sau vechilii i copii lor ce i-au trimis au venit pă la vreme dă prânzu și dă chindie. Și medelnicerul crezându-le, nu i-au dojenit, precum și ei mărturisiră.

La al doilea pont să arată ca lucrul lăunii să-l facă suptire după forma fabricii, iar nu după cum este nefolositor. Medelniceru pă cei ce nu i-au lucrat întocmai, nu i-au săcăldisit cu silnicie a face asemenea după cum să cuvenea, ei i-au trecut cu vederea, precum însuși mărturisiră că așa este.

În pontul al șaselea coprinzându-să ca în săptămăna ce sînt slobozi vrănd pentru folosul și căștigul lor a lucra lăună dă a fabricii, să le plătească epistatul dă ocă câte 60 parale pă câte ocă vor lucra. Medelnicerul când s-au întămplat dintr-aceștia a rămănea și a lucra, le-au plătit câte doi lei și doi și un ort pe ocă, precum nici ei nici vătașii lor nu o putură aceasta tăgădui.

Într-al șaptelea pont să hotărăște când vreunul în săptămăna de lucru nu va veni la fabrică, epistatul să-l arate la spătărie și dumnealui *vel* spătar să-l pue pă acel postăvar să plătească taleri cinci la fabrică. Medelnicerul arată că mulți din ei și mai totdeauna nu urma să vie, și aceasta nu au făcut-o, ca să nu-i păgubească. La care și toți cu o gură ziseră că în adevăr nici odată nu i-au păgubit după această hotărăre, și de multe ori s-au întămplat a nu veni.

Din care fără prelungire să cunoaște invederat că medelnicerul Arbut nu numai că nu s-au arătat înpotrivitor așăzămăntului lor, sau cu chip rău și sălucce asupra lor, ci mai vătros cu everghesie, lăsăndu deoparte și urmarea poruncii și folosul său, pentru odihna, răpaosul și mulțumirea lor. Dar ei nu sînt cunoscători facerii de bine și chivernisirii ce au avut și au dă la numitul epistat.

Și după acestea toate alt nimic nu mai pricinuiră, ci ca un cuvănt ziseră că ori să să lepede de la slujba fabricii, ori să li să facă altă noaă întocmire, adică să lucreze o săptămăună la fabrică și doă să fie slobozi, și așa vor sluji, după cum și cererea din urmă în jalba lor este accasta.

La accasta, cu toate că nici este cu orănduială și obicei la nici o slujbă accst fel, că toate breslile slujitorești din toată țara obicinuesc dă slujesc așa, adică într-o săptămăună dă rānd și alta slobodă, și nu să poate face lor obicei nou, căci pot să ceară toate breslile slujitorești din toată țara asemenea.

Dar dă vreme ce și epistatul arată că nu-i dă mână cu acest mijloc ce cer ei dă doă săptămăni neputănd scoate la cap treaba, că și așa precum să află are pagubă în vreme ce nici câte 14 ocă nu pot face pe an din cap în cap și mai vătros fiindcă întocmirea a fi o săptămăună la lucru și una slobozi iaste așăzată și hotărătă prin poruncă dă domn în divan și cu pitac, precum arătăm mai sus.

Rămăne a să face hotărărea, cum să să urmeze la accastă cerere, dă către înălțimea ta.

1799 septembrie 17.

vel vistier, *vel* cămăraș, *vel* căminar

[urmează rezoluția domnului]:

Io Alexandru Costandin Moruz voevod i gospodar.

Cererea postăvarilor dă a fi doă săptămăni slobozi și una la lucrul fabricii este făr de cale și nepermită la dreptate, împotrivoare fiind și orănduelii și obiceiului ce au toate alte bresle dă obște. Iar așăzământul acela din vremea domnii sale Alexandru Vodă Ipsilant fiind întocmit spre dăstulă ușurința lor, la care nici un cuvânt vrednic dă împotrivire nu pot avea, cum și celelalte pricinuri ale lor dă acum dovedindu-să prin cercetarea dumnealor orănduiților boeri dășarte și neadevărate, întărim domnia mea ca după acel așăzământ ce în pitacul domnii sale Alexandru Vodă Ipsilant să arată pe largu, întru toate să fie postăvarii întocmai următori.

1799 septemvrie 27.

Arh. St. Buc., Cond. domn. 42, f. 62 v—66. Doc. publicat, cu unele greșeli, de V. A. Urechii, *Ist. Rom.*, vol. VIII. Buc., 1897, p. 87—92.

509

1800 iulie 26. [București].

Se cere închiderea unei ulicioare, deschisă la 1780, de curățenia căreia nimeni n-are grije, devenind un loc nesănătos de aruncarea a tot felul de gunoaie. (Original).

† Fiindcă pe o ulicioară ce de la leat 1780 s-au fost deschis, adecă din podu cel mare pă lângă casa Iancului ovrei, i pe lângă peretile Flori[i] femeii[i] și pe lângă peretile unui băcan grec, care pe acca ulicioară nepurtând nimenea grijă, ci mai vartos să pricinuește o mare scărbă și putoare atât între noi cât și la metoh[ul] Stelii.

Pentru aceia dar am făcut vechil pe dumnealui logofăt Costache ca să astupe acca ulicioară nemai îngăduind pe nimenea a umbla pe acolo și a veni în curtea besericii Stelii, aruncând atât ovrei cât și alți mahalagii toate putorile mortăcinilor (*sic*).

Și fiindcă pentru aceia mănăstirea au pornit jalbă cerind ca să închiză de acum înainte acca ulicioară, s-au orănduit la dumnealui *vel* agă unde are a să înfățișa și numit[ul] logofăt Costache vechil din partea noastră ca să să judece cu cei ce să vor arăta cu împotrivire.

1800 iul[ie] 26.

Natanail Raduliotis (*grecește*)
(*semnătură grecească indescifrabilă*)

Colecția George Potra.

Original. stare foarte bună. hirtie cu filigran.

1800 august 5. [București].

Constantin logofăt de visterie dăruiește cumetrei sale o bucată de loc ca să-și facă pe el o căscioară, precum și 50 de taleri, fiind femeie săracă. (Original).

Adecă eu carele mai jos mă voiu iscăli încredințez cu acest zapis al meu la mâna dumneaei cumetrei Sultănicăi. Precum să să știe că numita aflându-să fâmee văduvă și cu fată marc, și scăpătată desăvirșit, și deosebit din pronie dumnezeiască botezându-mi și un copil al meu. Și după toate acestea neavînd nici căscioară, sau măcar puțintel loc pentru sălășluirea odibnii sale, de a mea bună voe și bun prosrisis, i-am hărăzit de pomană puțintel loc adică tot fundul grădinii mele ca să-și facă căscioară cu a sa cheltuială. Însă latul locului de stînjiți trei și două palme și lung de stînjiți unsprezece și jumătate, care loc nu este din niscareva acareturi părintești, sau de zestre, ci chiar din locul ce l-am cumpărat și cu cu adevărați banii mei cîștigați cu osteneală și cu îndestulă strădanie a sudorii mele din copilărie.

Numai și numai pentru pomenire i-am hărăzit acest loc. Eu însă măcar că am avut mijloc ca să fac această facere de bine Sultănicăi din alte locuri, dar după moartea mea ca să nu pătimească vorbe și judecăți, de accia i-am dat din însuși strădania mea acest de mai sus arătat loc. Deci, cu acest zapis al meu, să stăpînească numita Sultănică cu bună pace atît dumneaei cît și copiii de copiii dumneaei. Și de către nimeni supărare să nu i să facă, nici de către copiii miei, nici de către rudele mele, nici de către soția mea (de va fi ca să mă căsătoresc al doilea), și veri de către alt cine. Că așa este voia mea ca un stăpîn pă al meu, pentru facerea casii, de vreme că însumi am văzut-o că cu milostenie umblă să o facă. De accia și pre aceasta am ajutat cu taleri cincizeci tot pre pomană.

Și pentru încredințare m-am iscălit ca să să crează, față fiind și alte obraze carii mai jos și accia să vor iscăli mărturii.

1800 avgust 5.

Costandin logofăt za visterie, scris și zapisul de mîna mea

cel ce am hărăzit locul Sultănicăi, și frate-mieu Paraschiv căpitan de seimeni martor, și tată-mieu Șarban i alte rude

Grigorie Gheorghe martor și vecin

Popa Radu duhovnic ot mah.[alaua] Bateștii

(*indescifrabil*) ot Popa Ștefan

Popa Danciul duhovnic ot mah[alaua] Scaunelor

(*semnătură grecească indiscifrabilă*)

Colecția Gh. Cardaș.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; pe verso, Grigore Crețu înseamnă, în noiembrie 1893, că documentul i-a fost dat de doamna Dimancea din București.

1800 octombrie 26. [București].

Egumenul mănăstirii Stavropoleos dă voie unui oarecare să facă o casă pe locul ce-l are mănăstirea în mahalaua Fântina Boului. (Original).

Dat-am adeverința mea la cinstita mîna sfinței sale părintelui egu.[menului] de la Stavropoleos precum să știe că mi-au dat voc de un loc ce are mănăstirea la Fântina Boului ca să-mi fac casă, carile loc l-avea preoteasa Uța a lui popa Stan, adică jumătate de pogon într-acel loc să am și eu să-mi fac casă, un sfert de loc să ție preoteasa și un sfert eu. Și pentru chirie să aibu a da pă an taleri 2 și preoteasa adecăte unul; și eu să n-aibu voc a viude cevaș ori vin ori rachiu ori alt cevaș pă locu mănăstirii.

Și pentru încredințare am iscălit mai jos, ca să să crează.

1800 octomvrie 26.

Eu jupîn Stanco Ceșmegiului, martor

Eu jupîn Tudor Colțul, martor

Eu jupîn Marco

Eu jupîn (*indescifrabil*)

Eu preoteasa Mariia de bună voința noastră am dat și o adeverim împreună cu fiu-meu anume Ion.

Și am scris eu popa (*indescifrabil*), cu zisa dumnealor.

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—18.

Original, în bună stare. hirtie cu filigran.

1801 octombrie 9. [București].

Maria, soția răposatului Constantin, se judecă cu Arsenie neguțatorul pentru niște șiruri de mărgăritare ce fuseseră lăsate amanet și apoi vîndute pentru plata împrumutului de 100 taleri. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Din luminată porunca mării tale prin zapeiu Dumitru vătaf za curte s-a înfățișat la judecată Mariia soția lui Costandin ce au murit, cu jalbă ce au dat pentru Arsenie neguțatorul, zicînd că bărbatu-său, în viață fiind, au luat de la numitu taleri 100 cu amanet șase șăruri mărgăritar i o păreche cereci dă aur i trei inele cu lumini, zestre ale ei, și doaă zapise ale casii cea făcută cu bani din zestrea sa. Din care lucruri luînd celelalte au rămas șărurile de mărgăritar, care silindu-o să-i plătească banii, au vîndut mărgăritarul în

taleri 108 de ș-au luat suta de lei datorია bărbatu-său, dându-i și ei numai taleri 8 ce au prisosit peste sută. Și fiindcă cu ceilalți datornici ai bărbatu-său au fost orînduită la acest departament, prin mai sus orînduitul zapciu (care după dreptatea ce au avut cu aceia și-au luat anaforoa judecării de apărare) acum cere dreptate și cu părātu cu a-i scoate mărăgăritaru de unde s-au vândut pentru datorია bărbatu-său.

Fată fiind și părātu Arsenie răspunse că încă de cînd trăia fiu-său Sava, după multele rugăciuni au împrumutat pe bărbatu-său cu taleri o sută puindu-i-să amanet cele de mai sus arătate de însuși jăluitoarea și de bărbatu-său de s-au ajutat la casa ce au cumpărat. Acum după ce au murit atît fiu-său cît și bărbatu jăluitoarei, a venit iarăși jăluitoarea cu rugăciune ca să să vînză un lucru din amaneturi ca oprindu-și bani celelalte lucruri să și le ia înapoi. Însuși ea au găsit de au vândut la un neguțător mărăgăritaru în taleri 108 din care plătindu-i lui taleri 100, celelalte amaneturi și le-au luat. Pentru care aceste zise că au luat și exoflisticon de la mîna jăluitoarei, carele îl văzum și noi, fiind cu leat dintr-acest an mai 30, netăgăduitu de jăluitoarea, cu coprin-dere că pentru taleri 100 ce au fost dator bărbatu-său la părăt cu amanet sculele din sus, au vândut mărăgăritaru și au plătit datorია de taleri 100, a bărbatu-său, și celelalte scule și le-au luat înapoi, zicînd că nu mai are nici a lua nici a mai da. Care exoflisis înțelegîndu-l jăluitoarea atuncea au rămas fără de cuvânt, zicînd numai că silită fiind a plătit datorία, de aceia au vândut mărăgăritar.

Deci fiindcă jăluitoarea au apucat de însuși ea au venit la părātu cu rugăciune și au vândut mărăgăritar de au plătit datorία bărbatu-său, luînd celelalte scule înapoi, au apucat de au dat și exoflisticon la mîna părătului că nu are nici a da, nici a lua, care exoflisis și nu să poate strica, fiind netăgăduit de dănsa.

Ci de la judecată să găsește cu cale părātu să aibă pace de cererea ce face jăluitoarea ca unul ce are exoflisis de la dănsa.

Iar hotărarea cea desăvârșit rămîne a să face de către înălțimea ta.

1801 octomvrie 9.

(semnătură indescifrabilă)

Academia R.P.R., CCLXXXI 53.

Original. stare foarte bună. hîrtie cu filigran.

1802 august 23. [București].

Manciul lumînăraru se învoiește cu Gavril egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou să plătească chirie 27 taleri anual pentru o prăvălie ce-o are clădită pe locul m-rii «în Tîrgul Cucului pă rîndul Cava-filor». (Original).

Dat-am credincios zăpisiul meu la mîna sfinți[tului] părintelui arhimandritului și egumenul sfintei mănăstiri Sfîntul Gheorghe cel Nou, chir Gavril. Precum să să știe, că avînd eu o prăvălie pã locul sfintei mănăstiri în Tîrgul Cucului, pã rîndul Cavafilor, ce plăteam pentru acest loc chirie la mănăstire cîte talere douăzeci pe an; lingă care mai luînd din dosul prăvălii părintelui loc slobod, am mai artorosit încă taleri doi, care să făcea peste tot taleri douăzeci și doi. Care loc după măsurătoarea ce s-au tras cu stînjenu[1] Brîncoveanului au ieșit în fața prăvălii stînjeni unul și palme șase și patru degete și lungul stînjeni șase, și cu prisosul unul și trei palme fac peste tot șapte stînjeni și trei palme lungul.

Acum dar vrînd ca să-mi mai înalț prăvălia, după cum au înălțat-o și alții, am venit la sfinția sa cerîndu-mi voie, după care cerere mi s-au dat voie ca să o mai înalț, însă cu tocmeală ca să plătesc chirie pã an, de acum înainte, cîte taleri douăzeci și șapte pe care bani să fiu dator a-i da în tot anul de două ori, jumătate la Sfîntul Gheorghe și jumătate la Sfîntul Dimitrie. Și iarăși vrînd ca să o mai prefac, după aceasta, să fiu îndatorat a mă învoi cu mănăstirea, iar fiind rău de plata chirii să aibă a mă da mănăstirea afară din prăvălie, și orice cheltuială să va întimpla să am a o răspunde eu. Și acest loc să am a-l stăpîni atît cu cît și copii[i] și neamul meu, cu bună pace de către mănăstire.

De aceasta dar am dat acest zăpis al meu la mănăstire, întărit cu iscălitura mea, primind și eu altul asemenea la mîna mea, ca să fie încredințare.

1802 avgust 23.

† Eu Manciul lumînărar adeverez

† Gheorghe Brașovcan[u], martor

Și am scris eu Dumitru logofăt, cu zisa, fiind și martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—43.

Original. stare bună, hîrtie cu filigran. scriere frumoasă.

514

1803 februarie 20. București.

Constantin Alexandru Ipsilant hotărăște ca schitul Mitropoliei, anume Sf. Elefterie, să fie scutit de diferite dăjdi. (Original).

Io Costandin Alexandru Ipsilant voevoda i gospodar zemli Vlahiscoe.

Sfîntului și dumnezeescului schit al sfintei Mitropolii, unde să cinstește și să prăznuește hramul sfîntului mucenic Elefterie, ca să aibă cu această poruncă a domnii mele doaăzeci și cinci poslușnici pentru ajutorul și poslușania la trebuințele ce are, căroră după adevărurile dumnealor boerilor ispravnici dă numele și chipul lor să li să dea și pecetluiturile gospod de la visterie

spre a fi în pace și nesupărați de toate dăjdiile și angariile ce vor eși de la visterie și de la câmara domnii mele prște anu în țară, de nici unile val și supărare să nu aibă.

Așijderea și drepte bucate ce va avea schitul să fie nesupărate, însă cinci sute oi dă oerit, stupii i rămătorii de dijmărit, vinul ce-l va face dă vinăriciu și doaa cărciume aici în oraș Bucureștii apărate de fumărit, de cămănărit, de vamă, de vinul domnescu și dă ortul vătășăscu, cum și de alte angarii. I doi preoți și un diiacon și doi cântăreți scuțiți dă toate dăjdiile ce es peste anu pã toți ceilalți, cum și casele lor și drept bucatele lor să fie apărate. I taleri una sută, însă cincizeci la praznicul sfântului sfințitului mucenic Elefterie și cincizeci la praznicul marelui mucenic Gheorghie (fiindcă acest schit are dooa hramuri), care acești bani să dea de la visteriia domnii mele pe fiește-care anu.

Poruncim dar domnia mea dumatiale *vel* vistiar să faci pecetluiturile domnii mele atât de oerit, cât și la mai sus zisile praznice și să-i dai de la visterie ca să fie pentru undălemnă, tămăe și alte trebuincioase ale odăjdiilor. Pentru că acest schit fiind scăpătat mai nainte nu au avut nici un fel dă milă și ajutor cu care să poată ajutora.

De aceia dar, acum, după rugăciunea ce dete domnii mele dumnealui cinstit și credincios boerul domnii mele Nicolae Brâncoveanu *biv vel* ban pentru acest schit, supt a căruia purtare de grijă să află, ca să înnoim milile care au fost hărăzite dă alți frați domni i de la părintele domnii mele și de la frații domni din urmă, am binevoit domniia mea cu călduroasă inimă pentru rîvna ce avem către sfintele lui dumnezeu lăcașuri a le ajuta pre cât ne va fi prin puțință. Și cu acest hrisov al domnii mele înnoim și întărim toate aceste mili câte să coprinde mai sus, cum și adaosul hărăzirii ce au făcut răposat domnu Hangeriu ca să i să păzească totdeauna nestrămutat.

Rugăm dar și pe alți frați domni carii în urma noastră să vor învrednici cu domniia aceștii pravoslavnice țări creștinești să binevoiască a înnoi și a întări aceste mili ca și ale domniilor sale mili și faceri dă bine să fie dă alții în urmă ținute în seamă.

Și am întărit hrisovul acesta cu însuși credința domnii mele Io Costandin Alexandru Ipsilant și cu credința prea iubiților domnii mele fii Alexandru voevod, Dumitrașco voevod, Gheorghie voevod, Nicolae voevod, Ioan voevod; marturi fiind și dumnealor cinstiții și credincioșii veliții boeri ai divanului domnii mele: pan Dumitrașco Racoviță *vel* vistier, pan Scarlat Ghica *vel* spătar, pan Gheorghie Mavrocordat *vel* postelnic, pan Radu Golescu *vel* vornec dă Țara de Sus, pan Isaac Ralet *vel* logofăt dă Țara de Sus, pan Costandin Știrbeiu *vel* logofăt dă obiceiri, pan Scarlat Cămpinean *vel* dvornec de Țara de Jos, pan Barbu Văcărescu *vel* dvornic, pan Grigorie Ghica *vel* dvornic al obștirilor, pan Istrate Crețulescu *vel* logofăt de Țara de Jos, pan Mihalache Manul *vel* vornec al politii, pan Iordache Filipescu *vel* căminar, pan Costandin Grădiștean

vel paharnic, pan Ianahe Golescu vel stolnic, pan Scarlat Izvoran vel sluger, pan (loc liber) vel pitar și ispravnic pan Isaac Ralet vel logofăt dă Țara de Sus.

Și s-au scris hrisev[ul] acesta la întâiul an dintru întâia domnie a domniei mele aici în orașu scaunului domniei mele București, la anii de la nașterea domnului nostru Is. Hs. 1803, februarie 20, de Chiriță dascăl slovenesc.

Io Costandin Alexandru Ipsilant voevoda [m. p.]

Isaac Ralet *vel* logofăt *prociit*

trecut în condica divanului

Răducanu *biv treti* logofăt

Academia R.P.R., XIV—18.

Original, stare perfectă, hîrtie groasă, cerată, cu filigran; pecetea domnitorului.

515

1803 aprilie 23. București.

Marcu vameșul vinde lui Hagi Ivan, din mahalaua Oltenilor, un loc moștenesc cu casă pe el. (Original).

Adecă eu care mai în jos mă voiu iscăli dat-am credincios zapisul meu la mâna lui Hagi Ivan de aici din București, din mahalaua Oltenilor, ca să știe că având în [un] loc de moșie moștenesc cu casă pă dănsu cu binaoa lor, făcându-mi rugăciune ca să i-l vînz de tot i l-am și vîndut, după cum și altor alăturași vecini. Care loc să vecinește despre partea dreaptă cu mine și despre partea stîngă cu Dinu șalvaragiu, stînjeni (*loc liber*), drept taleri trei sute cincizeci. Și toți banii i-am primit peșin.

Însă mai sus numitu să nu aibă voie a deșchide vad de cărciumă, nici despre o parte nici despre alta, fiindcă n-au mai fost altădată.

Deci să-l aibă a-l stăpîni cu bună pace atît despre mine cît și despre tot neamul meu, dumnealui, soția, copii, nepoți, și căți dumnezeu îi va dăru, ca un stăpîn bun ce este de acum înainte a-și stăpîni moșia. Care la acest zapis au fost și alte obraze vrednice de crezut, dănprenă și cu preoții mahalalii.

Și pentru încredințare am iscălit.

1803 aprilie 23.

(semnătură *indescifrabilă*)

(semnătură *indescifrabilă*)

Dimitrie Gheorghiu

Vasilie Gheorghiu

Eu popa Mihai duhovnic mahalalii, martor

Canțelaria judecătoriai comerciale din București.

Casile coprinse într-acest sinet s-a vîndut de Ivan Hagi Ivan către căpitan Gheorghe Dănăilescu prin zapis adevărit de această judecătorie la 7 iunie

anul [1]845 nr. 142. Dar pentru că după jalba ce au dat numitul vânzător ca să să dea copie adevărită după acest sinet, a o avea sor[ă]-sa Uța Hagi Ivan drept dovadă pentru stăpînirea locului ce-l are dat zestre de părinți, tot din totalul locului acestor vîndute case, potrivit cu copriinderca zapisului acei vânzări, pe deoparte s-au dat ceruta copie, iar pe de alta s-au însemnat aci spre știință.

1845 iunie 19.

(două semnături indescifrabile)

Academia R.P.R., CIII—111.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran: primele patru semnături sînt grecești. Are o copie din 1845 (CLXXXV—138).

516

1803 iulie 1. București.

Egumenul mănăstirii Snagov închiriază lui Nicolae Papazoglu și altor doi neguțatori casele ce le are mănăstirea, metoh în București, în mahalaua Batiște. (Original).

Încredințăm că acestu zapis al nostru la mîna lui chir Costandin, (*indescifrabil*), i la chir Nicolae Papazuoglu precum să să știe că avîndu sfînta mănăstire Snagov metoh niște case în București, în mahalaoa Batiște. Și am tocmit cu această simfonie, pe patru ani, pe an câte taleri 200, adică două sute. Și pentru doi ani am primit banii înainte taleri 400 adică patru sute; și cîndu să va isprăvi sorocu de doi ani, atuncea să aibă a aduce și pă ceilalți încă pă doi an taleri 400, adică patru sute.

Și această simfonie s-a făcutu cu astfel de cuvînt, fiindcă numiții neguțatori au cumînpăratu (*sic*) lumînările de ceară și tribue să cheltuiască să facă sculele cele ce va fi trebuincioase pentru lucrarea lumînărilor, fiindcă într-altu fel n-au vrut.

Dar între simfonia noastră am făcutu legătură ca să-mi dea casele după cum le-au luatu cu tot copriinsu lor, iar întămplându-să vreo primejdie de foc, ca ferească dumnezeu, i din casă i din cărciumă, ori de unde să va lucra lumînările să aibă să le facă după cum au fostu. Iar întămplându-să de afară, din împrejurasi vecini, și atuncea să aibă datorie să facă tot felu de mijlocu de a păzi. Și neputăndu nici întru chip de a să apăra, atuncea va rămănea pă seama mănăstirii de a le face.

Și sfârșindu-să vremea de patru ani și trebuindu mănăstirii metohu, dumnealor să aibă de a-și lua sculele pentru meșteșugu lumînărilor, iar întămplându-se să tribue mănăstirii sculele acelea, să aibă a le lăsa, cu mare sincathavpsie[?].

Și pentru mai adevărată credință spre amândouă părțile, s-au dat zapis unu cătră altu spre a fi odihnă și nesupărare.

1803 iulie 1.

(semnătură grecească indescifrabilă)

Academia R.P.R., XX—189.

Original, stare bună, pătat de umezeală, hîrtie cu filigran.

517

1803 iulie 20. București.

Constantin Alexandru Ipsilant scutește de dări 4 liude ce va ține metohul din București al episcopiei Rîmniceului, pentru a avea grije de grădina ce este la acest metoh. (Original).

Milostiiu bojiu Io Costandin Alexandru Ipsilant voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Dat-am domneasca noastră carte lui chir Filothei ce să află purtător de grijă la metohul sfintii episcopii Rîmnecul, unde să cinstește și să prăznuște bramul sfinților patruzeci dă mucenici, cu care să aibă a ținea liude patru din dajnicii mahalalilor din orașul domnii mele Bucureștii, pentru cea dă apururea curățenie și înfrumusețarea grădinii ce este la acest metoh. Care această milă au avut-o și de la alți frați domni dă mai nainte cum și dă la măria sa părintele domnii mele, dintru al doilea domnie, prin cartea ce o văzum cu leat 1797 septemvrie 8.

Drept aceia și domnia mea milostivindu-ne, îi innoim și îi întărim mila aceasta și poruncim d[umnea]lui cinstit și credincios boeriul domnii mele vel vistier, cercetîndu-i să-i scoți din catastih visterii, și să li să dea pecetluiturile domnii mele la mîini, spre a fi cunoscuți și apărați dă rîndul dăjdiilor visterii i de alte podvezi, ca să poată căuta dă treaba și poslușania acei grădini. Păzindu-să această milă întocmai și nestrămutat că așa este porunca domnii mele.

Tolico pisah gospodstvo-mi

1803 iulie 20.

procit vel logofăt

trecută în condică

Răducan biv treti logofăt

Academia R.P.R., XCII—246.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; pecetea domnitorului.

1803 august 26. [București].

Gheorghios Bughina și Stana, soția jupînului Iancu, vînd clucerului Ioan Faca o casă cu grădină — «loc fără chirie, megieșesc», — în mahalaua Popa Cozma, pentru 2250 taleri. (Copie).

Adică noi cei mai jos iscăliți dat-am credincios zapisul nostru la mîna d[umnea]lui *biv vel* clucer Ioan Faca, pă cum să să știe că avîndu o casă cu grădină i cu pămîntul ei, loc fără chirie, megieșesc, pă Podul Mogoșoaei, în mahalaoa Popi[i] Cozma, cît ține de jur împrejur îngrăditu, după cum arată și zapisile, le-am vîndut dumnealui mai sus numitului boer în drept talere 2250, adică două mii două sute cincizeci, primind și toți bani[i] deplin în mîinile noastre.

Care loc să învecinește despre amiază noapte cu popa Năstasie *sin* popa Mateiu; și despre amiază-zi cu Vasile croitorul Porcea, i despre apus cu poarta ce este în Podul Mogoșoaei. Și merge lungu locului asupra răsăritului pînă în locul popi[i] Barbului duhovnicu.

Drept accia, fiindcă am vîndut de a noastră bună voie, și nesiliți de nimeni, să aibă a stăpîni cu bună pace de către noi și de către tot neamul nostru, dum[nea]lui, coconi[i] d[umnea]lui, nepoți[i], strănepoți[i], cîți dumnezeu îi va dărui, avînd-o moștenire nestrămutată.

Și pentru mai adevărată credință, i-am dat acest zapis iscălit de mine i de alte obraze ce s-au întîmplat față la această vînzare. Iar zapisile cele vechi nefiînd acum la îndemină, să am a le da dumnealui în soroc de șapte-opt, mult zece zile, ca să se crează.

1803 avgust 26.

Gheorghios Bughina *Ποδλαστής* (*semnătură grecească în întregime*)

Stana soția jupîn Iancului, vînzătoare.

Eu Vasile croitoru, vecinu, am primit

Popa Năstasie *sin* popa Matei *ot* mahalaoa Popi[i] Cozmii

Și am scris eu Chiriță logofăt dă divan, cu zisa mai sus numiților vînzători, și sînt și martor.

[urmează legalizarea copiei de către prezidentul «Tribunalului de Comers»]:

Prez. Tribunalului de Comers

Copia aceasta fiind după original s-a adevărit după orînduială, care s-a dat d-lui paharnicului Manolache Faca căruia i-a rămas loc nevîndut alături cu casile ce le-a vîndut d[umnea]ei principesci Cleopatra și la care să află originalu.

Prez.[ident]

C. Crețulescu

Trupescu
indescifrabil

Colecția Const. George Mano.

Copie legalizată, de epocă.

1803 august 28. București.

Constantin Alexandru Ipsilant orînduiește drepturile breslei boiangiilor care sînt în neînțelegere cu fabrica de șaluri și ghermesuturi, stabilînd și regulile după care să se conducă, la fel cu celelalte rufeturi. (Copie).

Io Costandin Alexandru Ipsilant voevod zemli Vlahiscoie.

† Fiindcă între alte rufeturi ale politii Bucureștilor s-au aflat și bresla boiangiilor cari ca niște trebuincioși ce sânt obștii au avut și privileghiuri domnești coprinzătoare de orînduiala și obiceiul acestui rufet, precum ne-am pliroforisit domnia mea dintru o anafora ot leat 1781 februarie 25 a epitropii obștii, întărită de măriia sa părintele domnii mele, coprinzătoare că au avut boiangii și carte veche a răposatului domn Costandin Vodă Tehan, cu leat 1764 ghenarie 12, prin care găsește cu cale, ca boiangii să fie rufet ca și alte rufeturi și să aibă și proesti dintre ei. După care acele sineturi domnești au fost boiangii nesupărați, lucrându-și meșteșugul lor făr de a să amesteca alții. Iar într-acest an dându-ne jalbă boiangii cum că sânt supărați de către epistații fabricii nooă de șaluri, ghermesuturi, amestecîndu-să fabrica și la meșteșugul lor; cum și epistatul fabricii împotriva dându-ne jalbă că boiangii au făcut menghenă care este dată numai fabricii de a o avea.

Am făcut domnia mea cercetare prin judecată față cu amăndouă părțile și în cele după urmă s-au hotărât, ca după coprinderea hrisovului ce are fabrica de saldangilăc, menghina și lucrul menghenii era a-l ținea numai fabrica aceasta, iar altul nimeni nu este slobod a avea menghenă, fiind slobozi căți vor voi să meargă la fabrică să-și menghenească lucrurile lor vechi sau nooă, iar boiangii nu sânt slobozi a ținea menghenă, precum nici mai nainte n-au avut. Și fiindcă boiangii făcuseră o menghenă împotriva hrisovului fabricii de saldangilăc, s-au îndatorat boiangii ca cu soroc să o scoată afară din țară, să o vînză, a nu să păgubi.

Așijderea are de a ținea fabrica și o prăvălie cu osebit boianginul său, însă să nu să amestece această prăvălie a fabricii la alte lucruri ale norodului vechi sau noă a le vâpsi, ci numai la ale fabricii lucruri ce va scoate, iar celelalte lucruri câte au norodul de obște trebuință de vâpsit vechi sau noă, să să vâpsească de isnaful boiangiilor și să le dea lustru cu fierul, și cu alt meșteșug al lor, cum urma și mai nainte, făr de a metaharisi ei lucrul menghenului. || X

După care această hotărâre, s-au dat domneasca noastră întărire fabricii, dar pentru ca să să păzească și să să urmeze nestrămutat acest nizam între fabrică cu rufetul boianfiilor a nu fi iarăși supărați după vremi, au cerut rufetul boiangiilor ca să li să dea și lor domnescul nostru hrisov de întărire coprinzător și de celelalte orîndueli și obiceiuri ale rufetului lor, precum au și alte isnafuri. A căroră cerere și rugăciune primîndu-iu domniia mea, li s-au dat acest domnescul

nostru hrisov prin care hotărăm ca pentru nizamul ce are a să urma între boiangiu cu fabrica să li să păzească orânduiala ce am zis mai sus, și împotriva să nu, fie supărați la meșteșugul lor.

Iar pentru celelalte orândueli a breslii lor, văzând domnia mea ponturile ce au avut în seneturile vechi, așijderea chibzuiind și cele de lipsă și trebuincioase breslii, care prin iscăliturile lor tuturor de obște le-au cerut ca să le aibă, precum le au și alte isnafuri pe larg.

Câte dar dintr-acele cerute de dânsii supt iscăliturile tuturor, s-au găsit cu cale precum le au și alte rufeturi și câte să coprind și în seneturile vechi iată le întărim printr-acest domnescul nostru hrisov de a li să urma:

1. Să aleagă rufetul pă unul dintre ei mai mare să le fie proestos, carele prin știrea dumnealui vel cămăraș să să orinduiască, carele să ție și hrisovul domnesc la a lui îngrijire. Să ție proestosul și un ceauș supt ascultarea sa pentru trebile rufetului, cum sânt și la alte isnafuri. Și dinpreună cu doi, trei mai bătrâni, ai rufetului să judece pricinile ce vor avea boiangiu cu boiangiu, atât pentru ale meșteșugului lor, cât și pentru ucenici și călfi, după orânduiala rufetului lor să-i îndrepteze, iar care nu să vor odihni pă judecata lui, să-i judece dumnealui vel cămăraș, nefiind volnici pentru pricini de ale meșteșugului lor la merge la alte judecătorii.

2. Să ție cutie cum au și alte rufeturi, care cutie pecetluită de bătrînii breslii să să ție de proestosu și din săptămînă în săptămînă să dea la cutie fieșcare prăvălie câte parale patru, cum și călfile cînd vor fi destoinici a deschide prăvălie cu știrea rufetului, să dea la cutie taleri zece. Asemenea și călfile cînd să vor tocmi la meșteri să dea la cutie, însă calfa mare taleri cinci, calfa de mijloc taleri doi și jumătate și calfa mică parale cincizeci. Așijderea și ucenicul cînd să va tocmi la meșter, să fie prin știrea proestosului și trecîndu-să zapisul a condica rufetului, să dea stăpînul ucenicului taleri unul, cum și cînd vreun meșter va face vreo greșeală, ori a strica lucrul cuivași, sau a face urmare împotriva hrisovului; pe acela să-l judece proestosul și cu bătrînii breslii și să-i facă dojana cea cuviincioasă spre înfrânare; și după vină să să puc cevași la cutie, precum va găsi proestosul și bătrînii breslii cu cale.

3. La șase luni să să deșchiză cutiia față la adunarea breslii ca să să vază ce s-au strânsu. Și dintr-această cutie să să ajute cei scăpatați din breasla lor, care nu vor fi vrednici a să chivernisi, sau va cădea la vreo boală îndălungată, cum și cei ce vor muri din breaslă și va fi sărac, să să îngroape cu cheltuială de la această cutie.

4. Cînd va merge ceaușu rufetului să cheme pă vreunul din rufet la proestos și la bătrîni, ori pentru vreo pricină de judecată sau pentru altă trebuință să fie supus de a merge. Și să aibă ceaușu câte o para de prăvălie pă săptămînă.

5. Nici un boiangiu să nu fie volnic a dășchide prăvălie fără de știrea isnafului, adică de va fi den cei ce au învățat meșteșugul aici, cînd să va cunoaște de vrednic și va pune la cutie ceia ce este orînduit, atunci să dășchiză. Iar de

va fi strein, cu știința meșteșugului deplin, primind a fi și el rufetul lângă ceilalți și păzind orînduialele rufetului, dănd și la cutie acei taleri zece, cum și cele următoare pã săptămîină, va avea voc a dășchide și prăvălia ce va vrea să o dășchiză calfa; să nu o dășchiză lângă meșterul ce au lucrat, ci să fie mai departe, măcar peste cinci-șase prăvălii.

6. Călfile să nu fie volnic a să lua de la unul la altul făr de știrea proestosului și a bătrînilor, iar cînd vreunul din cei ce nu-i dă mîna să ție calfă, să va bolnăvi, ca să nu-i șază prăvălia închisă, să o ia o calfă de la cel ce va avea mai multe, să-i dea la a cel bolnav. Precum nici prăvăliia fabricii de saldaingilăc, nici rufetul basmangîilor, care sînt deosebiți cu hrisoavele lor, să nu ia călfile sau ucenicii boiangîilor, nici să-i primească făr de adeverința proestosului rufetului; precum nici boiangii să nu primească de la fabrică sau de la basmangii. Iar care va urma înpotrivă, să să arate la dumnealui *vel* cămăraș ca să-și ia căzuta certare.

7. Nimeni din alte rufeturi să nu să amestece la meșteșugul lor, adică nici basmangii, nici tabacii, nici ceprăzarii, nici ibrișingii, nici mătăsari asemeni, nici alt oricine ar fi. Dar nici boiangii să nu să amestece în meșteșugul altora, ca să să poată hrăni fieștecare cu meșteșugul lor.

8. Cănd va veni marfă de văpselle pentru meșteșugul lor, să nu fie volnic nimeni din isnaful lor a merge singur să o coprinză, ci cu toții dinpreună mergănd să ia fieșcare după puterea sa și să pue la cutie cîte un ban și jumătate la oca de boia.

9. Cănd vreunul din boiangii va strica lucru cuivași, sau va înșala pã cinevași, arătănd stăpînul lucrului pã acel boiangiu la proestosul, dator să fie proestosul și cu cei mai întăi a aduce pã acel boiangiu și prin cercetare să facă negreșit îndăstulare de plata celui stăpîn.

10. Deci fiindcă acest nizam nu este dat numai pentru alișverișul și căștigul boiangîilor, ci mai vărtoș pentru a obștii folos și înlesnire a nu pătîmi întru trebuințele lor ce au de lucru văpselii, și după cum ale lor orăndueli și obiceiuri le-am întărit printr-acest hrisov, așa și a norodului celor ce au trebuință de văpsit, voim și cerem domnia mea să li să păzească dreptatea la plata prețului văpsitului și să-și aibă înlesnirea în trebuințele lor, făr de a pătîmi necazuri, sau pagube.

Poruncim dar ca și isnafu acesta să păzească un drept și o cumpănită plată pentru văpsitul lucrurilor norodului, fără a cere preț de plată nesuferit, ca să nu să pricinuiască necazuri, că vor pierde privilegiul ce au.

Și am adeverit hrisovul acesta cu însuși domneasca noastră iscălitură și pecete i cu credința prea iubiților domnii mele fii Alexandru voevod, Dumitrache voevod, Gheorghe voevod, Nicolaie voevod și Ioan voevod, martori fiind și dumnealor cînștiții și credincioșii boeri veliți ai divanului domnii mele. Și isprăvnic fiind facerii hrisovului acestuia dumnealui cînstit și credincios boerul domnii mele pan Isaac Ralet *vel* logofăt de Țara de Sus.

Și s-au scris intru ai doilea an dintru intăia domnie a domnii mele aici în orașul Bucureștii, la anii de la nașterea domnului nostru Is. Hs. 1803 avgust 28, de Răducanul Poenarul *treți* logofăt.

Isaac Ralet *vel* logofăt

Hrisovul domnului Caragea este la leat 1814 iulie 1 și este întocmai

Copie scoasă întocmai din cuvânt în cuvânt, întocmai după hrisovul mării sale Costandin Vodă Ipsilant.

trecut în condica divanului
Răducanul *biv* *treți* logofăt

Academia R.P.R., CXXV—69.

Copie. stare potrivită. hirtie cu filigran, cerată, de format mare; pecetea domnului.

520

1804 martie 28. București.

Clucereasa Efrosina Prejbeanca vinde clucerului Ioan Faca, fiind vecin, jumătate din locul ce-a cumpărat pe Podul Mogoșoaei, în mahalaua Popa Cozma, de la Gheorghe băcanu ce-l primise cu zestre de la Lucsandra fiica preotesii Rada. (Copie).

Incredințez cu acest zăpis al meu la mîna d[umnea]lui clucerului Ioan Faca. Precum să știu că cumpărând eu o casă ot mahalaoa Popi[i] Cosmi, cu locul ei, pă Podul Mogoșoaei de la Gheorghe băcanu, ginerile preotesii Radii i de la Rada preoteasa și de la Lucsandra fie-sa. Care această casă cu locul ei au fost dată de preoteasa Rada zestre fie-si Lucsandri; și învoindu-să cu toți mai sus numiți, l-au făcut vînzător după cum în dosul aceluia zăpis, cu care eu am cumpărat, să arată de d[umnea]lor boeri[i] judecători ai Departamentul de Opt: că măcar că este zestre, dar s-au învoit între ei mai înainte de cununie, ca cu bani[i] dintr-acea vînzare ai casii să facă ginere-său cele trebuincioase ale zestrii.

Și s-au mulțumit Rada preoteasa a fi casa, drept foaia de zestre; și au întărit și d[umnea]lor zăpisul de vînzare că este bun și nestrămutat. După care cercetare, văzînd că Gheorghe băcanu are voie și putere a vinde această casă cu locul ei, ca o vecină ce sînt și eu cu această casă, am tocmît-o în talere 850, adică opt sute cincizeci, dînd și bani[i] toți deplin în mîna lui G[heor]g[h]e ginerile Radii preotesii[i], dîndu-mi-să și trei zăpise vechi, după această casă. Dar fiindcă dum[nea]lui clucer Ioan Faca să învecinește pă deoparte ca și mine cu această casă, avînd și d[umnea]lui alt loc alături, nu m-au îngăduit a-l lua eu tot avînd și d[umnea]lui trebuință.

Și pentru ca să nu mai umblăm prin judecări, ne-am împăcat și ne-am învoit de am împărțit acest loc prin două, însă: să ia d[umnea]lui cluceru despre locul d[umnea]lui pe jumătate, cît i să va cuveni și să și-l alătoreze cu celălalt loc al d[umnea]lui, care pentru această parte de loc, pe umătate, mi-au întors

talere 425, adică patru sute douăzeci și cinci și i-am luat toți în mina mea, măcar că pe partea mea de loc au căzut binaoa casii ce o cumpărasem cu mai înainte; dar d[umnea]lui clucer n-au bănuț să apuce și aceea bina la preț, ci au lăsat-o neprețuită, decit numai pentru loc ne-am învoit și l-am împărțit pă jumătate, cum mai sus să arată.

Deci d[umnea]lui, cuconi[i] d[umnea]lui, să stăpînească această parte de loc pă jumătate, care ne-am învoit între noi, cu bună pace, de cătră mine și de cătră tot neamul meu, să-i fie ohavnic, stătătoare în veci. Dîndu-i-să atit copie după zăpisile cele vechi, cit și după zăpisile ce am cumpărat eu mai înainte de la Gheorghe băcanu ginerile preotesi[i], ca să le aibă și d[umnea]lui sineturi, pentru această jumătate de parte de loc, că l-au cumpărat d[umnea]lui. Iar eu pentru mai bună întărirea acestui zăpis, l-am iscălit mai jos, ca să să crează.

1804 mart.[ie] 28.

Efrosina clucereasa [Prejbeanca], de față, adică martoră

Și am scris eu Scarlat logofătu cu zisa d[umnea]ei cluceresi Efrusini Prejbeanca, și sînt martor

De la II Departament

Vînd cu acest zăpis înaintea noastră, atit d[umnea]lui Ghiță Palada vechil din partea dumneaei cluceresi[i] Efrusinii Prejbeancăi, cit și cu Teodorache logofătu[l] vechil din partea d[umnea]lui cluceru Ioan Faca, amîndoi cu adeverință în scris.

Și mai întii au zis vechilu d[umnea]ei cluceresii că s-au învoit pentru locul ce l-au cumpărat d[umnea]ei de la ginerile preotesi[i] Radi, de l-au împărțit cu d-lui cluceru pe din două, primindu-și și banii pe jumătate, după loc, care să coprinde la zăpisul lui Gheorghe băcanu.

Și amîndoi vechili[i] cerură ca: după rînduială să să treacă zăpisul în condica acestui departament. Deci, fiindcă după adeverințele ce au adus vechili in scris, atit de la d[umnea]ei clucereasa Prejbeanca cit și de la d[umnea]lui cluceru Ioan Faca, că amîndoi s-au învoit, și l-au vîndut pe bani gata, locul pe jumătate, din locul ce l-au cumpărat d[umnea]ei clucereasa de la G[heor]g[he] băcanu, vînzarea este bună și nestrămutată. Drept aceea după rînduială și volnicia ce avem prin pitac *gospod*, am adeverit și noi, cu iscăliturile noastre această vînzare, ca să fie de mai bună credință. Aceasta scriem.

1804 mart.[ie] 29.

Manole (*indescifrabil*)

C. Greceanu

Alexandru (*indescifrabil*)

trecut în condică

Urnează legalizarea copiei de față de către C. Crețulescu prezidentul Tribunalului de Comerț din București.

Colecția Const. George Mano.

Copie veche.

1804 iulie 4. [București].

Michele Reimondi cumpără de la vecinul său. polcovnicul Neacșu, un petec de loc cu 100 taleri, pe care bani își ia obligația să-i plătească când își va vinde casele. (Original).

Scrisoarea mea la mâna dumnealui polcov.[nic] Neacșului, vecinului meu. Precum să știu că un petec de loc ce iaste după casele mele, care loc iaste dat de la mine dumnealui. Și acum fiindu-mi trebuincios m-am rugat de dum[nealui] de mi l-au vândut iar mie în taleri 100, adică o sută, fiindu-mi trebuincios.

Și neavând bani acum să-i dau, mi-am pus soroc pînă voi vinde casele și să-i dau dum[nealui] fără nici un cuvânt de pricină. Și pentru credință am iscălit.

1804 iulie 4.

Michele Reimondi

Și am scris eu Șărban Pană și mart.[or]

[pe verso]:

taleri 50 am primitu dentr-acestu zapisu.

taleri 50 ce mai rămăsese cusur. ipac, am primit.

1804 iulie 7.

Colecția George Potra.

Original. stare bună, hirtie cu filigran; semnătura lui Michele Reimondi e în scriere chirilică. greoaie, și repetată în litere latine.

1804 august 22. București.

Marele vornic Ștefan Văcărescu înaintează domnitorului anafora în pricina de judecată dintre episcopul Buzăului și egumenul mănăstirii Stavropoleos. (Original).

Prea înălțate Doamne,

† Sfinția sa părintele episcop Buzău prin anafora au făcut arătare mării tale că metohu sfintei Episcopii ce-l are aici în București, vecinându-să dăspre două părți cu mănăstirea Stavropoleos, dăspre o parte spre miază-zi cu casele metohului și dăspre alta spre răsărit cu alt loc, tot al metohului, ce mai nainte au fost viran.

Și igumenii ce au fost după vremi la numita mănăstire spărgind zidul au dășchis ferestre în priveala acestor locuri, pentru care și pornind jalbă mării sale Alexandru Vodă Moruzi și orânduie fiind la dumnealor veliți vornici de

atunci, din pricina mazăli mării sale nu s-au făcut nici o energhie. Și la întâmplarea trecutului cutremur căzând și aceste ziduri ale mănăstirii ci de acum l-am făcut dăn noao și numai că au dășchis ferestre dăspre amândoao părțile ci încă și streșinile ce le-au făcut deasupra zidului, fiind case și odăi înăuntru mănăstirii, să seurge apa pe amîndouă aceste locuri.

Cerînd a să îndrepta greșala ce au făcut igumenu împotriva pravilii și a obiceiului pămîntului și ni să poruncește dă înălțimea ta ca să cercetăm pricina prin vederea noastră în fața locului și ori să îndreptăm sau să facem mării tale arătare prin anafora cu văta[ful] dă aprozi.

După luminată poruncă următor fiind am mers în fața locului unde față fiind atît sfinția sa părintele episcop cît și igumenul Stavropoleos, am întreat pă igumen ce are a răspunde împotriva cererii sfinții sale părintelui episcop; răspunzînd că zidul ce este în partea caselor metohului s-au căzut din cutremur și nainte au fost tot așa precum este făcut acum cu învelitoarea dă lîngă streășină în curtea caselor metohului, încă și cu ferestre și acum le-au făcut.

Dar văzînd pă sfinția sa cu paralon[?] asupra-i și de a lipsi gălcevile singur, dă sineși, le-au astupat cum și dăspre cestălalt zid ce este iarăș al metohului și au fost mai nainte viranca. Și acum de curînd s-au făcut case pe dănsul unde își are ferestre făcute și streășină ca și la cestălalt, zise că cu toate că și la acesta au avut ferestre i streășină precum sînt și pînă acum, dă sînt peste 30-40 dă ani și nici o supărare sau silodion pentru acesta n-au avut dăn nimic.

Ăfăndu-să cu șederea aci toți sfinția lor părinți ipiscopi căți au stătut după vremi.

Dar și locul dă supt streășină este făcut har mănăstirii dă un Grigorie Greceanul cel ce a avut și pă cestălalt loc al metohului; arătînd spre dovadă la aceasta și zăpisul al acestui Grigorie Greceanu în care văzînd scriînd că dă dănie mănăstirii un stănjien dă loc, care stănjien zise că au rămas afară din ocolu mănăstirii, fiind fost zidul mănăstirii atuncea făcut.

Iar sfinția sa părintele episcop să împotrivi zicînd că pentru acest stănjien dă loc, ce zice igumenul că au rămas afară din ocolu mănăstirii, va rămînea pînă își va aduce și sfinția sa zăpisele i scrisorile ce le are dă stăpînirea acestui loc spre a să vedea ce coprindere au; și atunci să va face cercetare. Iar pentru ferestre și streășine făcu cerere ca atît streășina să să tac cît și ferestrile să să astupe fîndcă și de va fi fost mai nainte vreme făcute, dar acum nu să poate suferi cu aceste havalele precum aceasta într-această vreme după obiceiul] pămîntului și după pravili este poprit.

Deci, din cele arătate, văzînd împotrivirea și prigonitorile ce au amândoaă părțile am căutat la pravilile înpărâteși spre a vedea ce hotărîre fac și să găsi din cele înpărâtești aceste capete: cartea 58, titlu 2, cap. 2, îndatoririle politicești sînt:

De a înălța sau nu, de a pune streășină la vecini sau nu, de a pune nimic în zidul vecinului sau nu, de a face iliacou, foișor și alte asemenea.

Cap. 3: și de a nu opri priveala.

Cap. 13: Îndatorirea să pierde cu neurmarea în 10 sau 20 dă ani și când stăpânul dă mai nainte nu au putut opri trecerea apii, nici cumpărătorul de acum nu poate opri căci cu această povară să vede că au cumpărat.

Cap. [?]: Cea ce ar face ceva spre stricăciunea vecinului dator este să păzească chipul și starea cea de mai nainte.

Din care aceste capete curat să înțelege că în vreme când s-au găsit streășana i ferestrele făcute de 30—40 dă ani la loc ce să află cu netăgăduirea amândurora părților și cu trecerea și primirea ce au făcut-o cei de mai nainte sfinții sale părinți episcopi lăsind de au trecut soroc în datorire ce orânduiesc pravilele, nu poate acum sfinția sa peste atîtea ani trecuți a strica cele făcute dă mai nainte, ci găsind cu cale ca pîritu igumen al mănăstirii Stavropoleos să aibă pace dă pîra ce i să face dă sfinția sa părintele episcop Buzău.

Iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a să face de către înălțimea ta.

1804 avgust 22.

Ștefan Văcărescu *vel* dvornic
(semnătură indescifrabilă)

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XII—38.

Original, în bună păstrare, scris pe ambele fețe. Menționatele capitole din pravilele împărătești arătate în cupriusul actului sînt reproduse la sfîrșit, în grecește.

523

1804 august 28. [București].

Însemnare despre un cutremur și arderea mahalalei Șelari.
(Original).

Leat 1804 august 28.

Duminecă, la opt ceasuri din zi, s-au aprins tîrgul de la spițăria din Șalari, de la podu spițeru[lui], și au ars tîrgul tot, pînă la nouă ceasuri din noapte. Și s-au mai potolit dînd dumnezeu și o ploaie, iar după arsura tîrgului, tot într-această lună în treizeci, s-au aprins în deal la vii o sumă de clăi dă fin; care după focul care au ars, la luna lui septemvrie 8, s-au cutremurat pămîntul joi noaptea spre vineri la zece ceasuri și jumătate.

Academia R.P.R., XXI—110.

Original, hirtie cu filigran, stare bună.

Publicat ca o informație documentară de George D. Florescu, *Din vechiul București*,

× [București], 1935, p. 119, nota 554.

1804 septembrie 22. București.

Neofita starița schitului Hagi Dinii face schimb de țigani cu părintele Costandie, episcopul Buzăului. (Original).

Încredințăm cu acest zăpis al nostru la sfînta episcopie a Buzăului și la mîna prea sfînt părintelui episcopului Buzău chir Costandie. Precum să știe că schitul Hagi Dinii din orașul București avînd vreo cîteva sălașe de țigani în partea locului, după vreme, amestecîndu-se cu țiganii sfîntei episcopii, s-au învăluit, luând adică în căsătorie țigani de ai episcopii fete de ale schitului și țigani de ai schitului fete din țiganii episcopii.

Acum dar găsind noi în țiganii episcopii trei țigance ale schitului, anume Tudora, Ana și Ioana fetele vătafului Cîrstii, cum și episcopia în țigănia schitului pre un țigan anume Lefter, și vrînd a-și trage schitul al său și episcopia al său, nu s-au putut, neputîndu-se strica cununile. Ne-am învoit dar între noi, ca episcopia să stăpînească numitele țigance ale schitului împreună cu rodul lor, asemenea și schitul să stăpînească pre Lefter țiganul episcopii împreună cu trei copii ce-i are și pre mumă-sa Mariia.

Deci fiindcă schitul au luat în stăpînirea sa țiganul sfîntei episcopii împreună cu ai săi, dăm acest zăpis al nostru la sfînta episcopie ca să aibă a stăpîni cu bună pace de către schit mai sus numitele țigance împreună cu copii lor, fără nici o băntuire; luând și noi altul asemenea de la sfînta episcopie, pentru numitul țigan.

Și spre încredințare am iscălit acest zăpis.

1804 septembrie 22.

Neofita starița schitului Hagi Dinii din București, adeverez

Elisafra prostarița, adeverez

Olimbiada monahia, adeverez

Iuliiana monahia Iconoaia, adeverez

Athanasia monahia Hagița, adeverez

Din prea cinstită poruncă am trecut acest zăpis în condica sf. Mitropolii și catagrafiile bisericilor.

[pe verso]:

Înscrisul stareții schitului [H]agi Dinii din București pentru că au făcut schimb de țigani cu episcopia.

Academia R.P.R., CXXVIII—103.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

1804 octombrie 5. București.

Constantin Alexandru Ipsilant dă 2000 taleri vornicului Grădișteanu și 150 taleri preoților domnești, din vama Ploeștilor, pentru locul

ce a luat de la ei și pe care a construit pușcărie, spital și alte clădiri necesare. (Original).

Io Costandin Alexandru Ipsilant voevoda i gospodar zemli Vlahiscoe.

Findeă între alte obștești lucruri care nu numai trebuie să fie bine păzite și neclintite din starea lor, ci încă mai multă întregime și îndăstulare să cade a avea, iaste și locul domnesc al temnițelor dă vinovați cu zidurile lor. Pe care găsindu-le domnia mea la o proastă stare, strâmte, dărăpănate și fără de trebuincioasele împrejmuiri, unde nu numai vinovații când li să întâmplă vreunora boală neavînd vreun loc dă spital a să deosebi, de multe ori să încingea boala între dînșii bolnăvindu-să și cei sănătoși, din care li să întâmpla moarte la mulți, cum și cei cu bănuială dă vinovați pătimia stînd la o închisoare împreună cu cei vinovați și cu ucigașii. Nefiind vreun loc dă închisoare deosebită, de a să ținea pînă a să cerceta și a-și găsi îndreptarea lor.

Ci nici judecătorii acelu departament de cremenalion și ceilalți zapci ai pușcării nu avea o stare precum să cade aproape de pușcărie ca să caute cu lesnire pricinile vinovaților, ci umbla din loc în loc.

Pentru aceia dar ca un lucru ce este mult cuviincios aici lîngă scaunul domnii, unde dă prin toate părțile țării să aduc feliuri de vinovați, și cu bănueli dă vinovați a să afla locul pușcăriilor cu stări deosebite dă închisori, și cu împrejmuirile lor cele trebuincioase îndestulate, avînd și îngrădirea curților precum să cade. Nu am lipsit domnia mea între alte obștești lucruri ce am binevoit a lucra și a săvîrși într-această țară și politic, a o pune și aceasta în faptă, și încă pînă a nu să întâmpla primejdia focului, am zidit și am făcut din nou mai întîi un departament îndăstulat cu odăi sus și jos pentru judecători i zapci, un spital pentru vinovații bolnavi, i un gros pentru cei cu bănuială de vinovați dă a nu pătimi împreună cu vinovații și cu ucigașii la o închisoare pînă a să cerceta și a să îndrepta, împlinind și zidurile ce era de lipsă și dărăpănate ale pușcării, și alte împrejmuiri făcînd unde fiind trebuință la cea dimprejur îngrădire și zidire a închiderii curții ca să să aleagă și să să descopere locul ce este domnesc al pușcării pă unde și cît iaste, am fost rînduit domnia mea hotarnec pă dumnealui cinstit și credincios boerul domnii mele vel vornece Barbul Văcărescu de l-au măsurat, l-au ales și l-au descoperit, la a căruia alegere nefiind mulțumit dumnealui biv vel dvornic Grădișteanu (lipsă o parte din document, fiind tăiat)

N-am primit însă domnia mea a-l lăsa păgubit dă folosul chiriiilor ce ar fi putut lua cu înnoirea lor, precum nici pă preoții domnești carii au avut acea afierosită și milă domnească a zidurilor temniței vechi, cu însterisim [?] dă venitu chiriei aceia ce lua de la dumnealui vornic. Ci pentru ca și trebuința pușcăriilor ce au de aceste ziduri ale temniței vechi, i de locurile sterpe să se îplinească ca un lucru obștesc ce este, și dreptatea afierositelor domnești să se păzească și să nu să păgubească nici dumnealui vornic de folosul sădirilor, nici preoții

de mila afierosită, am cercetat cită chirie lua dumnealui vornic de la toate acele prăvălii și ne-au arătat însuși dumnealui prin foaie că să aduna chiria ce lua de la toate pînă la taleri 1500 pe an, din carii da preoților taleri 150.

Deci domnia mea am binevoit de i-am adăogat cu prisos acest venit, și am hotărît ca pã tot anul să să dea cîte taleri două mii de la vama domnească a Ploeștilor peste banii cumpărătorii, osebit de taleri 150 ce au a lua bisericile tot din vama Ploeștilor prin deosebit hrisov ce li s-au dat. La care această sumă de taleri 2000 urmează a fi și dumnealui bine mulțumit, pentru că și de s-au mai înălțat într-această vreme chiriele prăvăliilor și s-au mai adăogat cu deosebire din cît era mai nainte, dar și cheltuială îndestulată era a face dumnealui la prefacerea și înnoirea lor.

Pentru care am și dat domnia mea acest domnescu nostru hrisov de întărire, atît pentru ca să să știe, că zidurile temniții vechi cu locu de supt dinsele și cu locurile din sus și din jos i din dosul zidurilor temniții vechi, au rămas de aici înainte toate pe seama pușcării precum au fost din vechime, cît și pentru ca să se urmeze și să se păzească dumnealui vornicului Grădiștean în toată vremea această hotărîre spre a i să da totdeauna numita sumă de taleri două mii pã an din vama Ploeștilor.

Pentru care și poruncim dumitale cinstit și credincios boerule al domnii mele *biv vel* bane epistatule al logofețiilor să îngrijești a să pune aceasta în ponturile de vînzarea vămilor spre a ști cumpărătorii că cel ce va cumpăra vama Ploeștilor are a da la dumnealui vornic Grădiștean aceste taleri două mii peste banii cămării, și osebit acei taleri 150 preoților după osebit hrisov ce li s-au dat și lor.

Și am pus mărturie la această hotărîre pã dumnealor cinstiții și credincioșii boerii veliți ai divanului domnii mele: pan Manolache Brîncoveanu *vel* ban, pan Costandin Ghica *biv vel* ban epistatu logofețiilor mari, pan Gheorghie Mavrocordat *vel* postelnic, pan Costandin Filipescu *vel* vistier, pan Grigorie Caliarh *vel* spătar, pan Ștefan Văcărescu *vel* vornic de Țara de Sus, pan Grigorie Brîncoveanu *vel* vornic de Țara de Jos, pan Barbul Știrbei *vel* vornic, [p]an Barbu Văcărescu *vel* vornic, pan Scarlat Slătineanu *vel* vornic al obștirilor, pan Nicolae Racoviță *vel* logofăt al obiceiurilor, pan Petrache Ritorides *vel* vornic a poliții, pan Dumitrache Racoviță *vel* clucer, pan Mihai Racoviță *vel* paharnic, pan Alexandru Filipescu *vel* stolnic, pan Alexandru Negre *vel* comis, pan Dumitrache Cornățeanu *vel* sluger, pan Ioan *vel* pitar. Și ispravnic pan Costandin Ghica *biv vel* ban epistatul logofețiilor mari.

Și s-au scris hrisovul acesta la anul al treilea dintru întiia domnie a domnii mele, aci în orașu scaunului domnii mele, București, la anii de la Hs. 1804 octomvrie 5, de Chiriță logofăt de Divan.

Io Costandin Alex. voevoda [m. p.]

Constantin Ghica *vel* logofăt *procitoh*

trecut în condica divanului

Răducanu *biv* *treti* logofăt

1804 decembrie 18. București.

Constantin Alexandru Ipsilant numește suiulgi-bașa pe frații Stoian și Petre, în locul răposatului lor tată Dumitru, și le întărește toate privilegiile ce le-au avut. (Copie).

Io Costandin Alexandru Ipsilant voevod i gospodar zemli Vlahiscoie.

Fiindcă pentru purtarea de grijă i pentru meremetu și curățitul atît a celor două cișmele ce mai dinainte sînt făcute din domnia mării sale părintelui domnii mele, una înăuntru tîrgului la Boiangii și alta pã Podul Mogoșoai în mahalaua mănăstirii Sărindaru care au izvorul lor din apele ot Giulești, cît și pentru celelalte cișmele din București ce în urmă s-au mai făcut care au izvorul lor din apele ot Crețulești, am făcut domnia mea suiulgi-bașa pe Stoian și Petre în locul tatului lor Dumitru ce au muritu. Cãrora le dãm acest domnescul nostru hrisov spre a avea orînduelile și mîlele ce au avut și tatul lor cum și ei atît de la mãria sa părintele domnii mele cît și de la alți frați domni precum din hrisoavele ce le-am văzut ne-am adevărit. Adecã ei și casele lor sã fie nedajnice și nesupãrate de orice dãjzii și orîndueli ale visteriei și ale cãmãrii domnii mele, scutind și ale lor drepte bucate dã dijmãrit stupi i rîmãtori și viile dã vinãriciu și una sutã cincizeci oi dã oierit, cum și o prãvãlie și o cîrciumã sã fie apãrat și patru liude scutiți dã orice dãjzii și orîndueli cu pecetluitul de la visteria domnii mele.

Așjderea sã aibã pentru cheltuiala și osteneala lor ce fac la aceste numite două fîntîni vechi, leafã dã la epitropie din venitul cișmelelor cîte taleri șazeci pã lunã și deosebit pentru cheltuiala și purtarea de grijã a fîntinilor noã ce în urmă s-au făcut sã aibã pã lunã cîte taleri doã sute iarãși din venitu cișmelilor cum și șase liude streini nedajnici. Și pentru dãpãrtarea locului dã la matca apelor, știind trebuința ce are dã ajutor, am orînduit domnia mea cinci fîntinari i un lemnar, doi zidari, un ulier și un olangiu scutiți.

Așjderea și pentru doã cișmele ce s-au scos tot din apele ot Crețulești la Tîrgul de Afarã pentru cheltuiala și îngrijirea și acestor cișmele de a sã ținea totdeauna în stare bunã încã dã la leat 1796 de cînd s-au făcut, i s-au orînduit și deosebit irat încã taleri una sutã pã fieșcare an din vama oborului Tîrgului de Afarã, care bani sã-i dea vameșii pe tot anul peste banif[i] cãmãrii, i lude patru streini scutiți cu pecetluituri dupa orînduiala visterii; precum și pentru aceasta vãzum atît cartea mării sale părintelui domnii mele cît și ale altor frați domni.

Binevoind dar și domnia mea pã lingã celelalte, orînduim ca și acestea sã li sã pãzeascã. Deci sã fie datori a avea purtare de grijã pururea în toatã vre-

mea pentru meremctu și curățenia și îndăstularea de apă la toate aceste cișmele vechi și noăă, a ținca și a le căpui cu a lor cheltuială dintr-acești mai sus bani ce li să dă, spre a nu fi stricate sau lipsă și inpuținare dă apă și spre a cumpăni cu măsură dreaptă apele fieșcăria cișmele ca să fie la toate dă îndăstulare. afară numai cînd i va fi trebuință a să face undeva și alte fîntini noăă sau a să aduce altă apă de la deosebit loc, ei să nu aibă a face la acelea care această purtare de grijă a tuturor cișmelilor vechi și noăă.

Și după moartea lor o dăm domnia mea la copii lor sau la rudeniile lor care vor fi cu știință la meșteșugul acesta și dăstoinici trebi[i] aceștia.

Întărim hrisovul acesta cu însuși credința domnii mele Io Costandin Alexandru Ipsilant voievoda și cu credința prea iubiților domnii mele fii Alexandru voievod, Dumitrașco voievod, Necolae voievod și Ioan voievod, marturi puind și pă dum[nea]lor cinstiți și credincioșii boieri domnii mele: pan Dimitrie Ghica *vel* spatar, pan Manolache Brîncoveanu *vel* ban, pan Costandin Ghica *biv vel* ban epistatul logofeților mari, pan Gheorghie Mavrocordat *vel* postelnic, pan Costandin Filipescu *vel* vistier, pan Ștefan Văcărescu *vel* vornic dă Țara dă Sus, pan Costandin Știrbeiu *vel* vornic dă Țara de Jos, pan Barbu Știrbeiu *vel* vornic, pan Barbul Văcărescu *vel* vornic, pan Scarlat Slătineanu *vel* vornic al obștirilor, pan Petrache Ritoridis *vel* vornic al politii, pan Dumitrache Racoviță *vel* clucer, pan Mihaiu Racoviță *vel* paharnic, pan Alexandru Filipescu *vel* stolnic, pan Alexandru Negre *vel* comis, pan Dumitrache Cornățeanu *vel* sluger, pan Ioan *vel* pitar și ispravnic pan Costandin Ghica *biv vel* ban epistatu logofețiilor mari.

Și s-au scris hrisovul acesta întru al treilea an dintru întîia domnie a domnii mele aici în orașu scaunului domnii mele București, la anii de la nașterea lui Hs. 1804 diehemvrie 18, de Chiriță logofăt dă Divanu.

Costandin Ghica *vel* logofăt *proci*

Costandin Florescu *vel* logofăt *proci*

trecut în condică
Răducan *vel* sluger

Academia R.P.R., CXCVIII-15.

Copie de epocă, stare perfectă, hirtie cu filigran.

1804 decembrie 20. [București].

Dositei mitropolitul Țării Rominești confirmă zapisul lui Gheorghe Mariușan, fost mare medelnicer, pentru schimbul ce l-a făcut cu mănăstirea Sărințar, dînd două prăvălii în locul altora două situate lîngă biserica cu Sibile. (Original).

Al Ungrovlahiei Dositei încredințez.

† Mănăstirea Sărindaru avînd două prăvălioare cu locul lor p[er] Ulița Scaunelor mari d[ar] carne, în mahalaua bisericii cu Sivilele, ce sunt supt înveliș, care prăvălioare sunt lipite cu casele mele am făcut arătare sfintei mănăstiri că aceste prăvălioare fiind supuse supt casele mele și coșurile scoase supt streășina caselor mele, de-a pururea eram îngrijat și cu frică de primejdie de foc. Și fiindcă sunt ajunse cu totul la dărăpănare fiind trecute cu învechimea, am făcut rugăciune ca să dau sfintei mănăstiri pentru aceste dooă prăvălioare, alte dooă prăvălii ale mele schimb ce le am tot p[er] această față a uliții Scaunelor făcute d[ar] curînd noaă, iarăș cu locul lor. Și tot alături cu locul caselor mele aproape d[ar] biserica Sivililor, fiind aceste prăvălii ale mele și mai bune și cu folos mai bun, luînd chirie mai multă d[ar]c[ă]t să ia d[ar] la prăvăliile mănăstirii.

Care prăvălii ale mănăstirii nu le cer pentru vreun alt folos d[ar] c[ă]știg al meu ci numai ca să-mi ridic havaleaoa d[ar] supt case și ca să lipsescă îngrijărea ce aveam d[ar] primejdia focului. Așa dar v[ă]zîndu-să și d[ar] c[ă]tre sfînta mănăstire că prăvăliile acestea ale mănăstirii s[î]nt foarte vechi, d[ar] la care nu să ia mai multă chirie d[ă]c[ă]t taleri 40 p[er] an, iar prăvăliile mele ce le dau schimb mănăstirii d[ur]p[er] ce s[î]nt noaă, apoi să ia și chirie de la d[ă]nșele pe au taleri una sută.

Și d[ur]p[er] volnicia și slobozenia ce au mănăstirile a face schimburi cu lucruri care s[î]nt cu mai mult folos mănăstirii, pentru aceasta dar am dat schimb sfintei mănăstiri dooă prăvălii ale mele care s[î]nt l[î]ng[ă] biserica Sivililor l[î]ng[ă] locul caselor mele și am luat în locul acestor prăvălii alte dooă prăvălioare ale mănăstirii ce s[î]nt lipite cu casele mele supt streășină.

Drept aceia i-am dat acest zapis al meu sfintei mănăstiri ca de acum înainte are a stăpîni aceste dooă prăvălii cu bună pace atît d[ar] c[ă]tre mine i d[ar] c[ă]tre soția mea și copiii mei, cum și d[ar] c[ă]tre tot neamul meu.

Asemenea și eu, cum și tot neamul meu, d[ar] c[ă]tre mănăstire.

1804 decemvrie 20.

X Gheorghe Mariuț[ă]n *biv vel* medelnicer adeverez

Arh. St. Buc., M-rea Sărindar, IX - 2.

Original, stare bună, hirtie cu filigran: semnătura mitropolitului Dositei în grecește.

528

1804 decembrie 30. [București].

Mitropolia închiriază lui Gheorghe odăbașa un loc de casă și prăvălie «la poarta din jos spre apa Dîmboviții», pentru 135 taleri anual. (Original).

Dositei milostiu bojiu arhiepiscop și mitropolit Ungrovlahiei.

La poarta din jos spre apa Dîmboviții avînd sf.[înta] Mitropolie vreo cîtevaș[i] prăvălii cu locu lor și din întîmplarea primejdii focului arzînd, rămînd numai pămîntul, era ca să le prefacem iarăș cu cheltuiala casii.

Dar după multa rugăciune ce ne-au făcut chir Gheorghie odăbaşa ca să-i dăm puțin loc să-și facă prăvălie și casă de locuit și să dea chirie la Mitropolie pentru loc. Binevoind și ascultându-i rugăciunea, iată cu acest pecetluit îi dăm stînjeni trei în fața podului, iar în lung merge din pod pînă în apa Dimboviții, pentru care am făcut așezămînt să dea chirie pe fieșcare au de un stînjen cîte taleri patruzeci și cinci, care fac taleri una sută treizeci și cinci. Acești bani oă aibă a-i da jumătate la Sf. Gheorghie și jumătate la Sf. Dimitrie și de va urma cu darea chirii la vreme și far de cîrtire să locuiască cu pace el și copii lui, făcîndu-și binale oricum va voi, iar cînd să va împotrivi cu darea chirii la vreme și va rămînea rămășiță din an în an, atunci să fie silit cu orice mijloc a-și împlini datoria sa, sau să i să prețuiască bînoa și plătindu-i-să să să scoată de acolo și să rămie supt stăpînirea Mitropolii toate precum iaste și locul.

Așijderea și cînd de vreo întîmplare va vrea să-și vînză acea bina la altă mină să fie dator a face știre la Mitropolie ca să cunoască și acel mușteriu ce va fi și să-și facă așezămînt pentru chirie, sau să o cumpere Mitropolia. Asemenea zapis am dat în condica Mitropoliei.

Aceasta scriem. leat 1804, dechem.[vrie] 30.

Dositei al Ungrovlahiei
trecut în condică

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CC - 1.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; pecete inelară ovală.

529

1805 aprilie 19. [București].

Constantin Dimitriu Nazlăm cumpără o pereche de case în mahalaua Gorganului, foste mai înainte ale lui Petru Vasiliu Canusi, situate pe locul mănăstirii Sărindar căreia trebuie să-i plătească chirie cîte o jumătate oca ceară pe an. (Original).

Printr-acest adevărat și credincios zapis încredințez eu cel mai jos iscălit la mîna dumnealui chir Costandin Dimitriu Nazlăm. Cum să să știe că avînd eu o pereche de case în mahalaua Gorganului, ce le am și eu luate cu schimbu de la chir Petru Vasiliu Canusi pe moșia Iorguleasa, cu socotală ca să-mi fie pentru șăderea mea neavînd casă de șăzut. Apoi întîmplîndu-se de am găsit alte case, mai în tîrg aproape de frate-mieu, dă le-am cumpărat, și rămîindu-mi aceste case netrebuincioase, din bună voința mea nesilit dă nimeni, cu știrea rudelor, le-am vîndut dumnealui mai sus numitului în drept taleri 10 500, adică zece mii cinci sute, primînd și toți banii deplin în mîna mea.

Drept accia să stăpînească dumnealui mai sus numitul aceste case cu bună pace de către mine și de către tot neamul meu, dumnealui, coconii dumnealui, nepoți, strănepoți căți dumnezeu îi va dărui, avîndu-le moștenire nestrămutată,

plătind însa și chiria locului la mănăstirea Sărindarului. câte o jumătate oacă ceară pe anu, dupe așezământul ce este făcut.

Pentru care am dat dumnealui atât zapisul lui chir Petru cu care m-am făcut stăpîn pe aceste case, cât și alte sincturi vechi ce mai sînt. Și pentru mai adevărată credință am iscălit însu-mi cu mîna mea.

1805 aprilie 19.

(sem. indescifrabilă), adeverez

Și am scris eu Chiriță dascăl slovenesc cu zisa dumnealui mai sus numitului boer vînzător și sînt și martor

Academia R.P.R., CCLXXXI—57.

Original. stare bună, hirtie cu filigran.

530

1805 mai 17. [București].

Drăghici slujitoru împreună cu soția sa Simziana și copiii Polihronie și Anghel vînd clucerului Ioan Faca o casă cu locul ei, — «pămîntul moștenesc, iar nu cu chirie». — în mahalaua Popa Radu, pentru 1300 taleri. (Copie).

Faca X
Adică, noi cei mai jos iscăliți încredințăm cu zapisu nostru la ci[nstita] mîna d[umnea]lui c.c. Ioan Faca *biv vel* clucer ca să-i fie de mare credință, precum să să știe că am vîndut noi o casă, cu locul ei, aci în mahalaoa Popi[i] Radului al căria loc l-am avut și noi de cumpărătoare. Care loc¹ nefiindu-ne trebuincios și avînd trebuință de bani, ne-am învoit între noi și l-am vîndut numitului boier, de a noastră bună voie, nesiliți de niminea, în drept bani gata talere 1300, adică una mie trei sute, care bani i-am primit pe toți dăplin în mîinile noastre, dăruindu-ne d[umnea]lui și lemnile casei[i] să le rădicăm; însă pămîntul moștenesc iar nu cu chirie. Deci d[umnea]lui și coconi[i] d[umnea]lui căți dumnezeu îi va dăruî să aibă a stăpîni cu bună pace despre noi i despre copii[i] noștri și despre tot neamu nostru, ca o bună vînzare ce de a noastră bună voie s-au vîndut.

Și pentru a-și avea zapisul putere vînzării sale, am rugat și alte obraze ce s-au aflat față, de s-au iscălit, puindu-ne și noi degetul în loc de pecetie, ca să să crează.

1805 mai 17.

Eu Drăghici slujitoru dimpreună cu soția mea Simzeana i cu copii[i] miei Polihronie i Anghel vînzători, adevărim.

Matei *trei* logofăt mărturie.

X ¹ Acest teren face parte din grădina fostei case Mann de pe Calea Victoriei.

Și am scris cu popa Ion dohovnicul, proim protopop ot Popa Radu,
cu zisa du[mnea]lor.

[urmează legalizarea copiei de *Prezidentul Tribunalului de Comerț*].

Colecția Const. George Mano.

Copie veche.

531

1805 iunie 24. [București].

Gavril egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou închiriază lui Vasile brutaru o prăvălie în răspîntia Tîrgului Cucului, pentru 100 taleri anual. (Copie).

Pecetea mănăstirii sfintului Gheorghie¹.

† Adeverința mea la mina lui chir Vasile brutaru, precum să știe că din prăvăliile ce sînt închinat la sfîntul Mormînt, în răspîntia Tîrgului Cucului, de dumnealui Costandin Duca și de soția dumnealui Gherghina; am dat mai sus zisului prăvălia brutării din colț cu simfonie ca să neguțitorească într-însa cît va trăi binaoa ce este acum, și să plătească chirie cîte taleri o sută pă tot anul peșin. Din care am și primit chiriia pă trei ani, iar după accia să fie îndatorat a ne face de iznoavă cu toată cheltuiala lui, plătind tot acciaș chirie. Pă care făcându-o, să o stăpînească iarăși numai cît va trăi, sau va ținea binaoa din firea ei, iar nu de vreun pericol al focului sau al cutremurului.

Și după accia de să va putea învoi cu mănăstirea să aibă voe a ș-o face; iar de nu, să nu fie volnic. Cum și numita chirie neplătindu-o la soroc cu mulțămîtă să fie. Apoi dintr-însa rămîind păgubaș de orice cheltuială va face, ori pentru locul ce i s-au dat cu bina pă dînsul, dă către dumnealui Costandin Duca lîngă Gheorghe postelnicu, să aibă a da pă tot anul cîte două oca de ceară la mănăstire, deosebit de mai sus zisa tocmeală.

Care pentru mai adevărată credință s-au trecut acest zapis și in condica mănăstirii, unde s-a iscălit și de zisul Vasile că este întocmai.

1805 iunie 24.

† Gavril arhimandritu[l], igumenul mănăstirii sfintului Gheorghe-Nou

† Eu Costandin martor Duca X
(semnătură grecească indescifrabilă)

S-au înfățișat la [judecătoria] Buzău.

1851 noemvrie 2.

† Stătescu

† G. Ioanidis

S-a scris de mine Alexandru logofătu[l] și martor.

¹ Așa este scris în copie.

1805 august 24. București.

Nicola de la Peșteră dă lui Velcea, fost mare pitar, un loc în mahalaua Domniței Bălașa și 3000 taleri pentru niște case vechi și locul lor, situate în fața podului Calicilor. (Original).

Zapisul micu la mâna dumnealui biv vel pitarului Velcea. Precum să să știe că având dumnealui o pereche de case vechi, aice în București, în fața podului Calicilor, cu pământul lor luat cu schimb de la sfânta Mitropolie și cu toate ale ei deplin, cu trei odăi cu sală și cămara lor, cu două sobe de hier, cu paturi, uși, broaște, cu geamuri toate deplin, i jos cubnie cu odăița ei pentru bucătar, i șopron și grajd^{iu} precum și alte două deosebite odăi, tot în curte la poartă, gata cu toate ale lor, cu paturi, cu uși și geamuri, care vine într-un inveliș cu prăvăliile ce sunt în fața podului, adică cărciumă și bărbierie, cu pivniță de zid supt cărciumă și cu beciu iar de zid supt bărbierie, cu deosebită curtea lor toată, tot pământul dumnealui iarăși cu toate ale lor deplin și închiriate.

Însă sorocul cărciumii să împlinește la Sfântul Dimitrie viitor și chiria este luată de dumnealui toată până atunci, iar sorocul bărbierii să împlinește la Sfântul Gheorghe viitor, leat 1806, de la care au luat dumnealui numai taleri cincizeci, bani jumătate, iar ceilalți taleri cincizeci iaste ca să dea la Sfântul Dimitrie viitor, să află la chiriaș.

Și având și cu un loc de casă tot pă acest pod în față în mah.[alaua] Doamnei Bălașei la poarta curții gospod veche, din sus pă marginea Dâmboviței, pe care am avut eu case cumpărate de la Ianache și Ilie copii[i] răposatului Pashal Haği Ioan nepoții răposatului sardarului Canache. Și arzând casele mi-au rămas numai locul și cu un lin al caselor pă dânsul, i un grajd și un șopron invălite și două odăițe și o magazie desvelite, am făcut schimb cu dumnealui, adică eu am dat dumnealui acest loc al caselor mele împreună cu tot i lin ce să află pă dînsul. Și deosebit peste locul acesta am dat dumnealui și taleri 3000, adică trei mii, bani gata, și dumnealui mi-au dat casele dumnealui cu prăvăliile cu locurile lor în starea precum să află, osebit de cele mișcătoare ce sunt în lăuntru și pe afară: mese, scaune, dulapuri, hambare și altele asemenea pe care are să și le ia dumnealui pe toate.

Am dat dumnealui și toate scrisorile vechi ce le-am avut pentru cumpărarea caselor mele, precum și cu am luat de la dumnealui asemenea, toate scrisorile caselor dumnealui. Deci să aibă dumnealui a stăpâni ohabnic acest loc cu tot i lin al caselor mele, precum și cu asemenea să am să stăpânesc casele

și prăvăliile cele de la dumnealui luate cu toate împrejuririle și pământul lor, fiind acest schimb făcut cu bună voia mea și cu știrea tuturor rudelor mele.

Și i-am dat dumnealui acest zapis iscălit de însuși mâna mea și de vrednice mărturii, precum și eu asemenea zapis am luat de la dumnealui, ca să să crează.

1805 avgust 24 zile.

Nicola de la Peșteră adeverez schimbul

Ioan biv vel sluger, martor

X Costandin Manu biv vel sluger, martor

Arh. St. Buc., Mitr. Buc., CCXXX—11.

Original, stare bună, scriere frumoasă, semnături interesante.

533

1806 aprilie 20. [București].

Constantin fost mare șetrar vinde soacrei sale, Sultana Lămoteșcu polcovniceasa, cășcioara de pe locul părintesc, alături cu casa în care locuiește el. (Original).

† Adeverez cu acest zapis al micu la mâna dumneacii soacri-mii Sultana Lămoteasca polcovniceasa, că să să știe că de a mea bună voie și mai ales ca să o dobândesc mai aproape, i-am vândut dumneacii cășcioara ce s-au făcut de mine pă locul părintesc, cum i să vede îngrădișul lui. Care este alături cu casa cea în care lăcuiesc eu, cu tocmeală drept taleri 700, adică șapte sute, carii bani i-am și primit toți pă deplin în mîinile mele. Și dumneacii soacră-mea să o stăpînească în pace și de nimeni nesupărată. Iar pivnița ce este făcută în pământ și dărăpănată, până la toamna viitoare să fiu slobod a-mi lua lemnile acestui bordeiu.

Și pentru încredințare m-am iscălit însumi rugând și pă alte obraze de cinste de s-au iscălit mărturii.

1806 apr.[ilie] 20.

X Constandin biv vel șătrar, vânzător
Petrache biv treti logofăt am scris și martur

Arh. St. Buc., Achiziții Noi, LXXVII—5.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

534

1808 mai [f. zi.]. București.

Tudor Caraciomag vinde lui Nica zăbunarul o prăvălie în Tîrgul de Jos, alături cu Hanul Sărindarului. (Original).

† Adecă eu Tudor Caraciomag dinpreună cu feciorul meu anume Tudor, da-tam acesta al nostru zapis ca să fie de mare credință la mâna dumnealui jupănului Nicăi zăbunariul și a jupănesei dumnealui anume (*loc liber*). Precum să știe că m-am tocmi cu dumnealui, dă a noastră bună voie, dă i-am vândut o prăvălie aici în București, în Târgul dăn Jos, lângă prăvălia jupănesii Despii dăn sus, și lângă prăvălia lui Mihai Vodă dăn jos; însă cu ulicioara dăn dos și cu locul cât să va alege, precum să va scri în zapisul cel vechi până în uliță alăturca cu Hanul Sărindarului, care și mie mi-au fost dă cumpărătoare.

1808 mai.

Manolache vătaf, făgăduesc

Tănase Zopreotis (?) făgăduesc

Am luat cele de sus întregi și pentru alți trei ani, adică de la 1815—1818.

Muzeul de Istorie al orașului București, nr. 13 420.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran: semnătura lui Manolache e în grecește; pecetea inelară a vătafului Manolache.

535

1808 iulie 1. București.

Ancuța cu soțul ei Raicu cizmarul vînd lui Dumitru iminigiul o căsuță ce au în mahalaua Vlădicăi, pentru care cumpărătorul trebuie să plătească chirie la Mitropolie. (Original).

Adecă eu Ancuța împreună cu soțul meu Raicu cizmariul, din mahalaoa Vlădicăi din București, încredințăm noi cu acest zapis al nostru la mâna dumnealui Dumitru iminigiul, precum să știe că avînd eu o căscioară a mea dă vînzare dată de zestre de la părinții miei într-această mah.[ala], în fața podului acestui mare al Calicilor, pă care vrînd să o vindem pentru ea cu banii ce vom lua să ne cumpărăm alte case și să ne plătim și de datoria care am făcut-o mai mult din pricină că am fost bolnavă, și m-am căutat. Și cu ce ne va mai rămîne să ne chivernisim și noi. Pentru care am găsit mușteriu pe mai sus numitul carele ne este ca un copil al nostru, că osebit că au învățat meșteșugul la noi dar și la toată neputința și boala și neajunsurile noastre ne-au ajutat cu bani (*indescifrabil*); auzindu că avem casa aceasta de vînzare. Și așa am stătut la dumnealui la chiltuială și, cu bunăvoința mea și a soțului meu anume Raicul, am tocmi-o și am vîndut-o dumnealui drept taleri 750, adică șapte sute și cincizeci toema, pă care bani i-am primit toți deplin în mîinile noastre. Care este această casă cu chirie pe locul sfintei Mitropolii, parale 20 pă an. Și pă dîn sus să vecinește cu dumnealui Dumitru geambașu și pă dă la vale cu Mihai ceauș dă visterie.

Deci să aibă dumnealui mai sus numitul cu soția sa cu copiii cîți dumnezeu îi va dărui și cu tot neamul dumnealor a o stăpîni cu bună pace, atît dă către noi amîndoi cît și dă către copii și de către tot neamul nostru și vecini, plătindu-și orînduita chirie la sfînta Mitropolie. Iar dă să va întîmpla vreo pricină în urmă, veri dă cătră cine, a nu-și avea dumnealui cu liniște stăpînirea, noi să avem a răspunde orice chiețuială și zeciuală să va întîmpla.

Și spre încredințare ne-am pus degetele și numele în locu de pecete, spre încredințare iscălindu-să și alți marturi la această a noastră bună vînzare.

1808 iulie 1.

† Eu Aneuța împreună cu soțul meu anume Raicul cizmariul vînzători și adevărim cu acest zăpis al nostru

† Eu Anghelina copila și Ionită copii mai sus numiților părinți, ne-am pus și noi degetele

(semnătură grecească indiscifrabilă)

Dosithe bojiu milostiu arhiereu i mitropolit Ungrovlahiei.

Intărim ea să-și aibă cumpărătorul stăpînirea nebîntuită, iar pentru chirie am făcut simfonic ea să dea la Mitropolie pã an cîte taleri cinci, care această chirie să o dea pã tot anul fără cusur.

Și fiindcă casa este stricată i să dă voc ea cînd îi va da mîna să o prefacă, făcîndu-și casă așezată cu prăvălioară pentru meșteșugul său; vîn sau rachiu u-are voc să vînză. Asemenea și cînd va rămînea rămășiță din chirie silit să fie de Mitropolie a-și rădica lemnile să rămîie locul slobod, cum și cînd va vrea să o vînză să dea de știre Mitropolii.

1808 iulie 5.

trecut în condică

Anaie condicaru Mitropolii

Academia R.P.R., CCCLXXIV—215.

Original. stare bună, hirtie cu filigran: pecetea mitropolitului.

536

1808 noiembrie 21. [București].

Constantin și Scarlat feciorii lui Petre, cu aprobarea episcopului lor Gheorghe Jupaniotis, vînd clucerului Ioan Faca o casă în mahalaua Popa Dârvaș, pentru 1500 taleri. (Copie).

Adică noi cei mai jos iscăliți încredințăm cu zăpisul nostru la mîna d[umnea]lui clucer Ioan Faca, precum să să știe că avînd noi o casă aci în mahalaoa Popi[i] Dârvaș, din care casă se învecinește înspre răsărit cu un Dumitru hărbierul i cu Anghel cojocarul, iar despre apus cu Tănase simigiu ot Ploiești, care casă fiindu-ne de vînzare, i-am vîndut-o d[umnea]lui de a noastră bună voc. drept talere 1500, adică una mie cinci sute tocmai.

Care bani i-am primit toți deplin în mîinile noastre. Și d[umnea]lui să stăpînească cu bună pace, atît despre noi cît și despre tot neamul nostru, ca să-i fie d[umnea]lui ohavnică moșie în veci, după cum să vede.

Și cînd s-au făcut acest zapis, fost-au preoți[i] mahalali[i] i alte obraze care mai jos să văd iscăliți.

Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit noi mai jos, ca să să crează.
1808 noemvr.[ie] 21.

Eu Costandin *sin* Petre, vînzător.

Eu Scarlat, *brat* Petre, vînzător.

Eu Dumitru bîrbieru, vecin, martor.

Eu popa Șarban *o[t] tam*, am fost față.

Gherasimos ieromonahos, martiros. (*grecește*)

Eu Nicolae băcanu, martor.

Ghiorghios Ioani Zupaniotis, martiros.

Și am scris eu Gheorghe dascălu cu zisa și învățatura d[umnea]lor.

De la Departamentul de Șapte.

X Cumpărătorul d[umnea]lui cluceru Ioan Faca prin vechi[ul] Grigorie, omul dumisale, cerînd de la judecată adevărea zăpisului acestuia; au venit înaintea noastră și Costandin, unul din vînzători, frate cu Scarlat mai mare. Și după ce am văzut iscălit pî Gheorghe Jupaniotul, ce zice că le este episcopu lor, cum și din vecini iarăși iscăliți, ne-au răspuns Costandin că de a lor bună voe, nesiliți de nimeni, au vîndut casa cu locul ei, primind și bani[i] tocmeli, toți deplin în mîna sa.

Drept aceia după un zapis ot leat 1800 apr[ilie] 30 ce să văzu de către noi cumpărătoarea aceștii case¹ de la un Gheorghe polcovnicu în talere 800, de către Mariuța mătușa acestor vînzători, care au murit. Vîzîndu-să casa bună, curată a lor, și fiindcă ne arată că au vîndut de bună voe, nesiliți de nimeni, primind și bani[i] tocmeli[i] toți deplin, am adevărit și noi zapisul acesta, spre a stăpîni cumpărătorul du[mnea]lui cluceru Ioan Faca în pace și nesupărat.

După orînduială s-au trecut și în condica departamentului.

1808 noemvr.[ie] 26.

2 C. paharnic

3 Stroie serdar

Ioan sîrdaru

4 Ianache. . . *vitori* logofăt

trecut în condică

Enache logofātu condicaru

(Urmează legalizarea copiei de către Tribunalul de Comerț).

X Colecția Const. George Mano.

Copie veche.

X ¹ Terenul e cuprius în grădina fostei case Manu de pe Calca Victoriei 192, fost 210, iar cînd se numea Podul Mogoșoaci purta numărul 184.

1809 august 23. [București].

Manolache fost ceaș, după hotărîrea Divanului, plătește chiria pe cîtiva ani în urmă pentru prăvăliile ce le construise din nou în urma focului, pe locul m-rii Sf. Gheorghe-Nou «în ulița Herului Vechi». (Original)

† După hotărîrea slăvitului Divan ce s-au făcut prin judecată la anaforaua dumnealor velișilor vornici ot leat 1805 avgust 1 și a dumnealor boerilor divaniți de acum, că chiria binalelor mele ce le am făcute în urma focului, pe locul sfintei mănăstiri sfântului Gheorghe-Nou în ulița Herului Vechi, unde am avut și mai înainte binale, cu chiria pămîntului pe an taleri 32, între care și o prăvălie a Păunii surorii mele ce o are de zestre și intrată chiria tot în suma de taleri 32, să fie taleri 50 pe an, cu taleri 18 mai mult peste ceea ce dan după învoiala ce a făcut mănăstirea cu răp[osat] tată-mieu la mai sus numitul leat 1805, avgust 1.

Am dat acest zăpis adevărit cu iscălitura mea și cu pecetea mea spre întemeierea acestui așezămînt al chiriei ce s-a găsit cu cale dă către slăvitul Divan după învoiala noastră ca să stăpînesc neștrămutat. După care am plătit și taleri 140, chiria pă trei ani și jumătate, ce avea să ia mănăstirea dă la leat 1805 octomvrie 26, de cînd s-au făcut învoiala și pînă acum leat 1809 aprilie 23, bez taleri 32 pe un an înaintea învoielii, ce să adună peste tot în sumă dă taleri 162, dă a căroră primire am luat și răvaș dă plată, adică pă vremea trecută după cum și pînă acum am plătit.

Și darea chirii are să să urmeze într-acestaș chip taleri 40 să-i dau eu ceaș Manolache pentru locul prăvăliilor mele în doaă cășturi: taleri 20 la Sfântu Dimitrie și taleri 20 la Sfântul Gheorghie, iar taleri 10, cusurul pînă la taleri 50, are să-i plătească Păuna soru-mea, pe an pentru prăvăliia sa; iarăș asemenea jumătate taleri 5 la Sfântu Gheorghie și taleri 5 la Sfântul Dimitrie, după cum și pînă acum au plătit. În care prăvălii să am a mă chivernisi ori cum voi vrea și ori cu ce îmi va da mîna; iar vînzare de vin să n-am voe a face nici într-un chip pă numitul loc.

Iar cînd nu voi fi următor cu plata chiriei la vreme și la soroacele ce să coprinde mai în sus, atunci să să prețuiască binalele și să mă dea afară ca pe un rău de plată.

Deci pentru mai adevărată credință am dat acest zăpis, la sfînta mănăstire, iscălit și întărit cu pecetea mea, luând și eu asemenea zăpis iarăș și iscălit și întărit cu pecetea mănăstirii.

1809 avgust 23.

† Manolache biv ceaș
(semnătură grecească indescifrabilă)

† Ioan (indescifrabil) scriitor și martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—50.

Original, stare bună. hîrtie cu filigran: interesantă pecetea ceașului Manolache.

1809 septembrie 14. [București].

Stolniceasa Maria Alicseanca vinde lui Nicolae Petcu Arvandoforitii o casă în mahalaua Brezoianului. situată pe locul mănăstirii Sărindar, cu 2300 taleri. (Copie).

Incredințez cu acest zăpis al meu la mîna dumnealui chir Nicolae Petcu Arvandoforitii. Precum să știu că avînd eu o casă în mahalaua Brezoianului pe locul sfinții mănăstiri Sărindarului. Și plăteam la sfința mănăstire chiria locului pe an cîte taleri doi; și făcîndu-o vînzătoare m-am așezat cu dumnealui mai sus numitul și i-am vîndut-o drept bani gata taleri 2 300, adică două mii trei sute, care bani i-am primit toți deplin în mîna mea. Și avîndu-o și eu de cumpărătoare această casă de la dumneaei Casandra logofeteasa, i-am dat și acest zăpis vechiu al casei; și să fie dumnealui bun stăpîn, pentru că de a mea bună voie o am vîndut dumnealui, cu știrca tuturor rudelor mele care mai jos să vor iscăli.

Drept accia i-am dat acest adevărat zăpis al meu ca să aibă a-l stăpîni cu bună pace, atît de către mine cît și de către tot neamul meu. Însă locul casei este în lungu din ulucile dumneaei șetrăresii Stăneaschii, în lungu uliții pînă în ulucile dumnealui pitar, și latul din fața uliții spre lac pînă în șanțu pe unde au fost stăpînirea de mai înainte și a mea.

Și pentru mai adevărată credință am iscălit puindu-mi și pecetea, ca să să crează.

1809 septembrie 14.

*Marica Alicseanca stolniceasa, vînzătoare
(semnătură grecească indescifrabilă)*

*Maria Greceanca și mătușa dumneaei
(loc liber) martor, văr dumneaei*

Academia R.P.R., CCXLV—202.

Copie de epocă, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

1810 august 21. [București].

Grigorie, feciorul lui Brat iuzbașa de pușcărie, vinde unchilor săi Dragomir și Ghinea o prăvălie ce-i rămăsese prin diată de la tatăl său, cu 7600 taleri. (Original).

Adică eu Grigorie fiul [lui] Brat iuzbașa za pușcărie care mai jos mă voi iscăli încredințez cu acest zăpis al meu la mîna unchilor mei, anume: Dragomir

și Ghinea șalvaragii, precum să să știe că rămăindu-mi de la răposatul tată-mieu o prăvălie în Șalvaragii, în mahalaua Sf. Gheorghe-Vechiu, cu pământul ei moștenesc, însă în fața uliței stânjeni (*loc alb*) și lungul locului stânjeni (*loc alb*).

Și fiindcă mai sus numiții unchii mei m-au crescut de mic copil în casa dumnealor, rămăind eu nevărstnic de părinți și această numită prăvălie a mea aflându-se închiriată la dumnealor numiții unchii mei pe cinci ani, și eu vrând a o face vânzătoare, am dat jalbă slăvitului Divan cerând a mi se da voie a vinde numita prăvălie, ca un lucru ce este drept al meu părintesc, precum mai pe larg să arată în diata răposatului tatăl meu ce este făcută la leat 1784 noembrie 12. Cu care jalbă am [m-a] orânduit la Departamentul de Șapte spre cercetare, de unde mi s-au dat voie a-mi vinde numita prăvălie, ori prin mezat sau cu riza-bazar, dar însă cu această învoială ca mușteriu cel ce va cumpăra această prăvălie să nu fie voluic a scoate din prăvălie pe numiții unchii mei, până la împlinirea sorocului de ani cinci, ci tocmai peste cinci ani să aibă a o face zapt și a intra acel mușteriu în stăpânirea prăvăliei.

Dar eu ca unul ce am cunoscut mult ajutor de la numiții unchii mei, ca unii ce m-au crescut de mic copil până m-au și căsătorit și mai vărtos și numita prăvălie închiriată la dumnealor pe ani cinci, ca să o mai stăpânească de acum înainte, care de ași fi și găsit alt mușteriu străin ca să o vinz, cu șartol judecății ce se arată mai sus, s-ar fi discolepsit a număra banii acum pe prăvălie și a intra în stăpânire tocmai peste cinci ani. Pentru ca să nu o mai înstrăinez la altă mână străină, am rugat pe cei mai fruntași neguțatori din (*loc alb*) breasla șalvaragiilor de au fost de față la tocmeala prăvăliei.

Și m-am învoit cu dumnealor mai sus numiții unchii mei de a mea bună voc, nefiind silit de nimeni, nici îndemnat, și le-am vândut numita prăvălie drept bani gata taleri 7 600, adică șapte mii șase sute, care bani i-am primit toți deplin în mâinile mele, din care bani am plătit chiria prăvăliei ce eram dator la dumnealor, de o luasem pe cinci ani, iar cu ceilalți bani am să mă chivernisesc.

Deci printr-acest zapis al meu să aibă numiții unchii mei Dragomir și Ghinea a stăpâni numita prăvălie cu bună pace, dumnealor și tot neamul dumnealor, și nesupărați de către mine și de către soția mea și de către tot neamul meu, fiindcă această vânzare o am făcut de a mea bună voie, nefiind silit de nimeni, nici îndemnat.

Și spre a fi temcinică și nestrămutată această vânzare, am adevărit acest zapis cu însuși iscălitura mea și cu a soții mele, rugând și pe dumnealor neguțatorii ce au fost de față la tocmeala noastră de s-au iscălit mărturie, dându-le dumnealor sineturile cele vechi.

1810 august 21.

Eu Gligore, fiul lui Bratu iuzbașa, vânzător, adeverez

Eu Frosina lui Gligore vânzătoare, adeverez

Ianache starosteș de șalvaragii, martor, am fost față când s-a numărat banii

H[agi] Ilie cupet, martor

Eu Stanciu șalvaragiu, martor

Costandin șalvaragiu, martor și am fost față și la luarea banilor

Dumitrache Hristea șalvaragiu, martor, fiind față la numărătoarea banilor.

Și am scris eu Gheorghe logof.[ăt] stărostiei cu zisa numitului Gligore, și martor.

De la Departamentul de Opt.

Au venit și înaintea noastră Gligore vânzătorul cu unul din cumpărători, anume Dragomir șalvaragiu unchiu-său, cerând ca după orânduială să i se adevereze acest zapis și de către judecată. A căroră vânzare și cumpărătoare cercetându-o și noi din sineturile vechi, ne îndestulăm că această prăvălie cu locul ei încă de la leatul 1775 martie au fost cumpărat-o Bratu iuzbașa, tatăl lui Gligorie de la Costandin vornicelu socru-său. Apoi la moartea Bratului, cu diata lui de la leatul 1784 noemvrie, au fost lăsat prăvălia aceasta cu toate celelalte lucruri ale lui în stăpânirea soției sale Ilinea, sora cumpărătorilor și în stăpânirea fiu-său Gligorie, vânzătorul, după care murind și Ilinea și rămăind numai această prăvălie și închiriată de dânsa la Dragomir. După jalba altor rude ale lui Gligorie s-au cercetat pricina de Epitropia Obștirii și judecata au depărtat pe acele rude, încărcând cu ținerea prăvăliei pe Dragomir și să-și dea socoteala la Epitropie, iar pe Gligorie să-l dea la școala domnească ot Sfântu Gheorghe-Vechiu, ca să învețe carte, precum am văzut și anaforaua epitropiei cu leatul 1798 dechemvrie, întărită și de răposat măria sa Costandin vodă Hangerliu.

Apoi dând focul când au ars târgul și arzând și prăvălia aceasta, prin zapis al lui Gligorie din leatul 1805 ghenarie și adevărit iar de Epitropia Obștirii, s-au așezat de au prefăcut-o prăvălia Dragomir fratele lui Ghinea, cu a lor cheltuială și osteneală și să o stăpânească cinci ani pentru plata ei, în care diastimă de vreme viind și Gligorie în vârstă și împrumutându-se de la numiții unchii lui cu câțiva bani la trebuințele lui, cum și după împlinirea acestor cinci ani, mai închiriind Gligorie de iznoavă prăvălia la dânsii, cu zapis de la leatul [1]810, ghenarie, pe alți cinci ani și însurându-se apoi au dat jalbă la slăvitul Divan, cerând ca să o vândă. Iar acești cumpărători unchii lui, stând cu dînșii în judecata Departamentului de Șapte, n-au putut să i-o scape de vânzare, dându-i judecata după cercerea lui slobozenie să o vândă, ca un stăpîn ce este și acel cumpărător să intre în stăpânirea ei, după ce li se va împlini anii închirierii lor, precum am văzut și acea anafora cu leatul [1]810 iulie 8.

Și așa acum ziseră că și o parte și alta căzând la târgul prăvăliei, prin știrea iznafului au vândut-o numiților drept taleri 7 600 care zise că i-au și primit în mîna lui. Însă taleri 5 035 naht în mână și taleri 2 565 datoria lui în nouă condeie, cu care l-au împrumutat și cu banii ce i-au fost dat chiria înainte pe cinci ani viitori și s-au desfăcut între dânsii nemai având nici să ia, nici să mai dea unul altuia ceva, rămăind cumpărătorii acum buni stăpîni pe prăvălie.

Drept aceia după cererea și rugăciunea lor am adevărit și noi zapisul ca să stăpânească prăvălia aceasta Dragomir și fratele lui Ghinea ca niște buni cum-părători ce sunt ; și după orînduială s-au trecut și la condica Departamentului, pentru siguranța lor.

1810 august 22.

Stanciu clucer ²

Costandin serdar ³

Costandin sluger

Costandin Greceanu sluger

Greceanu
protocolit de al treilea logofăt

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

540

1810 octombrie 27. [București].

Alexa cizmaru vinde lui Avedic armeanu o casă cu cămară, pivniță și căscioară sîrbească în curte, în mahalaua lui Popa Pătru, pentru 1000 taleri. (Copie).

Adecă eu Alexa cizmaru dimpreună cu soția mea i cu copiii mici care mai jos ne vom iscăli, dat-am credincios zapisu nostru la mîna lui Avedic armeanu. Precum să să știe, că avînd eu o casă în mahalaua Popii Pătru, casă cu cămară, cu pivniță dedusupt i cu căscioară sîrbească în curte cu locu ei moștenesc, îm-prejurată cu gard. Și am vîndut-o de a mea bună voie, și ne-au fost tocmeala talere 1000, adecă o mie tocma, banii i-am primit toți și cu un zapis vechiu de cumpărătoare. Și dumnealui să aibă a stăpîni cu bună pace, dumnealui și soția dumnealui și copiii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui, de către noi i de către copiii miei și de către tot neamu meu.

Și cînd s-au scris zapisu au fost preoții mahalalii și vecinii [h]otarnici și alte obraze care mai jos se vor iscăli. Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit și am pus și degetu în loc de pecetie, ca să se crează.

1810 octomvrie 27.

Eu Alexa cizmaru dimpreună cu copiii miei, vînzător.

Eu Ioan *sin* Alexe vînzător

Eu Mihai *sin* Alexe vînzător

Eu Maria *sin* Alexe vînzători

Eu Stana *sin* Alexe vînzători

Eu Marin ginerile a lu Alexe, martor

Eu Chira soție a lu Marin

Eu Vartanec armeanu vecin, martur

Eu popa Andronache ot mahalaua duh.[ovnicului] Mincul
Și am scris eu popa Dumitru cu zisa dumanelor, ot mahala.

Colecția George Potra.

Copie autentică dată de Direcția Generală a Arhivelor Statului, în august 1890,
la cererea lui A. Sînceleanu.

541

1811 februarie 20. [București].

Ioan Stoica vinde surorii sale Mariuții o casă în mahalaua Mihai Vodă ce se află pe locul mănăstirii, cu 5000 taleri, cu anumite condiții printre care și aceea de a plăti chiria mai departe la mănăstire. (Original).

Adică cu cel mai jos mă voi iscăli încredințez cu zăpîsul meu la mână suroră-mi Mariuții ca să știe că având eu o casă alături lângă casele mele, în mahalaua lui Mihai Vodă, pe locul mănăstirii, cu chirie după cum numește în zăpîs cel vechiu. Care casă nefiindu-mi trebuincioasă am vîndut-o mai sus numitei soru-mi în drept taleri 5000. adică cinci mii, care bani i-am primit toți deplin.

Drept aceia printr-acest zăpîs al meu îi dau toată stăpînirea ca să o stăpînească atît dum[nea]ei i soțul dum[nea]ei și copiii dă copiii dum[nea]ei dă moștenire. Însă să nu aibă voie a clădi și a face casă sau cuhnie lângă casa mea sau alături cu ulucele mele, iar grajd și șopron are voie să facă ori unde va vrea precum și în fața podului, iarăși are să facă orice va vrea.

Și dum[nea]ei are a-și plăti obicinuita chirie a pămîntului la sfînta mănăstire după cum să coprinde în zăpîsul cel vechiu, dîndu-i și toate sineturile și zăpîsele cele vechi dă stăpînire la mină.

Și spre încredințare s-au iscălit atît frații miei cît și alte obraze ce s-au întîmplat la facerea acestui zăpîs.

1811 febr.[uarie] 20.

Eu Ioan Stoica fratele Mariuții, vînzător, împreună cu soția mea Anica și copilul meu Scarlat, adeverez.

(indescifrabil) sluger, martor

Ștefan biv vtorî logofăt, martor

(urmează patru semnături indescifrabile)

[pe verso]:

Casele Prisceanu X X

Academia R.P.R., CCXCVIII-2.

Original, stare bună.

1811 aprilie 12. [București].

Maria preoteasa vinde Mariei Musulunțoaii o casă cu bordei și pivniță în mahalaua Stejarului, pe locul m-rii Stavropoleos, pentru 240 taleri. (Original).

† Adecă eu Mariia preoteasa a răposatului popa Stan duh.[ovnic] încredințez cu zapisul meu la ci[nstita] mîna dumneai cocoanei Marii Musulunțoaii. Precum să se știe că avînd eu o casă i cu un bordeiu, pivniță, aici în maha.[lana] Stejarului pe locu mănăstirii Stavropoleos, i l-am vîndut dumneai cocoanii Marii în drepți taleri 240, adecă două sute patruzeci tocmai. Care bani i-am primit toți deplin în mîna mea. Însă această casă, i cu un bordeiu, pivniță, cît și locu mai den sus cu o cășcioară ce este pe dănsul al Nedeleului croitor după cum să vede; de [ci] să aibă dum[nea]ei a le stăpîni cu bună pace atît dum[nea]ei cît și coconii dum[nea]ei. Și cînd am făcut această vînzare au fost preoții mah[a]la[li]i vecini după împrejur față.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos puîndu-mi numele și degetul, în loc de pecetie, ca să să crează.

1811 aprilie 12.

Eu Mariia prioteasa a răposatului popa Stan duh.[ovnic]

Eu Costandin căpitan vecin, martor

Eu Stoica cișmegiu vecin, martor

Eu p[opa] Dumitru ot mah.[alaua] Stejar, martor la vînzarea casii aceștii preotesi Marii

Eu popa Petre al mahalalii

Eu Stancul zidar, martor

Eu Nițul dulgher, martor

Eu Pencul zidar, martor

Eu Dinul zidar, martor

Și am scris eu Gheorghe diacon cu zisa și învățătura dumn[neaei]

Arh. St. Buc., M-rea Stavropoleos, XIII—19.

Original, stare bună. hîrtie cu filigran.

1811 august 15. [București].

Hristea cojocarul împreună cu soția sa Ilinca vînd lui Stroe Cișmegiu un loc pentru 500 taleri. (Original).

Adecă eu, carele mai jos mă voi iscăli, încredințez cu acest adevărat și credincios zapisul meu la cinstita mîna dumnealui jupîn Stroe Cișmegiu, precum

să să știe că avînd eu un loc de zestre l-am vîndut dumnealui în drept taleri 500, adică cinci sute tocmai, carele loc să fie dumnealui bun stăpîn și ohabnică moșie în veci, atît despre noi cît și despre tot neamul nostru.

Și pentru mai adevărată credință m-am iscălit mai jos puindu-ne și degetele în loc de pecete, ca să se crează.

1811 august 15.

Eu Hristea cojocar, dimpreună cu soția mea Ilinca, adeverez

Eu Stan Nicula, martor

Eu Sava (*indescifrabil*), martor

Eu popa Radu, duhovnic

Și am scris cu preot Mihail cu zisa și cu învățătura numitului

Academia R.P.R., achiziții 6/1943.

Original, stare bună, pe verso are o însemnare grecească.

544

1811 august 19. [București].

Vasilie Nenovici se roagă divanului să judece pricina de protimisis dintre Ilinca Stănculeasa și el în legătură cu o casă a acesteia, ce este alătura cu casa lui, și despre care a auzit că a fost vîndută unui chiriaș. (Original).

Către slăvitul Divan
prea plecată jalbă

Jăluiesc milostivirii slăvitului Divan că o Ilina Stănculeasa avînd o casă alătura cu casa mea, într-atîtea rînduri au tot făcut-o vînzătoare și au și vîndut-o la vreo două trei miini, pentru care vînzare sculîndu-să un Dimitrie ce îl are chiriaș în casă, cu cuvînt că o are el tocmită mai dinainte au întors banii acelu cumpărător și au rămas el în casă, nu pociu să știu cumpărător sau chiriaș, căci el nu să arată de cumpărător ci de chiriaș, șezînd și cu numita Ilinca în casă. După afară, din oameni, auz că ar fi vîndută acelu chiriaș, și o are vînzare tainuită ca să mă interesească pe mine din protimisis ce am.

De aceia mă rog slăvitului Divan să fim orînduiți la o judecată ca să să pue și numita Ilinca și numitu chiriaș la judecată de a arăta adevărul, ca de va fi vîndută, să-și primească banii sau de nu să dea înscris că oricînd voi dovedi că este vînzare iconomicoasă să am a o lua chiar cu prețul acela ce o vînduse și numitu au întors banii, ca să nu rămîiu isterisit de protimisis al vecinirii, și cum va fi mila slăvitului Divan.

Prea plecat slăvitului Divan
Vasilie Nenovici de aici.

[urmează rezoluția]:

De la întîiul Divan.

Vătaș de aprozi să-i înfățișezi la judecată Departamentului de Opt.
1811 august 19.
biv vel medelnicer

Colecția George Potra.
Original, foarte bună stare, hirtie cu filigran.

545

1811 septembrie 19. [București].

Dumitru geambașul face schimb cu vecinul său Dumitru cizmarul dându-i un stînjen de loc în fața uliței (Podul Calicilor), pentru trei stîjnjeni, în fund. (Original).

După cum este obiceiul ca toate cele să hotărască la începerea binalilor, să să facă în scris ca să să aple la vreme pricinuitoare de judecăți și despre părțile a unora și a altora, adevărat a nu pricinui blestem i alte cheltuieli.

Deci și cu cel mai jos iscălit am dat în scris vecinului meu Dimitrie cizmar această iscălitură pentru ca să să știe că stricînd eu prăvălioara ce am avut mai nainte ca să o fac după pohta și cererea mea și neavînd loc în lung, așijderea și dumnealui sus numitul micu vecin fiindu-i strîmtă ulicioara ce avea printre casele dumisale i printre prăvălioara mea, ne-am învoit amîndoi de i-am dat eu dumnealui loc în fața podului unde este ulicioara un stînjen i palme 2; și cu patru palme și jumătate ce au fost ulicioara mai nainte fac peste tot stîjnjeni 1, i palme 7. Și dumnealui mi-au dat mie în dos stîjnjeni 3 tocma; și păretelui despre dumnealui la strașină să am deapururea șghiab pentru a nu curge apa în curtea dumisale, a nu pricinui vreo stricăciune. Al doilea nici ferestre să nu am voe a deschide nici despre o parte în curtea dumnealui nici decum.

Și pentru ca să fie încredințat dumnealui, că voi urma întocmai asemenea, am dat această iscălitură la mîna dumnealui însumi cu condeiful meu.

1811 septemvrie 19.

Eu Dumitru geambașul adeverez

Academia R.P.R., CCCLXXIV—216.
Original, stare bună, format mic, cerneală rădăcinie.

546

1811 octombrie 16. [București].

Divanul Țării Românești dă ordin lui beizadea Costache Caragea să repare cît mai grabnic toate cișmelele din București. (Original).

De la întiul Divan și comitat al prințipatului Valahii.

Către luminăția sa beizadea Costache Caragea

După predlogenia ex. sale domnului vițe-prezidentului gbenereal maior i cavaler Șteter, scrisă de la 14 octomvrie supt nr. 8213, Divanul scrie luminății tale ca îndată să să pue cele mai silitoare măsuri a să săvîrși dregerea tuturor cîsmelilor ce sînt supt purtarea de grijă a luminății tale.

Și pentru cîte cișmele vor fi drese pînă acum, să înștiințezi făr dă zăbavă Divanului ca și Divanul să facă arătare ex. sale domnului vițe-prezidentului. Și asemenea și pentru cele ce nu s-au săvîrșit pînă acum dregerea lor, să să pue silință ca pînă la orînduitele soroace, negreșit să să săvîrșească întocmai precum să cuvine. Și cînd să vor isprăvi și acelea, în grab să înștiințezi Divanului.

1811 octomvrie 16.

(urmează cinci semnături indescifrabile)

Academia R.P.R., CXCVII—125.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

547

1811 decembrie 22. [București].

Mai mulți neguțatori din centrul orașului cer Divanului să le facă dreptate împotriva lui chir Iane cupeț și a unui Costantin «veniți de ieri de alaltăieri» în țară, care le-au împresurat un loc cu forța. (Original).

Către prea slăvitul Divan
plecată jalbă

Jăluim slăvitului Divan, că noi cei mai jos arătați avem cîte o prăvălie aici în tîrg care toate sunt alăturate, ale căroro loc merge lungul pînă în ulița ce merge pe lingă zidul Curții cei Vechi, după cum și sineturile ce avem arată. Și l-am stăpînit pînă acum în pace, unde ne mai putînd suferi gunoiul ce se aruncă pe acel loc, viran fiind, mai întii am dat și taleri 1200 de l-am curățit de gunoi, apoi l-am închis cu uluci, care acum un chir Iane cupeț ce au cumpărat o pivniță a unui Hagi Stoian, ce este cu fața la podu ce merge pe lingă zidul Curții Vechi, unde și-au făcut odăi pe acea pivniță; apoi cu îndestul că fără nici un cuvînt și-au făcut odăi pe acea pivniță. apoi cu îndestul fără nici un cuvînt și-au făcut strășinile de pică în curțile noastre, ei încă mai sus numitul unindu-se cu un Costandin, fiul lui Ștefani Căpățina. în silnicie viînd cu toporul au spart lacătul de la porțile noastre și și-au băgat cară cu buți și alte lucruri zicînd că locul au fost viranea slobod, iar nu al nostru. Și numitul Costandin și-au făcut porțiță de umblă prin curțile noastre și-și pune finuri și alte calabalicuri, de ni se pricinuește mare murdălieuri și gunoaie locurilor noastre, pentru care și-au făcut și ferestre în curțile noastre.

Ne rugăm slăvitului Divan să ne aflăm dreptatea și numiților să li se facă căzuta cercetare pentru aceste rele urmări și scorniri ce scornesc, fiind veniți de ieri de alaltăieri. Și pentru sfărîmarea porții ce au sfărîmat lacătul cu fumuri de anarhie și să li se dea poruncă a-și stăpîni lucrurile sale după copriinderea sineturilor ce le are, iar nu mai mult, căci aceste locuri le-am avut de la moși de la strămoși, de l-am stăpînit; și cînd ne-au dat mîna l-am avut iarăși închis, după cum și acum îl avem închis. Și cum va fi mila slăvitului Divan.

Ai slăvitului Divan plecați noi opt neguțători prăvăliași ce ne aflăm la aceste prăvălii de aici.

De la întiiul Divan

Cinstiți dumneavoastră *vel* vornici să cercetați jalba aceasta, atît înaintea dumneavoastră, cît și prin vedere la fața locului.

1811 dechemvrie 22.

biv vel medelnicer

Colecția Jean Berlescu.

Original, stare potrivită, hirtie cu filigran.

548

1812 iunie 6. [București].

Nicolae Giurescu trimite lui Răducanu Voinescu, fost mare sluger, zapisele și sineturile vechi ale caselor din mahalaua Sf. Dimitrie, pe care i le vînduse. (Original).

Cu plecăciune mă închin dumitale.

Cu ajut.[orul] lui dum[ne]zeu viind sănătos aici trimiseiu zapisele i alte sineturi vechi ale caselor de la Sf. Dimitrie ce le-am dat dumitale, pe care să le stăpînești sănătos totdeauna cu bucurie.

Mă rog și eu dumitale pentru doă zapise de schimbul și cumpărătoarea țiganilor cum și altă copie de zăpis pentru împărțcala țiganilor între frați ce am lăsat la dum[nea]ta a să da să le adevereze cinst.[itul] departament, care să vor fi întărit, să mi să trimiță cu acest și voiu rămîne cunoscător nemărginitei faceri de bine.

Dum[nea]ei cocoanei Zmarandei mă închin cu plecăciune și cu acest slujitor îi trimiseiu untul cel făgăduit de a căruia primire voi avea cinst.[it] răspuns.

Și sînt al dumitale plecat slugă

Nicolae Giurescu

1812 iunie 6.

[adresa pe verso]:

Cinsti[tu]lui mie mai mare dum[nea]lui *biv vel* sluger Răducan Voinescu, cu plecăciune.

1812 iulie 2. București.

Ion Moscu fost mare vistier cumpără de la sultan-mezat, cu 101 000 taleri, casele răposatului ban Ienăchiță Văcărescu, din mahalaua Sf. Ion, vândute de moștenitori pentru a-și plăti datoriile ce au.
(Copie).

Pré înălțate Doamne,

D-lui *vel* dvornicu Bărbucenu Văcărescu, epitropul d-lui *biv vel* comis Gheorgache Văcărescu și d-lui *biv vel* dvornic Grigore Băleanu, vechilul d-lui *biv vel* căminar Nicolae Văcărescu, prin anafora către măria ta am arătat că știință este înălțimei tale datoria casei copiilor Văcărești, fii răposatului ban Ianache Văcărescu, care cu toate mijloacele ce s-au pus în lucrare nu s-au putut desface numai cu din venitul moșiilor, fiind mare și îngreuiindu-se din zi în zic cu curgeră dobânzilor, spre a căreia desăvârșită desfacere urmăză fără apărare să-i vînză un acaret stătător.

Și fiindcă toate celelalte moșii sînt împărțite între amîndoi frații și nici le este de folos să-i vînză din moșii, au chibzuit d-lor a fi cu enuiință să i se vînză casele părintești de aici din București. Care încă pînă acum sînt de frați neîmpărțite și nu pot a rămănea în stăpînirea nici unuia dintre amîndoi, căci nu au mijlocu a răspunde unul altuia partea ce i s-ar cădea dintr-însele, nici a ședeia iarăși amîndoi cu familiile într-însele nu este cu puțință.

Pentru care s-a rugat să fie luminată porunca înălțimei tale către starostie să strige numitele casele la mezat, după orînduială, și vînzîndu-le să plătească d-lor datoria fiecăruia frate și de le va mai prisosi ceva ei își vor cumpăra case mai mici de odihnă. Care anafora întărîndu-să cu luminata pecete, mi să poruncește de către înălțimea ta ca să vînz prin mezat numitele case după orînduială.

Următor fiind luminatei porunci am rînduit telali de au strigat la mezat aceste case ale răposatului banului Ianache Văcărescu din mahalaua Sf. Ion, însă casele cu împrejuririle lor după cum se află la vedere cu locul lor moștensec; și lățimea locului după cum arată împrejuririle, iar lungimea numai pînă în Dimbovița, bez locul de peste Dimbovița care rămîne nevîndut.

Care strigîndu-se la mezat într-u auzul tutulor de obște în destulă vreme, în două rînduri, încă de la trecutul leat 1811 noiembrie și atârdisind din mușterii după obicei la prețul cel din urmă, l-au rămas asupra d-lui *biv vel* vistier Ion Moscu cu talere 101 000 peste care preț nemai eșînd alt mușteriu ca să mai înalțe, nici din cei ce li se cuvin protimisis, nici din alți străini. Și fiindcă s-au mulțumit și d-lui *vel* dvornicu Văcărescu a le da casele cu acest preț, față fiind

la starostie atît însuși dumnealui la haraci la dijma mezatului, cît și un vechil al d-lui căminarului Neculae, s-au și haracladisit mezatul pe seama d-lui mai ~~mult~~ numitului mușteriu, drept acestei sume de talere una sută una mie.

Din care bani talere douăzeci de mii i-au numărat la starostie, care s-au numărat la d-lor numiți boeri ca să plătească din datoric, iar ceilalți bani talere optzeci și unu de mii cusurul să aibă a-l număra cînd va ceși d-lui ban Brîncoveanu dintr-aceste case. Cî fiindcă d-lui numitul mușteriu au cumpărat aceste case de la sultan mezat numărînd și talere 5050 lei [la] Epitropia Obștirilor havaetul cutiei de milostenic, la leu, *po* bani 6, să i se dea și luminata întărire [a] mării tale spre mai bună stăpînire cu liniște.

1812 iulie 2.

vel dvornic

Al mării tale prea plecată slugă

Diamandi starostea

[rezoluția domnească]:

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Întărim domnia mea ca să stăpînească d-lui biv vel vistier Ion Moscu această casă cu locu i cu împrejmuirile sale precum mai jos se arată, în bună pace, ca un cumpărător de la sultan mezat.

1815 [?] iulie 24.

vel logofăt

Academia R.P.R., CLXXV—91.

Copie oficială făcută de Arhivele Statului în 11/23, XI. 1886.

550

1812 august 12. [București].

Dumitru iminigiu cu soția sa Neașa vind lui Spiru Gazoti două prăvălii pe Podul Calicilor, în mahalaua Vlădicăi, pentru locul cărora trebuie să plătească chirie la Mitropolie. (Original).

Adecă eu Dumitru dinpreună cu soția mea Neașa încredințăm cu acest zapis al nostru la mîna dumnealui jupînului Spiru Gazoti. Precum să să știe că avînd doă prăvălii în fața Podului Calicilor cu hodăile lor, în mahalaua Vlădicăi, pã pãmîntu sfintei Mitropolii ce arc pe an chirie pentru pãmînt taleri cinci, și cu deosebit loc ce l-am luat cu schimb de la Dumitru geambaș precum zapisu lui adeverează.

Care prăvălii să vecinește despre răsărit cu ceauș Mihaiu și despre apus cu Dumitru geambaș, le-am făcut vînzătoare și găsindu-se mușteriu dumnealui jupin Spi-ul prin bună tocmeală, nesiliți de nimeni, de a mea bună voe, cu șt.rea rudelor și a vecinilor împrejurași le-am vîndut dumnealui drept taleri

4000, adică patru mii, care bani primindu-i pe toți deplin în mâinile noastre, i-am dat și eu împreună cu acest zapis și toate zapisele cele vechi ale acestor prăvălii.

Drept aceia să aibă a le stăpîni dumnealui aceste prăvălii i loc, ce să cuprindă mai sus, cu bună pace de către mine i de către copiii mici și de către tot neamul meu, dumnealui, coconii dumnealui, nepoți, strănepoți cîți dumnezeu îi va dărui, avindu-le moștenire nestrămutată în veci.

Și noi spre mai bună încredințare am iscălit puindu-ne și degetele în loc de pecete, ca să să crează.

1812 august 12.

† Eu Dumitru iminigiu împreună cu soția mea Neacșa vînzători
(semnătură grecească indescifrabilă)

S-au scris în școala slovenescă [de] Chiriță dascăl slovenesc, martor

Academia R.P.R., CCCLXXIV—217.
Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

551

1812 august 17. [București].

Nicolae Trăsnea, episcopul mănăstirii Colțea, cere Divanului să îndatoreze pe Iordache Crețulescu să golească casa în care a locuit banul Dumitrașco Racoviță, fiind proprietatea mănăstirii. (Original).

Către slăvitu întîiul Divan al prinț.[ipatului] Valahii

plecată arătare

Fiindcă casele în carele a șezutu dumnealui răposat ban Manolache Crețulescu sînt date danie spitalului mănăstirii Colții dă răposata Porfira monahi Brătășanca prin carte de afieromă, și pentru că au fost răposatu ban rudă cu dumnealui răposat ban Dumitrașco Racoviță, ctitorul mănăstirii Colții, l-au îngăduitu de au șezutu într-însele.

Și acum văz că după moartea banului Crețulescu șade casele închise cu niște calabalicuri și să interisește spitalu dă chiria ce ar putea să ia. De aceia să roagă mănăstirea slăvitului Divan a să orîndui un zapciu a îndatora pă fiul dumnealui răposat banului, dumnealui *biv vel* logofăt Iordache Crețulescu de a scoate dintrînșile acele calabalicuri a rămînea casele slobode supt stăpînirea spitalului numitei mănăstiri.

Deosebit cere mănăstirea și chiria caselor în cită vreme au șazutu într-însele răposatu ban, ceia ce va hotărî slăvitu Divan.

Al slăvitului Divan prea plecată slugă

Nicolae Trăsnea

[urmează următoarea rezoluție]:

De la întâiul Divan și comitet al Prințipatului Valahii

Cinstit dumneata *vel* logofăt de Țara de Sus, fiindu-ne știut și înșine nouă că în adevăr acele case sînt date danie la spitalu *ot* mănăstirea Colții precum arată jăluitoaru episcop, de accia dar poruncim ca prin vâtaf dă paharnici să să minisească dum.[nealui] *biv vel* clucer Iorgache Crețulescu a le dășărta dă toate calabalăcurile ce să va fi aflînd într-însele și să să teslimatisească supt zaptul episcopului ca să le metahirisească în trebile spitalului.

1812 avgust 17.

Isaac Ralet, Barbu Văcărescu, (*indescifrabil*)

biv vel medelnicer

Academia R.P.R., doc. CCCLXXIX—14.

Original, perfectă stare, hîrtic cu filigran.

552

1812 avgust 21. [București].

Mincul cupețul, feciorul lui Anghel abagiu, mărind chiria, cere zăpis de la m-rea Sf. Gheorghe-Nou de stăpînirea prăvăliei ce-o are drept zestre de la socru său Theodor cavaful. (Original).

† Printr-acest zăpis de simfonie să face cunoscut că o prăvălie a lui Theodor cavaf[ul] ce este în Ulița Herului, între prăvălia sfintei mănăstiri și între prăvălia dumnealui Diiamandi Deșliu și mi s-au dat mie cel mai jos iscălit, de zestre, fiind pe locul sfintei mănăstiri Sfântului Gheorghe-Nou. Și neavînd eu nici un engrafi dă stăpînire, fiindcă mi s-au prăpădit, m-am rugat dă mănăstire ca să mi să dea un zăpis spre a fi cunoscut că este prăvălia supt stăpînirea mea.

Cu care învoindu-mă printr-acest așezămînt mă leg ca unde plătea socrul meu Theodor cavaf chirie la mănăstire cîte taleri 20 pe an, eu să plătesc cîte taleri douăzeci și cinci de acum înainte, în două sferturi. Pe care prăvălie să o stăpănesc ca o bună a mea, plătînd chiria la soroc, fără prelungire și oricînd să va preface această prăvălie să să facă sporul la chirie după pravilă, iar cînd să va vinde să fie cu știrea mănăstirii.

Și pentru mai adevărată credință s-au făcut doă zăpise unul dat de mine la mănăstire și altul dat de mănăstire la mine, iscălite ca să să crează. Iar pentru zăpise ce zic că le-am pierdut, oricînd să va găsi să fie ca o hîrtic nescrisă și să nu să ție în seamă nicăiri.

1812 avgust 21.

† Eu Mincul *sin* Anghel abagiu, cupețul, adeverez

Și neștiind ca să se iscălească s-au rugat de mine și l-am iscălit eu (*indescifrabil*) și martor (*indescifrabil*) biv treti logofăt am scris și martor

Arh. St. Buc.. M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—53.

Original, hîrtie cu filigran. frumos scris și bine păstrat: însemnare grecească pe verso.

553

1813 martie 29. București.

Ioan Gheorghe Caragea voievod acordă bisericii cu hramul 40 de mucenici, metoh al episcopiei de Rîmnic, privilegiul de a ține o fabrică de lumînări de ceară albă și alte avantaje, fiindcă nu are avere și moșii ca alte biserici. (Original).

Io Ioan Gheorghie Carageu voevoda i gospodar zemli Vlahiscoe.

Fiindcă sf[î]nta bisearică de aici din oraș domuii mele, Bucureștii, unde să cinstește și să prăznuiască hramul sfinților patruzeci de mucenici, care iaste metoh al sfintei episcopii Rîmnece, au avut privelegiuri domnești, ca singură să aibă a ținea fabrica întru care să lucrează lumânările de ceara albă în toți Bucureștii, ca una ce ctitorii aceștii bisearici cu osîrdie și cheltuială s-au silită să s-au început acest meșteșug aici în țară, atît spre podoaba sfințelor bisearici cît și spre trebuința altor obraze, precum ne-am pliorforisit domniia mea, că domniia sa răposatu Ștefan Vodă Racoviță prin hrisevul ce au dat, de la leat 1764 iulie 14, arată pe larg pricinile aceștii fabrici. Și atît pentru că acest lucru este pricinuitor de folos și de podoabă a dobîndi țara meșteșugul acesta, cît și pentru că să află bisearica aceasta între cealelalte isterisite de cel mai puțin acaret, neavînd nici moșie, nici vie, nici țigani, nici alt acaret.

De aceia atît răposatul Ștefan Vodă Racoviță cît și toți alți răposăți și frați domni din urmă, dă rînd pînă acum, au înnoit și au întărit rînduiala aceasta, precum din hriseavele ce am văzut, ne-am adevérit.

Pentru care această fabrică, ne-au arătat prea sfințiiia sa părintele mitropolitul, dimpreună și cu iubitoriul de dumnezeu episcopul Rîmnicul, hriseavele ce are metoh[u] acesta dă privelegiul fabricii de ceară albă. Și cum că în vremea trecutei rîzmirițe nu s-au păzit rînduiala fabricii din pricina marchitanilor și a sudîiilor ce aducea lumînări de ceară albă; și cu toate că și stăpînirea de atunci au supus pă sudîiții lor a păzi privelegiul fabricii, dar urmare în faptă nu s-au făcut.

Pentru aceasta dar, am orînduit pă dumnealui *vel* logofăt dă Țara dă Sus Grigorie Ghica de au cercetat, și prin anafora de la (*loc liber*) ale aceștii luni ne-au făcut arătare cum că și chiar stăpînirea rusească urmînd hriseavelor domnești au supus pă sudîiții lor la privelegiul fabricii. De aceia dar văzîndu-să privelegiul aceștii fabrici de ceară albă, întărit cu atîta [atîtea] hriseave dom-

nești, îl întărim și domnia mea și hotărâm ca priveleghiul acesta să-l aibă totdeauna numai metoh[u] sfintei episcopii spre a-l pune în faptă acest meșteșug și a să vinde lumănările de ceară albă atît pentru trebuința sfintelor bisea-rici cît și pentru a altor obaze numai dă fabrica aceasta nebhintuită și nesu-părată dă nimeni și diiafendefsită dă zapcii politii a nu înălbi nici a nu lucra sau a vinde alt nimeni lumănări de ceară albă.

La care această cherhana să fie și doi meșteri ce vor fi lucrători acestui meșteșug, în pace și nesupărați dă orice dări și orînduială ar eși pă țară. Cum și prăvăliia aceasta a fabricii să fie apărată dă orînduelile ce sînt pă alte pră-vălii. Și poruncim domnia mea și dumatiale *vel* agă să îngrijăști dă aceasta a nu îngădui pă alții să vînză lumănări dă ceară albă.

Și iar să aibă acest metoh a ținea și liude șaizeci streini scutelnici a fi pen-tru treaba și ajutorul aceștii sfinte case. Și osebit să aibă metoh[u] vinăriciu din Valea Meilor, i a Negovanilor, i Valea Largă, i Sărbenii, i Valea Pietrii și Delicelul *ot sud* Saac, cîte un ban de vadră, unde are și mănăstirea Căldăroșa-nilor vinăriciu.

Care toate aceste mili le-au avut de la frați domni de mai naintea noastră. Deci învrednicindu-ne domnul dumnezeu și pă noi cudomniia aceștii pravos-lavnice Țări Rumănești, ne-am milostivit dă am înnoit și am întărit toate aceste mili ca să i să păzească nestrămutat.

Adeverind hrisevul acesta cu însuși credința domnii meale Io Ioan Gheorghie Caragea voevoda și cu credința a prea iubiților domnii meale fii: Gheorghie Caragea voevod, Costandin Caragea voevod, marturi fiind și dumnealor cinstiții și credincioșii boerii veliți ai divanului domnii meale: pan Costandin Filipescul *vel* ban, pan Radul Golescul *vel* dvornec dă Țara dă Sus, pan Grigorie Brâncoveanu *vel* vistiier, pan Grigorie Ghica *vel* logofăt dă Țara dă Sus, pan Radul Slătinean *vel* dvornec dă Țara dă Jos, pan Dumitrașco Racoviță *vel* dvornec al treilea, pan Istrate Crețulescul *vel* dvornec al patrulea, pan Gheorghie Slătinean *vel* logofăt dă Țara dă Jos, pan Costandin Suțul *vel* hatman, pan Mihalache Manul *vel* dvornec al politii, pan Mihalache Suțul *vel* spathar, pan Costandin Vlahuț *vel* postelnec, pan Athanasie Hristopulo *vel* logofăt al streinelor pricini, pan Nestor *vel* cliucer, pan Alexandru Mavrocordat *vel* căminar, pan Dimitrie Manul *vel* comis, pan Mihail *vel* pitar și ispravneac pan Grigorie Ghica *vel* logofăt dă Țara dă Sus.

Și s-au scris hrisevul acesta în anul dintii dintru întîiia domnie a domnii meale aici în orașul scaunului domnii meale, Bucureștii, la anii de la nașterea domnului d[u]mnezeu și mîntuitorului nostru Is. Hs. 1813 mart. 29, de Chiriță logofătul dă Divan.

(semnătura domnului).

Grigorie Ghica *vel* logofăt, *procitoh*

trecut în condică
Răducan sluger

Academia R.P.R., XCV—40.

Original, format mare, stare bună, hîrtie vîrgată, ceruită, cu filigran; pecete, splendide ornamentații aurite. Din tîghelul de pe margini se vede că actul a fost cusut pe mătase.

Privilegiul de a face luminări, și alte mili, acordat acestei biserici a fost dat prima dată de Alexandru Moruzi în 1793 iunie 10, apoi confirmat de Alexandru Ipsilant în 1797 oct. 10. V. A. Urechic. *Istoria Romînilor*. București, 1894, vol. VII, p. 119.

din actul vechi de laconfi în 1764!

554

1813 iulie 10. București.

Ioan Gheorghe Caragea voievod acordă o serie de scutiri lui Nicolae, feciorul lui Gheorghe povarnagiu, care e venit în București de multă vreme. (Copie).

Lui Nicolae sin Gheorghie povarnagiu dă aici din București carele fiindcă să află (*indescifrabil*) dă multă vreme casii dum.[nealui] cinstit și credincios boeriu domnii mele Costandin Filipescu *biv vel ban epistat Vist.[eriei]* și după rugăciunea ce au făcut dumnealui domnii mele, ne-am milostivit domnia mea și i-am dat această domnească a noastră carte prin care poruncim să fie apărat dă rîndul dăjdiilor visterii și dă alte orîndueli și podvezi ce va eși aici în București, i o prăvălie să fie apărată dă fumărit, dă cotărit și dă alte dări ce dau alte prăvălii, cum și o calfă apărată dă rîndul dăjdiilor visterii și dă alte orîndueli. Asemenea și o pivniță scutită dă fumărit, dă căminărit, dă vamă de vin domnesc, asemenea să scutească și vama rachiului, i podărit și dă ortul vătășesc și dă toate alte dări ce dau alte pivnițe.

Pentru care poruncim domnia mea dum.[itale] *vel* vornic al politii i altor slujbași ce veți fi orînduiți cu împlinirea dă cele mai sus arătate, întru nimic supărare să nu-i faceți, ci să să urmeze întocmai precum să arată mai sus, că așa este porunca domnii mele.

[1]813 iul.[ie] 10.

Academia R.P.R., ms. 357. f. 191.

555

1814 februarie 1. București.

Ioan Rudeanu, avînd nevoie de o sumă de bani și de o casă în București, dă lui Hristodor Manul Vrana moșia Clăteștii numită și Chirnoși din jud. Ilfov și primește în schimb o casă cu acareturi în mahalaua Ceauș Radu și 30 000 taleri. (Original).

Nectarie al Ungrovlahiei (grecește)

Cu acest zăpis al meu ce prin însumi iscălitura mea întăresc, adeverez eu cel mai jos iscălit că rămăind încărcat de a face multe cheltueli după orîndueile cele lăsatē de răposatul tată-meu prin diiată, cum și de a-mi împodobi celelalte moșii ale mele spre mai bun folos și interes al casii, și de a-mi răfui și datoriile casii mele, și osebit avănd și trebuință de case lăcuitoare în București. Pentru care aceste mai sus arătate trebuințe neavănd alt mijloc a le apandisi, măcar că eu m-am silit în tot chipul ca să le apandisesc fără să ajungu a înstrăina vreo moșie, dar neavănd altă putere și văzându-mă că din dobănzile cele grele din anu în anu mă îngreuez cu datoriia, am hotărăt ca să dau cu schimbu o moșie din cele mie rămase după clironomia de la părinți.

Și așa gășind o casă, după a mea plăcere aici în București, a dumnealui chir Hristodul Manul Vrana și intrănd în tocmeală cu dumnealui, ne-am învoit ca să mi-o dea. Așa dar din a mea bună voie nesilit de nimenea, iar mai vărtos pentru al însumi folos și ca să poci a apandisi mai cu lesnire cele mai în sus arătate trebuințe, am făcut schimb cu mări sus numitul chir Hristodul Manul Vrana, dănd dumnealui supt desăvărșită și vecinică stăpănirea sa cea după clironomic rămasă mie moșie părintească anume Clăteștii ce-i zic și Chirnogi, adică o a patra parte din tot trupul aceștii moșii ce avem davalma stăpănirea cu celelalte trei părți ale mănăstirii sfântului Pandleimon. X

Și am primit și eu schimbu casa dumnealui de aici din București, în mahalaoa Ceauș Radului, cu tot coprinsul ei, adică casele cele nalte, i alte case mai mici pe pivniță, tot într-o curte, i dooă prăvălii în fața uliții cu cărciuma și odăile lor, i grădina și viia și cu toate altele ce să află acum dinăuntru curții ce este îngrădită de jur împrejur cu uluce. Dăndu-mi și toate seneturile acestor acareturi pentru care am să dau numai bani patruzeci și cinci pă fieșcare an la spitalul Sfântului Pandleimon.

Și pentru schimbul acesta mi-au mai dat și taleri treizeci de mie care bani i-am și primit deplin în mână mea de la dumnealui, cum și toate cele mai sus arătate acareturi cu locul lor, împreună și sineturile acestor acareturi.

Așa dar în puterea acestui de bună voia mea iscălit și întărit zăpis al meu, să stăpănească dumnealui, clironomii dumisale această a patra parte din moșie Clăteștii, ca o bună și ohabnică moșie a dumnealui, în pace și fără vreo supărare, atât de mine însumi cât și de soția mea, copii mici, frații mici, rudele mele și vecinii. X X Rudu

Deci pentru încredințată stăpănire a dumnealui chir Hristodul Manul Vrana asupra aceștii moșii Clăteștii ce să numește și Chirnogi, i-am dat de față cu prea sfinția sa părintele Mitropolit acest zăpis întărit și de dumnealor boerii departamentului, ca să fie și să rămăie moșia aceasta ca o ohabnică supt stăpănirea dumnealui, nestrămutată în veci.

1804 februarie 1.

Maleplu

+ Ioan Rudeanul adeverez
Bălaș[a] Ptr. [Petrescu] adeverez
Isaac Ralet *vel* vornic, martor

[pe verso]:

De la logofeția mare a Țării de Sus.

Cu acestu zapisu ce dă dumnealui Ioan Rudeanul la mâna lui chir Hristodor Vrana, prin care cu schimbu dă a patra parte din moșia Clăteștii ce-i zice și Chirnogii din sud Ilfov, fiindcă celelalte trei părți sânt ale sfintei mănăstiri Panteleimon, și primește schimbu i bani, cu osebit zapis de la Vrana, dooă perechi case i dooă prăvălii și vie și bani.

Viind amândoaă părțile înaintea mea cerând a se adeveri schimbul acesta, am cerut de la Rudeanul dovadă pentru stăpânirea aceștii moșii. Și îmi arată Rudeanul diiata părintelui său ce o văzuiu, cu leat [1]812 avgust 26, iscălită atât dă răposatul sluger Iordache Rudeanul, adeverită și de preot popa Costandin scriitor, prin care zice că moșiile sale sânt trei părintești, anume: Preoteștii ce sânt dați zestre Bălașii Ipiteasca și Clăteștii ce le lasă una fii-si Saftci ce au murit și alta clironomului, adică acestui Ioan, afară din moșia Oltenița ce o lasă să să vânză. Pentru care în urmă întâmplându-să judecăți până și la Divanul domnescu, au rămasu să stăpânească Bălașa și moșia Piteasca drept clironomie de la soră-sa Safta. Și așa această moșie Clăteștii ce-i zice și Chirnogii rămăind bună a dumnealui Ioan Rudeanul clironomie părintească și pe al său lucru având putere să facă ce va vrea, bine dar au făcut schimbul. Și din partea logofeții s-au făcut cunoscut și lui Scarlat Petrescu ce ține în căsătorie pe Bălașa sora Rudeanului.

Drept aceia ca la un schimbu făcut prin bună învoire, cu teslimatu lucrurilor de la o parte la alta și cu numărătoarea banilor cei legați peste schimbu, pentru aș avea puterea și ținerea în seamă, am adevérit cu iscălitura.

1814 februarie 20.

(indescifrabil) *vel* logofăt

Răducan sluger

De la Vornicia opștirilor

Văzându-să de către epitropie zapisul acesta urmat întru toate cu bună orânduială și după cercetările ce s-au făcut, adevérit și de către cinstita logofeția cea mare de Țara de Sus, și fiindcă cumpărătoru Hristodor Vrana au anumărat la cutie și paraoa la leu la taleri 30 000, după poruncă s-au adevérit zapisul acesta și de către epitropie spre a să păzi întocmai și nestrămutat.

1814 septemvrie 2.

(indescifrabil) *vel* vornic

trecut în condică

Academia R.P.R., CCCCXX—121.

Original, stare bună, hirtie groasă cu filigran; pecete interesantă și frumoasă semnătură a lui Ioan Rudeanul.

1814 martie 22. București.

Marii boieri arată domnului prin anafora lucrările ce trebuie făcute la râul Dîmbovița pentru a feri orașul de înecăciune; cine anume să facă lucrările și în seama cui cade cheltuiala. (Copie).

După luminată porunca mării tale ce ni s-au dat la alăturata anafora a dumnealui *vel* logofătului de obiceiuri, prin care arată din care pricină au făcut apa Dîmboviții înecăciune în trecutele zile, ea văzînd arătarea ce face dumnealui printr-aceasta anafora să facem cuviincioasa chibzuire și să arătăm mării tale atît pentru cherestea cît și pentru salahori a să pune în lucrare.

Dumnealui logofăt arată că fiind rădicată stavila deunăzi cînd au venit apa mare adică stavila de la gura Dîmboviții, au curs apa pã matca Dîmboviții și au făcut înecătură. Și că din susul morii dumnealui clucerului Deșliu ce are den susul șanțului, trei sferturi (*indescifrabil*) peste tot ci alocurea să varsă apa eșînd din Dîmbovița și intrînd în apa Ilfovului care dă din susul Dragomireștilor în apa Dîmboviții ce vine în București.

Așijderea și din susul morii dumnealui vistierului Mosh [Mosco] ce este mai din susul morii clucerului se varsă apa Dîmboviții peste cîmp și dă în apa Ilfovului. Și că face trebuință spre a nu să mai întimpla înecăciune.

Din urechea morii dumnealui vistierului Mosh, în sus pînă unde s-au vărsat apa Dîmboviții deunăzi peste cîmp, să să facă zăgaz țapăn, umplut cu pămînt, nalt de șase palme domnești și lat de doi stînjeni. Și să să coboare și moara i zăgazu de patru palme domnești din cel ce să află acum. Iar la moara clucerului Deșliu să să facă iarăși asemenea zăgaz pã cît să vede că au eșit apa Dîmboviții peste mal și să să deșchiză și șanțul de la podișor ce merge pînă în apa Baiului, să fie largu lui de patru stînjeni, să-i facă și grătar în gură în fața apii ca cînd va spori apa Dîmboviții să meargă prisosul pe acolo.

Căci de cînd au început apa a să vărsa peste cîmpuri intră în apa Ilfovului și apa Ilfovului dînd în Dîmbovița, din sus de Dragomirești în județu Ilfovului, să face înecăciune în București.

Așijderea zice dumnealui logofātu că trebuiește și cherestea ce o însemnează pã anume, i cîte 40 salahori pã zi, împreună cu șențarii pentru dregerea gurii Dîmboviții, i pentru lumina ce este a să mai adăoga gurii șanțului.

Pentru care am pus pe meimar-bașa de au prețuit această cherestea, cu salahori i cu tot lucru, și tae taleri (*loc liber*) după cum să însemnează mai jos.

Și găsim cu cale ca această cheltuială să o plătească Andrei postelnicu ce au fost epistat al șanțului spre pedeapsa vinii lui căci n-au avut purtare de grije a face cuviincioasa paza după datoria sa și a înștiința din vreme ca să să facă trebuinciosul dres.

Iar zăgazul din susul morii clucerului Deșliu pã malul Dîmboviții ce este mic, în sus pînă unde nu mai poate eși apa din matca ei, i șanțul de la podișor

Deșliu
F

*meimar
a
gurar
bucuresti*

pînă în apa Baiului să să facă cu cheltuiala numitului clucer, cum și zăgazul ce trebuie din susul morii dumnealui vistierului Mosh tot asemenea; i scoboritul morii și al zăgazului ei să să facă cu cheltuiala vistierului Mosh.

Și pentru că acum este vreme de primăvară cînd începe a să topi zăpada la munte din care să înmulțesc apele, ca să nu să mai facă înneacăciune după cum s-au făcut atît aici în București cît și pe afară, ne rugăm mării tale a să da luminată poruncă ca în grabă să să facă îndreptarea aceasta ce să arată în anaforaua dumnealui logofătului Știrbei, rînduindu-să mumbașir Ilie postelnicel ce au mai fost trimis, carele să ia de aici oameni ai dumnealor numiților mai sus stăpîni de mori, i pă Andrei postelnicelu proin epistat cu trebuincioșii bani ai cheltuelii să-i ducă acolo unde să le facă mumbașărlie ca să le isprăvească toate acestea fără zăbavă.

Așijderea să ducă și pă Nicolae postelnicu vâtaf de morari, i pă Ion moraru ot moara Sărindarului, carii să fie nelipsiți de acolo pînă să va isprăvi toate acestea. Și ostencalii lor să li să plătească de către dumnealor mai sus numiții stăpîni de mori. Iar hotărîrea rămîne la măria ta.

Așijderea să fie la facerea acestor îndreptări napristan și epistatul dă acum al șanțului, Costandin Pastia, ca să nu găsească pă urmă pricină că nu s-au făcut toate după cum să coprind în anaforaua dumnealui logofătului Știrbei.

1814 martie 22.

X Costandin Filipescu *vel* vistier

X Radul Golescu *vel* ban

X Isaac Ralet *vel* vornic

X Barbu Văcărescu *vel* vornic

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 23—23 v.

557

1814 aprilie 20. [București].

Boierii judecători, prin anafora, arată domnitorului că, Constantin dascălu, are dreptul să moștenească casa soru-sii Maria, moartă de ciură, și nu Anastasie vâtaful și Ioachim monahul cu care are pricină de judecată. (Original).

Prea înălțate Doamne,

După luminată porunca mării tale vâtafu de curte au înfățișat la judecată pe Costandin dascăl, prin vechil Gheorghe logofăt, cu Anastasie vătășel ce să arată de vechil și fratele său Ioachem monahul, zicînd Costandin că el avînd o soră anuma Mariia, cînd s-au măritat de al doilea după Iorga tatăl păraților,

au avut o casă de zestre p[er] locu Sărindarului în mahalaua Gorganului. Care casă și după moartea Iorghii au stăpînit-o soru-sa pînă acum cînd de năpraznica boală au murit.

Acum cer și p[er]r[ati]i a intra în stăpînirea casii cu pricină că s-ar fi meremetisit casa de tată-so cînd trăia cu Mariia; și Mariia n-au făcut copii, de accia ceru a fi casa în zaptu său.

Nu t[er]gădui p[er]r[atu]l că acea casă au fost a Marii sora j[al]uitorului, numai zise că tată-so au cheltuit de au meremetisit-o și că din vremea domnului Hangerlău tot Mariia au stăpînit casa pînă acum la moartea ei, de accia ceru a avea și ei parte întracea casă.

Deci mărturisind însuși p[er]r[atu] că casa au fost zestre a Marii sora j[al]uitorului, care n-au făcut copii; și tot Mariia au stăpînit casa din vremea răposatului domnu Hangerlău, de cînd pînă acum cînd au murit ia [ea] sînt 16 ani, n-au nici o dreptate la cererea lor. Ci g[ă]sim [cu cale ca] Costandin dasc[al] să stăpînească casa soru-si Mariia, ca un adev[er]at clironom.

Iar h[ă]t[ar]irea r[ă]m[î]ne la în[ă]l[ț]imea ta.

1814 aprilie 20.

(amîndoi boierii semnează grecește indescifrabil)

[pe verso]:

Anaforoa dasc[al]ului Costandin ce s-au judecat pentru casile din Gorganu.

Academia R.P.R., CCLXXXI—93.

Original, stare foarte bună. hirtie cu filigran.

558

1814 aprilie 29. [București].

Constantin dasc[al]u vinde slugeresii B[ă]lașa B[ă]rb[ă]tescu o casă cu 400 taleri pentru care trebuie să se plătească chirie 30 parale pe an la m[ă]n[ă]stirea S[ă]rindar. (Original).

Adică eu carele mai jos mă voi iscăli încredințez cu acest zapis al meu la cinstită m[ă]na dumneaei cocoanii Balașii slugeresii B[ă]rb[ă]tesca. Precum să știe că i-am v[ă]ndut ei o cășcioară ce au rămas de la răposata soru-mea Mariia, în taleri 400 adică patru sute, pe care mi i-au r[ă]spuns și i-am primit p[er] toți deplin în m[ă]na mea. Care casă este pe locu sfintei m[ă]n[ă]stiri S[ă]rindar și chiria locului este parale treizeci p[er] an și așa are să plătească și dumneaei. Și dumneaei accastă cășcioară cu locul ei pe unde au fost din vechime precum să vede, are să o stăpînească în bună pace de către oricine, precum și de către frații cei vitreji ai mici cu care m-am și judecat la Departament de Opt cînd făcea ei cerere pentru ca să intre în parte cu mine. Și mi s-au făcut anafora, făcîndu-mă p[er] mine stăpînă ca pe un bun frate cu răposata soru-mea și pe ei cu totu i-au dep[er]tat.

Așa dar fiindcă această casă cu locu ei ce o vîndui dumneaei numitii cocoanii precum să coprinde mai sus, neavînd zapise vechi din pricină că s-au prăpădit cînd au murit dă năpraznica boală a ciumii numita soru-mea, îi didei acest zapis ca de să va arăta cinevași mai în urmă cu acele zapise vechi, căci poate să fi pus cinevași mîna pã ele, și după vreme să-i facă vreun secler dumneaei cocoanii cumpãrãtoarii, să nu să ție în seamă acele zapise pã seama aceluia.

Și dumneaei cu acest zapis să stãpîncască această cãșcioară cu locu ei în bunã pace, atît de cãtre vecini cît și de cãtre aceste numite rudonii, fiindcă eu de bunã voia mea am vãndut.

Și pentru mai bunã credință m-am iscãlit și mi-am pus degetu.

1814 aprilie 29.

† Eu Costandin dascãlu vãnzãtoru, adeverez

† Bãlașa clucereasa, martor ?

† Petru polcovnic Diiãconescu, martor

Gheorghe sin elucer Gheorghe am scris zapisu acesta și martor.

[pe verso]:

Zapisul casi[i] ce le-am cumpãrat de la Dinu fratele Marii Iorgulescu, leat [1]814 aprilie 29.

Academia R.P.R., CCLXXXI—94.

Original, stare perfectã, hîrtie cu filigran.

1814 mai 4. [București].

Popa Martiros armeanu împreună cu fiică-sa Dudu vind sãrdarului Atanasie niște case ce le au în mahalaua Olarilor pe Podul Tîrgului de Afarã, pentru 11 500 taleri. (Original).

Adecã eu carele mai jos mã voiu iscãli încredințez cu acest adevãrat și credincios zapis al mieu la mîna dumnealui cîr[c]-sãrdar Atanasie, ca să să știe cã în mahalaoa Olarilor pe Podul Tîrgului de Afarã, avînd case și prãvălii făcute de mine, însã: o simigerie cu o odaie din dos, o cîrciumã alãturea cu o odaie din dos, pivniță dedesuptul acestora, deasupra patru odãi isprãvite și una neisprãvitã, cu puț, i grajd din dos, cu plimbãtoare, toate îngrãdite cu uluce, pentru care toate acestea să plãtește milã spitalului sfîntului Pantelimon, pe an parale cincisprezece; și să vecinește în fund cu Hagi Agop.

Aceste mai sus numite acareturi ale mele fãcîndu-le vînzãtoare, s-au gãsit dumnealui mai sus numitul cîr[c]-sãrdar mușteriu să le cumpere, și prin bunã tocmelã nesilit de nimeni, cu știrea rudelor și a vecinilor, le-am vîndut dumnea-

lui în drept taleri 11 500, adecă unsprezece mii cinci sute, care bani primindu-i pe toți deplin în mîinile mele, am dat și cu în mîna dumnealui împreună cu zăpăsul acesta și toate seneturile cele vechi de cumpărătoarea locului. Drept aceia să aibă dumnealui cîr[c]-sărdar Atanasie a le stăpîni aceste prăvălii și case, cu tot coprinșul lor precum să văd, cu bună pace de către mine și de către copiii mici, și de către tot neamul meu, dumnealui, copiii dumnealui, nepoții, strănepoții cîți dumnezeu îi va dărui în veci.

Însă cu toate că vînzarea s-au făcut acum și banii i-am primit precum să arată mai sus, dar fiind date cu chirie și banii primiți de mine pînă la sfîntul Dimitrie, dumnealui are a intra în stăpînire de la sfîntul Dimitrie înainte. Deci pentru mai adevărata credință m-am iscălit cu însuși mîna mea, armenește, și cu condeiu scriitorului rumînește, ca să să crează.

1814 mai 4.

(urmează 9 rînduri în limba armeană)

Eu popa Martiros împreună cu fata mea Dudu vînzători

Chiriță dascăl slovenesc, martor

Și am scris eu Mihai logofăt cu zisa și învățătura popii Martiros și sunt și martor

De la Departamentul de Opt.

Cumpărător[u] acestor acareturi, dumnealui cîr[c]-sărdar Atanasie, au venit înaintea noastră făcînd rugăciune a să [a]deveri de judecată zăpăsul acesta, față fiind și popa Martiros armean, după ce mai întîi ne îndestulă din alte sine-turi, vechi, cum și dintru un zăpăs al Barbului polcovnic încredințat de multe mărturii, adevărit și de Departamentul de Șapte avînd leat [1]809 martie 8. cu care cumpără Martiros o casă cu pivniță de zis pă Podul Tîrgului de Afară. Ne-au arătat popa Martiros că tot pă acel loc au făcut case și prăvălii osebite, carele arată anume într-acest zăpăs; și i le-au vîndut de bună voie numitului cîr[c]-sărdar primind și toți banii tocmelii deplin.

Adevărim dar zăpăsul acesta spre a stăpîni dumnealui cîr[c]-sărdar Atanasie acareturile ce să coprinde în fața zăpăsului, plătind mila sfîntului Pantelimon după obicei, îndatorind însă pă vînzător a iscăli zăpăsul de rudele sale, și cumpărător să iscălească pă vecini ca să fie cumpărătoarea temeinică, după coprin-derea poruncii mării sale lui Vodă ce s-au dat la toate judecătorii, ca să nu poată găsi pricini în urmă cei ce vor fi avînd protimisis că n-au știut de vînzare.

1814 mai 12.

(urmează patru iscălituri indescifrabile)

treți logofăt
trecut în condică

Colecția N. Agîrbiceanu.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran, doc. distrus în timpul războiului.

1814 iunie 22. București.

Anastasia, fata răposatei Maria Turcoaica, vinde vărului său Tănase Orbul, pentru suma de 650 taleri, o casă cu loc ce i-a rămas de la părinți, situată pe Ulița Tîrgoviștii, în mahalaua Popa Radu. (Original).

Adecă eu cea mai jos iscălită încredințez cu zapisul meu la mîna văr-mieu Tănase Orbul. Precum să știe că o casă ce am avut rămasă de la părinți o am vîndut-o dumnealui, cu bună tocmeală și nesilită de nimenea, în drept taleri șase sute și cincizeci tocma. Care bani i-am primit toți deplin în mîna mea. Care casă și loc să vecinește despre răsărit cu o ulicioară ce să desparte din Ulița Tîrgoviștii cea mare, iar despre apus cu Grigore lipcanu, iar despre amiază zi cu o ulicioară de picior, iar despre amiază-noapte cu dumnealui polcovnic Costandin. Și casa să află aicea în București, în Ulița Tîrgoviștii, mahalaua Popa Radu. Ci dumnealui să stăpînească cu bună pace atît despre mine cît și despre tot neamul meu, care vînzare s-au făcut în fața locului, cu știrea rudelor și a vecinilor.

Și cînd s-au făcut acest zapis au fost și alte obraze care să văd iscălite. Și eu pentru mai bună credință, neștiind carte, mi-am pus degetul la nume în loc de pecete, dîndu-i și zapisele cele vechi spre mai bună încredințare.

1814 iunie 22.

† Eu Anastasia, sin răposata Maria Turcoaica, am vîndut
Eu Iane jîmblar mahalagiu, martor
Popa Radu ot mahalaua Popa Radu
Popa Vasile ot tam
Și am scris cu popa Ioan duhovnic, cu zisa dumnealor
Cheltuiala zapisului

Teleri par.ale]

9 — la cheltuiala zapisului

15 — un sărindar

După vînzarea acestui loc ce să cuprinde în dosul acestui zapis, sculîndu-să dumnealui Costandin Sofragiu cu protia vecinirii l-au răscumpărat din mîna cumpărătorului plătind și toți banii după cuprinderea zapisului cumpărător. Din care bani taleri 500, adecă cinci sute, i-au plătit dumnealui mai sus numitu, iar taleri 100, adecă una sută, s-au primit din mîna dumneacii cocoanii Elena soția dumnealui, după moartea dumnealui, după îndatorirea judecătii ce au avut dumneacii după moartea soțului dumneacii, prin anafora.

Și să aibă a stăpîni cu bună pace.

1815 martie 24.

(indescifrabil) am scris cu zisa dumnealor

Colecția George Potra.

Original, stare bună, hirtia are în filigran un leu și literele I.M.C.

1814 septembrie 22. București.

Anaforaua marilor boieri pentru nartul zarzavaturilor și legumelor ce se vînd în București; situația precupeților. (Copie).

Am văzut luminată porunca mării tale ce ni să dă la anaforaua dumnealui *vel* agă ca să facem chibzuire, cu ce nart s-ar cuveni să să vînză zarzavaturile și legumele aici în orașu București. Și să arătăm mării tale prin anafora, de care am fi și făcut chibzuire pentru nart. Dar încă nu s-au adunat pînă acum legumele toate, căci adunîndu-să să mai estinesc. Și atunci vom face chibzuire cu ce preț să să vînză fieșcare lucru.

Către aceasta arătăm înălțimii tale că într-acea anafora au făcut dumnealui *vel* agă arătare înălțimii tale cum că zarzavaturile s-au înpușinat din pricină că grădinarii cei ce aduc nu pot sta pînă a le vinde cu paraua, ci le vînd sau le dau pe la cîrciumari i băcani și alții, cari închizîndu-le prin pivnițe le vînd pe furis. Și că cu neputință fiind a să călca în toate zilele acele locuri ascunse de zapciu agiesc, au ajuns lucru de cei mai mulți ai politii nu pot apuca să cumpere zarzavaturi. Și că acest catahrisis nu este din alt fără numai din mulțimea precupeților. Și că alt mijloc înlesnitor spre îndreptare n-au găsit fără numai să să urmeze după hrisovul răposatului domn Alexandru Vodă Ipsilant, spre a fi în toată politia Bucureștilor numai 40 de precupeți cu vâtaful lor și aceștia să îngrijească pentru trebuincioasele zarzavaturi și legumi a să afla în toată vremea și a vinde după nartul ce li să va pune.

Pentru care cercetînd noi în condicile divanului, hrisov al răposatului domn Alexandru Vodă Ipsilant nu s-au găsit de a fi preocuperii rufet. Ci mai virtos vedem, că luminații domni de mai nainte au oprit ca nici de cum să nu fie precupeți, nici să să auză, nici să să pomenească, măcar nume de precupie. (sic).

După cum și înălțimea ta prin luminat pitac de la avgust 4 ai dat poruncă către dumnealui *vel* agă ca preocuperii să fie cu totul oprîți a cumpăra zarzavaturi și legumi, ci însuși lăcuiitorii să fie slobozi a veni în politie să le vînză spre înbelșugarea săracilor.

Iar mării sa Costandin Vodă Ipsilant, în leat 1805 iunie, au fost dat slobozenie prin hrisov ca să să facă preocuperii rufet, în număr de lude 40; însă cu această hotărîre, cînd vin țaranii de afară cu legumi i poame și altele de vînzare, să nu îndrăznească a le ieși înainte ca să-i măglisească, să le cumpere marfa și să să preocupetească, cum nici după ce intră în tîrg să nu să arate ci mușterii a pricinui scumpete norodului. Ci să vînză singur țaranu cu ocaua și cu paraua de dimineață pînă scara sau și în mai multe zile. Și cînd țaranii nu vor putea să mai zăbovească și va vrea să vînză cu rădicata ceia ce le-au rămas, atunci să aibă voie preocuperii a cumpăra rămășița.

Iar dovedindu-să urmînd înpotrivă, să să pedepsească cu tîrgul și cu ogra (*sic*). Dar precupeții, această hotărîre nici odată n-au păzit-o, nici o păzesc, pentru că și acum trimițînd noi într-adins pe Mihalache logofătul de taină la marginea orașului, au găsit pe precupeți păzind calea țaranilor ce vin de afară cu legumi și cu poame, ca să-i amăgescă să le cumpere de la dînșii, și să le precupească în tîrg, cu preț nesuferit.

Fiînd dar acești precupeți năraviți rău și neînălăgători, să cuvine a să da strașnică luminată porunca mării tale către dumnealui *vel* agă ca ori să-i facă a fi următor după hrisovul domnesc, spre a nu îndrăzni să iasă înainte cînd vin țaranii de afară cu legumi și cu poame, ca să-i măgliscască a le cumpăra marfa, și a fi precupi, cum nici după ce intră în tîrg să nu să arate ei mușterii. Ci să vînză însuși țaranu cu ocaua și cu paraua, în cîte zile va putea. Și apoi cînd țaranii nu vor avea vreme a să mai zăbovi și vor vrea să vînză cu rădicata ceia ce le-au rămas, atunci să aibă voie precupeții a cumpăra rămășița.

Iar dovedind dumnealui că vreun precupeț au urmat înpotrivă, să-l arate mării tale ca să să pedepsească cu tîrgul și cu oca, sau să să urmeze după luminat pitacu mării tale ca să fie cu totul oprîți, a nu cumpăra nici de la grădinari zarzavaturi, ci însuși grădinarii și țaranii să-i vînză ceia ce aduc la tîrg, spre înbișigirea (*sic*) săracilor.

Iar hotărîrea rămîne la măria ta.

1814 septemvrie 22.

Barbu Văcărescu *vel* vornic

Costandin Bălăceanu *vel* vornic

Grigore Bălăceanu *vel* vornic

Costandin Filipescu *vel* logofăt

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 118—119.

562

1814 septembrie 24. [București].

Anaforaua marilor boieri prin care propun prețul cu care să se vîndă braga în București. (Copie).

După luminată porunca mării tale de la această jalbă și după buirdizma ce s-au dat mai nainte la anaforaua vorniciei obștirilor urmînd, am văzut atît cel de mai nainte contract al bresli bragiilor cît și cel de acum ce este arătat în anaforaua vorniciei, care cer a li să întări.

Și făcînd chibzuire arătăm înălțimii tale că cererea lor de a li să întări întocmirea isnafului, în ce chip să li se păzească orînduiala, este cu cale, cum și prețul iaurtului de a vinde ocaua *po par.*[ale] 14 asemenea. Iar braga fiîndcă o bea sărăcimea, și dintr-o oca de mei pot să iasă două-trei oca de bragă, este

scumpă ocaua *po par.*[ale] 4, precum să arată în anaforaua vornicii. Ci după prețul mciului ce umblă chila de la taleri 15 pînă la taleri 20, am găsit cu cale să vînză bragagii pînă anul acesta ocaua de bragă *po par.*[ale] 2.

Așijderea și pentru cea ce să arată în anafora ca să dea isnaful acesta asupra vornicii obștirilor, fiindcă vornicia, zapcii nu are ca să umble totdeauna prin tîrg spre a vedea de vînd bragagii și iaurecii după nart.

Găsim cu cale să fie acest isnaf tot supt zabitlicu agii, după cum au fost din vechime și pînă acum.

1814 septemvrie 27.

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 119 v—120.

În condică nu sînt trecute numele boierilor care au făcut și inaintat anaforaua.

563

1814 septembrie 24. [București].

Un locuitor mărturisește către egumenul de la m-rea Sf. Sava că în locul caselor făcute de Alexandru Vodă Ipsilant, erau înainte case patriarhicești, vie și grădină. (Original).

Adecă eu care mai jos mă voi iscăli dat-am credincioasă mărturie la mina sfinții sale părintelui egumenului agheos Saviul, precum arăt în frica lui dumnezeu, că unde sînt acum casele ce le-au făcut răposatul măria sa Alexandru Vodă Ipsilant, iera case patriarhicești și în dosul caselor iera vie și grădină. care case cînd au făcut binaoa, din poruncă le-au stricat. La aceasta cu frica lui dumnezeu arăt că au fost case și grădină. Aceasta.

[1]1814 septemvrie 24.

(semnătură indescifrabilă)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, VI—7.

Original, hîrtie cu filigran, stare foarte bună. Pe prima pagină un cuprins asemănător e scris în grecește, cu două semnături, dintre care una a lui Ioan Chirculescu.

564

1814 octombrie 1. [București].

Theodor grădinaru împreună cu soția sa Maria vînd vameșului Stroe Dimitriu un loc de casă în mahalaua Gorganului, cu 200 taleri. (Original).

Adică noi carele mai jos ne vom iscăli încredințăm cu acest zăpis al nostru la cinstită mîna dumnealui vameșului Stroe Dimitriu. Precum să să știe că

având noi un locu de casă în mahal.[aia] Gorganului, avându-l și noi cumpărat de la un Costandin mărgelar locu moștenescu. Care locu să învecinește cu casa dumnealui Nicolae Gorneanul despre soare-apune, iar despre soare-răsare cu dumnealui mai sus numitu. Acum din bună voia noastră l-am vândut mai susu numitului vameșul Stroe Dimitriu în drept taleri 200, adică două sute tocmai, care bani i-am primit toți deplin în mâinile noastre.

Dcei fiind vânzarea noastră prin știrea tuturor vecinilor i a preoților mahalagii și să aibă dumnealui a stăpâni cât și copiii dumnealui căți dumnezeu îi va dărui, fără nici o pricină de către noi i de către tot neamul nostru. Și deterăm și zapis de cumpărătoreea acestui locu de casă ce am avut de la Costandin mărgelar, mai sus numitului.

Și pentru mai adevărată credință ne-am iscălit mai jos puindu-ne și degetele în locu de pecete, ca să să crează.

1814 octomvrie 1.

Eu Theodor grădinarul dinpreună cu soția mea Maria, adevverim

Eu Radu precupețu, martor

Eu Vladu brutar, martor

Și am scris eu popa Mihail ot Gorgan, cu zisa lui Theodor și martor.

Academia R.P.R., CCLXXV—82.

Original, stare foarte bună, hirtie fără filigran.

565

1814 noiembrie 24. [București].

Boierii, hotărâți prin poruncă domnească, cercetează pricina de judecată dintre Mihai logofătul de divan și frații săi, feciorii răposatului Radu mărgelar, cu unchiul lor Eftimie, pentru o prăvălie clădită pe locul mănăstirii Sf. Gheorghe-Nou. (Copie).

† Prea înălțate Doamne,

După luminată porunca mării tale prin zapcealciu dumnealui *vel* hătman s-au înfățișat la judecată Mihai logofăt de divan i frații săi, feciorii răposatului Radu mărgelar (*sic*), cu unchiul lor Eftimie, zicînd că tatul lor având o prăvălie făcută de el între abagii la Fier, pă pămîntul sfântului Gheorghe-Nou și din întimplări'e vremurilor rămăind la scăpătăciune și ne mai putindu-să neguțatori într-însa, fiind și dator părătului, cumnat fiind cu tatul lor, i-au dat-o lui; dar cu ce sinfonie nu știu. Atita numai ziseră că tatălui lor îi da Eftemie câte taleri 120 pe an, până în leat [1]802 când au murit tatul lor. Și plătea și câte talei 100 chiria pămîntului la mănăstire, iar de la moartea tatului lor încace, nu le-au dat nimic.

Și spre dovadă că a fost prăvăliia tatului lor ne-au arătat și multe răvașe de plata chiriei câte taleri 100 la mănăstire pă an. Unile scrie că au dat Radul chiria prăvălii, alta că au plătit chiria și răvașe de coșărit i fumărit pe numele Radului până la leat [1]792 și [1]794. Răspunse părătul că prăvăliia nu ar fi fost a tatului lor, ci a mănăstirii sfântului Gheorghe-Nou și în viață fiind tatul lor, de vor fi peste 20 de ani, au luat-o el de la mănăstire și tatul lor au murit numai ca de șapte ani, iar pentru taleri 120 zice că i-au dat Radului câte taleri zece pă fieșcare lună milostenie în vreo trei ani cât au șazut pă tarapă (*sic*) de luoa socoteala călfii lui.

Și spre dovadă că este prăvăliia mănăstirii ne arată un zăpis al răposatului Mirofan [Mitrofan] egumenul arghioghitul cu leat [17]93 octomvrie 26 coprinzător că Eftimie au venit la mănăstire și l-au rugat ca să-i dea o prăvălie a mănăstirii, care să vecinește cu Albul logofăt, care locul și binaoa este a mănăstirii.

Pentru care s-au *sinfonisit* să dea câte taleri 100 pă fieșcare an, jumătate la Sfântu Gheorghe și jumătate la Sfântu Dimitrie și orice s-a[r] *meremetisi* înlăuntru și afară să fie dă la el și să neguțatorească întrânsa toată viața lui; iar după moartea lui să rămăie mănăstirei. Și nici o rudă dă ale lui Eftimie să nu aibă protimisis la aceasta. La leat [1]805 iulie 14, într-acest zăpis cuviosul Gavriil arhimandritul agheorghit scrie copie întocmai după cel adevărat *apodeixis* a lui Eftimie că această prăvălie a mănăstirii sfântului Gheorghe arzându-să dă foc au cerut de la egumenul mănăstirii să o facă cu cheltuiala lui și să o stăpânească în toată viața lui cu asemenea chirie; și după moartea lui să rămăie mănăstirii fără dă a pretindere cineva din clironomi vreo cheltuială pentru bina, nici protimisis.

După care zise Eftimie că cu cheltuiala lui s-au prefăcut. Iară jăl.[uitorul] să împotriviră, zicînd că n-au făcut el și pentru că tot taleri 100 să vede că plătea Radu la mănăstire și tot în taleri 100 s-au dat părătului, iar el zise jălui-toriul că au luat câte taleri 400 și acum ia taleri 600. Și au arătat însuși la judecată că da și Radului câte taleri 10 pă lună. Și vreun zăpis dă la Radul n-au arătat făcându-să bănuială de viclesug.

Cu pitacu judecății am orănduit pă Eftimie să facă jurământ că această prăvălie nu au fost a Radului ci a mănăstiri și al doilea acei câte taleri 10 pă lună i-au dat Radului milostenie, iar nu cu nume de plata chiriei acei prăvălii și ne-au adus răspuns, prin graiu, Ghiță zăpciu hătmanesc, că Eftimie n-au primit a da această credință. Iar jăluiitorii ne aduse două adevărînțe, una a lui Alexandru i Marin abagiu ce o dă lui Mihaiu logofăt, coprinzătoare că pentru prăvăliia ce să numește a lui Eftimie au numărat el taleri 1000 după arderea focului din care bani s-au făcut prăvăliia și pentru banii aceștia au stăpănit-o doi ani și jumătate prinzându-să banii care cheltuise la chirie câte taleri 400 pă an; iar doi pereți ai prăvălii erau făcuți dă zid. S-au întrebat Mihaiu de cine au fost dată prăvăliia acestora să o prefacă și răspunse că Eftimie le-au dat-o.

S-au întrebat Efthimie pentru ce n-au primit a da credință precum s-au orânduit, răspuse că el are zapis de la Radul mărgelar, tatăl jăluitorului, care-l văzum cu trei mărturii și cu leat 1793 octomvrie 25, ce-l dă la mâna cumnată-său Efthimie Dumitru Lupescu și coprinzător că având el să-i dea încă din anii trecuți taleri 550, ce au dat de au plătit chiria prăvălii la mănăstire, unde să chiver[nisea] întrinsa, cît și marfă. Și apucîndu-l stăpînul prăvălii în multe rînduri ca să-i dea bani[i] vrînd să și-l închiză și-au tot pus soroc câte șase luni făr dă dobîndă și trecînd trei soroace n-au putut plăti datoriia, nici chiria prăvălii. Au făcut Efthimie bine de au răspuns cu chiria prăvălii și s-a scăpat dă închisoare; apoi l-a apucat Efthimie cu strînsoare, vrînd să-l închiză pentru bani și l-au rugat ca să-l aștepte pînă la Sfîntu Gheorghe ot leat [17]94, să-i plătească banii cu dobîndă.

Și pentru că dintr-acest zapis să văzu că Radu n-a știut carte s-a întrebat Efthimie dă trăește vreunul dintr-accii martori, răspuse că sînt toți morți, iar iscăliturile martorilor fiind neguțatori cinstiți și iscălind cu mâna lor, le-au dovedit adevărate cu înscris mărturii de la patru neguțatori care au și acum iscăliturile martorilor în mâna lor. S-au zis lui Efthimie pentru ce n-au cerut datoriia, răspuse că fiind sărac n-au avut dă la cine să ceară, iar acum cere și el de la jăluitor banii datorii ca de la niște clironomi ai Radului. S-au arătat la judecată și cuviosul arhimandrit Gavriil egumenul sfîntului Gheorghe-Nou prin vechil Ioan logofăt, zicînd că nu numai locul ci și binaoa aceasta este a mănăstirii, arătînd judecătii un zapis cu leat 7259 [1750] septemvrie 21, de ani 64, a unui Trandafir cu feciorii Costandin, i Anghel și Toma și cu trei martori ce-l dă răposatul arhimandrit Amfim agheorghitul și coprinzător că rămîind dator după chiria locului a unor prăvălii încă dă la tatul lor i-au vîndut o prăvălie care este pe locul sfintei mănăstiri pe Ulița Cavafilor în rîndul lor dăspre zidul mănăstirii împotrivă unde să frînge fier, în taleri 70, care bani i-au primit și zicînd jăluitorul că acolo ar mai fi prăvălii ale mănăstirii, am orânduit pă trei logofăt de au cercetat față cu el. Și iar față ne-au adus răspuns că mănăstirea la acele semne altă prăvălie nu mai are decăt aceasta și că pă vremea aceia, de ani 20, chiria prăvăliilor nu era mai mult decăt taleri 100 pe an, nici nu putea scoate un chiriaș ce luoa odată o prăvălie în chirie și osebit chiria locului în rîndul acei prăvălii și în sus și în jos, de-abia într-această vreme s-au făcut câte taleri 20 și pînă la taleri 25 pe an, iar nu mai mult.

După care făcîndu-să dovedit că binaoa aceasta este a mănăstirii, mai în urmă s-au arătat Mihai cu jalbă zicînd că în hărtii la tată-său au găsit un zapis al părătului cu care face dovadă că prăvăliia este a tată-său și de iznoavă înfățișîndu-să la judecată câte trele părțile au arătat jăluitorul un zapis din partea lui Efthimie cu leat 7302 (1794) maiu 8, scriînd un Ivanciu abagiu și cu trei martori, tot cu slova scriitorului, făcută pă un dos dă jalbă ce-l dă la mâna Radului mărgelarul cumnată-său și coprinzător că o prăvălie ce este pă pămîntul Sfîntului Gheorghe-Nou, la Fier, făcută dă Radul și are legătură cu

mănăstirea prin zapis ca să o stăpânească el, copii și nepoții săi și să plătească pe an câte taleri 100. Și rămăind la sărăcie și datorie atât la alții cât și la el, taleri 550, și neavând de unde să plătească, s-au legat cu el și i-au dat prăvăliia ca să o stăpânească până să va plăti datoriia ce are să dea și să dea el câte taleri 100 chirii la mănăstire pe an. Să-i dea și Radului câte taleri 10 pe fiecare lună și să ție în seamă și din datorie, să șază și Radul pe tarabă să-și vază rămășița mărfii ce are.

Și după ce să va plăti datoriia să-i dea zapisul prăvălii ce i l-au dat amanet pentru bani, cum și prăvăliia. Și asemenea zapis i-au dat și Radul la mina lui, care zapis văzându-l Efthimie tăgădui cu totul că nu este al său, precum și iscălitura să vede făcută după a lui Efthimie, dar este plasta având osebite de iscălitura cea adevărată a lui Efthimie. Am cercetat și patru martori, și cât pentru Costandin abagiū ne arată vechilul mănăstirii mărturie a lui Ioan logofăt de visterie, feciorul lui Costandin abagiū, că tată-său au știut carte și iscălitura din zapisul acesta nu este a tată-său; iar pentru Soare mărgelar, ne aduse Efthimie de la opt neguțatori mărturie în scris că Soare mărgelarul știia să scrie și să să iscălească și alt Soare mărgelar nu a mai fost pe acea vreme.

Deci din cercetarea ce[a] făcută aceștii pricini, mănăstirea face dovadă cu zapisul din leat 7259 [1750] septemvrie 21, că această prăvălie este a mănăstirii și este mărturisit și aceasta că dă sănt peste 20 de ani nu era mai mult chirii prăvăliilor decât până la taleri 100; iar chirii locului într-acele rând nu este mai mult acum decât până la taleri 25, cum și unele din răvașele de plata chirii, scriu ritos că au plătit Radul chirii prăvălii și altele că au plătit Radul chirii, iar nici un răvaș nu zice chirii locului, cum și că Radul prin zapisul său de la leat 1793 octomvrie 25, care este dovedit de adevărat, mărturisește că i-au dat Efthimie taleri 550 de au plătit chirii prăvălii la mănăstire și că l-au apucat stăpănul prăvălii cu scrisoare; iar nici la un loc nu zice că este prăvălii sa, sau că i-au pus vreun zapis sau prăvălie amanet.

Din care acestea este luminată dovadă că prăvăliia este a mănăstirii și nu putea Radul să dea pentru taleri 500 două zapise și mai ales că la leat [1]804, după foc, Radul trăia, și încă au mai trăit în urmă după arătarea jăluitarului până la leat [1]807 când Efthimie prefăcuse prăvăliia și au tăcut până au murit. Din care să cunoaște că n-au avut nici un cuvânt asupra aceștii binale și rea este pornirea jăluitarului cu acele zapis mincinos. Pentru care, după dreptate, găsim cu cale să stăpânească mănăstirea prăvăliia în pace, urmându-să sinfonia ce are prin zapis cu Efthimie; iar pentru banii datorii ce are să ia Efthimie de la Radul cu zapis, când Efthimie va dovedi că au rămas jăluitarilor de la tată-lor vreun avut, atunci sănt datori să plătească datoriia. Și cea desăvârșită hotărâre rămâne a să face de către înălțimea ta.

1814 noemvrie 24.

† Niculai medelnicer

† Dimitrie Costache medelnicer

X † Scarlat Lambrino

† Alexandru (indescifrabil)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—54.

Copie de epocă, stare bună, hirtic cu filigran; însemnare grecească pe ultima pagină.

566

1815 martie 15. București.

Anaforaua marilor boieri prin care propun domnitorului să dea cuvenite porunci pentru facerea șanțului de scurgere la cișmeaua de la capul Podului Mogoșoarei; să nu se mai construiască case afară din hotarul orașului. (Copie).

Cu plecată anafora arătăm mării tale că la capul Podului Mogoșoarei, alături cu cișmeaua, fiind locul jos și strângându-să apă după muchea despre Herăstrău, să face un noroi foarte mare care zăticește și dă cădere trecătorilor.

Ci să fie luminată porunca mării tale către dumnealui *vel* vornic al politii ca cu salahorii de la mahalale și cu vinovații de la pușcărie să facă șanț din marginea acestui loc, spre apus, pînă în gropile de nisip. La a căruia facere să fie nelipsit și suiulgiu pentru cumpănire, spre a să scurge apa și a să tămădui acest loc, să poată ași avea oamenii umbletul cu înlesnire.

În care șanț, și pă de o parte și pă de alta, să să bată pari de salcie acum în vreme de primăvară, ca să să poată prinde, și să-i și îngrădească cu nuele ca să ție pereții a nu să surpa, pînă să vor întemeia sălcuile.

Așijderea arătăm mării tale că încă din domnia dintii a mării sale Alexandru Vodă Ipsilant s-au hotărit coprinsul politii pînă unde să cuvine a fi, puindu-să și cruci spre despărțire de către țară. Peste care cruci s-au întins atît unii din bucureșteni de și-au făcut case și namestii afară din hotar, cît și unii din țărării ce au fugit de la satele lor ca să scape de angarii.

Deci fiindcă această întindere este spre paguba visteriei și spre stricăciunea politii, neputînd să-i mai ajungă nici cu popririle nici cu zahareaoa, și făcîndu-să și grele noroaie de la capetele podurilor înainte pînă a eși din rîndul acelor adăogate case și coprinsuri, și scumpindu-să și zahareaoa ce vine în politie din pricina înmulțirii oamenilor ce s-au adaos împrejurul orașului, găsim cu cale să să orînduiască de către mării ta unul din dumnealor veliți vornici ca dinpreună cu dumnealui *vel* vornic al obștirilor i cu dumnealui *vel* vornic al politii și cu unul din boerii ispravnici din Ilfov să meargă de jur împrejurul Bucureștilor să puie cruci în dreptul căpătiurilor podurilor, ca pînă într-acele cruci să știe toți că este hotarul Bucureștilor. Și cite case vor cădea afară din hotar să li să taie toate gardurile ale curților și ale grădinilor, ca să rămîie locul slobod și lărgit, a nu să face noroaie, și a putea oamenii să intre în politie și

pe acolo, iar nu numai pă la poduri. Făcîndu-li-să musaadea a li să lasa numai casele, dîndu-se de județul Ilfovului acei oameni ce vor cădea cu casele afară din hotar. Pentru care să dea de știre tuturor că nu are nimeni voie a mai face case afară din hotar.

Și să-și poarte grija dumnealor vornici ai obștirilor și ai politii în toată vremea, spre a să păzi oprirea aceasta.

Iar hotărîrea rămîne la măriia ta.

1815 martie 15.

(urmează semnăturile velișilor boeri)

Arh. St. Buc., ms. 1113, f. 66 verso.

567

1815 martie 15. [București].

Anaforaua marilor boieri pentru repararea cișmelei de la capul Podului Mogoșoaiei. (Copie).

Cu plecată anafora arătăm mării tale că cișmeaua de la capul Podului Mogoșoaiei care s-au făcut cu chieltuiala obștii pentru podoaba politii, neavînd purtare de grijă, s-au dărăpănat. Și mai trecînd vreme cu nebagare de seamă să strică de tot. Ci pentru ca să nu să prăpădească o frumoasă podoabă ca aceasta, găsim cu cale ca prin știrea dumnealui *vel* logofăt să să orînduiască dumnealui *biv vel* clucer Iordache Deșliu ca să ia seama ciumișului [?] ce este acolo, ce venit au luat al cișmelii de cînd grijește și la ce s-au cheltuit acel venit.

Așjderea să aducă cluceru acolo pe meimar-bașa cu doi trei meșteri lemnari și zidari i pă suiulgiu ca să ia în scris toate cele ce sînt stricate, chibzuind cîți bani trebuiesc spre a să drege și a să aduce la starea ei după cum au fost. Și să facă arătare în scris atît de venitul cișmelii cît este pe an, cît și de chieltuiala bisericii i de meremetul stricăciunii cișmelii. Și vom chibzui apoi de unde să să dea banii ce vor mai trebui.

Iar hotărîrea rămîne la măriia ta.

1815 martie 15.

(urmează semnăturile velișilor boeri)

Arh. St. Buc., ms. 1113, f. 65.

568

1815 aprilie 4. București.

Gheorghe Caragea voievod întărește pitarului Ștefan casele și locul, fosta proprietate a sârdăresei Safta Ghiulogloaie, pe care le cumpărase la sultan-mezat, cu 8900 taleri. (Original).

Prea înălțate Doamne,

X Dumneaci sârdărcasa Safta Ghiulogloaie prin jalbă către înălțimea ta au arătat că rămăindu-i de la răposat soțul dumneaci niște prăvălii aici în Bucu-rești, după altă jalbă ce au dat înălțimii tale cerind a i să da voie a le vinde cu mezat au fost orînduită la Departamentul de Opt spre cercetare, de unde după cercetarea ce i s-au făcut dovedindu-se drepte ale dumneaci, au și făcut anafora către măriia ta, la care s-au dat luminată întărirea mării tale a le vinde cu mezat. Și trimițînd un om al dumneaci de au luat-o de la cancelaria Divanului, acel om au și murit dă naprasnica boală stăngându-să cu totul; și așa s-au pră-pădit acea anafora.

Au cerut a să da de isnoavă poruncă spre urmarea mezatului, cu care jalbă au fost orînduită la dumnealui vel logofăt de Țara de Sus spre cercetare. Unde după cercetarea ce au făcut dumnealui din condica Divanului au văzut o ana-fora a Departamentului de Opt întărită de înălțimea ta din leat [1]813 iunie 20 cu coprindere că sârdărcasa au cerut ca să vînză la mezat o prăvălie de bru-tărie și circiumă cu pivnița ei, i cu odaie din dos, i cu curte, care acareturi prin sâneturi domnești s-au dovedit că sunt ale bărbatu-său. Și bărbatu-său prin diată le-au lăsat dumneaci, i s-au primit cererea și s-au dat poruncă a le vinde la mezat. Care mezat nu s-au pus în lucrare din pricina boalii ciumii, au găsit dumnealui vel logofăt cu cale a să da luminată porunca mării tale a le vinde la mezat, și prin anafora au arătat înălțimii tale, care întărindu-se cu luminată pecete, mi să poruncește de către înălțimea ta ca să vînz priu mezat, după orînduială, aceste acareturi ale jăluitoarii.

Următor fiind luminatii porunci am rînduit telal de au strigat la mezat aceste acareturi, însă o brutărie în mahalaoa Sfîntului Gheorghe-Vechiu, cu locul ei moștenesc, sus are odac cu cămară și sală și hambar, alăturaea cărciumă cu odaia ei, i cășcioară cu cuhnic, cu grăjdișor de uluce, are și puț în curte, împrejurată curtea cu uluce, are și pivniță de zid dedesupt. Binaoa după cum să vede și locul acestor acareturi despre Micșunescu are a să stăpîni după coprin-derca hrisovului mării sale Alexandru Vodă Muruzi din leat 1795 iunie 12, care strigăndu-se la mezat, întru auzul tuturor de obște, în soroc mai bine de nouă luni și astărdisind din meșteri după obicei, la prețul cel din urmă, au rămas asupra dumnealui pitar Ștefan cu taleri 8900, piste care preț numai ieșînd alt mușteriu ca să mai înalțe, nici din cei ce li să cuvin protomisîs, nici din alți streini.

Și fiindcă s-au mulțumit și dumneaci numita vînzătoare a le da cu acest preț, față fiind însuși dumneaci la haraci, la dijma mezatului, s-au și haracila-disit mezatul pe seama numitului mușteriu, drept această sumă de taleri opt mii nouă sute, care bani i-au și numărat pe deplin la stărostie, cari să vor da dum-neaci numitei vînzătoare. Ci fiindcă dumnealui numitul mușteriu au cumpărat de la mezat, numărînd și taleri 445 la epitropia obștirilor havaetul cutiei de

milostenie, la leu po bani 6, să i să dea și luminată întărirea mării tale spre mai bună stăpînire cu liniște.

1815 aprilie 4.

vel dvornic

al mării tale prea plecat slugă Diomed staroste

[rezoluția]:

Io Ioan Gheorghiu [Gheorghe] Caragea voevod i gospodar zemli Vlahiscoe. Întărim domnia mea ca să stăpânească pitarul Ștefan în bună pace aceste acareturi de mai jos arătate, ca un cumpărător de la sultan-mezat.

1815 aprilie 7.

vel logofăt

Colecția prof. N. Ionescu-Barbă.

Original, hirtie, bine păstrat, pecete în chinovar; pe verso: « serdaru Ștefan Ioan ».

569

1815 mai 17. [București].

Anaforaua marilor boieri pentru repararea cit mai grabnică a Foișorului de foc, căruia i-au putrezit lemnele, spre a nu se întîmpla vreo nenorocire. (Copic).

După luminată porunca mării tale ce ni s-au dat la alăturata anafora a dumnealui vel agă, am făcut chibzuire pentru Foișorul de foc ce arată dumnealui că au putrezit la rădăcină, și face trebuință a să prefacă din nou.

Și găsim cu cale, că acum deocamdată, să să dea luminată poruncă către dumnealui vel agă spre a îndatora pe meimar-bașa să strice fără de zăbavă, a nu să întîmpla, ferească dumnezeu, să cază din vreo furtună mare și să facă primejdie. Pentru a căruia stricare să aibă voie meimar-bașa să strîngă cîți dulgheri vor trebui cum și salahori ce vor fi trebuincioși. Să să poruncească dumnealui vel vornic al politii ca să-i dea din mahalale.

Și stricîndu-să, să să aducă toată cheresteaua la un loc și să fie la păstrare bună și la pază a nu să fura. Așijderea și pentru cei patru stîlpi mari pă care este a să clădi toată binaoa foișorului după măsura ce arată meimar-bașa, lung stînji 9; însă stînji 7 jumătate de sus pînă în fața pămîntului, și tulpina lung stînji 1 jumătate, care vine tot lungul stînji 9. Și latul pînă în sus pînă la doi stînji: latu gros două palme domnești în toate muchiile. Iar de la doi stînji în sus pînă la vîrf: latu gros o palmă și jumătate în toate muchiile.

Să fie luminată porunca mării tale către dumnealui vel vistier ca să să rinduiască județul Dîmboviții a-i face și a-i aduce aici, plătindu-li-să stîlful po taleri 50. Și apoi pentru cheltuiala facerii foișorului, mai pă urmă vom chibzui de unde să să dea și vom arăta mării tale.

Și pînă a să face acest foișor nou să rînduiască dumnealui *vel* agă doi paznici să păzescă ziua și noaptea nelipsiți, unul sus în clopotnița Sfintului Gheorghe cel Nou și altul jos la poartă, ca luînd veste cel de jos de la cel de sus, de vreo întîmplare de foc, să alerge îndată să dea știre dumnealor zabiților.

Iar hotărîrea rămîne la măria ta.

1815 mai 17.

(urmează semnăturile velișilor boieri)

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 165—165 v.

570

1815 iunie 13. [București].

Ioniță Vișan se învoiește cu Gavril, egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou, să-și refacă prăvălia pe același loc al m-rii, pe care a fost înainte, adică «deasupra zidului cișmelii». (Original).

† Adeverința mea la mîna sfinții sale părintelui arhimandrit Gavriil, egumenul mănăstirii Sfintului Gheorghe-Nou, ca să fie știut că eu am două prăvălii în Boiangii, dă clironomie de la tată-mieu, pe pămîntul sf. mănăstiri, din care una este alătura cu cișmeaua; totdeauna și-au avut grinzile puse deasupra zidului cișmelii, precum și după foc să cunoaște că tot acolo au fost grinzile și tot acolo le-am pus acum. Voind a face prăvălia de iznoavă, sfinția sa au dat jalbă de m-au oprit din lucru (*cuvînt indescifrabil*) pune grinzile unde au fost pînă acum pă cișmea.

Și orînduiți fiind la dumnealor veliți vornici a venit la fața locului dumnealui logofăt Ghica, cu *utori* vornic, și pînă a nu intra în cercetarea pricinii, m-am învoit cu sfinția sa într-acestaș chip, adică grinzile să le puiu tot pă zidul cișmelii, cum au fost pînă acum, căci eu zic că răposatu tată-meu au lăsat din locul său la facerea cișmelii și de aceia n-au făcut osebit zid. Și cînd sfînta mănăstire va face prăvălie în locul cișmelii lăsându-să zidul între prăvălia aceia și între prăvălia mea, la grosime cât va fi de trebuință, să puic și sfinția sa grinzile prăvălii mănăstirii tot pe acest zid, numindu-să de acum înainte zidul de *tovărășie*. Și nici o pricină între noi de acum înainte să nu mai fie, căci într-acestaș chip ne-am învoit și ne-am izbrănit prin pace de a noastră bună voc.

Și am iscălit dîndu-mi și sfinția sa asemenea adeverință.

1815 iunie 13.

† Eu Ioniță Vișan adeverez

† Neculae boiangiu, martor

† Ghica logofăt scriitor și martor

† (*indescifrabil*), martor

De la vornicii lemuari.

Amândouă părțile învoindu-să și mulțumindu-să de bună voe, după rugăciunea ce ne-au făcut, adevărim și noi zapisul acesta, a să păzi întocmai.

1815 iunie 14.

Barbu Văcărescu *vel* vornic

Constantin Băleanu *vel* vornic

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—55.

Original, bună păstrare, hirtie cu filigran; însemnare grecească pe verso.

571

1815 iunie 27. București.

Marii boieri arată domnitorului prin anafora ce cheltuială trebuie și cine să contribuie la facerea șanțului și a stăvilărilor de la satul Răcari, ca Dîmbovița să nu mai facă inundație în București.
(Copie).

După luminată porunca mării tale ce prin grai ni s-au dat, am făcut chibzure pentru cheltuiala ce merge la facerea șanțului ce trebuie a să deschide de la satul Răcari, din sus de moara Brăiloiului, unde dau în Ilfov câteva apoșoare mici. Ca printr-acest șanț să să abată apa Ilfovului a intra în apa Dîmboviții. Și alt șant să să deschiză tot acolo mai la vale din apa Dîmboviții pînă în șanțul cel vechi ce dă în Ciorogirlă, ca să ia prisosul apii atît al Ilfovului cît și al Dîmboviții cînd vine mare, unde acolo să să mute și stăvilarele, și să păzească epistatu cu șanțari. Iar gura șanțului celui vechi ce este mai din sus, să să astupe.

Care sumă a cheltuelii socotindu-să taleri 12 135 să găsi cu cale să să analoghisească pã moșiile ce să înecă de apa Ilfovului, cu oareșice adaos, adică să dea stăpînii moșilor de stînjien de moșie po parale 20, pe care stăpîni îi însemnăm mai jos, fiecare cu stînjienii lui de moșie după talminu ce arată medelnicerul Bujoreanu că au făcut al stînjienilor fieșcăreia moșii, ca cu acci bani ce prisosesc, care prisos este taleri 1665 după cum să vede în socoteala ce am așternut mai jos, i cu taleri 2500 ce îi hărăzește măria ta la acest obștesc folos să să mute stăvilarele la șanțul cel nou ce zicem a să face acum, și să să cumpere și cheresteaua ce va mai lipsi.

Ci să fie luminată porunca mării tale către dumnealui *vel* hatman al Divanului ca atît de la stăpînii de moșii ce să află aici în București să îplinească aceste cîte 20 parale de stînjien, cît și de la cei de afară. Să trimiță mumbașir ca să facă ascemenea împlinire rînduindu-să de către măria ta medelniceru Grigore Bujoreanu dimpreună cu Dima suiulgi-bașa ca să meargă la mai sus numitul loc unde îndată să puie salahori cu plată din mai sus numiții bani ca să deschiză amîndouă șanțurile. Și isprăvindu-să șanțurile să rădice și stavilele de la șanțul cel vechi și să să așeze la gura șanțului celui nou.

Însă acestea să să săvîrșească fără zăbavă acum în vreme de vară cît este cu înlesnire de a să lucra. Iar pentru celelalte provlîme [probleme, chestiuni] ce mai arată medelnicer Bujoreanu în tacirul său, să coprinde în cea dintîi anaforaua noastră de la iunie 23, chibzuire ce am făcut atît la acele [ale] Bujoreanului cît și la provlîmele inginerului.

1815 iunie 27.

Moșiile ce să încacă de apa Ilfovului după arătarea Bujoreanului.

stînjeni:

- 500 Răcăreni
- 1500 Băldăneni cu moșia cea boerească
- 400 Fundata Herăzoilor
- X 400 Fundăteni ai pitarului Matache de pușcărie
- 350 moșia medelnicerului Costandin Bujoreanu ot Tărtășești
- 350 ai dumnealui căminar Ștefan Bujoreanul ot Tărtășești
- 300 ai medelnicerului Grigorie Bujoreanul ot Tărtășești
- 300 ai sfintei episcopii Buzău
- 1000 sfînta episcopie Argeș, moșiile ot Roibu

5100

stînjeni

- 5100 suma dinapoi
- 300 sfînta episcopie Rîmnicul
- 500 șetrar Ștefan Tărtășescu, moșia ce-i zice Cojocu
- 300 Brezoia Brăiloiului
- 2000 (indescifrabil) răposatului vornicului Costandin Știrbei
- 1000 Brezoia dumnealui spătarului Ruset
- 1000 Postăvari i Trestienii dumneaci vornicesii Ecaterinii Știrboaicăi
- 1000 Cosoba dumnealui bocrilor Crețulești
- 1000 Cosoba dumnealui vel ban Costandin Crețulescu
- 800 Popeștii și Zoita ipac ale dumnealui
- 300 medelnicerul Arcuda
- 1000 Popeștii mănăstirii Mihai Vodă
- 2000 Popeștii mănăstirii Sfintei Ecaterinii
- X 4800 Dragomireștii slăvitului dragoman Manuc
- 2000 Ciocăneștii dumnealui vornicului Istrate Crețulescu
- 2500 Crețuleștii dumnealui vel ban Costandin Crețulescu
- 4000 Barteia și Flămînzienii ale mănăstirii Radului Vodă
- 4000 moșnenii Tărtășești
- > 4000 șătrar Ștefan Tărtășescu moșia ot Tărtășești

37600

Socoteală de banii ce trebuesc pentru deșchiderea șanțurilor nouă.

taleri

- 12 135 fac pă stînjeni 2427 ce arată Bujoreanu că vor fi acele două șanțuri în stînjeni ai lungului, i adîncul iar un stînjen, iar latul doi stînjei; socotit stînjenu lungul po taleri 5.
- 15 200 face analoghia pă stînjeni 30 400 ce cu tahmin îi arată Bujoreanu că să încacă de apa Ilfovului.

3 065 să cislucesc mai mulți pentru că poate să fie tahminu stinjenilor greșit.

2 500 să alătură ce-i hărăzește mărăia sa prea înălțatu nostru domn.

5 565 acești bani să fie pentru mutarea stavilelor șanțului.

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 206.

572

1815 iulie 4. [București].

Egumenul m-rii Sf. Sava arată domnitorului pricina de neînțelegere dintre Constantin Ruset și mănăstire pentru un loc vecin.
(Original).

Prea înălțate Doamne,

Dumnealui clucer Costandin Ruset au cerut prin jalbă a i să alege locul casilor ce le are, care să vecinesc cu locul casilor mănăstirii Sfântului Savii. După care au venit dumnealor veliții vornici la fața locului și au arătat dumneai clucereasa o carte a răposatilor veliți boeri i un hrisov al răposatului Necolaie voevod fără de numire de stinjeni, decît numai pe vecinii împrejurași îi arată. Iar în urmă au arătat un zăpis al răposatei Ilinchii Lehliaica, soacra dumnealui clucer, cu leat 1796 august 20 ce-l dă pîrîtului, gîneru fiindu-i, din care arată că s-au învoit de au dat pîrîtului casile. În care zăpis scrie și lungul stinjeni 43 și 6 palme, pînă în fundul grădinii, în puterea căruia zăpis trece peste ulucile vechi ale dăspărțirii și ia din locul mănăstirii cinci palme. Ci fiindcă în curtea mănăstirii lîngă ulucile pîrîtului este un corcoduș vechi ca de 60 ani sînt și rădăcini de pomi mai vechi care uscându-să, ieu i-am tăiat; este și cuhnic veche a mănăstirii în linia aceea.

Și acea măsurătoare ce să arată în zăpis de la leat [17]96 nu să coprinde că s-au făcut de vornici sau măcar fața cu vecinii, nici o numește măsurătoare ci cu un cuvînt arată stinjinii, din care să înțelege că cît au vrut atîta au scris. Iar adevărarea ce s-au făcut de prea sfinția sa pîrintele Dosithie proin mitropolit și departament nu întărește stinjeni, ci numai învoiala dintre dumnealor că este adevărată. Și este și această dovadă că soacra dumnealui clucer au trăit pînă acum ca de doi ani și înainte acestui zăpis niciodată stăpînire mai multă decît pînă în ulucile ce să vād, n-au avut. Precum și dumnealui clucer de la leat [17]96 de cînd au luat acest zăpis fiind tot față, stăpînirea au avut tot pînă în uluce, neavînd urmare cu stăpînirea după zăpis nici de cum.

Mă rog mării tale să fie luminată poruncă tot la veliții vornici ca să nu să adichisească mănăstirea peste vechea stăpînire după un zăpis ce l-au dat soacra către gîneru cum au vrut. Și cum va fi mila mării tale.

Al mării tale prea plecat și către dumnezeu rugător egumen mănăstirii Sfîntul Savii.

[rezoluția domnului]:

Dumneavoastră veliților dvornici să cercetați jalba cu cererea ce face și să ne arătați în scris prin anafora.

1815 iulie 4.

N. *biv vel* paharnic

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Sava, VI—8.

Original, hîrtic cu filigran, stare foarte bună; pe verso însemnări grecești.

573

1815 iulie 27. [București].

Marii boeieri propun dumnitorului Ioan Caragea voievod să dea poruncă de a se procura o « mihani » (mașină) cu care să se curețe matca Dimboviței. (Copie).

După luminată porunca mării tale ce prin pitac ni s-au dat cum că s-au găsit o mihani [mașină]? ca să să sape și să să curețe totdeauna matca Dimboviții, cu înlesnire și cu prea puțină cheltuială, care și însuși mării tale este știută de la Țarigrad, prin chiar vederea înălțimii tale.

Adunîndu-ne la un loc unde aducînd față pă cuviosul arhimandrit chir Theodosie igumenu mănăstirii Radului Vodă, ce ni să arată că are deplină știință a închipuirii aceștii mihani, după pliroforia ce ne dete, luarăm înțelegere că cu această mihani să poată săpa și a să curăți matca Dimboviții.

Ci să fie luminată porunca mării tale către dumnealui *vel* vornic al obștirilor ca dinpreună cu numitul arhimandrit să epistasească a să face această mihani cu toate cele trebuincioase și a să și punc în lucrare, dîndu-să cheltuiala cea trebuincioasă de la cutic, de care va arăta mării tale dumnealui vornic socoteală de cîtă cheltuială va merge.

1815 iulie 27.

Dumitrache Racoviță *vel* vornic

Costandin Băleanu *vel* vornic

Gheorghe Filipescu *vel* logofăt

Scarlat Grădișteanu *vel* logofăt

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 231.

574

1815 august 15. [București].

Vlaicu Arapagiu se învoiește cu Anania, năstavnicul bisericii Sf. Spiridon Vechi, să ia cu chirie un loc de grădinărie dincolo de strajă, la capul Podului Mogoșoaii, pentru 12 tuleri anual. (Original).

Adecă eu cel mai în jos iscălit încredințez cu acest zăpis al meu ca să să știe că m-am dus la [nă]stavnecu Anania dă la sfântu Spiridon cel Vechi, având o moșie afară din streajă, la Capu Podului Mogoșoai, și am cerut un loc să-mi dea ca să fac o grădină, care mi-au și dat cât ține gardul gardu lui Tănculescu și până în hotarul sfântului Savi[i]. Și m-am tocmit cu sfinția sa să dau pă tot anul câte taleri 12, adică doisprezece, chiric; și să am [a] da chiria la [in]ceputu[1] anului și să am să o stăpănesc fără nici o supărare. Și pentru încredințare am dat acest zăpis al meu la sfânta mănăstire iscălit, ca să să crează; accia.

1815 avgust 15.

† Eu Vlaicu Arapagiu adeverez și pui degetu în loc de pecete.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Spiridon-Vechi, II—2.
Original, bine păstrat, hirtie cu filigran.

575

1815 avgust 15. [București].

Ștefan dulgheru cumpără o casă de la Nicolae Lungu dulgheru și se obligă să plătească 2 taleri chirie pe an m-rii Sf. Spiridon-Vechi, pe locul căreia se afla construită casa. (Original).

† Adecă eu Ștefan dulgher încredințez cu acest zăpis al meu la mâna părintelui [nă]stavnecu Anania, de la mănăstirea sfântului Spiridon cel Vechi, precum să să știe că am cumpărat o casă dă la Nicolai Lungu dulgher[u] ce o are pă moșia mănăstirii Sfântului Spiridon cel Vechi. Și să am a o stăpăni atât eu cât și neamul meu și copii miei, însă să fiu dator a răspunde chiria la începutul anului, pă tot anul câte taleri doi, adică doi.

Și pentru mai bună credință m-am iscălit, puind și degetul în loc dă pecetie.

1815 avgust 15.

† Eu Ștefan dulgher, adeverez

(în continuare se află înscrisul de mai jos):

1834 avgust 15.

† Adecă eu cel mai jos iscălit încredințez cu acest înscris al meu la cinstita mâna sfinții sale părintelui arhimandritul Athanasie egumenul al mănăstirii Sf. Spiridon-Vechi spre a fi știut că cumpărând eu o casă ce să coprinde într-acest zăpis mai sus, sănt dator a păzi legătura precum eu am primit zăpisu dă la sfinția sa, plătindu-să chiria locului taleri 4, adică patru, la începutul fieșcăruia [an] și spre încredințare am iscălit.

1834 avgust 15.

Eu Nichita șindrilar adeverez

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Spiridon-Vechi, II—4.

Original, hîrtie cu filigran, în bună păstrare; semnătura lui Nichita şindrilar se repetă de două ori.

576

1815 august 15. [Bucureşti].

Mire, împreună cu soţia sa Marica, închiriază de la m-rea Sf. Spiridon-Vechi un loc în mahalaua Sf. Vasile pe care să-şi construiască casă de locuit, iar nu cârciumă sau altceva ce-ar aduce pagubă m-rii. (Original).

† Adecă eu Mire şi cu soţia mea Marica având nevoie de un loc de casă ne-am dus la prea sfinţia sa stavnicu Ananiia, de la mănăstirea Sfântului Spiridon-Vechi, şi cerînd ne-au şi dat la mahalaoa Sfântului Vasile, la drum unde este puţul, faţă stînjeni 7, adică şapte, şi lungul cînzăci-cinci; latul la drumul cel mare opt jumătate. Şi ne-am tocmit a-i da pe tot anul câte trei lei, adică trei lei, la sfînta mănăstire chirie şi să avem a face casă oricum vom voi[i]. afară dă cârciumă şi altele ce aduc pagubă la sfînta mănăstire. Şi să avem a o stăpăni noi cât şi neamul nostru şi copii noştri.

Dar chiria să avem a o răspunde la începerea anului. Şi când din întămplare o vom vinde atît neamul nostru cât şi copii noştri să aibă a dare ştirea la sfînta mănăstire. Şi pentru încredinţare am dat acest zăpis la sfînta mănăstire.

1815 avgust 15.

† Eu Mire neştiind carte mi-am pus degetul.

† Şi eu Marica, soţia Mirii, am pus degetul.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Spiridon-Vechi, II—5.

Original, bine păstrat, hîrtie cu filigran, scriere frumoasă; pe verso însemnări în limba greacă.

577

1815 septembrie 5. Bucureşti.

Constantin, feciorul postelnicului Stroe, cerînd iertare tatălui său pentru toate greşelile făcute, este repus în moştenirea ce i se cuvine. (Copie).

Adecă eu Costandin, fiul cel mai mare al dumnealui postelnicului Stroe, încredinţez cu acest exoflisticon al meu la mina dumnealui taică-mieu, mai sus numitu postelnic Stroe, precum să să ştie, că cu toate că taică-mieu şi-au făcut diată orinduindu-şi avutu său, cum să să urmeze după sfîrşitu vieţii

dumisale, făcîndu-mi și mie și frate-mieu celui mic Ralea parte. Dar cunoscînd pã taică-mieu, pentru multele neazuri ce i-am făcut, că mă are urgisit și supt blestem părintesc legat, din care pricină a blestemului părintesc neputînd nici eu a da înainte și a mă chivernisi în lume, am catandisit în proastă stare și desăvirșită sărăcie, prăpădînd și cășcioara de zestre a soții mele, rămîind cu patru copii pe drumuri. Am căzut cu plingere și cu mare rugăciune, puind și obraze de oameni cinstiți mijlocitori ca să mă erte de toate greșealile mele ce voi fi greșit, și să-mi dea blagoslovenie părintească, ca să nu rămii supt blestem, și să poci să-mi chivernisesc casa și copii.

Așa dumnealui revărsînd milostivire părintească asupra mea, mi-au dat ertare și blagoslovenie. De altă parte, ca să nu-mi vază copii prin case straine, au primit de a dumisale bună voe, a mă desface din viața dumisale, și a-mi da partea ce mi se cuvenea a lua după moartea dumisale. Adică înaintea obrazelor celor mijlocitori au mărturisit cu suflet nevătămat, în frica lui dumnezeu, că tot capitalul dumisale după vînzarea prăvălii și a caselor, și după săvirșirea pomenirilor și a milostenii ce au făcut cu mîna dumisale la cine au voit, ca un stăpîn, i-au rămas curați unsprezece mii, din care scoțînd taleri 500 pomenirile răposatii soră-mii Catrinii ce sînt să să mai facă pînă la șapte ani, au rămas 21 de pungi dă bani.

Acești bani i-au făcut trei părți, o parte mie, o parte frate-mieu Ralii, și o parte pentru sufletul dumisale. Care ne-au venit de parte cîte taleri 3500, adică trei mii cinci sute. Acești bani ce au venit în partea mea, nevrînd ca să-i dea în mîna mea temîndu-să ca să nu-i prăpădesc, să-mi rămii copii săraci, ca să nu am cu ce căsători copilele ce am, i-au sigurifisit în mîna dumnealui chir Sirbu băcan cumată-micu. Cu această legătură ca nici de cum bani în mîna mea să nu să dea, de cît să găsească dumnealui chir Sirbu vreo casă să-mi cumpere ca să să pue în locul casii de zestre ce am vîndut-o a soții mele. Și ce bani va mai prisosi după cumpăratoarea casii, acei bani să-i ție chir Sirbul pentru înzestrarea copilelor. Iar mie să-mi dea numai dobînda acelor bani, să o mînine cu copii miei.

Asemenea mi-au dat parte și dintr-ale casii, adică din două candelă de argint, o candelă cea mai mare mi-au dat-o mie; din trei perechi de cuțite de argint cu lingurile lor, o pereche mi-au dat-o mie; o pereche de paftale mi le-au dat mie; din șase zarfuri, trei mi le-au dat mie; din trei farfurii de dulceață, două mi le-au dat mie. Mi-au dat și din aramă, un cazan mare, o masă de aramă, și alte zece oca aramă din arama casii. Mi-au dat și zece stînjeni de moșic la Cacaletii.

Și cu aceasta m-am desfăcut, și m-am exoflisit, dîndu-mi precum zic din viața dumisale partea ce mi s-au cuvenit. Pe care rămîind și eu mulțumit, nu mai am după moartea dumisale a pretenderisi, nici eu nici copii miei cu nici un fel de cuvînt, nimic. Ci la oricare va voi dumnealui să-și lase căutarea sufletului, eu întru nimic să nu mă amestec, nici să mai pretenderisesc cevași, căci

toate cite să coprinde mai sus, s-au primit de dumnealui chir Sebul [Sirbul] cumnată-mieu, pe care au voit taică-mieu de l-au lăsat epitrop asupra mea și a copiilor miei.

Deci pentru mai buna încredințare, am iscălit acest exoflisticon cu însuși mina mea, înaintea martorilor ce să văd iscăliți, care s-au trecut și în condica Departamentului de Șapte, ca să-și sibă puterea și tăria.

1815 septemvrie 5.

Eu Costandin, *sin* postelnic Stroe, adeverez

X Costandin Caramzulea, martor

(urmează două semnături grecești indescifrabile)

Taleri 1 500, adică o mie cinci sute, am primit eu, însă în mina mea, din banii ce-i am în exoflisticon, pentru neguțătoria mea. Și pentru încredințare am iscălit.

Ralea, *sin* Stroe postelnic, adeverez

1815 septemvrie 25.

Taleri 1 500, adică o mie cinci sute, am primit eu, în mina mea, din banii ce scrie în exoflisticon, pentru trebuința mea. Și pentru încredințare am iscălit.

Dinul, *sin* postelnic Stroe, adeverez

1815 septemvrie 25.

Și am scris eu Chiriță dascăl slovenesc, cu zisa lui Costandin, și sînt martor.

[pe foaia treia]:

Tată-mieu într-acest exoflisticon al meu hotărîse de a pune depoziton, partea mea de bani, ce mi-au dat la împărțeață taleri 3500, adică taleri trei mii cinci sute, depoziton la cumnatu Sima. Dar însă n-au vrut să mi-i dea mie, fiindu-i teamă a nu-i prăpădi. Și nici cumnatu Sima n-au vrut să-i primească depoziton. Și eu avînd nevoie de a mă apuca să mă neguțătoresc pentru de a-mi scoate hrana, am căzut cu rugăciune, și fiindcă rămăsese banii la dumnealui, și mi-au dat taleri 1500, adică una mie cinci sute. Și mi-au rămas din partea mea numai taleri 2000, adică două mii tocma, a lua după moarte. Iar alt nimic nu am a mai pretenderisi decît cele trebuincioase ale casii care să însemnară în foaia aceasta, pă anume, și mi-au dat. Iar altcevași nu am a mai pretenderisi nimic, și a nu supăra pre nimeni din neamul meu, căci sînt mulțumit de ce mi-au dat parte, și de părinteasca blagoslovenie.

Și cînd s-au făcut aceasta au fost atîtea obraze de cinste față care au iscălit.

Eu Costandin *sin* postelnic Stroe iscălesc și sînt mulțumit

Dorotei stareț ot Cernica, martor

Eu Iane *sin* Triandafil, martor

Eu Nedelco *sin* Costandin, martor

Eu Dionisie monah cernican, martor

Cele ce s-au arătat îndărăt:
o candelă de argint
o păreche cuțite argint cu lingura
o păreche paftale argint
două farfurii de dulceață cu lingurițele lor
un cazan mare făr de țevi, cu capac
o masă de aramă
zece ocă aramă
un inel de diamant de taleri 300, ocolit cu diamănțele

Eu Neofit ierodiacon am scris cu zisa dumnealui, și martor
Această copie s-au scos întocmai după cel adevărat la școala domnească
ot Sfintul Gheorghie-Vechiu din București.

Chiriță dascăl slovenesc.

Colecția George Potra.

Copie, stare bună, hîrtie avînd în filigran un leu și literele A.G.

578

1815 decembrie 22. [București].

*Se cere domnitorului să dea cuvenita întărire lui Radu Golescu,
fost mare bun, pentru casa ce-a cumpărat de la copiii răposatului
clucer Manolache Lahovari. (Original).*

Prea înălțate Doamne,

După luminată porunca mării tale de slobozenie ce să dă la anaforaua
dumnealor veliților boeri de la 18 ale trecutului iulie, ca să vînză cea de al doilea
casă a nevîrstnicilor copii ai răposatului clucerului Manolache Lahovari, spre
plata datoriilor casii, găsindu-să mușteriu dumnealui *biv vel* ban Radu Golescu,
cu preț de taleri patruzeci de mii, s-au dat asupra dumnealui, făcîndu-i-să
și alăturatul zapis de stăpînire după orînduială din partea dumneaei cluceresii
muma și chivernisitoarea nevîrstnicilor clironomi.

Ci fiindcă dumnealui banu, cumpărătorul, cere a i să da întărirea mării
tale de statornica sa stăpînire și apoi să săvîrșească numărătoarea banilor, nu
lipsim a arăta înălțimii tale ca să i să dea luminata mării tale întărire de singura
și statornica sa stăpînire. Pentru că am văzut și răspunsu ce dă în scris dumnea-
lui sluger Iancu Lahovari, nepotul răposatului clucer ce are protimisîs la cumpă-
rătoarea acestor case, scris de la 27 ale trecutei luni lui iulie, întru care zice că
nu iaste mușteriu de această casă și să săvîrșească vînzarea la mușteriu ce
s-au găsit. De aceia s-au și săvîrșit, cu mijloc ce arătăm mai sus.

1815 decembrie 22.

(urmează trei semnături indescifrabile)

Academia R.P.R., CCXCVIII—27.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran.

1816 aprilie 5. [București].

Anaforaua marilor boieri pentru repararea Podului Mogoșoaci, Colentinei și a Tîrgului de Afară care s-au stricat; cine trebuie să contribuie la această cheltuială și unde să se verse banii. (Copic).

Prea înălțate Doamne,

Cu plăcută anafora arătăm mării tale că și deși s-au făcut Podul Mogoșoaci din nou, dar fiind celelalte poduri stricate și năvălind toți cu intrarea și ieșirea pã acel pod, a început a să strica. Iar Podul Colentinei și Podul Tîrgului de Afară ce sînt de mare trebuință fiindcă pã dinsele se cară zahareaoa și alte trebuințioase la obștii, s-au dărăpănat cu totul în cit cu neputință este a mai trece care pã ele. Deci fiindcă este prin bună economie mării tale, s-au ridicat deasupra țării carale și salahorii ce să trimetea într-alți ani la lucru cetăților în natură, rămîind a să răspunde în bani, am socotit de să va găsi și de către mării ta cu cale, ca într-acest an să să facă mai sus numitele poduri cu mijloc ce arătăm mai jos. Însă să aibă lăcuiitorii răgaz pînă la sfîrșitul lui mai ca să-și facă arătura și semănăturile cîmpului. Iar din începutul lui iunie să intre în pădure să taie cheresteaua și pînă la sfîrșitu [lui] iulie să o și care aici, și să înceapă lucrul podurilor.

Și podinile de la Podul Mogoșoaci, fiindcă s-au pus în lung și din pricina aceasta vedem că să strică mai curînd, să să ridice și să să puie la Podul Tîrgului de Afară deacurmeziș, cu lungul podinilor în latu podului. Și la Podul Mogoșoaci să să pună podină nouă, iarăși cu chip ce ziccam a să pune la Podu Tîrgului de Afară.

Care această chibzuire a facerii podurilor am făcut-o dimpreună cu dumnea-lui vel vistier.

(semnează veliții boieri)

Cîte podini și urși trebuie la aceste trei poduri.

podini	
9 000	la Podul Tîrgului de Afară, cu urși cu tot
1 350	de la poarta din sus a Cîrții Vechi pînă la butuc unde să începe Podul Tîrgului de Afară
3 250	cusurul Podului Mogoșoaci de la Drugăneasca pînă la poarta din sus a Cîrții Vechi
2 340	pentru Podul Colentinei
1 400	urși peste tot
17 340	

Cine să facă aceste poduri

birnici, sud

438 — Buzău
1460 — Săcuenii

719 — Prahova
 718 — Ilfov
 1 246 — Dîmbovița

4 582 aceste județe numai să le facă, fără de plată.

Cine să le aducă

scutiții	poslușnicii	slujitorii	
1 225	577	125	Buzău
1 557	854	176	Saac
1 677	963	120	Prahova
1 708	1 888	460	Ilfov
2 309	1 234	266	Dîmbovița
8 426	5 416	1 152	
5 426			
1 152			

15 044 aceștia să le aducă fără de plată

Cîți bani trebuiesc la făcutul podurilor

taleri

- 36 850 la stînjieni 1150 de la poarta din sus a Curții Vechi pînă la capu Podului Tîrgului de Afară, tot podul cu șanț, stînjienul *po* taleri 32, iar meimar-bașa cere la stînjien *po* taleri 35, fiindcă șanț nu are și este să-l facă din nou.
- 21 600 la stînjieni din capul Podului Mogoșoaci pînă la Curtea domnească unde sînt puse podinile în lung și au să să ridice și a să pune la Podu Tîrgului de Afară, în lat.
- 3 250 la 350 stînjieni de la Drugăneasca pînă la poarta din sus a Curții Vechi, ce nu este făcut. Însă acei stînjieni 800 și ceilalți stînjieni 350 s-au pus plata lucrului la stînjieni *po* taleri 27, dar meimar-bașa cere *po* taleri 30.
- 4 680 pentru Podul Colentinii
- 66 380

Cine să dea acești bani ce sînt trebuincioși pentru făcutu podurilor

scutiții	poslușnicii	slujitorii	
473	524	253	Slam Rîmnic
604	482	274	Ialomița
524	569	471	Vlașca
258	352	357	Teleorman
1066	534	156	Mușcel
838	573	255	Argeș
289	207	252	Oltul
4 052	3 240	2 018	

Cum să dea acești taleri 66 380, însă:

taleri

- 8 000 cei din Curtea Veche după porunca gospod
- 24 312 4052 scutelnici *po* taleri 6
- 12 960 3240 poslușnici *po* taleri 4
- 8 072 2018 slujitori *po* taleri 4
- 53 344

taleri

66 380 este suma trebuinții ce să arată înapoi

53 344 să scade suma ce să analoghisi pă scutelnici, poslușnici, slujitori

13 036 lipsesc; pentru acești bani ce lipsesc pe urmă de vom vedea că lipsesc vom socoti atunci de unde să să împlinescă. Și vom arăta mării tale prin altă anafora. Dar pentru acci taleri 53 344 ce să analoghisi acum să va da luminată porunca mării tale ce să să împlinescă, și pînă la sfîrșitul lunii iunie să fie toți aduși la sârdar Nicolaie Trăsnea epistatu casii podurilor.

1816 aprilie 5.

Arh. St. Buc., ms. 1114, f. 466 v-468.

580

1816 mai 5. [București].

Ancuța, soția răposatului Negoită slujitor spătăresc, jeluiește domnitorului pricina ce are pentru o casă făcută pe locul mănăstirii Sf. Spiridon-Vechi. (Original).

Prea înălțate Doamne,

† Jăluiesc mării tale pentru sfinția sa egumenul mănăstirii Sfântului Spiridon-Vechiu că având eu o casă făcută pă locul sfintei mănăstiri cu stăpânire neclintită de ani 40 și plata chiriei locului s-au răspuns necurmat din an în an, precum răvașele cele nouă de plată dovedesc. Și sfinția sa aflând că mi s-au răpus sineturile de așăzământ ce am avut de la sfânta mănăstire pentru acel loc ce am în stăpînire de ani nepomeniți cu năprasnica boală a ciumei au fost împreună și cu alte avandalăcuri de ale casii. Murind bărbat-mieu și doi feciori nevârstnici de ciură, s-au sculat tocmai acum prin marifetul cinstiții spătării de mi-au tăiat gardul grădinii prăpădindu-mi rîmătorii și toate bucatele ce am avut puse în pămînt și cu pricina căci n-am sineturile fiind răpuse din ciura ce au fost, umblă să-mi strămute vechea stăpînire și să-mi ia locul jumătate ca să-l vînză la altul.

Și fiind, milostive doamne, că am avut așăzământ înscris cu mănăstirea pentru locul acesta este dovadă pacinică stăpînire și dovadă pentru prețu chiriei locului răvașele cele nouă cari le am; și mi să pare că rău mă necăjește sfinția sa înpotrivire arătând mai întăiu dă-mi gonește mușterii ca să nu-mi poci[u] vinde binaoa (*indescifrabil*) al locului. Și al doilea umblă să-mi tae din loc să vînză altuia, pricinuindu-mi și atăta pagubă cu tăerea gardului ce au făcut. De aceia mă rog mării tale, să fie luminată poruncă unde să va cuveni ca pe deoparte să să îndatoreze sfinția sa a-mi face gardul la loc pă urma care au fost, plătindu-mi și toată paguba ce mi s-au făcut la bucate, fiindcă am martori bătrâni, vechi mahalagii în fața locului, pentru liniștita stăpînire pă tot acest

loc și pe cât va fi să mă dea sfinția sa *deval* în zadar cu *provlime* nedrepte și fără de nici un cuvânt aflându-mă văduvă și săracă împovărată și cu datorii după moartea bărbat-mieu. Și ce va fi mila mării tale.

† Roaba mării tale Ancuța văduva soția răposatului Negoită slujitoru spătăresc.

[rezoluția]:

Dumneata *vel* spătar să cercetezi jalba această și să ne arăți în scris.

1816 maiu 5.

biv vel (loc liber)

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Spiridon-Vechi, II—9.
Original, în bună stare, hirtie cu filigran.

581

1816 mai 7. [București].

Ancuța, soția răposatului Negoită slujitor spătăresc, în urma cercetărilor făcute și a hotărîrii judecătorești, pierde dreptul de a stăpîni mai departe un loc al mării Sf. Spiridon-Vechi. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Pricina din alăturata jalbă, coprinzătoare încă de la 13 ale trecutului septemvrie leat 1815, s-au cercetat și s-au judecat de către departamentul spăthării. Și după dreptatea ce s-au dovedit în partea cuviosului Anania egumenul mănăstirii Sfântului Spiridon cel Vechiu i s-au dat și alăturata carte de judecată după cuviință. Iar Ancuța jăluitoarea nesupuindu-se alegerii din cartea de judecată coprinzătoare s-au pus nu numai de au închis acel loc, ce încă l-au și semănat.

Și cuviosul egumen făcând cunoscută Spătării această a jăluitoarei împotriva urmare, s-au adus de al doilea în judecată, carii înfățișindu-se înaintea mea am întrebat pe jăluitoarea de are vreun sinet al mănăstirii ca să stăpânească acel loc și au răspuns zicând că nu are nici un sinet, dar dă multă vreme îl stăpânește cu obicinuita chirie. Cuviosul egumen s-au împotrivit zicând că 24 de ani sânt de când să află slujind acești mănăstiri și știe bine că pentru acel loc ce totdeauna au fost slobod, lua în toate verile de la perdelele de oi ce să punea acolo câte un miel și obicinuitul an de (*indescifrabil*), iar de jăluitoarea numai pentru casa ei cu cât loc are împrejurat au luat chirie, dar nu și pentru acest loc slobod.

Drept accia după pliroforie ce am luat din cartea de judecată de dreptatea părătului egumen cum și după mărturisirea sa din graiu că acel loc din vechime au fost slobod și s-au stăpănit de mănăstire ca o moșie a sa ce cste. Am zis jăluitoarei să să împece cu egumenul a o lăsa până să-și strângă roadele ce

au semănat să-și rădice gardul ca să rămăie locul slobod pe seama mănăstirii, neavând ea nici un cuvânt a-l stăpîni în silnicie. Și numita jăluitoare nici într-un chip opunere nedînd, s-au trimis zapciu spătăresc în fața locului a strica gardurile și a face locul teslim la mănăstire. Ci după luminata înălțimei tale poruncă ce s-au dat la jalba ei, nu lipsi[i] a face arătare că de către înălțimea ta să dea cea desăvârșită hotărâre.

1816 mai 7.

vel spătar (loc liber)

Arh. St. Buc., M-rea Spiridon-Vechi, II—10.
Copie, stare bună. hîrtie cu filigran.

582

1816 mai 31. [București].

Învoială între Dorothei arhimandritul și Gavril egumenul m-rii Sf. Gheorghe-Nou pentru o prăvălie primită danie de la Enache abagiu. (Original).

† Încredințăm cu zapisul nostru la sfânta mănăstire a Sfântului Gheorghie și la mâna sfinții sale părintelui arhimandritul aghiorghitul curio [chir] Gavriil.

Precum să știe că, având noi o prăvălie dată de danie de un Enache abagiu, noi pentru mai bună siguranția noastră, am făcut-o arătată părintelui arhimandritului năstavnicul sfintei mănăstiri Sfântului Gheorghie și ne-am învoit cu sfânta mănăstire ca pentru locul pă care iaste zidită prăvălia și pentru locul peste ulicioară, până în zidul mănăstirii ce ni s-au dat de sfinții sa, am înălțat chiria taleri 26, adică doaozeci și șase; de unde dăm pe lângă taleri treisprezece și parale doaozeci. Deci ne îndatorăm a plăti numita chirie prin marafetu chiriașului fără pricinuire, în doao cășturi: la Sfântu Gheorghie și la Sfântu Dimitrie.

Deosebit ne îndatorăm ca să nu găurim zidul, nici să facem plimbătoarea alătura cu zidul. Și nici sfânta mănăstire nu are a ne mai supăra cu nici un fel de pretenție, ci să stăpănim nesupărați atât de către sfinția sa cum și de către ceilalți după vremi igumeni.

Și pentru credință am iscălit.

1816 mai 31.

† Dorothei arhimandrit starind [starct]? ot Gheorghie.

Fiindcă această prăvălie ce au fost dată danie sfintii mănăstiri Cernica cu luminată poruncă gospod strigându-să la mezat spre vânzare, de la mezat am cumpărat-o eu cel mai jos iscălit și mă îndatorez eu ca să fiu următor cu stăpă-

nirea întocmai precum să arată mai sus într-acest zăpis iscălit de răp.[osatul] Dorothei; și spre încredințare am iscălit.

1819 noemvrie 6.

† Dorothei arhim.[andrit] stariț ot Cernica

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—56.

Original, foarte frumos scris și în bună stare, hirtie cu filigran: însemnare grecească pe verso.

583

1816 septembrie 10. București.

Rada, soția răposatului Ioniță făinaru, vinde jupînului Ene măcelaru o casă în mahalaua Oțetarului, cu 700 taleri. (Original).

Adecă noi cei mai jos iscăliți dat-am bun și credincios zăpisu nostru la mîna dumnealui jupînului Ene măcelar, precum să se știe că avînd noi o casă aici în mahalaua Oțetarului, moșie moștenească locu. Și i-am vîndut-o mai sus numitului, în dreptu taleri 700, adică șapte sute tocma.

Însă casa să vecinește pã din jos cu Tudorache cojocar și pã din sus fundul grădinii să vecinește cu Marina soția răposatului Dobre făinar, iar dinspre apus să vecinește cu Neculae lumînăraru, după cum să vede hotarele gardului. Iar în fața casii este ulița domnească.

Și i-am vîndut-o de a noastră bună voe nesiliți de nimenea, cu știrea mahalagiilor i a preoților și a vecinilor. Și dumnealui să aibă a stăpîni în bună pace atît dumnealui cît și copii dumnealui cîți dumnezeu îi va dărui.

Și cîndu s-au făcut acestu zăpisu au fostu și alte obraze care mai jos să vor iscăli, puindu-ne și noi degitile în loc de pecete, ca să se crează.

1816 sept.[emvrie] 10.

† Eu Rada soția răposatului Ioniță făinar, vînzătoare

† Eu Ilinca ipac sora răposatului Ioniță, vînzătoare

† Eu Maria ipac sora răposatului Ioniță, vînzătoare

Eu Mihai făinaru am fostu față și martur la vînzarea acestii case față fiind și eu am iscălit popa Ioan ot mah.[ala]

† Eu Stan Sîrbu (*indescifrabil*), martor

† Eu baba Ilinca, mart[or]

† Eu Costandina văduva, mart.[or]

Și am scris cu popa Iordache ot mahalaoa Oțetari, cu zisa dumnealor.

Dintr-o însemnare de mai jos, a Tribunalului de Comerț din București, se vede că această proprietate a fost vîndută de Maria soția răposatului Ene măcelaru lui chir Tudor Dobrovici, în 26 iunie 1849.

Academia R.P.R., CCXCVIII—3.

Original, stare bună, hirtie fără filigran.

1816 [fără lună și zi]. [București].

Ancuța, soția răposatului Negoiaș slujitor spătăresc, arată că nu mai are nicio pretenție în ceea ce privește locul asupra căruia s-a pronunțat judecata. (Original).

† La diaforaua ce am avut cu sfinția sa părintele egumen chir Anania pentru un loc al mănăstirii Sfântului Spiridon cel Vechiu, care loc fără a avea vreun sinet și fără știrea nimurii îl închisesem eu, pentru care judecându-ne la cinst.[ita] spătărie și neavând dreptate s-au făcut și anafora către mării sa vodă. Și văzând eu că dreptatea și hotărârea judecării nu-mi dă mie acest loc a-l stăpâni, de accia m-am mulțumit după anafora și hotărârea judecării și pentru ea să știe că de acum înainte nu am a mai da vreo apelație sau a mai face vreun dawațilăc pentru acel loc, ci să rămăie iarăși pe seama mănăstirii după cum și mai nainte au fost.

Însă să aibă a-mi da și mie un stânjăn dă loc ca să-mi mai lărgesc locul casii. Dau acest înscris încredințare la mâna sfinții sale ca să știe, că m-am mulțumit și nu mai am a face nici un fel de daravațilăc. Și spre mai bună încredințare mi-am pus numele și degetul în loc dă pecete, ca să crează.

1816 [fără lună și zi].

Eu Ancuța văduva adeverez acest zapis al meu
(urmează două semnături grecești indescifrabile)

Față înaintea mea viind amândoa părțile și cu a lor mulțumire au dat această adevărință [în] care și eu am iscălit spre adevărire.
(semnătură indescifrabilă)

Și am scris eu Scarlat logofăt cu zisa amândorora părțile și sănt și martor.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Spiridon-Vechi, II—II.
Original, stare bună, hârtie cu filigran.

1817 februarie 17. [București].

Petre rachieru jeluiește domnitorului rugându-l să oblige pe egumenul de la m-rea Sf. Gheorghe-Nou să primească chiria, pe învoiala cea veche, pentru o prăvălie ce-o are pe locul m-rii. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Cu lacrimi fierbinți jăluiesc milii și bunătății mării tale, pentru egumenul ot Sfântu Gheorghe, că având eu o prăvălioară făcută pă locul sfintei mănăstiri, care de la aridicarea binalii și pînă acum nu am putut hotărî prețul chiriiei locului neprimind numitul egumen după simfonia dintăiu, cerând prețu[1]

mai mult. Pentru care întărind și în judecăți ani zece până am fost scoși și înaintea Divanului înălțimii tale, da unde ni s-au și făcut hotărârea prin luminata poruncă ca să plătesc chiria tot după simfonia dintăiu, adică pă tot anul câte taleri treizeci și doi, urmând cu plata și pă câți ani nu s-au răspuns chiria. După care hotărâre luminată doamne următor am fost și m-am dus în trei patru rânduri cu banii gata ca să-i plătesc datoria și numitul egumen nici într-un chip n-au voit să primească, nici după luminata hotărâre, zicându-mi că da voi da după a sa cerire îmi primește, iar altfel nu are trebuință da bani.

Și eu, luminată doamne, aflându-mă om sărac mă tem ca cu azi, cu mâine, trecînd vreme, că tot îngreuiază chiria da să face sumă mare, și eu neavînd putere să o răspunz da odată până să-mi ia prăvăliia din mână, numai pentru chirie, după cum să vede socoteala ce o are, când nici după luminată hotărâre nu da supunere. Ci eu ticălos caz și mă rog nemărginitei milostiviri înălțimii tale, ca după cum întăi am cunoscut bogata milostivire la îndreptarea ce mi s-au făcut și acum pentru da a fi dăsvărsit, să fie luminată poruncă prin zapciu orănduit să-și primească banii chirii pă câți ani sânt neplătiți, după luminată hotărâre, ca să mă știu și cu ușurat. Și mare pomană vei dobândi. Și cum duhul sfânt va lumina auzul mării tale.

Robul mării tale, Petre rachier de aici.

[rezoluția]:

Dumneata *vel* hatmane al Divanului să urmezî a pune în lucrare hotărârea domnii mele ce este dată asupra pricinii.

1817 februarie 4.

biv vel căminar.

După această poruncă și după hotărârea mării sale lui vodă, fiind eu orănduit de cinstita hătmănic, pentru a să pune îndată hotărîrea, s-au făcut socoteala anilor ce n-au plătit Petre chiria și cu toate că n-au avut Petre nici un răvaș, dar s-a scăzut un an de la cumpărătoarea ambaralelor, iar nu patru spre zece ani care să împlinește la viitorul dechemvrie al acestui leat 1817, au plătit la mănăstire după poruncă *po* taleri 32, fiind și eu față dumnealui zapciu cel mare. Și spre dovada săvârșirii poruncii am iscălit.

1817 februarie 15.

† Gheorghe ciauș al Ciaușului Departament

† Răducan sărdar, martor

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—57.

Original, stare foarte bună, lirtic cu filigran; însemnare grecească pe verso.

1817 aprilie 25. [București].

Porunca departamentului Agiei către boierii din mahalaua Lucaci în pricina căpitanului Andricu spre a-i da voie a-și face « umblarea », nesupărat, pe podul din acea mahală. (Original).

De la departamentul Agii către dumnealor boicri mahalagü ot mahalaua Lucaciului.

Fiindcă dumnealui căpitanul Andricul după cererea d.[voastră] au lăsat depoziton la vătășia Agii taleri 100 pentru ajutorul ce i să cere în facerea podului dintr-acea mahala, d.[voastră] veți îngădui a-și face umblarea și trebuința nepoprit și nesupărat pă acel pod, până ce judecându-vă, să va da hotărîre pricinii și atunci banii căți să va alege a da dumnealui pentru acest ajutor îi veți primi d-voastră de la Agie.

1817 avgust 25.

(două semnături indescifrabile)

Academia R.P.R., XXI—141.

Original, stare bună, hirtie cu filigran.

587

1817 mai 22. [București].

Contractul prin care Leonte calfa se învoiește cu paharnicul Alexandru Crețulescu să-i facă o casă, în termen de patru luni, pentru 10 750 taleri. (Copie).

Asupra facerii caselor d-lui paharnicului Alexandru Crețulescu însărcinându-se Leonte calfa am întocmit, făcînd și simfonia cea căzută după întocmirea ce se vede mai la vale, anume însemnată într-acestea.

Fața acestor case are a fi de opt stînjeni domnești lungul, și șapte stînjeni curmezișul. Șanțurile în pămînt să le fac de trei palme domnești și să le umplu de jur împrejur cu două cărămizi și jumătate, cum și despărțiturile odăilor cu două cărămizi pînă în fața pardoselii, însă din fața pămîntului și pînă la pardoseala dușumelii să fie de o jumătate de stînjen domnesc.

De aci în sus, pînă la grinzi să meargă arcadele într-o cărămidă și jumătate, cum și toate despărțiturile ce va trebui tot asemenea. Lumina binalci să fie de 1 stj. jumătate domnesc, din dușumea pînă la grinzile tavanului.

Fcrestrele să se facă după cererea d-lui paharnicului atît la înălțime cît și la lățime. Într-acești mai sus arătați stînjeni ai lungului și ai latului intră și un pălimar, largul de 1 stînjen cu stîlpi cît vor fi trebuincioși de o palmă proastă în toate muchiile, cum și o sală tot de un stînjen lumina, însă de va voi d-lui paharnicul să se facă sală și pălimar, iar de nu, se vor face odăi în suma stînjenilor ce se arată mai sus. Dușumelile să fie prin toate odăile de scînduri de brad, uscate, încheiate în cepuri de fier.

Să se facă patru uși cu cîte două canaturi de scînduri de anin cum și celelalte uși ce vor mai fi trebuincioase să se facă tot asemenea în tăblii și cu cîte un canat

cu căptușelile lor cît va ținea zidul de gros și cu prevazurile lor. Broaștele pe la toate ușile să fie de fier înfundat. Tălpoacle ce au să se aștearnă jos la pardoseală să fie tălpi groase, bune, iar nu grinzi.

Căprioritul să se facă după orânduială din cherestea sănătoasă cum și saceacul de jur împrejurul caselor. Acoperămîntul să fie de șindrila de brad bătută, poalele pe șase, virfurile pe cinci. Tavanurile în toate odăile să se facă de var cu ciubucele lor, tencuiala pe dinafară și pe dinăuntru să se facă după orînduială. Paturile, sobe cîte vor fi trebuincioase, cercevelele la ferestre cu hiarele lor cele trebuincioase și cu geamurile lor; hier cît va fi trebuincios, piroane mari și mici, cum și cuie de șindrila.

Trei dulapuri înfundate făcute în tăblii la ce odăi va voi paharnicul. O plimbare scoasă afară din coprinsul caselor acestora doi stînjeni și jumătate, cu groapa de doi stînjeni adîncul, și lumina de un stînjen în toate părțile, zidită într-o cărămidă și jumătate pînă în fața pardoselii și în sus în paiente, într-o jumătate cărămidă, acoperită tot cu șindrila de brad cu pălimar și cu scară de trei trepte.

Toată această bina, cu închipuirea ce se vede, am întocmit-o cu Leonte calfa în taleri zece mii șapte sute cincizeci, din care bani s-a dat acum înainte taleri două mii și la începutul lucrului să i se mai dea încă taleri două mii, iar ceilalți ce mai rămîn, să aibă a-i lua rînduri rînduri, ca cînd se va isprăvi binăua să fie și luarea banilor de tot istovită. Nimic alt nu are să mai ceară nici var, nici cărămizi, nici nisip, nici cherestea, nici salahori, nici hier, nici cuie, nici șindrila, nici alt nimic, fără numai să ia banii ce mai sus se arată și să dea binăua gata în soroc de luni patru, fără nici un cuvînt de pricinuire, iar nisip oricît îi va fi trebuincios să aibă a face gropi în curtea d-lui paharnicului și de acolo să-l scoată, iar apa ce va fi trebuincioasă să aibă a o scoate din puțul d-lui din curte.

Oricît va mai trebui în lucrul casei¹ acesteia, care nu sunt trecute în zapisul acesta sau în zidărie sau în dulgherie, sau în timplărie, toate este dator să le facă fără cîrtire căci așa s-au legat, și la sorocul de patru luni să aibă a le da gata fără nici un cuvînt. Și spre încredințare am dat acest zapis la mîna d-lui boerului spre adevărire.

1817 mai 23.

Eu Leonte calfa adeverez.

Toată cherestea cea veche cum și cărămida ce va fi rămas în arsura caselor să fie dator d-lui paharnicului a o da toată în întrebuințarea acestui binale.

Ferestrele este dator să le facă după plăcerea d-lui însă de lemn de stejar și drepte, iar nu perghel. Fața binalei pînă la pardoseală să o umple cu pămînt scos de acolo din curte.

¹ Alexandru Crețulescu este tatăl dr-ului Nicolae Crețulescu (Krețulescu). Casa, renovată, există și azi și se află pe str. Nicolae Iorga nr. 3 (în apropiere de Calea Victoriei).

Pentru care, spre știința acestei simfonii i s-au dat de la noi aceasta lui Leonte la mînă și ne-au dat și numitul asemenea zapis spre adevărire.

Colecția Ana Lahovari, născută Nicolae Kretzulescu.
Copie veche.

588

1817 iunie 27. București.

Anaforaua marilor boieri pentru repararea cișmelelor din București, atît cele din mahalale care sînt pentru populația nevoiașe cît și celelalte de la porțile și curțile boierești. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

După luminată porunca mării tale, am făcut chibzuire la arătarea ce face dumnealui *vel* vornic al obștirilor printr-această anafora pentru cișmelele de aici din politia Bucureștilor. Și eît pentru cișmele ce să află stricate, și nu sînt pe la curți boerești adică două *ot* Tîrgul de Afară și una *ot* Podul Mogoșoa[ei] din dreptul caselor clucerului Deșliu, peste pod.

I găsim cu cale să să dea luminată porunca mării tale către dumnealui *vel* vornic al politii ca aducînd înaintea dumnealui pã suiulgi și pã meimari-bașa să facă chibzuire, cu cîtă cheltuială să pot dreg. Și acea cheltuială să o cisluiască pe mahalagii ce sînt împrejurii acestor cișmele și să adapă dintr-insele. Și să arate prin anafora cîsla ce face, ca cu luminată porunca mării tale să îplinească de la fieșticare analogu cel îi va ajunge. Și prin *vtori* epitrop credincios orînduit de dumnealui vornicu obștirilor să să și facă acea orînduire. Iar pentru cișmelele ce prin rugăciunea dumnealor boierilor li s-au hărăzit de luminații domni de s-au pus de [pe] la porțile și curțile dumnealor și din pricină că nu dreg boerii haznalele și șurupurile după datoria ce au, nefiînd aceasta datoria ceșmegiilor, ci a dumnealor, stau stricate și părăduite, să să puic acelor boeri soroc de zile 30, și cînd pînă la acel soroc nu va face trebuincioasa dregere, atunci să arate dumnealui vornicu obștirilor mării tale ca cu luminată poruncă să să dea apa altor boeri ce să vor încărca ca să-și facă haznalile și să-și fie ceșmelele totdeauna drese și în stare bună.

Așijderea să să dea luminată poruncă și către dumnealui *vel* spătar spre a face cunoscut tuturor de obște pã unde trece drumul apii spre a nu face stricăciune olanelor i tereziiilor. Cel ce va urma vreo stricăciune, nu numai să o dregă la loc cu cheltuiala lui, ci să i să facă și căzuta certare.

Și fiindcă aceste ceșmele sînt aduse cu mare cheltuială a țării pentru tot norodul de obște, iar nu numai pentru unii în parte, să fie slobozi și nepopriți de stăpînii acelor curți a lua apă oricare îi va trebui.

Iar hotărîrea rămîne la mării ta.

1817 iunie 27.

(urmează semnăturile velișilor boieri)

Arh. St. Buc., ms. 1117, f. 172.

1817 octombrie 26. București.

Elena Drugăneasca se învoiește cu cumnatul ei Hristodor Neculescu să împartă în două hanul ce-l au moștenire de la părinți, situat la Foișorul de foc, peste drum de biserica Răzvan. (Original).

Fiindcă am avut de-a valma hanul ot Foișor de foc dinpotriva Răzvanului cu dumnealui cumnată-mieu Hristodor Neculescu, ce-l avem rămas clironomii de la părinți. Și fiindcă în câtă vreme l-am ținut cu dumnealui ajunsese la mare dărăpănare din pricină că nu ne trăgea inima nici pă o parte nici pă alta a face trebuinciosul meremet, neștiindu-ne fieșcare partea noastră curată. De aceia ne-am învoit între noi ca să împărțim acest han pă din doaa. Și făcând dumnealui doaa foi, me-au dat p-amândoaă ca să-mi aleg care îmi va plăcea, dintre care foi me-am ales foaia cea cu partea ce are doaa prăvălii din binaoa cea mare, după cum să coprinde mai pre largu printr-acea foaie. Iar dumnealui i-au rămas această foaie cu partea din han ce să arată, însă: din colțul hanului celui mare dispre ulița ce merge spre dumnealui stolnicu Gligorașcu, șapte prăvălii de rând și cu odăile lor în dos. Și eu iarăși asemenea pînă în prăvălia ce șade acum ciupita Ovreica ce și această prăvălie rămîne tot într-acest rînd de șapte prăvălii. Și poartă să-și scoață această parte den han în podul ce s-au zis mai sus că merge spre dumnealui stolnicu Gligorașcu.

Care acestea toate să rămîie într-această parte de han și ulucile ce sînt să se facă dispărțitoare dintre prăvălia ce șade acum ciupita Ovreica și dintre prăvălia lui Moise croitor ovreiu și să meargă drept pînă în ulucile curții hanului. Care uluce să fim datori amândoi stăpânii a le face și a le drege. Care această parte dăn han să o stăpânească ohabnică dumnealui cumnată-mieu Hristodor Neculescu.

1817 octomv.[rie] 26.

Elena Drugăneasca adeverez ✓
 Costandin Neculescu, martor ✓
 Gheorghe Drugănescu, martor ✓

[pe verso]:

De la Departamentu de Șapte,

Cu aceste foi de înpărțeală viind înaintea noastră dumnealui paharnic Hristodor Neculescu și dumneaei sărdăreasa Elena Drugăneasca, prin vechil fiul dumisale Costache Neculescu, ne rugă ca să le adevेरim și noi.

Pentru care întrebînd pe amândoaă părțile de s-au făcut această împărțeală cu bună voc și nu dă vreo silă, ne dete răspuns că din bună voința dumnealor. Și spre siguranța că nu să va întoarce Costache Neculescu cînd își va veni în vârsta de ani douăzeci și cinci, ne arată o adeverință înscris supt iscălitura [lui] Manole Gugiul carele să pune chezaș platnic ca să răspundă la oricîta cheltuială să vă întâmpla cînd să va întoarce fiul dumisale.

Drept accia după rugăciunea ce ne-au făcut și după siguranța ce au dat la mâna paharnic[ului] Hristodor, adevărim și noi aceste foi de împărțea, spre a fi temeinice și a să păzi în veci nestrămutat.

1817 octomvrie 28.

- × Costantin, martor (*grecește*)
- × Constandin Dănculescu
- × Panait Diamandopol (*grecește*)

trecută în condică

[pe verso documentului]:

Împărțea hanelui din București

× Marița Mavrodoglu, 1844 Aprilie 1 (*grecește*)

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

590

1817 decembrie 2. București.

Ioan Gheorghe Caragea voievod scrie marelui spătar să poruncească zapciilor spătărești să nu facă vreun abuz cu locuitorii ce vin să-și vîndă marfa la oborul Tîrgului de Afară, sau pe străzile orașului. (Original).

Io Ioan Gheorghe Caragea voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Cinstit și credincios boerule al domnii mele dumneata *vel* spatar măcar că pentru nizamu ce am dat domnia mea pentru catahrisisu ce să urma de către zapcii spătărești și agiești asupra lăcuitorilor celor ce vin cu lucruri de vînzare atît la oborul Tîrgului de Afară i aici în politia Bucureștilor, precum te vei pliroforisi dumneata pe larg din enbirielisita copie, s-au făcut poruncile domnii mele, care s-au și rinduit de să citească atît la oborul Tîrgului de Afară cît și în răspîntiile politii.

Dar iată poruncim și dumitale, ca aducînd înaintea dumitale pe toți zapcii spătărești cărora să le dai strașnică poruncă ca cîtuși de puțin să nu să îndrăznească a face urmare înpotrivă. Căci veri care să va dovedî întru acest fel de vină, să va pedepsi foarte strașnic, făr de milostivire.

Tolico pisah gospodstvo-mi

1817 decembrie 2.

vel logofăt

Academia R.P.R., LXXIII—280.

Original, hîrtie cu filigran, stare foarte bună, pecete.

1818 aprilie 3. [București].

Dinu logofătul dă în judecată pe Dinu işlicarul, episcopul averii răposatului Hagi Drăghici, pentru o casă din mahalaua Caimatii, ce fusese a bunicului său. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Jăluiesc milostivirii măriei tale pentru un Dinu işlicariul de aici ce este episcop rămasului Hagi Drăghici răposatu, că atât părintelui meu cât și răposatului unchi-mieu Ianache Moaște și alt osebit frate al lor le-au rămas o casă părintească pe Podul Tîrgului de Afară în mahalaua Caimatii, cu locul ei moștenesc, care numita casă, luminate și mult milostive doamne după ce s-au căsătorit răposatul unchi-mieu Ianache, și neluînd casă de zestre, de lăcuință, au șezut într-această casă părintească ce era rămasă la cîteși trei frați.

Iar răposatul tată-mieu luînd casă de zestre, n-au avut trebuință de această numită casă părintească, ei au stăpînit-o răposatul unchi-mieu pînă cînd s-au întîmplat de i-au murit soția cea dintîi. Apoi după aceasta căsătorindu-să cu al doilea soție și luînd casă de zestre, s-au mutat într-acea casă ce o luase de zestre, iar acea casă au dat-o cu chirie numitului Hagi Drăghici.

Și pînă la o vreme au umblat cu numirea aceasta de chirie, iar de la o vreme înainte s-au schimbat numirea din chirie, zicînd că o are amanet. Și cu aceste chipuri au stăpînit-o pînă la moartea lui, iar după moartea lui văz că o stăpînește numitul işlicar cu numire că este episcop pereusii răposatului Hagi Drăghici.

Ci fiindcă numita casă cu locul ei este de la moși-mieu rămasă clironomie la cîteși trei frați, din care trei frați au fost unul răposatul tată-mieu căruia i se cuvine împărtașire, ca de la o casă părintească. Și voind ca un bun fecior ce mă aflu, cer, una partea tată-mieu, ca un clironom pă orice rămasuri; și al doilea, părțile unchilor miei cu protimisis.

În trecutele zile am arătat la cinstita spătărie curgerea pricinii, și că casa o stăpînește numitul işlicar, cerînd a-l aduce ca să-și arate sineturile cu care stăpînește casa moși-mieu. Și cinstita judecată dîndu-mi ascultare au și trimis de l-au adus, și făcîndu-i întrebare și cercetare cu ce stăpînește casa și de are niscaiva sineturi să le arate judecății. Și au dat răspuns că sineturile ce le are a'c casii, le are date la dvornicu opștirilor, și cu această pricinuire a lui cinstita judecată n-au putut face nici o cercetare pricinii.

De aceia alerg la multa milostivire a măriei tale, și fierbinte mă rog ca să să poruncească de către măria ta la un zapciu de ai divanului măriei tale ca să-l îndatoreze pă numitul işlicar a-și scoate sineturile casii, ca cu acele sineturi ce va fi avînd, să ne scoată la o dreaptă judecată, ca să să vază în ce chip îi este stăpînirea casii moși-mieu. Ca ori în ce chip va fi, ori amanet, sau și măcar

vîndută, drept și cu vreun zapis al lor, după dreptatea ce voi avea să întorc oricîți bani să va dovedî întru adevăr că au primit răposații. Căci va fi cu păcat să streineze moștenirea moși-mieu la alte mîini streine. Căci și vînzare de va fi, ca un nevîrstnic ce m-am aflat atunci pã acea vreme, și mai vîrtos slugă pe la unii alții, mi să pare că nu voi fi depărtat de moștenirea moși-mieu

De aceasta mă rog ca să am dreptate, și cum va fi mila mării tale.

Robul mării tale

Dinul logofăt de aici

[rezoluția domnului]:

Dumneata *vel* spătare să cercetezi jalba aceasta și să ne arăți în scris.

1818 aprilie 3.

biv vel căminar

[mai jos]:

Dumneata vătășe să să aducă pîritul la judecată.

1818 aprilie 23.

Stănescu logofăt spătării

[pe verso]:

Dinul logofăt cu Dinul ișlicarul

Academia R.P.R., LXXIII—300.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

592

1818 decembrie 1. București.

Frații Cotopulis vînd cumnatului lor Nicolae Trăsnea, fost mare paharnic, casele părintești ce le au în mahalaua Mihai Vodă, cu 36 000 taleri. (Original).

Fiindcă casele noastre cele părintești din mahalaoa Mihai Vodă ce le avem toți noi cci mai jos iscăliți de frați, clironomie, cu pămîntul lor ohavnic, nefiind cu puțință a rămînea la unul din noi ca un cămin părintesc, și mai vîrtos că unii din noi o să să depărteze de aici din București, și trebuință fiind a să vinde aceste case, prin bună voință și prin bună tocmeală le-am vîndut aceste case dîmpreună și cu toate avandanlăcurile lor, la dumnealui *biv vel* paharnic Nicolae Trăsnea cumnatul nostru ce ține întru căsătorie pe sora noastră Marioara, drept taleri 36 000, adică treizeci și șase de mii. Însă banii gata taleri treizeci și două de mii cinci sute și taleri trei mii cinci sute ce au cheltuit dum[nea]lui de au făcut niște odăi, cu două caturi, și cu plimbări.

Și după dreptate cînd nu ne învoiam să cumpere dumnealui aceste case trebuia să-i plătim noi toți frații acești taleri trei mii cinci sute. Și scăzîndu-se

acești bani rămân buni bani după vânzare taleri treizeci și două de mii cinci sute. Care acești bani i-am primit acum toți deplin în mâinile noastre, care i-am și împărțit noi toți frații după analoghia dreptului ce au venit la fieșcare, și i-am luat. Dar fiindcă unul din noi frați, anume Dumitrache, fiind nevirstnic și pentru că noi cei mai mulți frați am ajuns și ne aflăm în vîrstă, ne-am chibzuit în tot chipul și am socotit că casele fiind acaret primejdiei, ferească dumnezeu de vreun pericolon de foc, și atunci să să pricinuiască pagubă mai mare la toți. De accia spre mai bună siguranția și folosul tuturor, am hotărît cu toți frații, față fiind și alte obraze streine și cinstite care să vor iscăli mai jos martori, de le-am vîndut.

Drept accia fiindcă noi banii ce mai sus să arată taleri treizeci și două de mii cinci sute i-am primit toți deplin în mâinile noastre. Și i-am împărțit frățește, de accia și noi i-am dat și i-am făcut teslim în mîna dumnealui paharnic toate seneturile și zapisele cele vechi ale acestor case. Și de acum înainte să aibă a le stăpîni atît dumnealui cît și clironomii, i neam din neamul dumnealui în pace, și nesupărat de noi, ca niște case bune ale dumnealui, ohabnice.

1818 dechemvric 1.

Elena Cotopulis

Hristo Ioan Cotopulis

Constantin Ioan Cotopulis

Gheorghe Ioan Cotopulis

Dimitrie Ioan Cotopulis

Chiriac (*indescifrabil*), martor

Anania Cotopulis, martor

Colecția George Potra.

Original, stare foarte bună, hîrtie avînd în filigran un leu; toate semnăturile sînt grecești dintre care una indescifrabilă.

593

1819 mai 8. [București].

Contract, nesemnat, pentru lucrarea ferestrelor de piatră la biserica cea nouă a Sf. Dumitru, metohul episcopiei Buzău. (Original).

Încredințez cu acest zăpis al meu la prea cinstită mîna prea sfinții sale părintelui episcopul Buz.[ăului]. Precum să să știe că m-am tocmît la prea sfinția ca să lucrez unsprezece ferestre de pietrărie la biserica cea noaă a prea sfinții sale, însă trei ferestre să fie de (*loc liber*), patru de (*loc liber*) și patru de (*loc liber*). La care aceste ferestre să am a ciopli piatra cu meșteșug lucrîndu-o în ciubuce, precum îmi va porunci prea sfinția sa. Să lipese pietrele

cu meșteșug bun și să le alcătuească cu analoghie frumoasă. Să așază fiarale ferestrelor la piatră cu bună și temeinică orînduială; și să am a așaza toate aceste ferestre la locurile lor sus în ziduri. Iar prea sfinția [sa] părintele episcopul să-mi plătească de fieșcare fereastră cîte taleri patruzeci, tocmai.

Deci mă leg cu tărie printr-acest zapis că voi luca toate aceste ferestre cu bună orînduială și fără zabavă.

Și pentru credință mi-am pus degetul în loc de pecete, ca să să crează.

1819 maiu 8.

Academia R.P.R., XLVIII—160.

Original, perfectă stare, hirtic cu filigran; zapisul nu poartă nici o semnătură, urmă de deget sau pecete.

594

1819 mai 9. [București].

Pricina de judecată, cu rezoluția domnească, între Hagi Stama abagiu și Luxandra Hagi Ivan pentru afaceri de bani rezultate dintr-o tovărășie de negustorie între răposatul ei soț și Hagi Enache, frate cu reclamantul. (Original).

Prea înălțate Doamne,

Hagi Stama abagiu nerămînd odihnit pe anaforalile ce s-au făcut, una a spătării din anul trecut leat [1]818 iulie 14 și alta a dum[nea]lui *biv bel* logofăt Costandin Bălăceanu tot din anul trecut, dechemvrie 12, din luminata porunca înălțimii tale, prin zapciu hătămănesc, s-au înfățișat la logofeție cu Lucsandra Hagi Ivan prin vechil, Chiriac polcovnic. Și citind atît anaforalile de urmarea judecătii ce s-au străgănat, făcînd și osebită cercetare în ce chip m-ați adevérit de curgerea pricinii, o arăt înălțimii tale.

Hagi Enache, fratele Stami jăluitorul, cu Hagi Ivan soțul Hagicăi, au avut tovărășie ca 24 de ani la prăvălii de abageric, țîind amîndoi o pungă și o cheltuială. Însă Hagi Ivan soțul Hagicăi au fost făr dă știință de carte, iar Enache știind carte au ținut catastih în prăvălie. La care tovărășie n-au avut zapise, nici alți neguțători streini n-au știut ce fel li se urmează negoțul tovărășii lor, sau și de vor fi avut zapise, de față nu sînt. Iar catastișele de capitalul soțului Hagicăi au fost în mina lui Enache; și după moartea lui Enache au rămas la Stama jăluitorul.

Și în vremea tovărășii lor au cumpărat cu bani din prăvălie o vie cu pruni, ce să zice Sprundul, pe numele lui Hagi Enache. Au cumpărat și locul unui scaun de carne pă numele lui Hagi Ivan; au cumpărat și o prăvălie iarăși pă numele lui Hagi Enache, care prăvălie zice Hagiica că au ținut-o tainuită de dînsa. Și la leatul 1812 dechemvrie 6, murind Hagi Ivan soțul Hagicăi, s-au

urmat tovărăşia prăvăliilor de Hagi Enache; apoi la leatul [1]813, în vremea ciumii, murind şi Hagi Enache de ciumă, au rămas prăvăliile cu toată marfa în mîna şi chivernisirea jăluitorului Stama.

Şi la leatul 1814 apr.[ilie] 23, arătînd jăluitorul Hagi Stama că capitalul soţului Hagiicăi este taleri 17 000, au făcut atunci contract de tovărăşie, sub chivernisirea Stamii. Şi s-au urmat acea tovărăşie pînă la leatul 1816 ghenarie, în care vreme a tovărăşii aceştia cu contract, avînd Hagiica fată de măritat şi ginerile cerînd via cu prunii, prin mijlocirea protopopului Gligorie duhovnicul lor, au tocmit cu Stama via cu prunii cea de tovărăşie în taleri 5 000, însă jumătate partea Stamii. Iar duhovnicu au arătat atunci ştiinţa lui pentru preţ, şi că au luat-o Hagiica ca să o dea zestre, iar de jumătate sau de toată n-au ştiut.

După care prelungindu-se măritişul un an şi mai mult, au stăpînit într-aceia vreme Hagiica via şi apoi au dat-o zestre la leatu [1]816 iunie. Şi atunci socotindu-să între ei, scăzînd preţul vie cu prunii, taleri 3 000, ce zice că au mai dat Hagiicăi, rînduri, s-au ales din capitalul ei cu cîştigul ce i-au arătat că mai are să ia taleri 8 000, pe care bani au dat Stama zapis la mîna Hagiichi, cu soroc de opt luni, să-i plătească pe lună cîte taleri o mie. Şi plătînd dintrînşii pe cei mai mulţi, s-au ales pînă la leat [1]817 ghenarie 30 că mai este dator Hagi Stama taleri 2 000, pe care au dat Hagiicăi alt zapis, cu soroc de şase luni să-i plătească. Care soroc trecînd şi nedîndu-i bani, au tras Hagiica pă Stama la căpitănia dă lefigii să-i plătească, unde la aceiaş judecată, precum să vede scris în dosul zapisului, i-au dat soroc de patru luni, cu chezaş pe bani. După care s-au pornit Hagi Stama în judecăţi zicînd că ar fi avînd bani daţi mai mulţi, şi că via cu prunii rău au luat-o Hagiica de au dat-o zestre, că el zapis de vînzare n-au dat, şi sineturile vechi ale acei vie cu prunii, uneori au zis că i le-au hrăpit Hagiica, din sîn, cu înşelăciune alteori că i le-au dat în păstrare, iar alteori că i le-au dat amanetu pentru datoria ce-i rămăsese.

Pentru acesta, spătăria i-au rînduit la stărostia de neguţători de i-au socotit de cînd au făcut tovărăşie amîndoi, şi de [din] capital au scăzut întii preţul vie. Şi au ales socoteala tot acei taleri 2 000 cu zapis, că este dator Hagi Stama, dar au scăzut pă Hagiica cu taleri 533, însă taleri 460 datori dinaintea zapisului, şi taleri 70 că i-au dat la Hagiica, ş-alege să mai plătească Hagi taleri 1666 bani 114. Iar Hagiica n-au primit aceste condec a să scădea, zicînd că la zapis s-au scăzut tot ce au avut dat, şi în urmă n-au mai luat nimic.

Apoi făcînd spătăria şi logofeţia amărunte cercetări aducînd de faţă şi pă chiar duhovnicu lor, cum şi din alte dovezi de mărturii, i din catastih cel scris cu slova mortului Hagi Enache, s-au descoperit toate precum sînt arătate înapoi. Şi s-au datorat Hagi Stama a plătit acei taleri 2 000 după zapis cu dobinda lor. Iar pentru banii ce l-au scăzut starostea din zapis, după care au urmat şi spătăria (*indescifrabil*). Hagi Stama zice logofeţia ca de va primi numitul Stama carte de blestem cum că acele datorii sînt adevărate şi că nu s-au scăzut

la socoteala lor înaintea zapisului, să rămîie bine scăzute, iar de nu să rămîie zapisul a-l plăti dăplin. Aşijderea şi pentru prăvălia ce s-au descoperit iarăş cumpărată cu bani din tovărăşie, îndatoreşte pe Hagiul a da pe jumătate preţul acci prăvălii.

Acum Hagi Stamate, nu avu altele a zice, de cît tot acelea ce le-au zis la departamentul spătării, şi la dumnealui *biv vel logofăt Costandin Bălăceanul*.

Care fiind anerisite cu drept cuvînt şi după pravilă, asemenea zic şi eu să să urmeze, pentru că la mijloc fiind tovărăşie şi datorii de bani, şi cumpărătoarea vii cu prunii mai dinainte, adică preţul vii s-au scăzut din capitalul Hagiicăi, şi cusurul desfacerii banilor s-au săvîrşit prin zapis, şi cel din urmă zapis de taleri 2 000 ce are Hagiica fiind mărturisit că este făcut pã ceea ce au rămas dator după ce s-au socotit, nu încapc cercetări după pravilă pã cele desfăcute dinaintea zapisului. Aşijderea şi pentru via cu prunii fiind iarăşi mărturisit că Hagiica au şi stăpînit-o de atunci, au dat-o şi zestre prin ştirea Hagiului, şi Hagiul şi-au tras banii din capitalul Hagiicăi ce-l avea întii.

După care nemai rămîind pricini de bănuială, găsesc cu cale ca Hagi Stama să plătească banii după zapis, cum şi preţul prăvălii jumătate. Şi dumnealui *vel hatman* să facă împlinire. Iar hotărîrea rămîne la măriia ta.

1819 mai 9.

vel logofăt

[urmează rezoluţia domnitorului]:

Io Alexandru Nicolae voevod i gospodar zemli Vlahiscoe.

Pe această anafora a Logofetii de Țara de Sus, nerămîind odihnit Hagi Stama abagiul, dumnealui *vel hatman* al divanului l-au înfăţişat şi la Divan înaintea domniei mele, unde intrînd şi domnia mea în cercetarea pricinii, văzum că n-au avut Hagi Stama alte a *provlisi* de cît tot acelea ce le-au provlisit şi la Logofetie, cerînd a încredinţa Hagiica prin blestem că nu i-au spus soţul său Hagi Ivan că au rădicat bani din prăvălie la facerea caselor, taleri 7 140 şi alţi taleri 7 500 pentru arenda unei moşii, şi alţi bani pentru altele, şi atunci va rămîne păgubit.

Căruia i s-au zis că de vreme ce în urma morţii fratelui său Hagi Ianache au descurcat socotelile şi prin zapisul său au ales capitalul Hagiului taleri 17 000, făcîndu-să tovărăşie cu la un an şi jumătate pîn la leatu [1]816 ghenarie, cînd stricînd tovărăşia au dat Hagiicăi moşia cu via prunet, dînd şi din bani, şi pentru cusur de taleri 8 000 dînd la mîna Hagiichii zapis ca să-i plătească cu soroc, au dovedit cu darea zapisului că s-au mulţumit pe socoteala ce s-au făcut şi s-au cunoscut de dator acei bani. Din care plătînd cei mai mulţi, au rămas pînă la leat [1]816 ghenarie 30, taleri 2 000 pe care i-au dat alt zapis, care însuşi nu-l tăgădui în Divan, şi cu aceasta iarăşi au mai întărit mulţumirea sa, şi nu mai are loc acum proflima ce face.

Drept accia, anaforaua aceasta a Logofetii fiind dreaptă şi cu cale, i-o întărim domnia mea întru toate, şi poruncim dumitale *vel hatmane* al Diva-

nului să faci împlinire Hagichii de la Stama, cu mijlocul ce se dete mai jos într-această anafora.

1820 aprilie 5.
vel logofăt

Colecția George Potra.

Original, cam rupt de îndoituri și folosire, cu textul aproape șters în unele locuri; pecete.

595

1819 mai 18. [București].

Iosef Weltz se tocmeste, prin contract, cu Costandie episcopul Buzăului, pentru construirea bisericii Sf. Dumitru, metohul episcopiei. (Original).

Încredințez cu acest adevărat zăpis al micu la prea cinstită mina prea sfinții părintelui episcopul Buzău, chir Costandie, precum să să știe că pentru zidirea bisericii noăă a Sfin[tu]lui Dimitrie metohului prea sfinți[i], am luat tot lucrul și meșteșugul zidării asupra mea din temelie și pînă să va isprăvi biserica de tot, cu toți meșterii zidari și salahorii miei, atît la zidirea de roșu cît și la toată tencuiala pînă la sfîrșit, nu numai a trupului bisericii celui de zid ci și a turnului care este a să face de lemn și tencuit pã dinlăuntru și pã dinafară.

Deci mă leg cu tărie printr-acest zăpis că voiu pune toată silința să arăt cel mai bun meșteșug cu frica lui dumnezeu, atît la măsurătoarea și analoghia zidurilor din temelie și pînă sus la scaunul turnului, cît și la lucrarea varului cu năsip, i tencuiala cu meșteșug nemțesc. Să rădic boltă prin șanțuri de jur împrejur, să fac coloanele pã dinafara bisericii și ciubucele întocmai după planul ce am dat prea sf. sale iscălit de mine. Să fac bolțile pã dinlăuntru cu meșteșug bun și temeinic; să fac doaă coloane în biserică din cărămidă (ca la Șărbănu Vodă), la spatele cîntăreților de la capul lor în sus și pînă sub boltă sus. Să fac loc în oltar pentru proscomidie, așăzînd atît piatra de jos cît și pisană, iarăși cu chimer [?] măsurat frumos. Să fac și un dolap de-adreapta în oltar tot chemer; să fac bolțile de lîngă turn, de unde mi să va arăta, și pînă în fața dinaintea bisericii, de lemn cu bagdatii, tencuite cu var; care acest tipar de lemn și bagdatii tot eu să le plătesc dulgherilor în locul bolții ce eram să fac de zid.

Scaunle turnului, cu cerurile lor, să le fac temeince și măsurate frumos. Ciubuce frumoase nemțesti să fac atît pã dinafară și pã supt strașină, cît și pã dinlăuntru după cuviință. Să fac și bolnița supt pardoscala bisericii cît îmi va arăta prea sfinț[ia sa] și boltită. Și în scurt orice trebuință va avea biserica

pină în sfârșit de meșteșugul zidării, să fiu dator a-l face eu cu meșterii și salahorii miei.

Iar înălțimea bisericii să fie cît va cere simetria și plăcerea prea sf. sale.

Dinaintea bisericii să fac un francărșpiț nemțesc după cum să vede la plan. Și prea sfinția să-mi dea bani gata taleri zece mie cinci sute tocmai și toată materia cîtă va trebui, adică var, năsip, cărămidă, apă, cîlți, ostriți, hîrdaie, lopeți, funii, grătii, ulmi, grinzi și tălpi, și cîtă altă trebuincioasă materie va fi potrivită meșteșugului zidării și facerii bolților, asemenea și legături de fier în zid unde va fi trebuință, iar mai mult nici un ban pînă voi da biserica gata de roșul și de toată tencuiala.

Care aștepți bani să mi-i dea prea sfinția sa în patru cîștiuri, adecă acum înainte taleri trei mie; după ce voi rădica zidurile de doi stînjeni de la ferestre în sus să-mi mai dea încă taleri două mii cinci sute. După ce voi isprăvi toată biserica de roșu taleri două mii cinci sute și cînd voi începe la tencuială taleri două mii cinci sute, care să adună toată suma taleri zece mie cinci sute cît am tocmit, fără a mai face cerere de alți bani, fiindcă așa m-am învoit.

Așadar, primind banii în arătatele cîștiuri, să să treacă în dosul acestui zapis. Către aceasta să fiu dator să pui meșteri și salahori mulți ca să rădic biserica de roșu în soroc de două luni. Deci urmînd cu cu meșteșug bun, curat, temeinic și fără cusur întru toate, să urmeze și prea sfinția sa cu darea banilor, precum mai sus s-au zis. Iar cînd (fercească dumnezeu) din pricina nemăestrii mele, ori din pricină că nu voi lucra zidurile și bolțile cu lucrare temeinică și să va întîmpla ori dărîmare, ori a să crăpa zidurile, atunci să fiu dator a răspunde orice pagubă să va întîmpla. Și mai înainte de toate să fiu dator a fi năpristan la lucru ca să nu să facă vreun cusur. Și orice lucrare proastă voi face, neprimită plăcerii prea sf.[inții], să fiu dator a strica și a face după plăcere și bine.

Și spre mai bună încredințare m-am iscălit însu-mi, întărindu-să acest zapis și de cînst.[ita] k. k. Aghenție, ca să să crează.

1819 maiu 18.

Vetz Iosff

Ion Zavăvelț [?] maurăr maistor, adeverez

Cetindu-i acest zapis din pont în pont în auzul meșterului și mulțămit fi[in]d, precum l-au iscălit chiar cu condeiful său, sânt martor

Gheorghe Petrovici

[notă]:

Pe pagina cealaltă sînt o scrie de însemnări din care se vede că banii i-a primit altfel de cum prevede contractul. Înainte de începerea lucrărilor, la 24 mai 1819 a primit de la părintele Samoil 1500 taleri. Semnează clar Ioseff Veltz, iar ca martori Anastase calfa și Costandin meimar.

Ultimii bani, 300 taleri, prin care se sfîrșește socoteala, i-a primit la 15 mai 1820.

[pe verso]:

Zapisul lui Iosif zidar pentru biserică.

Academia R.P.R., XLVIII—154.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran; semnătura lui Weltz e cu litere latine.

596

1819 mai 29. [București].

Hristea nisiparul se înțelege cu episcopul de Buzău să aducă tot nisipul trebuincios la construcția bisericii Sf. Dumitru, cu zece parale hîrdăul. (Original).

Adecă eu Hristea nisiparu dat-am credincios zapisul meu la prea cinstită mâna prea sfinții părintelui episcop Buzău, precum să știe că m-am tocmit la prea sfinția sa ca să car năsip, cu cărăle mele și năsipul micu, în curtea prea sfinții sale. Și prea sfinția sa să-mi plătească de fieștecare hărdău câte par.[ale] zece, cu hărdău dumnealui pitar Costii meimar-bașa.

Deci mă leg cu tărie printr-acest zapis că voiu căra năsip cu cărăle mele în curtea prea sfinții sale din destul, până să va isprăvi biserică atât de roș cât și de tencuială.

Și prea sfinția sa să-mi plătească banii căștiuri, căștiuri, cărind și luînd, fără a face zăticnire la cărat nici decum. Și când împotriva voiu urma, ori nu va fi năsipul bun, ori voiu face precurmăre și din pricina mea vor sta meșterii, atât la roș cât și la tencuială, atunci prea sfinția sa în puterea acestui zapis să mă tragă la judecată și judecata să mă îndatoreze să plătesc orice pagubă și pierdere de vreme să va pricinui din pricina mea.

Și spre încredințare mi-am pus degetul în locul de pecetic, ca să crează, mărturisindu-să acest zapis și de dumnealui meimar-bașa Costea. Și câți bani voiu primi, să-i trec în dosul acestui zapis.

1819 maiu 29.

† (semnătură grecească indescifrabilă)

Costandin proen meimar, martor

Academia R.P.R., XLVIII—138.

Original, stare perfectă, hîrtie cu filigran; pe verso, o însemnare arată că a primit o sută taleri arvună, la facerea contractului.

597

1819 mai 30. [București].

Anastase dulgheru calfa se învoiește, prin contract, cu Costandie episcopul Buzăului, a face dulgheria și timplăria la biserică cea nouă a Sfintului Dumitru. (Original).

Încredințez cu acest adevărat zapis al meu la prea cinstită mână prea sf. părintelui episcop Buzău, chir Costandie, precum să știe că m-am tocmit la prea sf. sa de am luat asupra-mi toată dulgheria și tâmplăria câtă va trebui la biserica cea noă care o rădică prea sf. aici în București, la metohu prea sf. (afară din tâmplă, scaunul domnesc și amvonul) cu toți meșterii dulgheri, tâmplari și salahorii miei și uneltele mele. Eu adică cu tot meșteșugul, iar prea sf. sa să-mi dea toată materia cea trebuincioasă, adică scânduri, stâlpi, grinzi, scânduri de brad, podini, lanți, căpriori, piroane mari și mici și cue și cu un cuvânt orice materie va fi trebuincioasă la dulgherie și tâmplărie și bani gata taleri cinci mie două sute, iar mai mult nu, până să va găti biserica și să va isprăvi desăvârșit.

Deci, mă leg cu tărie printr-acest zapis că voi pune toată silința a lucra cu frica lui Dumnezeu și cu meșteșug bun, curat și temeinic, fără a face precurmare lucrului nicidecum, atât vara cât și iarna, până să va găti biserica de tot.

Voi face acest, însă:

1) Legături prin zid de jur împrejur pă unde va fi cu cuviință și mi să va arăta de meemer-bașa și de neamț.

2) Să fac toate tiparele bolților cu legăturile lor, căptușindu-le pă deasupra cu scânduri de brad peste care să poată zidi temeinic atât bolțile strănilor cât și ale altarului și cercurile pandocratorului.

3) Turnul să-l fac înalt după măsura ce mi să va da de meemer-bașa și să-l săvârșese cu toate cele trebuincioase după plăcerea prea sf. și povața lui meemer-bașa, ca să tencuiască pă dinlăuntru și pă dinafară; să-l fac după poruncă așezând și crucea cea de fier, făcând și ferestre cu cercevelele lor.

4) Tot acoperământul bisericii să-l căprioresc, să-l lăzuesc și să-l căptușesc cum mi să va porunci, ca să să căptușească cu fier. Asemenea și legăturile strășanii să am a le face după povața neamțului, asemenea și francărșpițul, cum și iminiacion, dinaintea bisericii, să-l fac după cum va plăcea prea sf. și după cum îmi va arăta meemer-bașa, dându-l gata a să înveli cu tinichea și să-l tăvănesc pă dedesupt în (*indescifrabil*) bune.

5) La catihumeni să puiu grinzile în ziduri, să le pardosesc cu scânduri de brad la rindea, făcînd și jăturile sus câte vor încăpea și mi să va porunci; să-i fac scara cu parmaclăcuri în strung după plăcerea prea sf. și dedesupt în biserică să o tăvănesc cu scânduri de brad în șișele [?] și cu zăbrele de unde clută: [?] în biserică.

6) Toate șățturile [jețurile], (*bez cel domnesc*), de la străni și de la celălalt trup al bisericii să le fac din nou întocmai ca cele de la mănăstirea Sfîntului Ion cel Marc, făcînd coroanele săpate ca acelea cu meșteșug taleodoricesc [?], iar cele de la fâmei să le fac sadea cum mi să va porunci.

7) Să fac un dolap în oltar cu uși tâmplărești în doă canaturi cu tablii căptușindu-l cu scânduri, iar mărimea lui să fie cât va plăcea prea sf.

8) Să fac cercevelele bune, frumoase și zdravene la toate ferestrele bisericii, întocmai după măsura lor, dăspărțindu-să în doă canaturi.

9) Să fac ușa cea mare a bisericii temeinică și mare cât mi să va arăta, ca să să căptușească cu fier.

10) Cu un cuvânt orice lucru va trebui bisericii, în lăuntru, pă dinafară, sus și jos, de meșteșugul dulgherii și al tâmplării (afară din cele mai sus zise adică tâmplă, scaun domnesc și amvonul) să fiu dator neapărat a face în plata banilor ce mai sus zic, fără a mai face prea sf. cerere măcar de un ban peste tocmeală care de bună voia mea am făcut.

Așadar urmând eu întru toate acestea cu meșteșug bun, curat, temeinic, după povața lui meemer-bașa și a neamțului și după plăcerca prea sf., să urmeze și prea sf. cu darea banilor rânduri rânduri, lucrînd și luînd, ca până să va isprăvi tot lucrul desăvârșit, să să istovească și suma banilor. Iar acum înainte să mi să dea taleri una mie cinci sute, trecându-să toate căștiurile în dosul acestui zăpis.

Iar când voi face precurmăre lucrului, ori nu voi pune meșteri de ajuns ca să să săvârșească biserica cu un ceas mai înainte, ori voi face lucru mincinos și netemeinic, ori neprimut plăcerii prea sf. și dreptului cuvânt, atunci să fiu osăndit ca să plătesc toată paguba chereștelii și a celorlalte materii cum și pierderea de vreme.

Și pentru credință m-am iscălit însumi, mărturisindu-să acest zăpis și de alte obraze cinstite, ca să să crează.

1819 maiu 30.

Eu Anăstase dulgheru calfa adeverezu

Costandin proen meimar, martur

(pe verso se arată sumele și timpul cînd a primit banii, de la părintele Samoil sau de la pitarul Ioniță, pînă cînd s-a achitat suma de 5 200 taleri).

Academia R.P.R., XLVIII—159.

Original, stare perfectă, hirtic cu filigran.

598

1819 iunie 10. [București].

Ivan polcoonicul face schimb cu arhimandritul Gavril dînd prăvălia lui cea veche din Tîrgul Cucului și 700 taleri pentru una nouă, din apropiere, a m-rii Sf. Gheorghe-Nou. (Original).

† Printr-acest zăpis să face cunoscut că avînd eu o prăvălie veche în Tîrgul Cucului, pe locul mănăstirii, alătura cu magaziile mănăstirești, avînd și sfinția sa părintele arhimandrit chirio Gavriil agheorghitul iarăș o prăvălie ce acum au făcut-o nou, iarăș pe locul mănăstirii. Care de o parte să vicinește cu olicioara prăvălii lui Stoian telal-baș[a], iar dă cealaltă parte cu prăvăliile mănăstirii. Deci ne-am învoit cu sfinția sa și făcurăm schimb, dîndu-mi sfin-

ția sa prăvălie care au făcut-o acum de iznoavă. Și în locul ei i-am dat și eu prăvălie a mea împreună și cu taleri 700, adică șapte sute, pentru cheltuiala prăvălii ce au cheltuit sfinția sa la facerea ei, fiindcă accia este veche de tot. A cărui prăvălie părintele din partea despre ulicioară lui Stoian sînt ale ei, iar celelalte despre prăvălie a mănăstirii rămîne de tuvarușea (sic) ce am așezat.

Și pentru chiria locului prăvălii ce mi-au dat sfinția sa, ca să plătesc la mănăstire pe tot anul câte taleri 30, adică treizeci, în două sferturi după obicei, fără prelungire. Și să am a stăpîni numita prăvălie cataclironomie atît eu, i copii miei, i tot neamul meu, nesupărat și nepăduit dă cei după vremi igumeni, neguțătorindu-mă într-însa cu ce voi putea, afară numai vin să nu fiu volnic a vinde. Și când să va dărăpăna dăn vechime și voi vrea să o prcfac, să-i fac spor la chirie, la zece cincisprezece, adică la zece lei să fac spor alți cinci lei. Asemene și la vînzare să să facă spor la zece lei, alți cinci lei. Iar meremeturile și învălișu[l] ca să nu curgă slobod (sic) să fiu a face, iar când ferească dumnezeu să va dărăpăna de cutremur, sau de foc, atuncea slobod să fiu a-l face la loc precum au fost, plătind tot numita chirie.

Pe lângă aceste toate, mi-au dat sfinția sa și puțin loc pentru curticia a prăvălii, care loc este în lung stînj.[eni] trei și palmă una, măsurându-să dăn zidul prăvălii mele, iar în lat este stînj.[eni] două și palme șase, măsurându-să dăn zidul prăvălii lui chir (*loc liber*) cojocar, care numitu[l] loc a curticii este de dăvalmă a patru prăvăliilor, adică una a mea și două ai mănăstirii, iar ceailaltă a numitului cojocar.

Drept accia spre mai adevărată credință s-au făcut două asemenea zapise de s-au dat unul de către altul.

1819 iunie 10.

† Ivan polcovnic

S-au primit și sineturile cele vechi ale prăvălii mele

† Stan (*indescifrabil*) scriitor și martor.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe-Nou, XXXV—60.

Original, stare bună, hîrtie cu filigran; însemnări grecești pe verso.

1819 iunie 17. București.

Meșterul Iosef Weltz se învoiește să facă trei cruci de fier, poleite cu aur, pentru biserica Sf. Dumitru din București, metohul episcopiei de Buzău. (Original).

† Încredințez cu acest adevărat zapis al meu la prea cinstită mina prea sfinții părintelui episcop Buzău, precum să să știe că m-am toemit la prea sfinția ca să fac trei cruci mari de fier pentru ca să să pue deasupra bisericii cei noă, a metohului prea sfinții de aici din București, cu toată materia de fier, precum

și meșteșugul micu, i poleitul cu aur pă alocurea, adecă sorii ce să închipuesc la cîte trele cornurile de sus și alături crucei razele soarelui din mijloc și la celelalte locuri, precum să vede la plan.

Și prea sfinția să-mi plătească aceste curci ocoa *po tal[eri]* cinci și jumătate tocmai, iar mai mult nu.

Deci mă leg cu tărie printr-acest zăpis că voi lucra aceste cruce cu meșteșug bun, curat și temeinic, atît la meșteșugul fierării cît și la lucrul poleitului cu aur și să le isprăvesc pă cîte trele în soroc de o lună și să le așază sus pă biserică cu lanțurile lor și cu șurupuri la rădăcină ca să fie temeinice, unde mi să va porunci.

Care aceste cruce să fie una mare sus pe cubea [?] și alte două mai mici la oltar și dinainte după măsura ce mi să va da de arhitecton și de meemarbășa. Așa dar urmînd eu cu lucrul primit plăcerii prea sfinții, să urmeze și prea sfinția cu plata banilor, adecă aducînd cîte o cruce și cîntărindu-să, să mi să plătească pă suma ocalelor ce va eși. Iar acum înainte să mi să dea taleri una sută, pre carii i-am și primit. Iar cînd înprotivă voi urma, ori adecă nu va fi lucrul bun, ori poleiala mincinoasă, atunci să fiu păgubaș de toată cheltuiala.

Și pentru credință m-am iscălit însumi, dînd chezaș răspunzător pentru toate, pă jupîn Iōjă arhitectonul prea sfinții, ca să să crează.

1819 iunie 17.

(*un rînd, în litere gotice, indescifrabil*)

Veltz Jo[s]ciff paler maiszter

Academia R.P.R., XLVIII—137.

Original, perfectă stare, hîrtie cu filigran.

600

1819 iulie 1. București.

Constantin Voinescu, fost mare pitar, vinde doctorului Constandin Darvari o casă ce are în mahalaua Sf. Dumitru, cu 12 500 taleri. (Original).

Adică eu Costache Voinescu *biv vel pitar* încredințez cu acest zăpis al micu, precum să să știe că avînd eu o casă cu loc moștenesc aici în mahalaua Sfântul Dimitrie și să vecinește pă de o parte cu domnul dohtar Constandin și pă de altă parte cu Nicolae brutaru.

Care casă o am și eu cumpărată de la dumnealui frate-micu Răducanu Voinescu *biv vel clucer* și nefiindu-mi acum trebuincioasă, am făcut-o vânzătoare. Și găsiind mușteriu pă (*loc alb*) mai sus numitu, ne-am învoit prin bună tocmeală și i-am vîndut-o drept taleri 12 500, adecă douăsprezece mii cinci

sute, care bani fiindcă i-am primit pă toți deplin în mâna mea, i-am dat și cu toate sineturile cele vechi ale aceștii case.

Deci să aibă a stăpâni această casă obabnică și în veci stătătoare, nesupărat de nimeni. Drept accia am dat acest zapis cu însuși iscălitura mea.

1819 iulie 1.

Costandin Voinescu *biv vel* pitar, adeverez
Răducanu Voinescu *biv vel* clucer, mărturie
(urmează trei semnături indescifrabile)

Academia R.P.R., CXXXVII—87.

Original, stare foarte bună, hîrtie cu filigran.

601

1819 iulie 20. București.

Alexandru Nicolae Sușu voievod acordă bisericii Sf. Ioan cel Nou dreptul de a ține zece oameni în serviciu, scutiți de toate dările « spre a-i fi pentru întîmpinarea celor dă trebuință ajutoare »; scutește de dări și pe doi preoți ai bisericii. (Original).

Milostiiu bojiuu Io Alexandru Nicolae Sușul voevod i gospodar zemli Vlahiscoe, davat gospodstvo-mi.

Fiindcă noi care sîntem acum cu mila duhului sfînt preavoslavnicu domni, în lumina credinții, să cade să ajutăm și să ne silim cu toată eugetarca sufletului spre întemeierea sfintelor lui dumnezeu lăcașuri care dînd adevărate semne ale credinții noastre și care împodobesc patria aceasta, precum avem pildă pre împăratul și pururea pomenitul prea înțeleptul Solomon, carele numai în umbra legii răzimându-să au făcut atita podoabă dumnezeestii besericii a Ierusalimului dăruindu-o pre ea cu atitea daruri și prinoase spre a să păzi întrînsa sicriul cu tablele legii D[o]mnului.

Drept accia și pentru creștineasca datorie ce avem, pliroforisindu-ne d[o]mnia mea din anaforaoa d[u]mnealui *vel* vist.[ier] Barbu Văcărescu de la jalba ce au dat cătră d[o]mnia mea epitropii besericii Sfântului Ioan cel Nou din București, care de iznoavă din temelie s-au făcut cu cheltuiala și ajutoriul creștinilor de obște, că iaste supusă în grea datorie de la prefacerii și nu are nici un feliu de acaret cu care să să poată ajuta, spre întîmpinarea ce are peste tot anul, în simbriile preoților, făclii, undălemn și altele, și au cerut ajutorul domnii mele. Am binevoit și domnia mea și milostivindu-ne printr-această carte a d[o]mnii mele, miluim această sfîntă beserică ca să țic l[u]de zece sluji, oameni fără pricină de dajdie, scutiți și apărați cu pecetluituri d[o]mnești, spre a-i fi pentru întîmpinarea celor dă trebuință ajutoară.

Așijderea să aibă apărați și doi preoți de toate răspunderile ce es peste preoți, dă nimic supărare să nu aibă.

Pentru care și spre vecinica pomenirea noastră, o întărim ca să să păzească în toată vremea și nestrămutat. Și poruncim întocmai să să urmeze, că așa iaste porunca domnii mele.

I is.[pravnic] saam reci gospodstvo-mi.

1819 iulie 20.

vel vistier

biv vel stolnic

trecut în condica visteriei

Colecția George Potra.

Original, stare perfectă. hirtia avînd în filigran un leu: frumoasă monogramă în chinovar roșu, pecete.

602

1819 septembrie 20. [București].

Trei zugravi se tocmesc cu mitropolitul pentru zugrăvirea bisericii celei noi a Sfîntului Dumitru, metoh al episcopiei Buzău. (Original).

Adică noi zugrafi care mai jos ne vom iscăli, încredințăm cu zapisul nostru la blagoslovitoarea dreapta prea osfinții sale părintelui mitropolitul, precum să să știe că fiind chemați de prea osfinția sa de a tocmi biserica Sfântului Dimitrie, metoh sfintei episcopii Buzău, deocamdată ne-am învoit și ne-am așezat de a-i zugrăvi numai turla păn la evangheliști. în taleri 1750, adecă una mie șapte sute cincizeci. Din care bani am și luat acum înainte taleri 500, adecă cinci sute, și noi să fim datori a lucra lucrul curat după proba ce este la Mitropolie. Însă sus pandocrator cu cetele îngerești după orânduială, mai în jos rîndul proorocilor celor mari, cum și didesupt alt rînd iarăși de apostoli mari, iar didesupt liturghia îngerească; și din jos cei patru evangheliști.

Iar de la prea osfinția sa să ni să dea toate cele trebuincioase, adecă zidari salahori și șchelile să ni să facă bune. Și la toate coroanele sfinților ce vom face, toate să le polcim cu aur bun. Și spre încredințare am iscălit

1819 septemvrie 20.

Constantin zugrav făgăduesc cele de mai sus (*grețește*)

Eu Mincu zograful adeverez

Costache [?] zugraf adeverez

Academia R.P.R., XLVIII—158.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

Dintr-o însemnare de pe verso se vede că banii au fost plătiți în trei rate: 500+100+1150 = 1750 taleri.

1820 ianuarie 18. București.

Marele logofăt Dinicu Golescu se invoiește, prin contract, cu sculptorul Karl Schmutzer să-i facă ornamentațiile casei ce construiește în București. (Original).

Adecă eu cel mai jos iscălit încredințez cu acest contract că am tocmit cu dumnealui *vel* logofăt Costandin Golescu, cel mai jos însemnat lucru, adică:

douăzeci și unu bucăți figuri, bariileu, deasupra ferestrelor dă sus.

douăzeci și cinci bucăți, bariileu, dădesuptul ferestrelor dă sus.

douăzeci și noăă bucăți figuri, bariileu, d-asupra, rătunde, d-asupra ferestrelor dă jos.

cinci bucăți figuri, iarăși rătunde, la ferestrele de la balcon.

patru figuri, bariileu, iarăși la ferestrelile sălii, d-asupra.

patru figuri *ipac*, bariileu, tot la ferestrelile sălii.

Toate aceste figuri să le fac și să le așăz la locu lor, chiar eu cu a mea cheltuială. Și fiindcă toate figurile sânt afară în ploaie să le vâpsesc cu vâpsca făcută cu ulei, orice față [culoare] va voi dumnealui boerul, tot cu a mea cheltuială.

— douăzeci și patru bucăți căpiitaluri (*indescifrabil*) cu șaisprezece vase.

— cincizeci coți rumânești frise farțirent [?] lucrate și puse la locu lor toate, cum și căpiitalurile iarăși de mână, fiind amos [?] că sânt înăuntru și nu să strică de ploaie, acestea nu să zugrăvesc. Cele de afară, omos, de să vor strica de ploaie, eu să fiu răspunzător.

Și fiindcă la întâi dă aprilie dumnealui boerul are contract cu zugravi ca să zugrăvească casile pă dinafară și după ce să vor zugrăvi nu poate de a să mai face poduri [schele?], trebuic să fie tot lucrul meu gata, adică așăzatul figurilor, și apoi în urmă să zugrăvească zugravul.

De accia mă leg ca la întâi de aprilie și până în doăăzeci aprilie să așăz toate figurile pă dinafară. Și pentru tot acest lucrul ce mai sus să coprinde, arc a-mi da dumnealui boerul taleri 4000, adecă patru mii, și doăă mii oca ipsos trimis la mine acasă. Și darea banilor să fie într-acestaș chip: taleri una mie acum la facerea contractului; taleri una mie când voi avea la casă la mine tot lucrul gata; taleri una mie când voi așăza la locul lor figurile pă dănăfară; cea de al patrulea mie când voi isprăvi de așăzat înăuntru casălor: vazurile, căpiitalurile și cincizeci de coți rumânești friți fertirent[?].

Și spre încredințare că nici dumnealui nu are a mai cerere de la mine mai mult lucru, nici eu de la dumnealui cu vreun alt chip de numire, decit acci mai sus numiții taleri patru mii, și doăă mii oca ipsos, s-au făcut doăă asemenea zapise, unul despre partea dumnealui cu iscălitura dumisale dată la mână mea, altul cu iscălitura mea întărită de cinstita Aghenție chesaro-crăiască, dată la mână dumnealui.

1820 ghenarie 18.

Karl Schmutzer

De la K. K. Aghenția

Dom[nu] sculptoriu Karl Smuțăr încredințind și prin graiul viu coprin-
derea a acestui contract, de aceea s-au adăverit și de K. K. Aghenție canțelarie.
București, 20 ghenar [1]820.

(*indescifrabil*) canțelar

Academia R.P.R., CLXXXVIII—99.

Original. stare perfectă. hîrtie cu filigran; pecete timbrată lipită.

604

1820 februarie 14. [București].

*Hagiica Tudora vinde cumnatului său, neguțătorului Hagi Tudora-
che, o casă în mahalaua Oțetari, pe care fiică-sa Zmaranda o primise
prin diată de la unchiul ei, cu 3000 taleri. (Original).*

Adică ieu Hagiica Tudora împreună cu fii-mieu Hagi Costandin, dăm zapisu
nostru la mână dumisale cumnatului Hagi Tudorache, precum să știe că
răposatu cumnată-mieu Costandin fratile răposatului soțului mieu, la moartea
sa prin diată lasă fii-mi Zmărăndi o cășcioară cu locu ici, după cum să vede
îngrădit în mahalaua Oțetarului, ce să vecinește pă dă o parte cu curtea altii
casii iarăși a răposatului ce au lăsat-o soții sale, și pă dă altă parte cu curtea
bisericii numitii mahalale. Care casă la măritișu fii-mi Zmărăndi neprimind
ginerile a o lua de zestre că-i era dăparte de târg, în locu ici i-am dat alta mai
aproape în mahalaoa Scaunilor. Și fiindcă aceea îmi este netrebuincioasă am
vîndut-o dumnealui mai sus numitului cumnată-mieu în taleri 3000, adică trei
mii, pe carii i-am și primit pă toți dăplin. Și dumnealui împreună cu tot neamul
dumnealui să stăpânească numita casă cu bună pace ca o bună și dreaptă cum-
părătoare.

Și pentru credință am iscălit atât noi cât și fii-mea Zmărănda, i gineri-mieu
Stroe, puindu-ne și degetile în loc de pecete. Și pentru mai bună sigurita a
aceștii vânzări ne-am rugat dă s-au întărit acest zapis și dă către cinstita logo-
feție cea mare a țării dă sus.

1820 februarie 14.

† Eu Hagiica Tudora, adeverez

Hagi Dinu Dumitru

† Eu Zmărănda

Eu Stroe abagiu martor, și neștiindu ca să să iscălească, m-au poftitu
pe mine de l-am iscălit

Gligore Ioan, martur

martur Hagi Ivan Vealeu

Eu Anghel Dumitru episcopul cel lăsat de la rapusatu (*sic*) Costandin prin diata, neștiind carte eu, m-am iscălit Dumitru Hagi Ivan și eu am pus degitu.

Eu Dumitru Hagi Ivan, martur

Fiindecă m-au rugat vânzătorii și cumpărătoru dă li-am scris zapisu, sănt și martor

X Manolache Nanoveanu [?] sărdar

De la Logofeția mare.

Cu acest zapis viind la logofeție Hagi Costandin vechil mume-si Hagiică Tudorii vânzătorii, cu unchi-său Hagi Tudorache cumpărătorul, arătând că un alt unchiu al lui au lăsat sori-si Zmărăgdii o cășcioară cu locul ei după cum să vede îngrădit în mahalaoa Oțetarului, care casă n-au vrut cumnată-său să o primească, ci i-au dat altă casă a lor părintească în mahalaoa Scaunilor. Apoi neputându-se întâmpina și alte trebuincioase ale zestrei, s-au făcut datorii și neavând mijloc de unde a să plăti, au vândut-o prin știrca episcopului unchi-său de unde au fost dată casa. Și au primit și toți banii.

Deci mărturisind Hagi Costandin că casa să vinde pentru datorie din zestrea sori-si, și dând și înscris la logofeție, că nici o viclenie la mijloc nu s-au urmat și că adevărul este cum îl arată, și despre vecini nu încapă protimisis, fiind rudă de aproape, după cererea și rugăciunea lor, am adevărit zapisul acesta, trecându-se și în condica Divanului ca să-și aibă urmarea și paza.

1820 februarie 27.

(*indescifrabil*) vel logofăt

Răducanu sărdar
trecut în condică

Academia R.P.R., CCV—229.

Original, stare foarte bună, hirtie cu filigran.

605

1820 martie 7. București.

Anafora a divanului Țării Românești prin care face cunoscut domnitorului proiectul de regulament pentru siguranța orașului București și a celorlalte orașe și sate din țară. (Copie).

Prea înălțate Doamne,

Cu smerită și plecată anafora arătăm înălțimii tale că din pricina venirii a faluri [valuri] de oameni atît aici în orașu Bucureștilor cât și afară la județe pă la orașe și sate necercetați după cuviință și nechezășuiți, s-au întâmplat multe hoții și cugetări de rău. Și după toată privegherea ce au avut stăpînirea și

silața ce au pus-o dum[nea]lor zabiții, puțință n-au stăcut a să înțărca și a nu li să da vreme dă a clădi acest fel de rele sfaturi și netrebnice urmări. De accia dar spre siguranța acestui oraș al domnescului mării tale scaun și a țării, am chibzuit acest mijloc dă să va găsi și dă către măriia ta cu cale să să orânduiescă 2—3 boeri ce să va socoti dă către măriia ta la casa privegherii într-adins pentru această treabă care să aibă deosebită canțelarie cu un condicar, 3—4 logofeți și alți oameni ce vor fi trebuincioși urmând cu nizam aceștei trebi după ponturile ce s-au chibzuit acum și să însemnară mai jos, i după altele ce să vor chibzui pă urmă și li să vor da în scris cu luminată pecetea mării tale, cum și după cele ce vor chibzui și dum[nea]lor. Și primindu-se dă bune și cuviincioase li să va da hotărâre sau povățuire dă urmare.

Ponturile ce s-au chibzuit acum și s-au întocmit.

1. Fieșcare gazdă, cărciumar, hangiu și dă obște orice primitor dă mosafiri să fie dator a da la mai sus numita casă chezășie vrednică pentru dănșii și legătură că va păzi ponturile ce să coprind mai jos, adică:

2. Să aducă îndată la casă pă orice mosafir va veni la dănsul ori ca să șadă la el sau ca să să mute la altă parte, spre a să da pă chezășie acest fel dă om, ori asupra gazdii, ori a cărciumarului ori a hangiolului sau a altuia, cu soroc orânduit. La care soroc să fie dator chezașul a-l aduce iar la casă. Și dă va fi gata a să întoarce la locul lui, să i să dea răvaș al casii către spătărie, după care să-i dea și spătăria răvaș dă drum după obicei. Iar dă este a mai șadea aici să-și înnoiască chezașia iarăși cu soroc hotărât. Și toți acești mosafiri, după ce să vor da pă bună chezășie după cum să coprinde mai sus, să-și ia teșcherea întărită cu pecetea casii și coprinzătoare dă numele omului, dă poreclă, dă chipul obrazului, dă hainele lui, dă meseria lui ce este să urmeze, dă sorocul șederii lui aici și dă numele chezașului său. Și această teșcherea să aibă țaria numai până la soroacele ce au fost hotărâte. Iar în urmă cel ce va ținea teșcherea mai mult, sau va ascunde-o, să învinovățească atât el cât și chezașul lui și amândoi dimpreună să să pedepsească cu orânduita osândă. Însă pentru teșcherele i chezașii nici o plată să nu să ia ca să nu ajungă la *catahrisis*, mulțumindu-să logofeții pă leafa ce li să va orândui.

3. Sânt opriți gazdele streinilor a primi oameni, ori cunoscuți sau necunoscuți după trei ceasuri din noapte, afară numai de să va întâmpla să vie dă afară, pă carii îndată a doaa zi să fie datori gazdele a-i duce la casă. Și neurmând a-i duce, să aibă a să pedepsi cu orânduita pedeapsă.

4. Să aibă casa trebuincioșii oameni cu pricepere carii să fie oameni pământeni căsătoriți și carii să umble totdeauna, unii în patru plăși ale poporului spătării și alții în poporul Agii, după analoghie, iscodind toate gazdele streinilor, adică cărciumi, tractiruri, cafenele, hanuri și altele ca acestea, să ia scama oamenii ce să află musafiri întrănsle, sau chiriași și să afle orice mișcare a făcătorilor dă rău.

5. Să ia casa seama la raporturile ce primește de la gazde și dă la sate [?] și dă să potrivească cu raporturile ce să dau la spătărie pentru cei ce vin și mergu, spre a descoperi adevărul și înșălăciunea.

6. Să să facă negreșit temeinică închidere drumurilor netrebuincioase și potecilor prin marifetu vornicii dă politic și al ispravnicatului dă Ilhov și prin epistasiia zapeilor spătării.

7. Să să orânduiască bună pază dă cătră spătărie la cele știute obștești și slobode drumuri ale orașului Bucureștilor.

8. Să să orânduiască pedeapsă mahalagiilor ce vor îndrăzni să dăschiză vreun drum din cele închise și să facă dă iznoavă alte drumuri noavă.

9. Toți dă obște ori streini, ori sudii, sau supt nume de streini sau pământeni, umblând prin politie fără dă nici o meserie (fiindcă dintr-aceștia mai vartos să socotește al făcători[lor] de rău) să să îndatoreze a-și da chezași după orânduială.

10. Raporturile vătășailor să să facă pă toate zilele dă orice străin va veni în mahala sau să va duce, precum mai jos să poruncește.

11. Nimeni să nu primească arnăut, vizitiu și slugă fără dă chezașie precum mai jos să coprinde. Însă acest fel de slugi i mueri slujnice sau doici să fie știuți casii. Și stăpânii ce le trebuie slugi să meargă la casă să ceară, cărora slugi să li să ia chezașie și să li să dea cărți la mână cum că au voe a să băga la stăpâni.

12. Streinii ce vin din alte părți aici, să să cerceteze pentru ce vin, dă ce este să să apuce și dă unde își are chiverniseala vieții. Și dă să va vedea că este fără stricăciune obștei poate să rămăie în oraș, ori neguțătorindu-să, ori făcând vreun lucru folositor, ori făcându-să dascăl a învăța limbi, epistime și meșteșuguri, sau cel puțin să va băga slugă (dă va fi însă lipsă dă slugi). Unul ca acesta după ce va da chezaș pentru a lui cinstită petrecere, să i să dea voe vremelnică dă trei luni sau dă șase sau dă un an, precum să va găsi cu cale. Și după soroc să vie iarăși la casă să-și înnoiască slobozenia. Și dă să va arăta într-acea vreme a sorocului dă mai nainte om cinstit și ticnit și chezașu lui va rămânea nestrămutat din chezașie, atunci să i să dea și mai lung soroc, dă să va găsi cu cale, iar fără dă soroc să nu șază.

13. Masalagii să nu umble noaptea pă drumuri cu cuvânt că mergu la casile lor, ci să rămăie să doarmă în curțile boerești. Și oricare masalagin să va găsi dă strajă umblând pă drum îndată să să închiză, să să cerceteze și să să pedepsească.

14. După două ceasuri din noapte oricine ar fi, ori pământean, ori streinu, sau dă altă protecție va umbla în lăuntru politii fără felinar să să rădice necercetat dă spătărie sau dă agie. Și cei dă supt străină protecție să să trimiță la domneasca curte. Iar carele în vremea ernii după al șaptelea ceas va umbla măcar și cu felinar să i să ia seama și dă va fi necunoscut și cu bănuială să să întrebe dă către straja cea domnească sau a spătării ori a agicii unde îi este șederea. Și ducându-să oameni ai strejii cu dănsul până unde va zice că șade, să să dea

în mâna și chezășia stăpânului casii și a doaa zi să să cerceteze. Și oricarele în curgerea nopții (afară din strejile stăpânirii) dă orice stare și protecție va fi, dă va umbla cu arme sau bănuitoare unelte să să rădice la închisoare și să să pedepsească. Iar dă va fi sudit să să trimiță la domneasca curte.

15. Spătăria și agia să aibă dăplin slujitori[i] cei trebuincioși din pământeni, oameni însurați și credincioși, ca să poată să păzească părțile cele trebuincioase și să întâmpine întâmplătoarele trebuințe.

16. Înlăuntru politii atât în târg cât și în mahalale la locuri analoghisite și la locuri dăpărtate și bănuite unde cu înlesnire să ascundu făcătorii de rău, să să așaze stâlpi cu felinare spre luminarea tuturor părților trebuincioase i a târgului, a cărora îngrijire să o aibă casa, analoghisind acea cheltuială pă mahalagii pă fieșcare lună prin știința și a mahalagiilor și prin dreaptă cislă far dă cătuși dă puțină încărcătură.

17. Să să vestească cu pristavi ca nimeni să nu primească vreun om a lăcui în casa lui fără să aibă la mână teșcherea peccluită a casii.

18. Să să orânduiască vătășai îndăstui la fieșcare mahala carii să și fie apărați dă orice cerere ca să-și poată săvârși pă dăplin datoria lor.

19. Ogeacurile curții gospod dă câtă sumă dă neferi sau dă iamaci li să vor da voce, să aibă să li să dea teșcherealele dum.[nealui] *vel* cămăraș ca să fie știință și prin catastih dă numele și chipul lor să să facă cunoscuți la casă. Să ia și dum.[nealui] *vel* cămăraș căzuta chezășie dă la căpitenia fieșcărilea ogeac că este răspunzător pentru neferii și iamacii săi, precum și dum.[nealui] *vel* spătar și dum.[nealui] *vel* agă și dum.[nealui] *vel* armaș să ia asemenea chezășii de la cei ce sânt în slujbe la dum.[nea]lor, cum și dumnealor boerii i tagma bisericească și neguțătorii cei dă frunte având trebuință dă arnăuți, vizitii și slugi streine sau dă alte protecții, să ia de la ei căzutele chezășii; să li să dea și asemenea teșcherele arătătoare de slujba lor și apoi să-i trimiță la casă, ca să să scrie acolo cu numele, chipul și chezășiile lor.

20. Oricare arnăut afară dintr-ai ogeacurilor curții gospod, ai stăpânirii și ai agiei, slujind ori la boeri ori la parte bisericească, neguțătorească sau la protecționat dă orice stare, de să va găsi purtând arme și zioa, să să pue la pedeapsă, afară numai când să va trimite de către stăpânul său la vreo slugă afară, însă și atunci să aibă răvaș, cei boerești de la stăpânii lor, iar ceilalți toți de la spătărie cu coprinderea armelor ce poartă, a părții unde merg și a pricinii trimiterii lor.

21. Aceste întocmiri să să facă cunoscute și din partea prea sf. părintelui mitropolit rânduind pă preotul fieșcărilea bisericii ca să le citească în patru dumineci dă rând, ca să nu rămăie cuvânt dă neștiința poruncii.

22. Către aceasta dă trebuință este să să facă porunci către dum[nea]lor ispravnici din 17 județe ca să vestască la toate satele cum că de vreme ce făcătorii de rău, hoți, încuibindu-se prin satele lor și ascunzându-să, turbură pă tot anul odihna lăcuiitorilor, li să poruncește ca pă căți vor cunoaște că mește-

sugesc acest fel dă apucături hoțesti, să-i arate la dum[nea]lor ispravnici și la zabiții județelor ca să să înțelepțească [?] acest fel dă hoți sau gazde ale lor. Și când vor ascunde pă cineva, ori streini sau pământeani, și în urmă să va dovedi hoțul că au lăcuit și au viețuit cu lăcuiitorii, atunci osânda, pedcapsa și desoăgubirea davagiilor să va cislui și să va pune pă tot acel sat ce au tăcut și au ascuns pă vinovatul.

23. Dumnealor ispravnici să privegheze pentru cărciumile și hanurile ce să află pă la drumuri unde să fac adunările făcătorilor de rău și oamenilor ce n-au căpătăiu. Și să îndatoreze cu înțelepte chipuri pă cărciumari, hangii și băcani ca să să ferească dă asemenea netrebnice uniri și hericheturi și să să dăpărteze a să face și însuși ei gazde dă hoți și oricând vor simți acest fel de oameni, sau să vor arăta către dănșii, asemenea făcători de rău, îndată să să înștiințeze la cei mai de aproape dă acel loc, adică ori la zapciu plășii, ori la polcovnicu județului, sau la căpitan ca să alerge să-i prinză.

24. Dumnealor ispravnicii să îndatoreze cu această legătură și pă arendașii moșilor care sunt adunare din arnăuți, sârbi și sudiți, supuindu-i de a fi dă acum înaintea întru priveghere și credință către pământul Țării Rumânești, fiindcă lăcuiesc aici, făcându-și alișverisherile lor și feluri dă neguțătorii în odihnă și să chivernisește fieșcare slobod. Însă să să știe în adevăr că împotriva purtându-se sau ajungându-să cu făcătorii de rău sau tănuindu-i pă dănșii, sau nedându-i la vreme, greu să vor învinovăți, cum și dumnealor ispravnicii județelor să li să poruncească strașnic ca să nu aducă aceste cerute chezășii și îndatoriri spre folos de bani, ci să urmeze cu credință și răvnă spre odihna și ocrotirea lăcuiitorilor.

25. Toate aceste nizamuri și câte altele să vor mai socoti dă către înălțimea ta să să facă cunoscute la toate județele, poruncindu-să și dumnealui caimacanului Craiovei și dumnealor ispravnicilor ca din toată vârtutea să îngrijească și să pue în lucrare toate urmările căte privesc spre siguranța și odihna orașelor și a satelor, spre a nu să încuiba oameni bănuți i făcători de rău, umblând din loc în loc fără dă sfială și meșteșugind herecheturi netrebnice. Căci când nizamul să va pune în lucrare cu asemenea urmare și săvârșire în tot coprinsul țării, precum să întocmește pentru orașu Bucureștilor, atunci nu au hoții loc dă scăpare și lăcuință sigură, și ori să dăspart răsăpindu-să. sau cu înlesnire să pun în mână și să prind.

26. Căpicheaelile serhaturilor dând la cei ce vin dă dăcindea ori la București, sau la alt oraș al Țării Rumânești, teșcherele cu coprindere dă nume, poreclă, chipu, meseria, sorocul șăderii la locul unde merg și pentru ce sfârșit să duc și luând și dă la cei ce să duc dă aici teșcherelele ce li să dau dă la casă, să fie datori ca să trimiță dă doao ori pă săptămână catastih dă toți aceștia la dumnealui *vel* postelnic și dumnealui să facă cunoscut casii și casa să-l facă cunoscut la ispravnicatul unde va avea a face, sau lăcuind [?], sau într-alt chip.

27. Fiindcă să întocmesc mai sus numitele ponturi a să urma și la orașele dă pă afară, dă trebuință este să să dea strașnice porunci la toate isprăvnicaturile ca să păzească cu scumpătate aceste ponturi cu toată coprinderea lor asupra streinilor ce să vor arăta acolo, iar lăcuiitorii pământeni să fie neapărați la aceste deosebite întocmiri ce sânt pentru streini.

28. Toată politia Bucureștilor să să împartă în zece plăși și la fieșcare plasă să să orânduiască câte un epistat om vrednic căruia să-i să dea trei-patru oameni într-armați cum și cuviincioasele povățuiri, spre a-și împlini datoriia sa la vreme și fă- dă cusur.

29. Fieșcare epistat să fie dator a ținea catastih dă toți streinii ce să află aici în politie fără dă lăcuință, arătător dă numele, i vârsta, i patriia dă unde este și faptele lui; cum și ce oameni să află cu bănueli într-acea plasă a epistasier sale.

30. În orice parte a politii să va întâmpla aprindere de foc sau vreo altă turburare, să fie dator epistatul aceștii plăși ca numai dă cât dă o parte să dea dă știre dumnealui *vel* spătarului și dumnealui *vel* agă și dumnealor baș (*indescifrabil*) a merge spre stingerea focului și liniștea turburării. Însă să nu mcargă cu toți oamenii dumnealor spre a rămănea locurile zabitlicurilor singure, ci numai cu câți oameni vor fi de trebuință. Iar ceilalți oameni să stea la locul zabitlicului pentru orice altă trebuință să va întâmpla.

Iar dă altă parte epistații întru acest fel dă întâmplare să fie cu mai mare grijă și priveghere nelipsit dă acolo luind aminte în tot coprinsul plășii sale a nu să întâmpla vreo răutate.

31. Fieșcare epistat să fie dator ca în toate zilele dimineața să facă arătare către casă pentru orice să va întâmpla în ceialtă zi în plasa sa, iar neavând ce arătare să facă dă vreun non, tot să fie dator a merge în fieșcare dimineața la casă ca să ia povățuirile ce va fi trebuință a i să da.

32. Cîți din partea bisericească vor veni din alte părți aici în București, să aibă epistații mahalalelor a-i duce la casă ca să-i cerceteze de unde au venit, cu ce treabă și pentru ce sfârșit. Și acea cercetare ce li să va face în seris, să-i trimiță casa la prea sf. părintele mitropolit ca cercetîndu-i prea sf. dă va fi ca să rămăie aici, să-i trimiță la casă spre a li să da teșcherea cu pecetea casii dă slobozenia șăderii. Iar dă nu va fi a rămănea, să să întoarcă înapoi dă unde au venit.

Accasta este plecata noastră chibzuire

1820 martie 7.

Dionisie al Ungrovlahici
Buzău [episcopul de Buzău]
Grigore Brîncoveanu
Constandin Crețulescu
Grigore Ghica
Barbu Văcărescu

Dumitrașco Racoviță
Istrate Crețulescu
Grigore Bălean
Mihail Manu
Grigore Filipescu
Costandin Samurcaș
Iordache Slătineanu
Iordache Filipescu
Costandin Duțescu
Costandin Filipescu
Iordache Goleșcu
Grigore Ralet
Nicolae Văcărescu

Academia R.P.R., LXXIX—85.
Copie de epocă, stare foarte bună.

606

1821 ianuarie 27. [București].

*Ion zidaru cu soția sa Stana, din mahalaua Visarion, vînd
lui Nichifor șindrilaru o casă situată pe locul m-rii Sf. Spiridon-
Vechi, pentru 270 taleri. (Original).*

† Adecă eu carele mai jos mă voiu iscăli încredințez cu bun și credincios zapis al meu la mîna lui Nichifor șindrilaru ca să să știe că avînd eu o casă pă locu cu chirie, loc al sfintei mănăstiri Spiridon, întru carele are de a plăti chiria locului *po* an taleri doi, după cum este hotărât prin pecetluit[ul] sfintei mănăstiri încă și deosibit zapis cel vechi al casi[i]. O am vîndut la sus numitul cu tocmeală în taleri două sute șaptezeci tocmai, care bani i-am primit toți deplin în mîinile noastre. Și mai sus numitu Nichifor șindrilar să fie bun stăpîn el și copiii lui și neamu lui în veac, fiindcă această vînzare nu o am făcut-o de cineva siliț ci de a noastră bună voe. Însă acel loc să hotărăște despre răsărit cu Tudor Borzon, iar la miază-noapte cu Anețuța văduva, iar la miază-zi cu Ion Surdul, iar dăspre apus cu ulița cea umblătoare de toți.

Și spre bună și mai adevărată credință am iscălit puindu-mi numele și degetul în loc, ca să să crează, față fiind și alte obraze față.

1821 ghenarie 27.

- † Eu Ion zidar, cu soția mea Stana ot mahalaua Sfântului Visarion, adeverez
- † Eu jupân Dima Cimigiu, martor
- † Eu Ion odabaș, martor
- † Eu Lica plugar, martor

† Eu Ilie dulgher, martor
† Eu Dobre vătăşel, martor
† Ierci Badea fost prot.[opop]

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Spiridon-Vechi. II—15.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, interesantă pecete cu fum.

În continuarea documentului este un alt text în greceşte cu data de 15 august 1833.

607

1821 august 16. Bucureşti.

Vasile Smic, paşă cu două tuiuri, în numele paşei din Coşova, cere voie de la Mitropolie pentru un ostaş din armata turcească a se căsători cu o fată din Bucureşti. (Original).

Cu smerită plecăciune sărut dreapta prea-osfinţii.

Prea sfinte părinte, din porunca dumnealui paşa Căşovii, ți să trimite această carte, fiindcă un ostaş învoindu-să cu o fată de aici, ce au fost slujnică aici din politia Bucureştilor, fiind și cu voia fetii. Și dum[nicalui] paşa, așa bine viind [voind], ți să poruncește a i să da cartea protopopului mahalalii, fiind și cu voia prea-osfinții.

Vasile Smic

paşa cu două tuiuri

Părinte protopop să dai răvaş de cununic acestora ce voesc a să lua în /
căsătorie.

1821 avgust 16.

(iscălitură grecească)

[pe verso]:

Părinţilor ot mănăstire[a] Anthim să faceți cercetarea cea cuviincioasă pentru aceşti oameni ce vor să ia în căsătorie, unde nefiind nici un cusur să aveți voe a-i cununa aicea.

(semnătură indescifrabilă)

Academia R.P.R., LXVIII—54.

Original, stare bună, hirtie cu filigran: pecete cu caractere turceşti, semnătură grecească indescifrabilă.

608

1821 august 20. [Bucureşti].

Vasile Smic, paşă cu două tuiuri, din porunca paşei de la Coşova, cere a se da voie unui ostaş anume Grigorie a se cununa cu o fată Dumitra din mahalaua Anthim. (Original).

Cu plecăciune sărut dreapta prea-osfinții tale.

Părinte iată, din porunca dum[nea]lui pașa Coșovii, iarăși ți să mai trimite că un ostaș anume Grigorie învoindu-să cu o fată de aici din mahalaoa Anthim, anume Dumitra, te poștește pă prea sfinția [ta] ca poruncind protopopului mahalalii să li să dea răvaș de cununii, neavînd nici un fel de pricină.

Aceasta vei ști

Vasile Smic

pașă cu doaă tuiuri

Cucernice protopop Voicule să dai răvaș de cununic.

[1]821 avgust 20.

(semnătură grecească)

[pe verso]:

Părinților ot Anthim să cercetați pentru acești oameni ce vor să să insoțească, iar nefiind nici un cusur între ei să aveți voe a-i cununa aicea.

(semnătură indescifrabilă)

Academia R.P.R., LXVIII—55.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; pecete cu caractere turcești.

609

1821 avgust 20. [București].

Vasile Smic, pașă cu două tuiuri, din porunca pașei de la Coșova, cere de la Mitropolie a se da voie ostașului Nichita să se cunune cu fata Lisandra din mahalaua Sf. Ilie. (Original).

Cu plecăciune sărut dreapta prea osfinții tale.

Părinte iată, din porunca dumnealui pașa Coșovii, ți să trimite această înștiințare ca să știi că acest ostaș anume Nichita s-au învoit cu o fată anume Lisandra din mahalaoa Sf. Ilie; de aceasta te poștește pe prea sf. ta a porunci protopopului mahalalii să da [dea] răvaș de cununic, neavînd nici un fel de pricină.

Aceasta vei ști.

Vasile Smic

pașă cu doaă tuiuri

Cucernice protopop Voicule să dai răvaș de cununic

[1]821 avgust 20.

(semnătură indescifrabilă)

[pe verso]:

Părinților ot Anthim să cercetați pentru acești oameni ce vor să să insoțească, iar nefiind nici un cusur între ei, să aveți voe a-i cununa aicea.

(semnătură indescifrabilă)

Academia R.P.R., LXVIII—56.

Original, stare bună, hirtie cu filigran; pecete cu caractere turcești.

1821 septembrie 3. [București].

Vasile Smic, pașă cu două tuiuri, din porunca pașei de la Coșova, cere de la Mitropolie a se da voie cazacului Vladiunos a se cununa cu o fată Elena din mahalaua Anthim. (Original).

Cu smerită plecăciune sărut mâna sfinții tale.

Părinte iarăși ți să mai trimite înștunțare a dumisale pașii Coșovei, că un cazac anume Vladiunos învoindu-să cu o fată anume Elena din mahalaoa Anthimului, nefiind nici un fel de pricină după urmarea numitei, ci sfinția ta binevoind dă-le răvaș și voe la preoții mahalalii de a-i cununa.

Aceasta și noi scriem.

1821 septembrie 3.

pașă cu două tuiuri
Vasilie Smic

[pe verso]:

Părinților ot Anthim veți vedea cele din dos poruncite pentru care vă scriu ca să cercetați după orânduială și nefiind nici un cusur să aveți voe a-i cununa.

Septembrie 3, [1]821.

(semnătură indescifrabilă)

Academia R.P.R., LXVIII—57.

Original, stare bună, hirtie cu filigran, pecete turcească, foarte clară.

1821 noiembrie 15. București.

Zapisul unor meșteri de învoiala făcută cu Gheorghe stegarul în pricina de judecată ce au avut la Dorobânție pentru lucrul unei reparații la învelitoarea caselor lui Constantin Goleșcu fost mare logofăt. (Original).

La trecut septembrie prin zapis întărit și de cinstita Agie ne-am așezat cu dumnealui Gheorghie stegar a lucra stricăciunea înveliturii de hier ce s-au făcut din furtună la două perechi case ale dumisale biv vel logofăt Costandin Goleșcu, Belvedere și București, cu cuic, cherestea, vâpșea și muncă a noastră, iar table, tinichea a dumisale, dându-ne și pentru tot lucru taleri o mie trei sute cincizeci spre plata osteneții și cheltuielii noastre, însă prin cîștiuri, adică taleri 300 la început, 150 la jumătate și la săvîrșirea caselor din București alți taleri 150, cum așa i-am și primit.

Iar din lucru au rămas cusur nesăvârșit după datorie (*indescifrabil*) balcon, văpseaua și alte mărunțișuri de meremet, dumnealui stegar și nerămîind odihnit pe meșteșugul lucrului nostru, căci pe alocurea să strecoară cîte puțin picătură din ploaie, nu ne-au mai primit mai mult în lucru și așa prin judecata cinstei Dorobăntii și prețuire a mai mari-bași ce s-au făcut de taleri 550, ne-am învoit între noi ca să lipsească prigonirea, a rămuinea amîndouă părțile în odihnă; adică taleri 600 ce ni s-au dat să ne rămîie pe deplin pentru a noastră muncă și cheltuială și noi întru nimic cu vreun fel de pricinuire (*indescifrabil*) nu mai facem, puind dumnealui și meșteri alții cu carii să va învoi a săvîrși lucru stăpînului dumisale din amîndouă casele, fără zătienire despre noi, cum și viind stăpîn[ul] dumisale, întru nimic cu noi să nu aibă a face, căci pentru toate ne-am desfăcut.

[1]821 noemvrie 15.

[urmează confirmarea Agiei]:

«De la departamentul Agiei. Această desfacere făcîndu-să înaintea judecătii de bună voie a amăndurora părților, s-au întărit și de noi».

[1]821 noemvrie 16.

Scarlat [?] logofăt Agii.

Academia R.P.R., CLXXXVIII—112.

Original. stare bună, hirtie cu filigran.

612

1821 decembrie 3. [București].

Tacrir dat de un Nicolae, lucrător la casele clucerului Filip, pentru niște table de fier ce a cumpărat de la vâtaful de curte al lui Constantin Golescu fost mare logofăt. (Copie).

De către ovreiu ce lucra la casele dumnealui clucerului Filip mi s-au arătat că fiind trebuință de a să mai cumpăra table de fier, sunt de vânzare la un neamț ce șade în casele dumisale *biv vel* logofăt Costandin Golescu și îl vinde prin știrea vâtafului de curte, căci îl are prisos și netrebuincios la învelitoarea caselor dumnealui logofătului. Așa și eu trebuință avînd de a săvîrși meremetul învălitului caselor stăpînului meu, dumnealui clucer Filip, m-am dus la acest neamț și împreună cu ovreiu ce au învălit, și am cumpărat 105 table, cîte parale 60 ocaua și numărînd toți banii în mina neamțului, fără a fi vâtaful de față, și seara pã la 12 ceasuri, rînduri, rînduri, le-am și arădicat.

1821 dechemvrie 3.

Nicolaos [?]

[pe verso are următoarea însemnare]:

Această copie fiind seosă după cel adevărat tacir ce s-au dat în condica Agiei, l-am adevărit.

1821 dechemvrie 9.

(*indescifrabil*) logofăt Agü

Academia R.P.R., CXXXVIII—113.

Copie veche.

613

1821 decembrie 4. [București].

Cartea de judecată a Dorobânției dată în pricina pentru niște table de fier ce a avut stegarul Gheorghe, epistatul caselor marelui logofăt Dinicu Golescu, cu Nicolae, omul căminarului Filip. (Original).

De la Dorobânție,

Dumnealui stegar Gheorghe, epistatu caselor dumnealui *vel* logofăt Dinul (Dinicu) Golescu au tras în judecată pe un Nicolaie, omu dumnealui căminarului Filip, cerînd să-i îplinească o sută cinci table de fier ce le-au dovedit că le-au cumpărat de le-au pus pă casa stăpînului său. Față fiind amîndouă părțile, mai întii cerui de la jăluitor de are vreo dovadă să-mi arate, că au cunoscut aceste table și că sunt dintr-ale caselor stăpînești, și nu din altă parte. Aduse o mărturie pe un Leibel oyrciu unul din cei ce au lucrat la casele stăpînești, și acum la dă iznoava învălitura caselor numitului căminar, cu adevărat le-au cunoscut că sunt dintr-acelea, carele au dat și în scris că numai le-au cunoscut. Iar de cine să va fi cumpărat nu știe, nici de la cine. Nici pîritu nu tăgădui, atît numai zise ca să meargă cu stegaru să-i arate pe un neamț cel ce i le-au vîndut.

Așa dar, împreună merșeră drept la un neamț de la casele Golescului cu bănuială că poate el să le fi vîndut. Și zise pîritu că nu este acesta, apoi viind iarăși la judecată s-au rugat de i s-au dat soroc de cinci zile să găscască pă vînzătoru acestor table și el în djastima sorocului ce i să dedese s-au ispitit cu feluri de chipuri doară va înșela pă acel neamț să zică că cu știrea stegarului le-au vîndut. Și unde să aștepta pîritu să aducă pă acel vînzător, ne-am pomenit că aduce pe femeia acelu neamț de la Golescu, care față și cu căprariu cinstitii aghenții mărturisi în loc[ul] bărbatu-său (fiindecă să afla bolnav pe moarte), că adevărat el le-au vîndut mai sus numitului (silit fiind de sărăcia în care să afla), însă table (*indescifrabil*) 75 și pe noapte furiș venea de le căra la casa stăpînului său.

Deci fiindcă după a nemțoaicii soție ce are neamț păzitor caselor bocești ce acum de curind și-a dat obștească sfârșit, să face curată dovadă, mai virtos jăluitoaru mai întrind la altă bănuială că poate să mai fie lipsite și alte lucruri stăpînești, precum și celelalte table de la casele i Belveder[e] care cu tot cuvintu poate să le pretindarisească de la pîrît ca unul ce este dovedit de părtaș hoții.

Judecata găsește cu cuviință ca pîrîtu sau să împlinească acele table în natură, sau să le plătească cu bani, veri de unde va ști, nemai rămîind vreun cuvînt a să îndrepta. Și cînd va urma cu împlinirea acestor table întocmai, atunci va rămînea nesupărat de către jăluitoaru.

1821 dechemvrie 4.

(semnătură indescifrabilă)

trecut în condică

Academia R.P.R., CLXXXVIII—114.

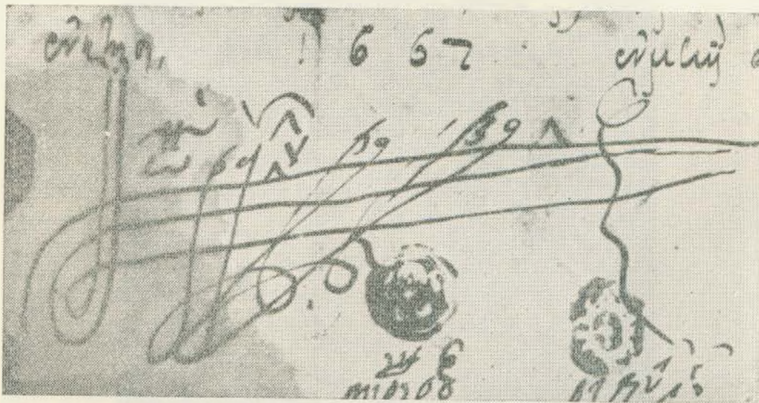
Original, stare bună, hirtie avînd în filigran anul 1821.

LISTA MATERIALULUI ILUSTRATIV

1. — Semnătura lui Matei Basarab.
2. — Semnătura lui Radu Leon.
3. — Pecetea oraşului Bucureşti: *a* — 1670, *b* — 1698.
4. — Facsimilul doc. grecesc; doc. 58 (1667 sept. 1).
5. — Semnătura şi pecetea inelară a judeţului Gherghina; doc. 61. (1668 oct. 5).
6. — Semnătura şi pecetea inelară a judeţului Gherghina; doc. 64 (1669 aug. 1).
7. — Semnătura şi pecetea inelară a judeţului Dragotă; doc. 64 (1669 aug. 1).
8. — Pecetea oraşului şi semnătura judeţului Dragotă; doc. 65 (1669 dec. 6).
9. — Pecetea lui Constantin Brîncoveanu.
10. — Semnătura lui Constantin Brîncoveanu.
11. — Semnătura lui Ştefan Cantacuzino; doc. 179 (1715 oct. 14).
12. — Ornamentaţie iniţială cu stema lui Ştefan Cantacuzino; doc. 179 (1715 oct. 14).
13. — Semnătura lui Nicolae Mavrocordat; doc. 181 (1716 mart. 4).
14. — Semnătura lui Ioan Mavrocordat; doc. 184 (1717 iunie 11).
15. — Semnătura mitropolitului Daniil; doc. 190 (1718 aug.).
16. — Semnătura cronicarului Radu Popescu, fost marc ban; doc. 190 (1718 aug.).
17. — Semnătura şi pecetea inelară a lui Constantin Racoviţă, 1753.
18. — Pecetea în tuş a lui Alexandru Ipsilant, 1796.
19. — Pecetea Vornicii Obştirilor, 1814; doc. 555 (1814 febr. 1).



1. — Semnătura lui Matei Basarab.



2. — Semnătura lui Radu Leon.



a



b

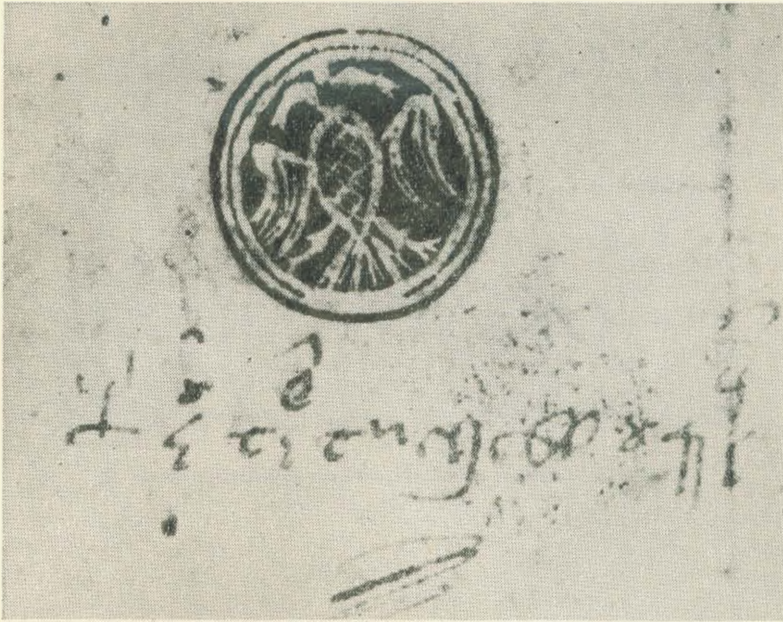
3. — Pecetea oraşului Bucureşti: a — 1670; b — 1698.

124
LXXIX

ἡμεῖς τὸν πῦρ τῆς ἀνάστασης...

ἡμεῖς τὸν πῦρ τῆς ἀνάστασης... ἡμεῖς τὸν πῦρ τῆς ἀνάστασης... ἡμεῖς τὸν πῦρ τῆς ἀνάστασης... ἡμεῖς τὸν πῦρ τῆς ἀνάστασης... ἡμεῖς τὸν πῦρ τῆς ἀνάστασης...

4. — Facsimilul doc. grecesc; doc. 58 (1667 sept. 1).



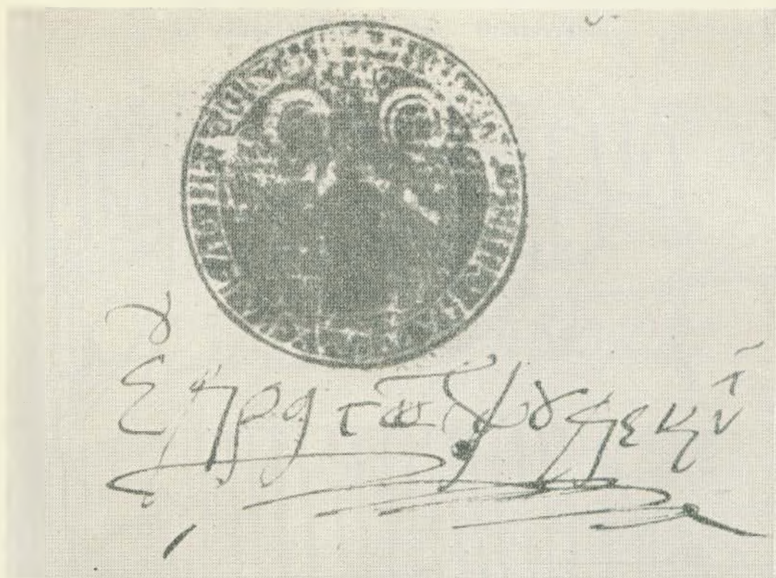
5. — Semnătura și pecetea inelară a județului Gherghina.
(doc. 61, 1668 oct. 5).



6. — Semnătura și pecetea inelară a județului Gherghina.
(doc. 64, 1669 aug. 1).



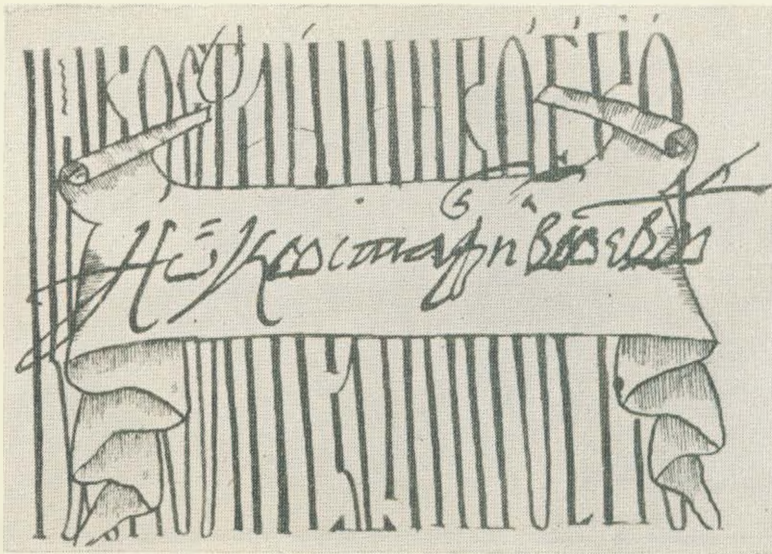
7. — Semnătura și pecetea inelară a județului Dragotă.
(doc. 64, 1669 aug. 1).



8. — Pecetea orașului și semnătura județului Dragotă.
(doc. 65, 1669 dec. 6).



9. — Pecelea lui Constantin Brîncoveanu.



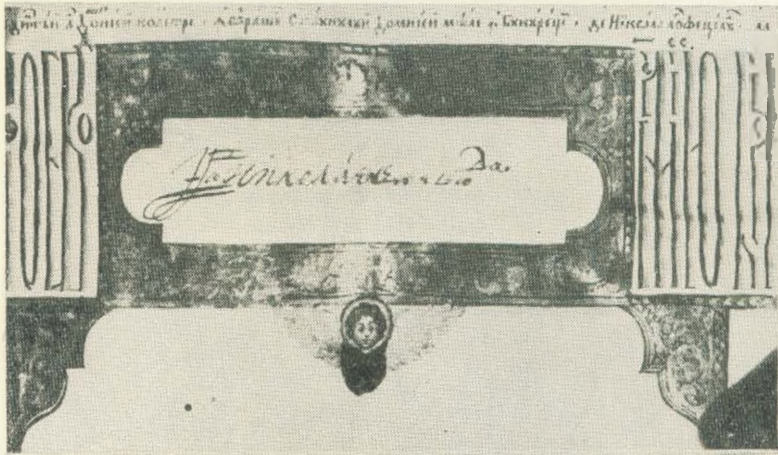
10. — Semnătura lui Constantin Brîncoveanu.



11. — Semnătura lui Ștefan Cantacuzino.
(doc. 179, 1715 oct. 14).



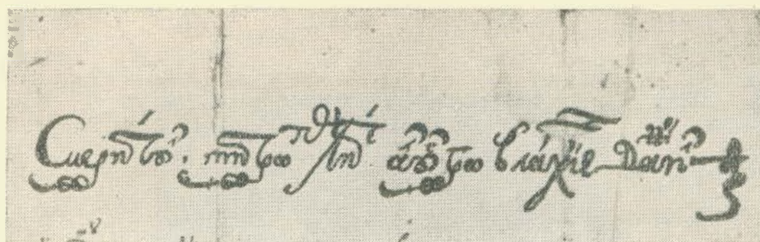
12. — Ornamentație inițială cu stema lui Ștefan Cantacuzino
(doc. 179, 1715 oct. 14).



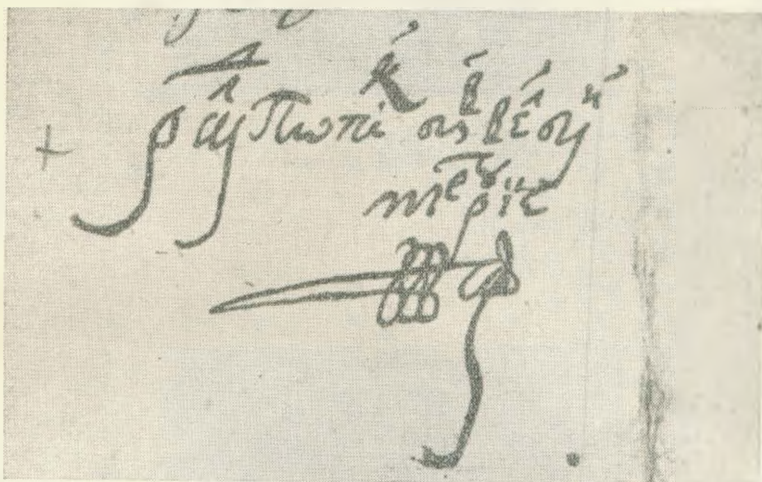
13. — Semnătura lui Nicolae Mavrocordat.
(doc. 181, 1716 mart. 4).



14. — Semnătura lui Ioan Mavrocordat.
(doc. 184, 1717 iunie 11).



15. — Semnătura mitropolitului Daniil.
(doc. 190, 1718 aug.).



16. — Semnătura cronicarului Radu Popescu, fost mare ban.
(doc. 190, 1718 aug.).



17. — Semnătura și pecetea inclară a lui Const. Racoviță, 1753.



18. — Pecetea în tuș a lui
Alexandru Ipsilant, 1796.



19. — Pecetea Vornicii Obștirilor, 1814.
(doc. 555, 1814 febr. 1).

INDICE*

A

- abagiu, abagii*, 120, 122, 130, 181, 193, 206, 216, 218, 220, 223, 225, 227, 246, 247, 252, 266, 287, 288, 328, 350, 366, 367, 370, 395, 412, 419, 438, 440, 449, 450, 479, 677, 692, 693, 694, 726, 727, 728.
- acaret, acareturi*, 581, 597, 618, 624, 681, 687, 698; în București, 473; în chiric, 562; stătător, 674; de zestre, 619.
- adiafor*, 628.
- adichisi* (a), 703.
- Afendule* clucer, martor, 247.
- afieromă*, 676.
- afierosi* (a), 265, 480, 497; afierosit, 390, 650.
- afurisenie*, 273, 281, 385; *afurisit*, 385.
- agă mare*, 439, 517, 550.
- AGEȘTI, sat, jud. Ilfov, 567.
- agie*, 742, 743.
- Agiul* portar, ispravnic, martor, 155.
- Agop* armeanul, 332.
- Albu*, fiul lui Vilcu căldărar, zălogește loc, 244; vinde prăvălie, 252, 253; feciorul lui Dobre călărașul cel bătrîn din București (1665), 127, 132, 133; logofăt, 693; (vezi Vălcu).
- Aldca* băcan, 187.
- Alexa*, cizmar, vinde casă, 667.
- Alexandra*, fiica lui Bobe abagiu, 440; jupîneasă, 170; nepoata Anghelinei, fiica lui Vartolomeu Amaru, călugăr (1699), 248, 421; vezi Amaru și Anghelina.
- Alexandrache*, ceaș de aprozi, 280.
- ALEXANDRIA, oraș, 275, 276.
- Alexandru* se jeluște domniei, 519; logofăt vechil al lui Manolache polcovnic, 520; fost mare paharnic, martor, 376; scrie doc. (1792), 569.
- Alexandru II* voievod (1568—1574) amintit doc. (1594), 81.
- Alexandru Coconul* voievod (1623—1627), amintit doc. (1672), 164, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 215; dă doc (1626), 83, 84.
- Alexandru Ilias* voievod (1627—1629), amintit doc. (1630), 89, 90. (1634), 92, 93, (1696), 209; dă doc. (1629), 86, 87.
- Alexandru* mare clucer (1688), 195, 196; cumpără casă (1694), 199; cumpără loc (1679), 182; mare logofăt, semnează hrisov (1690), 199, (1693), 204; mare postelnic, semnează hrisov (1758), 443, (1759), 445; mare stolnic, semnează hrisov (1678), 180 (1680), 185; mare vornic, semnează hrisov (1678), 178.
- Alexandru* fiul lui Barbu 197; fiul lui Borcea logofăt, martor, 141; logofăt ot Sătecani, scrie doc. (1667), 134, (1671), 157.
- Alexe* ișlicar, 605; închiriază loc, 575; jupîn, 460; logofăt, martor (1665), 126, 448; polcovnic, 571; socrul lui Vintilă șelarul, 155; vinde prăvălie, 516.
- Alicseanu Marica*, stolnicasă, vinde casă, 664.
- Aliön Vodă*, (vezi Leon voievod), 123.
- alișveris*, 522, 523, 629, 643, 744; postavului, 628.
- amanet*, 513, 514, 723; de moșie, 465.
- Amaru* Vartolomeu călugăr, 248, 421; *Voicu*, 252.
- amărunt*, 409.
- ambarale*, 717.
- Amfim* arhimandrit, agheorgitu (1750), 694.

* S-au cules cu **aldin**: nume de persoane, mahalale, hanuri, mănăstiri, biserici etc.; s-au cules cu **MAJUSCULE**: țări, regiuni, județe, plăși, orașe, sate, riuri, dealuri, moșii etc.; s-au cules **cursiv**: materii, glosar.

- Ana** călugărița, cumpără casă, 415; jupineasă, mama Păunii, 366; portăreasă, martoră, 141; soția lui Sandu, vinde casă, 358; țigancă, fiica vătafului Cirstea, 649.
- anafora**, 426, 507, 538, 539, 541, 542, 561, 564, 583, 616, 619, 622, 666, 674, 678, 685, 688, 689, 696, 698, 699, 702, 704, 709, 710, 712, 716, 720, 740.
- analogia**, 513, 514, 517, 702, 712, 725, 726, 729, 741; *analoghisi (a)*, 701; *analoghisit*, 743.
- Anania** condicar al Mitropoliei (1808), 661; episcop de Sinaia (1668), 138; pierde judecata, 139; năstavnîc m-rea Sf. Spiridon Vechi (1816), 705, 706, 713, 716.
- Anastasia**, fata Mariei Turcoaica, 688; martor, 425.
- Anastasiu** băcan, 305, 306; cumnat cu Alexe polcovnic, 516; dulgher, calfă, 733; martor, 730; vătășel, 684.
- Anastasiu Chiriac**, martor, 357.
- anatema*, 91, 93.
- Anca** fiica lui Nedelcu clucer și soția lui Paan neguțător, 187; soția lui Iorga căpitan, 130; stolnic, cumpără casă (1676), 170; țigancă, 313; vinde casă, 242.
- Ancuța** fiica lui Gheorghe Untură ceauș, 365; fiica Mariei Piteșteanca, 319, 320; martor, 290; soția lui Iancu băcan, 204; soția lui Maxim, 459; soția căpitanului Radu Bilciurescu, 156; soția lui Raicu cizmar, vinde casă, 660, 661.
- andrahoxis*, 461.
- Andrei** cojocar, 182; croitor, 320; feciorul pitarului, 464; fiul lui Dobre călărașul, 127; logofăt de taină, 355; mare logofăt, semnează hrisov (1594), 82, (1595), 83; martor, 136; pitar, 166, 464; postelnic, epistatul șanțului de riu la DÎMBOVIȚA, 683, 684; unchiul lui Maxim, 387, 388, 389; ungurean, 506; zaraf, vecin (1744), 371, amintit doc. (1773), 482.
- Andrei Ghica**, martor, 181; Ilie martor, 352; Neamțu, proces cu m-rea Stavropoleos, 511.
- Andreica**, vinde casă, 228, 229.
- Andreidar**, vecin, martor, (1672), 166.
- Andricu** căpitan, 718.
- Andronache** mare clucer (1743), 368; fiul lui Radeș săpunar, 225, 226.
- Androne** lăcătuș, martor, 319.
- anemactos*, 264.
- anera*, 622.
- angarii**, 468, 582, 593, 636, 696.
- Anghel** cojocar, 661; dascăl, martor, 325; fiul lui Drăghici slujitor, 656; vătaf de vizită, 140; **Anghel Dumitru**, 740.
- Anghelache**, fiul lui Mihai logofăt din Tirgoviște, scrie doc. (1713), 259.
- Anghelina**, fiica călugărului Vartolomeu Amaru, 248, 421; fiica lui Raicu cizmar, 661; soția lui Constantin lemnar, martor, 410.
- Anghelis Petru**, vinde case și prăvălii, 369, 370.
- Anica**, soția lui Ioan Stoica, 668; soția lui Ștefănică, polcovnic, schimbă prăvălie (1845), 557.
- Antim (Ivireanu)**, episcop de Râmnic (1707), 241; mitropolit, schimbă loc (1709), 246; primește închinare o prăvălie (1710), 248; scrie visticierului Drăgușin (1713), 254, 255; amintit doc. (1715), 264, (1716), 267, (1717), 273, (1724), 307, (1726), 314, (1754), 421; năstavnîc m-rea Sf. Gheorghe-Nou (1745), 373.
- Antoana**, soția lui Tudor croitor, 135.
- Antohie** căpitan, 357, 358; logofăt, 480, schimbă prăvălie 485; logofăt de divan, 598.
- Anton** butnar, 497; căpitan, 515; ceaprazar, 156; croitor, 101, 102, 120; mărgelar, 486, 487; neguțător, 483; vătaf de șetrari, 146, 149, 153, martor, 132.
- Antonache** mare ban (1743), 368.
- Antonie** pivnicer, 356; rachier, 496; șetrar, martor (1626), 86; al doilea vornic, 374; vornic, martor, 360; vornic, călugărit sub numele de Athanasie monah, amintit doc. (1754), 426, călugăr, 394; mare vornic, martor, 362.
- Antonie din Popești** voievod (1669—1672), dărnește casă (1669), 144, 145; poruncește hotărnicie (1670), 149, 151; întărește stăpînire loc (1670), 147, 148, 154, 155; (1671), 160, 161; amintit doc. (1672), 162, 164, 165; (1673), 167; (1794), 576.
- apă*, aducere în București, 537.
- apandisi (a)*, 681.
- apelație*, 516.
- apodeixis*, 693.
- Apostol**, 221; neguțător, face schimb, 233; vinde casă, 339.
- Apostol** mare paharnic, martor (1626), 84; pîrcălab, 355, 440, 450.
- aprahoși*, 629.
- aprod*, *aprozi*, 304, 306, 308, 309, 318, 324, 325, 365, 366, 466, 671.
- Arbut Chiriac**, medelnicer, epistat fabrica de postav (1799), 626, 627; se poartă rău cu muncitorii, 629; staroste, martor, 541, semnează anafora de mezat (1784), 513, 514.
- Arcuda** medelnicer, 702.
- ARDEAL**, 608.
- Aretonca**, fiul lui Mihnea stegarul, 155, 156; (vezi **Ghiorma**).
- ARGEȘ**, județ, 619, 711; oraș 332.
- arhimandriu*, 453.
- arhiepiscop**, 454; arhiepiscopia Pogoniani, 338, 443; (vezi Pogoniani și M-rea Stavropoleos).
- arhiereu*, 389.
- Aristarho Mihalache**, mare paharnic (1734), 338.
- Aristotel**, filozof, 392.
- armășie*, 593.
- armeni*, 368, 430, 667.
- arnăuți*, 742, 743.

Arsenie neguțător, 633, 634.
artorosi (*a*), **artorosii**, 496, 507, 635.
Arvandoforitis Petcu Nicolae, cumpără casă, 664.
Arvat croitor, 101.
Asan cămăraș, 277; mare sluger, 269, 272;
Asan Dumitrache mare spătar (1794), 585;
Asan Grigore, fost mare stolnic, face cercetare (1796), 600.
azeza (*a se*), 481, 499; așezământ, 273, 274, 365, 376, 388, 402, 450, 458, 463, 466, 467, 468, 473, 478, 483, 512, 521, 522, 526, 537, 538, 570, 597, 603, 617, 623, 626, 627, 628; zapis de, 466; de schimb, 476.
Aslan ceaușul, 145.
Aspra, fiica lui Isar Ghiorma, 183, 184; soția lui Lazăr abagiu, 220.
Asprița, 115.
aspru, 82, 83.
atanasia, 264.
atârdisi (*a*), **atirdisi**, 618, 620, 674.
Athanasie arhiepiscop m-rea SINAIA, 269; arhimandrit, egumen m-rea SF. SPIRIDON-VECHI, 705; călugăr, 394, 395; circ-serdar, cumpără case și prăvălii, 686, 687; egumen m-rea SF. IOAN din BUCUREȘTI, (1666), 131, 172, amintit doc. (1677), 173; egumen m-rea Radu Vodă, 472; fiul lui Vasile Vinețeanu și al Despei, 417; monah, fost Antonie vornic, amintit doc. (1754), 426.
atlasuri 137; **atlas sadea**, 559.
avaei, 502.
avandalicuri, 584, 712, 724.
Avedie armean, cumpără case, 667.
Avram băcan, 247; seimean, vâtaf de aprozi, judecă pricină, 466.
Axentie căpitan, 329.

B

Băbeanu Panait, fost ceauș, dăruiește casă, 483; Toma, 324.
Baboi (Bupoi) Ion, martor, 279, 291.
Babula Anastase (Năstuse), frate cu Tudori, 187, 190, 191, 192.
băcan, **băcani**, 104, 110, 115, 141, 142, 187, 204, 205, 247, 298, 304, 305, 366, 307, 316, 317, 320, 321, 334, 375, 414, 444, 462, 463, 495, 498, 513, 515, 541, 543, 560, 561, 601, 644, 645, 662; băcănie, 334, 344, 414, 444, 462, 463.
Băcanu Tănase, scrie doc. (1786), 547.
Badea cizmar, martor, 150; logofăt, martor, 205; paharnic, 155; tatăl lui Lungociu din dealul Scăenilor, 102.
Bădeanu Barbu fost mare logofăt, vinde loc, 190, 191; fiul lui Barbu, fost mare logofăt, 190, 191; Iordache, martor, 547; Jipa, fiul lui Barbu, fost mare logofăt, 190, 191; Neagoe fiul lui Barbu, vinde loc, 190, 191; Radu al doilea spătar, 403.
Bădica, călăraș, 108, 109.
Bădulescu Iordache, martor, 601.
bagdatii, boltă cu, 729.
Băhroae, 282.
baie, 204, 247, 344; cea veche, 292, 297, 357, 386, 442; a Mitropoliei (1724), 307.
BAICU, riu, 683, 684.
Băjescu Constantin postelnic, 302; (vezi Mareaș).
Bălăceanu mare căpitan, martor (1654), 112; paharnic (1797), 614.
Bălăceanu Badea mare clucer (1662) 123, (1672), 163; martor (1683), 188, 190; mare paharnic (1665), 125; mare sluger (1666), 130; vornic (1738), 355; mare vornic (1678), 178, 180, (1680), 185.
Bălăceanu Constantin, amintit (1819), 728; mare agă, martor (1683), 188; mare clucer, semnează hrisov (1786), 547, (1790), 558, (1793), 574, (1790), 595; mare comis, (1718), 283; fost mare comis (1794), 589; paharnic, martor (1796), 595, primește moștenire (1797), 606; mare vornic semnează anafora (1814), 690, (1818), 720.
Bălăceanu Drăghlici, martor (1713), 253.
Bălăceanu Ecaterina, amintită (1797), 608; dăruiește casă bis. Sf. Gheorghe-Vechi (1785), 535; dăruiește loc (1796), 596; proces (1785), 539, 540; soția lui Ioniță stolnic, martor (1776), 489.
Bălăceanu Elena, amintită (1797), 604, 605; dă adevărîță (1797), 609, 610; fiica contelui Ion și fostă doamnă de onoare a împărătesei Maria Thereza, vinde loc (1796), 600.
Bălăceanu Gavrilă, 115; semnează anafora (1814), 680, (1818), 726, (1819), 728.
Bălăceanu Gligore, mare logofăt, semnează hrisov (1716), 269.
Bălăceanu Grigore mare vornic, semnează anafora (1814), 690.
Bălăceanu Ioniță serdar, 605, 606, 607; stolnic (1797), 608; mare stolnic, (1785), 535.
Bălăceanu Maria, adevărîță de chirie (1794), 590; amintită (1797), 609, 613, (1798), 615, 617, (1799), 622; dăruiește loc (1786), 546; fiica contelui Ion, fostă doamnă de onoare a împărătesei Maria Thereza, închiriază loc (1784), 512, 535, 557; închiriază prăvălie (1793), 575; proces (1785), 539, 540; testament (diată) (1797), 604; vinde loc (1796), 599, 600.
Bălăceanu Nedelcu, amintit ca mare vistier și ctitor al bisericii Sf. Gheorghe-Vechi (1785), 535.
Bălăceanu Pătrașcu căpitan (1656), 114; logofăt, martor (1665), 126.
Bălăceanu Sanda, fiica stolnicului Constantin, amintită (1797), 606.
Bălăceanu Smaranda, amintită (1797), 608; fiica contelui Ion și soră cu Elena și Maria.

- Bălan Grigore** (1820), 746; **Bălan Ironim**, cupeț, 190.
- Bălan** neguțător, 186; stăpinul lui Stoica Veneteanul, martor, 193.
- Bălănescu Constantin** mare comis, semnează hrisov (1717), 275.
- Balaș** mare paharnic, semnează hrisov (1668), 139.
- Balaș** neguțător, vecin (1751), 410.
- Bălașa** clucereasă, martor (1814), 686; cumnata lui Gheorghe abagiu, 366; fiica polcovnicului Bucșan, 619; lăcătușereasă, 452, 466; preoteasă, martor, 452; polcovniceasă, 439; soția lui Albu căldărar (1713), 253, 254; soția lui Coman săpunar, vinde casă (1706), 257; soția lui Gheorghe abagiu, 419, 438; soția lui Lefter, 230; țiganka, soția lui Dumitru lăutar, 559.
- BĂLDĂNENI**, moșic, jud. Ilfov, 702.
- BĂLENI**, sat, 163.
- Băleanu Bălașa**, soția lui Constantin, fost mare comis (1749), 402, 403; soția lui Stoian logofăt de vistierie, soacra doctorului Darvari (1791), 560.
- Băleanu Constantin** amintit (1749), 402; mare comis, semnează hrisov (1717), 272, 277, (1719), 284; mare vornic, semnează adevărintă (1815), 701; semnează anafora (1815), 704.
- Băleanu Elena** (Elenco), fiica Bălașei și soția doctorului Darvari (1791), 559;
- Băleanu Gheorghe**, mare ban (1665), 125; mare logofăt, semnează hrisov (1672), 163, 165.
- Băleanu Grigore** mare ban al Craiovei, semnează hrisov (1716), 269; mare logofăt, semnează anafora (1781), 502; mare stolnic semnează hrisov (1794), 585; mare vornic din Tîrgoviște, semnează hrisov (1707), 241, (1713), 258, 259; fost mare vornic, vechil la sultan-mezat pentru casele lui Ienăchiță Văcărescu (1812), 674.
- Băleanu Matei**, amintit (1794), 589.
- Băleanu Panait**, căpitan de lefegii, frate cu Bălașa, amintit (1791), 559, 560.
- Băleanu Radu**, mare comis, proces (1749), 402.
- Bali Ioan**, martor, 375.
- Băltăteanu Maria**, vinde loc de casă în Tîrgșor (1644), 103.
- Balzanu**, soția lui Ianache, cojocar, 215.
- bani gata**, 302, 303, 358, 359, 361, 362, 364, 370, 371, 375, 419, 442; bani de mir, 442; bani vechi, 270, 286, 287.
- Bărăția**, 452, 466.
- Bărbătescu Bălașa**, slugereasă, cumpără casă (1814), 685.
- Bărbătescu Mihai**, mare paharnic, semnează hrisov (1743), 363; mare șetrar, schimbă loc (1719), 285, 286; fost mare stolnic (1767) cumpără casă, 471.
- Bărbătescu Safta** soția marelui stolnic Mihai, cumpără casă, (1767), 471.
- bărbier**, **bărbieri**, 141, 156, 159, 160, 170, 216, 219, 301, 310, 317, 322, 323, 339, 355, 362, 371, 372, 373, 410, 411, 417, 460, 464, 548, 590, 658, 661, 662; bărbieric, 658.
- Barbu** mare ban al Craiovei, semnează hrisov (1644), 103; fiul lui Tudor, feciorul lui Manolache postelnic din Chirești, jud. Teleorman, 197; logofăt, feciorul pitarului Andrei, 136; polcovnic vinde casa (1814), 687; stolnic, martor (1726), 313.
- Bărcă**, mare medelnicer, vinde loc (1720), 291.
- Bărcan**, clucer martor, (1665), 126.
- Bărcănescu Constantin**, postelnic, cumpără casă (1755), 428.
- Bărcănescu Radu**, fost mare clucer de arie vinde mobilier (1752), 413.
- Bărdea** martor (1652), 108.
- bariile*, 738.
- băscălu* (a), 605.
- basmagii*, 643.
- BĂȚCOVENI**, sat (1671), 156.
- bederniță*, 454.
- belacoasă*, rochie de, 341.
- berbeniță*, 333.
- Berlescu Ianache** iuzbașa, generele lui Miroslav vistier, proces (1673), 167.
- Berlescu Stoica**, martor de hotărnicie (1667), 167, agă (1677), 175.
- Berilă Oprea**, vinde vie (1644), 102.
- BERILEȘTI**, sat, 95.
- bez*, 663.
- Bilciurescu Radu**, semnează hrisov (1667), 137; căpitan, vinde prăvălie (1671), 156.
- bina*, 691, 693, 694, 698, 712, 718, 721.
- biniș*, 559.
- bir*, *birul boului* 91; al cailor, 91, 195; de găleata cu fin, 195; al lefilor, 196; de miere și de ceară, 195; al obștei, 195; de țară și de taler, 195; birari, 87; birnic, 251, 333, 383.
- Băjescu Mareș**, logofăt, martor (1672), 166.
- biserica Albă, 291.
- „ **Armenească**, 368.
- „ **Colței**, 251.
- „ **Crețulescu**, 435.
- „ **Sf. Dimitrie**, numită « **biserica de Jurământ** », 108, 381, 382, 427, 437, 462, 463, 535, 729, 737.
- „ **Doamnei Maria**, 88, 89, 95, 142.
- „ **Doamnei Stana**, fiica lui Mircea Ciobanul voievod, 92.
- „ **Doamnei**, numită « **biserica Dint-ro Zi** » 128, 150, 226, 280, 290, 304, 305, 309, 371, 372, 410.
- „ **Domnască** și bisericile **Domnești**, 81, 96, 106, 121, 133, 135, 142, 143, 150, 151, 154, 159, 164, 165, 179, 203, 212, 277, 315, 317, 319, 333, 376, 378, 379, 396, 397, 403, 416, 420, 423, 424, 438, 439, 441.
- „ **Sf. Elefterie**, clitor Constantin Maxim, neguțător, 389.
- „ **Enei**, 375.
- „ **Sf. Gheorghe-Nou**, 239, 240.

- biserica Sf. Gheorghe-Vechi, 96, 142, 143, 209, 405, 447, 460, 535, 540, 599, 607, 625.
- „ Gorgan, 314.
- „ Chiorma Banul, numită și «biserica Grecilor», 94, 98, 99, 101, 120, 129, 134, 157, 160, 174, 175, 258, 283, 289, 334, 430, 443, 491.
- „ Iancului, 553.
- „ Sf. Ioan cel Nou, 555, 736.
- „ Mărcuței, 235.
- „ Popa Anghel din Crivăț, 427.
- „ Popa Soare, 514.
- „ Răzvan, 432, 494.
- „ Sf. Spiridon, 463.
- „ Scaune, 314, 654.
- „ Stelei, 487.
- „ Tabaci, 109.
- „ Tuturor Sfinților, 255, 314.
- „ Zlătari, 275.
- bintui* (a), 478; *bintuială*, 86, 90, 251, 257, 259, 276, 283, 284, 286, 331, 334, 404, 444.
- Birda*, mare logofăt (1768), 475.
- blagocestiv*, 393, 440.
- Boacă* Dumitru (1644), 102, (1659), 120.
- Boba*, fiica lui Marco al Cherii (1669), 145.
- Bohe*, abagiu, 450.
- Bobei*, vinde casă (1723), 299, 300.
- Bobolina*, sora lui Dumitrașcu căldărar, 367.
- Bodinescu Tudorașcu*, scrie doc. (1671), 158.
- bogasier*, 415, 511, 517, 579, 580, 612.
- Bogdan*, croitor (1669), 147; gramatic, 195; țetrar, martor, 132, 168, 187; vătaf, 111.
- Bogdaproste Cârste*, 126.
- Bogoslav ieromonah*, martor, 407.
- boiangiu*, *boiangii*, 367, 399, 414, 447, 448, 452, 453, 478, 641, 642, 643, 652;
- boiangerie*, 453.
- Boiciu Constantin*, martor, 426.
- boierii* departamentari 561; halea, 624; veliți 538, 561, 616; boiernași, 426.
- Boldini Dumitru* logofăt, serie doc. (1659), 120.
- Bolișteanu Paraschiv*, logofăt, 167.
- boltă*, 569, 579; *boltaș*, 136, 432, 458.
- Boltășot Hincuța*, serdăreasă, 169.
- Bolun Dragomir*, călăraș, (1654), 111.
- bordei*, 669.
- Boricescu Luxandra*, 530.
- Borzon Tudor*, 746.
- bosnegești*, căciuli, 533.
- Botezatu Ion*, 557; *Ioniță*, căpitan, 493; *Iordache*, diată, 315; *Voica*, soția lui Ion, 557.
- BOZIENI, sat, 162, 189.
- bragă*, 691; *bragagii* (breaslă), 690.
- Bragă Constantin*, scrie doc. (1785), 536.
- Bragadiru Dumitru*, stegar de dorobanți, 171, 173.
- Braîloi* (moura lui), 701.
- Braîloiu Barbu*, mare logofăt (1702), 225, (1707), 241, al doilea logofăt (1702), 225; *Constantin clucer* (1734), 336 (1745), 377; *Cornea* mare ban (1696), 215 (1699), 217; mare postelnic (1693), 204.
- braniște*, 83.
- BRAȘOV, 480, 602.
- Brașoveanu Gheorghe*, martor, 490, 635; *Toma*, martor, 482; *Vasile* 528, 529.
- Brat mare comis*, martor (1626), 84; gramatic, 86, 105; iuzbașu de pușcărie, 664, 665, 666; logofăt (1631), 93.
- Brătășanu Ioniță*, împarte loc (1755), 428, 429; serdar (1752), 412; *Profira*, soția lui Ioniță, 411, 412, 676.
- BRĂTIANI, sat, 148.
- breaslă*, 537, 582, 630, 642; a bragagiilor, 690; a boiangiilor, 641; a ișlicarilor, 532; a măcelarilor, 522, 523.
- Breazu serdar*, judecător, 562.
- BREZOAI, moșie, jud. Ilfov, 702.
- Brezoianu D.* cercetează pricină (1776), 490.
- Brezoianu Fierca*, amintit (1724), 303; logofăt de vistierie (1737), 353; martor (1724), 304; postelnic, martor (1722), mare vistier (1741), 362.
- Brezoianu Hincă*, amintită (1699), 217.
- Brezoianu Ivașcu*, mare serdar, martor (1704), 228.
- Brezoianu Maria*, vinde casă (1730), 325.
- Brezoianu Pătrașcu*, 265, 269; mare serdar (1707), 241, (1713), 253; mare vornic (1715), 265, (1716), 269.
- Brincoveanu Balașa*, fiica lui Constantin voievod (1749), 399.
- Brincoveanu Constantin voievod* (1688—1714) al doilea logofăt (1677), 174, 177; mare spătar, martor (1686), 190; acordă scutiri (1689), 195; poruncește hotărnicie (1691), 200; reînnoiește privilegiu (1693), 202; numește judecători (1696), 208, 210, 212; întărește zestre (1696), 213, 215; face danie (1699), 216; amintit (1701), 221; face danie m-rîi Sf. Sava (1702), 223; poruncește hotărnicie (1705), 234; face danie moșie (1705), 235; judecă pricină (1707), 237, 238; face danie (1707), 239; scrie lui Dudescu (1708), 243; dă scutiri (1713), 258; amintit (1716), 269, 270, (1718), 282, (1719), 284, 285, (1730), 328 (1747), 385, (1749), 404, (1754), 421, (1758), 442.
- Brincoveanu Constantin*, fiul lui Constantin voievod (1707), 241.
- Brincoveanu Constantin*, mare clucer (1745), 377; mare comis (1794), 338; mare logofăt (1748), 390, (1749), 394, 403, 405, (1758), 443, (1759), 445; mare stolnic (1732), 335.
- Brincoveanu Grigore* mare vistier (1813), 679, (1820), 745; mare vornic de Țara de Jos (1804), 651.
- Brincoveanu Manolache* mare ban (1804), 651, 653; cumpără loc (1797), 604; mare vornic de Țara de Sus (1794), 585.
- Brincoveanu Marica*, doamna lui Constantin voievod, amintită (1754), 427; dăruiește casă (1718), 282.

Brincoveanu Matei, fiul lui Constantin voievod (1707) amintit, 241.

Brincoveanu Nicolae, mare ban (1803), 636, (1812), 675; mare logofăt (1770), 480, semnează anafora (1782), 508; martor (1768), 474.

Brincoveanu Radu, fiul lui Constantin voievod (1707), 241.

Brincoveanu Ștefan, fiul lui Constantin voievod (1707), 241.

brîu de șal, 433.

Brusa Grigore, martor (1745), 375.

brutărie, 477, 658, 698; *brutari*, 657, 692, 735.

BUCOV, moșie, 401.

Buceș tabacu, 108.

Buceșan Vintilă mare ban (1672), 165, 253; logofăt, martor (1713), 253.

Bucșencu Barbu mare logofăt (1688), 195; **Sandu** mare stolnic (1758), 443, (1759), 445.

bucătari, 237, 355; domnești, 307; bucate, 86, 90, 91, 97, 100, 331, 343, 712.

Bucur zidar, martor, 536.

BUCUREȘTI, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 102, 105, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 129, 130, 131, 132, 133, 135, 136, 137, 140, 141, 142, 144, 145, 147, 151, 153, 160, 161, 163, 164, 165, 167, 168, 169, 170, 171, 173, 174, 175, 177, 179, 181, 185, 186, 187, 188, 189, 191, 192, 194, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 205, 207, 208, 212, 215, 217, 221, 223, 224, 226, 227, 228, 229, 232, 233, 235, 236, 240, 242, 244, 247, 248, 250, 251, 252, 253, 256, 258, 259, 261, 262, 265, 266, 268, 269, 271, 272, 273, 275, 277, 282, 283, 285, 287, 288, 293, 297, 298, 300, 302, 304, 305, 308, 309, 315, 316, 320, 326, 328, 330, 332, 333, 338, 367, 368, 371, 374, 375, 385, 386, 387, 394, 396, 397, 399, 400, 401, 402, 404, 411, 413, 418, 421, 423, 425, 429, 431, 433, 435, 437, 439, 441, 442, 443, 444, 457, 470, 471, 473, 489, 492, 494, 499, 501, 510, 512, 514, 532, 537, 538, 543, 544, 546, 547, 548, 553, 559, 565, 566, 567, 574, 575, 583, 588, 590, 599, 601, 603, 607, 614, 622, 626, 636, 637, 639, 641, 649, 652, 658, 660, 674, 678, 679, 680, 681, 688, 689, 696, 698, 701, 720, 722, 724, 732, 734, 735, 736, 740, 742, 744, 745, 747, 749.

BUCUREȘTIORA, pîriu, 218, 291.

Bucova (ulița care merge spre...) (1669), 145.

Budișteanu Constantin, cere să vindă casa la mezat, 619.

Bughina Gheorghios, vinde casă, 640.

buhcealic, 559.

Buhoș Lupu, mare spătar, ispravnic al scaunului București (1675), 169, (1677), 174, (1681), 186.

Buiueliu Nicola portar, 395, 426.

buiurdizmă, 690.

Bujoreanu Constantin, medelnicer (1815), 701, 702; **Șerban** mare vistier (1702), 225, (1707), 241, (1713), 258, 259, (1714), 263, (1715), 265, (1716), 269; **Ștefan**, căminar (1815), 702.

Buluca, soacra lui Dumitru abagiu, 220.

Bunea diacon (1689), 195; grămătic (1665), 124; logofăt (1746), 379; seimen (1734), 336; vornic (1736), 351.

Bureu Nedeleu, vornicel domnesc (1793), 574.

butcă, 530.

bute, 333.

butnar, 497.

BUZĂU, 82, 233, 520, 657; județ, 710; episcop de, 308.

Buzdugan căpitan, 140.

Buzescu Constantin, martor, 220.

Buzica mare comis (1634), 93; clucer, 162, 167.

Buzoianca Stanca, rachicreasă, 355, 356.

C

caco, 396.

cacom, 559.

cadină, 430.

cafegiu, 382, 487, 499; cafenle, 741.

cai, dare, 285; de olac, 86, 90, 91, 251, 338, dare, 196; domnești, 327, dare, 265, 268, 331; domnești și împărătești, dare 274; împărătești, dare, 271, 328.

caimacam, 486, 512, 534; al Craiovei, 545, 744.

calabalicuri, 672, 676, 677.

călăreț de mahala, 336.

Calciu abagiu, 122.

căldărar, 244, 252, 253, 254, 293, 350, 367, 406, 452, 481.

Calea jupîncasa, soția logofătului Dragu (1666), 132, (1667), 133; soția lui Mihăilă, stegar de călărași (1708), 245.

caleașcă, 530.

calfă, 642, 643.

Caliarh Grigore, mare vornic de Țara de Jos (1804), 651.

Caliarhi Antonache, mare ban (1745), 377.

Călin dascăl, martor, 350; logofăt, 382; soțul Păunii, 391; Călina ceaușonica, 375; circiumăreasa, 314; sora lui popa Marcu, 411.

CĂLINEȘTI, moșie, jud. Argeș, 619.

Calîța, soția lui Dumitru căpitan, schimbă loc de casă cu vic (1786), 546, 547, vinde loc (1787), 548.

Calnoc Iosif, mare comis, vinde case (1747), 386.

Calotă diacon, martor (1638), 94.

Câlțu Panait, martor, 336.

câlțuni, 341.

- cămănărie din bucate* (dare), 196; *cămănărit* (dare), 268, 274, 276, 284, 327, 404, 441, 444, 636, 680.
- cămară*, 353, 384, 652; *cămara domnească*, 442, 438, 534, 551, 636, 651; *cămăraș*, 256, 257; *cămăraș de ocne*, 286, 327, 435; *mare cămăraș*, 533, 642, 643; *cămărușel*, 333.
- Cămărășescu Constantin**, șeful grefei judecătorecii de comerț București (1845), 557.
- Canache**, fost mare serdar, cumpără case (1747), 386, amintit (1791), 563.
- Canales George**, judecă pricină (1781), 500, semnează anafora 511, 545.
- Canano George**, semnează anafora (1785), 527.
- canaturi*, 718.
- canavăț* (dulamă de...), 341.
- candele de argint*, 342.
- Căndescu Constantin**, fost mare paharnic (1755), 429; **Ioan** paharnic, martor (1755), 429, (1776), 489; **Mihaleca**, mare stolnic (1693), 204; **Șerban** mare serdar (1730), 328.
- Cantacuzino Constantin**, cumpără casă (1652), 18, (1654), 188; postelnic, amintit (1741), 363, (1742), 364; mare postelnic (1683), 188; mare stolnic (1677), 174.
- Cantacuzino Ion (Ioniță)**, mare logofăt (1790), 558; postelnic, martor (1742) 364; vinde loc (1744), 371.
- Cantacuzino Iordache**, face jalbă (1755), 431; mare serdar, judecă pricină (1745), 378; mare spătar (1688), 195, 196.
- Cantacuzino Maria**, soția lui Manolache Vatatzes, vinde loc (1776), 489; soția lui Zamfirache, vinde casă (1790), 558.
- Cantacuzino Mihai**, amintit ca ctitor la Colțea (1713), 256, 257, (1714), 261, (1717), 275, 276, (1721), 292, (1730), 326, 328, (1749), 401; mare comis, fiul lui Mihai mare spătar (1715), 265, (1717), 276, (1721), 292; mare logofăt (1763), 364; martor (1776), 489, (1798), 616; mare postelnic, semnează hrisov (1671), 161; mare spătar semnează hrisov (1680), 185, (1693), 204, (1694), 215, (1699), 217, (1706), 236; al doilea spătar, fiul lui Matei (1742), 364, 365; mare vistier (1758), 443, (1759), 445, judecă pricină (1768), 474, fost mare vistier (1768), 475.
- Cantacuzino Matei (Mateiaș)** amintit, fost mare ban (1742), 363, 364, 365; moștenește loc (1797), 607, 609, 614, 615; șetrar, semnează anafora (1736), 542; fost mare spătar (1707), 241.
- Cantacuzino Pirvu**, fiul lui Matei fost mare clucer de arie, martor (1746), 380; face schimb (1742), 363; mare logofăt, martor (1768) 474; mare medelnicer, martor (1747), 386; fost mare șetrar vinde loc (1742), 363, vinde pivniță (1742), 364, 365; spătar (1776), 488; mare vornic de Țara de Jos (1763), 456, semnează hrisov (1768), 478, 479.
- Cantacuzino Șerban voievod** (1678—1688), amintit ca domn, 181, (1687), 190, 191, (1688), 193, 199, (1693), 203, (1714), 261; cumpără cinci prăvălii (1683), 189, cumpără loc (1686), 189; dă doc. (1680), 183, (1688), 194, 195; mare logofăt, semnează hrisov (1677), 174; mare spătar, semnează hrisov (1677), 174.
- Cantacuzino Șerban**, amintit (1742), 365; mare comis, semnează hrisov (1693), 204, (1696), 215; fiul lui Constantin postelnic, face schimb (1741), 363, 364; mare vornic (1702), 224, (1707), 241.
- Cantacuzino Ștefan voievod** (1714—1715), amintit (1716), 268, (1716—1719), 270, (1717), 274, (1719) 224; dă doc. (1714), 261, 262, (1715), 264, 266; al doilea logofăt, semnează hrisov (1699), 217; mare postelnic (1702), 225, (1707), 241; mare spătar (1713), 258, 259.
- Cantacuzino Toma** mare logofăt (1696), 215; mare postelnic (1706), 236; mare spătar (1702), 225, (1707), 241.
- Cantacuzino Zaharia cămăraș**, amintit (1790), 558.
- Cantacuzino Zamfirache**, soțul Mariei, amintit (1790), 558.
- Cantargiu Hrizea** (1753), 418.
- Cantemir Constantin** mare stolnic (1734), 338.
- Canusi Petre Vasiliu**, face schimb (1805), 655.
- Căpățînă Ștefani (Ștefan)**, 672.
- capea*, 559.
- capicheaile serhaturilor*, 744.
- căpitan*, 337; căpitan agiesc, 524; căpitan de dorobanți, 380; căpitan de lefecii, 479; căpitan de seimeni, 632.
- căpui (a)*, 653.
- cară de oaste*, dajdie, 195, 268, 265, 274, 327.
- Caraciomag Tudor**, vinde prăvălie, 660.
- Caragea Constantin**, fiul lui Ion Caragea voievod. (1813), 679.
- Caragea Costache**, mare hatman (1794), 585; beizadea repară cișmelile din București (1811), 672.
- Caragea Gheorghe**, fiul lui Ioan voievod, amintit în hrisov (1813), 679.
- Caragea Iordache** mare stolnic (1768), 478.
- Caragea Nicolae** mare postelnic (1763), 456.
- Caragea Nicolae voievod**, aprobă anaforale (1783), 509, 511.
- Caramalău Constantin**, postelnic, vinde șapte prăvălii (1768), 473; **Dumitrache** mare postelnic (1688), 196, (1699), 217; **Maria**, soția logofătului Mihai din Tirgoviște (1763), 458.
- Caramanu Dumitrache** mare postelnic (1693), 204.
- Caramzulea Constantin**, martor, 708.
- Carcataban Pătru**, 122.
- carăle cu pește*, 302, 499; cele vechi, 439.
- caretă*, 588; *caretaș*, 424, 430, 625; *caretaș domnesc*, 424, 430.

Cârstea cel bătrîn (1644), 102; călugărit sub numele de Chirilă (1725), 309; ceaș (1704), 229; cojocar (1662), 123; cumpără loc (1701), 219, 220; cupeț, fiul lui Mihai abagiu (1739), 357, 358; fiul lui Roman diacon, 251, (1719), 286; logofăt de vistierie, fiul lui Ghidu pircălab (1682), 186, vinde loc (1680), 182, 183; martor, 226, (1713), 252; neguțător (1664), 124, (1678), 177, 178; stegar, martor (1762), 412; vătaf de țigani, 649; vecin (1703), 225, vistier, ginerele lui Pano Pepano, cumpără loc (1696), 209, 211, 215; mare vistier (1687), 190, 191, (1688), 192, 195; fost mare vistier (1696), 208, 210, 213; al doilea vornic (1667), 152; zidar, martor, 536.

Cărstina, soția lui Ivan, soacra lui Apostol vornic (1704), 228.

CĂRSTINEȘTI, sat, 105.

carte de adevărniță, 198; carte de așezămint, 606; carte de blestem, 193, 194, 395, 426, 448, 515, 532; carte de danic, 391, 421, 515, 540, 553, 607; carte domnească 195, 284, 388, 389, 548, 549, 639; carte gospod, 576; carte de judecată, 365, 417, 421, 426, 427, 470, 486, 520; cartea orașului (de hotărnicie), 86, 165, 166, 167, 171, 172, 353; carte pecetluită, 551; carte de scuteală, 468; carte de stăpînire, 427.

Casandra logofeteasa, vinde casă, 604; soția lui Necula, vătaf de circiumari, 562. **casap**, 420, 451.

catahrisis, 689, 722, 741.

cathafio, 628.

CATINCA, sat, jud. Ilfov, 573.

CAZĂNEȘTI, moșie, 604, 605, 606, 608. **ceaprazar** 152, 156, 212, 288, 409, 410, 643; ceaprazar domnesc, 288.

ceară, 544, 545, 565; ceară roșie, 566.

ceasornic (1726), 314.

ceaș, 228, 229, 329, 359, 365, 371, 445, 446, 464; ceaș de aprozi, 308, 309, 318, 331, 526, 542, 563; ceaș agiesc, 482; ceaș de rufet, 642; ceaș spătăresc, 473; ceaș de vistierie, vinde casă, 228.

Ceavdar Cârstea, ceaș, vinde casa, 228.

Cega cumpără casa, 230; seimen, vinde prăvălie, 260.

Celebi Ibrîiam, martor, 361.

cerci de aur, 432.

Cernăvodeanu Gheorghe, 518.

Cernica abagiu, 122.

Cernica mare armaș, martor (1690), 199; fost mare armaș (1696), 214; clucer, martor (1687), 190, 191.

Cernovici Gheorghe Sava, 620.

Ceșmegiu Stancu, martor, 633.

cheltuiala țigului, dare, 404, 441.

cherhana, 556, 679, 683, 699, 701, 710, 719, 733.

Chesarie arhieru, 458; arhimandrit, 453.

chșmeriu, 559.

chieler, 581.

chindie, 629.

chiotoarca casei, 187.

Chira, fiica lui Alexa cizmar, 667.

CHIREȘTI, sat, jud. Teleorman, 197.

Chiriac bărbier, 160; polcovnic, 726; **Chiriaca**, fiica lui Drăghici postăvar, schimbă prăvălie, 571.

chirigică, 546.

Chiril egumen m-reă Stavropoleos, 511, monah, fost Cârstea cojocar, 309, 310.

Chirilă monah, 440; patriarh de Țarigrad (1671), 161.

Chirită, dascăl slovenesc, scrie doc. (1803), 637, 640, (1804), 653, (1805), 656; logofăt de divan, scrie doc. (1797), 604, (1804), 651; martor (1812), 676, (1813); 679, (1814), 687; scrie doc. (1815), 708, 709.

CHIRNOGI, zis și **CLĂTEȘTI**, moșie în jud. Ilfov, 681, 682.

Chiric icromonah, episcop m-reă Stavropoleos, 501, 507; egumen, 508.

CHISELET, baltă, 111.

chisoroabă, 499.

Chița, 248; portăreasa, fiica lui Tudorie staroste, vinde prăvălie, 266, 267, 742; soția lui Grigore, 289; soția lui Gligore ceaprazar domnesc, 288; soția lui Imandi fost mare portar, 280; soția lui Șerban din Lomutești, 247.

Chiușia Theodori, 110.

Chiuțai, 270.

chiverniseală, 87, 271, 272, 273, 274, 276, 314, 342, 388, 400, 408, 411, 420, 441, 443, 437, 457, 551, 581, 582, 593, 614, 742; chivernisi (a), 272, 273, 276, 281, 433, 458, 482, 511, 532, 549, 665, 707; chivernisitor, 272.

Chizea Constantin, 305.

Cimigiu Dima, martor, 746.

cin, 109, 391.

CIOCĂNEȘTI, moșie, jud. Ilfov, 702.

ciohodar, 450, 451.

Cioranu Constantin, mare pitar (1734), 338; **Gheorghe căpitan**, 282, 343; **Panait**, ginerele Chiței portăreasa, 266, 267.

CIOROGĂRIA, riu, 701; sat, 147.

Ciorogirleanu Matei, mare vistier (1693), 204. **cislă**, 528, 743; **cislaș**, 251; **cislui** (a), 720, 744. **cișmea**, 696, 697, 700; **cișmele**, 537, 652, 653, 672, 720.

ciubuce, 719, 725, 729.

Ciușu Teodorache serdar, judecător în Departamentul judecătii (1791), 562.

ciună, 224, 344, 686, 698, 712, 727.

ciunișului, 697.

cizmar, 85, 101, 172, 128, 202, 301, 425, 459, 660, 661, 667, 671; **cizmar domnesc**, 301.

Cîmpineanu Pantazi fost mare clucer (1767), 471; mare paharnic (1788), 443, **Scarlat** mare vornic de Țara de Jos (1803), 636. **CÎMPULUNG**, oraș, 622 (vezi **Diăgopol**).

- Cînda** al doilea vornic, 506.
Cîndreanu Maria stolnicasă, 461.
CÎNDEȘTI, sat, 169, 186.
cîntăreși, 404, 405, 441.
cîrciumă, 452, 473, 501, 570, 599, 605, 607, 636, 652, 658, 686; *cîrciumar*, 118, 376, 444.
Claița Gherghe logofăt, 183.
Clanța Ianache, 289.
Clăbuceanu Panait, ginerele lui Isar, 184.
CLĂTEȘTI, vezi **CHIRNOGI**.
clironom, *clironomi*, *clironomic*, 417, 467, 479, 482, 494, 505, 526, 588, 602, 616, 681, 685, 693, 694, 700, 709, 721, 723, 724, 725.
cliros, 87, 100, 154.
Clopotar Ioan, martor, 150.
clucer d' arie, 378, 413, 428, 580, 586.
Clumși » **Ion**, socrul lui Constantin Crețu, martor, 387.
Cocărășca Ana, martoră, 309.
coacana, 235, 599.
coconi, 94, 98, 145, 150, 155, 158, 162, 174, 181, 187, 191, 192, 198, 200, 205, 206, 218, 219, 220, 225, 226, 229, 230, 231, 236, 247, 249, 250, 253, 260, 261, 263, 266, 270, 277, 287, 293, 294, 300, 302, 306, 309, 318, 319, 329, 340, 349, 356, 357, 366, 370, 371, 372, 373, 375, 378, 386, 418, 428, 435, 439, 440, 455, 459, 479, 482, 492, 498, 541, 549, 556, 599, 621, 640, 645, 656, 669.
Cocona Iane, martor, 157.
Cocorăscu Constantin paharnic, cercetează o plîngere (1786), 545, fost mare paharnic, judecător la Departamentul agiei, 513; martor (1776), 489; **Iane** logofăt, martor (1678—1688), 181; **Matei** (1768), 475; **Păuna**, cumpără casă (1745), 375; **Radu** clucer (1667), 137; **Vlad**, mare comis (1677), 174, 177.
COCORĂȘTI, sat, 101.
Cocoș Lazăr din Tirgoviște (1675), 168.
Codilo, mare portar, martor (1629), 88.
Codreanu Pirvu, martor (1671), 158.
cofiră, 566.
Coico Stan călărașul (1672), 165, 166.
cojocar, 86, 94, 98, 99, 102, 110, 113, 116, 118, 119, 122, 127, 146, 186, 188, 189, 190, 193, 215, 216, 219, 220, 238, 239, 250, 310, 315, 329, 343, 349, 373, 396, 397, 398, 399, 408, 419, 464, 512, 611, 670, 715, *cojocărie*, 473; *cojocari* *bașcalii*, 532, 534.
Cojocariu Profil, 467.
COJOCU, moșic, jud. Ilfov, 702.
colac, 143.
COLENTINA, rîu, 292; moșic (sat), 105; sat, 83.
Colfescu Gheorghe clucer de arie, 580, 586; **Iordache** paharnic, 485.
Colțea, fost mare clucer, martor (1665), 127, amintit (1705), 233.
Coltescu Constantin, al doilea logofăt (1716), 269.
Colțu Tudor, martor, 633.
Coman, 291; dascăl, 195; ot Săvești (1642), 101; săpunar, vinde casă, 237.
COMANA, soția lui Stoica Aprodul, zăbunar (1679), 182.
Comăneanu Matei, căpitan, martor (1725), 309; **Radu**, mare șetrar, martor (1683), 188.
Comciata Neacșa, circummăreasă, 376.
conace, 125, 196, 251, 327.
conăci (a), 543.
Conda, mare comis (1630) martor, 89, 91; soția lui Dragomir, vinde casă, 392.
condicar, 741.
Condila jupîneasă (1658), 119.
Constantin abagiu, 395; băcan, hangiu Hanul Filipescului, 543; bogasier, martor, 415, 612; boiangiu, 367, 447, 448; boltaș, 136, 432, 458; căldărar, 481; căpitan, martor, 447, 459, 469, fost ceaș de aprozi, cumpără casă (1725), 308; clucer, martor de zapis (1687), 192; clucer (1696), 209, cumpără loc (1707), 239, cumpără casă (1707), 242; clucer, semnează anafora (1786), 542; mare clucer (1696), 204, 214, 215; chiurciu-bașa, 182; cojocar, 299; mare comis (1662), 123, martor de zapis (1690), 199; mare comis (1763), 456; cupet, 464.
Constantin dascăl, serie doc. (1765), 465; dascăl la biserica Domnească, 492; fiul Andrienei, 182; fiul popii Bogdan, martor, 414; fiul lui Chirilă monah, 310; fiul lui Danciu fost mare armaș, 200; fiul popii Gherghina, 262, 263; fiul lui Ghioca, 428; fiul lui Grigore Mihai, 436; fiul lui Laven stegar, 362; fiul Mariței, 304; fiul Mariei Greaca, 361; fiul popii Nica eclesiarhul, 206, 218, 221, 249, 302; fiul lui Nicolae psaltul, 303, 315, 316; fiul lui Petre, 662; fiul lui Simion, serie doc. (1740), 360; fiul lui Stan pitarul, cartea orașului (1672), 165; fiul lui Vasilie Vinețeanul și al Despei, 374, 418; fiul lui Vasile, 288; fiul lui Zamfir proiu staroste, 330.
Constantin hangiu, 544; lemnar, 410; logofăt, pierde judecata (1757), 435; logofăt, serie doc. (1790), 555; al doilea logofăt (1748), 390; fost logofăt de visticrie, amintit (1773), 482, martor (1790), 557; dăruiește loc și serie doc. (1800), 632; fost mare logofăt, martor (1746), 380.
Constantin paharnic, cumpără casă (1704), 229; semnează anafora (1785), 527; mare paharnic, martor (1629), 87, 88, (1732), 335; mare pitar, martor (1704), 228; polcovnic (1814), 688; postelnic (1634), 93; postelnic, vinde casă (1707), 242; mare postelnic, martor (1626), 84; mare

- postelnic, martor de hrisov (1644), 103; șalvaragiu, 666; scrie doc. (1785), 535; serdar, judecător la Departamentul de Opt (1810), 667; fost mare șetrar, ginerele Sultanei Lămotescu (1800), 659; mare sluger (1693), 204; fost mare sluger (1787), 548; fost staroste de neguțători, 461; tuiungiu, 382; mare vornic, judecă pricină (1786), 474, 475; vornicel, fiul lui Brat inzbașa (1810), 666; zugrav, 737.
- Constantina**, martor, 359.
- conte*, 385; *contesă*, 385, 386.
- conțeș*, 314.
- Contescu Constantin** logofăt, martor (1707), 243; al doilea logofăt (1713), 258, 259, 262 (1715), 266.
- Contescu Grigore** logofăt, cumpără casă (1707), 242, 243; *Ilina*, 505.
- CORNEȘTI**, sat, jud. Dimbovița, 505.
- COPĂCENI**, sat, 404, 416, 442.
- copil de casă*, 376, 409, 515.
- Corbea David**, 227.
- Corbeanu Constantin**, mare pitar (1696), 215, (1699), 217, (1702), 225, (1706), 236, (1707), 241; fost mare sluger, amintit (1745), 377.
- Corbeanu Dumitrașcu** logofăt (1666), 130.
- Corbu Iorga**, neguțător (1667, 1677), 134, 174.
- Cornățeanu Dumitrache** mare sluger (1804), 651, 653.
- Cornea Ioan**, mare paharnic (1794), 585.
- Cornescu Radu**, mare clucer (1753), 418.
- CORNEȘTI**, sat, jud. Dimbovița, 567.
- Coroia, Coruia** mare pitar, semnează hrisov (1670), 147; mare paharnic, semnează hrisov (1672), 163, (1678), 178 (vezi *Curuia*).
- Cosac Dragomir**, martor, 171; **Radu**, martor, 171.
- Cosma** protosinghel (1762), martor, 450; episcop de Buzău, amintit (1785), 535, semnează anafora (1785), 537; mitropolit, 557, amintit (1796), 596.
- COSOBA**, moșie, jud. Ilfov, 702.
- cosoroabă*, 500.
- Costache** clucer, 606; mare hatman, vinde prăvălie, 616; logofăt, 631; serdar, 658; zugrav, 737.
- Costan** logofăt (1748) martor, 391.
- Costanda**, vornic (1657), 117.
- Costanda**, soția lui Drăghici bărbier, 417. *costande*, 94.
- Costandic**, episcop de Buzău, 649, 729, 731, 732.
- Costea** cojocar, (1638), 94, 98, 129; gramatic, 86, 95, 96, 97, 142; martor, 289; meimarbășa, 731; mare postelnic (1662), 123; al doilea vornic, martor, 410.
- Costea Zota** neguțător, 178.
- Costescu Constantin**, șetrar, (1667), 136.
- Costin Constantin** al doilea logofăt, martor, (1722), 299, (1724), 305; fost mare paharnic (1737), 354; serdar (1734), 338; văduva lui (1747), 385.
- COȘOVA**, pașa din . . . (1821), 747, 748, 749.
- col*, 477, 478; *cotărit*, 680.
- Cotopulis Anania** 725; **Constantin Ioan**, 725; **Dimitrie Ioan**, 725; **Elena** 725; **Gheorghe Ioan**, 725; **Hristo Ioan**, 725; **Marioara**, 724. *covoară*, *dajdie*, 334, 444.
- Cozma**, eclesiarhul Mitropoliei (1757), 433.
- Cozleciu Dumitru**, croitor, (1644), 101.
- Craca Domitru**, căpitan, 613.
- CRĂIOVA**, 543, 544, 545.
- Crăjău**, sluga banului (1654), 110.
- Crăstea** neguțător, 95, 115; mare vistier, martor, 190; *vătaf*, 101.
- CRĂSTEȘTI**, sat, 150.
- CRĂTOJANI**, sat, 146.
- Creța** jupineasa, 242; soția lui Dima Spudeu, neguțător, 207.
- Crețeanu Matei**, protopop, 530.
- Crețu Constantin**, ginerele lui Ioan Clumasis, 357, 387.
- Crețulescu Alexandru** paharnic (1817), 718.
- Crețulescu Constantin** mare agă (1745), 378, amintit (1754), 421; mare ban (1815), 702, (1820), 745; mare ban (1758), 443, (1759), 445; fost mare ban (1764), 462, 463, amintit (1791), 560; al doilea logofăt (1731), 331, 332, (1735), 346; mare logofăt, proces cu o țigancă (1764), 463; paharnic, fiul Saftai (1785), 527; președintele Tribunalului de comerț (1803), 640, 645; mare spătar (1748), 390; mare vornic de Țara de Sus (1768), 478.
- Crețulescu Ioan**, fost mare clucer (1791), 560.
- Crețulescu Iordache** mare agă (1707), 241; mare logofăt (1717), 272, 275, 276, 277, (1719), 284, 285, (1722), 299; fost mare logofăt, 676; mare portar (1713), 259; mare postelnic (1713), 258; mare spătar (1718), 283; mare spătar (1725), 335; mare vornic (1730), 328, (1731), 331; mare vornic 368, (1745), 377.
- Crețulescu Iorgache**, fost mare clucer (1812), 677.
- Crețulescu Istrate** clucer (1785), 537; mare logofăt (1803), 636; semnează proiectul de regulament al siguranței orașului București (1820), 746; al patrulea vornic (1813), 679; vornic (1815), 702.
- Crețulescu Matei**, fost mare paharnic (1764), 463; mare stolnic (1719), 284, (1722), 296.
- Crețulescu Manolache** mare ban, amintit (1812), 676.
- Crețulescu Pană**, martor (1776), 489.
- Crețulescu Radu** mare logofăt (1656), 130, (1670), 147, (1671), 161; mare medelnicer (1734), 338; mare stolnic (1743), 368; fost mare vornic (1677), 176.
- Crețulescu Ralița**, martor (1790), 558.
- Crețulescu Safta** băneasă (1785), 526; împrumută bani (1715), 263.
- Crețulescu Toma** mare ban (1764), 462; fost mare ban (1768), 474, (1791), 560, mare clucer, cumpără prăvălie (1751), 418.
- CRETULEȘTI**, moșie, jud. Ilfov, 702; sat, 652.

Cristea clucer (1675), 169.
Criteanu Apostol, 233.
Critic Nicolae, sudit rus, 542.
Crivău, martor (1652), 108.
Crivet, despre partea răsăritului (1677), 175.
croitori, 85, 86, 94, 98, 99, 101, 102, 126, 133, 134, 135, 155, 156, 157, 170, 174, 175, 189, 194, 229, 293, 294, 301, 355, 463, 518, 528, 529, 604, 606, 640, 721.
Cucă Stan, frate cu Ioana, 434.
Cuce (**Cuci**) mare postelnic, martor (1594), 82, (1595), 83.
cuhnie, 386, 398, 471, 475, 652, 668, 698, 703.
Culea Sirbul, frate cu Dumitru cămăraș (1669), 145.
cupeș, 95, 101, 119, 121, 122, 132, 135, 153, 170, 183, 250, 302, 329, 340, 341, 343, 345, 358, 380, 387, 389, 464, 625, 666, 677, 735.
curama, 351.
curator, 563.
Curcă Ion, 581.
CURMĂTURA, deal și sat, 333, 404, 416, 442.
Curtache mare sluger (1668), 139.
Curtea domnească, 181, 270, 395, 397, 403, 404, 440, 441, 456, 497, 498, 559, 568, 591, 595, 598, 600, 603; *Curtea domnească cea veche*, 522, 614.
CURTEA DE ARGES, 470.
Curuia, mare paharnic (1672), 165; pitar (1671), 161 (vezi *Coroia*).
Cuștircanu Mihai, căpitan, 261.
Cuțar, ginerele jupinului Tatu, 122, 135, 175.
cuțite de argint, 707.
cutremur, 647, 648.

D

Dacuosos Matei, martor (1670), 150.
Dafina, soția lui Radu slugă, 297.
dajdii, 251, 271, 273, 274, 276, 383, 394, 404, 441, 444, 551, 567, 582, 636, 652.
dajnic, 251, 379, 401.
Damaris Ioan, vornic, martor (1798), 616.
Damaschin egumen la m-reă Radu Vodă (1672), 164, (1696), 212; episcop de Buzău (1705), 233, (1707), 241; **Gheorghe**, 218; **Manta** (1671), 157, (1699), 217; **Matei**, martor (1641), 100; **Teodor** (1678), 178.
Damian băcan, 462, 463, 560.
Dan din Buzău, scrie doc. (1594), 82; cojocar închiriază casă, 512; pârgar București (1666), 132.
Danail egumen, martor (1672), 162.
Dănailescu Gheorghe, căpitan, 637.
Danciu, armaș, 581; mare armaș (1686), 190, (1691), 200; fratele Drăgaicci (1638), 94; martor (1673), 167; al doilea sluger, tatăl lui Radu din Crătojani (1669), 146.
Dănculescu Constantin, 722.
danie, 276, 367, 391, 406, 450, 452, 453, 458, 514, 535, 549, 580, 615, 625.

Daniil închiriază luminăria domnească (1792) 566; egumen m-reă Sf. Sava (1702), 224; ieromonah, veclul al Mitropoliei (1667), 470; mitropolit al Ungrovlahiei (1718), 280, adeverează viuzare (1724), 305, 307, întărește cumpărare case (1724), 308, primește danie (1725), 309, 310, cumpără loc (1726), 315, dă bani împrumut (1731), 330, amintit (1738), 356, (1739), 357, (1747), 384, (1754), 421, (1794), 586.
dărăbanți (1669), 145, (1696), 212.
dare de unt împărătesc, 271, 274.
Darul, slujitor (1735), 309.
darvar, 582, 583.
dăzvolbi (a) 208, 210.
Darvari Constantin, doctor, cumpără case (1790), 557, 558, cumpără case și prăvălie (1796), 598, 599, vecin (1797), 604, cumpără loc (1797), 613, (1798), 614, dă cu chirie loc (1798), 617, primește danie (1799), 620, primește în dar o țigancă (1799), 621, cumpără trei prăvălii (1799), 622, primește în dar a familie de țigani (1799), 623, cumpără casă (1819), 735; **Mihalache**, fiul doctorului (1799), 623.
dascăl, 394, 441, 454, 455; *dascăl al doilea*, 393.
dava, 521; *davațilăc*, 716.
davagii = păgubași, 744.
David armean, închiriază loc (1727), 317, 320; epitrop m-reă Radu Vodă, 590.
Deadiu (1670), 152, (1678), 178.
dealul BĂDENILOR, 589; **dealul BUCOVULUI**, 401; **dealul BUCUREȘTILOR**, 96, 141, 179, 180, 203, 207, 231, 288, 333, 339, 404, 442, 624; **dealul CHIRBICI**, jud. Saac, 491; **dealul MITROPOLIEI**, 224; **dealul NEGOVANILOR**, 485; **dealul SCĂENILOR**, 468; **dealul ȘERBENILOR**, 389.
Dediu ceaprazar, fiul lui Iorga dorobanț, nepotul lui Trahano (1696), 212; **Ion**, mare stolnic (1724), 307.
Defla croitor, 293, 301; **Milea** (neguțător), martor, 193.
DELICELUL (vinăriciu din...), deal, jud. Saac, 679.
Departamentul agiei, 513; de cremenalion, 650; de Șapte, 504, 560, 596, 662, 665, 666; de Opt, 501, 519, 520, 619, 622, 644, 666; al judecătorilor, 483, 560, 561, 593.
depoziton, 708, 718.
Despa, jupincasă, 186; fiica lui Constantin băcan, 212, 213; soția lui Cârstea Popescu, 295, 296; soția lui Dima băcanu, 298, 307; soția lui popa Ghidu, 279, 280, 290; soția lui Ion cîntăreț, 499; soția lui Leca băcan, 414; soția lui Mihai Grecu, 339; soția lui Năsturel Udrisțe logofăt, amintită (1655), 112; soția lui Pirvu fustașul, nepoata popii Neagu (1672), 164, 165; soția lui Staicu, 311, 312; soția lui Vasile Vinețeanu, 374, 375, 417.

Despa, fiul lui Ianc Roșul (1629), 102; clucer, 418.
Despina jupineasa, 186.
Deșliu clucer (1814), 683, (1817), 720; **Deșliu Diamandi**, 677; **Deșliu lorduche**, fost mare clucer (1815), 697.
diaconi, 404, 405, 442, 454, 455; **diacon** de mir, 441.
Diaconescu polcovnic, martor, 686.
diadoh, 441.
difendefsiu, 679.
diafora, 524, 716.
Diamandi mare comis, martor (1629), 87, 88; staroste (1821), 675.
diastimă, 517, 529, 543, 562, 666; diastima sorocului, 751.
diată, 290, 313, 314, 340, 343, 346, 347, 348, 349, 365, 387, 388, 406, 413, 432, 433, 457, 470, 515, 526, 563, 589, 613, 615, 681, 682, 706, 729, 740.
diataxis, 605, 609.
dichise, 204, 328, 341.
Dieu mare clucer (1656), 114; mare logofăt (1696), 211, 214; spătar, tatăl lui Papa postelnic (1670), 148; mare spătar (1650), 104; mare stolnic (1688), 195; zidar, 506, 536.
didascăl, 393.
dijma de sarc, 326, 327; dijma de stupi și de rimători, 195; dijmarit, 268, 271, 274, 327, 334, 404, 441, 444, 636, 652.
Dima hăcan, 205, 298, 307; delibaș, 529; logofăt, martor (1657), 118, cumpără prăvălie (1693), 204, 205; neguțator, 154, 155; pitar, 152, 212; postăvar, 297; șetrar, 430; suiulgi-bașa, 701; zăbunar, 280, 290; Gașpar, 108; fiul lui Stamate, 172, 173.
Dimien, martor, 227.
Dimeea Deftu, 556.
Dimitrahe logofăt de taină, scrie doc. (1749), 405, (1748), 390; stolnic, epitrop m-rea Sf. Pantelimon, 521; zuraf, ginerele Irinotei, 512.
Dimitrie ban, martor (1798), 616; căpitan, 604, 606; cizmar, 671; clucer, judecător (1792), 564; cojocar, 349; dulgher, 463; iminigiu, 660; polcovnic, 554; sluger, judecă pricină (1793), 572; mare spătar (1724), 307; stolnic, 519; **Costache**, medelnicer, 695.
Dimitriu vameș, cumpără loc, 691, 692.
Dina țiganka, fiica lui Dumitru lăutar, 559.
Dinea circumărcasa, 376; țiganka, soția lui Neagu vizitiu, 559.
Dineu șelar, martor, 294; mare stolnic (1688), 196.
Dinu fiul postelnicului Stroe, 708, învățăcelul (1670), 150; ișlicar, 723, 724; logofăt, 724; șalvaragiu, 637; zidar, martor, 669.
Diomed staroste de neguțători, 699.
Dionisie arhimandrit m-rea Radu Vodă, 152, 159, 164; mitropolit al Ungrovlahiei (1820), 745; monah, 472, 708; patriarh al Țari-gradului, 192, 194.

discolie, 522; discolipsi (a), 665.
discopoder de argint, 342.
discos, 241.
divan, 373, 388, 395, 402, 426, 453; divanul Craiovei, 593.
DÎMBOVIȚA, 166, 235, 236, 243, 244, 282, 297, 399; Dimbovița apă, 179, 364, 386, 404, 442, 488, 497, 654, 655, 658; Dimbovița riu, 108, 131, 163, 355, 431, 674, 701, 704; înecăciune, 683; malul, 522, 555, 568; piriu, 385; case pe marginea... 307.
DÎMBOVIȚA, județ, 505, 601, 699, 711.
Dimboviceanu Matei logofăt, 519, 521.
Dirstoreanu Dobre, 447, 448.
DLĂGOPOL = Cîmpulung, 109.
Doara, soția lui Simion, 552.
Dobre armaș mare, martor, 162, 279; călărașul cel bătrîn din București (1665), 127, (1667), 132; cizmar domnesc, martor, 202; cojocar, 86, 94, 98, 102; croitor, martor, 229; de la Tirgșor, 421; făinar, 715; martor, 434; fiul lui Marin potcovarul (1672), 165, 166; vătășel, martor, 747.
Dobra, soția lui Anghel, vătaf de vizitii (1668), 140; țiganka, nepoata lui Stan Pleșa, 589, 620.
Dobrea Hoțul (1669), 146.
Dobrin săhăidăcar, martor, 245, 336.
Dobroviciu Tudor, 715.
Dochița, soția popii Nica eclesiarh, martor, 206.
doctori, **doftori**, doftorii, 326, 327, 120, 126, 276, 353, 411, 526, 527.
Doicescu Colțea, pitar (1657), 115; **Udrea**, mare pitar, fiul lui Colțea clucerul (1705), 233.
Dona neguțator, (1667), 134, 174, 278.
Doni Pan (1641), martor, 99.
Donie Damian mare sluger (1718), 283.
Dono Gheorghii, martor (1641), 100; **Isachis**, martor (1641), 100.
Donosie logofăt (1669), 146.
Dorothei arhimandrit, 714, 715; egumen m-rea Sf. Ioan, 473; năstavnice m-rea Văcărești (1722), 298; stareț m-rea Cernica, 708.
Dositei mitropolit al Ungrovlahiei (1726), întărește danie, 312, primește fabrica de hirtie (1796), 594, vinde moșii (1796), 596, 597; adeverește diată (1798), 615, adeverește vînzare (1798), 616, încuviințează schimb (1799), 625, dă cu chirie loc (1804), 654, 655, întărește zapis (1808), 661, amintit (1815), 703; economul Mitropoliei (1794), 579.
Dosoftei, patriarhul Ierusalimului, amintit (1677), 176, 177, (1680), 184, (1707), 240.
dovație, 504.
Drăgan paharnic, 460; fiul Mariei, 181.
Drăgaica, soră cu Danciu (1638), 94, (1640), 98.
Drăgănescu Constantin vornic, 607, 614; logofăt, 617.
Dragnea abagiu, martor, 451.
Drăghiceanu mare portar (1743), 368.

- Drăghici**, fiul lui Alexandru vornic (1692), 201; județ, martor (1672), 166; logofăt, scrie doc. (1669), 146, (1677), 175; mare paharnic (1662), 123; postelnic, fiul clucerului Matei Perişanu (1725), 309; slujitor vinde casă, 656; spătar (1638) martor, 94; mare spătar (1665), 125, (1666), 130; vornic (1694), 205.
- Drăgoi abagiu**, 122; județ, martor (1671), 157; logofăt, 360.
- Dragoman**, logofăt, scrie doc. (1626), 86.
- Dragomir bărbier** (1671), 160; fost mare clucer, martor, 418; martor (1678—1688), 181; postelnic amintit (1654), 111; șalvaragiu, 664, 665, 666, 667; vinde casă, 392; vistier, 605, 607, 614; mare vornic (1644), 103, amintit (1667), 133.
- DRAGOMIREȘTI**, sat, jud. Ilfov, 683, 702.
- Dragoslava** (1644), vinde o vie în dealul Scăenilor, 102.
- Dragostin**, fiul lui Pătru iuzbașa (1671), 158.
- Dragotă** județ în București (1667), 132, 133, 134, (1668), 140, (1669), 145, 146, (1670), 149, 151, 153, 154, (1672), 164, (1673), 167, martor (1677), 175, amintit (1696), 212.
- Dragu pușcaș**, martor, 326.
- Dragul logofăt** (1667), 132, 133.
- Drăgușin banul**, amintit (1654), 111.
- Drăgușin mare paharnic** (1644), 103.
- drease* 272.
- Drugănescu Searlat stolnic** (1784), 513, 514; Elena serdăreasa, imparte un han cu cumnatul ei (1815), 710, 711, 721.
- Drume bărbier**, 355.
- drumul GIURGIULUI**, 452.
- Duca Alexandra**, fost mare serdar (1746), 380; **Constantin**, închină prăvălie, 657; fost cămăraș al ocnelor, martor, 286; martor, 317.
- Duca Gheorghe voievod** (1674—1678), amintit (1675), 168, (1677), 172, dă doc. (1677), 174, 175, 177, (1678), 177, 178, 179, amintit (1680), 184, 185, (1693), 203, (1714), 261, (1749), 404.
- ducați*, 240.
- Dudescu Clement**, popă (1764), 461, amintit, 609.
- Dudescu Constantin**, mare ban, semnează hrisov (1748), 390; mare ban, semnează hrisov (1763), 456; mare comis, cercetează pricină (1776), 490; mare logofăt semnează hrisov (1734), 338, (1743), 368, mare spătar semnează hrisov (1731), 331; mare spătar, semnează hrisov (1749), 394, 405; pentru siguranța orașului București (regulament) (1820), 746; vecin (1722), 299; mare vornic semnează hrisov (1739), 328; mare vornic, judecă pricină (1754), 422, amintit (1757), 437; mare vornic semnează hrisov (1758), 443; mare vornic, primește jalbă (1759), 447.
- Dudescu Nicolae** mare ban, semnează anafora (1781), 502; mare clucer, semnează hrisov (1758), 443, (1759), 445; martor de zapis (1776), 489; semnează hrisov (1749), 405; mare stolnic, martor de zapis (1747), 386; mare vornic de Țara de Jos semnează hrisov (1768), 478.
- Dudescu Radu**, mare căpitan de margine, cumpără case (1709), 228; cumpără loc (1714), 262; hotărnicie (1705), 234, 235; logofăt, cerc hotărnicie (1650), 105, (1652), 107; mare logofăt (1716), 269; mare paharnic cumpără prăvălie (1713), 253; postelnic primește danie un loc (1669), 144, 145; primește zălog o casă (1708), 244; primește zălog patru prăvălii (1753), 254; semnează hrisov, 265; semnează hrisov (1713), 258, 259; mare sluger, primește scrisoare de la Constantin Brincoveanu voievod (1708), 243, 244.
- DUDEȘTI**, moșie, 107; sat, 105.
- Dudu**, fiica preotului armean Martiros, 687.
- dughengiu*, 523, 524, 525.
- dulamă* de canavăț, 341.
- dulgheri* 463, 499, 705, 729, 745.
- Dumbrav logofăt**, scrie doc. (1699), 218.
- Dumbrăvil**, martor, 175.
- Dumitra** vinde prăvălie, 378; chivărăreasa, martor (1677), 172; soția lui Bobei, 299, 300; mama lui Iorga căpitan, și a lui Pavel, 130.
- Dumitrana**, soția lui Șerban, 206, 232; soția lui Hristache căpitan, vinde prăvălie, 425.
- Dumitrache** mare ban (1785), 537; clucer, 587; mare comis, epistat la fabrica de postav (1793), 573; epitrop al m-rii Sf. Pantelimon, 518; fiul lui Mihăilă, 293, 294; paharnic, 112; mare postelnic (1716), 269, (1717), 272; spătar, martor (1595), 83; mare stolnic (1629), 87, 88; mare stolnic (1780), 497; vărăreasa, martor, 172, 173; vistier, 263, mare vistier (1630), 91.
- Dumitrașco bărbier** (1671), 160, (1675), 170; mare căpitan, cumpără loc (1668), 140; grămătic (1665), 125; logofăt (1666), 131, (1667), 135; logofăt, scrie doc. (1668), 139, (1672), 162; stegar, martor (1667), 135; stegar de aprozi (1665), 126; mare stolnic (1644), 103; mare vistier (1629), 88.
- Dumitrașco Ghidemoc**, vătăf de țarigrădeni (1669), 144, 145.
- Dumitrașcu căldărar**, 293; căldărar țigan, 367, 369; căpitan, martor, (1676), 171; fiul lui Tudori, neguțător (1705), 221; logofăt, martor (1676), 171; logofăt, martor (1677), 175; logofăt, scrie doc. (1678), 178, 180, 185, (1683), 188; logofăt (1732), 336; nepotul lui Gheorghiuță armaș, 238; mare paharnic (1680), 185; mare pitar (1677), 174; mare pitar, semnează hrisov (1680), 185; mare portar, 400; mare postelnic, semnează hrisov (1696), 215; mare postelnic (1688), 196; șelar, 459; mare

spătar (1745), 377; staroste. 352, 375; stegar de aprozi (1677), 175; vătaf de căldărari, 350.

Dumitru abagi 216, 220, 250; bărbier, 301, 661, 662; călugăr martor 171; cămăraș (1669), 145; căpitan din București, 546, 601; casap, 420, 423, 424, 450, 451; ceaprazar martor, 294; ceaș, 147, 168; cojocar, 329; croitor (1626), 85, 86; cupeț 126, martor 464; dărăbanț (1654), 109; diacon (1632), 91, (1650), 105; fiul lui Radu cupeț, 302; fiul lui Stoian Sirbu, 503; fiul lui Toma cojocar, 612; fustaș martor, 172; gambașu 660, 671, 675; iminingiu, 675, 676; județ unchiașul (1626), 85; lefegiu, martor, 294; logofăt scrie doc. (1638), 94, 98, 102, 103, 106, (1802), 635, transcrie doc. (1732), 335; postelnic din Bozieni, martor (1672), 112; mare postelnic (1630), 89; scrie doc. (1704), 230; șetrar (1642), 101; stegar (1634), 93, 172; mare spătar (1594), 82; țigan lăutar 559; trîmbițaș, (1666), 130; vătaf, 633; mare vistier (1634), 93; vornic al doilea, 205.

Dumitru Căzălbașu 123.

Dumitru Hași (1626), 85.

Dumitru Zamfir 449.

Dura neguțătorul (1672), 104.

Dușcă (1672), 104.

E

Ecaterina domnița (1776), 488.

eclesiarh 408, 409, 453, 454; eclesiarh domnesc, 422; eclesiarhic, 454.

econom, 437, 454.

edep, 550.

EDERA, moșie, jud. Prahova, 363, 365.

efimerii, 240.

Eftăne, scimean, martor, 362.

Eftimie ceaș, martor, 359; episcop Pogoniani (1720), 289, 294.

EGIPET (Egipt), 276.

elefterie, 621.

Elefteric, fiul lui Ene, 219.

Elena, fiica lui Cauache, fost mare serdar, 563.

Elena, soția lui Bratu iuzbașe de pușcărie, 577; soția lui Tudorache doftorul 526, în proces cu Safta Crețulescu (1785), 527.

Elez orașanul din București, vinde loc (1670), 151.

Elena doamna, fiica lui Radu Năsturel, logofăt (1654), 11, 12; fiica lui Ioan Clunasis, soția lui Constantin Crețu, 387.

Elina doamna (1677), 172.

Elisafta călugărița, 336, 337, protostarița schit Hași Dinu, 649.

Enache abagi, 714; mare clucer (1725), 309; cojocar, martor, 300; cumnat cu Ilie cojocar, 250; diacon 358; fiul lui

Călin ceaș, 339; fiul lui Gheorghe logofăt, 197; fiul lui Preda, martor, 220; fiul lui Prodan abagi, 216; grămătic, 101; logofăt, 197; martor, 300; martor (1641), 100.

Ene măcelar, 715; vornic al doilea (1775), 488.

energhie, 647.

engrafa, 560, 561, 577, 562, 615.

Enuță staroste, 209, 211.

episcopiu Argeș, 702; **Buzău**, 233, 437, 566, 648, 702, 737; **Râmnic**, 639, 678, 702.

episcopul Buzăului, 725, 734, 745.

epistat, 523, 573, 574, 582, 583, 585, 593, 626, 641, 645; epistat la fabrica de postav, 573; epistatul casei podurilor, 712; epistat al logofeților mari, 653; epistații mahalalelor, 745; epistași (a) 567, 582, 594, 704; epistașia, 626, 742.

epistime, 742.

epiuet, 584.

epitrop, 271, 387, 401, 413, 429, 432, 454, 532, epitropia obștirii, 666.

erbărit, darc, 451.

ergalie, 584, 624.

Erina, soția lui Ianc Roșu, 102.

estimp, 384, 411, 469, 537.

Estratic postelnic (1656), 114.

Eustațiu, mare medelnicer, cercetează piciuă (1776), 490.

everghesie, 630;

evniel, 550.

exoflisi(a), 576, 616; exoflisticon, 634, 706, 708.

exanomefion hronos, 520.

Extrachiu Constantin, logofăt de vistierie, 555.

F

fabrica de arpacaș, 567; **fabrica de fidea**, 624; **fabrica de hirtic**, 592, 594, 596; **fabrica de luminări**, 678; **fabrica de postav**, 573, 592, 600, 627; **fabrica de postav din București**, 626; **fabrica de postav din Pociovaliște**, 581; **fabrica de șaluri**, 641; **fabrica de sandangilăc**, 611, 643.

Faca Ioan, clucer, cumpără casă, 661, 662; cumpără loc (1804) 640; fost mare clucer, cumpără casă, 656; **Faca Mandache** paharnic, 640.

Falafanta Stanciu (1635), 94.

FĂGĂRAȘ, 608.

Fălcoianu Dumitrache, mare paharnic, semnează anafora (1785), 521.

Fălcoianu Matei mare logofăt (1724), 307, 308, (1798), 616; mare stolnic (1731), 331; mare vistier (1717), 272, 275; mare vornic (1718), 283; (1799), 623.

Fălcoianu Mihai, mare stolnic (1749), 394.

Fălcoianu Radu, mare clucer de arie (1745), 378.

Farcaș Barbu, martor, 149.

- Fărcășanu Barbu**, mare pitar (1693) 204.
Fărcășanu Radu, 371.
fecior de sufler, 602, 606; *fiu sufleresc*, 480.
felinar, 742, 743.
Fecotoca Ghinea, neguțător, 178.
Ferrati doctor, 282, 283, 385.
Fiera, fratele lui Vlad apodul, 325.
Fierea, 182.
Fierescu Constantin, fost mare ban, 427.
Filafto băcan, 104, 110, 115, 141, 142.
Filaret, episcop de Rîmnic (1785), 537, amintit (1794), 580, 586, (1797), 607; mitropolit al Ungrovlahiei, judecă pricină (1754), 421, proces pentru prăvălii (1753), 417; schimb (1793), 570, (1796), 596.
Filip neamțul, 356; vâtaf de săbiari, martor, 167.
Filipescu Alexandru, mare stolnic (1804), 651, 653.
Filipescu Constantin, mare ban (1813), 679, fost mare ban, 680; mare logofăt, (1814), 690; (1815), 704; mare vistier (1804), 651, 653, (1814), 684; mare vornic (1794), 577.
Filipescu Grigore fost mare căpitan, 296; mare clucer (1734), 338; mare pitar (1730), 328; mare serdar (1732), 335, (1820), 746.
Filipescu Iordache, mare căminar (1803), 636, (1820), 746.
Filipescu Matei, mare stolnic, 199.
Filipescu Nicolae, mare logofăt de Țara de Sus (1794), 585; mare vornic (1798), 616.
Filipescu Pană mare ban (1785), 537; mare logofăt (1776), 489.
Filipescu Șerban postelnic, 296.
Filișanu Anița, mama lui Matei fost serdar, 553; **Constantin** 412; **Matei**, fost serdar, dăruiește moșie (1789), 553; **Mihai**, postelnic, 413.
Filotei ieromonah la m-rea Sinaia, 269, 270; purtător de grijă al metocului episcopiei Rîmnic, 639.
Fira croitor, 85, 101; mătăsar, 110.
fintină, 384; *fintinar*, 384, 652.
Fintina Boului, 501, 510, 633.
FLĂMÎNZENI, moșie jud. Ilfov, 702.
Florea călăraș, 109; grămătic domnesc (1640), 37; **Constantin** fost mare pitar, 380.
Florescu Ioan, martor (1790), 558; **Manolache**, martor (1790), 558.
Florica, soră cu Christache căpitan, 425.
foaie de prețuire, 502; *foaie pecetluită*, 383, 441.
foc în București (1804), 421, 648, 666.
FOCȘANI, 571.
foișorul de foc, 206, 386, 647, 699, 700.
foiță pecetluită, 404.
Fon Țigan, fiul lui Dumitru lăutar, 559.
Fota dascăl, cumpără casă, 435; diacon (1689), 195; eclesiarh, 216; martor, 189; din Țirgoviște, 113.
Fotie eclesiarh, 105.
Fotino Andronic, anafora (1783), 511, (1786), 542; judecător la Departamentul de Opt, 623.
Frânculeasa Stana, mama lui Manole orbul, 133.
Franțe, de la oraș de la Floci, 189.
Frosina, soția lui Grigore, 665.
FRUGINEȘTI, FRUNGINEȘTI, sat, 261, 262.
fumărit, dare, 196, 259, 268, 274, 276, 283, 284, 327, 328, 334, 368, 404, 441, 444, 468, 567, 636, 680.
FUNDATA HERĂZOILOR, moșie, jud. Ilfov, 702.
FUNDENI, sat, 292.
Fundeanu Constantin, cizmar, 425.
funii de moșie 341, 342; *funii* (a), 167.
furn de simigerie, 475.

G

- Gabor**, caretaș domnesc, cumpără casă, 424, 430.
GALAȚI, 543.
galbeni, dare 196.
Ganciu logofăt, martor, 192.
Gărdescu Anastase, fost logofăt de vistierie, 571, 572; face jalbă, 578.
Gavril arhimandrit, egumen m-rea Sf. Gheorghe-Nou, 635, (1805), 651, 693, 694, 700, 714, 733.
Gavril bərbier, 156; cupeț, 153; **Gavril paharnic**, fiul lui Ianache iuzbașa (1673), 167; vâtaf de zăbunari, 426, 447, 448.
Gavrilă vornic, 314.
Gavrilaș paharnic, fiul lui Ianache iuzbașa, vinde casă (1672), 161.
Gavrilașcu paharnic, nepotul lui Ianache Piteșteanu vistier, 192, 193, 194.
Gazoti Spiru, vinde prăvălii 622; cumpără două prăvălii, 623, 675.
gâlceavă, 311, 331, 345, 388.
gâlceata cu fin, dare 86, 90, 195.
Găteanu Gheorghe, tata lui Stanciu logofăt, 245, 247.
gărdurării, dare 401.
gătire, 396, 398.
Geană Paan (Pană) martor (1670), 150.
geambaș, 660.
Gelepu Nicola, 596.
geremea, 567.
gevrea, 559.
Gheban Ion din Reșești, jud. Gorj, 417, 418, 480.
Ghencea, mare postelnic (1680), 185.
Gheorghe, 206, 223, 236, 249; abagiu 207, 286, 332, 438; argintar, 491; băcan 498, 513, bərbier 371, cumpără loc 362, 372, 373, 548; bogasier, 414; căpitan, scrie doc. (1795), 591; ceaprazar, 156; ceauș, 371, 717; cojocar, 343, 399; dascăl scrie doc. (1808), 662; diacon, scrie doc. (1811)

- 669; doctor (1689), 198; fiul Bădencei, martor 49; fiul clucerului Gheorghe, scrie doc. 686; fiul lui Constantin staroste de neguțători, 461; fiul lui Ilie mărgelar, 571; fiul lui Leca băcan, 414; fiul lui Manta Damaschin, vinde loc, 217; fiul popii Ion vinde prăvălie, 591, 592; fiul popii Manta, 175; fiul popii Nica, martor, 219; fiul lui Petre abagiu, 366, 367, 370; fiul lui Stăinate, 83; fiul lui Tudor neguțător, 221; fiul lui Vasile abagiu, cumpără prăvălie, 266; fiul lui Vrabie, martor, 288.
- Gheorghe** frate cu popa Bogdan, 246; frate cu Stoian ciohodar, 450; ginerelul preotesei Rada, 644, 645; grămătic (1726), 312; hangiu 589; închiriază loc, 610; ișlicar, 378; mărgelar, 483, 486, 487; neguțător, 483; odobașă, închiriază loc, 655; polcovnic 662; portar, 339, 400; povarnagiu, 680; stegar, epistatul caselor lui Dinicu Golescu (1821), 749, 750; staroste 492; fost staroste 209; șufariu din Tirgoviște, 335; vinde prăvălie, 591; zăbunar martor, 448; zaraf martor, 193; zlătar, 173.
- Gheorghită (Gheorghe, Gheorghie)** armaș 227, 238; armășel 519; mare ban (1666) 130, (1669) 144, (1668) 139; boiangiu, 399; bucătar, 355; clucer (1824), 686; mare comis (1666) 130, (1704), 228; dascăl biserica Doamna Bălașa, martor, 568; logofăt, 380, 684; logofăt din orașul Cîmpulung scrie doc. (1799), 622, 623; logofăt din Tirgoviște (1659), 120; logofăt feciorul lui popa Manca, martor, 171; logofăt scrie doc. (1746), 381, (1785), 530; logofăt de divan, nepot lui Gheorghe Șufariu din Tirgoviște, scrie doc. (1719), 285, (1713) 258, 335; logofăt al starostiei, scrie doc. (1810), 666; mare polcovnic (1670), 147; postelnic 657; mare sluger (1706) 236, (1745), 378; stolnic, 518, martor (1667), 137, (1668), 139, (1669), 144; mare vornic, 114, (1670), 153, (1671), 161; Dinu, 158; Gheța mare clucer (1670), 147; Iane, martor, 468.
- Gheorghiu Dimitrie**, 637.
- Gherasim** ieromonah, martor, 662.
- Gheorghe** aprod, 109; mare ban (1667), 137; fiul lui Ianache iuzbașa, 167; logofăt, fiul popii Manta, martor, 126, 135, 157, 158, 172, 175; al doilea portar, fiul lui Pătura Scurtă, 165; țigan, 235; zlătar, 172.
- Gheorghe Negru**, județ, 165.
- Ghergheviici** (1650), 105.
- Gherghina** județ (1654) 111, (1657), 117, martor (1658), 118 (1661) 122, (1665) 126, (1666) 131; județul cel bătrîn (1667) 132, 133; fost județ (1667) 135, 141, 145, (1671), 157, 163, 175.
- Gherghina** soția lui Constantin Duca, 657; soția lui Nicola Buiuciu, portar, 395.
- Gherghiș**, scrie doc. (1796), 595.
- Gheorghita**, țîrg (drumul), 314, 343.
- ghermesut*, *ghermesuturi*, 559, 641.
- Gheța** mare clucer (1671), 161.
- Gheuca Pătru**, martor (1665), 128.
- Ghiavol** căpitan (1679), 182.
- Ghica** căpitan, vinde casă 318.
- Ghica** logofăt, scrie doc. (1815), 700.
- Ghica spătar** (1764), 461; mare vornic, martor (1690), 199.
- Ghica Alexandru**, fiul lui Scarlat Ghica voievod (1759), 445.
- Ghica Alexandru**, mare postelnic (1719), 284.
- Ghica Alexandru** voievod (1766—1768) dă poruncă de judecată (1767), 465, (1767), 470, (1768), 474; dă doc. (1768), 475, 478, 479.
- Ghica Constantin**, fost mare ban, epistat al logofețiilor mari (1804), 651, 653, fost mare vistier, vinde case (1799), 622; fost mare vornic, martor (1798), 616, 618.
- Ghica Costache** fost mare spătar (1804), 653; mare vornic de Țara de Jos (1794), 385, 387.
- Ghica Dumitrache**, mare ban (1785), 538; cumpără case (1663) 136; mare spătar (1736), 351; fost mare spătar (1763), 456, (1768), 474, 478.
- Ghica Gheorghe**, fiul lui Scarlat Ghica voievod, judecă pricină (1759), 445.
- Ghica Grigore** voievod (1660—1664) amintit (1666), 130, (1667), 136, (1671), 154, 155, (1673), 167, (1677), 172, 173, (1678), 178; dă doc. (1661), 122, (1662), 123, (1664), 124; întărește stăpînire m-rii Sărindar (1672), 162, 163; întărește stăpînire (1672), 164, 165.
- Ghica Grigore** voievod (1733—1735), amintit (1749), 40, 403, (1754), 426, 427, (1758), 440, 441, (1759), 444, (1763), 456, (1785), 520, (1787), 548; dă ajutor episcopiei Pogoniani (1734), 338; dă danie Mitropoliei, 399, 400; dă danie m-rii Colței (1749), 401, 402; dă poruncă de judecată (1751), 408; dă scutiri bisericilor domnești (1749), 403; dă doc. (1749), 392, 397, 398; face bis. Sf. Elefterie, metoh al Mitropoliei (1748), 387, 390; întărește stăpînire (1749), 402, 403; judecată (1749), 394; numește epitropi (1735), 345, 346, 349.
- Ghica Grigore**, fiul lui Scarlat Ghica voievod, amintit (1759), 445.
- Ghica Grigore**, fiul lui Alexandru Ghica voievod, amintit (1768), 478;
- Ghica Grigore**, mare logofăt de Țara de Sus 678, 679, (1820), 745; mare vornic al obștirilor (1803), 636.
- Ghica Grigorașcu** mare comis (1748), 390, (1749), 394; mare postelnic, 405.
- Ghica Matei** voievod (1752—1753) amintit (1787), 549.
- Ghica Mihai**, fiul lui Scarlat Ghica voievod, amintit (1787), 549.

- Ghica Scarlat** voievod (1758—1761) amintit (1763), 456, (1785), 539, (1787), 549; dă scutiri preoților de la bis. Domnească (1758), 440, 441, 443; dă scutiri bis. Grecilor (1759), 443, 445.
- Ghica Scarlat** mare logofăt, judecător la Departamentul Judecării (1793), 572; mare spătar (1803), 636.
- Ghidu** pircălah, tatăl lui Cristea logofăt, 157, 186.
- Ghidu Cârstea** fost mare vistier, 303, 353.
- Ghindură** Gheorghe aprod, 165.
- Ghinea** bărbier, fiul lui Vălsiu, martor, 219; fost mare clucer, martor, 190; cojocar, 94, 98, 99, 102, 112, 113, 116, 119, 122; croitor 156; cupet, 101; fiul jupinului Lia, 110; fiul lui Franțe de la oraș de la Floci, vinde loc, 189; frate cu Stati Mula, neguțător 193; logofăt, nepotul lui Vălcu fost mare vornic, 261, 262; neguțător 116; șalvaragin 665, 667; fost staroste, martor, 193; vistier al doilea, 117, 118; mare vornic (1689), 196.
- Ghioca** mare șetrar, 109.
- ghirdie* cu hataie de singcap, 432.
- Ghiorma** banul, 123; fiul lui Mihnea stegarul, 155.
- Ghiulogloaia** Safta sărădureasă, 698.
- ghiurgiulie*, 559.
- Ghiza Constantin** Sacăzlău, 306.
- Giorma** de la Cotroceni, 205.
- Girimihai** Cozma, vinde prăvălii, 473.
- GIULEȘTI**, sat, 652.
- Giurescu** Nicolae, 673.
- GIURCIU**, drum, 138, 139, 605.
- gilceavă*, 302, 308, 348, 366, 378, 411, 444.
- GINGULEASA**, moșie, jud. Teleorman, 607.
- GIRLIȘOARA**, pîriu în București, 523.
- GIRCOV**, moșie, jud. Romanai, 607, 608.
- Gligore** armeanul 189; fiul lui Vlad aprodul, 324, 325; martor, 362; protopop, 727; Ioan martor, 739.
- Gligorașcu** stolnic, 721.
- GI.ÎNA**, moșia Bălăcencăi, 604 (vezi CĂZĂ-NEȘTI).
- Globeanu** Matei, martor, 150.
- globirea*, 100.
- gnatavasis*, 527.
- Goga** zăbunar, 447.
- Golescu Constantin** (Dinicu) mare logofăt (1820), 738; fost mare logofăt (1821), 749, 750.
- Golescu Ianache** mare stolnic (1803), 637.
- Golescu Iordache** (1820), 746.
- Golescu Radu** mare ban (1814), 684, (1815), 709; mare clucer (1702), 225, (1707), 241, mare comis (1699), 217; mare logofăt (1715), 265, 266; mare spătar (1716), 269; mare vornic de Țara de Sus (1803), 636, (1813), 679.
- Gonțea** Bărnec, 355.
- Gorănescu** Stan, fiul lui Ion vâtaf de șetrari, martor, 150.
- Gorgăneanu** Neagoe, 382, 383; Radu, 382.
- Gorneanu** Nicolae, 692.
- Gramă**, grămătic (1665), 124.
- grădini* din București, 404, 416, 442; grădina Domnească, 292, 372, 386, 408, 442, 445.
- GRĂDIȘTEA**, moșie, jud. Olt, 605.
- Grădișteanu** Buna logofăt al doilea (1653), 196; **Constantin**, mare paharnic (1803), 636, fost mare vornic, 650; **Mihailich**: mare vornic (1794), 585; **Scarlat** mare logofăt (1815), 704.
- Grăjdana**, fiica lui Constantin, 436.
- grămățici*, 86, 105, 118, 121, 122, 124, 127, 131, 135, 141, 144, 145, 150, 152, 153, 154, 155, 156, 160, 166, 167, 172, 175, 195, 280, 336, 377, 379, 404, 405, 408, 409, 441, 442, 454, 455.
- Greceanu Alexandru**, mare serdar (1768), 478; stolnic, semnează anafora (1786), 542, (1794), 587.
- Greceanu Barbu**, mare logofăt, semnează hrisov (1730), 328; fost mare logofăt, vinde loc (1720), 289, (1722), 294, 295, martor (1722), 296; mare stolnic (1715), 265; fost mare stolnic (1720), 287; mare vistier (1718), 283.
- Greceanu Constantin**, fiul lui Radu, vinde case (1720), 287; judecător la Departamentul II (1804), 645; sluger, judecător la Departamentul de Opt (1810), 667; mare stolnic (1718), 283; mare vornic, semnează hrisov (1717), 272, 275, 277.
- Greceanu Drăghicean** mare medelnicer (1749), 405; fost mare serdar, (1753), 415; mare stolnic (1753), 418.
- Greceanu Drăghici** judecător la Departamentul de Șapte (1791), 564; martor (1792), 569; fost mare medelnicer, semnează anafora (1785), 527.
- Greceanu Gligorașcu**, amintit (1754), 426; mare ban, judecă pricină (1745), 377; face cercetare (1751), 408, postelnic, fiul lui Șerban mare logofăt (1706), 236; scrie episcopului din Buzău (1746), 381, 382; mare serdar, semnează hrisov (1719), 284; fost mare serdar, martor (1726), 313; mare vistier, semnează hrisov (1717), 276, (1724), 307, 308, (1730), 328, (1731), 331, (1734), 337, 338, (1743), 363; mare vornic, semnează hrisov (1748), 390, (1749), 394, 395, 400, 405.
- Greceanu Grigore**, mare logofăt (1634), 93; (1794), 589; (1804), 647.
- Greceanu Grigorașcu**, mare medelnicer (1758), 443.
- Greceanu Ilinca**, martor (1753), 423.
- Greceanu Ion**, martor (1776), 489.
- Greceanu Ioniță** logofăt, (1778), 494.
- Greceanu Maria**, fiica lui Radu, face diată (1726), 588; martor (1809), 664.
- Greceanu Matei** martor (1722), 295; postelnic, martor (1720), 289, 296.
- Greceanu Mihai** vistier, judecă plîngere (1793), 572.

Greceanu Radu logofăt, amintit (1726), 312.
Greceanu Searlat, fost mare logofăt, cumpără prăvălii (1781), 498, (1785), 537, 541; fost mare logofăt cercetează pricină (1785), 534, aduce apă în București (1785), 538; mare vistier face schimb moșie (1781), 505; fost mare vistier, cumpără loc (1792), 568, face fabrică de arpacaș (1792), 567; vornic, cumpără moșia Greci (1794), 580, 586.
Greceanu Șerban, ceauș de aprozi, martor (1725), 309; mare clucer (1717), 276, (1718), 283; mare logofăt (1707), 241, (1713), 258, 259; fost mare logofăt (1720), 289, (1722), 294; mare pitar (1716), 269, (1717), 266; mare spătar (1717), 272, 275, 276; mare stolnic, semnează hrisov (1707), 241, (1717), 272, 275.
GRECI, moșie, 312, 313, 586, 588; sat, jud. Ilfov, 580.
Grecu Mihai, pircălab, 339.
Greșit Tanasie, al doilea postelnic, 111, 112.
Grigheman Paisie, egumen m-rea Stelea (1785), 531.
Grigore, băcan 320; egumen m-rea Cotroceni, cumpără case și prăvălii 369; episcop de Buzău (1668), 138; fiul lui Brat iuzbașa de pușcărie vinde prăvălie, 664, 665, 666; ieromonah (1670), 153, (1751), 407; lipcan, 688; al Mirelor, martor (1748), 391; vechilul lui Ion Fața, clucer, 662; mitropolit al Ungrovlahiei (1761), 449, (1762) 451, 452, (1763) 454, 457, (1767), 467, 469, 470, 471, (1768), 473, (1775), 487, (1781), 505, (1784) 515, (1785), 535, 537, amintit (1791), 562, (1794), 596, (1797), 602, 607; mare pitar (1794), 585; **Gheorghe**, martor, 632.
grof, 282
gros (pușcărie) 650.
groși (monede) 568.
Grozav, fiul Găiniții, martor (1665), 129.
GROZĂVEȘTI, sat, moșie, 235, 236.
Grozea diacon la bis. Donnească (1664), 124, (1667) 133; neguțător, 224.
Grozea Grigore, ginerele lui Maxim cupețul 345, 346, 347, 348, 351, 380, 381, 387, 388; Șerban staroste, 372.
Gugiu Manole, 721.
Gulianu Toma, mare paharnic (1748), 390, 394; Ioniță mare pitar (1758), 443, 445.
Guma Isachis, martor, 99.
GURA VĂII, punct topografic în hotarul Mitropoliei, 138, 139.
GURA HANULUI, 373.

H

Hagi Agop, 686.
Hagi Chiriac, 604, 607; (vezi Arbut).
Hagi Constantin dascăl, martor, 204; 740.
Hagi Dinu Dumitru, 739.

Hagi Drăghici, 723.
Hagi Dumitrache, fost mare sluger, cercețază plângere (1786), 545.
Hagi Enache, fratele lui Hagi Stama. abagiu. 726, 727, 728.
Hagi Ian Velcu, martor, 739.
Hagi Ilie cupeț, martor, 666.
Hagi Ioan Iunache, vinde casă, 563.
Hagi Ioan Ilie, vinde casă, 563.
Hagi Ioan Pashal, tatăl lui Ianache și Ilie. 563, 658.
Hagi Ioniță, 625.
Hagi Ivan, 726.
Hagi Ivan Dumitru, 740; cumpără loc, 637.
Hagi Ivan Uța, 638.
Hagi Lițu, neguțător din Șistov, 543, 544.
Hagi Nica Panait, neguțător, numit casier la epitropia apelor (1785), 538.
Hagi Petre, 481.
Hagi Stama, abagiu, 726, 727, 728.
Hagi Theodosie, portar, 152, 212.
Hagi Tudorache, neguțător, 739.
Hagi Vasile, 480.
Hagiea Tudora, cumnata neguțătorului Hagi Tudorache, 739, 740.
Haidâm (podul lui), 282.
halea (boieri halea), 624.
Halepliu Grigore, mare vistier, martor, 271; fost mare logofăt, 454; (vezi Halepensi).
Halepensi Grigore, mare vistier (1719), 284.
hambar, 698.
Hangearlău Dumitrache, mare comis (1794) 585.
Hangerli Constantin voievod (1797—1799), întărește cumpărarea unei prăvălii de către soția sa (1798), 616; întărește vinzarea la mezat (1798), 620; i se vinde averea la sultan-mezat (1799), 624; amintit (1810), 666.
Hangerli Ruxandra, doamna lui Constantin Hangerli voievod și fiica lui Alexandru Ghica voievod, cumpără prăvălie (1798), 616.
hangiu, 741.
Hanul Colței, 536.
Hanul Filipescului, 517, 543, 544.
Hanul de la Foișorul de Foc, 206, 249.
Hanul Sf. Gheorghe cel Nou, 457.
Hanul Neculescu pe Podul Tîrgului de Afară, 521.
Hanul m-rii Sărindar, 660.
Hanul lui Șerban Vodă, 199, 266, 295, 355, 395, 445, 467, 490, 513, 517, 546, 574, 595, 603, 614.
Hanul m-rii Stavropoles, 550.
Hanul lui Zamfir, 266, 273.
hanuri, 741, 740.
haraci, 195, 251, 271, 675, 698; adaosul haraciului, 251, 271; lipsa haraciului, 251, 271.
haraciladisit, haracladisit (mezatul), 620, 675.
Hârșe (Hârșcu), evreul, 457.
hârșii albastre, 533.

Husan cămăraș, 355, 356; mare sluger (1717), 275.
hataie, 432.
havalea, **havalele**, 647, 654; havalea caselor, 475.
havaetul cutiei de milostenic, 675, 698.
HERĂSTRĂU, 696.
Herescu Constantin, fost mare vistier (1749), 402, 403; mare vornic (1752), 411.
Herescu Șerban mare ban al Craiovei (1717), 272, 275, 276; (vezi **Năsturel**).
heleșteul lui Șerban Vodă, 138.
hericheturi, 744.
Heroac, 168.
Hiotu, 343.
Hrisanth, patriarh al Constantinopolului (1719), 240, 285.
Hrisoscolean Ianache, mare postelnic (1748), 390; mare ban (1749), 394, 405, (1768), 478.
hrisov, 303, 368, 369, 379, 393, 394, 416, 444, 456.
Hristache căpitan, 425, 446, 447; postelnic, 429.
Hristea căpitan, martor, 428, 448; clucer de arie, martor (1755), 428; cojocar, 670.
Hristea Dumitrache, șalvaragiu, martor, 666.
Hristea medelnicer, (1784), 514, 541; fost mare medelnicer, face cercetare (1796), 600, 604; nisiparu, 731.
Hristina țigancă, 313.
Hristo Muso, 95.
Hristodor dascăl, martor, 172.
Hristopolo Athanasie, mare logofăt al streinilor pricini, (1813), 679.
Hristu logofăt, martor, 126; neguțător, 543.
Hrizca mare logofăt, ispravnic, martor (1626), 84; mare vornic (1629), 87, 88, (1630), 89, 91; mare ban al Craiovei (1634), 93.
Hrizea logofăt, martor, 361.
Hrizea medelnicer, 569.
Hrizea vornic (1657—1667), 117, 127, 132, 133; mare vistier (1672—1678), 163, 165, 174, 177, 178, 180; (1689), 198.
Hrizea Radu, mare clucer de arie, (1696), 209, 211.
Hrizea cantaragiu, 417, 470.
Hrizea fiul Heroaei, 168.
Hrizea mătăsar, 340.
Husiin aga, martor (1740), 361.

I

I. A. fost mare stolnic, judecă plingere (1793), 572.
Iada jupineasa, 464.
IALOMIȚA, județ, 711.
iamaci, 743.
Iamandi cizmar, 160; işlicar, vinde casă, 595; fost mare portar, 280; spătar (1708), 245; setrar, 603.

Ian coțovlah, 115.
Iana, mama lui Tânase frate cu Stanislav, 317, 318; soția lui Cega seimeanul, 260.
Ianache, **Ianachi**, fost mare armaș, 446; fost mare cămăraș de ocnă, 435; căpitan, 303; mare căpitan de lefegii, 201; cojocar, vinde loc cu prăvălie, 215; cojocar, fiul lui Iane bărbierul, 216, 219, 310; proin chiurciu-bașa, martor, 311; vinde două locuri de prăvălie, 315; (vezi **Iani**) cupeț, 116, 170, 178; fiul lui Pashal Hagi-Ion, 658; grămătic, 528, 529.
Ianache Ilie, neguțător grec, 124.
Ianache Ioan, martor, 250, 261.
Ianache iuzbașa, ginerele lui Miroslov vistierul, vinde loc casă, 161, 188; județ al orașului București (1672), nepotul lui Gherghe Negru, județ, 163, 166; fost județ, martor, 172, 173.
Ianache logofăt, vechilul Saftei Crețulescu, 526; al doilea logofăt, condică la Departamentul de Șapte, 602.
Ianache din Mitechești, martor (1672), 162.
Ianache polcovnic (1726), martor, 313; mare postelnic (1630), 91; mare postelnic (1719—1724), 286, 289, 295, 299, 307; fost postelnic, 376; mare serdar (1745), 378; fost mare serdar (1754, 1755), 427, 432; sluga Mitropoliei, 407; sluger, 356; staroste, 175; fost staroste de cojocari, 316; staroste de șalvaragii, martor, 665.
Ianache mare vistier (1666, 1668), 130, 139; vistier, 194; mare vornic, semnează anafora (1785), 537, 540.
Ianeu bărbier, 160; logofăt, 436; ovreiu, 631.
Iane, 210; abagiu, 206; băcan, vinde prăvălie, 204, 205; bărbier, 159, 215, 216, 219, 310; căpitan, nepotul lui Stavri cămăraș, 622; cojocar, 94; cupeț, cumpără casă, 227; cumpără pivniță, 672; episcop al spitalului Colțea, 271.
Iane, fiul lui Lăzărancă, martor, 336; fiul lui Triandafil, martor, 708.
Iane Florea, cumpără casă, 536.
Iane, ginerele lui popa Nica eclesiarhul, vinde loc de două prăvălii, 220; grecul, a umblat cu viclesug și a fost « voitor de rău acestui pământ al țării », 147.
Iane jimblar, martor, 688; neguțător, 606; nepotul lui Ghinea Matraca, neguțător, 192, 194; nepotul lui Iorga, cumpără loc de casă, 226.
Iane portar, 85; staroste de bărbieri (1668), 141; staroste de neguțători (1696), 214; tatăl lui Sima, 208; tichigiul, 104, mare vistier (1630), martor, 89; zugrav, 99, 102.
Ianea vâtaf, 291.
Iani chiurciu-bașa, ginerele lui Nicolae psaltul Gurții domnești, 303.
Ianiu cupeț, 119; feciorul lui Firea croitorul, 85; mătăsar, 110.
Ianoș armaș, 225.
Ianu zugrav, 101.

- iaurt*, 690.
- Ibraim** odobaşa, 360, 361.
- ibrîşingiu*, 643.
- iconomicoasă* (vinzare), 608, 670.
- Ienache**, tatăl lui Drăgan paharnic, 460.
- Ierapulus Matheu**, vlădica, 622.
- Ieremia**, egumen m-rea Radu Vodă (1726), 311.
- Ierevs Hristos**, schevofilax, martor, 468.
- Ierevs Ioan**, cfimerios, martor, 468, 469.
- Ierusalim**, cetatea, 224, 240.
- ifos*, 565.
- Ignat** cumpără prăvălie, 230.
- Ignat** pircălab, soerul popii Stanciu de la biserica Tuturor Sfinţilor, 310.
- Ignatie**, vlădica (1669), 113, 145.
- ILFOV** (isprăvnicatul de), 742; judeţ (ispravnicii din), 292, 333, 383, 416, 442, 573, 592, 596, 603, 604, 683, 696, 697, 711; riu, 683, 701, 702.
- Iliaş Alexandru** voievod (1627—1629), acordă scutiri (1629), 86, 87.
- Ilie** armăşel, 580; căpitan, martor, 315; cojocar, cumpără două prăvălii, 216, martor, 219, 220; ginerele lui Prodan abagiu, vinde patru prăvălii, 250; cojocar, martor, 315.
- Ilie** dulgher, martor, 747; fiul lui Pashal Haği-Ioan, 658; grămatic domnesc, 97; ieromonah m-rea Stelea, 219; logofăt, scrie doc. (1743), 370; mărgelar, martor, 341, 375, 451; postelnice, trimis mumbaşir, 684; stolnic, 108; fost vâtaf de copii, ginerele postelnicului Drăghici (1725), 309.
- iliacón*, 647.
- Iliina**, soţia lui Cristea logofăt, fiica lui Paan Pepano, 182, 183; fostă mare vistiercasă, 213, 215; soţia lui Necula cojocar, 238, 239.
- Ilinca** circumăreasa, 314; fiica lui Constantin, 436; jupineasa, mama Catinăi, 546; matoră, 219; postelniceasa, 173; serdăreasa, mama postelnicului Constantin Pamber, 498, 505; sora călugăriţei Salomeia, 407, 408.
- Ilinca**, soţia lui Anca stolnic, 170; soţia lui Constantin Creţu, vinde case, 386; soţia lui Dumitru şi fiica călugăriţei Salomeia, 407, 408; soţia lui Gheorghe bărbier, 371, 372, 373; soţia lui Nica dascălul, cîntăreţ la biserica Domnească, soacra lui Ianache fost staroste de cojocari, vinde loc, 302, 303, 310, 315, 316; soţia lui Vasile argintarul, 560.
- iminigii*, 660, 675, 676.
- Iouchim**, egumen m-rea Sf. Troiţă, 178; monah, 684.
- Ioan** băcan, 560, 561; cîntăreţ, 499; fost mare clucer, martor, 554; cupet, martor, 492; fiul lui Alexa cizmar, 667; logofăt de divan, din Argeş, scrie doc. (1731), 332; medelnicer, cercetează plîngerea tuba-
- cilor (1785), 539; mare pitar (1804), 651, 653; polcovnic de seimeni, cumpără fabrica de fidea (1779), 624; scrie doc. (1809), 663; seimeanu, ginerele jupinesei Neda, 415; serdar, judecător la Departamentul de Şapte (1808), 662; fost mare sluger, martor, 659; telal din Boiangii, semnează diată, 551, 552.
- Ioana** circumăreasa, 314; mama lui Velca, vinde casă, 433,434; matoră, 219; preoteasa, 85; sora Niţei, 362; soţia lui Neagoe Gorgăneanu, 382; iganca, fiica vâtafului Cirstea, 649.
- Ioani** medelnicer, semnează anafora (1785), 525.
- Ioanichie** arhimandrit m-rea Pogoniani, 295, 296; fost ceaş martor, 494; egumen m-rea Stavropoleos (1726), 312, 320, 323, 325, 359, 361; preot la m-rea Stavropoleos, 589.
- Ioanidis G.**, martor, 657.
- Ioasaf** egumen m-rea Sf. Gheroghe-Nou, dă cu chirie loc şi prăvălie (1774), 483, 484, 493.
- Iojă**, arhitect (1819), 735.
- Ion**, 250; abagiu, 122, 451; băcan, 462, 463; bucătar la boierul Vergu, 237; cafegiu, 487; călăreţ, martor, 425; fost ceaş agiesc, 526; cizmar, 459; croitor, 133; cuseru Anei, cumpără loc, 358; fiul Cărstei, vinde loc, 360; fiul lui Dumitrache, 459; fiul lui Lefter, 230, 231; fratele Anei, martor, 359; işlicar, închiriază loc, 617; iuzbaşa de ostaşi, 206.
- Ion** logofăt, cumpără casă, 503; logofăt de la episcopie, scrie doc. (1705), 233; fost logofăt la vistierie, martor, 414; mărgelar, 343; mătăsur martor, 239; morar de la moara m-rei Săririndar, 684; nepotul Niţei, martor, 362; odobaşa, martor, 746; paharnic, 153; paharnic (1781), 500; salvragiu, 570; stolnic, judecător la Departamentul judecăţii (1791), 561; tichigiul, 123; vâtaf de şetrari, 150; zăbunar, 199; zidar, vinde o casă, 746; de la biserica Domnească, 195.
- Ionaş** căpitan, martor, 319.
- Ionaşcu** logofăt de divan, scrie doc. (1702), 225; postelnic, fiul lui Miroslav, vistier, 167.
- Ionicel Şuiul**, igan, 621.
- Ionită** fost mare cămănar, 517; fiul lui Călin ceaş, 339; fiul lui Raicu cizmar, 661; işlicar, 519, 600; logofăt, 560, cumpără prăvălie, 580, 585; polcovnic, 372; şetrar, scrie doc. (1790), 558; staroste de negustori (1696), 214 (vezi Iane); vâtaf la şcoala slovenească de la Sf. Gheorghe-Vechi, scrie doc. (1797), 612.
- Iorda**, mare armaş, cumpără case, 301.
- Iordache** mare armaş, 300, 301; căpitan, 297; mare comis (1743), 368; comis (1759), 445; croitor, igan, 463; dascăl, martor,

- 493; fiul lui Barbu, 197; fiul lui Sandu țigan, mort la Țarigrad, 561; frate cu Nicolae postelnic, 436.
- Iordache** logofăt, martor, 134; logofăt de divan, scrie doc. (1754, 1768), 420, 479; mare postelnic (1677, 1678), 174, 178, 180; mare postelnic (1743), 363; mare postelnic (1768), 478.
- Iordache** mare sluger (1716), 269; mare sluger (1794), 585; mare stolnic (1665), 125; fost mare stolnic (1755), 432; tatăl Dumitranei, 425; vistier, judecă proces (1768), 475; mare vornic (1742), 368; zătar, 118, 119.
- Iorga** hărbier, 159, 160; căpitan (1666), 130; căpitan, văr cu Constantin Greceanu, cumpără case, 287; circiumar, 118; ceaprazar, 152; clucer, martor, 135; cojocar din Izvorani, 180.
- Iorga Corbul**, 157.
- Iorga** cupeț, cumpără loc, 135; dorobanț, tata lui Dediu ceaprazar, 212; fiul lui Lefter, 230, 231; fiul lui Petru abagiu, 181; grămatic, 106; grămatic, scrie doc. (1726), 313; logofăt scrie doc. (1728), 320, (1740), 360; seimean, martor, 321; mare sluger (1696—1713), 215, 217, 225, 241, 253; staroste, 135, 157, 175, 178, 214; stolnic, fiul lui Nedelcu clucer, vinde cinci prăvălii, 187, 188; șufaru, 329 (vezi Șufaru); vătaf de cupeți, 122; zătar, 111.
- Iorgache** mare comis (1758), 443; vornic (1639), 95.
- Iorguleasa**, moșie, 655.
- Iosif** mare comis, fiul lui Constantin Costin (1747), 385.
- Iosif** episcop de Argeș (1796), 597, (1797), 609, (1798), 616.
- Iosif** ovreiu, sticlăr, 399; părintele (1702), 223; zidar, 731.
- Ipiteasca** (Ipăteasca) Bălașa, căsătorită cu Scarlat Petrescu, primește zestre moșia Preoteștii (1814), 682.
- ipolipsis*, 582.
- ipostatica*, 512.
- Ipsilant Alexandru** voievod, rezolvă pricină între mărgelari (1775), 487; întărește mezat (1780), 496; dă doc. (1780), 497; poruncește cercetare (1781), 498; întărește anafora, 502; amintit, 506, 507, 518, 519, 521, 522; poruncește cercetare (1796), 600; poruncește viuzare la mezat (1797), 602; amintit, 626, 627, 631, 691, 696.
- Ipsilant Alexandru**, fiul lui Alexandru Ipsilant voievod, (1803), 636; Alexandru, fiul lui Constantin Ipsilant voievod (1803), 643, 653.
- Ipsilant Constantin** voievod (1802—1806), întărește privilegiul schitului Sf. Elefterie (1803), 636, 637; acordă scutiri metohului episcopiei Buzăului (1803), 639; construiește spital și pușcărie (1804), 650; numește suinlgi-bașa (1804), 652; semnează hrisovul apelor (1804), 653; amintit (1814), 689.
- Ipsilant Constantin** mare spătar (1743), 368.
- Ipsilant Dumitrache** (Dumitrașcu), fiul lui Alexandru Ipsilant voievod, 636; fiul lui Constantin Ipsilant voievod, 643, 653.
- Ipsilant Gheorghie**, fiul lui Alexandru Ipsilant voievod, 636; fiul lui Constantin Ipsilant voievod, 643.
- Ipsilant Ioan**, fiul lui Constantin Ipsilant voievod, 643, 653.
- Ipsilant Nicolae**, fiul lui Constantin Ipsilant voievod, 636, 653.
- ipsos*, 738.
- Irimia**, martor, 297.
- Irinașco** logofăt de divan, scrie doc. (1707), 243.
- Irinota**, fiica Elenei Mama, lasă diată, 512.
- Isac**, fiul lui Cega seimean, 260.
- Isaia**, egumen bis. Crețulescu, martor, 435, 436; logofăt, scrie doc. (1703), 226.
- Isar**, 99, 184; cămăraș, cumnat cu Pepano Paan, 149, 183; cupeț (neguțător), 84, 99, 148, 209, 211, 213, 214, 215; neguțătorul cel bătrîn, 147.
- Isar Ghiorma**, tatăl Asprei soacra lui Panait neguțătorul, (1680), 183; grămatic (logofăt) ot Długopol (Cimpulung), 109; logofăt, scrie doc. (1696), 215, (1699), 217; logofețel din București, scrie doc. (1706), 236; tunarul, (1665), 128.
- isbrăni (a se)*, 365.
- iscală*, 98.
- isnaf*, 641, 642, 666, 690, 691; isnaful boian-giilor, 641.
- Ispas**, logofăt din Tirgoviște, 171.
- ispravnic*, 635, 690; ispravnic de hrisov, 394, 405, 433, 445, 456, 470, 480, 595, 637, 643, 653; ispravnic de școală, 393.
- isterisi (a se)*, 537, 628, 670.
- Istodor** abagiu (1666), 130; cupeț, 122; fiul lui Petru abagiu, 181.
- Istrate** ceauș, martor, 202; dascăl, vinde case, 301, 302.
- Isvoranu Scarlat**, mare sluger (1803), 637.
- Ișfan** (Iștvan) băiaș, 187.
- ișlicar*, 378, 517, 532, 533, 534; ișlicărie, 532, 533.
- Iuliana** monahia, econoama schitului Hagi-Dinu, 649.
- Iuteșa**, evreica, 314.
- iuzbașa**, 145; iuzbașa de pușcărie, 577, 664.
- Ivan** călăraș, 109; căpitan, 291; negustor în Hanul Filipescului, 544; polcovnic, 734; postelnic, 111; șalvaragiu, 598.
- Ivanciu** abagiu, 694.
- Ivașcu** (Ivașco), mare ban (1630), martor, 89, 91; mare clucer (1677), 174, 177; mare comis (1670), 147; frate cu popa Nica, 249; grămatic (1665), 124; lăcătuș, martor, 319; mare sluger (1665), 125; mare stolnic (1671), 161; mare vornic (1634), 93.
- izbrăni (a)*, 393, 477, 507, 578, 598, 700.
- Izmail**, unchiul lui Mihai, 193.

iznoavă, 308, 409, 424, 427, 445, 452, 466, 484, 531, 540, 542, 575, 657, 666, 698, 700, 734, 736, 742.
izvodi (a), 313, 477, 592, 594.
IZVORANI, sat, 186.
Izvoranu Istrate, 530; **Radu**, mare stolnic (1696), 211, 213, 215, (1699), 217.

Î

împărăția nemțească, 609.
împietri (a), 168, 201.
împrejurași, 570; *împrejurenii*, 430.
împrumutări, dare de, 196, 271, 274, 327, 331.
ÎNBROBODIȚII, moșie (1594), 82.
încărdoși (a), 623.
innecăciune, 573; *innecătură*, 404, 442.
îngrădiș, 228.
înjugai, 555.
întrebăciune, 208, 238.
învăluitoare, 301.

J

JARNOV, moșie, 597.
Jetcu, martor, 202.
Jianu Grigore, pitar (1793), 572; **Iancu clucer**, martor (1781), 505.
JIGURENI, moșie, 586; sat, jud. Ilfov, 580.
jimblari, 623.
Jipa, stegar, 170, 171.
Jitco, logofăt, 104.
Jitianu zugrav, martor (1665), 126, 157, 158.
jînița domnească, 382, 391, 399, 400.
judecătoria din Buzău, 657; *judecătoria comerială*, 637.
judetul, orașului București, 90, 163, 165, 169, 171, 196, 200.
Jupaniotu Gheorghe, episcop (1808), 662, (vezi *Zupaniotis*).

K

Kefala Ianc, 304, 305, 306.
Kirco, papugi, unchiul Dumitranei, 425.

L

Lahovari Iancu sluger, 709; **Manolache**, 709.
Lambri Casandra, logofeteasă, vinde casă, 530.
Lambri Constantin mare sluger (1732), 335; **Manolache** mare logofăt (1731), 331, (1734), 338; **Scarlat**, 695.
Lascăr, Lascărache (1677, 1678), 177, 178, 180.
Lațcar, fiul lui Ilic, martor, 250.
Lațco, vinde casă, 317.
lavră, 199.
Lazăr abagiu, ginerele lui Prodan abagiul, vinde locuri de prăvălie, 220.

Lazăr bărbier, martor, 339; cumnat cu Ilic cojocar, 250; stegar agiiesc, martor, 233.
lăcătuș, 452.
Lămboi Neaga, 353.
Lămotescu Drăghici logofețel, scrie doc. (1734), 338; **Sultana**, polcovniceasă, soacra lui Constantin mare șetrar, cumpără casă, 659.
Lăvici, 545.
Leca băcan, 414; grămătic, 105; spatar, 109.
lefeciu, *lefegiu*, 301, 337, 371, 426.
Lefter abagiu, martor, 412.
Lefter Dobre, 233.
Lefter, fiul lui Ene, vinde prăvălie, 230, 231; fiul lui Iani, 310; fiul lui Isar logofăt, scrie doc. (1717), 272, 275; fiul lui Timar logofăt, scrie doc. (1717), 277.
Lefter Neucșu, martor, 425.
Lefter Petcu, martor, 425.
Lefter țigan al episcopiei Buzău, 649.
lei, *leu*, 418, 613, 629.
Leibel, evreu, 751.
Lehliu Dumitru, neguțător, 304, 305, 332; **Enache** fost mare paharnic, episcop al apelor în București (1785), cercetează plingerea tabacilor, 539; semnează anafora, 525, 538; **Iancu**, semnează anafora (1785), 528; **Ilinca**, soacra clucerului Const. Ruset (Rosetti), 703.
lemnari, 355, 374, 417, 434, 467, 502, 507, 528, 529, 652; *lemnari domestici*, 493.
Lenbei Constantin, martor, 278, 291.
(Lenș) Filip, clucer (1821), 750, 751.
Leon voievod (1629—1630), dă loc bisericii Domnești (1630), 88; dă preoților scutiri (1630), 90; amintit (1634), 92, 93, (1665, 1669, 1671), 124, 142, 161.
Leonard băcan, 495.
Leonte, Leontie, calfa, 718, 719, 720; egumen m-rea Sf. Ioan, 172, 173, 175, 176; postelnic din Bățoveni (1671), 156.
Lepădat gramatic, scrie doc. (1626, 1629), 84, 87, 88.
Leu, evreu, 321.
Leurdeanu State mare paharnic (1715), 265.
Leurdeanu Stroe, fost mare pitar (1696), 209; mare vornic (1696, 1699, 1704), 215, 217, 228.
Lica plugar, martor, 746.
Liberis martor (1745), 375.
linguri de argint, 341.
Lipănescu Iordache, logofăt de vistierie, martor (1745), 376.
lipceni, 430, 434, 448.
liude, *lude*, 552, 593, 652, 689.
livadă, 384.
Lixandra, soția lui Avram băcan, 247.
logofăt, 593; logofețel, 402; logofăt de divan, 383, 557, 598, 692; logofeția divanului, 443, 593; logofăt al Mitropoliei, 421; logofăt de taină, 390, 399, 400, 690; logofăt de vistierie, 376, 394, 435, 437, 479, 482, 632.
LOMUTEȘTI, sat, 247.

Luca cizmar (1665), 128.
 Luca al doilea vistier, martor (1689), 198.
 Lucache mare postelnic (1794), 585.
lucru domnesc, dare, 404.
 Lucsandra, fiica preotesei Rada și soția lui Gheorghe băcan, 644.
 Lupescu Stoica logofăt (1670—1681), 155, 156, 172, 173, 185.
luminări de ceară albă (1813), 678, 679; *luminări*, 635, 715;
luminărie, 322, 565; *luminărie domnească*, 566.
 Lungu Nicolae dulgher, 705.
 Lungociu, fiul Badei, 102.
 Lupescu Eftimie Dumitru, 694; Lupescu Radu, logofețel de divan, scrie doc. (1718), 283.
 Lupești, mahala în București, 339.
 Lupu aprod (1667), 135, 148, 158; căpitan din Cîntăreani (1665), 128; ceauș, 329.
 Lupu dascăl slovenesc, martor (1736, 1750), 350, 406.
 Lupu logofăt, scrie doc. (1727), 318.
 Lupu Osman pitar, martor (1670), 150.
lustrinari, 137.

M

Macedoneanu Th., protocolecte documente (1757), 436, 447, 448, 516.
măcelari, 145, 153, 278, 291, 522, 523.
 MĂCIUCEȘTI, moșie în jud. Slam-Rimnic, 473.
 Macriu Iorga, cojocar, martor, 193.
mădular = membru, părtaș, 268, 273.
 Mafia, soția lui Petru abagiu, 181.
 Magdalena monahia, fosta soție a lui Gheorghe Țarigrădeanu, vinde casă, 415.
 Măgirdici, armean, 430.
măgliseală, măglisească, 628, 629, 689, 690.
 MĂGURELE, sat jud. Ilfov, 573.
 mahalaua Aga Niță, 402.
 » Anania (schitul arhimandritului), 392.
 » Anthim, 377, 748, 749.
 » Arhimandritului, 528.
 » Bălăceanu, 242, 300, 360, 512, 557, 591, 595, 625.
 » doamnei (domnița) Bălașa, 563, 658.
 » Batiștei, 632, 638.
 » Brezoianu, 530, 664.
 » Broșteni, 297.
 » Caimata, 723.
 » Ceauș David, 480.
 » Ceauș Radu, 681.
 » Colței, 247, 342, 429.
 » Crețulescu, 371, 435, 482.
 » Sf. Dimitrie, 217, 526, 539, 560, 574, 575, 599, 603, 609, 614, 622, 735.
 » bisericii Dintr-o Zi, 227, 238, 279, 309, 318, 362, 365, 371, 372.
 » biserica Doamnei, 136, 226, 351.
 » biserica Enii (Ienii), 375, 455, 471.
 » Fintina Boului, 320, 325, 361, 505, 506, 536.

malhalaua Foișor, 590.

» Sf. Gheorghe, 199, 382, 466; Sf. Gheorghe-Nou, 252, 483; Sf. Gheorghe « cel rumînesc », 293; Sf. Gheorghe-Vechi, 248, 250, 271, 350, 352, 367, 369, 408, 452, 473, 542, 548, 551, 552, 555, 570, 665, 698.
 » Gorganului, 503, 655, 685, 692.
 » bisericii Grecilor (Ghiorma banul), 194, 199, 295, 303, 353, 498, 568.
 » bisericii cu Sivelele, 654.
 » Hagiului, 480.
 » Iancului, 553.
 » Sf. Ilie, 748.
 » Sf. Ioan, 488, 674; Sf. Ioan cel Nou, 400, 618, 621.
 » Lucaci, 718.
 » Mihai Vodă, 668, 724.
 » Neguțători, 349.
 » Sf. Nicolae, 447, 460.
 » Olari, 519, 520, 686.
 » Olteni, 637.
 » Oțetarului (Oțetari), 715, 739, 740.
 » Popa Cosma, 640, 644.
 » Popa Dârvaș, 359, 661.
 » Popa Gheorghe, 229.
 » Popa Ieremia, 182.
 » Popa Ivașcu, 262, 336.
 » Popa Manta (vezi Zlătari), 171, 173.
 » Popa (duhovnic) Mincu, 668.
 » Popa Petru, 424, 667.
 » Popa Radu, 656, 688.
 » Popa Rusu, 278, 459.
 » Popa Soare, 514.
 » Popa Stoica Sterpu, 201, 202.
 » Popescului, 280, 382, 383, 391, 399, 400, 415.
 » Prundului, 247, 385.
 » Răzvan, 366, 370, 419, 432, 437, 438, 457, 479, 492, 493, 494, 495.
 » Sărindar, 652.
 » Scauncilor, 224, 291, 356, 357, 370, 632, 739, 740.
 » Șerban Vodă, 410, 462, 463.
 » Silvestru, 335.
 » Stejarului, 360, 536, 669.
 » Stelea, 481.
 » Tabacilor, 431.
 » Sf. Vasile, 706.
 » Sf. Vineri, 603, 605, 607.
 » Visarion, 746.
 » Vișina, 546, 601.
 » Vlădicăi, 434, 660, 675.
 » Zlătari, 171, 197.
 » Sf. Nicolae din Tirgoviște, 547, 548, 601.
malteh, 559.
 Mănăilă mare clucer (1715, 1716), 265, 269, 296; paharnic, 115.
 mănăstirea Anthim, 747.
 » Arfiemandritului, 149.
 » Bradu, 209, 211, 213, 214, 498.
 » Caimata, 605, 607.
 » Căldărușani, 679.

- mănăstirea Cernica (Cernicăi vornicul), 219, 606, 708, 714.
- » Coltea, 256, 258, 271; întărire de privilegiu. 326; 328, 341, 401; spitalul de la, 676, 677.
 - » Comana, 165, 166.
 - » Cotroceni, 188, 198, 203.
 - » Devri din Rumelia, 473.
 - » Dintr-un Lemn, 607, 608.
 - » Sf. Ecaterina, 269, 702.
 - » Enei, 429.
 - » Sf. Gheorghe, 161, 321, 322, 464, 483, 657; Sf. Gheorghe-Nou, 484, 493, 531, 576, 610, 611, 612, 663, 677, 693, 700, 714; Sf. Gheorghe-Vechi, 552.
 - » Grecilor, 489, 518.
 - » Sf. Ioan, 171, 173, 174, 473, 600, 601; Sf. Ioan cel Mare (Preditel, Preditece), 175, 732.
 - » Iver de la Sfetagora, 207.
 - » Mărcuța, 234.
 - » Mihai Vodă, 131, 169, 702.
 - » Pantelimon, 518, 519, 521, 681, 682.
 - » Plumbuita, 149, 208, 210, 213, 591.
 - » Pogoniani, 210 (vezi Stavropoleos).
 - » Radu Vodă, 124, 150, 164, 177, 178, 199, 211, 212, 213, 242, 243, 249, 250, 298, 299, 300, 301, 311, 312, 341, 407, 409, 431, 432, 433, 457, 458, 472, 481, 590, 702.
 - » Sărindar, 130, 131, 163, 252, 351, 530, 656, 664, 684, 685.
 - » Sf. Sava, 127, 223, 224, 304, 305, 460, 703.
 - » Sinaia, 414.
 - » Sf. Spiridon, 497, 560; Sf. Spiridon-Vechi, 497, 526, 705, 706, 712, 746.
 - » Stavropoleos, 491, 501, 502, 505, 506, 508, 536, 586, 616, 633, 646, 669.
 - » Stelea, 178, 223, 249, 370, 419, 438, 479, 552.
 - » Văcărești, 298, 299, 548; (vezi Văcărești).
 - » Zlătari, 518.
 - » Znagov, 485, 486, 638.
- Manciu**, fiul lui Mișu, 291; luminărar închiriază o prăvălie, 635.
- Manda**, fiica lui Iancu căldărar, danie de prăvălie, 406.
- Mândra (Măndrea) Gheorghe**, negustor, 209, 211, 214.
- Manea** cupeț, martor, 329; **Manea Grosul**, 123; logofăt, 250.
- Manea** mătăsar, 252, 341, 343.
- Manea** pitar, 355; mare sluger, 114.
- Manea** al doilea vornic (1670), 149, 150, 153, 165, 166.
- Măneacu Constantin** logofăt, martor, 436.
- Manoil** băcan, 375.
- Manolache** bogasier, închiriază loc, 579; ceauș, 424.
- Manolache** mare clucer (1719), 284, 299.
- Manolache** cupar, schimbă două prăvălii, 246, 247.
- Manolache**, fiul lui Iorga cojocar din Izvorani, Pitești, 186, 190.
- Manolache** mare paharnic (1724), 307; paharnic, cumpără case, 621.
- Manolache** polcovnic din Buzău (1785), 519, 520, 521.
- Manolache** postelnic din Chirești, 197.
- Manolache** seimean, soțul Niței, 361, 362.
- Manolache** spătar, martor, 498; vătaf, martor, 660; mare vornic (1799), 621.
- Manole** croitor, 528, 529; judecător (1804), 645; orbul, fiul Frânculesii, 132, 133; al doilea vornic, 374.
- Manole (Manolie)** zaraf, cumpără loc casă, 161, 162, 167.
- Manta** abagiu, fiul lui Istodor abagiu, martor, 181; diacon și iconom, 83, 94; econom, 208, 210, 213.
- Manta** fiul lui Neagu, martor, 288; neguțător, 305, 306.
- Manta** mare paharnic (1594, 1595), 82, 83; postelnic, 107.
- Mântica**, cupeț, 341.
- Mantu Gheorghe**, martor, 344.
- Manu Constantin**, fost mare sluger, martor, 659.
- Manu** cupeț, 121; staroste de neguțători (1665, 1667), 126, 135, 175.
- Manu** Dimitrie mare comis (1813), 679.
- Manu**, ispravnic biserica Grecilor, 183.
- Manu Mihai (Mihalache)**, mare vornic al orașului (1803, 1813), 636, 679, (1820), 746.
- Manu** neguțător, 214; pircălab, 104.
- Manuc (Bey)** dragoman, 702.
- Manuilă** paharnic, cercetează pricină de neînțelegere (1776), 490.
- Mara**, 95.
- marafet (marifet)**, 508, 517, 518, 550, 563, 712, 714, 742.
- Măraril (?) Iancu**, martor, 336.
- Marco** ceauș, martor, 127; al Cherii, 145.
- Marcu** portar, 232; vameș, vinde loc, 637.
- marea seamă**, dare, 271.
- Mareș (Băjescu)** mare vistier (1662, 1665), 123, 125; mare vornic (1666—1669), 130, 137, 139, 144; mare ban al Craiovei (1670, 1671), 147, 161.
- Marga** preoteasa, fiica lui Bunea zugrav, 395, 426, 427.
- Mărgărit** fost staroste, 161.
- mărgelari**, 248, 342, 352, 356, 421, 431, 451, 486, 692, 694, 695.
- mărgelărie**, prăvălie de, 342, 389, 451, 483.
- Marghiloman** polcovnic, 495.
- Maria** călugăriță la biserica popei Neanciu-lui, 85.
- Maria** contesă, soția lui Constantin Costin, fost mare paharnic, 385, 386.
- Maria**, doamnă, 92.

- Maria**, fiica lui Alexa cizmar, 667; fiica lui Fusea Șerban din Tirgoviște, postelniceasă, 601; fiica logofătului Radu Greceanu, 296, 312, 313; fiica lui Mihai logofăt din Tirgoviște, 457, 458; fiica lui Roman bărbier, 464; fiica lui Șerban, 205; fiica Ștefului logofăt, 126.
- Maria Greaca**, 360, 361.
- Maria**, soția lui Andrei al doilea portar, (1667), 136; soția lui Asan mare sluger, 269; soția lui Bobe abagiu, 440, 450; soția lui Constantin Corbeanu fost mare sluger, 377; soția lui Constantin, se jeluiește pentru mărgăritare, 633; soția lui Gheorghită armaz, 238; soția lui popa Ghidu, monahă, 290; soția lui Radu Gorgăneanu, 382; soția lui Ianache proin chirciu-bașa, fiica lui Nica dascălul de la biserica Domnească, 315; soția lui Ignat, 230; Maria (Marica) soția lui Ignat pircălabul, 310, 311; soția neguțătorului Iorga Corbu, 134; Maria Iorgulescu, 686; soția lui Lațcăr, vinde casă, 407; soția aprodului Lupu din București, 148, 149; soția lui Manole zaraful, 167; soția lui Marin, vinde prăvălie în Tirgul Cucului, 531; soția lui Mihu, 294; soția lui Nicolae logofăt, 482; soția lui Nicolae Melisnov, 556; soția lui Panaghiot grămătic, 336; soția lui Stan boiangiu, 452, 453; soția preotului Stan duhovnic, vinde casă, 669; soția lui Ilie Talpoș, vinde casă, 358, 359; soția lui Vasile odobașa, 432, 433; soția lui Vlad apod, 365; Maria slugereasa, sora lui Dumitrache, 293; țiganka, 470.
- Maria Turcoaică**, 688.
- Maria** zăbunăreasa, 351.
- Marica**, vinde loc, 170; doamna, soția lui Constantin Brincoveanu, 426; fiica Soficăi, vinde loc, 169; soția lui Corbu Iorga neguțător, 174.
- Marin**, cumpără casă, 278; vinde prăvălie în Tirgul Cucului, 531.
- Marin** abagiu, 693; croitor, 317, 319; ginerele lui Alexa cizmar, 667; postăvar, martor, 337; postelnic, 529; potcovar, 165; seimean, 279, 290; sluga lui Ghinea Matraca, martor, 193; unchiul tatălui lui Dobre din Tirgșor, 421.
- Marina**, soția lui Anton căpitan, 515; țiganka, 313; văduva, 452.
- Marioara**, soția lui Canache fost mare șetar, 386.
- Mariuța**, nepoata lui Ioan telal, 554; postelniceasa, 546; sora lui Ioan Stoica, cumpără casă, 668.
- Mariușan Gheorghe**, fost mare medelnicer, schimbă prăvălii (1804), 654.
- Mărtica** cupeț, 302.
- Martiros**, preot armean, vinde case, 687.
- Marzaniia**, soția lui popa Ștefan, 220, 487, 492, 493, 494, 495.
- masalagii**, 382, 742.
- Maseri Cârstea**, neguțător, 118.
- Matache**, pitar de pușcărie, 702.
- mătăsari**, 252, 341, 343, 643.
- Matei**, 189; abagiu, martor, 328.
- Matei Basarab**, voievod, 91, 92, 94, 95, 96, 100, 101, 103, 105, 106, 107, 130, 140, 142, 143, 149, 171, 173.
- Matei căpitan**, 355; mare căpitan de seimeni, martor, 200; jococar, cumpără loc, 188, 419; mare comis (1672), 163, 165.
- Matei** doftoru, 411.
- Matei**, egumen m-rea Codreni, 323, 324; grămătic, 195; logofăt, 227; logofăt de divan, martor, 557; logofăt al treilea, martor, 656.
- Matei al Mirelor**, martor, 406.
- Matei**, nepotul lui Gheorghe, fiul lui Petre abagiu, 366; soțul Culitei, 547.
- Matei** mare portar (1696), 214; postelnic, fiul lui Pătru sluger din Ciorgirla, 147; scutelnic, martor, 229; sluger (1667), 137; mare sluger (1672), 163, 165; ungur, meșter fintinar, 384.
- Matei** vătaf de aprozi, fiul lui Vălcu fost mare vornic, 261, 262.
- Matei** zăbunar, 425; cumpără prăvălie, 446, martor, 447, 448.
- Matiu Constantin**, martor, 536.
- Matraca Ghinea**, neguțător, 192, 193, 194, 195.
- Mața Gașpar**, 83, 84, 208, 210, 213.
- Mavrocordat Alexandru**, mare căminar (1813), 679.
- Mavrocordat Constantin** voievod (1730), dauie zeciuiala de sare, 329; (1744—1748), dă scutire (1746), 379; întărește vânzarea unei prăvălii (1746), 380, 381; acordă privilegiu de vinărici (1746), 383; hotărește pricină de judecată (1757), 437; acordă privilegiu de vinărici (1758), 438; amintit (1758, 1763), 442, 443, 456, 580, 586.
- Mavrocordat Gheorghe** mare postelnic (1803, 1804), 636, 651, 653.
- Mavrocordat Ianache**, paharnic, cercetează o plângere, 545.
- Mavrocordat Ioan**, voievod (1716—1719), 271, 272, 275, 277, 282, 283, 284, 292, 421.
- Mavrocordat Nicolae-Alexandru**, voievod (1719—1730), 267, 269, 273, 274, 276, 283, 285, 292, 298, 299, 304, 305, 307, 311, 328, 470.
- Mavrodin**, grămătic al cutiilor, scrie doc. (1718), 280.
- Mavrodin Ianache** paharnic, semnează anafora (1785), 526.
- Mavrodin Ioniță** logofăt, 604, 606.
- Mavrodin Iordache** vistier (1767), 467, 471.
- Mavrodin** zlătar, 197.
- Mavrodoglu Marița**, 142, 722.
- Mavrogheci Nicolae** voievod (1786—1790), dă pitac egumenului de la m-rea Stavropoleos, 550.
- Maxim** (cupeț, mărgelar, neguțător) ginerele lui Ilie jococar, cumpără patru prăvălii,

- 250, 251, 340, 345: socrul neguțătorului Grozcea Grigorie, 352, 369, 387; vinde casă, 459; frate cu Nicolae postelnic, 436.
- mazili*, 383, 405, 624; *mazălie*, 647.
- megieși*, 83, 580.
- MEHEDINȚI**, județ, 104.
- Mehmet Cilibi**, turc din Șuila, 120, 415.
- meimar-bașa*, 527, 683, 687, 699, 711, 720, 732, 733, 735.
- Melinov (Melisnov) Ecaterina**, soția lui Constantin Extrachiu, fiica lui Hagi Manole Cristea, 555; Maria, soția lui Nicolae logofăt, 555; Hagi Manole Cristea, 555, Nicolae, 555, 556; Ștefan, 556.
- Menadori Stoica** işlicar, 517.
- menghină*, 641.
- menzil*, 543.
- meremet*, meremeturi, meremetisi (a), 480, 509, 573, 652, 653, 685, 693, 697, 721, 734, 750.
- Merişanu Catrina**, 371.
- MERIȘANI**, sat, 148.
- Merişanu Barbu** mare pitar (1717—1719), 275, 277, 283, 284, 287; mare clucer (1726—1731), 313, 328, 331; mare vornic (1732—1742), 335, 365, 366; epitrop al Mariei Greceanu, 589.
- Merişanu Drăgușin**, vistier (1713), 255.
- merțice* (dare), 125, 196, 251; merțice de sare, 274.
- mesteșug*, în facerea documentelor = viclenie, înșelăciune, 304, 367, 383.
- metaharisi* (a), 476, 523, 641.
- Methodie**, episcop de Buzău (1746), 381, 382.
- metoh*, 92, 97, 334, 383, 390, 443, 566, 646, 647.
- Meșovitu Costea**, 399.
- mezat*, 496, 502, 507, 508, 512, 513, 514, 542, 560, 564, 601, 616, 617, 618, 620, 624, 665, 674, 675, 698, 714.
- Miciu Antonache** serdar, 587.
- Micsindra**, soția lui Radu diaconu, 251.
- Mieșunescu Iordache**, 271.
- Micu** băcanu, 414; brașovcanu, 224.
- miere* (dare), 268.
- Mihai**, (**Mihail**), 412; abagiu, 357; mare armaș (1670), boltaș, 481; mare căpitan de lefegii, martor (1737), 353; căpitan din Tirgoviste, 547; ceaș 675, de vistierie, 660; fiul lui Alexe cizmar, 667; fost mare comis, fiul lui Mihai Cantacuzino spatar, 276; cupeț, ispravnic la biserică Grecilor, 183; fustașul, martor, 140, grămătic, fiul lui Stan logofăt (1669), 144; 196, grămătic, nepotul Despei, 279; nepotul popii Ghidului, 290, 365; Hagi, martor, 375; nepotul lui Izmail, 193; fiul lui Lefter, 230.
- Mihai logofăt**, 242, 323, 324, 366, 372, 373; logofăt din Bălenii, scrie doc. (1672), 163; logofăt din București, scrie doc. (1677), 174; logofăt de Divan, 692; logofăt de la Mitropolie, 187; logofețelul, martor (1725), 309; logofăt, scrie doc. (1814), 687.
- Mihai martor**, 358; neguțător din Bazargie, în proces de afaceri, 543, 544.
- Mihai(I)**, mitropolit (1594), 81, 82.
- Mihai paharnic**, martor, (1776), 489.
- Mihai mare postelnic** (1668—1670), 139, 141, 147.
- Mihai-Radu voievod** (Mihnea al III-lea), 1669, 120.
- Mihai săbiiar**, 85.
- Mihai**, fiul Sandei preoteasa, 329; fiul lui Sava din Frujinești, 261, 262.
- Mihai spătar**, 270; mare spătar (1634), 93, 200; al doilea spătar, fiul lui Matei Cantacuzino, 363.
- Mihai**, fiul lui Stan logofăt din Tirgoviste, scrie doc. (1670—1693), 148, 161, 165, 197, 204, 205.
- Mihai stolnic din Davidești**, 198; mare stolnic (1662), 123 (vezi mare postelnic).
- Mihai(I)**, vistier, judecă proces (1767), 471.
- Mihai Vodă**, 93, 164, 303; Mihai (Viteazul), 81, 82.
- Mihăilă călăraș**, (1667), 132; stegar de călărași, 245.
- Mihala**, soția lui Petre abagiu, 450.
- Mihalache**, 230; căminar, schimbă prăvălie, 492; căpitan, 186; fost ceaș, 663; epitrop spitalul Colțea, 271; lemnar, 528, 529; logofăt de taină, 690; logofăt, fiul lui Radu diacon, 286; martor, 231; al treilea vistier, martor, 482; al doilea vornic din Tirgoviste (1730), 328; mare vornic, semnează anafora (1781), 508.
- Mihaleea căpitan din Cindești**, 169; croitor, 170, 189, 194; staroste de croitori, 156; fiul lui Albu, 326; martor, 170; vornic (1665), 128.
- Mihaleo**, șelar, 99, 101, 102.
- Mihnea (Minea)** băcan, 316, 317, 320, 321; stegarul, 155.
- Mihnea Vodă** (tătari), 123, 148, 151, 212.
- Miho Gheorghe**, pierde judecata în divanul domnesc (1626), 83, 84.
- Miho mare spătar** (1626—1630), 84, 91.
- Mihoc ceaș**, 201.
- Mihu**, 294; bărbier, 159, 160; croitor, 126; cupeț, 170; grămătic (1665), 124, 195; martor, 185; neguțător, 181, 221.
- Mihu mare spătar** (1629—1630), martor, 87, 88, 89.
- Mihuleț Dumitrache**, martor, 516; Grigore, 425; Nicolae, postelnic, 446, 447.
- Milea**, diacon, 195.
- mincături* (dări), 86, 90, 196.
- Minecu cupeț**, fiul lui Anghel abagiu (1812), 677; zugrav, 737.
- Minea**, zugrav, 99.
- Mira jupîncasa**, vinde loc, 170, 171.
- Mircea**, 239; **Mircea voievod**, 92.
- Mircioae**, crucea doamnei. ., 138.
- Mire**, închiriază un loc, 706.
- Mireș** cojocar, martor, 189.
- miriia* împărătească, 624.
- Miroslav vistier**, socrul lui Ianache iuzbașa, 161, 162, 167.

mușei (săraci). 268, 273.
Isail, monah, vinde prăvălii. 481.
Mitan, circiumar, 529.
Mitancu, neguțator, 528.
MITECHEȘTI, sat, 162.
Mitrea căpitan, 384.
Mitrea mare vornic, martor (1595), 82, 83, 111.
Mitrofan, egumen m-reă Sărindar, 163; egumen m-reă Sf. Gheorghe-Nou, 693.
Mitropolia din București, 179, 180, 247, 248.
Mitu croitor, 604, 606.
Mlină, martor, 278.
moară, *mori*, 83, 363, 442, 600; *moară* de hirtie, 573; *moară* cu două roate, 404, 442; *morari*, 684.
Moaște Ianache, 723.
moran(i), 532, 533.
Mogoș izbășe de cerveani, 101.
Mogosanca Stanca, martor, 278.
Mogoșasca Vișa, 282.
Mogoseșcu Matei, fost mare serdar (1718), 280, 292, 431; Vilcu, mare serdar (1718), 280.
Moise croitor, evreu, 721.
Moisica, soția lui Ghinea logofăt, 261, 262.
Mola Ahmet închiriază prăvălie, 316; vinde prăvălie, 422.
MOLDOVA, 567.
Moldoveanu Ștefan, mare armaș, 155.
Monafii, neguțator, 178.
Morăglăvan Andronic, martor, 598.
Moruzi Alexandru voievod, rezolvă anafora (1793), 572; fixează condiții de muncă la fabrica de postav (1793), 573; face fabrică de hirtie, 592; vinde Mitropoliei fabrica de hirtie (1796), 596; întărește cumpărarea fabricii de fidea (1799), 624; 646, 698.
Moruzi Constantin, fiul lui Alexandru Moruzi voievod, 585; **Dumitrache**, idem, 585; **Gheorghe**, idem, 585; **Nicolae**, idem, 585.
Moruzi Enache (Ianache), mare comis (1768), 478; mare vornic, semnează anafora (1782), 509, (1784), 517; mare vornic (1785), 521, 572; mare vistier (1794), 585.
Moscuc paharnic, 604; **Moscuc Ion** fost mare vistier, 674, 675, 683, 684.
moșie (ohabnică și stătătoare, neclătită în veci), 248, 261, 263, 270, 301, 358, 359, 361, 370, 371, 415, 419, 430.
moștean, 84.
MOTRUN, piriu, 102.
Mula State, 193.
mumbașarlic, 684.
mumbașir, 537, 578, 684, 701; împărătesc, 624.
munca (copiilor, lucrătorilor în fabrica de postav, 1799), 627, 628, 629, 630.
Mușca Blăjoianca, fiica Badiului, 102.
Mușca, soția lui Dumitrașcu căldărar, 293, 367.
Mușca, nepotul lui Gheorghe abagiul, 366.
musadea, 626, 629, 697.
Mușat cojocar, 329, 377, 413, 414, 499; ginerele lui Dimitrie cojocar, 349; vinde casă, 469.

Mușat logofăt, scrie doc. (1595), 83; logofăt din Bucșani, scrie doc. (1670), 147; logofăt din mah. Popa Soare, 482; logofăt la Mitropolie (1745), 375, 406, 417, 421.
Mușat mare stolnic (1630), 89, 91.
MUSCEL, județ 711.
Mușica, soția lui Dimitrie cojocar, 349.
Mustache(i) Ghinea, neguțator, 112, 113, 116.
Mustăța Constantin zidar, martor, 536.
Musulonțoiaia Maria, cumpără casă, 669.

N

Naan pitar, 212.
Nacu Daniil, martor, 204.
nădi(a), 384.
năem, bir, 86, 90, 539.
nah, 544, 565, 666.
Nălban 293.
Nălban Mehmet Bașa, cumpără casă, 429.
namestie, *namestii*, 243, 324, 351, 386, 408, 410, 446, 457, 471, 519, 520, 521, 536, 549, 580, 624, 696.
Namian, 157.
Nan pitar, 152.
năpastă, 384; *năpăstuiți* de bani, 392.
năprian, 684.
Naroci Ivan, fost mare logofăt, 92.
nart, 565, 566, 689, 691.
Năstănasie Vlad logofăt, martor, 325.
Năstase al doilea vornic, 506.
Năstase, fiul lui Prodan abagiul, martor, 216.
Năstăsescu, martor, 227.
Nastasia țiganka, fiica lui Dumitru lăutar, 559, 623.
năstavnice, 299, 334; *năstavu* domnesc, 338.
Năstoiaia, femeie, 102.
Năsturel Constantin mare paharnic (1731), 331; mare ban (1753), 418; fost mare ban (1764), 422; (vezi Herescu).
Năsturel Toma Radu, al doilea logofăt, scrie doc. 13, 14 ian. 1630, 89, 91, 112; și ispravnic (1665—1671), 125, 130, 139, 144, 147, 148, 161; mare ban al Craiovei (1677—1680), 174, 177, 185, 189.
Năsturel Serban mare sluger (1713), 258; mare stolnic (1713), 259; mare ban (1718), 280, 281, 282.
Năsturel Udrește logofăt, fratele doamnei Elina, 112.
Nazaret, *năstavnice* al m-rei Văcărești, 299.
Năzlam Constantin Dimitrie, cumpără case, 655.
Neacșa, fata lui Dobre cojocar, 94, 98, 102; soția postelnicului Radu Dudescu (1669), 145; circiumăreasa, 343; soția lui Ion cuscru Anei, 358, 360; soția lui Dumitru iminigiul, 675, 676.
Neacșu ceaus, 109; *cupeț*, 419; logofăt scrie doc. (1734), 339; fost logofăt de vistierie, cumpără case, 371; vinde case, 435; logofăt al Mitropoliei, scrie doc. (1748, 1763), 391, 458.

- Neacșu Mihai**, 374.
- Neacșu** polcovaic, vinde loc, 646; stegar 108; țigan brincovenesc, soțul Dobrei, 620.
- Neacșu** al doilea vornic, ispravnic, 165, 166; vornic, 304.
- Neaga**, 92, 93.
- Neagoe logofăt**, serie doc. (1641), 99; mare postelnic, 114; mare clucer (1665—1669), 125, 130, 139, 144; mare vornic (1672), 163; mare ban (1678), 178, 180; logofăt, 175, 192, 193; martor, 321.
- Neagoș lefegiu**, martor, 202.
- Neagu**, 171; abagiu, martor, 220; argnt, 355; bogasier, 541; croitor, 518; cupel, martor, 132; ginerele Mirei, vinde loc casă, 170; iuzbașa de dărăbanț (1669), 145; martor, 229; pescar, 358; țigan, vizitru, 559.
- Neamtu Andrei**, în proces cu m-rea Stavropoleos, 510; Neamtu Cârstea, 286.
- Neanciu ceauș**, 115; logofăt, 114.
- Neea Alexandru**, stolnic, martor, 625.
- neacătură** = innec, 203.
- Nectarie** egumen m-rea Sf. Ioan Botezătoru, (1706), 235, 236; episcop al Rimnicului, martor (1798), 616; mitropolit al Ungrovlahiei (1804), 681.
- Necu Iordache**, paharnic, cercetează o plin-gere, 545.
- Necla** căpitan, 503; cojocar, 238, 239; fiul lui Dumitru casap, 450, 451; fiul lui Franțe, vinde loc de prăvălie, 189; fiul lui Preda căpitan din Bozieni, 189.
- Necla logofăt** din Stăncești, martor, 193; logofețel, serie doc. (1707), 241; mare paharnic (1666), 130.
- Necla** martor, 181; pitar, 355, țigan 235; vâtal, 291; vărul lui Voicu, vinde casă, 424; zlătar, 146.
- Neculachi** cizmar, 86, 101.
- Necula** boiangiu, martor, 700; cojocar, 611; luminărar, 715; martor, 434.
- Neculea** ot Gherghita, 314.
- Neculescu Alexe** fost logofăt de vistierie, cumpără prăvălie, 479; mare log. de vistierie (1775), 487; cumpără loc, 494; fost mare pitar, 499, 504, 531, 532.
- Neculescu Constantin** (Costache), stolnic, pitar, judecător la Departamentul de Șapte (1791), 561, 562, 564, 721.
- Neculescu Hristodor** paharnic, cumnat cu Elena Drugăneasca, 721, 722.
- Neda** jupincasa, soacra lui Ioan seimeann, 415.
- nedajnici**, 582.
- Nedeala**, soția lui Constantin tuiungiu, 382.
- Nedelea** țiganca, 313.
- Nedeleo(u)** ceauș, 109; clucer, 121; clucer, martor, fiul jupânului Tatu, 135; clucer, 142, 143, 187, 199; croitor, 669.
- Nedeleo (Nedealeo)** al doilea portar (1666), 130.
- Nedeleo**, fiul lui Constandin, martor, 708; fiul lui Nedeleo clucer, vinde cinci prăvălii, 187, 188, 199.
- Nedeleo(u)** fiul lui Tatu cupel din București, 175 (vezi Nedeleo clucer).
- neferi**, 743.
- Negoescu Pană**, mare comis (1702), 225, mare stolnic (1713), 258, 259; mare logofăt, 271; mare ban al Craiovei, (1717), 272, 275; mare vornic, 276; mare logofăt (1718), 283.
- Negoită** ginerele lui popa Gheorghe eclesiarh, 376; logofăt, 282; sluger, martor, 181; slujitor spătăresc, 713.
- Negre Alexandru** mare comis (1804), 651, 653.
- Negrita** soția lui Mihăilă călărașul, 132, 133; soția lui Șanoș armașu, 225.
- Negrotă**, martor, 321.
- Negru Gherghie**, județ, 165; negustori, 112, 113, 116, 118, 121, 126, 133, 134, 135, 174, 178, 181, 192, 194, 214, 221, 257, 281, 304, 305, 306, 352, 387, 461, 528, 543, 544; neguțător jurat, 257.
- Nenculescu Iordache**, fost ceauș spătăresc, dăruiește circiumă, 473, 474.
- Nenoveanu Manolache**, serdar, 740.
- Nenovici Vasilie**, se jeluiește divanului, 670.
- Neofit** de la biserica Sf. Spiridon, 462; econom la episcopia Buzău, 437; egumen m-rea Cotroceni, dă cu chirie prăvălie, 490; ierodiacon, martor, 709.
- Neofit** mitropolitul Ungrovlahiei, întăreste doc., 308, 367; cumpără prăvălie, 374, 380; (1746), 381, 384, (1747), 385, 386, 387, 389, (1748), 391; cumpără casă, 392, 393, 399, 400, (1750), 405, (1751), 407, 440.
- Neofit** năstavnic la biserica Grecilor, 443.
- Neofita**, starea șchitului Hagii Dinii (1804), 649.
- neprestan** = totdeauna, permanent, incontinuu, 276.
- nescovârșu**, 477.
- neștine** = ficcine, 393.
- Nestor** mare clucer (1813), 679; vâtaf de vizitii, martor, 140.
- nezățienii**, 298, 308, 346, 349, 368, 427, 456.
- Nica**, 206; bărbier, 317, 319; cîntăreț, 310, 315; circiumar, 118, 132, 133; cumnat cu Ianache cojocarul, 219.
- Nica** dascăl la biserica Domnească, 260, 302, 315; diacon, fiul lui popa Gheorghe, martor, 141; diacon, serie doc. (1699), 219; ginerele jupânului Tatu, 135, 175; grămătic (1665), 124; fiul lui Nica dascălul de la biserica Domnească, 219, 302, 303, 315, 316; fiul lui popa Stan, vinde loc, 277; fiul lui Stavre neguțător, 178; frate cu popa Bogdan, 223.
- Nica** logofăt, 94; logofăt, serie doc. 171; logofăt, fiul lui popa Bunea, martor, 289; logofețel, 402; martor, 434.
- Nica** al doilea vornic, 374; zăbunar, cumpără prăvălie, 660; zaraf, 270.
- Nichifor** șindrilar, 746.
- Nichita** ostaș, 748; șindrilar, 705.
- Nicoara** soția lui Andrei Piteșteanu, 226.

Nicola (Nicula), 225; băcan, 543; buluc-başa, 605, 606, 614; logofeţel, scrie doc. (1716), 269; de la Peştera, schimbă case, 659; vechil al bisericii Grecilor, 467; zlătar, 197.

Nicolache mare medelnicer (1748), 390; mare paharnic (1749), 394 (1759), 445.

Nicolache polcovnic, procurator (vechil) al Mariei Greceanu, 587.

Nicolache stolnic, semnează anafora (1785), 525; fost mare stolnic, epitrop al apelor în Bucureşti (1785), 538.

Nicolae (Niculae) abagiu, 252, 286; băcan, martor, 662; bărbier, 485; brutar, 735; căpitan, unchiul lui Vasile odobaşa, 433; ceauş, 517; ciubucgiu, 529; cojocar, ginerele lui popa Stanciu de la biserica Domnească, 135; clucer, martor, 134; croitor, 528, 531; cupeţ, ginerele jupinului Tatu, 135; cupeţ, martor, 464; fiul lui Gheorghie povarnagiu, 630.

Nicolae logofăt, scrie doc. (1689), 198; 231; al doilea logofăt, 291; logofăt, fiul lui Muşat logofăt din mahalaua Popa Soare, vinde case, 482; logofăt, văr cu Nicolae logofăt, scrie doc. (1773), 482; logofăt, scrie doc. (1782), 506; logofeţel, 528; logofăt, 529; al treilea logofăt, judecă plângere (1793), 572; medelnicer (1814), 695; mărgelar, 249; nepotul lui Ioan telal, 555.

Nicolae mare pitar, 115; postelnic, 425, 436, 443; postelnic, vătaf de mărari, 634.

Nicolae psaltul Curţii domneşti, 303; sluger, 528; stolnic, cercetează plângerea tabacilor (1785), 539; stolnic, judecător la Departamentul de Opt, 623; stolnic, semnează anafora, 528.

Nicolae Țigan, fiul lui Neagu vizitiu, 559; Țigan, fiul lui Neaescu jimplaru, 623.

Nicolau Ioan, martor, 181.

Nicolau Margherit, martor, 375.

Nicola odobaşa, 118, 119.

Nicu Petru, martor, 302; Nicu precupeţ, 529.

Nicula Stan, martor, 670.

Nifon cliser la Mitropolie, 344; stareţ m-rea Sinaia, 414.

Ninu, ginerele lui Bratu logofăt, 410, 411.

Nistor comis, 182.

Niţa, soţia lui Manolache seimeanu, vinde casă, 361, 362.

Niţă aga, 315.

Niţu bogasier, 517; dulgher, martor, 669.

nizam(uri), 522, 550, 641, 642, 643, 722, 741, 744.

Nona Constantin, 455; Dumitru, 217, 296; Enache, polcovnic, vinde case, 375; Ioniţă, fiul lui Const. Nona, vinde casă, 455; Smaranda, soră cu Ioniţă Nona, martor, 455.

norod, 393, 689.

Notara Constantin fost mare ceauş de aprozi, cumpără casă, 318, 331, 366; fost mare serdar (1745), 372; Dumitru medic, 461.

Nusein Celebi, martor, 316.

oai seacă, bir (1629), 86, 90.

Oană, nepot lui Răzvan căpitan, martor, 162.

Oancea, vătaf de butari, martor (1672), 166.

Obedeanu Petru mare armaş (1707), 241; mare sluger (1715), 266.

OBIDIŢII, moşie în jud. Slam-Rimnic, 473.

oblăduitor(i), 272, 387, 405, 440, 443, 444, 567.

oblastia, 331.

oborul Tîrgului de Afară, 518, 519, 538.

obraji, 419, 438.

obrase, obraze de cinste, 376, 399, 450, 458, 474, 492.

obşte, loc de, 477.

ocină de bastină, 84.

ocnă (vezi Slănic, Telega); ocnă domnească, 256.

odăbaş, **odobaşe**, 360, 361, 432; odăbaş de lipcani, 430, 449.

odăjdii, 342.

odihni (a se) = a se mulţumi, 502.

odoare, 281.

odrasle, 81, 621.

oerit (oierit), 195, 268, 271, 274, 328, 404, 442, 636, 652.

ogencuri, 743.

ohabnic(ă, e), 82, 89, 93, 98, 140, 141, 145, 146, 147, 181, 191, 192, 195, 198, 225, 228, 246, 247, 248, 276, 280, 286, 296, 312, 313, 316, 324, 339, 340, 350, 356, 359, 369, 369, 371, 375, 392, 412, 494, 553, 569, 600, 615, 619, 620, 623, 645, 658, 670, 681, 721, 724, 725, 736.

Olănescu Goran logofăt, scrie doc., 140.

Olănescu Tudor, 196.

olanşiu, 652.

OLT, judeţ, 605, 711.

OLTENIŢA, moşie, 682.

omos, 738.

Oprea, 291; bărbier, ia cu chirie un loc, 322, 323; cafegiu, 499; căpitan, vinde casă, 232, 233; diacon, fiul lui popa Voislav, 132; logofăt, 111; podar, 93; sluger, martor, 233; vătaf de lemnari, 434.

opreală = împiedicare, oprire, 257.

Oprina, 103.

Orbul Tănase, nepotul Mariei Turcoaica, 688.

orinduială, 251, 271, 272, 274, 276, 390, 393, 404, 441, 444; orinduieli de visticie, 652.

ort vădăşec, darc, 636, 680.

osirdie, 90, 271, 331, 592.

ospital, **ospitaalie**, 272, 276 (vezi spital).

Otetelişanu Catrina, cumpără loc, 575.

oteţi, 249.

ovrei, 399, 609.

Paan cojocar 183; fiul lui Iorga cojocar din Piteşti, 190; martor, 202; neguţător, ginerele lui Nedelcu clucer şi soţul Anchii, 187;

- spătarul, vecin (1666), 131; mare spătar (1657), 114; mare stolnic, martor de hrisov, (1670), 147; vătaf de copii de casă, feciorul lui Pan Pepano (1670), 149.
- Paan Ianache** star, martor, 175.
- pacea** de jder, 341; pacegerie, 562.
- Padilă pitar** (1738), 355.
- Pădure**, 299, martor, 300.
- pafoale** de argint, 433.
- Pahârnice**l vătaf, 530.
- pahârnicie**, dare, 86, 90.
- Păianu Iordache** serdar; **Ruxandra** serdăreasă, 553.
- Paisie** egumen m-rea Radu Vodă (1690), 199.
- Palada Andronache** mare clucer (1742), 368; **Ghiță**, vechil al Efrusinei Prejbeanu, 645; **Matei**, fiul lui Andronache, fost mare clucer, vinde prăvălie (1753), 418.
- Palamariu Pano**, doctor, 120, 126.
- PALANGA LUI SINAN PAȘA**, 298.
- Palenas Dumitrache**, martor, 99.
- PALESTINA**, 240.
- pălimar**, 719.
- palnă**, 462; palme, 406, 481, 546, 549; palme domestice, 481, 683, 699; palme mici, 481.
- Pamberi Constantin**, fiul Ilincăi serdăreasă, vinde prăvălie (1781), 498, amintește vânzarea (1784), 505, amintit (1785), 541, vinde loc (1792), 569; postelnic, vinde prăvălie (1781), 498, amintește vânzarea, 505.
- pămîneni**, 742, 743, 744, 745.
- Pamperi Dumitrache**, doctor (1737), 353.
- Pan** cojocar, martor de zapis (1638), 94; mănăstirea lui... (1689), 198.
- Pană băiaș**, 231; mare ban, semnează anafora (1785), 540; căpitan, (1749), 399; cojocar, fiul lui Iorga din Izvorani, 186; comis, martor de hrisov (1595), 83; dascăl, 270; dascăl fiul lui Staicovici, 271; fiul lui Iorga din Pitești; martor (1681), 185; semnează hrisov (1707), 241; mare vornic, semnează anafora (1781), 502.
- Pană Șerban**, scrie doc. (1804), 646.
- Panaghiot** gramatic, 336; Panaghiotis fost mare sameș, martor (1746), 380.
- Panaiotache** mare sluger (1719), 284.
- Panait**, 185; fost căpitan de lefegii, dăruiește loc, 570; fost ceaș agiese, cumpără case, 482; fost mare gramatic, 377; lipcan, schimbă prăvălie 484, vinde prăvălie, 586, schimbă vie, 485; neguțător, primichiriu, ginerele Asprei, fata lui Isar Ghiornia, 183, 184; mare paharnic (1730), 328; staroste (1780), 496; unchiul lui Constantin neguțător, 387, 388; zis Șeremit, 249.
- Panait Ilie**, martor, 352.
- Pangrat**, mare vistier, martor de hrisov, (1594), 82 (1595), 83.
- Pano**, zăbunar, martor de zapis (1659), 120.
- Pantuzi**, clucer (1667), 485.
- Papu**, ceaș de aprozi (1657), 115; comis (1666), 131; mare comis (1665), 125; mare comis (1668), 139, (1669), 144; mare comis (1680), 185; mare logofăt (1629), 88; mare paharnic (1686), 190; postelnic fiul lui Dicu spătar (1670), 148; mare vistier (1671), 161; mare vistier (1670), 147; mare vornic, martor (1626), 84.
- Papa Ianc**, neguțător 183, 185.
- Papazoglu Haji Dimitrie**, neguțător, casier la epitropia apelor (1785), 538.
- Papazoglu Nicolae**, închiriază case, 638.
- papugiu**, 425.
- paradină**, 583.
- parale**, 467.
- paralon**, 647.
- Părăianu Danciu**, postelnic, 114.
- PARAIPAN**, moșie a m-rii Radu Vodă, 104.
- Parasca**, logofăt, martor (1692), 202.
- Paraschiv (Paraschiva)**, 231; căpitan de seimeni, martor, 632; ceaș, martor, 359, 362; croitor, 86, 94, 98, 99, 101, 102, 134, 135, 157, 174; feciorul lui Firea croitor, 85; fiul lui Gheorghe abagiu, 419, 438; fiul Bălășei polcovniceasa, 439; ginerele lui Maxim, martor, 459; logofăt, 162; paharnic, fiul lui Gheorghe abagiu, vinde prăvălie, 479; zlătar, 150, 152, 212.
- paretietis**, 454.
- parmalic**, 732.
- pârșâr** (dare), 139, 202, 203, 333, 401, 404, 405, 416, 442.
- Partenie** călugăr, 470; egumen, 178; egumen m-rea Cotroceni, 198; egumen m-rea Grecilor, 460; egumen m-rea Radu Vodă, 177, 207, 212, 213; egumen m-rea Stavropoleos, 586; unchiul lui Ion Cheban, 417; vlădică Pogoniani, 467.
- Părvu**, fiul lui popa Marcu de la m-rea Colțea, 411, 412; fiul lui Nica, dascăl de la biserica Domnească, 302, 303; martor, 300; mare vistier (1656), 114. ✕
- păs**, 241.
- Pascal** al doilea vistier, judecă plângere (1721), 564 (1793), 572.
- Pascu**, circiumar, 146.
- Paspală Dumitru**, cojocar, 118, 119, 127, 146.
- Pastia Constantin**, epistatul șanțului de la riul Dimbovița, 684.
- păticiume**, 471.
- Pătra jupineasă**, vinde casă, 278.
- Pătrana**, preotesea popii Ioan de la bis. Sloboziei, martor, 428.
- Pătrașcu**, armaș de vistierie, martor, 191; ceaș, 108, 169, 118; cîntăreț, fiul lui Gheorghe logofăt, 197; fost mare clucer, semnează anafora (1783), 511; cojocar, martor, 373; mare sluger (1662), 123, stolnic din Crăștești, 150; vornicel al doilea, martor, 448.
- Pătrașcu Pătură-Seurtă**, 108.
- Pătrașcu voievod**, tatăl lui Mihai Viteazul, amintit (1594), 81.
- Pătru**, 221, 232; armaș al doilea, martor, 198; iuzbașa, 158; sluger din Ciorogirla.
- PĂULEȘTI**, sat, 101.

- Păun** cupet, 162; fiul lui Roman bărbier, 464; neguțator, 167.
- Păuna** fiica jupinesei Ana, 366; fiica lui Drăghici postelnic, 309; fiica popii Nica eclesiarh, 221; fiica lui Ștefan căpitan, 233; mătușa lui Avram scimean, 466; nepoata de soră a Mariei Greceanu, 589; nepoata lui Vasile odobaș, 433; sora lui Marolache fost ceauș, 663; sora lui Vasile odobaș; soția lui Călin, dăruiește case, 391; soția lui Crăciun ceaprazar, 409, 410; soția lui Iane și fiica popii Nica, 220; soția lui Ioan telal, 551, 552; văduvă, 452.
- Păușescu Radu**, fost mare clucer (1706), 236.
- Pavel** logofăt, serie doc. (1679), 182.
- pecete** gospod, 622; pecetluit, 466; pecetluire domnească, 582, 593, 635.
- Pela Matei**, al doilea soț al Caliței, 548.
- Pencu** zidar, martor, 669.
- Pepano** Dona, neguțator, 120; Iane, 184; **Paan**, **Pan**, **Pană**, 95, 98, 99, 102, 103, 149, 182, 208, 209, 210, 211, 213, 214, 215.
- perdele** de oi, 713.
- perghel**, 719.
- Perișanca Anica**, martor, 227.
- Perișanu** Dimitrie postelnic, martor, 226; Drăghici, postelnic, 227; Mihai, clucer, 309.
- Perticari** Dimitrie, judecă plângere (1793), 572.
- pesari**, 358.
- peșchir** de obraz, 559.
- peșin**, 510, 637, 657.
- pește** (carăle cu), 349.
- Petca**, martor, 336.
- Petcu** stegar, 202.
- Petrana** soția lui Gheorghe, fiul lui popa Ion, 592.
- Petrache** mare ban, amintit (1794), 587; fost logofăt al treilea la Departamentul de Șapte (1756), 556, serie doc. (1806), 659.
- Petrașcu** al doilea vornic, martor, 425, 447.
- Petre** ginerele Brăilencei, 266; bărgiu din Craiova, 543; logofăt al Mitropoliei, martor, 434; mărgelar, 357; mărgelar din Pitești, 252; din Ploeștiori, 102; suifulgi-bașa, fiul lui Dumitru (1804), 652.
- petrecanie**, 389, 441.
- Petrescu** Fălașa, 682; Scarlat, soțul Bălașei Ipătescu, născută Rudaru, 682.
- Petrovici** Gheorghe, martor, 730.
- Petru**, 249; alagi, cumpără loc, 218, 223, 227, 246, 440, 449, 450, cumpără prăvălie, 206, vinde prăvălie, 181.
- Petru** voievod, fiul lui Alexandru voievod (?), amintit (1696), 212.
- Pevetu** Șerban, 195.
- pielcea**, 532.
- Pișan** Sima, fiul lui Mihu Tile, martor, 172.
- pismătăreț**, 224.
- pitac**, 502, 507, 517, 627, 628, 630, 689, 690, 704; pitac domnesc, 626; pitacul judecății, 693.
- pitari** țigănesc, 576; pitărie, 355.
- Pitea** pürgar (1666), 132.
- Piteșteanca** Maria, vinde casă, 319, 320, 355.
- Piteșteanu** Andrei slujitor, vinde casă, 226; Ianache vestier, 181, 182.
- PITEȘTI**, 545.
- piuă**, 600.
- pirălab**, 333, 440, 450; pircălab de tîrg, 217.
- Pircălabu** Maria, 588.
- pirgari**, 87, 90, 163, 165, 166, 168, 171, 200.
- Pircoveanu** Ștefan mare vornic, semnează anafora (1781), 502.
- Pirvan** boiangiu, martor, 319.
- Pirvu** cemis, martor, 171; fiul lui Nica cîntărețul, 310; fustaș, 164, 165; logofăt, 169, 186; logofăt, fiul lui Nica dascălul, 315, 316; șetrar, 147.
- plăcintărie**, 450, 499, 503.
- planisi** (a), 545.
- plasă**, **plăși**, 745.
- Plășa** Stan, țigan, 620.
- plirezuotita**, 520.
- plireforie**, 441, 553, 564, 578, 704, 713; plireforisi (a), 578, 626, 641, 722, 735.
- PLOEȘTI**, 651; **PLOEȘTIORI**, 102.
- PLUMBUTA**, mănăstire (1626), 83; (vezi m-reu Plumbuita).
- FOCIOVALIȘTE**, sat, 581.
- poclon**, 91, 203, 383, 405, 416, 442; poclonul haraciului, 271; poclonul de nume, 401, 402, 404; poclon de la popă, 333; poclonul stcagului, 271, 327, 328.
- podari**, 93; podărit, 680; podărie, 432; podini, 710, 732.
- podul** Buraților, 381; **podul** cel mare al Calicilor, 523, 658, 675; **podul** Colentinii, 710, 711; **podul** lui Haidâm, 282, 385; **podul** care merge la Curtea Veche, 546, 574; **podul** cel mare, 291, 419, 438, 439, 479, 600; **podul** Megoșoaiici, 371, 435, 474, 482, 568, 559, 601, 640, 644, 652, 696, 697, 705, 710, 711, 720; **podul** de Pămînt, 474; **podul** lui Șerban Vodă, 542; **podul** Tîrgului de Afară, 246, 494, 619, 626, 687, 710, 711, 723; **podul** Turcului, 138; **podul** Vergului, 603.
- podrezi**, 629, 680; **podvoade**, 125, 196, 251, 327, 567.
- Podzaru** Răducan, logofăt al treilea, serie doc. (1803), 644.
- podgane**, 334, 444; **podgărit**, dajde, 331, 334, 404, 444.
- Podogatu** Cenetantin, împărat, 338.
- Podogiani** arhiepiscopie, 258, 283; episcopie, 160, 161; vlădica, 489, 491, 501, 502, 507, (vezi m-reu Stavropoleos).
- podrebanie**, 314, 341, 606, 613.
- podti**(a), 391, 443, 445, 467.
- Poinea**, fiul lui Voinea din Ploeștiori, 102.
- polcovic** de pod, 517; **polcovicul** județului, 744.
- Polibronie**, fiul lui Drăghici slujitor, 656.
- politia**, 272, 273, 441, 478, 550, 641, 650, 696, 697, 742, 745.

- Politis** Teodor, 337.
- Polizu** Dumitru, 496, 590, 603, 604, 607, 609, 613, 615.
- Pologa** țigan, 103.
- Pomană** Oprea, 291.
- pometuri*, 200, 205, 363.
- popa Albu**, martor, 279.
- » **Andrei**, ecleziarh biserica Domnească, 441.
 - » **Andronache** din mahalaua duhovnicului Mincu, 668.
 - » **Andronic**, 349; protopop, martor, 433.
 - » **Andronie**, 329; martor, serie doc. (1746), 382.
 - » **Anghel**, 94.
 - » **Antonea**, martor, 294.
 - » **Avram**, martor, 329.
 - » **Badea** din mahalaua Vlădica, martor, 434; fost protopop, 747.
 - » **Bălașa**, martor, 466.
 - » **Baldovin**, ecleziarh, 195.
 - » **Barbu**, cliscar la biserica Domnească, 121, 122, 124; martor (1665), 127, 132, 133, 135, 140, 142, 143; (1669), 146, 150, 151, 153, 154, 164; duhovnic, 640.
 - » **Bogdan**, martor, 219, 221, 223; fiul popii Nica elisiarh domnesc, 246, 293, 303.
 - » **Borcea**, ecleziarh (1629), 86, 90, 91, 96, 97, 111, 112.
 - » **Bratu**, 88, 89, 92.
 - » **Bunea**, martor, 206, 411.
 - » **Călin**, 281; de la biserica Sf. Gheorghe, martor (1726), 311; de la biserica Sf. Dimitrie, 437.
 - » **Calița**, protopop, 589.
 - » **Castrisios** Iane, 436.
 - » **Cazimir**, 355.
 - » **Chirilă**, dichiul, 169.
- Coman**, 226.
- » **Costand**, 413.
 - » **Costandin (Constantin)**, martor, 370; din mah. Popa Rusu, serie doc., (1763), 459, 529; serie diată (1812), 682.
 - » **Costea**, martor, 197.
 - » **Damaschin**, 151.
 - » **Danciu**, 114; duhovnic, din mah. Scaune, 632.
 - » **Datu**, martor, 202.
 - » **Dionisie**, 99.
 - » **Dobre**, de la biserica Vergului, martor, 423; martor, 506; de la biserica Ianului, martor, 554.
 - » **Drăgoi**, 86, 94, 99, 101.
 - » **Dragomir**, martor, 294.
 - » **Dragu**, 86, 90, 91, 100, 143.
 - » **Dumitrașcu**, 195.
 - » **Dumitru** fiul lui popa Borcea, 85, 111, 112; martor, 204, 227; serie doc. (1704), 231; de la biserica Sloboziei, martor, 428; serie doc. (1810), 668; din mah. Stejar, martor, 669.
 - » **Emanuil**, de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi, martor, 406; protopop al orașului București, martor, 415.
- popa Enache** din Dârvaș, martor, 359.
- » **Filacto** ecleziarh, 453, 454.
 - » **Florea** de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi, martor, 398, 406; de la Sf. Dimitrie, 425; dascăl slovenesc, serie doc. (1763), 456, (1768), 478.
 - » **Fota**, 185, 204, 411.
 - » **Galintoiu**, 93.
 - » **Gheorghe (Gherghi)**, 85, 99; cliscariul, 116, 153; martor, 227; serie doc. (1704), 229, (1705), 233; din Lucaci, martor, 237; serie doc. (1707), 242, 293, 302; duhovnic, martor, 318; serie doc. (1739), 358; din Dârvaș, martor, 359; de la Sf. Nicolae-Șelari, martor, 414, 415; de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi, martor, 549.
 - » **Gherghina**, de la sf. Nicolae din Prund, 263.
 - » **Ghidu**, 227, 309.
 - » **China** de la Sf. Gheorghe-Vechi, martor, (1727), 319.
 - » **Gligorie**, 108, 142.
 - » **Grigore** de la bis. Sf. Ioan-Nou, martor, 556, 557.
 - » **Groza (Grozea)**, fiul lui popa Voislav, martor, 150, 152.
 - » **Iane**, 184, 362.
 - » **Ieremia**, martor, 182.
 - » **Ignatiu**, 120.
 - » **Ioan din Dârvaș**, martor, 359; serie doc. (1754), 419; martor, 536; de la biserica Sf. Nicolae, 556; duhovnic, proin protopop, serie doc. (1804), 657, (1814), 688.
 - » **Iordache**, serie doc. (1767), 472; din mah. Oțetari, serie doc. (1816), 715.
 - » **Iosif**, martor, 434.
 - » **Irimia** de la biserica Sf. Petca din Tirgoviște, 120.
 - » **Istrate**, fiul popii Călin de la biserica Sf. Dimitrie, 437.
 - » **Ivan**, 86, 90, 91, 110, 115, 118; de la biserica Dintr-o Zi, martor, 362; serie doc. (1749), 398, 423.
 - » **Ivașcu**, martor, 300.
 - » **Leonte**, 171.
 - » **Măinea**, martor, 206.
 - » **Mănăilă**, protopop, martor, 344, 350, 367, 382, 391.
 - » **Manasi** de la biserica Sf. Nicolae, martor, 294.
 - » **Manea** de la biserica Dintr-o Zi, martor, 171.
 - » **Marco(u)**, 339, 344; de la m-rea Colțea, 411.
 - » **Marin**, martor, 325; de la Sf. Gheorghe-Vechi, 398, 406; de la biserica Sloboziei, martor, 428.
 - » **Manta**, 94, 97, 98, 101; fost clucer în București, 126; (1665), 129; ecleziarh (1667), 135, 172, 175, 197; 355.
 - » **Matei**, 85; de la biserica Sloboziei, serie doc. (1753), 415, (1755), 428; 640.
 - » **Mavrache**, iereu, 100.

popa **Mavrodin**, martor, 506.

- » **Mihai** de la biserica Toți Sfinții, (1734), 337; scrie doc. (1754), 425; de la biserica Doamna Bălașa, scrie doc. (1764), 462; de la biserica Sf. Ioan, martor, 549; martor, 605, 607; duhovnicul mahalalei Olteni, 637; scrie doc. (1811), 670; de la biserica Gorganii, scrie doc. (1814), 692.
- » **Milea** de la biserica Dintr-o Zi, martor, 362; scrie doc. (1753), 423.
- » **Mitrea** de la biserica Dintr-o Zi, vinde casă, 227.
- » **Moise** de la Sf. Nicolae, 378.
- » **Mrăzea**, 97.
- » **Năstase**, fiul popii Matei, 640.
- » **Neagu**, eclisiarh la biserica Domnească, 81, 82, 164; de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi (1727), 318.
- » **Ncanciu**, 85.
- » **Nica** eclisiarh, 195, 206, 218, 219, 220; eclisiarh domnesc, 221, 246, 249, 302, 303; fiul popii Stan, 293.
- » **Nicolae**, protopop, martor, 289; din mah. Scaunc, martor, 357, 370; schevofilax, de la biserica Grecilor, 430, 436, 552.
- » **Nițu**, martor, 506.
- » **Oanță**, 362.
- » **Oprea**, 202; cumpără casă, 329.
- » **Pană** din mah. Silivestru, 335; 359, 376; din mah. Gorganu, scrie doc. (1781), 503; Pană greco, 575, 576.
- » **Nicola, Nicului** (de la Mitropolie), scrie doc. (1702), 223; (1708), 245; (1710), 248; (1726), 314; din mahalaua Aga Niță, 249.
- » **Pantelimon**, martor, 280.
- » **Paraschiva** de la Uspenie Bogorodițe (1667), 135; protopop, 172, 175.
- » **Partenie** de la biserica Grecilor (1667), 135, 175.
- » **Părvu**, 413.
- » **Petre**, din mah. Stejar, martor, 669.
- » **Petriman**, 114.
- » **Plăcintă**, 95.
- » **Radu**, 117, 224; de la biserica Colțea (1735), 340, eclisiarh la biserica Domnească 382, 398, 404; fiul lui Vasile dascăl, 404, 411, 417, 422; duhovnic, mah. Bătiște, 632, 670; din mah. Popa Radu, 688.
- » **Sava**, martor, 300.
- » **Serafim**, 270.
- » **Șerban** de la biserica Domnească, 141; martor (1670), 150, 153, 311; de la biserica Colței, 429; 662.
- » **Sima**, fost protopop, 535.
- » **Simion**, proegumen, 163.
- » **Stan** de la sf. Gheorghe « cel rumănesc », martor, 230, 231, 277; tata popii Nica, 293, 299, 300; duhovnic, 669.
- » **Stanciu**, 97; cel bătrîn, 135, 150, 167; 302; de la biserica Tuturor Sfinților (Anthim), 310, vinde o prăvălie, 311, 315, (1734), 337; de la Foișor, 580.

popa **Stancu** de la biserica Albă, 291.

- » **State Toma**, martor, 357.
- » **Stavro** din mah. Scaunc, scrie doc. (1738), 357.
- » **Ștefan** de la biserica Dintr-o Zi, scrie doc. 290; martor, 318, 325, 412, 434; de la biserica Domnească 492; proistos la biserica Sf. Gheorghe-Vechi, martor, 549, 552; 632.
- » **Stoian** de la biserica Iancului, martor, 554.
- » **Stoica**, 108; de la biserica Domnească, 124; fiul lui popa Stanciul (1665), 127, 133, 141, 150, 156, 160 de la Sf. Nicolae, martor, 135, 167, 175; Stoica Sterpu, 201; protopop, martor, 311.
- » **Tanasie**, martor, 278.
- » **Tatomir**, 97, 112.
- » **Teodor (Theodor)** de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi, 426, 447, 536.
- » **Teodosie**, zugrav, 117; 226, 398; econom, 454, 554.
- » **Toma**, protopop, martor, 411; eclisiarh la biserica Domnească, 535, 555, 556, 605, 607.
- » **Tudor**, fost protopop, 293; de la biserica din hanul Colței, martor, 536.
- » **Tudorache** din Măgureni, scrie doc. (1741), 363.
- » **Ursu**, 105.
- » **Vâlcea**, eclisiarh, 85.
- » **Vasile**, (Vasilie), 290; de la biserica Sf. Gheorghe-Vechi, martor, 406; de la biserica Sf. Dimitrie, 437; din mahalaua Popa Radu, 688.
- » **Vlaicu**, scrie doc. (1740), 359.
- » **Zaharia**, ginerele lui popa Pană din mah. Silivestru, 335, 336.
- » **Zota** de la biserica Sf. Nicolae, martor, 294.
- » **Zoza** de la biserica Scaunc, 226.
- Popeasca Despa**, vinde prăvălii. 303, 304, 353.
- Popescu**, 225; Cîrstea, 296, 304; Constantin, armaș al doilea, 280;
- Popescu Gheorghe**, postelnic, martor, 198; Hristea logofăt, 204.
- Popescu Matei**, paharnic, 280; Mihai mare medelnicer, judecă *pricină*, 483; Radu fost mare ban, martor (1717), 271, (1718), 282, mare vornic (1670), 147, vornic, (1708), 244, mare vornic (1719) 284, (1722), 299.
- POPEȘTI**, moșie, jud. Ilfov, 702; sat, 303. *popor, popoare*, 416, 442.
- Porcea Vasile**, croitor 640.
- Porfir**, postelnic, 546.
- portar**, 155, 399, 426, 593; portar mare, 421; portărel, 400.
- Porumb Stanciu**, 118.
- poșlușanie*, 334, 444, 582; poșlușnic, 144, 265, 635, 711, 712.
- postăvari*, 337, 523, 524, 573, 582, 583; se plîng domniei, 626.
- POSTĂVARI**, moșie, jud. Ilfov, 702.

potcovari, 165.
Potruvulea Necula, 115, 118.
povarnagiu, 680.
PRAHOVA, riu, 414; județ, 421, 711.
prahicos, 594.
pravilă, 388, 446, 475, 476, 477, 478, 527, 563, 698, 618, 677.
Prăva, soția lui Stoica șătrar, 101.
prăvăliaș, 408.
PREAJBA, moșie, 597.
precupeși, 529, 689, 690, 692.
Preda, mare ban (1662), 123; căpitan din Bozieni (1635), 188, 189; fiul lui Matei zăbunaru, 446, 447; lemnar, 629; sluger, fiul lui Buzică clucer, 161, 162, 167; mare sluger (1671), 161; spătar, 85, 94, 98, 102; mare spătar (1614), 103; mare stolnic (1672), 163, 165; vistier (1594), 207; vornic (1663), 138, 139.
Preda din Stănești, fiul jupinsei Condila (1658), 119.
PreDESCU Constantin, logofăt al treilea, 559.
Prejbeanu Eufrosina, clucercașă, martor, 645, Ianache, martor, 505; Vintilă, fost mare paharnic, cumpără moșie, (1796), 597.
prelești (a), 304.
Premetinos Gheorghe, suilgi-bașa, 568.
pretenderisi (a), 521, 539; pretinderimă, 560.
prîbeși, 301.
prîmblare, 457.
pristav, 518, 743; pristăvirea, 457; pristăvit, 90, 95.
privilegiu, 497, 567.
PRIRANI, moșie, 588.
procalohi, 597.
proclat, 91, 93, 97, 385.
Procopio egumen m-rea Sf. Gheorghe (1737), 353; logofăt, scrie doc. (1757), 434; martor, 391.
procopseală, 394.
Prodan abagiu, 122, 216, 220, 225; fiul lui Prodan abagiu, martor, 216.
prodimia, 537.
proeriticon, 618.
proești, 641.
proestos, 642, 643.
Profir postelnic, 574, 603, 607, 614.
pronomie, 584, 593.
proscomidie, 82, 729.
prosrisis, 632.
prostarită, 649.
protia (protia vecinirii), 688.
protimie, 620, protimisi (a), 541, 557, 571, 583; protimisis, 516, 558, 560, 561, 562, 572, 598, 618, 620, 670, 674, 687, 693, 709, 723, 740.
protisi (a), 509.
protocolu, 588.
protopsalt, 438, 441.
provlime, 627; provlime nedrepte, 713.
PRUND, sat, 442; deal, 333, 404, 416.
psaltul al doilea, 441.
publicui (a), 521.

Puia țigan, 236.
Pulheria jupineasa, 429.
Pungă Radu, martor, 140.
 pungă cu bani, 384, 444.
Purcea Grigore, 361.
Purece Necula, 199.
pusiu (loc), 145 (vezi sterp).
Pustiul Stanciu, neguțător, 189.
pușcărie, 311, 456, 473, 481, 548, 562, 650, 696.
Puț Neagu, martor, 134.
puțul Turcului, 143.

R

RĂCĂRENI, moșie jud. Ilfov, 702.
RĂCARI, sat, 701.
rachieri, 163; rachiu, 341.
Racoviță Constantin voievod, 416, 417, 420, 421, 424, 427, 430, 431, 442, 443, 456, 497, 611.
Racoviță Dumitrache, Dumitrașcu (Dimitrie), al doilea logofăt (1743), 363, 369; fost mare medelnicer, vinde case, 385; mare vornic de Țara de Sus (1763), 456; mare vistier (1763), 478; mare vornic (1785), 537; mare ban (1794), 585; mare ban, martor (1797), 604; mare ban, episcop al averii Mariei Brincoveanu (1797), 605, 606, 607, 609, 613; fost mare logofăt, dăruiește o țigancă (1797), 621; mare vistier (1803) 636; mare clucer (1804), 651, 653; ban, ctitor m-rea Colțea, 676; mare vornic al treilea (1813), 679, 704, (1820), 746.
Racoviță Mihai voievod (1730—1731; 1741—1744), scutește de dajdie și bir (1731), 330; pentru vinărici (1731), 333; dă poruncă să se hotărască o neînțelegere (1742), 367; scutește pe armeni de dări (1743), 363, 367.
Racoviță Mihai, mare postelnic (1804), 651, 653.
Racoviță Nicolae, mare logofăt al obiceiurilor (1804), 651.
Racoviță Ștefan voievod (1764—1765), 461, 462, 470.
Rada, fiica lui Constantin, 436; fiica lui Șerban Filipescu postelnic, 296; preoteasa, soacra lui Gheorghe băcan, 644; soția lui Grigore Purcea, 361; soția lui Răbu măcelaru, cumpără casă, 278; soția lui Șerban staroste de croitori, dăruiește casă, 472; țigancă, 362; țigancă, fiica lui Stan Pleșa, 620.
RĂDĂCINEȘTI, sat, 94, 98, 102.
Radeș șetra (1660), 146; săpunar, 225.
Radoslav, 146.
Radu mare agă, 107.
Radu băcan, martor, 317; bărbier, 590;
Radu ban (1667), 137.

- Radu călăraș**, martor, 318; căpitan (1706), 236; ceauș, 336; clucer, 243; cojocar, martor, 461; mare comis, 103, 114; copil de casă, 515; din Crătojani, 146; croitor, 101, 426; cumnat cu Istole, martor, 297; cupeț, martor, 302; curărarul (curelarul), 140.
- Radu dascăl** scrie doc. (1703), 226, 227; cumpără loc, 277; dascăl la biserica Dămnească, 293; dascăl, ginerele popci Nica eclisiarh, 303.
- Radu diacon**, vinde prăvălie, 251; vinde loc, 286, 292.
- Radu, fiul lui Dumitru căpitan**, schimbă loc, 516; vinde loc, 547, 548, 631.
- Radu, fiul lui Maxim**, 459; fiul lui popa Nica cumpără loc de două prăvălii, 220; fustaș, 424; gramătic, 105, 195; iuzbașa de fustași, 111; lefeșiu, martor, 337, 426.
- Radu Leon voievod**, 124, 127, 128, 130, 131, 132, 133, 134, 137, 139, 142, 155, 163, 184.
- Radu lipcan**, 449.
- Radu mare logofăt**, 103, (1665), 125, (1666), 139 (1680), 185; logofăt, scrie doc. (1662), 123. al doilea logofăt (1667), 137, 163, 165; fiul lui Leontie postelnic ot Bățcoveni, 156; logofăt din Țigănești, martor, 163; logofăt de la luminărie, 175; al doilea logofăt, ispravnic (1678), 178, 180, 188, 191, 192; logofăt, 205; fiul lui Staicu dascăl, martor, 206; 217, 219, 295, 296; logofăt, scrie doc. (1751, 1757), 410, 436.
- Radu măcelar**, 145, 153; mărgelar, 692, 694, 695; neguțător, 121, 133.
- Radu, nepotul Margăi preoteasa**, 395, 427.
- Radu mare pabarnic**, 114, 269.
- Radu pitar țigănesc**, 576; postelnic, împrumută bani, 542, precupeț, 692; șelar, 165, 166; slugă, 297; staroste, 529; mare stolnic, 114; tabacu, martor, 147; tichigiu, 118; unchiuș, martor, 503; vâtaf de lem-nari, 374; vâtaf de pușcărie, 484, 577.
- Radu Vodă (voievod)**, 83, 86, 90, 161, 162, 184, 185, 209, 211, 214, 270.
- Radu vornic al doilea**, face hotărnicie (1775), 488, 506; mare vornic, 169; mare vornic și ispravnic al scaunului București (1631), 186.
- Radu zăbunar**, martor, 294.
- Răducanu, fiul lui Canache** fost mare serdar, 563.
- Răducanu al treilea logofăt** (1803—1804), 637 639, 651; logofăt, scrie doc. 1796, 598; pitar, judecător Departamentul de Șapte (1796), 596; serdar, condicar, 717, 740; mare sluger (1804), 653; sluger, 679, 682; mare vornic, martor (1798), 616.
- Raduliță; Natanail**, 631.
- Rafail Ionită**, fost al treilea logofăt, scrie doc. (1794), 585.
- Raicopil scrie doc.** (1727), 319.
- Raicu cizmar**, soțul Ancuței, 661, 661.
- Raimonđi Michele**, cumpără loc, 616.
- Rule (a) clucer**, 354; fiul postelnicului Stroe, 707, 708.
- Rulet D. (i mitrie) clucer**, martor (1798), 616
- Ralet Grigore** (1820), 746.
- Ralet Isaac**, mare logofăt de Țara de Sus (1803), 613, 677; mare vornic, 682, 684.
- Ramadan Constantin**, mare clucer (1732), 335.
- Ramadan Dimitrie (Dumitrache)**, mare spătar (1719), 284, 299, (1730), 328.
- (Ramadan) Manolachie**, mare postelnic, (1731), 331.
- răpști**, răpuști (a) = a fura, 388
- Rureu**, al doilea pitar de divan (1672), 163.
- RĂȘEȘTI**, sat jud. Gorj, 417, 470.
- răși**, dajdie, 334, 444.
- Raslea Ianache** mare sluger (1748), 390.
- Rătescu Neagoe pitar** (1696), 209, 211, 214.
- Rătescu Radu**, pabarnic, 575.
- răvaș (e)**, *răvășel*, 208, 308; de jalbă, 426; de drum, 544, 545; de coșărit, fumărit, 693; 712, 741, 743; de cununie, 747, 748.
- răzeși**, 636.
- război de țesut**, 574.
- răzor**, răzoare de vie, 96, 141, 288.
- răzmeriță**, 395, 480, 497, 501 (561?), 504, 518, 519, 569, 602, 607, 609 622, 678.
- Răzvan**, 433; căpitan 162; epitrop, martor, 465.
- Rișa căpitan**, 529.
- rimători**, dajdie, 331, 404, 441, 636, 652, 712.
- RISIPIȚI**, sat jud. Mehedinți, 553.
- Ritoridis Petrache**, mare vornic al politii (1804), 651, 659.
- riza-pazar**, 584, 665.
- Rizea Radu** mare clucer de arie (1696), 214.
- roată de moară** = moară, 365.
- robi**, *robie*, 161, 636.
- Rozoz Voicu**, 291.
- ROIBU**, moșie jud. Ilfov, 702.
- Roman bărbier**, 461.
- Romana țiganca**, 313.
- ROMANAȚI**, județ, 607.
- Rondea căpitan**, 291.
- Roșu Iancu**, 102; Ionită ceauș, 547.
- Rudeanu Dicu** mare logofăt (1693—1699), 204, 209, 211, 213, 215, 217.
- Rudeanu Ioan**, 682.
- Rudeanu Iordache** clucer (1791) judecător Depart. de Șapte, 564; sluger, tata lui Ioan Rudeanu, 692.
- Rudeanu Matei** postelnic, 111.
- rufet**, 363, 641, 639; basmagiilor, 643; isli-carilor, 533; măcelarilor, 522; șelarilor, 551.
- Rumeliot Dumitru**, casap, 420.
- rumini**, 154, 363, 364, 365.
- Ruse căldărar**, cumnat cu Anton căpitan, 515.
- Ruset (Ruset) Constantin**, fost mare clucer, 694, 699, 613, 703.
- Ruset Ghinea**, mare vornic (1688), 195.
- Ruset Ianache** mare comis (1732), 328, 335.
- Ruset Iordache**, beizadea, 304.
- Ruset Matei** mare stolnic (1748), 392.
- Ruset Mihalache** mare postelnic (1730—1732), 328, 335.

Ruset Nicolae logofăt (1745), 377.
Ruset Nicolae mare paharnic (1717—1719),
271, 272, 275, 276, 283, 284, 299.
ruşfert, 305, 306.
Ruşciucii Tudor, cupeţ, 122.

S

SABAR, riu, 573, 592, 596, 603, 604, 605.
săbiari, 85.
săcăldisi(a), 630.
Sacazlău Matei mare portar (1710), 421, 487.
Sacazan Glizea Constantin, 304.
Sachişii Matei mare portar (1696), 209.
SĂCUENI, judeţ, 710.
Săcuianu Neagoc clucer (1670) 154, mare
vornic (1672), 165.
Săegiu Nicolae serdar, 546, cumpără casă,
595, vecin de loc, 614, 615.
safiene, 538.
Safta, 412; fiica lui Gligore Croze cupeţ, 380;
fiica pitarului Şerban, vinde loc, 423;
jupineasa, schimbă loc, 546; soţia lui
Stoica logofăt, 201.
sahaidăcar, 245.
salahori, 681, 699, 701, 710, 719, 729, 730;
salahori, dare, 274.
Salam ceaş (1669), vezi Aslan ceaş, 144, 145.
Sălceanu Ioniţă, copil de casă, cumpără loc,
409.
saldangialăc, *saldangilăc*, 641, 643.
Salomeia călugăriţă, 407.
Samaria monahia, fost Smaranda Bălăceanu,
608.
sămăraş, 83.
Samoil, dichiu Mitropoliei, martor, 407.
Samuil patriarhu Alexandriei (1717), 275, 276.
Samureaş Constantin (1820), 746.
Sanda fiica lui Stoian logofăt, primeşte danic,
482; martoră, 280, 290; nora lui Sandu
ţigan, 561; preoteasă, vinde casă, 329;
soţia lui Gheorghe, martor, 373; ţiganka,
463.
Sandu bărbier, martor, 447, 448; croitor,
ţigan, 560; fost mare căpitan de lefegii,
martor, 479; vătaf, 291.
sangeap, 559.
săpunari, 225, 226, 237.
Sara, soţia lui Ivan şalvaragiu, 598.
saraclic, 559.
Sărăcinescu Tănase, fost mare arnaş, martor
(1676), 170, 171, (1683), 188.
SĂRATA, vii, 588.
sare, 326, 327.
sărindare, 314, 341.
satarule, 271, 327, 331; satarale de silişti,
dare, 196, 251.
SĂTEANI, sat, 134.
Sava egumen m-rea Antim, 288; din Frungi-
neşti, 261; soţia lui Gheorghe bărbier,
vinde prăvălie, 548, 549; stegar de lip-
cani, 430.

SĂVEŞTI, sat, 101.
SCĂENI, deal, 102, Scăeni, vile de la,
341.
scăpătăciune, 613, 692.
Scarlat, fiul lui Ioan Stoica, 668; fiu, lui
Petre, vinde casă, 662; logofăt de agie, 750;
logofăt, serie doc. (1804), 645, (1816) 716;
mare logofăt, semnează anafora (1785), 540;
mare postelnic (1699), 217.
scaune de carne, 420, 654; scaun de căsăpie,
423, 450.
schevoflax, 454.
schimbul banilor, dare, 86, 90, 196, 444.
schitul arhimandritului Anania, 384, 394;
schitul Sf. Elefterie, 390, 636; schitul
Hagi-Dinu din Bucureşti, 649.
Schmutzer Karl, sculptor, 739.
Scopelitu Nicolae, ceaş de aprozi, 563, 565.
scopos, 476.
scrisoare 291, 303; scrisoare pecetluită, 568.
Sculi vătaf de aprozi, 304, 306; Alexandru,
logofăt al doilea, ispravnic (1732), 335.
scumpie, 538.
scutelnici, 229, 582, 593, 711, 712; scutit
cu pecetluiri, 652.
seamă, dare, 258, 259, 283, 444; seama cea
marc, dare, 195, 251; seama a doua, dare,
195, 271; seama a treia, dare, 195, 271.
sectet, 686.
Seghilov, nepotul popii Bratu, 89.
seimeni, 200, 321, 361.
Seman judecător, 101.
Serafim, episcop de Rîmnic, 138.
Serafim, catolic, cumpără prăvălie, 493.
Serecli Pantafii, 547.
Sevaia, 559.
Sfeta-Gora, 199.
sfită de atlas, 553.
sfuri (a), 497, 555.
Silişteanu Petrache, 580, 586.
silodon, 647.
Sima, 301; bărbier, 160; călăreţ, 424; cămă-
raşul, 113, 114; cojocar, martor, 99, 189;
croitor, 99, 101, 355, 360; fiul lui Iane,
208, 210, 213; epitrop spitalul Colţea,
271; neguţător, 83, 84; serie doc. (1756),
430; sluga Mitropoliei, 407; vătaf din
Tirgşor, 102; zaraţ, 406.
Sima Şangheri Ghebosul, 149, 150.
Siman, 85.
Siinca, portar (1626), 86.
simbrie, 343, 393.
simfonie, simfonie, 510, 543, 638, 657, 661,
692, 693, 695, 716, 717, 718, 720.
simigerie (simigiu) 475, 477, 480, 485, 661,
686.
Simion abagiu, cumpără loc, 286; bogasier,
373, 374; căpitan de seimeni, vinde casă,
429, 430.
Simir, croitor, 99.
Simzeana, soţia lui Drăghici slujitor, vinde
case, 656.
Sinaiu, m-re, 138.

- Sinan Paşa**, ciud « a prădat țara », 88, 142.
sincatavasis, 626; *sincathavpsie*, 638.
- Sindis vlădică**, 608
- sinet**, 518, 521, 601, 619, 624, 625, 637, 641, 642, 668, 713; *sineturi*, 672, 673, 681, 687, 698, 712, 716, 723, 725, 727; *sinet domnesc*, 521.
- singurivsi (a)*, 538, 623.
- SÎNTEȘTI**, moșie și sat, 559, 560, 603, 604, 605, 606, 608.
- Sirmaciu Vintilă**, 182.
- singeap*, 432.
- Sirbu** băcan, 707, 708.
- Sirbu** mare stolnic, martor (1594), 82, (1595), 83.
- Sirbu Stan** martor, 715.
- Sirbu Stoian**, vinde casă, 503.
- SLAM RÎMNIC**, județ, 473.
- SLĂNIC**, ocnă, 256, 258, 326, 327, 328, 444.
- Slătineanu**, fost mare logofăt, epistat la fabrica de postav (1793), 573, **Gheorghe** mare logofăt de Țara de Jos (1813), 679; **Iordache** (1820), 746; **Radu**, mare vornic de Țara de Sus (1813), 679, mare vornic (1794), 584, 585; **Scarlat**, mare vornic al obștirilor (1804), 651, 653.
- Slobozcanu Istode**, martor, 297.
- SLOBOZIA** domnească, sat, 415.
- slomnă*, 245.
- slugă*, 742; *slugi streine*, 743.
- slujbă*, 384.
- slujitori*, 711, 712.
- Smaranda (Smaragda)**, fiica Mirei, vinde loc, 170, 171; soția lui Iancu staroste de bărbieri, 141.
- Smic Vasile**, pașe cu două tuiuri, 747, 748, 749.
- SMIL**, localitate, 120.
- Soare** mărgelar, 695.
- sobor*, 300, 301, 385, 453, 454.
- Socol** diacon biserica Colței, martor, 425.
- socotitor*, 388.
- Sofica** jupineasa, 380; nora lui popa Ștefan, 492, 493, 494; vinde loc, 169, 170.
- Sofragiu Constantin**, 688.
- Sora** evreica, 303; soția lui Dobre, 297; soția lui Tudor mărgelar.
- soroc*, 412, 467, 677, 698.
- spăsenie*, 275, 381; *spășitor*, 401.
- spătar*, 583; *spătar al doilea*, 402; *spătărie*, 742, 743.
- Spilea** diaconul, 103.
- Spiridon** armaș 143; fiul lui Șerban dascăl, 463; logofăt, 85, 509; vâtaf de pușcărie, 153.
- spital** (ospitali, spitalia), 271, 326, 328, 401, 256; *spitalul m-rea Colța*, 676, 677; *spitalul Pantelimon*, 681, 686.
- spîțerie*, 648.
- Spudeu Dima**, martor (1670), 150; neguțător, 207.
- Staco** căpitan, martor, 171; grămatic, 105; logofăt (1667), 137, 171, logofătul. construiește o biserică de lemn în București (1726), 311, 312; *vistier din Merișani*, cumpără loc, 148, 158; *vornic*, 85.
- Staicu** dascăl, 206; logofăt, 291; paharnic, 255, mare paharnic (1677), 174, 177; mare pitar (1672), 163.
- Stama Ianache** mare postelnic (1718), 283.
- Stama Nicolae**, mărgelar, 355.
- Stamate din București**, cumpără moșie (1595), 82, 83, 93; *cupeț*, 172; *vameș*, 589.
- Stan** boiangiu, 452, 453; căpitan (1710), 421; *cojocar* (1665) 128; *cizmar*, 118, 119; *cumnat cu Dicu zidar*, martor, 536; logofăt din *Tirgoviște*, 161; logofăt (1669), 144, (1670), 148, 110, 205; mărgelar, 431; *pirgar* (1666), 132; *pitari*, 165, 166; *polcovnic de pod*, 528, 146; *serie doc.* (1819), 734; *tichigiu*, 118, 119; *vornic al doilea* (1696), 205, 209, 211, 214.
- Stan Tilișca**, 146.
- Stan Vegheto**, 148.
- Stana** postelnic, 94.
- Stana**, 93, 181; fiica lui Alex cizmar, 667; fiica lui Prodan abagiu și soția lui Ilie *cojocar*, 250; soția lui Dumitru Brăgariu, 171, 172, 173; soția lui Iancu, vinde casă, 640; soția lui Radu *neguțătorul*, 133; soția lui Toma căpitan, *hangiu în București*, 248, 421.
- Stanca** fiica lui Grigore Groze, *cupeț*, 380; de la *Focșani*, 571, 572; *jupineasa*, 205; soția lui *Gligorașcu* postelnic, 236; *țiganca*, 589.
- STÂNCA DE VAD**, sat, jud. Ialomița, 251, 261.
- Stancea**, soția lui Voicu, 424.
- STÂNCEȘTI**, sat, 103, 193.
- Stanciu** cafegiu, 382; *clucer*, judecător Departamentul de Opt (1810), 667; *clucer al doilea*, 101; *cojocar*, 456; *cupeț* 99; *diacon*, 86, 90, 91, fiul lui Radu *diacon*, 251; *lăcătuș*, fiul *Iuzbașei* Rai *lăcătușul*, 312.
- Stanciu** logofăt al treilea 497, 528; fost logofăt al doilea, *face scaun de carne* (1785), 522; logofăt, *serie doc.* (1694), 207; logofăt, 65, 88, 89, (1634), 92; logofăt *serie doc.* (1677), 177, (1688), 195, (1690), 199; *logofețel de divan*, *serie doc.* (178), 443; fost mare paharnic, cumpără *prăvălie*, 591; postelnic din *Bozieni*, martor (1672), 162; *șalvaragiu* martor, 666; *tichigiu* 118, 119.
- Stancu** logofăt, 223, 249, 419, 438, 439; logofăt, fiul lui Gheorghe Găteanu, 245, 246, 247; mărgelar, 486; *țigan*, 313.
- Stănculeasa Ilina**, 670.
- Stănescu** logofăt de spătărie.
- STĂNEȘTI**, sat, 119.
- Stănil** călăraș de Țarigrad, 114, 115.
- Stănișlava**, soția *jupinului* Preda, 127.
- staroste*, 616, 622; *staroste de croitori*, 156, 472; *staroste de neguțători*, 352, 461, 508, 541, 601, 616; *starostie*, 620, 624, 698.
- Statema** 250.
- Stati Sara**, 83.
- Statie** blănar (1665), 127.
- stăvilare*, 701.

Slavache Constantin hatman, martor, 616.
Siavru, mare pitar (1749), 391, 405; fost staroste, 192; tatăl lui Nica neguțitor, 178.
steg de pribegi, 301, stegar, 103, 115, (1821), 759; stegar de lipcani, 430; stegar de nemți, 326.
stenașori (a), 480; stenașorie 569; stenașorisi (a), 524.
Sterie luminăraru, 224.
sterp (loc) 246, 380, 396, 397, 431, 461.
sticlar, 399.
Sticlaru Gheorghe, 616.
stînjenul Brîncoveanului, 610, 615, stînjenul Brîncoveanului cel nou și cel vechi, 611, 612; stînjen domnesc, 295, 495, 613; stînjenul lui Șerban Vodă, 574, 594, 600, 615; stînjeni (a), 165, 167.
Stoca, fiica Radei țigăncă, 262.
STOENESTI, moșie, iud. Teleorman, 675.
Stoia mare clucer (1679), 178, 190; mare pitar (1662), 123, (1666), 130, (1669), 144; mare postelnic (1672), 163.
Stoian cînhadar, 450, 457; circummar 167; clucer, 153; mare clucer (1639) 185; mare comis (1671) 147; logofăt schimbă prăvălie, 485, 585; logofăt de vistierie, cumnărită prăvălie, 480; pârșar din Sibiu, (1666), 132; mare pitar (1663), 139; suinlei-bașa, fiul lui Dumitru suinlei-bașa (1804), 652; telal-bașa, 733; tuingiu, vinde vie, 231.
Stoian din Lavici, circummar în Hanul Filipescului, 545.
Stoica, 225, 226, 415; abașiu 216, 250; bărbier, 355; croitor 99, 102; cișmigiu, 667; cizmar domnesc, 293, 391; cumnărită lemne de prăvălie, 321; dascăl 195; diacon, fiul popii Stanciu cel bătrîn, 122; ginerele lui Ilie Talpos, 358, 359, grădinar, 102; nepotul lui Vrabie abașiu, 297, 299; șetrar, 101, 102; șetrarul cel mare (1676), 86.
Stoica Apostol, zăbunar, vinde loc, 182.
Stoica Ion, vinde casă, 663.
Stoica grămătic domnesc (1679), 97; logofăt, fiul lui Șerban logofăt, (1665), 127; logofăt 197, 201; mare pitar (1672), 165; postelnic, 113; mare postelnic (1672), 165; vornicel 366.
străgănat, 726.
straje, 474, 742; straje de noapte, 100.
Strâmbu Stoicu, 291.
Stroe abașiu, 739; cișmigiu, cumnărită loc, 669; fiul lui Vlaș aprodnul, 324, 325; ispravnic de scaun București (1631), 186; logofăt din București, scrie doc. (1675), 163, (1736), 350, mare logofăt (1654) 114; meșter, 432; mare pitar (1665), 125; mare portar (1676), 214; postelnic, 706; șetrar, judecător Departamentul de Sante (1893), 662; stegar de nemți, 329, 326; mare vistier, 103; vornic (1667), 137, 163, 171, 173, 176, 177; mare vornic (1652), 125, 127.
stupi, 331, 404, 441, 444, 636, 652.
Sturzea mare postelnic (1672), 163.

Sturzea Toader, mare spătar (1672), 165.
suliu 542, 678, 742, 743; sudit rus, 612.
suiulgiu, 537, 606, 697, 720; suiulgi-bașa, 538.
Sulcinaru aza, 439.
sultan-mezaț 622, 624, 675, 699.
Sultana, soția lui Ion, dă jalbă, 501, 502, 595, 506.
Surdu Ion, 746.
sutasi, 333.
Sutu Constantin, mare hatman, semnează doc. (1813), 679.
Sutu Constantin Mihai voievod (1783–1786) întărește arașora (1784, 1785), 514, 518.
Sutu Mihai voievod, aprobă arașora (1784, 1785), 513, 515, 521, 523, 527, 529; rezolvă pricina de judecată dintre breșla islicarilor și a enjocarilor (1785), 534; 535; pentru a lueșrea așii în București, (1785), 538; rezolvă plîngerea Mariei Bălăceanca (1785), 539; aprobă vînzarea unei case la mezaț (1786), 542; întărește arașora (1786), 545; poruncește cercetare într-un proces (1791), 561; întărește judecată (1791, 1792), 562, 564; scuteste de dări fabrica de arpaș (1792), 565.
Sutu Mihailache mare spătar (1813), 679.

Ș

șalari, 611.
șalvaragii, 524, 570, 571, 593, 637, 644, 665, 666, 667.
Șanțari Sima Gheorghi, 151.
Șaravi Gheorghe, 591.
Șarba, vinde moșia Îmbrobodîți (1595), 82.
ȘARINEASA, sat (1665), 129.
șart, 594; șartul judecătii, 655.
școala domnească de la Sf. Sava (1707), 240.
școala domnească de la Sf. Gheorghe (1810), 655; școala slovenească care funcționa acolo (1749), se orînduește supraveghetor, 393.
școala elinească, se orînduește supraveghetor (1749), 393.
șelari, 99, 101, 102, 155, 156, 165, 166, 294, 458, 459, 467, 499, 491, 551, 618; aelărie, 551.
Șelari, ulița (1755), 430; (vezi Ulita Șelari).
șențari (dignul de la «gura» Dimbrvitei), 633.
Șerban, căldărar, 293; mare cănitan, martor, 183; ccaus, 445, 446; cîntăreț, martor, 219; dascăl, cumnărită prăvălie, 319, 404, 414, 439; dascăl, frate cu nepo Ștefan, 472, 487, 488, 492, 494, 495, 499, 504; fiul lui Ion logofăt de vistierie, 223; fiul lui Radu dascăl, ginerele popii Nica, 303; fiul lui Șiman (1626), 85; fiul Vasilichii, 206, 232; din Lomutești, vinde loc, 247, 248; protosalt la biserică Domnească, 419, 439, 441; fost staroste, 296, 393, 313, 318, 332; staroste de croitori, 472; fost staroste de neguțători, 352; șelar, 489; trănbișăș, 231.

Șerban scrie doc. (1694), 206; mare postelnic (1665, 1666), 125, 130; mare spătar (1663, 1665), 139, 141; mare comis (1638), 195, 196; al doilea logofăt ispravnic (1630), 185, 190, 195, 199 (1633), 204; mare logofăt (1633), 189; (1702), 224, 237; mare stolnic (1702), 225 (1706), 236, 247; mare vistier (1636), 239, 211, 213, 214, 215 (1639), 217, (1704), 228; ban (1718), 283; vornic, 366, 395.

Șerbana, țiganca, 129.

Șerbanovici Stoica, logofăt din orașul Tirgoviște, scrie doc. (1657), 116.

Șeremit zis Paucii, 249.

șetrar, 86, 132, 146, 149, 153, 430.

șindrilari, 746.

ȘISTOV, 543, 544.

Ștefan mare armaș, martor (1714), 263; băcan, se împotrivesc unci danii, 515; bărbier, 46; ceauș, vinde casă, 278; dascăl, 529; dulgher, 705.

Ștefan episcopul Buzăului, 308.

Ștefan logofăt (1671), feciorul lui Leontie postelnic al Băncoveni, 156; logofăt, martor (1713), 252; cumpără case (1722), 296; întărește cumpărare de casă (1724), 307; martor (1735), 344; al doilea logofăt (1717), 272, (1818), 663; logofăt al Mitropoliei, vinde casă, 357, 386.

Ștefan mitropolit al Ungrovlahiei, dă carte de blestem (1667), 132; 267; cumpără loc (1716—1719), 271; întărește diată (1735), 340; cumpără lemne de casă (1735), 344; numește episcop (1735), 346; primește ducie (1736), 350; cumpără prăvălii (1736), 352; amintit (1742—1786), 367, 380, 381, 387, 388, 389, 432.

Ștefan pitar, cumpără casă la sultan-mezat (1815), 698, 699.

Ștefan postelnic, martor (1758), 439.

Ștefan rachier, 226; galvaragiu, ginerele lui Ion galvaragiu, schimbă prăvălie, 570.

Ștefan mare sluger, martor (1636), 190.

Ștefan Tomșa voievod, tata lui Leon voievod (1621—1623), amintit (1630), 88, 90.

Ștefan mare vornic, semnează anafora (1785), 521.

Ștefana, 206, 232.

Ștefania preoteasa popii Dumitru (1626), 85.

Ștefu grămatic, scutit (1626), 86; logofăt din București, vinde loc (1640), 98, 99; postelnic din Berilești, martor (1639), 95; Ștefu din Stăncești, amintit (1614), 103.

Ștețer general-maior, vice președinte al divanului Valahiei (1811), 672.

Știrbei Badea, mare vistier (1763), 456; vornic, judecă proces (1774), 483.

Știrbei Barbu, mare vornic (1804), 651, 653.

Știrbei Cernica, fost mare armaș (1636), 209, 211.

Știrbei Constantin, căsătorit cu Marina Corbeanu, mare sluger (1638), 195, 196; mare ban (1702, 1707, 1713, 1715), 224, 241, 258, 263, 265.

Știrbei Constantin, căsătorit cu Dumitrana Strimbeanu, mare clucer (1693, 1704), 204, 228.

Știrbei Constantin, mare logofăt (1794, 1796), 585, 593; mare vornic (1797, 1799), 634, 625; mare logofăt de obiceiuri (1803), 636; mare vornic de Țara de Jos (1804), 653; vornic, soțul Ecaterinei, 702.

Știrbei Ioan, martor (1785), 530.

Știrbei Iordache, mare serdar, semnează anafora (1781), 502; mare logofăt, martor (1798), 616.

Știrbei logofăt (1814), 684.

Știrbei Nicolae, mare paharnic (1769), 478.

Știrbei Radu, vătaf, martor (1670), 148; mare comis (1678), 178, 180.

șufar, 172, 199, 258, 285, 329, 615.

Șufaru Gherghie (1677), 172, 258, 285; Iorga, fiul lui Nedelcu clucer (1690), 199; 329; Petre, vinde loc (1798), 615.

T

tăbăcărie, 538.

tabaci, 131, 147, 539, 643.

Tabaci, mahala, 108, 163, 298, 431.

Tăbărcă Stoica, rumin, 363.

tacir, 563.

tacsil, 517.

tahmin, 701, 702, 703.

taleri vechi, 301, 303.

Talpoș Hie ot steagul, 320, 358, 359.

Tănase băcan, 601.

Tănase buluc-bașa, 529.

Tănase căpitan, 395, 427, 480; fiul lui Athanasie monah, 426; fiul lui Antonie vornicel, 394.

Tănase clucer 236.

Tănase, fiul lui Antohie logofăt de divan, vinde prăvălie, 598; fiul popci Gherghina, 262, 263; fiul lui Radu diacon, 251, 286; fiul lui Vasile Vineteanul, 374; fratele lui Stanislav, 317, 318, 319.

Tănase logofăt, 202; logofăt de vistierie, 437.

Tănase portar, 232.

Tănase simigiu, din Ploști, 661.

Tănase staroste, 332.

Tănase al doilea vistier, martor, 198.

Tănasia al doilea portar, trimis să facă hotărnicie (1666), 131.

Tănasia vătaf de pușcărie, 120.

Tănasia vornic, 282.

Tănasiu Ștefan, martor, 375.

tarabă, 342, 695.

Tărtășescu Ștefan șetrar, 702.

TĂRTĂȘEȘTI, sat jud. Ilfov, 702.

tăstar, 382.

tățari, 120.

Tatômîr, nepotul Șarbei, 82.

Tatu neșuțator, 122; socrul lui Cuțar, 175.

Teasă Ion, 424.

Tega logofăt de taină, 399, 400.

telali, 502, 508, 512, 619, 674.
telalic, telaliuc, 618, 620.
TELEGA, oca, 265, 268, 274.
TELEORMAN, județ, 197, 605, 607, 711.
Temeli rachier, 159.
temniță, 650, 651.
Teodor (Theodor) cavafu, 677.
Teodor (Theodor) grădinar, 692.
Teodor Tudorache, martor, 181.
Teodorache logofăt, vechil al clucerului Ioan Fața, 645.
Teodori (Teodoru) Mihalache, vinde prăvălii, 514, 541.
Teodoru Athanasie, 455.
Teodoru Dimitrie, frate cu Teodoru Mihalache, martor, 541.
Teodosie (Theodosie) egumen m-rea Radu Vodă, 445, 449, 704.
Teodosie (Theodosie) mitropolit (1668—1707), 137, 138, 150, 151, 159, 203, 216, 234, 241.
Teofan (Tofan), egumen m-rea Bradu, 208, 210, 213, 214, 215.
Terilișca Stan, meșter croitor, 155.
teslim, 517, 571, 622, 624, (teslimatu) 677, 682, 714, 725.
teșcherea, 741, 743.
theureston ergon, 264.
Theofil vlădica, 143.
Thimothei egumen m-rea Stavropoleos (1788), 550, (1794), 587.
thisia, 264.
TICA, moșie jud. Teleorman, 605, 606.
TICHIGII, prăvăliile de la, 81, 146.
Tile croitor, 99.
Tile Mihui, 172.
Timotei, egumen m-rea Radu Vodă, 242.
tipografie, 285.
tipsii de aramă, 341; *tipsii de cositor*, 290.
tîrg, 334.
TÎRGOVIȘTE, 87, 101, 102, 103, 106, 113, 115, 116, 120, 129, 138, 161, 165, 171, 173, 241, 335, 547, 601.
TÎRGUL DE AFARĂ, 223, 246, 494, 519, 521, 538, 652, 720, 722.
TÎRGUL CUCULUI, 531, 610, 611, 612, 635, 657, 733.
TÎRGUL DE JOS, 168, 660.
TÎRGUL DIN LĂUNTRU (NĂUNTRU), 451, 484, 579.
tîrgul și oca (să se pedepsească cu), 690.
TÎRGUȘOR (TÎRGȘOR), 103, 421.
Tirizi laniu, 120.
Titeanu Nedeleu, martor, 181.
Toader călăraș, 109; căpitan, 580.
toc de tipsii, 293.
tocmeală, 281, 304, 376.
Todor, vătaf de șetrari, 86.
Todosie al doilea vornic, 152.
Toma fost mare armaș, 121.
Toma căpitan, 232; de călărași 245, 277, 293, 369, 421.
Toma, județ de oraș, 168, 171, 173, 174.
Toma mărgelar, fiul lui Ilie mărgelar, 451.

Toma părgar (1666, 1669), 132, 146.
Toma neguțator, 304, 305.
Toma postelnic, 529.
Toma spătar, 255.
Toma al doilea vistier, 172.
Toma vornic, 169; al doilea vornic, 168, 173.
Toma zăbunar, martor, 135, 172, 173.
ton exanimenefton hronos, 520.
Toncea bogasier, 580; cupeț, 625.
Tonea din Tîrgșor, 102.
Topliceanu Neagoe, mare pitar (1713), 258, 259.
torcători, 573, 574, 582.
Trahanu, tata lui Iorga dorobanț, 152, 212.
Trandafir 166; episcop la spitalul Colțea, 271.
Trandafir Vlad, vânzare de vin, 468; prelungește așezămintul, 469.
Trapezuntu Ioan, martor, 387.
Trăsnea Nicolae, episcopul m-rii Colțea (1812), 676, sărdar, epistatul casei podurilor (1816), 712, fost mare paharnic (1818), 724.
trăsură = hotar, 400.
Trepteanu Marica, soția lui Radu, 619.
Trepteanu Radu, 619.
TREPTENI, moșie jud. Argeș, 619.
TRESTIENI, moșie jud. Ilfov, 702.
Trifan armaș, 228.
Trincă Radu portar, 134.
TROIAN, capul Troianului, punct în hotarul Mitropoliei, 138.
trapos, 502, 512, 598.
Trubețcoi Cleopatra, 640.
Trufanda mare vistier, martor (1626), 84.
Tudor, fost căpitan, vinde casă, 198; croitor, 134, 135, 174, 175, 294, 301; cupeț, 122, 127; cupeț, serie doc. (1739), 358; lemnar, 355; lipcan, 449; mărgelar, 356; martor, 185, 359; al doilea portar (1665), 127; șătrariul, ercitor, fiul croitorului Paraschiva, 157; fiul lui Dumitru casap, 451; fiul lui Dragnea ceaș, vinde o casă cu pivniță, 336; fiul lui Dragu ceaș, 377; fiul lui Mandache postelnic din Chirești, 197; fiul Radei țiganca, 262; fiul lui Tudor Caraciomag, 660; frate cu Stoian ciohodar, 450; zugrav, 198.
Tudora, cumnata lui Anastasie băcan, 304, 305; fiica lui Maxim cupețul, 343; fiica lui Ilie Talpoș, 358, 359; țiganca, fiica lui Ionicel Șuiul. 621; țiganca, fiica vătafului Cîrstea, 649.
Tudorache cojocar, 715.
Tudorache mare comis (1716), 269.
Tudorache gearafu (doftornul) 1785, 526, 527.
Tudorache, fiul lui Cârstea Popescu, 295, 296, 304.
Tudorache, fiul lui Tudori neguțator, vinde case, 221; vătaf de șelari, martor, 167.
Tudoran, 291; cizmar, 172; cojocar, 396, 397, 398, 408; fiul lui Barbu, 197; țigan, 235; al doilea vătaf, 495, 496.

Tudorașcu căpitan, zăbunar, 516, 571, 577, 578; lefegiu, 371; nepotul Angheliniî fiica lui Vartolomeu Amaru călugăr, 248, 421; mare spătar (1662), 123.

Tudori neguțător, 221; staroste de neguțători, 168, 266.

Tudosie Haگیu postelnic, 164.

Tudosie Stan, lemnar, 374.

Tudosie, fiul lui Trifan armaș, vinde case, 228.

Tudosie, fiul lui Tudor Olănescu, scrie doc. 1688, 196.

Tudosie Voicu, al doilea portar, 164.

tuiungiu, 382.

turci, 608.

Turnavitu Dumitrache, 617, 622.

Tururică Stan, 291.

Tutescu Gheorghiuță fost mare căpitan de lefegii, (1718), 280.

Ț

ȚARA GRECEASCĂ, 124, unde este episcopia Pogoniani, 160, 258, 283, 334.

ȚARA MOLDOVEI, 130, 571.

ȚARA NEMȚEASCĂ, 544.

ȚARA ROMÎNEASCĂ, 81, 82, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 100, 124, 125, 142, 161, 164, 180, 195, 196, 203, 216, 235, 239, 256, 257, 267, 272, 273, 274, 275, 282, 284, 327, 328, 330, 331, 332, 335, 387, 388, 390, 393, 395, 401, 403, 405, 420, 439, 440, 444, 453, 550, 616, 679, 744 (vezi Țara Valahiei).

ȚARA TURCEASCĂ, 193, 194, 544, 567.

ȚARA UNGUREASCĂ, 282, 292, 411.

ȚARA VALAHIEI, 581, 592 (vezi Țara Românească).

ȚARIGRAD, 114, 123, 161, 308, 561, 617, 704.

Țarigrădeanu Gheorghe, 415.

Țarigrădeanu Ionașcu, martor, 201.

Țarigrădeanu Petru, 262.

Țarigrădeanu Radu, 372, 373.

țeca Sf. Marcu din Veneția, 240, 241.

țesători, 573, 574, 582.

țidulă, 524.

țigan(i), 154, 235, 262, 313, 367, 463, 470, 559, 588, 596, 606, 608, 609, 620, 621, 623; boierești, 606; danie la m-rea Stavropoleos (1726), 313; iertat de robie (1726), 314; împărțire de, 673; de lac, lăcți, 608, 620; mănăstirești, 312, 606, 649; ohabnici, 323; sălașe, 593, 605, 649.

Țigănescu Radu logofăt (1667), 132; pitar (1670), cumpără un loc de casă, 154.

ȚIGĂNEȘTI, sat, 168.

țigănia schitului, 649.

Țigănie, casă în, 469.

Țigara sluger, 529.

U

ucenic, 394, 642, 643.

Udrea comis, feciorul lui Hrizea vornicul (1667), 132.

Udrea grămătic, 86.

Udrea stolnic, fiul lui Mihai din Fruginești, 262.

Udrea din Rădăcinești, 94, 98, 102.

Udrican sluger, 457.

Udriște logofăt, 113.

Udriște din Șărinceasa, scrie doc. din 1 iulie 1665, 129.

ughî, 95, 98, 134, 135, 140, 141, 145, 147, 148, 157, 158, 170, 174, 179, 180, 186, 203, 333, 341.

ulicioara Călinescului, 206; ulicioara cea mică, 253; ulicioară de picior, 688.

ulier, 652.

Ulița Baraților, 250, 380; ~ Bărbicrilor, 230, 260, 302, (1725) 309, 310, 315; ~ Boianșii 250, 352, 397, 408; ~ Brădeanu 303; Căldărarilor 452; care merge la Carăle cu pește 302; ~ Cavafilor 694; ~ Cioranului 495; ~ bisericii Dintr-o Zi 371; ~ Domnească 270; ~ fierului vechi 663; ~ Hanului lui Șerban Vodă 467; ~ ~ Herului 677; ~ de la Sf. Gheorghe 266; ~ ce merge la Sf. Gheorghe cel Nou 396; ~ dinspre grădina domnească 293; ~ despre grădina m-rei Sf. Gheorghe 167; ~ podului ce merge la Sf. Gheorghe cel Vechi 457; Lăcătușilor 311; Lăptăreselor 253; ~ Mare sau cea Mare 85, 142, 181, 198, 199, 252, 260, 270, 341, 342, 397, 425, 440, 497; ~ cea Mare a Mărgelarilor 248, 450; ~ cea Mare a Podului Mogoșoaei; ~ la Puțul Turcului 219; ~ bisericii lui Răzvan, 221; ~ Scaunelor mari de carne 294, 654; ~ Șelarilor, 300, 378, 445, 449, 616; ~ Stavropoleos 468; ~ Stelei 481; ~ Tirgovîștei 688; ~ Turcilor (1626), 85; ~ Zăbunarilor 447; ~ Zidului domnesc 436 umblătoare 398; vezi primblare sau preumblare, unde se frînge fierul (hierul) 374, 417, 418, 421, 470.

UNGROVLAHIA 83, 101, 137, 273, 298, 305, 307, 308, 309, 312, 315, 330, 337, 344, 393, 432, 454, 681.

unt, dare de 265, 268.

Untură Gheorghe, fiul lui Gheorghe Untură ceauș, 365.

Urdăreanu Barbu mare pabarnic (1688), 195 196; Ianeu postelnic, martor, 494.

urdina (a) = a merge, a circula, 206, 246.

urgie împărătească, 292.

urmă = măsură de lungime 477.

Ursui, 171.

ușor de minte, 402, 403.

Uța, nepoata lui Panait fost căpitan de lefegii, 570.

Uța preoteasa popii Stan, 633.

- Văcărescu Alexandru**, (fiul poetului Ianache Văcărescu), mare clucer (1794), 585.
- Văcărescu Barbu** (unchiul poetului Ianache Văcărescu), postelnic (1725), 369; vătaf de aprozi (1727), 318; mare pitar (1732), 335; mare logofăt (1745—1746), 372, 377, 380, 381, 386; mare vistier (1748, 1749), 390, 405; fost mare ban, 427; mare vornic (1754), 427; fost mare ban, socrul lui Dimitrache Ghica, 456.
- Văcărescu Barbu-Bărbuceanu** (nepot lui Barbu Văcărescu și văr cu poetul Ianache Văcărescu), fost mare vistier, ispravnic jud. Argeș (1798), 619; mare vornic (1803—1815), 636, 653, 656, 674, 677, 684, 690, 701; mare vistier (1819), 736; (1820), 745.
- Văcărescu Constantin** (frate cu Barbu Văcărescu și unchi poetului Ianache Văcărescu), al doilea logofăt (1717—1719), 275, 277, 283, 284, 285; mare agă, martor, 299; mare pitar, martor (1725), 309; mare logofăt (1732), 335; (1742), idem, 366; fost postelnic, 472.
- Văcărescu Gheorgache**, fost mare comis, (1812), 674.
- Văcărescu Ianache** (frate vitreg cu soția lui Constantin Brincoveanu, bunicul poetului Ianache Văcărescu, mare căpitan de lefegii, martor (1691), 200; mare paharnic (1702, 1707), 225, 241, mare clucer (1713), 258, 259.
- Văcărescu Ianache** (poet), mare clucer (1768), 474, 478; mare vistier, cumpără loc (1776), 488, 518, 519; mare vistier (1785), 537.
- Văcărescu Ioan**, al doilea logofăt (1759), 445
- Văcărescu Iordache**, postelnic, vinde loc, 362, 372.
- Văcărescu Mihalache**, mare logofăt, semnează anafora (1781), 502.
- Văcărescu Nicolae** (fiul poetului Ianache Văcărescu), fost mare căminar (1812), 674; (1820), 746.
- Văcărescu Radu** (frate cu Constantin, Barbu și Ștefan, unchiul poetului Ianache Văcărescu) fost mare stolnic, cumpără loc (1753), 423; fost mare clucer, 455; fost mare vornic, vinde case (1767), 471, 472; (1768), 474; hotărâncește un loc de casă (1775), 487; (1776), 489.
- Văcărescu Ștefan** (frate cu Constantin, Barbu și Radu, unchiul poetului Ianache Văcărescu) mare comis (1745), 377, 380; mare stolnic, 386; mare clucer (1748, 1749), 390, 394, 405; mare logofăt (1753, 1764), 418, 422; mare spătar (1758, 1759), 443, 445.
- Văcărescu Ștefan** (frate cu Barbu-Bărbuceanu și văr cu poetul Ianache Văcărescu), stolnic, semnează anafora (1785), 537; mare logofăt de Țara de Jos (1796), 595. (1796, 1798), 595, 616; mare vornic de Țara de Sus (1804), 648, 651, 653.
- Văcărescu Venețiana** (născută Rosetti, a doua soție a lui Radu Văcărescu fost mare vornic), vinde case, 471, 472.
- Văcărești**, mănăstire, 231, 298 (vezi mănăstirea Văcărești); sat, 624.
- văcărit**, 331
- vadră**, 383, 401, 402, 404, 416, 442.
- vad(uri)**, 327; buților, 450, 497; cailor, 131; de circumă, 637; de moară, 83, 363, 364, 404, 442, 605.
- val** = supărare, necaz, 215, 249, 251, 257, 276, 312, 404, 444.
- VALAHIA**, 672, 676, 677 (vezi Țara Românească, Ungrovlahia).
- Vălcu căldărar**, 252; fiul lui Vălcu căldărar, 244, 252, 253.
- Vălcu legefăt**, martor, 410.
- Vălcu mare paharnic** (1671), 161; mare sluger (1670), 147.
- Vălcu mare vistier**, 169; mare vistier, ispravnic al scaunului București (1681), 186.
- Vălcu mare vornic**, 172, 173, (1677), 174, 176, 177, 261; postelnic, fiul lui Vălcu fost mare vornic (1714), 261, 262.
- VALEA LARGĂ**, ~ **MELICR**, ~ **NECOVANII OR** ~ **PIETRII** (vinărieiul din...) 679, **OJULI III** jud. Saac, 559; ~ **FOENII**, jud. Saac, 485.
- vamă**, dare, 276, 284, 327, 404, 441, 444, 451, 567, 626; domnească, 156, 539; domnească a Floceștilor, 651; rachului, 680.
- vomeș(i)**, 538, 539, 652; mare, 404, 442.
- VĂNĂTA**, moșie, 199.
- Vane**, chiriaș pe locul bisericii Domnești (1671), 160.
- VĂRAȘCA**, plasa, 102; **VĂRĂȘIII DE JOS**, moșie, 597.
- Vărgatu Dumitru**, 108.
- Vaslăm Eumitache** mare paharnic (1777), 491.
- Vaslăm mitropolit**, 180, 203.
- Vasicali Nicolae**, 568.
- varnițe**, 431.
- Vartares**, armean, martor, 667.
- Vartolomei călugăr**, fiul poezii Ivan de la biserica Domnească (1665), 122, 127.
- Vartolomeu arhimandrit**, egumen marea Sf. Gheorghe, 509.
- Vartolomeu**, armean catolic, cumpără prăvălie, 493.
- Vartolomei stolnic**, martor (1626), 84.
- Vasile alogiu**, 193, 206, 247, 350.
- Vasile armeanu**, 133; băcan, 561; ot Brătianu, 148; brutar, închiriază o prăvălie, 657; buluc-bașa, 529; căpitan, 126, 457; ceauș, 109, 202; de la biserica Colțea, martor, 181; dascăl, 195, 410.
- Vasile (Vasilie) logofețel de vistierie** serie doc. 1745, 1749, 373, 394; logofăt serie doc. (1761), 460; odobașă de lipcani, fiul meșterului Stroe, 432, 433; mare paharnic (1630), martor, 89; psaltul, fiul lui peșna Bran, 152; spatar și mare spatar (1630—1638), 91, 93, 94, 98, 102; stolnic, 120.

- Vasilache**, fiul lui Andrei zoraf, martor, 482; cumnar, 626; mare sluger (1677), 174.
- Vasilica** sora popei Nica, 249; nătușa lui Petru abugiu, 218; presvitera 223; mama lui Șerban, vinde loc de prăvălie, 206, 232.
- Vasilichie** mare sluger (1743), 268.
- Vasilii** Constantin, martor, 375.
- vâtaf**, vătășel, vătășei, 455, 456, 515, 583, 742, 743; vătăf de aprăzi, 304, 306, 366, 426, 465, 466, 483, 489, 519, 560, 647, 671; de căldărari, 350; de copii, 309; de curte, 684, 750; de divan, 525, 571, 573; de kmnari, 434, 467, 502, 507; de măcelari, 291, 522, 523; de mcrari, 684; de palarnici, 559, 677; de postăvari, 524, 525, 628, 629; de pușcărie, 355, 464, 577; de șetrari (1670), 150; de vistișie, 498, 501, 502, 510, 543, 626; de zilunari, 447; de zidari, 467, 502, 507.
- Vatatzes** Manolache vinde loc, 469
- vâtaș**, 582.
- vechil**, 417, 421, 520, 543, 631, 675, 684.
- vecuticare** (adeverință . . .), 338.
- Velcea**, logofăt al treilea, vechil al Mitropoliei, se judecă, 562; fost mare pitar, 658.
- Velisar** vătăf de pușcărie, 355.
- VENEȚIA**, 240, 545.
- Venețianu** Stoica, sluga lui chir Bălan, martor, 193.
- venetic** = galben venetian, 432.
- Ventilă** țelar, ginerele jupinului Alexe, 155, 156.
- vereseli**, = datorii, 543.
- Vergu** Stanciu, cupeț, 95.
- Vergu** (o), nare palarnic (1656), 215, mare elucer (1659), 217; 237.
- verhoznici**, 338, 392.
- Verioti** Anastasie, 223.
- viceșug**, 693.
- vii**, **viele**, 333, 334, 339, 401, 405, 442, 444; via dcmească cea veche, 430.
- Vileu** (vezi Vălcu).
- vin**, 334, 383, 384, 390, 401, 404, 441, 444, 460, 464, 468.
- vin dcmeșc**, dare 276, 284, 334, 404, 441, 444, 636.
- vinăriceri**, 139, 283, 284, 333, 334, 379, 404; vinăriceri dcmeșci, 401, 402, 404, 416; mânăstirești, 401.
- vinărici**, 86, 90, 91, 179, 180, 195, 203, 268, 271, 274, 283, 284, 328, 331, 333, 334, 379, 383, 384, 401, 404, 405, 416, 439, 441, 443, 444, 626; vinărici dcmeșc, 139, 202, 442.
- vinărici** (a), 404, 442.
- Vinețeanu** Constantin, 375; Pensiați Diamanți, 512; Tănase, 375; Vasile, 417.
- Vintilă** mare ban al Craiovei (1672), 163, (1688), 195, 196, 199.
- Vintura** Nicolae, semnează anafora (1785), 537.
- Virușan** Ioan, judecă o plângere (1793), 572.
- Visarion**, egumen m-rea Kadu Vodă, 298, 300, 301.
- vistișie**, 383, 394, 404, 441, 444, 551, 636.
- Vitan**, 581, 591.
- Vișel** Milai căpitan, 356.
- vizișiu**, 742, 743.
- Vlău** aprod, 524, 325, 365, 366.
- Vlad** Lrutar, n. artor, 652.
- Vlad** croitor, 355.
- Vlad** curelar, n. artor, 321.
- Vlad** izlăș, nepotul lui Stanciu Porumb, 118, 119.
- Vlad** nare logofăt (1630), 89, 91; logofăt, 395.
- Vlad** ocilaș ce lipcani, n. artor, 430.
- Vlad** palarnic, 528; palarnicel, 529.
- Vlad** vătășel, 515.
- Vlad** al coilei vernicel, 359, 400, 410.
- Vlăda**, soția lui Ștan pitarul, 165.
- Vlădese**, fiul lui Clirilă mcrab, 310.
- Vlăcil** grimatic, ce la Biserica Ecmească, eric coc. (1660—1673), 118, 121, 122, 124, 127, 131, 135, 141, 145, 150, 152, 153, 156, 166, 167, 172, 175.
- Vlăcișca**, cazac, 749.
- Vlășuț** Constantin nare postelnic, 679.
- Vlăicu** Arapagiu, 705.
- VLAȘ** (A, județ), 313, 333, 383, 416, 442, 526, 711.
- Vlasto** Anterache mare vistișier (1732), 335.
- Vlasto** Luminache mare postelnic (1717), 275, 276.
- Voica**, 104; jupineasa, 382; soția lui Filafto lăcan, 141; soția lui Ghiormă de la Cotroceni, 265; scara lui Ilie coțcar, 250.
- Voicu**, 231; căpitan, în Cliriază magazie, 460; ccauș, în Cliriază, 577; fiul lui Milăilă, n. artor, 245; fiul popei Ivan, 115, 118; prot. pop, 748; soțul Stancei, 424.
- Voicu**, țigan, 313.
- Voinea** logofăt de la Mitropolie, 311.
- Voinea**, din loștici, 112.
- Voinescu** Cestacle, fost mare pitar, vinde o casă (1819), 735, 736.
- Voinescu** Chetea fost logofăt al treilea, 546.
- Voinescu** Ierită, fiul lui Iană Voinescu polcovnic, 576.
- Voinescu** Maria, soția polcovnicului Pană Voinescu, 576.
- Voinescu** Iană polcovnic, 575, 576.
- Voinescu** Kăcucanu, fost mare sluger (1812), 672; fost mare elucer (1819), 735, 736.
- Voinescu** Safta, un pără loc în Tirgoviște, 548; vinde loc la nezat, 601.
- Voinescu** Scarlat, fiul lui Iană Voinescu polcovnic, 576.
- Voislav** tăslar, n. artor, 382.
- volnic** (i), 84, 97, 160, 280, 281, 307, 316, 327, 332, 333, 346, 347, 388, 398, 411, 421, 424, 446, 448, 451, 452, 460 [466?], 475, 491, 522, 532, 533, 540, 606, 609, 617, 624, 642, 643, 657, 665.
- volnici**, (a), 497, 507, 508, 520.
- volnicie**, 383, 397, 416, 439, 463, 464, 477, 550, 564, 654; volnicii, 486.
- vornic** al doilea, 410, 425, 447, 578.

vornicele, 374, 394, 397, 399, 400, 417, 448, 499, 575.
vornici, 467, 502, 505, 507, 576; *vornici lemnaari*, 700; *veliți*, 593.
vornicia obștirilor, 690, 691.
Vrabie abagiu, 287.
Vrana Hristodor, 682.
Vrana Hristodul Manu, 681.
Vucina mare paharnic (1634), 93.
Vulea rachier, 160.
Vulturescu Barbu, fiul lui Dinu Vulturescu, 619.
Vulturescu Constantin, fiul lui Dinu Vulturescu, 619.
Vulturescu Dinu, 619.
Vulturescu Tudor, fiul lui Dinu Vulturescu, 619.

W

Weltz Josef, construiește biserica Sf. Dumitru, 730, 735.

Z

zabit, *zabiți*, 522, 700, 741; *zabitul* tirgului, 522; *zabitlicu* agiei, 691; *zabitlicuri*, 745.
zăbunar (i), 120, 182, 199, 280, 290, 294, 351, 425, 426, 436, 446, 447, 448, 516, 571, 577, 578, 660.
zăgaz, 683.
zahareă, *zaharale*, 195, 265, 268, 271, 274, 327, 567, 696, 710.
Zaharia bărbier, 160.
Zaharia fost mare cămăraș (1784), 512.
Zaharia, egumen m-rea Plumbuita (1792), 568.
Zaharia portar, martor, 279.
Zalca jupincasa, 487.
zalog, 314, 330, 465; a *zalogi*, 406.
Zamfir, nepot lui Leca băcan, 414; fost staroste, 260; proin staroste, 330.

Zamfira, 168, 248, 434; fiica lui popa Ioan de la biserica Sloboziei, 428; soția lui Isar, 184; soacra lui Panait, 184; soția lui Stoian Sirbu, 533.
zapcealic, 331, 498, 501, 510, 543, 563, 626, 629.
zapciu (ii), 251, 502, 508, 515, 516, 522, 540, 542, 571, 578, 650; *agiesc*, 689, 722; *hătămesc*, 693, 726; *politii* (orașului 1813), 679; *spătărești*, 722; *vătaf* de *vistierie*, 562.
zapise, 676, 686; de *așezămint*, 510; *ieconomicos*, 480, 698; *mincinos*, 695; de *schimb*, 625; de *vinzare*, 516, 622, 644.
zapt, 497, 624, 685.
zaraf (i), 161, 162, 167, 181, 270, 371, 482, 512.
zarfuri, 707.
zarzavaturi, 689.
zătici (a), 304, 475; *zăticeală*, 416; *zăticit*, 306; *zăticitor*, 393.
Zavavelț Ion «maurăr maistor», 730.
Zenon, împărat bizantin, 477.
zestre, 97, 432, 433, 437, 440, 570, 619, 644, 685.
zidari, 407, 502, 507, 536, 652, 669, 731, 746.
ziditura = *zidirea*, 409.
zidul domnesc, 220, 250, 378, 425.
ZÎMBREASCA, moșie, jud. Teleorman, 605, 607.
zingirlii = monedă de aur, 432.
Zlătari, 111, 118, 119, 146, 150, 152, 173, 197, 212, 277.
zlot (zloți), 457, 629.
Zmaragda, 740.
Zmaranda, sora lui Anghelis Petru, 369.
Zmaranda, fiica Hagicăi Tudora, 739.
Zmeu Alexandru, 291.
zminti (a), a *strica*, 478.
Zoița, soția lui Lefter abagiu, martor, 412; fiica lui popa Marcu de la biserica Colțea, 411; soția lui Roman bărbier, 464.
ZOIȚA, moșie, jud. Ilfov, 702.
Zopelie Stoica, 103.
Zoprești Tănase, martor, 660.
Zota cojocar, 110.
Zotos Rizo, martor (1694), 206.
zugravi, 99, 198, 395, 737, 738.
Zupanotis Gheorghios, martor, 662.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
Introducere	5
Rezumatul documentelor	45
Textul documentelor	81
Lista materialului ilustrativ	753
Indice	775

Redactor responsabil: GRIGORE POPESCU

Dat la cules 13.09.1960, Bun de tipar 26.01.1961, Apărut 1961.
Tiraj 1100 ex. Hârtie velină 80 g m², 70×100/16. Coli editoriale
65.04. Coli de tipar 51,26. A 00851/1960 C. Z. pentru bibliotecile
mari: 9 (498.124 Buc.) « 15 : 18 ». C. Z. pentru bibliotecile mici:
9 (R. 1 Buc.) « 15 : 18 »

Întreprinderea poligrafică nr. 4, Calea Șerban Vodă nr. 133-135,
București, R.P.R., Com. nr. 1012.

1035

Gelyesko

55